

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قاموس رسته

به رگی ید که م

ک . ل . م . ن . ه . و . ی

نوسینی:

مه لا مه حمودی گه لا ئه یی

٤

٢٠١٠ ز

١٤٣١ ک

دارالمعرفة
به یروت

قامووسى رسته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

❧ ناوی کتیب: «قاموسی رسته»

❧ دانراوی: مه لا مه حمودی گه لالهیی

❧ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

❧ له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (سالی (۲۱۰) ی دراوه تی.

❧ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین)

❧ سالی چاپ: ۱۴۳۱ ک - ۲۰۱۰ ز

❧ له سه ر نه رگی کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوه مو مافی چاپکردنه وه ی پارێزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

قامووسى

رسته

به رگی چوارهم

ك . ل . م . ن . ه . و . ي

نوسینی:

مه لا مه حمودی گه لا ئه یی

٤

دارالمعرفه
به یروت

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

الكاف: بيتى بيستو دووه له

بيتەکانى هيجاً، شوینی ئى ھاتنە

دەروەى بنكى زوبانو ئالوى

ئەملاونەولای قورگە ئەم پیتە

جارى واهەپە ھەرفى جەرەو ئىسم

مەجرور دەکا وەکوو دەئى: (زید

کالاسد) لەھەمان کات دا مانای

ئیکچون (تەشبیە) دەگەپەنئە ە یان

مانای تەوکیدو جەخت کردنەو

دەگەپەنئە وەکوو دەئى: (لەیس

کەمئلە شى) بۆ مانای تریش دئ.

الکاکاو: درەختیکە لەپێرى (البرازیە

الأسطر قولىة) ە لەسەرمتادا

لەئەمریکا ھەبوو ەو لەوێو

گوێزراو ەتەو ەو بۆ ولاتى تر ە

لەبەرمکەى شەرابى کاکاو دروست

دەکرى ھەروا ھەئواشى ئى دروست

دەکرى.

کەئب کەئبە: دەروونى توشى خەمۆکى و

خەمۆکى بوو، ھەستى بە تیشکاوى

دەروونى کرد بەھۆى خەم و خەفەتى

زۆرمو.

کتاب فلاناً: فلانکەسى خەفەتبارو

خەمۆک کرد.

کتاب: بەمانا (کەئب) دئ.

إكتاب وجه الأرض: رۆبەرى زەوى

گۆراو رەش داگیرسا.

الکباء: خەم و خەفەتى زۆر.

كاف عليه الامر كاداً: کارمکە قورسو

گران بوو.

تکادە الامر: کارمکەى لەسەر قورسو

گران بوو.

تکادە الامر: بەمانا (تکادە) دئ.

تکدە الشیخ: شتەکەى بەتەکەللوفو

ئەرك ئەنجام دا.

إخوان الشيخ: پیرەمێردمکە بەھۆى

پیرپەو ە تووشى لەرزە لەرزو

شەپلە بوو.

الکاداء: زەحمەت و ناخۆشى و ئەركى

گران ە دەگوترئ: (عقبە کاداء)

چورتەو لەمپەپێكى قورسو گرانە

بەزەحمەت لادەپێرئ، زالبووون

بەسەرى دا زۆر ناخۆشە.

الکوداء: ھەناسە ھەلکەشانی قول

بەھۆى غەم و خەفەتەو.

الکؤود: (عقبە کزود) لەمپەپى

قورسو گران کەشەى وەھا

چارەسەرکردنى زەحمەت بئ.

الکأس: پیاڵە شەراب؛ کەشەرابى تێدا

بئ ە یان خودى شەراب ە (ک: اکؤس

كُفَس

المسكحلة

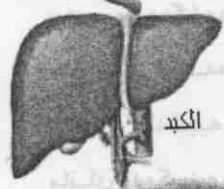
الكتب

الكف

الكروان

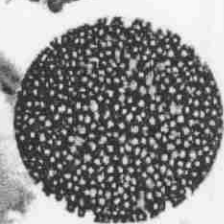
الكبد

المكثل

الكبدية

الكبيات

الكباش

الككوت

كلية

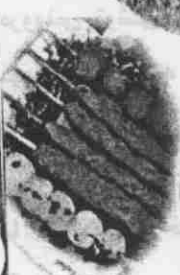
الكركي

الكركدن

الكبيبة

الكباب

الكرة

الكلب

الكرجياج

الكرم

الكتل

الكلو

الكرنبية

كرات

كزبرة البئر

الكثراء

الكزبرة

إكليل الجبل

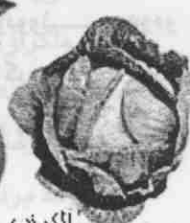
الكروبا

الكلد

الكرنب

- و کزوس) ه نهمجار وشه‌ی (کاس)
 خوازراوه بؤ دمر برپینی زؤر کاری
 ناخوش ده‌گوترئ: (سقاہ کاساً من
 الذلّ والفرقة والموت) پیالہ‌ی
 ژیردمسته‌یی یان پیالہ‌ی لیک
 جودابوونہوہ یان پیالہ شہرابی
 مردنی پی چہشت.
 کاکا: ترساو پاشہ کشہ‌ی کرد.
 تکاکا: بہ مانا (کاکا) دی.
 تکاکا القوم: خہ لکہ کہ کؤبوونہوہو
 گہ لہ کؤمہ کیان کرد.
 تکاکا الرجل فی کلامہ: پیاوہ کہ لہ
 ہسہ کردن دا زمانی گیرا.
 الکاکا: ترسی زہنہ مقبرہ ہ بازدان و
 راکردنی دز.
 گان: حہرفی موشہ بہہ بہ فعیلہ
 دہ چیٹہ سمر دوو نیسم یہ کہ میان
 مہنصوب دہ کاو دمی کاتہ نیسمی
 خوی دووہ میان مہ رفوع دہ کاو
 دمی کاتہ خہ بمری خوی ہ و مکوو
 (کان محمد اسد و کان خالد ا فام).
 کاین: نیسمیکہ پی کھاتوہ لہ پیتی
 (کاف) کہ لیک چون دہ گہ یمنی و
 وشہی (ای) بہ ہمردو کیان دہ بنہ
 وشہ یہ ک و تہ نوینہ گہ ی بہ نون
 دہ نوو سری مانای ژمارہ ی زؤر
 دہ گہ یمنی ہ دہ گوترئ: (کاین رجلاً
 لقيت) ہ ہمروا دہ گوترئ: (کاین من
 رجل لقيت).
 کبہ لوجہہ، و علی وجہہ: رہبہ و رو
 خستی.
 کب فلان: فلانکہ سی خست، بہ زوی دا دا.
 اکب علی الشئین: روی کردہ شتہ کہو
 پیئہوہ مہ شغول بوو.
 اکب للشئین: بہ سمر شتہ کہ دا
 جؤما یہوہ.
 اکب فلان: فلانکہ س بہ زہوی دا درا،
 ژیر خرا، پمرکہ می تووش بوو.
 اکب علی وجہہ: رہبہ و رو خرا یہ سمر
 زہوی ہ ہلہ و گپر کرا.
 اکب الرجل: پیاوہ کہ چاوی لہ زہوی
 بری و زؤر تہ ماشای زہوی کرد.
 کبب الغزل: رپسہ کہ ی کردہ گلؤلہ.
 کبب الکباب: کہ بابی دروست کرد.
 انکب علی الشئین: روی تیکردو
 و مگری بوو پیئہوی مہ شغول بوو.
 انکب لوجہہ: کہوتہ سمر دہم ہ
 رہبہ و رو کہوتہ سمر دہم.
 تکاب القوم علی الشئین: خہ لکہ کہ
 لہ دہ موری کؤبوونہوہو
 گہ لہ کؤمہ کیان نی کرد.
 تکبب الرمل: لہبہ کہ تہر بوو دواپی
 تہباری بہست.
 تکبب فلان: فلانکہ س خوی لہ
 پؤشا کہ کان یہوہ پیچا.

الْكَبَابُ: گۆشتى ھەنجىندراو و برزاو
لەسەر پشكۇناگر.

الْكَبَابَةُ: بەرى جۆرە درەختىكە
لەپپىرى فولفولى لە دوورگە
خۆرەلاتىيەكانى ھىندوستان
دەپوئ، ئەم جۆرە بەرە دىمىشوبەيتە
فولفول و كلكۇلەيەكى ھەيەو بۇنى
خۆشەو تامى تىژە، لەبوارى
پزىشكى دا بەكاردەھىندى
بۆريەكانى مىز پاك دەكاتەو ە
بەكوردىش ھەرىپى دەگوتى كەبابە
ە يان كەبابەى چىنى.

الْكَبَةُ: كۆمەللىك مەروۇف يان ھەر
كۆمەل و جەلەبە شتى تر ە
پەلاماردانىك، شەپىك، چەلە يارى و
پاگردنىك ە دەگوتى: (لقينە في
الكبة) لەتەنگو چەلەمەو
قەربالغى دا توشى ھاتم.

الْكُبَةُ: بەمانا (الكبة) دى ە قورسايى ە
دەگوتى: (القي عليه كُبَةً) قورسايى
خۆى خستە سەرى.

الْكُبَةُ من الغزل: گۆلە رېسى ھەلكرائ
و خپ ھەلدرائ وەكوو تۆپ ە پەتاو
تاعون ە گۆشتى ھەنجىندراو
تىكەلكرائ بە پىرويش و كرىنى
بەكوبە و ئەمجار كولاندىن.

الْكُبَيْبَةُ: گۆشتى ھەنجىندراو تىكەلكرائ
بە وردە برنج يان ساومر و كرىنى
بە كوبەو كولاندىن.

المِكْبَابُ: كەسپىك زۆر بىروانىتە
زەمى و چاوى لەزموى بېرى.

كَبَتَ فلان فلاناً: فلانكەس فلانكەسى
زەللىو رېسوا كرد.

كَبَتَ الله العَدُوَّ: خودا دوزمنى
بەنانئومىدى گىپرايەو.

كَبَتَ فلان غِيظَه او شَهْوَةً: فلانكەس
كەبتى رقى خۆى يان ئارمىزى خۆى
كرد.

اِكْتَبَت: دلى پر بوو لەغەم و خەفەت.

اِنْكَبَت: بۆ موتاومەى (كبت) دى.

كَبَتَتِ الحرارة اللحم: گەرمى رەنگى
گۆشتەكەى گۆرى.

كَبَتَ اللحمُ كَبْتاً: گۆشتەكە گۆراو بۆگەن
بوو.

كَبَثُ السُّفِينَةِ: كەشتىيەكەى
خواركردمەو بۇلاى زەمى بۇئەو
بارمەى ئى داگرئ و بىخاتە
كەشتىيەكى ترمەو.

الْكَبَاثُ: پىگەپشتوو لە مېو
درەختى ئىراك ە دىنكى بەرى ئەم
درەختە تۆزىك لەدىنكى كوزبۆرە
گەورەترە.

الكبيث: گۆشتى گۆراو و بۆگەن
كردوو.

كَبَحَ الدَّابَّةُ كَبْحاً: رېشمەى و لاخەكەى
كىشايەو بۇلاى خۆى و جەلەوى توند

کرد بۆنه‌وه‌ی رابووستی و نه‌پړوا.

كَبَّجَ السَّيَارَةَ وَنَحْوَهَا: سه‌پارمکه‌ی
راوستان ستاپی گرت.

كَبَّجَ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فلانکه‌سی له
پیداوېستی خوی گه‌راندموه.

كَبَّجَ الْحَائِطُ السُّنْمُ: دیواره‌که تیرمکه‌ی
گیراپه‌وه تیرمکه نه‌ومنده تیزو به‌هیز
نه‌بوو تیې بجه‌قن.

الْكَبَاحَةُ: نامیریکه نۆتۆمبیل و
شه‌مهنده‌فهری پې دموستیندرئ.

كَبَدُهُ: جه‌رگی هه‌نگاوت، زه‌بری
له‌جه‌رگی دا.

كَبَدَ الْبِرْدُ الْقَوْمَ: سه‌رما له‌سه‌ر خه‌لکه‌که
زۆر زه‌حمه‌ت و ناخۆش بوو ته‌نگی پې
هه‌لچنېن.

كَبَدَ فَلَانًا أَوْ الْأَمْرَ: قه‌صدی فلانکه‌سی
کرد یان قه‌صدی فلان کاری کرد.

كَبِدَ: جه‌رگی ئیشا ه (فه‌ر مکه‌ود) نه‌و
جه‌رگ زاماره.

كَبِدَ الرَّجُلُ كَبْدًا: پیاوه‌که نازاری جه‌رگی
لې په‌پیدا بوو.

كَبِدَ الشَّيْئُ: شته‌که ناومرپاستی نه‌ستوور
بوو.

كَبِدَ فَلَانٌ: فلانکه‌س ناوقه‌دی نه‌ستور
بوو ه لای سه‌رووی ورگی زل بوو ه (فه‌ر
اکبد وهي کبداء).

كَابَدَ الْأَمْرَ كِبَادًا وَمَكَابِدَةً: زه‌حمه‌ت و
تالای شته‌که‌ی چه‌شت.

تَكَبَّدَ: پته‌و بوو مه‌یی خه‌ست بۆوه.

تَكَبَّدَ الْأَمْرُ: قه‌صدی کارمکه‌ی کرد ه
به‌ناپه‌رحه‌تی و زه‌حمه‌تی زۆر
کارمکه‌ی نه‌نجام دا.

تَكَبَّدَتِ الشَّمْسُ السَّمَاءَ: خۆر
گه‌شیته ناومرپاستی ناسمان.

تَكَبَّدَ الْقَلَاءُ: توانای به‌سه‌ر
چۆله‌وانی و دمه‌شه‌که په‌پیدا کرد.

الْكُبَادُ: نه‌خۆشییه‌که توشی جه‌رگ
ده‌یی.

الْكُبَادُ: نارنج؛ درمه‌ختیکه به‌رمکه‌ی
ناخوری به‌لام روبی لې دروست
ده‌کری ه واته: به‌رمکه‌ی ده‌کری‌ته
پوب.

الْكَبُودُ: پالتۆیه‌که کلادوار کلادۆیکی
له‌گه‌ل دایه سه‌ر دادمه‌پۆشی ه
سه‌ربازو جه‌ره‌س له‌زستان دا
له‌به‌ری ده‌که‌ن.

الْكَبْدُ: زه‌حمه‌ت و ناپه‌رحه‌تی ه
ده‌گوترئ: (لقي فلان هذا أمراً كَبْدًا)
فلانکه‌س له‌م ئیشه‌دا توشی
زه‌حمه‌ت و ناپه‌رحه‌تی بوو.

الْكَبْدُ: جه‌رگ ه ناومرپاستی شت ه
زۆرینه‌ی شت ه ده‌گوترئ: (الشمسُ
في كبد السماء) خۆر له‌ناومرپاستی
ناسمانه.

كَبِدَ الْقَوْسُ: ناومرپاستی که‌وان.

كَبِدَ الارض: نه‌وی له‌زموی دا هه‌یه له
 زیرو زیو و مه‌عده‌نه به‌نرخه‌کان ه
 (أَمْ وَجَعَ الْكَبِدَ) روه‌کیکه به‌سهر زموی
 دا بلاو ده‌بیته‌وهو گیاهه‌کی لوسو
 بوسه له‌ولاتی نه‌وروپاو ولاتانی دموری
 جه‌وزی دهریای سپی ناوم‌پاست دمروئ
 په‌لکه گه‌لاکانی ورده بو نه‌خوشی
 جه‌رگ به‌سوده.
 الْكَبْدُ: به‌مانا (الْكَبْدُ) دئ ه (ك: أكباد
 و کبود).

الْكَبْدَاءُ: ناوم‌پاستی ناسمان ه ده‌ستار
 که به‌ده‌ست شتی پئ ده‌هار‌درئ.
 الْكَبْدَاءُ: ناوم‌پاستی ناسمان.
 كَبْرَهُ فِي السِّنِّ كِبْرًا: به‌سالو روژگار
 ته‌مهنی له‌و زو‌رت‌ر بوو ه ده‌گوترئ:
 (فلان ی‌کبرنی بسنه).

كَبِرَ الرَّجُلُ أَوْ الْحَيَوَانُ: پیاوه‌که یان
 چه‌پوانه‌که که‌وته سائه‌وهو پیر بوو
 (فهر کبیر) ه (ك: کبار و کُبراء).
 كَبُرَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی له‌سهر فو‌رسو
 گران بوو.
 اكْبَرَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که مندالی
 گه‌وره‌ی بوو.

اَكْبَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌گه‌وره زانیو
 به‌گه‌وره‌ی بینئ.
 اَكْبَرَ فُلَانًا: فلان‌که‌سی به‌گه‌وره هاته
 به‌رجاو.

كَابَرَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلان‌که‌س ر‌قه‌به‌ری
 فلان‌که‌سی کرد، به‌ریبه‌رمانی کرد
 له‌گه‌وره‌یی دا، وتئ: من له تو
 گه‌ورم‌ترم.

كَابَرَ فُلَانًا عَلَى حَقِّهِ: نینکاری له‌گه‌ل
 فلان کرد له‌سهر حقه‌ی خو‌یو
 به‌سه‌ری‌دا زال بوو بو‌ری دا.
 كَابَرَ فِي الْخَبْرِ أَوْ الْحَقِّ: دمر‌باره‌ی
 هه‌واله‌که، یان مافه‌که‌ی
 به‌ریبه‌رمانی کرد.

كُوِبِرَ عَلَى مَالِهِ: مالو سامانی به‌زو‌ر
 ئی زموت کرا.
 كَبُرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی گه‌وره کرد ه
 به‌گه‌وره‌ی بینئ، واهاته به‌رجاوی
 که گه‌وره بین.
 كَبُرَ فُلَانٌ تَكْبِيرًا: فلان‌که‌س وتئ: (الله
 اکبر).

تَكَابَرَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س خو‌ی
 به‌پیاویکی گه‌وره زانی، خو‌ی
 به‌خاوه‌ن ر‌یز له‌قه‌له‌م دا یان پ‌ئی
 وابوو ته‌مهنی زو‌ره.
 تَكَبَّرَ: خو‌ی به‌زل زانیو ملکه‌چی
 حه‌قو راستی نه‌بوو.

اِسْتَكْبَرَ: سه‌ر‌پ‌یچی کرد له‌ و‌مر‌گرتنی
 حه‌قو ملی نه‌دا بو‌حه‌قو
 عه‌داله‌تو لوت‌به‌رزی نو‌اند له‌ناست
 حه‌قو راستی دا.

اِسْتَكْبَرَ الشَّيْئُ: شتهكهی بهگهوره

زانی و لهبرچاوی گهوره بوو.

الاکبر: دهگوتری: (فلان اکبر قومه)

فلانکس نزیکترین کهسی

نهمتهومکهیهتی به باپیریان ۵ (جاءني

فلان اکبر النهار) فلانکس کاتیک

هات خۆر به تهواوی بهرمو

ناومراستی ناسمان بهرز بویوده.

الکابر: گهوره ۵ دهگوتری: (ورثت الحمد

کابراً عن کابر): شکۆمهندی و

مهرادیهتیم لهباوک و باپیرموه

بۆماومتهموهو پهکیان لهیهکی

گهورمتر و پێزارتر بوون ۵ پش

سپی و پیاو ماقوڵ ۵ باپیره گهوره.

الکُبارُ: زۆر گهوره و لهپادمههمدر.

الکِبَرُ: لوتبهمرزی و خۆبهزلزانی ۵

تاوانی گهورمو ۵ زۆرینهی شت،

زوربهی شت.

الکِبَرُ: شکۆمهندی و پێزو شهرهف ۵

دهگوتری: (هو کُبرُ قومه) نهو پیاوه

بهتهمهترین کهسی بنهمالهکهیهتی

۵ یان پێزارترین کهسایهتی

خیلهکهیهتی.

الکِبَرُ: تهپلی یهک روو ۵ پوهکیکه له

پێری (الکبریه)یهو تهمهنی درێژه،

خۆپسک دمپووی و دهشروپیندری

پمگو لاسکی دهخوری و لهبوازی

پزیشکی دا سودی لی ورمدمگیری.

الکِبَرَةُ: تاوانی گهوره ۵ کوپه گهوره

باوان.

الکِبَرَةُ: تهمن درێزو بهسالچوو ۵

دهگوتری: (عَلَتْ فلاناً کِبَرَةً)

تهمهنی لهفلانکس زۆرتره.

الکِبَرِيَاءُ: شکۆمهنیدی و گهورمو

خاوهم دهسهلات و بالادهست بهسهر

همموو شتیک دا بههیچ کهس

نهچهمی.

الکبير: ناویکه لهناوه جوانهکانی

خودا، بهمانا گهورمو شکۆمهنندو

خاوهم دهسهلات.

الکِبَرَةُ: تاوانی گهوره ۵ کاری حهرامو

نههی لی کراو دی.

المُتَكَبِّرُ: ناویکه لهناوه جوانهکانی

خودا ۵ گهورمو خاوهم دهسهلات و

شکۆمهنیدی بهجۆریک له صیقاتی

مهخلوق نهکا.

کَبَرَتُهُ: بهگیریته چارمههری کرد.

الکِبَرِيَّة: عونصوریکی نافلزیه، زوو

گرپدمگری.

المُكْبَرَتُ: شلهمهنی که مادهی کبریتی

تیدایی.

كَبَسَ الْمِرَّ ونحوها كَبَساً: بیرمهکی

نۆژمن کردهوه بهگل و قور.

كَبَسَ الشَّيْئُ: شتهکهی کهبس کرد،

پهستاوتی.

کَبَسَ عَلٰی فُلَانٍ اَوْ دَارِ فُلَانٍ: هېرشى
کرده سهر فلانکهس.

کَبَسَ رَاسَهٗ فِی ثَوْبِهٖ کَبُوسًا: سهرى
خسته ناو پوښاکهکى و سهرى خوى
شاردوه.

کَبَسَ فُلَانٌ کَبَسًا: فلانکهس تۆقه سهرى
به پېش دا هاتووه ناوچهوانى قول
بوته وه (فهو اکبس وهي کبساء) ه
(قدم کبساء): قاجيکى گوشتنى
نه ستورى خر.

کَبَسَ الْجَسَدَ: جهستهى نهرم کرد
به شيلان، دستى به جهستهى دا
هېناو شيلای.

تَكَبَّسَ الرَّجُلُ: پياوه که سهرى خسته
ناو گيرفانى گراسه که يه وه.
تَكَبَّسَ عَلٰی الشَّيْئِیْنِ: خوى فرېدايه
ناو شته که وه.

الکابوس: مؤته که ه زهختيکه
دهکه وېته سهر سنگى نوستوو
ناتوانى جولنه بکا ه دهلېن: نه م
وشه يه عهره بى رهسهن نيه عهره بى
رهسهن ناوى (الجاثوم والباروک) ه.

الکِبَاسَةُ: لقه خورماى تهواو بهلقو
پرژو هېشوه خورماوه.

الکَبَّاسُ: ناميرى که بس کردن،
ناميرى که خورى و لؤکه و کاغهزو
شتى وای پى که بس دهکړئ ه
ناميرى که گازى پى دورد خرېته وه

له شويى سوتانى بههوى زهختى
ههواوه.

الکُبْسُ: تهليکى مهعه دنبيه قابيلى
توانه وويه دهخرېته سهر پرېرهوى
کاره بيا که تهزوى کاره بيا زياد
له نه ندازهى خوى بوو دهتوپته وه ه
(برپوانه مادهى (قَبَس)).

الکِبْسُ: نه و گلويه بىرى پى سواخ
دهدرئ و کهلېن و کونى پى پر
دهکړينه وه.

الکبيس: جوړيکه له خورما که بس
دهکړئ له پوښه خورماو شتى وادا.
الكبيسة (السنة الكبيسة) له تهقويمى
زاينى دا نه وويه که رُوژنك
له مانگى فېريره زياد بکړئ
له هر چوار ساله که دا مانگى
ناوبراو ده بېته بيستو نو رُوژ،
له سئ سالى تر دا مانگه که بيستو
هشت رُوژ بې بهمهش کهرتو که م و
کوړى چوار ساله که پر دهکه نه وه.

المكْبَسُ: به مانا (الکَبَّاسُ) دئ ه
(مکبس التشرح) له بواري کيميا دا
ناميرى که به کار ده هيندرئ بو
ته شريح و شلمه منى بهمه بهسته که
بههوى هيزى مزخه وه پالى
پيوه دهنرئ بو دمره وه.

المكْبَسُ: که سيکه بههوى شيلانه وه
به دهست جهسته نهرم دهکا.

کونه که موه ۵ قورئان دهمرموی:

﴿فَكَبِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْقَاوُونَ﴾.

کَبِّبَ الْعَوَاشِي: نازده

بهر اگه ندمکانی گرد کردن موه.

تَكَبَّبَ الْقَوْمُ: خه لکه که گرد

بوونه موه.

الْكَبْكَبُ: کومه نیک مروفی به کگرتو

تهبا له ناو خوین دا.

الْكَبْكَبَةُ: به مانا (الْكَبْكَبُ) دی.

كَبَّلَ الْأَسِيرَ كَبْلًا: دیله که ی پیومند کرد.

كَبَّلَ الرَّجُلَ: پیاو مکه ی خسته

به نندیخانه موه، بهندی کرد.

كَبَّلَ الْغَرِيمَ الدِّينَ: قهرزی سهر

قهرزدار مکه ی دواختست مؤلته ی دا

ماوهمی کی تر بیداته موه.

كَبَّلَ يَمِينَهُ عَلَى كَذَا: دهستی به سهر

شته که دا گرت بؤنه موه ی له کیسی

نه چی.

كَابَلَ الدِّينَ: قهرزمکه ی دواختست.

كَابَلَ الْغَرِيمَ: خاو من قهرزمکه ی

به ته ما کردو چی به چی نه کرد.

كَابَلَ فِي شَرَاءِ الدَّارِ: کرینی خانومکه ی

دواختست بؤنه موه ی به کیکی تر

بیکرئو نه مجار به یاسای شوقه

خوی هلی بگریته موه.

كَبَّلَ الْأَسِيرَ: دیله که ی که له بجه کرد ۵

دهگوترئ: (كَبَّلَ الْغُلَّ فِي يَدَيْهِ):

الْكَبْسُولَةُ: تهرمه ی گوله تۆپو شتی

وا ۵ زمرفیکسی بچکوله یه دوو

پارچه یه پیکدا دمکرین و دهرمانیان

تیدمکری.

كَبَشَ الشَّيْئِ كَبْشًا: به هموو دهستی

پری دایه.

كَبَشَ الزَّرْعَ: سه مادی کرده دهوروبه ری

بنکی روه ک و درمخته کان لویج لویج.

الْكِبَاشُ: خاو منی کیباش؛ قوچه قانی

هاویر.

الْكَبْشُ: به ران ۵ به ردی گه موره

ده خریته به نا دیوار بؤنه موه ی

دیوار مکه بیاریزی ۵ نامیریکی له

میژینه ی شهره کاتی خوی

به کاره ی تراوه بؤ به رد بارانکردنی

قه لای شورا، به ردی گه موره یان شتی

له و جوروی پی هاویر تراوه بؤ ناو

قه لای دژ.

الْكَبْشَةُ: که و گیر یان نه سکوی که

خواردنی پی له مهنجه ل و شتی

وا دهره یندری.

الْكَبْعُ: حوشتی دهریا، جوره

ماسیه مکه گه مرمیه دوگیکی و مکوو

دوگی حوشتی ههس.

كَبْكَبَ فَلَانًا: فلانکه سی هینا و بردو

خستی.

كَبْكَبَ الشَّيْئِ: شته که ی به سهریه ک دا

داو هه لوه گپری کرد فری دایه ناو

كەلەبجەى توند خستە دەستىەوۈ
پەلبەستى كرد.

كَبَلُ الرَّجُلِ: پياۋەكەى لەبەندىخانەدا
يا لەشۋىنى تردا ھەبس كرد.

الكابول: لەبۋارى ئەندازىارى دا
برىتتە لەو كۆلەكە جەقېندراۋەى
لەلاپەكى رۈبەرمكەداپە.

الكَبَلُ: كەلەبجە لەھەر مادىيەك
دروسستكرابى ۋ ھەبلىكى
مەعدەنىيە مادىيەكى عازل دەورەى
داۋەو پەردەو پارىزەرىكى پتەۋى
ھەپە ۋ كۆمەللىك سلكى جيا جياۋ
كۆكرۋە لەناۋ پەردەيەكى پتەۋدا
بەكاردەھىندىرى بۆگەپاندىنى
تەزۋى كارميا.

كَبَنَ فُلَانٌ كَبْنًا: ھالانكەس ددانى
پېشەۋەى بەناۋەدا چوون، خوار
بوونەۋە بۆناۋ دەمى.

كَبَنَ عَنِ الشَّيْءِ: لەشتەكەدا لای دا.
كَبَنَ الشَّيْءُ كَبْنًا: شتەكەى لە پېرەۋى
خۋى لادا، گېراپەۋە بەرمودۋا ۋ
دەگوتىرى: (كَبَنَ عَنْهُ لِسَانُهُ) زمانى خۋى
لە غەپبەتكردنۋ باسكردنى گرتەۋە.

كَبَنَ هَدِيَّتَهُ عَنْ جِيرَانِهِ وَمَعَارِفِهِ: ديارى و
بەخششەكانى لەجيرانۋ ناسياۋەكانى
گرتەۋەۋە ناردى بۆ كەسانى دى.

كَبَنَ الثُّوبُ: قوماشەكەى نوشتاندەۋە
نەمجار دورى.

الكَبِيَّةُ: ژورېكى بچكۆلەپە لەناۋ
كەشتى دا رېبۋار تېيدا دەخەۋى ۋ
پان ژورېكە لەكەنار دەرياۋ رۈبار
مەلەكەر جەلەكانى تېيدا دادەكەنى
خۋى تېدا روت دەكاتەۋە پان
جەلەكانى تېيدا لەبەر دەكاتەۋە ۋ
ئىستا كورد پېنى دەلېن: (كابينە).

كَبَا الْحَيَوَانُ كَبَوًا وَكَبُوًا: ھەيۋانەكە
سەرسى داۋ بەدەمدا كەۋت.

كَبَا الرَّجُلُ كَبَوًا وَكَبُوًا: پياۋەكە
ھەلەنگوتۋ بەدەمدا كەۋت.

كَبَا الرَّئِدُ: چەرەكە ئاگرى نەكرەدەۋە.

كَبَا النَّارُ: ئاگرەكەى خامۇش كرد بەۋە
كەخۋلى بەسەردا كرد ۋ دەشگوتىرى:
(كَبَتِ النَّارُ) ئاگرەكە خۆل داپېۋشى و
خامۇش بوو.

كَبَا السَّهْمُ: تىرەكە نىشانەكەى نەپېكا.

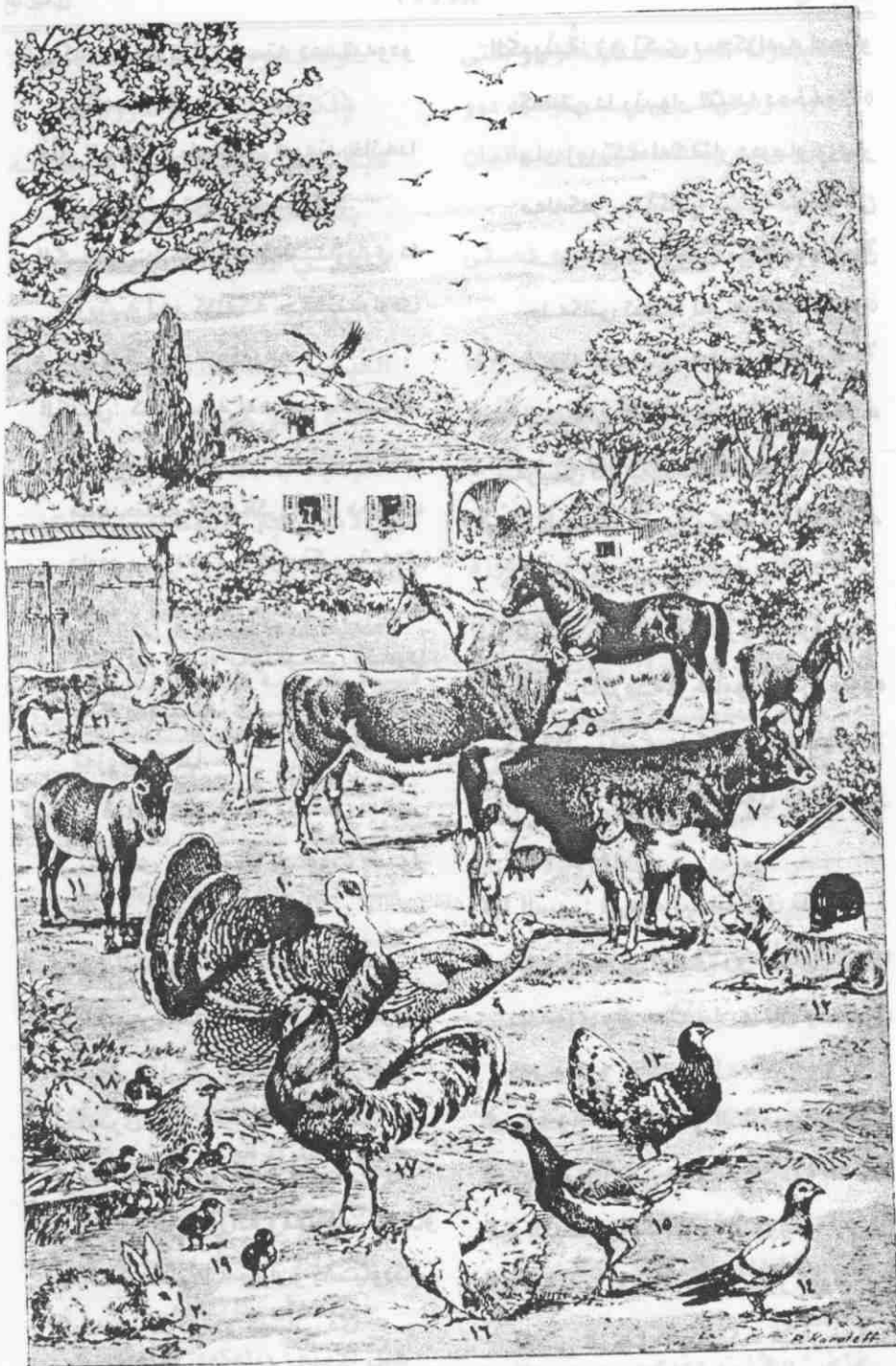
كَبَا وَجْهَهُ أَوْ لَوْنَهُ: پوخسارى گۆرا
بەھۋى رىق ھەلسان پان بەھۋى
تەپۋتۋوزو چلەكەۋە.

كَبَا لَوْنُ الصَّبْحِ أَوْ الشَّمْسِ: رەنگى
بەپانى پان ھى خۆر تارىك بوو.

كَبَا الذَّبْتُ: رۈمەكە وشك بوو.

كَبَا الْغَبَانُ: تۆز بەرپابوو بەرز بۆۋە.

اكبى الرجلُ: پياۋەكە چەرەكەى
ئاگرى نەھىناپە دەر.

١ لثلاق ٢ حصان ٣ بقر ٤ ماعز ٥ نوز ٦ جاموس ٧ بقرة ٨ كلب ٩ دجاج هندي ١٠ ديك هندي
 ١١ حمار ١٢ كلب ١٣ دجاجة ١٤ حمامة راجية ١٥ ديك ١٦ حمامة ١٧ ديك ١٨ دجاجة و فراخها
 ١٩ أرنب ٢٠ عجل

١ حروف ٢ و ٣ خنزير ٤ تيس او كزاور ٥ كفتس ٦ عذرة ٧ حيل ٨ شاة ٩ لئس ١٠ كولي او اوب
١١ اوز ١٢ ملة ١٣ ملة ١٤ غارة ١٥ فرت البط ١٦ شير
١٧ الهند

اِکبى وَجْهَهُ: پوخسارى گۆرى.

اِکبى الحَرُّ النَّبْتُ: گهرما رومکه کهى
سیس کرد.

کَبى النَّارُ: خۆلى به سهر ناگرمکه دا
کرد.

کَبى الثَّوبُ: قوماشه کهى بوخار کرد.
اِکْتَبى عَلَى الْمِجْمَرَةِ: خۆى به سهر
قوئکه ناگردانه که دا.

تَكَبى عَلَى الْمِجْمَرَةِ: خۆى به سهر
قوئکه ناگردانه که دا.

اِکابى: گلى پوخه ک و بى پیز ۵
خه لوز که ناگرمکهى کوژا بیه وه ۵
دمگوترى: (فلان کابى الرماد)
فلانکس خۆلى زوره واته میوانى
زور دهن.

اِکبا: کهفى کۆبۆوهى دهورى ناو (ک:
اِکباء).

اِکباء: دارى عودو بخورد ۵ یان
جۆرىکى تاپیه تیه له بخورد.

اِکْبُوَّة: کهوتن به سهر دم دا ۵
له بهندى پېشینان دا هاتوو: (لکل
جواد کبوة) ۵ همروا وشه (اِکْبُوَّة)
به مانا هه لۆیسته دئ، به مانا
هه لۆیسته کردن و بیرکردنه وه
پامان دئ ۵ له حه دیس دا هاتوو:
(ما عرضت الإسلام على أحد إلا
كانت عنده كبوة غير أبى بكر فإنه لم
يتعلم).

اِکْبَةُ: قوئکه ناگردان که بخورى تیدا
بسوتیندرئ.

اِکْتَاةُ: تۆوى جیرجیری کئوى.
کَتَبَ الْکِتَابَ کُتْباً وَکِتَاباً وَکِتَابَةً:
کتیبه کهى نووسییه وه ۵ دهشگوترئ:
(کتب الکتاب) گرپهستی مارمیه کهى
نووس.

کَتَبَ السَّقَاءَ وَنَحْوَهُ: کونده ناومکهى
به دو سیرمه دورئ.

کَتَبَ الْقِرْبَةَ: به بهن مهشکه که یان به بهن
کونده که دهمی کونده کهى بهست.

کَتَبَ الله الشَّيْءَ: خودا شته کهى فهرزو واجب
کرد ۵ قورئان دمفه رموئ: ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ
الصِّيَامُ کَمَا کُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾.

اِکْتَبَهُ: فئرى نووسینی کرد ۵ ومکوو
نووسهر هاته بهرجاوى.

اِکْتَبَ فَلَانًا الْقَصِيدَةَ وَنَحْوَهَا: چامه
شيعرمکهى به سهر دا خوئنده وه
بۆئوهوى بینووسپته وه.

کاتب صديقه: نامه ی بۆ هاوه لکه کهى
نووسئ.

کاتب السيد العبد: خاومن کۆيله که
له گهل کۆيله که دا گرپهستی
مۆرکرد که به وه جبه و هجبه پارهى
ئى وهرگرئ و نازادى بکا.

کُتِبَ فَلَانًا: فلانکسه فئرى نووسین
کرد ۵ وای ئى کرد بتوانئ شت
بنووسئ.

كُتِبَ الْكِتَابُ: كَتَبَ هَكَانِي لَيْكَ

جياگردنهوهو نامادهی گرد بۆ
نهرکی سهرشانیان.

اِكْتَتَبَ الرَّجُلُ: پیاومکه ناوی خوئی

لهدیوانی سولتان دا نووسی له پیزی

نهوانههی خوْبهخشن یان دیاری

پاشایان پی دمدری، یان ههر شتیکی

لهو جوْره.

اِكْتَتَبَ الْكِتَابَ لِنَفْسِهِ: کَتَبَ هَکَی

بۆخوئی نووسییهوه.

تَكَاتَبَ الصَّدِيقَانِ: دوو هاوهلَو

برادهرکه نامهیان بۆ بهکتر

نووسی.

تَكْتُبُوا: خهئکهکه گردبوونهوه

دمگوتری: (تَكْتُبَ الْجِيشِ) سوپا

گردبۆوه (تَكْتُبَتِ الْخَيْلُ) نهسپ

سوارهکان کۆبوونهوه.

اِسْتَكْتُبُهُ: بۆی خوْندهوهو نووسییهوه،

بهسههریا خوْندهوهو نهویش

نووسییهوه کردی بهنووسهر.

اَلْكَاتِبُ: کهسیک پیهههی

بلاوگردنهوهو نووسین دهکاته

نیشی سههرکی خوئی کهسیک

نهرکی نووسینی کاروباری ئیداری

فههرمی دهکاته پیهههی خوئی (ک):

کُتَابٌ وَکُتِبَ.

اَلْكِتَابُ: کَتَبَ، نامه

تهورات

کَتَبَ الْكِتَابَ: کَتَبَ هَکَی

نههوذا (أَمَ الْكِتَابَ) ناوه بۆ

سورمتی (الْفَاتِحَةِ) خاوهن نامه

ئاسمانیههکان جوْلهکهوه

مهسیحیهکان نهجهل نهندازه.

اَلْكِتَابَةُ: پیهههی نووسین.

اَلْكِتَابَةُ: حَالٌ وَهَزَعَى تَابِهَتِي

نووسینی فهرزو خوْله نووسینهوهی

کَتَبَ.

اَلْكِتَابُ: حَوجَرَمِي فَهَقِي، حَوجَرَمِي

سههرمتای فهیرکردنی منالان بۆ

خوْپندنهوهی قورئان فهیرکردنی

نووسین بهشیومهکی سههرمتای

(ک: کَتَابِ).

اَلْكِتَابَةُ: بهشیکه له سوپاو لهجهند

دهستهو سهیهو لقو فهوجیک پیک

دی.

اَلْمَكَاتِبُ (فِي الصَّحَافَةِ): پهيامنیری

پۆژنامه لهدهرموهی ولات.

اَلْمَكْتُوبُ: شوْپنی نووسین شوْپنی

فهیربونی خوْپندنو خوْپندنهوهی

سههرمتای مندلان میزو

تهختهیهکه کهلهسههری دابنیشی بۆ

شت نووسین شوْپنیکی تابههتییه

ناماده دهکری بۆ رای کی کردنی کاریکی

تابههتی وهکوو مهکتهبی پارێزر،

مهکتهبی نهندازپارو شتی وا.

الْكُتْبَةُ: کتیبخانه و پمراوخانه بو
فروشتنی کتیب و پیداو یستی
نووسین و شوینیکه بو هه لگرتن و
پاراستنی کتیب تییدا.

الْكُتْبَةُ: پهله سهوزایی لیرو لهوپی
ناوزهوی و مال و کالای بی نرخ.

كَتَحَ فَلَانًا كَتَحًا: شتیکی بهفلانکەس دا
که شوینکە ی ئی کرد و دمگوتری: (كَتَحَ

وَجْهَهُ بِالْخَصِي) زیخ و بهرده وردهی
بهدهم و چاودا دا.

كَتَحَ الرِّيحُ فَلَانًا: رهشەبا زیخ و بهردی
بهدهم و چاوی فلان دا دا و پان

رهشەباکه پۆشاکه که ی لهسەر لابرده.
كَتَحَ الطَّعَامُ: لهخواردنه که ی خوارد
تاتییری خوارد.

كَتَحَ الدُّبِّي الْأَرْضَ: کوله بیتان چی
لهسەر زوی هه بوو لهسهوزایی
ههمووی خوارد.

الْكُتْحُ: شتیك رهی پیست بکهوی و
شوینکە ی ئی بکا.

كَتَحْدًا: نه مینداری هه رمان پرهوا.

الاکتد: ناوشان بهرز.

الکتد: ناوشان.

اكثرت الناقة: حوشره که ناوقه دی
نهستور بوو.

الکثر: ناومرستی شت و جوړه
پویششتنیکه و مگوو پویششتنی

سه رخوش که لاره لاری بی و
که ژاوهی بچوک و دووگی حوشر و
باله خانه په که هه لاشی که وانه پی و

المکتوبه: پینج هه رزه نوپز له شهو
و پوژدا.

كَتَبَ الْقِدْرُ كُتًا وَكَتِيتًا: مه نه که له که
لهسهره تایی کوئ هاتنی دا گیزه گیزی
ئی هات.

كَتَّ الرَّجُلُ: پیاوکه لهسهرخو پوپی، پان
هه نگاو کهانی لیک نزیك کردنه و وه
شه قاوی پانی نه هاویشتن.

كَتَّ فَلَانًا: فلانکەسی ئازارد او ملکه چی
کرد بو هه لوپست و کاریك که
به رما نه ندی خوی نه بوو.

كَتَّ الْكَلَامَ فِي أَذْنِهِ كُتًا: به نه سپایی
قهه کهانی به گوپی که دا.

كَتَّ الْقَوْمَ: خه لکه که ی سه رزمیر کردن و
به زوری به شیوهی نه می به کاردی و
ده گوتری: (أَتَانَا بِجِيشٍ مَائِكَةٍ)

سو پایه کی هینایه سه رمان له
نه زمار نایه.

اكتَّ الْكَلَامَ فِي أَذْنِهِ: به مانا (كُتَّ) دی.

اكتَّ الْحَدِيثَ مِنِّي: قسه و گفت و گو ی
ئی شنه وتم.

تَكَاتُ النَّاسِ: خه لکه که گرد
بوونه و وه ده ستیان کرد
به هات و هاوار.

قوببهیی ۵ دیوارو شورای مشتاخه
خورماو شتی وا.

الکثر: دووگی حوشر.

الکثرة: به مانا (الکثر) دئ ۵ جوړه
رؤیشتنیکه کهشل و شیواوی و
لاره لاری پیوهدیارب.

کتع الرجل کثعاً: پیاوکه شته کهی برد.
کتع الرجل بالشیخ: پیاوکه شته کهی
برد.

کتع فی الارض کتوعاً: دوورکه و ته وه.

الاکثع: که سیک په نجه گانی
نوستاندبته وه بولای بهری دهستی و
جومزگه ی بنکی قامکه گانی
دمرکه وتبن ۵ همروا وشه ی (اکثع)
بو ته وکیدى (أجمع) دئ و دهگوترئ:
(جاء الجيش أجمع أكتع).

کتاع: دهگوترئ: (ما بالدار کناع)
خانوه که کهسی تیدانیه.

الکتع: خویرپو به درموش ۵ یان
زملیل و ملکه ج.

الکثعاء: چه تیو، ثافره تی کؤیله ۵ بو
ته وکیدى معنای (الجمعاء) دئ ۵
دهگوترئ: (إشريت الدار جمعاء
کعاء).

الکثعة: لایه کی سوراحی ۵ دؤلچه ی
بچوک.

الکتیع: پروپوچ و خویرپو ۵
دهگوترئ: (حول کتيع) سالیکی

تهواو ۵ (ما بالوضع کتيع) کهس له
شوینه که دا نیه.

کتف الرجل کثفاً وکتيفاً: پیاوکه
به شان هه تته کاندن پوی.

کتف الطائر کثفاً: بالنده کهه فری و
باله گانی بو دواوه گیراندیوونه وه.

کتف فلاناً: شانی فلانکه سی هه نگاوت.

کتف السرج الدابة: زینه کهه پستی
ولاخه کهی بریندار گرد شانی یان
(جدوی) ولاخه کهی بریندار گرد.

کتف فلاناً کثفاً: له دواوه دهستی
فلانکه سی بهستن.

کتف الباب: کونی دمرگاهه ی پینه کرد.

کتف الرجل کثفاً: پیاوکه شانی
نه ستورو قه به بوون.

کتف الحيوان: حه یوانه که شانی هیشا ۵
(فهر أكتف وهي كفاء).

کاتفه فی الامر وعلی الامر: یارمه تی
دا له کاره کهی دا.

کتف الرجل: له دواوه هه ردوو دهستی
پیاوکه کهی شته که دا.

تکاتف القوم: خه لکه کهه یارمه تی
یه کتریان دا و هاریکاری یه کتریان
کرد.

تکطف: هه ردوو دهستی له سه ر سنگی
خوی خسته نه سه ریه که له کاتی
نویرکردن دا.

الكُثَافُ: نازاری شان.

كَيْسَلُ الْجِسْمِ: جهستهی گهوره بوو،

الكتاف: كهلهبچهو دستبهند.

قهبارهی كهتمو زهبللاح بوو.

الكَتِفُ: شهپيك ۵ پاشكۆل و كۆلهكهو

كُتْلَه: كۆی كردموه خړی ههئایهوه ۵

دیرمگ ۵ پالېشت ۵ دهگوترئ: (بنی

دهگوترئ: (كَيْسَلُ الْأَقْطِ وَغَرِه)

في الحائط كُتْفًا).

كهشكهكهی خړههئداو كردی

الكَتِفُ: شان.

بهتۆپهئ ۵ کردیه پارچهیهکی

الكَتِيفُ: پینهی ناسن كهلهدمرگا یان

تۆپهئگراو.

مهنجهئ و شتی وا بدرئ.

إِنْكَتَلْ: بهگورجی رۆیی.

الكتيفة: پینهی ناسن كه كونی

تَكَيْلُ الْقَصِيرِ الْغَلِيظِ: پیاوه كورته

دمرگای پئ پینه بكرئ ۵ كینهو رڤ

بالا كۆلهبنهكه ههنگاومکانی نزيك

۵ گروپيک لهئادهميزاد ۵ گازو

کردنهوه ۵ وهکوو بهپلیکانهئا

پلايسی ناسنگهر.

بپرواته خوار.

كَتَكَّتِ الرَّجُلُ: پیاوهكه زۆری قسهی

تَكَيْلُ النَّاسِ: خهئكهكه بهکیان گرتو

بهپهلهکردن ۵ ههنگاوهکانی كورتو

بوون بهیهك تاقم و یهك ږاو یهك

خیرا ههئینانهوه ۵ زمردهخهنهی

ههئوئستان ههیه.

کرد.

تَكْتَكَّتْ: بههئواشی رۆیشت ۵ یان

دهگوترئ: (ألقى عليه كتاله)

ههنگاومکانی كورتو خیرا

قورسای خۆی بهسمردا دا ۵ ههروا

ههئینانهوه.

وشهئ (الكتال) بهمانا (هئزو توانا ۵

الكتكوت: جوجك ۵ بیچوی بچوکی

نمفەسو دموون ۵ گۆشت ۵ بژئو و

مریشك.

توئشو ۵ كاری نهئجامدراو ۵

كَتْلَه كِتْلًا: بهندی كرد ۵ حهبسی كرد.

ههرشتيک بهكهئك بئ لهخواردن و

كَتِلَ الشَّيْءُ كِتْلًا: شتهكهی پئوه نووساو

خواردنهوه له پۆشاك و نوئڤ ۵

لئیی هالا ۵ دهگوترئ: (كَتِلَ جِلْدُ الْحِمَارِ)

ژبانی ناخۆش كولهمهركی) دئ.

گوئدرئزهكه لهخۆله بهتهكهئا

الكتلة: پارچهیهکی كۆگراوهو

گهوزی و گلو خۆل بهپئستییهوه

تۆپهئگراو لهشت ۵ تاقم و پئړيک

نووسا.

لهئادهميزاد كهیهك ږاو یهك

مهههست بن.

كُتِلَ الارض: بهر زایی زهوی

که به سهر دشتاییه که دا پروانی.

الْكَيْلَةُ: نهو دارخورماییهی دهست

نه یگاتی.

المُكْتَلُ: زنبیله که له پوشه خورما

دروست دهری.

المِثْلَةُ: به مانا (المِثْلُ) دی.

کتلوج: زنجیره ناوی شت ۵ که ته لوگ

لیست و قائیمه ی شت ۵ و ه کوو

(کتلوج الکتب) ۵ و ادبیهی له گه ل

ناوی شتکان دا همدئی و پنه شیان

دهری.

کتَم السَّقاءُ كَتَمًا وَكَتَمًا: مه شه که

ماست و شله مه نیه که ی گرت ه و لی

نه جوو.

كَتَمَ الْفَرَسُ الرَّيْوَ كَتَمًا: نه سپه که کونه

لوتی ته نگن به هاتوجوی هه ناسه ی.

كَتَمَ الشَّيْنُ كَتَمًا وَكَتَمًا: شته که ی

شاردموه، په رده پوشی کرد ۵ (فهر کاتم

و کَتَمَ و کَتَمَة) ۵ جاری وایش دمی

وشه ی (کَتَمَ) پیویستی به دوو (مفعول

به) دمی ۵ دهگوتری: (كَتَمْتُ فُلَانًا

الحديث) ۵ وایش دمی و شه ی (مِنْ)

به زید می دمخریته سهر مفعولی

یه که می دهگوتری: (كَتَمْتُ مِنْ زَيْدٍ

الحديث).

كَاتَمَ سِرَّهُ مَنِي: نه نییه که ی له من

شاردموه.

كَاتَمَةُ الْعَدَاوَةِ: دوز منایه تییه که ی بو

دهر نه پری.

كَتَمَ الشَّيْنُ: شته که ی زور نه نی کردو

زیدم پوی کرد له شاردموه ی دا.

اِكْتَمَ السُّحَابُ: هه وره که

هه وره وروسکه ی نه بوو.

اِكْتَمَ الْحَدِيثُ: زیدم پوی کرد

له شاردموه ی قسه که دا.

تَكَاتَمَ الْقَوْمُ الْأَمْرَ: خه لکه که

هه ندیکان کارمه یان له وانی تر

شاردموه.

اِسْتَكْتَمَهُ الْخَبْرُ وَالسِّرُّ: داوای نی کرد

نه نییه که ناشکرا نه کا.

الكَاتِمُ: دهگوتری: (سِرُّ كَاتِمٍ)

نه نییه کی شارو و پاریزراوه.

كَاتَمَ السِّرُّ: نه میندارو متمانه پیگراو

به سهر کاریکه هه ۵ نیستا پی

دهگوتری سکرتری.

الكَاتِمَةُ: جوړه مهنجه لیکه.

الْكُتْمُ: درختیکه ده شوبه یته دره ختی

ناس ۵ له دهری کیو که ژ

به تاییه تی له ولاتی نه فریقیاو

ولاته گهرمه سیرمکان و ناوو هه و

ناو ندی دا دهری ۵ بهر که ی

و ه کوو بیبه ر وایه پی دهگوتری:

بیبه ری مهی مون، له پوژگاری کوون

دا و ه کوو خه نه بو رنگ کردن

به کاریان هی ناوه.

- الْكُتْمَةُ: نهو گهسهی نهینسی خوئی
دمپاریزی.
- الْكُتْمُومُ: بهمانا (الْكُتْمَةُ) دئی ۵
دمشگوتری: (سحاب کتوم) ههوری
بی ههورمبروسکه.
- الْكُتَيْمُ (سقاء کتیم): کوندمیهکه ناوی
لی ناجی.
- المَكْتُومَةُ: جوړه پوښیکه لهپوښی
عهرمب پښکی سوره زهغههرانی تی
دمکری.
- كَتِنَ الشَّيْئُ كُتْنًا: شتهکه چلکن بوو ۵
كُتِنَ الثَّوْبُ: قوماشهکه پیس بوو ۵
شتهکه لینج بوو ۵ دمشگوتری: (كَيْتُ
مشارف الدابة من أكل العُشب) لچی
ولاخهکه بههوی گیای تهر و شتی واوه
لیچهکانی و شهویلهکانی سهوزو رهش
ههلهکهپاون.
- كُتِنَ الوَسْخُ عَلَى الشَّيْئِ: چلک
بهشتهکههوه نووسا.
- كُتِنَ الْبَيْتُ: خانوهکه چلکی دووکهلی
گرت.
- اکتنه به: شتهکهی پیوه نوساند.
- الکُتَانُ: کهتان؛ روهکیکی کشت وکالیه
سالانه دمروپندرئ لهشوینی مهیلهو
گهرمهسیردا دمروئ و گهشهدهکا ۵
نیومهتریك بهرز دمیتههوه ۵
گولیکی شینی جوانی ههیه ۵
- بهرمهکی پیی دمشگوتری توؤ کهتان،
دمشگوتری: (لبس الماء کُتَانُهُ) ناومکه
ههوزی کرد ۵ شوپنهواری دوکهل
لهناو خانوودا.
- الکُتُونُ: (امراه کتون) نافرمتی کهتن
کهرو داوین پیس.
- كُتْنَا اللَّبَنُ كُتْنًا: ماستهکه سهرناو کهوتو
ژیر ماستهکه ناویکی پون بوو.
- كُتْنَا الْقِدْرُ: مهنجهلهکه کهمی کرد بههوی
کولانههوه.
- كُتْنَا الْقِدْرُ: کهمی مهنجهلهکهی گرت.
- الْكُتَاةُ مِنَ اللَّبَنِ: سهرتویزی شیر که
دوا کولاندن لهسهر شیرمهکه
دهبیندری.
- كُتِبَ الشَّيْئُ كُتْبًا: شتهکه کوپووه ۵
شتهکه کهم بوو ۵ دمشگوتری: (كُتِبَ
اللبن).
- كُتِبَ فِي الْمَكَانِ: چووه ناو شتهکههوه.
- كُتِبَ الشَّيْئُ: شتهکهی کوکردهوه.
- كُتِبَ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانکهس بهشوین فلان
دا هات.
- كُتِبَ الصَّيْدُ فَلَانًا: نیچیرمهکه لهفلانکهس
نزیک بووه.
- اِكْتُبِ الشَّيْئُ: شتهکه نزیک بووه.
- اِكْتُبِ لَكَ الصَّيْدُ: نیچیرمهکه لیست
نزیک بووه.
- كُتِبَ الْقَوْمُ: لهخهلهکهکه نزیک بووه.

کُتِبَ الشَّيْئُ: شتهکه کهم بوو. کُتِرَ الشَّيْئُ کُتْرًا وَکَثْرَةً: شتهکه زۆربوو

بیچه‌وانه‌ی (که‌م) بون.

کُتِبَ اللَّبَنُ: شیرمه کهم بوو.

اَکْثَرُ الرَّجُلِ: پیاومکه مال و سامانی ۵ اِنْکُتِبَ الشَّيْئُ: شتهکه کُوبُوه ۵

هه‌لُرْا.

الْکُتِبُ: دمگوتری: (رَمَاهُ مِنْ کُتِبِ)

له‌نزیکه‌وه تیری تی گرت ته‌قه‌ی لی

کرد.

الْکُتْبَةُ: هه‌ر خواردن و خواردنه‌ومیه‌ک

که‌م بی و له‌شوینیک کُوبُوبیته‌وه ۵

زه‌وبیه‌ک چال بی و که‌وتبیته‌ ناو

چه‌ند کیوینکه‌وه.

الکُتیب: ته‌باره لبی دری‌زوموبوو که

سهرانسهرمه‌کی په‌خ بووبیته‌وه.

کَثَّ الشَّعْرُ کَثُوثَةً وَکَثَاثَةً: موومکان

پریوون به‌بی نه‌وه‌ی دری‌ز بووبنه‌وه ۵

دمگوتری: (رَجُلٌ کَثَّ اللَّحْيَةُ) پیاویکه

پیشی پر، پیشی کُوله‌وانه‌یه.

کَثَّ الشَّعْرُ کَثَاثًا: موومکانی چرو پر

بوون (فَهْرُ أَكْثَ) ۵ (وهي كَثَاء)

دمگوتری: (رَجُلٌ أَكْثَ وَلَحْيَةً کَثَاءً).

اَکْثُ الشَّيْئُ: به‌مانا (کَثَّ) دی.

الکاث: نه‌و دانه‌ویله‌یه له‌کاتی

دروینه‌دا هه‌لده‌ومری و سالی داهاتوو

دمرویته‌وه.

کَثْرَهُ کَثْرًا: به‌سهری دا زال بوو

له‌زوری دا ۵ به‌زوری ژماره به‌سهری

دا بالادست بوو ۵ (فهر کالر).

اَکْثَرُ الرَّجُلِ: پیاومکه مال و سامانی

زۆر کرد ۵ مال و سامانی زۆر کرد ۵

مالي زۆر بوو.

اَکْثَرُ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی زۆر کرد ۵

دمگوتری: (أَكْثَرَ اللَّهُ فِينَا مِثْلَكَ)

خودا وینه‌ی تۆمان له‌ناودا زۆر یکا.

کَاثَرُهُ: به‌زۆرینه به‌سهری دا زال بوو.

کُتِرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی زۆر کرد.

تَكَاثَرَتِ أَمْوَالُهُ: ماله‌که‌ی زۆر بوو.

تَكَاثَرَ الْقَوْمُ: شانازیان به‌زوری

ژماره‌وه کرد.

تَكَاثَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی به‌لاوه زۆر

بوو.

تَكَثَّرَ بِشَيْئٍ غَيْرِهِ: شانازی به‌شتی

خه‌لکی تر کرد.

تَكَثَّرَ مِنَ الشَّيْئِ: زوری له‌و شته

خوارد یان په‌یدای کرد.

تَكَوَّثَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی زۆر زۆر بوو.

اِسْتَكْثَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی به‌زۆر زانی،

به‌زوری له‌قه‌له‌م دا.

اِسْتَكْثَرَ مِنَ الشَّيْئِ: حه‌زی له‌زۆر

بوونی شته‌که بوو ۵ یان زوری نه‌و

شته کرد.

الاکثر: زۆرینه، له‌نیوه زیاتر.

الاکثرية: زۆرینه.

كُتِّعَتِ الشَّقَةُ كُتْعًا: بهمانا (كُتْمَت)
دئ ۵ دمشگوترئ: (رجل أكتع).

كُتِّعَ اللَّبَنُ: بهمانا (كُتَّعَ) دئ.

كُتِّعَتِ الْأَرْضُ: زموییه که رومکه کهی
سهری دهرهینا.

كُتِّعَتِ الْقِدْرُ: برینه که سهرموهی
قمتماغهی کرد.

الْكُتْعَةُ: قور.

الْكُتْعَةُ: نهو چهورایی و توپژدی
دمکه و پته سهر شیرو ماست ۵ نهو
کهفهی منهجل لهکاتی کولینی دا
دموری خوی دهرپژئی ۵ نهو
چالاییهی لهناومرپاستی لیوی
سهرموهدایه.

كُتِّفَ الشَّيْنُ كُتْفًا: شته که نهستوروو
خهست بوو، چروپر بوو.

كُتِّفَ الشَّيْنُ: شته کهی زور کرد ۵
نهستوری کرد، خهستی کرد.

تَكَاتِفَ الشَّيْنُ: بهمانا (كُتِّفَ) دی ۵
دمگوترئ: (تَكَاتِفَ السَّحَابُ)

هه ورمکه چرو پرپوو.

إِسْتَكْتَفَ الشَّيْنُ بَعْدِرَقَةٍ: شته که
دوای تهنکی و باریکی نهستورو
پتهو بوو.

إِسْتَكْتَفَ الشَّيْنُ: شته کهی بهچرو پر
هاته دمست ۵ بهچرو پری زانی.

التَّكُفُّفُ: چروپوونهوی هیژی
کارمباییه لهسهر گهیه نهری کارمبا.

الكُتَارُ: زور ۵ دمگوترئ: (في الدار
كُتَار) له خانومه که دا جهند تاقم و
کۆمه لیک ههن.

الكُتْرُ: جوماری خورما یان تهله کهی.
الكُتْرُ: زورینهی شت ۵ زوریهی شت ۵
مائی زور ۵ دمگوترئ: (مَالُهُ قُلَّ
وَلَا كُتْرَ).

الكَثْرَةُ: زوری ژماره ۵ زیده نیعمهت و
فهزل و پیاوهتی.

الكثير: پیچه وانهی کهم ۵ زورینه،
زور.

الكثراء: جوره رومکیکه.

الكَوْثَرُ: ژمارهی زور ۵ خیرو بیی
زور ۵ پیاوی سهخی.

المِكْثَارُ: زوربلی ۵ دمگوترئ: (رجل
مِكْثَار) پیاویکه به زوری ژماره
ژیرکه و تووه ۵ پیاویکه زور داوی
بهخشش و پیاوهتی لی دمگورئ ۵
کهسیک نهوهی لایهتی نه مایی و
ماهی خه لکیشی زور به سهرهوه بی.

المِكْثِيرُ: بهمانا (المِكْثَارُ) دئ.

كُتِّعَ اللَّبَنُ كُتْعًا: شیرکه چهورایی
سهرکهوت، سهرتویژی گرت ۵ ماسته که
چهورایی سهرکهوت و ژیرموهی ناویکی
رون بوو.

كُتِّعَتِ الشَّقَةُ كُتْعًا وَكُثُوعًا: لیومکه
سوربوو.

الْكُفُّ: تاقم و پېړو كۆمهال ۵

دهگوترئ: (جاء في كشف من الجیش).

المِكْثَافُ: (مِكْثَافُ السَّوَالِ) ئامپړكە

دهخړېته ناو شله مه نښه وه بۆ

زانینی نه ننداره ی خه سته به کی.

المُكْثَفُ: ئامپړكە بۆ ته حویلكردنی

ماده ی غازو شتی وا بۆ ماده ی

شله مه نی.

الكِثْكُثُ: ئامپړی هارپنی خۆل و بهرده

ورده.

الْكُوْثُلُ وَالْكُوْثُلُ: لای پاشه وه ی

كه سته: كه كه سته وه وانو شتو

مه كه كانیانی تښدايه.

الكَاثُولِيكُ: شوپنكه وته ی پاپا سهروکی

كه نښته ی رۆمانی ۵ بړوانه وشه ی

(جاللیق).

كُتِمَ الشَّيْنُ كُتْمًا: شته كه ی كۆكرده وه.

كُتِمَ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانكه سی له كارمه

گیرپا ه وه.

كُتِمَ الْقَتَاءُ وَنَحْوُهُ: خه یارمه یان شتیکی

تری لهو جوړه ی خسته ناو دهمپه وه و

شکاندی.

كُتِمَ الرَّجُلُ كُتْمًا: بپاومكه تیربوو، ورگی

زل بوو ۵ (فهو اکتهم).

اکثم فی منزله: له مالی خوی دا خوی

حه شارداو دمرنه كه وت.

اکثم القریة: کوندمه کی پرکرد.

إِكْتَمَ: غه مبار بوو (إِكْتَمَ عَنْ وَجْهِ

کذا) لهروی نهو شته لای دا.

تَكْتَمُ: راولوستا ۵ سه رسام بوو ۵

گه راپا ه وه ۵ دولاهاته وه ۵ نوشتا به وه.

تَكْتَمُ فِي مَنْزِلِهِ: له خانو و مه نزلی

خویدا خوی حه شار دا.

الْأَكْتَمُ: رپگای پان و فراوان.

الْكُثَّةُ: لق و پوپی تهرو گه لا زور

را دمه خړو و رپك دمه خړ، رپه اچینی

له سه ر رپز ده كړئ نه مه جار

ده پچرېته وه و گوئیکی دمه خړته

ناو مرپاست.

كَجَّ الصَّبِيُّ كَجًّا: منداله كه به (كرججة)

تو په پهرو یاری كرد.

الْكُجَّةُ: یاری سه کی مندالانه به،

منداله كه په رویه ك دینی و خړی

هه لده دا وه كوو توپ نه مه جار یاری

قوماری پې دمه كن.

كَجَّ كَحًّا: كۆکی ۵ دهق به مانا (أَحْ) دئ.

الْكُحُّ: پالته و بوخته كراو له هه موو

شتیک ۵ دهق به مانا (الْقُحُّ) دئ ۵

دهگوترئ: (عربي كَحُّ).

الْكُحُّجُ: پیرمژنی پۆلكاوی به سالاجوو.

الْكُحَّةُ: كۆكه.

الْكُحْكُجُ: پیرمژنی پۆلكاو.

كَحَّصَ الْأَثَرَ كُحُوصًا: شوپنه واره كه نه ما

فهوتا ۵ کوپربووه.

کَحَصَ فلان: پشتی هه لکرد.

کَحَصَ الظلیم: نوعامه نیږه که به شیومیه ک رویشته نه بیندری.

کَحَصَ برجله کَحَصاً: به قاجی پشکنینی زموییه که ی نه نجام دا پی پرکه ی کرد.

کَحَصَ الأرض: گل و خولی زموی به سه رخوی دا پرژاند.

کَحَصَ الشئین: شته که ی وردوهار کرد.

الکاحِص: پی پرکه کهمر ه شوینه واری کویره و بوو.

کَحَلَ العین: کلی له چاوه که رادا کلی تی کرد.

کَحَلَ الرجل: کلی له چاوی پیاوه که رادا. کَحَلَ السَّهَادُ عینُه: شهو به خه بهر بوو خه و نه چوووه چاوی.

کَحَلَتِ العینُ کَحَلاً: پیلوی چاوه گانی هه ربه سروشت رهشیان دنواند ه دهگوتری: (کَحَلَ الرجلُ فهو اکحل وهي کحلاء).

کَحَلَ العین: چاوه که ی کلاوی کرد، کلی تی رادا ه دهگوتری: (کَحَلَ الرجل).

اِکْتَحَلَتِ المرأةُ: نافرته که کلی کرده چاوی ه دهگوتری: (ما اکتحلت

عینی بک) واته: تۆم نه دیوه ه (ما اکتحلت عینی بغمض) واته: نه نوستوم.

اِکْتَحَلَتِ المرأةُ: نافرته که کلی کرده چاوی.

الاکْحَلُ: دهماری که له ناوم پرستی قول دایه خوینی لیوه دمرده هیندر یان لییه وه دهگریته ناو جهسته.

الکحَالُ: که سیك چاوه گانی به کل دمرمان دمکا.

الکُحْلُ: هه رشتیک بگریته ناو چاوه وه بو مه بهستی دمرمان و شله مهنی نه بی و مکوو کل و شتی وا.

الکحلاء: نافرته ی زور چاو رهش ه یان چاو یک وا بنوینن که کلی تی کراوه ه مه ری چاو رهش و سپی، چاو به لکه زبانی ره شه و لاخ ه پوه کیکی ته مهندریژه به سه ر زموی دا بلاو ده بیته وه، له باشوری نه وروپاو ولاتانی هه وزی دمریای سپی دمری، توکن و چقلاوییه، که لاکانی دریژو گوته که ی شینه، به رو بوومی له شیوه ی بوندوق دایه، گوپیژیکی رهنک سوری هه یه، ماده میه کی رهنگا ورهنگی لی دمرده هیندر ی و له جو ری (البو غلص) ه هه روا ناوه بو جو ره ماسییه که له پی ری (الأسبورية).

الکحْلَةُ: روه کیکی گیایی سالانه ی به ته مهنه، له شوینی ناو و هه وا

اماناوندىدا دەرۋى ۋ توكىنە ۋ	الكُحْيَا: كويخا.
گوئيكي رەنگ پرتەقالى ھەيە ۋ	كَدَا الثَّبْتُ كَدَا وَكُدُوْءَا: رومەكە
(ك: اكاچل).	سەرما لىي داو كىردى بەشيۋەى لىباد
الكُحْلَى: كەسك كل دروست بكا ۋ	بەسەر زەۋىيەۋە گەمپە گەمپەى كىرد.
رەنگى شىنى مەيلەۋ رەش.	كَدَا الثَّبْتُ: رومەكە تىنۋى بوو دەرەنگ
الكُحُولُ: شلەمەنىيەكى بى رەنگە ۋ	بىگەيى.
بۇنىكى تايىبەتى ھەيە لە گۇرانى	كَدَا البَرْدُ الزَّرْعُ: سەرما كشت وىكائە
شەگرو شتى ۋا دروست دەرۋى، ئەۋ	رواۋەكەى بەپاش دا بىردەۋە نەپەشت
خۇي رۇخى شەرابە.	خىرا بى بگا.
مقياس الكحول: ئامپىرەكە ئەندازەى	كَدَا البَرْدُ الزَّرْعُ تَكْدِيَّةُ: بەمانا (كَدَاْ)
چەندىيەتى كحولى ناۋ ئاۋى بى	دى.
مەزەندە دەرۋى.	الكادِيَّةُ: دەرگوتى: (أرض كادنة)
الكحولى: ھەرشتىك مادەى كحولى	زەۋىيەكە دەرەنگ كشت وىكال بى
تىدا بى.	دەرگەيەنى.
الكحِيلُ: جۇرىكە لە نەۋت رەشۋ	الكَذْبُ: سىپايى نىنۋكى مىندال.
رەنە حوشترى بى چەۋر دەرۋى.	الكَذِبُ: بەمانا (الكَذِبُ) دى ۋ (دم
المكحالان: دوو ئىسقانن بەدىۋى	كَذِبُ): خوينىكى تازە پۇراۋ.
ناۋەۋى باسكەۋە دەرەكەۋن.	المَكْدُوبَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافەرتى سىپى
المكحال: كلچىوك.	پىست كە سىپايەتىكەى صافۋ
المكحلُ: بەمانا (المكحال) دى.	جوان بى.
المُكْحَلَةُ: كىلان، ئەۋ تورەكەيەى كلى	كَدَحَ فِي الْعَمَلِ كَدْحًا: كۇشى كىردۋ
تى دەرۋى ۋ (ك: مكاجل).	ھەۋلى دا.
كَحْلُ الْمَرْكَبِ كَحْلَةً: بە كوحولۋ	كَدَحَ لِنَفْسِهِ: كارى چاك يان خراپى
شتى ۋا تىكەلەكەى ھەل كىرد.	كىرد.
كَحَّ الرَّجُلُ كَحًّا: بىاۋەكە خەۋى لى	كَدَحَ لِعِيَالِهِ: كاسى بى بۇ مالۋ مىندالى
كەۋتۋ پەرخەى دى.	خۇي كىرد بەزەحمەتۋ نارەھەتى.
كَحَّ كَحًّا: بۇ ۋازەينانى مىندالە لەشتىك	كَدَحَتِ الرِّيحُ: رەشەبا زىخۋ بەردە
كەناتەۋى دەستى بگاتى.	ۋردەى ھاۋىشت.

كَدَحْ بَاسَنَانَه: به ددان گهستی.

كَدَحْ وَجَهَ فُلَان: دهمو چاوی فُلَانی

روشانده ۵ یان کاریکی ناشیرینی له گهڼ

کرد.

كَدَحْ وَجَهَ الْأَمْرَ: پوخساری کارمکهی

شیواند.

كَدَحْ رَاسَهُ بِالْمَشْطِ: سهری به شانه کرد،

قرمکانی به شانه لِيَك جیاکردنه وه.

كَدَحْ الْجِلْدَ: پېسته که کرژ هه لَات و

کرپژاوی بوو.

إِكْتَدَحْ لَعْيَالَه: کاسبی بُو مال و مندالی

خوی کرد.

تَكَدَحْ الْجِلْدَ: پېسته که روشا.

الْكَدْحُ: همر شوپنکه و روشانِيك

به هوئی گهستن و لیخشانه وه بی.

كَدَّ فُلَان كَدًّا: فُلَانكس توندو تیزی کرد

له کارمکهی دا زوړی نیلحاح کرد بُو

وهدسته پینانی شته که ۵ هه ولئی بزپوی

دا.

كَدَّ فُلَانًا: نیلحاحی زوړی له فُلَان کرد

بوئنه و کارهی دمخړپته نه ستوی.

كَدَّ رَاسَهُ: سهری به شانه کرد ۵ قرمکانی

خوی به شانه خاو کردنه وه.

كَدَّ جِلْدَهُ بِالْأظْفَارِ: پېستی خوی

به نینوځ خوراند ۵ زوړی خوراند.

كَدَّ الشَّيْئَ: به دهمستی خوی شته کههی

دارنی.

اَكَّدَ: دهمستی قوچاندو به خیل و پژد

بوو.

كَادَهُ: زَال بوو به سهری دا.

إِكْتَدَّ: پژدو چروك بوو.

إِكْتَدَّ فُلَانًا: داوای له فُلَان کرد بُو

مال و مندالی خوی هه ول بډا.

إِكْتَدَّ الشَّيْئَ: شته کههی به دهمستی خوی

دارنی.

إِسْتَكَّدَ:

اكداد: وهجبه وهجبه و کومهڼ کومهڼ

۵ دمگوتری: (رایت القوم اكدادا)

ههروا دمگوتری: (قوم اكداد) گهل و

نه ته و میه کی گورج و گؤل و چوست و

چالاکن.

الْكُدَادَةُ: بنکر که به بنکی مه نجه نه وه

رهق دمبیته وه ۵ خلته و پلتهی روئی

قال کراو.

الْكُدُوْدُ: پیاوِيك به نارچه تی

کوله مهرگی پیناویستی ژپانی بُو

دسته بهر بیی.

الْكَدِيدُ: زهوی پته و رهق ۵ زهوی به

به هوئی زوړ پیندا رویشتنی ولاخ و

نازه نه وه گله کههی بوو بیته

خوله پته ۵ خوئی هارپا و دولی

پان و پوړ، دپو چالی پان له

ناوزه وی دا.

الْمَكْدُ: شانه.

المكدود: كه سيك تيشكابو به سهري
دا زال بووبن.

كدر الماء ونحوه كدرًا: ناوكه‌ي پشت.
كدر الماء كدرًا: ناوكه ليلا بوو (فهر
كدر) هـ

كدر عيشه وكدرت نفسه: زيانى تالا بوو
دلى ناخوش بوو.

كدر اللون: رنگه كه مهيلهو پش بوو
(فهر اكدر وهي كدراء).

كدر الماء كدرة وكدورة: بهمانا (كدر)
دئ هـ دهسكوترئ: (كدر عيشه وكدر
نفسه).

كدر الماء: ناوكه‌ي ليلا كرد.

كدر فلانا: فلانكه‌سي غمبار كرد.

انكدر في سيرة: له رويشتن دا په‌له‌ي
كرد.

انكدر عليه القوم: خه‌لكه‌كه به سهري
دا هه‌لرزان، كه له كومه‌كه يان لي
كرد.

انكدرت النجوم: نه‌ستيرمگان ليلا
بوون و روناكيان نه‌ما هـ قورشان
دهمه‌رموي: ﴿وَإِذَا الثُّجُورُ
انْكَدَرَتْ﴾.

تكدارت العين في الشيء: چاوكه
به‌رمه‌وام له‌شته‌كه‌ي رواني.

تكدر الماء: بهمانا (كدر) دئ هـ
دهسكوترئ: (تكدرت عيشه).

اكدر اللون: بهمانا (كدر) دئ.

الاكدن: لاهاوئيك پوي زموي بمالي هـ
(بنات اكدر) كه‌رمكيوي.

الكدره: رهشايي بنكي منهجه‌ل هـ
رهشايي بني منهجه‌ل.

الكدره: رنگي مهيلهو پش.

الكدره من الحوض: قورهلته‌ي بنكي
حه‌وز، يان قه‌وزه‌ي سه‌ر حه‌وز هـ
ته‌پ وتوزيك به‌سمي نه‌سپ
به‌رپايي.

الكدرئ: ته‌نكه هه‌ور هـ جورئكه
له‌بالنده وه‌كوو قه‌تئ وايه، رنگ
ته‌پ وتوزاوي پشت به‌له‌كو گه‌ردن
زهرد.

كدس الحصيد والتمر والدرهم كدسا:

گيا دوراوه‌كه، يان خورماكه يان
ديره‌مه‌كاني كومه‌ل كومه‌ل كرد.

كدس الخيل: نه‌سپه‌گان خرپوونه‌وه له
رويشتنيان دا هه‌نديكيان سوازي
هه‌نديكيان بوون.

كدست الدابة وغيرها كدسا وكداسا:
ولاخه‌كه پرماندي.

كدس به الارض كدسا: خستي و
به‌زموي دا دا.

تكادس الشجر: دره‌خته‌كه تيكه‌لاو
كوبووه.

تكدست الخيل: نه‌سپه‌گان له رويشتن
دا خرپوونه‌وه سوازي يه‌كترپوون

(وا پائیان لیكددا دمتگوت چوونه
سهر پستی پهکتر).

تَکَدَّسَ فُلَانٌ: فلانکس شانی
هه لته کاندن و له کاتی پوښتن دا
بهره و پېشه وهی جولاندن ه له دواوه
فلانکس پائی پیوه نراو کهوت.
تَکَدَّسَ الْفَرَسُ: نه سپهکه پوی و مکوو
نه وه باری قورس بچ.

الْکُدَّاسُ: خهرمانی دانه ویلای پاککراو
ه چاله به فر ه به فری گوکراوه ه
پر مین و پشمینی نازهل و ولاخ.
الْکُدَّاسُ: کوکراوهی هه موو شتیک
ومکوو خهرمانی گهنمی سورکراو ه
خورمای کراو به موشتاخ ه
دیره می کومه ل کراو، لمبی کومه ل
بوو ه (ک: اكداس).

کَدَشَ مِنْ فُلَانٍ کَدَّشًا: هه وئی داو فیلی
کرد.

کَدَشَ مِنْ فُلَانٍ شَيْئًا: شتیکى له فلان هوه
پیکه یی.

کَدَشَ الشَّيْئِ: شته کهی به ددان قرتاند،
برې.

کَدَشَ الْإِبِلَ: حوشر مکانی به خیرایی
لیخوړپن، دمری کردن.

اکدش بخبر: به شتیکى له هه واله که
بلاو کردم وه.

اَکَدَّشَ مِنْ فُلَانٍ شَيْئًا: شتیکى له
فلان چنگ کهوت.

اَکَدَّشَ مِنْ فُلَانٍ شَيْئًا: به مانا
(اکدش) دی.

تَکَدَّشَ فُلَانٌ: فلانکس له دواوه پائی
پیوه نراو کهوت.

الْکَدَّشُ: برین.
الْکَدَّاشُ: سولکهری به ویره ویر که

زور نیلحاح بکا ه پیاویک زور
هه وئی نیش کردن بدا.

الْکَدَّشَةُ: نه خوشی ه دهگوتری: (ما به
کدشه) هیچ نه خوشییه کی پیوه
نیه.

الْکَدَّيشُ: نه سپی نارپه سهن پیاوی
گیل.

اَکَدَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که دمنگی سمی
هات.

الْکَدْفَةُ: ته پهی قاج که له زموی دمدا ه
پان دمنگیک ببیسی و شوینه کهی
نه بیینی.

کَدَّمَ فُلَانًا: کدما: به گهستن و شتی وا
شوینه کهی له فلان کرد، برینداری کرد
ه گوشتی جهسته ی پواند ه (فهو کدما
و کدوم).

کَدَّمَ الصَّيْدَ: نیچیرمکهی دمر پړاندو
هه وئی زوری دا بیگری ه هه وئی
شتیکى دا که دمرست ناکه وئی.

اُکَدِّمِ الْأَسِيرَ: دیله که په لبه ست کرا.
تکادم الفرسان: نه سپهکان په کتریان
گهست فه پائیان له په کتر گرت.

الْكَدَامُ: پیاوی پیر ۵ بَنَكُو بَنَكِي

گژوگیای پانه و مېوو به سمر زموی دا

که یارانی ئی بدا و هڅوی بکهوئ و

دهر کـهـوئ ۵ هـهـو کردن و

نه ستوریوونی پیسته له هندی

شوینی و پهرو گهرم دمکه ن و

د میخنه سهری بۆنه و دی نازاری

نهمینی.

الْكَدَامَةُ: بهر زماخوړ، پاش ناخوړ،

بهر ماو دی خوراك ۵ دمگوتری: (بقي

من مرعانا كدامة) پوانه که مان

هه مووی خوراوه بهس بچک و

بنکری ماوه، نازه له کان به ددان

هملی دمچړن و پپی تیر ناخوړ.

الْكَدْمُ: شوینک دی گهستن: هه و کردن و

گورانی ژیر پیسته به ووی زمبریک.

الْكَدْمُ: به مانا (الْكَدْمُ) دی.

الْكَدْمَةُ: داخ کردن و شوینک ئی کردن ۵

دمگوتری: (ما بالبعير كَدْمَة)

خوشره که داخی پیوه نیه.

الْمُكْدَمُ: حهیلی گشت بادراو ۵ بهرو

جهوالی توند چنراو قوماشی پهخته

۵ بیاله و سوراخی که شوشه که بیان

نه ستور بئ.

الْكَدْمِيوم: عونصوريکی فلزيه سپی و

ورشه داره.

كَدْنُ بْثوبه كَدْنَا: قوماشه که دی کرده

بشتین و خوی پی بهست.

كَدْنُ كَدْنَا: بوو به خاوند گوشت و بهزو

هیزو توانا ۵ پته و و رهق بوو.

كَدْنُ النِّبَات: رومکه که پهل و پوی خوراو

لاسکه نه ستورمه که دی ماوه.

كَوْدُن فِي مَشِيه: به هیواشی و

به ته مبه ئی رویی.

الْكَدَانُ: حهیلی که دمه سترئ به نه له دی

ناو پرستی دۆلچه که وه بۆنه و دی

راست بچیته خوار بؤ ناو بیرمه که.

الْكَدَانَةُ: عه پیداری ۵ خراپی ۵

دمگوتری: (ما این الكدانة فيه).

الْكَدْنُ: نه و قوماشه ی به که ژاودا

دمدرئ ۵ بارگه نه ۵ جـوره

بارگه نه په که بؤ نافرمت رپیک

دخرئ سوری بی.

الْكَدْنُ: (كَدْنُ النِّبَات) لاسک و

نه ستورایی بنکی روهک.

الْكَدْنَةُ: گوشت و بهزی زور (قهله و دی)

دمگوتری: (رجل ذو كَدْنَة) پیاوی که

قهله و که ته په.

الْكَوْدُنُ: نه سپی نارهمه ن ۵ عه پیدار ۵

هیستری خراپ و نارهمه ن.

كَدَه الشَّيْئ كَدَاهُ: شته که دی شکاند.

كَدَه الْحَجَرُ وَنَحْوَه فَلَانَا: بهر ده که

له فلانکه س که و تو شوینک دی باشی ئی

کرد.

اكدَه العملُ: کار کردن مانند دی کرد.

كَدَهه: به مانا (كَدَهه) دی.

كَدَّةُ الشَّيْنِ: شتمه كه شكا.

كَدَّتِ الارضُ كَدَوًا وَكَدَوًا: زهويه كه
رومه كه كاني به سستی گه شه دمكه ن.

كَدَا الزَّرْعُ وَغَيْرُهُ: كشت و كاله كه باش
نه پړاوه.

كَدَا الْبَرْدُ الزَّرْعَ: سمر ماو سوله كه
كشت و كاله كه ي به پاش دا گير پايه وه
نه به پيشت گه شه بكا.

كَدَا الشَّيْنُ كِدَاءً: شتمه كه ي مهنه كړدو
بري.

كَدَا وَجْهَهُ كَدَوًا: دم و حاوی روشنند.
كَدِي بِالْعَظْمِ كَدًا: نيسقاني له قورگي
گيرا.

كَدِي الْفَصِيلُ: بيچومه كه شيري خواردو
ناوسكي داومشا.

كَدِي الْكَلْبُ: سه كه كه نيسقاني له قورگي
گيرا.

الكادي: ناوی مهند ناوېك به هيواشي

بپړوا ه ناوی دره ختيكه له پيړي

(البندانیه) شيوه ي له دره ختي خورما

دمه چي وه ي به نه اندازه ي نه وه به رز

نايي ته وه گه لاكاني دريژن له شيوه ي

شمشيردان نه ولاتي يه مهن و باشوري

کيشومري ناسياو ولاتي هيندو

نوستراليا دمړوي ه له شوپني تريش

دمړويندري.

كَدِي الرَّجُلُ كَدِيًا: پياوهمه كه به خيل و

چروك بوو به خششي گه م بوو.

كَدِي الْمِسْكُ كَدِيًا: ميسكه كه بوئي نه ما
(فهر كد و كدي).

كَدِيَتْ اَصَابِعُهُ: په نجه كاني به هو ي گل
دمردانه وه ماندو بوون.

كَدِي الْمَعْدِنُ: كانه كه گه وه مري تيډا
دهست نه كه وت.

اكدي الحافِرُ: بيره له كنه كه گه پشته
ته باره زموي پته و ناتواني چيډي
بیره كه هه لكه نئ.

اكدي فلان: فلانكس گه پشته ساراو

چوله واني ه زور پاپايه وه له

سوالكردن دا ه پژدو چروك بوو ه

قورشان دمفرموي: ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا

وَأَكْثَى﴾ ه دواي دمو له مهندي

هه ژار كه وت ه ناوميد بوو

نمگه پشته نامانج.

اكدي المطرُ: بارانه كه گه م بوو.

اكدي المعدِنُ: كانه كه زيړو گه وه مري

تيډا نه دوزرايه وه.

اكدي الطعامُ: خواردنه كه بي كه لك

بوو.

اكدي فلاناً عن الشَّيْنِ: فلانكه سي

له شتمه كه گير پايه وه.

الكادية: ناخوشي رېژگار ه جهنگه ي

سمرما.

الكُدي: ساراو چوله واني.

الكَدَاةُ: هر گل و خول و شتي وا خپ

كراپي ته وه و كومه ن كومه ن كراپي.

الْكُدَايَةُ: بهمانا (الكداة) دئ.

الْكُدِيَّةُ: زموى سهختو پتهو پان شاخو بهمرده لان كه پاچ و قولينگه كارى تى نه كهن ه پيشهى سوالگهرى ويره وپرگهر.

كَذَّبَ كَذِبًا وَكَذِبًا: دروى كرد ه هه واليكى دا پيچه وانهى روداو بوو ه هه لى كرد ه گومانه كهى پاست دمرنه چوو.

كَذَّبَ الشَّيْئُ: شته كه وادمرنه چوو كه چاو مپروان دمكرا ه دمگوترئ: (كذب البرق والطمع) هه وره بروسكه كه بارانى بهدواوه نمبوو ومكوو چاو مپروان دمكرا.

كَذَّبَ فُلَانًا: هه والى دروى بهفلا نكهس راگه ياند.

كَذَّبَتْ فُلَانًا نَفْسُهُ: نهفسى فلا نكهس نامانچو هيوى گهورمو دوورى پئ راگه ياندو هه لى خه لماند.

كَذَّبَتْهُ عَيْتُهُ: حاوى فلا نكهس شتى ناراستى نشان خاومنى دا.

الْكُذْبَةُ: بهدروژنى هاته بهرچاو ه دروكانى دمرخستن هه لينا بو دروكردن.

كَانَتْ فُلَانًا مَكَادِبَةً: من فلانم بهدروژخسته وه وه وپش منى بهدروژخسته وه.

كَذَّبَ بِالْأَمْرِ تَكْذِيبًا: كارمكهى بهناراست لهقه لهم داو دژى ومستا.

كَذَّبَ عَنْ أَمْرِ لِرَادَةٍ: دژى ويستى نهو ومستاو نهو كارمى نهو ويستى، نهه نهنجامى نه دا.

حَمَلَ عَلَيْهِ فَمَا كَذَّبَ: هيرشى بو بردو نهگه راپه وه وه نه ترسا.

كَذَّبَ السِّلَاحُ: سيلاحكه نه تهقى وپوچ بووه، گولله كهى نه هاو پشت ه دمگوترئ: (ما كَذَّبَ أَنْ فَعَلَ كَذَا) هيج نه ومستاو په لامارى كارمكهى دا.

كَذَّبَ فُلَانًا: دروى پال فلان داو بهدروژنى لهقه لهم دا پان به فلا نكهسى گوت دروت كرد.

تَكَادَبُوا: خه لكه كه هه نديكيان هه نديكيان بهدروژخسته وه.

تَكَذَّبَ: بهزوره منى دروى بهسمر خوى دا هينا.

تَكَذَّبَ فُلَانًا وَ عَلَيْهِ: پيى وابوو فلا نكهس دروژنه.

الْكَذْبِيَّةُ: هه والى درو ه (ك: اكاذيب). التَّكَادُيبُ: تكاذيب العرب: نهفسانهى عهرمبوو جبروكو خورافاته كانيان.

الْكَادِبَةُ: درو ه (نيسمه وه له شوپنى چاوگ دادمئرى، دمروون وه نهفس) ه (ك: كواذيب).

الْكُذْبُ: درو (پيچه وانهى پاستى). الكَذِبَةُ: په كجار دروكردن (درويه ك).

كَذَّبَتْ نِيسَانَ: دروئی یه‌که‌م رۆژی
مانگی نیسان.

الْكَذَّابُ: زۆر درۆزن ه (جوهر كذاب)
گه‌وه‌میری ساخته‌و ناعه‌صل.
الْكَذُوبُ: به‌مانا (الكذاب) دئ.

كَذَّ الشَّيْءُ كَذَا: زبرو ره‌ق بوو.

اَكْذُ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که که‌وتنه‌ ناو
به‌رده‌لانی کونکون و به‌رده‌ زړوئ و
شوینی وا.

الْكَاذَانُ: به‌ردئ گړوئ و زړوئ و
کونکون.

اَكْذَى الشَّيْءُ: شته‌که سوره‌ه‌لکه‌پا.

اَكْذَى الرَّجُلُ: پیاو‌مه‌که له‌خه‌جاله‌تی دا
په‌نگی سوره‌ه‌لکه‌پا ه یان له‌ترسا
په‌نگی زه‌رد بوو.

الكَاذِبُ: سور ه پۆنیکی بۆنخۆشو
عه‌تراوییه له‌ گولی (الكاذب)
دروست دم‌گړئ ه دره‌ختیکی
گه‌وره‌یه له‌پیری (الكاذبة) یه ه
گوله‌که‌ی بۆنیکی خۆشی هه‌یه.

كَذًا: لیک‌دراوه له‌ دوو وشه ه (كاف
الشبيه) و (ذا) که (نیسم نیشاره بئ) ه
به‌مانا (همروا) دئ ه دم‌گوترئ: (علمت
علیاً فاضلاً وأخاه كذا) وادمازم عه‌لی
پیاو‌یکی گه‌ورمو پێ‌زداره‌ برا‌که‌شی
همروا ه وادمبئ (ها) ی نا‌گادار کردنه‌وه
دم‌که‌وێته‌ پێ‌شه‌وه‌ی وشه‌که دم‌بێته‌

(ه‌کذا) ه قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿أَهْكَذَا
عَرَضْتُ﴾.

كَرَبَ فُلَانٌ كَرِيًّا: فلان‌کەس کشتو کالی
له‌ زه‌وی بێ‌ئاوو بێ‌ دره‌خت دا کرد،
وشکه‌سالی بنکی لقه‌ خورما‌کانی ئی
کردمه‌وه ه خورمای له‌ لقه‌پراوه‌کان ئی
کرده‌وه.

كَرَبَ الشَّيْءُ كَرُوبًا: شته‌که نزیک بۆوه.
كَرَبَتِ الشَّمْسُ لِلْمَغِيبِ: خۆر
له‌ئاوابوون نزیک بۆوه.

كَرَبَ: نزیکه، دم‌گوترئ: (كَرَبَ يَفْعَلُ
كذا) نزیکه نه‌وه بکا ه (كَرَبَ أَنْ يَفْعَلَ)
نزیکه نه‌وه نه‌و کاره‌ بکا.

كَرَبَ فُلَانًا الْأَمْرَ وَالنَّعْمَ: کارمه‌که، غه‌مو
ناپه‌حه‌تییه‌که له‌سه‌ر فلان‌کەس زۆر
هورس بوو.

كَرَبَ الْحَبْلُ وَغَيْرَهُ كَرِيًّا: حه‌بله‌که‌ی
گشت بادا، توندی کرد.

كَرَبَ الْأَرْضَ كَرِيًّا وَكِرَابًا: زه‌وییه‌که‌ی
بۆ کشت‌وکال تێدا رواندن هه‌له‌و‌گێر
کرد، کێ‌لایه‌وه.

كَرَبَ الدَّلُوءُ: حه‌بلی ناوه‌پراستی بۆ
دۆلچه‌که‌ دروست کرد.

اَكْرَبَ الرَّجُلُ: پیاو‌مه‌که بازی دا.

اَكْرَبَ الدَّلُوءُ: به‌مانا (کرپها) دئ.

اِكْتَرَبَ لكذا: غه‌می بۆ نه‌وه خوارد.

الْكِرَابُ: پێ‌په‌وی ئاو، بۆری ئاو ه
جۆگه‌ی ئاو.

تَكْرِيسَ مَنْ ظَهَرَ فَرَسَهُ: لهسەر پشته
ولاخهكهى كهوته خوار.

الْكِرْيَاسُ: پۇشاكى ئەستورو پەختە
كهله لۆكه دروستكرابى.

كَرَيْشَ الرَّجُلُ: پياومكه بهشيوهى
پيؤمند لهپى پۆيشت ۵ قاچى
جوتكردن بۆ يازدان.

كَرَيْشَ: شتهكهى گرتو بهستى.

تَكْرِيشَ الْجِلْدُ: پيستهكه گرژبوو
ويكهاتهوه.

كَرْبَلُ الشَّيْءِ: شتهكهى تيكهال كرد.

كَرْبَلُ فُلَانٍ: فلانكەس بەناوقورد
پۆى ۵ دىشگوتري: (جاء بمشي
مكربلاً) هات دىشگوت بهناو قورد
دمروا ۵ چوو ناو ناومهوه.

الْكِرْيَالُ: ئەو نامپرميه هەلاج لۆكهى
پى شى دمكاتهوه ۵ (ك: كرايل).

الْكِرْيَالَةُ: شلهپهتهيهكه لهفاج دا ۵
لهزانيارى پومكناسى دا برىتييه له
ئەندامى مييايهتى گول.

الْكِرْيُونُ: عونصورىكى (نافلزىيه)
لهسەر پوى زۆر شتى جيا
دمردمكهوى.

الْكِرِيْتُ: (سنة كريت) سالتىكى تهواو
بى زىادو كهه ۵ دىشگوتري: (شهر
كريت، أسبوع كريت، ويوم كريت).

الْكُرَابَةُ: ئەو بۆل و دىنكه خورمايه
كه لهلقى بپاوى دارخورما ئى
دمكرىتهوه ۵ لقه خورماكه
دمبردري و خورماى پيؤن.

الْكُرْبُ: بنكى لقى دارخورما كه وشك
دمبى و ئى دمكرىتهوه ۵ هەبلىك
كهلهناومرپاستى دۆلچە دەخري
بۆنهوهى دۆلچەكه قايم بى و
خۆبگري بۆ كارپيكردن.

الْكُرْبُ: غەم و خەفەت كەدال تەنگ
دىمكه.

الْكُرْبَةُ: بهمانا (الْكُرْبُ) دى.

الْكُرْبَةُ: كوني بچكولهى خيمه كه
كۆلهكهى تيدمكري.

الْكروبيون: ئەو فريشتانهى نزىك
بارمگاي ئەقەدەسن ۵ كه جوبرائيل و
ميكانيل و ئيسرافيل لهوانن.

الْكُرَيْبُ: غەمبار ۵ گريى قەفەژاژ ۵
تيرۆكى نانكهه ۵ زموى كه ئاو و
درەختى تيدا نهپى.

الْمَكْرَبُ: خاكەنازو پيمههه.

الْمُكْرَبُ مِنَ الْمَفَاصِلِ: جومزگه كه
زۆرى رەگ تيدابن ۵ هەرشتيك
پتهو بى لههەبل يان ديوار يان
جومزگه.

الْكُرْبَاجُ: قەمچى.

كْرِيسَ الرَّجُلِ: پياومكه بهشيوميهك
پۆى ومكوو پيؤمند كرابى ئاوا.

كَرَّثُ الْأَمْرِ وَغَيْرُهُ كَرَّثًا: شتەكەى

لەسەر قورس بوو ۋ تەواو پېيەمە
ماندو بوو ۋ (فەر كارث).

اَكْرَثُ الْأَمْرِ وَغَيْرِهِ: بەمانا (كَرَّثُ) دى.

اِكْثَرُ لَه: بۆى غەمبار بوو، خەفەتى

بۇ خوارد ۋ دەگوترى: (ما اِكْثَرُ

لە) گرنگى پى نادەم خەمى بۇ

ناخۆم ۋ (وَأَرَاكَ لَا تَكْثُرُ لَذَلِكَ)

دەتبىنم گرنگى بەمە نادەى و

خەمى بۇ ناخۆى ۋ جەم جوئى

بۇناكەى ۋ بەزۆرى لەسيایى نەفى

دا بەكاردى.

الكَارِثَةُ: بەلای گەورە ۋ (ك: كوارث)

ۋ دەگوترى: (كرثه الكوارث) بەلای

پۇژگار خستويانەتە دلەپاوكيۆە.

الْكَارِثُ: رومككى تەمەندىزە

لەپپرى (الزبقيّة) يە بنكى ومكوو

سەلكى پياز وايە ۋ گەلای درىزو

شكاوە بەملاو بەولای خۆيدا

شۆپدەمكاتەمە لەناومپراستى دا

نيركىك دەردەكا گوئى زۆر دەگريو

بۆنى خۆشى ھەيە ۋ جەند

جۆرىكى ھەيە (الكراث المصري،

كراث المائدة، كراث الشامى).

كَرَجُ الشَّيْئِ كَرْجًا: شتەكە كەپرى

ھەلينا ۋ دەگوترى: (كَرَجُ الْخَبْزِ)

نانەكە كەپرى سەركەموت.

الْكُرْجُ: ئەسپەدارىنە بۇ يارى منداڭ.

كَرْدَهُ كَرْدًا: دەرى گرد ۋ مەنەى گرد.

الْكُرْدُ: بنكى مل، لای خواروى مل.

الْكُرْدُ: نەتەمەى كورد، نەتەمەيەكە

لەبانوئىكى پانو پۇردا لەناسىای

ناومپراست دا دەژىنو و لاتەگەيان

بەسەر ولاتى ئىران و توركيانو

عيراق و سوريادا دابەشكراوە.

چل مليۆن كوردىن لەپەس ناسيادا

كۆنتىن مېللەت لەناو دونيادا

وعدش نىستەمار بەسەرمان زالە

ژىرەستەو يەخسېر ژيانمان تالە

الْكُرْدِيْدُ: پارچەو پاشماوە لەبنكى

سەبەتەى خورمادا ۋ پوشە خورما.

كَرْدَسَ الْقَائِدُ الْخَيْلِ أَوِ الْجَيْشِ:

سەرلەشكرمە ئەسپ سوارمەكانى

يان سوپاكەى پۇل پۇل كرد.

تَكَرْدَسَ الرَّجُلُ: پياومەكە وىكەتەمەو

چومەو بەيەك دا.

الْكُرْدُوسُ: ھەر ئىسقامنىك گەورەو

تەواو پى ۋ سەرى ئىسقامنىك مۆخى

ھەبى ۋ ھەردوو ئىسقامنىك

لەجومزگەدا بەيەك بگەن ۋ ومكوو

ئىسقامنى شان و ئەزىز و سەنت ۋ

(ك: كرادىس).

الْكُرْدُوسَةُ: كۆمەللىكى زۆر گەورە لە

ئەسپ و لەسوپا.

الکِردانُ: ملهوانکە ۵ له‌یواری
مۆسیقادا مه‌قامی ره‌سته.

الکِردون: پشتین و سیاج و شورا.

الکِردینال: په‌کیکه له‌ ماله‌کان و
حه‌برو پیاوه ئاینیه‌ی هه‌وانی
پاپاو راویزکاره‌کانی ۵ که نه‌وان
مافی نه‌ومیان هه‌یه پاپا هه‌لبزێرن
۵ (ک: کراډله).

کَرُ الرجلُ (و الفرسُ کریراً: پیاوه‌که
نیخه نیخی له‌سنگی هات.

کَرُ فلانُ کروراً: پیاوه‌که گه‌راپه‌وه ۵
ده‌گوتری: (کَرُ الفارس) سواره‌که
گه‌راپه‌وه و هه‌لمه‌تی برده‌وه بۆسه‌ر
دوژمن.

کَرُ الشَّيْنِ کَرّاً: شته‌که‌ی رمت کرده‌وه
گیراپه‌وه.

کَرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ: شه‌و و رۆژ په‌ک
به‌دواپه‌ک دا گه‌راپه‌وه و دووباره
بوونه‌وه.

کَرُ عَلَى الْعَدُوِّ: هێرش برده‌سه‌ر دوژمن.
کَرُ عَنْهُ: لێی گه‌راپه‌وه.

کَرُ عَلَيْهِ الْحَدِيثُ: قسه‌که‌ی سه‌رله‌نوێ
بۆ کردو بۆی دووباره کرده‌وه.

کَرَدَ الشَّيْنُ تَكْرِيراً وَتَكَرَّراً:
جار‌دواجار شته‌که‌ی بۆ دووباره
کرده‌وه.

تَكَرَّرَ عَلَيْهِ كَذَا: جار‌دواجار شه‌وی بۆ
دووبار کرده‌وه.

الکَرُ: هه‌لمه‌ت بردن و په‌لاماردان
په‌چه‌وانه‌ی (الْقَرُّ) ۵ هه‌روا ناوه بۆ
حه‌بلیک له‌ لیفی خورما
دروسته‌کراوه پێی سه‌رده‌که‌ون
بۆسه‌ر دارخورما ۵ هه‌بلی
به‌سته‌وه و شتی وای که‌شتیه‌.

الکَرُ: نامیرێکی پێوانه‌ی دانه‌وێله‌یه
وه‌کو و قسناغ ۵ نه‌ندازمه‌کی شه‌ست
قه‌فیز یان چل ئێرهمبه‌.

الکَرَّةُ: گه‌راپه‌وه ۵ سه‌رله‌نوێ
زیندو بوونه‌وه ۵ هێرش بۆسه‌ر
دوژمن له‌شه‌ردا ۵ به‌یانی و ئیواره ۵
زیندو بوونه‌وه‌ی مه‌خلوقات سه‌ر
له‌نوێ دوا‌ی هه‌ستانی قیامه‌ت.

الکَرِيرُ: په‌له‌یه‌که له‌ته‌پ‌وتۆز تووشی
قورگ ده‌بی.

الْمَكْرُ: شوینی جه‌نگ، گۆرهمانی
جه‌نگ.

المِکَرُ: ده‌گوتری: (فرس مِکَر مَفَر)
ئه‌سه‌پێکی ره‌سه‌ن و راهێنراوه بۆ
هه‌لمه‌ت بردن و پاشه‌کشه‌کردن سه‌ر
نهرم و هه‌وسار خۆشه‌، جوان ده‌رواو
دێته‌وه.

کَرَزَ کَرِزاً: چووه ژوور، چووه ناوه‌وه ۵
خۆی له‌ په‌ناپه‌سیو و نه‌شکه‌وت و شتی
وادا حه‌شار دا.

کَرَزَ إِلَيْهِ: په‌نای بۆلابرد ۵ مه‌یلی شه‌وی
کرد.

كَارَزَهُ: رَوِي و له بهري هه لات.

كَارَزَ عَنْ فُلَانٍ: له بهر فُلَان هه لات.

كَارَزَ إِلَى الْمَكَانِ: خَوَى كُوتَا بُو

شَوِينَه كهو خَوَى تَيْدَا هه شار دا.

كَارَزَ فِي الْمَكَانِ: له شَوِينَه كهدا خَوَى

هه شار دا.

كَارَزَ إِلَى ثِقَةٍ مِنْ إِخْوَانٍ وَمَالٍ: په نای

برده بهر شَتِيكِي مَتَمَانَه پَيَكِرَاو له

برادهر يان له شَتِي تر.

كَرَزَ الصُّفْرَ: چَاوِي هه لَوَكَه ي بهست و

دُورِي و خَوَارَدَنِي دَاپَه بُوئَه وه ي

ژِيَرَبَارِي بَكَاو پَام بِيئ.

الْكُرَازُ: سَوَرَاخِي و دِيَزَه.

الْكُرَزُ: دِرَه خَتِيكَه بهر يَك دَمَكِرِي

و مَكُوو بهر قُوق وَاپَه وه لَ بِيچَمِي

كَه مِي بِيچُوكِرَه و پِيَشِي دَمَكُوتِرِي:

(كُرِيَز).

الْكُرَزُ: هه مَبَانَه و خَوَرَجِي شَوَان و

جَهْوَال و (ك: أَكْرَاز).

كَرَزَمَ الرَّجُلُ: بِيَاوَمَكَه نِيوَمِرُو شَتِي

خَوَارَد

الْكُرَزْمَةُ: زَمَه نَانِي نِيوَمِرُو.

كَرِسَ الرَّجُلُ كُرْسًا: بِيَاوَمَكَه زَانَابُوو

سَنَكِي هِرَبُوو له عِيَلِم و زَانَسَت و (فَهَر

كَرِس).

كَرْسَ الشَّيْئِ: شَتَه كه ي خَسْتَه پَان

بِهَك و لِيكِي دَان.

كَرْسَ الْبِنَاءِ: بِالَه خَانَه كه ي دَامَه زَرَانَد.

إِنْكَرْسَ عَلَيْهِ: خَوَى به سَهَر دَا

كُوشَمَه لَه كَرَد.

إِنْكَرْسَ فِي الشَّيْئِ: چَوُوَه نَاو

شَتَه كه وه به كُومَاو مِي.

تَكَارَسَ الشَّيْئِ: شَتَه كَان كه وَتَنَه سَهَر

بِهَك و پِيَكَه وه نُووسَان.

تَكَرْسَ الشَّيْئِ: به مَانَا (تَكَارَسَ) دِي.

تَكَرْسَ أَسُ الْبِنَاءِ: بِنَاغَه ي

بَالَه خَانَه كه پَتَه بُوو.

الْكِرَاسَةُ: به شِيَك له كَتِيَب و دَمَكُوتِرِي:

(هَذِهِ الْكِرَاسَةُ عَشْرُ وَرَقَاتٍ) نَهَم

بِهَر مَكْرَافَه دَه و مَرَقَه يَه و (هَذَا

الْكِتَابُ عِدَّةُ كِرَارِيْسٍ) نَهَم كَتِيَبَه

چَهَنَد بَهَر مَكْرَافِيَكَه و هَه رَوَا نَاوَه بُو

دَمَسْتَه يَهَك كَاغَه زِي پِيَكَه وه نُووسَاو

و نَامَادَه كِرَاو بُو لَه سَهَر نُووسِيْن و

(ك: كِرَاس، و كِرَارِيْس، و كِرَاسَات).

الْكِرْيَاسُ: كَه مِرَه؛ نَه و كِلَو پِيَخ و

زَبَلَه ي له تَه و يَلَه و نَاغَه لَ دَا تَه بَارَه

دَمَبَه سَتِي و رَهَق دَمَبِي.

الْكِرْسَاءُ: بَارَجَه زَه وَيَه كه دِرَه خَتِي

تَيْدَا رَوَابِي و لِيَك نَزِيَك بِن و رَهَك و

پِيَشَالِيَان تِيَك هَالَابِي.

الْكِرْسِي: تَه خَت و تَارَاج، عَهْرَش و

كُورَسِيَه كه لَه دَارُو نَايِلُون و شَتِي وَا

دِرُوسَت دَمَكِرِي و تَاكَه كَه سِيِيَه و

پله يهكى زانستيه لمانكوداو
دمدرئ به مامؤستايانى زانكو
نهوانهى كه پله يهكى زانستيان
ههيه له زانكوداو مامويهك بهسهر
خزمهتيان دا تپه پيوه ۵ (ك:
كراسي).

المُكْرَسَةُ مِنَ الْقَلَائِد: نهو ملوانكه
گه وهه رميه ميوه كانى به جهند تاله
دمزووموه هؤنرابنه وه ناوه ناوه
هه موو تاله كان گرابنه ناوكونى
ميرؤيهكى گه ورموه كه وتبئته
نيوان ميوه گه وهه ركه انه وه.
كِرْسَعُ فَلَانًا: به شمشير له مه چهكى
فلانكه سى دا.

الْكُرْسُوعُ: لايهكى مه چهك، نهو
ئيسقانه لى له جومزگه دا بهرز
بؤته وه ۵ له قاجى مه ردا برى تيه
لهو ئيسقانه بچكوله لى له پشت سمى
دايه پيشى دهگوترئ پئچك.

كِرْسُوعُ الْقَدَم: مه چهكى قاج،
باريكايى قاج (پشت سمى).

المُكْرَسِيعُ: قاپ دهر به ريو، كه سيك
قاپه رهمه زور دهر چوبن و گوشت
داينه پو شين.

الْكُرْسُفُ: لؤكه.

الْكُرْسُفِيُّ: جؤره ههنگوئى نيكى سبييه
دهئى لؤكه به له سبييه تيدا.

الْكِرْسِنَةُ: گيايهكى سالانه به له پيرى
(القرنية) به بؤ سود وهرگرتن له
دانه وئله كه لى دهر وئندري و دهرى
به ناليكى ره شه ولاخ رهنگه (كزن)
بئ.

كِرْشُ الرَّجُلُ: پياومكه مال و خيزانى زور
بوو.

كِرْشُ الْجِلْدُ: پيستمكه ناگر گه ستى و
ويكاته وه وهرچ بوو.

كِرْشُ فَلَان: فلانكه س دهم وچاوى گرژ
بوون ويكاته وه ۵ خواردمه لى
گيپه لى دروست كرد.

كِرْشُ اللَّحْمِ: گوشتكه لى له ناو گيپه دا
كولاند.

تَكِرْشُ وَجْهَهُ: دهم وچاوى ويكاته وه
۵ پيستى روخسارى گرژ بوو.

تَكِرْشُ النَّاسِ: خه لكه كه خه
بوونه وه.

إِسْتَكْرَشَ الْجَدِي: كاريله كه ورگى
كه وره بوو له وهرى خوارد.

إِسْتَكْرَشَ الْوَجْهَ: دهم وچاوى گرژ بوو
ويكاته وه.

الْأَكْرَشُ: ورگ زل ۵ (وهى كرش).

الْكِرْشُ: چليدانه ورك و شوئى
مانه وه لى خؤراك بؤ نازه له
كاويزكه ركه ان و هكوو مه عيده بؤ
ئادهميزاد ۵ هه روا ناوه بؤ گيايهكى

كَرَعَتِ النَّخْلَةَ وَغَيْرَهَا: درمخته
خورماکه همه‌میشه ږمگه‌کانی له‌ناو
ڼاودا بوون و ڼاویان ئی نه‌برا ۰ (فهې
کارعة).

كَرِعَ الْوَحْشَ وَغَيْرَهُ كَرَعًا: تیری
ڼارپسته‌ی حه‌پوانه وه‌حشیبه‌که کردو
باریکایی قاجی هه‌نگاوت.
كَرَعَتِ السَّاقَ كَرَعًا: قاجی باریک بوو
۰ یان پی‌شه‌وه‌ی باریک بوو.

كَرَعَ فُلَانٌ: فُلَانُكَهَس باریکایی قاجی
ژانی کرد.
اَكَرَعَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که باریکایی قاجی
ولاخه‌که‌یان هه‌نگاوت.

تَكَرَّعَ: له‌کاتی دمستنوئژ شتن دا
باریکایی قاجیشی شت.
الْكُرَاعُ مِنَ الْإِنْسَانِ: نیوان نه‌ژنؤو
قابه‌ږمه‌یه خوار نه‌ژنؤی تا
جومزگه‌ی قاجی ۰ له‌ناژهل دا به
باریکایی قاجی دمگوترئ، نه‌و
شوینه‌ی هیج گوشتی پی‌وه نیه ۰
هه‌روا ناوه بوؤ کؤمه‌ئیک نه‌سپو
سیلاح به‌یه‌که‌وه.

الْكُرَاعِيُّ: سه‌لك و پی‌چك فروش ۰
(سهروبی فروش).

الْكُرْعُ: ڼاوی باران که راسته‌وخؤ دمی
تی‌بخړئ و بخورپته‌وه ۰ دمگوترئ:
(شربنا الكُرْع) ۰ ڼاوی

لووس له‌پی‌ږی (السعدية) په لاسكو
قه‌دی نه‌ستوره‌و له‌لای خواروی
که‌لای درنژی هه‌ن به‌درنژیایی
قه‌دمکه‌ی، به‌ریکی خاکی مه‌پله‌و
ږمشی هه‌یه ۰ حه‌صیرو شتی وای ئی
دروست دمکړئ له ولاتی می‌صرو
شام دمپوئ ۰ (السَّامِر) یشی پی
دمگوترئ.

الْكِرْشُ: به‌مانا (الْكِرْشُ) دئ ۰ (کِرْش
الرجل) دمست و پی‌وه‌ندی پی‌او و
که‌سه نزیکه‌کانی، پی‌اوه
تایبه‌تیبه‌کانی.

الْكِرْشَاءُ: قاجیک زؤر گوشتن پی‌و
قابه‌ږمه‌ی له‌گوشت دا ون بووبی‌و
له‌گهل بازنه پی‌ی ږنک بووبی‌و
به‌نجه‌کانیشی کورت بن.

الْكِرْشِشُ: چن‌دراوئیکه له ڼاوریشم
ږمنگی ږمشی یان سوره کراس و
چارمکه‌و دمسمالی بوؤ ڼافرمت ئی
دروست دمکړئ.

الْكُرِيشَةُ: چن‌دراوئیکه له لؤکه‌و شتی
وا وئک دپته‌وه‌و لئک دمکشپته‌وه.
المُكْرِشَةُ: خواردنی‌که وه‌کوو گی‌به
وايه.

كَرَعَ فِي الْمَاءِ او الْإِنَاءِ كَرَعًا وَكِرْعًا:
دمی خسته ڼاومکه‌وه‌و خواردیه‌وه
قاپو گلاس و مشتی به‌کارنه‌هینا.

بارانمان خواردموه ۵ سهر و پئى
 ئاژەل ۵ سەلك و پئىچك.
 كَرَفَ الشَّيْنُ كَرَفًا كَرَفًا: بۆنى
 بەشتەكەمە کرد.
 كَرَفَ الحمارُ: نېرە كەرمكە بۆنى
 بەمىزى دېئە كەرمكەمە کردو پوى
 لەحەوا کردو لىچەكانى ھەلگىرپانەمەو
 باى دان.
 الكَرَفُ: نەو كەسەى بەدزىيەمە
 دەرپوانىتە ئافرمەت.
 كَرَفَاتُ القِدْرُ: مەنچەلەكە بەھوى
 كوئىنەمە كەفى دەرما.
 كَرَفًا القومُ: خەلگەكە تىكەلاو بوون.
 كَرَفًا الشَّعْرُ: مووەكان زۆربوونو
 كەوتنە سەر يەك.
 تَكَرَّفًا السَّحَابُ: ھەورەكە كەوتە سەر
 يەك و چر بۆۋە.
 تَكَرَّفًا الشَّعْرُ: بەمانا (كَرَفًا) دى.
 تَكَرَّفًا القومُ: خەلگەكە تىكەلاو بوون.
 الكَرَفْسُ: كەرموز.
 كَرَكَتِ الدَّجاجةُ: مەشكەكە لەھىلەكە
 جۆۋە.
 الكَرَاكَةُ: نامىزىكە بۆ ھاككردنەمەو
 جۇمال كەردنى روبرو جۇگا
 ئاومكان.
 الكُرْكُ: پەشتەمالىكى ھەروەدارە،
 بەزۆرى لەھەروەى سەۋرە دروست
 دەرگى.

الكركي: بانئەمەكى گەورەمە پەنگ
 خۇلاۋىيە ۵ مەل دىزۇ قاچ دىزۇ
 كلك كوئە، دالگۇشتو لاۋازە ۵ لە
 وشكانى دەرگى، جارى وایش ھەمە
 پەنا بۆ ناو ناو دەرپاۋ لەناو ئاۋدا
 دەرگى ۵ (ك: كراكي).
 الكُرْكُ: تىرۋكى نان پان كەردنەمە ۵
 بىل و خاكەناز.
 الكركدن: ھەپوانىكى جەستە
 گەورەمە، گواندارە ورگ زلو قاچ
 كورە، سەدارە، پىست ئەستورو
 پتەمە يەك شاخى ھەمە لەسەرى
 لىۋزى قىت بۆتەمە، ھەمە
 دوۋشاخى يەك لەسەر يەكى ھەن.
 الكركدية: رومكىكە لەپىرپى (الخبازية)
 شوپنى سەرمەكى ولاتى سەنىگالە،
 غىنىيا، لەسودانىش دەرپو، لە گۆلە
 سورمەكانى شەرابىكى خۇش نىشات
 بەخش بەرھەم دەرپندرئ.
 كَرَكْرَ: قاڭا پىكەنى.
 كَرَكْرَتِ الغارجيلةُ: نىرگەلەكە قوئە
 قوئى كەرد، دەرگى وەكوو قاڭا
 پىكەنىن وابوو.
 كَرَكْرَ بالدجاجة: بانگى مەشكەكە
 كەرد.
 كَرَكْرَ فلاناً عن الشَّيْنِ: فلانكەسى
 لەشتەكە گىرپامە، پالى پىۋەنا.

الْمُكْرِكْسُ: نَهْوَ كَهْسَهْ دَايَكِي
نَهْمَهْتَهْ كَوِيلَهْ بِي.

الْكُرْكُمُ: رَهْمَكِيكى دَهْرَمَانِيَهْ لَهْ پِيْرِي
(الزُّنْجَارِيَّة)، كَوْتَرَاوِي رَهْگَهْكَانِي
دَهْكِرِيْتَهْ دَاوْ وَ دَهْرَمَانِي چِيْشْت
لِيْنَانْ وَ بُوْ رَهْمَكِرْدَنِي شَتِيْش
بِهْكَارْدِي (زَمْرَدَهْچَهْوه).

الْكُرْكُمَانُ: گِيَايَهْكَى سَالَانَهْيَهْ وَ لَهْ پِيْرِي
(الشُّفْرِيَّة) يَهْ گَوِيْكَى سِيْوَ شِيْنِي
هَهْيَهْ، مِيَوَهْيَهْكَى دَهْنَدُوْكَ دَرِيْزِي
هَهْيَهْ، تَوُوْمَهْكَى وَهْكَوْ وَ دَهْنَكَهْ
حَهْلَهْبَهْ وَايَهْوَ كَهْمِيْكَ بَچُوْكَتَرَهْ
وَلاَخْ وَ نَاژَدَلِيْ بَهْرَهْلا دَمِيْخَوَا.

الْمُكْرِكْمُ: شَتِيْ رَهْمَكِرَاوْ بَهْكَوْرَكُوْم.
كَرْمَهْ كَرْمَا: لَهْسَهْخَاوَهْتْ دَا بَهْسَهْرِي
دَا زَالْ بُوو، دَهْكَوْتَرِي: (كَارْمَهْ
فَكْرْمَهْ) هْ لَهْسَهْخَاوَهْتْ وَ بَهْخَشْنَدَهْيِي
دَا شَانَاْزِي بَهْسَهْرْدَا كَرْدْ هْ لِيْئِي
تِيْپَهْپَرَانْد.

كُرْمُ فُلَانْ كَرْمَا وَكَرَامَهْ: فُلَانْكَهْسْ
سَهْخِي سِرُوْشْتْ بُوو بَهْزَوْرِي حَالِي
خَوِي بَهْخَشِي هْ (فَهْرْ كَرِيْمْ وَهْي
كَرْمَهْ).

كُرْمُ الشَّيْنِي: شَتَهْكَهْ بَهْنَرْخْ وَ بَهْهَابُوو،
نَاوْمَزَهْ بُوو.

كُرْمُ السُّحَابُ: هَهْوَرْمَكَهْ بَارَانِي بَارَانْد.

كَرْكَرْ الشَّيْنِي: شَتَهْكَهْى جَارْدُوْاجَار
هَيْنَانَهْيَهْ هْ كَوِي كَرْدَهْوهْ هْ
دَهْكَوْتَرِي: (كَرْكَرْتْ الرِّيْحُ السُّحَابُ)
بَايَهْكَهْ هَهْوَرْمَكَهْى گَرْدْ كَرْدَهْوهْ
لَهْمَلَاوْ لَاوَهْ كَوِي كَرْدَهْوهْ.

كَرْكَرْ الرَّحَى: نَاشَهْكَهْى خَوْلَانْدَهْوهْ.

كَرْكَرْ الْحَبِّ: دَانَهْوَئِلَهْكَهْى هَارِي.

تَكْرَكَرْ: لَهْهَهْوَادَا سَهْرَمَنْگَرِي بُوو،
نَهْمَدِيوْ وَ نَهْوَديَوِي كَرْد.

تَكْرَكَرْ الْمَاءِ: نَاوَهْكَهْ لَهْ رِيْپَهْويْ خَوِي
گَهْپَرَايَهْوهْ.

تَكْرَكَرْ فِيْ اَمْرَهْ: پَرَا بُوو لَهْكَارْمَكَهْى دَا.
الْكِرْكِرَهْ: قَوْرَهْقَوْرِي سَكْ هْ بِيْكَهْنِيْنِي
بَهْرَزُوْ بَهْشِيْوهْى قَاقَا.

الْكِرْكِرَهْ: سَنْگِي گِيَانْلَهْبَهْرِي سَمْدَارْ هْ
دَهْكَوْتَرِي: (بَرْكَ عَلَى كِرْكِرَهْ)
بَهْسَهْرْ سَنْگِي دَا پَالْ كَهْوَتْ هْ
كُوْمَهْئِيْكَ نَادَهْمِيْزَادْ هْ (ك: كَرَاكِر).

كَرْكَسْ فُلَانْ: فُلَانْكَهْسْ پَرَا بُوو هْ
بَهْشِيْوهْى رُوْيشْتَنِي پِيْوهَنْدْ كَرَاوْ
رُوْيشْتْ هْ لَهْسَهْرْمَهْ بُوْ خَوَارَهْوهْ
گَلُوْرْ بُوْوهْ، تَلُوْرْ بُوْوهْ.

كَرْكَسْ الشَّيْنِي: شَتَهْكَهْى دُووبَارُوْ سِي
بَارَهْ كَرْدَهْوهْ.

كَرْكَسْ الدَّابَّةِ: وَلاَخَهْكَهْى پِيْوهَنْدْ
كَرْد، بَهْسَتِيَهْوهْ.

تَكْرَكَسْ: تَلُوْرْ بُوْوهْ، گَلُوْرْ بُوْوهْ.

کرمَت الارض: زموییه که رومکه گانی
گمش و نمایان کرد.

اکرم الرجل: پیایوم که مندائی پموشت
به رزو سه خی سروشتی بوون.

اکرم فلاناً: پیزی فلانکه سی گرتو
له عهیب و پمخنه به دووری گرت.

اکرم نفسه عن الشائعات: نهفسی
خوی لهشتی خراب و بهد پراست.

کارمه: شانازی به سهردا کرد له
سه خی سروشتی دا.

کارم الرجل: شتیکی به دیاری و پاداش
دا به پیایوم که.

کرم فلاناً: پیزی له فلان گرت و وای
نیشان دا سه خیه، خوی به سه خی
زانی.

تکارم عن الشئین: خوی لهشته که
به دوور گرت.

تکرم عن الشئین: به مانا (تکارم) دی.
استکرم الشئین: داوای شتی به نرخ

کرد و به به نرخ هاته به ردهستی.
استکرم العقائل: نافرمتی خانه دان و

نه جیب زاده مارم کردن.
الاکرامیه: عهتاو به خشش.

الاکرومیه: کرداری پیروز.
الکرمه: شوینی تایبهتی بو دانیشتنی

پیای له ناو مال دا یان سیسه می
نوستنی: که نیشانه ی پیزی

گرتنیه تی.

الکرام: به مانا (الکریم) دی.

الکرامه: کهرامت؛ کاری سهر ناساو

له عادت بهدمرو رودانی

له سهردهستی که سانیک نیدعی

پیتقه مبهری نه گمن و نهو به پو

به رده می ده خریته سهر زارکی

دیزمو منهجه و پیزو نرخ بو دانان

و دموتری: (افعل ذلك کرامه لك)

نهو نیشه له بهر خاتری تو نه انجام

دهدم.

الکرام: خاوون ترئ و رهزو باخ و
باخهوان، رهزهوان.

الکرم: دموتری: (رجل کرم) پیازی
سه خی و (ارض کرم) زموییه کی

پاک و به پیته.

الکرم: داری میو، رهز، ترئ و (ابنه
الکرم) شراب.

الکرم: دموتری: (افعل ذلك کرمأ
لك).

الکریم: ناویکه (صیفه تیکه له
صیفه ته گانی خودا) لیپورده و

هرکه سیکه یان هرشتیک جینگای
رهزامه ندیی خهک بی.

الکریمه: میینه ی (الکریم) و پیای
و مهاخراده و دموتری: (إذا جاءکم

کریمه قوم فاکرموه) که پیزداری

نهتموه هاته لاتان پیزی بگرن و

اَكْرَهُهُ عَلَى الْأَمْرِ: زۆره ملی لى كرد لهسهر ئیشهكه.	(كريمة الرجل) كچى پياومهك، (كچه نازداره پياو).
كَرَهُ إِلَيْهِ الْأَمْرَ: شتهكهى لهلا ناشيرين كرد، كارمهكى لهلا دزيو كرد.	كريمتهك: لوتت ۵ ههر نهنداميكى پېزدارى جهسته وهكوو گوښچكه، دمست، پېش ۵ (الكريمتان) دووچاو.
تَكَارَرُ الشَّيْءِ: شتهكهى بهلاوه ناشيرين و دزيو بوو ۵ دهسگوترئ:	المَكْرَمُ: پياوى پېزدارو شكومهند.
(فعل كذا متكارهاً) كارمهكى بهنايهدلى كرد.	المَكْرُومَةُ: كردهوى خيرو نيشى باش.
تَكَرَّرَ الشَّيْءُ: شتهكهى ناخوش ويست.	المَكْرَمَةُ: (أرض مكرمة) زهوييهكى بهپيت ږوهك ساخ.
اِسْتَكْرَرَهُ الشَّيْءُ: شتهكهى بهلاوه دزيو بوو.	الْكُرْنَبُ: قهرناييت ۵ روهكيكه سالانهيهو بنكى نهستوره گهلاكانى
اِسْتَكْرَرَهُ فَلَانَةٌ: فلانه ئاهرمتى ناچاركرد خرابهكارى بكأ.	دكهونه سهر يهك له شوپنى ههوا مامناومند دهرؤى ۵ له ولاتى شام پيى دمگوترئ: (الملفوف).
الْكُرْهَاءُ: څوگهكى گيزمرهوى مل څوگهكى پشتهمل.	كَرْنَفَ الْخُلَّةِ: درهخته خورماكهى لهلق و پۆبهكانى ږوت كرد.
الْكُرَّةُ: پېناخوش بوون ۵ نارچههتى و ماندوبى ۵ شتيك به زور پيټ بكهن	كَرْنَفَ فَلَانًا بِالْعَصَا: بهعهصا لهفلانكهسى دا.
ناجارت بكهن به ئههجمادانى.	كَرْنَفَ الشَّيْءِ بِالسَّيْفِ: شتهكهى بشمشير بړى.
الْكُرَّةُ: بهمانا (الْكُرَّةُ) دئ.	الْكِرْنَفُ: بنكى لقهبراوى درهختى خورما كه دواى بړپنى لقهكه
الْكِرْبَةُ: شهرو ههرا، تهنگانهو چورتم، ۵ شهري سامناك ۵ دمگوترئ: (شهِدَاتُ	بهشيكي بهقهدى درهخته خورماكهوه دهمينيتهوه.
الْكِرْبَةُ) نامادهى شهر بووم و لهجهنگهى شهركهدا بووم.	الْكِرْنَاةُ: قونداخى تهنهنگ.
كِرَاهَةُ الدَّهْرِ: بهلاو چورتمى ږوژگار.	كِرَهُ الشَّيْءِ كُرْهًا وَكِرَاهَةً وَكِرَاهِيَةً: شتهكهى ناخوش ويست.
المَكْرَهُ: نهوهى لهسهر شانى ئادهميزاد گرانهو زورى پي ناخوشه،	كُرَهُ الْأَمْرُ وَالْمَنْظَرُ: كارمه ناشيرين بوو ديمهنهكه ناشيرين بوو.
دمگوترئ: (لقيت دونه مكاره الدهر).	

المكروهة: دهگوترئ: (رجل ذو مكروهة) پياويكى خاومن ههلمهتو جهربهميه.

كرا الغلام كروا: مندالكه تۆپىنى كرد، يارى بهتۆپهكه كرد ۋ دهگوترئ: (كرا الكرة وبها) يارى بهتۆپهكه كردو شەقى تنيهئدا بۆنهوهى بهرز بيتهوه بۆ حەوا. كرا الارض: زموييهكهى ههئكوئى.

كرا البئر: بيركهى داپوشى. كرى النهر كريا: لهناو روبارهكهدا چالى ههئكهند.

كرى الارض: زموييهكهى ههئكوئى.

كروي الرجل: پياوهكه نوست ۋ (فهر كرى و كرى و كريان) ۋ دهگوترئ: (أصبح فلان كريان الغداق).

اكرى: كهه بوو ۋ دهگوترئ: (أكرى الرجل) پياوهكه مالو سامانى كهه بوو ۋ تيشوى نهما بپرايهوه.

اكرى الدار او الدابة: خانومهكه يان ولاخهكهى بهكرئ دا.

كاراه مكاراة وكرام: بهكرئى دا (فهر مكار).

إكترى الدار وغيرها: خانومهكهى بهكرئ گرت.

الكرى: ههئوز، ومنهوز.

الكرى: جهند گۆرڤىك بههنا يهكترموه.

الكراء: كرى كرىكار.

الكرة: قتبؤل، ههرشتيك خرپى ۋ (الكرة الأرضية) گۆى زموى ۋ شتىكى خرو بازنهپيه يارى پى دهكرئ ۋ جهند جۆرىكى ههپه ۋ تۆپى صولهجان، تۆپى پى تۆپى تينس ۋ تۆپى دهستهوايژ ۋ تۆپى ئاو ۋ تۆپى سهله.

الكروان: بالندهپهكى قاج دريژو رهنك خۆلاوى وهكوو كۆتر وايهو دهنكىكى خۆشى ههپه.

الكروة: كرى كرىكار.

الكرويا: روهكىكى نيومسالييه، رهمكهكهى بهناخى زهويدا رۆدهچى لاسكهكانى پهلههل و كۆمهلن، له بهرمكهى شهراپىكى هۆشياركهرموه دروست دهكرئ.

الكروي: ههرشتيك بيجهمهكهى خرپى.

الكري: كرىكار، كرى گرت ۋ نهو كهسهى ولاخ بدا به كرى.

المكارى: ولاخ بهكرئهر، بهزۆرى بهكهسيك دهگوترئ: گوئدرئژ بهكرئ بدا ۋ (ك: مكارون).

الكروم: عونصورىكى فلزى رهنك خۆلهميشى مهيلهو سببيه بۆ روكهشكردى ههئدى مهعدمنو

(رجل كز الیدین) پیاویكى رۇدو
چروكه.

كُزُ فُلان: فلانكەس توشى نەخۇشى

دەمار گىرۇبون بوو ۋە يان توشى
لەرزىن و شەپلە بوو.

اَكْرُهُ الله: خودا توشى نەخۇشى

دەمارگىزىي كىرد. يان توشى

لەرزىن و شەپلە بوو.

اِكْثَرُ الرَّجُلُ: پياومكە ويكەتەنە تىچو
بچوك بۇۋە.

التَّكْرُزُ: ويكەتەنەۋەى دوو شەۋىلەيە

بەھۋى گىرۇبونى ماسولكەى شت

جوين و دەبىتە ھۋى ئەۋەى كابراى

توشبو بەۋ نەخۇشىيە دەمى بۇ

نەكرىتەۋە.

الْكِرَازُ: وشك بون و ويكەتەنەۋە ۋ

رۇدو چروكى.

الْكِرَاز: دەمارگىزى و لەرزىن و

شەپلەيەكە توشى ئادەمىزاد دەبى

بەھۋى سەرماى زۇر يان لەبەر

رۇشىتنى خوينى زۇر لە جەستە ۋ

نەخۇشىيەكى كوشندەيە توشى

بىرىندار دەبى كاتى بىرىندارەكە

بىرىنەكەى بەگل و خۇل پىس بى

كەمادەى (باسل التىانوس) تىدا

بى.

كُزَمَ فُلان كُزَمًا: فلانكەس دەمى نوقاندى

بى دەنگ بوو.

لەۋجەۋ شتى ۋا بەكاردى، ھەندى

بىكەتەشى بۇ رەنگىردن و شتى ۋا

سودى ئى دەبىندى.

الكروميت: كانىكە لە ۋەنەۋى

ئاسن و كۇم و ئۇكسجىن پىك دى.

الْكُرَيَات (الكريات الحمر): خرۇكە

سورمەگى خوين.

الكريات البيض: خرۇكە سىپەگى

خوين.

كُزِبَ مُشَط الرَّجُل كُزِبًا: سىنگەپى

بچوك و ويكەتەنەۋە بوو (جۇرە

ۋەبىتى قاجى ئادەمىزادە).

الْكُزِبُ: رۇنىك بەھۋى كوشىنەۋە

دەمىندى (عصارة الدهن).

الْكُزِبُ: پياۋى رۇدو دى تەنگ.

المكزوبة من الألوان: رەنگىكە

لەنىۋان رەنگى رەش و سىپى دايە.

الْكُزِيرَةُ: رومەكى كىشت و كالى و

سالانەيە، گەلەكەى تىكەل بەھەندى

خواردن دەكرى، تۆۋەكەشى بۇ

خۇشكردى ھەندى خواردن و بۇ

گرتەۋەى دەرمەن بەكاردەمىندى.

كُزُ الشَّيْنِ كُزًا: شتەكەى تەسك كىردەۋە.

كُزُ الشَّيْنِ كِرَازَةً وَكِرَازَةً: شتەكە

بەھۋى سەرماۋە وشك بوو ويكەتەنەۋە.

كُزُ الْوَجْهَ: رۇخسارى ئاشىرىن بوو.

كُزُ فُلان كِرَازًا وَكِرَازَةً: فلانكەس بى

خىر بوو يارمەتى نەدا ۋ دەگوتى:

كَزَمَ الشَّيْئَ الصُّلْبَ كَزَمًا: شته توندو

پهقهكهى گهست ۵ شتهكهى

بهكهلبهكانى پيشهوهى دهمى شكاندو

ناوكهكهى دمهيننا بونهوهى بيخوا.

كَزِمَ فُلَانٌ كَزَمًا: فلانكس ههئينا بۆ

پيشكهوتن ۵ بهخيرايى و بهپهله

لهشتهكهى خوارد ۵ لوتو پهنجهى

گورت بوون ۵ چهناگو ليوى

خوارموهوى دمهپهپو بوون ۵ ليوى

سهرموهوى چوو بهناودا ۵ دهگوترئ:

(أَنْفَ أَكْزَمَ وَيَدَ كَزَمَاءَ).

اَكْزَمَ فُلَانٌ: فلانكس جهستهى

ويكهاتهوه.

كَزَمَ: وشك بوومو ويكهاتهوه تيجو.

كَرَّمَ الْعَمَلُ وَنَحْوَهُ بَنَاءً: كاركردن

چاو ه قامكهكانى وشك و گرژ كرد.

الْمُنْكَرِمُ: كهسيك بهرى دهستى بجوك بن.

كَسَبَ لَاهِلَهُ كَسْبًا: ههولئ بزيوى دا بۆ

مال و مندالئ.

كَسَبَ الشَّيْئَ: شتهكهى كۆكردهوه.

كَسَبَ الْمَالَ كَسْبًا: قازانجى كرد ۵ مال و

سامانى دهستهكوت.

كَسَبَ الْإِثْمَ: تاوانهكهى ههئگرت.

كَسَبَ فُلَانًا مَالًا (وَعِلْمًا): مال و سامانى

بۆ فلانكس دهستهبهه كرد.

اَكْسَبَ فُلَانًا مَالًا (وَعِلْمًا): يارمهتى

فلانكهسى دا لهسهر ودهستهئينانى

مال و سامان يان زانست و زانيارى

يان وای لهفلانكس كرد مال و

سامان پهيدا بكا يان عيلم و زانيارى

بهدهست بينئ.

اِكْتَسَبَ: ههولئ دا و كوشى كرد.

اِكْتَسَبَ الْمَالَ: مال و سامانى دهست

خوى خست.

اِكْتَسَبَ الْإِثْمَ: تاوانهكهى خسته

نهستوى خوى.

تَكَسَّبَ الْمَالَ: مال و سامانى بهدهست

هئنا ۵ دهگوترئ: (هُوَ يَتَكَسَّبُ مِنَ

الشَّعْرِ) شيعرى كرد بههوى

پارهپهيدا كردن.

اَلْكَسْبُ: كاسبى و ههولدانى بزيو ۵

دهگوترئ: (فُلَانٌ طَيْبُ الْكَسْبِ).

اَلْكُسْبُ: پالتهى پۆن؛ پۆنى قالكراوى

پاليوراو ۵ توئكل و سۆى تۆو كهتان و

تلهپهكهى دواى گوشين و پۆن ئى

گرتنى.

اَلْكَوَسِبُ: برينداركهرو دپنده چ

ئادهمى چ پالنده.

اَلْمَكْسَبُ: دهستهكوت ۵ (ك: مَكَايِب).

اَلْكُسْتَبَانُ: بپروانه مادهى (الكشتيان)

كه برپيتيه لهو ئاسنۆكهى خهيات

دهيكاته سهرى پهنجهى بۆ نهوهى

دهرزيبهكه ئازارى پهنجهى نهدا.

کَوَسَجَ فُلَان: فلانکەس لاجانگی
موویان پیووە نەمان.

کَوَسَجَ: بئ ئەقل بوو ۵ دەگوتری:
(من طال لحیتە تکرَسَجَ عَقْلُهُ) کەسێک
پیشی درێژ بئ ئەقڵی کورتە،
سوکە.

الکَوَسَجَ: کەسێک لاجانگی پوتابنەووە
مووی پیووە نەبێ ۵ ددان کەم؛
کەسێک ددانێ کەمی لە دەم دان ۵
بارگیری تەمبەل ۵ (ک: کراسج) ۵
هەروا ناوە بۆ ماسییەکی گەورە
دەریایی؛ پەیکەرێکی غوززوفی
هەبە لای پێشەوەی درێژو
پانەو موبووە، ئەملاو ئەولای ددانێ
مشاری پێوەن، ئەم جۆرە ماسییە
لەناوە گەرمەکان دا دەژی و زۆرە.

کَسَجَ الْبَيْتَ كَسْحًا: مالهەکی مائی.

كَسَحَتِ الرِّيحُ الْأَرْضَ: ڕەشەباکە گۆو
خۆلی سەرزمەوی هەموو پامائی.

كَسَجَ الْبَيْتَ أَوْ الظَّهْرَ: بێرەگە یان
جۆگاکە ی پاك کردموە ۵ دەشگوتری:
(أَتَيْنَا بَنِي فُلَانٍ فَكَسَحْنَاهُمْ) هاتینە سەر
هۆزی فلان و لەبێخ دەرمان هێنان.

كَسَجَ فُلَانٌ مِنْ مَالِي مَاشَاءَ: فلانکەس
بەنارمژۆی خۆی لەمائی منی هەلگرت.
كَسَجَ كَسْحًا: دەستی یان قاچی ئیفلێج
بوون ۵ (فەرۆ کەسج وەهێ کەسجاء).

اِكْتَسَحَ الشَّيْئُ: شتەگە ی رادا، پرایمائی
۵ دەگوتری: (أَغَارُوا عَلَيْهِمْ
فَاكْتَسَحُوهُمْ).

الْكُسَاحُ: نەخۆشییەگە توشی حوشر
دەبێ و شەل دەکا ۵ نەخۆشییەگە
توشی ئێسقانی منداڵ دەبێ.

الْكُسَاحَةُ: داپی ۵ شوینی فەری دانی
زێل و زال، (حاربه).

الْكُسَيْحُ: کەسێک لێقەوماو هانای بۆ
بەری و ئەو نەتوانی بەهەانای
لێقەوماو مەگەوێ.

المِكْسَجُ: گەسکە ۵ ئەوەی شتی بێ
بمائی.

المِكْسَجُ: کەسێک توشی نەخۆشی
ئێسقان بێ، توشی شەل بووبێ ۵
چەلەداری توێکل ئی کراوەو ڕێک
کراو.

كَسَدَ الشَّيْئُ كَسَادًا وَكُسُودًا: شتەگە
پەواجی نەبوو، نەفرۆشرا، دواکاری
لەسەر نەبوو ۵ دەگوتری: (كَسَدَتِ
السُّوقُ) بازار گەوت و مامەلە ی تێدا
کەمبوو ۵ دەشگوتری: (سَلَعَةُ كَاسِدَةٍ).

كَسَدَ الشَّيْئُ كَسَادًا وَكُسُودًا: بەمانا
(كَسَدَ) دی.

اِكْسَدَ الْقَوْمُ: خەلگەگە بازارێ نەبوو
کڕین و فرۆشتن یان کەم بوو.
اِكْسَدَ الشَّيْئُ: شتەگە ی ناپەواج کرد.

کَسَوَ فُلَانٌ مِنْ طَرَفِهِ: فلانکهس کهمیك
چاوی خوی نوقاند.

کَسَوَ الشَّيْئُ: شتهکهی شکاند، تیکی
شکاندو پهرتهوازهی کرد ۵ دهسگوتری:
(کسر من برد الماء وحره) ساردی
ناوکهیان گهرمییهکهی کهم کردهوه.

کَسَوَ الْكِتَابَ عَلَى عَشْرَةِ فصولٍ مَثَلًا:
کتیبهکهی بهسهر ده بهش دا دابهش
کرد.

کَسَوَ التَّاجِرُ مَتَاعَهُ: بازرگانهکه پارچه
پارچه شتهکانی فروشتن.

کَسَوَ الْوَسَادَ: سهرینهکهی نوشتاندهوه و
شانی لهسهر دادا.

کَسَوَ الطَّائِرُ جَنَاحِيهِ: بالندهکه بالهکانی
خوی شکاندهوه بؤ نیشتنهوه ۵
دهگوتری: (باز کاسر وعقاب کاسر).

کَسَوَ الرَّجُلَ عَنْ مَرَادِهِ: پیاوهکهی
لهمه بهستی خوی لادا.

کَسَوُ الْقَوْمَ: هوزمهکی شکاندو بهسهریان
دا زال بوو.

کَسَوَ الْحَرْفَ: بزوینی ژیری خسته سهر
پيتهکه.

کَسَرَ الشَّيْئُ: زندهرویی کرد له
شکاندن شتهکهدا.

کَسَرَ الْكَلِمَةَ: وشهکهی بهشیوهی (جمع
تکسر) جهمع کردهوه.

إِنْكَسَرَ الشَّيْئُ: بؤ موتاوهعی
(کَسَرُهُ) دئ ۵ شتهکه کهم بوو
رهموییوه، دهگوتری: (إِنْكَسَرَ الْحُرُّ
وبرد الماء).

إِنْكَسَرَ الْعَسْكَرُ: سوپا شکاو تارومار
بوو.

إِنْكَسَرَ الشَّيْءُ: شیعرکه لهنگ بوو.
إِنْكَسَرَ الْعَجِيْنُ: ههویرهکه شل بوو
ههلات.

تَكَسَّرَ الشَّيْئُ: بؤ موتاومعی (کَسَرُهُ)
دئ ۵ دهسگوتری: (فُلَانٌ فِيهِ تَكْسَرٌ
وَتُكْسَرُ).

الْكُسَارُ: نهو پارچه وردانهی لهشتهکه
دهبیتهوه ۵ وکوو ورده کاشی ورده
شوشه، وردمان.

الْكُسَارَةُ: بهمانا (الْكُسَارُ) دئ.
الْكِسْرُ: قهراخی خانوو ۵ لای شتو
کهناری شت.

الْكِسْرُ: بهمانا (الْكِسْرُ) دئ ۵ شتی
کهم ۵ لهبواری حیسابو ریازیات دا
ژمارهی کهرتو شتی وایه وکوو
(١١ ١٢ ١٣) ...هتد. دهگوتری: (ضرب
الحُسَابِ الْكُسُورَ): ژمیپارمهکه
کهرتهکانی زمربی پهك کردن.

الْكُسْرَةُ: تیشکان، دهگوتری: (وقعت
على القوم الْكُسْرَةُ): خهلهکه

شکانیان به سهردا هاتو کهوتنه
نشوستییه وه ههروا دهگوترئ:
(فلان بعینه کَسْرَة من السَّهْر)
فلانکس جاوی لیل و پیل بوون و
ومنهوز تینی بۆ هیناوه ه (رجل ذو
کسرات) پیاویکه لهههموو شتیك
دا تیدهشکی و زهرمر دهکا.

الکِسْرَة: پارچه شکاوی ههرشتیک بی
ه بۆ نموونه دهگوترئ:

الکِسْرَة من الخبز: گوێچکه نان.
الکَسَارَة: شتیکه و هکوو گازو پلایس
گوێزو شتی وای پی دهشکین.

الکسور من الجلد والثوب: چرچ و
لۆچی پیست و قوماش و شتی وا ه
دهشگوترئ: (أرض ذات کسور)
زمویییه که بهرزونزمی تیدایه ه
(کسور الأودية والجلال) قوورت و
پنجی شیو و دۆل و کیو و کهژ.

المکاسیر: حیرانی نزیک، نهوهی
دیواری به دیواری خانوم که تهومیه ه
دهلئی: (فلان مکاسری) واته فلان
حیرانه.

المکسر: شوینی شکاندنی شت.
المکسرات: گوێزو بادام و بندهق و
فستهق و شتی وا.

کَسَّ الشَّيْنُ کَسًا: شته کهی کوتاو
وردو هاری کرد.

کَسَّ الرجل کَسًا: پیاو که ددانی
دهر کهوتن ه ددانی خوارموی بهرز
بوونه وه دهر کهوتن و مهلاشوی و
شهویلهی سههرموی بۆ دواوه و
شهویلهی خواروی هاته پێشه وه (فهو
اکس و هی کساء).

تَكَسَّس: به نه نهقهست شهویلهی خوی
پاش و پیش کردن.

الکسیس: گوشت که له سههر بهردی
گهرم وشک کرابیته وه پاشان ورد
بکری و بکریته توپشوی سهفه ه
ههروا ناوه بۆ شهرا بیك له زورات و
جو دروست بکری.

كَسَعَ فلاناً کَسْعًا: له پاشه وهی دا،
به دهستی یان به پێشه وهی قاجی
له فلانکسی دا ه دهگوترئ: (كَسَعَ
القوم بالسيف) به شمشیر کهوته
ویز میان و له پاشه وهیانی دا.

كَسَعَ الشَّيْنُ کَذَا بكذا: شته کهی کرده
شوینکه وتهی نه وه و بهو شیوهی ئی
کرد.

وردت الخيلُ يَكْسَعُ بعضها بعضاً:
ولاخه بهرز مکان یهک له دوا ی یهک
هاتن بۆ سههر ناو.

كَسَعَ فلاناً بما ساءه: قسهی کردو
وهلامی ناشیرینی قسهی فلانکسی
دایه وه ه فلانکسی دهر کرد.

إِكْتَسَعَتِ الْخَيْلُ بِأَذْنَابِهَا: وِلاخه

بهرزه که شته که بیان خسته ژیر

قاجیانوه.

إِكْتَسَعَ الْفَخْلُ: که له که کلکی له پانی

دا.

تَكْسَعُ فِي ضِلَالِهِ: له گومرایی خویدا

رؤجوو.

الْأَكْسَعُ: دمگوتری: (حمام اکسع)

کوتریکه له ژیر کلکی دا بهری سپی

ههن.

الْكُسْفَةُ: خالی سپی له ناوچه وانی

ههرشتیک دا بی ۵ بهری سپی له ژیر

کلکی بالندهدا ۵ گوچکه نان.

كَسَفَتِ الشَّمْسُ كَسُوفًا: خور گیراو

رونایی نه ما.

كَسَفَ الْوَجْهَ: دم و جاو زمره ده لکه پراو

رونایی نه ما.

كَسَفَ الرَّجُلُ: پیاو که جاوی داگرت،

جاوی خوی داشکانه ۵ ده سگوتری:

(كَسَفَ بَصْرَهُ) جاوی خوی داخست.

كَسَفَ بَصَرُهُ: به هوی جاو ئیشه وه جاوی

بؤ نه کرانه وه.

كَسَفَ بَالَهُ: و مزعو حالی ناخوش بوو.

كَسَفَ أَمْلُهُ: هیواو ناواتی پوکانه وه.

كَسَفَ الشَّيْئَ كَسْفًا: شته که ی داپوشی.

كَسَفَتِ الشَّمْسُ النُّجُومَ: خور

به رونایی خوی رونایی

نه ستیرمکانی داپوشی.

كَسَفَ الشَّيْئَ: شته که ی برپه وه.

اَكْسَفَ الْقَمَرُ الشَّمْسَ: مانگ بهری

رونایی خوری گرت.

اَكْسَفَ الْحَزْنَ فَلَانًا: خمهفت و مزعو

حالی فلانکسی گوری.

كَسَفَ الشَّيْئَ: شته که ی برپه وه.

الْكَاسِفُ: دمگوتری: (یسوم کاسف)

رؤژگاریکی ناخوش و پر به لاو

کاره ساته ۵ پر شهرو شوړو

چورتمه.

الْكُسْفَةُ: پارچه ی شت ۵ پمت و گهرت.

الْكُسُوفُ: خورگیران بیان

که مېوونه وه ی رونایی که ی به

هوی نه وه ی دمگوتری نیوان خورو

زموپیه وه.

الْكُسَيْفَةُ: به مانا (الْكُسْفَةُ) دی.

كَسَسَ الشَّيْئَ: شته که ی به توندی

کوتاو وردو هاری کرد.

الْكُسْفَةُ: پیوه لکاندن پیتی سینه

به (کافی تمئیسوه) له کاتی

پاوستانی له سهر کافه که ۵

دمگوتری: (أعطيتكس).

الْكُسْفِيُّ: خواردمه نییه که خه ئکی

ولاتی مه غریب له ناردی گهنم

به هوی کولاندن له سهر ناگر

دروستی ده که ن.

كَسَلَ الْأَمْرَ الرَّجُلُ: کاره که پیاو که ی

ته مبهل کرد.

كَسَلَهُ: يه مانا (اكسله) دى.

تَكَاثُلٌ: بىنەنقەست تەمبەلى نواند.

إِسْتَكْسَلَ الْمُتَاكَاثِلُ: بىنانوى

بەجەند جۆرە تەمبەلىيەك
هېنايەو.

الْمَكْسَلَةُ: ھەرشتىك سەر بكىشى بۇ

تەمبەلى ۋە دىگوتىرى: (الفراغ

مكسلة).

كَسَمَ كَسْمًا: تىكۇشاو ھەولى دا لەپىناو

پەيداكردى بىزىو بۇخۇى و مال و
مندالى.

كَسَمَ الْحَرْبُ: شەرى ھەلگىرساند.

كَسَمَ الشَّيْئُ الْيَاسَ: شتە وشكەكەى

بەدەستى خۇى وردوھار كرد.

الْأَكْسُومُ مِنَ الرِّيَاضِ: باخىك پوھك و

گىاو گزى كەوتىتە سەرىك ۋە (ك:

اكاسيم و اكاسم).

الْكَسْمُ: باقى مانىدى شتى وشك

كەدواى شاندىن و ورد كردن

بەدەستىو بەمىنىتەو.

الْكُسُومُ: ماندوو شەكت لەنىش و كاردا.

كَسَا فُلَانٌ ثَوْبًا كَسْنًا: كراسىكى دا

بەفلان.

كَسِيَ كَسًا: پۇشاكى پۇشى.

إِكْتَسَى: پۇشاكى پۇشى.

إِكْتَسَتْ الْأَرْضُ بِالنَّبَاتِ: زموى

بەرپوھك و گىاوگىز خۇى ئاراپش دا،

خۇى داپۇشى.

تَكَسَّى بِالْكَسَاءِ: پۇشاكى پۇشى.

إِسْتَكْسَأَ: داواى پۇشاكى ئى كرد.

الْكِسَاءُ: پۇشاك ۋە (ك: اكسە).

الْكُسُوءُ: كراس و پۇشاكىكە بۇ

خۇپازاندىنەو دەپۇشرى.

كَشَأَ اللَّحْمَ كَشْنًا: گۇشتەكەى ئەوۋىندە

بىرژاند تا وشك بۆۋە ۋە (فەر كشيء).

كَشَأَ الطَّعَامَ: خواردنەكەى داكرۇشت و

خواردى.

كَشَأَ الشَّيْئَ: شتەكەى پاك كرد

تويكلكەى ئى كردەو.

كَشَى مِنَ الطَّعَامِ كَشْنًا وَكَشَاءً: پىرپوۋ نە

خواردەمەنى.

كَشِثَتْ يَدُهُ: پىستى دەستى ئەستورو

پتەو بوو، گرژبوو.

اَكْشَأَ: گۇشتى بىرژاوى خوارد.

تَكَشَأَ الْأَدِيمُ: پىستەكە دامالدى ئى بۆۋە.

تَكَشَأَ الرَّجُلُ مِنَ الطَّعَامِ: پىاۋەكە

لەخواردن تىرپوو.

تَكَشَأَ اللَّحْمَ: گۇشتى وشكەومبوى

خوارد.

الْكُشْبِيُّ: بىرژاوى تازەو پىگەپشتوو.

الْكُشْبِيَانُ: جامىلكەيەكى زۇر بچكۆلە

خەيات دەپكاتە سەرى پەنجەى

بۆنەۋەى دەرزيەكە نازارى نەدا ۋە

ھەروا ناۋە بۇ بۆرىيەكى بچكۆلە

مؤسیقار له سهر په نجه ی دمکاو
 نامیری قانونی پی ئی دمدا.
 کَشَحَ القوم عن الماء کَشَحًا: خه لکه که
 له دمور و بهری ناو مکه پړویشن و
 په رته وازه بوون.
 کَشَحَ الطائر: بالنده که به گورجی هات.
 کَشَحَ فلان بالعداوة: دزایه تی فلانکه سی
 کرد.
 کَشَحَتِ الدابة: ولاخه که کلکی
 له ناوگه لی خو ی نا.
 کَشَحَ القوم: خه لکه که ی دمر کرد.
 کَشَحَ البعير: لکه لکه که ی حوشره که ی
 به ناگر داخ کرد.
 کَشَحَ فلاناً: زمبری له لاقه برغه ی
 فلانکه س دا.
 کَشَحَ العود: شور که دارمکه ی سپی کرد؛
 توپکلی ئی کرده وه.
 کَشَحَ کَشَحًا: لکه لکه که ی هیشا.
 کاشحه: دوژمنایه تی کرد.
 کَشَحَ العود: لقه داره که ی سپی کرد،
 توپکله که ی ئی کرده وه.
 اِنکَشَحُوا عن الماء: له ناو مکه دوور
 که و تنه وه و په رته وازه بوون.
 الکاشح: دوژمنی سهرسهخت و دل
 پیس.
 الکِشاح: شوپنکه ی داخ نه و شوپنه ی
 به هو ی سوتاندن به داخ توکی ئی
 نه پړوئ.

الکِشاح: موفاته وه و دهنګ دابړین.
 الکَشِشُخ: که له که، خالی که ۵ خوار
 بهراسو ۵ ویشاح و وپسام که دوو
 خه تی که وهر یان ناوړی شم لیك
 دمدرین و به سهر شان دا بو بن
 هه نگل راستو چه پ دمه ی ندرین ۵
 ده سگوترئ: (طری کَشِشَه علی
 الأمر) کارمکه ی شاردموه ۵ وازی له
 کارمکه ی هینا.
 الکَشِشُخ والکِشاح: دمردیکه توشی
 لکه لکه که ی دمی.
 الکَشِشاح: پاچ ۵ تیزایی شمشیر.
 کَشَدَ الشئین کَشَدًا: به ددان شته که ی
 بری (قرتاندی).
 کَشَدَ الناقة: به سی په نجه گوانی
 حوشرمکه ی دوشی.
 اَکَشَدَ: پړونه که رهمکه ی له ماسته که
 جیا کرده وه.
 الکاشِدُ: که سیك زور هه وئ و تمقه لا
 بدا بو دابین گردنی
 پیداو یستیه کانی مال و خیزانی ۵
 که سیك سیله ی رحم به جی بینئ.
 الکشود: به مانا (الکاشِدُ) دئ.
 کَشَرَ عن اسنانه کَشَرًا: ددانی دمرخستن
 له کاتی پیکه نین دا ددانی دمرخستن.
 کَشَرَ فلان لصاحبه: فلانکه س
 زمرده خه نه ی بو هاو له که ی کرد ۵
 به پړوی هاو له که پیدای پیکه نی.

كَشَرَ السُّعُ عَنْ نَابِه: درندمه ددانی
دمرخستن و خوی ناماده کرد بو
په لاماردان و نیچیر کردن.

كَشَرَ الْعَدُوَّ عَنْ (نِيَابِه): دوزمن خوی گیف
کردموه و هره شهی توندی
له بهرام بهری کردو خوی و هکوو شیرو
پانگ پانواند.

كَاشَرَهُ: به دهمیه وه پیکه نی و روخوش
بوو.

كَشَرَ: بو موباله غهی مادهی (كَشَرَ)
دی.

الْكُشْرُ: هی شوهرتری یان هی شوهر خورما
که بو له کانیان لی کرابنه وه و لاسک و
قونچکیان مابی.

الْكُشْرِيُّ: خواردمه نییه که له برنج و
نیسک دروست دمری.

كَشَتِ الْأَفْعَى كَشِيشًا: ماره که:
که همدی جهسته ی له همدی کی
تری خشا دهنگی لی هات و یان
به دهمی فیشکانی.

كَشَى الْجَمْلُ: حوشره که باراندی و
باراندنمه که له قورگیدا خواردموه.

كَشَى الْقِدْرُ: منجه له که کولی و کهوته
قلبه قلب و ههروا دهگوتری: (كَشَى
الشَّرْبُ بَعْدَ الْفَسْلِ) قوماشه که دوی
شتن تیجو و ویکهاته وه.

كَشَى الثَّوْبُ أَوْ الْجِلْدُ: قوماشه که یان
چهرمه که تیجو و ویکهاته وه.

كَشَطَهُ عَنْهُ: لی داپنی و دهگوتری:
(كَشَطَ الْجِلْدَ عَنِ الذَّبِيحَةِ)
پیسته که ی له گوشتیه که داپنی.

كَشَطَ الْجِلْدُ عَنِ الْفَرَسِ: زینه که ی له
نهمیه که کردموه و ههروا دهگوتری:
(لَا كَشِطْنَ عَنْ أَسْرَارِك) هه موو
نیه نییه گانت ناشکرا دهگم.

كَشَطَ الْحَرْفَ: پیته نوو سراوه که ی
سریه وه.

كَشَطَ غِلَاةَ اللَّيْلِ: سهرتویزی ماسته که ی
کؤ کردموه.

إِنْكَشَطَ: بو موتاوه عی (كَشَطَ)
هاتوه و دهگوتری: (إِنْكَشَطَ
رَوْعَهُ) ترسه که ی پوی.

تَكَشَّطَ السَّحَابُ: هه وره که لیك بلاو
بوون و نه مان.

الْكُشَاطُ: چه یوانکوزمره وه، قه ساب.
كَشَفَ الشَّيْءَ وَعَنهُ كَشْفًا: شته که ی
دمرخست و په رده ی سهری لادا و
دهگوتری: (كَشَفَ الْأَمْرَ وَعَنهُ) شته که ی
ناشکرا کرد.

كَشَفَ اللَّهُ غَمَّهُ: خودا خه مو خه فته تی
له دل دا لابرده و قورشان دهمه رموی:
(رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ).

كَشَفَ الْكَوَاشِفَ فَلَانًا: شته دمرخهرمان
فلانیان فمزح کرد، چه یایان برد.

کشف علیہ الطیب: پزشک‌ها که وردبینی
یافته کردند و نه‌خوشیه‌های دمر خست.

گَشِفَ فلان: فلانکس پيشه سمری
 پوتایه وه ۵ یان فلانکس له شهردا
 مهتالی پی نه بوو ۵ کلاو خودی
 له سمر نه کرد ۵ له شهردا خوئی
 نه گرت وه لات.

کَشِفَ الفرسُ: نهسپه که ئیسقانی کلکی
پان لای سهره کلکی خوار بوو.

اکشافِ فلان: فلانکس پیکہنی
تاہوکی دمرگہوتن.

کاشفہ بالامر: کارہ کی لہلا ناشکرا
کرد۔

کاشفہ بالعداوة: دوزمنایہ تہکھی بؤ
ناشکر اکر دو بہ ناشکر ا دڑی وھستا۔

کَشَفَ: بُو موبالغهی (کَشَفَ) دى.
اِکْتَشَفَتِ الْمَرَأَةُ: ئافرته که زوړی

لهجه سته ی خو ی پوت کرد،
دهر خست.

اكتشف الامر: به هـ و

ناشکرا بکا۔
اِکْتَشَفَ الشَّيْءَ: بُوْیَہ کہہ مجار شتہ کہی

ناشکرا کرد پهمدی لهسمر لادا.
إِنْكَشَفَ الشَّنْفِيُّ: شته که دهرکهوت.

تَكْشِفُ الشَّيْءُ: به مانا (اِكْشَفَ) دى.
تَكَاشَفَ الْقَوْمُ: خه لكه نهينى خويان

بۇ يەكتىرى ئاشكرا كىرد.

تَكَشَفَ فُلَانٌ: فلانكهس فلهج بوو
 چه‌یای چوو.

تَكْشِفُ الْبَرْقُ: همورہبروسکہ ناسمانی
داگرت.

تَكَشَفَتِ الْأَرْضُ: زمويه كه وشك
هه لاتو هه ندی شوینی شهقار
شهقار بوو.

استکشف عنه: داوای لی کرد شته‌کھی
بو رون بکاته‌وه نه‌ینیه‌گانی له‌لا

بدرکینے۔
الْكَشْفُ: یاسایہ کی پوختہ گہرو

بزار کهره ههول دها کهسایهتی وا
لهکۆمه لگا دا دروست بکا گیانی

هاریکاری و پشت به خوبهستن و
فریادرسی تیدابی لایه نگرانی خوی

بہسمفہر کردن و گردنہوی
خیمہتگاو ژہانی زبر پام بکا.

الكشاف: په كېكه له نه ندامانی
كومه نهی كه شافه و چهند پله و

پایہ کی ہر ۵ ناوی کٹی بیکی
تہ مفسری فورٹانہ.

الكشفاء (جبهة كشفاء): پیشہ سمری
 روتاوہ.

المكشاف الكهربي: ئاميركى
كارمبايىە جۇرى شوحنەى

کارمبایی و شوینکهای لاسرشت
دیاری دمکا ۵ پیشی دمگوتری

(ٹیلیکڑوسکوپ).

كَشَمَ كَشْمًا: به زگماك كهه نه ندام بوو

يان له بنه چهو نژاد دا كهه و كورې
هه بوو (فهر آكشم).

اَكَشَمَ اَنَفَهُ: به مانا (كَشْمَهُ) دئ.

كَشَمَر: له پرمه ی گريانی دا.

كَشَمَر اَنَفَهُ: لوتی شكاند.

الْكُشَامِر: ناده ميزادی ناشيرين.

الْكُشْمِش: كشميش ميوزو تري دنك
ورديله.

كُشَا الشَّيْنِ كَشْنُوا: شته كهی

به ددانه كانی كهست و دمری هیئا.

كَمْنُ كَمْنَا وكَمِصًا: ويكها ته وه تيچو،

له ترسان گرموله بوو زمعيفو لاواز

بوو، له ترسا چووو ناو يه كهه وه.

اَكَمْنُ فُلَان: فلانكهس هه لاتو

قاچاندى.

الْكَمِص: دنگی نرم بهه ی ترسو

بيمه وه ۵ تيچوون ويكها ته وه

بهه ی ترسو زمندق چويی ۵

گرموله بوون بهه ی زور

ماندووبونه وه ۵ سپه سيري كولله و

سپهرو شتی وا.

كَمَمَ كَمْنَا وكَمُومًا: چو ن هات ناوا

به دهمستی به تال گهرايه وه هيچي دمست

نه كهه وت.

كَتَبَ كَطُومًا: په ربوو له پون.

الْكُشْك: دوينه؛ خواردنيكه له ناردو

ماست دروست دمكړئ و وشك

دمكړته وه وه له دمكړئ كاتى

پتويست دمكړئ به كيشت، يان

دمكړته ناو ناو وه و ده خورئ ۵

وادمبي له جو و ماست دروست

دمكړئ.

الْكُشْك: خانوى بچوك، كوشك،

قوخته، كهه وشه ك.

كَشْكَسَ فُلَان: فلانكهس هه لات.

كَشْكَشَ الِافْعَى: ماركه په پسته كهی

خشه خشى هات ۵ ده سگوتري: (بئر

لايكشكش ماژها) بيريكه ناو كهی

هه ناهي نجرئ بهه ی ناعور وه.

كَشْكَشَ الثَّوبَ: چرچو لوچ و

نوشتانه وهی له قوما شه كهدا دروست

كرد.

الْكُشْكُشَة: زاراوه ی هوژی بهنى

نه سه دو هوژی رهيغه يه له شوينی

كافي راناوی ميينه پيتی (شين)

به كاردينن، واته له جياتی (عَلَيْكَ

يَان مِنْكَ، مثلا) ده لين: (عَلَيْشِ مِنْشِ)

يان له دواى كافي خيتابه كه پيتی

(شين) زياد دمكه نو ده لين:

(عَلَيْكَشِ مِنْكَشِ).

كَشَمَ اَنَفَهُ كَشْمًا: له بن را لوتی بری.

كَشَمَ الْقِثَاءَ او الْجُرْزَ: خه پارمه يان

گيزمرمه كهی به خيراى و بهه نه په

هه لپ خوارد.

كَظَرَ الْقَوْمُ كَظْرًا: لایه کی که وانه که ی
 برپر کرد که لی کرد بۆنه وه ی ژیه که ی
 تیدا چه سب بکری و بهرنه بن.
 الْكُظْرُ: بهزی دهوروبه ری گورچیله ۵
 شوین و جیگای بهزی دهوری
 گورچیله که بهزمه که لی کرابتیه وه
 ۵ غودمیه که له ژوور گورچیله وه.
 كَفَّ الْمَسِيلُ بِالْمَاءِ كَفًّا: رپره وی ناومه که
 ناومه که ی نه کیشا له بهر زوری ناومه که.
 كَفَّ الْحَبْلُ: حهبله که ی کشت باداو.
 كَفَّ الطَّعَامُ أَوِ الشَّرَابُ الْحَيَوَانَ: خواردن و خواردنه وه که گه ده ی
 حه یوانه که نه یکیشاو هه ناسه ی توند
 کرد.
 كَفَّ الْغَيْظَ صَدْرُهُ: بوغزو کینه دل و
 دهرونی پر کرد.
 كَسَفَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه که فلانکه سی
 نارهت کرد.
 كَفَّ فَلَانٌ حَصْنَهُ: فلانکه س پرگاهه رمه که ی
 خوی بۆرداو هه موو رپگاچاره میه کی
 رزگار بوونی لی برپیه وه.
 كَاظَمَهُ: ماومیه کی زور تهنگی پی
 هه لچنی وازی لی نه هینا.
 كَاظَ فَلَانًا فِي الْحَرْبِ: فلانکه سی باش
 هیری شه پر کرد.
 اكْتَضَ: باش پرپوو ۵ دمگوتری: (اَكْتَضَ
 الْمَكَانَ بِالْأَنَاسِ) شوینه که پره
 له خه لک و به ته وای قهرمبالغ بووه.

اِكْتَضَ الْوَادِي بِالسَّيْلِ: شیومه که
 لاهوومه که ناکیشی و پرپوو پرو لیوان
 لیوه ۵ (اِكْتَضَ بَطْنَهُ بِالطَّعَامِ) گه ده ی
 پرپوو له خواردن.
 تَكَاظَوْا: له گۆره پانی جهنگ دا
 تهنگیان بهیه کتر هه لچنی.
 تَكَاظَ الْقَوْمُ: خه لکه که سنووری
 یاسایان شکاندو زیاده رپه بیان کرد
 له دژایی کردنی به کتری.
 الْكَظَاظُ: توندو تیزی و چورتمو
 ناخویشی ۵ هه رشتیک دل ناخویش
 بکا.
 الْكَظُّ: دهگوتری: (رَجُلٌ كَظٌّ) پیاویکه
 نیش و کاری تهنگی پی هه لده چن و
 نارهتیه تی دمکه ن.
 الْكَظَّةُ: ورگنی ۵ ورگ شوپی ۵ (ك:
 أَكْظَّةً).
 كَظَّكَظَ السَّقَاءُ: کونده ناومه که به ناو
 تیکردن لیک کشاو فش بوو.
 تَكْظَكْظَ عِنْدَ الْأَكْلِ: جوارمه شقی
 دانیشته بۆنه وه ی ورگی پرپکا له
 خۆراك.
 كَظَّمَ السَّقَاءُ: کونده که ی پرکرد له ناو و
 ده ی توند بهست.
 كَظَّمَ مَجْرَى الْمَاءِ: رپره وی ناومه که ی گرت.
 كَظَّمَ الرَّجُلُ غَيْظَهُ: پیاومه که رقی
 خواردموو ددانی به خویا گرت ۵
 لیبوردمی پراگه یاند.

كَظَمَ نَفْسَهُ: نه‌فسی خو‌ی گرت نه‌بیه‌شت
سمرکه‌شی بکا.

كَظَمَ كَظُومًا: بیدم‌نگ بوو.

الكَظْمُ: نه‌و که‌سه‌یه له‌کاتی
تورپه‌بوون و رق هه‌لسان دا ددان
به‌خو‌ی دا دم‌گرت‌و جلّه‌وی خو‌ی
بهرنادا.

الكَظَامُ: تۆپه‌وانه‌و سه‌داده‌ی شت ۵
دم‌گوترئ: (أخذ بكظام الأمر) شوینی
گرنگی کارم‌که‌ی خسته‌زیر
کۆنترۆلی خو‌یه‌وه‌و دم‌ستی به‌سمردا
گرت.

الكَظَامَةُ: سه‌داده‌و تۆپه‌وانه ۵
حه‌بلێکه لوتی حوشت‌ری پی
دم‌به‌ست‌ری بۆنه‌وه‌ی ژیربار بی ۵
پیشی دم‌گوترئ: مه‌هار ۵ هه‌روا
ناوه بۆ دم‌راوی شیو ۵ نه‌و نه‌لقه‌ی
حه‌بلی تاکه ته‌رازوی لایه‌کی
تیده‌خرین و تییدا کۆده‌بنه‌وه.

الكَظْمُ: بۆری هه‌ناسه به‌لای بینه
قاقاوه، نه‌و شوینه‌ی هه‌ناسه‌ی لیوه
دیته‌دم‌ر بۆناو دم ۵ دم‌گوترئ:
(أخذ بكظمه) بینه‌قاقای گرت.

الكَظِيمُ: به‌مانا (الكاظم) دی ۵ هه‌روا
به‌مانا خه‌فه‌تباریش دی قورئان
دم‌فرموی: ﴿وَإِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ
الْحَزَنُ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ۵ قفل و کیلۆنی
دم‌رگا ۵ دم‌شگوترئ: (إنها لكظيم

الخالخال) پوزی ئه‌وه‌نده گوشت‌نو
خرپه خرخال تییدا ده‌نگی نایه.
كَظَا لَحْمَهُ كَظًا: گوشتی زۆر بوو، خو‌ی
دارشت.

تَكْظَى لَحْمُهُ سِمْنًا: گوشتی سواری
یهك بوو، قه‌له‌و بوو.

كَعَبَتِ الْفَتَاةُ كَعُوبًا: که‌که مه‌مکی
خرکردن، مه‌مکی به‌رز بوونه‌وه.

كَعَبَ فُلَانًا: زم‌بری له‌شوینی په‌قایی
جه‌سته‌ی دا وه‌کوو (سه‌رو قاپه‌په‌قه‌و
دم‌فه‌ی شان).

كَعَبَ الْإِنَاءُ أَوْ الْحَوْضُ: قاپه‌که یان
حه‌وزه‌که‌ی پرکرد.

اَكْعَبَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که به‌خیرایی
پۆیی.

كَعَبَتِ الْفَتَاةُ: که‌که مه‌مکی
خرکردن مه‌مکی به‌رزبوونه‌وه ۵
دم‌شگوترئ: (كَعَبَ الثَّدي).

كَعَبَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی موکه‌عه‌ب کرد
(سوچ سوچی کرد).

كَعَبَ الْعَدَدُ: ژماره‌که‌ی دووجار زم‌ری
خو‌ی کرد.

كَعَبَ الْإِنَاءُ: قاپه‌که‌ی پرکرد.

كَعَبَ الثَّوبُ: قوماشه‌که‌ی توند
پێچایه‌وه.

تَكَعَبَ ثَدْيُ الْفَتَاةِ: مه‌مکی که‌که
خرپوون.

التكعيبية: كهبرى ميو.

التكعيبية: جوړه بېروبو چونيكه
له بوارى وڼه گرتن دا په كيك
له هونرمه نده په ناو بانگه كاني نهم
بواره بيكاسويه.

الكعب: همر جومزگه يهك له نيسقان ۵
قاپه رقه؛ نهو دوو نيسقانه
رېقه خوار گوزنگى قاچ ۵ هه موو
قاچيك قاپه رېقه به ملاو بهو لاهو
هه به ۵ هه روا وشى (كعب) ناوه
بۇ گرڼى قهقه ژاړو لاسكى گندوړو
همر لاسكه رومكيك كه كلور بى ۵
دمشگوتري: (رجل عالي الكعب)
واته بياويكى خاوهن رنزو
خانه دانه.

الكعبة: كابه، مالى خودا ۵ همر
خانويكه چوارلايه كهى
جوارگوشه يى بى.

المكعب: بودرو عه باى پمراويز
چندراو ۵ له بوارى مه ساحو
روپيوى دا قه بارميه كه شش
جوارگوشه دمورپان دابى ۵ له بوارى
ژمارو حيساب دا نهو ژماره
به دمستته اتويه كه له ناكامى
زمرې كړدى دوو چهندانه خوى
په پيدا بويى؛ بۇ نمونه ژماره هشت
موكه عه بى ژماره دووه.

كعبه بالسيف: به مشير بېرى.

تكعبر: بۇ موتاومعوى (كعب) دى.
الكعبه: گرڼى لاسكى همر رومكيكه
كه كلوره ومكوو لاسكى قهقه ژاړو
گهنم و جو و گندوړو شتى وا ۵
به يهك گه پشتنى همر دوو نيسقانى
جومزگه كان ۵ ومكوو جومزگه
مه هكى دمست.

كعبه الوظيف: جومزگه نيوان
گوزنگ و قاچ.

كعبه الكتف: قه پيلكى شان ۵ كوتايى
ملو سهرماتى سهر ۵ كلوتى ران ۵
كوته گزشت ۵ بن ژيلو سهرگويزرى
گهنم و جو كه له بيژنگ دهرى و
زيرانه و شتى وا دمكه و پته ژېرموه و
پلو پوشيشى دمكه و پته سهر ۵ (ك:
كه ابر).

الكعبورة: همر دوو نيسقانىك به يهك
بگهن.

كعبس الرجل: پياوگه به خيراى
هه نكاوى نا ۵ پان به هياوشى بازى
دا.

كعمت فلان: فلانكس به شيوى رقى
هه لساوى و خو گيفكه رموه رويشت.

الكعيت: باندميه كه له بېرى بولبولو
جهسته بچوك و گورج و گوله و
هه ميشه له جم و جو لدايه و
هه دادانى نيه، دهنك خو شترين

- بالتندی بولبول ئاسايە، سەرو ملو
 لای ژوروی سنگی ږمسه ۵ لهولتانی
 میصرو سودانو نهو ناوچانهی
 دارستانو باخو باخاتی ههیه.
 کەتر فی مشیه: له‌ږوشتن دا وەکوو
 سەر خوښ به لۆز لۆز هەنگاوەکانی
 هەلێنان.
 کَعَرُ الصَّبِيِّ كَعْرًا: منداڵەکه ورگی پەر
 بوو قەلەو بوو ۵ (فەر کەر وەي اکەر).
 کَعَرُ الفَصِيلُ: بێچووە حوشرەکه پێو له
 دوگی دا کۆبۆوه.
 اکەر البعير: حوشرەکه دوگی گەوره
 بوو، پێوی زۆری هەلپەجی.
 الكَفَسُ: ئیسقانی پەنجەي دەستو
 ھاچ.
 كَطَطَلٌ بِيده: خۆی گێشایەموو دەستی
 هەلپەن خۆی درێژ کرد.
 كَفَّ فُلَانٌ كَفًّا وَكَعُوعًا وَكَعَاعَةً: فلانکەس
 ترسۆك و لاواز بوو.
 اكَّعَ فُلَانًا: فلانکەسی ترساند.
 الكَمَكُ: كەمەك، شەكرلەمە،
 خواردنیكە لەئاردو شەزەكرو ڤۆن
 دروست دەكړی.
 كَعَكَجَ فِي كَلَامِهِ: زمانی گێراو قەسەي بۆ
 نەكرا.
 كَعَكَجَ فُلَانًا: فلانکەسی ترساند.
 تَكَعَكَجَ: ترساو پاشەكشەي گەردو
 گەپایەموو.
- كَعَمَ البعيرَ كَعَمًا: دەمی حوشرەکهي
 شەتەك دا بۆنەوهي گاز نەگړی پان
 لەوهری بۆ نەخوړی ۵ (فەر کەیم
 وەمکوم).
 كَعَمَ الوعاء: دەمی قاپەکهي گرت، زارگی
 تورەکهکهي بەست.
 كَعَمَ الخوفُ فُلَانًا: ترسو بێم زمانی
 فلانکەسی بەست.
 كَاعَمَهَا: دەمی بەدەمیەموو نا، ماچی
 کرد، دەمی خستە سەر دەمی.
 الكِعامُ والكِعامَةُ: ئەوهی دەمی
 حەیانوی پێ دەبەستری بۆنەوهي
 نەتوانی گازبگړی پان شت بخوا.
 كُعْنِبَ قَرْنُ الثَّيْسِ: شاخی نیڕیبهکه
 کەلەکل و بادراو بوو.
 الكاغز: کاغەز.
 كَفَّاءُ الإِنَاءِ كَفَّاءُ: قاپەکهي سەرنقوم
 کردەوه.
 كَفَّاءُ القَوْمِ عَنِ الشَّيْئِ: خەلکەکه ږویان
 لەشتەکه وەرگێراو جێیان هیشت.
 كَفَّاءُ فُلَانًا: فلانکەسی گێراپەموو.
 اكْفَاءُ الإِنَاءِ: بەمانا (کفأ) دی.
 اكْفَأَ فِي سِيرِهِ: لەپێگای مەبەستو
 ږپړهوی خۆی لای دا.
 اكْفَأَ فِي الشَّعْرِ: لەشیعرەکه دا پیتی
 ږموی گۆږی بۆ پیتیك کەلێنی نزیک
 بێ لەدەنگو مەخرەج دا ۵ وەکوو
 گۆږینی پیتی (ر) بۆ پیتی (ل) پان

به پيچه وانه وه ۵ يان پيتى (ل)

بكرئ به (م).

اَكْفًا لونه: رمنكى گؤرا.

اَكْفًا له: هاوكوفو هاوشانى بؤ دانا.

اَكْفًا الخِباء: پهردميهكى ترى بؤ

خيمهكه دانا ۵ پهردميهكى نيزافى

پهدمكى بؤ خيمهكه دانا.

اَكْفَاءُ عَلَى الشَّيْنِ: پاداشى دايه وه

لهسر شتهكه.

كَافَاءُ بِصُنْعِهِ مَكَافَاةً وَكَفَاءً: پاداشى

دايه وه لهسر كرده وه باش و

رپسه نهكانى.

كَافًا فَلَانًا: فلانكهسى پهكسان كرد

به هاوتاي خوى ۵ دمشكوترئ: (لنا

ظَلَّةً نَكَافِيٌّ بِهَا عَيْنُ الشَّمْسِ) ئيمه

سيبهركمريكممان هميه بهرگرى پئ

دمكهن لهگهرماي خور.

كَفًا الْإِنَاءَ: قاپهكهى سهرمو نقوم كرد.

اِكْفًا لونه: رمنكى گؤرا.

اِكْفًا الْإِنَاءَ: قاپهكهى سهرمو نقوم

كرد.

اِكْفًا عَلَى الشَّيْنِ: خوى بهسر

شتهكه دا شوپركرده وه.

اِكْفَاتُ عَلَى وَلَدِهِ تَرْضَعُهُ: خوى

بهسر مندالهكهيدا كوم كرده وه

شبرى دمداتئ.

اِكْفًا عَنْهُ: روى ئى و مرگيپرا.

اِكْفًا إِلَيْهِ: بؤى گهراپه وه.

اِكْفًا إِلَى وَطْنِهِ: گهراپه وه بؤ زىدى

خوى.

اِكْفًا لونه: رمنكى گؤرا.

اِكْفًا الْقَوْمُ: خهلكهكه شكنا و

ههئاها.

تَكَافَا الشَّيْنَانِ: دوو شتهكه ومكوو

پهك وابوون و هاوتابوون ۵ دمكوترئ:

(تَكَافَا الْقَوْمُ وَتَكَافَاتُ الْفِرْسِ).

تَكْفًا لونه: رمنكى گؤرا.

اِسْتَكْفًا شَجَرَةً: داخوازي شه وه بوو

درمختهكه ساليك بهرى بداتئ.

اِسْتَكْفًا فَلَانًا الشَّرَابَ: داواي

لهفلانكهس كرد له پيالهمكهى

خويه وه شراب بكاته پيالهم

ئهمه وه.

اَلْكِفَاءُ: هاوشان ۵ مروفى بهتوانا

لهسر بهرپومبرنى كارمكاني ۵

(ك: اَكْفَاءُ وَكِفَاءُ).

اَلْكِفَاءُ: هاوشان ۵ دمكوترئ: (لَا كِفَاءَ

لَهُ) هاو ويتهى نيه ۵ ههروا ناوه بؤ

شه وه پهردميهى دمدري بهسر

چادردا تا سهرزموى دايدمپوشئ

ومكوو چؤن پهشته مال عهورمتى

مروف دادمپوشئ.

اَلْكِفَاءَةُ: هاوشان لههيزو تواناو

خانهموادمو ومجاخرادمي دا، ههر

كُفَّتَ اللهُ فُلَانًا: خودا گیانی فلانکهسی
کیشا.

كُفَّتَ الشَّيْئُ: شتهکهی لهخوگرت.

كُفَّتَ السَّيْفُ بِالسَّيْفِ: زریهکهی
بهشمشیرمهکهوه ههئواسی و خستنیه
پهنایهک.

اِكْتُفَّتَ الْعَالُ: ههموو مالهکهی لهخو
گرت و جیگای ههموو مالهکهی
تیدا بووه.

اِكْتُفَّتَ الرَّجُلُ: بیاومکه جهستهی
خوی دارشت.

اِكْتُفَّتَ الْفَرَسُ: نهسپهکه ورگی باریک
بوو.

اِكْتُفَّتَ الرَّجُلُ: بیاومکه گهراپهوه.

اِكْتُفَّتَ الْقَوْمُ اِلَى مَنَازِلِهِمْ: خهئکهکه
گهراپهوه بو شوین و مهزلگای
خویان.

تَكُفَّتِ الثَّوْبُ: چاکی پوشاکهکه
ههئدراپهوه.

تَكُفَّتَ فِي سِرِّهِ: له رویشتن دا پهلهی
کرد خیرا پوی.

الْكِفَاتُ: (أَرْضُ كِفَاتٍ) زمویپهکه
مردوو و زیندوی تیدا کوپوومتهوه

و قورنان دمهرموی: ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ

الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾ و دمشگوتری: (موضع

کفات) شوینیکه شتی زورو

ههمهجوژی لهخو گرتووه.

لهم روموهیه هاوکوفی کوپو کج بو
هاوسهر گیری رهچاو دهکریو

دهلین: دمبی کج و کوپو هاوکوفی

یهکتر بن لهبنه مالهیی و نایینی دا و

لیهاتویی بو نه نجامدانی کارو

به ره پوومبردنی کاره گانی

به شیومیه کی ریک و پیک.

الْكُفَاةُ: (كُفَاةُ الشَّيْءِ) به ره می
سالانهی شت.

كُفَاةُ الْأَرْضِ: به روپوومی کشت و کالی

سالیکی زموی و به ره می سالانهی

زموی کشت و کالی و (كُفَاةُ الشَّجَرِ)

به ره می سالانهی درهختی بهردار

(كُفَاةُ الْقَنْمِ) به روپوومی مهر

به شیرو خوری و بیچوپهوه.

الْكُفِيُّ: به مانا (الکفوء) دی.

كُفَّتَ الشَّيْئُ كُفَاتًا: شتهکهی ههئموگنپ
کرد.

كُفَّتَ الطَّائِرُ وَغَيْرُهُ: بالئدمکه لهفرین دا
پهلهی کردو بالهکانی لیک دان.

كُفَّتَ فُلَانًا: فلانکهسی لهمه بهستی خوی
گنراپهوه.

كُفَّتَ الشَّيْئُ وَإِلَيْهِ: شتهکهی لهخوی
گرتو بولای خوی کیش کرد.

كُفَّتَ الْمَتَاعُ: کالاکهی کوکردموه
ههئدیکی خسته سهر ههئدیکی.

كُفَّتَ ذَيْلُهُ: داوینی ههئکرد.

الكَفْتُ: (رجل كَفَتْ) پیاویکی
چوست و چالاکه.

خه لکه که به سَنگی روت پو به پوی
دوژمنیان بوونه وه.

الكُفْتُ مِنَ الْخَيْلِ: نَهْشِيكَ بَازِي
بِهَيْزُو تَوْنِدْ بَهَاوِي و سَوَارْمَكِي
نَهْتَوَانِي جَلْهَوِي بَغْرِيتْهَوِي.

**كافحِ قِرْنَهُ: به‌توندى روبه‌پروى
رُكابه‌رمكه‌ى بۆوه.**

الْكُفَّةُ: گفته: خوار دنی که له گشتی
هه نجن دراو و هه ندئ ته واییل و
پيازو ساومرو برویش یان برنج
دروست دمکری.

کافح الاطباء الامراض: پريشکھکان
بمرنگاری نه خوشبیه کانیان کرد
(کافحت الدولة البطالة) دمومت
بمرنگاری بی نیسی بؤوه.

الكفیت: رجل کفیت: پیاویکی همد
باریک و چوست و چالاک ۵
کوندمیه کی پته و رخته هه.

**کفاح الامور: بۆخۇی سەروکاری
ئیشەکانی کرد.**

المُكْفِتُ: كه سِيك دوو زري به سهر
يه كدا له بهر بكاو كراسِيك
له نيوانيان دا له بهر بكا.

تکافح المقاتلون: شهرکه رماکان
روبه روی یه کتر بوونه وه.

كَفَّحَ الشَّيْنُ كَفْحًا: پهردهی شته‌کمی لادا
خستیه بهرچاو.

**تکافح الامواج: شه پوله کان تیکیانه وه
هاویشته.**

كَفَّحَ فُلَانًا: پوڀمڙو توشى فُلَانَكهس ٻوو.
كَفَّحَ بِالْعَصَا: بهگڙڇان لڏي ڊا.

الكفيحُ: هاوشان پځامر ۛ پاكشاو،
پاكهوتوو ۛ ميواني چاومپوان
نهگرو ۛ ميواني ناوخت.

کَفَّحَ لَجَام الدابة: هموسارو جلهوی
ولاخه که ی راکیشا بؤنهوهی
رایبومستینئ ۵ دهشگوترئ: (کَفَّحَ
باللجام).

کفر الرجل کُفراً وکفراناً: پیامده
کافریو، برپای بهتاک و ته‌نهایی خودا
نه‌بوو یان برپای به‌پیغمه‌مبه‌ریتی
حه‌زرمتی موحه‌ممه‌د نه‌بوو یان برپای
به‌هیج پیغمه‌مبه‌ریه‌تیک نه‌بوو.

كَفَجَ عَنْهُ كَفْحًا: ترسا.

کفر بهذا: خوئی له‌وه بیبهری کرد.

اَكْفَحَ فَلَانًا عَنْهُ: فلانكەسى گيرايەوه.
كَافَحَهُ: پوبەرۆ تووشى بوو
دهسكوترى: (كَافَحَ الْقَوْمَ اَعْدَاءَهُمْ)

گَفَرُ الزَّارِعُ البذر بالتراب: كشتیارمكه
تۆۈمكەى بەگۈل داپۇشى، تۆۈمكەى زېر
گۈل دا.

كُفِرَ غَيْرُهُ: خه لگانی دی به کافر دانان
 ۵ به کافری له قه لثم دان.

كُفِرَ مِنْ يَطِيعِهِ: گوږاپه لیه که دی خوی
 والی کرد یاخی بی.

كُفِّرَ لِسِيْدِهِ: دهستی به سنگیه وه گرتو
 سهری دانه واند بۆ گهورمکه دی.

كُفِّرَ عَنْ يَمِيْنِهِ: كه فارمتی سوښنده که دی
 دا.

كُفِّرَ الشَّيْئُ: شته که دی داپوخی
 شاردیه وه.

كُفِّرَ فُلَانًا: فلانکه سی به کافر له قه لثم
 دا ۵ یان پیی گوت کوفرت کردوه.

كُفِّرَ اللهُ عَنْهُ الذَّنْبُ: خودا له تاوانی
 خوش بوو.

تُكْفِّرُ بِالشَّيْئِ: شته که دی داپوخی و
 شاردیه وه.

تُكْفِّرُ فِي سِلَاحِهِ: چوووه ناو جهك و
 سیلاحی خوږیه وه، خوی بهست.

الكافِرُ: بهرگی پوخی خورماو میوه ۵
 تاریکی ۵ زهوی چو لته وانی و
 دوردهست که گهس لیی
 نه میښتیه وه و پښیدا نه روا ۵ که سیك
 خو له شوښنیک حه شاریدا ۵ که سیك
 برپای به بوونی خودا نه بی.

الكافور: درمختیکه له پیږی (الغارية)
 مادیه کی رونی شه فافو بلوری
 مهیله و سپی لی دمرده ښندری

بؤنیتی عهتر ئامیزی خوشی
 ههیه و تامی تاله و جهند جوړیکی
 ههیه ۵ (ك: کوافر).

الكُفْرُ: تاریکایی شه و وړشی شه و ۵
 گوږ ۵ گل ۵ پارچه زهوییه که
 له ناو مدانییه وه دوور بی ۵ گوندی
 بچوک ۵ داری کورت و نه ستور ۵
 (ك: کفور).

الكُفْرُ: ئینکاریکردنی راستی و حهق ۵
 قیر که کهشتی و شتی وای پی
 پوکمش دمکری.

الكُفْرُ: بهردهی پوخی خورما ۵ کیوی
 درېزه و مېوو که پښکای پښدا بپروا.

الكُفَّارَةُ: كه فارمت و قهر مېوو
 کردنه وهی تاوان به مال به خشین و
 تاعمت کردن که له شرع دا دیاری
 کراون.

المُكْفَرُ: خاومن چاکه و نیعمهست
 که سوپاسگوزاری نیعمه ته گانی
 نه کری ۵ که سیك به لا له نه فسی
 خوی دا بی یا له مال و سامانی دا بی
 بؤنه وهی که فارمتی هه لته گانی بدا ۵
 که سیك جه کی له خوی دابی ۵
 جهك و سیلاحی له خوی بهست بی ۵
 دهست و پی که له بچه کراو.

المُكْفُورُ: (اثر مکفور) ئاسه وارنیک
 رمشه یا گل و خوئی به سهردا دابی و

نه‌خشی ناوړېشمی له‌داوینې
کراسه‌که دروست کرد.

إِسْتَكْفَ الشَّيْئُ: شته‌که که‌وانه‌بی
بوو ۵ ده‌گوترئ: (إِسْتَكْفَ الْحَيَّةُ)

مارکه پاپوکه‌ی به‌ست و خوۍ
خپر کرده‌وه.

إِسْتَكْفَ الشَّجَرُ وَالشَّعْرُ: دره‌خته‌که
یان موو‌مکان تی‌کچرژان.

إِسْتَكْفَ الْقَوْمُ الشَّيْئَ وَالشَّيْئَ:
خه‌لکه له‌ دموری شته‌که

گردبوون‌وه ۵ چه‌مبهرمیان
له‌دموری شته‌که به‌ست.

إِسْتَكْفَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی به‌ده‌ست
هه‌لگرت.

إِسْتَكْفَ النَّاسَ: دمستی له‌خه‌لک پان
کرده‌وه و داوای یارمه‌تی ئی کردن.

إِسْتَكْفَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْئِ: داوای له
فلان‌کس کرد واز له‌شته‌که بی‌ئی.

إِسْتَكْفَ عَيْنَهُ: له‌په‌ده‌ستی خسته
سمر چاوی له‌بهرامبهر تیشکی

خوژدا بو‌نه‌وه‌ی بزانی ناخو‌شت
ده‌بینئ یان نا ۵ ده‌ش‌گوترئ:

(إِسْتَكْفَ الشَّيْئَ) همولئ بینینی
شته‌که‌ی دا واته: له‌پی دمستی

خسته سمر بروی و‌مکوو نه‌وه
سی‌بهر له‌چاوی بکا بو‌نه‌وه‌ی

کاری‌گه‌ری تیشکی خوژ که‌م
بکاته‌وه‌و بتوانئ شته‌که ببینی

شارد‌بی‌ته‌وه ۵ ژیر گل و خوۍ
خستئ ۵ (عمل مکفور) کاریکی
باش که‌چاکه‌ی نه‌درای‌ته‌وه.

كَفَّ عَنِ الْأَمْرِ كَفًّا: وازی له‌کاره‌که هینا
به‌جئ هیشت.

كَفَّ بَصَرُهُ: بینایی نه‌ما ۵ هه‌روا
ده‌گوترئ: (كَفَّ بَصَرُهُ) (فهو مكفور).

كَفَّ الثَّوْبَ: جاریکی تر قوماشه‌که‌ی
دور‌بیه‌وه، به‌سمر دور‌مانه‌که‌دا چو‌وه.

كَفَّ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی پی‌که‌وه لکاند،
هه‌ندیکی به‌هه‌ندی‌کی‌وه نووساند ۵

ده‌گوترئ: (كَفَّ رَجُلُهُ بَحْرَقَةً) به‌په‌رو
قاچی خوۍ به‌ست.

إِنكَفَّ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له‌کاره‌که هینا.
تکافوا: خه‌لکه‌که هه‌ندی‌کیان وازیان

له‌هه‌ندی‌کیان هینا.

تَكَفَّفَ السَّائِلُ: سوا‌ل‌که‌ره‌که دمستی بو
سوا‌ل‌کردن پان‌کرده‌وه.

تَكَفَّفَ الدَّمْعُ: فرمی‌سکه‌کان وشک
بوون.

تَكَفَّفَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له‌کاره‌که هینا.
تَكَفَّفَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی به‌بهری

ده‌ست هه‌لگرت.

تَكَفَّفَ النَّاسَ: سوا‌لی له‌خه‌لک کرد.
كَفَّفَ الثَّوْبَ بِالْحَرِيرِ وَغَيْرِهِ: دامینئ

قوماشه‌که‌ی به‌ناوړېشم په‌راوړ‌ژن
کرد، سهرده‌سته‌و په‌خه‌ی

کراسه‌که‌ی په‌راوړ‌ژن کرد ۵

ه دمشگوترئ: (اِسْتَكْفَتْ عَيْنَهُ) لهژیر
لهپی دمستییهوه چاوی شتهکهی
بینی.

کافة: هه موو ه دمگوترئ: (جاء الناس
کافة) خه لکهکه هه موویان هاتن.
الكَفَافُ: (کفاف الشيء) بهئه ندازه ی
شتهکه ه دمگوترئ: (کفاف هذا)
بهئه ندازه ی نهوه.

الكَفَافُ مِنَ الرِّزْقِ: بزئوی پئویست
بئ زیادو کهم ه دمگوترئ: (ليَتَنِي
اُخْرَجُ مِنْ هَذَا كَفَافًا) خۆزگه لهم
کاره دا بهبئ قازانچ و زیان رزگارم
بوايه ه (دَغْنِي كَفَافًا) وازم ئی بیینه
وازت ئی دئینم.

الكَفَافُ: نهوهی دمورهی شتیکی دابی
ه وهگوو دموران دموری گوپچکه.
الكَفَافُ مِنَ الثَّوْبِ: پهراویزو قهراخو
بیجاخی قوماش.

الكَفَافُ مِنَ السَّيْفِ: تیزایی شمشیر ه
(ك: اِكْفَة).

الكَفُ: بهری دمست، لهپه دمست
بهپه نهجه گانی شهوه ه (ك: كَفَرَف
وأكف) ه قاج ه لابرندی پیتی
حهوته می زهنه دار وهگوو لابرندی
پیتی (نون) له (مفاعیلن
وفاعلاتن).

الكَفَفُ مِنَ الرِّزْقِ: بزئوی بئ کهم و زیاد.

الكُفَّةُ: ههرشتیک که وانه می بی ه (کفة
الميزان) تاکی تهرازو نهو تاکه ی
کیشراوه که ی تیدایه یان تاکه که ی
تری ه خالی دروستکراو بهگوتان ه
ته له و داوی نیچیرموان ه چالاییه ک
ئاوی تیدا کوبیته وه ه (الكُفَّةُ)
دهوران دموری کلک ه کاتی بهیه ک
گه یشتنی شهوو رۆژ له بهره به پانا
یان دهمه و نیواره و خۆرئاوا بوون ه
پهراویزی ههر شتیک ه تۆپه لاک ی
درمخت ه لای خواروی زرئ.

كَفَكَفَ دَمْعُهُ: جار دواچار فرمیسی
سپین بۆنه وهی وشک بینه وه.
كَفَكَفَ فُلَانًا: فلانکه سی له شته که
گیراپه وه.

تَكَفَكَفَ عَنْهُ: وازی ئی هیئا به جبی
هیشت.

كَفَلَ فُلَانٌ كَفْلًا وَكَفُولًا: فلانکه س بهردموان
به رۆژو بوو. برپاری دا له کاتی
به رۆژو بوونی دا قسه له گه ل که س نه کا ه
دمشگوترئ: (كفل في صياحه) له کاتی
به رۆژو بوونی دا قسه ی له گه ل که س
نه کرد ه نانی بئ پیخۆزی خوارد.

كَفَلَ الرَّجُلَ وَبِالرَّجُلِ: بوو به که فیل ی
پیاوکه، به رعۆده ی بوو ه دمشگوترئ:
(كفل المال) یان (كفل عنه المال لغرمه).

كَفَّلَ الصَّغِيرَ: مندالەكەى گەورەكرد
بەخۆی كرد.

اَكْفَلَ فُلَانًا الْمَالَ: فلانكەسى كرده
بەرعو دەو كەفیلی مالهە.

اَكْفَلَ فُلَانًا مَالَهُ: مال و سامانەكەى دا
بەفلانكەس بۆئەوێ چاودێرى بۆ
بكا.

كَافَلَهُ: پەیمانێ لەگەل بەستە
هاوسییمەتى كرد.

كَفَّلَ فُلَانًا الْمَالَ: بەمانا (اَكْفَلَ) دى.
كَفَّلَ فُلَانًا الصَّغِيرَ: فلانكەسى كرده
كەفیل و چاودێرى مندالەكە.

اِكْتَفَلَ بِالشَّيْءِ: شتەكەى خستە سەر
لایەكى سمتى.

اِكْتَفَلَ الْبَعِيرَ: بارگەنەپەكەى خستە
سەر پەشتى حوشترەكەو ئەمجار
سواری بوو.

تَكْفَلَ بِالشَّيْءِ: شتەكەى خستە
ئەستۆى خۆى و بەرعو دەى بوو
دەگوترى: (تَكْفَلَ بِالْدين) بەرعو دەى
قەرزمەكەى بوو.

تَكْفَلَ الْبَعِيرَ: بارگەنەپەكەى خستە سەر
پەشتى حوشترەكەو سواری بوو.

اَلْكَفْلُ: سمتى ئادەمیزاد و لاخ و ئازەل
ە (ك: اَكْفال).

اَلْكِفْلُ: بەشە هاوشان و هاو و پێنە
دەگوترى: (ما لِفُلان كِفْل) فلانكەس

هاوشانى نیهە ە ەمروا وشەى
(اَلْكِفْل) ناوہ بۆ ئەو پارچە پەرپۆ

لێبەدەى دەخړیتە سەر ملی گای
جوتکردن لەژێرنێر بۆئەوێ نێرەكە
ملی ئازار ئەدا ە ئەو توك و كوكەى
دواى پوتانەموى توك و كوكى
پیشوو سەر لەنوێ دەرپوتیتەو ە
كەسێك ئەرک و ناپەرچەتى دەخاتە
سەر كەسانى دیکە ە كەسێك لەسەر
پەشتى ئەسپ خۆنەگرێ.

اَلْكَفِيلُ: هاوشان و هاو و پێنە
دەگوترى: (ما لِفُلان كَفِيل) ە
فلانكەس هاوشانى نیهە ە بەرعو دەو
كەفیل.

كَفَّنَ الصُّوفَ كَفْنًا: خورپپەكەى رست.
كَفَّنَ الْعِمِيتَ: كفنێ بۆ مردوو كە كرد،
مردوو كەى كفن كرد.

كَفَّنَ الْخُبْرَةَ: نانەكەى راداشتە سەر
قوكە ئاگرەكە.

كَفَّنَ: بۆ زیندەپرووی لەمانای (كَفَّنَ) دى.
اَلْكَفْنُ: كفن؛ بەرگێكە لەمردوو ەو
دەپێچرێ ە (ك: اَكْفان).

اِكْفَهَرَ الرَّجُلُ: پیاو كە دەم و چاوی
خۆى گرژ كردن.

اِكْفَهَرَ اللَّيْلُ: شەو كە تارىكى زۆر
پەرمى سەند.

اِكْفَهَرَ النِّجْمُ: ئەستێرەكە لەناو تارىكى
زۆر بەهیزدا روناكى دەرەكەوت.

المُكْفَهْرُ: همرشتيك بكهوئته سمر

يهك ه هه وری پری چین له سهر

چین و رهش ه دهم و چاوی بی

شمرم و حهیا ه (عام مُكْفَهْر) سالیکی

گرانی و بی بارانی.

كفاه الشَّيْئُ: شتهكه بهسی کردو شتی

تری پیویست نه بوو ه (فهر کاف

و کفی).

كفی فلاناً الأمر: له جیاتی فلان کارمهکی

ئه نجام دا ه دهگوتری: (كفاه مؤنثه)

پیداویستی ژیانی نهوی دابین کرد.

كفی الله فلاناً فلاناً او شر فلان: خودا

فلانكهسی له شهرو داوی فلان پاراست.

اِكتَفَى بالشَّيْئِ: به شتهكه قنیاتی

کردو پیویستی به شتی تر نه بوو.

اِكتَفَى بالأمر: کارمهکی ئه نجام دا،

پیی هه ئسا.

تَكْفَى الذَّبَات: رومهكه درێژ بوو.

اِسْتَكْفَاهُ الشَّيْئُ: داوی ئی کرد

له شتهكه بهشی پیویستی بداتی ه

دهگوتری: (اِسْتَكْفَيْتَهُ الشَّيْئُ كَفَانِيَه).

الاِكتِفَاءُ الذَّاتِي: نهومیه همرئیمیک،

دهوئته تیک بهروبوومی خووی

پیداویستییه کانی دابین بکاو

پیویستی به هاوردمکردن نه بی.

الكُفْيُ: نهومیه بهس بکا، پیداویستی

دابین بکا ه دهگوتری: (هذا رجل

كُفِيكَ من رجل).

الكُفْيَةُ: بژیوی تهواو، بژیوی کیفایهت

ه دهگوتری: (قنعتُ بالكُفْيَةِ) قنیاتم

به بژیومهكه کرد.

كَوَكَبُ الحديد: ئاسنهكه بریسکهی دا،

ناگری ئی بۆوه.

كوكب الحصى: بهرده وردهكان

له کیشتهنگاو دا بریسکهیان دا.

الكَوَكِبُ: بریسکهی ئاسن، یان

بریسکهی بهردو ناگر ئی بوونهومیان

ه پیاوکه چهك له خووی دهبهستی ه

گهنجی تازه پیگه پشتوو ه دهگوتری:

(غلام کوكب) گهنجیکی روخسار

جوانه ه زۆرینهی شت ه وکوو

دهگوتری: (كوكب العشب) و

(كوكب الماء) و (كوكب الجيش) ه

ههروا وشه (الكوكب) ناوه بۆ

سپینهی چاو ه بزمار ه شمشیر ه

کیو ه گوئی باخ ه کانگای ناوی بیرو

شوینی ناو هه ئقولانهكه ه قهتره

قهتره ناو كه له سههۆل دهچۆرپته

خوار به شهو و دمكهوئته سمر گیاو

گژو پییدا بلآو دهبیتهوه وکوو

ئهستیره ه دهگوتری: (ذهبوا تحت

كل كوكب) په رته وازه بوون ه

كَلَّا اللَّهُ فُلَانًا: خودا پارێزگاری
فلانكەسی كرد.

كَلَّا فُلَانُ الْقَوْمِ: فلانكەس جاودیری
گەلەكەسی كردو سەرو کاری
نیشەکانیانی گرتە ئەستۆ.

اَكَلَاتِ الْأَرْضِ: زەوییهكە لەوێر زۆر
بوو.

اَكَلَا فِي الدِّينِ: قەرزەكەسی دواخست.

اَكَلَا عَيْنُهُ: چاوی ماندوو كرد.

كَانَأَهُ: مورا قەبەبی كرد.

كَأَ فُلَانٍ: پێشەکی (عەرمبونی)
ومرگرت.

كَأَا فِي الْأَمْرِ: بەسەر سامییەوه سەیری
كرد.

كَأَا إِلَيْهِ فِي الْأَمْرِ: فەرمانی پێی كرد
بەئەنجامدانی کارەكە.

كَأَا فُلَانًا: فلانكەسی بەند كرد.

كَأَا السَّفِينَةَ: كەشتییەكەسی لەكەنار
نزیك كردهوهو لەشۆپنێکی لاباو بێ
ترس دا وستاندی.

اِكْتَلَاتِ عَيْنُهُ: چاوی نەچوونە خەو و
شەو بەخەبەر بوو.

اِكْتَلَا مِنْهُ: پارێزگاری ئی كرد.

اِكْتَلَاتِ الْكُلَاةُ: عەرمبونی و مرگرت.

تَكَلَّا: عەرمبونی و مرگرت.

اِسْتَكَلَا فُلَانٍ: فلانكەس داوای
دواخستنی قەرزەكەسی كرد و قەرزێ

هەروەها دەگوتری: (بەروم ذر
كراكب) پۆژێکی ڕەشو تارێك و پڕ
بەلۆو كارسات بەجۆرێك كەوێك
شەومزەنگی ئی هاتو ئەستێرە
تیدا هەڵاتن.

الْكُوكَبُ: لەبوازی ناسمانشوناسی دا
قەبارەییەکی ناسمانییەو بەدەوری
خۆردا دەسوپێتەوهو پوناکی لەخۆر
ومرەمگرتی ە بەناوبانگترین ئەم
ئەستێرە گەرۆكانە بەگۆڕە
نزیکیان لەخۆر: عەتارد، زوهره،
زەوی، مەریخ، موشتەری، زوھەل،
پۇرانیس، نەبتۇن، پلۇتۇن.

الْكُوكَبَةُ: ئەستێرە ە پان ئەستێرە
زوهره بەتایبەتی لەبوازی
ناسمانشوناسی دا كۆمەڵە
ئەستێرمیەكن وێنە شتیکیان پێك
هێناوه و پێی دەناسرێن ە وەكوو
ئەو كۆمەڵە ئەستێرمیە پێیان
دەگوتری: (النسر الواقع) پان ئەو
كۆمەڵە ئەستێرمیە پێیان
دەگوتری: (النسر الطائر) ە هەروا
ناوه بۆ كۆمەڵە ئادەمیزادێك.

كَلَّا الدِّينُ كَلْنًا: قەرزەكە دواكەوت ە
(فەر كال و كالی).

كَلَّا بَصَرَهُ فِي الشَّيْءِ: چاوی بەشەكەدا
گێڕاوە چەند جارێك چاوی ئی لاداو
سەیری كردهوه.

کردو داوای کرد درمنگ داوای لی
بکه نموه.

إِسْتَكَلَاتُ الْأَرْضِ: زموییه که لهومری

زور بوو.

الْكَلَا: لهومر چ تمپر چ وشك ه (ك)
اکلاء).

الْكُنَاة: عمرمبون ه قهرز.

الْكَلَاء: بهندمری وهستاندنی کهشتی.

الْكَلْوَة: دهگوتری: (رجل كَلْوَة)

پیاویکه چاوی بهتوانان بو شهو

به خه بهری و ومنه وزی نایه نی ه

(عين كلوة) چاویکه به هیزه بو

شهو بیداری.

الْمَكَلَاة: شوینیکه کهشتی تیدا

پادمگیرین و په ناو لابایه با

نایگریته وه.

كَلَبَ الْفَرَسَ كَلْبًا: ناو زمنگی له نه سپه که

دان..

كَلَبَ الرَّجُلُ وَغَيْرَهُ: پیاو که سهگ

کهستی ه زوری خواردو تیرنه بوو ه

زوری تینو بوو.

كَلَبَ الشَّجَرُ: دره خته که تینوی بوو

له تینوان که لاکه ی زبر بوو، هر که سی

به لای دا پړوا به جله گانیه وه دمنوسی.

كَلَبَ السَّيْرُ عَلَى الْأَسِيرِ: رۆیشتنه که

کاریگری زوری له سمر دیله که هه بوو

زوری شه کهتو ماندو کرد.

كَلَبَ الدَّهْرُ عَلَى أَهْلِهِ: رۆزگار زور توندو

تیز بوو له گه ن خه لکه که ه دهگوتری:

(كَلَبَ الدَّوْرَ وَ كَلَبَ السَّائِلَ).

كَلَبَ عَلَى الشَّيْنِ: زور سور بوو له سمر

ومدمسته یانی شته که.

كَلَبَ عَلَيْهِ: رقی لی هه لسا.

كَلَبَ كَلْبًا: به هو ی نه خو شی هاریه وه

عه قلی له دمست دا.

كَالَبَةُ: دژایه تی کرد.

كَلَبَ الْأَسِيرَ: دیله که ی که له بچه کرد.

كَلَبَ الْكَلْبَ: سه که که ی راهینا له سمر

پاو کردن و نیچیر گرتن.

تَكَالَبَ الْقَوْمُ: خه لکه که به ناشکرا

دژایه تی خو یان پرا که یانند.

تَكَالَبَ عَلَى الْأَمْرِ: له سمر کاره که ی

سوربوو دهستی لی بهرنه دا.

تَكَالَبَ الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْنِ: خه لکه که

عه مبارزی شته که بوون و

که له کۆمه کییان له سمر کرد.

إِسْتَكَلَبَ الرَّجُلُ: پیاو که لوراندی

بو شه وه ی سه که کان بی بیسن و بهو

بو شه وه شوینی خیل و ناو مدانیه کانی

خاومن سه که کان بدو زیته وه.

الْكَالِبُ: خاومن سه گی رامکراو بو

پاو کردن ه کۆمه له سهگ.

الْكَلْبُ: سهگ ه سهگ جو ری زوره

هه ندیکی بو پاسه وانی و هه ندیکی

بۇ ۋاۋ و ھەندىكى بۇ ۋاگىشانى
گالىسكە بەگاردى ۋ ھەروا وشەي
(الكلب) ناۋە بۇ ھەر ھەبل و تەلو
قەيدىك شتى پىش شەتەك دەردى ۋ
ئاسنى سەر گۇچانى كە بەقەراخ
كەزاۋە بارگەنەدا شتەك دەردى و
تیشو و شتى وای پىدا ھەلدەواسرى
ۋ سىنگى دارىنە كەلدەپوار دەكوترى
بۇ شت پىدا ھەلئاسىن ۋ ئاسنى
سەربستەي بەرداشى ئاشى ئاۋىي ۋ
ماسىيەكە لەشپوۋەي سەگ.

الكلب: نەخۇشپىيەكى پىۋە چوۋ
گواستراۋىيە ھاپرۇسەكەي لەپىگەي
گەستىن و لىكەۋە لەپىپى سەگەۋە
دەگوازرىتەۋە بۇ مەۋۋو گىيانلەبەرى
تر، دىاردەي ئەم جۆرە نەخۇشپىيە
گرزبۋونى ماسولكەي ھەناسەدان و
شت قوت دان و ترسان لەئاو و
شىتى و تىكچۈنى جىھەزى
عەسەبىيە ۋ ھەروا ناۋە بۇ
كوشەندەي زىستان و سەرمەۋ
زىيانى.

الكلبة: دېلە سەگ ۋ چىل بەسەر لقو
پۇيى دەرەختەۋە ۋ (أم الكلبة)
لەرزوتا.

الكلبتان: پىلايسى گەۋرە كە ئاستىگەر
ئاسنى سۈرەۋەپوۋى پىش دەگرى
بۇنەۋەي لەسەر سىندانەكە بىكاتە

ئامىرى جۇراۋجۆر ۋ گازىكە ددانى
پىش دەگىشىرى.
الكلبة: توندوتىزى لەھەر شتىك بى ۋ
گوزمىرانى تەنگ و دەست كورتى ۋ
قات ۋقېرى و گرانى ۋ سەرمەي
كوشىندە ۋ ئەۋ موانەي لەم لاو
لەۋلاي لوتى سەگ و پىشە دەپۋىن.
الكلبة: (أرض كلبه) زەۋىيەكە گىاۋ
گىزى تىراۋ نەپوۋىي ۋ دەرەختىك
لەتىنۋانا گەلاگەي زىر بوۋىي،
ئەگەر بەلەي دا بىرۋى
بەپۇشاكەكەتەۋە دەنۋوسى.

الكلبية: مەزھەب و ۋاۋ بۇچونىكە
بەگۋىرى سىرۋىت ھەلئەس و كەۋت
دەكاۋ گۋى بەدەپ و نەرىت نادا ۋ
ئەمەش مەزھەب و پىبەزى
(أنتناس) و ھەۋادارانىيەتى.

الكلبيون: پىرەۋانى كەلبىيەن: كە
كۆمەللىك ھەپەلسۋى پۇنانىن، بە
كۆمەللى ھەپەلسۋى ئەخلاقى
ئاسراۋن و دۋاى مەردنى سۈكرات
پەيدابوۋن، گىرنگىرىن بىرۋاۋمىرپان
لەۋپانى زىرۋاۋ پاشگۋى خىستى
لەزەت و چىزى مەدى دا پەنگ
دەداتەۋە، گائەپان بەۋ كەسانە دى
كە ۋىلى زىيانى نەرم و نۆلن و ھەۋلى
ۋەدەستەپىتەننى لەزەتە مەدپەكەن
دەدەن.

الْكَلابُ: خاومنى سەگى رامكراو بۇ پراو

۵ بەختيوكردنى سەگى نامادەمكراو بۇ پراوكردن.

الْكَلابُ: نوكة ناسن كه به‌پازنەى

قۇندەرمو كلاًشى ئەسەپ

پامكەرەگەمەن و كەسوارى ئەسپەكە

دەبى ئەو نوكة ناسنە لەلاقە

برغەى ولاغەكە دەدا بۇنەوەى

غاربدا ۵ ئاسنىكى سەر چەماوەى

سېپەل و چوارپەلە قولاپ ئاساشتى

پى دەرەدەيىندى پان شتى پىدا

هەلدەماسرى ۵ چنگ و نىنۇكى بازو

هەلۇو چەقەل ۵ ئامىرىكى ددان

كىشانە ۵ (ك: كالاب).

الكليب: كۆمەلە سەگ (رەمەسەگ).

المكالب: ئازاو چاو نەترس.

المَكْنَبَةُ: (بلدة مَكْنَبَة) ولاتىكە،

گوندىكە سەگى زۆرە.

كَلَتَ الشَّيْنُ كَلْتًا: شتەكەى كۆكردەموە ۵

فرى دا.

كَلَتَ الْفَرَسُ: ئەسپەكەى تاودا.

الْكَلْبَةُ: شتى گەم ۵ بەشە خۇراك و

شتى وا.

كَلْنَمَ وَجْهَهُ: دەم وچاوى گۆشتن بوون

بەبى ئەوەى چرچى تىپكەون.

الكلثوم: كۆلەم خرو گۆشتن ۵ ئاورىشم

بەلەى سەروى ئالۋە.

كَلَجَ فَلان كَلُوحًا: فلانكەس پوگرزبوو،

زۆر پوگرزبوو.

اَكَلَحَهُ الهم: خەم و خەفەت پوخسارى

پوكاندەموە دەم وچاوى چرچ و

لۇچى تىپكەوتن.

كَالَحَهُ: بەكىشەو پوگرزپىمەو بەرمو

پوى بۆۋە.

كَلَجَ وَجْهَهُ: پوى خۇى گرژ كرد.

كَلَجَ فِي وَجْهِ الصُّبْيِ: مندالەكەى

ترساند.

تَكَلَجَ: بەمانا (كَلَج) دى.

الكاليج: دىگوتىرى: (دَهْر كَالِج)

پۇزگارى توندو تىز ۵ (شتاء كاليج)

زىستانى سەخت و توش ۵ كەسىك

زارى قىزىق لىۋەكەنى ددانى

دانەپۇشن.

كَلِاح: ناوى سالى گرانى و فاتو

قەپپە.

كَلَدَ الشَّيْنُ كَلْدًا: شتەكەى كۆكردەموە

خىستە سەرىكە.

كَلَدَ الشَّيْنُ: بەمانا (كَلْدَة) دى.

تَكَلَدَ الشَّيْنُ: شتەكە كۆيۈۋە.

تَكَلَدَ فَلان: فلانكەس گۆشتى پتەو بوو.

الكلد: شوپنى توندو پتەو، زەمى پتەو

بەبى ئەوەى بەردى تىداپن.

كَلَأُ الْبازِي: هەلۇكە خۇى لول كردو

خۇى وپكەپناپەموە بۇ پەلاماردانى

نىچىرەكەو فراندى و پھاندى.

کَلَزَ الشَّيْخَ كَلَزًا: شته‌کەى کۆکردەووە.

کَلَزَ الشَّيْخَ: بۆ زیندەپەروەى لەمانای (کَلَز) دا دى.

کَلَسَ البِنَاءَ کَلَسًا: بەمادەى کەلس دیواری بەلەخانەکەى ڕوکه‌ش کرد.

کَلَسَ کَلَسًا: ڕەنگى تەپ‌وتۆزاوى بوو مەیلەو ڕەش بوو (فەر اکَلَس).

کَلَسَ: بۆ زیندەپەروەى لەمانای (کَلَس) دا دى.

کَلَسَ عَلَى قِرْنِهِ: هەلمەتى بۆ هاوشان و ڕکابەرەکەى بێردو بەتوندوتیژی پەلامارى دا.

کَلَسَ عَنْهُ: لایى ترساو لەبەرى هەلات. تَكَلَسَ: بۆ مۆتاو‌دە‌مەى (کَلَس) دى ە بازى توندو بەهیزی دا.

الکَلَسُ: جێرى بەرد؛ ئەو مادە ماو‌ەى دوای گەر‌م‌کردنى بەردى جێرى دە‌م‌پ‌ن‌یت‌ه‌و‌ە هەندى پێک‌هاتەى ئى دەر‌دە‌ک‌ه‌و‌ى.

الکَلَسُ: فرۆشیاری مادەى کەلس ە وەستای کەلس‌کاری، ئەو کەسەى دیوارو شتى وا بەمادەى کەلس ڕوکه‌ش دەکا.

الکَلَسَةُ: ئەو شوپنەى کلسى ئى دروست دەکړی.

الکَلَسُ: لە‌بواری کیمیا‌دا ڕەقبون و کۆبوونە‌و‌ەى خوپی کالیسیۆمە کە ناتوینتە‌و‌ە.

الکَلَسِيَت: مە‌دە‌ن‌یکە لە‌کار‌بو‌ناتى کالیسیۆمى بلورى پێک دى. کَلَسَمَ: هونگرانى کرد لە‌دانە‌و‌ەى مافە‌کان بە‌خاوم‌نە‌کە‌یان.

الکَلَسِيوم: عون‌صورێكى فلزى و جیر‌پیه تیکە‌لاوى هەندى پێک‌هاتەى جە‌ستە دە‌پى، بە‌تایبە‌تى هى ئیسقان.

كَلَعَ الوَسَخَ عَلَيْهِ كَلْعًا: چلکە‌کەى بە‌سەر‌ه‌و‌ە کۆ‌ب‌و‌و‌ە ڕەق بوو گە‌م‌پ‌ەى کرد ە دە‌گ‌وت‌ر‌ى: (كَلَعَ رَأْسَهُ) (کَلَعَ الإِنَاءَ) ە چلک بە‌سەر‌په‌و‌ە گە‌م‌پ‌ەى کرد ە قاپە‌کە چلکى پێ‌و‌ە ڕەق بوو ە (كَلَعَتْ رِجْلُهُ) قاجى چلکى پێ‌و‌ە ڕەق بوو شە‌قار شە‌قار بوو، قە‌شت.

اَكْلَعَهُ الوَسَخُ: چلکى لە‌سەر کۆ‌ب‌و‌و‌ە گە‌م‌پ‌ەى بە‌ست. الكُلَاعُ: وشک‌بوونە‌و‌ەى چلک و گە‌م‌پ‌ە‌بە‌ست‌تنى ە ناپ‌ر‌ه‌تە‌تى و چورت.

الکَلَاعِي: ئازاو چاوم‌ە‌ترس.

الکَلْعُ: گ‌ر‌و‌پى زۆر.

الکَلْعُ: شپۆه وشک و م‌ر‌و م‌و‌ج.

كَلَفَ الماشيةَ كَلْفًا: ئالغى دا بە‌ولاغ و ئازە‌لە‌کان.

كَلَفَ وَجْهَهُ كَلْفًا: دە‌م و چاوى پە‌لە‌ى تیدا پە‌یدا بوو تە‌لخ بوو (فەر اکلف وهى کلفاء).

كَفَّ الشَّيْئَ وَبِه: حمزی لهشتهكه
بوو، نارمزوی کرد.

كَفَّ الْأَمْرَ: بهزورهملی و ناچاری
چووہ ژہر کارهكهو له نهستوی گرت
ہ بهنارہحهتی و ئهرکی زور
نهنجامی دا.

اَكْفَهُ بِه: وای ئی کرد و هگری بی،
حمزی ئی بکا.

كَفَّهُ اَمْرًا: نهجامدانی کارهكهی
لهسهر پیویست کرد ە کاریکی
قورسو ناخوشی خسته نهستوی و
داوای ئی کرد نهنجامی بدا.

كَفَّ عَلَى اسْمِهِ اَرْضًا: زهویپهکی
لهسهر تۆمار کرد.

كَفَّ بِالْأَمْرِ: کارهكهی خسته نهستوی.
تَكَفَّفَ: خوی بهکاری لاهکی خهریک
کرد، کاریکی خسته نهستوی خوی
که نیشی نهو نیه.

تَكَفَّفَ الْأَمْرَ: بهزوره ملی و ناچاری
کارهكهی له نهستۆ گرت و
بهماندوبوون و نارہحهتی نهنجامی دا.
تَكَفَّفَ الشَّيْئَ: شتهكهی خسته سهر
شانی خوی و نیشی نهویش نیه.

التَّكْلِيفُ بِالْأَمْرِ: کارخسته نهستوی
کهسیک کهبتوانی نهو کاره نهنجام
بدا ە (أمر التَّكْلِيف) همرمانیکه له
کهسیکهوه دمردهچی که دسهلاتی

ئهوہی ههیه ئهرك بخاته سهر شانی
هفرمان پیکراو.

التَّكْلِيفَةُ: ئهرك و ماندوبوون ە
دهگوتری: (حلت الشَّيْئِ تَكْلِيفَةً)
کارهكهم خسته نهستوی خۆم
به ئهرك و ماندوبوون
نهجامدانهكهی له وزهی من
بهدمربوو ە ههروا ناوه بو ئهو بره
پارهی له پرۆژهیهك دا خهرج
دهگری بهبی لهبهرچاوترتی
هازانج ە دهگوتری: (باعه بسعر
التَّكْلِيفَةِ) بهنرخی تیچونی شتهكهی
فرۆشت و هازانجی مهبهست نهبوو.

الْكُفُّ: پهلهو خال و شتی وا کهلهسهر
روخسار دمردهكهون ە سواریی یان
لیالی که لهسهر دهم و چاو
دمردهكهون ە پهله.

الْكُفُّ: پیای عاشق و شهیداو دیوانه.
الْكُفَّةُ: رهنگیکه لهنیوان رهنگی ریش و
سوردایه ە نهو برمهپارهی لهبهدی
هینانی شتیك دا خهرج دهگری.

الْكُلْفُ: کهسیکه ئهرکی ئالفدانی
ئازدهلی له نهستۆ بی و ئازدهل
بهخیوبکا (ئازدهلدار).

الكلوف: کاری قورسو گران.
المُتَكَلِّفُ: کهسیک بهشیوهی ناواقیعی
خوی نمایش بکا لافی شتیك ئی بدا
که تییدا نهبی.

المِکْلَفُ: دلداری، که سیّک ږمگهزی
میینه ی زور خوش بوئ (پیاوی
ژنانی).

المُکَلَّفُ: مَرُوْفِيْکَ بالغ و ږهشید بئ
تمه نی گه یشتبیتنه نه نندازمیهک
له ږوی شهرعو یاساوه بهرپرسیار
بئ ه که سیّک خو هه له و گیری کاری
لاومکی بکا.

المُکَلَّفَةُ: دیاریکردنی روبه ږی زمو
تایبته به همر کشتیارک و
ږونکردنه موئ نه و دانه ویله و بهرو
بومه تییدا ده چیندرئ.
الکُلَکُلُ: کورته بالای چوارشانه و مل
نه ستور.

الککال والککل: سنگ.

الککنة: تافم و پیرو کومه ل ه (ک:
کلاکِل)

کَلْ کَلُولاً وکلاله: ماندوبوو، لاواز بوو،
کول بوو ه دموترئ: (کَلْ السیف)
شمشیرمه کول و نه بږ بوو.

کَلْ فلان: فلانکس ماندوبوو ه (فهر
کال) ه دموترئ: (کَلْ لسانه وکل
بصره) زمانی گیراو نه پتوانی به باشی
قسه که ی بکا، چاوی باش نه بیینی ه
(کَلْت الریح) بایه که زمعیف بوو.

کَلْ عن الامر: شته که ی له سمر شان
قورس بوو.

کَلْ کَلّاً وکلاله: بنه جه و نه مو
میراتگری له دواجی نه ما یان میراتگری
باوک یان مندال و نه مو نه بوو.

اکَلْ فلان: فلانکس نه سپه که ی
ماندوبوو.

اکَلْ غَیْرَه: غه ږی خو ی ماندو و لاواز
کرد ه دموترئ: (اکَلْ الرجلُ فَرَسَه
واکله السیر).

کَلَل السیف وغیره: شمشیرمه که ی زور
کول و نه بږ کرد.

کَلَل فلان: فلانکس ږوی و مال و
مندالی خو ی له شوینی نه گونجاو
جی هیشت.

کَلَل فی الامر: له کارمه که دا دلسوزی
نواندو خو ی تییدا ماندو کرد.

کَلَل عن الامر: له کارمه که دا دمغه لی
کردو نه یکردو لی ترسا.

کَلَل علیه بالسیف: به شمشیر هه لی
کوتایه سمر.

کَلَل فلاناً: تاجی خسته سمر سمری
فلانکس.

کَلَل الشئین: شته که ی به گه وه مرو
شتی و اړاندموه.

اکْتَل الغمام بالبرق: هورمه که
بروسکه ی دا ه دموترئ: (اکْتَل

السحاب عن البرق).

إِنْكَلُ السَّيْفُ: شمشیرمه تیزای
نه‌ما، کول بوو.

إِنْكَلُ فُلَانٍ: فلانکهس پیکه‌نی و
زمرده‌خه‌نی هاتی.

إِنْكَلُ الْبَرْقِ: بروسکه‌ی هه‌وره‌که
هی‌واش بوو ۵ دمشگوتری: (إِنْكَلُ
السَّحَابُ عَنِ الْبَرْقِ).

تَكَلُّلُ الشَّيْئِ بِالْشَيْئِ: شته‌که
به‌دموری شته‌که خه‌رمانه‌ی داو
وه‌کوو تاج چۆن سهر له‌خۆ ده‌گرئ
نه‌ویش ناوا شته‌که‌ی دهورمدا ۵
دمشگوتری: (تَكَلُّلُ الشَّيْءِ الشَّيْءَ).

الإِكْلِيلُ: تاج ۵ شتی‌که دهوره‌ی سهر
دمداو به‌گه‌وه‌ه‌رو شتی وا
دمراژیندریت‌ه‌وه ۵ دهوران دهوری
نینۆك ۵ کۆمه‌ئیک گولی
په‌نگاو په‌نگ له‌سهر شیوه‌ی تاج په‌ک
ده‌خه‌رین و ده‌خه‌رینه سهر سهر بو
جوانی و رازاندنه‌وه.

إِكْلِيلُ الْجَبَلِ: پوه‌کیکی گیاییه
له‌بوارى پزیشکی دا سودی ئی
ومرده‌گیرئ ۵ پی‌شی ده‌گوترئ:
(حصی لبان).

الْكَلَالَةُ: نه‌وه‌یه مرو‌فیک به‌رئ
نه‌باوکی له‌دوا جی مابئ نه‌ منداڵ ۵
خه‌مه‌کانی تری میراتی ئی بگرن ۵
هورنان دمه‌رموی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلْ

اللَّهُ يُفَتِّحُكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا
تَرَكَ﴾.

كُلٌّ: هه‌موو ۵ هورنان دمه‌رموی: ﴿كُلُّ
امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ یان دمه‌رموی:
﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾.

الكل: كه‌سیك نه‌باوکی له‌ژیان دا مابئ
نه‌منداڵی هه‌بن ۵ كه‌سیك نه‌مرکی
له‌سهر كه‌سانی دیکه بی و باربی
به‌سه‌ریان‌ه‌وه ۵ پی‌اوی لاوازو هیج
له‌بارانه‌بوو ۵ پشی جه‌قۆ و شمشیر
۵ په‌رده کوله ۵ په‌رده‌یه‌کی ته‌نک
بو خۆپاراستن له‌ می‌شوله‌و شتی وا.
الکلیل: زه‌عیفو مان‌دوبوو ۵
ده‌گوترئ: (رجل کلیل الظفر) (ذنب
کلیل) گورگی‌که ناتوانی په‌لاماری
که‌س بدا.

المُكَلَّلُ: ده‌گوترئ: (أصبح فلان مُكَلَّلًا)
فلانکه‌س خه‌مه‌کانی بوونه بار
به‌سه‌رموه ۵ (إِنطَلَق مُكَلَّلًا) رو‌یشتو
گوئی به‌وه نه‌دا جی له‌دواوه جی
ماوه.

المُكَلَّلُ: (غمام مُكَلَّلٌ) هه‌وریکي
باراناوی که‌چهند هه‌وریکي تر
به‌دموریه‌وه بن ۵ (سحاب مُكَلَّلٌ)
هه‌وری بروسکاوی.

المُكَلَّلَةُ: (روضة مُكَلَّلَةٌ) باخیکه دهوره
دراوه به‌گول و غونچه.

كَلَمَهُ كَلَمًا: برینداری كرد ۵ (فهر
مكلوم و كلیم).

كَالَمَهُ: قسهی له گهڻ دا كرد.

كَلَمَهُ تَكْلِيمًا: ناخاوتنی ناراسته كرد ۵
بؤ زیدمړوویی له مانای (كَلَم) دا دئ.

تَكَاَلَمَ الْمُتَقَاتِعَان: دوو مړوځه لیک
دابړاوه (لَیْک زویربووکه) دهستیان
کړدموه به قسه کړدن له گهڻ
په کترۍ.

تَكَلَّمَ: قسهی كرد ۵ دهگوترئ: (تَكَلَّمَ
کلاماً و بکلام حسن).

التَّكْلَامُ وَ التَّكْلَامَةُ: قسهی به نرخو
چاك و زور.

الكلام: دمنگيكي مانا به خش و موفید
به جوریک گونجاو بی له سمری
بو هستۍ.

الكَلَمُ: برین ۵ (ك: كلوم و کلام).

الكَلِمَةُ: وشه كه مانایه کی تاك
بگه پهنۍ.

الكَلِيمُ: نهو كه سهی قسه ت له گهڼ بكا

۵ نازناوېكي حمزرتی موسایه

سهلامی خودای لی بی، چونكه

په رومردگار ناخاوتنی له گهڼدا
كردووه.

الكَلِمُ: لباد؛ راخه رېكي نه ستووره له
خوری دروست دهكړئ.

المُكَلَّمُ: شوینی قسه له سمر كردن ۵
دهلئۍ: (ما اُجِدُّ لِي مُتَكَلِّمًا).

كَلَاهُ كَلِيًّا: گورچيلهی توشی نازار بوو

۵ زمبري له گورچيلهی داو نازاری
بوو.

كَلِيَ كَلِيًّا: گورچيلهی تووشی نازار بوو ۵
گورچيلهی هیشا.

كَلَى الرَّجُلُ: بپاوه كه هاته شوینتیک
په ردهی تیدا بوو.

اِكْتَلَى الرَّجُلُ: بپاوه كه گورچيلهی
هیشا.

الكُلِيَّةُ: گورچيله ۵ پېشی دهگوترئ:
(الكُلُوفَةُ).

كُلَى الطائر: چوار په رن به ته نیشتی
بالندموه كه وتونه ته كوتایی باله كانی.

كَلَا: نیسميكي مه قصوره هميشه نيزافه
دهكړئ ۵ مانای دووانی دهگه پهنۍ و
وشه كه موخرمه ۵ به دوو شیوه
له رسته دا به كار دهیندرئ:

۱- نيزافه بكرئ بولای پاناو و هكوو
(جاء الرجلان كلاهما).

۲- نيزافه بكرئ بولای نیسمی زاهر
وهكوو (جاء كلا الرجلين).

كَلَتَا: بؤ میننهی (كَلَا)
به كار دهیندرئ.

كَلَا: نه خیر وانيه نیشه كه به شیومیه کی
تره ۵ وهكوو (كَلَا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سیه دین)

ه ږمتدانه ووهو نه مفي گردنی شتيك و
 چه سپاندنی شتيكى تر: ومكوو نه ووه
 نه خوځش بلئ: ناوم خواردو ته ووه،
 بزيشك بلئ: (كلأ بل شربت لبنأ)
 نه ووالله ناوت نه خواردو ته ووه شيرت
 خواردو ته ووه.

كَمْ: چمنده؟ يان زور.

كَمَّا الْقَوْمُ كَمْنًا: قاچكى دمر خواردى
 خه لكه كه دا.

كَمِي كَمْنًا: پي خاوس بوو.

كَمِثْتُ يده ورجله من البرد: دمست و
 قاچى به سه رماو به مفر قه نشان
 ومكوو قارچك شه قار شه قار بوون.

كَمِي عَنْ الْأَخْبَار: نه هه واله كه بي ناكا بوو.
 اكَمَّا الْمَكَانُ: شوينه كه قارچكى زور
 بوو كاركاويى بوو.

اكَمَّا الْقَوْمُ: كارگى دمر خواردى
 خه لكه كه دا.

اكَمَاتِ السَّنُ فُلَانًا: رۇزگار فلانى پير كرد.
 تَكَمَاتِ عَلَيْهِ الْأَرْضُ: زموى دايپوشى ه
 دمگوترئ: (خرجوا يتكَّمُون)
 رۇپشتن بۇ دهشت قاچك ده چنن ه
 يان دمگوترئ: (تَكَمْنَا فِي أَرْضِ بَنِي
 فُلَان) له زموى خيلى فلان دا
 قارچكمان چنى.

الْكَمْ: قاچك، كارگ، جوړه فيتر يا تيكه
 له زموى دمدرئ پاك ده كړئ و
 ده كوئيندرئ و ده خورئ.

الْكَمَاءُ: قاچك فروش ه قاچك چن.

الْمَكْمَأُ: شوينيك كارگى زور بي.

الْكُمْبِيَالَة: كومبيله (قه واله).

كَمَتَ الْفَرَسُ كَمَاتَةً وَكَمَتَةً: نه سپه كه
 ږمنگى شئ بوو (ږمنگى له ننيوان
 رمش و سوردايه).

اكَمَتَ الْفَرَسُ: نه سپه كه ږمنگى شئ
 بوو.

كَمَتَ الثَّوْبَ: قوماشه كه ي به ږمنگى
 سوري مه پله و ږمش ږمنگ كرد.

اِكَمَتَ الْفَرَسُ: به مانا (اكمت) دئ.

الْكُمْتَةُ: ږمنگى ږمش ږمنگى سوورى
 تيكه لاو بووي.

الْكُمَيْتُ: نه سپي كه ږمنگى له ننيوان
 ږمش و سوردايه.

كَمْتَرُ: به شيو هى شه قاو هاويشتنى
 كورت رۇپيشت.

كَمْتَرُ الشَّيْءِ: شته كه ي پر كرد.

كَمْتَرُ الْقِرْيَةِ: دهمى كونده كه ي
 به به نه كه به ست.

الْكُمْتَرِي: دره ختيكى به ردارو گونداره
 زور جوړى هه به پيشى دمگوترئ:
 (الإنجاص).

كَمَحَ الدَّابَّةُ بِاللَّجَامِ كَمَحًا: جلّه وكيشى
 ولاخه كه ي كرد ه جلّه وى ولاخه كه ي

بۇ دواوه توند كرد بۇئەھومى بەخىرايى
نەپوا يان بيوەستىنى يان سەرى بەرز
بكاتەھو.

اَكْمَحَ الْكَرْمُ: دارميۆەكە پۇخى كردو
خەرىكە گەلا بكا.

اَكْمَحَ الدَّابَّةَ: جەھەككىشى ولاخەكەى
كرد.

اَكْمَحَ فُلان: فلانكەس بەھوى
تەردەماخيەھو سەرى بەرزكردەھو.

الكامح: ئەھو كەسەى ئەسپو ولاخە
بەرزە پام دەكا بۇ سواربوونو

بارەسەلگرتن و جوتكردن ە (ك):
كَمَحَة.

الكَوْمَحُ: كەسىكە ددانى دەمى پىر
دەكەن، بەجۆرىك ناتوانى لەسەر

خۆ قەسە بكاو بدوى ە دەگوترى:
(فَمَ كَوْمَح) دەمىكە پىرە لەددانى

گەھورە ە (رجل كَوْمَح) پىاويكە
سمتى گەورەن.

كَمَحَ بَانْفَه كَمَحاً وكماخاً: لوتبەرزى
نواند، فیزی كرد.

كَمَحَ الْفَرَسَ بِاللِّجَامِ: جەھەككىشى
ئەسپەكەى كرد.

اَكْمَحَ الرَّجُلُ: پىاوەكە لوتبەرزى نواند
فیزی كرد، خۆى بەزل زانى.

اَكْمَحَ الْكَرْمُ: دارميۆەكە پۇخى كردو
خەرىكە گەلا بكا.

الكامح: پىخۆر، يان ترشو زەلاتەھو
شتى وا كە ئىشتىھای خواردن
دەكەنەھو ە (ك): كوامخ).

كَمَدَ لَوْنَه كَمَداً: رەنگى گۆپاۋ رەھنەقى
نەما ە (فەر كابد).

كَمَدَ الْقَصَارُ الثَّوبَ كَمَداً وكموداً: جل
شۆرمەكە كراسەكەى بەھوتكى جل

شۆرىن كوتا ە (فەر كابد).

كَمَدَ فلاناً: پەرپۆى گەرمى لەسەر شوپنى
ھاوساۋى فلانكەس داننا بۇئەھومى

نازارەكەى لاپەرى.

كَمَدَ الشَّيْئُ كَمَداً: رەنگى گۆپا.
كَمَدَ الرَّجُلُ: پىاوەكە خەم و خەفەتى

خۆى شاردمو ە يان زۆر خەفەتبار
بوو.

اَكَمَدَ الْحُرْنُ فلاناً: فلانكەسى غەمبار
كرد.

اَكَمَدَ الْعُسَّالُ او الْقَصَارُ الثَّوبَ: جل
شۆرمەكە يان جل كوتەكە كراسەكەى

باش پاك نەكردەھو.
اَكَمَدَ الْعُضْوُ: ئەندامى جەستەى

بەپەرپۆى گەرمكراۋ داخ كرد.
كَمَدَ الْعُضْوُ: بەمانا (اَكَمَدَة) دى.

الْكِمَادُ وَالْكِمَادَة: پەرپۆيەكە گەرم
دەكرىۋ لەسەر شوپنى ھاوساۋ

دادەفرى.
الْكُمْدَة: گۆپانى رەنگو نەمانى
رەھنەقى.

مكواة

كبر

كوب

كسجة

كليبان

كليبان

كيفة

إكليل

كعب أو مكعب

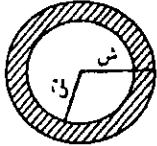

كمام

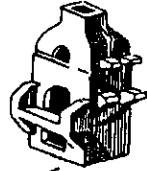
كليبان

كلية

إكليل دائري

كود

كسنة

كف

كف الدانة

كعب

كينا

كسنة

كافور

كسنة الحصان

كاكادو

كوكا

كاسيليا

كسنة

إكليل الجبل

كاسمي

إكليل الملك

كشوش

كشوش

كوبا

كولان

كشوش

كشور

كوكا

أنكليس

كلب

كلب الماء

كشور

الکَمَرُ مِنَ البَسَرِ: خورمايه که به دارمکه يه وه شیرين نه بووئ به لگوو که وتبته خوارم وه له سهر گل شیرين بووئ.

كَمَزَ الشَّيْئُ كَمَزًا: شته که ی له ناو دهمتی دا خره لدا ه دهگوترئ: (کمز العجین) ههنگوتکه هه ویره که ی خره لدا. الْكُمْرَةُ: ههرشتیک به سهری په نجه هه لگیری ه پارچه خورمای پیکه وه نووساو، گر موله کراو ه کومه له لبو گل.

كَمَسَ كَمَوسًا: گرژ بوو.

كَمَشَ الزَّادَ كَمَشًا: تیشوه که ته واو بوو. كَمَشَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ: نه ندامی ه لانه سی به شم شیر برین.

كَمَشَ فِي أَمْرِهِ كَمَشًا: له کردنی کارمکه یدا په له ی کردو سووربوو له سهر نه نجامدانی.

كَمَشَ فِي السَّيْرِ وَغَيْرِهِ: له رۆیشتن دا په له ی کرد.

كَمَشَ الرَّجُلُ: پیاوکه نازاو چاونه ترس بوو ه (فهو کمیش).

كَمَشَتِ الْمَرَأَةُ: ناهرده ته که مه کی بچوک بوون.

كَمَشَتِ النَّاَقَةُ: حوشره که گوانی بچوک بوون.

اَكْمَشَ فِي السَّيْرِ وَغَيْرِهِ: له رۆیشتن دا په له ی کرد ه دهگوترئ: (اَكْمَشُهُ) په له ی پی کرد.

كَمَشَ الْحَادِي الْإِبِلَ: حوشره وانه گورانی بیژده که (خودیه خوینه که) دهنه دهنی حوشره گانی دا بو خیرا رۆیشتن.

كَمَشَ فَلَانًا: په له ی له فلانکه س کرد. كَمَشَ ذِيْلَهُ: داوینی هه لکردن. اِنْكَمَشَ الْفَرَسُ فِي سَيْرِهِ: نه سپه که له رۆیشتن دا په له ی کرد.

اِنْكَمَشَ الْجِلْدُ: پیسته که ی گرژ بوو ویکهاته وه.

تَكَمَشَ: به مانا (اِنْكَمَشَ) دی. الاَكْمَشُ: که سیك چاوی نه بیینی ه قاج کورت.

اَلْاِنْكِمَاشُ: که مبوونی پاره له ناو بازاردا ه (که مبوونی سیوله ی نه قدی).

اَلْكَمَشُ: گوانی بچوک و کورت. اَلْكَمَشَةُ مِنَ الْاِنَاثِ: میینه ی گوان بچوک (مه مک چکوله) (خُصِيَّةُ کمش) گونکورت و گون بچکوله.

اَلْكَمَاشَةُ: گاز که بزمارو شتی وای پی دمردمه یندری.

اَلْكَمِيشُ (رَجُلٌ كَمِيشُ الْاِزَارِ): پیاویکی داوین هه لکراو، چاک و

الْكَمَامُ: بیاوی کورته بالای تیکسمرپاو
ه توپکلی دارمبهن.

كَمَلِ الشَّيْئِ: شتهكهی تهواو کرد.

اِكْتَمَلَ الشَّيْئِ: شتهكه تهواو بوو.

تَكَامَلَ الشَّيْئِ: ورده ورده شتهكه
تهواو بوو.

اِسْتَكْمَلَ الشَّيْئِ: شتهكهی تهواو کرد.

التَّكَامُلُ فِي الْاِقْتِصَادِ: بریتیه له

کۆبونونهوی چهند جوړه بواریکی

نابوری له ولاتیک دا و تهواوکهرو

هاریکاری یهکتر بن بو مه بهستی

سهرمکی نهو ولاته.

التَّكْمِلَةُ: تهواوکهری شتی تر.

الْكَامِلُ مِنَ الرِّجَالِ: کهسیکه ږهوشتی

بهرزی تیدابن ه ههروا ناوه بو

بهحریکی ههروزی شیعر که

کیشهکهی شهش جار (متفاعلت) ه.

الْكَمَلُ: بهمانا (الکامل) دئ ه

دهگوترئ: (اعطاه حقه کملأ).

المِکْمَلُ: بیاویک ږهوشتی خیر یان هی

شهری زور تیدابن.

كَمَّ النَّاسُ كَمَا وَكُمُوا: خه لکه که

کۆبونوهو.

كَمَّ الشَّيْئُ كَمَا: شتهکهی داپووشی

پهردهی پیدا دا.

كَمَّ الدَّنُّ: سهری کوپهکهی بهست، گرتی.

كَمَّ الشَّهَادَةُ: شایه تییهکهی شاردهوه.

دامین هه لکراو، دلسوزو جیدی له
نیشکردن دا.

كَمَعَ فِي الْإِنَاءِ كَمْعًا: دهمی خسته ناو

قابه ناومکهو دهمی تیناو ناوی
خواردموه.

كَمَعَ الرَّجُلُ وَغَيْرُهُ فِي الْمَاءِ: بیاومکه

چوو ه ناو ناومکه.

كَمَعَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که به هیواشی و

لاوازی پووی.

كَمَعَ قَوَائِمُ الدَّابَّةِ: قاجی ولاخه که ی

بریه وه.

كَامَعَ الْمَرَاةُ: نافرته که ی خسته لای

خوی و پاراستی.

الْكِمْعُ: ږاکشاو و پالکه وتوو ه دهگوترئ:

(فَلَانٌ فِي كِمْعِهِ) فَلَانْکَس لَه ناو مائی

خوی دا ه زموییه که چواردهوری

بهرزبن و ناومپرستی نرم بی ه

نهملاو نهولای دؤل و شیو.

الْكِمْعُ: بیاوی بی هه لوپست.

الْكِمِيعُ: ږاکشاو و پالکه وتوو ه

دهگوترئ: (بَات السِّيفِ كِمِيعِي).

المُكَامِعُ: کهسیک زور لیت نزیک بی و

ناگاداری هه موو شتیکت بی.

كَمَّمَ الشَّيْئُ: شتهکهی شاردهوه.

تَكَمَّمَ فِي ثِيَابِهِ: به پووشاکی خوی

خوی داپووشی.

کَمُّ البَعِيرِ: دهمی حوشرمهکی بهست ۵
 دهمبینی لهسر دهمی حوشرمهکه دانا.
 اکَمَّت النخلة: دارخورماکه پوخی
 کردو خهریکه بهرسلیلهی
 دهریکهوی.
 اکَمَّ القميص: دوو قوئی بو قوماشهکه
 دروست کرد.
 کَمَّ النخلة: بهمانا (اکمت) دی.
 کَمَّ الشئین: شتهکهی داپووشی، زارکی
 بهست.
 کَمَّ النخلة: خورماکهی داپووشی
 بوئهوهی پی بگاو شیرین بی.
 کَمَّ الدن ونحوه: کوپهکهی داپووشی،
 زارکی هاخنی ۵ زارکی کوپهکهی
 سواخ دا، قور بهستی کرد.
 کَمَّ فم الحيوان: دهمبینی کرده دهمی
 نازهلهکه.
 کَمَّ القميص: قوئی و فیهیانهی بو
 کراسهکه دروست کرد.
 تکَمَّ بثیابه: بهپوشاکهکهی خوئی
 داپووشی.
 الکِمَام: نهو شتهیه دهکریته دهمی
 حوشر وهکوو لغاو و دهمبین
 بوئهوهی شتی بو نهخوری ۵ یان
 نهتوانی گازبگری ۵ میس رهتین؛
 شتیکه کونکونه و لای خواروی
 ریشال ریشاله دهکریته سهری ولاح

بوئهوهی میس و مهگمز لهخوئی
 دووریخاتهوه.
 الکِمَامَة: بهمانا (الکمام) دی ۵ پوخی
 هیشوه خورما ۵ پهردهی غونچه ۵
 نهو میس رهتینهی دهکریته
 سهری لوتی گویدریژو حوشر
 بوئهوهی میس و مهگمز نهتوان
 نازاریان بدن ۵ (ک: کمام).
 الکَم: قوئی کراس و کهواو پالتو
 کهدمستی لیوه دینهدر ۵ (ک: اکمام
 و کمة) ۵ (کَم السبع) پهردهی سهر
 نینوکی دپندهو شتی و ۵ (کَم
 التور) پهردهی غونچه ۵ (ک: اکمام)
 ۵ (اکمام النخلة) پهردهی جوماری.
 خورما ۵ لقو پرژو پالی دارخورما.
 الکَم: نهندازی شت.
 الکِم: جرؤو تهرزهی داری بهردار
 پهردهی پوخی خورما پهردهی
 غونچه ۵ (ک: اکمام).
 الکُمَة: ههرشتیک شتیکی تر داپووشی و
 بییته پهرده بوی ۵ کلاو و میزرو
 عهگاال و فیس و شتی و.
 الکَمیة: جهندیهت.
 المِکَم: مالمال و شتی و که دوی کیلان
 زموی پی تهخت دهکری.
 کَمَنَ فِي المکان کمونا: لهشوپنهکهدا
 خوئی حهشاردا.

كَمَنْ لَهُ: له حه شارگه يهك دا خوئی حه شار

دا كه كهس پئی نه زانی.

كَمَنْتِ الناقَةَ لِقَامِهَا: حوشرمهكه

كه لگرتنى نهینى بوو ۵ به نهینى

كه لى گرت.

كَمَنْتِ عَيْنَهُ كَمَنْتَ: چاوى به هوئی

نه خویشییه وه تاريك بوو.

اَكَمَنْ: خوئی شارده وه.

الْكَمُون: روه كيكي كشتوكالى و

سالانه يه توده كه ی دمكرئ به داو و

دهرمانى كيشت.

الْكُمْنَةُ: تاريكيه كه به سمر چاودا دئ

به هوئی نه خویشییه كه توشى

رهمى چاو دهبى.

الْكَمِينُ: كومه لىك له شهر كهرو

پيشمه رگه خو حه شار ددهن

به هيوای نه وهی فرسه ت له دوژمن

بيئن و زهبرى گوشنده ی بدن ۵

چه واشه كارى و تهم مزاوى نيشيك

سهره گورى سه كانى نه زاندرين ۵

دهگوتري: (هذا امر فيه كمين) نهم

كاره چه واشه كارى تيدايه و نازاندرئ

چونه و چون نيه.

الْمَكْمَنُ: حه شارگه كه خوئی تيدا

حه شار بدهی.

الْكَمَنَجَةُ: كه مانچه ۵ (الْكَمَانُ) ههر

به مانا كه مانچه يه.

كَمَةِ النَّهَارِ كَمَهَا: رۆژيكي تهپ و تۆزاويى

بوو.

كَمِهَتِ الشَّمْسُ: خۆر بهرى گيرا تهپ و

تۆز بهرى گرت و ديار نهما.

كَمَةِ الرَّجُلُ: پياوه كه كویر بوو شهو

كویر بوو ۵ (فهو اكمه وهي كمها)،

دهگوتري: (كمه بصره) چاوى نابينا بوو.

كَمِهَة: عه قلى نهما ۵ رهنكى گؤرا ۵

سهرسام بوو ۵ پارا بوو.

تَكَمَهُ فِي الْأَرْضِ: به ناو زموى دا وئلو

سهرگه ردان بوو نهيزانى رو له كوئ

دهكاو بؤ كوئ دهجى.

الْأَكْمَة (كلا اكمه): له ودره كه زوره

نازانى دهست به كوئى بكهی.

الْكَاِمَةُ: كه سيك سمرى هه لگري و بئ

مه بهست بكه و پته گهران.

الْكَمَةُ: كویری زكماك.

الْمُكْمَةُ: كه سيك چاوى پيکه وه

نووسابن و نه كرپنه وه.

اِكْمَهُدَ الرَّجُلُ: پياوه كه به هوئی پيرى و

كه نه فتييه وه له رزی.

اِكْمَهُدَ الْفَرَسُ: بيجومه كه شيوه له رزين و

شه پله يه كي توش بوو ۵ له كاتيك دا

باوك و دايكه كه ی خواردنيان پيدا.

كَمَهْلُ: جلو پيداويستى خوئی

بيچايه وه و خوئی ناماده كرد بؤ

سهمهر.

الْكَنْيَبُ: داری وشك يان نهو وشكهٗلو
چقل و چالهی له دره خت دمكه ویتته
خوار.

الْكِنْبَارُ: حه بلی دروستکراو له توپکلی
دار نه رجیل.

الْكِنْبَرَةُ: نه رمایی لوتی گه وره.

كَنتَ فلان في خلقه كُنتاً: فلانكهس
له جهسته و قه بارمدا زهلام و كه ته بوو.

كَنتَ السقاء كُنتاً: مهشكه كه يان
تهنكييه كه چلكی ماست و شتی وای
پیوه بوو پییه وه رهق بوو بونی کرد
(فهو كني و قنيت).

اِكْتَنَتَ الرَّجُلُ: پیاو كه ملكه ج بوو،
پازی بوو.

الْكُنْطِيُّ: به هیزو به توانا و پیاوی پیرو
به سالاجوو، لهم پومه وه له قسه کردن و
گپرانهمه وی پابردوی خوئی وشه ی
(كُنتُ) زور به گاردینئ.

الْكَنْعَيْنُ: شوپنیکه شهراب و خوراکي
تیدا دهرؤشرئ وه کوو حانوو تی
قوتابخانه و خواردنگه کان.

كَتَدَ الشَّيْئُ كُنْدًا: شته که ی برپه وه.

كَتَدَ النُّعْمَةُ كُنُودًا: برپوای به نازو
نیعمه ته جؤراو جؤرمکانی خودا نه بوو
و (فهو وهي کنود).

الْكِنْدَةُ: پارچه یه كه له کیو.

الكنود: سپله و پینه زان بهرام بهر
نیعمه ته گانی خودا و گله بیكه ر

له خودا و باسی نه خویشی و كه م و
کورپییه گانی ژیهانی دهگا و
نیعمه ته گانی خودا له بیر دهگا و
رژدو چروك و یاخی بوو له خودا و
زموپییه كه هیچی لی نه پروئ.

الْكَنَادِرُ مِنَ الرجال: پیاوی كوله بنه و
خه په توله و كه رمکیوی به هیزو
قه له و به خووه و دهگوترئ: (حمار
كُنَادِرُ).

الْكِنَادِرَةُ: جؤره ماسییه كه دوگی
هیه.

الْكُنْدَرُ: به مانا (الْكِنَادِرُ) دئ و
دهگوترئ: (فیان كنادره) كومه له
مروقییكی كوله بنه و كورته بالا.

الْكُنْدُورَةُ: زموی رهق و پته و و
به رمزومبوو و هیلانهای بازو هه لو
كه له دارو چیلکه دروست دهكرئ.

كُنَرُ فلان: فلانكهس كه ته و نافؤلابوو.

الْكُنَارُ: دره ختی سیدر؛ دره ختی
نه بگ.

الْكُنَارِيُّ: كه ناری؛ جؤره چوله كه یه كه
دهنگ خوش و جوانکیلیه.

الْكِنَارَةُ: عود یان دهق و ته پل یان
ته نبور.

كُنَرُ المال كُنَرًا: مال و پارموبوله که ی ژیر

خاك کرد و کوی کردم وه هه لی گرت
و (فهو کانز وکتان).

كَتَرَ الشَّيْءُ: شته‌کەى پىچاپه‌وه،
په‌ستاوتى ە لەزموى دا شاردیه‌وه.

كَتَرَ الإِنَاءَ: قاپه‌کەى پرکرد ە باش پرى
کرد.

إِكْتَنَزَ الشَّيْءُ: شته‌کە کۆبۆوه، پته‌و
بوو ە دىگوترى: (ه‌ذا الكتاب مكتنز
الفرائد).

إِكْتَنَزَ الْمَالَ: ماله‌کەى په‌زمه‌نده کرد.
تَكْتَنَزَ اللَّحْمُ: گوشتى کۆبۆوه و پته‌و
بوو.

الْكِنَازُ: كاتى خورما هه‌لگرتن و
كه‌بسکردنى.

الْكِنَازُ: كۆبوونه‌وى گوشت و قه‌له‌و
بوون ە دىگوترى: (جا به‌ كناز).

الْكَنْزُ: مال و سامانى شاردراوه له‌ژىر
گل دا ە گه‌نجينه‌و قاسه شوپنى مال
تي‌دا هه‌لگرتن.

كَتَسَ الظَّبْيُ كَتَسًا: ناسكه‌كه چوووه
كۆزه و لانه‌ى خۆيه‌وه.

كَتَسَتِ النُّجُومُ كَتَسًا: نه‌ستىرمكان
به‌ردمواىبون له‌گه‌ران و سورانه‌وى
خۆيان و سه‌رله‌نوئى گه‌رانه‌وه
به‌رپرهمى خۆيان دا ە (الجواري
الكنس) نه‌ستىره گه‌رۆكه‌كان، يان
هه‌موو نه‌ستىرمكان.

كَتَسَ الْمَكَانَ كَتَسًا: شوپنه‌كه‌ى مالى
هه‌رجى زىل و زالى بلاوه‌بوو هه‌مووى

مالى ە ده‌شگوترى: (مَرَّوا بِهِمْ
فَكَنَسُوهُمْ) به‌لايان رۆيشتن و له‌بىخ
ده‌ريان هينان.

كَتَسَ فِي وَجْهِ فَلَانٍ: گاته‌ى به‌فلانكه‌س
کرد ە ده‌شگوترى: (كنس ألفه) لوتى
هه‌لقرپنجاندو گاته‌ى پى کرد.
إِكْتَنَسَ الظَّبْيُ: ناسكه‌كه چوووه كۆزو
لانه‌ى خۆيه‌وه.

تَكْتَسَ الرَّجُلُ: پياوه‌كه خۆى
شارده‌وه.

تَكْتَسَتِ الْمَرَأَةُ: ئافه‌مه‌كه چوووه
كه‌زاومه‌وه.

تَكْتَسَ الظَّبْيُ: ناسكه‌كه چوووه
كۆزه‌وه.

الْكِنَاسُ: شوپنى چونه ناو دره‌خت كه
ناسك خۆى تي‌دا هه‌شار دهاو
ده‌يكاته كۆزو لانه‌ى خۆى ە (ك:
كُتِسَ وَاكْتَسَ).

الْكُنَاسَةُ: شوپنى فرپدانى پيس و
زىل و زال.

الْكِنَاسُ: كه‌سيك پيشه‌ى شوپن
مالين و شه‌قام و كۆلان پاكردنه‌وه
بى.

الْكَنِيسُ: په‌ره‌ستگای جوله‌كه.

الْكَنِيسَةُ: كه‌نيشته، عياده‌تگای
جوله‌كه‌و گا‌ور ە جو‌ره كه‌زاومه‌كه
به‌ساده‌ى دروست ده‌كرئ به‌مجۆره

كَتَعَ النَجْمُ: نهستیرهكه مهیلی ئاوابوونی
کرد رومو ئاوابوون پۆیی.

كَتَعَ الْأَمْرُ: کارمهكه نزیك بوو.

كَتَعَ فُلَانٌ: فلانكهس سهری شوڤرکرد
بههوی عهیبهوه لهكهداریهكه
كه بهسهمر شانی دا هاتبوو ۵ فلانكهس
له کاتی سواڵکردن و دهست پانکردنهوه
لهخهك زۆر خوی بی پێز کردو خوی
بچوك کردهوه ۵ (فهو کانع).

كَتَعَ عَنِ الْأَمْرِ: لهکارمهكه ترساو لێی
راکرد.

كَتَعَ عَنِ الطَّرِيقِ: له پێگاكه لای دا.

كَتَعَ فِي الشَّيْنِ: تهماعی کرده شتهكه.

كَتَعَ الْمِسْكُ بِالثَّوْبِ: میسكهكه به
قوماشهكهوه نووسا یان لهسهری
كوڤۆوه.

كَتَعَ الشَّيْنُ كَتَعًا: شتهكه پێوهی نووسا
دموامی کرد ۵ وشك بۆوهوه گرژ بوو.

كَتَعَ فُلَانٌ: بهرمو دم بهسهمر چهناگی دا
كهوت ۵ (فهو كنع) ۵ یان فلانكهس
جهستهی توشی شهلهلو نیفلیجی بوو
(فهو آنع وهي كنعاء).

اَكْتَعَتِ الْعُقَابُ: دالاشهكه بالی
شوشکردن بۆ پهلاماردان و پرپانی
نیچیر.

اَكْتَعَ فُلَانٌ: فلانكهس بۆ شتهكه زۆر
خوی زهلیل و داماو کردو ملکهچی
نواند ۵ یان سواڵی شتهكهی کرد.

چهند دارێك له كورتانی و لاخهكه
دهچهفیندرین و پارچه قوماشیکیان
پیدا دمدری بۆهوهی سیبهر له
سوارمهكه بكاو بیشاریتهوه ۵ (ك:
كنائس).

الْمَكْنَسُ: مۆلگهوه كوژو لانهی
حهیوانه كپوی و ناسكو گاكپوی
لهکاتی گهرما.

الْمَكْنَسَةُ: گهسكه؛ نامیری شت مائین.

كَنَّشَ الْكِسَاءُ كَنْشًا: قهراخو بیجاخی
قوماشهكهی ههلیپچان.

كَنَّشَ السُّوَاكَ الْخَشِينَ: سهری سیواکه
زبرمهکی نهرم کرد.

الْكَنْشَاءُ: پیاوی موگرژی روخسار
ناشیرین.

الْكُنَاشَةُ: بنکی شتیك كه لقو پۆیی
لی بینهوه ۵ كۆمهله بهرمکاغهز كه
پێكهوه دمبهسترین و ورده زانیاری
جیاجیایان تیدا تۆمار دهمکری.

كَتَفَهُ الْأَمْرُ كَنْظًا: کارمهكه نارمهحتی
کرد تا گهپاندیه گیانهلاو.

الْكَنْظَةُ: تهنگهبهری.

كَتَعَ الشَّيْنُ كَنْعًا وَكَنْعًا: شتهكه
ویكهاتهوه چرچ و لۆج بوو وشك
ههلات.

كَتَعَ الْعُقَابُ: دالاشهكه بالی شوش کردن
بۆ پهلاماردان و پرپانی نیچیر ۵ (فهو
كانعة).

اَكْنَعُ الْإِبِلَ إِلَيَّ: حوشره گانی له خوی
نزیك كردنه وه.

اَكْنَعُ أَصَابِعَهُ أَوْ يَدَهُ: له پهنجه ی دا
پان له دهستی دا وشكهل بوون و گرژ
بوون.

كَنْعَ عَنِ الشَّيْئِ: له شته كه لای دا.
كَنْعَ أَصَابِعَهُ أَوْ يَدَهُ: به مانا (اكنهها)
دی.

كَنْعَ فَلَانًا: له سهری فلانكه سی دا.
كَنْعَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ: به شمشیر له
فلانكه سی دا تامه چه کی خوار
بوون.

إِكْتَنَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که گردیوونه وه.
إِكْتَنَعَ اللَّيْلُ: شهو نزیك بۆوه.

إِكْتَنَعَ عَلَيْهِ: به زهیی پېدا هاته وه.
تَكْنَعُ فُلَانٌ: فلانكه س خوی قایم کرد
چوو وه ناو قه لاو شوراو دژه وه.

تَكْنَعَتِ يَدَاهُ وَرِجْلَاهُ: دهستی و قاچی
به هو ی برین و شتی واوه گرژ بوون
و وشك هه لاتن.

تَكْنَعُ مِنِّي: لیم نزیك بۆوه.

تَكْنَعُ بِهِ: خوی پێوه هه لواسی.

تَكْنَعُ الْأَسِيرُ: دیله كه خوی گرمۆله
کردو خوی ویکهینا په وه.

الْاَكْنَعُ: كه سیك ههردوو دهستی برابن
ه کاریک کهم و کوری تیدابی.

الْكَنْعُ: كه سیك خوی ملکه چو زهلیل
بکاو پیزی خوی نه گری ه (رجل
كانع) پیاویک به خوی و ژنو
مندالیه وه بجیته لای په کیکی ترو
داوای پارمهتی ئی بکاو زور
بپارپته وه.

الْكَنْعُ: نهو ناوه ی له دامینی کیو له
گۆماودا بمینیته وه.

الكنيع: كه سیك له پېيازیکه وه لابدا
بۆ پېيازیک تر ه دهست شکاو ه
برسیایه تی زور ه (رجل کيع)
پیاویکی گرمۆله بوو، خرپۆوه.

المكنوع: دهست هرتاو، دوودهست
براو.

كَنَفَ الْكَيْلُ كَنْفًا: پێومرکه دهستی
به سه ر نامیری پێوانه که دا گرت
بۆنه وه ی شته پێوراوه که نه که ویتنه
خوار.

كَنَفَ الْقَوْمُ: خه لکه که متالو سامانی
خۆیان شارده وه هه لیان گرت له ترسی
قاتو هری.

كَنَفَ عَنِ الشَّيْئِ: له شته که لای دا ه (فهر
كانف).

كَنَفَهُ عَنْهُ: لئی گرتنه وه، لئی قه دهغه
کرد.

كَنَفَ الشَّيْئِ: شته که ی پاراستو
پارپزگاری کرد ه دگوتری: (فلان

مَحْذُولٌ لَا تَكْفُهُ مِنَ اللَّهِ كَانِفَةً) فَلَانَكِهْسِ

رِيسَوَاهُو هِيَج شَتِيَك نِيَه پَارِيَزْكَارِيِي
لِيْ بَكَو نَهْهِيْلِيْ حَهْهِيْاي بِيْجِيْ.

كَتَفَ فُلَانٌ وَبِفُلَانٍ: فَلَانَكِهْسِي لَه
خَوْكَرْتُو كَرْدِي بَهِيَهْكَيَك لَهْمَانُو
مَنْدَالِي خَوِيْ.

كَتَفَ يَدَهُ: دَهْسْتِي خَوِي كَرْدَه لَوِيْجِ،
دَهْسْتِي خَوِي كُوْكَرْدَمُوَه بُوْنَهْوَهِي نَاو و
شْتِي وَاي تِيْدَا بُوَهْسْتِيْ.

كَتَفَ الْكَنِيْفَ كُنْفًا وَكُنُوفًا: كُوْخْتَهْو
حَهْشَارْكَهِي دُرُوسْت كَرْد.

كَتَفَ الدَّارَ: نَاوَدَهْسْتِي بُوْ خَانُووَهْكَه
دُرُوسْت كَرْد.

كَتَفَ الْإِبِلَ وَالْعَنَمَ: تَهْوِيلَهْو گَهْوِرُو
نَاغَهْلي بُوْ حُوْشْتَرُو مَهْرُو بَزْنَهْكَان
دُرُوسْت كَرْد بُوْنَهْوَهِي لَهْسَهْرَمَاو گَهْرَمَا
بِبَارِيَزْرِيْن.

كَتَفَ لِإِبِلِهِ: نَاغَهْلي بُوْ حُوْشْتَرَمَكَان
دُرُوسْت كَرْد.

اَكْتَفَ الشَّيْئُ: شْتَهْكَهِي پَارَاسْتُو
هَهْلي كَرْت.

اَكْتَفَ فُلَانًا: يَارْمَهْتي فَلَانَكِهْسِي دَا بُوْ
دَابِيْنَكِرْدَنِي پِيْدَاوِيْسْتِيَهْكَانِيْ.

اَكْتَفَه الصَّيْدَ وَالطَّيْرَ: يَارْمَهْتي فَلَانِي
دَا بُوْ نِيْجِيْر كَرْدَنِي نِيْجِيْرُو
بَانْدَهْكَه.

كَانَفَهُ: يَارْمَهْتي دَا.

كَتَفَ الشَّيْئُ: دَهْوَرَان دَهْوَرِي شْتَهْكَهِي دَا.

تَكْتَفَهُ: بَهْمَانَا (اَكْتَفَهُ) دِيْ.

الْكَانِفَةُ: پَهْرَدَمُو پَهْناگَهْو حَهْشَارْكَهْو
شُوِيْنِي حَهْوَانَهْوَه ۵ دَهْگُوْتَرِيْ:
(اَلْهَزَمَ الْقَوْمَ فَمَا كَانَتْ لَهُمْ كَانِفَةً).

الْكُتَافَةُ: جُوْرَه حَهْئَوَايَهْكَه لَهْهَهْوِيْرِي
گَهْنَم دُرُوسْت دَهْكَرِيْ لَهْسَهْر شِيْوَهِي
تَالْتَالُو هَهْوِدَا هَهْوِدَا لَهْناو رُوْن دَا
سُوْر دَهْكَرِيْتَهْوَه، دَوَايِي شَهْكَرِي
پِيْوَه دَهْكَرِيْ بَهْزُوْرِي لَهْمَانْگِي
رَهْمَهْزَان دَا دَهْخُوْرِيْ.

الْكُتَفُ: پَهْنا شْت ۵ سِيْبَهْر ۵ (ك):
اَكْناف).

كُنْفَا الرَّجُلُ: بَاوَمَشُو كُوْشِي پِيَاو چ لَه
پَاسْتَهْوَه چ لَهْجَهْپَهْوَه.

كَتَفَ الطَّائِرَ: بَالِيْ بَانْدَه ۵ (كَنَفَ اللَّهُ)
رَهْحَمَهْتُو پَارِيَزْكَارِي پَهْرُوْمَرْدْگَار.

الْكِنْفُ: هَهْر كِيْضُو پَهْرَدَهْيَهْكَ
پَارِيَزْكَارِي شْتِي تَر بَكَا.

كَتَفَ الرَّاعِي وَالصَّانِعَ وَالتَّاجِرَ: نَهْو
مَهْخَزْمَنُو گَهْمَنْجِيْنَهْي پِيْشَهْوَمَرُو

بَاَزْرْكَان شْتِي خُوْپَانِي تِيْدَا هَهْئَدَمْگَرَن.
الْكُتَفَانِي: حَهْئَوَاچِي، دُرُوسْتْكَارِي
حَهْئَوَا پَان فَرُوْشِيَارِي ۵
حَهْئَوَا فَرُوْش.

الْكُتُوفُ: حُوْشْتَر كَه خُوْ بَخَاتَه نَاو
حُوْشْتَرِي تَرْمُوَه لَهْسَهْرَمَا ۵

حوشتریک له حوشتری تر که نارگیر
ببیو بهتەنیا له ئاغەلی خۆی دا
پال بکهوی ە مەرو بزنی تار بوو
لەرانه مەر.

الکئیف: پەردە ە مەتال و دیوجامە ە
نەو دیکۆرو سەردەرانی لەسەر
دەرگای مەدخەلی خانوو دروست
دەکرئ ە تەویلەو ئاغەل کە بو
حوشتر و مەرو بزنی دروست دەکرئ
ە ئاودەست.

المُکْئِفُ: (رجل مُکْئِف اللحية)
پیاویکی ریش پان و زله.

کُئْئَش: کابرا لەمالی خۆی دانیشت لە
پۆزانی شەرو هەراو فیتنەو ناشوب
دا ە لاشەویلهی هاوسا.

کُئْئَن فُلان: فلانکەس هەلات ە
تەمبەل و تەومزەل بوو لەمالی خۆی
دانیشت.

الکُئْئان: کۆنکەن، جۆرە یاریەکی
کاغەزە.

کَن الشَّيْنِ کُنُوناً: خۆی حەشاردا.
کَن الشَّيْنِ: شتەکی پەردەپۆش کرد ە
دایپۆشی.

اکَن الشَّيْنِ: شتەکی شارەدووە.
کُئْن الشَّيْنِ: بۆ زەدمەپۆیی لەمانای
(کَن) دا دی.

إكْتَن الشَّيْنِ: شتەکی خۆی حەشاردا
ە خۆی داپۆشی ە چوووە پەردەدووە ە

دەگوتری: (إكْتَنَت المرأة) ئاخرمتەکە
پوخساری خۆی داپۆشی.
إكْتَنُ الشَّيْنِ: شتەکی پەردەپۆش
کرد.

إسْتَكَن: شتەکی خۆی داپۆشی، چوووە
پەردەدووە خۆی حەشاردا.

الکانون: ئاگردان ە پیاوی کەتەو
پەزاگران و ورگ زل ە کەسێک
دابنیشی چاومپۆی هەواڵ بکا
بۆئەوێ بیبیسێ و لیکۆلینەوێ
تیدا بکا و بیگوازێتەووە ە (ک):
کوانین).

کانون الاول: مانگی دێسەمبەرە ە
(مانگی دوانزە).

کانون الثاني: مانگی یەنایەرە ە
(مانگی یەک).

الکِنان: پەردە ە هەرشتیکی شتیکی تر
دایپۆشی و پارێزگاریی بکا.

الکِنَانَةُ: تۆرەکە چەرمیکە تیری تیدا
هەلدمگیرئ ە (تیردان) ە هەمبەنە
سەرمتیر ە ولاتی میصر.

الکِن: بەمانا (الکِنان) دی ە هەرشتیکی
گەرماو سەرما لەخان و خیمەو
کەپرو سابات بگێرێتەووە ە (ک):
اکنان و اکنة ە قورنان دەفەرموی:
﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا﴾.

الکِنَةُ: کەنی؛ زنی کوڕ یان زنی برا
(برازن) ە (ک: کائەن).

الْكُنَّةُ: سويبان، ديكور كهله ديوارى

خانو دمرده چى ۵ يان سهردمران و

سهقى سهردمرگاي سهرمكى خانوو

۵ سهكو و رهقه لمانو خانوودا بو

لهسر نوستن و شت لهسر دانان ۵

(ك: كنان).

الْكُنِيَّةُ: ژنى پياو (ك: كنان).

المُسْتَكْنَةُ: رڤو كينه.

المَكْنُونُ: شاردراوه و پاريزراو و دوور

لهبهرچاوى خه لك ۵ ناديارو دمست

پى نهگه پشتو و دمست لى نه دراو ۵

قورنان دهفرموى: وَرَيْطُوفٌ عَلَيْهِمْ

غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ.

كَنَّةُ الْأَمْرِ كُنْهًا: راستى شتهكهى زانى ۵

حقيقهتهى كارمكهى بۇ دمرگهوت.

اَكْنَةُ الْأَمْرِ: بهمانا (كُنْهَةً) دئ.

اِكْنَتَهُ الْأَمْرِ: بهمانا (كُنْهَةً) دئ.

الْكُنَّةُ: كرؤك و جهوهمرى شت ۵

حقيقهته و كؤتايبى شت ۵

دمگوترئ: (بلغت كُنَّةَ هَذَا) ۵

(وأعرف كُنَّةَ المعرفة) ۵ همروا بهمانا

نه اندازه دئ ۵ دمگوترئ: (فعل فوق

كُنَّه استحقاقه) زياد له نه اندازهى

مافى خوى كارى كرد ۵ كاتو زهمان

۵ دمگوترئ: (فعلت هذا الشيء في

غير كُنْهَةٍ) نمو شتهم لهكاتى خوى دا

نه نجام نه دا.

الْكَنْهَوْرُ مِنَ السَّحَابِ: ههورى گهورى

وهكوو كئو ۵ يان ههورى سبى

گهوره ۵ تاكهكهى (كَنْهَوْرَةٌ).

كَنْهَف: بروانه (كَهْف).

كَنَّى عَنْ كَذَا كُنَايَةً: بهكنايهو دركه

لهو شته دوا ۵ راستهوخو باسى

شتهكهى نه كرد ۵ (كَنَّى الرَّجُلَ)

بهشيوهى كونيه ناوى فلانكهسى

هيئا وتى: (أبو فلان وأبو فيسار).

اَكْنَاهُ وَكُنَّاهُ بِكَذَا: بهشيوهى كونيه

ناوى هيئا، بانگى كرد.

اِكْنَيْ بِكَذَا: بهو ناوه ناوى نا.

تَكْنَى فلان: فلانكهس لهكانى شهردا

كونيهو ناو و عينوانى خوى ناشكرا

كرد بؤنهوهى بناسرى ۵ هم شيوه

دابو نهرىتى پالنهوان و شهركهمرانى

جهنگه.

تَكْنَى: خوى داپوشى، خوى حهشاردا.

تَكْنَى بِكَذَا: بهو ناوه ناوى نا.

الْكُنَايَةُ: له بوارى زانستى بهيان دا

بريتييه له گوتنى وشهو رستهيهك

دياردهو تايبهتهمندى شتيكت

مههست بى بشتوانى ماناى

نهصليش بهرجاو بگرئ لهم روهوه

قهرينهيهك نه بى مانيع بى لهوه ۵

بؤنونه بلئى:

أمة الدولار: مههستت نهريكا بى.

الناطقين بالضاد: نه تهوى عمره ب.

الكهؤد: گورج و خوشرؤ.

نظافة اليد: نه مين و رموشت بهرز.

الكوهد: كهسيك بههوى پيرييه وه

الكئية: همر نيسميك به (أب، أم، ابن،

توشى لهرزين بوويى.

بنت) دهست پى بكا ومكوو (أبو

كهَر النهار كهَرأ: رؤزمكه بهرزبو وه

الحسن، أم الخير، ابن عباس).

درهنگ بوو ه دمگوترى: (كهَر الضحى)

كهَبَ لَوْنُهُ كَهَباً وَكُهْبَةً: رهنكى تهپو

چيشتهنگاو درهنگ بوو.

تؤزى رهشبوى كهوته سهر ه (فهو

كهَر الحر: گهرما تاوى سهند.

أكهب وهي كهباء) ه (ك: كُهَب).

كهَر فلان: فلانكس پيكنى.

إكهباً لَوْنُهُ: بو زيدمروى لهماى

كهَر الغلام: گهنجهكه خهريكى گالتهو

(كُهَب) دى.

كهپ بوو.

الكُهَب: پيره خوشتر، پيره گاميش.

كهَر فلاناً: فلانكسى ملكهچ كرد ه

الكُهْبَةُ: تاريكى، يان تهپوتؤزىكى

بهروى گرژ و مونه وه پيشوازي له

مهيلهو رمش.

فلانكس كردو بهجاوى بى ريزيه وه

كهَدَ فلان كهَدأ وَكهَدَاناً: نيلحاحى كرد

سهبرى كرد.

له داواكاربيهكهى دا ه ماندوو بوو،

كهَر القوم: ژن و زنخوازي لهگهل

شهكت بوو.

خه لكه كهدا كرد.

كهَدَ في الشئين: پهلهى كرد له رويشتن

الكهروور والكهرورة: رو گرژو خه لك

دا.

رمتين.

كهَدَ فلاناً: فلانكسى هه لئا بو خيرى

كهَرَبَ مَسْقَط الماء: شوينى هه لپزانى

رويشتن.

ناومكه كارمباى بهرهم هيتا.

أكهد فلاناً: فلانكسى ماندوگرد.

كهَرَبَ الشئين: شتهكهى شهحن

إكوهَدَ الشيخ والفرخ: له لاوازي و

كردموه، هيژى وزهى كارمبايى

زهبوونى دا پيردميردهكه يان

خسته ناو.

بيچومهكه لهرزى.

كهَرَبَ الأسلاك، وَكهَرَبَ المصنّع:

الكهداء: جهتيو، كارمكه ر لهم روموه

شوينهكه كارگكه ناميرمگانى

كه چوستو چالاكه له

تمزوير كردن به هيژى كارمبايى.

خزمه تكردى ناغاژنى دا.

كَهْرَبَ الْخَطِ الْحَدِيدِي: هَيْلِي

ئاسنینه که وارغونه کانی به وزه ی
کارمبایی که وته گهر.

كَهْرَبَ الْخَطِ الْحَدِيدِي: وارغونی

شهمه ندمه رمکه ی به وزه ی کارمبا
رؤیاند.

كَهْرَبَ الشَّيْءِ أَوْ الشَّخْصِ: کارمبا

شته که ی گرت یان له شه خصه که ی
داو کوشتی.

تَكْهَرَبَ: بۆ موتاومعه ی (كَهْرَبَ) دئی ۵

دمگوتری: (تَكْهَرَبَ الشَّالُ: تَكْهَرَبَ
المصنع)

الكَهْرَبَاءُ: مادیمه کی راتینجیه رهنگی

زمرده، په که م مادیمه که که زاندراره

به هوی شیلان و دمست پیداهینان دا

کارمباوی دمبی، هر له نه می شه وه

وشه ی (الکهربائیة) داتاشراوه ۵

هه روا ناوه بۆ نه وه هۆکاره

سروشتییه ی که به شیومیه کی گشتی

کیشکردن و فرپندان (تجاذب و تنافر) ی

لی پهیدا دمبی له ناگامی دمست پندا

هینان و لیک خشان و گهرمبوون و

تهفاعولی کیمیاوی.

الکهربا: به مانا (الکهرباء) دئی.

الکهربائی: پسه پۆر له زانیاری بوازی

که هه رما ۵ یان که سیک پیشه ی

ئیشی کارمبایی بی ۵ ته یاری

کارمبایی وزه ی کارمبایی ناوماده ۵

گلۆپی کارمبایی.

الكَهْرَبَة: پهیداکردنی وزه ی کارمبا

به هه ر شتیک بی ۵ کارمبا لیدراو.

الكَهْرَمَان: جۆره بنیشت و جه ویه که

هه ندی درهختی تایبه تی له

رۆزگار ه جیولۆجیه که کۆنه کان دا

دمریان داوه.

اِكْتَهَفَ: نه شکوه ت نشین بوو.

تَكْهَفَ: به مانا (اِكْتَهَفَ) دئی.

تَكْهَفَ الْجَبَلُ: کیومه که نه شکوه تی زۆر

تیدا بوون.

تَكْهَفَ الْبُرُ: ناو لای خواروی

بیرمه که ی هه لۆل کرد، نه گهر گوئی

بۆ هه لبخه ی دنگیکی نایاسایی لی

دمبیسری.

تَكْهَفَتِ الرِّبَة: سییه کان به هوی

نه خۆشی سیله وه کونکون بوون.

كَتْهَفَ عَنَا: به په له رۆیی و جیی

هیشتین.

الكهف: نه شکوه ت، کونه شاخ.

كَهْ كَهْ: لاسایی کردنه وه ی دنگی

پیکه نین و حیلکه ی نه سپ و نه ری

شیر.

كَهْ كَهْ الْمَقْرور: کابرای سه رما بوو

هه ناسه ی گهرمی خۆی کرده ناو

دوو دمستی خۆیه وه.

كَهْكَهَ الاسْدُ او البعيرُ: شيرمه يان
حوشترمه دمنگی خوی له قورگی
دا هیناو برد.

كَهْكَهَ الرجلُ: پیاوهكه له قاقای
پيگهنینی دا.
تَكَهْكَهَ عنه: لاواز بوو.

الكُهَاجَةُ: پیاویکه بهروالته وادهزانی
پیدمهکنی کهچی وایش نیه.
الكُهَاجَةُ: لاوازو زهيوون.

الكُهَاجَةُ: پیاوی بهسامو ههیهته
کارمهکری قهلهو.

كاهل فلان: پیاوهكه پیر بوو
هینا.

اِكْتَهَلَ: بهمانا (کاهل) دی.

اِكْتَهَلَت النعجة: مهرمه ددانی تهواو
بوون.

اِكْتَهَلَ الثَّبْتُ: رومهكه پيگهییو
گولی کرد.

اِكْتَهَلَت الروضة: باخهكه رومهكو
گولمهکانی تیکچرژان و خویان
نارایش دا.

تَكَهَلَ النباتُ: رومهكه پيگهییو
گولی کرد.

الكاهلُ: ناوشانی مروءه شوینی
بهیهك گهیشتنی ملو پشت
دهشگوتری: (فلان کاهل بی فلان)

فلانکس پشتیوان و راگری هۆزی

فلانه، لهکاتی تهنگانهو ناخۆشی دا
پێبهرو پهناپانه دهشگوتری: (انه
لشدید الکاهل) نهو پیاوه پیاویکی
خۆراگرو ورمبهرزو بهمرگریکمره
ههروا ناوه بۆ دمنگی رق ههتساو
بۆ حیلکهو بارهی کهلی چهמוש،
دهگوتری: (انه لذر کاهل) (ك:
کراهل) (کراهل اللیل) سهرمتای
شهو نیوه شهو.

الكَهْلُ: کهسیك تهمهنی له سی
تیپهری تا تهمهنی پههنا سالی
(ك: کهول و کهل و کهلان)
دهشگوتری: (طار له طائر کهل)
بهختو شانسی چاکی هینا.

الكَهْلُولُ: سهخی و نانیدمو دهست و دل
فراوان.

كَهَمَ الرجلُ كَهَامَةً: پیاوهكه تهمهیل بوو
لهیارمهتیدانی لیقهوماو، خۆی پاش دا
لهچون یۆ هاوکاریکردن له شهیری
بهمرگری دا (فهو کهام).

كَهَمَ السَّيْفُ: شمشیرمه کول و نهپر بوو.
كَهَمَتِ الشَّدَائِدُ الرجلَ كَهَمًا: روداوو
کارمسات پیاوهكهی ترسنۆك کرد.

كَهَمَ بَصَرُهُ: چاوی كهه بینا بوو.
كَهَمَ لِسَانُهُ: زمانی گراو نهیتوانی بدوئ.
كَهَمَّتْهُ الشَّدَائِدُ: بۆ زیدمهرویی لهمانای
(كَهَم) دا دی.

تَكْهَمَ فُلَانٌ: به مانا (كَهَمَ) دئ ۵

رۆبه رۆی شمرۆ ناخۆشی بۆوه.

كَهْمَسٌ: قاچه گانی خۆی لێك نزیك

کردنه وه و تهپو تۆزی بهرپا کرد.

الْكَهْمَسُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاوی کورته

بالا ۵ رهماگران و رۆخسار ناشیرین ۵

شیر ۵ گورگ ۵ خوشتری دوگ

گهوره.

كَهَنَ لَهُ كَهَانَةٌ: ههوالی غهیب و نادیاریی

پیدا ۵ (فهر کاهن).

كَهَنَ لَهُم: قسهی کاهینانهی بۆ کردن ۵

وتهی کاهینه کهی بۆ گیرانه وه.

كَهَنَ كَهَانَةٌ: بوو به کاهین و کوئه ومانی

۵ یان پیشهی کوئه ومانی بوو به

سروشت و غه ریزه.

كَاهَنَةٌ: دورویی بۆ کرد، ماستاو جیه تی

بۆ کرد.

تَكْهَنَ لَهُ: به مانا (كَهَنَ) دئ ۵ قسه گانی

شو بهان به قسهی کاهین و

کوئه ومانی.

الْكَاهِنُ: کوئه ومانی، هه رکه سیك لاهی

زانینی زانیارییه کی ورد لّی بدا،

لاهی زانیینی عیلمی نهیینی لّی بدا ۵

له کۆن دا عه ره به گان به

نه ستیره ناس و پزیشک و نه و جوژه

کهسانه یان دمگوت کاهین ۵ که سیك

نیش و کاری په کیکی تر له نه ستۆ

بگری و هه لی سوپه نی ۵ له لای

جوله که و گاور کاهین به که سیك

دمگوتری بگاته پلهی که هه نوتی ۵

له لای ناپینه گانی تر جگه له

نی سلام به که سیك دمگوتری:

سه روکاری دابو نه ریت ته

ناپینی به گان بکاو کوشتنی

قوربانییه گان نه نجام بدا.

حُلُوات الكاهن: سه ره له مانه ی

کوئه ومانی ۵ (سَجَعُ الكهان) قسه

رێکخوا و مگانی کوئه ومانی: که

جوژه سه ره و او و مقعیکیان هه یه.

الْكِهَانَةُ: پیشهی کوئه ومانی.

الْكَهَنُوت: نه رکی سه رشانی

کوئه ومانی ۵ (رجال الكهنوت)

بیاوی ناپینی جوله که و گاور ۵

مال و قه شه.

كَهْ كُهُوْأ: پیر بوو.

كَهْ السَّكْرَانُ فِي وَجْهِهِ مِنْ يَسْتَنْكِيهِ:

سه رخۆشه که هه ناسه ی دا.

كَهْ كُهُوْأ: هه ناسه ی دا.

الْكَهْ: خوشتری که ته ی پیر ۵ پیره ژن.

كَهِي فُلَانٌ كَهِي: فلان کهس تر سنۆک بوو،

لاواز بوو بۆنی دهمی گۆرا دهمی بۆنی

ناخۆشی لّی هات ۵ دهم و چاوی په له ی

لّی په یدا بوو.

كَهِي فُلَانٌ: فلان کهس به هه ناسه ی

گه رمی خۆی سه ری په نجه گانی

گه رم کردموه.

اکهي عن الطعام: وازی له خوارنده که
هیئا.

اِكْتَهَى فلاناً ان يَكَلَّمَهُ: فلانکسی به
گه ورمو شکوهمند زانی و زاتی
نه هیئا قسمی له گهَل بکا.

الاکمی: بهر دیکه درزی تیدا نه بی.

الاکهاء: پیاو ماقول.

الکهاة: پیره حوشتی که ته و گه ورمه.

کاب کویا: به کوپ شلمه منیه که ی
خواردموه.

کوب کویا: ملی باریک و سهری زل بوو
(فهو اکوب وهي کوباء).

کوب الشئین: شته که ی به دمسکه
سندول ورد کرد.

الکوب: کوپ و پیاله ی شوشه که
قلقه ی پیوه نه بی.

الکوبة: بهر دیک ی راسته و پاسته کراوو
دریژه دمرمان و شتی وای پی ورد
دمکری (دمسکه سندول) و نامیریکی
موسیقایه دمشوبه یته عودو که مان
و نهر د پان شترمنج.

کوٹ الزرع: کشت و کالنه که جوار پینج
پهلکی دمرکردن.

الکوث: کشت و کالیک جوار پینج
پهلکه گه لای لی دمرکه وت و خوفی
کورت.

ککوثر: برپوانه ماده ی (کثر).

الکوثر: برپوانه ماده ی (کثر).

الکوثل: برپوانه ماده ی (کثر).

کاح فلاناً کوحاً: شهر ی له گهَل فلانکس
کردو به سهری دا زال بوو.

کاح الشئین: شته که ی نوقمی ناو ناو
کرد، پان ژیرخاکی کرد.

کاوحه: شهر ی له گهَل کرد و جوینی
پیدا، دژایه تی خوی بو ناشکرا کرد.

کوحه: بو زیدمروپی له مانای (کاح) دا
دی.

کوخ الزمام البعیر: لغاومکه
حوشترمه کی ژیربار کرد.

تکاوحا: کی شه پان تیکه وتو بوو به
ناخوشییان.

الکوخ: کوخ؛ خانویکی بچکوله یه
بانه که ی و مکوو پستی ولاخ لیزو
سهر ته لانه و بی هه واکیش و
گونه بانه و ههر کوخ و خانویک
کشتیار و رهمزوان بیکاته شوینی
حه وانه و هی خوی و لییه ووه
چاودیری کشت و کال و رهمز
باخه که ی بکا.

کاد يفعل کذا کوداً: نریک بوو نه ووه
بکاو نه یکرد.

کاد: فیعلی رابردوه ناقیصه نیسمه که ی
مهر فوعه و خه بهر مه که ی فیعلیکی
موزاریعه، نریک بوونه و هی شت
دهمه یهنی (واته: نریک بوونه و هی

هاتنه جی مانای خه بمرکه بو
نیسمه که).

گارَ فی مشیتَه کَوْرًا: له پُویشتن دا
به لهی کرد.

گاد: به مانا (أراد) دی.

گارَ الکارة: تی شوی سه مفری له کوئی
خوی شه ته که دا.

گادَ فلاناً عن الشئین کَوْدًا ومکادًا:
فلانکه سی لهو شته مهنع کردو
نه بهیشت بیکه.

گار الارض: زهویه که ی هه لکوئی.

گاد بنفسه: خوی کرده قوربانی ه گیانی
خوی به خت کرد.

اکارَ علیه: زه لیلی کرد، لاوازی کرد.

کَوْرَ الشئین: شته که ی لول کرد
بهیچایه وه.

کَوْدَ الشئین: شته که ی کو کرده وه
کردیه کو مه لکی ته و او.

کَوْرَ المتاع: کالو شت و مه که گانی
خستنه سه ری ه که و شه ته کی دان.

إِکْوَادَ الشیخ: بپروانه مادهی (کَاد).

کَوْرَ الله اللیل علی النهار والنهار

الکَوْدَة: همرشتیک کوی بکه یه وه
بیکه به کو مه ل له دانه ویله و گل و
لب و شتی وا.

علی اللیل: خودا شه و پوژی
زیادو که م و دریژو کورت کردن
له می هه لگرت خستیه سه ر نه و
به بهیچه وانه شه وه.

المکادَة: ده لکی: (لا مُهْمَة لی ولا
مُکَادَة) نه ده مه وی نه وه بکه م و
نه نزیکه به مه وی بیکه م.

کَوْرَ فلاناً: فلانکه سی به زه وی دا داو
سه رهنگری کرد.

کَوْدَنَ فی مشیه: بپروانه مادهی (کَدَن).
کَوْدَ الإزار: دهر پییه که گه شته توپی
سمتی.

کَوْرَتَ الشمس: خور پوناکیه که ی
بهیچرایه وه و مکو و قوماش و شتی وا
لول درا ه یان پوناکی پوچایه وه
نه ما.

کَوْدَ فلاناً بالعصا: به گوچان
له فلانکه سی داو لی دانه که ی
ناراسته ی نیوان پان و کلوتی کرد.

إِکْتَارَ الرجل: بپاومکه سه رهنگری کرا،
به زه وی دا درا.

الکاذان: بپاوی که ته ی قه له و.

إِکْتَارَ الفرس: نه سه په که له کاتی
غاردان و بازدان دا کلکی به مرز
کرده وه.

الکاذَة: گوشتی لای ژوروی پان ه واته
گوشتی توپی سمت.

إِکْتَارَتِ الناقة: حوشرمه که له کاتی
که ل دان دا کلکی به مرز کرده وه.

الکاذي: جوړه دره ختیکه ه بپروانه
مادهی (کَدَو).

اِكْتَارَ لِفَلَانٍ: خۆی ئاماده کرد
به جَنبُودان به فلان.

اِكْتَارَ الشَّيْئِ: شتهكهی خسته سهر
یهك.

تَكْوَرُ الرَّجُلُ: پیاومكه حاجی هه ئكردن
خۆی كورج كرد، خۆی گیف دا.

تَكْوَرُ الْجَبَلُ: كێومكه پوخوا.

تَكْوَرُ السَّائِلُ: شلهمههیهكه تكهی
كردو داچۆراپه خوار.

الْكَارَةُ: نهوهی كۆدمهكرێتهوهو شهتهك
دمدرئ و لهكۆل دمدرئ له بژێو و له
پۆشاك.

الْكِرَانُ: كۆلهسه ههنگ: شوینی
تهنگه بهمر: كه دروست دمكرئ بۆ
نهوهی ههنگ شانه ههنگوینی تێدا
رابهستئ و ههنگوینی تێ بكا.

الْكِرَاةُ: بهمانا (الْكِرَاو) دئ و
پهپۆیهكه ئافرمهت دهپخاته سهر
سهری خۆی.

الْكُورُ: كۆمهلی زۆر له خوشتر و
پهشه و ئاخ (جهله به خوشتر و
گایهلو گاران) و زیاده و دمگوترئ:
(نمود بالله من الحر بعد الكور)
پهنا دهگرین بهخودا لهكهمو كورتی
دواى زێدمبوون.

الْكُور: كورمى ئاسنگهر و بارگه نهو
كهژاوه و (ك: اكوار و كیران) هیلانه
ژمنگه سورمو زهمردمواله.

الْكُورَةُ: دمفهر و ناوچه و چهند شار و
گوندى و هۆیهیهكه پهپوهندهپیهکی
تایبه تییان پێكهوه ههیه.

الْكُورَةُ: شانهههنگ و خهلیه ههنگ و
كۆلهسه ههنگ.

المَكْوَرُ: (رجل مَكْوَر) پیاویکی خراب و
پهوشته ناشیرینه و زۆر بلس و
چهقهچهناوه.

كَازَ كَوَزًا: به گۆزمو كێتهله ناوی
خواردموه.

كَازَ الشَّيْئِ كَوَزًا: شتهكهی كۆكردهوه.

اِكْتَارَ: بهمانا (كَازَ) دئ و دمگوترئ:
(اِكْتَارَ الْمَاءِ) ئاومكهی كۆكردهوه.

تَكْوَرُ الْقَوْمُ: خهلكهكه گردبوونهوه.
الْكُوزُ: گۆزه (گۆزهی ئاو).

المَكْوَرُ: (رجل مَكْوَر الراس) پیاویكه
سهر درێژه.

الْكَوْزَبُ: برپاوه مادهی (كَزَب).

كَاسَ الْإِنْسَانَ كَوْسًا: مروڤهكه لهسهر
هاج رۆشت.

كَاسَتَ الْحَيَوَانَ: ئازدهكه هاجیکی
پهپۆی و لهسهر سی هاج رۆشت.

كَاسَ الْعَقِيرَ: خوشتره هاج پهپومكه
بهسهر پێشهوهی دا تریل بوو.

كَاسَتَ الْحَيَةَ: مارهكه له شوینی خۆی
پهپۆیهكه بهست و خۆی خپركردهوه.

کاس فی سیره: له پوښتن دا قونگرانی
نواندو ته مبهل بوو.

کاس فی البیع: له مامه لکه ی دا
نرخه که ی که م کردموه ۵ دمگوتری: (لا
تکسني يا فلان في البيع): فلانکس
نرخي کالاکه که م مه که رموه.

کاسی فلانا: فلانکسی خسته سهر زهوی،

یان به سهر سهری دا ترلی کرد.

اکاس فلانا: به مانا (کاسه) دی.

کوسه: به سهر سهری دا ترلی کرد ۵
یان ژیره ژوری کرد.

اكتاسه عن حاجته: له نیشه که ی
مه نعی کردو نه په پښت نه نجامی
بدا.

تکاوَسَ لَحْمُهُ: گوشتی که وته سهر
یه که و له له بوو.

تکاوَسَ العُشْبُ ونحوه: گیاو گزمکه
زور بوو تیک هالا.

تکوس الرجل: پیاو که تی شکاو
نشوستی به سمر دا هات.

الکاس: سوکراوی وشه ی (الکاس).

الکوس: جونبوش هاتنی دمر پیاو
نرېکبوونه و می دمر پیاو نه گانه له
خنکان.

الکوس: ته پل ۵ داریکی سی سوچه
(سی گوشه یه) دارتاش گوشه ی
ته خته دارمکانی پی مه زننده دمکا.

الکوساء: (ارض کوساء) زمویه کی
فره گیاو گزمه، گیاو گزمکه ی پرو

تیکچرژاوهو سواری یه که بووه.

الکوسه: کوله که یه کی ورده
دمکوئیندری و ده خوری.

الکوسی من الخيل: نه سبی قاج کورت
(دهست کورت).

کوسج: پروانه ماده ی (کسج).

تکوسج: پروانه ماده ی (کسج).

الکوسج: پروانه ماده ی (کسج).

کاع الکلب کوعا: سه که که به ناو لبه لان

دا پوی و به هوی گهر می لبه که وه
قاجه کانی راست دانه دمنان ۵ له سهر

چوکی پوی نه پتوانی هه لسی.

کاع عن الشئین: له شته که ترسا.

کوع فلان کوعا: فلانکس له په دهستی

په نا مه که کی نه ستور بوون ۵

مه که کی وشک و باریک بوو ۵

دهسته کانی پروان له په کتر کرد ۵ (فهر

اکوع وهي کوعا).

کوعه بالسيف: به شمشیر لی ی دا

تاله په دهستی خوارو خنج بوو.

تکوعت یده: دهستی خوار بوو.

الکاع: له په دهست به لای قامکه

بچکوله وه، که پی شی دمگوتری:

(الکرسوع).

الكوع: لهپەدەست بەلای قامكە
 گەورمەو ە (ك: اكراخ).
 كاف الاديم كَوْفًا: قەراخو بيجاغى
 چەرمەكەى بېرى.
 كَوْفَ الرَّجُلُ: پياوگە هاتە شارى
 كوفە.
 كَوْفَ الشَّيْئِ: شتەكەى دوور خستەو.
 كَوْفَ الاديم: چەرمەكەى بېرى.
 كَوْفَ الكاف: پىتى كافى نووسى.
 تَكْوَفَ الرَّجُلُ: پياوگە خۆى شوبهاند
 بە دانىشتوانى شارى كوفە ە يان
 خۆى بەكوفەى لەقەلەم دا.
 تَكْوَفَ القومُ: خەلكەكە كۆبوونەو
 خەرمانەيان بەست.
 الكَوْفى: دىگوتى: (الناس في كوفى من
 أمرهم) خەلكەكە دىربارەى ئىشى
 خۇيان پىك و پىك نىن.
 الكَوْفَانُ: لىبى خېرمىبوو، كۆمەلە لىبى
 خېركراو ە قەصەبو درەختى بى
 كەلەك و شىن بوو لە شوپىنى
 نەگونجاو ە ناپەحەتى و چورتەو
 ناخۇشى ە شەپى سامناك ە
 بەرگرى و پارىزگارى لەمافو
 نەتمەو و ناموس.
 الكوفية: پارچە قوماشى ئاورىشمو
 شتى وا كەدىمكىتە گۆترمو لەژىر
 مەگالەو سەرى پى دادمپۇشرى ە
 يان لەمل دىمناپىندى.

كَوَكَبَ: بېروانە مادەى (كَكَبَ).
 الكَوَكَبُ: بېروانە مادەى (كَكَبَ).
 الكَوَكَبَةُ: بېروانە مادەى (كَكَبَ)..
 الكوك: خەلۆزى كوك ە خەلۆزى ماو
 لە مەمەلەى چۆراندنەو
 خەلۆزى بەرد.
 الكوكايين: مادەى سىرپكەرە
 لەگەلەى رومكى كۆكا بەرھەم
 دەھىندىرئو لەبوارى پزىشكى دا بۆ
 كارى سېرگىن بەكاردەھىندىرئ.
 تَكْوَلُ القومُ: خەلكەكە خېرىونەو.
 تَكْوَلُ عَلَى فلان: خەلكەكە
 گەلەكۆمەكيان لە فلان كىردو
 بەجنىو و بەلىدان پەلامارىيان داو
 وازيان ئى نەھىنا.
 إكْالوا عليه: لىبى خېرىونەو،
 گەلەكۆمەكيان ئى كىرد.
 الاكْوَلُ: گىرد، تەپۆلكە، كىوى بچوك ە
 (ك: اكاول).
 الكولان: ئەسەل (درەختى ئەسەل).
 الكولاييا: تويىكىلى درەختى كۆلايا كە
 مادەى صابونى تىداپە بۆ
 پەلداگرىنى كەفو ەلچون لە
 مەشروپات بەكاردەھىندىرئ.
 كَوْمُ الشَّيْئِ كَوْمًا: شتەكە گەورە بوو ە
 بەزۆرى بۆ گەورمىبونى دوگى حوشتر
 دىگوتىرئو بەكاردى ە دىگوتىرئ: (كَوْمُ
 البعير، فهو اكوم والناقة كوما).

كَمِ الشَّيْنِ: شتهكهی كۆكردهوه

همندیكى خسته سمر همندیكى.

اِكْتَامَ الرَّجُلُ: بیاومكه لهسمر سمری

پهنجهكانی قاجی ههئروشكا.

الْكَوْمُ: كۆمهله شتی خرکراوه

لههمرشتیك بئ ۵ بهرزاییو

تهبۆلکه ۵ (ك: اكرام وکیمان).

الْكَوْمَةُ: بهمانا (الْكَوْمُ) دئ.

كان كَوْنًا وکیانا: پهیدا بوو.

كَوْنُ الشَّيْنِ: شتهكهی له پارچهكانی

پێك هینا ۵ پارچهكانی لێك دانو

شتهكهی دروست كرد.

كَوْنُ الله الشَّيْنِ: خودا شتهكهی

لهنهبوونهوه هینایه گۆرهبانی

بوونهوه.

اِكْتَانَ الشَّيْنِ: شتهكه پهیدا بوو.

تَكُونُ الشَّيْنِ: شتهكه پهیدا بوو ۵

دمگوترئ: (كَوْنُهُ فَتَكُونُ) ۵ پهیدای

کردو پهیدا بوو ۵ كهوته جم و جۆل

۵ عهرمب بهناحمز دهئین: (لا كان

ولا تَكُونُ) نهبووه نهجولاومهوه.

تَكُونُ فلانًا: جووه سمر شیوهی

فلانكس ۵ شیوهی نهوی گرت ۵

لهفهرموودهی پیغهمبهردا (د.خ)

هاتوو: (من رأني في المنام فقد رأني

فان الشيطان لا يتكلمني).

إستكان: ملکهجو زهلیل بوو.

الكائنة: پوداو، ههبوو ۵ (ك: كوانن).

الكائون: بپروانه مادهی (كئن).

الْكُونُ: ههبوونی پههاو گشتی ۵ ههروا

ناوه بۆ نهو شتهی بهیهك تهكان

پهیدا دهبی ۵ ومکوو پهیدا بوونی

پوناکی لهدوای تاریکی.

الكونان: دونیاو قیامت.

الکينة: حالهتو چوئیهتی ۵

دمگوترئ: (بات فلان بکینه سوء)

فلانکس بهحالیکی ناخۆش پۆزی

لئ بۆوه.

المكانُ: مهنزلو شوین، پلهو پایه.

المكانة: شوین، پلهو پایه.

كاهَهُ كَوَّاهُ: بۆنی دهمی کرد.

كَوَّاهُ الرَّجُلُ كَوَّاهُ: بیاومكه سهرسام بوو.

تَكَوَّهت عليه اموره: نیشهکانی زۆرو

پهرتهوازه بوون.

كَوَّى في البيت كَوَّةً: کونی دوکهلگیشو

ههواگیشی لهخانووهکه کرد.

تَكَوَّى: چوووه ناو شوپینتیکی

تهنگهبهرموه تییدا ویکهاتهوه.

الْكُو: کونی دیوار (پهنجهره) بۆ

دوکهل دهرکردن و ههوا هینان و

گۆرپهین و پوناکی ناو خانومهکه.

الْكُوَّةُ: بهمانا (الْكُو) دئ ۵ (ك: كَوَات

وكراء).

كَوَّاه كَيَّا وکيَّة: داخی کرد ۵ بهناسنی

گهرم کراو پیستی سوتاند.

گوى الثوب: قوماشه‌کەى ئوتوکرد
ئوتوى بەسەردا ھىناو برد بۆتەوھى
چىرچ و لۇچى نەمىنن.
گوى فلاناً بعينه: جاوى بېرە فلانکەس.
گوت العقبُ فلاناً: دووپشك
بەفلانکەسىيەوھ دا.

كاواۋ: جوينى پىدا.

اكتوى: بۇ موتاومەھى (گوى) دى.

اكتوى فلان: فلانكەس ھەندى لى
جەستەھى خۇى داخكرد ۋ خۇى
ھەلگىشاو لافى كىردەوھى پەسندى
بۇخۇى لىداو واپش نەبوو.
تگوى بالشىي: بەگەرمى شتەكە
خۇى گەرم كىردەوھ.

تگوى الرجلُ بجسدِ امراته: بىاومكە
خۇى بەجەستەھى ژنەكەھى گەرم
كىردەوھ.

استگوى: ھەولنى داخكردنى دا.

الكاوياء: كاوييە، داخ، پارچە ئاسنىكە
گەرم دىمىرى ۋ داخ كىردنى جەستەھى
نازەل ۋ شتى وای پى نەنجام دىمىرى.
الكواۋ: كەسنىك زۆر نىشى داخكردن
نەنجام بىدا ۋ كەسنىك نىشى جىل
ئوتوكرىدن بى (ئوتوچى) ۋ زمان
پىس و فىتنەو جىنيو فروش.

الكئة: شوينى داخ كىردن.

المكواۋ: ئوتو، ئامىرى ئوتوكرىدن
ئامىرى داخكردن.

گى: پىتىكە لىو پىتانەھى فىعلى موزارىع
مەنصوب دىكا ۋ واپش دىمىرى جەرفى
جەپەو ماناى (لى) دىمگەپەنە ۋ جارى
واپش ھەپە بەمانا (كىف) دى.

كأء عن الأمر كئناً و كئنة: لىكارمكە
بىزار بوو پىنى ناخۇش بوو، لىپىش
جاوى شىرىن نەبوو بەر دلى نەكەوت.
اكاءه إكاء و إكاءة: لىكارمكەھى
گىراپەوھ نەپەشت بچى نەنجامى
بىدا.

الكأء: زەمىفو ترسنىك ۋ ورە پوخاۋ.
الكئىن و الكئى: بەمانا (الكاء) دى.
كئت الجهان: ئامىرمكەھى ئامادە كىرد
بۇ نىش پى كىردن.

كئت الوعاء: زەرفەكەھى پى كىرد.
كئت و كئت: ئاۋاۋ ئاۋا، شىلەدرو
بىلەدر.

كاح فيه السيفُ كئحاً: شمشىرمكە كارى
تىكرد.

كئح كئحاً: ئاشىرىن ۋ زىرو ئاقۇلا بوو
(لەر اكيح وھى كىحە).

اكاح: بەمانا (كاح) دى ۋ دىگوتىرى:
(ما اكاح فيه السيف) شمشىر كارى
لى نەكرد.

اكاح فلاناً: فلانكەسى بەھىلاك برد.
الكاح: بىنارى كىو پىدەشت ۋ (ك):
اكىح ۋ كىوچ.

الکيخ: به مانا (الکاح) دئ.

کاد الغراب کيدا ومکيدة: ههله پر شه که

به هه موو هي زي قير اندی.

کاد الرئد: چهر خه که ناگري کردموه.

کاد بنفسه: به ناره حه تي گياني له ده ست

دا، له کاتي گيانه لاو دا زور ناره حه ت

بوو.

کاد فلانا: فيلي له فلان کهس کرد، هه لي

خه له تاندا.

کاد له: فيلي بو کرد ه پيلاني بو

نايه وه وپستي زياني بي بگه به ني.

کاد القوم: شمري له گه ل خه لکه که کرد.

کاد الشيني: چاره شمري شته که ی کرد.

کايده: به مانا (کاده) دئ.

تکاييد الرجلان: دوو پياوه که فيليان

له به کتر کرد ه ده شگوتري: (ي فلان

تکاييد) فلان کهس جوړه توندو

تيز به يکه هه به.

الكيد: فيل کردن له که ساني دي که و

هه ولي زيان بيگه باندنيان به دزي و

په نامه کی ه نه نجامداني گار

به ريك و پتي و به شي وه ی عه داله ت

ه وشه ی (کيد) نه گمر پال ناده ميزاد

بدرئ مبه به ست مانای په که مه ه

نه گمر پال خودا بدرئ مانای دوو هم

مبه به سته ه هه روا وشه ی (کيد)

به مانا شه رو جهنگ دئ، ده گوتري:

(غزا فلان فلم يلقي كيدا) فلان کهس

غه زای کردو توشی شه رو جهنگ

نه بوو (ک: کيرد).

الكيان: فيله زان و ته لکه باز ه پيوي

سروشت.

المكيدة: فيل ه (ک: مکايد).

كار القرس كيارا: نه سپه که که وه ته

پويشتن و کلکی به مرز کردموه ه (فهو

کير).

اكار عليه يضر به: ده ستي کرد

به لي داني.

تكاير الرجلان: دوو پياوه که ليكيان

دا.

الكي: موشه ده مه؛ ناميري که له پيست

دروست ده گري و ناسنگه ر به گاري

ديني بو گه شان ه وه خوش کردني

ناگري کورمه کی ه (ک: اكيار

و کيرة).

الكيرو سين: شله مه ني به که ناماد مياشي

زوري تي دايه بو گر گرتن له ماده ی

پيترو ل ده رده يندري.

كاس الولد كينسا وكياسة: مندا له که

عاقل بوو ه زيرو ناغر بوو ه (فهو

کينس و کيس) ه (ک: اكياس و کيسه

و کيسي) (وهو الاكيس وهي الكونسي

والکيسي).

كاس فلانا: بهمه قل و زيرمكى به سهرى
دا زال بوو.

كاس، و اكيس انسان: مندالى
عاقل و ناغرى بوون (فهر مكنيس
وهي مكيسه).

كاسه: واى لى كرد عاقل بى.

تكيس فلان: فلانكهس ناغرى خو
نیشان دا ۵ زيركو وريا بوو.

الكوسى: عاقل و ناغر.

الكياسه: بوجونى زيرمكانه و به سودو
هه لېزاردن پيازى پاست.

الكيس: سه خى سروشتى و گشت و گو
خوشى ۵ عهقل و ناغرى ۵ (ك:
كوس).

الكيس: كيسه باخه، كيسه يهكى
تايه تاييه بۇ تيدا هه لگرتنى پاره و
درو مروارى و شتى لهو جوړه ۵
تورمه كه پاره، سهرده ميك بووه پاره
زيو و نيكل و شتى لهو جوړه بووه
هه موو كيسه يهك نه ندازه يهكى
تيكراوه و مامه له بهو كيسه پارانه
كراوه ۵ گوتراوه: (اشريت فرسي
بخمسة اكياس) نه سپه كه م كړپوه به
پينج كيسه پاره ۵ هه روا وشه
(الكيس) ناوه بۇ نه و پهرده يه
مندال له ناو سكى دايكى دا تييدا يه.

المكياس: (امراة مكياس) نافرمتيكه
كورى عاقل و ناغرى بوون ۵ (ك:
مكياس).

كاس الرجل كيسانا وكيوصا: پياو كه
ترسنوك بوو، ورهى پوخاو له كارمكه
دا سهرمه كتوو نه بوو ۵ پياو كه
به خيراى پويى.

كاس من الطعام والشراب: زورى
خواردن خواردو شله مهنى خواردوه.

كاس عند فلان من الطعام: لاي
فلانكهس خواردنى خوارد.

كاس طعامه: به تنه نيا نانى خوارد.

كايصه: پراوه ي كرد.

الكينص: پړدى ته واو.

الكينص: پياوى ته نكه تيزه ۵ دل
پيس و پړدو دروژن.

كاف الشين كيفا: شته كه ي بريه وه.

كيف الشين: شته كه ي پارچه پارچه
كرد ۵ چونه تاييه كى تايه تى بۇ
ديارى كرد.

كيف الهواء: پله يهك هه واكه ي گوړى
بۇ ساردى يان بۇ گهرمى به هو
ناميرى گهرم كهرمه يان سارد
كهروه.

انكاف الشين: شته كه بريه وه.

تكيف الشين: شته كه چونه تاييه كى
بوخوى و مرگرت.

كَالَ الْفَرَسِ بغیره: مهزمندەى رۆیشتنى
 ئەسپەكەى كرد بە ئەسپىكى تر.
كَيْلَ وَكَوْلَ الْقَنْحِ: گەنمەكە بەنامىرى
 پىوانە مهزمندە كرا ۵ (فەر مكيل
 ومكول).

كَايِلَت فُلَانًا: بۆ فلانكەسم پىواو
 ئەویش بۆى پىوام.
كَايِلَ الرَّجُلُ صَاحِبَهُ: پىاوەكە قەسى
 وەكوو هاوەلەكەى كردن، كردهوى
 ئەوى كرد ۵ يان جنىوى پىدانو
 تىرجوینى كرد.
كَيْلَ فُلَانٍ: فلانكەس ترسا، ترسنۆك
 بوو.

كَيْلَ فُلَانِ الْبُرِّ: زۆرى گەنم بۆ
 فلانكەس پىوا.
اِكْتَالَ مِنْهُ وَعَلَيْهِ: ئىى وەرگرت،
 بۆخۆى سەرو كارى پىوانەكەى
 كردو نەبەيشت خاوەنەكەى بۆى
 ببپوئ.

تَكَايِلَ الرِّجْلَانِ: ئەو دوو پىاوە
 ھەرىكەيان دانەوئلەى بۆ ئەوى تر
 پىوا ۵ يان جنىويان بە يەكتر دانو
 يەكتر يان تىرجىنيو كرد.
الْكِيَالَةَ: كرى پىوانەكردن ۵ پىشەى
 پىوانەكردن.

الْكَيْلُ: ئەو ئامىرەى شتى پى پىوانە
 دەكرئ وەكوو قسناغو تەنەكەو

تَكَيَّفَ الْهَوَاءُ: پلەى كەشو ھەوا گۆرا
 پلەى گەرمى يان ساردى گۆردرا ۵
 پلەى ساردى لەھاوین دا دابەزى و
 لەزستان دا بەرز بۆو.

تَكَيَّفَ الشَّيْءُ: شتەكەى كەم كردهو.
كَيْفَ: ئىسمیکە مەبنییه لەسەر فەتخە ۵
 بەزۆرى مەعنای ئىستفهام دەگەپەنئ ۵
 وایش دەبئ بۆ مەعنای تەعەججوبو
 سەرسام بوون دئ.

الْكَيْفَةُ: پارچە چەرمو شتى وا ۵ يان
 پارچە پەرۆپەك داوینى كراسى
 لەلای پىشەوہ پى پینە بكرئ.
الْكَيْفِيَّةُ: حالو چۆنیەتى شت.

مُكَيَّفَ الْهَوَاءُ: ھەوا گۆر گەرمكەرو
 ساردكەر.

كَالَ الزُّنْدُ كَيْلًا وَمَكَالًا: چەرخەكە
 ناگرى نەكردەو.

كَالَ الْبُرِّ وَغَيْرِهِ: گەنمەكەى پىوا، نىسكو
 نۆكو جوو چەئتوكەكەى پىوانە كرد ۵
 دەگوترئ: (كَلْتُ فُلَانًا الطَّعَامَ) خواردنم
 بۆ فلانكەس پىوانە كرد.

كَالَ الصَّنِيرَفُ الدَّرَاهِمَ: پارە
 خوردكەرمو مەكە دەرھەمەكانى كىشانە
 كردن.

كَالَ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: شتەكەى بەیەك
 گرتن، بەرامبەرى پى كردن.

رېمو شتی وا ۵ نهو پرېشكو
شتانهی لهچمرخو بهردو نهستی
لهكاتی ناگرکردنهوهدا بلاو
دمېنهوه.

الكَيْلَةُ: نامیریکه دانهوڼلوی پې پټوانه
دمگری ۵ لهرېمو تهنهکمو قسناغ
بچوکرته.

الكَيْلَاجَةُ: نامیریکي پټوانه
عیرافیان، دهلین مهنیک و حموت
لهسر ههشتی مهنیک دمگری.

الكَيْلَةُ: شیوهی پټوانه کردنی
دانهوڼلمو میوژو خورما پښه.
الكَيْال: پټوانهکمر ۵ (قهپانچی).

الكَيْل: نهو وردمیهی لهکاتی برېنهوهو
کړاندنی زیرو زیو و شتی وادا
هه لدهوهری.

الكَيْلُول: دواسهنگهرو دواړیز
جهنگاوهران لهشپردا ۵ ترسنوک ۵
تهپولکمو بهرزیی له زموی دا.
الكيلو: هزار ۵ دمگوتری: (کیلو غرام
و کیلومتر).

الكيلوس: خوارددمهنی که
لهمهعیدهدا خردمبیتهوه پئیش
نهووی بچپته ناو ریخوڼلوه.

الكيمياء: فیل زانی و وریای و لیزانی
بؤ گورپنی هندی معدن بؤ
معدنی تر.

علم الكيمياء: لهزاروهی گون داو لای
زاناکان بریتی بووه له لایردن و
داړنینی هندی تایبتمهندی له
جهوههره معدنییهکان داو تیډا
خولقاندنی هندی تایبتمهندی
ترو گورپنی معدنهکه بؤ زیږ ۵
بهلام زانستی کیمیا بهلای زانا تازمو
سهردمهکانی پېشکوتنی
پیشهسازی بریتیبه لهزانیاریهک
که لیکوڼینهوه له تایبتمهندییه
عونصوره مادیهکانی جهوههره
معدنییهکان دمکاو نهو
گورپنکاری و دیاردانهی بهسهریا دین
لهکاتو ساتی دیارپکراودا،
بهتایبتهی کاتی هندی معدن
لهههندیکی تردا تیکه ل دمن، پان
هه نديکیان لههه نديکیان
جیادمگرینهوه.

الكيميائي: کیمیاگر، شارمزا لهبواری
کیمیا ۵ پان نهو کهسهی پاسا
کیمیاوییهکان بهتخواوی پهپرمو
دمکا ۵ (ک: کیمیاون و کیمیاوون).

التفاعل الكيميائي: نهوویه مادهیهک
کاربکاته سهر مادهیهکی ترو
پټکاتهکهی بگورپ ۵ پان گورپانی
کیمیاویانهی شت لهمادهدا بهووی
گهرمی پان کارپگهری
کارهبائییهوه.

الْكَيْمُوسُ: پالتمه‌ی بژیو، ماده‌یه‌کی
شیر نامیزه سپییه گونجاوه بۆ
هه‌لمزین ریخۆله‌کان و مری ده‌گرن
له‌خۆراک کاتێ ئه‌و خۆراکه
به‌ناویان دا تیپه‌ر ده‌کا.

الکيوسية: پێویستی جه‌سته بۆ
خواردن و بژیو.
گان کینا: ملکه‌ج بوو.

اکان الله: خودا زه‌لیل و ملکه‌جی کرد.
إکتان: غه‌مبار بوو ه‌ خه‌فه‌تی خۆی
شارده‌وه.

إستکان: زه‌لیل بوو.

الکینا: توێکی روه‌گیکه‌ له‌ بێری
(الکریة) له‌نه‌مریکای باشورو ولاتی
هیندوستان و جاوه‌ ده‌روێ، ماده‌ی
کینینو کۆندین و چه‌ند شتیکی تری
لێ ده‌رده‌یێندری.

الکینة: که‌فاله‌ت و به‌رعۆده‌یوون.

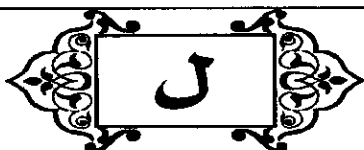
المُکْتَانُ: که‌فیل و به‌رعۆده‌ بوو.

کاهه‌ کینها: بۆنی ده‌می کرد.

الکيئة: که‌سێک ه‌رت و فیل نه‌زانی.

جدول العناصر الكيميائية

الاسم	الرمز	الوزن الذري	العدد الذري	الاسم	الرمز	الوزن الذري	العدد الذري	الاسم	الرمز	الوزن الذري	العدد الذري
أرنيوم	Er	١٦٧.٢	٦٨	تيلوريوم	Te	١٢٧.٦١	٥٢	فرميوم	Fm	٢٤٨	١٠٠
أرغون	Ar	٣٩.٩٤٤	١٨	تنغاليوم	Ta	١٨٠.٨٨	٧٣	فضة	Ag	١٠٧.٨٨٠	٤٧
أزوت	N	١٤.٠٠٨	٧	تنجستين	W	١٨٣.٩٢	٧٤	فلور	F	١٩	٩
استنتين	At	٢١٠	٨٥	توريوم	Th	٢٣٢.٠٤	٩٠	فوسفور	P	٣٠.٩٧٥	١٥
أكسينيوم	Ac	٢٢٧	٨٩	توليم	Tm	١٦٩.٠٤	٦٩	قصدير	Sb	١١٨.٧	٥٠
أكسجين	O	١٦	٨	تيتانيوم	Ti	٤٧.٩	٢٢	كاديوم	Cd	١١٢.٤١	٤٨
الومنيوم	Al	٢٦.٩٨	١٣	جرمانيوم	Ge	٧٢.٦٠	٣٢	كبريت	S	٣٢.٠٦٦	١٦
أمريسيوم	Am	٢٤٣	٩٥	حديد	Fe	٥٥.٨٥	٢٦	كربون	C	١٢.٠١	٦
انتيموان	Sb	١٢١.٧٦	٥١	ديسبروسيوم	Dy	١٦٢.٤٦	٦٦	كروميوم	Cr	٥٢.٠١	٢٤
إنديوم	In	١١٤.٧٦	٤٩	ذهب	Au	١٩٧.٠٢	٧٩	كروثون	Kr	٨٣.٨٠	٣٦
أورانسيوم	U	٢٣٨.٠٢	٩٢	راديوم	Ra	٢٢٦.٠٥	٨٨	كسنيون	Xe	١٣١.٣	٥٤
أورونيوم	Eu	١٥٢	٦٣	راديوم	Ra	٢٢٦.٠٥	٨٨	كاليوم	K	٣٩.٠٩٨	١٩
أوسميوم	Os	١٩٠.٢	٧٦	رصاص	Pb	٢٠٧.٢١	٨٢	كلور	Cl	٣٥.٤٥٧	١٧
ايتريوم	Yb	١٧٣.٠٤	٧٠	روبيديوم	Rb	٨٥.٤٨	٣٧	كلينوريوم	Cf	٢٤٦	٩٨
ليثيوم	Li	٦.٩٤	٣	روثينيوم	Ru	١٠١.٠٧	٤٤	كوبالت	Co	٥٨.٩٤	٢٧
باريوم	Ba	١٣٧.٣٦	٥٦	روبيديوم	Rb	١٠٢.٩١	٤٥	كوريوم	Cm	٢٤٣	٩٦
برازيلونيوم	Pr	١٤٠.٩٢	٥٩	رنيوم	Rn	١٨٦.٢١	٨٦	لانتانم	La	١٣٨.٩٢	٥٧
بركلينيوم	Bk	٢٤٥	٩٧	زئبق	Hg	٢٠٠.٥٩	٨٠	لوتاسيوم	Lu	١٧٤.٩٩	٧١
بروتكتينيوم	Pt	٢٣١	٩١	زركونيوم	Zr	٩١.٢٢	٤٠	ليثيوم	Li	٦.٩٤٠	٣
بروم	Br	٧٩.٩١٦	٣٥	زونيغ	As	٧٤.٩١	٣٣	مغنيزيوم	Mg	٢٤.٣٢	١٢
بروتينيوم	Pm	١٤٥	٦١	زنك	Zn	٦٥.٣٨	٣٠	منغنيزيوم	Mn	٥٤.٩٣	٢٥
بريليوم	Be	٩.٠١٣	٤	سترونتيوم	Sr	٨٧.٦٢	٣٨	موليبدينوم	Mo	٩٥.٩٥	٤٢
بسموت	Bi	٢٠٩	٨٣	سيريوم	Ce	١٤٠.١٢	٥٨	نيتونيوم	Np	٢٣٧	٩٣
بيلانيوم	Pb	٢٠٩	٨٢	سكانديوم	Sc	٤٤.٩٦	٢١	نحاس	Cu	٦٣.٥٤	٢٩
بيلاديوم	Pd	١٠٦.٧	٤٦	سليسيوم	Si	٢٨.٠٩	١٤	نيكل	Ni	٥٨.٦٩	٢٨
بولونيوم	Po	٢١٠	٨٤	سليسيوم	Se	٧٨.٩٦	٣٤	نيوبيوم	Nb	٩٢.٩١	٤١
پوتاسيوم	K	٣٩.١	١٩	سماريوم	Sm	١٥٠.٤٣	٦٢	نيوديميوم	Nd	١٤٤.٢٧	٦٠
بورق	B	١٠.٨٢	٥	سيريوم	Ce	١٣٢.٩١	٥٥	نيزن	Nz	٢٠.١٨٣	١٠
بولونيوم	Po	٢١٠	٨٤	صوديوم	Na	٢٢.٩٩٧	١١	هافنيوم	Hf	١٧٨.٠٦	٧٢
تاليوم	Tl	٢٠٤.٣٩	٨١	غاليوم	Ga	٦٩.٧٢	٣١	هولميوم	Ho	١٦٤.٩٤	٦٧
تريوم	Tb	١٥٩.٢	٦٥	غولونيوم	Gd	١٥٦.٩	٦٤	هليوم	He	٤.٠٠٣	٢
تكنيشيوم	Tc	٩٩	٤٣	فاناديوم	V	٥٠.٩٥	٢٣	هيدروجين	H	١.٠٠٨	١
				فرانسيوم	Fr	٢٢٣	٨٧	يوت	I	١٢٦.٩١	٥٣

اللام (ل): پیتی بیستو سیهه مه له

پیتسهکانی هیجا ۵ شوینی ئی

دهرهاتنی سهری زویان کهلهبنکی

ددانی پیتسهوهی لای سمرو بدا.

لات: نهفی و نهرییی دمهیهنی، وشهیهکه

پیک هاتوو له (لای نافیه و (تی)

تهننيس و مگوو وشه (لیس) له ماناو

لهفز دا کاریگهیری خوی ههیه و مانای

زهمان نهفی دمکاو بهزوری پهکیک

لهنيسم و خه بهری چهزف دمکری و

چهزف کراومکه نیسمهکهیهتی ۵

ومگوو (ولات حین مناص) لیتردا

نیسمهکهی چهزف کراوه و له بناغه دا

بهم جوره بووه (ولات الحین حین

مناص).

اللاز و رد: جوره بهردیکی بهنرخه،

رهنگی شینی ناسمانییه یان رهنگی

وهنه وشهیی ههیه له نهغهغانستان و

نهمریکا زوره بو جوانی و

پازاندنهوه بهگاردی.

لاطه لاطا: فهرمانی پیکردو زوری ئی

تامیلا کردموه ۵ داوای کردو وازی ئی

نه هینا هر سوربوو له سمر

داواکردنهکهی چاوی تی بری تا

تارمایی دیار بوو چاوی ئی هه

نه بری.

لاطه بسهم: تیری ئی دا، بهتیر

ههنگاوتی.

لاطه بالعصا: بهگۆچان و دار عهصا

لیی دا.

لاطه علیه: شتهکهی ئی قورس کرد

پیی ئی داگرت.

لاط فی مروره: بهشیوهی هه لاتن پۆیی و

ناوری لههیچ نه دایهوه.

لاف الطعام لانا: خواردنهکهی بهباشی

خوارد.

الاکه الی فلان: بۆلای فلانکهس ناردی

بۆنهوهی نامه و پاسپاردهی پی

بگهیهنی ۵ دهگوتری: (الکني الی

فلان) نهوهم بو بهفلانکهس

بگهیهنه ۵ له بناغه دا (الیکني) بووه

سهنگو سوکی تیداکراوه.

استألك له: نامه و پهیامی نهوی برد.

الملک: نامه ۵ پهیام، بزوینی ههمزه که

گوازاراوهتهوه بو سهر لامهکهو

ههمزهکه چهزف کراوه وشهکه

بوووته (مَلک) ۵ (ک: مَلِک و

مَلَکة).

المَلَکة: نامه و پهیام.

لألا النجم أو البرق: نهستیژهکه

درومشایهوه.

- لَاَ بَعِيْنَه: چاوى بريقهى دا.
لَاَ الشَّوْر بَذْنَبَه: كهله گاكه كلكى
پراومشاند.
لَاَلَات النَّارُ: ناگره كه هه لگيرسا.
لَاَ الذَّمْع: فرميسكى به سهر پومه تى
دا ومكوو مروارى هيتانه خواره وه.
تَلَأْنَا النِّجْم أَوْ الْبَرْقُ: به مانا (لَاَ) دئ.
تَلَأْنَا وَجْهَه: پوخسارى دره وشايه وه.
تَلَأْنَا النَّار: ناگره كه هه لگيرسا.
أَلَلَاءُ: مروارى فروش.
أَلَلَالُ: به مانا (أَلَلَاء) دئ.
أَلْنَالَةُ: پيشه مى مروارى فروش.
أَلَلَاءُ: پوناكى چراو شتى وا
دمگوترئ: (أَنْصَرْتُ لَأَلَاء السَّراج).
أَلْلُؤُ: مروارى ه نهم ماده زور
به نرخه، له ناو سه ده دف دا
به ردومرده دهبئ له پاشه پړوكو شتى
رهق بووى پونو دره وشاوه كه
له گورپانكارى و به رده وام بوونى
عه مه ليهى كيمياوى نيوان
پاشه پړوكى برئ زيندمومرى دهرپايى
دروست دهبئ.
أَلْلُؤَان: شتيك رهنكى ومكوو رهنكى
مروارى وابئ له پونى و بريقه دارى
دا ه دمگوترئ: (لُون لُؤْلُؤَان).
لَامَه لَاماً: دل پيسى و نامهرديى پالدا.
لَامَ الشَّيْئ: شته كهى چاك كرده وه، پيكي
- خسته وه ه دمگوترئ: (لَامَ بَيْنَ الشَّيْئَيْن)
دوو شته كهى پيكيه وه گونجاندن، پيكي
خستن.
لَامَ الْجُرْح: برينه كهى چاك كرده وه، ويكي
هيتايه وه.
لَامَ الصَّدْع: درزه كهى پر كرده وه.
لَوْمَ فُلَان لَوْماً: فلانكس نارپسه ن بوو،
بنه چهو نژادى به ستو خو پړى بوو،
نهمسو دمروونى به ستو نرم بوو ه
(فهر لئيم) ه (ك: لئام، ولؤماء) (وهى
لئيمة) ه (ك: لئام).
أَلَامَ فُلَان: فلانكس رهموشتى به ستو
ناشيريى خوى دمرخستن ه مندالى
خو پړى و هيچ و پوچى بوون.
أَلَامَ الشَّيْئ: شته كهى چاك كرده وه ه
دمگوترئ: (أَلَامْتُ الْجُرْحَ بِالدَّواء)
برينه كهم به دهرمان چاك كرده وه.
أَلَامَ الصَّدْع: قه لشت و درزه كهى
پر كرده وه.
لَاَمَهُ الْأَمْرُ: كار كهى بو گونجاو بوو.
لَاَمَ فُلَاناً: له گه ن فلانكس دا گونجا.
لَاَمَ بَيْنَ الْفَرِيقَيْن: دوو پيپرو تاقمه كهى
پيكي خستن پيكيه وه گونجاندن ه
ليكي دان، پيكي خستن.
لَامَ الرَّجُلُ: پياو كهى نيسيه ت دا بولاي
رهموشت نرمى، به خو پړى و هيچ و
پوچى له قه لثم دا.

لَامَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی رَیْک خسته‌وه.

خوده‌ی پو‌شی.

إِنْتَامَ الشَّيْءِ: بۆ موتاومعه‌ی (لَامَه) دئ،

الْلُزْمُ: نه‌وه‌یه مرو‌ف رُژد بئ و نه‌فسی

واته گونجاو سازا یه‌کی گرت‌ه‌وه،

نزم بئ و له بنه‌ماله‌ی خو‌پ‌ریش

ته‌باو پیکه‌وه گونجاو بوون.

بئ.

إِنْتَامَ الْقَوْمِ: خه‌لکه‌که پیکه‌وه گونجاو

الْلَامُ: (شئ لَام) شتیکی پیکه‌وه

بوون.

گونجاومو ریکه شتیکی قایم و

إِنْتَامَ الشَّيْئَانِ: دوو شته‌که پیکه‌وه

به‌هیزو گونجاوه.

گونجان و به‌کیان گرت ه (هذا کلام

الْلُئْمُ: ریک‌خستن و پیکه‌وه گونجان‌دنی

لا يَلْتَمِمْ عَلَى لِسَانِي) نه‌و قسه‌یه‌که

خه‌لک و خسته‌وه‌ی باری ناشته‌وا‌یی

ناتوانم بیلیم، له‌سمر زوبانم

له‌ناویان دا ه ه‌روا به‌مانا هاوشان و

فورسه.

إِنْتَامَ الرَّجُلَانِ: دوو بیاومکه رَیْک

لُئْمُ فُلَانٍ ه (ك: أَلَام).

که‌وتن و صولحیان کرد.

الْأَمَانُ وَاللُّؤْمَانُ: که‌سیک به‌سروشت

إِنْتَامَ الشَّيْءِ: شته‌که یه‌کی گرتو

خو‌پ‌ری و نه‌فس نزم بئ ه ه‌مر

پیکه‌وه نووسا.

به‌شیوه‌ی بانگ لی‌ک‌راو (منادی)

تِلَامَ الشَّيْئَانِ: دوو شته‌که پیکه‌وه

به‌کاردئ.

نووسان و به‌کیان گرت.

الْلَامَةُ: نامیری شه‌ره (وه‌کوو زری و

تِلَامَ الْكَلَامِ: قسه‌که رَیْک و پَیْک بوو.

مه‌تاو و شم‌شیرو شتی وا).

تِلَامُ: به‌مانا (إِنْتَام) دئ.

الْلُؤْمَةُ: نه‌وه‌ی لاسایی کرده‌وه‌ی

تِلَامُ فُلَانٍ لَامَتُهُ: فلان‌ک‌س زریه‌که‌ی

یه‌کیکی تر ده‌کاته‌وه ه ه‌مر شتی‌ک

پو‌شی.

مرو‌ف به‌خیلی بئ بیری له‌روی

إِسْتَلَامُ: زنی له بنه‌ماله‌ی نار‌ه‌س‌هن و

جوانی و ده‌وله‌مه‌ندی، خانووی

خو‌پ‌ری هینا.

سهرنج پاکیش ه نامیری جوت‌کردن.

إِسْتَلَامُ فُلَانٍ: فلان‌ک‌س چی زری و

الْلَنِيمُ: پیچه‌وانه‌ی (ال‌کریم) ه هاو

چه‌کی شه‌ری لا ه‌ه‌بوو ه‌ه‌مووی

و‌پ‌نه‌و هاوشیوه ه ده‌گوترئ: (هر

پو‌شی.

لنیمه) نه‌و ده‌شوبه‌پته نه‌و ه وه‌کوو

إِسْتَلَامُ الْجَنْدِي: سهریازمه‌که زری و کلاو

نه‌و وایه، له‌و ده‌چی.

اللَّبَّاءُ: زهك؛ شیرى نازدهل و گیانله بهری

تر له سهره تاي بیچو یونیان دا تا

شیرمه کیان که می رون دمبیته وه.

اللَّبَّوَةُ: به مانا (اللَّبَّوَةُ) دئ.

لَبُّ لَبَابَةٍ: بوو به خاوهن عهقل و هام (فهر

لَبیب).

لَسْبُ بِالْمَكَانِ لَبًّا وَلُبْرًا: له شویننه که

مایه وه و جیگیر بوو.

لَبُّ فَلَانًا: له گهر دننی فلانکه سی دا.

لَبُّ اللُّرْ: بادامه که سی شکاندو ناوکه که سی

دهره ینا.

أَلْبُ السَّرْجُ: کشت و کاله که

بهرو بو و مه که سی دمرکه وت.

لَبُّ لِكَ الشَّيْءِ: شته که خوی دمرخست بو

تو.

أَلْبُ بِالْمَكَانِ: له شویننه که مایه وه.

أَلْبُ عَلَى الْأَمْرِ: پابه ندی کارمه بوو،

و مگری بوو لئی جیا نه بو وه.

أَلْبُ الدَّابَّةِ: بهرسنگی بو و لاخه که کرد

بوئنه وهی کورتان و بارمه کی بو دواوه

نهر و ا دهگوترئ: (أَلْبُ السَّرْجِ)

بهرسنگی بو زینه که دروست کرد.

أَلْبُ دَارِي دَارِ فَلَانٍ: خانوه که م

بهرام بهر خانوی فلانکه سه.

لَبُّ الْعَبْدِ: دانه و یله که بوو به نارد.

تَلَبَّبَ فَلَانٌ: فلانکه سی چاکی دامینی

هه لکردو پشتینی بهست ده چه کی

له خو بهست.

تَلَبَّبَ الرِّجْلَانِ: دوو پیاو مه که بینه قاقای

یه کتر یان گرت، دهستیان نایه

بینه قاقای یه کتر.

اِسْتَلَبَّ الرَّجُلُ: عهقل و دهر ونی

پیاو مه کی به تاقی کرد وه.

التَّلْبِيبُ: نهو بهرو و خاویلیه سی

دهگریته مل، بوینباخ و شتی وا، مل

پیچ دهگوترئ: (أَخَذَ فَلَانٌ بَتْلِيبٍ

فَلَانٌ وَبَتْلِيبِهِ) فلانکه سی یه خه سی

فلانکه سی گرت.

اللُّبَابُ: پوخته و کاکله سی شت ده

دهگوترئ: (فَلَانٌ لُبَابٌ قُرْمَةٍ)

فلانکه سی پالفتی سی هسوزو

قهومه که یه تی دهگوترئ: (حَسَبَ

لُبَابٍ): بنه چه و نژادیکی خاوین و

نه جیبیه ده (عِيشَ لُبَابٍ) ژیانیکی

خوش و به ناز بهر و مردمه.

لُبَابُ الْجَوْزِ وَاللُّرْ: کاکله سی گوینزو بادام.

اللُّبَابُ: ناردی زور ورد.

اللَّبَبُ: گهر دن: شوینی ملوانکه له زور

سینگه وه لمبی ورد که داپوخابی و

له ته یاره لب هاتبیتته خوار ده

بهرسنگی کورتان و زین؛ چه بلیکی

پانه به بهرسنگی و لاخه که دا

دههیندرئ و له ههردوو سه ره وه

له کورتان یان له زینه که شه ته ک

دمدرئ وهكوو چۆن پائو له دواوهی
ولاخه كه وه له كورتانه كه قايم
دمكرئ ه ههروا وشهئ (اللب)
به مانا دئ دئ، دمگوترئ: (انه لرخي
اللب) نهو كابرايه دانهرمه ه
دمشگوترئ: (فلان في لب رخى)
فلانكس له ژيانىكى خوش و
ناسايش دايه.

اللُّبُّ من كل شيء: كاكلهو پوختهی
شت له ههرجۆرىك بئ ه نهفس و
حهقیقهتى شت ه (لُّبُّ الجوز واللوز)
كاكهى گۆژو بادام ه ههروا به مانا
عهقل و هوش دئ ه (ك: ألباب
والُّبُّ).

لُّبُّ الأرض: نهو توێژه شاخ و كه نه كهیه
دموران دمورى زهوى داوه.
اللُّبَّة: شوینی ملوانكهو بهرمور لهمل
دا ه خودی ملوانكهكه ه نهو پهتهی
موروهمانى پئ هۆنراونهوه ه (ك:
لِّبَات لِبَاب).

اللَّبِيب: خاومن عهقل و هوش.
اللَّبِيبَةُ: پۆشاكێكه له بهر دمكرئ
نهقۆلى ههیه نهیه خه.

لَبَّيْكَ: حازرو نامادهم له خزمهتت دا
گهردن كهچ و فهرمانبهردارم ه
ههموو كات و ساتێك جار دواجار،
ملكهچ و گۆپراپههلم ه یان روم

لهتۆیهو بههيوای قاهى پهحمهت و
بهخشى تۆم.

المَلْبَبُ: گهردن، شوینی ملوانكه
لهگهردن دا.

المَلْبُوب: (رجل ملوب) پیاویكى عاقل و
ژیره.

لَبَّثَ بِالْمَكَانِ لَبْثًا وَلَبْثًا: لهشوینهكه مایهوه
و جیگیر بوو ه قورشان دهمهروئ:
(قَلَبْتُ فِي السَّجْنِ بِضَعِ سَيْنٍ) ه
دمشگوترئ: (ما لَبَّثَ أَنْ فَعَلَ كَذَا) زۆر
نه مایهوه نهو كارمى نه نجام دا.

الْبَثَّةُ: هیشتییهوه، وای ئی كرد
بمینیتهوه.

الْبِثُّ عن فلان: چاوهروانى فلان بكه
لیى بگهڕى بابعهقلی خوێ
به پێگادا بپروا پاش ماومیهك
دمردمكهوئ چهند پێبازی خواری
گرتووه.

لَبَّثَ: چاوهروان بكه.
لَبَّثَ فلاناً: فلانكهسى هیشتهوه.

تَلَبَّثَ بِالْمَكَانِ: له شوینهكه وهستاو
مایهوه.

إِسْتَلَبْتُهُ: دواى خست ه (به قونگی دا
خستهوه).

إِسْتَلَبْتُ فلاناً: داواى له فلانكس كرد
بمینیتهوه. الْبَثَّةُ: راپوهستان و
سهرمنجدان ه دهلتی: (لي على هذا

سەر شوینی ئازارای لهجهسته دا.	الأمر بُنِيَّة) من له سەر ئهم گاره
الْبَيْخَةُ: بۆنى مىسكى كهسكۆن.	سهرنجيكم ههيه، تيبينيم ههيه.
لَبَدَ بِالْمَكَانِ لُبْدًا: له شوينهكه مايهوهو	الْبَيْخَةُ مِنَ النَّاسِ: كۆمهلو پيپرى
پيوه نووسا.	ئادهميزاد ههريهكهيان لههوزو
لَبَدَ الشَّيْءُ بِالْأَرْضِ: بهزهويهكهوه نووسا.	خَيْلِكَ بِي.
لَبَدَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتهكه بهشتهكهوه	لَبَّحَ فَلَانٌ بِالْعَصَا لُبْحًا: بهگۆچان
نووساو جووشيان خوارد.	لهسهرمهخو لهفلانكهسى داو
لَبَدَ الصَّرْفَ لُبْدًا: خوريهكهى بشكنيهوهو	ليدانهكهشى زۆرى خاياند.
تهپى كردو سويهوه تا كردى بهلباد.	لَبَّحَ بَفِلَانِ الْأَرْضِ: فلانكهسى بهزموى دا دا
لَبَدَ بِالْمَكَانِ لُبْدًا: له شوينيكه مايهوه.	لُبَّحَ بِالرَّجْلِ: پياوهكه خراو كهوته سهر
لَبَدَ الشَّيْءُ: شتهكه نووسا بهشتى ترمومو	زموى.
چهسپ بوو.	الْبَيْخُ: نيشتهجى ۵ دهگوترى: (حي
لَبَدَ الطَّائِرُ بِالْأَرْضِ: بالئندمهكه وهگرئ	ليج) گهړهكو هۆبهيهكه ئاوهدانو
خاكهكه بوو تييدا مايهوه.	قهرمهبالغه خهلكى تييدا نيشتهجييه.
الْبَدَ بِالْمَكَانِ: له شوينهكه مايهوه.	لَبَّحَ جِلْدُهُ لُبُوحًا: گوشتى زۆر بوو، گوشتن
الْبَدَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتهكه	بوو.
بهشتهكهوه نووسا.	لَبَّحَ فَلَانٌ: جنيوى بهفلانكهس دا ۵ لى
الْبَدَ الْفَرَسَ: لبادى لهپشتى ئهسپهكه	دا، گوشتى.
كرد لبادى خسته سهر پىشتى	لَبَّحَ عَلَى الْعَصَا عِنْدَ الْأَمِّ: مهلهمى
ئهسپهكه.	لهسهر نهندامه ئازاراييهكه دانا
الْبَدَ السَّرَجَ: لبادى بۆ زينهكه دانا.	بهگهرمى يان بهساردى بۆئهوهى
الْبَدَ رَأْسَهُ عِنْدَ الدَّخُولِ الْبَابِ: لهكاتى	نازاري بشكى.
چونهزوروموه لهدمرگاكهوه سهرى	تَلَبَّحَ بِالطَّيِّبِ: بۆنى خووشى لهخودا.
دانهواند.	الْبَخُ: درهختيكه لهپيپرى (القرينة)
لَبَدَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتهكهى	لهولاتى گهرمهسيردا دمروئ.
بهشتهكهوه نووساندو چهسپاندو	الْبَيْخَةُ: دهرمانيكه وهكوو مهرهم وايه
پيوه جووش دا.	بهساردى يان بهگهرمى دهخريته

الْبَادُ: لباد دروستکه.

الْبَادَةُ: همرنجی، لبادیک و مکوو

همرنجی کوله بال و شتی و له بهر

بکری بؤ خوپاراستن له باران و

سهرما.

الْبَدُ: خوری و دهگوتری: (ماله سَبَدُ

ولا لَبَدُ) نه موی ههیه نه خوری،

نه کهم نه زور هیچی نیه.

الْبَدُ: همر کولک و مو و خوریهک

پیکهوه بنووسی و بیته لباد و نهو

پارچه قوماش و لبادی دمخریته

زیر زین و کورتانهوه و جوړه

راخه ریکه و (ک: أباد و بُود).

الْبَدُ: مال و سامانی زور و قورشان

دهه فرموی: ﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَالًا

لَبَدًا﴾.

أبو لَبَد: شیر.

الْبَدَةُ: همر مو و خوریهک پیکهوه

بنووسی و بیته لباد و پائی شیر،

نهو مووانه ی له ناو شانی شیردا

کوډمبنهوه و له پهندي پېشینان دا

هاتووه دهی: (هو من أمتع من لبدة

الأسد): نهو له ناو شانی شیر

قایمتره کهس ناویژی توخنی بکهوی

و جوړه کلاویکه له سهر دهگری

له خوری و شتی و دروست دهگری.

الْبَدَةُ: به مانا (الْبَدَةُ) دی و (ک: لَبَد).

لَبَدُ الْمَطَرُ الْأَرْضُ: باران تیکه لای زموی

بوو گله که ی پیکهوه نووساندو

پتموی کرد، قاجی تی ناچه قی.

لَبَدُ شَعْرَةٍ: قزی سهری موی جهسته ی

به مادمی که ی لینج پیکهوه نووساند

تاو مکوو لبادی تی هات.

لَبَدُ الصَّرْفِ: خوریه که ی کرد به لباد.

إِلْتَبَدَ الشَّعْرُ وَالصَّرْفُ وَغَرَمَا: موو و

خوریه که به یکهوه نووساو بوو

به لباد.

إِلْتَبَدَتِ الشَّجَرَةُ: درمخته که گه لای زور

بوو.

تَلَبَّدَ الشَّعْرُ وَالصَّرْفُ وَغَرَمَا: به مانا

(إِلْتَبَدَ) دی.

تَلَبَّدَتِ الْأَرْضُ بِالْمَطَرِ: بهوی بارانه کهوه

زموییه که پندر بووه و قاجی تی

ناچه قی.

تَلَبَّدَ الطَّائِرُ بِالْأَرْضِ: بالنده که له سهر

زموییه که هه لنیشت.

تَلَبَّدَ فُلَانٌ: فلان کهس تی فکر ی و بیری تی

کردهوه سهرنجی دایه.

الْبَادُ: شیر و (مال لَبَدُ): مال و سامانی

زور.

الْبَادِي: بالندمی که له سهر شیوه ی

(السماني) که له زموی نزیک بوو

پیوه ی دمنووسی و جهزی له فزین

نامینن به زور هه تی نه فرین ی

نافری.

لَبَّوْا لَبَّزًا: خواردنیکى خیراو زوری خوارد.

لَبَّوْا فَلَانًا: لیدانی زوری ناراسته‌ی فلان

کرد، زوری ئی دا فلانی تپۆ کرد.

لَبَّوْا الشَّيْئَ: شته‌که‌ی ژیر قاجی دا

به‌قاجی شیلای و پیخوستی کرد.

لَبَّسَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی ئی شیواند

بۆئوه‌ی راستیه‌کان نه‌زان.

لَبَّسَ الثَّوْبَ لَبْسًا: به‌قوماشه‌که خۆی

داپۆشی ده‌گوتری: (لَبَّسَ الْحَيَاءَ)

شهرمو چه‌پای پۆشی.

لَبَّسَ النَّاسَ: له‌گه‌ن خه‌لکه‌که ژیا.

لَبَّسَ فَلَانٌ فَلَانَةً عُمْرَهُ: فلانکه‌س له‌گه‌ن

فلان نافرمت بوو هه‌موو پۆژگاری

که‌نجی له‌گه‌ن دا به‌سهر برد.

لَبَّسَ فَلَانًا عَلَى مَايَه: له‌گه‌ن فلان دا

گونجاو قبولی بوو ده‌شگوتری:

(لَبَّسْتُ عَلَى كَذَا أُذُنِي) گوئی خۆم له‌و

شته که‌رکردو گرنگیم پێ نه‌دا.

الْبَسَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی ئی شیواو

شته‌که‌ی ئی چه‌واشه‌بوو.

الْبَسَ الشَّيْئَ بِالشَّيْئِ: شته‌که‌ی به‌سهر

شته‌که‌دا داو داپۆشی.

الْبَسَ النَّبَاتُ الْأَرْضَ: گیاو گزه‌که زه‌وی

داپۆشی.

الْبَسَ الْغَيْمُ السَّمَاءَ: هه‌ورمه‌که ناسمانی

داپۆشی، به‌ری ناسمانی گرت.

الْبَسَ فَلَانًا الثَّوْبَ: وای له‌قوماشه‌که

کرد فلانکه‌س له‌به‌ری بکا.

لَابَسَهُ: تیکه‌لاوی بوو، به‌یومندیی پیوه

کرد.

لَابَسَ فَلَانًا حَتَّى عَرِفَ دِحْلَتَهُ: تیکه‌لی

فلان بوو تا ناومرۆکی زانی و چاک

لیی شاره‌زا بوو.

لَبَّسَ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی ئی شیوا، لیی

تیکه‌جو.

لَبَّسَ فَلَانٌ: فلانکه‌س فرتو فیلی ئی

کرد.

لَبَّسَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: نیشه‌که‌ی تیکه‌ن و

پیکه‌ن کرد.

الْتَّبَسَ الظَّلَامُ: تاریکی تیکه‌ن بوو ده‌

ده‌شگوتری: (الْتَّبَسَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ)

نیشه‌که‌ی ئی چه‌واشه‌بوو.

الْتَّبَسَ بِهِ: عه‌قل و هۆشی شیوا.

تَلَبَّسَ بِالثَّوْبِ وَبِالْأَمْرِ: قوماشه‌که‌ی

له‌خۆوه‌ پێچا، تیکه‌لی کاره‌که‌ بوو

(تَلَبَّسَ حُبُّ فَلَانَةٍ بِدَمِي وَلِحْمِي)

خۆشه‌ویستی فلان تیکه‌ن به‌خوین و

گوشتم بووه.

الْلِبَاسُ: پۆشاک ده‌ ههرشتیک جه‌سته

داپۆشی ده‌ (ك: البسة وَلَبَّسَ) ده‌ ژن و

مێرد بۆیه‌کتری، هه‌ریه‌که‌یان بۆ

ئه‌وی تر پۆشاکه‌و داپۆشه‌ری چه‌پاو

شهره‌فیه‌تی، قورئان ده‌فه‌رموی:

﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾.

الْبَّاسُ: دىگوتى: (رجلٌ لَبَّاسٌ)
پياويكە زۆر پۆشاك لەبەر دىكا ۋە
پۆشاكى زۆرى ھەيە ۋە زۆر سەر ئى
تەكدىرو ھىلاۋىيە.

الْبَّاسَةُ: پازنە ھەلگىش، ئامىرىكە لەپى
كردىنى ھۆندەر ئاسان دىكا.
الْبَّسُ: تەيكە ئىبنى تارىكى ۋە پۆشاك.
الْبَّسُ: ھەرشىتىك لەبەر بىكرى ۋە
بىكرىتە پۆشاك.

لَبْسُ الكعبة والهرج: پەردەى كابە،
پەردەى كەژاۋە ۋە تەنكە پىستىكە
دىكەۋىتە نىۋان پىستو گۆشتەۋە.
الْبَّسُ: شوبەھو تەم ۋە مزاۋى ۋە نادىارو
شىردراۋە.

الْبَّسَةُ: ھالەتەىكە لەھالەتەكانى جل
پۆشەين، دىگوتى: (لكل زمان لبسة)
بۇ ھەر ۋەرزو سەر دەمىك پۆشاكى
شياۋى خۇى ھەيە.

الْبَّسَةُ: شوبەھو لىلى ۋە گومان ۋە
دىگوتى: (في أمره لبسة).

الْبَّسُ: ھەرشىتىك لەبەر بىكرى ۋە
بىكرىتە پۆشاك ۋە دىگوتى: (البس
لكل حالة لبوسها) بۇ ھەر ھالەت ۋە
كارىك پۆشاكى شياۋى خۇى بۇ
پېۋشە ۋە ھورئان دەفەرمۇئ:
﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ﴾.

رَجُلٌ لَبُوسٌ: پياويكە پۆشاكى زۆرە زۆر

پۆشاك لەبەر دىكا ۋە ھەروا وشەى
(اللبوس) دىرمانىكە لەسەر شىۋەى
ھومات لەسەر گۆم دادەنرى يان
دەخرىتە ناو مەھبەلەۋەو بۇخۇى
ۋەردەۋرە دەتۈيتەۋە.

اللبوسة واللبوسة: شوبەھو گومان ۋە
دىگوتى: (في كلامه لبسة ولبوسة)
لە قەسەكانى دا شك ۋە گومان ۋە لىلى
ھەيە.

اللبيس: پۆشاكىك زۆر لەبەر كرابى ۋە
پزى بى ۋە (جبل لبيس) ھەبلىكى
بەكارھاتوۋە ۋە (دار لبيس) خانۋى
كۆن ۋە بەكارھاتوۋە ۋە (ك: لبائس)
ھەروا وشەى (لبيس) بەمانا
ھاۋشان ۋە پكاپەر دى ۋە دىگوتى:
(ليس له لبيس) ھاۋشانى نىە كەس
نىە يتوانى پكاپەرى بكا.

اللبيس: گۆيزو لۆزۈشتى ۋە كە بىكرىنە
تۈپتۈرۈك ۋە لەسەر تەبەقى ھەلۋا
داپندى ۋە (ك: ملبسات).

اللبيس: پۆشاك ۋە (ك: ملابس).

لَبَّطَ فلاناً لَبَطاً: ھالەنكەسى بەزمەىدا دا ۋە
خستى ۋە دىگوتى: (لَبَّطَ به الأرض).
لَبَّطَ فلان: پياۋەكە لەھەۋاۋە
بەپراۋەستانەۋە كەۋتەسەر زمەى ۋە (فەر
ملىۋط).

اَلْتَبَطَ فلان: ھالەنكەس سەرى ئى شىۋا.

إِلْتَبَطَ فِي أَمْرِهِ: لَهُ كَارْمَكِي دَا سَمْرَسَام

بُوو سَمَرِي لِي شَيَوَا نَازَانِي جِي بِيكَ.

إِلْتَبَطَ الْقَرْمُ بِهِ: خَه لَكَه كَه دَمُورَمِيَان دَاو

لِيي گَرْدَبُوونَهوَه.

تَلَبَطَ: خَرَايَه سَمَر زَمُوي، بَه زَهوي دَا

دِرَا.

تَلَبَطَ فِي أَمْرِهِ: سَمْرَسَام بُوو، دَمُگُوتَرِي:

(كَلَبَطَ فَلَان) فَلَانَكَه س كَارُوبَارِي لِي

شَيَوَا نَازَانِي جِي بِيكَ.

الْتَبَطَ: هَلَامَت، پَه تَا، دَرَم ۵ كُوكَه.

لَبَقَ فَلَان لَبَا: فَلَانَكَه س نَه جِيْب زَادَهو

خَانَه دَان بُوو ۵ هَمَر كَارِي كِي خَرَايَه

نَه سَتُو بَه بَاشِي نَه نَجَامِي دَا.

لَبَقَ الثَرِبُ وَالْأَمْرُ بِفَلَان: قُومَا شَه كَه يَان

كَارْمَكَه شِيَاوِي فَلَان بُوو.

لَبَقَ لَبَاة: لَه هَمُووَ كَارْمَكَانِي سَمْرَكَه وَتُووَ

بُوو، بَه بَاشِي نِي شَه كَانِي نَه نَجَام دَا.

لَبَقَ الثَرِبُ وَالْأَمْرُ بِفَلَان: قُومَا شَه كَه ۵ يَان

كَارْمَكَه بُوَ فَلَان گُونَجَاو بُوو ۵ (فَهَر

لَبَق).

لَبَقَ الثَّرِيدَ وَغَمِهِ: تِيگُوشَاوَمَكِي

تِيكَه لَو كَرْدُو نَه رَمِي كَرْدَمُوه ۵

لَه مَدِي سِدَا هَاتُووه: (فَصَنعَ ثَرِيدَةً ثُمَّ

لَبَقَهَا) تِيگُوشَاوِي دُرُوسَت كَرْدُو

دَوَايِي تِيكِي هَه لَدَا.

لَبَكَ الشَّيْءُ وَالْأَمْرُ لَبَا: شَه كَه ي تِيكَه لَو

كَرْد ۵ دَمُگُوتَرِي: (لَبَكَ السَّرِيْقَ بِالْعَمَلِ)

قَاوَتَه كَه ي تِيكَه لَو ي هَمَنگُويِن كَرْد.

لَبَكَ الْأَمْرُ لَبَا: كَارْمَكِي لِي تِيكَه لَو

بِيكَه لَو بُوو (فَهَر لَبَا).

أَلَبَكَ فَلَان: فَلَانَكَه س قَه سِي نَاشِيرِيِن

نَه گُونَجَاوِي گُوتَن، لَه قَه سَه كَرْدَن دَا

هَه لَه ي كَرْد.

لَبَكَ الشَّيْءُ: شَه كَه ي تِيكَه لَو كَرْد.

إِلْتَبَكَ الْأَمْرُ: كَارْمَكَه شَيَوَا تِيكَه لَو

بِيكَه لَو بُوو.

تَلَبَكَ الْأَمْرُ: بَه مَانَا (إِلْتَبَكَ) دِي.

تَلَبَّكَتِ الْمَعِدَةُ: گَه دَه ي تِيكَه چُووَ بَاش

خَوَارْدَن هَمَزَم نَاكَ.

أَلْتَلَبَكَ الْمَعْوِي: تِيكَه چُوونِي مَه عِيْدَمُو

بَاش هَمَزَم نَه كَرْدَنِي.

أَلَبَكَ: شَتِي تِيكَه لَو كَرَاو.

أَلْبَكَّة: شَتِي تِيكَه لَو كَرَاو ۵ دَمُگُوتَرِي:

(وَقَعَ فِي لَبَكَةٍ) كَه وَتَه نَاو كِي شَهو

تِيكَه لَو بِيكَه لَهوَه.

أَلْبِيكُ: دَمُگُوتَرِي: (أَمْرُ لَبِيك) كَارِي كِي

تِيكَه لَو بِيكَه لَه.

أَلْبِيكَةُ: خَوَارْدَن يِيكَه لَه كَه شَكُو نَارْد

يَان خُورْمَا تِيكَه لَو دَمَكَرِي دَوَايِي

رُؤُون يَان زَهِي تِي بَه سَمَرْدَا دَمَكَرِي وَ

نَاكُوتِي نَدَرِي.

لَبَلَبَ بِهِ وَعَلَيْهِ: بَه زَمِي پِيْدَا هَاتَهوَه ۵

دَمُگُوتَرِي: (لَبَلَبَتِ الشَّاةُ وَغَرَهَا

بُولَدَهَا) كَه رَمَكَه يَان نَا زَه لَه كَه ي لَهو

جۆره سۆزی خۆی بۆ بیچومکهی
نواندو لستییهوه.

لَبَّالِبُ الْغَمِّ: مرقه و باره بارپی مهرو
بزن.

الْبَلَابُ: روهکیکی عوشبیه بهدارو
دمون دا هه ئه دمهگهری و بهسهریان دا
بلاو دمبیتیهوه، و مگوو گیاتریره
وایه.

الْبَلْبُ: گهردن.

لَبْنُهُ لَبْنًا: شیرى دمرخوارد دا (فهو
لاین) و نهو خاوهن شیر.

لَبِنْتُ لَبْنًا: شیر هاته ناو مه مکیهوه
یان شیر هاته ناو گوانیهوه و (فهى
لَبْنَةً).

الْبِنْتُ: شیر هاته ناو مه مکیهوه یان ناو
گوانیهوه.

الْبِنُّ الْقَوْمُ: خه لکه که شیریان زۆر بوو
(فهى مَلْبُون) دمهگوتری: (هم
لابنون) نهوان خاوهن شیرن.

لَبِنُ الرَّجُلُ: پیاومه خشتی دروست
کرد بۆ خانوو.

لَبْنُ الْقَمِيصِ: بۆ کراسه که دوو کونه
قۆپچهو شتی وای بۆ کردن.

التَّبَنُّ الرُّضِيعُ: شیرخۆرمکه شیرى
خوارد.

تَلْبَنُ فُلَانٍ: فلانکهس مایهوه.

إِسْتَلْبَنَ: داوای شیرى کرد بۆ خاو و
خیزانی یان بۆ میوانهکانی.

التَّلْبِيْنَةُ: هه ئویه که لهئاردی بیژراو و
شیر و ههنگوین دروست دمکری.

الْلَبْنُ: کهسیک شیرى زۆر بی و
خاوهنی شیر بی و (ك: لَوَابِن).

الْلَبَانُ: شیرفروش و خشت دروستکه و
(خشت بر) و فروشیاری خشت.

الْلَبَانُ: چهبلى بهرسنگ و بهرسنگى
نازه و ولاخ.

الْلَبَانُ: شیر خواردنی مندال، شیردان
به مندال و دمهگوتری: (هو آخوه
بلیان آمه).

لَبَانُ السَّفِينَةِ: چهبلى نهستورو پتهوی
کهشتیه لهکهتان دروست دمکری و
لهکاتی و مستانی (بای بههیزدا
کهشتیه که یی رادمکیشری).

الْلَبَانُ: روهکیکه لهپیپی (البخورية)یه
صمغیک دمردهدا پییشی دمهگوتری:
(الکندر).

الْلَبَانَةُ: پیداوێستی بههوی چلێسییهوه
نهک له بهر ههزاری.

الْلَبْنُ: شیر چ هی ئاده میزاد بی یان هی
نازه بی و (لَبْنُ الشَّجَرَةِ) ئاوی
درهخت.

الْلَبْنُ: خشتی لهقور دروستکراو بۆ
بیناگردن.

لَبِنُ الْقَمِيصِ: کونه قۆپچهو قوئفه
کراس.

لُبْنِي: دره ختی که یان رومکی که جوړه
صمغیک دمرددا پیی دهگوتری:
(الْبَيْعَة) و له ولاتی شام زوره.

لَبْنَان: کیوی که له ولاتی شام و ولاتی کی
عمره بییه زوریهی رومره که کیو
و شیو و دوله، هندی کی دهشتایه،
له روی جوگرافیا یه وه به شیکه
له ولاتی شام.

الْبُنَّة: کونه قوچه و قوڼه و شتی وای
کراس (بنية القميص).

الْبُنَّة: کونه قوچه و قوڼه و کراس.
الْبُون: نه و گیانله بهر مینه ی شیر
له گوان و مومکی دا په یدابووی.

إِبْنُ لَبُون: بیچوه خوشتر دوو سالی
ته و او گردبی و چوبیته سالی
سییه می ته مینه وه و نه گمر
بیچومکه مینه بوو پیی دهگوتری:
(بنت لبون).

الْلَبِين: نه و گیانله بهر مینه به شیر
په رومره بکری تاپی دگا.

الْمَلْبَن: شیر پالیک و یان مومه شیر و
مهنجه و سته لی شیر و قاپی شیر و
نهورمرو و حاجه ته ی شیری تیډا
دمگو یز رفته وه.

الْمَلْبَن: جوړه حه لویه که به شلی
دروست دهگري وادبی گوړی
تیدمکری یان شتی تری لهو جوړه.

الْمَلْبَنَة: کوپی شیر تیډا خواردنه وه.

الْمَلْبَنَة: دهگوتری: (عشب أو بقل
ملبنة) گیو لهومرپکه که نازمه
بیخوا شیری زوری دهی.

الْمَبْرَة: پروانه مادهی (لَبَّ).

لَبِي مِنَ الطَّعَام: زوری له خواردنه که
دروست کرد، خوارد.

لَبِي بِالْحَج: له کاتی حه جکردن دا وتی:
(لَبِيكَ اللَّهُم لَبِيكَ).

لَبِي الرَّجُل: به پیاوکه ی گوت (لَبِيكَ)
به لی نامادم.

لَتَأْ فِي صدره لَتَأْ: دهستی به سنگیه وه
نا

لَتَأْ الشَّيْءُ بَعِيْنه: چاوی برپه شته که.

لَتَأْ الشَّيْءُ: شته که ی کهم کرده وه.

لَتَبَ بِالشَّيْءِ لُتُباً: به شته که وه لکا پیوه
نووسا.

لَتَبَ فِي الشَّيْءِ: له شته که دا چه سپا.

لَتَبَ فُلَانٌ و عَلَيْهِ لَتْباً: وگری فلان بوو.

لَتَبَ ثَوْبَهُ: قوماشه که ی زور له بهر کرد

حه زی لی بوو قمت داپنه که نی.

الْتَبَ عَلَيْهِ الْأَمْر: کارمکه ی له سمر فمپر
کرد.

إِلْتَبَّ الثَّوْبُ: پو شاکه که ی زور له بهر

کرد حه زی لی نه بوو دایکه نی.

الْمَلْتَبُ: پو شاک ی پزیو.

الْمَلْتَبُ: كەس يېك لەمال دەر نەچى

بۆنە ھەي توشى فېتنە ھېي نەبى.

لَتَّ السُّرِيقُ رَغْوَهُ لَتًّا: قاوتەكەي تېكەلى
پۇن و شتى وا کرد.

لَتَّ الْعَجَبُ رَغْوَهُ: ھەوېرو شتى واى بەئاو
تەپ کرد.

فُلَانٌ يَلْتُ وَيَعْجُنُ: فلانكەس ھەردەلى و
ئاگاي لەدەمى خۆى نىيە ە ھەپشە و
فشە دەكا.

لَتَّ الشَّيْءُ: شتەكەي وردو ھاپ کرد.

لَتَّ الْعَصَى: بەردەكانى ھاپن.

اللَّاتُ: بتيك بوو لە پيش ھاننى
ئىسلام دا تايپەت بوو بەھۆزى
سەقىف لەولاتى تائىف و بەھۆزى
ھۆرەيش لەناوچەي نەخلە و چەند
ھۆبەيەكى تر.

اللَّاتُ: توپكى درەخت كە وردبووبى
ە قاوت كەتېكەل بە پۇن و چەورى
كرابى.

لَتَحَهُ لَتْحًا: لەجەستەي داو ھواندى بى
ئەھەي بېرىندارى بكا پان بېرىنى
گەورەي ئى بكا ە دىگوترى: (لَتَحَهُ
بىدە) بەدەست لىئى دا.

لَتَحَ عَيْنُهُ: لەچاوى داو گوپرى کرد.

لَتَحَ فَلَانًا بَبَصَرِهِ: فلانكەسى بەچا و
ھەنگاوت.

لَتَحَ فَلَانًا: ھەرچى لاي فلانكەس بوو
بردى ھېچى بۆ نەھىشتە ھە.

لَتَحَ لَتْحًا: بېرسى بوو ە (فەو لَتْحَان

وَلْتَحَى).

اللَّاتِحُ: (رجل لَاتِح) پياوئىكى زېرەك و
عاقىل و ژېرە.

اللُّتْحُ: بەمانا (اللَّاتِحُ) دى ە (قوم لُتَاح)
نەتە ھەيەكى زېرەك و وريان.

الْلُتَّةُ: سوپندى قورسو بەدرؤ ە

قەسەي بى سودو بى مانا ە خو
خەرىك کردن بە كارى لاومكى و بى
سودو بەدەر لە مەبەست.

لَتَمَّ مِغْرُ الْجَعْرِ: لەگەردنى حوشترەكەي
دا.

لَتَمَّ الشَّيْءُ بِيَدِهِ: بەدەست لەشتەكەي
دا.

لَتَمَّ الرَّجُلُ بِالسَّهْمِ: تىرى ھاويشتە پياومكە
ە تىرى پيونا.

اللاتيني: لەبناغەدا بەشتىك دىگوترى:

نيسبەت درابى بۆلاى (لاتىرم)
كەناوە بۆ دەشتىك لە ولاتى ئىتالىا
ە دىگوترى: (لسان لاتيني ولفە

لاتينية) واتە: زمانى ئىتالى
لەسەردەمى پۇماي كۆن دا، لەم
رەھە ە كە ئەو زمانە زمانى
نەمەھەيو ستانداردى زوربەي
ولاتىانى ژۇردەسسەلاتى

ئىمپەراتۆرىيەتى رۇمانى بوو.

الَّتِي، الَّتِ، الَّتْ: نىسمى مەھسولون
بۆ مېنە بەكار دېن.

الَّتِي وَالَّتِيا: دىگوترى: (وقع في التي

وَاللَّيَا) كهوته ناو چورتەم و كيشەى

گه ورمو بچوكه وه (كهوته نه ورمو

نه ورمو).

لَثَّ بِالْمَكَانِ لَثًا: له شوينه كه مایه وه جیگیر

بوو.

لَثَّ الْمَطْرُ: بارانه كه بهردموام بوو چه ند

رۆژێك هه لى نه بروكاند.

لَثَّ عَلَيْهِ: ئیلحاحى لى كرد.

الْثَّ: به مانا (لَثَّ) دى.

لَفَّ فُلَانٌ لَفًّا: زمانى ناتوانى پیته كان

به دهنكى خویان بلێ ۵ بۆ نمونه پیتی

(لام) به دهنكى (رێ) ده لى یان

به پێچه وانه وه ۵ یان زمانى پیسكه

پیتی (سین) به دهنكى (ث) ده لى ۵ یان

(رێ) به (غهمین) (فهر ألثَغ وَهِي لَفَاءً).

تَلَفَّحَ: زمان خوارى به سهر خوى دا

هینا وای كرد پیته كان به دهنكى

خویان نه لى.

الْثَغَةُ: گۆرینی زویان له وتنى پیتیک

به دهنكى تر و مكوو وتنى

(سین) به دهنكى (ث) یان وتنى (رێ)

به دهنكى (غهمین).

لَثِقَ يَوْمُنَا لَثَقًا: نه مپۆمان هه واکه ی نزم

بوو ۵ شى زۆر بوو.

لَثِقَتْ ثِيَابُهُ: پۆشاکه ی شى

هه لى نایه وه.

لَثِقَتِ الْأَرْضُ: زموى نماوى بوو شى

هه لى نا.

لَثِقَ الطَّائِرُ: بانده كه بهرو پۆلى ته ربوون

۵ (فهر لَثِقَ).

الْثِقَ الشَّيْءُ: شته كه ی ته رب كرد، نماوى

كرد، شیدارى كرد.

لَثِقَ الشَّيْءُ: شته كه ی خراب كرد.

إِلْثَقَ الشَّيْءُ: شته كه ته رب بوو شى

هه لى نایه وه.

تَلَثَّقَ الشَّيْءُ: به مانا (إِلْثَقَ) دى.

الْثَقُ: شهونم ۵ ناو وگل كه تیکه ل بن ۵

ده گوترى: (مَشِينَا فِي لَثَقٍ) به ناو

قوردا رۆشتین.

لَثَثَ بِالْمَكَانِ: له شوينه كه مایه وه.

لَثَثَ الْغَيْمُ وَالسَّعَابُ: هه وره كه

له شوینىك هاتوچویان بوو هه ركه

له بهرچا و ده رۆیشتن سه ریان

هه لى ده دایه وه.

لَثَثَ الشَّيْءُ فِي التَّرَابِ: شته كه ی له گل

دا گه وزاند، له گلى و مردا.

لَثَثَ فِي الْأَمْرِ: له كارمكه ی دا دوودل

بوو، راپا بوو.

لَثَثَ كَلَامُهُ وَفِيهِ: قسه كه ی رون

نه كرد وه.

لَثَثَ الرَّجُلُ عَنْ حَاجَتِهِ: پیاو كه ی مهنع

كرد رێگه ی نه دا پیداو یستی خوى

به رى، نه به یشت به نامانچ و ناواتى

خوى بگا.

تَلَثَثَ بِالْمَكَانِ: له شوينه كه گیرى

خواردو مایه وه رښکای نه بوو
دمربچي.

تَلَلْتُ الْغَيْمُ وَالسَّحَابُ: به مانا (تَلَلْتُ)
دئ.

تَلَلْتُ فِي الْأَمْرِ: له کاره که دا راپړاو
دوودل بوو.

تَلَلْتُ فِي أَمْرِهِ: له کاره که ی دا ته مېلې
کرد به گورجی نه نجامی نه دا.

تَلَلْتُ فِي التَّرَابِ: خوی له خوږدا
گهوزاند؛ خوی له گل و مردا.

الْثَّلَاثُ وَالْثَّلَاثَةُ: ته مېل، که سیک

نیشو کار نه نجام داو ته مېلې بکا

تییان دا به جوړېک هرکاتې

گومانن برد که کاره که نه نجام ددا

دوابکه وئو جی ددستی دیار نه بېو

هیچی بې نه کړئ.

لَقِمَ قَمَ الْمَرْأَةُ: ددې نافرته که ی ماچ کرد.

لَقِمَ الْإِبْرِيْقَ: زارکی مه سینو

سوراحییه که ی به ستو بوشاییه کی لی

هیشته وه بؤ هه ناسه دان.

لَقِمَ الْمَرْأَةُ: له گهل نافرته که دهمیان

به ددې په کتره وه نا په کتریان ماچ

کرد.

لَقِمَ فَاةً: په رڼی به به ددې خوی

هه لدا، به قوماش ددې خوی

داپوشی.

لَقِمَ الْإِبْرِيْقَ: زارکی مه سینو

سوراحییه که ی داپوشی.

إِلْتَمَسَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که سهرپوش و

رپوشی پوشی.

تَلَامًا: هره په که له و دوانه په کتریان

ماچ کرد.

تَلَمَسَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که (رپوش)

سهرپوشی پوشی.

الْثَّامُ: پارچه قوماشیکه نافرته

دهیکاته رپوش له خوار چاویه وه

رپومه تو ددم و لوت و چه ناگه ی

داده پوشتی ۵ یان ههر ددې

داده پوشتی.

الْثَّمُ: لوت و دمورویه ی ۵ شوی نی ماچ.

الْثَّمُونُ: نه ته و مېه کن له ولاتی

مه غریب، سهر ددېک دمه لاتیان

هه بوو له نه غریقا و نه نه ددولوس

فهرمان رپواییان کردووه.

لَثِمَتِ الشَّجَرَةَ لَثِي: درخته که جهوی و

بنیشتی دمردا.

لَثِي الشَّيْءُ: شته که شه ی هه لثنا ۵ (فهر

لث) ۵ دمشگوتری: (لثي خف البعر)

سمی خوشترمه که به هو ی پوشتن

به ناو ناو و تهر ی و خوینا و دا نهرم

بوو.

لَثِيَ الشَّرْبُ رَغِيْدٌ: کراسه که به هو ی

نارمه وه تهر بوو چلکن بوو.

لَثِيَ الرَّجُلُ مِنَ الطَّيْنِ: پیاوکه قورپوی

بوو.

لَجِبَ الْقَوْمُ لَجِبًا: خهئکه که کردیانه
ههراو هوریاو هاتو چوو تیکهوه
هاویشتن.

لَجِبَ الْبَحْرُ: دمریا کهوته جونیوشو
شهپؤل هاویشتن ۵ دهگوترئ: (لَجِبَ
الْمَوْجُ) شهپؤلهکان تیکیانوه هاویشتن.
اللَّجِبُ: دهنگ بهرزکردنهوهو
نهرنهری پالنهوانان لهمهیدانی
جهنگ دا ۵ حیلکهو حیلاندنی
نهسپه.

لَجَّ فِي الْأَمْرِ لَجًّا: ملی نایه کارهکیو
برپاری دا وازی ئی نههئین.
لَجَّ فِي الْأَمْرِ لَجَابًا وَلَجَابَةً: دمستی
بهکارهکیو کردو برپاری دا وازی ئی
نههئین ۵ قورنان دمهرموی: (ولو
رحناهم و كشفنا ما بهم ضرَّ لِلْجَوْرِ فِي
طغيانهم) (فهو لجوج ولجوجة).

لَجَّ فُلَانٌ: فُلَانٌ بهردهوام بوو لهکیشه
ونیزاع دا.

لَجَّ الْقَوْمُ: خهئکه که دهنکیان تیکهلاو بوو
کردیانه گهره لاوژی.

الْجُ الْقَوْمُ: خهئکه که سواری شهپؤل
بوون ۵ خهئکه که کردیانه ههراو
هوریاو گهره لاوژی.

لَاجٌ خُصْنَةٌ: بهردهوام بوو
لهبهربههکانی کردنی پکابههکهی.
لَجَبَتِ السَّفِينَةُ: کهشتیه که کهوته ناو
شهپؤل دمریاوه، بهناو شهپؤل

دمریادا پؤیی.

إِلْتَجَّ الْبَحْرُ: دمریا شهپؤلهکانی
تیکیانوه هاویشتن.

إِلْتَجَّتِ الْأَرْضُ بِالسَّرَابِ: تپراویله که
لهزموی دا ومکوو شهپؤل دمریا هاته
بهرحاو.

إِلْتَجَّ الظَّلَامُ: تاریکی تیکهئ بوو ۵
چهواشه بوو.

إِلْتَجَّتِ الْأَصْرَاتُ: دهنگهکان تیکهئو
پیکهئ بوون، بوو بهگهره لاوژی.

إِلْتَجَّ الْأَمْرُ وَالْمَرْجُ: کاره که گهره بوو
تیکهئو پیکهئ بوو شیوا.

تَلَجَّلَجَ مَتَاعُ فُلَانٍ: دواى کالای فُلَانِ
کرد.

إِسْتَلَجَّ مَتَاعُ فُلَانٍ: داواى کالای فُلَانِ
کرد.

إِسْتَلَجَّ يَمِينُهُ: سوئندی خواردو
کهفارته کهی نه دا چونکه برپای
وابوو سوئنده کهی ئی نه کهوتوو.

الْأَلْنَجُ: چیلکه ی پومکی بۆنخۆش ۵
دهگوترئ: (عود أَلْنَجُ) عودیکی
بۆنخۆشه.

الْأُجَا: (بحر أُجَا) دمریا پهکی شهپؤل
هراوان ۵ قول.

الْأُجَا: دهگوترئ: (لي فُزَاة لُجَاة)
دئی تهپه تهپه تی له برسان.

لُجٌ: قولای دمریا، نهو شوئنه ی

نه و منده قولنه نازاندرئ نه نندازهی
جهنده.

لُجُ البَحر: پانتایی دمريا ه (لُجُ الليل)
چری تاریکی شهو جهنگه‌ی شهوه
زمنگ.

اللُّبَّةُ: زوربه‌ی دمرياو تیکه‌وه
هاویشتنی شه‌پوله‌کانی ه دمگوترئ:
(فلان لُجَّةٌ واسعة) فلانکس و مگوو
دمریاه‌کی فراوان وایه؛ نانبدمو
سه‌خی سروشته.

لُجَّةُ الامر: زوربه‌ی نیش، زوربه‌ی شت.
اللُّبَّةُ: تیکه‌ل و پیکه‌لی دمنگو
هات و هاواری خه‌لک ه دمگوترئ:
(سَمعت لجة الناس) هات و هاوارو
هیرمو همرای خه‌لکه‌کم بیست.

اللُّجِيُّ: شتیک نیسه‌ت بدرئ بۆلای
(اللُّجَّة) ه هورشان دهمرموی: ﴿أَزْ
كَطَلَمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّي يَغْشَاهُ مَوْجٌ﴾.
اللُّجُّج: نه‌ستوری پیلوی چاوو گوشتنی
ه هه‌لاشی قولایی دموری چاو که
برؤ دموری داوه.

اللُّجُّج: شیوه کونیکه دمه‌که‌ی ته‌سک و
ژیرموه‌ی پان له‌بنکی بیردا له‌ژیر
کیودا دمبی.

لُجَّحُ العین: قولایی دموروبه‌ری چاو
نه‌شکه‌وتی چاو.

لَجِدَ الْكَلْبُ لَجْدًا: سه‌که‌که دهمی نایه ناو

قابه‌که ه دمگوترئ: (لَجِدَ الْكَلْبُ
الإناء) سه‌که‌که ناوموه‌ی قابه‌که‌ی
لسته‌وه.

لَجِدَتِ الْمَاشِيَةُ الْكَلًّا: نازه‌له‌که به‌سه‌ری
زوبانی خواردنه‌که‌ی خوارد
نه‌یتوانی به‌ددانه‌کانی هه‌لی بگری.

لَجَدَ السَّائِلُ فَلَانًا: سوالکرمکه زؤری
ئیلحاح کرد له‌داواکردنه‌که‌ی دا، دوا
ئهموه‌ی شتیکیان پیدابوو همرادوا
دمگرد زیاتری پی بدن.

الْمَلْجُودُ: دمگوترئ: (نبت ملجود)
روومکیکه ددانی لی گیر نابئ، بۆیه
حوشترمه‌که به‌پیش‌شه‌وه‌ی دهمی
خواردی.

لَجَفَ الطَّبِيُّ وَغیره فِي الْكِنَاسِ وَغَوَّ لَجْفًا:
ناسکه‌که ژیر خوی هه‌لکۆلی یان
له‌ته‌نیشتییه‌وه دمستی کرد به
هه‌لکۆلین.

لَجَفَتِ الْبِئْرُ لَجْفًا: بیرمه‌که هه‌راغه‌کانی
داخوران و پان بوو.

الْلَّجَّافُ: به‌ربیلای دمرگا؛ به‌ردمرانی
دمرگا ه نه‌و لوتکه شاخ و درکه
شاخانه‌ی له‌کیومه‌که به‌مرز بوونه‌وه
به‌سمر نه‌شکه‌وت و کاودا دمروانن ه
(ل: الْهِفَّةُ وَلُجْف).

لَجَفَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی له‌دموران دموری
به‌ره‌فراوان کرد.

لَجَفَ الْقَوْمُ مِکْيَالَهُمْ أَوْ بَنَرَهُمْ:

خه لکه که ئامیری پیوانه که یان
ته نه که و قسناخ و ربه که یان فراوان
کردن یان بنکی بیرمه که یان فراوان بوو.
اللجف: چایکه له لایه کی بیرو شتی
واوه هه لده که ندری ه یان بیرک ناو
له دهموران دهوری داخوری و بن
هه لولی بکا بیکاته بن که ورگ ه
ناو قه دی شیو.
اللجفة: نه شهوت له کیو دا ه
به ریلا ی دهرگا ه سهر دمرانی
دمرگا و بن دمرانی.
لجلاج فلان: فلانکهس له قسه گانی دا
رارا بوو، نه هیتوانی مه به ستو
نیازمه کی بگه یه نی ه (فهو لجلاج).
لجلاج الشئین فی فیه: شته که ی له دهمی
دا هه ل سوراندو هینای و بردی
بوئه وهی بیجوی و قوتی بدا ه
دمگوتری: (لجلاج اللقمة) پارو که ی
به ناو دهمی دا هینا و برد بوئه وهی
قوتی بدا.
لجلاج فلاناً عن الشئین: فلانکهسی
به دهوری شته که دا هه ل سوراند
بوئه وهی له شته که بگری، لئی
بتاشی.
تلجلاج: به مانا (لجلاج) دی.
اللجلاج: که سیک زمان قورس بی زمان
رهمان نه بی به گرانی قسه ی بو
بگری.

اللجلاج: تیکه و پیکه و خوارو خیج
ه دمگوتری: (الحق ألجج والباطل
لجلاج).
الجم الدابة: ولاخه که ی لغاو کرد،
لغاوی له دهمی کرد.
الجم الماء فلاناً: ناو گه یشته بینه قاقای
فلانکهس.
الجم فلاناً عن حاجته: فلانکهسی له
پیدا و یستییه گانی مهنع کرد ه
دمگوتری: (تکلم فالجمته) قسه ی
کردو بوژم دا.
لجمه الماء: ناو گه یشته بینه قاقای.
الجمام: لغاو؛ ناسنیکه دمگریته دهمی
نه سپه وه، دواپی گراوه به ناو بو
هه موو قایشو قورو شی له گه لی دایه
ه دمگوتری: (لفظ لجامه): دوا ی
ماندو بوونیکی زور وازی له
پیدا و یستییه گانی خوی هینا ه (ک:
الجمه ولجم ولجم).
الجمام: لغاو دروستکه ر، لغاو فروش ه
شوینی لغاو له دهمو جاوی
نه سپه که دا.
الجمعة: کیویک له کیومه گانی ناو زموی
نیشانه یه که له نیشانه گانی زموی ه
کیوی پانه وه بوو که زور گه وره
نه بی ه لایه کی شیو و دۆل.

لَجْنَنَ فِي الْمَشِيِّ: له رۆښستن دا گران و تمبهېل بوو ۵ (فهو وهي جلون).

لَجْنَنَ رَزَقَ الشَّجَرِ وَغَرَهُ لَجْنَأً: گه لای درمخته که ی تی که ل به نار دو جوو شتی وا کرد بوئنه وهی دمرخواردی خوشتره کانی بدا.

لَجْنَنَ لَجْنَأً: چلکن بوو.

لَجْنَنَ لِّلشَّطِّ فِي رَأْسِهِ: شانه له ناو قزی سمري دا هه لته سوړا له بهر چلک.

لَجْنَنَ الرِّزْقَ: گه لاکه ی وردو هه نجن هه نجن کرد تاوای لی هات لینج بوو.

تَلَجَّنَ الشَّيْئُ: شته که لینج بوو.

تَلَجَّنَ الرَّأْسُ: سهرمه که شوړدراو له چلک و پلک پاک نه بووه.

تَلَجَّنَ الرَّأْسُ: سمري چلکن بوو.

اللَّجْنَةُ: کومه لیک ناده میزاد کوښینه وه یو کار یکی دیار یکړاو ۵ کومه لیک

ناده میزاد نه رک یکی تایبه تی بیان بخړیته نه ستو و داوایان لی بکړی

نه نجامی بدا.

اللَّجْنَيْنِ: زیو.

اللَّجْنَيْنِ: که فی دمی خوشتر ۵ هه موو تی که له یه که له نار دو خورما هار او و

شتی وا که به ناو رشیندرا بی تا لینج بوو بی.

لَحَبَ الطَّرِيقَ لُحُوباً: رېگا که ناشکراو رون بوو.

لَحَبَ الشَّيْئِ: له شته که ی داو شوینکه ی لی کرد، یان به هو ی لی دان و برینه وه وه شوینکه ی له شته که کرد.

الْحَبَّ الطَّرِيقَ: بهر یگا که دا روی.

الْلَّحِبُ: رېگا ی ناشکراو رون.

اللَّحِبُ: به مانا (الْلَّحِبُ) دی.

اللَّحِبُ: زوبانی روهان ۵ پیاو ی جنیو

فرشو و زمان پیس، همر کی ردو

چه قو و نامیرک شتی پی بیرد ری

یان تو ی کلی شتی پی دامال د ری.

لَحَجَّ إِلَيْهِ لَحْجاً: په نای بو برد ۵ مه یلی لای نهوی کرد.

لَحَجَّ بِالْمَكَانِ: په نای بو برد ۵ که یلی لای نهوی کرد.

لَحَجَّ السَّيْفُ وَغَرَهُ لَحْجاً: شمیرمه که له

کالان دا ناخی بوو ۵ ده سگوتری: (لَحَجَّ

الْحَائِمُ فِي الْأَصْبَحِ) نه نگوستی له که

له په نجه دا ناخی بوو.

لَحَجَّ بِالْمَكَانِ: له شوینکه که دا مایه وه و

پیوه ی راهات ۵ ده سگوتری: (لَحَجَّ فِي

الْأَمْرِ) چوو ه ناو نیشه که وه.

لَحَجَّ بَيْنَهُمْ شَرّاً: شهرو هه را له ناویان دا بهر یا بوو.

لَحَجَّ الشَّيْئُ: شته که ته نگ بووه.

لَحَجَّ اللَّحْيُ: پوکی و شوینی لی روانی ددانه کان خوار بوو (فهو الْحَجَّ).

لُحْجَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی نِ تیکه‌ل و
پیکه‌ل بوو.

الْحَبَّةُ إِلَيْهِ: ناچارى کرد په‌نا بؤ نهو
به‌رئ ۵ خوارى کرد.

لُحِّجَ عَلَيْهِ الْخَبَرُ: هه‌واله‌که‌ی نِ
پیچه‌وانه کرده‌وه ۵ نه‌وه‌ی پیى
راگه‌یانند پیچه‌وانه‌ی نه‌ومبوو
که‌له‌دلى دا بوو.

إِلْتَحَجَ إِلَيْهِ: مه‌یلی کرد بؤلای ۵
دمگوترئ: (أتی فلان فلاناً فلم يجد
عنده مؤملاً ولا ملتحجاً) فلانکه‌س
هات بؤلای فلان هیچ هیواو
مه‌یلیکی له‌لا نه‌بینئ.

تَلَحَّجَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی
له‌دلى دا بوو بؤى ناشکرا کرد.
إِسْتَلَحَجَ الْبَابُ أَوْ الْقَفْلُ: دمرگاکه یان
قفله‌که داخراو نه‌کرایه‌وه.

الْمَلْحَجُ: زیبکه و کوانوله‌ی ناوچاو.
الْمَلْحَجُ: په‌ناگا ۵ دمره‌ندو ته‌نگل ۵
(ك: ملاحج).

الْمَلْحُوجَةُ: دمگوترئ: (خِطَّةٌ مَلْحُوجَةٌ)
بلان و پروفایلیکی نارپک و پیکه ۵
هه‌روا ناوه بؤ پنگای ته‌نگه‌به‌ر
له‌کئودا ۵ (ك: ملاحج).

لَحَّتِ الْقَرَابَةُ بَيْنَنَا لَمَّا: خزمایه‌تى
نیوانمان نزیکتر بؤوه و باشت
پیکه‌وه لکاین ۵ دمگوترئ: (هو ابن

عَمِّي لَحًا) نهو کورئ مامه‌وه خزمى
نزیکه.

لَحِمَتْ عَيْنُهُ لَحْمًا: چاوى به‌هوى
رېبؤقه‌وه پیکه‌وه نووساو هه‌لنایه.
الْحُ السَّحَابُ: هه‌ورمه‌که بارانى به‌ردموا
بوو.

الْحُ فُلَانٌ عَلَى الشَّيْءِ: فلانکه‌س له‌سهر
شته‌که به‌ردموا بوو ۵ ده‌سگوترئ:
(الْحُ عَلَيْهِ بِالْمَسْأَلَةِ) له‌داواکردن و
سوال کردن دا زؤر نوزه درئزى
کرد.

تَلَحَّجَ: به‌مانا (الْحُ) دئ.
الْلَّاحُ: دمگوترئ: (مکان لا ح) شوپنیکى
ته‌نگه‌به‌ره ۵ (وا ح لا ح): شیو و
دۆلئیکى چرو نزاراوییه دره‌خته‌کانى
تیک چرژان.

الْلَّحَةُ: (خُبْرَةٌ لَحَّةٌ) نانپیکى وشکه.
الْلَّحُوحُ: جۆره نانپیکه له‌ولاتى په‌مه‌ن
دمکرئ و به‌ماسست و شیره‌وه
ده‌خورئ.

الْلَّحَاخُ: به‌مانا (الْلَّحُوح) دئ ۵
دمگوترئ: (سحاب ملحاح)
هه‌ورپیکه بارانه‌که‌ی به‌ردموا مه.

لَحَدَ لَحْدًا: له‌رپگادا لایدا ۵ دمگوترئ:
(لَحَدَ السَّهْمُ عَنِ الْمَدَفِ) تیره‌که
له‌نیشانه‌که لایداو نه‌پپیکا.
لَحَدَ إِلَيْهِ: مه‌یلی کرد.

لَحَدَ فُلَانٍ: فلانكەس ستمەى كردو
لەحقە لايدا.

لَحَدَ فِي الدِّينِ: تانەى لەنايىن دا.

لَحَدَ عَلَيَّ فِي الشَّهَادَةِ: عەلى لە
شاھەتيدانەكەى دا تاوانبار بوو.

لَحَدَ اللَّحْدُ: گۆرپچەى بۆ مردووەكە
هەلەكەند.

لَحَدَ الْمَيِّتَ: مردوووەكەى لەگۆرپچەدا
شاردەوه، ناشتى.

أَلَحَدَ السَّهْمُ عَنِ الْهَدَفِ: تیرەكە
لەھەدەف لايدا.

أَلَحَدَ فُلَانٌ: فلانكەس لەحقە لايدا،
شتێكى بەحق دانا كەحق نەبوو.

أَلَحَدَ فِي الْحَرَمِ: پیرۆزى حەرەمى شكەند،
كارى نەگونجای لەحەرەمى
مەككەدا نەنجام دا.

أَلَحَدَ فِي الدِّينِ: تانەى لەنايىن دا ە
قورئان دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾.

أَلَحَدَ الرَّجُلُ: پیاووەكە وەرە وەرپو
كێشەو دەمەدەمەى كرد.

أَلَحَدَ اللَّحْدُ: گۆرپچەى هەلەكەند.

أَلَحَدَ الْمَيِّتَ: مردوووەكەى لەگۆرپچەدا
شاردەوه.

أَلَحَدَ بِفُلَانٍ: گالتهى بەفەلان كردو شتى
بۆ هەلبەست.

إِلْتَحَدَ إِلَيْهِ: مەبلى بۆلاى كردو چوو

زَيَّرَ بَائِلًا وَهَائِلًا بَوَّ بَرْدَ ە (فەر
ملتەد).

إِلْتَحَدَ فِي الدِّينِ: تانەى لەنايىن دا.

الْلَّاحِدُ: (قبر لاحت) گۆرپى وا گۆرپچەى
هەبى.

الْلَّحْدُ: كوئیکە لەلایەكى گۆرپەكەوه
هەلەكەنەئەسرى مردوووەكەى

تیدەخړئ ە (ك: أَلْحَادُ وَلِحُود).

الْمُلْحَدُ: بەمانا (الْلَّحْدُ) دى.

الْمُلْحِدُ: تانەدەر لە ئايىن و بيىدىن
دەرچوو لەنايىن ە (ك: مُلْحِدُونَ
وملاحدة).

لَحَزَهُ لَحْزًا: ئیلحاحى ئى كرد.

لَحَزَ فُلَانٌ لَحْزًا: فلانكەس پژدو چروك
بوو ە دلتەنگ بوو.

تَلَاَحَزَ الْقَوْمُ: خەلەكە قەسەيان تىك
گێرپاڤەوه ڤەدى يەكتريان داڤەوه.

تَلَاَحَزَ الصَّبِيَانُ: مندالەكان شەڤە
شيعريان كرد.

تَلَاَحَزَ الشَّجَرُ: درەختەكە تىك چەرژاو
چوو و ناوڤەكەوه.

تَلَحَّزَ فُلَانٌ: فلانكەس پژدو چروك بوو.
تَلَحَّزَ عَنْهُ: ئيى دواكەوت ە چاكى

داوڤنى هەلكرد، قۆلى ئى هەلكرد بۆ
شەڤ كردن يان بۆسەفەر كردن.

تَلَحَّزَ فُهُ: بەھۆى خواردنى هەنارو
شتى واوه ناوى شيرين كەوتە ناو

دەمىمەوه.

الْمَلْعَزُ: دمر به ندو تهنگل ۵ (ك: ملاجز)

۵ دمگوترئ: (وقعوا في الملاجز).

لَحْسُ الإِنَاءِ لَحْصًا: قاپهكهی به په نهجه یان به زویان لستهوه.

لَحْسُ الدُّودِ الصَّوْفِ لَحْصًا: گرمهکه

خوریهکهی خوارد ۵ دمگوترئ: (لَحْسُ

الْجَرَادِ الْخِضَرِ وَالشَّجَرِ) کولله بیتان

سهوزایی پوهک و درهختی خوارد.

الْحَسَّتِ الْأَرْضُ: زموی سهوز بوو

پوهک و گیاو گزهکهی سهری

دهرهینا.

الْحَسَّ الْمَاشِيَّةُ: که میک ناژه لهکانی

لهومراندن.

إِلْتَحَسَ مِنْهُ حَقَّةٌ: مافی خوی لی ستاند.

الْأَلْحَسَةُ: دمگوترئ: (سنة لأحسة)

سالیکی قات و قری و نه هات بوو،

هرچی روهک و سهوزایی هه بوو

هه مووی کړاندوه ۵ دمگوترئ:

(أصابهم لواحس) سالانی قات و قری

یه خهی گرتن و هرچی بزئ و

بهروبوومیان هه بوو لرفیان دا.

الْأَحْرُسُ: نه گبهتی و شوم ۵ حمريص و

سوور بوو له سهر مبهست.

الْلَحْسُ: نه و جروزمو تهرزمو گلوکهی

به سهر پوهک و گیاو گزمه

دمردمکوهی.

الْلَحْسَةُ: دمگوترئ: (ما لك عندي

لَحْسَةً) هیچت لای من نیه.

الْلَحْرُسُ مِنَ النَّاسِ: که سیک به شوین

شیرنایهتی دا بگهړئ و مگوو میښ.

الْلَحْرُسُ: نهوسنو زورخوړ ۵ مروقی

زورخوړو نهوسن.

الْمَلْحَسُ: حمريص و سووربوو له سهر

هه لوښتو مبهست ۵ نهووی

هرچی به ردمستی بکهوئ و

دمسه لاتی به سهردا پړوا لرفی بداو

بو خوی کونترول بکا ۵ نازاو

چاونه ترس ۵ (ك: ملاحس).

الْمَلْحَسُ: به مانا (الْلَحْسُ) دی ۵ شوینی

لستنهوه و رامالین ۵ دمگوترئ:

(تركه بملاحس البقر أولادها) له

شوینیتی پوتهن و چول و هول دا

جیم هیشت و مگوو چون مانگاکیوی

بېچومکانی له شوینی چول و هول دا

نه بی دانای.

لَحَصَ فِي الْأَمْرِ لَحْصًا: چووه ناوکارمکهوه،

ملی لهکارمکه نا.

لَحَصَ فُلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکهسی لهو شته

پشت سارد کردمده ۵ ژپوانی کردمده.

لَحِصَتْ عَيْنُهُ لَحْصًا: پیلوی چاوی

به هوئی پېپوق به په کهوه نووسا ۵

لیواری پیلوی چاوی ویکهاتهوه،

هه لکه پراپهوه.

لَحَصَ فِي الْأَمْرِ: لهکارمکهی دا

توندره‌وی نواند ۵ رېښازی ژبانی
بهرته سګ کرده‌وه.

لَحْمٌ فَلَاناً عَنْ كَذَا: فلانګه‌س لهو شته
پشت سارد کرده‌وه ۵ فېری ته‌مبه‌لی
کرد.

لَحْمٌ الْكِتَابُ: کتېبه‌ګه‌ی جزو به‌ند
کرد.
إِلْتَحَصَ الْأَمْرُ: کاره‌که قورس بوو، پته‌و
بوو.

الْتَحَصَتْ عَيْنُهُ: جاوی نووسان.
الْتَحَصَتْ الْإِبْرَةُ: دمرزیه‌که کونه‌ګه‌ی
ګیرا.

الْتَحَصَ فَلَاناً إِلَى الْأَمْرِ: فلانګه‌سی
ناچار کرد بو کاره‌که.

الْتَحَصَ فَلَاناً عَنْ كَذَا: فلانګه‌سی له
فلان شت پشت سارد کرده‌وه ۵
له‌کردنی فلانشت دا ته‌مبه‌لی کرد.
الْتَحَصَ الشَّيْءُ فَلَاناً: شته‌که
به‌فلانګه‌س دا چوو، شته‌که چوو
ناو جه‌سته‌په‌وه.

إِلْتَحَصَ الْبَيْضَةُ وَهَرَهَا: نه‌وه‌ی ناو
هیلکه‌ګه‌ی هه‌لقوراند ۵ خواردیه‌وه
۵ دمگوتری: (الْتَحَصَ الذَّنْبُ عَيْنُ
الشَّاةِ): گورګه‌که جاوی مهره‌ګه‌ی
کوږر کردو هه‌لیلوشی.

لِحَاصِي: ناخوښی و به‌لاو کارمسات ۵
سالی قات و څړی.

الْمُلْحَصُ: په‌ناګاو شوینی تېداحه‌وانه‌وه.
لَحِطَ الْمَكَانَ لَحْطاً: شوینه‌ګه‌ی مائی و
به‌ناورشانندی و پاکی کرده‌وه ۵ (فهر
لاحِطَ).

الْتَحَطَّ: رقی هه‌لسا.
لَحِظَهُ بِالْعَيْنِ وَالْيَدِ لَحْطاً وَلَحِطَاناً:
به‌تيله‌ی چاو سه‌یری کرد ۵ (فهر
لاحِظَ وَلَحَاطَ، وهي لاحِظَةٌ) ۵ (ك:
لواحِظَ) ۵ دمگوتری: (أنا عنده محفوظ
وملحوظ): نه‌من پارېزر اوو چاودېر
کراوم به‌جاوی پارېزګاریی.

لَاخِظَهُ مِلَاحِظَةً وَلِغَاطاً: چاودېری کردو
سه‌رنجی لی دا.

لَاخِظَ عَلَيْهِ كَذَا: په‌خنه‌ی لی گرت.
تَلَاخِظاً: هم‌ریه‌که له‌ودوانه‌ تېبېنیان
له‌سهر په‌کتر هه‌بوو.

الْلِّحَاطُ: قولینچکی چاو، تيله‌ی چاو
به‌لای لاجانګه‌وه ۵ (ك: لُحِظَ).

الْلِّحِظَةُ: چاوتروګانډنیک ۵ ماوه‌په‌کی
که‌م به‌نه‌ندازه‌ی چاوتروګانډنیک ۵
دمگوتری: (سکت عن الکلام لحِظَةً).

المَلَاخِظَةُ: سه‌رنجډانی شت به‌ تيله‌ی
چاو ۵ سه‌رنج وړاوبوچون له‌سهر
شت ۵ چاودېری کردنی شت و
سه‌رنجډانی حال و ومزعی و
تۆمارکردنی دیاردمکانی بو
مه‌به‌ستی زانیاری، ومکوو چاودېری

کردنی گه شه کردنی روهك يان
هه لچونی بورگان و تیکه وه
هاویشتنی شه پوله کانی دهریا یان
جم و جولی نه ستیرمو چونیه تی
رؤیشتنه کانیاں ه یان چاودیری
حاله تی نه خویشی و چارمه رماکانی و
کار دانه و میان له سهر نه خو شه که.

الْمَلْحَظُ: به مانا (الْمَلْحَظ) دی.

الْمَلْحُوظَةُ: وشه یه که دادمنری
له پهر او پزی قهراخی نوسراوی
سهرکتیب به مه بهستی ئاگادار
کردنه وهی نووسهر له هه له وه که مو
کورپیه کانی.

لَحَفَ الْقَمَرُ: مانگ چوو ه حاله تی
مه حاقه وه ه نالی ده لی:

له ده هری تویه نهی خورشیدی پرتو به بخش سه که بران
که نالی و له حاله تی مه قاس ماهی نه و دایه

لَحَفَ فَلَانًا: فلانکه سی به لیفه داپویشی.

لَحَفَ فَلَانًا الثُّرْبُ: کراسی له بهر فلانکه سی
کرد ه ده گوتری: (لَحَفَهُ فَضْلَ خَافِه):
به نوینه زیاده که ی داپویشی.

لَحَفَ النَّارَ الْمُطَبَّ: داری خستنه سهر
ئاگرکه ه داری به ئاگرکه وه نا.

لَحَفَ اللَّحْمَ عَنِ الْحَيَوَانِ: گوشتی
حه یوانه که ی گرو، گوشته که ی دامالی.

لَحَفَ فَلَانًا بِجُمُعَ كَفِه: به هه موو دهستی
له فلانکه سی دا، مسته کو له ی پی کیشا.

لَحَفَ فَلَانًا سَهْمًا رِه: تیری له فلانکه سی دا
تیری پیوه ناو هه نگاوتی.

الْخُفَّةُ: چاوتروکاندنیک ه ماومیه کی
که م به ئه ندازه ی چاوتروکاندنیک ه
ده گوتری: (سَكَنَ عَنِ الْكَلَامِ لَحْظَةً).

لَحَفَ اللَّحَافُ: لیفه ی دروست کرد ه
لیفه ی درو.

الْخَفَّ السَّائِلُ: سوالکه ره که نیلحاحی

کرد بو شت و مرگرتن یان سوالی
کردو پیوستیشی پیی نه بوو
چونکه دهوله مه ند بوو ه فورئان
ده مرموئ: ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَافًا﴾.

الْخَفَّ فَلَانُ: فلانکه سی داوینی به سهر

زمو ی دا راکیشاو فیزو ته که ببوری
کرد ه به دامینی کیودا رؤیی.

الْخَفَّ بِهِ: زبانی پی گه یاند.

الْخَفَّ فَلَانًا: لیفه ی بو فلانکه سی کپی.

الْخَفَّ ضَيْقُهُ: میوانه که ی پیش خو ی
خست، خزمه تی کردو خواردنه
خو شه کانی بو نه و دانا.

الْخَفَّ شَارِبُهُ: سمیلی زور کورت
کردنه وه.

الْخَفَّ فَلَانًا الثُّرْبُ: کراسی له بهر
فلانکه سی کرد.

لَاخَفَهُ: چوو ه بن بالی و مگری بوو
کهوته گه لی و لی جیانه بوو وه.

لَحَفَ فلان: فلانكەس داوینى لەزەوى

خشانە بەسەر زەوى دا رايكىشا

بەشیوەى لوتبەرزی و خۆبەزلزانی.

التَّحَفَ عافاً: لیفەى بۆ خۆى درو.

التَّحَفَ باللحاف: لیفەى بەخۆى دادا ە

خۆى بە لیفە داپۆشى ە دەرگوتری:

(التَّحَفَتِ الدَّابَّةُ بالسَّمن): ولاخەكە

بەبەز خۆى داپۆشى.

تَلَحَّفَ لِعافاً: لیفەى بەخۆى دا دا.

اللِّحاف: هەرشتێك بەخۆدا بەدرئو

خۆى پێ داپۆشى لەكاتى نوستن دا

ە پۆشاكى سەر پۆشاك، وەكوو جیەو

عەباو پالتو ە پارچە قوماشێكى

ناواخن گراو بە لۆكە لەكاتى

نوستن و پالگەوتن دا بەخۆدادەدرئ

ە (ك: لَحَفَ).

اللَّحَفُ: دامینى كێو، بنى كێو.

المَلْحَفُ: پۆشاكێك كە لەسەر هەموو

پۆشاكێكەو لەبەر بكرئ وەكوو

جوبەو عەباو شتى وا.

المَلْحَفَةُ: بەمانا (المَلْحَفُ) دئ ە عەباى

نافرەت، كە نافرەت لەسەر هەموو

پۆشاكێكەو لەبەرى دىكاو خۆى پێ

بالبۆش دىكا.

لَحَقَ الفرسُ حوقاً: ئەسپەكەى گزو لاواز

بوو ە دەرگوتری: (لَحَقَ بَطْنُهُ): ورگى

بچوك بۆو.

لَحِقَ الثَّمنُ أَوِ اليمينُ فلاناً: نرخیكەى

كەوتە سەر، سویندى كەوتە سەر.

لَحِقَ به عاقاً وَلَحَقاً: پێى گەمى ە (لَحِقَ به

لُحوقاً): پێوەى نووسا.

الْحَقَ به: پێى گەمى.

الْحَقَ فلاناً به: فلانكەسى شوین ئەو

خست ە بەدوو ئەودا ناردى ە

دەرگوتری: (الْحَقَ القَائِفُ الولدُ بآبيه):

سەرناس و قانیفەكە مەندالەكەى پال

باوكى داو دواى سەرنجدانى خۆى

وتى ئەم مەندالە كورپ ئەو پیاویمە

لەبەر لێكچونى ديار دەى نێوانیان.

الْحَقَ فلاناً فلاناً: فلانكەسى كردە كورپ

فلان ە فلانكەسى والى كرد بگاتە

فلان.

التَّحَقَّ به: پێى گەمى ە پێوەى نووسا،

چوو بەنای ئەوو پالێ بەئەووەو

دا.

تَلَحَّفَتِ المطايا ونحوها: كاروانەكان یەك

بەدوا یەك دا هاتن و بەیەك

گەشتن ە دەرگوتری: (تَلَحَّقَ القَوْمُ):

خەلكەكە گەشتەن یەكتر.

تَلَحَّفَتِ الأخبارُ وأحوال القوم:

هەموالەكان و روداوەكان یەك بەدوو

یەك دا هاتن.

اسْتَلْحَقَ فلاناً: فلانكەسى بەكورپ خۆى

داناو پال خۆى دا.

اللَّحِقُ: (أبو لاحق): بازو ههئو.

الْأَحَقَّة: میوه چینی دوومجاری،
دووم بهری میوه ۵ میوه که پیدمگا
یهگم چینی نا دووم چینی ۵ (ك):
لواحق).

اللَّحَقُ: نهوهی دواى شتیکی تر دئ ۵
پاشکوی کتیبو شتی وا دواى نهوهی
دانمړیک له دانان و نووسینی
کتیبه که هی دمبیته وه هه ندئ
تیبینی و هه له بری و پرکردنه وهی
که مو کوری دمگاته پاشکویه ک یان
زیاترو دمیخاته کوتایی کتیبه که هی ۵
له یواری قانونی دمول دا وشه ی
(اللحق) بهو حوكم و شیکردنه وانه
دهگوترئ: (که دمکړنه پاشکوی
ریککه وتنامه نیو دموله تیبه که یان
هی برگه یه کی تابیه تی نهو
موعا هه دمیبه ۵ که سیک کرابیته
کوری یه کی یان کچی یه کی واته
نه زاندرئ باوکی کییه ۵ کوری
باوکی خو ی نه بی ۵ روبه ریکی
شیوو کیو وشک بویته وهو تووی
پیوه کرابی بؤ گشت وکال ۵ (ك):
ألحاق).

المُلْحَقُ: له یواری قانونی نیو دموله تی دا
فهرمان به ریکه له سه فارمتی
دموله تیك دا داده مزرئ له کاریکی
تایبه تی دا ۵ وکوو مولحه قی

عه سکه ری مولحه قی سه قافی
مولحه قی رۇژنامه نووسی ۵ بهرئک
یان زیاتر له رۇژنامه یان گۇفاریک
دواى دمرچوونی ژماره که پاشکویه
چاپ و به خش دمکړئ نه مهش
به هو ی هه وائیکی گرنګ که
پیویست دمکا زوو بلا و بکړیته وه.

لَحَكَ الشَّيْءُ بِالْشَّيْءِ لَحْكَاً: شته که ی
به شته که وه نووساند ۵ (لَحَكَ الشَّيْءُ
بِالشَّيْءِ): شته که ی به شته که وه نوساند،
جووشی دا، دهگوترئ: (لَوْحَكَ قَقَار
ظهره): فه قهره کانی پشی جوونه
ناویه که وه.

تَلَحَّكَ الشَّيْءُ: شته کان چونه
ناویه که وه ۵ دهگوترئ: (تَلَحَّكَ
الْبَيَانُ): دیوار که چوو ناویه که وهو
تیکه ل کیش بوو ۵ هه روا دهگوترئ:
(دَابَةُ مُتَلَحِّكَةً): ولاخیکی جهسته
دامه زراوو تیکس مړاوو به هیزه.

تَلَحَّحَ الْقَوْمُ: خه لکه که له شوینی خو یان
جیگر بوون و مانه وه، زیدی خو یان
جی نه هیشت.

تَلَحَّحَ الْقَوْمُ: خه لکه که له زیدی خو یان
جیگر بون و جیان نه هیشت.
تَلَحَّحَ فُلَانٌ عَنْ الْمَكَانِ: فلان کهس نهو
شوینه ی به جی هیشت.

اللَّحْلُحُ: شوینی تهنه‌بهر ه (خبره)
لَحْلَحَ: نانی وشك.

لَحْمَ الشَّيْءِ لَحْمًا: شته‌ک‌ه‌ی پیکه‌وه
نووساند، جوشی دا ه ده‌گوتری: (لَحْمَ
الصَّائِغِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ): ئالتونجیه‌که
پارچه زپره‌ک‌ه‌ی له‌حیم کردو
شکاویه‌ک‌ه‌ی چاک کردم‌وه.

لَحْمَ الْأَمْرِ: کارم‌ک‌ه‌ی بناوان شیل کرد
بهریک و پیک‌ی نه‌نجامی دا.

لَحْمَ الْعَظْمِ لَحْمًا: گوشتی له‌ئیسقه‌که
دامالی.

لَحْمَ الْقَوْمِ: گوشتی دمرخواردی هه‌ومه‌که
دا ه (فهو لَحْمَ).

لَحْمَ بِالْمَكَانِ لَحْمًا: جووه ناو شوینه‌که.

لَحْمَ الرَّجُلِ: پیاوه‌که ه‌زی له‌گوشت بوو
ه زوری گوشت خواردو پیی توشی
نه‌خوشی بوو ه (فهو لَحْمَ): ده‌گوتری:
(لَحْمَ الصَّفَرِ وَغَرِه): بازو هه‌لۆکه
ه‌زی له‌گوشت بوو.

لَحْمَ الرَّجُلِ: زمیری ئاراسته‌ی پیاوه‌که
کرد گوشتی هه‌نگاوت، له‌گوشتی دا
ئیسقانی به‌رنه‌که‌وت ه له‌پیاوه‌که
نزیک بووه جووه به‌نایه‌وه شانی
به‌شانیه‌وه نا.

لَحْمَ فَلَانٍ لَحَامَةً: فلانکه‌س گوشتن، فه‌له‌و
بوو ه (فهو لَحْمَ).

لَحَمَتِ الدَّابَّةُ لَحَامَةً وَلُحُمًا: ولاخه‌که

گوشتی زور بوو فه‌له‌و بوو ه (فه‌ی
لَحْمَ).

لَحْمَ الرَّجُلِ: پیاوه‌که بوو به‌خاومن
گوشت ه له‌مالی دا گوشت زور بوو.
لَحْمَ الزَّرْعِ: کشتوکاله‌که دانه‌ویل‌ه‌ی تیدا
په‌یدا‌بوو، هاته به‌ر.

لَحْمَ بِالْمَكَانِ: له‌شوینه‌که مایه‌وه‌و دلی
پیوه‌ی نووسا ه ده‌گوتری: (لَحَمَتِ
الدَّابَّةِ): ولاخه‌که راوه‌ستاو نه‌پویی.
لَحْمَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی پیکه‌وه لکاند.

لَحْمَ الثَّرِبِ: قوماشه‌ک‌ه‌ی چنی،
ده‌شگوتری: (أَلَحِمَ مَا أُسْدِيتَ):
ئه‌وه‌ی ده‌ستت پچ کردووه ته‌واوی
بکه.

لَحْمَ الْقَوْمِ: گوشتی دمرخواردی
خه‌لکه‌که دا ه ده‌شگوتری: (لَحْمَهُ
عَرَضَ فَلَانٍ): ریی خوش کرد
بوئه‌وه‌ی جنیو به‌ناموس و شهره‌فی
فلان بدا.

لَحْمَ بَصَرَهُ كَذَا: چاوی تی بری و به‌چاو
هه‌نگاوتی.

لَحْمَ بَيْنِ بَنِي فَلَانٍ شَرًّا: شه‌رو ئازاوه‌ی بو
خیلی فلان نایه‌وه.

لَحَمَ الصُّدْعِ: درزه‌ک‌ه‌ی پرکردمه‌وه ه
چاکی کردم‌وه ه له‌حیمی کردم‌وه ه
ده‌گوتری: (لَحَمَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ):
دوشته‌ک‌ه‌ی پیکه‌وه نووساند.

لَا حَمَّ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌هی
به‌شته‌که‌وه نووساند ۵ (فهر
مَلَا حَمَّ): نه‌وشته پیکه‌وه لکیندراوه
۵ د‌مش‌گوتری: (حَبْلٌ مَلَا حَمَّ):
حه‌بلیکه گشت بادراوه.

الْتَحَمَ الْجُرْحُ: برینه‌که ویکهاته‌وه
چاکبۆ‌وه، گۆشته‌وه زونی هینایه‌وه.
الْتَحَمَتِ الْحَرْبُ: شهرکه گهرم بوو
پهری ساند ۵ د‌مش‌گوتری: (الْتَحَمَ
الْجِشَانُ): دوو سوپاکه په‌لاماری
یه‌کیان داو تیگ چرزان.

تَلَا حَمَتِ الْأَشْيَاءُ: شته‌کان پیکه‌وه لکانو
پیکه‌وه چه‌سپان.

تَلَا حَمَتِ الْأَشْيَاءُ: شته‌کان پیکه‌وه
لکانه‌وه دواى نه‌وی لیک ترازاوون.
تَلَا حَمَتِ الشَّجَعَةُ: برینه‌که
گۆشته‌ومزونی هینایه‌وه.

اسْتَلْحَمَ الطَّرِيقُ: ریگاکه به‌رفراوان بوو.
اسْتَلْحَمَ الزَّرْعُ: کشتوکاله‌که تیگ چرزا
که‌شه‌ی کردو لیک هالا.

اسْتَلْحَمَ الشَّيْءُ: شوین شته‌که کهوت.
اسْتَلْحَمَ الرَّجُلُ الطَّرِيقَ: ملی ریگاکه‌ی
گرتو پییدا رۆی به‌ری نه‌دا ۵ یان
به‌پانایی ریگاکه دا رۆی، ریگا
پانه‌که‌ی گرت‌به‌ر.

اسْتَلْحَمَ فُلَانٌ: فلانکه‌س له‌شهردا
دوژمن دموری گرت.

الْإِلْتِمَاعُ: له‌بواری زانستی (الأحياء) دا
بریتییه له‌یه‌کگرتنی چه‌ند
نه‌ندامیک که‌نه‌و‌عه‌کانیان جیایی.

الْلَّاحِمُ: گۆشت خۆر چ ناده‌میزاد بی
یان گیانله‌به‌ری تر ۵ (ك: اللّواحم)
۵ هه‌روا به‌مانا خاومن گۆشت دی.

اللّعام: ماده‌یه‌ک شتی پی له‌حیم
بکری ۵ شتی پی پیکه‌وه
بنووسیندري.

اللّعامَةُ: پیشه‌ی شت له‌حیم کردن.
اللّعامُ: گۆشت فروش ۵ یان که‌سیک
پیشه‌ی شت پیکه‌وه له‌حیم کردن
بی.

اللّخمُ: گۆشت ۵ نه‌وماده ماسولکه‌پی و
نهرمه‌ی نیوان پیستو ئیسقان ۵
د‌مگوتری: (أَكَلَ لَحْمَ فُلَانٍ):

غه‌پیه‌تی فلانکه‌سی کرد ۵ هورنان
د‌مه‌رموی: (هَاجِبٌ أَحَذَّكُمْ أَنْ يَأْكُلَ
لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا): اللّخمُ: (بیت لَحْمُ):

مالیکی گۆشت زۆر ۵ گۆشتیان زۆره
۵ مالو خیزانیک زۆر غه‌پیه‌ت
بکه‌ن ۵ دیارده‌ی غه‌پیه‌ت کردن
له‌ناویان دا به‌ربلاو بی ۵ (باز لَحْمُ):
بازیکی گۆشت خۆره یان زۆری چه‌ز
له‌گۆشته.

اللّخْمَةُ: کوته گۆشت ۵ نه‌وه‌ی بازو
هه‌لۆ له‌نیچیرکه‌یان ده‌یخۆن ۵

لهبوارى قوماش دا ناوه بۆ ئەو
 هەودايانەى دىگىرىن بەتئومدان و پۆ
 ە ھەروا ناوه بۆ خزمایەتى.

اللَّحْمَةُ: كۈتە گۆشت ە ئەوھى بازو
 ھەلۆ لەگۆشتى نىچىرەكەيان
 دەپخۇن.

لُحْمَةُ جِلْدِ الرَّأْسِ: ئەو پەردە تەنكەى
 ژىر پىستى سەر ە لەبوارى قوماش و
 شتى وا ناوه بۆ تئومدان و پۆ ە
 ھەروا ناوه بۆ خزمایەتى ە
 دىگوتىرئ: (بينهما لُحْمَةٌ نَسَب):
 لەنىوانيان دا خزمایەتى نەسەب و
 نەزاد ھەيە.

اللَّحِيمُ: دىگوتىرئ: (هذا الكلام لحيم
 هذا): ئەو قسەيە وىگوتىرئ ئەو قسەيە
 وایەو لەوشىيەيە.

التَّلَاحِمَةُ: بىرىنىك گۆشتى سەر بېرى و
 نىسقىنى نەشكاندىي و دوايى
 ويكەتەبىتەوھەو گۆشتەوھەزۈنى
 ھىنايەتەوھە.

الْمُلْتَحِمُ: لەبوارى زانستى (الأحياء) دا
 بىرىتييە لە يەگگرتنى دو ئەندام
 يان زياتر بەيئ ئەوھى يەك
 جۆرىن.

الْمُلْتَحِمَةُ: پەردەى ناوھەى پىلوى جاو.
 الْمُلْحَمُ: ھەر قوماشىك رايەل و تئومدانى
 لىك جىابىن، يان بەم شىوھ رايەلى

خورى بىو تئومدان و پۆى لۆكەيئ
 يان بەشىيەى تر رايەل ئاورىشم
 بىو تئومدان نايلۇن بى.

اللَّحْمَةُ: شەپرو كۈشتارى سامناك ە
 گۆرەپانى شەپرەكە بەرھەمىكى
 چىرۆك ئامىزە دابو نەرىتى
 تايبەتى و ياساو رىساي خۆى ھەيەو
 تىيىدا بەرىزمەوھە باسى پالەوان و
 پاشاو خوداومىندەكەنيان دىگوتىرئ
 بەشىيەى ئەفسانەو خورافاتى سەر
 سوپەيىنەر، وادەيى بەشيعر ئەدا
 دىگوتىرئ وىگوتىرئ و شەلىيازەى
 ئىفرىقىيەكان و شانامەى فارسى ە
 واپىش دىيى بەپەخشان دىگوتىرئ
 وىگوتىرئ زىنامەى عەنتەرە.

لَحْنٌ فِي كَلَامِهِ: لەقسەكانىدا زمانخوارى و
 ھەلەكردن دىيارىو ە وشەكانى بەھەلە
 خويندەمەو پەپەروھى ياساو رىساي
 زانستى نەخوى نەكرد.

لَحْنُ الرَّجُلِ: پياوھەكە بەزمانى زگماكى
 خۆى ناخاوتنى ئەنجام دا ە
 دىگوتىرئ: (لَحْنٌ بِلَحْنِ بَنِي فُلَان):
 بەشىيەو زاراوھى ھۆزى فلان قسەى
 كرد.

لَحْنٌ لَحْنًا: قسەيەكى لەگەل دا كرد، ئەو
 لىي حالى بوو جگە لەو خەلگى تر
 تىي نەگەپىشتن.

لَحْنٌ فَلَانٌ لَحْنًا: فلانكەس زېرهك بوو له
به لگه هينانه وهدا.

لَحْنٌ قَوْلُهُ لَحْنًا: له قسه كه ى حالى بوو.
أَلَحْنٌ فِي كَلَامِهِ: له قسه كاني دا هه له ى
كرد.

أَلَحْنٌ فَلَانًا الْقَوْلُ: قسه كه ى له فلانكەس
گه باند.

لَا حَنْهُ: به شيوه زاراوه يه ك قسه ى
له گه ل دا كرد نهو لى حالى بى و
كه ساني كه تى نه گهن.

لَحْنٌ فِي قِرَائَتِهِ: به دمنگى مؤسقى بۆ
گورانى به كه دانا.

لَحْنٌ فَلَانًا: فلانكەسى به هه له دانا
له قسه كردنه كه ى دا.

اللَّحْنُ: شيوه زاراوه ە دمگوترى: (هذا
كلام ليس في لحن ولا من لحن
قومي): نه مه گوفتارو قسه به كه
له شيوه زمانى من و شيوه زمانى
نهمته و مه كه نيه.

لَحْنُ الْقَوْلِ: مانا ى قسه كه و نه وه ى بيسمر
به تيفكرين و سمرنجدان لى حالى
دمب ە قورئان دمفرموى: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ
فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ ە له بوارى مؤسقادا
وشه ى (لحن) به مانا دمنگى مؤسقى
كه دانراوه بۆ گورانى و سرودمه كه دى
دمگوترى: (فلان لا يعرف لحن هذا
الشعر): فلانكەس شيوه مؤسقى نه م
شيعره نازانى و نازانى بيكاته گورانى و

بيلى ە (ك: الحان ولحن).

اللَّحْنُ: زمان، شيوه زاراوه ە گوتراوه:
(إن القرآن نزل بلحن قریش):

قورئان به شيوه زاراوه ى قورهيش
نازل بووه ە هه روا وشه ى (اللحن)
به مانا زيرمه ى دى.

اللَّحْنَةُ: كه سيك زۆر له حن و شيوه
زاراوه بزاني.

المَلَّاحِنُ: له غهزو موعه ماما
كه شى كردنه و هيان پى و سى
به زيرمه ى هه بى.

لَحَا الشَّجَرَةَ وَالْعَصَا لَحْرًا: توپكلى
درمخته ى دامالى.

لَحَا فَلَانًا: لۆمه و سمر زمه نشتى فلانى كرد
ە (فهو لاح وهي لاحنة).

لَحَى الشَّجَرَةَ وَالْعَصَا لَحْيًا: دارمه كه يان
عه ساكه ى دامالى توپكته كه ى لى
كرده وه.

لَحَى اللَّهُ فَلَانًا: خودا نه فرينى له فلان
كردو له پرهمه تى خوى دوورى
خسته وه ە (فهو ملحي وهي ملحية).
أَلَحَى الْعَوْدُ: شوپكه درمخته كه كاتى
نه وه ى هاتووه توپكلى لى
بكړيته وه.

أَلَحَى فَلَانٌ: فلانكەس كارى ناشيرينى
نه نجام دا، كارى واى كرد
سهر زمه نشت بكړى.

لَا حَاءَ مَلَا حَاءَ وَلِحَاءَ: كَيْشَمِي لِهَكَهَن

نايهوه سمرزمنشتي كرد.

الْتَحَى: دَمْگوتَرِي: (الْتَحَى الرَّجُلُ):

پياوَمَكه بُوو به ريشدار.

الْتَحَى الْفَلَامُ: كُورْمَكه ريشي پِوَا،

ريشي هات.

الْتَحَى الْعُودَ وَغَوْدَ: تُوِيَكَلِي لِهَشُورْپَكَهَكه

كردمُوو.

تَلَا حَى الرَّجُلَانِ: دُوبِياوَمَكه كَيْشَه پيان

كهوتَه ناوَهووه جَنِيَوِيَان به پيه كتر دا.

تَلْعَى فُلَانُ: فَلَانْ كَهَسْ به شِيَك

لَه مَنِيَزْمُرو جَامَانَه كَهِي

بِه مِرْجَه نَاگَهِي خُوِي دَاهِي نَايهووه

سَمُرو به شِيَك لِه رُوخسَارِي خُوِي

دَاپُوَشِي.

الْأَحَى (رَجُلُ الْحَى): پِياوِيَكِي ريش

دَرِيْزَه، ريش پَانَه.

الْلَحَاءُ: تُوِيَكَلِي هَمَرَشْتِيَك ه دَمْگوتَرِي:

(لَا تَدْخُلُ بَيْنَ الْعَصَا وَلِحَائِهَا) ه (ك:

الْحِيَةِ وَلِحِي).

لَحَاءُ الثَّمَرَةِ: تُوِيَكَلِي دَمُورَان دَمُورِي

دَمْنَكه خُورْمَا ه هَمُروَا وشَهِي

(الْلَحَاءُ) نَاوَه بُوُ پَهْرَدِي دَمَاغُو

پَهْرَدِي گُورْچِيلَه.

الْلَحِي: شُوِيْنِي لِي پِوَانِي مُو لِه لَا

رُومَت ه نَهو دُوو نِيَسْقَانَهِي دَدَانِي

پِيُوَه پِوَاون.

لَحِيَا الْغَدِيرِ: نَه مَبَهْرَمُو بَهْرِي زَهْلَكَاو

كَارِيْز ه (ك: لَحِي وَلِحَاء).

الْلَحْيَانِي: (رَجُلُ لَحْيَانِي): پِياوِي ريش

دَرِيْزُو ريش پَان.

الْلَحِيَّةُ: مُوِي لَا رُومَتُو جَه نَاگَه ه

(وَاتَه: ريش) ه (ك: لَحِي وَلِحِي).

لَحِيَّةُ التَّيْسِ: رُومَكِيَكِي كَشْتُو كَالِيِيَه

رَمَكَه كَانِي دَمْگُو تِنْدَرِيْنُو دَه خُورِيْن

ه پِيَشِي دَمْگوتَرِي: (الْفُومِي).

الْمِلْحَاءُ: نَهوِي تُوِيَكَلِي پِي دَادَه مَالْتَرِي.

لَحْ فِي كَلَامِهِ لَحَاءُ: قَهْسَه كَهِي بَه تِيَكَه لِي و

پِيَكَه لِي هِيْنَاو بَه زَمَانِيَكِي خُوارُو خِيْج

قَهْسَه كَانِي كَرْدَن.

لَحْ الْحَبَرُ: هَهوَالَه كَهِي زَانِي و چُووه بَنِج و

بِنَاوَانِي.

لَحْ فُلَانًا: شَه پِلَاغَهِي لَه فُلَانْ كَهَسْ دَا.

لَحَحْتُ عَيْنَهُ لَحْحًا: چَاوِي بَه هُوِي

رِيْبُو قَهووه پِيَكْدَانُوسَانُون.

الْتَحَ الْعُشْبُ: گِيَاو گَزَه كَه تِيَكَه لَان ه

دَمْشْگوتَرِي: (الْتَحَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ):

كَارَه كَهِي لِي تِيَكَه لُو پِيَكَه لُو بُوو ه

دَمْگوتَرِي: (سَكْرَانُ مُلْتَحَ): سَمُر

خُوشِيَكَه لَه هِيْج حَالِي نَابِي چُونَكَه

عَه قَلِي لَه دَه سَت دَاوَه.

تَلَا حُ الرَادِي: شِيُوْمَكَه تَه نَكَه بَمُر بُوو،

دَرَه خَتِي زُورُو چِرُو پَر بُوو.

الْلَحَّةُ: لُوت ه (إِمْرَأَةٌ لَحَّةُ): نَاهِرَه تِيَكِي

چَلْكَنُو بُوْگَه نَه.

اللُّغُورُ: عه پیدار (أصل لُغُورُ):

(ك: خاف).

بنیچه‌ی نارده‌سن.

اللُّغْلُغَانِيَّةُ: پیاویک نه‌توانی مه‌به‌ستی

خوی دهری‌ری.

لُغِصَتٌ عَيْنُهُ: پیلوی چاوی نه‌ستور

اللُّغْلُغَانِيَّةُ: زمانی ناعهره‌بی و خوارو

بوون و گوشتیان زور بوو به‌شیوه

خِجَ لَمَنَاخَوْتَن دَا ۵ دِگوتری:

سروشتی یان به‌هوی هاوسانه‌وه ۵

(أَنَا رَجُلٌ فِيهِ لُغْلُغَانِيَّةٌ) ۵ له‌زاراوهی

دِگوتری: (لُغِصَ الْإِنْسَانُ فَهُوَ الْخِصُّ

عهره‌بی عومان و چهند شوینیکی

وهي لُغِصَاءُ).

تردا نه‌گوتن و حه‌زف کردنی

لُغِصَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی پوخته کرد،

هه‌ندی پیته له‌وشه‌دا له‌کاتی

کاکله‌که‌ی گرت.

دِمرج و لکان دا، بۆ نمونه له‌وشه‌ی

لُغِصَ الْقَوْلِ: قسه‌که‌ی کورت و پوخت

(مَا شَاءَ اللَّهُ) دا ده‌لین: (مَشَاءَ اللَّهِ).

کرده‌وه.

لُغِمَ الشَّيْءُ لُغْمًا: شته‌که‌ی بری،

لُغِصَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی رونکرده‌وه ۵

برپیه‌وه.

دِگوتری: (لُغِصَ لِي خَيْرُكَ):

لُغِمَ وَجْهُهُ: شه‌پلاغه‌ی له‌ده‌م و چاودا.

هه‌وال و حال و وه‌زعی توی بۆرون

لُغِمَ فَلَانًا: به‌نه‌رکی قورس مه‌شغولی

کرده‌مه‌وه جارد و اجار هه‌والی توی

کرد.

بۆشی کرومه‌وه.

لَاغَمَ مَلَاغَمَةً وَلِغَامًا: شه‌پلاغه‌ی لی

اللُّغِصُ (ضَرَعَ لُغِصٌ): گواندینیکی

دا.

قه‌له‌وو گوشتنه به‌ناخوشتی شیر

الشَّحْمُ: به‌کاری قورس مه‌شغول بوو.

لی ده‌دوشری.

اللُّخْمُ: جۆریکه له‌ماسی دهریا، لوتیکی

اللُّغِصَةُ: به‌زی چاو پیلوی سه‌رو

مشاری هه‌یه له‌ههر شتیک بدا

خوارمه‌وی چاو ۵ (ك: لِغِصَ).

دِهری‌ری، به‌م جۆره ماسیه دِگوتری

لُغِفَ فَلَانًا لُغْفًا: به‌توندی له‌فلانی داو

ماسی قیرش.

نازاری پینگه‌یانند.

اللُّغْمَةُ: سه‌رده‌م ۵ نه‌فس قورسی،

لُغِفَ عَيْنُهُ: له‌چاوی خوی دا ۵ به‌ده‌ست

دلگرانی، دِگوتری: (بِالرَّجُلِ لُغْمَةٌ):

له‌چاوی خوی دا.

پیاوه‌که دلگرانی پیوه دپاره.

اللُّغَافَةُ: به‌ردیکی ته‌نکی تیزه.

لُغِنَ السَّاءُ وَغَيْرَ لُغْنًا: بۆگه‌ن بوو.

اللُّغْفُ: که‌فی ته‌نک.

اللُّغْفَةُ: به‌ردیکی سه‌ی دریزو ته‌نکه ۵

لَخِنْ الرجل وَحَنَّت المرأة: نافرته که

بنهنگل و بن رهمیسکو شوینی تیدا

کوبونه وهی چاکو شتی وا

لهجهسته یان دا بۆگهن بوو ۵ (فهو لَخِنْ

وَالْخِنْ وَهِيَ لَخْناء) ۵ لهبوارى جنيودا

دمگوترى: (يا ابن اللخناء): هۆ کوپرى

فاته بۆگهن!

اللَخْن: نهو سپيايهی بهسهرى چوكى

کورموميه پيش خهته نهکردنى.

لَخاء لَخْرأ: دهرمانى کرده لوتيه وه ۵

يان دهميه وه.

لَخِي لَخأ: قسهی پرو پوچى زۆر گوتن.

لَخِي الشَّيْئ: شته که خوار بوو ۵

دمگوترى: (لَخِي اللَّخِي): لاشه ويله

خواربوو.

لَخِي الْبَطْن: ورگه که لای خواروى داچؤرا،

شؤرپؤوه.

لَخِي الْعُتَاب: دالاشه که دمندوکى سهرم وه

لهی خواروى دريژ تر بوو.

لَخِي الْبَعير: حوشتره که نهژنؤيه کی لهوى

ترى نهستور تر بوو ۵ (فهو ألخي وهي

لَخْرأ).

الْخَاء: ههواى کرده لوتيه وه يان

دهميه وه.

التَّخى فلان: فلانكهس دهرمانى کرده

لوتيه وه.

التَّخى الصَّبِي: منداله که نانى تهرکردو

خواردى.

اللَّخا واللَّخاء: ناميرى شت هه لمزين.

اللَّخاء: بژيوى منداال جگه لهشير.

الملَّخى والملَّخاء: بهمانا (اللخا) دئ.

لَدْ فلاتاً لَدْأ: دوزمنايه تيه کهى فلانكهسى

توند کرد.

لَدْأ: كيشهى لهگهل نايه وهو بهسهرى دا

زال بوو ۵ (فهو لَدْأ ولادة ولدوة).

لَدْ المريض لَدْأ ولدوآ: نهخوشه که زمانى

خسته لايه کی دهميه وهو دهرمانى کرده

لايه کی تريه وه.

لَدْ فلاتاً عن الأمر: فلانكهسى لهكاره که

حه بس کرد.

لَدْ لَدْأ: كيشه و دوزمنايه تيه کهى زۆر

توند کرد ۵ (فهو لَدْ وهي لَدْأ).

لَدْأ: دژايه تى کرد ۵ دمگوترى: (الذَّبه):

لهكيشه و دژايه تى كردنى دا توند

رهمو بوو ۵ پاشگوئى خست ۵

بهترومپاو شتى وا دهرمانى کرده

ناو دهميه وه.

لَدْأ مُلادة ولدادأ: لهكيشه و نيزاع

لهگهل كردنى دا توند رهموى نواند.

لَدْأ: سهرسامى کرد.

لَدْأ به: ههره شهى لئ کرد ۵ قسهى

رهمى ئاراسته کرد.

لَتْأ فلان: فلانكهس بهترومپاو شتى

وا دهرمانى خوارد.

التَّدُّعُ عنه: لَیْی لادا، مهیلی لای تری
کرد ۵ دِگوتری: (مالی عنه مُحْتَدَّ ولا
ملتد): هیچ چاره‌یه‌کم نییه.
تَلَدَّ: به‌سهر سامی سهیری نهم لای
نهلای خوئی کرد، مایه‌وه، حه‌وق
بوو.

الْأَلْدُ: دوزمنی کیشه‌کارو ناشتی
نه‌ویست.

الْلَدُّ: کیشو جه‌ده‌لی زورو ملنه‌دان بو
حه‌ق و راستی ۵ نه‌و دمرانه‌ی به
ترومبا ددگریته دهمی نه‌خوشه‌وه ۵
نه‌خوشیه‌که توشی ناو دهم و قورگ
ده‌بن.

الْلَدِيدُ: به‌مانا (الْلَدُوْدُ) دئی ۵ دیوی
دِمرمودی نه‌ستو ۵ (لیدی الفم):
نه‌ملاو نه‌ولای هه‌رشتیک بی ۵
دِگوتری: (نزل لیدی الوادی):
له‌مبه‌رمو به‌ری شیوه‌که جیگیر بوو
مایه‌وه.

الْلَدِيْدَةُ: باخچه‌ی سه‌وزی پرگول و
گولزار.

الْمَلْدَدُ: مل ۵ دِگوتری: (ضربه علی
ملتدده): له‌نه‌ستوی دا.

لَدَسَه بیده لَدَسَا: به‌دهستی لییدا ۵
ده‌سگوتری: (لَدَسَه بحجر): به‌ردی
تیگرت، به‌ردی پیادا.

الْدَسَتِ الْأَرْضُ: زمویه‌که که‌میک

له‌رومکه‌ی دمرخست.

الْلَدِيسُ: چِروزی روه‌ک ۵ گیاوگِز
له‌سهرمتای سهر دمه‌ینانی له‌زموی.
الْمَلْدَسُ: ده‌سکه سندوول ۵ به‌ردیکی
که‌ورمیه دانه‌ویله‌ی پی ورد دِمرکی،
پی ده‌هاردی ۵ (ک: مَلْدَس).

لَدَغَتُهُ الْحَيَّةُ لَدَغًا وَقَلْدَاغًا: مار پیوه‌ی
دا، که‌ستی ۵ (فهی لادِغَة وهر
ملدوغ) ۵ (ک: لَدَغِي وَلْدَغَاء).

لَدَغَ فَلَانًا بِكَلِمَةٍ: قسه‌ی توانجو تانه‌و
ته‌شهری ناراسته‌ی فلان کرد ۵ قسه‌ی
ناخوشی پی گوت ۵ ده‌سگوتری: (أصابه
منه ذباب لادغ): شه‌رو ناخوشی
له‌وموه توشبوو.

الْدَغَ فَلَانًا: ماریکی له‌فلان به‌ردا
پیوه‌ی بدا ۵ ماریکی بونارد
بیگه‌زی.

الْدَاغَةُ مِنَ الرِّجَالِ: که‌سیک تانه‌و
ته‌شهر له‌ناموسی خه‌لک بدا.

الْمَلْدَغُ: پیاویک دابو ره‌وشتی وایی تانه
له‌ناموسی خه‌لک بدا.

لَدَمَ الشَّيْءُ لَدَمًا: له‌شته‌که‌ی دا.

لَدَمَ فَلَانًا: شه‌پلاغه‌ی له‌فلان دا، یان شتی
هورسی پیا کیشا شه‌قه‌ی لی هه‌ل‌ساند
ته‌په‌ی لی هه‌ل‌ساند ۵ (فهو لادم) ۵ (ک:
لَدَم) ۵ دِگوتری: (لَدَمَتِ الْمَرْأَةُ صَدْرَهَا):
ناهرمه‌که له‌سنگی خوئی دا (لَدَمَتِ

وجھها): لہدمو چاوی خوئی دا.

لَدَمَ الثوب: قوماشه‌که‌ی پینه‌کردو

دورییه‌وه.

الذمت علیه الحمی: لهرزو تای بهردموام

بوو.

لَدَمَ الثوب والخف: قوماشه‌که‌ی یان

خوفه‌که‌ی پینه‌کرد.

التم الرجل: پیاوه‌که‌ی تیک چوو، شله‌زا.

انذمت المرأة: نافرته‌که‌ی له‌سنگی

خوئی دا، لهدمو چاوی خوئی دا.

التم فلاناً: له‌فلانکه‌سی داو پائی

پیومنا.

تَلَدَمَ الثوب: کراسه‌که‌ی رزی و کۆن بوو

کاتی نه‌وه‌ی هاتووو پینه‌بکری.

تَلَدَمَ الرجل الثوب: پیاوه‌که‌ی کراسه‌که‌ی

پینه‌کرد.

اللدأ: پینه‌که‌کراس و شتی وای پی

پینه‌بکری.

اللنم: دمنگی به‌رد که له‌به‌رزاییه‌وه

به‌زموی ده‌که‌وئ و دمنگیکی لی دئ،

ته‌په‌ی لی دئ و ده‌سگوتری: (فلان

لدم فدم): فلانکه‌س گیل و

نه‌حمه‌قه.

اللنم: وشه‌یه‌که‌ی عهرمب له‌کاتی سویند

خوری و په‌یمانیه‌ستن دا ده‌یلین

به‌مه‌یه‌ستی جه‌خت‌کردنه‌وه له‌سهر

په‌یمانیه‌که‌یان.

اللدیم: قوماشی کۆن و رزیو، پینه‌کراو.

اللدأ: به‌ردیکه‌ی دانه‌ویله‌و شتی وای

پی ده‌هاردی.

اللدم: (ثوب لدم): قوماشه‌کۆن،

کراسه‌کۆن.

اللدم: به‌مانا (اللدأ) دئ و گیلی

گۆشتن و هه‌له‌و و (أم لدم): نازناوی

له‌رزو تایه‌ و ده‌گوتری: (أخذته

لدم).

لكن الشيء لدانة ولدنة: شته‌که‌ی نهرم بوو

و (فهو لدن وهي لدنة) و ده‌گوتری:

(إمرأة لدنة): نافرته‌کی نهرم و نیان و

گه‌نج و تازه پیگه‌یشتووو.

لكن أخلاقه: ره‌وشتی نهرم و نیان بوو

له‌سهره‌ خوؤ بار قول و به‌صهر بوو.

لكن الشيء: شته‌که‌ی نهرم کرد.

لكن ثوبه: قوماشه‌که‌ی رشاند، ته‌ری

کرد.

لكن فلاناً بالأمر: فلانی به‌شته‌که‌وه

هیشته‌وه.

تلدن في الأمر: له‌کاره‌که‌دا مایه‌وه‌و

چاوهر وانی کرد.

تلدن في حاجته: له‌نیسه‌که‌ی دا

ته‌مه‌لی کرد.

تلدنت علي راحلي: ولاخه‌که‌م وه‌ستاو

نه‌رۆی.

تلدن: هه‌لۆیسته‌ی کردو وه‌ستا.

تَلَدَنَّ بِالْمَكَانِ: له‌شوینه‌که جیگیر بوو
مايه‌وه.

الْدُّنُّ: خوارده‌مه‌نیه‌ک نانه‌که‌ی باش
نه‌بی یان باش نه‌کولابی.

الْدُّنَّةُ: پیویستی ۵ ده‌گوتری: (لی إلیه
لُدُنَّةً): لای ئەو پێداویستیم هه‌یه.

لَعْنُ: زمرفی زه‌مان و مه‌کانه به‌مانای
(عِنْدَ دَيٍّ ۵ وه‌لَی (عِلْمَ لَدُنِّي):

زانباریی‌ه‌کی خودایی‌ه
له‌ری‌گه‌ی ئیله‌هام‌وه ده‌دری به‌به‌نده

راستاله‌کان.
اللدینة: ماده‌یه‌کی هه‌ویری نه‌رمه‌و

چه‌ند ش‌کل و قه‌باریه‌کی لی
دروست ده‌کری.

الدى فلان: فلان‌که‌س هاوشانی زۆر
بوون.

اللدَّة: که‌سی‌ک له‌گه‌ل تۆ له‌دایک بوو
هاوته‌مه‌نت بی.

لدى: زمرفی مه‌کانه به‌مانا (عِنْدَ)یه.
لَدَجِ الْمَاءِ فِي حَلْقِهِ: ناوه‌که‌ی قوت دا.

لَدَّ الشَّيْءُ لَذَاذًا وَلَذَاذَةً: شته‌که به‌تام بوو،
خۆش بوو ۵ (فهو لَدَّ وَلَذِيذٌ) ۵

ده‌گوتری: (عیش لَدَّ، وشراب لَدَّ) ۵ (ك:
لَدَّ وَلَذَاذٌ وَهِيَ لَذَّةٌ).

لَدَّ بِالشَّيْءِ لَذًا: شته‌که‌ی به‌تام هاته
ده‌ست.

لُدُّهُ: وای لی‌کرد تامی خۆشی لی بکا،

به‌لایه‌وه به‌تام بی.

اَلْتَدَّ الشَّيْءُ رِبَهً: به‌تام و له‌زمت هاته
به‌رده‌ستی.

تَلَدَّ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ: هه‌ریه‌ک له‌ژن و
پیاومه‌که له‌زمت و خۆشیان له‌یه‌کتر

دی.
تَلَدَّ الشَّيْءُ رِبَهً: شته‌که‌ی به‌تام و

له‌زمت هاته به‌رده‌ست.
اسْتَلَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌له‌زمت و

به‌تام ده‌سکه‌وت.
اللدُّ: قسه‌ خۆش ۵ ده‌گوتری: (رجل

لَدَّ): پیاویکی قسه‌ خۆشه.
اللدَّة: هه‌ستکردن به‌ش‌تیک گونجاو بی

له‌گه‌ل جه‌سته‌و ده‌رون و زموقی دا.
اللدَّة: شوینی له‌زمت و خۆشی.

اللدَّة: شه‌هومت و ئارم‌زو.
لَذَعَ الطَّائِرُ لَذْعًا: بانده‌که بالی ریک

کردن و دواپی به‌ه‌یواشی جولانندی.
لَذَعَتِ النَّارُ بَرَايَهً وَذَكَائَهً: فلان‌که‌س

به‌خیریایی له‌شته‌که حالی بوو ۵
(فهو لَوذَعِي).

لذعت النارُ الشَّيْءُ: ئاگره‌که ریی
که‌وت و سوتانندی ۵ ده‌ش‌گوتری:

(لَذَعَةُ الْحَرِّ وَلَذَعَ الْقَيْحُ الْقَرْحَةَ):
کیم و زوخاومه‌که برینه‌که‌ی سوتاند.

لَذَعَ الْغُبُّ قَلْبَهُ: خۆشه‌ویستی و دل‌داری
دلی سوتاند و ئازاری دا.

لَتَعَفْ فَلَا بِلْسَانِهِ: به زوبانی نه زیه تی
به فلانکس گه یاند.

التذع: داخ بوو نازاری پی گه یاند.

تَلَذَعَتِ النَّارُ: ناگره که هه لکیر سا.

تَلَذَعَ فُلَانٌ: فلانکس زمینی هه لایساو

شتی زانی هه زمانی خوئی هیتاو برد

به ملاو به ولای خوئی دا هه ناوپی

دانه ووهو رقی هه لسا بوو ناگری لی

دمباری هه دهگوتری: (کلمته فاذا هر

غضبان یلذع): قسم له گه ل کرد

بینیم رقی هه لساوو جووش بوو بوو

ناگری لی دمبووهو.

تَلَذَعَ الْفَلَامُ: گهنجه که به شیومه کی

جوانو خیرا پویی.

اللَّذَاعُ: بؤ زنده رویی له مانای (لاذع)

دا دئ هه دهگوتری: (فلان مذاع

لذاع): فلانکس واده به خیلایه.

اللُّذُغُ: (نیذ یلذغ): سرکه یه کی تیژه.

السُّودُعُ وَاللُّوْذُعِي: گورجو گوژو

زیره که زمین تیژه به لکه دروست

هه رده لی ناگره پریشک دهاوئی.

لَذَذَ فُلَانٌ: فلانکس په لای کردو

گورجو گوژو بوو له راپه پانسنی

کاره گانی دا هه (فهو لذاذ).

لِذِمَ بِالْمَكَانِ لَذِمًا وَلِذْمًا: وهگری

شوینه که بوو تییدا مایه ووه.

لِذِمَ بِالشَّيْءِ: دلی پیوهی نووساو سور بوو

له سهری وازی لی نه هیتا.

الذَّمُ بِالْمَكَانِ: له شوینه که جی گیر بوو

مایه ووه.

الذَّمُ فَلَا الشَّيْءَ رِبَه: فلانکسی

به وشته ووه په یومست کرد هه وهگوو

په یومست بوونی دوکه ل و گهرمی

یه ناگرموه.

الذَّنُّ: په گهزی (جهنبه یه) له پیپی

(الاذنية) یه صه مغی راتینجی لی

دمرده هیندرئ، دهگریته بنیشتی

جوینو و عهترو دهرمان.

لَذِيَ بِالْأَمْرِ لَذِي: به کاره که ووه هه لوه گیر

بوو لی جیا نه بووهو.

الذِّي: ئیسمی موه صووله مه بنیو

مه عریقه یه.

الَّذَانِ: بؤ دوو که سی نیژه.

الذَّيْنِ: بؤ سچ کهس و زیاتره له نییرینه.

لَزَبَ الشَّيْءُ لَزِبًا: شته که جیگیر بوو

چه سپا هه (فهو لازب).

لَزَبَ الشَّيْءُ: شته که پتهو بوو.

لَزَبَ الطِّينُ: قورپه که لینج بوو په کتری

گرت.

لَزَبَ بِالشَّيْءِ: به شته که ووه نووسا هه (لَزَبَ

العام): ساله که هاتو قپی بوو.

لَزَبَتِ الْمَقْرَبُ فَلَا لَزِبًا: دوپشک

به فلانکس یه ووه دا.

لَزَبَ الطِّينُ لَزِبًا: به مانا (لَزَبَ) دئ.

لَزَبَ الشَّيْءُ: شته که تهنگ بؤوه هه کهم

بۆۋە (فهر لزب) ۋ دىگوتى: (طريق
 لزب وعيش لزب) ۋ (ك: لزب).
 لَزْبُ الشَّيْءِ لَزْباً وَلَزِيْماً: شتەكە ھەندىكى
 چوۋە ناۋ ھەندىكى ھەم تىكە تىكەش
 بوۋ ۋ دىگوتى: (لَزْبُ الطَّيْنِ وَغَوَهِ).
 تَلَزَّبَ الشَّيْءُ: شتەكە كەۋتە سەرىك.
 اللَّزْبُ: رىكاي تەنگ.
 اللَّزِيْةُ: تەنگانە ۋ جورتە ۋ قات ۋ قىرى
 گرانى ۋ دىگوتى: (أَصَابَتْهُمْ لَزْبَةٌ):
 قات ۋ قىرى ۋ جورتە يەخەي گرتن.
 لَوَجَّ الشَّيْءُ لَزْجاً وَلَزُجاً وَلَزُجَّةً: شتەكە
 لىنج ۋ لىك كىشاۋە مەطاطى بوۋ
 بىنىشت ئاسا بە شتەۋە دىنوسا تىيى
 دىھالى ۋ دىگوتى: (لَزَجُ العسلُ
 بِأَصْبَغِهِ): ھەنگۈين بەپەنچەيەۋە نووسا
 لىيى ھالا.
 لَزَجَ بالشَّيْءِ: بەشتەكەۋە نووسا ۋ مگرى
 بوۋ ھەزى لىيى كىرد.
 تَلَزَّجَ الشَّيْءُ: شتەكە ھەندىكى
 بەھەندىكى ھەم نووسا.
 تَلَزَّجَ الطَّعَامُ أَوَّالِطِيبُ: خواردنەكە پان
 بۆنەكە لىنج ۋ مەطاطى تىك
 ھالابوۋ.
 تَلَزَّجَ البَقْلُ: گىاۋ گزەكە نەرم بوۋ لىك
 ھالابوۋ بەسەرىكدا كەۋتەبوۋ.
 تَلَزَّجَ شعر الرأس: قىزى سەر شۇرابوۋ
 باش پاك نەكرابۆۋە تىك ھالابوۋ

بو بوۋ لىباد ۋ پىكەۋە نووسا بوۋ.
 اللَّزْجَةُ: لەزگە ۋ دىگوتى: (رجل
 لزجة): پىاۋىكى لەزگەيە بەۋ
 شۈپنە دا نووساۋە جىيى ناھىلى.
 اللَّزْجَةُ: لىنجى ۋ پىكەۋە نووساۋە
 يەكگرتنى مادەيسە، بەجۆرىك
 بەناسانى شىۋەكەي تىك نەچىۋ
 نەگۆپى ۋ مكوۋ قەتران ۋ ھەنگۈين ۋ
 شتى ۋا.
 لَزَّهُ لَزّاً وَلَزَّازاً: شتەكەي دا پىۋەي
 نووساند.
 لَزَّ الشَّيْءُ بالشَّيْءِ: شتەكەي بەشتەكەۋە
 پەيۋەست كىرد ۋ پىۋەي نووساند ۋ
 دىگوتى: (لَزَّ بفلان): بەفلانكەسەۋە
 نووساۋە لىيى جىانەبۋەۋە.
 لَزَّ الشَّيْءُ: پارچە شتەكەي لىك نىزىك
 كىردنەۋە پىكەۋە نووساندن.
 لَزَّ البعيرين: دوۋ حوشترەكەي خىستە
 پەنا يەك ۋ جوتى كىردن ۋ (لَزَّ الباب):
 دەرگاكەي پىۋەدا، داپىخت.
 لَزَّ فُلاناً بالرمح: بەرمب لەفلانكەسى دا.
 لَزَّ فُلاناً الى كذا: فلانكەسى ناچار كىرد
 بۆنەۋە.
 لَزَّ الشَّيْءُ: شتەكەي شتەكە دا پىۋەي
 نووساند ۋ چەسپى كىرد.
 لَزَّهُ مَلَاةً وَلَزَّازاً: پىۋەي نووساند
 چەسپاندى.

لَزْزَه الله: خودا به ته و او بی دروستی کرد، هه موو نه ندامه کانی جهسته ی هه مناهه نگی به کترن و چ که مو کوپی تیدا نیبه.

الْتَزَّ بِالْشَيْئِ: به شته که موه نووسا.

تَلَزَّ الشَّيْئُ: شته که کو بو موه پی که موه نووسا و به کتری گرت.

تَلَزَّ الشَّيْئُ: شته که کو بو موه پی که موه نووسا و به کتری گرت.

الِلَزَّازُ: پاشکو و کیلونی دمرگا ه شمشیری دمرگا ه ده گوتری: (فلان

لِزاز خصرمة): فلان کهس کان و

بنکه ی کی شه و نیزاعه و باش ده توانی نیداره ی بکا ه ده گوتری:

(فلان لِزاز مال): فلان کهس

چاک ساز یکاره له به پو مبردنی مان و

سامان ه هه روا ده گوتری: (جَعَلْتُ

فَلاناً لِزَازاً لِفَلان): فلان کهسم

به ره عوده به فلان کردوه بو شه وه ی

نه هیل ی کی شه و نیزاع به ره پابکا.

الْلَزُّ: نه لقه ی دمرگا ه یان شوشه ی

مه ره که بو شتی وا ه ده گوتری:

(فلان كَزُّ لَزُّ): فلان کهس به خیل و

حه سوده.

الِلَزُّ: له زگه و نووسا و جه سپا و

به شته موه ه ده گوتری: (هو لَزُّ شَرُّ):

به خیل و ده ست قوچا و.

الِلَزُّ: کیلون و پاشکو ی دمرگا.

الْمِلَزُّ: که سیك زور توندیره و بی

له کی شه و نیزاع دا ه ده ست قوچا و

بی به زه حمه ت شتی کی له ده ست

بی ته موه ه ده گوتری: (رجل مِلَزَّ

وامرأة مِلَزَّ).

لَزِقَ الشَّيْئُ لُزُوقاً: به شته که موه نووسا ه

پی وه ی جه سپا به وه ی ماده یه کی له زگه

ناسا ه پی وه ی نووسا و بو شایی

له نیوانیان دا نیبه ه ده شگوتری:

(لَزِمَتِ الرَّئِةُ بِالْجَنْبِ): ریخو له ی

به ته نه شته وه نووسا به وه ی تینوایه تی

یان نه خو ش ی ه (فهو لاذق وهي لاذقة).

الْزَقَ بِالْشَيْئِ: لکاندی به شته که موه،

پی وه ی جه سپاند ه وای لی کرد

به شته که موه بنووس ی.

لَزَقَ مِلَازَقَةً وَلِزَاقاً: پی وه ی نووسا ه

کاره که ی نه نجام دا به بی ریک و

پیکی و توندو تو ی.

الْتَزَقَ الشَّيْئُ بِالْشَيْئِ: شته که

به شته که موه نووسا.

تَلَزَقَ الشَّيْئَانِ: دوو شته که به یه کتره وه

نووسان.

الْلَزُّوقُ: دمرمانیکه بو چاک کردنه وه ی

برین، برینه که ده گری تاجاک

نه بی ته موه به ری نادا ه قوماشیکی

شاش چنراوه یان قوماشیکی

موشه ممهعه ده خریته سهر برین
بوئنه وهی برینه که بیس نه بی.

الْزَقْ: نه وهی شتی هئ بلکیندرئ
به شتی ترموه.

الْزَقْ: تیپی کاغه زی له زگه ه جوړه
کاغه زی که ماده یه کی له زگه یی
پیویه ده لکی به شتی ترموه.

الْزَقْ: به مانا (الْزَقْ) دئ ه دمگوترئ:
(هذا لَزَقٌ هذا): نه مه نووساوه
به نه وهی لیبی نابیته وه.

الْزَقَاءُ: (أذن لِرِقاء): گوچکه که
قهراخه که ی به سهر موه نووساوه.

الْزَقَّة: له زگه؛ چنډراویکی دهرمان
لیدراوو تیکه لکراوه، ده خریته سهر
برین و تاجاکی نه کاته وه
شوینکه به رناده.

الْزَيْقِي: نه وهی دوا ی بارینی باران
له شوینی چه قه ن به دوو سئ روژ
دهروئ.

الْزَوْقْ: به مانا (الْزَقْ) دئ.
الْزَيْقْ: به مانا (الْزَقْ) دئ ه دمگوترئ:
(هو لَزِيقٌ هذا).

لَزِمَ الشَّيْءُ لِرُومًا: شته که جیگرو
به ردموام بوو.

لَزِمَ كَذَا مِنْ كَذَا: نه مه له وه پهیدا بوو ه
له نه مه نه وه دپته دی.

لَزِمَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته که ی له سهر

چه سپو پیویست بوو نه نجامی بدا ه
دمگوترئ: (لَزِمَ الغُرمَ وَلَزِمَهُ الطَّلَاقُ).

لَزِمَ الْعَمَلُ: به ردموام بوو له سهر
کاره که ی.

لَزِمَ الْمَرِيضُ السَّرِيرَ: نه خو شه که له سهر
جیگا که وتو ه نه ساهیه وه.

لَزِمَ الْغَرِيمَ: فهرزداره که ی گرت و مؤله تی
نه ده.

الزَمَ الشَّيْءُ: شته که ی چه سپاندو
به ردموامی کرد.

الزَمَ فُلَانًا الشَّيْءُ: شته که ی له سهر
فلانکه س پیویست کرد ه دمگوترئ:

(الزَمَ الْمَالَ وَالْعَمَلَ وَالْحِجَةَ): ههروا

دمگوترئ: (الزَمْتُ خَصْمِي):

به رام بهرو رکا به رکه ی خو م
بوړد.

لازمه ملازمة ولزاماً: به ردموام بوو،
یه خه ی گرت و بهری نه ده.

لازَمَ فُلَانًا: له گه ل فلان دا ماچ و موچ و
چاک و چونی کرد.

إلْتَزَمَ الْأَمْرَ أَوِ الشَّيْءُ: کاره که یان
شته که ی له سهر خو ی پیویست کرد.

إلْتَزَمَ فُلَانٌ لِلدَّوْلَةِ: فلانکه س برپاری دا
وادمی دا برېک پاره بدا به دمو لمت

له پای به کاره ی نانی پارچه یه ک

زمو ی دمو لمت بو به رزموندی خو ی

ه (فهو مُلتَزِمٌ).

اسْتَلْزَمَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی به‌پێویست
زانێ ە داخوازی شته‌که‌ بوو.

الْإِزْمَةُ: ناکام و دەرئەجامی ەمە‌لیەکی
ماتماتیکی بە‌داب و نە‌ریت و کردە‌وه
یان گە‌فتیکە‌ مە‌رۇف باری پێ‌وه
دە‌گرتو و بە‌بێ وێستنی خۆی
نە‌نجامی دە‌دا ە بۆ نمونە‌ ه‌ی
واهە‌یه‌ باری گرتوو و بە‌زمان
دە‌ره‌ینان، ه‌ی واهە‌یه‌ لە‌کاتی قە‌سه
کردنیک‌ی بە‌بێ شعور و ته‌یه‌ دە‌خاته
نیو قە‌سه‌کانیە‌وه‌ زۆری دو‌بارە‌و سێ
بارە‌ دە‌کاتە‌وه‌.

الْإِزْمُ: شتی زۆر پێ‌ویست ە قورئان
دە‌فە‌رموی: ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾.

الْإِزْمَةُ: دە‌گوتری: (رجلٌ إِزْمَةٌ):
پیاویکە‌ خوبە‌شتیکە‌وه‌ دە‌گرتو
وازی لێ ناهێنێ، باری پێ‌وه
دە‌گرتو لێ نابیته‌وه‌.

الْمَلْزِمُ: پلە‌یه‌که‌ لە‌ناو پیاوانی سو‌پاو
پۆلیس دا لە‌ژوور (المساعد) و
لە‌خوار (الملازم الأول) دایە‌.

الملازم الأول: پلە‌یه‌کی سو‌پایە‌ یان
پۆلیسییە‌ لە‌ژوور (الملازم) و خوار
نە‌قیبە‌ومیه‌.

الْمَلْزَمُ: سە‌پان و وە‌زێر لە‌سەر زە‌وی
حکومە‌ت، کە‌سێکە‌ بە‌لێن دە‌دا
بە‌حکومە‌ت کە‌بەرێک پاره‌ بە‌دا

بە‌حکومە‌ت لە‌پای ئە‌وه‌ی لە‌زە‌وی
دە‌ولە‌ت دا جۆرە‌کارێک دە‌کا.

الْمَلْزَمُ: جە‌پو مە‌نگە‌نە‌ چ لە‌ناسن یا
لە‌داربێ.

الْمَلْزَمَةُ: مە‌لزە‌مە‌؛ بە‌شیکە‌ لە‌کە‌تیب
هە‌شت پەرە‌یان شانزە‌ پەرە‌ یان
سێ و دوو بە‌گۆپەرە‌ی پانی کاغە‌زە‌که‌
پیش شکانە‌وه‌یی و کردنی
بە‌مە‌لزە‌مە‌.

لَزَنَ الْقَوْمُ لَزْنًا: خە‌لکە‌که‌ قە‌رمە‌بە‌ئە‌قییان
کردو پالە‌پە‌ستۆیان کرد ە دە‌گوتری:
(لَزِنَ الْقَوْمُ عَلَى الْبَرِّ): خە‌لکە‌که‌ لە‌سەر
بیرە‌که‌ بۆ‌ناو هە‌لکێشان پالە‌پە‌ستۆی
پە‌کە‌ریان کردو تە‌نگیان بە‌یه‌کتر
هە‌لچنی.

تلازن القوم: بە‌مانا (لَزِنَ دئ).

الالزن من الزمان: رۆژگاری سە‌خت.

اللزّن: تە‌نگانە‌و چورتە‌م ە دە‌گوتری:

(أَصَابَهُمْ لَزْنٌ مِنَ الْعِيشِ): توشی

ژیانی تال و کولە‌مەرگی بوون ە (ماء

لَزْنٌ): ناوی کە‌م ە (مَنْهَلٌ لَزْنٌ):

شوێنی تە‌نگە‌بەر بۆ‌ ناو هە‌لکێشان.

اللزّنة: بە‌مانا (اللزّن) دئ ە سالی قات و

قە‌زی و پەر کارمە‌سات و چورتە‌م.

اللزّنة: بە‌مانا (اللزّنة) دئ.

لَسَبْتُهُ الْعَرَبُ وَغُوهَا: دوشک پێ‌وه‌ی

دا، گە‌ستی، دە‌شگوتری: (بات

البعوض يَلْسِينَا: شمو تابه يانی
میثوله نیمه ی گهست، پیوه ی داین
ه هه روا دهگوتری: (لَسَبَ فلاناً
بالسوط): بهقامچی لهفلانکهسی دا
ه دهشگوتری: (لَسَبَهُ بلسانه):
جنیوی پیدا ه (فهو لاسِبٌ وَلَسَابَهُ).
لَسِبَ به لَسْباً: پیوه ی نووسا.
لَسِبَ الْعَسَلُ وَغَرِه: ههنگوینی خوارد
هه لی قوراند.
الَسَبَهُ عَقِراً وَغَرِه: دوشکی
ناراسته کرد بونهوه ی پیوه ی بدا.
الَلَسْرَب: دهگوتری: (ماترك لَسْرَباً):
هیچی نه هیشته وه.
لَسَدَ الْفَصِيلُ وَغَرِه اَمَه لَسْدًا: بیچوه که
هه موو شیر ی ناو گوانی دایکه که ی
خوارد.
لَسَدَ الشَّيْئُ: شته که ی هه لقوراند،
خواردیه وه.
لَسَدَ الْعَسَلُ: ههنگوینی لسته وه ه (لَسَدَ
الروحشیه): گیانله بمرکه بیچوومکه ی
لسته وه.
الْمِلْسَدُ: بیچوه نازه لَیْک زور شیر بخوا.
لَسْنُ الشَّيْئِ لَسًا: شته که ی لسته وه،
خواردی ه دهگوتری: (لَسَتِ الدابةُ
الحشيش): ولاخه که ده می بؤ لهومرو
گیاهه که برردو هه لپچری ه
دهشگوتری: (فلان يَلْسُ لِي الاذی):

فلانکهس زور نه زیتم ددها.
أَلَسَتْ الْأَرْضُ: زموی یه کهم جار رومکی
لی رواو گیاو گزمکه ی سه ری
لهزموی دهرهینا.
أَلَسَ النَّبَاتُ: پرومکه که کاتی نهوه ی
هات دهستی بؤ بری و بدوریته وه.
الَلَسَّاسُ: گیاو گز که تازه سه ری لهزموی
دهرهینابی و بهرده می نازهل
نه که وئ.
الَلَسُّ: یه کهم جار که لهومرو پی دهگاو
بهرده می نازهل ده که وئ.
الَلُسُّ: کۆل بهرو جه مالی لیزان.
لَسَقَتُهُ الْعَقْرَبُ: دوشک پیوه ی دا ه
دهشگوتری: (أَثْنِي مِنْهُ اللواسعُ):
قسه ی ناخوش و نابهجیم لی
بیستنه وه ه (فهو ملسوع وهي
مَلْسُوعَةٌ وهو وهي لسيع).
لَسَعَ فلاناً بلسانه: به زمانی خه لکی
نه زیتم دا غه بیته تی گردن، ره خنه ی
لی گرتن.
الَلَسَعُ عَقِراً: دوشکی ناراسته کرد بؤ
نهوه ی پیوه ی بدا.
الَلَسَعَ بَيْنَ النَّاسِ: ناکوکی خسته ناو
خه لکه که وه ه هیتنه و ناشویی
خسته ناو خه لکه که وه.
الَلَسَاعُ: زمان هیس، دم دریزو تانه و
ته شهر هاوئز.

اللسعة: بهمانا (اللساع) دئ.

اللسوع: نافرمتيك ميژدمهكي ناخوش

بوئ و دمدرئژو جنيو فروش بي

به هاوسهري نهزيهتي بدا.

الملسع: شارهزاو چاوساغي ليهااتوو.

لسي: بپروانه مادهي (لرق ولصق).

اللسوق: لهزگهيه بهشوييني برينهوه

دهنري تا جاك نهبيتهوه بهري نادا.

لسن فلاناً لسناً: غهيههتي كرد تانهي لي

دا به خراپه ياسي كرد له قسه كردن

دا بوړي دا به سهري دا زال بوو

دمگوتري: (لاسنه فلسنه): گفت و گوي

لهگه دا كردو بوړي دا.

لسن اليف: تويكلهكي شيتال كردموه

شي كردموه، دوايي كردي بهتالخالو

نامادهي كرد بو رستن و بادن.

لسن فلان لسناً: فلان زمان رهوانو

فهصيح و قسه شيرن بوو (فهو لسن

وهي لسنه وهو لسن وهي لسناء).

السن فلان: فلانكس فهصيح و زمان

رهوان بوو و زوري قسه كرد.

السن فلاناً قوله او رسالته: قسهكي به

فلانكس راگه ياند و دمگوتري:

(السي فلاناً): فلانكسم بو ناگادار

يكنهوه.

لاسنه: قسهي لهگه دا كرد

دمگوتري: (كان بينهما ملاسنه):

گفت و گو كهوته نيوانيان، پيكهوه

قسه يان كرد.

لسنت فلان: فلانكس زمانى خوئ

گهستو سه رسام بوو لهكارهكه.

لسن الشئى: شتهكي ومكوو زوبان لي

كرد و دمگوتري: (لسن الجذاء):

بيشي پيلاوهكي تاشي ومكوو

قهراخي زمانى لي كرد.

تلسن الجمر: بشكو ناگرمكه بليسهي لي

ههلسا ومكوو زوبان سهرموهي خوئ

باريك نواند.

تلسن علي: دروي لهگه دا كردم،

دروي بهدمهوه ههلبهستم.

اللسان: زوبان؛ نهو پارچه گوشته

لاكيشهيهي لهناو دم دايه و بو

قسه كردن بو چهشتن بو شت

هوتدان بهكاردمهيندري و بهمانا

شيوه زمان و لوغه دئ و قورنان

دمفه رموي: ﴿فَالَمَّا يَسِرْنَاهُ بِلِسَانِكَ﴾

و فلانكس بهبهلگهي خودايي

قسه دمكا و مسبو سنا و دمگوتري:

(لسان الناس عليه حسنة): خهلك

ومسبو سناي دمدن و (لسان

القوم): قسهكمري نهتهوه و (لسان

الحال): دياردمو نيشانهي شت.

ذو اللسانين: فيتنمو دوو زمان، دوو

پوو.

لسان الحذاء: نهو زيادؤكهى دمكه وئته
 ناستى پشته پيچ ۵ (لسان الميزان):
 زويانهى تهرارو ۵ (لسان النار):
 بئيسهى ناگر ۵ دهگوترئ: (طفي
 لسان النار): ناوه بؤ نهو پارچه
 غوضروفه پيهى به بنى زمانه وميه و
 لهكاتى شت قوتدان دا بؤرى هه ناسه
 دهگرئ بؤنه وهى خواردنى تئ
 نه چئ.

لسان الثور: رومكئى سالانه پيه شيوه
 له زمانى ره شه ولاخ ده چئ، له بوارى
 پزيشكى دا سودى لئ دمبيندرئ.
 لسان الحمل: رومكئى كيوى پزيشكييه
 ته مهن درئزه.

لسان العصار: جؤره درمختيكه ۵
 (لسان العصفور): جؤره
 مه عكه روئنه پيه كه پارچه كانى بچوكن
 ومكوو زمانه چؤله كه ومهان.
 اللسن: قسه و ناخاوتن ۵ زمان و زاراه
 ۵ دهگوترئ: (لكل قوم لسن): همر
 نه ته ومو زاراهى خوى هه پيه.
 اللسن: همر شتيك قهراخه كانى وهكوو
 قهراخى زمانى لئ گرابئ.

اللسون: (رجل ملسون): پياوى زمان
 شيرين ۵ قسه خوئى بئ كرده وه.

لشش فلان: فلانكس لهكاتى ترس
 ومقره لئ هه لگير او نه پتوانى نارام

بگرئ، همر هاتو جؤى بوو.
 اللشش: پياوى گورج و گؤل و جهسته
 بچوك ۵ دهگوترئ: (فلان جان
 لشلاش): فلانكس ترسنؤك و بئ
 ومقره پيه.

لشش فلان: فلانكس دواى پله
 بهرزبونه وهى نزم كرايه وه.
 لاشاه الله: خودا له ناوى برد ۵ واى لئ
 كرد ناوى نه ما هه رومكوو نه بوو
 بئ.

لصب الجلد باللحم لصبا: پيئستى به
 ئيسقانه وه نووسا له بهر كزو كؤله وارى
 گوشتى پيئونه ما.

لصب الحاتم في الاصبع: ههنگوستيله كه
 له په نجه دا جيگر بوو، دمرايه.
 لصب السيف في الغمد: شمشيره كه له كالان
 دا ناخى بوو ۵ (لهر ملصاب).
 اللصب الشئى: شته كه تهنگ بوو.
 اللاصبة: بيرى تهنگه بهرو قول ۵ (ك:
 لواصب).

اللصب: تهنگه لان و ريگه تهنگه بهرى
 ناوكو و كهز ۵ (ك: لاصرب
 ولصاب).

اللصب: پياوى پژدو جروك ره وش
 ناله بار.

لئى الشئى لصا: شته كهى دزى ۵ بهم دزى
 كارمكهى كرد.

نووسا.

ههروا دمگوترئ: (هر بلسق الحائط):

لَطِنْتُ لِسَانَهُ: زوبانی وشك بوو.

ئهو له پهنا دیواره که و میه.

الْلاطِنَةُ: برینیک ئه و منده قول بی

الْمَصْرُقُ: به مانا (الاصوق) دئ.

بگاته تو پکله ته نکهی سمر ئیسقان ۵

الْمَصِيقُ: مروقی باوک نادیار،

کلاوی بچوک.

هه لگراوه، پیوه لکاو پالندراو بو لای

لَطِنْتُ الشَّيْئُ لَطْناً: شته که خراب بوو،

که سیك که باوکی ئهو نییه، به نارپه و

تی کچوو، که لکی نه ما.

خوی پان که سیك داوه که باوکی ئهو

لَعَنَتْ فُلاناً أَوِ الشَّيْئُ: به بهری دهستی

نییه.

له فلان که سی دا، شه پلاغهی له فلان دا ۵

جَارٌ لَصِيقٌ: جیرانی وا که مالی به مالی

پان به شه پکهی دار له فلان که سی دا.

تو و می.

لَعَنَتْ فُلاناً بِحَجَرٍ: بهردی له فلان که س گرت.

الْمَصِيقُ: مروقی باوک نادیار ۵ باوک

لَعَنَتْ الْأَمْرُ فُلاناً: کار که له سمر فلان که س

نه زانندراو.

زور گران ۵ دمگوترئ: (لَطْنَةُ الْحَمَلُ):

لَمَّصَنَّ الشَّيْئُ: شته که ی له قانند

کوله که ماندوی کرد ۵ به لایه وه گران

بوئه وهی دهری بیئی ۵ دمگوترئ:

بوو.

(لَمَّصَنَّ الضَّرْسَ مِنَ الْفَمِ):

تلاطت القوم: خه لکه که شه ره

ددانه که ی له قانند بوئه وهی دهری

شم شیرپان کرد ۵ به شم شیر

بیئی.

له به کیان دا ۵ پان به مسته کوله

لَمَّصَنَّ: زوری به ملاو به ولای خوی دا

شه پازله که و تنه و ویزی په کتری.

پوانی.

تلاطت الموج: شه پوله کان تیکیانه وه

الْمَضْلَاضُ: چاوساگی شارمزاو لیها توو

ها و پشت.

له ری نشان دان دا.

الملاطت: شوینی جهسته که زهبری لی

لَطَمَهُ لَطْماً: توندو تیژی له گهل نواند،

دهدرئو به و هویه وه نازاری لی

زوری نیلحاح لی کرد.

پهیدا ده بی.

لَعَنًا بِالشَّيْئِ لَطْناً: به شته که وه نووسا ۵

لَطَخَهُ بِكَذَا لَطْخاً: ئه وهی تییه ئسو ۵

دمگوترئ: (لَطَخَ بِالْأَرْضِ):

دمگوترئ: (لَطَخَ ثَوْبَهُ بِالْمَدَادِ وَغیره):

به زمویه که وه نووسا.

پوشاکه که ی به مهره که پ رنگ کرد.

لَطَخَ فُلاناً بِالْعَصَا: به گوجان له فلانی دا.

لَطِئَ بِالْأَرْضِ لَطْواً: به زمویه که وه

لَطَّخَ فَلَانًا بِسَوْءٍ: بوختانی بۆ فلانكەس
کرد.

لَطَّخْتُ فَلَانًا بِأَمْرِ قَبِيحٍ: فلانكەسم
تاوانبار کرد بە کاریکی ناشیرین،
کاری ناشیرینم پال دا.

لَطَّخَهُ: بۆ زیندمرۆیی لەمانای
(لَطَّخَهُ) دئی.

تَلَطَّخَ الشَّيْءُ بكذا: شتەكە بەووە پیس
بوو.

تَلَطَّخَ فلان بامر قبيح: فلانكەس
بە کاریکی ناشیرینەووە تۆمەتبار کرا
۵ کاری ناشیرینی پال درا.

اللَطَّخُ: شتی کەم لەهەرشتیك بئ
دەگوترئ: (في السماء لَطَّخَ مِنْ
السحاب): كەمێك هەوور
بەناسمانەووە هەیه ۵ سمعت لَطَّخًا
من الخبر): كەمێكم لەهەوالەكە
بیست ۵ هەروا وشە (اللطخ) ناو
بۆ مرووفی ئەحمەق و گێل.

اللطخ: خواردنی پیس (پیسخۆر) ۵
هەرشتیك شتی تری تیئەئسورئ.
اللَطَّخَةُ: دەگوترئ: (رجل لَطَّخَةٌ):
پیاویکی ئەحمەق و گێلە خێرو
بیری تیدا نییە.

اللطوخ: ئەوێ ئەشتی تر
هەلەسورئ و رەنگی دەگورئ.
لَطَّسَهُ لَطْسًا: بەتەختە دارێکی پان لئی

دا، بەشتیکی پان لئی دا،
چەپەوانەیی پئ کیشا ۵ مستە کوڵەیی
لئ دا.

لَطَّسَ فَلَانًا بِالْحَجَرِ: بەردی بەفلان دادا ۵
(لَطَّسَ الحجر بالحجر): بەردی بەبەرد
کیشا بۆ ئەووە بیشکینئ.

لَطَّسَ الشَّيْءُ: شتەكەیی وردو هار کرد ۵
شتەكەیی پان و پلێش کردەووە.

لَا طَسَهُ: تیی هەئسو ۵ پئی رەنگ کرد.
تلاطست الأمواج: شەپۆلەکان
تێکیانەووە هاوێشت.

المِلطاسُ: کۆین، پێك، چەكۆچی گەورە
بۆ شکاندنی بەرد ۵ بەردی گەورە
بۆ هارپینی دانەوێلە ۵ بەرداش.
لَطَّ الامر وغيره لَطًّا: خەریکی کارمکە بوو
خۆی پێوە گرت.

لَطَّ بفلان: کەوتە گەل فلان.
لَطَّ الشَّيْءُ: شتەكەیی شاردمووە داپپۆشی ۵
دەگوترئ: (لَطَّ عليه): لئی شاردمووە.
لَطَّ الحقُّ بالباطل: حەق و بەتالی تێكەلاو
بەیهك کرد.

لَطَّ عَنْه الخَبَرُ: هەوالەیی لئ شاردمووە.
لَطَّ عَلَيْهِ الخَبَرُ: هەوالەكەیی لئ شاردمووە
هەوالێکی تری پێدا.

لَطَّ السِّرُّ أَوِ الحِجَابُ: پەردمەکی دادایەووە،
روپۆشی دادایەووە.

لَطَّ حَقُّهُ وَعَنْ حَقِّهِ: نینکاریی مافی ئەوێ
کرد، دانی بەمافی ئەودانەنا.

لَطَّ البابُ: دمرگاهى داخست.

لَطَّ الشَّيْءُ: شته‌کى پیوه لکاند.

لَطَّ فُلَانًا بِالْعَصَا: به‌گۆچان له‌فلاَنکەسى دا.

لَطَّ فُلَانٌ لَطَطًا: فلاَنکەس ددانى که‌وتن
یان ددانه‌کانى داخوران و بنه‌که‌یان
ماوه ە (فهر أَلَط).

أَلَطَ الرَّجُلُ: پیاوکه توندو تیز بوو
له‌کارمکه‌دا.

أَلَطَ الْأَمْرَ عَلَيْهِ: کارمکه‌ى لى شارده‌وه.
أَلَطَ الْقَبْرَ: گۆږه‌کى به‌زموییه‌وه
ته‌خت کرد.

أَلَطَ فُلَانًا: یارمه‌تى فلاَنکەسى دا،
پشتگیری کرد.

إِنْتَطَتِ الْمَرَأَةُ: ئافرتمه‌که خۆى داپۆشى.
الْتَطَتِ الْمَرَأَةُ بِالْمَسْك: ئافرتمه‌که بوۆنى
میسكى له‌خۆدا.

تَلَطَّ حَقُّهُ: ئینکاری ماڤى فلاَنى کرد ە
دمشگوترى: (تَلَطَّى حَقُّهُ): بوۆنه‌وه‌ى
پیتى (ط) سى جار به‌په‌نايه‌که‌وه
نه‌یهن.

الْلَط: پیس.

المِلْطاط: سمرانسمرى کىو ە قه‌راخى
کىو ە ئاش ە چه‌قه‌نه‌ى ئاش ە
لیواری شیو ە قه‌راخ و دم‌ریا ە یان
ریگا به‌قه‌راخ دم‌ریا ە به‌ریلای
خانوو ە مال‌ه‌ى سواخکردن و

که‌چکاری ە برینیک بگاته‌ موخى
سهر.

لَطَعَ الشَّيْءُ لَطْعًا: شته‌کى لسته‌وه،
خواردى ە (فهر لاطع و لَطَاع).

لَطَعَ الْكَلْبُ أَوِ الذِّئْبُ الْمَاءَ: سه‌گه‌که یان
گورگه‌که ئاوى خواردوه.

لَطَعَ فُلَانًا: شه‌قى له‌پاشه‌وه‌ى فلاَنکەس
هه‌لدا.

لَطَعَ فُلَانًا بِالْعَصَا: به‌گۆچان له‌فلاَنکەسى
دا.

لَطَعَ عَيْنَهُ: مسته‌کۆله‌ى له‌چاوى دا.
لَطَعَتِ الْأَسْنَانُ لَطْعًا: ددانه‌کانى
داخوران و بنه‌که‌یان ماوه.

لَطَعَتِ شِفَةُ الرَّجُلِي: دیوى ناووه‌ى لیوى
ږمش پێسته‌که (قوله ږمشه‌که) سپی
دمنوینى ە (فهر أَلَطُ وَهِيَ لَطْعَاء).

لَطَعَ الشَّيْءُ: شته‌که کزو لاواز بوو.
لَطَعَ الشَّيْءُ لَطْعًا: شته‌کى لسته‌وه،
خواردى.

لَطَعَ فُلَانًا: شه‌قى له‌پاشه‌وه‌ى فلاَنکەس
هه‌لدا.

إِنْتَطَعَ الشَّيْءُ: شته‌کى لسته‌وه،
خواردى ە دمگوترى: (النتع ما في
الإناء): ههر چى له‌قاپه‌که‌دا بوو
خواردى.

الْلَطْعُ: مه‌لاشو ە (ك: الطاع).
الْلَطْعُ: (رجل لَطَعَ): پیاوى خوږپى و

هیچ و پوچ و دل بیس.

اللُّطْفُ: سپیای گرمی لؤکهیه لهسره

بهری په لکه گه لا رؤی دمکا.

لَطَفَ بِهِ وَلَهُ لُطْفًا وَلُطْفًا: له گه لی دا

هیواشو لهسره خو بوو ۵

دمگوترئ: (هو لطیف بهذا الأمر):

شارمزاو لهسره خو په بو

بهر پو مبردنی نهم کاره.

لَطَفَ الشَّيْءُ لُطْفًا وَلُطْفًا: شته که ناسکو

جوانو لهسره خو بوو ۵ تهنکو نهرم

بوو پیچمه وانهی نه ستورو خهستی ۵

دمگوترئ: (اهواء جسم لطیف): ههوا

قه بارمه کی نهرمو شله ۵ (فتاة ذات

خلق لطیف): کچیکی رهوش جوانو

لهسره خو په ۵ (لَطَفَ عَنْهُ) لهو

بجوکتر بوو ۵ (فهو لطیف).

الطَّفَ لَهُ فِي الْقَوْلِ: پرسپاری

لهسره خوئی ناراسته کرد.

الطَّفَ فَلَانًا بِكَذَا: دیاری دا به فلان،

چا که له گه لی فلان کرد به فلان

کردمهوه.

الطَّفَ الشَّيْءُ بِجَنْبِهِ: شته که ی

به تهنیشیه وه لکاند.

لَا طَفَ: چا که له گه لی دا کرد ۵ له گه لی

هیدی و هیمن بوو.

لَطَفَ الْكِتَابُ: کتیه که ی سوکو ناسان

کرد شوینه گرانه کانی رون

کردنه وه.

تَلَطَّفَ الْقَوْمُ: خه لکه که چا که یان

له گه لی په کتر کرد.

تَلَطَّفَ الْقَوْمُ فِي الْأَمْرِ: خه لکه که

له کارمه دا له گه لی په کتر هیدی و

لهسره خو بوو.

تَلَطَّفَ لِلْأَمْرِ: بؤکارمه هیدی و لهسره

خو بوو.

تَلَطَّفَ فُلَانٌ: له گه لی فلان دا به هیدی و

لهسره خو جولایه وه فیلی لی کرد

بؤنه وهی نه پییه کانی لی دهر پیئ.

تَلَطَّفَ فُلَانٌ: فلان که س خوشوع و ترسی

پیوه دیار بوو، به نه دهمبو

خوشوعه وه جولایه وه.

اسْتَطَفَّ الشَّيْءُ: شته که ی له خوئی

نزیک کردمهوه، به تهنیشتی خو په وه

نوساند ۵ به نهرمو نیان و جوانو

ناسکی له قه لهم دا.

الطَّفُ: هیدی و هیمنی، دیاری،

دمگوترئ: (اهدی الیه لطفاً):

دیاری به کی پی شکش کرد ۵

دمگوترئ: (هؤلاء لطف فلان):

نه وانه هاوه لی و هه واداری

فلان که سن.

الطَّفُ: لوتف له لایه ن خوداوه

توفیق ددان و پاراس تنی

به ندمکانی به تی له تیشکان و

هه لخلیسکان.

اللطْفُ في العمل: به هیډی و له سهره
خوږی نه نجامدانی کار.

اللطْفَةُ: دباری.

اللطيف: په کيکه له ناوه جوانه کانی
په رومردگار ۵ چاگه و په حم و
به زمبي خودايه بؤ به ندمکانی ۵ زانا
به نهیښی روداو و ردمکاریه کان ۵
هه روا ناوه بؤ که لامیک ماناگهی
رون و ناشکرا نه بی ۵ قه باره یه ک
رمقو و پته وی تیدانه بی ۵ (الجنس
اللطيف): مه به ست لیږی په گه زی
نافرته.

اللطيفة: میینه ی (اللطيف) ۵ ناوه بؤ
قه سی ناسک و عه نتيکه ۵ (جارية
لطيفة الخصر): کچوله یه کی
قه دباریکه.

اللطائف من الاضلاع: نه و په راسوانه ی
به لای سنگه و هن.

لَطْمُهُ: شه بلاغی له کولمی دا، به لا
پومه تی کیشا ۵ به بهری دمستی لیږی
دا ۵ دمگوتری: (لطمت المرأة
وجها): نافرته که به دهم و چاوی
خوی کیشا.

لَطَمَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته کی به شته که وه
نووساند، شته کی تی که لاوی شته که
کرد.

لَا طَمَهُ مَلَا طَمَةً: نه و دوکه سه

چه په وانه یان له یه کتر دا،
مشته کوله یان ناراسته ی روخساری
یه کتر کرد.

لَطْمُهُ: زوری مسته کوله لیډان ۵ (فهو
مَلَطَم).

لَطَمَ الكتاب: کتیبه کی ته و او کرد.
إِلْتَطَمَتِ الْأَمْوَالُ: شه پوله کان لیکیان دا.
الْتَطَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که به مسته کوله
لیکیان دا.

تَلَا طَمَتِ الْأَمْوَالُ: شه پوله کان لیکیان دا.
تَلَا طَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که به مسته کوله
لیکیان دا.

تَلَطَّمَ وَجْهُهُ: دهم و چاوی توزاوی بوون.
اللطيم: به مسته کوله لیډاو ۵ که سیک
مندال بی و باوک و دایکی بمرن و
هه تیو بی ۵ نه سپی نویم
له نه سپه کانی ناو حله به ی
پیشپرکی.

اللطيمة: قوتوی میسک ۵ دمگوتری:
(فاحت اللطيمة) یان دمگوتری: (کان
فاها لطيمة تاجر) ۵ هه روا و شه ی
(اللطيمة): ناوه بؤ کاروانی بازارگانی
که بارمکانیان میسک و ناوری شم و
کالای له و جوړه بی ۵ (ک: لطائم).

الْمَلَطَمُ: خوږی و خالی له پړه و شتی بهرز.
الْمَلَطَمُ: کولم، روممت ۵ (مَلَطَمُ البحر):
نه و شوپنه ی دهریا که شه پوله کانی

تیدا دمشکینهوه ۵ (ک: ملاطم).

لَطًا لَطْرًا: په‌نای برده بهر نه‌شکه‌وت و بن به‌ردو په‌ناگای کیو.

لَطَى لَطِيًا: به‌زم‌وییه‌که‌وه نووساو جیی نه‌هیشت.

تَلَطَّى عَلَى الْعَدُوِّ: چاو‌مروانی پېشه‌تای دوژمنی کرد.

الْطَّاءُ: زهوی ۵ شوین ۵ ناو‌چاوان یان ناو‌م‌راستی ناو‌چاوان ۵ ده‌گوتری:

(بَيْضُ اللَّهِ لَطَاتُكَ): خودا ناو‌چاوانت سپی و درموشاوه بکا ۵ دزو جه‌رده

که‌لټیه‌وه نریک بن ۵ بارگرانی و قورسای ۵ ده‌گوتری: (أَلْقَى عَلَيْهِ

لَطَاتَهُ): قورسای خوی خسته سهر ۵ هه‌روا ده‌گوتری: (أَلْقَى لَطَاتَهُ

و بلطاته): له‌وشوینه جیگر بوو نه‌رووی جیی نه‌هیشت ۵ هه‌روا

ده‌گوتری: (فُلَانٌ لَا يَعْرِفُ قِطَاتَهُ مِنْ لَطَاتِهِ): فلانکه‌س پاش و پیشی خوی

نازانی، نه‌حمه‌ق و گیله.

الطَّاءُ: دزو جه‌رده که‌لټ نریک ببنه‌وه.

الْمِطْيُ وَالْمِطَاءُ وَالْمِطَّاءُ: نه‌و به‌رده ته‌نکه‌ی نیوان نیسقانی کارپ‌زه‌ی

سهر و گوشته‌که‌یه‌تی.

لَطَّ بِهِ لَطًّا: له‌گه‌لی که‌وت و لیی جیان‌ه‌بوه‌وه.

لَطَّ عَلَيْهِ: پیکیشی لی کرد.

لَطَّ فُلَانٌ: فلانکه‌س ی دمرکرد ۵ (فهر لَاطَ وَمِطَاطَ).

الطَّ بِهِ: به‌مانا (لَطَّ دئ) ۵ له‌حه‌دیس دا هاتووه ده‌مهرموی: (الطَّوَا بِيَاذِ الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ): خو به‌خوینسنی دوعاو پارانه‌وه‌ی (بَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)

بگرن و هم‌میشه نه‌م رسته‌یه بلټین و بلټینه‌وه.

الطَّ بِالْمَكَانِ: له‌شوینه‌که جیگر بوو ۵ (الطَّ بِفُلَانٍ): له‌گه‌ل فلانکه‌س

که‌وت و لیی جیا‌بوونه‌وه.

الطَّ الْمَطْرُ: بارانه‌که به‌ردم‌وام بوو.

لَاطَ فِي الْحَرْبِ مِلَاطَةً وَلِطَاطًا: به‌رده‌وام بوو له‌سهر شه‌رو وازی لی نه‌هینا.

تَلَاطَرُوا فِي الْحَرْبِ: سواره‌کان په‌کتریان راونو په‌کتریان هیناو برد.

تَلَطَّطَتِ الْحَيَّةُ: ماره‌که له‌بهر زور رق هه‌لسانی سهری خوی باداو سهری

خوی هیناو برد.

الطُّ: پیاوی وشکه ته‌بیات و توند‌رمو. الْمِطَاطُ: به‌مانا (الْمَلْحَاخُ) دئ ۵ واته

که‌سیک زور پیکیشی و نیلحاح بکا بو شت ۵ (رَجُلٌ مِطَاطٌ): پیاو‌تکه

ته‌نگه تاو کراوه.

الْمِطُّ: ته‌نگه تاو.

الْمِطَّةُ: نامه‌ی پیکیشی و زور نیلحاح تیداگردن.

لَعِبَ فِي الدِّينِ: نایبنی کرده گاتنه و
گرنگی بی نه دا ه قورشان دمفه رموی:
﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا﴾.

لَعِبَتْ بِهِمُ الْهَمُومُ: خه مو خهفمت تیکی
دان یاری پیگردن سهری لئ
شیواندن.

لَعِبَتْ الرِّيحُ بِالْمَنْزِلِ: رهشهاکه مه نزل و
نشینگه که ی سرپه وه ه کویری
کردمو وه ناسه واری نه هیشت.

الْعَبَ الصَّبِي: منداله که ی والی کرد
یاری بکا ه شتیکی وای بو هینا یاری
بی بکا.

لَاعِبُهُ مَلَاعِبَةٌ وَلِعَابًا: یاری له گه ل دا
کرد.

لَعَبَ الرَّجُلُ: به مانا (لَعَبَ دئ).
لَعَبَ الْقِرَّةَ وَغَوَّه: یاری به مبه مونه که
کرد ه هئی په راند.

تَلَعَّبَ فُلَانٌ: فلانکهس جار دواجار یاری
کرد ه دمگوتری: ((تَلَعَّبَتْ بِهِمُ
الْهَمُومُ)).

الْأَلْعَبَانُ: که سیک زور یاری بکا ه فیل
زان و به پیچ و په نا.

الْأَلْعُومَةُ: یاری ه دمگوتری: (بینهم
العوبة) ه (وهذه العوبة حسنة).

التَّلْعَابُ: که سیک زور یاری بکا.
التَّلْعَابُ: به مانا (التَّلْعَابُ دئ).
التَّلْعَابَةُ: به مانا (التَّلْعَابُ دئ).

تَلَطَّطَتِ الْحَيَّةُ رَأْسَهَا: مارکه لهرق
هه لساوی و تورپهی زور سهری باداو
سهری هه لساو راند.

تَلَطَّطَتِ الْحَيَّةُ رَأْسَهَا: مارکه لهرق
هه لساوی خوی سهری هه لساو راند.

الظَّلَاطُ: پیاوی توند ته بیات و توند
رمو ه زمان ره وان و قسه زمان ه
دمشگوتری: (یوم لظلاظ): روژیکی
گهرمه.

تَلَطَّتِ النَّارُ: ناگرکه بلتیه سی دا.
تَلَطَّى النَّارُ: ناگرکه هه لگیرسا، بلتیه سی
دا.

إِلْتَفَّ فُلَانٌ: فلانکهس رفی هه لساو
ومکوو بشکو ناگر سور هه لگه پرا.

تَلَطَّتِ النَّارُ: ناگرکه هه لگیرسا بلتیه سی
کرد ه دمشگوتری: (تَلَطَّى الْحَرُّ
وَتَلَطَّتِ الْمَفَاةُ وَتَلَطَّى فُلَانٌ عَلَى
فُلَانٍ).

الْلَطَّى: بلتیه سی ناگر به بی دو که ل.

لَطَّى: ناویکه له ناو مکانی دوزه خو (دو
بزوینی ناچنه سه ر) هه میشه دمی
بی ته نوین بی.

لَعَبَ الصَّبِي لَعْبًا: منداله که لیک له ده می
هاته خوار.

لَعِبَ لَعِبًا وَلَعْبًا: منداله که یاری کرد ه
پیاومکه کاری بی سوودی کرد.

لَعِبَ بِالشَّيْءِ: یاری به شته که کرد.

اللُّعَابُ: تَفْ ه (لُعَابُ النَحْلِ):

ههنگوینی ههنگ ه (لُعَابُ الْحَيَّةِ):

ژههری مار ه (لُعَابُ الشَّمْسِ): نهو

تارماییه که لهکاتی گهرمادا دپته

بهرچاو ودهکوو تهونی جلجائوکه

لهناسمانهوه دپته خوار ه دموگوترئ:

(سَال لُعَابِ الشَّمْسِ): تیشکی خورو

گهرمییه که هی هاته خوار بوئسهر

زهوی.

اللُّعْبَةُ: ههرشتیک یاری پی بکرئ

و دهکوو دامه و دۆمینهو سی رسکین و

نورسکین و شتی وا ه نهحمه قو گیل

که گالته چی کهسانی دیکه بی ه

دموگوترئ: (رَجُلٌ لُعْبَةٌ): پیاوئیکه

خه ئک گالته پی دهکن ه نوره

یاری ه دموگوترئ: (لَمَنْ اللُّعْبَةُ؟):

سهرمباری کییه ه یان دموگوترئ:

(فَرَّغَ مِنْ لَعْبَتِهِ): لهنوره یارییه که هی

خوی بۆوه.

اللُّعْبَةُ: کهسیک زور یاری بکا.

اللُّعَابُ: بهمانا (اللُّعْبَةُ) دئ ه ههر

نازهل و گیانه بهرئیک بی شهی

هه لپهرین و سه مابن و دهکوو مهیمون.

اللُّعُوبُ (امْرَأَةٌ لُّعُوبٌ): نافره تیکی

دهلالو لارو لهنجه که رهو سوعبه ته چی

ه (ک: لعاب).

المَّلَاعِبُ: (مَلَاعِبُ ظُلَمٍ): بالنده میه که

لهسارا یاری لهگهل سیبه ری خوی

دهکا ه پروانه مادهی (الْقِرْلَى).

المَّلْعَبُ: یاریگا ه (ک: ملاعب).

مَلَاعِبُ الرِّيحِ: نهو شوینانه ی بایان

لیوه دئ ه دمشگوترئ: (تَرْكُهُ فِي

مَلَاعِبِ الْجَنِّ): لهشوینتکی نادیار

جیم هیشت ه کهس نازانی

لهکوپییه.

المَّلْعَبَةُ: کراسی بیقول منداال یاری پیوه

دهکا ه (هَانِيلُوه شُورَت).

لَقِئْتُمْ فِي الْأَمْرِ: لهکارمکه وهستا ه

هه لوپسته ی لهسهر کردو لی و ردبۆوه

ه به هیواشی نهنجامی دا.

لَقَعَ الحَرْبُ فَلَانًا: لیدانه که نازاری

به فلانکهس که یاند ه پیستی سوتاند.

لَقَعَ الحُبُّ وَالشُّوقُ فَوَادَةً: سوزو دلناری دلی

فلانکهسی پرژاند.

لَقَعَ الهمُّ فِي الصَّدْرِ: خهم لهدمروونی دا

تیکیانه وه هاویشته.

الْعَجَّ النَّارُ فِي الحَطَبِ: ناگری لهدارمکان

بهردا ه ناگره که ی داگیر ساند.

لَا عَجَبُ الْأَمْرُ: کارمکه ی لهسهر قورس

بوو ه توشی دلپراوکیی کرد.

الْعَجَّ الرَّجُلُ: پیاوکه بههوی خهم و

خهفته وه نهخوش کهوت.

اللَّاعِجُ: عیشقو سوزی سوتینه ری ناو

دمروون ۵ دمگوترئ: (هَمْ لَاعَج):

خەمو خەفەتیکە دل دەسوتینئ ۵

دەشگوترئ: (بە لَاعَج الھوی

ولوا عجە): کاریگەری سوۆزی

دلدارئ و عیشقی پێوە دیارە.

لَعَسَ لَعْساً: گەستی.

لَعِسَتْ الشَّقَّةُ: لیۆمکە دیوی ناوێوەی

پش هەلگەرا بوو کەنەم جوۆرە لیۆ

لای عەرەب پەسەندەو بە جوانی

دەزانن ۵ (فهی لَعْسَاء).

لَعِسَتْ النَّبَأُ: گیاو گزمکە پڕو چڕ

بووتیکھاو بەهۆی تیر ناوییەو

پەش هەلگەرا.

تَلَعَسَ فُلَانٌ: فلانکەس خواردنی خیرا

خیراو بەهەلپە بوو.

اللَّعْسُ: پەشییەکە بەدیوی ناوێوەی

لیۆمێە.

اللَّعْسَةُ: پەنگی رەش ۵ دمگوترئ: (لي

شَفْتِيهَا لَعْسَةً): دیوی ناوێوەی لیۆی

پەشایی هەبە.

اللَّعْسُ: دمگوترئ: (مادقت لَعْساً):

هیچ شتیکم نەچەشتوو.

اللَّعْسُ: زۆر خۆرو چلئیس، هەلپەکەر

بۆ خواردن هەروا ناوێ بۆ گورگ

چونکە ئەو دڕندەییە چلئیس و

بەهەلپە کەدمکەوتتە ناو

میگەل و شتی واوێ هەوێ دما زۆر

ترین خەسار بداو ناژەل بختکینئ ۵

(ك: لَعَاوس).

اللَّعْمُوسُ: (لَحْمٌ مَّلعوسٌ): گوشتی سووری

نەکولاو.

لَعَصَ عَلَيْنَا لَعْساً: شتەکە ی گران و

نەستەم کرد لەسەرمان چلئیس بوو

لەخواردن و خواردنەو دا ۵ (فهر

لَعِص).

تَلَعَّصَ: بەمانا (لَعِص) دئ.

لَعَطَهُ بِالنَّارِ لَعَطاً: پانەو پان ملی داخ

کرد، دمگوترئ: (لَعَطَ الشَّاةُ): ملی

مەرپەکە ی داخ کرد.

لَعَطَ فُلَانٌ بَحْمَةٍ: مافی فلانی پاش خست

خستیه ژیر لیۆمەو.

مَرَّ لَاعِطاً: روۆی بەشیۆە ی دژە

هەلوێست و خوۆی خستە پەنا دیوار

یان پەناکیۆ.

الْعَطَ فُلَانٌ: فلانکەس بەبناری

کێۆمکە دا روۆی.

الْعَطُ: تاکی (الأعطاط) کە بریتییە لەو

هیلانە ی حەبەشەبیەکان لەسەر

روخساری خوێان دروستی دیمکەن.

الْعَطُ: شوینی بناغە ی خانوو یان

بناری کێۆ ۵ دمگوترئ: (مَشَى فِي

لَعَطِ الْجِلِل) ۵ (ك: الأعاط).

الْعَطَاءُ: مەرپەک کە دەوران دەوری ملی

پەش بێ و باقی جەستە ی سپی بێ.

اللُّعْطَةُ: پەشایی گە سورى تێكەن

بووبى ۵ دەگوترى: (بَوَجْهِهِ لُغْطَةٌ

كلعطة الصقر) روخسارى پەشى

مەیلەو سورى پێوە یە وەکوو ئەو

شیوە پەشو سورەى بەروخسارى

بازمەویە ۵ ھەروا ھێلێكى رەش یان

زەرد ئافرەت لەرومەتى خۆى

دروستی دەکا بۆ خۆرازانەنەو ۵

پەشاییەكە بەدەوران دەورى

گەردنى مەپەمە ۵ ملەوانكە.

لَعَج: وشەییەكە ئاراستەى مرۆفەى

ھەلەنگوتو دەكرى.

أَلْعَتِ الْأَرْضُ: زەمبەكە روكمى

ھیندوبای رواند.

تَلَقَى الْعَسَلُ: ھەنگوینە كە پارچەبەكی

لێ ھەلەمبەرى لەبەر لێنجیبەكەى

شۆراپەكەى درێژ دەبێتەووە لێك

نابێتەووە ۵ (تَلَقَى اللَّعَاغُ): ھیندوبای

خوارد.

اللُّعَاغَةُ: تاكى (اللُّعَاغُ) ۵ لەحمەبىس دا

ھاتوو (إِذَا الدُّنْيَا سَاعَةٌ، وَمَتَاعُهَا

لُعَاغَةٌ): دۇنیا ساتێكەو كالاكانى

تەمەن كورتەو وەكوو روكمى

ھیندوبا وایە ۵ بەرماوەى كەم

لەھەرشێك بى ۵ دەگوترى: (بَقِيَ

فِي الْإِنَاءِ لُعَاغَةٌ): بەرماوەیەكی كەم

لەقاپەكەدا ماوە ۵ قوما ناو.

اللُّعَاغَةُ: كەسێك بەنەزانی لەحن دا

دادەنێ بۆ گۆرانى ۵ دەگوترى:

(مُطَرِبُ لُعَاغَةٍ).

اللُّعَةُ: ئافرەتى خان و مانى داوێنپاكی

ناسك و جوان و قەسە خوێش ۵

ئافرەتى رۆح سوک.

لَعِقَ الْعَسَلُ وَغَرَهُ لَعْقًا: ھەنگوینەكەى

لستەو، خواردى، بەزمانى یان

بەقامكى دەستى لستىەووە ۵ (فَهُوَ لَا عِقَ)

۵ (لَعَقَةُ الدَّمِ): چەند ھۆزێكى عەرەبى

بێك ھاتوون لە (بَنِي عِزْزِ، وَعَدَى

وَسَهْمُ وَجْحٍ) ۵ ئەمانە حوشترێكیان

سەربرى و سوێند یان بۆیەكتر خواردو

خوێنەكەیان لەستەو یان دەستیان

خستە ناو خوێنەكەووە ۵ بۆیە ئەم

ناوەیان لێ نراوە ۵ دەشگوترى: (لَعِقَ

فُلَانٌ أَصْبَعَهُ): فلانكەس قامكى خۆى

لستەووە ۵ (واتە مرد).

لَعِقَ فِي عَمَلِهِ: لەكارەكەى دا پەلەى

كردو گورج و گۆل بوو.

أَلْعَقَهُ الْعَسَلُ: وای لێ كرد

ھەنگوینەكە بلیستىەووە.

أَلْعَقَ النَّسَاجُ: جۆلاكە ریسەكەى خاو

رەست زۆرى گشت نەرەست.

لَعَقَهُ الْعَسَلُ: بەمانا (أَلْعَقَهُ) دى.

التُّعَقُّ لَوْنُهُ: رەنگى گۆرا.

اللُّعَاقُ: پاشماوەى خواردن لەدەمى

خۇراك خۇرمكەدا ۵ دىگوتى: (ماي)
 ئى لىق من طعامك ومن فضلك).
 اللُّعْقَةُ: دىگوتى: (ي الارض لعقة من
 ربيع): لەزەۋى دا كەمىك تەپرايى
 ھەپە ۵ ھەروا دىگوتى: (رجل
 وعقة لعقة) پىياۋىكى رەۋىشت بەدو
 خۇپىپىيە.
 اللُّعْقَةُ: شتى كەم بەننەندازەۋى پىۋانەۋى
 كەۋچىك يان لويچىك.
 اللُّعْرُقُ: مەۋى كەم مەقۇل، مەقۇل
 سوك.
 اللُّعْرُقُ: ھەرشىتىك ھەلقورپىندى،
 بخورپىتەۋە بەكەۋچىك ۵ ھەرو
 دەرمان ۵ ھەنگۈپىن ۵ شتى ۵ تىشۋى
 كەم ۵ دىگوتى: (ما معنا الالعرق):
 شتىكى كەم نەبى لەتىشۋ پىمان
 نىيە.
 اللُّعْقَةُ: نامىرتىكە خواردى پى
 دىگوتى ناۋ دەم (كەۋچىك).
 لَعْلَ: پىتىكە لەۋ پىتانەۋى پىيان
 دىگوتى (حرف مشبه بالفعل) بۇ
 رەجۋ تەمەنناۋ ماناى تىش دى.
 لَعْلَعُ السَّرَابُ: تراۋىلكەكە دەرۋىشاپەۋە،
 بىرسكە دا.
 لَعْلَعُ الرعد: ھەور گۇلاندى، گرماندى.
 لَعْلَعُ فلان من كل شئ: فلانكەس
 لەھەموو شىتىك دەرۋىشچى ۵

لەھەموو شىتىك تۈپە دەپى.
 لَعْلَعُ العظم: ئىسقانەكەۋى شكاند.
 تَلْعَلَعُ من الجوع: لەبرسان سكى قۇرە
 قۇرى دى، ھاۋارى لى ھەتساۋ
 دەستى كرد بەپاراپەۋە ۵ ھەروا
 دىگوتى: (لَعْلَعُ فلان): فلانكەس
 بەھۋى نەخۇشى يان ماندوبونەۋە
 كزو لاواز بوو.
 تَلْعَلَعُ في كلاً ضعيف: حوشترەكە
 لەلەۋەرگەۋى كەم لەۋەرپدا سەرە
 خولەۋى بوو، دەھاتو دەچوو
 بۇنەۋەۋى شىتىكى دەست بەكەۋى.
 تَلْعَلَعُ السرابُ: تراۋىلكەكە
 دەرۋىشاپەۋە.
 تَلْعَلَعُ الكلبُ: سەگەكە لەتىنۋان زمانى
 دىرگىشا.
 تَلْعَلَعُ العسلُ: ھەنگۈپەكە بەھۋى
 لىنجىپەۋە كەپارچەپەكى لى
 ھەلگرت دىرگىز بۇۋەۋ لىك نەپچرا.
 اللُّعْلَعُ: ترسۇك.
 اللُّعْلَعُ: تراۋىلكە ۵ گورگ ۵ دەرۋىشكى
 ۵ لىتى حىجازە.
 اللُّعْلَعَةُ من السراب: بىرسكە
 تراۋىلكە.
 لَعْمَطَ اللحمَ لَعْمَطَةً وَلِعْمَاطاً:
 گۆشتەكەۋى لەتىسقانەكە بەددانى
 پىشەۋەۋى پچرى.

لُعْمَطَ فُلَان: فَلَانَكەس چَلِيس و خَوَرا
بوو.

اللُعْمَاطُ: كەس يَك هەوَالى بى بِنَاغەو
ناراستت پى بلى.

اللُعْمَطُ: چَلِيس و بەهەلپە بۆ خواردن
ه (ك: لَعَامِطُ).

اللُعْمُوطُ وَاللُعْمُوطَةُ: بەمانا (اللُعْمُوط) دى
ه كەس يَك بەنانەسكى كار بۆيەك يكى
تر بكا ه (ك: لَعَامِطُ).

لَعَنَهُ اللّٰهُ: خودا لەرەحمەتى خوى
نانومىدى كرد، دوورى خستەو
لەرەحمەتى خوى ه (فەو ملەون) ه
(ك: ملاعين).

لَعَنَ فُلَانًا: فَلَانَكەسى ريسوا كرد، جوینی
پیدا ه (فەو لاعن و لَعَان).

لَاعَنَ الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ مَلَاعِنَةً وَلَعَانًا:
پیاو مگە خوى لەسزای
بۆختانکردنى بەژنەگەى رزگار كرد
بەهوى لیعانهو.

لَاعَنَ الْحَاكِمُ بَيْنَهُمَا: دادوەر برپاری
لیعانی دا لەنیوان ژن و میردەگەدا.

لَعْنُهُ: زۆرى لەعنەت لى كرد زۆرى
جوین پیدان و ریسواى كرد.

إِلْعَنَ الْقَوْمُ: خەلگەگە هەندىکیان
لەعنەتیان لەهەندىکیان کرد.

إِلْعَنَ فُلَان: فَلَانَكەس لەعنەتى
لەخوى کرد.

تَلَاعَنَّا: دو مَرُوفەگە هەریەگەیان
لەعنەتى لەوى تریان کرد.

تَلَاعَنَ الْقَوْمُ: خەلگەگە تەو لەعنەتى
پەگەریان کردو جینیویان بەپەگەتر
دا.

تَلَاعَنَ الزَّوْجَانِ: ژن و میردەگە بەشیو
لیعان راستى داواى خویان
چەسپاندو داواى ئەوى تری رەت
کردەو ه دەگوترى: (فُلَان يَتَلَاعَن
عَلَيْنَا): فَلَانَكەس بەنارەوا جینیومان
پێدەداو هیرشى خراپ دەکاتە
سەرمان.

تَلَعَنَ الْقَوْمُ: خەلگەگە پەگەریان تەو
لەعنەت کرد.

الْلَاعِنُ: دەگوترى: (أمر لَاعِن): ئەمە
کارێکە نەفرین نامیزە دەبێتە هوى
نەفرین کردن ه لەحەدیث دا
هاتوو دەفەرموى: (اتقوا اللاعنين):
خۆ بپارێزن لەو دووشتەى کە دەبێتە
هوى نەفرینی خەلگ ئەهوىش
پیسایى کردنە لەسەر رێگا یان
لەژێر سیبەرى درەختى و مەگە
خەلگ لەژێر پاشودەدەن.

الْلَعَانُ: لەشەریعەتى ئیسلام دا ئەو دەپە
مێرد چوار جار سوپەند بخوا کە
راستگۆیە لەو دەپە کە دەلێ ژنەگە
داوین پیسی کردو و خیانهتى لى
کردو وە جاری پێنجەم بلى نەفرینی

خودا لەسەرم بئ ئەگەر درۆبکەم
ئەمجا ژنەکە پەردی بداتەموو چوار
جار سویند بخوا کە مێردەمکە
بوختانی بۆدەکاو راست ناکا
لەداواکە دا جاری پێنجەم بئ
نەفرینی خودام لەسەر بئ ئەگەر
مێردەکەم راست بکا، بەمەش
ژنەکە سزای داوین پیسی لەسەر
لادەدرئو بۆ هەتا هەتایە ئەم ژنو
مێردە لەپەکتەر حەرام دەبنو
بەهیج شیۆدەیک ناکرێنەموو
بەهاوسەری پەکتەری.

اللُّعْنُ: (أَيُّت اللُّعْنُ): وشەیهکە کاتی
خۆی عەرەب بۆ سلاو کردن
لەپاشاو سەرەک خێڵەکانیان
بەکاریان هێناوە.

اللُّعْنَةُ: بەمانا سزا دی ە دەرگوتری:
(أَصَابَتْهُ لَعْنَةُ مِنَ السَّمَاءِ): سزای
ناسمان لێی دا ە (كَ: لَعَانٌ وَلَعْنَاتٌ).
اللُّعْنَةُ: کەسێک ئەوەندە خراپو
شەڕانی بئ خەڵک تەزو لەعنەتی
بکا ە کەسێک زۆر لەعنەتو نەفرین
لەخەڵک بکا.

اللُّعْنُ: شەیتان، نەفرین لێکراو ە
داوەل؛ کەلەناو باخو کشتوکال دا
لەسەر شیۆدە ئادەمیزاد
هەلەدەواسرئ بۆ ترساندنو
پەوینەموو دەرەندە لەوباخو

زەویانە بەزۆری پائۆیهکی درێژ
دارێکی تێدەخړئ بۆئەوێ بەلەکانی
بکرینەموو ە پێشی دەرگوتری:
(الْقَزَاعَةُ) ە هەروا ناوە بۆ گورگ.

اللُّعْنَةُ: کارێک بپێتە هۆکاری نەفرین
کردن لەبەکەرمکە ە لەحەدیث دا
هاتوووە دەفەرموی: (اتَّقُوا الْمَلَاعِنَ
الثَّلَاثَ، الثَّغُوطَ عَلَى قَارِعَةِ الطَّرِيقِ،
أَوْفَى ظِلِّ الشَّجَرَةِ أَوْ جَانِبِ النَّهْرِ).

أَلْعَى لَدَى الْأَنْثَى: مەمکی مێینهکە
گۆڕانی بەسەردا هات گەورە بوون
شیریان تێدا پەیداوو.

الْأَلْعَاءُ: جومزگە ی قامکەکان.
الْلَّاعِي: ئەو کەسە ی لەهەموو شتێک
دەترسێ.

الْلَّاعِيَّةُ: دەرەخێکێکە لەبناری کێودا
دەرۆی گۆلێکی زەردی هەیه.
الْلَّاعَا: چلێسو بەچەپو گۆپ.

لَعَا: دەرەخێکە ئاراستە ی کەسێک دەرگوت
کە هەلەنگوتبێو توشی نەدامەتیو
ناخۆشی بوو، دواکردنە بۆی بۆ
ئەوێ لەچۆرتەمکە ی پزگاری ببی.

الْلَّعُورُ: بەدرەموشت ە چلێسی بەچەپو
گۆپ.

الْلَّعُورَةُ: سەگ، چلێسو بەچەپو گۆپ
ە پەشایی دەورو بەری گۆی مەمکی
نافرمت.

لَعْمَةُ الجوع: برسیایه تی زور کوشنده و
برست بر.

كَلْبَةُ لَعْمَةٍ: سهگیكه شهر لهسهر لاک
دهکا.

لَعُوقُ: بېروانه مادهی (لَعَقَ).

اللُّعُوقُ: بېروانه مادهی (لَعَقَ).

لَقَبَ فلان لقباً ولغوياً: فلانکەس
ماندو بوو ۵ (فهر لاغب).

لَقَبَ على القوم لقباً: خه لکه که ی تیک
بهردا و مزعی شیواندن.

لَقَبَ القوم: قسه ی ناراستی بو خه لکه که
گیراپه وه.

لَقَبَ لقباً: ماندوو بوو.

اللقبة: ماندوی کرد، دهگوتری: (اللقب

الدابة): ولاخه که ی ماندو کرد ۵

(اللقبة السیر): روپشتن ولاخه که ی

ماندو کرد.

لَقَبَهُ السیر: روپشتن ماندوی کرد ۵

دهگوتری: (لَقَبْتُ بهم القفار

وَلَقَبْتُهُم القفار).

لَقَبَ الحیران: ئاژه لکه که ی پمتاندو دوری

خسته وه تا ماندوی کرد.

لَقَبَ الأمر: سهروکاری نیشه که ی کردو

باش نه نجامی دا لئی ماندو نه بوو

له بهرام بهری دا دهسه وه سان نه بوو.

اللُّغَبُ: قسه ی پرو پوچ و بی بنه ما ۵

دهگوتری: (أكفف عنا لُغَبَك):

وازیینه چیر قسه ی پرو پوچی

خوتمان بۆمه که ۵ ههروا ناوه بو

گیل و نه قامی بی دهسه لات ۵ گوشت

له منیوان ددان دا.

اللُّغُوبُ: مروقی گیل و نه قام و بی

دهسه لات.

لَقْدَهُ لَقْدًا: زمانه بچکوله ی ههنگاوت،

بنکی زمانی پیکا.

لَقْدَ فلاناً عَن حاجته: فلانکەسی

له پیداو یستییه گانی مهنع کرد

نه بهیشت بییان بگا.

لَقْدَ أَذْنُهُ: گوپچه که ی راکیشا بۆنه وه ی

ریک بن.

لَاغْدُهُ: دهستی گرت و نه بهیشت

به نامانجی خوی بگا.

إِلْتَقْدَهُ: به مانا (لاغْدُهُ) دی.

تَلَقَّدَ فلان: فلانکەس رقی هه ئساو

تهنگه تیزه بوو.

اللُّغْدُ: گوشتو که ی نیوان مه لاشوو لامل

۵ (ك: ألفاد) ۵ دهگوتری: (هر من

الأوغاد ضخم الأفاد): نهو بی

عهقله و لامل پانه.

اللُّغْدود: به مانا (اللُّغْدُ) دی.

اللُّغْدِيد: به مانا (اللُّغْدود) دی ۵ (ك:

لغادید).

لَقَرَّ الربوع أجحاره لغزاً: به ربوعه که

کونه که ی پیچاو پیچ هه لکولی

بۆنۈمۈى كەدمرېندەيەكى دژى خۇى
ھېرشى كىردەسەر لەلانەكەى دا بتوانى
خۇى رزگار بكا.

لَغَزَ الشَّيْءُ: شتەكەى لەپروخسارى خۇى
گۆڭرى و چەواشەى كىرد ە دىگوتى:
(لَغَزَ لى كلامە).

الْغَزَ الِيبُوعُ أَجَعَارُهُ: بەمانا (لغزها) دى.
الْغَزَ كَلَامُهُ وَفِيهِ: قسەكەى خۇى پىچاۋ
پىچ كىرد مەبەستەكەى خۇى
چەواشە كىرد.

الْغَزَ لى يىنە: لەسوڭىند خوارىندەكەى
ھىلى كىرد، لەسەر شتېك سوڭىندى
خواردو مەبەستى شتېكى تر بوو.
لَاغَزُهُ: قسەى بەتوڭكل و موعەمما
لەگەن دا كىرد.

لَغَزَ كَلَامُهُ: بەمانا (أَغَزَهُ) دى ە
دىگوتى: (لَغَزَ لى يىنە): لە سوڭىند
خوارىندەكەى ھىلى لەكابرلى سوڭىند
بۆخوراۋ كىرد.

الْأَفُوزَةُ: مەتەل و موعەمما ە (ك:
الاعيز).

الْلَغَزُ: كۈنە ژېشك، كۈنە مشك، كۈنە
يەربوع ە مەتەل و قسەى موعەمما
ە (ك: الْغَاز).

الْلَغَازُ: ئەۋكەسەيە بەخراپە لەخەلك
دىدوئ و تانەۋ تەشەرىيان ئاپراستە
دىكا.

لَغُوسَ لى الأكل: بەلە پەل كىرد
لەخواردن دا، ھەلپەى كىرد.

لَغُوسَ الطَّعَامُ: خوارىندەكە كال و
نەكۈلىۋ بوو پىنەگەپشتبوو.

اللَّغُوسُ: كەسېكە خىرا نان بخوا پەلە
پەل بكا لەخواردن دا ە كەسېك ناز
پەروەردىيەى ژيانى خۇش و
بەختەۋەر بى ھەرومكوو گىاۋ
گىزىك كەناسك بى و بەخۇشى
بخورى.

لَقَطَ الْقَوْمُ لَغْطاً وَلَغْطاً: خەلكەكە
كىردىانە ھاتو ھاۋارو قېرمو ھەرا كەس
لەقسەيان ھالى نەدمبوو.

لَقَطَ الْقَطَّ أَوِ الْحَمَامُ لَغِيطاً: كوپ كوپمەكە
(قەتېكە) يان كۆترمەكە خويىندى (فەر
لأعط) ە دىگوتى: (أتيتە قبل لغيظ
القطا): ھاتم بۆلای پىش ئەۋەى كوپ
كوپە بخويىنى (واتە بەيانى زو) ە
ھەروا دىگوتى: (أتيتە قبل القطا
اللاغظ).

الْغَطُ الْقَوْمُ: خەلكەكە ھاتو ھاۋارو
قېرمو ھەرايان كىرد.

الْغَطُ الْقَطَا أَوِ الْحَمَامُ: قەتېكە يان
كۆترمەكە خويىندى.

لَغَطَ الْقَوْمُ: خەلكەكە ھاتو ھاۋاريان
كىرد كەس لىيان ھالى نەبوو.
الْلَغَطُ: دىنگە دىنگو قېرمو ھەرا.

لَغَفَ فُلَانٌ لُغْفًا: فلانكهس سته می کرد ۵

چاوی تی بری ۵ دهگوتری: ((لَغَفَ

الأسد): شیرمه که به دیمت روانی چاوی

له نیچرکه بری بونهوهی به لاماری

بدا.

لَغَفَ الإِنَاء: قاپه که می لستهوه.

لَغَفَ مَانِي الإِنَاء لُغْفًا: نهوهی له قاپه که دا

بوو لستهوه.

لَغِفَ الطَّعَام: خواردنه که می خیرا خیرا

خوارد.

الغَفَ فُلَان: به مانا (لَغَفَ فُلَان) دی.

الغَفَ فِي السَّيْرِ: له رویشتن دا به لهی

کرد ۵ بوو به شهریکه دز.

الْغَفَ بَعِينَه: چاوی تی بری.

الْغَفَ عَلَى الرَّجُل: زوری قسهی

ناشیرین به پیاده که گوت.

الْغَفَ الصَّبِي لُغْمَةً: پارویه کی خسته

دهمی مندا له کهوه.

لَاغَفَهُ: هاورپیه تی نهوی کرد.

لَاغَفَ الْمَرَأَة: نافرته که می ماچ کرد.

تَلَغَفَ الطَّعَام: به چنگ خواردنی کرده

دهمیهوه.

الْغَفَّة: پارو ۵ دهگوتری: (الْفَفْنِي لُغْفَةً).

الْغَفِيفُ: تایبه تمه ندیی پیاوو دهستو

پیومند مکانی ۵ که سیک دوستایه تی

له گهل دزو جهرده بکاو نان و ناویان

له گهل بخوا و هلی دزی و جهرده بیان

له گهل نه کا ۵ که سیک له نوسراوی

خه لک شت راگوپزیکاو نامازه

به سمر چاومکه می نه کا.

الْغَفِيَّةُ: به لو، هه لو، ناردو پون

تیکهل به میه که بکری و بکولیندری.

الْمُغَفَّةُ: هوزو بنه ماله که دابو

نهریتی دزیان تیدا باو بی.

لُغْلَغَ طَعَامُهُ: خواردنه که می کرده

خواردنی به پیخور ۵ نانی به پونو

پیو و شتی و خوارد دهگوتری:

(لُغْلَغَ ثَرِيدَه): تیگوشاوه که می چهور

کرد، پونو بهزی تواوهی تیکهل

کرد.

الْغُلْفَةُ: ناخاوتنی ناعهرمبی قسهو

ناخاوتنیک به زوبانی عهرمبی نه بی.

لَقَمَ فُلَانٌ لُغْمًا: ههوالی ناراستی دا به

ههفاله که می ۵ له سمر چاوهی دلتیاییه وه

ههوالی به ههفاله که می نه دا ۵ قسهی

تهم و مزایو کردن.

لَقَمَ الْمَرَأَة: دهمی نافرته که می ماچ کرد،

دهورو بهری دهمی ماچ کرد.

لَقَمَ الْجَمْلُ لُغَامَةً: حوشرمه که هفی چاند.

لَقَمَ فُلَانٌ لُغْمًا: ههوالی له شتیک دا که لئی

دلتیا نه بوو ۵ ههوالی له شتی نادیارو

نامه علوم دا.

لَقِمَ بِالطَّيِّبِ: بونی خوشی له دهمو لیوی

دا.

الْقَمَ الذَّهَبَ وَمَا شَابَهُهُ: جیومو شتی

وای تیکهل به نالتونه که کرد.

لَعْمُهُ بِالطَّيِّبِ وَغَمْرُهُ: بۆنى خوۋشى
لەدەم و لوتى دا.

لَعْمُ الْمَكَانِ: شوپنەكەى مین ریز کرد.

إِلْتَقَمَ الذَّهَبَ وَغَمْرَهُ: زیرمەكەى تیکەل
بەمناشتون کرد.

تَلَعَّمُ الْقَوْمَ بِالْكَلَامِ: خەلكەكە كەوتنە
قەسە و یاس و دەم بادن.

الْغَامُ: كەفى دەمى حوشت.

الْغَمُّ: بۆنى كەم، بۆنى خوۋشى كەم و

كوپ ە قەسەبەى زوبان ە دەمارى

زوبان ە لەرزىنى بەتەوزم ە شتىكە

و ەگوو صندوق وایە مادەى

تەقینەوەى تیدمكړئ و ژېړخاك

دەكړئ بۆئەوەى كەسێك بەسەرىدا

بپروا بتمەقیتەو ە (ك: أَلْغَام).

الْغَيْمُ: نەینى.

الْمَلْغَمُ: دەم و لوت و دەور و بەرى ە (ك:
ملاغم).

إِلْغَانُ الثَّبْتُ: رومكەكە دریز بوو
تیکهالا.

الْغَائِتُ الْأَرْضُ: زەوى لەوهرى زۆر بوو.
الْغَنُ: هەرمەتى كەنجى.

الْغُنُّ: لایەكى ئالو كە بەسەر گەرودا
دەپروانى.

الْغُنُونُ: بەمانا (الْغُنُ) دى ە كۆتایى
لوت نزیك مەلاشو.

لَعَا فِي الْقَوْلِ لَعْوًا: لەقەسەکردن دا هەلەى

کرد ە قەسەى پەرو پوچى گوتن ە

دەگوترى: (لعا فلان لعوا) فلانكەس
قەسەى پەرو پوچى كردن ە (لعا بكذا):
ئەو قەسەبەى كرد.

لَعَا عَنِ الصَّرَابِ: لەپنگای راست لای دا.

لَعَا عَنِ الطَّرِيقِ: لەپنگە لای دا.

لَعَا الشَّيْءُ: شتەكە پوچ بوو.

لَعِيَ فِي الْقَوْلِ لَعًا: بەمانا (لعا) دى.

لَعِيَ بِالْأَمْرِ: حەزى لەئیشەكە بوو.

لَعِيَ بِالشَّيْءِ: وەگەرى شتەكە بوو پەو

لکا و وازی لێنەهینا لێ جیانەبوو.

لَفِيَ بِالماءِ والشرابِ: زۆرى خواردو

خواردەو ە تینوایەتى نەشکا، تیراو

نەبوو.

لَفِيَ الطَّائِرُ بِصَوْتِهِ: باننەكە خویندى.

أَلْفَى الشَّيْءُ: شتەكەى پوچ كەردەو ە

دەگوترى: (ألفى القانون).

الإلغاء في النحو: ئەوێە عەمەل

عامیل لەئەمفەعال القلوب دا پوچ

بکەبەو ە دو مەفعولەکانى مەنصوب

نەكړین، بۆ نمونە لەجیاتى ئەو ەى

بَلَّيَ (عَلِمْتَ الْعِلْمَ نَافِعًا) بَلَّيَ (الْعِلْمُ

نافع علمت).

الْأَغْيَةُ: شتێك گەنگى پێ نەدرئ و

سودى لێ نەبێندرئ ە (كلمة لاغية):

قەسەى پەرو پوچ ە (ك: اللواغي).

الْأَغَا: شتێك كە ئیعتبارى پێ نەكړئ ە

گەنگى پێ نەدرئ ە شتێك لەبەر

بئ نههمیهتی حیسابی بۆنهکری ۵
کالای بئ نرخ ۵ دنگ.

وجه الأرض): رەشەبا تەپو تۆزی
لەسەر زەوی پامالی.

اللغة: زمان و زاراو کە گەلو
نەتەو دەیک مەبەستەکانی خۆی پئ
دەردمبەرئ ۵ (ك: لَغَى وَلغات) ۵
دەگوترئ: (سَمِعْتُ لَغَاتِهِمْ): گویم
لەجوداوازی زمان و گفت و گۆیان
بوو.

لَفًا فَلًا: غەبیهتی فلانکەسی کرد ۵ هیج
رێزو نرخیکێ پیووە نەهیشت،
فلانکەسی لەویستی خۆی لاداو زیوانی
کردەووە.

لَفًا فَلًا حقه: مافی فلانکەسی دا، هەموو
مافو بەشی خۆی پێدا ۵ لەمافی کەم
کردەووە هەمووی نەدایە.

اللغو: قسەیک بپروای پئ نەکری،
سودو قازانجی تێدا نەبئ، وشەیک
بئ مەبەست بگوترئ و لەدەم
دەرچئ ۵ (لَغَوُ اليمين): سویندی
دانەمەزارو بئ مەبەست گوتراو
و مگوو نەو سویندانەکی کابرا
دەپخاتە ناو قسەو گفتوگۆیەووە
و مگوو (ناوئەللا ئەرئ وەللا) ۵ شتی
بێنرخ و فرێدراو.

لَفًا فَلًا بالعصا: بەگۆچان لەفلانکەسی
دا.

لَغَى الشَّيْءُ لَفًا: شتەکە مایەووە.
أَلَفًا الشَّيْءُ: شتەکەکی هیشتەووە.
إِلْتَفًا العود: شوپکە دارەکەکی سپی کرد
توێکڵەکەکی لی دامالی.

اللغاء: شتی کەم ۵ ئەوێکە کەمتر
لەمافی خۆی.

لَغَوَسَ: بپروانە (لَغَسَ).

اللغاء: پارچە گوشت ۵ کوتە گوشت.
اللغينة: نەرمە گوشت بەبئ ئیسقان ۵
(ك: لَغَا).

لَفًا العود لَفًا وَلغاء: شوپکەکەکی سپی
کرد ۵ دەگوترئ: (لَفًا الْعَظْمَ): هەندئ
گوشتی لەئیسقانهکە دامالی.

لَغَتِ الشَّيْءُ لَفًا: شتەکەکی لول دا
بەرستو چەپ دا بای دا بەم لاو
بەولای دادا ۵ دەگوترئ: (أَخَذَ بَعَنَهُ
فَلَفَتَهُ): ملی گرتو بای دا.

لَفًا اللَّحْمَ عَنِ الْمُظْمَ: گوشتی لەئیسقانهکە
دامالی.

لَفَتَ فَلًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکەسی لەشتەکە
لادا.

لَفَاتَ الرِّيحُ السَّحَابَ عَنِ وَجْهِ السَّمَاءِ:
رەشەبا هەوری بە ئاسمانەووە
نەهیشت هەمووی پامالی
دەشگوترئ: (لَفَاتَ الرِّيحُ الزَّابَ عَنِ

بگاته ههرشتیک بای دمداو خواری
دمکاتهوه.

لِفَتَ التَّيْسُ: نَیْریه همرکه شاخهکانی
خوارو خَیج بون ۵ (فهر ألفت وهي
لفناء).

لَفَتَ الشَّيْءُ: شتهکه‌ی خوار کردموه ۵
بای دا.

إِلْفَتَ إِلَى الشَّيْءِ: روی و مرگیپا بۆلای
شتهکه ۵ دمشگوتری: (إلْفَتَ بوجهه
عنه أو يسره): پوی خووی و مرگیپا
بهلای راست دا یان بهلای چهپ دا.

إِلْفَتَ عنه: پوی لی و مرگیپا.
تَلَفَتَ إِلَى الشَّيْءِ: بهمانا (إلْفَتَ) دی.

الْإِفْتَة: دروشم، لهوحه‌یه‌که له‌دار یان
شتی تر یان پارچه قوماشیکه
ناوێک یان هه‌لوپستیکه له‌سهر
دموووسری بۆنه‌وه‌ی سهرنجی لی
بدری ۵ (ك: لرافت).

الْلَفْتُ: رومکیکه کشتوکائییه، به‌کالی و
به‌کولای دهمخوری ۵ قه‌راخ و
ته‌نیشتی شت ۵ دمشگوتری: (ولا
تلفت لِفَتَ فلان): مەپوانه بۆ
ده‌وروبهری فلان ۵ هه‌روا وشه‌ی
(الْلَفْتُ): ناوه بۆ ئافهرتی گیل ۵
بۆمانگا.

الْلَفُوت من النساء: ئافهرتیك زۆر
به‌ملاو به‌ولادا پړوانی ۵ ئافهرتیك
میردی هه‌بی و له‌میردیکه تری

لَفَتَ رداءً عَنْقَه: چاکی عه‌باکه‌ی
هه‌لدایه‌و بۆسهر شان و ملی.

لَفَتَ الْكَلَامَ: قسه‌که‌ی له‌زمانی عهره‌بی
لادا بۆسهر زمانی ناعهره‌بی.

لَفَتَ الشَّيْءَ: شتهکه‌ی تیک هه‌لدا و مکوو
چۆن ئاردو پۆن تیک هه‌لده‌دری ۵
دمگوتری: (لَفَتَ الدقيق بالسمن):

ئاردی تیکه‌لاوی پۆن کرد.

لَفَتَ الرَّاعِي الماشية: شوانه‌که کوپرانه
له‌ناژه‌له‌کانی داو لیدانه‌که‌ی ئاراسته‌ی
ناژه‌لیکی تایبه‌تی نه‌کرد ۵ زمهره‌که‌ی
هاویشت بۆ هه‌موانیان و مه‌به‌ستی
نه‌بوو ری کامه‌یان ده‌که‌وی.

لَفَتَ الریش على السهم: په‌ره‌که‌ی کی‌زری
له‌تیرمه‌که شه‌ته‌ک دا.

لَفَتَ الْكَلَامَ: قسه‌ی فری داو مه‌به‌ستی
نه‌بوو کئ دمشگرتنه‌وه کئ پیی خو‌شه‌و
کئ پیی ناخۆشه‌.

لَفَتَ اللِّمَاءَ عَنْ الْعَرْدِ: توێکله‌که‌ی
له‌شوپکه کردموه.

لَفَتَ الشَّيْءَ: شتهکه‌ی فری دایه ته‌نیشتی
خوی.

لَفَتَ فَلَاناً بِالْشَّيْءِ: شتهکه‌ی راده‌ستی
فلان کرد.

لَفَتَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که گیل و نه‌حمه‌ق بوو

۵ به‌ده‌ستی چه‌پی کاری کرد نه‌ک
به‌ده‌ستی راستی ۵ پیاوه‌که ده‌ست و
مه‌چه‌کی به‌هیزو پته‌و بون ده‌ستی

منڊاڻي ههين بههوي
 بهرو مرد گردني منڊاڻه گاني
 نه پهر ڙپته سمر نيشي ناو مالو
 دابين گردني پيداويستي ميڙدهگهي
 ۵ ٺاڙم تيڪ چاو بهدمرو مڻي و
 چاو مرواني نهومڻ ميڙدهگهي لڻي
 بس ٺاگابي و چاو برڪي و دلداري
 لهگهڻ پياوي تر بکا ۵ ٺاڙم تي
 فيتنه و دوزمان ۵ حوش تري
 چه موش و شير نهدمرو گازگر لهشير
 دوشه گهي.

الْفَيْتَة: په لوی توند.

المُتَلَفَةُ: نَيْسَقَانِي لَای ژوروی نهستو که
نووساوه بهسههوه.

الفَج فلان: فلانكس بهزموييه وه
نووساو له جيگادا كهوت تواناي
هه لسانی نييه ه ثيفلاسی کردو
مان و سامانی نهما.

الفَجَّ فَلَانًا: وای لهفلاَنکەس پهنا بهری
 بوډاوا کردن له که سیڅ که شیایو شت
 لی داوا کردن نییه ۵ دهگوترئ:
 (ألفجني الى ذلك الإضرار): ناچارى
 وای لی کردم پهنا بوئمه بهرم.

استَفْجَ فلان: بهمانا (الْفَج) دی ۵
فلانکس لہترسا بی ہوش بوو
ناکای لہ خونہ ما.

الْفَجُّ: زهلیلی و گهر دنکه چی.

الْفُجْ: رِيْمُوِي لافاو.

نَاقِرَةُ النَّارِ أَوْ السَّمُومُ نَفْعًا وَلِفَعْلَانَا:
ناگر یان بای سہموم لہدمو و جاوی
داو سوتاندی ۵ ھہ لیقر جانند.

لَفَّحَ فَلَاحًا بِالسَّيْفِ لَفْعًا: بِهِيْوَاشِي
شَمْشَتَرِي لِي دَا.

الْفَنُّ: گھرما۔

الْفَأْ: رومکیکی به ته مه نه ژمه راویه
پزیشکی یه له پیری (الباذنجانیة) یه،
پیشی دمگوتری: (البیروج) له زهوی
دیمی ولاتی شام دهری.

لَفْخَةُ عَلِي رَاسَهُ لَفْخًا: به‌گۆچان
له‌سه‌ری دا ۵ دمه‌گوتری: (لَفْخَةُ فِي
رَاسِهِ): له‌سه‌ری دا ۵ چه‌په‌وانه‌ی
له‌ده‌می دا.

لَفَّخَ الْبَعِيدَ: به‌پاژنه پێی له‌دواوهی
 حوشره‌که‌یه‌وه ژمنی و هه‌لینگی دا.

لَقَّظَ بِالْكَلامِ لَفْظًا: ناخواتنی کرد ه (لفظ
بالشئی): شته که ی گوټ.

لَفَظَ الرَّجُلُ: پیاوہکہ مرد۔

لَفْظُ الشَّيْءِ مِنْ فِيهِ وَبِهِ: شْتَهَكِي فَرِي دَا
 ۵ (فَهُوَ لَافِظٌ، وَهِيَ لَافِظَةٌ) ۵ دَهْكَوَتَرِي:
 (لَفِظَتِ الْبِلَادُ أَهْلَهَا): وَلَا تَهَكِهِ
 خَهْلَكِهَكِي وَمَدْمَرْنَا ۵ (لَفِظَتِ الْحَيَّةُ
 سَمَهَا): مَارَهَكِي زَهْرِي خَوِي رَشْت ۵
 (لَفِظَ الْبَحْرُ الشَّيْءَ): دَمَرِيَا شْتَهَكِي
 فَرِي دَايِه كَهَنَارِي.

تَلَفَّظَ بِالْكَلَامِ: قسهی کرد.

التَّلَفُّظُ: ناخاوتن ۵ چهند شه پۆلنکی
ههوایه سهرچاوه که ی گهروه
به شه کانی ناوده مو قورگ نهو
ههوایه دمگۆرنو دهیکه نه دهنگ
لهقه باره ی پیت و وشه دا.

الْإِفْظَةُ: دهریا ۵ نهو بالئندانه ی
بیچوه کانیان به خێو ده که نه
خواردنیان ده که نه نه ناو
دهندوکیانه وه له چیکلدانه ی
خۆیانم وه خواردن دیننه دمرم وه بۆ
بیچوه کانیان ۵ ههروا ناوه بۆ ناشی
ناو له م روموه ههرچی دهیهارێ
فرپیی دمهاته دمر ۵ که له شیر له م
روموه که به دهندوکی دانه وێله که
هه لدهگرێ به لام ناخوا به لکوو
دهیهاوئ بۆ مریشکه که ۵ ههروا ناوه
بۆ جیهان ۵ له م روموه که چی
تیدایه دهینیرئ بۆ قیامهت.

الْلَفَاظُ: ئهوه ی تف بدریته وه.

الْلَفَاظَةُ: به مانا (الْلَفَاظُ) دئ ۵ باقی
مانده ی شت، بنکێ.

الْلَفْظُ: به مانا (الْلَفَاظُ) دئ ۵ قسه ی
گوتراو، نهو وتانه ی له ده م دیننه
دمر.

الْلَفِيزُ: به مانا (الْلَفَاظُ) دئ.

الْمَلْفُظُ: ئهو قسانه ی له ده م دیننه دمر ۵
(ك: مَلَفِظُ).

لَفَعَ الشَّيْبُ رَأْسَهُ: پیری هه موو قزی
سه ری گرته وه ۵ ههروا دهگوترئ: (لَفَعَ
الشَّيْبُ لِحْيَتَهُ).

لَفَعَتِ النَّارُ فُلَانًا: ئاگر هه موو
جهسته ی فلانی داگرت.

لَفَعَ الشَّيْبُ رَأْسَهُ: پیری هه موو سه ری
گرته وه.

لَفَعَ رَأْسَهُ: سه ری داپۆشی.

لَفَعَ الْمَرْأَةُ: ئا فره ته که ی به خۆ وه گوش ی.
التَّلَفُّعُ بِالشَّرْبِ: جهسته ی خۆ ی
به قوماش داپۆشی.

التَّلَفُّعُ الْأَرْضُ: زهوییه که سه وزایی و
پوهکی خشت بوو ۵ دهشگوترئ:
(التَّلَفُّعُ الْأَرْضُ بِالْبَنَاتِ): زهوی
به گیاو گز خۆ ی داپۆشی.

تَلَفَّعَ فُلَانٌ: فلان کهس پیری هه موو
جهسته ی گرته وه موی سه رو پیش ی
هه مووی سپی بوو.

تَلَفَّعَ بِالشَّرْبِ: به قوماش خۆ ی داپۆشی ۵
ههروا دهگوترئ: (تَلَفَّعَتِ الْمَرْأَةُ
بِمِرْطَها): ئا فره ته که به چاره که که ی
به ده مهاله که ی خۆ ی داپۆشی ۵
(تَلَفَّعَ الشَّجَرُ بِالرُّوقِ): دره خته که
به گه لا خۆ ی داپۆشی.

تَلَفَّعَتِ الْحَرْبُ بِالْشَّرِّ: شه ر هه موو
ناخۆشی و کارمه ساته کانی گرته وه
هه مووی تیدابوون ۵ دهشگوترئ:

(تَلَفَّعْنَا عَلَى جِيشِ الْعَدُوِّ): دهوران

دهوری سوپای دوزمنمان دا.

تَلَفَّعَتِ النَّارُ: ناگره که بلایسهی دا،

هه لگرسا.

الْتَفَاعُ: نهووی جهسته دادهپوشی و

دهگریته پوشاکی.

الْتَفَاعَةُ: ههقیانهی کراس یان همر

بارچه قوماشیک که بهزینده

بهکراسهوه بلکیندری.

الْتَفِيعَةُ: بهمانا (الْتَفَاعَةُ) دی.

الْمِلْفَعَةُ: همر پۆشاکیک سهرانسهر

جهسته داپوشی.

لَقَّتِ الْأَشْجَارُ لَفًّا: درهختهکان

تیکیچرزان و بهلو پویان چوو بهناو

یهک دا.

لَقَّتْ فِي الْأَكْلِ: زور جوړ خواردنی

تیکه لاو بهیهک کردن و نامادهی

کردن بؤخواردن.

لَقَّتِ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتهکهی خسته

پهنایهک و پیکهوهی لکاندن و

شتهکانی خستنه پهنایهک و گووی

کردنهوه.

لَقَّتِ الْمَيْتَ فِي أَكْفَانِهِ: کردوهکهی خسته

ناو کفنهکانیهوه.

لَقَّتِ الْكُتَيْبَتِينَ: دوکه تیبه سهربازمهکی

لهشهرپدا و تیکه ل بهیهک کردن و

دهشگوتری: (لَفَّ الْكُتَيْبَةُ بِالْأُخْرَى).

لَفَّ فُلَانًا حَقًّا: فلانکهسی له مافی خووی

مهنه کرد.

لَفَّ فُلَانٌ لَفًّا: فلانکهس ته مبه ل و

قونگران بوو و لال بوو زمانی گیراو

به ته مبه لی قسهی بؤکران. فلانکهس

که قسه دهکا زویانی دهمی پردهکا

بروکانی ویک دینیتیهوه.

لَفَّ فِي الْأَكْلِ: خواردنی جوړاو جوړی

زوری تیکه ل بهیهک کردن و زوری

خوارد.

لَفَّ فُلَانٌ: فلانکهس شادهماری دهستی و

مهجهکی خواربوو، دهستی لهکار

کهوت و فلانکهس له بهر قهلهوی

ههردو رانی لیک نزیک بوونهوه (نهم

حاله ته بؤ پیاو بهعهیب داده نری

بهلام بؤنافرمت پهسه نده) و (فهو ألف

وهی لفاء).

لَفَّ الشَّجَرُ لَفًّا: درهخته که تیک چرژاو

پرو چربوو.

الْفَ فُلَانُ رَأْسَهُ: فلانکهس سهری خووی

خسته ژیر پؤشاکهوه.

أَلَفَّ الطَّائِرُ رَأْسَهُ: بالنده که سهری خووی

خسته ژیر بالیهوه.

لَأَفَّ الْقَوْمُ الْقَوْمَ: خه لکه که تیکه لاوی

قهومی تربوون.

لَأَفَّ الصَّيْدُ الصَّيْدَ: هه لکه که دهورهی

نیچیره کهی داو خستیه ژیر چنگی

خۆپهوه ۵ دىگوتى: (لَفَ الطَّيَارُ
طَائِرَةٌ عَدُوَّةٌ): تەپارە جىيەكە
تەپارەى دوژمنى خستە خوار
خۆپهوه وای لى کرد بتوانى
قەزفى بکا.

لَفَّهْ: بۆ زىندە پۆی لەمانای (لَفَّهْ دى).
إِثْفُ الشَّيْءِ: شتەكە كۆيۆوه و چووه
ناویەكەوه ۵ دىگوتى: (إِثْفُ
الشَّجَرِ بِالْمَكَانِ): درمختەكان
لەوشوینە زۆر بون و شوینەكە یان
تەنگەبەر کرد.

إِثْفَ بَشْرِهِ: پۆشاكەكەى لەبەر خو
کردو خۆى پى داپۆشى.
إِثْفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: خەلكەكە
لەسەرى خەيوونەوه.

إِثْفَ الْغَلَامُ: كۆرەكە رەشى پى بووه.
تَلَفَّسُوا: تىكەلاو بوون، دىگوتى:
ماتصافوا حتى تلافوا): ریزنەبوون
تاتیكەلاو بن.

تَلَفَّ فِي ثَوْبِهِ: كراسەكەى لەبەر کرد
لەخۆپهوه پىچا.
تَلَفَّ الْقَوْمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: خەلكەكە لى
كۆيوونەوه.

الإلتاف: (الإلتاف الزهري): لەبواری
زانستی نىحیادا ناوه بۆ حالەت و
چۆنیەتى پەرە گۆلەكان لەناو
خونچەكەیان دا پىش پشكوتن.

الألف: دەمارىكە لەمەجەكى دەست
داپە ۵ هەروا ناوه بۆ شوینىك كە
زۆر ئاومدان و قەرمبائى بى.

التلايف: دىگوتى: (في أرضهم تلافيف
من عشب): لە زەوى زارىيان دا گىاو
گزی تىكەلاو زۆره ۵ بۆ پارچەو
كۆمەلە پومكى كەم.

اللفافة: ئەو قوماشو لەفافی قاجى
پى دەپىچى ۵ (ك: لفائف) ۵
دىگوتى: (طار لفائف النبات):
پەردەو توپكى سەر خونچەى گۆلە
پەكەكان هەلۆمرى ۵ هەروا
دىگوتى: (هَمَّ يَذِيبُ لِفَائِفِ
الْقَلْبِ): بەزىكە دەوران دەورى
دلى داوه ۵ جگەرەى پىچراوه ۵
پەردەپەكە حەبلى مەنەوى هیلەكە
گون دادەپۆشى.

اللف: باخى تىكچرزاو ۵ دىگوتى:
(جاءوا بَلْفِهِمْ) بەهەموو تاقەو
پىپىانەوه هاتن ۵ هەروا دىگوتى:
(جاءوا ومن لف لفهم): هۆزەكە
هەموویان هاتن و هەموو ئەوانەش
كەپەپومنییان بەوانەوه هەبوو
هاتن.

اللف: تاقەو كۆمەل و چىن و توێز ۵
دىگوتى: (عنده الفاف من الناس):
هەروا وشەى (اللف): بەمانا هۆزو

نەتەمەۋى كۆبۈمۈە دئ دىگوتىرئ:

(كُنَّا لِفْسًا): ئىمە كۆبۈپنەۋە

لەشۈپنىك ۋە حىزىبۇ تاقىمۇ كۆمەل

ۋە دىگوتىرئ: (لِ لِفَ من كىست؟)

نەتۇ لەتاقىمۇ پىرپى كى بوى ۋە

نەمەۋى لىرمۇ لەۋى كۆدەكرىنەۋە

ۋە مەكۈۋ چۆن كاپىرايەك شاپەتى

بەدرۇ لىرمۇ لەۋى كۆدەكاتەۋە ۋە

باخىك باخچەپەك درەختەكانى

تىكچىرۇابىن رومەكەكانى تىكچىرۇابىن،

دىگوتىرئ: (حديقة لِفَ): باخىكى

تىكچىرۇاۋە درەخت ۋە رومەكەكانى

لىك ھالاۋتن ۋە (ك: الفاف ولفرف) ۋە

دىگوتىرئ: (جاءوا ومن لِفَ لِفَهم):

ھاتن بەخۇيان ۋە ھوانەشيان كە

پەمۈەندىيان پىيانەۋە ھەبۈۋ.

اللِفَاء: ئافىرتىك سەتو كەفەلى

گەۋرەمۇ گۆشتىن بىن ۋە باخو

دارمەستانى چىرۇ پىر.

اللِفَّة: (حديقة لِفَّة): باخىكى چىرۇ پىر،

دىگوتىرئ: (جاء القوم بلفتهم):

خەلگەكە بەھەمۈۋ چىن ۋە

تۈپۈرەكانىيانەۋە ھاتن.

اللِفِيف: خەلگى كۆبۈۋە لەھۇزۇ

نەتەمەۋى جىياجىيا ۋە يان كۆمەلگەي

تىكەل لەمروۋى خۇپىر ۋە

ۋە جىخازادەمۇ خۇپىندەۋارو

نەخۇپىندەۋارو چاك ۋە خىراپ، بەھىزۇ

بى ھىز ۋە شەۋى (اللِفِيف): لەبۈارى

عىلمىسى سەرف دا بەۋشەپەك

دىگوتىرئ دۈۋ ھەرفى عىللەي تىداىن

ۋە مەكۈۋ (طوي وعى).

اللِفِيفَة: گۆشتى خۇشتىر (ھى گۆلمەي

رانى).

اللِفُ: لىفەۋ بەتانى ۋە دۆسىيەپەك

چەند نەۋراقو نوسراۋى تىدا

رەزمەكرابىن ۋە ھەلگىرابىن.

الملفوف: پىچراۋە، ياپراخو دۆلمە.

لَفَقَ الشرب: لىق قوناشەكەي بەلاگەي

تريەۋە دورى ۋە دىگوتىرئ: (لفق بين

ثربين): ھەروا دىگوتىرئ: (كلام

ملفوق): قسەي ھەلەستراۋو بى سەرو

بەرە.

لفق الأمر: ھەۋلى بۆ كارەكەداۋ بۆي

نەكرا.

لَفَقَ فلان: فلانكەس ھەۋلى كارەكەي داۋ

بۆي نەكرا.

لَفَقَ الشئىن: شتەكەي گىرت، زانى،

ئەنجامى دا ۋە دىگوتىرئ: (لَفَقَ يفعل

كذا): دەستى پىكرىدو خەرىكى

ئەۋكارمەيە ۋە پەمانا (طَفِقَ)دى.

لَفَقَ فلان: فلانكەس داۋاي كارىكى

كردو ھەۋلى دا ئەنجامى بىداۋ بۆي

نەكرا.

لَفَّقَ الشَّقَتَيْنِ: دو پارچه که ی لیکدان و
پیکه وه دورین ۵ دهگوترئ: (لَفَّقَ
بَيْنَ الثَّوْبَيْنِ): ههردو پارچه
قوماشه که ی لیکدان و پیکه وه
دورین.

لَفَّقَ الْحَدِيثَ: قسه ی هه ئهست و بهشتی
بئ بناغه و پوچ رازانديه وه ۵ (فَهَرَّ
مُلَفَّقٌ).

تَلَفَّقَ الْقَوْمُ: خه لکه که کارو باریان
رێک و پێک هات.

تَلَفَّقَ مَابَيْنَهُمَا: نیوانیان رێک بوو
ناخووشییان له نیودا نه ما.
تَلَفَّقَ بِهِ: پێی گه یشت.

التَّلْفَاقُ: دوو پارچه قوماش بهیه که وه
بدورین.

الِلْفَاقُ: به مانا (التَّلْفَاق) دئ.

الْفَاقُ: که سیك به ناوات و نامانجی
خو ی نهگا، ههول بـداو
سه ره که وتوو نه بی له بهه سه ته ی تانی
نامانجی دا.

الْلَفَقُ: پارچه یهک، لایهک له دوو شتی
پیکه وه لکینراو.

الْلَفَقَانُ: دوو پیاو حال و ومزعیان
پیکه وه باش بی ۵ پیکه وه ناشناو
رۆشنا بن، گونجاو بن ۵ دهگوترئ:
(هَذَا لِفَقُ فُلَانٍ).

لَفَّقَ فِي ثَوْبِهِ: خو ی له قوماشه که یه وه
پێچا، پۆشاکه که ی له خو یه وه پێچا.

لَفَّقَ فُلَانٌ: فلانکس زه مانگیرا و بوو
به ناخووشی قسه ی بـود ده کرین ۵
که قسه دهگا زمانی ده می پر دهگا ۵
دهسگوترئ: (بِلِسَانِهِ لَفْلَفَةً): زمانی
گیری تیدا یه.

لَفَّقَ فُلَانٌ: زۆری له خواردن کو ئیه وه
زۆر لێی ورد بو وه ۵ قو ئی خوارو
خێج بوو به هو ی باد رانی رهگی
سه رهکی قو ئی.

تَلَفَّفَ بِشَيْءٍ: خو ی به قوماشه که
داپووشی.

الْفُلْفُلُ: (رَجُلٌ لَفْلَافٌ): پیاو یکی لاوازو
زه عیفه.

الْفُلْفُلُ: به مانا (الْفُلْفُلُ) دئ.

لَفَّاهُ حَقَّهُ لَفْرًا: مافی ژیر بی خست،
له مافی که م کرده وه.

لَفَّاهُ اللَّحْمَ عَنِ الْعَظْمِ: گوشته که ی
له ئیسقانه که دامائی.

الْفَاءُ: دهستی که وت، توشی بوو.

تَلَفَّى الشَّيْءُ: فریا شته که که وت ۵
که م و کور په کانی پر کردنه وه.

التَّلَفَّى: تۆله سه ندنه وه.

الْلَفَى: شتی فری دراو.

الْلَفَاءُ: هه موو شتیکی هیج و پوچ و بی
نرخ ۵ دهگوترئ: (رَضِيَ فُلَانٌ مِنَ
الرِّفَاءِ بِالْفَاءِ): له پاساوی نهو هه موو
پیاوه تی و چاکه یه ی به شتیکی که م و
بی نرخ رازی بوو ۵ هه روا ناوه

بۆگن، شتى پېرو پوچو بى نىرخ
له سەر زەمى.

تَلَقَبُ بَكْذَا: بەو نازناوہ ناساندی ۵
ئەومى کردە نازناوى ئەو.

تَلَاقَبُ الْقَوْمُ: خەلکەکە نازناویان
بۆیەکتەر دانا.

تَلَقَّبَ بَكْذَا: ئەومەبەو بە نازناوى ئەو.

الْقَبُ: نازناویکە دواى نىسمى یەكەم
دادەنەرى بۆ ناساندن ۵ یان بۆ

ریزلینان یان بۆ سوکایەتى پیکردن
۵ وادەبى نازناوى ناشیرین دەکریتە
ناوو پیشى ناخۆش نیه و مگوو
(الأخفش، الجاحظ) و ئەو ناوانە.

لَقِحَتِ الناقَةُ و غَرَمَهَا لِقْعاً وَلِقَاحاً:

خوشترەكە كەلى گرت، تۆماوى
كەلەكەى پێكەوت ۵ (فهي لاقح) ۵
(ك: لَقَحَ وَلَوَاقِحَ وهي لقوح) ۵
دەشگوترى: (لَقِحَتِ النخلة وَلَقِحَ
الزُّرْعُ).

لَقِحَتِ الْحَرْبُ أَوِ الْمَدَارَةُ: شەپ
هەلگىر سايەو ۵ (فهي لاقح).

الْقَحَتِ الشَّجَرَةُ: درەختەكە بەل و پۆى
دەركردن.

الْقَحَتِ الْفَعْلُ الناقَةُ: كەلەكە خوشترە
مىینەكەى ئاوس كرد ۵ كەلى دا.

الْقَحُ النخلة: دراخورماكەى موتوربە
كرد ۵ دەشگوترى: (الْقَحَتِ الرِّيحُ

السَّحَابَةُ): هەورەكە موتوربە بوو
بارانى باراند ۵ (فهي مُلْقِحَةٌ وَلَاقِحُ)
۵ دەشگوترى: (الْقَحَتِ الرِّيحُ النباتَ
وَالشَّجَرَ): بايەكە پوەكو
درەختەكەى موتوربەكرد ۵
تۆوہكەى لەنەندامى نىرینەوہ
گواستەوہ بۆ ناو ئەندامى مىینە.

الْقَحُ يبينهم شراً: بوو بەھۆكارى
نانەومى شەپ لەنىويان دا.

لَقَحَ النخلة: دراخورماكەى تەلقیح كرد
۵ دەشگوترى: (جَرَّبَ الْأُمُورَ فَلَقِحَتْ
عَقْلَهُ): بەزۆر تاقىکردنەوہ دا
تێپەریوہو عەقل و ھۆشى پێيان
قالبووہ ۵ ھەروا دەگوترى: (فلان
مَلَّقَحَ مُنْقَحٌ): فلانكەسى تەجەربەى
بىنيون و قالبووہ.

لَقَحَ جَسْمَ الْإِنْسَانِ أَوِ الْهَيَوَانِ: جەستەى
مروڤەكەى كوتا بەدەمرزى دەرمانى
دژە نەخۆشى كردە ناو لەشپەوہ.

تَلَقَّحَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: فلانكەس
دەستدەریزى كردە سەر فلان شتىكى
پال دانەكردبووى نەگوتبووى.

اسْتَلَقَحَتِ النخلة: دراخورماكە كاتى
موتوربەكردنى ھاتووہ.

الْلَقَاحُ: تۆماوى كەل ۵ ناوى نىرینە ۵
ئەو تۆوہى درەخت و پوەكى پى
موتوربە دەكرى ۵ دەگوترى: (جاءنا

زمن اللقاح): كاتى موتوربه كردن
 هاتووہ ۵ وهرزى تهلقيح كردنى
 خورما هاتووہ ۵ دىگوترى: (قروم
 لقاح): گەل و نەتەو مەيەكن ملكهچى
 كەس نەبوون و كەس نەيتوانيوە
 ستەميان لى بكا.

اللقاح: تۆماوى حوشترە نيرمو ئەسپ ۵
 يان تۆماوى ھەر نيرنە يەكى تر.
 اللقاحية: لەبوارى پزىشكى دا ئەو
 تەفاعول و ھەستکردنە وەرزيە يە
 كەجەستە بەھوى ھەواوہ
 لەموتوربەبوونى رۆھكەكانەوہ بوى
 دى.

اللقح: كەلگرتن ۵ دىگوترى: (امراة
 سريعة اللقح): ئافرەتيكە زوو سكى
 دىبى ۵ ھەروا بەمانا (اللقاح) دى.
 اللقحة: حوشترى شيردەمرى شير زۆر.
 اللقحة: بەمانا (اللقحة) دى ۵ ئافرەتى
 شيردەر.

الملقح من الرجال: پياوى بەزپويت،
 پيچەوانەى نەزۆكى.
 لقسه لقسا: عەيبى لى گرت ۵ (فەر
 لاقس و لقاس).

لقت نفسه الى الشئىن لقسا: نەفسى
 كيشى كرد بۆ لاى ئەو شتەو سور
 بوو لەسەر بەدەستەينانى.
 لقت نفسه من الشئىن: نەفسى لەو
 شتە پيژراو پەتى كردەوہ ۵ بەنا

بەنا بەدلى دەستى بۆ بردو ھەزى
 لى نەبوو.

لقس به: پيى وريا بۆوہ.
 لاقسه: عەيبى لى گرت، نازناوى
 ناشيرينى بۆدانا.

تلاقس القوم: خەلگەكە جوينيان
 بەيەكتر دا.

تلقت نفسه من الشئىن: نەفسى
 لەشتەكە تەنگ بوو پزۆدو چروك
 بوو.

اللاقس: گروينى.
 اللقس: كەسيك عەيب لەخەلك بگرىو

نازناوى ناشيرينيان بۆدابنى،
 فيتنەيى بخاتە ناويانەوہ ۵ كەسيك
 ھەر پزۆدە خەريكى شتيك بىو
 لەسەر كارىك بەردەوام نەبى.

لقى الشئىن جلدہ لقسا: شتەكە پيستی
 سوتاند.

لقى فلان لقسا: فلانكەس دلتەنگ بوو.
 إلتقش الشئىن: شتەكەى ھەلگرت.

اللقص: شەپەنگيزو شەپانى ۵ زۆربلىو
 جەقەجەناو.

لقط الشئىن لقطا: شتەكەى لەسەر زەوى
 ھەلگرتەوہ ۵ (فەر لاقط و لقاط و لقاطە)
 ۵ ھەلگراوەكە (ملقوط يان لقيط).

لقط الطائر الغب: بالندەكە دانەو پلەى
 ليرمو لەوى بەدەندوك ھەلگرتەوہ.

لَقَطَ الْعِلْمَ مِنَ الْكِتَابِ: زانیاری لهم کتیبو
لهو کتیب کۆکردموه.

لَقَطَ أَصُولَ الشَّعْرِ: بهموکیش مووهکانی
ههکیشان.

لَقَطَ النَّظَرَ: وینهی دیمهههکی گرت
بهنامیری وینهگرتن.

لَا قَطَّه مَلَا قَطَّةً وَلِقَاطًا: بهرامبهیری کرد
ههکوته بهرامبهیری.

إِلْتَقَطَ الشَّيْءُ: بهمانا (لقطه) دئ هه

دۆزیهوه، بهبج بۆگهپان و ههولدان
دۆزیهوه ههئم گرتوه هه لیرو
لهوئ کۆم کردموه هه دهگوترئ:

(فلان يلتقط كلام الناس) فلانکەس
قسهی خهئک کۆدهکاتهوه،

سیخوپی و جاسوسی دهکا هه عهرمب
دهئین: (إِنْ عِنْدَكَ دِيكَا يَلْتَقِطُ

الْخَصِي) كهئهشیریکت لایه بهرده
ورده ههئدهگریتهوه هه مهبهست
نهومیه فیتنه جۆیهکت لایه قسه
دهدزی لهناو مهجلیسهکهدا.

تَلَقَطَ الشَّيْءُ: شتهکی لیرو لهوئ
گردکردموه.

الْأَلْقَاطُ: کۆمهئه مروفئیک
کهلهههتیومچهو خوپی پیکهاتوه
دهگوترئ: (جاءنا ألقاط من الناس)
خوپی و ههتیومچه هاتن بۆلامان.

قَمَّ الْقَاطُ: گهل و نهتهومیهکی
بهرتهوازیبوون.

الْأَلْقَاطُ: نهو کهسهی گۆله گهنم و
باشهپۆک کۆدهکاتهوه هه لهدوا
دروینه گۆلهگهنم دهچنیتهوه.

الْقَاطَةُ: دهگوترئ: (لكل ساقطة لاقطة)
بو هه موو شتههپندراو و

نهویستراویک ههئگرمومیهک ههیه هه
یان ههر قسهیهک بگوترئ و لهدهم
بیتهدمر گۆچکهیهک ههیه
دهمیستی و بلاوی دهکاتهوه.

الْقَاطُ: نهو گۆله گهنم و شتهیه دهبنه
باشهپۆک و یهکیکی تر کۆیان
دهکاتهوه دهیانچنیتهوه.

الْقَاطُ: کۆکردنهوهی گۆلهگهنم و شتی
وا، باشهپۆک کۆکردنهوه.

الْقَاطُ: نهو گۆله گهنمانهی
کۆدهگریتهوه لهباشهپۆک دا.

الْقَاطَةُ: نهوهی لهناو زهوی دا
بچندریتهوه هه شتی فرپندراو
بۆنهوهی ههرکهسیک بیهوئ ههئ
بگریتهوه.

الْقَاطُ: ههر دهنکه دانهوئلهی پژاو
دهنکه میوهی بهریووه هه پارچه
زیرو زیو لهناو کانهکهیان دا هه
دهگوترئ: (وجدت في المعدن لقطاً)
لهکانهکهدا پارچه زیرو زهوم
دۆزینهوه.

الْقَطَّةُ: دیمهئیک لهفیلیم که بهجیا
بگری.

الْقَطَّةُ: بهمانا (الْقَطَّةُ) دئ.

الْلُقَطَةُ: ههړشټيک ډرېډراښو و بتهوئ
 هه لئ بگريه وه ۵ له جيو لو جيدا
 بريتييه له پارچه زېړنيک
 پرېه دهست بئ يان زياتر بئ له کان
 دا بدوزريته وه.
 اللقيط: مندالي ډرېډراو که نه زاندرئ
 باوکی کييه.
 اللقيطة: پياوئ خوږې و بئ ږيز ۵
 هه روا ناوه بو نافرمتي چه تيومو
 نارپه سن.
 الملقاة: موکيش ۵ مقاشي بچوک بو
 هه لگرتنه وهی شتي ورديله.
 الملقط: به مانا (الملقاط) دئ ۵ (ک:
 ملاقط)
 الملقط: کان ۵ مهبه ستو مه تلېب ۵ (ک:
 ملاقط) ۵ دهگوتري: (أصبحت
 مراعيها ملاقط من الجذب)
 له مورگانکمان بوونه سوتهمه پړو
 هيچ له مورپکيان تيډا نه ماوه.
 الملقوط: به مانا (اللقيط) دئ ۵ (ک:
 ملاقط).
 لَقَعَ الشَّيْءُ لَقْعًا: شته کهی ډرې دا.
 لَقَعَ فَلَانًا بَعِينَهُ: فلانکه سی به چاوی
 هه نکاوت.
 لَقَعَ بِالْكَلَامِ: به قسه زال بوو به سهری داو
 بوړی دا.
 لَقَعَ فَلَانًا: ږمخنه ی له فلان گرت.
 اللقعة: که سيک هه رقه سی هه بی و
 کرده وهی نه بی.

اللقاع: ميشه سهوزه که ناده ميزاد
 دهگزی.
 اللقاعة: گیلو نه حمه ق ۵ که سيک
 نازناوی ناشرين بوخه لک دابني.
 اللقاع: نافرمتی ده مدريزو جنيو
 فروش.
 لَقَعَ الشَّيْءُ لَقْعًا وَلَقْنًا: خيرا شته کهی
 لول داو قوتی دا ۵ پری دایه و تيکيه وه
 پيچا.
 لَقَعَ الْفَرَسُ فِي عَذْوِهِ: نه سپه که
 له غاردان دا پيکولي کرد خيرا خيرا
 به توندي حاجی به زموی کيشا.
 لَقَعَ فَلَانًا الشَّيْءُ: شته کهی بو
 فلانکه س هاويشت بو نه وهی خيرا
 لولی داو قوتی دا.
 لَقَعَ الطَّعَامُ: خواردنه کهی قوت دا ۵
 ده شگوتري: (لَقَعَهُ الطَّعَامُ)
 خواردنه کهی پي قوت دا.
 اِلْتَقَعَ الشَّيْءُ: شته کهی خيرا گرتو
 پيچايه وه.
 تَلَقَعَ الشَّيْءُ: به مانا (التقعة) دئ ۵
 دهگوتري: (تَلَقَعَ الْكَلَامُ مِنْ فَمِهِ)
 خيرا قسه کهی له دم و مرگرتو
 قوزتیه وه.
 تَلَقَعَ الطَّعَامُ: خواردنه کهی قوت دا.
 اللق: دهگوتري: (رجل تقف تقف)
 پياويکه هه رچی بو هه لدری خيرا
 به دهست دهگريته وه ۵ يان هه

قسه به کی بو بکری خیرا

دمیقوزیت هومو و مری دمگری.

الْقَفْ: دمگوتری: (قَفْ لَقَفْ) به مانا
(قَفْ لَقَفْ) دئ.

الْقَيْفُ: دوق به مانا (الْقَيْفُ) دئ.

لَقِي عَيْنُهُ: به مری دهستی له جاوی دا؛
شه بلاغی له چاودا.

الْلَقُ: کهندری ناو زمو ی پیای زور
بلی و چهقه چناو.

الْلَقَّاقُ: (رجل لقاق بقاق) پیایکی زور
بلی و چهقه چناو.

لَقَلَقَ اللِّقْلَقُ: له قله قه که فراندی.

لَقَلَقَتِ الْحَيَةُ: مار که شه ویله ی جولاندو
زمانی دمرهینا.

لَقَلَقَ لِسَانُ فُلَانٍ: زوبانی فلان که س
هه دانادا هه می شه له جول هه
قسه کردندایه.

لَقَلَقَ نَظْرُهُ: خیرا چاوی که و تنه
روانین و شتهکانی به سمر کردند هه.

لَقَلَقَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند.

الْلَقْلَقُ: له قله ق: بالندمی که حاجو
مل و دمنوک دریزو سووره.

الْلَقْلَقُ: به مانا (الْلَقْلَقُ) دئ هه همرو
به مانا زوبان دئ هه دمگوتری: (حَرَكَ

لَقْلَقُهُ) زوبانی خسته کارو که و تنه
قسه کردن.

الْلَقْلَقَةُ: گیرانی زوبان هه دمنگی به مرزو
نرم و پرپیچ و پهنا هه دمنگی که

له رینه هومو لاواندنه موی تیدا بن.

لَقَمَ الطَّرِيقَ: دهمی ریگاکه ی گرت.

لَقَمَ الشَّيْءَ لَقْمًا: شته که ی خیرا خوارد هه
دمگوتری: (لَقِمَ اللَّقْمَةَ) پارو هه که ی

به دهم گرتو ورده ورتی دا.

الْقَمَةُ الطَّعَامُ: وای کرد خواردنه که ی

قوت بدا هه دمگوتری: (الْقَمَةُ أَذْنِي

فَصَبٌ فِيهَا كَلَامًا، وَالْقَمَةُ الْحَجَرُ)

له کاتی دهمه دهمی و مونا قه شه دا

بی دهنگی کرد.

لَقَمَهُ الطَّعَامُ: به مانا (الْقَمَةُ) دئ.

إِلْتَقَمَ الشَّيْءُ: شته که ی قوت دا هه

خورن دهمه رموی: ﴿فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ

وَهُوَ مَلِيمٌ﴾.

تَلَقَّمَ الشَّيْءُ: شته که ی به خیرای

خوارد.

التَّلَقُّمُ وَالتَّلَقَّامَةُ: پاروی زور یان پاروی

گه وره هه (پاروزل).

الْلَقْمُ: ریگای ناشکرا هه دمگوتری: (خَذَ

هَذَا اللَّقْمَ) نهم ریگا راسته بگره و

به مری مده.

الْلَقِمُ: دمگوتری: (رَجُلٌ لَهُمْ لَقِمٌ)

پیایکی هه می شه به سمر

به رامی بهرکانی دا سمر که و تو و بووه.

الْلُقْمَةُ: پارو، نه و پر خواردنه یه مروفه

نامادی دمکا بوئه و ی بیخاته ناو

ده می هومو قوتی بدا.

لَقِنَ فُلَانٌ لَقْنًا وَلَقَانَةً: فلان که س عاقل و

زیره ک بوو.

ألمة

ملف

ملقاط

مطاط

مطاس

قصب

لحام

مضخة

قروية

اللورثان

اللسان

معلقة

مشرقة

لفافة او لفيفة

لواء

لثام

لسان السبع

لسان الكلب

ليلاب الحقول

لجنة التبر

لايون

ليمون

ليمون

ليلاب

لوز

لاذن

لزاب

لعاعة

لقاح

ليمون هندي

لوف

لينفور

لسان الحمل

ليلة الأسد

لواء

لاحة السكر

لويحق

لقان

لَقْنُ الْمَعْنَى: له ماناکه حالى بوو ۵ (فهو لَقْن).	لَقَاءُ اللَّهِ لَقْرًا: خودا توشى نهخوشى شهويله خواربوونى کرد.
لَقْنَةُ الْكَلَامِ: هسهکهى بهگوئى دادا بوئنهوهى بيلئتهوه.	لَقِيَّ لَقْرًا: توشى نهخوشى شهويله خواربوون بوو.
لَقْنُ الْمُثَلِّ عَلَى الْمَسْرَحِ: لهسمر شانوکه ئهکترمهکهى فيئرى هسهکردن کرد ۵ بهدهنگى نزم ئهکترمهکهى دمرس دادا.	الْلَقْرَةُ: نهخوشيهکه توشى دهموچاو دمبى و شهويله خواردمبى ۵ همروا ناوه بؤ ههئوو باز که بهگورجى نيچير دهگري.
لَقْنُ الْمُحْتَظَرِ: لهلاى نهخوشهکهى لهگيانهولادايه زيکرى خودا (لا إله الا الله)ى دووبارهو سيباره کردهوه بوئنهوهى نهخوشهکهش يادى خودا بگاو شاهتومان بينئ.	لَقِيَهُ لَقَاءً وَلَقَاءً وَلُقِيًا وَلُقِيَانًا وَلُقِيَةً: پيشوازي لى کرد توشى بوو.
لَقْنُ الْمَيْتِ: تهلقينى مردووهکهى کرد، ناموزگارى مردووهکهى کرد که بهرپىک و پىکى وهلامى فريشتهکان بداتهوه.	لَقِيَ الشَّيْءُ: شتهکهى فريى دا هاويشتى ناراستهى کرد.
تَلَقَّنَ الشَّيْءَ وَالْكَلامَ: لهشتهکه حالى بوو ۵ فيئرى هسهکه بوو.	أَلْقَى اللَّهُ الشَّيْءَ فِي الْقُلُوبِ: پهرومردگار نهو شتهى خسته دلنهکانهوه.
الْلَقْنُ: لهگهن دهست شور؛ قاپىکى بن تمسكى سهربلاوه.	أَلْقَى الْقُرْآنَ: فورئانى نازل کرد.
الْلَقْنُ: دهگوترئ: (كَقِفْ لَقْن) تيگهپشتووومو باش تئى دهگا.	أَلْقَى الْمُتَاعَ عَلَى الدَّابَّةِ: كالآو شتوممهکهکانى خسته سمر پشتى ولاخهکه.
الْمُلَقَّنُ: تهلقين دادمر (مهلاى تهلقين خوئن) ۵ نهو کهسهى مردو تهلقين دهدا ۵ نهوکهسهى لهسمر شانؤ تهلقينى نهکتر دهکاو بوخوى دمرناکهوئ.	أَلْقَى عَلَيْهِ الْقَوْلَ: هسهکهى بهسهردا خوئندهوه فيئرى کرد ۵ دهسگوترئ: (أَلْقَى إِلَيْهِ الْقَوْلَ وَبِالْقَوْلِ) هسهکهى به پراگهياند.
	أَلْقَى إِلَيْهِ بِالْأَلْفِ: دلى دايه شتهکهو گوئى بؤ گرت ۵ همروا دهگوترئ: (أَلْقَى فَلَانُ السَّمْعَ وَالْقَى إِلَى فَلَانِ السَّمْعَ).
	أَلْقَى إِلَيْهِ خِيًّا: پياوهتى لهگهل دا کرد.
	أَلْقَى إِلَيْهِ السَّلَامَ: سلاوى لى کرد.

لَقَاءَ مَلَأَاءَ وَلَقَاءَ: تووشی بوو،
جاوپیکهوتنی لهگهل دا کرد.

لَاقَى الله: گهراپیهوه بۆلای خودا بۆ
حیسابو لیکۆئینهوه.

لَاقَى بَيْنَ الرَّجْلَيْنِ: دوو پیاوهکهی
یهکخستهوه ۵ دمشگوتری: (لَاقَى
بَيْنَ فُلَانٍ وَفُلَانٍ) و (لَاقَى بَيْنَ طَرَفِي
الْقَضِيبِ) دارهکهی چهماندهوه تا
همردووسهری بهیهک گهیشتهوه ۵
ههروا دمگوتری: (هو جَارِي مَلَأَى)
ئهوه هاوسیمه بهرامبهرم.

لَقَاءَ الشَّيْءِ: شتهکهی والی کرد تووشی
بئ ۵ قورئان دمفهرموئ: ﴿وَلَقَاهُمْ
نُصْرَةٌ وَسُورَةٌ﴾.

إِلْتَقَى: نهو دوو کهسه یان نهو دوو
تاقمه تووشی یهکتر بوون ۵
دمگوتری: (إِلْتَقَى الرَّجُلَانِ، وَالتَّقَى
الْجِشَان).

إِلْتَقَى الشَّيْئَانِ: دوو شتهکه بهیهک
گهیشتنو کۆبوونهوه ۵ بهرامبهری
یهک بوون ۵ قورئان دمفهرموئ:
(مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
لَا يَبْغِيَانِ).

إِلْتَقَى الشَّيْءُ: تووشی شتهکه بوو.

تَلَقَّى: تووشی یهکتر بوون.

تَلَقَّتِ الْمَرْأَةُ: ئاخرمهتهکه ئاوس بوو، سکی
بوو ۵ (فَهِی مُتَلَقِّ).

تَلَقَّى الشَّيْءُ: تووشی شتهکه بوو ۵
دمگوتری: (تَلَقَّى فُلَانًا) تووشی
فلانکهس بوو.

تَلَقَّى الْعِلْمَ عَنْ فُلَانٍ: زانستی
لهفلانکهس و مرگرت لهلای نهو
فیری خویندن بوو.

إِسْتَلَقَى عَلَى ظَهْرِهِ: لهسهر پشتی
نوست.

الْأَلْقِيَةُ: نهو لهغهزو موعههمایانهن
کهزمینی بهرامبهری بئ تاقی
دمکهپهوه ۵ دمگوتری: (أَلْقَيْتَ عَلَيْهِ
الْقِيَةَ) و (أَلْقَيْتَ إِلَيْهِ الْقِيَةَ) لهغزیکم
لی پرسی بۆنهوهی حهل بکاو بزانی
مه بهست چهیه ۵ بهلاو کارمساتی
پۆزگار (ك: الأَلَقِي) ۵ دمگوتری:
(لَقِيتَ مِنْهُ الْأَلَقِي).

التَّلَاقِي: (يوم التَّلَاقِي) پۆزی قیامهت.
التَّلَاقُ: چاوگی (لَقِي) یه دمگوتری:

(يَسْرِنِي تَلْقَاؤُكَ بِئِمَّ خَوْشَةٍ بَتَبِينِمَّ،

ببینینی تۆ دئخۆشم دمکا ۵ دواپی

ئهه وشهیه بۆ زمرفی مهکانیش

بهکارهینراوه، گوتراوه: (تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ

النَّارِ) و (تَلْقَاءَ فُلَانٍ) ۵ و (جَلَسَ

تَلْقَاءَ) بهرامبهری دانیشته ۵ قورئان

دمفهرموئ: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ

مَدِينٍ﴾ ۵ دمشگوتری: (فَعَلَ ذَلِكَ

تَلْقَائِيًا) لهخودی خۆپهوه نهوهی

کرد.

الْمَلْقَى: شَتِيكَ لَه بَمَر كَه مَبَايَه خِي
فَرِيد رَابِي ٥ هَمَرُوا نَاوَه بُو شَتِي
هَه لَكَمِرَاو.

الْمَلْقَاءُ مِنَ الطَّرِيقِ: نَاوَمَرِاسْتِي رِيكََا.

الْمَلْقِي: شُوِيْنِي بَه يَه ك گَه يَشْتَن ٥ (هَمَا
لَقِيَان) نَهو دَوَانَه بَه يَه ك گَه يَشْتَن ٥
هَمَرُوا دَمَكُوْتَرِي: (هَر لَقِي شَقِي)
هَه مَيَشَه نَهو لَه شَه رُو نَاخُو شِيْدَايَه.

الْمَلْقَى: كُوْزُو لَانَه ي حَه يَوَانَه كِيْوِي
كَه لَه تَرَسِي رَاوْجِي خُوْ ي تِيْدَا
حَه شَار دَمْدَا ٥ يَان نَاوَه بُو
سَمَرَانَسَه رِي كِيْو ٥ (ك: الْمَلْقِي).

الْمَلْقِي: دِيْوِي نَاوَمُوْدِي وَانِيْكِ نَافَرْمَت
٥ دَمَكُوْتَرِي: (إِمْرَأَةٌ ضَيْقَةُ الْمَلْقِي)
نَافَرْمَتِيْكَ وَانِيْكَ كَه ي تَه سَكَه.

الْمَلْقَى: زَبِلْدَان؛ شُوِيْنِي شَت لِي فَرِيدَان ٥
دَمَكُوْتَرِي: (هَذَا مَلْقَى الْكِنَاسَاتِ)
نَهو هَ شُوِيْنِي فَرِيدَانِي زَبِلْ وَ زَالْ
قَوْمَامَه وَ شَتِي وَايَه ٥ هَمَرُوا
دَمَكُوْتَرِي: (فَإِذَا هُوَ مَلْقَى الرَّحَالِ)
مَالَه كَه ي شُوِيْنِي دَايَه زِيْنِي مِيَوَانَه.

الْمَلْقَى (رَجُلٌ مَلْقَى): بِيَاوِيْكَ تَه جَرْمَبَه
كِرَاوَمُو هَه مَيَشَه بَه لَو كَارْمَسَات
تَوَشِي دِيْن ٥ هَمَرُوا دَمَكُوْتَرِي:
(الشَّجَاعُ مُوقَى وَالْجَبَانُ مُلْقَى).

لَكَاَه بِالسُّرْطِ: بَه قَامْجِي لِيْ ي دَا.

لَكَاَ فَلَانًا: هَه مَوُو مَاهِي فَلَانَكَه سِي دَايَه وَه
٥ هَمَرُوا دَمَكُوْتَرِي: (لَعَنَ اللَّهُ أَمَّا لَكَآتُ
بِه) نَه فَرِيْن لَهو دَايَكَه ي نَهو ي لِيْ بُو وَه.

لَكِي بِالْمَكَانِ لَكَا: لَهو شُوِيْنَه مَايَه وَه.

لَكَاَ عَلَيْهِ: لَه سَه رِي وَه سَتَا ٥ تَه مَبَه لِي
كِرْدُو وَه سَتَا.

لَكْنَهُ لَكْنَا وَلِكَاثًا: بَه مَسْتَه كُوْلَه لِيْ
دَا، يَان شَه قِي تِيْهَه لَدَا.

لَكِثَ الرَّسْخُ عَلَيْهِ وَبِه لَكْنَا: جَلَكْ بِيْيَه وَه
نَوُوسَا.

اللُّكَاثُ: بَه رَدِي بَرِيْسَكَه دَارُو لُوس ٥
بَه زُوْرِي لَه گَه چِدَا دَمَبِيْ.

اللُّكَاثِي: بِيَاوِيْ پِيْست سَبِي زُوْر سَبِي
پِيْست.

اللُّكْثُ: شِيْرُو مَاسْت كَه بَه لِيْوَارِي قَاپُو
مَه نَجَه لَه وَه رَه ق دَمَبِيْ وَ دَه مِيْنِيْتَه وَه.

لَكِدَ عَلَيْهِ الرَّسْخُ وَبِه لَكْدَا: جَلَكِيْ بِيْوَه
نَوُوسَا.

لَكِدَ الشَّيْءُ بَفِيْه: شَتَه كَه بَه دَمْدَمُو لِيْوِيَه وَه
گَه مَرْمِيَان بَه سْت قَزِيْ پِيْكَه وَه نَوُوسَان.
لَكِدَ شَعْرُهُ مِنَ الرَّسْخِ: قَزِيْ بَه هُوْ ي
جَلَكَه وَه گَه مَرْمِيَان بَه سْت قَزِيْ پِيْكَه وَه
نَوُوسَان.

لَكِدَ فَلَانٌ: فَلَانَكَه س بَه خِيْلْ وَ چِرُوكْ بُوو
٥ (فَهَر لَكِد).

لَاكَدَ الْفُلُ: لَه گَه لَ زَنْجِيْرُو بِيْوَمَنْدَه كَمْدَا
گُوْنَجَا.

- لَا كَدَ قَيْنَهُ: به پیوندهوه رۆیی،
پیوندهمهکه نهیهشت خیرا برؤا.
لَا كَدَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانكهس لهگه
فلانكهس كهوتو لی جیانهبومه.
إِنْ كَدَهُ: لهگه ئی كهوتو لی
جیانهبومه.
إِنْ كَدَ بِهِ: پیوهی لكا، چوو هه ئهه.
تَلَكَّدَ الشَّيْءُ: شتهكه پێكهوه نووسا،
یهكتری گرت.
تَلَكَّدَ بِهِ الرَّسَخُ: چلکی پیوه نووسا
چلكن بوو.
تَلَكَّدَ فُلَانٌ: فلانكهس گوشتی پتهو
بوو.
الْأَنْكَدُ: پیاوی خوێری و ههتیو مچه
كهخوی بههۆزیکهوه ههئواسی و
خوبكا بهیهكیک لهوان و لهراستیدا
لهوان نهیی.
الْمَلَكْدُ: نامیریکه وهکوو سندۆل شتی
پی ورد دمکری.
لَكَزَهُ لَكْزًا: مستهکۆلهی لهسنگی دا.
لَا كَزَهُ: ئهه دوو كهسه یهکتریان بهر
مستهکۆله دا.
تَلَازَا: ئهه دوو كهسه یهکتریان بهر
مستهکۆله دا.
الْكَازُ: پینهیهکه دهخړیته ناو
دراویهکه.
الْمَلَكُزُ: زهلیل و سوالکهری دمرکراو له
دمرگاو کۆلان.
لَكَشَهُ لَكَشًا: مستهکۆلهی لَ دا.
- لَكَعَ فُلَانٌ لَكَمًا: فلان خواردی و
خواردیهوه.
لَكَعَ الصَّبِيُّ: منداڵهکه فونگه جوئهی کرد
لهکاتی شیر خواردندا.
لَكَعَ الرَّجُلُ الشَّاةَ: پیاومکه بهبهری دمستی
لهگوانی مەرکهی دا بۆنهوهی شیر
بدا.
لَكَعَتِ الْعَتَرَبُ فُلَانًا: دوو پشک
بهمالانکهسیمهوه دا.
لَكَعَ الرَّجُلُ: قسهی ناشیرینی بهگوێچهکی
پیاومکهدا دا.
لَكَعَ لَكَمًا لِكَاعَةً: بهدخو بوو، خوێری و
بهدکار بوو ه گیل و نهحمهق بوو ه
(فهو اَلْكَعُ وهي لکعاء).
لَكَعَ عَلَيْهِ الرِّسَخُ لَكَمًا: چلکی پیوه
نووسا.
لَكَعَ لَكَمًا وَلِكَاعَةً: بهدخوبوو بهدکار بوو
ه گیل و نهحمهق بوو ه (فهو لکع).
لِكَاعُ: لهسمر کیشی (فَعَالٍ) بۆ
جنیودان بهئافرمت بهگاردی ه
دهگوتری: (بِالْكَاعِ) ئهه یی پموشت
ئهه نافرمتی گیل و نهحمهق.
الْلُكْعُ: خوێری و ههتیومچه لهبانگ
کردن دا.
يَا لُكْعُ: بۆ دووکهس دهگوتری: (يَا ذَرِيَّ
لُكْعِ) ه ئهم وشهه (لُكْعِ) که کرا بهناو
بۆ یهکیک دوو بزویانی نادریتی
چونکه غهیره مونسهریغه لهبهر

عهدل و عهله مبیعت ۵ ههروا وشه ی

(لکغ) به مانا گیل و نه حمه ق دئ ۵

به مانا لاله پته و زمانگیرا و دئ ۵

به مانا مندالی بچکۆله دئ ۵

پیغه مبه ر (د.خ) چوو و مالی فاتیمه ی

کچی و هه رموی (اَنَم لُکُغ) نه ری کورپه

بچکۆله که لیرمیه؟ مه بهستی حمه سن

یان حوسه یین بوو.

اللُکَمَةُ: نافرمتی گیل و پر و پوچ.

اللُکَمَانُ: وشه ی جنیو نامیزه

ناراسته ی پیا و دمکری واته:

خویری، سه رسه ری ۵ بۆ جنیودان

به نافرمت ده گوتری: (یا مَلُکَانَةُ).

لُکَه لُکَا: به هه موو دهستی

په شته مله یه کی بیاکی شا

مسته کۆله یه کی دا له پاشی شانی

له پشته ملی.

لُکُ الشَّيْءُ: شته که ی تیکه لاو کرد ۵

په ستاوتی.

لُکُ اللحم: گۆشته که ی له نیستان دامالی.

إِلْتُكُ: چوو و ناو په که وه ۵ ده گوتری:

(إِلْتُكُ الْمَسْكُرُ) سه ریازمه کان

خرپو و نه وه، تیکه چیرا و ۵ (إِلْتُكُ

الرَّأْدُ عَلَى الْمَهْل) ناو خۆرمو مه کان

له سه ر شوینی ناو خوار دنه وه

پاله په ستوی په کتر یان کرد.

إِلْتُكُ فِي حُجَّتِهِ: له به لگه هینانه و مه دا

ته مبه ل بوو.

إِلْتُكُ فِي كَلَامِهِ: له قسه کردنی دا هه لای

کرد.

اللُّكَاكُ: پاله په ستۆ و زه حمه تدانی

په کتری.

اللُّكُ: پشته گۆشتن و پته و ۵ په نگیکی

سوره له دورگه خۆره لاتی هه کانی

هیند دا بری میش و مه گه ز دهری

ده مهن و له سه ر گه لای هه ندی

درمخت دا ده مینیته وه، نه م ماده یه

له ناو ماده ی کحول دا ده توپته وه،

جۆره رۆنیکسی لی پیک دئ بۆ

چه ور کردنی دارو ته خته به گاردی ۵

له یواری ژماردن دا له لای

ئیرانی هه کان و هیندی هه کان و

په مه نییه کان ناوه بۆ ژماره ی

سه ده هزار، ئیستا هه ندی کهس

به کاری دین بۆ ژماره ی ده ملیۆن.

اللُّكِيكُ: پشته گۆشتن و پته و ۵

ده گوتری: (فِرْس لِكِيكُ اللَّحْمِ)

نه سه پتی پشته گۆشتن و پته وه ۵

شَتِيكُ په ستیورایی و چوبیته

ناو په کتر وه ۵ ده گوتری: (عَسْكَر

لِكِيكُ) سوپایه کی گر ده وه یووی

تیکه چیرا و و تیکه سه رپاوه ۵ ماده ی

هه تران ۵ (ك: لِكَاك)

لُكَمَةُ لُكَا: به هه موو دهستی

مسته کۆله ی لی دا.

لَكَمْ السَّيْلُ عُرْضَ الْجَبَلِ: لافاو دهكه
له پانتایى كيومه كه دا زهوييه كهى دادري.
لَا كَمَهُ مُلَاكَّةً: نهو دوو پياوه
به مسته كوئله كهوتنه ويزه يه كترى
يه كترى ان بهر مسته كوئله دا.
تلاکما: به مسته كوئله دوو پياوه كه
ليكيان دا.

إِلْتَكَمَ: شه پوله كان تيكيانه وه هاويشت.
الْمَلِكُ: (رجل مَلِكَم) پياوئكى
مسته كوئله وشينمو مسته كوئله
تونند دهموشينى يان زور
مسته كوئله لى ددها.

الْمُلَاكَمَةُ: جوړه وهرزشيكي جهسته ييه
ياريكه ره كان به مسته كوئله له يه كتر
ددهن، نه م يار يه ياساو پيساى خوئ
هه يه و ههر دوو لايه نى ياريكه
دهبى په يرموى نهو ياساو پيسايه
بكه ن.

الْمُلَاكَمُ: كه سيك پيشه ي وهرزشى
مسته كوئله بى.

لَكِنْ فَلَان لَكُنَّا وَلَكُنَّا: هالان كه س زمانى
گيراو لال بوو ه نه يتوانى به زوبانى
عهرمبى قسه بكاو زوبانى زكماكى
نه بوو ه (فهر ألكن وهي لكنا) ه (ك):
لكن).

تلاکَن في كلامه: زمانى خوئ خوار كرد
به شيويه ناپره وان قسه ي كرد
بوئنه وهى هاوپيكانى بينيتيه
پيكنه نين.

لَكِنْ: نه صله كهى (لا كن) بووه
نه ليفه كهى جه زف كراوه.
لَكِنْ: جهرفى موشه به به به فاعله
ده چيته سهر دوو نيسم كه
له بناغدها (مبتدا وخبر) بوون
نيسمه كه مه نصب دمكا خه بهر
مهر فوع دمكا.

لَكِي بِهِ لَكِي: كهوته گه لى و لى
جيانه بووه تييدا مايه وه ه دمگوترى:
(لَكِي بِالْكَان) له شوپنه كه مايه وه.
الْأَكِي: به مانا (اللائك) دى.

لَمَ: جهرفى جه زوم نهفى و قهلبه
ده چيته سهر فاعلى موزاربع و
مه جزومى دمكا، مانا كهى له زه مانى
حال و داهاتو وه ده باته وه زه مانى
ر ابردو و نهفى دمكا.

لَمَّا لَمْنَا: هه مووى هه لگرت ه
دمگوترى: (ما يَلَمَّا فَمَّا بكلمة)
ههر چى وشه ي ناشيرين هه يه
به دهمى دا دى و ده يلى هيچ
به لايه وه مه به ست نيه.

أَلَمَّا عَلَيْهِ: كوئتر ولى كرد، هه مووى
داگر كرد.

أَلَمَّا أَلَمَّ عَلَى الشَّيْءِ: دزمكه شتمكه
دزى و بردى ه دمگوترى: (ذهب
ثوبى فما أدري من أَلَمَّا به) كراسه كه م
نه ماوه نازنم كى دزيويه تى؟.

أَلَمَّا عَلَيَّ حَقِّي: مافى خوئ لى زموت
دمكاو دانى پيانانئ.

أَلَمَّا بَا فِي الْجَفْنَةِ: نهوهی له سوینهو
تهشته کهدا بوو هیشتیه وه بو خوی
هه لی گرت.

أَلَمَاتِ التَّرَابُ الْمَكَانَ: نازه له کان
شویننه که بیان چوژ کرد ده دگوتری:
(ما ادري أين أَلَمَّا من بلاد الله) نازانم
لهم ولاتی خودایه دا بو کوئ چووه.
إِنَّمَا بَا فِي الْجَفْنَةِ: نهوهی له سوینهو
تهشته کهدا بوو هیشتیه وه بو خوی
ده دسگوتری: (أَلْتُمِیْ لَوْه) پهنکی
گوړا.

تَلَمَّاتِ الْأَرْضُ بِهِ وَعَلِيهِ: زموی دایپووشی،
شاردیه وه.

تَلَمَّا بَا فِي الْجَفْنَةِ: نهوهی له سوینهو
تهشته کهدا بوو هیشتیه وه بو خوی.
الْمُتَوُّةُ: شوینی دهمستکه وتنی شت ده
داوی پاوکه ر.

لَمَجَ الشَّيْءُ لَمَجًا: شته کهی خوارد.

لَمَجَ الصَّبِيُّ أُمَّهُ: منداله که شیری دایکی
خوارد.

لَمَجَ فَلَانًا: زه لاتو موقعه بیلاتی دایه
فلانکس بؤنه وهی پيش نانخواردن
پيانه وه خهريك بي ده دگوتری: (ما
لَمَجَرَا ضَيْفَهُمْ بَشِي) هيچ زه لاتو
موقعه بيلاتيان نه دا به ميوانه کهيان.

تَلَمَجَ فَلَان: فلانکس پيش نانخواردن
زه لاتو موقعه بيلاتی خوارد ده

فَلَانَكْه حَهزى له خواردن و
خواردنه وه بوو ده دگوتری: (ما
تَلَمَجَ عِنْدَنَا بَلْمَاج) له لای نيمه ده می
له هيچ نه دا، هيچي نه خوارد.

تَلَمَجَ بِالطَّعَامِ: خوی به خواردنه که وه
خافلانند.

الْلَمَاجُ: که مترين خواردن ده دگوتری:
(ما ذُقْتُ شَمَاجًا وَلَا لَمَاجًا) هيچم
نه چه شتووه هه شته بای خودام
نه خواردووه.

الْلَمِجُ: (رجل لَمِج) پياویکی چليسه
زوری حهز له خواردن و
خواردنه وه په ده دگوتری: (سَمِجَ
لَمِج).

الْلُمَجَّةُ: نهو زه لاتو موقعه بيلاته ی
پيش نانخواردن مروؤ خوی پيوه
ده خافليني ده (ك: لَمَج).

الْلُمُوجُ: به مانا (الْلَمَاجُ) دي.

الْلَمِيجُ: چليسی، زور خور.

لَمَجَ الْبَصَرُ لَمَجًا وَتِلْمَاحًا: بينینی که پشته
شته که ده چاوی پوانییه شته که ده
دگوتری: (لَمَحَهُ بَصَرُهُ) به چاوی بينی
ده بينینی خوی ناراسته ی نهو شته
کرد.

لَمَجَ إِلَه: به ديتنيکی بي هيزموه چاوی
پيکه موت ده يان تيله ی چاوی دایه،
به دزيپه وه بوی پوانی ده (فهو لامح).

الْمَلْحُ: بازی زیرهك (وهو ملح و لَمَاح).

الْمَحُ الشَّيْءُ واليه: به چاوی کزو دیتنی

لاواز شته که ی بین ی ۵ یان

به دزی به وه سه پیری شته که ی کرد.

أَمَحَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ وَجْهَهَا: نافرته که وای

کرد پوخساری ببیندری (واباوه

نافرمتی پوخسار جوان جوانی خوی

پیشانی نهوانه ددها که دمیانه وی

بیبیننو خیـرا خویـان نی

نهدیودمکا).

لَا مَحَةَ مَلَامَةً: به دزی به وه بوی روانی،

تیلای چاوی دایه.

إِلْتَمَحَهُ: به چاوی کزموه سه پیری کرد ۵

دهگوتری: (الْتَمَحَ بَصْرُهُ) چاوی

بیناییان نه ما.

الْأَلْمَحِيُّ: که سیک زور بر روانی و هه وی

دیتن بدا.

الْمَامِحُ: دهگوتری: (فَلَانٌ لَا مَحَ عِطْفِيهِ)

فلان که س زور به خوی دمنازی و

خوی پی گرنکه.

الْمَمَحُ: دهگوتری: (لَأَرْيَاكَ لَمَحًا بَاصِرًا)

شتیکی ناشکرا و نمایانت پی نشان

دهدم ۵ به زوری نه م رسته یه بؤ

هه رشه به کاردی.

الْمَمَحَةُ: سه پیرکردنی به به له، چاوی پیتا

خشانیک ۵ دهگوتری: (رَأَيْتَهُ غَمَ

البرق) وکوو بروسکه بینیم هاته

به رجاوم و گوم بوو ۵ دهگوتری:

(فِي فَلَانٍ غَمَةٌ مِنْ أَبِيهِ) فلان که س

شیوه یه کی له باوکی ده چی.

الْمَلْحُ: زور ناشکرا ۵ دهگوتری: (هر

أَبْيَضَ لَمَاح) نه و زور سپیه.

الْمَلَامِحُ: شکل و شیوه ی دهم و چاوی یان

لیکچون له هه موو ناکارو رفته دارا.

لَمَزَهُ لَمَزًا: لئی دا، پالی پیژمنا ۵ عمیی

نی گرت ۵ به چاوی نامازی بؤ کرد،

چاوی نی داگرت ۵ به سه ری نامازی

بؤ کرد، لئوی نی داگرت ۵ سرته یه کی

بؤ کرد.

لَمَزَ الشَّيْبُ فَلَانًا: پیری له فلان که س دا

دیاری دا.

لَا مَزَةَ: به له غمزو موعه ما قسه ی

له گه ن دا کرد.

الْمَزَةُ: عمیگر له خه ک به زوری ۵ بؤ

نافرمت دهگوتری: (لَمَازَةٌ).

لَمَسَهُ لَمَسًا: دهستی نی دا.

لَمَسَ الْمَرْأَةُ: له گه ن نافرته که جوتبوو ۵

دهگوتری: (شَاعَ يَكَادُ يَلْمَسُ الْبَصَرُ)

بروسکه و تیشکی که لهوانه یه نوری چاوی

به ری بینایی کویر بکا.

لَا مَسَهُ مَلَامَةً وَمَلَسًا: دهستی نی دا.

لَا مَسَ الْمَرْأَةُ: له گه ن نافرته که

جوتبوو.

إِلْتَمَحَ الشَّيْءُ: داوی شته که ی کرد.

تَلَمَّسَ الشَّيْئَ: جار دواچار داوای
شته‌کهی کرد.

الْإِتِّمَاسُ: داواکاری ۵ داواکردن ۵
له‌بواری قانونی (الرافعات) دا ریگهی
تانهدانه له‌بپاری کوتایی
له‌به‌رچه‌ند هۆیه‌ک و داوا له‌و
دادگایه دمکری که بپیاره‌کهی
دمرکردوه چاو به‌بپیاره‌که‌دا
بگیرپێته‌وه.

اللِّمَسُ: دمگوتری: (إمرأة لا تَرْضُ يَدَ
لَمَسٍ) نافرمتیکه دمستی کهس
ناگیرپێته‌وه بێ پموشته داوین پیسه
۵ (فلان لا يَرْضُ يَدَ لَمَسٍ) فلانکه‌س
هیچ به‌مرگریبه‌کی تیدا نیه.

اللَّمَّاسَةُ: پیداوێستی نزیک.

اللَّمَّاسَةُ: به‌مانا (اللَّمَّاسَةُ) دئ.

اللَّمَسُ: په‌کیکه له هه‌سته زاهیرمکان
برپیتی له‌هه‌یزێک له‌په‌مگو
په‌شاله‌کانی جه‌سته‌دا به‌هۆیانه‌وه
هه‌ست به‌ساردی و گه‌رمی و ته‌پری و
وشکی و گه‌وره‌یی و بجوکی و نه‌و
شتانه دمکری.

اللَّمْسَةُ: په‌کجار دمست لیدان ۵ (اللَّمْسَةُ
الأخيرة) چاوپیداخشانندی کوتایی
کاری فه‌ننی و شتی وا.

اللَّمْسُ: زۆل و زۆله‌زا ۵ که‌سێک باوکی
نه‌زانراو بێ.

اللِّمَسُ: نافرمتی نه‌رم و شل.

اللَّمَّسُ: له‌بواری مورافه‌عات دا به‌و

که‌سه‌ه دمگوتری: داوای چاو
پیداخشاننده‌وه‌ی بپاری کوتایی
دادوهر دمکری له‌دزی.

اللَّمَّسُ: نه‌و که‌سه‌یه داوای
پیداخشاننده‌وه‌ی بپاری کوتایی
دادوهر دمکا.

لَمَسَ الْعَسَلُ وَ شَبَّهُهُ لَمَاسًا: قامکی خسته
ناو هه‌نگوپه‌نه‌که یان دۆشاوه‌که‌وه
هه‌ندیکی ئی هه‌لگرت و خواردی.

لَمَسَ فُلَانًا: لاسایی فلانکه‌سی کرده‌وه
ده‌مو لیچی ئی بادان.

أَلَمَسَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که نه‌وه‌نده
نزمه‌ ناژه‌ل ده‌توانی گه‌لاکه‌ی بخوا.

أَلَمَسَ الْكِرْمُ: دارمیوه‌که ترپیه‌که‌ی
که‌یی نه‌رم بوو.

اللَّمَّاسُ: پهمه‌وان.

اللَّمَّسُ: هه‌لوا.

اللَّمَّسُ: به‌مانا (اللَّمَّسُ) دئ.

اللَّمْسُ: درۆزنی فیلباز ۵ غه‌په‌ته‌که‌ر،
غه‌په‌ته‌چی.

لَمَسَ فُلَانٌ لَمَاسًا: دمستی به‌ناو
خواردنه‌که‌دا گیراو پاروپیژیری کردو
لێی جه‌شت.

لَمَسَ الْمَاءُ: به‌قه‌راخی زوبانی ناوه‌که‌ی
خواردموه.

- اَلْمَطَّةُ: ناوی کرده سهرلیوی.
- اَلْمَطَّ فَلَاناً عَلَى فَلَان: فلانکەسی لەفلانکەس پەرکرد لەرق و کینه.
- لَمَطَهُ كَذَا: ئەوشتەى دەرخوارد دا.
- لَمَطَ فَلَاناً مِّنْ حَقِّهِ: بەشیکی زۆر کەمى دا بەفلان لەهافى خوێ، دهبوایە زیاترى بداتى و کەمى دایە.
- اَلْمَطَّ بِشَفْتِيهِ: لیوی خستە سەر لیوی و فیتوی ئى دا ە فوی کرد، پسکەپسکی کرد.
- اَلْمَطَّ بِالشَّيْءِ: خوێ لەشتەکە و مرهینا.
- اَلْمَطَّ الشَّيْءِ: شتەکەى خوارد ە خیرا خستیه دەمیەوه.
- تَلَمَطَ فَلَان: بەمانا (لَمَطَ) دئ ە دەرگوتری: (ماتلَمَطْتُ الیومَ بشئ) ئەمڕۆ هیچم نەچەشتوو.
- تَلَمَطَ بِذِكْرِهِ: پەخنی ئى گرت.
- تَلَمَطَتِ الْحَيَةُ: مارەکە جزی و مرهینا.
- الْمَطَّ: دەرگوتری: (ماله لماط) هیچی نییه ە (ما ذقت الیوم لماطاً) ئەمڕۆ شتیکم نەچەشتوو.
- شرب الماءِ لِمَاطاً: ناوکهى بەقهراخی زویانی خواردەوه.
- الْمَطَاةُ: پاشماوێ خوړاك لەناو دەم دا ە دەرگوتری: (ألقى لَمَاطَةً مِّنْ فِيهِ) ە هەروا ناوہ بۆ باقی ماندهى شت ە
- دەرگوتری: (ما الدنيا إِلَّا لَمَاطَةٌ إِيَّامٍ)
- دوینا چەند باقی ماندهیهکی پۆژگارە.
- الْمُطَّعةُ: پارچه پۆن ە گەمتکه پۆن بەنەندازەى گۆپزیک.
- اَلْمُطَّطُّ: دەم بەزمردەخەنە.
- لَمَعَ الْبَرَقُ وَالصُّبْحُ وَغِيْرَهُمَا: بروسکەکە چەخماخەى دا، بەیانی پوناک بوو؛ پوناکیى لەناسۆوه بلاوبۆوه ە (فهر لامع وهي لامعة).
- لَمَعَ بِالشَّيْءِ لِمَعاً: شتەکەى برد.
- لَمَعَ بِشَوْهٍ وَبِدَةٍ وَسِيفَةٍ: بەپارچه قوماشکە نامازەى کرد یان بەدهستی یان بەشمشیرمەکەى نامازەى کرد.
- لَمَعَ الطَّائِرُ بِجَنَاحِيهِ: بالندەکە لەکاتی فرین دا بالی لیکدان.
- لَمَعَ فَلَانُ الْبَابِ: فلانکەس لەدەرگاگەوه دەرکەوت.
- لَمَعَ الشَّيْءُ: شتەکەى فری دا.
- اَلْمَعَ بِشَوْهٍ وَبِدَةٍ وَسِيفَةٍ: بەمانا (لَمَعَ) دئ.
- اَلْمَعَ بِالشَّيْءِ وَعَلَيْهِ: شتەکەى دزی، بردی.
- اَلْمَعَ بِمَا فِي الْإِنَاءِ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ: چی لەقابهکەدا بوو لەخواردن و خواردنەوه بردی.
- اَلْمَعَ الطَّائِرُ بِجَنَاحِيهِ: بالندەکە لەکاتی فرین دا بالی لیکدان.

الْأَلْمَعِي: به مانا (الألْع) دى ۵

فسه خوښ و سوعبه تچى.

التَّلْمِيعُ فِي الْخَيْل: نهويه نه سپه كه

خالى جوړاو جوړى پيومان ۵ به لك

بى ۵ هر رهنكيك به جهسته وه بى و

له منگه كهى تر نه چى ۵ (ك: تلاميع)

۵ دهگوتري: (فيه تلميع وتلاميع)

رهنكى جياو جوړاو جوړى پيوه

هن.

الْلَامِعُ: بروسكهى روناك كهر وه ۵

دهگوتري: (ما بالدار لامع) كهس

له خانو كه دا نيه.

الْلَامِعَةُ: مه لاشوى مندا ل لكاتى

ساوايى دا ۵ (ك: لوايع).

الْلَمَاعُ: دهگوتري: (ذهبت نفسه لَمَاعاً)

خودى شته كه پارچه پارچه و

ورده ورده فهورتا.

الْلَمْعَةُ: كومه له مروږ ۵ نهرمو شلى

جهسته و دره وشاوه يى و جوانى ۵

رماشى دهوران دهورى گوځى مهك ۵

خالى رمش به جهسته وه ۵ هر

رهنكيك له رهنكى ترى جهسته

جوداواز بى ۵ به شيك له نه ندامى

دهست نوپز كه ناوى رى نه كه وتبى ۵

دهگوتري: (به لَمْعَةٌ لم يصبها الرضء)

۵ هروا ناوه بى پارچه يه كى روهك

كه بهرمو وشكبون بچى.

الْمَعَتِ الناقَة بذبها: حوشتره ميينه كه

كلكى هه لپرى تا بزاندرى كه كه لى

گرتووه ۵ دهگوتري: (الْمَعَتِ الناقَة)

حوشتره كه نيشانه ي ناوسبوونى لى

دهر كه وت.

الْمَعَتِ الْاُنْثَى: ميينه كه بيچوى

ناوسكى جولايه وه.

الْمَعَتِ الْأَرْضُ: زموى په له په له ي

گياوگزي تيدا دهر كه وت له وپرى زور

بوو.

لَمَعَ النَّسِيجُ أَوْ الْحَبْرُ: چنراو كه ي

نه خشانده و رهنكاو رهنك چنى ۵ يان

به رده كه ي رهنكاو رهنك كرد.

لَمَعَ الشَّيْءُ: شته كه ي والى كرد رهنك

بداته وه.

لَمَعَ الْبَرْقُ وَغَيْرُهُ: بروسكه كه

چه خماخه ي دا، روناكى خسته وه.

لَمَعَ الشَّيْءُ: شته كه ي دزى.

الْتَمِعَ لَوْنُهُ: رهنكى گوږا ۵ كه مروږنيك

ترسا يان رقى هه لسا يان خه مبار

بوو به و هويانه وه رهنكى گوږا

دهگوتري: (الْتَمِعَ لَوْنُهُ).

تَلَمَعَ الْبَرْقُ وَغَيْرُهُ: بروسكه كه

چه خماخه ي دا، روناكى خسته وه.

تَلَمَعَ الشَّيْءُ: شته كه ي دزى.

الْأَلْمَحُ: زهره ك و ورياو دوربين زمين

راست و شت پيك.

الْمَاعَةُ: دهشت و ساری کاکي به کاکي

که تراویلکه تییدا بدرهوشیته وه

مه لاشوی منداڵ له کاتی ساوایی دا.

الْمَرْعُ: به مانا (الْمَرْع) دئ هه ئۆی

گورج و گۆل له رفاندنی نیچیره کهی

دا.

الْمُلْمَعُ: (خَذَ مُلْمَعٌ) کوئمی لوس و

دره وشاوه.

الْمُلْمَعُ: (مِلْمَعَا الطائر) دووبالی بالنده که

بالنده که لیکیان دها دهگوترئ:

(خَفَفَ الطائرُ بِمُلْمَعِيهِ) بالنده که

باله کانی لیکدان.

الْمُلْمَعَةُ: دهگوترئ: (أَرْضٌ مُلْمَعَةٌ)

زهویه که تراویلکه تییدا

دهدرهوشیته وه.

الْمُلْمَعُ: دهگوترئ: (فِرْسٌ مُلْمَعٌ)

نه سپکی به له که.

الْمُلْمَعَةُ: (أَرْضٌ مُلْمَعَةٌ) به مانا (مُلْمَعَةٌ)

دئ.

الْيَلْمَعُ: هه وره برهوسکهی پێچاو پێچ

دهگوترئ: (أَخَذَ مِنْ يَلْمَعٍ)

درۆزنتره سه ره ئی تیکدر تره

له تراویلکه دهشکرپته

موشه به هوبیهی دهگوترئ: (إِنَّمَا هُوَ

يَلْمَعٌ) هه روا وشه (يَلْمَعُ) به مانا

زهرهکی و ههستیاری دئ هه رشتیک

بریهسکهی ئی پهیدا بئ، و مکوو

شمشیر و کلّو و خودمو زری ه (ك):

یلامع).

الْيَلْمَعِي: مرؤفی زیرهک و زهین تیزو

وریا.

لَمَقَ لَمْعًا: سهیری کرد دهگوترئ:

(لَمَقَهُ بَصْرَهُ) به چاو بۆی روانی،

سهیری کرد.

لَمَقَ فُلَانًا: چه پهوانهی له دهمو لوتی

فلانکس دا.

لَمَقَ عَيْنَهُ: مسته گۆلهی له چاودا

به دهست له چاوی دا.

لَمَقَ الشَّيْءَ: شته کهی کوژاندهوه،

نووسیه وه.

تَلَمَقَ: پێش نانخواردن زه لاتو

موقه بیلاتی خواردو خۆی پێوه

خافلانن.

الْلَمَاقُ: خواردن و خواردنه وهی کهم؛

هاره خواردنیک قومه ناوێک

دهگوترئ: (مَا ذُقْتُ لَمَاقًا) ههچ

شتیکم نه خواردوه و نه چهشتووه

همروا دهگوترئ: (مَا بِالْأَرْضِ لِمَاقٍ)

له سه ره زهوی شوینی ئاژه ل

له وهرانی که نه ماوه.

لَمَقَ الطَّرِيقَ: پانتایی و ناوهرستی پێگا.

الْيَلْمَقُ: کهوای ناو هاخنراو و پۆشاک

لهو جوژه به فارسی پێی

دهگوترئ: (په لهه).

لَمَكَ الْعَجَبُ: هه ويرمهكى شل كرد.

تَلَمَكَ فُلَان: فلانكەس شهويله خوى

جولانلەن بهەنان خواردن يان

فەسەکردن ە دەرگوتري: (تلمك البعير)

حوشترمهكه ليچى خوى بادان.

الْمَالِك: دەرگوتري: (ما تَلَمَكَ يَلَمَاك)

هيچى نهجهشتوو.

الْمَالِك: كل و شتى وا كه چاوى پى

جوان دەرگوتري.

الْمَلِك: بهمانا (الْمَلِك) دى.

الْمَلِك: چا و پىژراو.

لَمَلَمَ الشَّيْءُ: شتهكهى كۆكردهوه.

لَمَلَمَ الْحَبْر: بهردمهكهى خپههئدا كردى

بهههئام.

تَلَمَلَمَ: بۆ موتاومعهى (لَمَلَمَ) دى.

الْمَلَمَ: سوپاى زۆرو كۆيۆوه (حي الملم)

گهرمكى كۆيۆوه قهرمبالخ.

الْمَلَمَلَمُ: كۆمهئو تاقم و پىپ.

الْمَلَمَلَمُ: (رجل مَلَمَلَم) پياوى تىكسمراو

(شعر مللم) قزى چهوركراو.

الْمَلَمَلَمَةُ: دەرگوتري: (كثيرة مَلَمَلَمَة)

دهسته سمربازى گردومبوو ە (ناقة

مَلَمَلَمَة) حوشترى كهتمو گۆشتن ە

(صخرة مَلَمَلَمَة) بهردى خپرو

گۆئاسا، خپركراو.

لَمَ الشَّيْءُ لَمَأً: شتهكهى چاك و خيرا

كۆكردهوه ە دەرگوتري: (لَمَ الله شَعْنَهُ)

خودا كاروبارى بۆ رېك و پېك و

كۆكراوه كرد ە خزم و كهسو كارى

دووړه ولاتى بۆ گرکردنهوه.

لَمَ فُلَان: هاتهلاى فلانكەسو بوو به

ميوانى.

لَمَ فُلَان: فلانكەس توشى جۆره شېتیهكه

هات ە (فهو مَلَمَر).

الْمُ الشَّيْءُ: شتهكه نزيك بۆوه.

الْمُ بِاللَّحْمِ وَعَلَيْهِم: هاتهلاى خهلكهكهو

ماوميهكى كورت لايان مايهوه.

الْمُ بِالْمَعْنَى: ماناى شتهكهى زانى.

الْمُ بِالطَّعَامِ: زۆرى خواردنهكه

نهخوارد.

الْمُ بِالْأَمْرِ: زۆر لهكارهكهدا قول نهبۆوه

نهجووه بئج و بناوانى.

الْمُ فُلَان: فلانكەس تاوانى بچوكى

نهنجام دا ە يان لهگوناهى بچوك

نزيك كهوتهوه.

الْمُ الْغَلَامُ: كورمهكه نزيكه بالغ بى و پى

بگا ە دەرگوتري: (هذه ناقة قد أَلَمَّتْ

للکبر) حوشترىكه نزيكه پير بى.

أَلَمَّتِ النُّخْلَةُ: خورماكه خهرىكه

بهردمهكهى شيرين بى و پى بگا ە

(فهي مُلِمٌ وَمُلِمَّةٌ).

الْمُ الشَّعْرُ: قزى سمرى لهنهرمايى

گوپچكهى تىپهرين ە بهمانا وشهى

(كاد)مش دى ە واته دمبىته پهكيك

له ئهفعالى موقارمبه.

لَمَّ الشَّعْرُ: قَزَى چه ورکردن ۵ (فهر
مَلَمَّ).

إِلْتَمَّ بِالْقَرَمِ: هاتهلای خه لکه که مو بوو
به میوانیان.

الْأَمَّةُ: همرشتیک جیگای ترس بی
ومگوو درندمو مارو دوپشک و شتی
وا ۵ چاوی بیس.

الْمَامُ: چاوپیکه وتنو به یه ککه یشتنی
که م خایه ۵ دهگوتری: (هو یزورنا
لِماماً) نهو تاوتاوو دیته لامان و
دهبیته میوانمان.

الْمَمُ: گوناھی بجوک ۵ نزیکبوونهو
له گوناھ ۵ جوړیک له شیتی که توشی
مروؤ دهبی و دهمدمه دهیگری ۵
همروا دهگوتری: (كان ذلك منذ
شهر أو لَمَمِه) نهو مانگیك یان
نزیک له ماوهی مانگ دهبی.

الْمَمَّةُ: ناخووشی و چورتم ۵ پوژگار ۵
دهگوتری: (أعيذه من حادّات المَمَّة)
په نادهمگرم به خودا له کارساتی
پوژگار ۵ دهست لیومشانندی
جندوکه ۵ دهگوتری: (أصابته من
الجن لَمَّة) دهست لیومشانندی
جندوکه ی توشبووه ۵ (جندوکه
دهستی لی و هساندوو) دهگوتری:
(للشيطان لَمَّة) شهیتان دهست
لیومشانندی هیه، ختوکهو

جنه جنه ی هیه ۵ همروا وشه ی
(الْمَمَّة) به مانا خه لکی کوپووه دی،
شتی کوپووه ۵ دیداری که م ۵ (ك:
لَمَام).

الْمَمَّةُ: هاوهل و هاوری.
الْمَمَّةُ: قَزَى سهر که له نمرمای گویچکه
تیبه ری ۵ (ك: لِمَم و لِمَام).

الْمَلَمُ: شتی به هیزو پته و کوکه رموه
له همر شتیک بی ۵ دهگوتری: (رجل
مِلَم) پیاویکی به تواناو لیها تووه
خزم و کهس و کاری خو ی گرد
کردونهو نه یه یشتوو په رته وازه
بن (رجل مِلَم) پیاویکه خیرو
پیاومتی هه موو کهسی گرتوتهوه.
الْمَلَمَّةُ: به لاو کاره ساتی ترسناک و
چه رگی.

الْمَلَمُوم: کو مه لگای خر مه بوو ۵
دهگوتری: (رجل ملموم) پیاویکه
کارمکانی پیک و پیک و کوکراوه ۵
پیاویکی شیت.

لَمًا: حهرفی جهزم و نه فی و قه لبه ۵
دهجیته سهر فیعلی موزاربع و
مه جزومی دهکا.

لَمًا: دهگوتری: (مايلمر فَمُ فلان بكلمة)
فلان کهس گوی ناداتی و به لایه وه گرنگ
نیه ج دهلی و چه نالی.
لَمَا الشَّيْئُ لَمَرًا: شته که ی هه موو
هه لگرت.

أَلْمَى عَلَى الشَّيْءِ: شتهكهی برد.

الْمَةُ: كۆمهله پیاو یان كۆمهلیك

نافرمت لهسێ كهسموه بۆ (ده) ۵

هاوشانو هاو تهمهنو شیوه ۵

دمگوترئ: (لَيَزُوجُ كُلَّ إِنْسَانٍ لَمَّتَهُ)

باههر كهسهو هاوشانی خوێ بكاته

هاوسهری خوێ ۵ پهچه شكێنیو

مامۆستایی. دمگوترئ: (لَكَ فِيهِ لَمَةٌ)

بۆ تۆ ههیه له فلانكەس دا

پێشهواپهتیو مامۆستایی لهژبانت

دا چاو لهو بکه.

لَمِيَ الْغُلَامُ لُمِيًا: منداڵهكه لیوی رهش

بوو ۵ همروا دمگوترئ: (لَمَتِ الْمَرْأَةُ)

نافرتهكه لیوی رهش بوو.

لَمِيَ لَمِي: بهمانا (لَمِيَ) دئ ۵ (فهو أَلْمَى

وهي لَمِيًا) ۵ دمشگوترئ: (لَمِيَ الشَّقَّةُ)

لیومه مهپلهو رهش بوو.

لَمِيَ الشَّجَرُ: درمختهكه سیبهرمكهی رهش

بوو.

تَلَمَّتِ الْأَرْضُ بِهِ وَعَلَيْهِ: زهوییهكه

دایپۆشی.

الْأَلْمَى: (ظَلَّ أَلْمَى) سیبهری چرو رهش

دیمن.

ظَلَّ أَلْمَى: سیبهری فینك ۵ (رَمَحَ

أَلْمَى): رمبیکێ ئهسمهرو پتهوو رهق.

الْأَلْمَى: گهمنم رهنگییهكه لهلیودا ئهم

رهنکه بۆ لیو زۆر پهسهنده.

الْمِيَاءُ: (شَفَ لَمِيًا) لیوی كهه خوینو

تهنك ۵ (لَمِيًا) پوکی كهه خوین ۵

یان كهه گوشت.

لن: حهرفی نهصبو نهفیه بۆ زهمانی

داهاتوو.

لَهَبَ الرَّجُلُ لَهَبًا: پیاومکه تینوی بوو (فهو

لهبان وهي لَهَبِي).

الْهَبَ الْبَرَقُ: ههورهبروسکهكه درێژهی

کیشا.

الْهَبَ الْفَرَسُ: ئهسپهكه غارکردنهكهی

درێژهی کیشاو تهپو تۆزی

بهرباگرد.

الْهَبَ فِي الْكَلَامِ: قسهی بهخیرایی کرد

۵ دمشگوترئ: (أَلْهَبَهُ لِلْأَمْرِ) بۆ

کارمکه وروژاندی ۵ ههئینا بۆ

کارمکه.

الْهَبَ النَّارَ: ئهگرمکهی ههلگیرساندو

بلیسیه سهند، گری بهرز بۆوه.

إِلْتَهَبَتِ النَّارُ: ناگرمکه ههلگیرسا.

إِلْتَهَبَ عَلَى فُلَانٍ: رقی لهفلانکەس

ههئساو لیئ سوربووه ۵ دمشگوترئ:

(فُلَانٌ يَلْتَهَبُ جَوْعًا) فلانکەس

لهبرسان ناوسکی ههئدمقرچیو

گری ئی دمبیتهوه.

تَلَهَبَتِ النَّارُ: ناگرمکه ههلگیرسا.

الْأَلْهَبُ: راپهرینی ئهسپه بۆ غاردان

تا تهپوتۆز بهربا دمکا.

- اللُّهَابُ: تینوایه‌تی.
- اللُّهَابَةُ: پۆشاکیکه به‌ردی تێده‌خړی بۆ
ته‌رازوکردنی لاباری که‌زاوه یان
لاباری سه‌ره‌شتی و‌لاخ.
- اللُّهَبُ: بۆشایی نیوان دوو کیو ۵
دیمه‌نی کیو که وه‌کوو دیوار دیته
به‌ره‌چاو و ناتواندری که‌س به‌چیته
سه‌ری ۵ لادرو کارێز له ژێر زه‌وی
دا.
- اللُّهَبُ: بلێسه‌ی ناگر ۵ لای سه‌روی
بلێسه‌ی ناگر ۵ له‌بواری کیمیا‌دا
بریتیی‌ه له‌ناگریک که‌له
هه‌لگیرسانی ناگریکی تر به‌یدا ببی
یان له گرگیرتنی بوخاریک که
هه‌لگیرسابی ۵ دوکه‌ئی ناگر.
- اللُّهَبَان: په‌ره‌سه‌ندنی که‌رما ۵
تینوایه‌تی ۵ (یوم اللُّهَبان) پۆزی زۆر
که‌رم ۵ پۆزیکی که‌رم.
- اللُّهَبَةُ: تینوایه‌تی ۵ دره‌وشانه‌وه‌ی
پێستی جه‌سته.
- اللُّهَيْبُ: که‌رمی ناگر.
- اللُّهَبُ: شو‌خ و شه‌نگ و زۆر جوان ۵
پیاوی توکن.
- اللُّهَبُ: هوماشیک زۆر سورنه‌بی.
- اللاهوت: خودایه‌تی، سه‌روشتی خودایی
۵ وه‌کوو چۆن (التاسوت) ناوه بۆ
سه‌روشتی ناده‌میزادیی.
- لَهَتْ الْكَلْبُ لَهْتًا وَلَهَانًا: سه‌گه‌که زمانی
ده‌ره‌کێشا له‌که‌رمان یان له‌تینوان.
- لَهَتْ الرَّجُلُ: پیاوه‌که مانده‌ویوو (فه‌و له‌ئان
وه‌ی له‌ئێ).
- لَهَتْ الْكَلْبُ وَغِيْرَه: به‌مانا (لَهَتْ) دئ.
- اللُّهَاتُ: که‌رمی تینوایه‌تی له‌ده‌رون دا
۵ ده‌شگوتری: (هه‌ر یقاسی له‌ات
الموت) نه‌و نازاری مرده‌ن ده‌چیژی.
- اللُّهَائِي: که‌سیک زۆر خالی سوری
به‌روخساره‌وه بن ۵ ده‌مو جه‌وی
زیبکاو ی بن.
- اللُّهَةُ: تینوایه‌تی ۵ مانده‌ویی.
- لَهَجَ بِالْأَمْرِ لَهَجًا: وه‌گری کارکه‌که بوو،
به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ری و باری
به‌نیشه‌که‌وه گرت ۵ (فه‌و له‌ج و لا‌ه‌ج).
- لَهَجَ الْفَصِيلُ بِضَرْعِ أُمِّه: بێچه‌مه‌که گوانی
دایکی گرت.
- لَهَجَ الْفَصِيلُ أُمُّه: بێچه‌مه‌که گوانی
دایکه‌که‌ی گرت و ده‌یمژی ۵ (فه‌و له‌ه‌ج)
الَهَجَ بِالْأَمْرِ: به‌مانا (لَهَجَ) دئ.
- الَهَجَ فَلَان: فلا‌نکه‌س بێچه‌وه نازه‌نه‌کانی
گوانه‌کانی دایکیان گرت و شیریان
مژی.
- الَهَجَ الْفَصِيلُ: ده‌می‌نی له‌ده‌می
بێچه‌مه‌کان کرد بۆ نه‌وه‌ی نه‌توانن
گوانی دایکیان به‌مزن.
- لَهَجُهُ: زه‌لاته‌و مو‌قه‌بیلاتی ده‌ره‌وارد دا.

لَهْوَجُ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ی به‌شیو‌مه‌ک
ه‌ی‌شته‌وه نه‌باش ق‌ای‌می کرد‌بوو
نه‌بهره‌ل‌ل‌ای کرد‌بوو.

لَهْوَجُ الطَّعَامِ: خوار‌دنه‌ک‌ی باش
نه‌کول‌اند ه‌ه‌روا دم‌گوت‌ری: (حدیث
مل‌هوج ق‌سه‌ی نه‌چه‌س‌پاو، ق‌سه‌یه‌ک
به‌بی ل‌ی ورد‌بوون‌وه بی‌زرای‌ی.

تَلَهْوَجُ الشَّيْئِ: به‌په‌له شته‌ک‌ی کرد.
تَلَهْوَجُ اللَّحْمِ: گ‌وشته‌ک‌ی نه‌کول‌اند.
إِلْهَاجُ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ه ه‌ند‌ی‌کی
ت‌یک‌ه‌ل‌و‌ی ه‌ند‌ی‌کی بوو به‌ته‌وا‌وی
خه‌ست نه‌بو‌وه.

إِلْهَاجَتِ عَيْنُهُ: چا‌وی ل‌یل و ب‌ی‌ل بو‌ون
بو‌خه‌و.

اللَّهْجَةُ: زما‌ن، زارا‌وی زک‌ما‌کی مر‌و‌ف ه‌
دم‌گوت‌ری: (فلا‌ن فص‌یح الله‌جة):
فلا‌نک‌س زما‌ن‌پ‌وانه ه‌شی‌وه زارا‌وه
ه‌جه‌رم‌سی ق‌سه‌ک‌ه.

اللَّهْجَةُ: زه‌ل‌اته‌و مو‌قه‌ب‌یلا‌تی پ‌یش
نان‌خوار‌دن، ده‌ق به‌ما‌نا (اللَّمْجَةُ) د‌ی.
الْمُلْهَجُ: ک‌ه‌س‌یک بن‌و‌ی و پ‌ال‌ب‌ک‌ه‌و‌ی و
نه‌توان‌ی ن‌یش ب‌کا.

لَهْدَهُ اِمْلُ لَهْدًا: ک‌و‌ل و ک‌و‌ل‌بار ت‌ینی بو
ه‌ینا‌و پ‌شتی چه‌مان‌د ه‌ (فه‌و مل‌ه‌ر‌ة
ول‌ه‌د).

لَهْدَ دَابَّتِهِ: ولا‌خه‌ک‌ی تا‌ودا، دنه‌دمنه‌ی دا
بو‌ئه‌مو‌ی خ‌یرا بر‌وا.

لَهْدَ فُلَانًا: پ‌اشه‌و پ‌اش پ‌الی
به‌فلا‌نک‌ه‌سه‌وه نا‌و دم‌ری کرد‌و بی
پ‌یزی به‌رام‌بهر کرد.

لَهْدَ مَا فِي الْإِنَاءِ: ئه‌مو‌ی له‌ق‌اپه‌ک‌دا بوو
خوار‌دی و ل‌ستیه‌وه.

أَلَهْدَ الرَّجُلُ: پ‌یا‌وم‌ک‌ه سته‌می کرد.
أَلَهْدَ إِلَى الْأَرْضِ: داه‌یزایه سهر زم‌وی
پ‌ال ک‌ه‌وت.

أَلَهْدَ بِهِ: گ‌الته‌ی پ‌ی کرد.
أَلَهْدَ بِفُلَانٍ: فلا‌نک‌سی گ‌رت و یه‌ک‌ی‌کی
تری دم‌گ دا ل‌یی بدا ه‌ فلا‌نک‌سی
ف‌یری وه‌لام‌دانه‌وو ق‌سه‌کردن کرد.

الْلَهْدُ: پ‌یا‌وی ق‌ون‌گرانی زه‌ل‌یل و بی
دم‌سه‌ل‌ات ه‌ دم‌ر‌یک‌ه ت‌وشی ف‌اج و
ر‌انی مر‌و‌ف دم‌بی.

الْمُلْهَدُ: (ر‌جل مُلْهَدٌ) پ‌یا‌وی‌ک‌ه ه‌ی‌ج و
پ‌وج و بی دم‌سه‌ل‌ات له‌به‌ردم‌ر‌گ‌ای
مال‌ان دم‌ردم‌ک‌ری و پ‌الی پ‌ی‌وه دم‌ن‌ری.
لَهْدَمَ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ی بر‌پ‌ه‌وه،
دو‌وله‌تی کرد.

تَلَهْدَمَ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ی بر‌پ‌ه‌وه،
دو‌وله‌تی کرد ه‌ خوار‌دی.

الْلَهَادِمَةُ: د‌زو جه‌رده.
الْلَهْدَمُ: ه‌مر‌شت‌یک بر‌نده بی (ددان،
ک‌ه‌لبه، ک‌یرد، شم‌ش‌یر) ه‌ دم‌گوت‌ری:
(س‌یف لَهْدَمُ) شم‌ش‌یر‌یک‌ه ت‌یزه.

لَهَزَ الشَّيْبُ فُلَانًا: پ‌یری له‌فلا‌نک‌س دا
دم‌ر‌ک‌ه‌وت ه‌ دم‌گوت‌ری: (لَهَزَةُ الشَّيْبِ)

پیری تیځه لاوی بووه مو سپی
بهسهر و پشی دا بلاو بوونه وه ۵ (فهر
ملهرز).

لَهَزُ الْقَوْمِ: تیځه لاوی خه ځکه که بوو چوو
ناویانه وه.

لَهَزُ فَلَانًا بِالرِّمَحِ: بهر مې له سڼګی
فلانګه سی دا.

لَهَزُ فَلَانًا: به مسته کوله لهسهر و گوڼلاکی
فلانګه سی دا.

لَهَزُ الْبَعِيرِ: لالفاوی خوشتره که
نیشانه کرد.

لَهَزُ الْفَصِيلُ أُمَهُ: بیچومه که له کاتی
شیر خواردنی دا خوچی له گوانی
دایکه که هی هلدېدا بوئوه هی شیری
بداتی.

لَهَزُ فَلَانًا: به هه موو دهستی
له لاشه ویله و لاملی دا.

الْهَازُ: کیو یان ته پوځ که که رڼګا
ته نگ بکه نه وه.

الْهَازُ: پینه یه که کونی گه وړه یی
ته سګ دمګر ته وه ۵ دمګو ترئ:
(صَبَقَ الْبَكْرَةَ بِاللَّهَازِ).

الْهَزُ: به هیز.

الْهَزَةُ: لاشه ویله.

الْمِهَزُ: نه وهی مسته کوله و شه بلاغه
له لاشه ویله و نه ستوو لاملی خه ځ
دېدا.

الْمِهْرُ: تیځسمر او.

لَهَزَمَ فَلَانًا: لاشه ویله ی هه نگاوت.

لَهَزَمَ الشَّيْبُ خَدِيه: پیری و مو سپی
لهسمر لارومه تی په یدا بوون ۵
دمشکو ترئ: (لَهَزَمَهُ الشَّيْبُ) پیری و
مو سپی لهسمر لارومه ته کانی
په یدا بوو.

الْمُهْرِمَةُ: نیسقانی لاشه ویله ۵
به هه ردو لا دمګو ترئ (هزمتان).

لَهَسَ عَلَى الطَّعَامِ لَهْسًا: پاله په ستوی
لهسمر خواردنه که کردو هه ولی زوری
دا بیګاتی بوئوه هی بیخوا و
بیلیستیه وه.

لَهَسَ الصَّبِيُّ ثَدِي أُمَهُ: مندا ځکه به دهست
لهمه مکی دایکی داو نه میزی.

لَاهَسَ عَلَى الشَّيْءِ: بو شته که هی چوو
هه ولی دا بیګاتی و سوور بوو لهسمر
به دهسته ینانی ۵ دمګو ترئ: (لَاهَسَ
عَلَى الطَّعَامِ) فلانګه س خوچی کوتاو
هه ولی دا بګاته سمر خواردنه که ۵
همروا دمګو ترئ: (فَلَانٌ يَلَاهِسُ بَنِي
فَلَانٍ) فلانګه س هه میشه دهچیته
سمر سفره و خوانی خیتی فلان.

الْهَاسُ: خواردنی که م.

الْهَاسَةُ: به مانا (الْهَاسُ) دئ.

الْهَسَةُ: دمګو ترئ: (مَا لَكَ عِنْدِي لَهْسَةً)
نه تو هیچت لای من نییه.

لَهْسَمَ مَاعِلَى الْمَائِدَةِ: جى له سهر
سفرمكه بوو خواردى.

اللَّهْسَمُ: دمرأوى شىوى تهنگ ه (ك:
لهاسم).

لَهَطَتِ الْأُمُّ بِهِ لَهْطاً: دايكى به وهلهدى
هينا ه دمگوترئ: (لَعَنَ اللَّهُ أَمَّا لَهْطَتِ
به) نهفرين لهو دايكهى نهوى
به وهلهدهيتاوه.

لَهَطَ فُلَانٌ: فلانكس به دهستو بهقه مچى
ليى دا.

لَهْطَةُ: ليى دا، به بهرى دهستى
شه بلاغهى ئى دا.

لَهَطَ الشَّيْءُ الْمَاءَ: به ناو لهفلانى دا ناوى
لهفلان گرت.

لَهَطَ بِهِ الْأَرْضُ: به زموى دا دا.

لَهَطَ فُلَاناً بِسَهْمٍ: تيرى لهفلانكس گرت.

لَهَطَ الشَّرْبُ: قوماشهكهى درو.

الْأَمِطُ: كهسيكه بهردمرگاي خوى ناو
رشتين بكاو بيمائى.

لَهَجَ فُلَانٌ لَهْجاً وَلَهَاجَةً: فلانكس وهلامى
نارد بولاي هه موو كهس.

لَهَجَ فِي الْكَلَامِ: لهقه كردن دا دريژمى دايه.
تَلَهَجَ فِي كَلَامِهِ: زورى قسه كرد، زور
بلئ بوو.

اللَّهَاجَةُ: بئ ناگايى ه دمگوترئ: (رجل
فيه لهَاجَةٌ) پياويكه بئ ناگايى
تيدياوه.

اللَّهْيَمَةُ: به مانا (اللَّهَاجَةُ) دئ ه
تهمهئى و بئ ناگايى ه دمگوترئ:
(في فُلَانٍ لَهْيَمَةٌ) فلانكس لهكرين و
فرؤشتن دا گئلى و نهقاميهكى پئوه
دياره هه ميشه زمردمكا.

لَهْفٌ عَلَى الْفَائِتِ لَهْفًا: خه مو خهفتهئى بؤ
شته فهوتاو مكه دمربرى ه (فهو لَهْفٌ
ولَهْفٌ ولاهِفٌ ولَهْفَانٌ) ه (وهي لاهف
ولاهفة ولَهْفِي) ههروا دمگوترئ: (هو
لاهف القلب) نهو دل سوتاوه.

لَهْفٌ لَهْفًا: ستهمى ئى كرا ه (فهو ملهرف).
أَلَهَفَ: چليئس بوو ههئپهئى بؤ كرد.

لَهْفٌ: هاوارى بؤ برد ه هاناي برده
به.

لَهْفٌ فُلَانٌ نَفْسَهُ وَأُمَّهُ: فلانكس
دايكه پؤى كرد وتى: دايه گيان!
دايكه پؤ، بؤ خؤم پؤ.

تَلَهَّفَ عَلَى الْفَائِتِ: خه مى فهوتاو مكهى
خوارد ناخو ئؤفى بؤ كرد.

اللَّهْفُ: غه مو ناو ههسرهت ه
دمگوترئ: (يَالَهْفُ فُلَانٌ) ناى داخى
به جهمرگم بؤ فلانكس ه
دهشگوترئ: (يا لهفى عليه) داخو
ناسؤرم بؤى، بؤ نهمانى.

اللَّهْفَانُ: غه مبار ه كؤست كهوتو.
اللَّهْفَةُ: دمربرىنى غه مو نارپهحهئى
لهسهر فهوتانى شتيك، لهدهستدانى
خؤشهويستيك.

الْهَيْفُ: ستم لیکراو ناچار بوو
بوئنه وهی هاوار بکاو خه م و په ژاره
دمربړئ ۵ دمگوترئ: (رجل هيف
القلب) پیاوړکی دل سوتاو ۵ دل
برژاو.

الْمَلُوفُ: به مانا (الْهَيْف) دئ.

لَهَقَ الشَّيْءُ لَهَقًا: شته که سپی بوو ۵ (فهر
لَهَقَ وَلَهَقَ).

لَهَوَقَ فلان: فلانکه س شتیکی دمرخست
له سروشتی دا نیه ۵ چه ند
په وشتیکی جوان ده خاته پال خوۍ
که تیندا نین.

لَهَوَقَ الْعَمَلُ أَوْ الْكَلَامُ: کردارمکه ی باش
نه نجام نه دا ۵ قسه گانی بهرئک و
پیکی نه کردن.

تَلَهَّقَ الشَّيْءُ: شته که سپی بوو.

تَلَهَّقَ الرَّجُلُ: پیاوکه زوری گوت و
درېزه ی به قسه گانی دا.

تَلَهَّقَ: به مانا (لَهَوَقَ) دئ ۵ ماستاوچی
بوو.

الْهَاقُ: گای سپی ۵ همرشتیک سپی بی
۵ دمگوترئ: (أبيض لهاق أو لهاق)
سپي زور سپی.

الْمَلَهَقُ: (شيء ملهق اللون) شتیکه په منگی
زور سپیه.

لَهَمَ الْمَاءُ لَهَمًا: ناوکه ی خواردده وه.

الْهَمَةُ الله خَيْرًا: خودا خیرو چاکه ی
خسته دلپه وه ۵ فیږی کرد.

إِلْتَهَمَ الشَّيْءُ: بهیه کجار شته که ی قوت
دا، ناودیوی کرد.

إِلْتَهَمَ الْفَصِيلُ مَافِي الضَّرْعِ: بیچوه
نازه له مکه چی له گوانی دایکی دا
بوو خواردی.

أَلْتَهَمَ لَوْنُهُ: په منگی گؤړا.

تَلَهَّمَ الشَّيْءُ: بهیه کجار شته که ی قوت
دا.

إِسْتَلْهَمَ الله خَيْرًا: داوای له خودا کرد
خیرو همر بخاته ناو دلپه وه.

الإِلْهَامُ: نهومیه شتیك بهاوېژرېته ناو
دلپه وه و دمرون پیی نارام بگرئ،
هاوېشتنی ئیلهام بو ناو دلپه گان
حالتیتك و پله و پایمه که
په رومردگار تاپه تی دمکا به
هه ندیک له بهنده هه لېزاردمکانی.

الْإِلْهَامُ: (جیش لْهَام) سوپایه کی گه ووره،
وهموو نه وه هموو شتیك قوت بدا.

الْلَهْمُ: به ته مهن، ته مه ندرېژ.

الْلَهْمُ: زور خور.

الْلَهْمُ: خاوه ن خیرو بیږی زور،

به خشنده و سه خی ۵ نه سپی په سه ن
۵ مروقی وه جاخزاده ۵ دمگوترئ:

(رجل لَهَمَ) پیاوړکی رادروستو

به خوچاراوه ه ههروا وشه (اللهم)

ناوه بو دهریای گهورمو ناو زور.

اللهم: زور خور.

اللهم: (أم اللهم) به لاو کارسات ه

لهرزوتا ه مردن ه (لهم روموه که

مردن خه لک و زیندومر فوت

بدات).

اللهم من الرجال: پیاوی زور خور.

اللهم من الرجال: پیاوی زور خور.

اللهم: نه سپی رهنه، پیاوی

وه جازادهو جوستو جالاک.

اللهم: به مانا (اللهم) دئ ه خیرمو

مه ندو نانبد، سوپای زور ه

حوشتریک شیر زور بی ه ههوریک

بارانی زور ببارین ه ژماره ی زور

له ههر شتیک بی.

اللهم: به مانا (اللهم) دئ ه

دمگوتری: (جل لهم) حوشتری

گنده زل ه (ک: لهم).

لهم: شتیک به دیاری بو هینا

له سهفه ه که هاتهوه له سهفه

خواردنیکی به دیاری دایه.

لهم: زه لاتمه موقه بیلاتی پئیش

نانخواردن پیدا ه یان که له سهفه

هاتهوه خواردنیکی به دیاری بو

هینا.

لهم: نهو دیاریه به موسافیر

که هاتهوه دمیدا به خوشه ویستی ه

زه لاتمه موقه بیلات که پئیش

نانخواردن کابرا خو ی پیوه

دمخاغلین ه دمگوتری: (ما

وجدت الماشیه إلا لهم) نازه له کان

لهومری زور که میان دمست کهوت.

لها بالشین لهم: یاری به شته که کرد.

لهم المرأة الى حديث صاحبها: ناهرمته که

به مقسه ی دمسته خوشکه که ی سه رسام

بوو جوان گو ی بو گرت.

لها عن الشين لهم: و ليهاناً: بروی

شته که ی ناو باسی نه کردموه.

لهم به لهم: خوشی ویست.

لهم عن الشين: بروی شته که ی ناو باسی

نه کردموه.

الهي فلان: فلانکهس به خششی زور

بوو.

الهاه اللعب عن كذا: گالتهو یاری نهو

شته ی له یاد بردهوه.

الهي الرعي: لویچیکی دانمو لته کرده

ناو زارکی دمستارمکه بو نهوه

بیهاری ه دمگوتری: (الهي فلان

لهرة من المال) شتیکم مال و سامان

دایه فلان.

لاهي الشين: له شته که نزیک بووه ه

شته که ی له خو ی نزیک کردهوه.

لاهي الغلام الطعام: مندالکه له کاتی

شیر لی برینهوه نزیک بووه.

لاهی فلانا: کیسه‌ی له‌گه‌ل فلان نایه‌وه
 ۵ چاکه‌ی دایه‌وه بهرام‌بهر پیاوختی
 نه‌وه‌میش پیاوختی له‌گه‌ل
 کرده‌وه.

اللَّهُاءُ: ئەندازە ۵ دەرگوتری: (هم هاء مائة) ئەوان ئەندازەى سەد كەس دەين.

لَهَا بُكَاءٌ: بهوشته به لگهی بو
هینایه وه، بهوشته پاساوی بو
هینایه وه.

الْهَاءُ: نالو ۵ نهو گوشته‌ی به‌سمر
گهرومومیه یان زمانه‌بجکۆله ۵ (ک:
هوات وهیات وهی وهأ) ده‌گوتری:
(فلان ئَسَدٌ به هوات الثغور)
هَلَا نَکَسَ کهلینو کونی سهر
سنوری لَی ده‌گهرین.

إِلْتَهَى بِالشَّيْءِ: يَارَى بِهِ شَيْءٌ كَرَدَ.
إِلْتَهَى عَنْهُ بَغِيرَهُ: بِهِ شَيْءٌ تَرَاهُ مَشْغُولٌ
بِوَيْهِ نَهَى لَهَا دُجُو.

اللَّهُ: گاتھو گهپ ۵ همرشتیک یاری
پئی بکری و مروؤ خوی پئی بخافلینی
۵ تهیل و دمف.

تتلاهی بالملاهی: بهنامیری یاری کردن
 یان به یاری کردنه مه شغول بوو.
 تتلاهی القوم: خه لکه که یاریان له گه
 به کتر کرد.

الْهُوَ: به‌خشش ۵ باشتین دیاری و
به‌خشش ۵ دمشگوتری: (اشاره
بَلْهُوةَ من ماله) به‌چنگه پاره‌یه‌ک
کری ۵ هزار دینار هزار درهم ۵
لِیْجِه دانه‌ویله که دم‌کریته زارکی
دستاره‌وه.

تَنْهَى بِالشَّيْءِ: یاری به و شته کرد ۵
 پاساوی به شته که هینایه وه.
 اِسْتَنْهَى صَاحِبَهُ: هاوه له که ی راگرت،
 هه لو پسته ی پی کرد ۵ چاوهر وانی
 کرد.

اللَّهُوَا: به مانا (اللَّهُوَة) دى ۛ ناهرمتيك
پياو لهگه ئى رابوئىرى.

إِسْتَلْهِ الشَّيْءَ: زَوْرَى لَهو شته
وودمست هئنا.

اللَّهُمَّ: دمگوتری: (فلان لَهُ عَنْ الْخَيْرِ)
فلانکەس زۆر پشت لەخێرو
پیاوتمی دەکا ۵ شوینی یاری
(یاریگا).

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ: شَيْخٌ مَرُوفٌ يَارِي بَنِي بَكَاوِ
خَوَى بَنِي بَخَاغِلَيْنِي ۝ دَهْگوتری:
(بَيْنَهُمُ الْهُدَى يَتْلَاهُونَ بِهَا).

ملهي: شويٽي ياري و رابواردن ۵
دهگوتري: (هذا ملهي القوم) نه مه
شويٽي مانه وهي خه لکه کهيه ۵ (ك:
الملاهي).

الْأَلْهِيَّةُ: بهمانا (الْأَلْهُوَّةُ) دى ۵ قسمو
 حيكايه تيک کاتي پي به سهر بهري و
 خو تي پي بخا اهليني.

الْمَلَاهِي: نامیری یاری و رابواردن و خو
خلافانیدن و وهکوو عودو کهمان و
سازو سهمتور.

الْمُلْهَاءُ: شانوانامه یهکی بهخشان نامیز
پان هونراوه، باسی عهیب و عاری
خه ئک دمکا بهشیوهی گالته جاری.

لَهْوَج: برپوانه مادهی (لَهَج).

تَلَهْوَج: برپوانه مادهی (لَهَج).

تَلَهْوَق: برپوانه مادهی (لَهَق).

لَو: حهرفی شهرته.

لَابَ الرَّجُلُ أَوِ الْبَعِيرُ لَوْبًا وَلَوْبَانًا:

پیاومکه تینوی بوو و بهدهوری
ناومکهدا خولایهوه و تینوایهتی تینی
بو هیئا بوو دمستی نه دمگه ییه ناوهکه
و (فهر لَوْب) و (ك: لَوْب).

الْأَبْ فَلَان: فلانکس خوشترمکانی
بهدهوری ناومکهدا خولانهوه
تینویان بوو دهمیان نه دهگه یه
ناومکه.

لَوْبُ الشَّيْءِ: شتهکه ی تیکه لاوی شتی
بوندار کرد، پان شتی بونخوشی
له شتهکه ههئسو.

الْمَلَابَةُ: گاراننه خوشتری کوبووهی رهنگ
رمش و زموییهک خاکهکه ی بهرداوی
بی و بهردمکانی رمش بن و (ك:
لابات و لاب).

الْلَوْبُ: ههنگ و پارچه گوشت کهله ناو
مه نهج ل دا ههئده خوئین.

الْلَوْبَةُ: قهومیك لهگه ل قهومیکی تردا
بژین و پرس و رایان بهیه کتر نه بی و
زموی بهرده لآن بهردمکانی رمش بن.

الْلَوْبِيَا: دانه ویله یه که، به کوردیش
هه رناوی (لَوْبِيَا) یه جورمکانی زورن.

الْمَلَابُ: جوره بونییکی خوشه وهکوو
خه لوقو و زمعهفران.

الْمَلُوبُ: ئاسنی بادراو.

لَات لَوْتُا: هه والی شتیکی دا که پرس یاری
لی ناکری لهو شته.

لَات فَلَانًا: مافی فلانکس کی کهم کردهوه.

الْلَاتُ: بیتیك بوو له ولاتی تانیف هوزی
سه قیف دهمیان بهرست برپوانه
مادهی (لَت).

لَات: وشه یه که به مانا (لَئْسَ) دئ و مانای
(نیه) دهگه یه نه و به تاییه تی دهجیته
سمر وشه ی (حین) و دهگوتری: (ولات
حین مناص) کهله یناغه دا رسته که بهم
جوره بووه (ولات الحین حین مناص).

لَاتُ الشَّجَرِ وَالنَّبَاتُ لَوْتُا: درمخته که یان
رومکه که بهیه کدا هاتن و تیکه لآن و
(فهر لَانث و لات و لاث).

لَاثُ فَلَان فِي الْأَمْرِ: فلانکس ته مبه لی
کرد له نه نه جامدانی کارمکه دا و (مالاث
فلان ان غلب فَلَانًا) هیئده ی نه برد
فلانکس به سمر فلانکس دا زال بوو.

لَا تَعْنِ الْحَاجَةُ: شته‌ک‌ه‌ی به‌ته‌مبه‌لی
به‌پ‌پ‌وه برد.

لَا تَعْنِ الْعِمَامَةُ عَلَى رَأْسِهِ: می‌زمری له‌سه‌ری
پی‌چاو به‌ستی.

لَا تَعْنِ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی دوو‌جار دموران
دمور کرده‌وه و‌م‌کوو چ‌ون می‌زمر
به‌ده‌وری سه‌ردا ده‌پ‌ندری.

لَا تَعْنِ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی تی‌که‌ل
به‌شته‌ک‌ه‌ی تر کرد.

لَا تَعْنِ الشَّيْءُ فِي التَّرَابِ: شته‌ک‌ه‌ی له‌گل
ومردا ه‌ق‌وپ‌وی کرد.

لَا تَعْنِ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی له‌ناو ناودا ه‌یناو
بر‌دو ده‌ستی پ‌یدا ه‌یناو باش
ته‌ری کرد ه‌ (لَا تَعْنِ الشَّيْءُ فِي الْفَمِ):
شته‌ک‌ه‌ی له‌ده‌می دا جو، ه‌ینای و‌ بر‌دی
ه‌ ده‌گوتری: (لَا تَعْنِ لَوْثًا مِنْ كَلَامٍ)
قه‌سه‌یه‌کی به‌ت‌وی‌کل و‌ پی‌چو به‌نای کرد
پ‌وی نه‌هات پ‌استه‌وخ‌و و‌ به‌ره‌وانی
قه‌سه‌که ب‌کا چون‌که قه‌سه‌که شه‌رمی لی
ده‌ک‌را.

لَا تَعْنِ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س له‌قه‌سه‌کردنی دا
ه‌ی‌واش بوو زمانی ک‌ولو ک‌ول بوو،
لاوازو ش‌لو شی‌واو بوو ه‌ نه‌حمه‌ق و
گیل بوو ه‌ توشی شی‌تی بوو (فَهَرِ الْوُثْ
وه‌ی ل‌و‌ئه‌).

الْأَث: ده‌گوتری: (أَلِثْتُ بِهِ مَالِي)
ماله‌ک‌م به‌ته‌مانه‌ت لای نه‌و دانا.

أَلَوَّثَتِ الْأَرْضُ: زم‌وی له‌ژ‌ر پ‌وش و
به‌لاشی سالی پ‌ا‌بر‌دو دا گیای ته‌ری
پ‌واند، ته‌ری پ‌وش تی‌که‌لاو بوو.
أَلَوَّثَتِ النَّبَاتُ وَالشَّجَرُ: روم‌که‌که یان
دره‌خته‌که تی‌که‌الان.

أَلَوَّثَتِ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی ه‌یشه‌وه.
أَلَوَّثَتِ الْمَطْرُ النَّبَاتُ: بارانه‌که روم‌که‌کانی
به‌م‌لاو به‌ولادا خست.

لَوَّثَتِ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی تی‌که‌لاو
به‌شته‌ک‌ه‌ی تر کرد ه‌ ده‌گوتری:
(لَوَّثَتِ الشَّيْءُ فِي الرَّابِ) شته‌ک‌ه‌ی له
خ‌ول و‌مردا.

لَوَّثَتِ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی له‌ناودا
ه‌ه‌ل‌گ‌ل‌و‌فت و‌ ده‌ستی پ‌یدا ه‌ینا
تاباش‌باش له‌گ‌ه‌ل ناو‌مه‌دا تی‌که‌ل
بوو.

لَوَّثَ فُلَانٌ عَنْ كَذَا: فلان‌ک‌ه‌سی له‌و شته
م‌نع کرد.

لَوَّثَ الْمَاءُ: ناو‌مه‌کی لی‌ل کرد.

إِلْتَاثُ النَّبَاتِ: روم‌که‌که ه‌ه‌ندی‌کی
له‌ه‌ه‌ندی‌کی ه‌الاو تی‌که‌چ‌ر‌ژان.

إِلْتَاثُ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: شته‌که
به‌شته‌ک‌ه‌ی تر تی‌که‌ل بوو ه‌
ده‌گوتری: (إِلْتَاثُ الْخَطَرِ)
کار‌مه‌اته‌کان تی‌که‌ل بووون و‌ تی‌ک
بوو‌نه‌وه.

إِلْتَاثُ الدَّمِ: به‌خ‌وین پ‌ه‌نگ بوو
خ‌وینی تی‌ه‌ه‌لسوا.

إِلْتَاثٌ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمکانی لای تیکه‌ل و

پیکه‌ل بوون.

إِلْتَاثٌ فِي الْعَمَلِ: له کارمکه‌دا تمبه‌لی

کرد.

إِلْتَاثٌ فِي كَلَامِهِ: له به‌لگه هینانه‌ومکه‌ی

دا زمانی تیکه‌ل و پیکه‌ل بوو زمانی

تمه‌ل‌ی کرد.

تَلَرْتُ ثَرِبُهُ بِالطِّينِ: قوماشه‌که‌ی قور‌پ‌وی

بوو، تم‌پ‌و ت‌وزو خشت و خ‌ولی

پی‌وه نیشت.

تَلَرْتُ الْمَاءَ، الْهَرَاءُ: ناو و هه‌واکه پیس

بوو مه‌واد‌ی زیانبه‌خش و نام‌زیان

تیکه‌ل بوو.

الْأَوَاتُ: په‌پینکه (نارد): که به‌که‌ول و

ش‌وینی دانانی هه‌نگوتکه هه‌ویره

ومده‌ک‌ری ب‌ونه‌وه‌ی هه‌ویره‌که

پی‌وه‌ی نه‌ن‌ووس‌ی و نه‌و ناردی پی‌ی

دمگوت‌ری: په‌پینکه).

الْوَاثَةُ: به‌مانا (الْوَاثُ) دئ و

هم‌رشتیک له‌شتی تر هه‌لب‌وس‌ری.

الْوُثُ: هیزو توانا و شه‌رو نه‌گبه‌تی و

شی‌وه به‌لگه‌یه‌ک له‌سمر پ‌ودا‌وی‌ک و

نه‌بیته به‌لگه‌ی ته‌وا و دمگوت‌ری:

(لَمْ يَفْهَمْ عَلَى إِتْهَامِ فُلَانٍ بِالْجُنَايَةِ إِلَّا

لَرْتُ) هه‌روا وش‌ی (الْوُثُ) ناوه ب‌و

برین و بانگه‌شه ب‌و قین و کینه

له‌په‌کتر.

الْوَكَّةُ: گیل‌ی و هاره‌به‌تانی.

الْوَكَّةُ: گیل‌ی و نه‌حمه‌قی و ش‌لو

شی‌وا‌وی و تمبه‌لی و زمانگیران و

ج‌وره شی‌تییه‌ک و ت‌وی له‌په‌ر‌و و

پیتال دوراوو دروستکراو ب‌و یاری.

الْوَرِثَةُ: ک‌ومه‌ل و تاقمی پیکهاتو و

له‌ه‌وزو خ‌یلی جیا‌جیا.

الْوَيْثُ: دمگوت‌ری: (نات لَیثُ) روم‌یکه

تیکه‌لا‌ومو به‌سمر یه‌ک‌دا لال و پال

که‌وت‌وه.

الْمَلِیْثُ: تمبه‌ل له‌بهر قه‌له‌وی.

لَا حَاشِيَةَ لِرَجُلٍ: شته‌که‌ی له‌دم دا هیناو

برد، ج‌وی.

الْوُجَاءُ: پ‌یدا‌ویستی و دمگوت‌ری: (ما

ت‌رکت فی صدره حوجاء ولا لوجاء إلا

قضيتها).

لَا حَاشِيَةَ لِرَجُلٍ: شته‌که دم‌رکه‌وت و

دمگوت‌ری: (لَا حَاشِيَةَ فِي رَأْسِهِ) پ‌یری

له‌سهری دا دم‌رکه‌وت.

لَا حَاشِيَةَ لِرَجُلٍ: پ‌یا‌وه‌که ناسراو دم‌رکه‌وت و

(لَا حَاشِيَةَ لِي أَمْرًا) ک‌اری ت‌وم ب‌و پ‌ون ب‌وه

و (لَا حَاشِيَةَ لِنَجْمٍ) نه‌ست‌یرمه‌که دم‌رکه‌وت و

دره‌وشایه‌وه.

لَا حَاشِيَةَ لِفُلَانٍ لِرَجُلٍ: ه‌لانکه‌س تین‌وی

بوو.

لَا حَاشِيَةَ إِلَى الشَّيْءِ لِرَجُلٍ: له‌دور‌موه ب‌و

شته‌که‌ی پ‌وانی.

لَا حَ الْعِطْشُ أَوْ السَّمَرُ أَوْ الْحَزْنُ فَلَانًا:

تینوایهتی یان سهقه یان خه مو
خه هت فلانکه سی کزو کۆله وار کرد.

لَا حَ الْبَرْقُ: بروسکه چه خماخه ی دا.

لاحه ببصره: به چاو بینو و لئی گوم
بوو.

الْأَخَ الشَّيْئُ: شته که دهرکه وتو ناسرا ه
ده گوتری: (الْأَخَ الرَّجُلُ، و الْأَخَ
النَّجْمَ و الْبَرْقَ).

الْأَخَ بِسِيفِهِ: شمشیره که ی راوه شانو
بریسکه ی ئی پهیدا بوو.

الْأَخَ بِثَوْبِهِ: لکیکی قوماشه که ی گرتو
سوپان دیه وه بۆنه وه ی هرکه سی
حه زی له بینینی بی له دور وه
بیبین.

الْأَخَ بِحَقِّهِ: مافی خۆی برد.

الْأَخَ مِنْ فُلَانٍ: شهرمی له فلان کرد،
ترسی لئی بوو، به زهیی پیدا
هاته وه.

الْأَخَ عَلَى الشَّيْئِ: پشتی به شته که
بهست.

الْأَخَ فَلَانًا: فلانکه سی هه وتاند.

لَوْحٌ بِالشَّيْئِ: شته که ی دهرخست،
بریسکه ی ئی پهیدا کرد.

لَوْحٌ بِسِيفِهِ: شمشیره که ی راوه شانندو
بریسکه ی ئی پهیدا کرد ه (لَوْحٌ
بِثَوْبِهِ) لکیکی قوماشه که ی گرت

راپنواند بۆنه وه ی له دور وه
بیبیندی.

لَوْحٌ لِلْكَلْبِ: نانی نیشان سه که که دا
بۆنه وه ی شوینی بکه وئ.

لَوْحٌ فَلَانًا بِالْعَصَا أَوْ السِّيفِ أَوْ السُّوْطِ أَوْ
النَّفْلِ: له فلانکه سی دا به گۆچان یان
به شمشیر یان به قامچی یان
به نه عل.

لَوْحٌ الْبَرْدِ أَوْ السَّقْمُ فَلَانًا: سه رما یان
نه خۆشی فلانکه سی کزو کۆله وار
کرد پهنگو روی گۆپی ه ده گوتری:
(لَوْحَتَهُ الشَّمْسُ) خۆر پهنگی گۆپی.

لَوْحٌ الشَّيْبُ فَلَانًا: پیری روخساری
فلانکه سی سپی کرد وه.

لَوْحٌ الشَّيْئِ بِالنَّارِ: شته که ی به ناگر
سوور کرد وه.

إِلْتَاخٌ: تینوی بوو، گۆپا.

تَلَوُّحُ الْأَمْرِ: کاره که رۆن بۆوه ناشکرا
بوو.

إِسْتِلَاحٌ: له کاره که ی دا وشیار بوو.

الْأَلَمَةُ: دیارده ه (ك: أَلَوَّاحٍ) ه

ده گوتری: (نظرت الى لوائحه)

سه پیری دیارده کانیم کرد ه

کۆمه ئیک ماده ی یاساین دادهنرین

بوو پیکه ستنی کاروبار له

فه رمانگه یه که دا یان له کۆمپانیو

مه صله هه موئه سه سه یه که دا.

الْمَرْحُ: همر صهفيجهو قهبارميهكي

تهختهئاسا لهدار بئ پان له ئيسقان

پان لهشتي تر بئ.

لَمَرْحُ: لمر دواز: لهوچهيهكي بهردينه

بهناساني نووسيني لهسهر دهرپتهوه

(لوح الجسد) همر شيسقانك پان بئ

وهكوو شهپيلكي شان ه دهگوترئ:

(فلان تام الألواح) فلانكهس

جهستهگهورهيه ه ههروا دهگوترئ:

(ولم يبق منه إلا الألواح) فلانكهس تنها

ئيسقانهكي ماوتهوه ه دمشگوترئ:

(نظرت الى الواحه) روانيمه دياردمو

ديمهنهكاني.

ألواح السلاح: نهووي لهشمشيرو رمبو

شتي وا بريسكهي ئي پهيدا دهبئ

لهبهر سپيهتي.

الْمَرْحُ: چاو تيههئنگوتن ه

سهرگردنيكي خيرا ه لهوچهيهكي

كاغهزي نهستوره پان چندراويكي

نهستوره، ديمهنيكي سروشتي پان

روداويكي ميژوويي بهشيومهيهكي

فهنيو سهرنج راكيش لهسهرى

نهخش دمكرئ.

الْمَرْحُ: تينوايهتي ه هواي نيوان زموي

و ئاسمان.

الْيَاخُ: شتي سبي لههمر شتيك بئ ه

دهگوترئ: (ابيض لياخ) سبي زور

سبي ه دهگوترئ: (لقيته بلياح)

لهكاتي دهمو عهسردا خور هيشتا

بهناسمانهوه بوو توشي بووم ه ههروا

وشهي (الياخ) ناوه بئ بهياني.

الْمَرْحُ: ئيسقان نهستورو كهته ه

مرؤفي قهدياريك نهسبي ورگ

بچوك ه تينو ه ناهرمتيك زور كزو

لاواز بئ ه دريژ ه نازهئيك زوو زوو

تينوي بئ ه كوندهپهپو

دمبهستريتهوه بونهوهي بكريته داو

و تهله بئ گرتني باز ه (ك:

ملاويح).

الْمَرْحُ: همر گيانلهبهريك زوو تينوي

بئ.

الْيَاخُ: بهمانا (المواخ) دي.

لاخه لرخا: تيكهلاوي كرد.

إِلْتَاخُ الشَّيْنُ: شتهكه تيكهئ بوو ه

ههوير كه بگوري و ههئي.

الْمَرْحُ: پوني تواوه لهناو ماستو شتي

واذا.

قَوْدَ لَرْدَا: ملي نهداو زيربار نهيوو ه پوي

لهعهدالمتو حمقخوازي نهكرد ه

لهكارمكهي نهكوئيهوه ه (فهر الرْد).

الْمَرْحُ: دمگوترئ: (عق الرْد)

نهستويهكي نهستورو پتهو.

لاذ بالشين لَرْدَا ولياذا: بهناي بئ شتهكه برد،

خوي خسته باليهوه خوي لهبهنا قايم

کرد ۵ دمگوترئ: (لَجَا إِلَيْهِ وَأَسْتَغَاثَ بِهِ)
 هانای بؤ بردو داوای پارمهتی و
 بههاناوه چوونی لَ کرد.
 لاذ الطريق بالدار: رینگاکه بهدموران
 دموری خانومهکا کراوه بوو.
 ألاذ بالشئئ: خوئی خسته پهناشتهکهو
 شتهکهی کرده ههلاو سهنگهر
 بؤخوئی.
 الاذ الطريق بالدار: رینگاکه دموران
 دموری خانومهکی داوه.
 لاوَذ بالشئئ لَوَاذًا وَمَلَاوَذَةً: بهمانا (لاذ)
 دی.
 لاوَذ القوم: خهنگهکه ههندیکیان
 پهنايان بؤ ههندیکیان برد.
 لاوَز فلان: فلانکس چهندو چونی
 کردو فرتو فیلی هینایه پیشهوه
 بؤنهوهی رزگاری بی.
 التلواذ: دمگوترئ: (للقوم تلواذ)
 خهنگهکه هانا بؤیهکتر دهبهنو
 بههانای یهکتر موه دین.
 لَوَاذ الشئئئ: نزیکی نهو شته:
 دمگوترئ: (له من الدراهم مائة أو
 لراذها) سهد درههم یان نزیکی سهد
 درههمی ههیه.
 اللاذ: قوماشیکی ناوریشمییه لهچین
 دهچندری.
 اللوَذ: ههراخی کیو ۵ دمگوترئ:
 (اعْتَصَمَ بَلَوَذِ الْجَبَلِ وَبِلَوَاذِهِ) ههروا

وشهئ (اللوذ) ناوه بؤ چال و چوئلی
 ناو شیو ۵ ناحیهو دمفهرو
 دمگوترئ: (هو يَطْرُقُ فِي الْوَاذِ
 البلاد) نهو بهناو دمفهرو
 ناوچهکانی ولات دا دمسورپتهوه ۵
 دمگوترئ: (هو لَوَذَهُ) نهو لیئ
 نزیکه.
 لَوَذَان الشئئئ: ناحیهو ناوچهی شت.
 الملاذ: پهناکه ۵ ههلاو سهنگهر.
 الملاوَذ: پشتیوان.
 لاز علیه لَوَازًا: پهناي بؤ برد.
 لاز الشئئئ: شتهکهی خوارد.
 لاز منه: لیئ رزگار بوو.
 لَوَز القطن: پهموکه بهرمکهی
 دمرکهوت.
 لَوَز الثمر: خورماکهی بهبادامو شتی و
 ناواخن کرد.
 اللوز: درمختیکی بهرداره گوئ دمکا،
 وادمبی بادامهکهی شیرینه وادمبی
 تال دمی ۵ (بایهوه شیرینهو بایهوه
 تاله).
 اللوَزَة: گوشتیکه لهپهنا فورگ ۵
 لهملاو نهولای گهرو پییان
 دمگوترئ: نالو ۵ دمگوترئ: (هو
 يشكر لوزتيه) نهو مروفه
 لهوزمهینی (ئالوی) نازاریان ههیه
 ۵ ههروا وشهئ (اللوَزَة) ناوه بؤ
 تۆپی سمت.

لَوْزَةُ الْقَطْنِ: بهری په‌مۆ.

اللَّوْزَيْنِ: له‌بوارى كیمیا‌دا به‌ماده‌یه‌كى

سپى د‌م‌گوت‌رئ كه‌له‌ناوكه بادامى

تال د‌م‌رده‌هین‌درئ، ه‌م‌روا له‌ناوكى

ك‌شمیش و ناوكه ق‌س‌و‌خ

د‌م‌رده‌هین‌درئ و تیک‌ه‌ل به‌ئاو

د‌م‌كرئ و برى ترشه‌لوكى ئى په‌یدا

د‌م‌كرئ

اللَّوْزَيْنِج: جۆره‌ حه‌ل‌واپه‌كه‌ رۆنى

بادامى تێد‌م‌كرئ.

اللَّوْزُ: بادام فروش.

الْمَلَّازُ: په‌ناگه.

الْمَلَّازَةُ: (أَرْض مَلَّازَة) زم‌وییه‌كه

دره‌ختى بادامى زۆره.

الْمَلَّوْزُ: رو‌خسارى جوان و شیرین ه‌ (ر‌ج‌ل

مَلَّوْز) پیاوى رۆح سوک.

لَاسَ الشَّيْئِ لَوْسًا: شته‌كه‌ى چه‌شت،

خواردى.

لَاسِ الْحَلَّالَاتِ: به‌شوین شیرینی‌ه‌كاندا

گه‌پ‌راو خواردنى (ف‌ه‌ر ل‌ا‌س) ه‌ نه‌و

شیرینی خۆره.

لَاسِ الشَّيْئِ فِي فَمِهِ: به‌زمانى شته‌كه‌ى

له‌ناو د‌م‌ى دا هین‌او برد ه‌ د‌ه‌س‌گوت‌رئ:

(هو لا ي‌ل‌وس كذا) نه‌و مرو‌ف‌ه‌ د‌م‌ستى

ناگاته نه‌وه.

اللَّوْسُ: د‌م‌گوت‌رئ: (ماذقت لَوْسًا)

ه‌یچم نه‌چه‌شت‌وه.

اللَّوْسَةُ: پارو یان كه‌م‌تر له‌پ‌ارو.

اللَّوْسُ: د‌م‌گوت‌رئ: (ماذاق عنده لَوْسًا)

ه‌یچى له‌لا نه‌خوارد.

لَاسَ الشَّيْئِ بَعِينَهُ لَوْسًا: له‌كون و كه‌له‌ب‌ه‌ر

پ‌ا سه‌پ‌رى شته‌كه‌ى كرد، یان له‌ژێر

په‌رده‌وه بۆى روانى.

لَاسَ عَنِ الْأَمْرِ: له‌كاره‌كه‌ دوور‌كه‌وته‌وه،

خۆى ئى پاراست.

لَاسَ بِالشَّيْئِ لِيَاْسًا: به‌د‌م‌هورى شته‌كه‌دا

سو‌پ‌ا‌یه‌وه.

الْأَمْسَةُ عَلَى الشَّيْئِ: به‌د‌م‌هورى شته‌كه‌

سو‌پ‌اند‌یه‌وه، له‌ شته‌كه‌ى ه‌ال‌اند،

لَئِي دَاوَاكَرْدَ ه‌ د‌م‌گوت‌رئ: (أَلَصْتُ أَنْ

أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا) و‌یستم شتیكى ئى داوا

ب‌كه‌م ه‌ لَئِي و‌م‌ی‌گرم.

لَاوَسَهُ بَعِينَهُ: چاوى به‌د‌م‌هور‌یدا گ‌ی‌را.

لَاوَسَهُ إِلَيْهِ: سه‌پ‌رى كرد، تێى روانى

وه‌كوو نه‌وه كارێكى پێى ب‌ئ.

لَاوَسَ فُلَانًا: ف‌ی‌ل‌ئى له‌ف‌ل‌ان‌كه‌س كردو

ماست‌او‌چیه‌تى بۆ كرد.

لَاوَسَ الشَّجَرَةَ: نه‌م‌دیو و نه‌و دیوى

له‌قه‌دى داره‌كه‌ كرد بۆ نه‌وه‌ى

ب‌زانى چۆنى د‌م‌ب‌رێته‌وه و له‌كو‌ی‌وه‌ى

د‌م‌ست پێ د‌ه‌كا.

لَوْسٌ: ه‌ه‌نگ‌وینی صاف و ب‌ئ كه‌پ‌ه‌شانى

خوارد.

ت‌ل‌ا‌و‌س: ماست‌او‌چیه‌تى كرد، ف‌ی‌ل‌ و

ته‌له‌كه‌ى كردن.

تَلَوَّصٌ: پیچ و پهنای کردن هه لَسور و داسور پی کرد.

الْوَصُ: ههنگوینی صاف و هه لَوای دروستکراو له ناردو ناو و ههنگوین و (لوقمه قازی).

الْوَصُ: نازاری گوینچه که و نه ستو و نازاری بینه خپه.

الْوَصَةُ: پشت نیشان به هوئی سهرماو شتی وا.

الْوَصُ: هه لَوای له ههنگوین و ناو و نارد دروستکراو (لوقمه قازی).

لاط الشَّيْئُ بالشَّيْئِ لوطاً: پیوهی نووسا.

لاط الشَّيْئُ بقلبي: نهو شتم به دل هه نووسا و (هو لَوَط بقلبي) نهو باشر به دل هه و دهنووس.

لاط فلان لوطاً: فلانکهس نیربازی کرد، پیشه و کرداری گه لی لوطی په پیره و کرد.

لاط بمقه: مافی برد مافی خوی نه دایه.

لاط القاضي فلاناً بفلان: دادومر برپاری دا که فلان کوری فلانه.

لاط الحوض بالطین: هه وزه که ی به قور سواخ دا.

لاط فلاناً بسهم وعین: فلانکهسی به جاو ههنگاو یان به تیر پیکی.

لاط الشَّيْئِ: شته که ی شاردموه و په ردمپوشی کرد.

لاوَط: نیربازی کرد پیشه و رهوشتی قهومی لوطی ره جاو کرد و (شدوئی جینسی هه بوو).

لَوَطٌ بالطيب: بوئی خوشی لی دا و بوئی خوشی تلیه لَسو.

إلتاَطَ به: پیوهی نووسا.

إلتاَطَ الولد: کوری کابرایه کی تری به کوری خوی له قه لَه دا.

إستلاط ولدأ ليس منه: کورپکی بیگانه ی به کوری خوی دانا.

اللوَطُ: شتیک به شتی ترموه بنووس و دهگوتری: (إني لأجدُ في قلبي لَوَطاً)

هه ست ده که هم دل هم خوشه و یستییه کی پیوه نووساوه و پیای کردار جوان و پالتوو عه با.

اللُّطِي: کهسیک رهوشتی قهومی لوط په پیره و بکا.

اللُّوطِيَّة: کهسیک کارو رهوشتی قهومی لوط په پیره و بکا.

اللُّوِيَّة من الطعام: خواردنیک تیکه لاو بووبی تیکه لابی.

لاطهُ لوطاً: دمری کرد له خوی دوور خسته و به ربه رگانی کرد.

إلتاَطَت عَلَيْهِ الحاجة: پیداو یستییه که ی نه هاته دی.

لاعت الشمس فلاناً لوعاً: خور رنگی فلانکهسی گوری.

لایع الحب فلاناً: خوښه ویستی و دلدارى

فلانكهس نه خوښى خست (فالجب

لایع) ۵ دمشگوترى: (لاعه اهنم والحزن)

خه مو خه همت نه خوښى خست، دلى

سوتاند.

الاع الشدي: گوى مه مکه که رهش

هه لگه را.

الاعت الشمس الشينى: خوړ پهنګى

شته که ی گوړی.

لوعه الشوق: شهوق و دلدارى دلى

برژاند.

إلتاع فزاده: دلى به هوى عیشق و

دلداريیه وه برژا.

اللاعۃ: نه و سوزو نه وینه یه که مروء

بهرام بهر منداو کهس و کارى

خوى هه یه تی ۵ له حه دیس دا

هاتووه ۵ (انی لأجد من اللاعة ما

أجد لولدي) هه روا وشه ی (اللاعۃ)

ناوه بؤ مروءى وره بهرزو مهرد ۵

نافرمتى قسه خوښ و زمان شیرین و

دوور له شک و گومانى خراب.

اللوعۃ: نازارو هه لقرچان و

سوتاوییه که مروء له ناکامى

خوښه ویستی یان خه مو خه همت و

شتى وا له ناخى دا هه ستى پی دمکا

۵ پشه یی دمورى گوى مه مک.

لاف الطعام لوقاً: خوارنده که ی خوار،

لرضى دا ۵ یان خوارنده که ی جو ۵

دمگوترى: (أصبح فلان يلوف الطعام

لوقاً حتى إعتدل وإستقام شبعاً).

لافت الذابة الكلا: ولاخه که لهومر مکه ی

بهوشکى خوارد.

اللوف: روه کی که به دارو دیوار

هه لنده گه ری و له لق و پوی شت

ده هالغ چه ند جوړیکى هه یه

خوړسک و رویندراو.

اللوفة: له لهومر ی نازهل و خواردنى

مروء به و جوړمیان دمگوترى:

که ناخوښه و حه زى لى ناکرى.

اللراف: ته و نکمر نه و کهسه ی مافورو

بهرو هالى ته ون دمکا.

الليفت: وشکه لهومر.

الملوف: دمگوترى: (کلا ملوف)

لهومر ی که باران شوړ بؤوه ۵ باران

شته یه تیه وه.

لاق الشينى لوقاً: شته که ی نه رم کرد.

هو لا يلقو عندك: نه و لای تو

داناسه کنى و جیگیر نابى.

لوق لوقاً: نه حمه ق و گیل بوو ۵ (فهو

ألوق) نه حمه ق و گیلک که نه زان

قسه بکا پیى دمگوترى: (ألوق).

لوق الشينى: شته که ی نه رم کردموه.

لوق الطعام: خوارنده که ی بهرؤن چاک

کرد ۵ دمگوترى: (لا أكل إلا ما لوق

لبي) من خواردينك نه رم

نهکرايېتهوه نايخوم، خواردنيک
 نهخرايېته ناو پښهوه نايخوم.
 اللواق: دمگوترئ: (ماذاق لواق) هيچي
 نهچهشتووه.

اللوق: همرشتيک نهرم کرايېتهوه
 لهخواردن و شتي وا.
 اللوق: سمعات.

اللوق: رونهکهره ۵ پښهکهره و خورما
 ۵ پان پښ و خورما.
 لاکه لوکا: شتهکي لهدمي دا هيناو
 برود جوي.

لاک اللقمة: پارومکي جو ۵ بهيواشي
 جوي.

لاک الفرس اللجام: نهسپهکه لغاومکي
 گهست، جوي ۵ دمشگوترئ: (فلان يلوك
 اعراض الناس) فلانکس عهيب و عار
 پال خهك دمداو ههميشه زوباني
 لهغهيبهتكردن دا بهكارديني.
 اللوالك: دمگوترئ: (ماذاق لوكا) هيچي
 نهچهشتووه.

لولا: پيتيکه ماناي نهوه دهگهپهنك كه
 فلان شت نابي لهبر بووني فلان
 شت ۵ بهعهرمي پي دمگوترئ:
 (حرف امتناع لوجود) ۵ جاري
 واهميه (لولا) ماناي ههثناني تيډايه
 ۵ وادمبي لومهو سهرزمنشتي تيډايه.
 اللولاء: زيان و تنگو چهلمه ۵
 دمگوترئ: (وقعوا في اللولاء) كهوته
 ناو چورتمو تنگانموه.

اللؤب: ناوي زور كهبهفيجقهو تهوژم
 لهزاركي گوزمو بوري و شتي واوه
 دپته دمر ۵ ناميريكه لهدار پان
 لهمهعدمن به شيويهكي
 حلهزوني كوتايي دي ۵ لهبوازي
 ميكانيكيا به ناميريكي شت
 بهرزكردنهوي قورس دمگوترئ.

اللؤبي: نهو شتهيه لهسهر شيويه
 لهولهب بي ۵ دمشگوترئ: (سلم
 لولبي) پهيزمو قاليرمهپهكي
 حلهزونييه.

الحركة اللؤبية: سوارنهوي قهبارميهكه
 بهدموري سهنتهريكي چهسپاودا
 وپراي جولهپهكي گواسراوه بهرمو
 نهوسهنتهريه.

لامه على كذا لوما: سهرزمنشتي كرد ۵
 (فهو لائم) ۵ (ك: لوم، وليم) ۵
 دمشگوترئ: (انت الوم من فلان) تو
 زياتر شياوي نهوي سهرزمنشت
 بكرئي تا فلانكس.

لسم بالرجل: لهمپهر خرايه نيوان
 پياوكمو مهبستهكهي ۵ هوكاري
 گهپشتن بهمهبستهكاني دهسته بهر
 نهبوون.

الام فلان: فلانكس كاريكي كرد
 سهرزمنشتي بكرئ ۵ پان فلانكس
 بوو بهلومهكار.

الَام فَلَائاً: سهرزمنشتی فلانکەسی کرد.

لَاوَمُهُ مِلَاوَمَةٌ وَلِوَاماً: ههریه که لهوانه

سهرزمنشتی نهوی تریانی کرد.

لُومَ: سهرزمنشتی کرد، زۆری

سهرزمنشت کرد.

إِلْتَامٌ: قیوئی سهرزمنشتی کرد.

تَلَاوَمُوا: خه ئه که که ههریه که یان

لهناستی خۆیه وه لۆمه ی نهوی تری

کرد.

تَلَوَّمَ عَلَى الْأَمْرِ: له سهرکارمه که مایه وه

هه لۆیسته ی له سهر کارمه کرد

دمگوتری: (تَلَوَّمَ فِي الْأَمْرِ) له

کارمه که دا مایه وه و چاومروان بوو

ناخۆ ئاکامی چی دهیی.

إِسْتَلَامٌ: شیای لۆمه کردن بوو.

إِسْتَلَامٌ إِلَى ضَيْفَةٍ: باش خزمهتی

میوانه که ی نه کرد.

الَلَامَةُ: سهرزمنشتکار و دمگوتری:

(إِسْتَحَقَّ اللَّامَةُ وَانْغَى عَلَيْهِ بِاللَّامَةِ).

اللَّامُ: دمنگی که له دمنگه کانی هیجا واته

پیتی (لام) و به هیزو پته و له ههر

شتیک بی و کارمسات و به لا و

که سایه تی مرؤف.

اللَّامَةُ: به لا و کارمسات و کاریک جینگای

سهرزمنشت بی.

اللَّوَامَةُ: پێداویستی و دمگوتری: (قَضَى

الْقَوْمَ لُؤَامَاتٍ لَهُمْ) خه ئه که که

پێداویستی خۆیان جێبه جی کرد.

الْلُومُ: به لا و جورتم.

الْلُومَى وَالْلُومَاءُ: ئافهرتی

سهرزمنشتکار.

الْلُومَةُ: هه له و دمگوتری: (جاء بلومة)

تاوانی نه نجام دا.

الْلُومَةُ: (رَجَلَ لُومَةً) پیاوی که زۆر

سهرزمنشت ده کری.

الْمَلُومُ: که سیک خۆ بخاته حاله تیکه وه

لۆمه بکری و که سیک چاومروان بی

کاری بۆ جێبه جی بکری.

الْمَلَامُ وَالْمَلَامَةُ: سهرزمنشت.

لُومًا: وشه یه که وه کوو وشه ی

(لولا) وایه ده جێته سهر پسته ی

نیسمی و فیعلی نه وه ده که یه نی که

پسته ی دووم نابێ له بهر بوونی

پسته ی یه که م و واده بی مانای

هه ئێنانی تێدا یه و هورئان

ده فهرموی: «لَوْ مَا تَأْتَيْنَا بِالْمَلَايِكَةِ»:

نه وه بۆچی فریشته نایه ته

سهرمان؟.

لُؤْنٌ: پمگی ئی پهیدا بوو و دمگوتری:

(لُؤْنُ الْبُسْرِ) خورما که ئال و بۆلی

تیکه وت.

لُؤْنُ الشَّيْبُ فِيهِ: موی سهر و پشی سپی

بوون و نیشانه ی پیری تێدا

دهرکه وت.

لُؤْنُ الشَّيْئِ: شته که ی پمگ کرد،

پمگیکی تێدا پهیدا کرد.

تَلَوْنُ الشَّيْءِ: شته که رهنگی گرت.

تَلَوْنُ فُلَانٍ: فلانکس لهسر رپوشتیکی

به ردموام نه بوو.

إِلَوْنٌ: به مانا (تَلَوْن) دئ.

التَّلَوِينُ: پيشکه شکر دنی جوره ها

خواردمه منی بؤ له زمت و مرگرتن،

گور انکاری له نوسلوبی قسه کردن دا.

الْلَوْنُ: رهنگ: که دیاردمیه که

به قه باره وه، یان بلخ: عمره زیکه

به جیسمه وه (ک: ألوان) ه همروا

وشه ی (اللون) ناوه بؤ جورى شت

دمگوترئ: (أتی بالوان من الحديث

والطعام) جوره ها قسه و

خواردمه منی هینایه پیشه وه.

الْمَلَوْنُ مِنَ النَّاسِ: بهو خه لکانه

دمگوترئ که سپی پیست نین.

لَاةَ السَّرَابِ لَوْهًا وَلَوْهَانًا: تراویلکه که

شه پؤلی داو بریسکایه وه.

تَلَوَّةُ السَّرَابِ: به مانا (لاة) دئ.

اللَّهَةُ: مار.

لَوْهُ السَّرَابِ وَلَوْهَتُهُ: بریه وه بریسکه ی

تراویلکه ه دمگوترئ: (رایست لَوْهَة

السراب وَلَوْهَتُهُ).

الْوَرَى فلان: فلانکس زوری خوزگه

خواستن و زورچار وشه ی (لَوْرَى

دوبارمگرمه و تی: خوزگه وام

بگردایه و وام نه گردایه.

الْأُورَةُ: رگه زی رومکی (الزنبقية) به

له ولاتی گهرمه سیر دهرؤی.

الْأُورَةُ: درمختی (المازبونية) به ه

نه مامی درمختی (الأنجوجية)

که بسوتیندرئ بونیکی خوشی لی دئ

ه پیچی دمگوترئ: (العرد الهندي).

الْلَوُ: ناخاوتنی به نه سپایی ه پوچ و

به تال ه دمگوترئ: (لا يعرف الحَوَّ من

اللَّوِّ) حه ق و به تال لیك جیاناکاته وه

ه خوزگه خواهستن و بریاگوتن ه

دمگوترئ: (إياك من اللَوِّ فإن اللَوَّ من

الشیطان) خو بپاریزه له گوتنی

وشه ی (لَوِّ) دوی چووه مه که وه،

مه لی خوزگه وام بگردایه کاشکی

وام نه گردایه، بریا وام بگوتایه

چونکه نه م حالته له و مومسه و

ناراسته کردنی شه پتانه.

الْلَوَةُ: خراب و ناشیرین ه دمگوترئ:

(لَوَةُ لِفُلَانٍ بما صنع) خرابی و

ناشیرینی بؤ فلان به هوی نه و

کردمومیه وه.

الْلَوَةُ: بخور سوتاندن.

لَوِي عَلَيْهِ لِيًا وَلَوِيًا: لای لی کردم وه ه

چاومروانی کرد ه دمگوترئ: (مَرَّ

لایلری علی أحد) پویش و ناوری

له هیج نه دایه و موم ه لوپسته ی لهسر

هیج نه کرد.

لَوِي الشَّيْئِ: شتهكهی باداو دوولای

کردموه ه (لوی الحَيْل) حهبلهکهی بادا

دوولای کردموه ه همروا دهگوترئ:

(لوی يَذَهْ وإِصْبَعَه) دمستی نوشتاندموه،

قامکی نوشتاندموه.

لَوِي الشَّرِب: قوماشهکهی گوشو

هه لئیکلؤفت بؤنهوهی ئاوی

پئومنه میئن.

لَوِي رَأْسَهْ ویراسه: سهری خوی پاووشاند ه

جاری وایش دمبی مانای پو لیومرگیران

دهگه یهئ.

لَوِي الحَزَن قَلْبَه: خه مو خهفمت دلی ناسک

کردؤتهوه.

لَوِي فَلَاناً دِيْنَهْ ویدینه: قهرزی فلانی

دواخست.

لَوِي فَلَاناً حَقَهْ: ئینکاری حقهی فلانکهی

کردو نه جووه ژئری.

لَوِي أَمْرَهْ: کارمهی شاردموه بهردهپؤشی

کرد.

لَوِي عَنْهُ الحَبَر: ههوالهکهی بهناپاست پی

پاگه یاند.

لَوِي سِيْرَهْ: نهئینهکهی شاردموه.

لَوِي فَلَاناً عَلَى فَلَان لَيَّا: فلانکهی پیش

فلان کرد، همروا دهگوترئ: (أَسْرَت

الليالي كَفَهْ عَلَى الْعَصَا) پؤژگار بهری

کردو ناچاری کرد گؤجان تاوداتئ ه بؤ

پیاوی نازا دهگوترئ: (مَائِلَوِي ظَهْرَهْ)

پشتی ناچه می ه کهمس ناتوانئ پشتی

لهزهوی بدا.

لَوِي الْفَرَسُ: نهسبهکه پشتی خوار بوو ه

(فهر لَوِي) (لَوِي الْقَرْن) شاخ خوار.

لَوِي الطَّرِيقُ: پئگاکه دووربوو، نهزاندراو

بوو.

لَوِي الْكَلَّا: لهوپرکه وشك بوو، یان

وشك و تهپر.

أَلَوِي بِرَأْسَهْ: سهری خوی خوارکردموه،

سهری دانهواند.

أَلَوِي الْإِنْسَان: مروفهکه پؤیشت بؤ

لبه لانهکه ه مروفهکه زؤر وتهی

خؤژگهو کاشکئ و بهپاری دوباره

کردموه.

أَلَوِي فَلَان: فلانکهمس کشتو کالهکهی

وشك بؤوه ه نهو شتهی بهدانیسقه

ههئ گرتبو بؤ خویان میوان

خواردی.

أَلَوِي الْبَقْلُ: گیاو گزمکه پوتایهوهو

وشك بوو.

أَلَوِي بِالْشَيْئِ: شتهکهی برد.

أَلَوِي يِيْدَهْ أَوْ بَشْرَهْ: بهدمستی یان

بهدمستهسرو شتی وا ناماژهی کرد.

أَلَوِي بَحْهْ: ئینکاری مافی نهوی کرد.

أَلَوِي بِهَم الدَّهْر: پؤژگار لهناوی بردن.

أَلَوِي الْعِقَابُ بِالْشَيْئِ: دالاشهکه

شتهکهی فراندو بردی.

أَلْوَى اللّوَاءُ: ثَالِثَى دروستکردن یان ثَالِثَى
بهرزکردموه.

لَاوَتْ الْحَيَّةُ الْحَيَّةَ مَلَاوَاةً: ماره‌که خَوَى
له‌ماره‌که باهه‌ئدا.

لَرَوَى عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کاره‌که لَى قَوْن
کرده‌موه.

لَرَوَى أَعْنَاقَ الرِّجَالِ فِي الْجِدَالِ: به‌سهر
پیاوه‌کاندا زَالِ بوو.

إِلْتَوَى الشَّيْئُ: شته‌که بادر او دوولا
هاته‌موه.

إِلْتَوَى الْأَمْرُ: کاره‌که قورسو نه‌سته‌م
بوو.

إِلْتَوَتْ عَلَى حَاجَتِي: کاره‌که‌م له‌سهرم
گران وه‌ستا.

إِلْتَوَى عَنِ الْأَمْرِ: له‌کاره‌که‌دا قونگرانی
کرد.

تَلَاوُوا عَلَيْهِ: لَبِی کۆبوونه‌موه.
تَلَوَى الشَّيْئُ: شته‌که بادر او دوولا بۆوه.
تَلَوْتُ الْحَيَّةُ: ماره‌که پاڤۆکه‌ی به‌ست.

تَلَوَى الْبَرْقُ فِي السَّحَابِ: هه‌وره
بروسکه‌که چه‌خماخه‌ی داو
به‌چه‌ند لایه‌ک دا بروسکه‌که
پوناکی دا.

إِسْتَلَوَى بِهِمُ الدَّهْرُ: پۆژگار له‌ناوی
بردن.

الْإِسْتِواءُ: له‌زاراوه‌ی نه‌ندان‌زیاری دا
بریتیه له‌حاله‌تیکی هه‌باره

که‌لایه‌کی به‌چه‌سپێ و لاکه‌ی تر
له‌سوحیتکه‌وه باهه‌ئبدری.

الْأَلْوَاءُ: قَوْلَی شِیْءٍ هـ دمه‌رو ناوچه‌ی
ولات.

الْأَرْبَاءُ: نامیری داخ‌کردن.

الْأَسْوَى: به‌مانا (الْأَسْوَى) دى، نازارته‌که
له‌گه‌ده‌دا په‌یدا دمی.

الْأَسْوَى: لِه‌لَان که‌به‌رزونزمی تَبِیکه‌وئ
هـ یان کۆتایی لِه‌لَان.

الْأَسْوَاءُ: ثَالَا؛ نه‌مه‌ ئالایه‌که له‌ئالای

فه‌رمی به‌چوگ‌تره‌ ئالای په‌سمى پیتی

دمگوتری: (الرَّايَةُ) هـ له‌زاراوه‌ی

عه‌سکه‌ریدا (الْأَسْوَاءُ) پله‌یه‌کی

سه‌ربازییه‌ له‌ژوور پله‌ی عه‌قیده‌و

له‌خوار پله‌ی فه‌ریقه‌وه‌یه.

الْأَسْوَاءُ: بَالْتَنده‌یه‌که له‌ولاتی شام

ناسراوه‌و پیتی دمگوتری: (أَبُو لُؤَيٍّ)

ئهم بَالْتَنده‌ دمتوانی ملی خوی بۆ

دواخۆیه‌وه و مرچه‌رخینی و بای بدا.

الْأَسْوَى: له‌ومرێ وشك هـ یان له‌ومرې

تَبِیکه‌ل بوو له‌ته‌رپوڤۆش.

الْأَلْوِيَّةُ: ئهو خواردنه‌ی له‌خه‌لکی تری

ده‌شاریه‌وه و په‌زمه‌نده‌ی ده‌که‌ی

بۆخودی خۆت یان بۆ میوان.

الْأَلْيَانُ: به‌ندگرن پێچه‌وانه‌ی

به‌ره‌ئلاوی و په‌هابوون.

الْيَتَةُ: خزمى نزيك و نزيكتر ۵ دارى
عودو بخورد.

الملاوى: پيگه ى خوارو خيچ ۵
لهزاراوه ى مؤسيقادا بريتييه
لهپارچه داربك بو پيگه وه بهستنى
ژپيهكان.

ملترى الوادي: چالي و قورتو پيچى شيو
۵ دمگوترى: (بلغوا ملترى الوادي).

لَا تُعْنِ الْأَمْرَ لَيْتاً: مهنعى كرد
لهكارمگه و لای دا.

لَا تَفْلَانْ حَقَه: حهقى فلانكهسى كه م
كردهوه.

لَا تَفْلَانْ: ههوالى ناراستى دا بهفلان ۵
دمگوترى: (ما أَلَا تَه مِنْ أَجْرِهِ شَيْئاً):
هيچى لهكرپيهكه ى كه م نهكردهوه.
الْيَتُ: لامل.

لَيْتَ: حهرفى موشه به به به فعله و
تهمه نناو خوزگه دمگه يهنئ ۵ بهزورى
بوشتى محال بهكاردئ و مكوو شاعير
دهلئ (أَلَا لَيْتَ الشَّبَابَ يَعُودُ يَوْمًا
فَأَخْبِرَهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبَ).

لَا يَتُّهُ مَلَايَتُهُ وَلِيَاناً: بازى بوذا، شانازى
كرد به خو شوبهاندنى بهشير.

لَيْتَ فُلَان: فلانكهس و مكوو شيرى لئ
هات ۵ خوى بهيمهكيك لههوزى (بنى
ليث) لهقه لهم دا ۵ يان و مكوو هوزى
بهنى لهيس دهمارگير بوو.

تَلَيْتَ فُلَان: بهمانا (لَيْتَ) دئ.

إِسْتَلَيْتَ فُلَان: فلانكهس و مكوو شيرى
لئ هات لهنازا بهتى دا.

الْأَلَيْتُ: نازاو چاونه ترس ۵ دمگوترى:
(هو أَلَيْتُ أَصْحَابَهُ) نهو نازاترينى
هاوه لهكانيهتى، لههه مووانيان زياتر
ورمبه رزو چاونه ترسه ۵ (ك: ليث).

الْلَاث: شير.

الْلَيْثُ: بههيزو توانا ۵ شير ۵ نازاو
چاونه ترس ۵ زمانر هوان ۵ جورپكه
لهجالجالتوكه مينش و شتى وا نيچير
دمكا ۵ (ك: ليث).

لَيْتَ عَفْرَيْن: بپرپيهكه و مكوو جانه و موى
حهرياو وايه.

الْلَيْثَةُ: ديله شير ۵ (ك: لَيْثَات) ۵ ههروا
ناوه بو حوشترى بههيز.

الْمَلَيْثُ: بههيزو تواناو بههه لهمت و
جوست و چالاك.

الْمَلَيْثُ: قه لهو (فَحُلْ مَلَيْثٌ) كه ليكى
بههيزو توانايه دهليى شيره.

لَيْسَ فُلَان لَيْساً: نازا بوو ۵ لهمال
دانىشت و نه هاته دمر.

لَيْسَ عَنْهُ: لئى بئ ناگابوو ۵ (فهو أَلَيْسَ) ۵
(ك: لَيْسَ).

تَلَايَسَ فُلَان: فلانكهس پرموشت بهمرز
بوو.

تَلَايَسَ عَنْ كَذَا: چاوى لهو شته نوهانند.

الْأَلَيْسُ: نهو کهسهیه لهمالی خوئی
 دمرنهچیو لهچوار دیواری مالی
 خوئی دانیشی ۵ (خوئیری و گهواد،
 نهو کهسهی دمرانی مال و مندالی
 رهوشت نرمن بهلام هیج ههلوئستی
 بیوانه نانوینی ۵ شیر ۵ حوشر
 کهباری ئی دهرئی و مل درئز دهکا
 جینگه جینگ ناکا ۵ (ک: لیس).

المَلَّاسُ: تهمله و هونگران.

لَئْسَ: وشهیهکه نهفی و مزعو حال دهکا ۵
 نهمه فیعلیکی نهگۆره پهك شیوهی
 ههیه ۵ نیسم مهر فوع دهکا و خه بهر
 مه منصوب دهکا ۵ دهگوترئ: (لَئْسَ زَيْدٌ
 قائماً).

لَا صَ عَنْهُ لَيْسَ: لئی کلابو لئی لاداو لئی
 دوور کهوتهوه.

لَا صَ الشَّيْءُ: شتهکهی لهقاندو جولاندی
 بۆنهوهی شتهکه دهر بهینی.

الْأَصَ الشَّيْءُ: بهمانا (لاصه) دئ.

الْأَصَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکهس چاو و
 پاوی کرد، فیلئ کرد.

لَا طَ بِالشَّيْءِ لَيْطًا: بهشتهکهوه نووسا ۵
 دهگوترئ: (فلان مایلیط به النعیم)
 فلانکهس شیای نازو نیعمهت نیه.

لَا طَ الشَّيْءُ بَقَلْبِهِ: شتهکه بهدلیهوه
 نووساو لای خو شه و پست بوو.

لَا طَ الْقَاضِي فَلَانًا بِفَلَانٍ: دادومر فلانکهسی
 کرده کوپی فلان و بهوهجهو نهوهی
 نهوی دانا.

لَا طَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا نهفرینی لهفلانکهس
 کردو لهپهحهتهتی خوئی دووری
 خستهوه.

الْأَطَ: پان نهوی دا، کردیه کوپی نهو.
 الَّيَاطُ: رهنک ۵ کلس و گهچ.

الَّيَاطُ: توئکلی ههرشتیک ۵ پیست ۵
 (ک: ألياط) ۵ رهنک ۵ دهگوترئ:

(أَيْتَهُ وَلَيْطُ الشَّمْسِ لَمْ يُقْشِرْ) هاتم
 بۆلای بهیانی هیشتا رهنک و سورایی
 کهناری ئاسمان ههر مابوو واته خوړ
 ههته هاتبوو.

الَّيَاطَةُ: توئکلی هه صهب ۵ کهوان ۵
 ههرشتیک پتهوئی.

لَا عَ لَيْعًا وَلَيْعَانًا: هاتو هاواری کرد، گریا
 ۵ نارازی بوو ۵ غه مبار بوو.

لَا عَ الْجَمْعُ فَلَانًا لَيْعَةً: برسیهتی فلانکهسی
 برژاند.

لَا عَ لَيْعَةً: نارحهتهت بوو هاواری کرد ۵
 (فهر لایع و هی لایع).

الْأَع: نارازی بوو، خه مو خهفهتی خوئی
 دهر بری.

الَّيَّاعُ: (ریح لیاع) ره شه پای بههیز یان
 گهرم.

لَيْعَةُ الْجَمْعِ: ناوسک چوزانهوو
 هه لقرجانی گهده.

- الملياع: حوشرتك زوو تينوى بى ۵ پان
 نهو حوشرهيه پيش گارانه حوشره
 دمكهوى و دهر او پاشان بولايان
 دمكهپيتهوه.
 لاغهُ الشَّيْءِ لَيْغاً: داواى شتهكهى لى
 كرد بؤنهوى لى بستينى.
 تَلَيْغٌ: نهحمهق بوو.
 الأَلْيَغُ: نهو كهسهى لهقسو ناخاوتنى
 دا زور پيتى (ى) بهكاربينى ۵
 دمگوترى: (فلان ألغ ألغ).
 اللأغ: (طعام سائغ لأغ) خواردنيكه
 بهناسانى قوت دهجى.
 لاف الطعام: خواردنهكهى خوارد.
 لَيْغَت الغسيلة: نهمامهكه پتهو بوو
 توپكلى نهستور بوو.
 لَيْفُ الشَّيْءِ: شتهكهى به (ليفه- پرزو
 پالى درهخت) شت.
 لَيْفُ اللَّيْفِ: ليفهى كردن.
 اللَّيْفُ: توپكلى دارخورما كه
 بهتهنيشت لقهكانيهوميه.
 الليفاني: پيش پروپان و دريژ ۵ (لحيه
 ليفانية) پيشيكي پروپان و بلاوه
 بوو.
 لاقت الدراة لَيْغاً: ممرمهكه بهكه
 بهليفهكهوه نووسا.
 لاق الدراة: بؤ قهلهمو نوجهكهى ليفهى
 باشى داناو نوكى قهلهمهكهى خاوين
 كردهوه.
- لاق الشَّيْءِ به لَيْغاً ولياقاً: شتهكه پيوه
 نووسا ۵ دمگوترى: (لاق الشَّيْءِ بقلبي)
 شتهكه بهدلمهوه نووسا ۵ (هذا امر لا
 يليق بك) نهمه بؤتؤ ناگونجى ۵ (ما
 لَقْتُ بعدك بأرض) دواى تؤ دلم بههيچ
 شوپنيكهوه نانوسى ۵ (فلان ما يليق
 بكفه درهم) فلانكس پاره
 بهدهستيهوه نامينى ۵ ههروا
 دمگوترى: (هذا سيف لأيلق شيئاً) نهمه
 شمشيريكه ههرشتيكي بهربى دهپري ۵
 ههروا دمگوترى: (ليق الثريد بالسمن)
 تريتهكهى زور چهوركرد.
 التاق له: لهگهلى كهوت ومگري بوو
 لى جيانهبووه.
 التاق فلان بفلان: فلانكس
 بهفلانكسهوه نووسا ۵ دمگوترى:
 (التاق قلبي بفلان) دلم
 بهفلانكسهوه نووساوه خوشم
 دهوئ.
 التاق بالشئ: هينايهتى بهشتهكه كرد
 پيوستى بهشتى تر نهبوو.
 إستلاق به: پيوه نووساند ۵ شتهكهى
 لكاند بهشتيكي ترهوه.
 اللياق: پاوان و لهوپگا ۵ دمگوترى:
 (ما في الأرض لياق) لهولات دا پاوان
 لهومر نهماوه ۵ جيگر بوون و
 بهردهوامبوون لهسهركار.

الْيَاقُ: بَلَيْسَى نَاكِر.

الْيَاقَةُ: سُولُوكُ وَرَهْشَتِي جَوَانُ وَ
بِهَنْدَمَب.

الْيَقِي: شَتِيكِي رَمَشَه دَمَكِرِيَتَه كَلَهَوَه.

الْيَقِي: پارچه هه وری بجوک بجوک و
پهرته وازه به ناسمانه وه.

الْلَقَةُ: لَيْقَهی ناو شوشه مهره کعب ه

په رۆیه که ده خریته ناو شوشه

مهره که به سه وه مهره که به که

هه لده مزئی بۆنه وهی که ئوچه که

ده خاته ناویه وه زۆر مهره که

هه لنه گری ه قوری لینج که به ده مست

خوش دمرئی و دیواری پی سواخ

دمرئی.

الْمُلْتَأَقُ: دَمُ وَ چَاو جَوَان، رُوحَسَارِي

تَهرو تازه همرکه سی بیینی

شهیدی دمی.

الْأَلْ قَوْمُ وَالْيَلْرَا: خَه لکه که کهوتنه

شه وه وه.

لَايَلَه مَلَايَلَه وَلِيَالَا: بُو شَهوِيَك به کری

گرت ه شه وه شه مامه لهی له گه ل

کرد ه وکوو چۆن وشه (مَشَاهِرَة)

بُو مامه لهی مانگو مانگو (مَيَاوَمَة)

بُو مامه لهی رۆزو به رۆز به کار

ده هیندری.

الْأَيْلُ: (لِيلْ أَيْلُ): شَهوِي زۆر تاريك.

الْأَيْلُ: (لِيلْ لَائِلُ): شَهوِي زۆر تاريك.

الْيَيْلُ: شَهوِي: كَه به شوين رۆزی دا دی

له خۆرنا و ابوونه وه تا دمرکهوتنی

خۆر له خۆر هه لاته وه سه ره له نوئ ه

له زار وهی شه ره دا

له خۆرنا و ابوونه وه ده مست پیدمکات

تا دمرکهوتنی به یانی و روناکی ناسۆ

له لای خۆر هه لاته وه.

الْيَيْلَة: يَه ك شَهوِي ه ئه مشه وه، تاکی

(الْلِيلُ) ه (ك: لِيَال).

لِيلِي الْحَمَر: سَه رَمَتَاي سَه رَخُوشِي وَ

له زمته و خۆشی مهستی ه (أم لیلی)

شه راب وهی.

لِيلَة لِيلِي: شَهوِي زۆر تاريك و دريژ.

الْيَيْلَاءُ: (لِيلَة لِيَال) شَهوِي زۆر تاريك ه

يان شهوِي سَيِيَه مَو كُوتَايِي مانگ.

الْمَيْلُ: (لِيلْ مَلِيلُ) شَهوِي زۆر تاريك.

الْيَيْمُ: بِرَوَانَه مَادَهی (لَام).

الْيَيْمُون: دَرَه خَتِي لِيْمُو؛ دَرَه خَتِيكِي

به رداره، دَرَه خَتِي بِورَتَه قَال وَ

نارنج و لِيْمُو به شِيرِيْنِي وَ مَزِيَه وه

به هه موويان ده گوتري: لِيْمُون،

له ولاتي ميصر بهم دَرَه خَتَانَه

ده گوتري: (الْمَوَالِخ) له ولاتي شام

پَيِيَان ده گوتري: (الْحَرَامِض).

الْيَيْمُونِيَت: لَه بَوَارِي زَمَوِي نَاسِي دا

بِرِيْتِيَه لَه كَانِي نُوْكَسِيْدِي نَاسْتِي

ناوي.

الان الشئى لينا وليانا: نهرم بوو، ناسان و

بهيدست بوو ۵ (فهر لين ولين) ۵

دمگوترى: (رجل لين الجانب) پياويکه

نهرم و نيان و مامه له خو شه.

الان الشئى والين: شته کهى نهرم و

نيان کرد ۵ دمگوترى: (الان للقرم

جناحه) بهيدى و هيمنى له گه ل

خه لکه که دا جولايه وه.

لاينه ملاينه: نهرمى له گه ل دا نواندو

ناسانکارى له گه ل کرد.

لين الشئى: شته کهى نهرم کرد.

تلين الشئى: شته که نهرم بوو.

تلين لفلان: ماستاو چيه تى بو

فلانکه س کرد.

استلان العيش: ژيانى به نهرم و نيان

هاته بهرچاو ۵ پان ژيانه کهى

به نهرم و خوش دانا.

الائين: نهرم ۵ (ك: لايين).

الليان: نهرم ۵ دمگوترى: (نزلوا بليان

الأرض) له نهرم ه لانى زموى دا

جيگير بوون ۵ ژيانى نهرم و نيان

به ناز پهرومرده ۵ دمگوترى: (هو لي

ليان من العيش).

اللي: نهرم ۵ دمگوترى: (نزلوا بليين

الأرض).

حروف اللين: (أ، و، ي) ن همر و وشه

(اللين) ناوه بو ههموو جورىك

له جورمکانى دارخورما جگه

له دارخورماى عه جو ۵ قورشان

دمه فرموى: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾.

اللين: پشتى و سهرين که سهرين

دمه خريته سهر.

الليان: بر وانه مادهى (لوى).

الملينة: دمگوترى: (انه لذو ملينة) نهو

خاومنى پهوشتى نهرم و نيان وه

مامه له خو شه.

اللين: دهرمانيكه به كاردى بو پهوانى و

ناسان هاتنه دهرى پيساى

له ريخوله وه.

لاه لينها: خوى شاردموه ۵ بهرزيوه.

اللياء: شتيكه و مكوو نوک وايه، زور

سپييه، له ولاتى حيجاز زورمو

دمخورى ۵ نهو وشه يه دمگوترى

ناوه لئاو بو نافرمتى سپى پيست ۵

ههروا ناوه بو په گه زى ماسى

له پيرى (الأشلاق).

اللياء: زموى دووره ناو.

الميم: پیتی بیستو چواره مینی
هیجایه، شوینی هاتنه دهره وهی
نیوانی دولیوه، لهگه‌ل گوتنی دا
ههوا لهلوته وه دهچیته ناو
جهسته وه.

ما: بۆجه‌ند مانایه‌ک دئ:

۱. نه‌فی ده‌گه‌یه‌نی و ده‌چیته سه‌ر
رسته‌ی فیعلی و ئیسمی.
۲. واده‌بی له‌گه‌ل رسته‌که‌ی دا ده‌بیته
مه‌صدری موئه‌وه‌ل.

۳. جاری واهه‌یه مانای پرسیار
ده‌به‌خشی، پیی ده‌گوترئ: (ما
الإستفهامية).

۴. واده‌بی مانای شهرت ده‌گه‌یه‌نی
پیی ده‌گوترئ (ما الشرطية).

۵. مانای سه‌رسام بوون ده‌گه‌یه‌نی.

۶. به‌مانا وشه‌ی (الذی) دئ.

زۆرمانای تریش ده‌گه‌یه‌نی و له‌کتیبه
نه‌حویه‌کان دا رونکراوته وه.

مَاجَ مَاجَا: شه‌ری کرد.

مَوْجَ مَوْجَةً: شیوا، تی‌کچوو.

مَوْجَ المَاءِ: ناومکه سویر بوو (فه‌ر
مَاجَ).

مَادَ النِّبَاتُ وَالشَّجَرُ مَادَا: پروومکه‌که
دره‌خته‌که گه‌شه‌ی کرد ناوی تی‌گه‌را

ناسک و نه‌رم و نیان بوو.

أَمَادَ الرِّیْ أَوِ الرِّبِيعِ النِّبَاتُ: ناومکه
یان هه‌وا به‌هاریه‌که رومکه‌که‌ی
نه‌رم و ناسک کرد.

أَمْتَانِ خَيْرًا: خیر و بی‌ری په‌یدا کرد.

المَادُ: هه‌رشتی‌ک نه‌رم و نیان و ناسک
بی ده‌گوترئ: (غَضَنَ مَادَ): له‌قه
دره‌ختی‌کی نه‌رم و نیانه ده‌ (فسی
مَادَ): گه‌نجی‌کی ته‌رو ناسکه ده‌ (مَادُ
الشباب): ته‌رو تازمه‌ی گه‌نجایه‌تی.

المَعِيدُ: له‌قه دره‌ختی نه‌رم و شل.

مَادَ بَيْنَ الْقَوْمِ مَارًا: نیوانی خه‌لکه‌که‌ی
تیک دا، فیتنه‌یی خسته نیوانیان هوه.
مَثَرُ الْجُرْحِ مَارًا: برینه‌که هه‌له‌مه‌یه‌وه.
مَثَرًا عَلَى فُلَانٍ: پیی وابوو فلان‌کس
دوژمنیه‌تی.

أَمَارَ مَالَهُ: مال و سامانه‌که‌ی تیک دا.

مَاعَرَ بَيْنَ الْقَوْمِ مَاعَارَةً وَمِثَارًا:
نیوانی خه‌لکه‌که‌ی شیواند.

المَعِيرُ: نیوان تی‌کدرو فیتنه‌وه
دوزوبان ده‌ (أَمَرُ مِيرَ): کار‌کی
فورسو گرانه.

المِثْرَةُ: تۆله ده‌ دوژمنایه‌تی ده‌
فیتنه‌یی.

مِثْسَ الدِّبَاغِ الْجِلْدَ: ده‌باغچه‌که

پيښتهكهى پاك كردهوه.

توره بوونى زور.

مَسَّسُ الْجَرْحُ مَاسًا: برينهكه گهره بوو.

مَامَاتُ الشَّاةِ (وَالظَّبِيَّةُ): مهرهكه

الْمَاسُ: فيتنه دوزبان.

دريژهى به بارهبارى خوى دا.

مَاشَى الْمَطَرِ الْأَرْضُ مَاشًا: بارانهكه

مَانَ الْقَوْمَ مَانًا: نهركى بزيوى

زهوييهكهى شوردهوه.

خهكهكهى خسته نهستوى خوى.

الْمِطُّ: دهگوترى: (إِمْتَلَأْ فَلَانَ فَلَا يَجِدُ

مَانَ الرَّجُلُ: خوى لهپياوهكه پاراست

مِطًّا): فلانكس خوى داپشت و

زمبرى لهناوكى پياومهكه دا.

پريووه.

مَانَ فِي الْأَمْرِ: لهكارهكه ورد بيوه بيري

مَتَّقَ الصَّبِيَّ مَاتًا: مندالهكه گپوى

لى كردهوه.

گرت.

مَانَ فَلَانًا: فلانكسى فيركرد.

مَتَّقَ الرَّجُلُ: پياوهكه لهپق ههلساوى

مَانَ الشَّيْءِ: شتهكهى نامادهكرد.

خوى خهريكه بگري.

الْمَانُ: تهنكايى دهوران دهورى جهنگ

أَمَاقُ فَلَانَ: فلانكس چووه ناو رق و

داريكه ناسنيكى بهسهرهوه زهوى

كينهوه.

پي دمكيلدري.

أَمَاقُ الصَّبِيِّ: به مانا (مَتَّقَ) دئ.

الْمَانَةُ: ناوك و دهوروبهرى (ك):

إِمْتَاقُ غَضَبِ فَلَانَ: رقى فلانكس

مانات ومون).

زور توندو تيز بوو.

الْمَيْئَةُ: نيشانهى شت و نارمى شت و

إِمْتَاقُ إِلَيَّ بِالْبُكَاءِ: لهبهرجاوى من

دهگوترى: (إِنْ قَصَرَ الْخُطْبَةُ مِئَةً مِنْ

لهپرمهى گريانى دا.

فَقِهِ الرَّجُلِ) و كورتى وتار

الْمَاقُ وَالْمَاقُ: قلينچكى چاو بهلاى

نيشانهيهكه له نيشانهكانى ژيري

لوتموه و (ك: آماق و آماق).

پياومهكه.

الْمُوقُ وَالْمُوقُ: قلينچكى چاوى بهلاى

الْمُؤْتَةُ: بزيو و (ك: مُؤَن).

لوتموه.

الْمُؤْتَةُ: به مانا (المؤنه) دئ.

الْمُوقُ وَالْمُوقُ مِنَ الْأَرْضِ: قهراخ و

الْمَمَانَةُ: شياوو لايهق و دهگوترى: (هو

بيجاغى زهوى و (ك: آماق و آماق).

ممانه لكذا).

الْمَاقَةُ: جوړه لرخه و پرخهيهكه

مَاقِ الشَّجَرِ مَاقًا: درهختهكه گهلاى كرد،

توشى مرووف دهبى و رهق ههلسانو

پشكوت.

مَایِ فِي الشَّيْئِ: زَیْدِ مَرْوِی لَه شتَه که دا

کردو تَیْدَا قَوْلِبُووه.

مَایِ السَّقَاءُ: کونده که ی پان و پۆر کرد

لَیْکِ کِشَایَه وه بۆئَه وه ی فراوان بی.

مَایِ بَیْنِ الْقَوْمِ: فِیتَنه و نَاشوبی خسته

نَیْوان خه لکه که.

مَایِ الْقَوْمِ: خَوِی بوو به تهراو که ی

سه د، ژماره ی سه دی تهراو کرد

(فَهِم مَیْیُون) نهوانه سه دی تهراون.

امایِ الْقَوْمِ: خه لکه که بون به سه د.

امَاتِ الدَّرَاهِمِ: دیره مه کهان بون

به سه د.

امایِ فُلَانِ الْقَوْمِ: فُلَانْ که س

خه لکه که ی به که سانی دی کرده

سه د.

مَایِ: ده گوتری: (شَارَطَه مُمَاءة):

له سه د تَیْپَه ی ه هه وه ک

ده گوتری: (شَارَطَه مُؤَالَفَة): له هه زار

تَیْپَه ی.

تَمَایِ الْجَلْدِ: پَیْسْتَه که کشاو

فراوان بوو.

المِاءُ: ده جار ده ه (ک: مِائَات

و مِئُون).

مَتُّ اِلَیْهِ بِقَرَابَةٍ وَنَحْوَهَا مَتًّا: هانای بو

برد ه (فَهْر مَات).

مَتُّ الْحَبْلِ: حه بله که ی له بیر که هینایه

دهر به بی نه وه چهرخ و فه له ک

به کار بیئی.

مَائَةٌ: خزمایه تی وه بیر هینایه وه.

تَمَتَّى فِي الْحَبْلِ: ویستی حه بله که

بقرتیئی.

المَائَةُ: حورمه ت و هؤکار.

الْمَعَاتُ: نه وه ی هانای پی ده بری

وه کوو خزمایه تی.

مَتَّحَ النَّهَارُ مَتَّحًا: رۆژگار دریژ بۆوه.

مَتَّحَ الْجَرَادُ: کولله که کلکی لهزه ی

چه قاند بۆئَه وه ی هیلکه بکا، گهرا

دابئی.

مَتَّحَ الشَّيْئُ: شته که ی هه لکه ند ه

ده گوتری: (مَتَّحَ فُلَانًا): فُلَانْ که سی

خسته سه رزه ی تریلی کرد.

مَتَّحَ الدَّلُؤُ: په تی دۆلچه که ی پاکیشا.

مَتَّحَ الْمَاءُ: ئاوی ده رهینا ه ئاوی

هه لَیْجَا.

امَتَّحَ النَّهَارُ وَالْجَرَادُ: به مانا

(مَتَّحَ دَی).

امَتَّحَ الشَّيْئُ: شته که ی له شوینی

خوی ده رهینا.

تَمَتَّحَتِ الْمَطِيَّةُ بِأَيْدِيهَا فِي السَّيْرِ:

و لا خه که قاچه کهانی به ته مبه لی

هه لَیْنا له رۆیشتنه که ی دا.

المُتَوَّجُ: که سیك به توانابی بۆ ئاو

هه لَکِشَان له بیر ه (بَئَر مُتَوَّجُ):

بیری که به ده سه ست ئاوی لی

ده ده هیندری.

مَتَّعَ الشَّيْئَ: شته‌کە‌ی لە‌شوینی خۆی
هە‌لکە‌ند.

مَتَّعَ فُلَانًا: لە‌فلانکە‌سی دا.

مَتَّعَ الشَّيْئَ مَثْرًا: شته‌کە‌ی بێ‌یه‌وه‌.

مَتَّعَ الْحَبْلَ: حە‌بلە‌کە‌ی درێژ‌کرده‌وه‌.

مَتَّعَ الشَّيْئَ: بە‌مه‌تر مە‌زن‌ده‌ی شته‌کە‌ی
کرد.

تَمَاتَرَتِ النَّارُ مِنَ الزَّوْدِ: ئاگر
لە‌چەر‌خە‌کە‌ کە‌وته‌ خوار.

تَمَاتَرَتِ الْقَوْمُ الشَّيْئَ: خە‌لکە‌کە‌
شته‌کە‌یان لێ‌ک کێ‌شایه‌وه‌
هە‌ریه‌کە‌یان لە‌لای خۆیه‌وه‌ بۆ‌لای
خۆی کێ‌ش کرد.

إِمْتَرَّ الْحَبْلُ إِمْتَارًا: حە‌بلە‌کە‌ درێژ
بوو، کشا.

الْمِثْرُ: مه‌تر ئامێری پێ‌وان ە‌ ئامێری
نە‌ندازە‌گرتن ە‌ ئامێرێ‌کە‌ سەر‌ه‌تا
لە‌فەر‌ه‌نسا کاری پێ‌ کراوه‌ دوایی
زور‌به‌ی گە‌ل و نە‌تە‌وه‌کان
بە‌کاریان هێ‌نا.

مَتَّشَهُ الشَّيْئَ مَتَّشًا: شته‌کە‌ی
کۆ‌کرده‌وه‌ ە‌ بە‌پە‌نجە‌کانی بۆ‌لای
کرده‌وه‌.

مَتَّشَت عَيْنُهُ مَتَّشًا: چاوی کز بوون
باش نە‌یان بینی.

الْمَتَّشُ: سە‌پپاییه‌کە‌ لە‌سەر نینۆ‌کی
زارۆ‌کان دە‌رده‌که‌وێ‌.

مَتَّعَ الشَّيْئَ مَتَّوعًا: شته‌کە‌ لە‌باشی دا

گە‌یشته‌ ئه‌وه‌پەر ە‌ شته‌کە‌ درێژ‌بۆ‌وه‌،
بە‌رز‌بۆ‌وه‌ ە‌ دە‌گوترێ‌: (متع النهار
والضحى).

مَتَّعَ فُلَانٌ: فلانکە‌س لە‌ره‌وشتی بە‌رز دا
پێ‌شکە‌وت و ره‌وشت جوان بوو.
مَتَّعَ الْحَبْلُ: حە‌بلە‌کە‌ گشت بوو پتە‌و
بوو، باش بادرا.

مَتَّعَ النَّبِيذُ: سەر‌کە‌کە‌ زۆ‌ر سور بوو ە
(فهو مائع).

مَتَّعَ بِالشَّيْئِ: شته‌کە‌ی برد.

مَتَّعَ اللَّهُ فُلَانًا بِكَذَا: خودا جێ‌ه‌وی بۆ
فلانکە‌س درێژ‌کرد بۆ‌ئە‌وه‌ی درێژە
بە‌سود مە‌ندبوون لە‌وشته‌ بدا.

مَتَّعَ الشَّيْئَ مَتَّاعًا: شته‌کە‌ باش بوو، ساغ
بوو.

امْتَعَ بِالشَّيْئِ: شته‌کە‌ی بۆ‌ پایە‌دار بوو
لێ‌ی سود مە‌ند بوو.

امْتَعَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا تە‌مه‌نی
فلانکە‌سی درێژ‌ کرد ە‌ دە‌گوترێ‌:
(امتع الله بكذا): خودا هێ‌شتیه‌وه‌
بۆ‌ئە‌وه‌ی بە‌وشته‌ سودمە‌ند بێ‌و
بە‌شوینی ئە‌و کە‌یف خۆش بێ‌.

امْتَعَ بِعَالِهِ: لە‌زە‌مت و خۆشی لە‌مال و
سامانی خۆی بینی.

امْتَعَنِي بِفِرَاقِهِ: بە‌جودا بۆ‌نە‌وه‌ لە‌و
سودی بێ‌ گە‌یاندم.

امْتَعَنِي عَنْ كَذَا: لە‌وشته‌ بێ‌ ئاتاجی
کردم.

شیعه باوه ۵ نهو مالّو سامانهی	مَتَّعَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی درِیژ‌کردموه.
پیاو دمیدا به‌ژنی ته‌لا‌قدرای.	مَتَّعَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا ته‌مه‌نی
مَتَّكَ الشَّيْئُ مَتَّكَ: شته‌ک‌ه‌ی برپه‌وه	فلان‌ک‌ه‌سی درِیژ‌ کرد ۵ ده‌ش‌گوت‌ری:
که‌رتی کرد.	(مَتَّعَهُ اللَّهُ بَكْذَا): خودا به‌وشته
مات‌که فی‌البیع: له‌مامه‌له‌که‌دا زال بوو	له‌زمتو خو‌شی بو به‌رقه‌رار کرد.
به‌سه‌ری دا.	مَتَّعَ الرَّجُلُ مُطْلَقَتَهُ: پیاوه‌که له‌دوای
تَمَتَّكَ الشَّرَابُ: ورده ورده	ته‌لا‌قدانی ژنه‌ک‌ه‌ی هه‌ندی
شله‌مه‌نییه‌ک‌ه‌ی خواردموه.	پی‌داو‌یستی ژبانی پی‌دا.
المُتَّكَ: لوتی می‌ش و می‌شوله ۵	تَمَتَّعَ بَكْذَا: له‌زمتو خو‌شی به‌وشته
به‌روبوومی نارنج.	بو‌ده‌سته به‌ر بوو.
مَتَّلَ الشَّيْئُ مَثَلًا: شته‌ک‌ه‌ی جو‌لان‌دو	تَمَتَّعَ الْعَمْرَةَ إِلَى الْحَجِّ: له‌نیه‌متو
له‌قاندی.	پو‌شاکی عه‌مر‌دا مایه‌وه تا
مَتَّنَ بِالْمَكَانِ مَثْنًا: له‌شو‌ینه‌که جی‌گیر	ئه‌ر‌که‌کانی حه‌ج‌شی نه‌ن‌جام دان،
بوو مایه‌وه.	واته ئه‌ر‌که‌کانی عه‌مر‌وه حه‌ج‌ی
مَتَّنَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س سو‌پندی خوارد.	پی‌که‌وه ئه‌ن‌جام دان.
مَتَّنَ بِفُلَانٍ: هه‌موو رو‌ژه‌که به‌ر‌پ‌گادا	استم‌تع ب‌ک‌ذا: له‌زمتو خو‌شی له‌وشته
بردی و په‌وی پی‌ کرد.	وم‌ر‌گرت.
مَتَّنَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی درِیژ‌ کردموه.	الْمَاتِعُ: شتی باش و بی غه‌ش له‌هه‌ر
مَتَّنَ فُلَانًا: زه‌بری له‌پشتی فلان‌ک‌ه‌س دا.	شَتِّكَ بَيَّ.
مَتَّنَ الْكِبْشُ: له‌ر‌م‌گه‌وه گونی به‌ر‌انه‌ک‌ه‌ی	الْمَتَاعُ: له‌زمتو خو‌شی ۵ هه‌رش‌تِیک
ده‌ره‌ینان.	سودی لی ببین‌دری و هه‌ول بل‌ری
مَتَّنَ الشَّيْئُ مَثَانَةً: شته‌که په‌ق و پته‌و	په‌ز‌مه‌نده ب‌ک‌ری ۵ و‌ه‌کوو خو‌راک و
بوو ۵ ده‌گوت‌ری: (حَبْلُ مَتْنٍ وَرَأَى	کالای ناو‌مال و که‌ره‌سته‌ی تر.
متن).	الْمُتْعَةُ: هه‌رش‌تِیک له‌زمتو خو‌شی لی
المَتْنِ: صیغه‌ت‌یک‌ی په‌رو‌م‌ر‌د‌گاره	ده‌سته‌به‌ر بی و‌ه‌کوو راو‌ه‌ش‌کارو
به‌مانا خاوه‌ن هی‌زو توانایه،	یاری و پیاسه ۵ ئه‌ن‌جام‌دانی حه‌ج و
به‌ده‌سه‌لاتی ره‌هایه.	عه‌مره به‌یه‌که‌وه ۵ ژن مار‌م‌کردنی
	کاتی و‌ه‌کوو له‌لای هه‌ندی پی‌ری

اَمْتَنَ فَلَانًا: زمبیری له پشستی فلانکەس دا.

ماتنه: کئی بپکئی له گهه دا کردو له مه بهست دوری خسته وه بهربه رهگانی کردو دژی وهستا دهگوترئ: (ماتنه في الشعر): شه ره شیعری له گهه دا کردو بۆری دا ههروا دهگوترئ: (سار سیراً ماتنأ): بهخیرایی رویشته.

مَتْنُ الشَّيْئِ: توندو پتهوی کرد دهگوترئ: (مَتْنُ القوسِ وَمَتْنُ البناءِ): دیوارمکهی پتهو کرد.

ثَمَاتَنَ الشَّاعِرَانِ فِي الشَّعْرِ: دوو شاعیرمکه شه ره شیعریان کردو بهربه رچی پهکتریان دایه وه. الثَّمَنَانِ: نهو پهتهی باقه قهسه له شتی وای به ده بهستری.

الماتن: لهزاراوهی نوسهران دا نهو کهسه به بناغه وه مهتنی کتیبه که دمنوو سی به پچه وانهی رافه کهرو شیکه ره وه.

المَتْنُ: پشت.

مَتْنُ الْأَرْضِ: تهپۆلکهو شوینی پتهوی ناو زمو.

مَتْنُ الْكِتَابِ: دهقه سه ره مکی وهصلیه گانی کتیب.

مَتْنُ النَّهَارِ: تهواوی رۆژ هه موو ماوهی

رۆژ ه (ك: متان ومتون).

المتنان: نهملاو نهولای موراغهی پشت له راستو چه په وه.

المتننة: نهوهی له زمو پتهوو رقه لانه ه تهپۆلکهو تمبار ه لایه کی پشته چ راست یان چه پ.

مَتَهْ فَلَانٌ مَثَا: فلان گومرا بوو، سه ری لی شیوا.

ثَمَاتَه عَنْه: خۆی لی گیل کرد.

ثَمَاتَه الْقَوْمُ: خه لکه که دوور کهوته وه.

ثَمَّتَه: سه رسام بوو ه خۆی گیل وه حمه ق کرد ه دور کهوته وه.

ثَمَّتَه فِي الشَّيْئِ: زیدمه رۆی له شته که دا کرد.

مَتَا الْحَبْلِ وَغَيْرِهِ مَثَوًا: چه به که ی درێژ کرده وه.

مَتَا فَلَانًا بِالْعَصَا: به گۆجان له فلانکەسی دا.

مَتَا فِي الْأَرْضِ: له زمو دا کۆششی کردو په له ی کرد.

امتى: ته مه نی درێژ بوو ه رزق و رۆژی زۆرو هه مه جوړ بوو.

تَمَّتْ: به مانا (تَمَطَّى) دئ.

مَتَّى: زمرفی زهمانه وه بۆ په رسیار له رۆژگارو کات دئ.

مَتَّ الرَّجُلُ مَتًا: پیاوه که نارمقی کرد ه

بِهَسَرِ پِیستی جهسته یه وه شتیک
 بیندرا و مکوو روژن و ابوو.
 مَثَ السَّقَاءُ: کونده ناومکه، گۆزه ناوه که
 ناوی لی جو، تهره شوحی پهیدا کرد.
 مَثَ الْعَظْمُ: نِیسقانه که هرچی مؤخی
 تییدا بوو هاته دمر.
 مَثَ يَدَهُ وَاَصَابِعَهُ بِالْمَنْدِيلِ: دهست و
 په نجهی به دهسته سر سپینه وه.
 مَثَ شَارِبِهِ: سمیلی چه وربون و به دهستی
 سپینی به لام شوینه واری چه وریبان
 پیومهیه.
 مَثَ الْجُرْحُ: کیم و زوخاوی ناو برینه که ی
 دمر کرد و پاکی کرده وه.
 الْمِثْلُ: (نبت مثا): رومکی شیدار.
 مَثَجَ الشَّيْنُ مَنَجًا: شته که ی تیکه لاو
 کرد.
 مَثَجَ فَلَانًا: خواردنی دمر خواردی فلان دا.
 مَثَدَ بَيْنَ الْحَجَارَةِ مَثَدًا: له نیوان دو
 به رددا خوی مه لاس داو له وپوه
 سهیری جم و جوئی دوژمنی کرد.
 مَثَدَ فَلَانًا: فلانکه سی کرده چه شارکه،
 ره بیته و سهنگه ر.
 الْمَاثِدُ: ره بیته و سهنگه ر.
 مَثَلَ الرَّجُلُ بَيْنَ يَدَيِ فَلَانٍ مَثُولًا:
 پیاومکه لای فلان دهسته و نه زمر
 راوستا، ناماده باشی خوی بو خزمهت
 نیشان دا.

مَثَلَ فَلَانٍ فَلَانًا: فلانکه سی ته میلی
 فلانی کرد و له جیاتی نه و کاره گانی
 نه نجام دان و خوی به نه و شوبه اند.
 مَثَلَ التَّمَاثِيلِ: په بیکه ره که ی تاشی.
 مَثَلَ بِفُلَانٍ مَثَلًا وَمُثَنًةً: سوکایه تی
 به فلان کرد دهم و لوتی برین و
 نه تکی کرد.
 مَثَلَ فَلَانٍ بَيْنَ يَدَيِ الْوَالِي مَثُولًا:
 فلانکه سی له به رده م پاشا راوستا.
 مَثَلَ الرَّجُلِ مَثَلَةً: پیاومکه ریزدرو
 شکو مهند بوو.
 امْثَلُ فَلَانًا: فلانکه سی نه تک کرد و
 له توله ی کوژراوی خوی گوشتیه وه و
 پیاو به داد و مهر ده لی: (امثلي من
 فلان): له جیاتی فلان بم کوژه و
 هه روا دمگوتری: (قد امثله الحاكم
 منه).
 مَائِلُ الشَّيْنِ: و مکوو نه وشته ی بوو
 له و دمچوو و دمگوتری: (مائِل فلاناً
 بفلان): فلانکه سی به فلانکه سه وه
 شوبه اند.
 مَثَلَ بِفُلَانٍ: سوکایه تی به فلان کرد،
 دهم و لوتی فلانکه سی بری.
 مَثَلَ الشَّيْنِ بِالشَّيْنِ: شته که ی
 به شته که شوبه اند.
 مَثَلَ الشَّيْنِ لِفُلَانٍ: شته که ی بو
 فلانکه سی وینا کرد و راینواند.

مَثَلُ الْمَسْرُوحَةِ: شانۆگهرییه که می رانواند.

مَثَلُ التَّمَاثِيلِ: پهیکه مرکابی رانواند، وینای کردن.

إِمْثَالُ أَمْرِهِ: فهرمانبهررداری
فهرمانه گانی بوو، پابه نندی
فهرمان و ناموژگارییه گانی کرد
شوین ریبازی نهو کهوت و لای نه دا
دهشگوتری: (امثالیه غرضاً):
کردپانه نیشانه و همدفخی خوین
فسه و تیره گانیان ناراسته ی
نهو کردن.

إِمْثَالُ الْمَثَلِ: په ندو مه سه له که می
تصه ور کرد.

إِمْثَالُ مَنْ فُلَانٍ: توله ی له فلانکه س
ستاند.

إِمْثَالُ عِنْدَهُمْ مَثَلًا حَسَنًا: دپره
شیریکی خویندموه نه مجار به دو
نهو دا شیریکی تری خویندموه.

تَمَائِلُ الشُّيْثَانِ: دوسته که لیک چون.
تَمَائِلُ الْعَلِيلِ مِنْ عِلَّتِهِ: نه خو شه که
خهریکه چاک بیتوه.

تَمَثَّلَ الشُّيْثُ: وینه ی شته که ی کیشا
وه کوو وینه ی شته که خو ی
دمرخست.

تَمَثَّلَ بَيْنَ يَدَيْهِ: له پیتش دمی دا
راو ه س ت او ناماد مباحشی

فهرمانبهررداری بوو.

تَمَثَّلَ بِالشُّيْثِ: شته که ی به نمونه
هینایه وه.

الأمثال (اسم تفضیل): باشتر
دهگوتری: (فلان أمثل بني فلان):
فلانکه س باشترین مروقی هو ی
فلانه دهشگوتری: (المريض اليوم
أمثل): نه خو شه که نه مرو
ته ندروستی باشتره له مروژانی
پیشوو.

الأمثولة: نهو جوړه شیرعانه که
به نمونه دهیندرینه وه.

الْإِمْثَالُ: پهیکه ی له بهر د اناشراو
یان له مس و شتی وا داپنژاو.

التمثيلية: کارنکی همنی و ناوازه یه
به په خشان یان به شیرع نه نجام
دمدری وینای شتیکی حه قیقی و
روداو یان هه لبه س تراو دمکیش.

المِثَالُ: نمونه و قالب که شتی تری
له سر وینا دمکریت.

المِثَالِي: نمونه یی ده شتی که له بوارو
جوړی خو ی دا ته او بی.

المِثَالُ: پهیکه تاش.

المِثْلُ: هاوشیوه هاو وینه و هاوشان.

المِثْلُ: هاوشیوه په ندو عیبرت ده

رسم ته په که له ده قی ک

دمرده هیندری و بونمونه و په ند

دهيئندريتهوه بهبئ نهوهي گۆرانكارى
تيدابكرئ ومكوو پهئدى (في الصيف
ضبت اللبن) يان (الرائد لا يكذب أهله)
ه چيروك و حيكايات لهسهر زمانى
گيانداران ومكوو چيروكهكانى كتيبي
كليلهو ديمنه.

المثلة: تولهو سزاو نهكردن ه (ك:
مثلات).

المثلة: تولهو سزاو نهكردن.
المثيل: هاوشيوه، هاو ويئه ه (ك:
امثال) ه بهمانا شكودارو ريزدار دئ
ه (ك: مثلاً).

الممثل: نهكهر؛ نهوكهسهي لهسهر
شانو كارىكا.

متمث زق السمن: هيزهكه روئى
ليچوو.

متمث فلان الشئى: شتهكهى لهئاو دا
نقوم كرد.

متمث الفتيلة: روئ يان نهوتى
لهچراكه كرد.

متمث الشئى: شتهكهى جولاند ه
دمگوتري: (أخذه فمئكة): شتهكهى

گرت و نهمديوو نهوديوى كرد.
مئنه مئنا: ميزهئدانى ههنگاوت.

مئن مئنا: ميزه چركهى بوو،
ميزهئدانى نازارى بوو.

المئاة: ميزهئدان.

مَجَّ الماء او الشراب من فيه: ناومكهى
تف دايهوه ه دمگوتري: (كلام تمجُّه
الاساع): هسهيمكه گويچكه ومري
ناگري ه (مَجَّت النحل العسل):
ههنگهكه ههنگوينهكهى تف دايهوه ه
(الآبات يمج الندى): رومكهكه شهونمى
دمردا.

مَجَّ شِدْقاً الهرم: ههردو لاشهويلهى
پيرهكه شل بوون.

مَجَّ العنب: تريهكه پيگهيشتو شيرين
بوو.

إنمَجَّت نقطة من القلم: پرژيك
لهقهئلم پرژا.

المجَّاج: ههرشتيك لهدهم تفى
دميهوه.

مضجَّاج الغم: تفى ناودهم.
مجَّاج النحل: ههنگوين.

مجَّاج العنب: شيلهى تري.
مجَّاج المزن: بارانى ههور.

المجَّاجَة: تف ه (مجاجة الشئى):
گوشراوى شت.

المجَّاج: كهسيك زور ئاو لهدهم رادا.
مَجَّدَ فلان مَجِّداً: فلانكهس خاومن

مهجدو شكؤ بوو.
مَجَّدَ فلاناً: لهشكودارى دا بهسهر فلان دا

زال بوو ه دمگوتري: (ماجدَه فَمَجْدَةٌ).
مَجَّدَ فلان مجادة: فلانكهس خاومن شكؤ

مَجْرَ مِنَ الْمَاءِ: وەرگی پر بوو لهناوو

تینواپه تی نه شکا.

مَجْرَتِ الشَّاةُ: مهرکه بیچومهکی

لهورگی دا گه وړه بوو بوخوشی

لاواز بوو.

امَجْرَتِ الشَّاةُ: بهمانا (مَجْرَت) دی.

الْأَمْجَرُ: ورگ زلو جهسته لواز.

الْمَجْرُ: ههرشتیک زور بی ۵ سوپای

زورو بی شومار.

الْمَجْرُ: عهیاریکی نالتونه سهرتا

له ولاتی مهجهر داهاتووه له بواری

خشلی نافرمتان داو بو به هادانانو

دیاری کردنی نرخ کاری پی دمکری

۵ ههردانه مهجهرپیک نرخه کی

بیستو ههشت قیراته ۵ یان سی

بهش له چواربهشی مسقالتیکه.

الْمُجْرُ مِنَ النِّسَاءِ: نهو نافرته په

به سکیک دوو مندالی بین ۵

مهپرکی ناوس کهورگی گه وړه بیو

نه خوش بیو جهسته لواز بی

به ناخوشی بیچوی بیی ۵

حوشتریکه لهسک وهستابیته وه.

مَجْسَهُ: کردی به مهجوسی و ناگر

پهرست.

تَمَجْسُ: چوو پیری مهجوسیا نه وه،

بوو به ناگر پهرست.

الْمَجْسُ: گهل و هوژیک یان چهند

بوو ۵ (فهر مجید).

الْمَجْدَةُ: بهگه ورمو شکومهندی لهقه له

دا ۵ وهسپی دا.

الْمَجْدُ الْعَطَاءُ: بهخشه کهی زور کرد.

الْمَجْدَةُ: له شکوداری دا پیشپرکیی

له گهن دا کرد.

الْمَجْدَةُ: وهسپی کردو بهگه ورمو زانی.

الْمَجْدُ الْعَطَاءُ: بهخشه کهی زور کرد.

تَمَاجِدُوا: شانازیان بهسمر یه کتر دا

کرد ۵ ههرکهسه پیاوړتی و ریزداری

خوی خسته رو وهسپی خوی دا ۵

دمشگوتری: (تَمَاجِدُ الْقَوْمِ فِيمَا

بَيْنَهُمْ): خه لکه که لهناو خویان

خویان هه لئاپه وه.

تَمَجْدُ: شکودار بوو.

اسْتَمَجْدُ: بوو به خاوهن مهجدو

شکومهندی.

اسْتَمَجْدُ الْمَرْحِ وَالْفَقَارُ: درهختی

مهرخ و غهفار بلایسهی ناگره که یان

خوش کرد.

الْمَاجِدُ: ریزدارو خاوهن شکو.

الْمَجْدُ: ریزو شکومهندی و

وهجاخراده پی ۵ رهوشتی بهرزو

بوماوه له باوک و باپیرانه وه.

الْمَجِيدُ: خاوهنی زور رهوشتی بهرزو

شکومهندی ۵ ناویکه لهناوه

جوانه کانی پهرومردگار.

تَمَاجَعًا: قسهی گائتهو سهپریان
ناراسته‌ی به‌کتر کرد.

تَمَجَّعَ: شیرو خورمای خوارد.

المَجَاعَة: پاشماوه‌ی پیخوری شیرو
خورما.

المَجَاعُ: که‌سیک هه‌ومسی له‌قسه‌ی
گائتهو سهپریج که‌سیک هه‌زی
له‌کیشتی خورماو شیربی واته
خورماو شیر بکاته پیخورو هه‌زی
لی بی.

المَجْعَة: نافرمتی بی حه‌یا.

المَجِيعُ: جوړیکه له‌پیخور له‌شیرو
خورما دروست دمکری.

مَجَلَّتْ يده مَجَلًا وَمَجُولًا: دمستی
بلوخی کرد ۵ پیستی دمستی پتهو
زبر بوو.

مَجَلَّ الحَافِرُ: سمی ولاخه‌که سواو رمقو
پتهو بوو.

مَجَلَّتْ يده: به‌مانا (مَجَلَّتْ) دئ.

أَمَجَلَّ العملُ يده: ئیشکردن بلوخی
له‌پیستی دمستی دا په‌یدا کرد.

تَمَجَّلَ الجُلْدُ قِيحًا وَدَمًا: پیستی
بلوخی کردو کیم و زوخاوی تیدا
په‌یدا بوو.

المَجَلُّ: کرانه‌ووو شل بوونی رمگی
پاشوی ولاخه ۵ که‌دمبیته عه‌یب بو
نه‌سپ.

المَجْلَة: توپکلیکی ته‌نکه ژرموه‌ی

هؤزو نه‌ته‌ومن که رۆزیان په‌رستوو
یان مانگو ناگریان په‌رستوو
له‌سه‌ده‌ی سییه‌می پیش زاپینه‌وه نه‌م
ناوه‌یان به‌سهردا پراوه.

المجوسى: کاهین و کوله‌ومنانی لای
ناشورییه‌کان و فارسه کۆنه‌کان.

المجوسية: بیرو باومری
ناگریه‌رسته‌کان له‌به‌ریز راگرتنی ۵
نه‌ستیره‌و ناگر ۵ یان ده‌گوترئ:
(مه‌جوسیه‌ت) ناپینیکی کۆنه
زمراده‌شت تازه‌ی کردموو لی زیاد
کرد.

المجسطى: کتبییکی کۆنه له‌بواری
نه‌ندازیارى و ئاسمان‌شوناسی
به‌طليموسى فه‌له‌کی سالی ۱۴۰
زایینی دایناوه له‌سهرده‌می خه‌لیفه
مه‌ئمون دا و مرگپر دایه سهر زامانی
عه‌ره‌می و له‌بواری خو‌ی دا
سهرچاومه‌کی باومر پیکراو بوو.

مَجَّعَ مَجْعًا: شیرو خورمای به‌یه‌که‌وه
کرده پیخورو خواردی.

مَجَّعَ مَجَاعَةً: قسه‌ی راست و گائته‌ی
تیکه‌ل به‌یه‌ک کرد.

مَجَّعَ مَجَاعَةً: به‌مانا (مَجَّعَ) دئ.

ماجعة: قسه‌ی گائتهو گه‌پی ناراسته
کرد.

إمْتَجَعَ: شیرو خورمای کرده پیخورو
خواردی.

المَمَجُنْ: دهگوترئ: (طريق مَمَجُنْ):

رئگای راست و ریکخراوو تهخت
کراو.

مَجُنْقُ الْقَوْمُ: خهئگهکه بهقوجهقایینی
بهردیان هاویشته.

الْمَنْجِنِيقُ: نامیریک بووه کاتی خوئی
بهردیان بی هاویشتهوو دهکوو
قوجهقایینی بو روخاندن و گرتنی
قهلاو شوره.

مَحْتَه مَحْتًا: پری کرد لهرق و کینه.
مَحْتُ الْيَوْمِ مَحْتًا: روزهکهی زور گهرم
بوو.

الْمَحْتُ: پتهوو توندو تیز لهههرشتیک
دا بی ۵ دهگوترئ: (يوم محت):
روژئیکی گهرم و کوشندهیه.

مَجَجَ الشَّيْئُ مَجْجًا: شتهکهی مائی و
کرانندی تامادهسهرمکییهکهی
دمرکهوت.

مَحَجَّتِ الرِّيحُ الْأَرْضَ: رهشهاکه گل و
خوئی سهر روی زهوی رامالی.

مَحَجَّ الْعَرْدُ: شوپکه دارهکهی سپی کرد
تویکلی دامالی.

مَحَجَّ الْجِلْدُ: پیستهکهی شیلا ههلی گلؤفت
بوئنهوهی نهرم بی.

مَحَجَّ اللَّبَنُ: ماستهکهی ههژاند بوئنهوهی
بیکاته دؤ.

مَحَجَّ الدَّلْوُ: دؤلچهکهی راومشانند.

دهبیته بلوق و ناوی تیدا کؤدهبیتهوه
لهئاکامی نیش کردن دا.

مَجْمَجَ فُلَانٌ فِي خَبْرِهِ: فلانکس لهههوال
گیرانهومکهدا منجه منجی کردو
شتهکهی باش رون نهکردموه.

مَجْمَجَ الْكِتَابُ: نویسنی کتیبهکهی
تیکهل و پیکهل کرد بهقهلهم
شیواندی.

تَمَجْمَجَ الْكُفْلُ: سمتی لهقهلهوی و
بهختهومری دا دهلهرنهوه.

الْمَجْمَاجُ: شلو شیواو تهمله.
مَجَنَ الشَّيْئُ مُجُونًا: شتهکه رهق و پتهو
بوو.

مَجَنَ فُلَانٌ مُجُونًا وَجَانَةً: فلانکس بی
حهیاو بی چاوو رو بوو ۵ (فهر ماجن
وهی ماجنه) ۵ فلانکس راست و درؤی
تیکهل کردو ههلهومر بوو ۵ دهگوترئ:
(مَجَنَّتْ فَاَسَكْتُ): قسهی ناشیرینی
کردو بی دمنگ کرا.

مَاجَنَهُ: سوعبهت و یاری لهگهل کردو
راست و درؤی تیکهل کرد.

تَاجَنَّا: سوعبهت و گائتهو گههپان
بهیهکهوه کرد.

المجان: بهخویرایی بهبی بهها ۵
دهگوترئ: (أخذ الشَّيْئُ مَجَانًا) ۵ ههروا
وشهی المجان بهمانا زور وزمبهنده
دی ۵ دهگوترئ: (ماء مجان و عمر مجان).

مَاحِجَه مَاحِجاً: دواى خست ماتلى كرد.
مَاحُ الثُّرْبُ مَحَماً: قوماشهكه رزى و كوڼ
بوو.

أَمَحُ الثُّرْبُ: به مانا (مَح) دئ ۵
دمگوترئ: (أَمَحُ الكِتَابُ): كَتَبَه كه
رزى ۵ (مَحَّت الدار): خانوه كه
شوینه كهى كویر بؤوه ناسه وارى
ديارنه ما.

أَمَحُ: پالفتهى شت ۵ زمردینه و سپینهى
ناو قاوغه هیلکه.
أَمَحُ: دروژن ۵ كه سيك قسهى هه بئ و
كردموهى نه بئ.
أَمَحَارَة: بېروانه مادهى (حَوْر).

مَحَشُ الْجِلْدِ مَحْشاً: پيسته كهى
له گزشته كه دامالى.
مَحَشَتُ النَّارِ جِلْدَه: ناگر پيستی سوتاند
۵ دمگوترئ: (هذه سنة أَمَحَشَتُ كل
شيء): سائه كه قاتو هرئ بوو هيچى
نه هيشت.

أَمَحَشُ: سوتينه ر ۵ دهشگوترئ: (خبر
محاش وشواء محاش).

مَحَصَ مَحْصاً: هه لات.
مَحَصَ الظَّبْيُ: ناسكه كه بازيكى توندى
هاويشت.

مَحَصَى الثُّرْبُ: قوماشه كه توكه كهى
روتايه وه.

مَحَصَى الله مابه: خودا نازو نيعمه تى لئ

ستاند.

مَحَصَ الشَّيْءُ: شته كهى لهعه يبو لهكه
پاك كرده وه.

مَحَصَ المعدِنَ بالنار: مه عدمنه كهى به ناگر
پوخته كرد.

مَحَصَ السَّيْفُ: شمشيره كهى مشت و مال
كرد.

أَمَحَصَتِ الشَّمْسُ: خور دواى گيرانى
دمر كه و ته وه.

أَمَحَصَ المريضُ: نه خوشه كه چاك بؤوه.
مَحَصَ الشَّيْءُ: شته كه لهعه يبو
خه وش پاك كرده وه ۵ دمگوترئ:
(مَحَصَ الذهب بالنار): نالتونه كهى
به ناگر پاك كرده وه.

مَحَصَ الله التائبَ من الذنوب: خودا
توبه كار كهى له تاوان پاك كرده وه.
مَحَصَ فلاناً: فلانكه سى به تاقي
كرده وه.

تَمَحَصَتِ الظُّلُمَاءُ: تاريكيه كه رمويه وه
۵ دهشگوترئ: (تَمَحَصَتِ ذنوبه):
له گونا هه كانى پاك بؤوه.

الأمحَصُ: كه سيك پاساوى راست و درؤ
قبول بكا.

المحيصُ: گشت بادراو، دهمار گشت و
توند.

المُحَصُّ: پالفته كراو لهعه يبو عار.
مَحَصَ فلاناً: ماستى خالصى دمر خوارد دا.

مَحَضَ فَلَانًا أَلْرُدُّ: به دلسوزی ناموژگاری کرد.

مَحَضَ مَحَضًا: ماستی خالصی خوارد.

مَحَضَ فَلَانٌ فِي نَسَبِهِ مُحَوَّضَةٌ: فلانكهس نهژادی پاكو خاوین بوو.

أَمَحَضَ الرَّجُلُ: به دلسوزی ناموژگاری پیاوهمه کی کرد دهگوترئ: (أَمَحَضَهُ الْحَدِيثَ وَالتَّصِيحَةَ).

أَمَحَضَ فَلَانٌ: فلانكهس ماستی خالصی خوارددهوه.

الْأَمَحُوضَةُ: ناموژگاری دلسوزانه.

الْمَحْضُ: شتی بی خهوشو لهککه ه (لَبَنَ مُحْضٍ): ماستی خالصو بی خهوش جا شیرین بی یان ترش.

مَحْطَ الْوَرَّةِ: دهستی بهژیی که مانه که دا هینا بوئه وهی چاکی بکا.

مَحَقَّ الشَّيْئِ مَحَقًّا: شته که کی کهم کرده وه ه فهوتانندی له ناوی برد دهگوترئ: (مَحَقَّ اللَّهُ الْعَمَلَ): خودا پیستو بهرکه هتی کاره که کی برد فهوتانندی ه کاره که کی به تال کرده وه.

مَحَقَّ الْحَرْأُ الشَّيْئَ: گهرما شته که کی سوتاند. أَمَحَقَّ الشَّيْئُ أَوْ الْمَالُ: شته که فهوتا مرد، دهگوترئ: (أَمَحَقَّ الرَّجُلُ): پیاوهمه مرد.

أَمَحَقَّ الْقَمَرُ: مانگ جووه حاله تی مه حافه وه.

مَحَقَّ الشَّيْئَ: شته که کی به تال کرده وه. أَمَتَحَقَّ الشَّيْئُ: شته که کهم بوو بهرکه هتی نه ما.

أَمَتَحَقَّ الْقَمَرُ: مانگ روناکی کهم بوو، روناکی نه ما نه مه له دوشه وی کو تایی مانگ دا دهی. اِمَتَحَقَّ وَامَتَحَقَّ الشَّيْئُ: به مانا (إمتحق) دی.

إِمَتَحَقَّ الْقَمَرُ: مانگ گوم بوو جووه حاله تی مه حافه وه.

تَمَحَقَّ الشَّيْئُ: شته که هی دی هی دی کهم بووه بهرهم نه مان رویی.

الْمَحَاقُ: بچو کبونه وهی مانگ له دوی کامل بوونی تاده گاته کو تایی مانگو نه مجار تازه بوو نه وهی.

لِيَالِي الْمَحَاقِ: نهو شهوانه ی مانگ ده که وپته حاله تی مه حافه وه.

الْمَحَقَّةُ: فهوتان ه حوشتريک هه ربیچوه نیرهی ببین.

الْمَحِيقُ: (نصل محیق): سهره تیری تیژه.

مَحَكَ مَحَكًا: توندو تیژی نواند له کیشوه نیزاع دا.

مَحَكَ: به مانا (مَحَكَ) دی.

أَمَحَكَ الْقَضَبُ: رق هه لسان وای لی

کرد له کیشوه نیزاع دا سهرسه خت

بیو بهناسانی مل یو ناشتی نه دا.

مَاحَكُه: کیشهی له گهل ناپه وهو

سهرسه ختی نواند.

تَمَحَّلَ الْبَيْعَانُ: كَرِيَارو ڦرُوشِيَار زُورِيَان
منجه منچ و دان و سان ڦرډو ڇهنډو
چونيان ڦرډو.

تَمَحَّلُ: له ځيښه و نيزاع دا زُورِي ڦيروهو
ځيره ځيري ڦرډو.

الْمَحْكَنُ: كه سيك زور ځيره ځيره بكا.
مَحَلَّ بِالْأَمْرِ مَحَلًّا: ويستي به ڦرډو و ڦيڼ
كارهكه نه نجام بډا.

مَحَلَّ الْمَكَانُ: شوينهكه بي بڙيو و بهرو
بووم بوو و دهگوتري: (أَرْضُ مَحَلَّ
وَمَحَلَّة، وَمَحُول وَمُحُول).

مَحَلَّ بِهِ إِلَى ذِي سُلْطَانٍ مَحَلًّا: له لای
دهسه لاتدار هيتنه می له دزی ڦرډو.

مَحَلَّ الْمَكَانُ: شوينهكه بي پيتو بهرمكهت
بوو بڙيو تيدا نه بوو.

مَحَلَّ الْمَكَانُ عَالَةً: به مانا (مَحَلَّ) دئ و
دهگوتري: (أَمَلُ الزَّمَانِ): رُوژگار هكه
ڦات و ڦري بوو.

أَمَحَلَّ الْقَوْمُ: خه لکه توشي سالی بي
بارانی و ڦات و ڦري بون.

أَمَحَلَّ اللَّهُ الْأَرْضَ: خودا زهوپيهكه ی
ڦرډو زهوی سوتهمه ڦو بی بڙيو و
بی بهروبووم.

مَاحَلَّةٌ مَاحَلَّةٌ وَعَالًا: ځيښه ی له ځه
نايهوه و ڦيڼی لی ڦرډو، هه لی
خه له تانډ.

مَحَلَّ فُلَانًا: ڦلانکسي به هيڙ ڦرډو.

تَمَحَّلَ الْمَكَانُ: شوينهكه دوور كهوتهوه و
دهسگوتري: (فَلَاةٌ مَتَمَاحِلَةٌ):

دهستي کی کاکي به کاکي و
بهرواوانه و (فَتْنَةٌ مَتَمَاحِلَةٌ): ڦيڼنه و
ناشوبيکی دريڙخايه و نه پراومه.

تَمَحَّلُ: ڦيڼی ڦرډو و دهسگوتري: (تَمَحَّلُ
خَيْرًا): داوی خيرو بيڙي ڦرډو.

الْمَاحِلُ: ولاتی سوتهمه ڦو بی بڙيو و
به رهه لستکارو رکابهري سمر
سهخت.

الْمَحَالُ: ڦيڼ و هيڙو توانا و دهسه لاتی
توڼه سندن و ته ځيرو پلان.

الْمَحَلُّ: نه بونی باران، وشکه سالی و
دهگوتري: (أَرْضُ مَحَلَّ): زهوی بی
ځياو ځزو لهوم و دهسگوتري: (رَجُلُ
مَحَلَّ): پياوکی بی خيرو بيڙه.

الْمَحِلُّ: كه سيك دهر بکري و بږه
تيڼدري تاماندو دهبی و (رَجُلُ
مَحِلَّ): پياوکی فيلاوی و
به سياسته.

الْمَحَالُّ مِنَ الْأَرْضِ: زهوی سوتهمه ڦو.
الْمَحَلُّ: ڦاپی شیر و منه ځه لی شیر.

مَحْنٌ فَلَانًا مَحْنًا: ڦلانکسي به تافي
ڦرډوه و سزای دا و زوري نه زيمت دا.

مَحْنُ الْفِتْنَةِ: زيوهكه ی ڦال ڦرډو پالڦته ی
ڦرډو به ناځر.

مَحْنُ الْأَدِيمِ: ځهرمهكه ی نه رم ڦرډو

لَيْكِي كَيْشَايَه‌وه.

الْمَحْرُ: تەلخایی ناو مانگ.

مَحْنَنَ فُلَان: فُلَانكەس كەوتە چورتەم و

الْمَحْنَاءُ: پەروى شت سەپنەوه، پەروى

ناخۆشییەوه.

كاشى سەپنەوه یان لاسیكى

مَحْنُ الْأَدِيم: بەمانا (مَحْنَه) دى.

خەتكوزانەوه.

إِمْتَحَنَ فُلَانًا: فُلَانكەسى بەتاقى

مَحَى الشَّيْءَ مَحْيًا: شوینەوارى شتەكەى

كردەوه.

نەهیشت.

إِمْتَحَنَ الشَّيْءَ: لەشتەكە وردبۆوه،

أَمَحَّ الْعَظْمُ: ئییسقانەكە مۆخى تیدا

سەیری كرد.

پەیدا بوو.

إِمْتَحَنَ الْفِطْنَةَ: زیومەكەى قات كرد

أَمَحَّتِ الدَّابَّةُ: وڵاخەكە قەلەو بوو.

پوختەى كرد ە دەگوترى: (أَمَحِنَ

أَمَحَّ الْعُودُ: نەمامە درەختەكە ناوى

فُلَان): فُلَانكەس كەوتە میحنەت و

تیگەرپا.

ناخۆشییەوه.

أَمَحَّ حَبَّ الزَّرْعِ: دانەوێڵەكە ئاردى تیدا

الإمتحان: تاقیکردنەوه ە توشبونی

پەیدا بوو.

بەلاو کارسات.

مَخَّحَ الْعَظْمُ: مۆخى ئییسقانەكەى

الْمَحْنَةُ: بەلاو چورتەم.

دەرھینا.

مَحَا الشَّيْءَ مَحْوًا: شتەكەى سەپنەوه

إِمْتَحَ الْعَظْمُ: مۆخى ئییسقانەكەى

دەرھینا.

شوینەوارى كوزاندەوه ە دەگوترى:

الْمَحْنَاءَةُ: نەوهى لەئیسقان دەرئى

بەهۆى هەلمزینەوه.

(مَحَّتِ الرِّيحُ السَّحَابَ): ڕەشەباکە

الْمُخُّ: مۆخ مێشك ە ئەو مادە مۆخەى

هەورەكەى رامالى ە (مَحَا الْمَطَرُ

لەناو سەردایە ە پالقتەى شت و

الْجَذْبَ): باران و وشكە سالى نەهیشت ە

كرۆكى شت ە لەحەدیت دا هاتوو

(مَحَا الصَّبْحُ اللَّيْلَ): گزنگى بەیانى

دەفەرموى: (الدَّعَاءُ مَخَّ الْعِبَادَةِ):

تاریكى شەوى لابرد ە (الإحسان يمحَر

نزاو پارانەوه لەخودا پوختەى

الإساءة): چاكە خراپە دەسپێتەوه.

خودا پەرستییە.

إِمَحَى الشَّيْءَ: شوینەوارى شتەكە

الْمُحَّةُ: پارچەیهك لەمۆخ ە دەشگوترى:

كوزایەوه.

(هذه مُحَّةُ الشَّيْءِ): ئەمە یاشترینى

تَمَحَّى مِنَ الْقَوْمِ: داواى لەخەلكەكە كرد

شتەكەیه.

كە لەخراپەكانى خۆش بن.

الْمَخِيخُ: دموگوترئ: (عظم مَخِيخُ):

الْمَخْرُ: (بنات مَخْرُ): هموری تهنکی سپی

نِيسْقَانِيَكِه مَوْخِي تِيدايه.

كه پېش و مرزی هاوین بهناسمانه وه

دمردمهكون.

الْمَخِيخُ: به شِيك لهدمه مخ كه مهر كه زى

هاوكي شهي نهندام هه كانى

الْيَمْغُورُ: (رجل يَمْغُورُ، وعنق يَمْغُورُ):

جهسته يه.

پياوى دريژ ملى دريژ.

الْمَيْخُ: دموگوترئ: (له لسان مَيْخُ): زمانى

مَخَضُ الشَّيْنِ مَخَضاً: به توندى شته كه ي

راوه شانند.

تيزو رهوانى هه يه ه به توانايه بو

قهسه كردن.

مَخَضُ اللَّيْنِ: ماسته كه ي هه زانندو

رونه كه ي لى دمه هينا ه (فهو مخيض).

مَخَرَتِ السَّفِينَةُ مَخْراً وَمَخْراً:

مَخَضُ الْبَنَرِ بِالْأَلْوِ: به دۆلجه كه بيرمه كه ي

كه شتيه كه كهوته پويين و ناوى

دمرياي دردا.

شله قانندو زورى ناو لى هه ئينجا.

مَخْرُ السَّابِجُ: مهله وانه كه به دمستى ناوى

مَخَضُ الرَّأْيِ: راوو بوچونه كه ي سه ره مو ناو

كردو زور لى ورد بوومو ناكامه كه ي

دردا.

مَخْرُ الزَّارِعُ الْأَرْضَ مَخْراً: كشتياره

ليك دايه وه.

زهوبيه كه ي كيلا بو كشتوكال.

مَخَضَتِ الْحَامِلُ: ژنه سك پر مه ژانى

مندالبوونى هاتى و خهريكه مندالى

مَخْرُ الْمَعْرُودِ: قهراخى شته كه لى

ببى ه (فهو مَخَضُ) ه (ك: مَخَضُ

خوراو فراوان بوو.

ومواخض).

امْتَخَرُ الْعَظْمُ: مَوْخِي نِيسْقَانِه كه ي

امْمَخَضُ اللَّيْنِ: ماسته كه له ناو

دمره هينا.

مهشكه كه دا هه زان.

امْتَخَرُ الشَّيْنِ: شته كه ي هه ئيزارد.

امْتَخَضُ الْوَلَدُ: زاروكه كه له ناو سكى

امْتَخَرُ الْقَوْمِ: پياوى پياوانه ي

دايكى دا جولايه وه مو كاتى

له خه لكه كه هه ئيزارد.

له دايكبوونى هات.

الْمَاخِرَةُ: كه شتى ه (ك: مواخير).

تَمَخَضَ اللَّيْنُ وَالْوَلَدُ: به مانا

الْمَاخِرُ: خانوى خراپه كارى ه قومار

(امْتَخَضَ دئ).

خانه ه شوينى كو يونه وه ي نه هلى

تَمَخَضَ السَّمَاءُ: ناسمان خهريكه باران

فيسقو وه ساد ه (ك: مواخير

ببارينى.

ومواخير).

دمركيشا.	تَمَخَضَ الحَامِلُ: به مانا (مَخَضَتْ) دئ ۵
مَخَطُ المَخَاط: چلمی له لوتی هینایه دمر.	له پهنندی پېشینان دا هاتوو دهئ:
امْخَطُ السَّهْمُ: تیرمکه ی هاویشت و	(تَمَخَضَ الجبلُ فولد فاراً): کیو ژانی
له جهسته که ی دا.	هاتی و مشکیکی بوو ۵ ههروا
مَخَطُ الصَّبِيِّ: چلمی له لوتی منداله که	دهگوترئ: (تَمَخَضَتْ الليلة عَنْ يَوْمِ
دمرهینا.	سوء): شهوکه به یانیه کی ناخووشی
امْخَطُ فلان: فلانکهس چی له لوتی دا	به دو دا هات.
بوو دمری هاویشت.	المَخَاضُ: ژانی مندالبون ۵ قورئان
امْخَطُ الشَّيْءِ: شته که ی رفاند.	دمه فرموی: ﴿فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى
امْخَطُ مافي يده: نهووی له دهستی دا	جِذْعِ النَّخْلَةِ﴾. ههروا وشه ی
بوو لی دزی.	(المخاض): ناوه بو حوشریک
امْخَطُ السيف: شمشیرمکه ی له کالان	ده مانگ به سمر ئاوسبوونی دا
دمركيشا.	تیپه ریپ ۵ ههروا ناوه بو بیچوه
تَمَخَطَ فلان: به مانا (امْخَطَ) دئ ۵	حوشر که دایکی که ل درایی ۵ یان
له پویشتن دا به شیواوی و لاره لار	بو گو لکه حوشریک سالی تهواو
رؤی ۵ دهکووت و هه ئه دستایه وه.	کردبی و چوبیته سالی دووه می
المَخَاط: چلم ۵ صمغی درهخت و روهك.	تهمه نیه وه ۵ (ك: بنات مخاض).
مَخَاطُ الشيطان: نهو تیرو تیشکانه ن	المَخَضَةُ: نامیری هه ژاندنی ماست بو
که له کاتی نیومرپو دا که دمپروانی یه	جیا کردنه وهی رونه که رمکه ی ۵ (ك:
خوژ دپنه بهرچاو ۵ پيشی	مَمَاض).
دهگوترئ: (مخاط الشمس، لعاب	مَخَطُ السَّهْمُ مَخَطاً: تیرمکه چوو ده ناو
الشمس، ريق الشمس).	جهسته که وه نه مدیواو دیوی کرد.
المَخَاطَةُ: درهختیکه له پیتری (المخاطية)	مَخَطُ المرأ في الأرض: پیاوکه به ناو زموی
به ریکی هه یه کاتی خووی	دا رؤی به خیرایی.
به کارهاتوو بو نه رم کردنه وهی	مَخَطُ الشَّيْءِ: به توندی شته که ی کیش
سنگ، نه مرپو بو بالنده گسرتن	کرد.
به کاردئ.	مَخَطُ السَّيْفِ: شمشیرمکه ی له کالان

الْمُخِيطُ: بهمانا (المخاطة) دئ.

الْمُخَطَّةُ: نهو چلمو جوړه شلمه مېنېه به
كه مړوف له لوتيه وه فرېي دمدا ته
دهر.

مَخْمَخُ الْعَظْمِ: موخي نيسقانه كهى
د مړه ينا.

مَخْنٌ مَخْنًا: گريا.

مَخْنٌ الْأَدِيمِ: پيسته كهى پاك كرده مو
سې كړد توكى لى كرده وه.

مَخْنٌ الْبَثْرِ: ناوى بېر كهى هه ټينجا.

الْمَخْنُ: درېژ.

الْمَخْنُ: بهمانا (المَخْنُ) دئ ۵ پياوى
مه پله و كورتى جهسته سوک.

الْمُخَنَّةُ: بهر د مړگا، جهوشه خانوو.

الْمُخِنُ: د مگوتري: (طريق مُخِنُ):
رنگا په كه خه لكى زور پيدا

رؤيشتوو خوش بووه.

مَخَى الرَّجُلَ عَنِ الْأَمْرِ: پياو كهى
له كار كه دوور خسته وه.

تَمَخَّى الْعَظْمُ: موخي نيسقانه كهى
د مړه ينا ۵ (بناغه هى نه و شهيه

(تَمَخَّخَ) بووه و مكوو چوڼ بناغه هى
(تَطَنَّ) بريتېبووه له (تَطَنَّ).

مَدَحَهُ: مه دحې كړد په وشته
جوانه كانى باس كړد.

مَدَحَهُ: زورى مه دح كړد.

امْتَدَحَ الْمَكَانَ: شوېنه كه فراوان بوو ۵

دمگوتري: (امْتَدَحَتْ حاصرة الماشية):

كه له كهى ولاخه كه كشا به هوئ
تيرى و زور خوار د نه وه.

امْتَدَحَ فَلَانًا: مه دحې فلانكه سى كړد.

تَمَدَحًا: هه ريه كه له و دوو كه سه مه دحې
په كتر يان كړد.

تَمَدَحَتْ حاصرة الماشية: بهمانا
(امتدحت) دئ.

تَمَدَحَ فَلَانٌ: به زور حاله تى وای به سهر

خوئ دا هينا مه دح بکړئ ۵

دمگوتري: (هو يَمْتَدَحُ الى الناس):

داوا دهكا خه لك مه دحې بکړن ۵

شانازی كړد به شتېك كه نهى بوو

نه پكړد بوو.

امْتَدَحَ فَلَانًا: مه دحې فلانكه سى كړد.

الْأَمْدُوحَةُ: نه وهى مه دحې هې د مگري ۵
(ك: أَمَدِيح).

الْمِدْحَةُ: بهمانا (الْأَمْدُوحَةُ) دئ ۵ (ك):
مَدَحَ.

الْمَدِيحُ: بهمانا (الْأَمْدُوحَةُ) دئ ۵ (ك):
مدائح).

الْمَدَاحُ: نهو په وشته جوانان هن كه
له مه دح كړد دا د مگوتري.

مَدَحَ مَدْحًا: كه وړه بوو.

مَدَحَ فَلَانًا: باش پارمه تى فلانكه سى دا،
چاك مه دحې كړد.

مَادَحَهُ: پارمه تى دا بوچا كه يان بوو
خراپه.

امْتَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: ستمی لی کرد.
 المدیخ: گهوره و خوشه ویست.
 مَدَّ النَّهَارَ مَدًّا: روناکایی روژ بلاو بووهوه.
 مَدَّ فُلَانٌ فِي سَيْرِهِ: فلانکس دریژهی
 بهر ویشتنی دا.
 مَدَّ الشَّيْءُ: له شته که ی زیاد کرد ۵
 دهگوتری: (مَدَّ النِّهْرُ النَّهْرُ): روباره
 بچوکه که ناوی روبارمه که ی زیاد کرد.
 مَدَّ الْجَيْشُ: سوپا که ی به هیژ کرد.
 مَدَّ الْقَوْمُ الْجَيْشَ: خه لکه که پشتیوانی
 سوپایان کردو سوپایان به هیژ کرد.
 مَدَّ الدُّوَاءَ: مهرمه که بی هه له مه که ی زیاد
 کرد.
 مَدَّ الْقَلَمَ: هه له مه که ی خسته ناو
 مهرمه که به که.
 مَدَّ اللَّهُ الْأَرْضَ: خودا زهوی راخست پانی
 کردهوه.
 مَدَّ الْأَجَلَ: ماومه که ی دریژ کردهوه.
 مَدَّ الْمَدِينُ: مؤله تی هه رزداره که ی دا.
 مَدَّ الْغَبْلُ: حه بله که ی کیش کرد ۵
 حه بله که ی دریژ کردهوه.
 مَدَّ الْحَرْفَ: بیته که ی به دریژی خویندهوه
 ۵ پان له نوسین دا به شیوه ی دریژ
 نوی.
 مَدَّ بَصَرَهُ إِلَى كَذَا: چاوی له شته که بری ۵
 ته ماعی تی کرد.
 مَدَّ الرَّجُلُ فِي غِيَّهِ: بیامه که ی دهنه دهنه دا

بُوَ كَوْمًا بُوُونِي.
 اَمَدُّ الْجَرْحُ: برینه که کیتم و زوخاوی
 تیندا بهیدا بوو.
 اَمَدُّ النَّهْرِ: روبارمه که ی زور کرد.
 اَمَدُّ الدَّوَاءِ: لیقه که مهرمه که به که ی زیاد
 کرد.
 اَمَدُّ الْأَرْضِ: زهوی پان کرد، رایخست.
 اَمَدُّ لَهُ فِي الْأَجَلِ: ماومه که ی بُوَ زیاد کرد،
 بو ی دریژ کردهوه.
 اَمَدُّ فُلَانًا: یارمه تی فلانکس ی دا ۵
 مؤله تی دا.
 مَادَهُ مَدَادًا وَمَادَةً: ماتلی کرد.
 مَادَ فُلَانًا الشُّرْبَ: قوماشه که ی بُوَ
 فلانکس کیش کرد.
 مَدَّدَ الشَّيْءُ: شته که ی پان کردهوه
 دریژی کردهوه.
 اَمْتَدَّ الشَّيْءُ: شته که فراوان بوو،
 راخرا.
 اِمْتَدَّ الْغَبْلُ: حه بله که دریژ بوو ۵
 دهگوتری: (اَمْتَدَّ الظِّلُّ وَالنَّهَارُ، وَاَمْتَدَّ
 عُمُرُهُ، وَاَمْتَدَّتِ الْعِلَّةُ، وَاَمْتَدَّ بِهِمُ
 السَّيْرُ).
 تَمَادًا الشُّرْبَ: هه ریه که له لای خو یه وه
 قوماشه که ی راکیشا.
 تَمَدَّدَ الشَّيْءُ: شته که بلاو بووه، پان
 بووه ۵ دهگوتری: (تَمَدَّدَ الْأَدِيمُ):
 چهرمه که لیک کشاو پان بوو.

تَمَدَّةُ الْجَسْمِ بِالْحَرَارَةِ: قه‌بارمکه به‌هوی
گهرمبوونه‌وه لَیْک کشا.

تَمَدَّةُ الْقَوْمِ الشَّيْئُ بَيْنَهُمْ: خه‌لکه‌که
له‌ناو خو‌یان دا شته‌که‌یان لَیْک
کیشایه‌وه، دریژو پانیان کرد.

تَمَدَّدَ فُلَانٌ: فُلَانُکَس خوی لَیْک
کیشایه‌وه.

اسْتَمَدَّ الْقَوْمُ الْأَمِيرَ: خه‌لکه‌که داوایان
له‌فهرمان‌په‌وا کرد یارمه‌تیان بدا.
الإِمْدَانُ: جم‌و جوڼ.

الْأَمِدَّةُ: ریسی ته‌شی.
الْأَمْنُودُ: داب‌و نه‌ریت.

الْتَمَدُّ: لَیْک کشانه‌وه‌و گه‌وره بوونی
قه‌باره.

المَادَّةُ: مادمو قه‌باره ه ه‌رشتی‌ک
بوشاییه‌ک پرپکا.

مادة الشَّيْئِ: بنه‌ماو پی‌کها ته‌ی شت.
مادة الخشب: پی‌کها ته‌ی دار.

مادة البحث العلمي: نه‌و باب‌ه‌تانه‌ی
باسه زانستییه‌که‌ی لی پی‌کها تووه.

مواد اللغة: وشه‌کانی زوبا.
مواد القانون: نه‌و ر‌ستانه‌ی

برپارمه‌کیان له‌خو گرتووه.
المادَّة: بیرو باوم‌رو مه‌زه‌بی‌که ته‌نها

بر‌وای به‌ماده ه‌یه ه ه‌موو شتی‌ک
به‌ماده ته‌فسیر ده‌کا.

المِدَاد: مه‌رمکه‌ب ه نه‌وت و ر‌ونی فتیله‌و

چرا ه میثال و ری‌بازو پر‌وگرام ه
ده‌شگوت‌ری: (سبحان الله مِدَاد
السموات): به‌نه‌ندازه‌ی به‌رفراوانی
ناسمان سوپاس و ته‌قدیس بو
په‌روم‌ردگار.

الْمَدُّ: لافاو ه ناوی زور ه مه‌سافه‌و مه‌ودا
ه ده‌شگوت‌ری: (بینی وینه قدر مد
البصر).

الْمَدُّ: پی‌وم‌ری‌کی کونه بو پی‌وانه‌کردنی
دانه‌ویله‌و شتی وا.

الْمَدُّ: نه‌ومیه شتی تری پی زور‌بکه‌ی.
مَدَدُ الْجَيْشِ: نه‌و کومه‌له سهر‌بازو

که‌رمسته‌یه ده‌خ‌ری‌ته پال سوپا
بو‌به‌ه‌یز‌کردنی.

المِدَانُ: ناوی زور سو‌پر.
الْمَدَّةُ: نی‌شانه‌یه‌که ده‌خ‌ری‌ته سهر‌پیتی

هه‌مزه‌ی دریژ کراوه.
الْمَدَّةُ: ماوه‌یه‌که له‌کات نه‌ندازه‌یه‌کی

زهمه‌ند چ زور و چ که‌م ه ده‌شگوت‌ری:
(بقيت عنده مدة طويلاً).

المِدَّةُ: کیم و زوخاو.
المَدِيدُ: دریژ ه ده‌شگوت‌ری: (قَدَّ مَدِيدُ

ورجل مديد الجسم) ه هه‌روا ناوه بو
به‌خ‌ری‌کی عوروز له‌بواری کیشی

شيعردا کیشه‌که‌ی دوجار (فاعلاتن
فاعِلن فاعِلاتن).

الْمُدُودَةُ: ده‌شگوت‌ری: (مال مُدود) مالی

زُور ۵ قورنان دمه رموی: ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ
مَالًا مُمْدُودًا﴾ ۵ لهزاراوهی زانستی
صهرف دا وشه‌ی (ممدود) ناوه بو
نیسمیکی موعرمب که کوتایی به
همه‌زه بیو له‌پیشیه‌وه نه‌لفیکی زیاده
همه‌ی ۵ ومکوو (سمراء، صحراء).

مَدَرُ الْحَرَضِ مَنْرًا: درزو که‌لینی دیواری
حه‌وزمکه‌ی به‌نکه‌شی کرد.

مَدَرُ مَنْرًا: گده‌ی زل بوو لاکه‌له‌که‌ی فـش
بوون.

مَدَرُ الصَّبِيِّ وَغیره: مندا‌له‌که بیسایي کرده
ناو دم‌رپیو جله‌کانیه‌وه ۵ گوی
به‌خودا کرد.

مَدَرُ الصَّبُعِ: که‌متیارمکه لاتنه‌یشتی
خو‌لاوی بوو.

أَمْدَرُ الْحَرَضِ: که‌لین و درزی دیواری
حه‌وزمکه‌ی پرگردنده‌وه.

مَدَرُ الْحَرَضِ: به‌مانا (مَدْرَه) دی.

الْأَمْدَرُ: نه‌وکه‌سه‌ی گرنگی به‌پاک و
خاو‌ینی جه‌سته‌و پو‌شاکي نادا.

الْمَنْرُ: قوری لینج و توبه‌ل بوو ۵ پارچه
قوری لینج.

أَهْلُ الْمَنْرِ: خانوو نشین پیچه‌وانه‌ی
دموار نشینه‌کان.

الْمَنْرَاءُ: (بنو مدراء): شارمستانی و
گوندنشین.

الْمَنْرَةُ: گوندیک خانومکانی به‌قبر.

خشتی گل دروست کرابی ۵
دمگوتری: (ما رأيتُ في الوَبَرِ والمَدَرِ
مثله): له‌ناو په‌شمال نشین و
گوندنشین دا وینه‌ی نه‌وم نه‌دیوه.

الْمَدِيرُ: (مكان مَدِير): شوینیکه به‌قور
تهخت کراوه.

الْمَمْرُ وَالْمَمْرُ: شوینیک قوری لی بی
بکری به‌دیوار.

مَدَشُ نَفْلَانٍ مِنَ الْعَطَاءِ مَدَشًا: به‌خشتی
له‌فلان که‌م کرده‌وه.

مَدَشُ فُلَانٍ مَدَشًا: فلانکه‌س لاواز بوو ۵
(فهر أمدش وهي مدشاء).

مَدَشَتِ الْعَيْنُ: چاوکه بینینی که‌م بوو.

مَدَشَ عَصَبُ الْيَدِ: په‌گی ده‌ست شل بوو.

مَدَشَتِ الرَّجُلُ: قاچه‌که قه‌نشا شه‌قار
شه‌قار بوو.

مَدَشَ بَاطِنُ رَسْفِي الْفَرَسِ: دوقاچی
نه‌سپه‌که لیك خشان ۵ فه‌یزه‌ن بوو.

مَدَقَ الصُّخْرَةِ: به‌رده‌که‌ی شکاند.

تَمَدَّلَ بِالْمَدَدِيلِ: به‌ده‌سه سپرکه دهمو

چاوای سپرپنه‌وه ۵ پارچه

قوماشه‌که‌ی له‌سه‌ری به‌ست و کردی
به‌می‌زمر.

مَكَنَ فُلَانٌ مَدُونًا: فلانکه‌س هاته‌ شارو
بوو به‌شارمستانی.

تَمَدَّنَ: به‌ژبانی شارمستانیانه‌ی‌تربوو،
راهات.

تَمَدَّيْن: به شیوهی ژبانی شارستانیانه
ژباړو کالو کهرمستتهی
شارهستانیانهی بهکارهینان.

المدینة: شارهستانیته و پېشکه ووتنی
باری ژبان.

المدینة: شار، گه وره شار ه (ک: مدائن) ه
ناوی مه دینه ی منه و مره شه،
مه دینه ی پېنځه مېهر (د.خ).

أمدی فلان: فلانکهس پیر بوو، ته مه نی
زور بوو.

أمدی فلاناً: مؤلتهی فلانکهسی دا.

ماداه ماداة: بؤما و مېهک هاوسی کرد،
بووبه جیرانی.

تَمَادَى فِي الْأَمْرِ: گه یشته نه و پېر
له کارمکه دا.

تَمَادَى فِي غَيْهِ: له گومپایی دا روجوو.
المدی: مه سافه ه نامانج.

مَدَى البصر: مه سافه ی دیتنی چاو تاجاو
بېرېکا ه همروا دمگوتری: (مدی الأجل،
مدی الصورت، مدی الدهر).

الْمُدِيَّة: کیرد، چه قو.

الْمَدِي: جؤگایه کی بجوکه نه و ناوهی
له مهوز یان له بیر دمړزی به هو ی
نه و جؤگه له وه ناوکه له بیرمکه
دوور دمکه ویته وه.

المیداء: نامانج و کوټایی شت نه ندازه و
قهباره ی شت ه دمگوتری: (ما أدري

ما میداء هذا الأمر) ه همروا وشه ی
(میداء) به مانا بهرامبهر دی،
دمگوتری: (هذا عیداء أرض کذا):

نهمه بهرامبهر زهوی فلانه.

مَذَحَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ مَذْحًا: شته که

له شته که خشاو شقی بوو درزی برد ه
دهسگوتری: (مَذَحَ فلان): فلانکهس
رانی لیک ده خشین.

تَمَذَحَتْ خَاصَرَتُهُ: که له که ی فش بوو ه
دمگوتری: (شَرِبَ حَتَّى تَمَذَحَتْ

خَاصَرَتُهُ): نه و منده ی ناو خوارده وه
تا که له که ی هه لاوسان.

تَمَذَحَ الشَّيْءُ: شته که ی هه لملیست،
هه لمزی.

الْأَمْذَحُ: که سیکه له رپوشتن دا دورانی
لیک بخشین له بهر قه له وی.

مَنْزَرَتِ الْبَيْضَةُ مَنْزَرًا: هیلکه که پیس
بوو.

مَنْزَرَتِ مَعِدَتُهُ: مه عیده ی پیس بوو.

مَنْزَرَ فلان: فلانکهس زور چوو بؤ سهرناو
ه (فهو أَمَذَر).

أَمَزَتِ الدَّجَاجَةُ الْبَيْضَةَ: مریشکه که
هیلکه که ی پیس کرد.

مَنْزَرُ الشَّيْءِ: شته که ی بلا و کرده وه.

تَمَنْزَرَتِ مَعِدَتُهُ: به مانا (ملیزت) دی.

تَمَنْزَرُ الشَّيْءِ: شته که بلا و بؤ وه.

تَمَنْزَرُ اللَّبَنِ: ماسته که له ناو مهشکه که دا
بلا و بؤ وه.

الْمَرْ: دهگوترئ: (ذهب القرم شذر
مَرْ): خهئکهکه بهرتهوازه بوون.

مَرْقَ به: هرپی دا.

الْمَاذِرُونُ: درهختیکه گه لاکه‌ی وهکوو
گه لای زمیتون وایه، گوئه‌که‌ی
مه‌یله‌و سه‌پییه ۵ ده‌شگوترئ:
(المازریون).

مَقَع فلان مَدْعَا: فلان درؤی کرد لافو
گه زافی لی دا.

مَقَع المِیاء: ناو له‌سهر کیومه‌کانه‌وه بوو
به‌لافاو.

مَقَع مِیْنَا: سویندی خوارد.

مَقَع لی الحَب: هه‌ندیکی له‌هه‌واله‌که بو
گیرامه‌وه‌و هه‌ندیکی شاردموه ۵ یان
هه‌واله‌که‌ی له‌نیوه دابری و جووه سهر
باسیکی تر.

مَقَع الضَّرْع: نیوه گوانه‌که‌ی دۆشی نیوه‌ی
هیشته‌وه.

مَقَع الشَّرَاب: شهرابه‌که‌ی ورده ورده
خواردموه.

المَدَاع: درؤزن ۵ که‌سیک وه‌فاو نه‌مه‌کی
نهمی ۵ پاشمله باسی که‌سانی دی
یکا به‌خراپه، که‌س له‌زمانی رزگاری
نهمی ۵ که‌سیک نه‌ینی هئ
هه‌ئه‌گیرئ.

مَقَق اللَّبَن والشَّرَاب بالماء مَذَقَا: شیرو
شهرابه‌که‌ی تیکه‌ل به‌ناو کرد.

مَسَقَ فُلَانًا: شیرئ ناو تیکه‌لگراوی
ده‌رخواردی فلان دا.

مَقَق الرَّوْد: خۆشه‌ویستییه‌که‌ی بی خه‌وش
نه‌بوو.

ماذَق فُلَانًا فی الرَّوْد: خۆشه‌ویستییه‌که‌ی
بی خه‌وش نه‌بوو ۵ به‌راستی
فلانکه‌سی خۆش نه‌ویست.

إِمْتَقَق الشَّرَابُ أَوِ اللَّبَنُ بالماء: شهراب
یان شیرمه‌کی تیکه‌ل به‌ناو کرد.

إِمْتَقَق الشَّرَابُ أَوِ اللَّبَنُ بالماء: به‌مانا
(إِمْتَقَقَ دئ).

الْمَذَاق: درؤزن، زور درؤزن ۵ غه‌مبارو
خه‌موک.

الْمَذِيقُ: (لبن مَذِيق): شیرئ ناو تیکه‌لگراو
۵ (رجل مَذِيق): پیاوی خه‌موک.

الْمَذَقَّة: شیرئ ناو تیگراو ۵ (أبر مذقة):
گورگ ۵ له‌م رومه‌و که‌شیر ناوی زور

تیبکری مه‌یله‌و یور ده‌بی.

مَذَلَّ بِسَرِهِ مَذَلًا وَمَذَالًا: نه‌ینییه‌که‌ی بو
هه‌ئه‌گیراو توشی قه‌له‌ق بوو ناچار
درکاندی.

مَذَلَّتْ نَفْسُهُ بِالشَّيْءِ: نه‌فسی شته‌که‌ی
قبول بوو.

مَذَلَّ فُلَانٌ مَذَلًا: فلانکه‌س نارچه‌ت بوو
توشی قه‌له‌ق و دلهراوکی بوو ۵
به‌هه‌لگرتنی نه‌ینییه‌که‌ی توشی
دلهراوکی بوو بۆیه درکاندی.

مَذِلٌ بِمُضْجِعِهِ: به شوینى نوستنه کهى
نارپه حهت بوو بویه لهو شوینه
گواستییه وه.

مَذِلٌ بِمَالِهِ: به مانه وهى مال و سامانه کهى
له دهستی دا نارپه حهت بوو بویه
به خشى و خوى نارام کرد.

مَذِلٌ عَلَى فَرَاشِهِ: له سهر چینگاکهى هه دای
نه داو ناچار گواستییه وه.

مَذِلْتُ رَجُلَهُ: قاچى تمزی قاچى شل
بوو.

أَمَذِلٌ فُلَانًا: فلانکه سی جارپس کرد،
توشی دلپراوکئی کرد.

إِمَذِلٌ فُلَانٌ: به مانا (أَمَذِلٌ) دئ.

إِمَذِلٌ مَقَاصِلُهُ: جومزگهکانی شل بوون.
المَذَلَّةُ: شوینکه و نوخته له سهر بهردو
شاخ و دهنکه خورما.

المَذِيلُ: نه خوَشِيك كه حه جیمینى نه بی
و ناسنیک به ناسانی بشکئ.

المِثْلُ: که سِيك نه توانئ نه یئى
بپاریزئ و ناچار ببئ بپدرکینئ و
که سِيك زورجار قاچى توشى ته زین
ببئ.

مَذَمَةٌ فُلَانٌ: فلانکهس درؤى کرد.

المَذْمَاؤُ: که سِيك زور قیزه و قاره و قیره
بکا دم به هاوار بب.

المَذْمُونُ: به مانا (المَذْمَاؤُ) دئ و مروفى
فیلبازو هسه خوش.

مَذَى الرَّجُلُ مَذِيًا: بپاوه که له کاتى
یاریکردن و شتى وا له گهئ نافرمت دا
مهزى هاته وه و (فهو ماذ و مذاء).

مَذَى الْفَرَسِ: نه سپه کهى به ره لای پاوان
کرد.

أَمَذَى الرَّجُلُ: به مانا (مَذَى) دئ.

أَمَذَى شَرَابُهُ: شهرا به کهى زور پون
کرده وه.

أَمَذَى الْفَرَسِ: نه سپه کهى به ره لای
له و مپگا کرد و دهگوترئ: (أَمَذٌ بِعَنَانٍ

فَرَسِكُ): ريشمه ی نه سپه کهت
به ره لایکه وازی لیبینه بابوخوی
بله و مپئ.

المَازِي: ههنگوینى سبى و ناسنى بب
خهوش و چاک.

المَازِيَّةُ: شهرا بو و عهره ق و زرنى نهرم.
المَازُ: نهرم و شله پهته.

المَذْيُ: ناویکى پونه له پیره وى میزه وه
دپته دهر له کاتى یارى کردن له گهئ
نافرمت دا.

المَذْيُ: به مانا (المَذْيُ) دئ.
المَذْيَةُ: ناوینهى رومالکراو و (ك: مَذْيِ،
مَذِيَات و مذاء و مذى).

المَذْيَةُ: به مانا (المَذْيَةُ) دئ و (ك: مذاء).
مَرَأً الطَّعَامُ مَرَاءً: خوراکه که به له زمت و
گونجاو بوو.

مَرَأً فُلَانٌ: فلانکهس خواردنى خوارد.

مَرَّ مَرّاً: پیاوکه له‌شیویدا یان له‌گفتو
گۆدا ژنانه بوو.

مَرَّ الطَّعامُ: خۆراکه‌که‌ی پیکه‌وت
به‌لایه‌وه به‌له‌زمت بوو.

مَرَّتِ الْأَرْضُ مَرّاً: زمویه‌که‌که‌ش و
هه‌وای خۆش بوو.

مَرَّ فُلان مَرَّةً: فلان‌که‌س بوو به‌خاومن
پیاومتی و شکۆمه‌ندی.

مَرَّ الطَّعامُ مَرّاً: خۆراکه‌که‌ به‌له‌زمت و
گونجاو بوو.

أَمَرَّ الطَّعامُ: خواردنه‌که‌ی به‌له‌زمت
کردو وای لێ کرد به‌خۆشی بۆی
قوت چوو.

أَمَرَّ الطَّعامُ فُلاناً: خواردنه‌که‌ سودی
باشی به‌فلان‌که‌س گه‌باند.

تَمَرَّ فُلان: فلان‌که‌س بوو به‌خاومن
شکۆمه‌ندی و ریز و به‌ته‌که‌لوف
شکۆمه‌ندی به‌سه‌ر خۆی دا هێنا.

تَمَرَّ بِالْقَوْمِ: هه‌وێی دا خه‌لکه‌که‌
به‌خاومن شکۆ و ریزداری و مصف
بکه‌ن.

إِسْتَمَرَّ الطَّعامُ: خواردنه‌که‌ی به‌خۆش و
به‌له‌زمت هاته ده‌ست.

الْمَرَّةُ: مَرَّو، پیاو و نه‌گه‌ر (ال)
به‌هوشه‌که‌وه نه‌بوو دمگوتری: (أَمَرَّةً)
و بۆ مێینه‌ی ده‌مگوتری: (مَرَّاه).

الْمَرَّةُ: ئا‌دابی نه‌ف‌سانی و

هه‌ئس و که‌وتێ که‌که‌له‌به‌ر
چاوگرتنی ئاده‌میزاد هه‌ل‌دمنی بۆ
پابه‌ندبوون به‌په‌ه‌وشتی جوان و
داب و نه‌ریتی په‌سه‌ند و یان
بریتییه‌ له‌پیاومتی و مه‌ردایه‌تی
ته‌واو.

الْمَرَّةُ: گه‌رو، ریزه‌وی خواردن به‌ناو
گه‌رودا بۆ مه‌عیده (ك: أَمَرَّة
وَمَرَّةً) و (طعام مَرَّي): خواردنی
خۆش و به‌له‌زمت و به‌سود و (كلام
مَرَّي): قسه‌یه‌ك كه‌له‌گردنی دا
په‌شیمان نه‌بی.

مَرَّتِ الشَّيْءُ مَرْتاً: شته‌که‌ی تاس و لوس
کرد.

ماروت: هاوڕێ (هاروت)؛ که
دووهریشتن له‌قورئان دا ناویان
هاتوو.

الْمَرْتُ: ده‌شتێکی بێ گز و گیایه
دمگوتری: (أَرْض مَرْت، مکان مَرْت):
شوێنێکه‌ روتنه‌ و بێ دره‌خت و
پومکه و (رجل مَرْتُ الحَاجِب):
پیاوێکه‌ برۆی نین برۆکانی مویان
لێ نه‌پواوه و (رجل مَرْتُ الجَسَدِ):
پیاوێکه‌ جه‌سته‌ی موی لێ
نه‌هاتوو.

الْمَرُوتُ: ساری بێ گیا و گز و دره‌خت.
مَرَّتِ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ مَرْتاً: شته‌که‌ی له‌ئاو

هَلَانَكْس بهشیوهی لهناکاوو گۆزو
گومممت دئی بۆلامان.

مَرَجَ لِسَانَهُ فِي أَعْرَاضِ النَّاسِ: باشمله
به خراپه باسی خه لکی کرد.

مَرَجَ الدَّابَّةَ: ولاحه که ی به ره لاکرد
بۆنه وه ی بله وهری.

مَرَجَ السُّلْطَانُ رَغِيَّتَهُ: پاشا خه لکه که ی
له خراپه کاری و هه سادو گهنده لی
نه گه یزایه وه.

مَرَجَ الْكَذِبَ: کهوته درۆکردن ه (فهو
مَرَّاج) ه یان دهگوتری: (سَرَج مَرَّاج):
زۆر درۆزن.

مَرَجَ أَمْرُهُ: نیشی خۆی هه وتاند شیواندی.
مَرَجَ النَّاسُ مَرَجًا: خه لکه که تی که لاکو
بوون دهشگوتری: (مَرَجَ الْأَمْرُ مَرَجًا
وَمُرُوجًا): نیشه که تی که ل و پی که ل
بوون ه (فهو مَارَج و مَرِج).

مَرَجَ الدِّينُ أَوْ الْعَهْدُ: ئایینه که شیوا وادهو
به ئین تیک چون و خه لک به یه ره و بیان
ناکا.

أَمْرَجَ الشَّيْءَ: شته که ی تی که ل و پی که ل
کرد ه دهگوتری: (أَمْرَجَ الْبَحْرَيْنِ):
دوو دهریا که ی تی که ل به یه ک
کردن.

أَمْرَجَ لِسَانَهُ فِي أَعْرَاضِ النَّاسِ: غه به به تی
خه لکی کردو دهمی خسته ناموس و
که سایه تی خه لکانی تره وه.

هه لکیشا ه دهشگوتری: (مَرَّتِ الشَّعْرُ
وغيره بیده): دهستی به قزی دا هیناو
له ناو ئاودا هه لیگلوخت بۆنه وه ی باش
ته ره بین.

مَرَّتِ الشَّيْءُ: شته که ی مزی ه دهگوتری:
(مَرَّتِ الصَّيِّ أَصْبَعُهُ أَوْ ثَدْيُ أُمِّهِ):

منداله که قامکی خۆی مزی یان
مه مکی دایکی مزی.

مَرَّتْ بِه الْأَرْضُ: به زه وی کی شا ه به زه وی
دادا.

مَرَّتْ عَلَى الْحَصَامِ مَرَّتًا: پشوو دریزبوو بۆ
کی شه و مملانی له گه ل ناحه زانی دا.
مَرَكْتُ: به مانا (مَرَكْتُ) دئی.

مَرَّتِ الْمَاءُ: ئاوه که ی پیس کرد ه
میکرۆباوی کرد.

الْمَرَّتْ: پشو دریزو به صه برو بار قو ل
بۆ کی شه و مملانی له گه ل
رکا به ره که ی دا ه (ك: مَمَارْتُ).

الْمَرْكَةُ (أَرْضُ مَرْتَةٍ): زه ویه که
بارانیکی که می لی باری.

مَرَجَ اللَّهُبُ مَرَجًا: بلیسه که به رز بۆوه.
مَرَجَ الْحَاتَمُ فِي الْيَسَدِ: هه نگوستیله که
له په نه هدا شل بوو.

مَرَجَ الشَّيْءُ مَرَجًا: شته که ی تی که لاکو کرد
ه قورئان دهفه رموی: ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
يَلْتَقِيَانِ﴾ ه هه روا دهگوتری: (لایزال
فلان یمرج علینا مروجاً): هه می شه

أَمْرَجَ الدَّابَّةَ: وِلاخهكهی بهره لای ناو
لهومرگا کرد.

أَمْرَجَ فُلَانٌ عَهْدَهُ: فُلَانكەس پابهندی
پهیمانی خۆی نه بوو.

الْمَارَجُ: بَلْئِيسَى نَاگَر كِه بهرز دهمبیته وه
ه پان نهو بَلْئِيسَه نَاگَره ی كه له گه ن

دو كه ن تِيكه نه ه دهسگوتری: (رجل
مارج) پیاوی رهمانه كراو كه له ه یج

له مه پهره سه پته ره دا مهنع نه كری.
الْمَرْجُ: زهوی پانو پهر گز و گیا بو

لهومراندنی نازه ل.

الْمَرْجُ: گهنده لی ه فیتنه و ناشوب ه
تهنگزه و چورتم ه حوشتريك بی

شوان به هومرپی ه دهگوتری: (بعر
وابل مَرَج).

الْمَرْجَانُ: رمگه زی چه یواناتی دهریا بیه،
له پیرپی (المرجانیات) ه په پکه رو

کلسی هه به به باشترین بهردی
گران به ها ده زمی بردی، ماده ی

مه رجان له دهریا ی سورد زوره ه
جۆریكه له ماسی كه په پرو بۆله گانی

سورن ه رومکیکی به هاری به
به نه ندازه ی نیو مه تریك بهرز

دهمبیته وه ه لقو پۆبی سورن،
گه لاکه ی پانو نه رم و ناوداره ه

نه گهر نازه ل بیخوا شیر زور دهبی.
المريج: (أمر مریج): کارتیکی

چه واشه گارو پشیوییه، قورشان
دهمه رموی: ﴿فَهُمْ فِي أَمْرِ مَرِيحٍ﴾ ه

(سهم مریج): تیری خوارو خییج ه
(غضن مریج): لقه داری خوارو

چه ماه وه ه ئیسقانو کهی نیوان
دووشاخ.

الْمِرْأَجُ: كه سیك ئیشه گانی ریک و پیک
نه بن ه کاره گانی باش نه نجام نه دا.

مَرِجَ فُلَانٌ مَرَحًا: فُلَانكەس زور كه به فخور
بوو زهوق نیشاتی زور بوو ه لارو

له نهجی کرد ه (فهو مَرِج).

مَرَحَتِ الْأَرْضُ بِالْنبَاتِ: زهوی روه کی
پواند.

مَرِجَ الزَّرْعُ: کشتو کاله که گولی کرد.

مَرِجَ السَّحَابُ: هه ور بارانی باراند.

مَرَحَتْ عَيْنُهُ مَرَحًا وَمَرَحَانًا: چاوی
خراب بوو شیوا، ناوی کرد، زوری

فرمی سک داباراندن ه دهگوتری:
(وهی عین مَرِج): چاویکی شیواوو

نه خوشه ه دهسگوتری: (مَرَحَتْ عَيْنُهُ
بمائها وقذاها): چاوه که ناوی رشتو

ریپۆکی دمردا ه که م بینا بوو ه
هه روا دهگوتری: (لا تَمْرُخْ بعرضك):

ناموس و شهره ی خۆت مه خه ره
ژیر تانه و ته شهر.

أَمْرَجَ فُلَانًا: فُلَانكەسی هه لئا بۆکه یف
خۆشی.

أَمْرَحَ الْكَلَا الْفَرَسَ: لهو و پرو نالقه كه
گه شهو نيشاتى به ولاخه بهرزه كه
به خشى.

مَرَحَ الْمُهْرَ: جوانوده كهى راهبناو ژيږبارى
كرد.

مَرَحَ الْجِلْدَ: پيسته كهى ههنو، چه ورى
كرد.

مَرَحَ الْقَرِيَةَ الْجَدِيدَةَ: كونده تازه كهى
پر كرد له ناو تاكونه دورمانه كانى
پر بينه وهو بگريڼو ناويان لى
نه چى.

مَرَحَ الْبُرَّ: گهنمه كهى پاك كرد بهردو
گل و پل و پوشى لى جيا كرده وه.

الْمَرَّاحُ: كهيفخوشى و تهردهماخى.
الْتَمَرَّاحَةُ: كهسيك زور به نيشات بى ۵
گورج و جوست بى ۵ دمگوترى: (هر
تلعابة و تمرّاحة).

الْمَرَحُ: نهوپهري كهيفخوشى و نيشات ۵
به خو نازين و لارو له نجه گهر ۵
قورنان دمفهرموى: ﴿وَلَا تُمْشِ فِي
الْأَرْضِ مَرَحًا﴾.

مَرَحَى: وشهيه كه سهرسوږمان
دمگهيه نى ۵ واته دهست خو ش
نافه رين.

الْمَرَحَةُ: كهندوه ميوز، عه نبارده ميوزو
شتى وا.

الْمَرُوحُ: خاوون نيشات و تهردهماغ ۵

مهيه و شهراب ۵ لهم روه وه
كه نهو كه سهى دهميخوا ته وه تهردهماغ
دهبى گه شهو نه شه دهمگري (قوس
مروح): كهوانيكه تيره كانى باش
ناراسته دهكا.

المِصْرَاحُ: خاوون نيشات و تهردهماغ ۵
جاويك زور فرميسك بر يزي ۵
زمو بيه كه زو و گياو گزي پى
بگهيه نى.

مَرَحَبَ فُلَانًا: مهرجه باى له فلانكس
كرد پي گوت مهرجه با.

مَرَحَبَهُ اللَّهُ: خودا خستيه خوشيه وه.
مَرَحَ جَسَدَهُ مَرَحًا: لهشى خو ي بهر و ن
شتى وا ههنو ۵ (فهر مارخ).

مَرَحَ الْعَرَفُجُ: درهختى عهره هج كه لاهى
جوان بوو قهدى بهر ز بووه ۵ (فهر
مرخ).

أَمْرَحَ الْعَجِيْنُ: ناوى زور كرده
ههوير كه تا به ته واوى شل بوو.

مَرَحَ جَسَدَهُ: زوري جهسته ههنو ۵
زوري چه وړ كرد.

تَمَرَحَ بِالْمَرُوحِ: به چه وري و شتى وا
جهسته ي ههنو.

الْأَمْرَحُ: (ثور أَمْرَحُ): گايه كه په لاهى
سپى و سوري به جهسته وه ههن.

الْمَرُوحُ: درهختى (العِصْاة) زو و
گرده گري و ناگري پى دهمگري ته وه

له پهندي پيشينان دا هاتوو دهلي: (لي
كل شجر نار واستمجد المرخ والعقار).

المريخ: دره ختيك روځو بوځي زور بي ۵
دره ختي نهرمو شلك.

المريخ: نه ستيره مهريخ؛ به كيكه
له نه ستيره گهړكه كاني كومه نه
خوري ۵ به فارسي پي دمو تري:
(به هرام) ۵ تيريكي دريزي دوسه ره
۵ گورگ ۵ ناوي خودايه كي
نه فسانه به به خوداي شهر ناسراوه.

المريخ: هر شتيك جهسته ي چهور
يكي.

المريخ: شاخ ۵ (ك: امرخه).

امرخذ الشين: شته كه شل بووه.

مرد الانسان: مروه كه توغياني كردو
له سنور تيپه ري ۵ ياخي بوو.

مرد علي الشين: به شته كه راهاتو
ومگري بوو ۵ خوي پيومگرت.

مرد الشين: شته كه نه رم كردموه،
مشتو مالي كرد.

مرد الصبي ثدي امه: منداكه مه كي
دايكي مزي.

مرد فلان: ناموسي فلانكه سي له كه دار
كرد.

مرد الدابة: به خيري و توندو تيزي
ولاخه كه لي خوري.

مرد الملاح السفينة: كه شتيه وانه كه

به سه وانه كه كه شتيه كه لي خوري ۵
به له مه وان به سه وانه به له مه كه ي پان
پيوه نا.

مرد الغلام مرداً ومرداً ومرداً: گه نه كه
سميلى هاتن ۵ كاتي نه وه ي هات ريشي
بروي وه لي موي لي نه هاتن، كوسه
بوو ۵ (فهر امرذ).

مرد الفصن: له دره خته كه گه لاي پيوه
نه بوو روت بوو ۵ دموگوتري: (شجرة
مرداء): دره ختي روتو بي گه لا.

مرد فلان: فلانكه س به رده وام بوو له سر
خواردني خوراكي پي كه اته له شيرو
خورما ۵ يان خواردني خورماي له ناو
كراو ۵ خورماي له شيرو هه لگي شراو.
مرد الشين: شته كه نه رم كردموه ۵
مشتو مالي كرد ۵ لوسو پوسي
كرد.

مرد البناء: باله خانه كه ي ري كه خستو
له يغو كاشي كرد ۵ قورنان
دمه رموي: ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرَخَ مُمَرَّدٌ مِّنْ
قَوَارِيرَ﴾.

مرد الفصن: له دره خته كه گه لا
گوش كرد گه لاهه ي پني.

مرد للحمام تمريداً: شوي نه هيله كاردني
بو كوترمه كه دروست كرد.

مرد الغلام: كوپه گه نه كه سميلى
پوان به لام ريشي نه هاتو كوسه
بوو.

تَمَرَّةٌ عَلَى الشَّيْئِ: بهشته که راهات و
خوی پیوه گرت.

تَمَرَّةٌ عَلَى الْقَوْمِ: لهه لکه که یاخی
بوو.

تَمَرَّةٌ عَلَى الشَّرِّ: یاخی بوو بوغرا بوو.
التَّمَرَادُ: هیلانه یه کی بجوکه بؤ کوتر
دروست ده کړئ بؤنه وهی هیلکه ی
تیدا بکا ه نه گهر بهر پیک و پیک و
چین له سهر چین دروست کړاو پی
ده گوتړئ: (التمارید).

المَارِدُ: مله وړ ه عیملق ه که سیك
به که یف خوځی بی و بجی ه بهرزو
بلند ه ده گوتړئ: (بناء مارد).

المَرَادُ: مل، گهردن.
المَرْدَاءُ: زهوی سوتهمه پړو خالی
له پړه وک دره خت ه لمبه لانیك
که هیچی لی نه پړی.

المَرْدُ: میوه ی دره ختی نیراک به تازمیی
ه یان پیگه یشتویی.

المَرْدُ: تیگوشاو.
المَرْدِي: سهو له؛ داریکی دریژه

به له مهوان به هو یه وه پال
به به له مه که یه وه دهنی ه (ك:
مرادی).

المَرَادُ: به مانا (المَرَادُ دئ ه (ك: مرارید).
المَرِيدُ: توند پړوو سهر په ق.

المَرُودُ: نهو که سه ی دئ و ده چی

به شیوه ی تهریده ماخییه وه.

المَرِيدُ: به مانا (المَرِيدُ): دئ ه پیسو
په وشت ناشیرین و یاخی بوو شهرانی
ه (ك: مَرْدَاء) ه هروا ناوه بؤ ههر
شتیک به هه لگن وفتن و شیلان نهرم
بیی ه خورما بکریته ناوشیروه تا
به ته وای نهرم ده بی ه ماستاو.

المَرْدُ قَرَش: پوه کیکی کشتو کالی
عه ترییه، دهرمانی لیبروست
ده کړئ پیچی ده گوتړئ (السَّمْسَقُ).

مَرْدَلُ فُلَانٍ: فلانکس کرده و مکانی
رئیک و پئیک ناکا، نیشه کانی به
ناکاملی جی دپل.

مَرُّ الْأَمْرِ أَوْ فُلَانٍ مَرًّا وَمَرُّوًّا وَمَرًّا: کارمه
روداو مکه یان فلان هاتو رپوی ه
به سهریدا تیپه پری.

مَرُّ الْبَعْرِ: حمل و شته کانی له حوشرمه
شته ک دان.

مَرُّ الْقَرْيَةِ وَغَرِّهَا: کوندمکانی پرکردن
له ناو.

مَرُّ الشَّيْئِ: شته که به ته وای تال بوو (فهر
مریر).

مَرُّ فُلَانٍ مَرًّا وَمَرَّةً: سفراو یان به تهم
به سهر فلانکس دا غالب بوو ه (فهر
مروور).

أَمَرُ الشَّيْئِ: شته که تال بوو ه
ده گوتړئ: (قد أَمَرُ هذا الطعامُ في

فمی: نهم خوارندنهه لهدهم دا تال
 بوو (ما امر فلان وما أحلی):
 فلانکس نه تال نه شیرین هیچی
 نه گوت ه (فلان ما یمر وما یحلی):
 فلانکس نه زیان نه سود هیچی لی
 جاوه روان ناکری.

امر البر: گمنه که مروری تیدا پهیدا
 بوو مروراوی بوو.

امر الشئی: شته که ی تال کرد ه یان
 شته که ی والیکرد بگونجی ه (امر
 یده علی الشئی): دهستی به شته که دا
 هینا.

امر الغبیل: حه بله که ی گشت بادا ه
 دهشگوتری: (امر الامر): کارمه که ی
 قایم کرد، بنهوانی شیلا.
 امر فلاناً: له ملی فلانکسی دا
 بوئه موی بیخا.

مار الرجل مزاراً ومارة: پیپیلکه ی
 هینایه پیامه که پاشقولی لیگرت
 بوئه موی بیخا، به زموی دا بدا ه
 (امرائه مارة): ژنه که ی به گوئی
 ناکاو فیلی لی دمکا.

مرر الشئی: شته که ی راخستو پانی
 کرده وه به سمر زموی دا ه شته که ی
 تال کرد ه وای لیگرت بگونجی و
 به کاری بی.

امتر علیه: به سمریدا تیپهری.

استمر الشئی أو الرجل: شته که یان
 پیامه که یه ریپازی په پرمو کرد ه
 دهگوتری: (هذه عادة مستمرة):
 نهمه دابو نهریتیکی بهرده وامو
 نه گوره ه دهشگوتری: (استمر فلان):
 فلانکس دوا ی گنده لی نیش و
 کارمکانی ساز بوونه وه.

استمر بالشئی: توانای به سمر شته که دا
 شکا ه دهگوتری: (هو بعيد الاستمر):
 نهو به تواناو دمه لاته بو دزایه تی
 به ربه رمکانی ه دهشگوتری: (استمر
 مریره): عهزم و وره ی بهرز بوو.

استمر الشئی: شته که تال بوو.
 الامر: دهگوتری: (فلان امر عقداً من
 فلان): فلانکس له فلان به وه فاترو
 وره بهرز تره ه (وهی مری) ه ههروا
 وشه ی (الامر): ناوه بو ریخوله ی
 پیسای.

الامرآن: هه ژاری و پیری ه پیری و
 نه خوشی ه دهشگوتری: (لقى منه
 الأمرین): له موه توشی دوو به لای
 کهوره بوو.

المريرة: دانه ویله به کی پشه تی که ل
 به گمنم و جو دمبی به کوردی پیی
 دهگوتری: (مرور) نه گمر له گمل
 گمنم و شتی وا بهاردری ناردمه که تال
 دمکا ه ههروا ناوه بو کچوله ی تازه

پېښگه‌یشتوی نهرمو شل.

المرار: رومکي کی ګیویه له‌پېری
(الفصيلة المركبة) په پېشی دمگوتری:
(المریز).

المرار: حه‌بل.

المرارة: زراو ۵ کیسیکی نووساو
به‌جگرموه‌یه سفرای تیدا خه‌زن
دمبیو یارمه‌تیدمره بؤ هه‌زمکردنی
چه‌وری.

المر: حه‌بل ۵ خاکه‌نازو بیل ۵ یان کلکه
خاکه‌نازو کلکه بیل ۵ هه‌روا
دمگوتری: (جته مرأ او مرین): هاتم
بؤلای جاریک یان دووجار.

المر: پېچه‌وانه‌ی شیرینییه ۵ جوړه
صمغ و جه‌وییه‌که له‌دره‌خت دپته
دمروه و مگوو بنیشته تال،
دمرمانیکی باشه بؤ کؤکه،
بؤکه‌سیک دوشک پیوه‌ی دابی، همر
وا بؤ هه‌لاچوکردنی کرمی ناو
ریخوئه باشترین دمرمانه. المره:
جاریک ۵ (لقینه مره و ذات مره) ۵
همروا دمگوتری: (لقینه ذات المرار):
زورجار تشی بووم.

المره: عه‌قل، یان زور عاقلی ۵ عه‌قل و
ژی‌ری ۵ هی‌زو توانا ۵ قورئان
دمه‌رموی: ﴿ذو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى﴾ ۵
هه‌روا ناوه بؤ گشت بادانی حه‌بل و

شتی وا ۵ به‌لقه‌م و شتی وا.

المره: تال، پېچه‌وانه‌ی شیرین ۵ (أبر
مره): نازناوی شه‌یتانه.

المری: جوړه پېخوړیکه.

المریر: زه‌وی سوته‌مه‌ړو و روته‌ن و بی
روه‌ک و دره‌خت ۵ حه‌بلی توند
بادراو (زور بادراو) ۵ عه‌زیمه‌ت و
سوور بون له‌سهر شت ۵ (رجل
مریر): پیاوی به‌هیزو خاوه‌ن عه‌زم و
وره ۵ (أمر مریر): کاری توندو تؤل.

المریراء: به‌مانا (المارور) دی واته
دانه‌ویله‌ی مرور.

المریة: تواناو هی‌زی حه‌بل ۵ عیزه‌تی
نه‌فس و نه‌فسی به‌رزی عه‌زیمه‌ت و
سووربوون له‌سهر شت ۵ دمگوتری:
(استمرت مریرته علی کذا): سوور
بوو له‌سهر نه‌و کاره‌و وره‌ی
دانه‌به‌زی.

مَرَزَ جِلْدُهُ مَرَزًا: نه‌قورچکی به‌نه‌سپایی
له‌پېستی گرت ۵ به‌قهرراخی
په‌نجه‌کانی نه‌قورچکی لی گرت نه‌ک
به‌نینوکی.

مَرَزَ الرجلُ: ره‌خنه‌ی له‌پیاوکه‌گرت ۵
به‌ده‌ست له‌پیاوکه‌ی دا.

مَرَزَ الصَّبِيُّ لَدِي امِّهِ: من‌داله‌که
به‌په‌نجه‌کانی گو‌ی مه‌مکی دایکی
هه‌لگؤفت له‌کاتی شیر خواردنی دا.

مَوَزَ الشَّيْنِ: شتهكهی بری دوولتهی كرد.

مَوَزَ الشَّرَابِ: تامی شهرايهكهی كرد ه
چهشی كرد.

إِمْتَرَزَ مِنْ مَالِهِ مِرْزَةً: دهستی گهيشته

مالهكهی توانی سودی لی ببینی.

إِمْتَرَزَ شَرِيكُهُ: مال و سامانهكهی

لهشهریکهكهی جیاكردموه.

الْمِرْزَةُ: بهنداو ه (ك: مروز).

الْمِرْزَةُ: پارچهی شت.

الْمِرْزَتَانِ: نهو دو تۆقلهی لهزور نهرمای

گوینچهكهمیه ه دهگوتری: (أذن

مليحة الشحمتين والمرزتين).

الْمِرْزِيَانِ: سهرهنگ ه سهروك ه (ك:

مرازبه)یه.

مَوَسَّ حَبْلَ الْبَكْرَةِ: حهبلی خولخلۆكهكه

كهوته لایهكیهوه.

مَوَسَّ الثَّمَرُ فِي الْمَاءِ: خورماكهی لهناو

ناودا ههئیشیوت بۆنهومی بتوینهوه ه

دهگوتری: (مَرَسَ الدَّوَاءَ وَالْحَبْزَ فِي الْمَاءِ):

دهرمان یان نانمهكهی كرده ناوناو.

مَوَسَّ الصَّبِيَّ إِصْبَعُهُ: مندالهكه پهنجهی

خوی مزى.

مَوَسَّ يَدَهُ بِالْمَنْدِيلِ: دهستی بهدهسته

سړمهكه سړپهوه.

مَوَسَّ فُلَانٍ مَرَسًا: فلانكهس توندو تۆل

بوو لهچارمهسرى كيشهكان.

أَمَرَسَ حَبْلَ الْبَكْرَةِ: حهبلی

خولخلۆكهكهی خستهوه شوینی

تایبهتی خوی.

مَارَسَ الشَّيْنُ مِرَاسًا وَمَارَسَةً: چارمهسرى

شتهكهی كرد ه بهرامبهرى كردو

بهگزی دا چۆوه ه دهگوتری: (مارس

قِرْنَةً) ه (ومارس الأمور والأعمال).

إِمْتَرَسَ الْخَطْبَاءُ: وتارخوینهكان زۆر

دریزهیان بهوتاردا ه دهسگوتری:

(امترست الألسن في الخصومات):

لهكیشهو نیزاع دا ده میان تیک

ژمنی و كهوته قسه بهیهك گوتن.

إِمْتَرَسَ بِالشَّيْنِ: دهستی ومردایه

شتهكه.

تَمَارَسَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خهلكهكه

لهشهردا لیکیان دا.

تَمَرَسَ بِالشَّيْنِ: خوی لهشتهكه خشاندا ه

لیی راهاتو فییری بوو.

تَمَرَسَ بِالطَّيْبِ: بۆنی خووشی لهخوی دا.

تَمَرَسَ بِدِينِهِ: گالتهی بهنایینی خوی

كرد.

تَمَرَسَ بِالْخِصُومَاتِ: بهكیشهو نیزاع

راهاتو خوی پیانهوه گرت.

تَمَرَسَ الْبَعِيرُ بِالشَّجَرَةِ: حوشترمهكه جار

دواچار لهگهلاى درمختهكهی

خوارد.

الْأَمْرَسُ: (وجه أمرس): دهمو چاوی بی

خیرو بیړ.

مَارِسْ: لهئەفسانەى كۆن دا ناوى
خوداوهندى ھەربە، واتە: ناوى
(مَرِيخ) ە ھەروا ناو ە بۆ سەيھەم
مانگى سالى رۆمى، پېشى دەرگوتري
نازار واتە مانگى نەورۆز.

المارستان: ھەستەخانە، شوپنى
چاگبوونەو ە نەخۆش.

المِراسْ: دەرگوتري: (فلان ذو مِراس):
فلانكەس خاوەن ھەبرو خوگرو
بەھيمەتە.

المِراسَة: ھيزو توانا.

المِراسْ: خاوەن ھيزو توانا و نيش
لەدەست ھاتو.

المِرسْ: رۆيشتنى بەردەوام.

المِرسْ: تەيگەلاتو و قەلبو لەشەرپو
جەنگ دا ە دەرگوتري: (ھەم على
مەرس واحد): ئەوان لەسەرپەك
تەبباتن.

المِرسَة: ھەيل ە (ك: مَرس و أمِراس).

المِرسْ: تەيگوشاو ە خوورماي لەناو دا
تواو.

المِراسَة: مامەلەکردن و كەپەن و
فرۆشتن بەبى مەزاد.

مَرسْ الماءْ مَرساً: ناو ەكە پەوان بوو جارى
بوو.

مَرسْ الشَّيْءِ أَر الجِلْد: شتەكەى لەدەست
دەرھيئا.

الأمْرشْ: مَرَوْفِيك ميو ەى زۆر ھەبى.
المِراسَة: دەرگوتري: (لى ەندە مِراسَة):
ماھيەكى كەمە لایەتى.

المِرشْ: زەويەك باران پەمكەى روشاند
بى ە بەلاھاو ناو لەخۆنەگرى ە
بنارى كۆو پەندەشت ە چالەك ناوى
لەبەر پەروا ھىدى ھىدى بەزەوى دا
بلاويیتەو.

المِرشاء: ھەپوانى زینە خرۆ ە زەوى
گیاوو گزوى.

مَرسْ الشَّيْءِ مَرساً: بەپەنجە گۆى مەمكى
ھەلگۆفت.

مَرسْ فلان: فلانكەس پەشكەوت.

تَمَرسْ القِشرُ عَن الشَّعير: توپكەو
سۆيەكە لەجۆيەكە جیابۆو.

مَرسْ مَرساً: نەخۆش كەوت ە
تەندروستى تەيگچو.

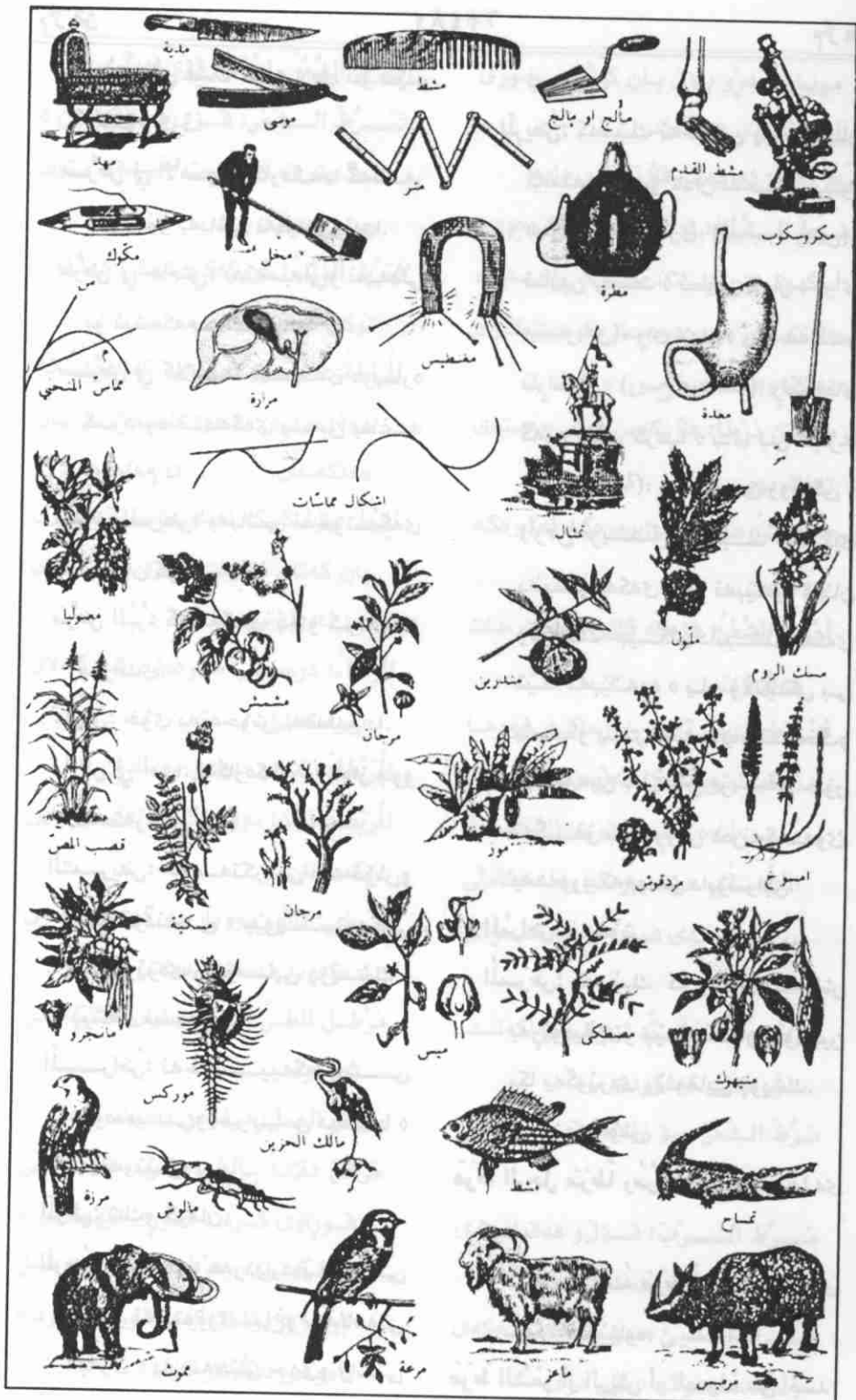
أَمَرسْ فلان: فلانكەس بوو بەخاوەن
نەخۆشى.

أَمَرسْ القومْ: خەلگەكە و لاخ
نازەلەكانیان نەخۆش بوون.

أَمَرسْ فلان: فلانكەس راي راستى
دەرپرى.

أَمَرسْ فلاناً: فلانكەسى بەنەخۆشى
بينى يان نەخۆشى خست ە

دەرگوتري: (امرض الله فلاناً): خودا
فلانكەسى نەخۆش خست.

مارضتُ رأي فيك: دهر باره ی تو فیتلم
لهخوم کرد.

مرضُ في الأمر: لهکاره کهدا کهمتهر
خهم بوو بهباشی نهنجامی نهدا.

مرضُ في حاجتي: بهتەمبهلئو نابهدلئ
بو نیشه کهم ههلسورا.

مرضُ في كلامه: قسه که ی دوباره
کردهوه قسه که ی بهبی بناغه
لهقهلم دا.

مرضُ المريض: بهباشی نهخوشه که ی
دهرمان کرد.

مرضُ البر: گهنمه که ی بلاو کردهوه
پرژاندی.

تمرض: خوی به نهخوش لهقهلم دا.
تمرض في أمره: لهکاره که ی دا لاواز بوو
کهمتهرخهم بوو.

التمريض: خزمه تکردنی نهخوش و
دابینکردنی
بهگویره ی رینوما ی پزیشک
پیشه ی سستهری.

المراض: نهخوشیه که توشی
میوهدهبئی و خراپی دمکا
دمیقهوتینئ.

المرض: شک و گومان.

المرض: نهخوشی، ههردیاردمی که شتی
زیندو لهسنووری ساغو سهلامه تی
لابهرئ
یان نههیلئ حهق و راستی

ببیس.

المرض: کهسیک نهخوشی بیومه ی یان

کهمنه ندامی و لادان لهحهقی بیوه
دیاریئ
دمگوترئ: (قلب مریض):

نایین سست
نایین لاواز
(رای مریض): رای لاواز
رای ههلهو

ناراست
(ریح مریضة): رهمه بای
گهرم
یان کرمبا
بای بی هیژ
(لیلة مریضة): شهوی بی روناکی

(أرض مریضة): ولاتیك جیگای
دانیشتوانه که ی تیدا نه بیتهوه
یان

ولاتیك جیگای دانیشتوانه که ی
تیدا نه بیتهوه
یان ولاتیکی بی

یاساو پر ناشوب و تهنگو
چهلهمه بی
(شمس مریضة): خور
نهگهر بهرونی دهرنهگه وئ،
بهههورو تهو مز داپوشرابی.

المراض: نهخوش.

المرض: کهسیک کاروباری نهخوش
بهریوه بهرئ و پیداو یستیان بو دابین

بکا بهگویره ی رینوما ی پزیشک.

المروض: نهخوش.

مَرَطَ الرجلُ مَرَطًا ومَرَطًا: بیاومکه پهله ی
کرد.

مَرَطَتْ به أمه مَرَطًا: دایکی نهوی
بهوهلهد هیئاوه.

مَرَطَ الشَّعْرُ أو الریش أو الصوفُ عَنِ الجسد:

مویان پهرو پوّل پان کولک و خوری
لهجهستهی هه لکه‌ند.

مَوطَ فلاناً: نه‌زیه‌تی فلانکه‌سی داوه.

مَوطَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی کوکردموه
ده‌گوتری: (فلان یَمِرطُ ما بیده):

فلانکه‌س چی ده‌ست بکه‌وئ کوئی
دمکاته‌وه.

مَوطَ فلان مَوطاً: فلانکه‌س موی جهسته‌ی
ته‌نک بوو.

مَوطَ الریشِ عَنِ السهم: په‌ره‌که له‌تیره‌که
بووموه.

امِرطَ الشَّعْرُ: فزه‌که کاتی نه‌وه‌ی هات
هه‌لومری.

امِرطَ النخلة: دارخورماکه خورما
نه‌گه‌یشتوو مکانی هه‌لومراندن (فهی

مُمرط) ده‌شگوتری: (امِرطت
التاقّة): حوشره‌که به‌نه‌کاملی

بی‌چومه‌کی فری داو توکی
لینه‌هاتبو.

مارطه‌ مَمارطّة: توکی هه‌لکه‌ند،
مووه‌کانی کنه‌کردن.

مَوطَ الشَّعْرُ: بۆ زنده‌ روئی له‌مانای
(مَوط‌)دی.

مَوطَ الثَّوبِ: قوّل و فه‌قیانه‌ی
کراسه‌که‌ی کورت کردن.

إمترطَ الشَّيْئَ من يده: شته‌که‌ی
له‌ده‌ست هه‌راند له‌ی دزی.

إمترطَ الشَّعْرَ وإمترطَ: قزی هه‌لومرین.

تَمرطَ الشَّعْرُ: قزی هه‌لومرین
ده‌گوتری: (قمرطت لخته): موی

ریشی هه‌لومرین.

تَمرطَ الذَّئْبُ: گورگه‌که توکی هه‌لدا
توکی هه‌لومری.

المُراطّة: نه‌و موو کولکه‌یه که له‌جهسته
هه‌لده‌ومری به‌هوی شانه‌کردن پان
هه‌لکه‌ندن.

المِرطُ: پۆشاکیکه له‌ناوریشم پان خوری
پان که‌تان ئا‌هرمت سه‌رو ملی خوی
بی دادمه‌پۆشی.

المِرطاءُ: درمختی مه‌رمطاء که گه‌لای
پیوه نه‌بی.

المُرِطاءُ: نیوان ناوک و موسلدان.

المُرِطاءان: دوو په‌گن له‌نه‌رمایی
گه‌دمدان.

المَرِيطی: ئالو؛ دوو پارچه گوشتی خرن
ده‌که‌ونه نه‌ملاو نه‌ولای قورگه‌وه.

مَوطِلَ المطرُ فلاتاً: باران فلانکه‌سی
ته‌پکرد.

مَوطِلَ العملِ: درن‌زه‌ی به‌نیشه‌که‌دا.

مَوطِلَ فلاتاً بالطين وغيره: فلانکه‌سی
قورپای کرد قورپای تیه‌له‌سو

ده‌شگوتری: (مَوطِلَ ثوبه‌ و مَوطِل
عِرضه‌): پۆشاکه‌کی قورپای کرد

ناموسی له‌که‌دار کرد.

- مَرَع رَأْسَهُ بِالْدهن: سمری داهیناو به‌شانه‌ی کرد.
- مَرِعَ المَكانَ والوادی: شوینه‌که یان شیومکه گیاو گزی زور بوو، به‌پیتو به‌رمکه‌ت بوو.
- مَرِعَ فلان: فلانکس که‌وته همرزانیه‌وه ژبان‌ی خوش بوو.
- مَرِعَ مَرَاعَةً: نازو نیعمه‌تی بۆده‌سته به‌ر بوو.
- أَمَرَعَ المَكانَ والوادی: به‌مانا (مَرِع) دئ.
- أَمَرَعَ القومُ: خه‌لکه‌که توشی زمو‌ی به‌پیتو به‌رمکه‌تو ژبان‌ی خوش و همرزانی بوو.
- أَمَرَعَتِ الأرضُ: زه‌ویه‌که مه‌رو مالاتی ناوی تیریان خوارد چونکه له‌ومری باش و زوری تیدایه.
- أَمَرَعَ رَأْسَهُ بدهن: زوری رو‌ن له‌سمری دا.
- تَمَرَعَ: په‌له‌ی کرد و هه‌وئی په‌یداکردنی له‌ومری دا.
- الأمْرُوعَةُ: (أرض امروعة): زه‌ویه‌کی به‌پیتو به‌رمکه‌ته.
- المِراعُ: به‌زو بیو.
- المَرَعُ: له‌ومر و (ك: أَمْرُعَ وأمرع). المَرَعُ: (رجل مَرِعَ): پیاویکه له‌له‌ومری باش ده‌گه‌ری بۆ نازه‌له‌کانی.
- المَرِيعُ: زمو‌ی پر گیاو گز و بارانی همرزانی ناومر و ده‌گوترئ: (غیت مریع): بارانیکه باش گیاو گز ده‌روپنئ و زه‌ویه‌که والیده‌کا گیاو گزی باش به‌روپنئ.
- المِراعُ: به‌مانا (المَرِيع) دئ.
- مرغت السائمة العُشْبَ مرغاً: نازه‌له به‌ر هه‌له‌دراوه‌کان هه‌موو گیاو‌گزه‌که‌یان خوارد و ده‌سگوترئ: (مرغ الحيوان في العُشب): نازه‌له‌کان له‌ناو له‌ورپکه‌ دا مانه‌وه‌و تیییدا له‌ومرپان.
- مَرِغَ عَرَضُهُ مَرِغاً: پیس بوو، شتی پیسی پیومنوو‌سا تیکه‌لی بوو و (فهر أَمَرُع وهي مَرِغاء).
- مَرِغَ شعره: قزی رو‌نه‌که یان باش پیکه‌وت و (فهر مَرِغ).
- أَمَرَعَ: نو‌ستو ئاو له‌هه‌ر دوو لاشه‌ویله‌ی هاته‌دەر و (که‌فی چاند) و زۆرقسه‌ی بی جیو رنی کردن.
- أَمَرَعَ العَجین: زوری ئاو کرده هه‌ویرمه‌که‌وه به‌جوریک نه‌یتوانی وشکی بکاته‌وه (توندی بکاته‌وه).
- أَمَرَعَ عَرَضُهُ: حه‌یاو نامووسی خو‌ی برد.
- مَارَغَهُ بالتراب: له‌قو‌ری هه‌له‌شیلا، له‌قو‌ری هه‌له‌سوو.
- مَرَغَهُ في التراب: له‌قو‌ری ومردا، له‌ناو

قوردا نه مديو نهو ديوى كرد.

بۇ دېله كهر.

مَرْغُ العِرَض: ناموسى برد، ناموسى له كه دار كرد.

الْمَرْغ: تَضَو لِيَكُو جَلْم ۵ (المرغة): باغى پردارو درمخت ۵ قز چه ور كردنى تهواو.

مَرْغُ فِلَانًا: فِلَانَكِهَس جَوَان قَزَى چه ور كردن، به تهواوى رُونى لِيْدَان.

الْمَرْغَةُ: رِيخُولَه كَوِيْرَه.

تَمَرَّغَتِ السَّائِمَةُ: نَاژَه لَه كِه زَوْر لَه نَاو له و مرگادا مايه وه.

مَرْقُ السَّنْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ مَرْقًا: تيرمه به تهوژم له كه وان دمرچوو.

تَمَرَّغُ الْغِيَوَان: نَاژَه لَه كِه نَاو له ده مى هاته خوار.

مَرْقُ مِنَ الدِّين: له نايين دمرچوو.

مَرْقُ فِي الْأَرْض: به ناوى دا رُويشت گهشت و گوزارى كرد.

تَمَرَّغُ فِلَان: فِلَانَكِهَس خَوَى پاك راگرت، نه يهيشت كه سابه تى تووشى عه يبو

مَرْقُ الْقَدَر مَرْقًا: شُورباوى ناومه نجه له كه ي زور كرد.

خَمُوش بَبِي ۵ خَوَى شَشْت و دهمو جاوى ئارايىش دا ۵ له تاو ئازارو

مَرْقُ الصَّوْفِ وَالشُّغْرُ مِنَ الْجِلْد: خورى مووى له پيسته كه خُوشكراومه كه

نه شه كمنجه تلاوتلى كرد.

مَرْقُ الصَّبْغِ مِنَ الْعَصْفَر: رَهنگ و بۇيه ي له گوله زمرده دمرهينا.

تَمَرَّغُ فِي التَّرَاب: له قورو ليته دا گه وزى، نه مديو نهو ديوى كرد ۵

مَرْقُ فِلَانًا: به خيَرايى زهبرى كاريگه رى له فلان دا.

دهشگوتري: (تَمَرَّغُ فِي الرِّزَائِل، تَمَرَّغُ فِي النِّعَم).

مَرْقَتُ الْبَيْضَةِ مَرْقًا: هيلكه كه بيس بوو بووه و مبه خوئين و ناو.

تَمَرَّغُ فِي الْأَمْرِ: له كارمه كا پاراو دوو دل بوو.

مَرْقَتُ النِّخْلَةِ: به رى دارخورماكه هه لومرى دواى نهوى پيگه ييشت.

تَمَرَّغُ عَلَى فِلَان: له سهر فِلَانَكِهَس مايه وه ۵ له سهر فِلَان و مستاو

أَمْرَقُ: شويى گه وزينى ولاخ و نازه ل ۵ له حه ديت دا هاتووه: (مَرَاغُ دوابها

أَمْرَقَ النِّخْلَةَ: دارخورماكه به رمكه ي پيگه يى و هه لومرى.

مؤلهمتى دا.

الْمَرَاغُ: شويى گه وزينى ولاخ و نازه ل ۵ له حه ديت دا هاتووه: (مَرَاغُ دوابها

الْمِسْك).

أَمْرَقَ الْجِلْد: پيسته خُوشبووه كه كاتى

نەۋەى ھاتوۋە موۋەككى بېندىرېنەۋە.

أَمَرَقَ الْقِدْرَ: بەمانا (مَرَقَ القدر) دى.

مَرَقَ الْقِدْرَ: بەمانا (أَمَرَقَ) دى.

مَرَقَ الثوبَ: قوماشەكە بەمادەى

عوصفور رەنگ كىرد.

إِثْمَرَقَ الشَّيْءُ: شتەكە بەخېرايى و

بەتەۋۇم قەبارەكەى بېرى،

مەسافەكەى بېرى ۋە دىگوتىرى:

(إِثْمَرَقَ مِنَ الْبَيْتِ): بەخېرايى لەمال

ھاتە دەر.

إِثْمَرَقَ الْوَلَدُ مِنْ بَطْنِ أُمِّهِ: زارۇكەكە

بەئاسانى لەسكى دايكى ھاتەدەر

دەشگوتىرى: (إِثْمَرَقَتِ الْحَمَامَةُ مِنَ

الْكُورَةِ): كۆترەكە بەگورجى

لەكونەكە ھاتەدەر.

أَمَرَقَ السَّيْفَ مِنْ غَمْدِهِ: شمشىرەكەى

خېرا لەكالان دەرھېنا.

إِثْمَرَقَ وَأَمَرَقَ الرَّجُلُ: پياۋەكە شەرمگای

دەرکەوت.

إِثْمَرَقَ الشَّعْرُ: قىزەكە بىلەۋ بوو ھەلۋەرى

بەھۋى نەخۋشى يان بەھۋى شتى

ترەۋە.

تَمَرَقَ الثوبَ: قوماشەكە قىۋىلې رەنگو

سۈيغەكەى كىرد.

المَرَقَ: لەئايىن دەرچوو ۋە ھەلگەپراۋە

لەئايىن ۋە ھەرشىك شىكى تر

نەمدىۋاۋىدو بكاۋ نەنوشىتەۋە.

المَرَقَ: بېروانە مادەى (رَقَق).

المَرَقَةُ: ھەرشىك لەشتىكى تر

ھەلۋەرى ۋە نەۋەى ھەلەمكىشىرىۋو

ھەلەكەندىر لەخورى و موۋ يان

لەۋەرى.

المَرِيقُ: گىا عصفور (گولە زەردە).

المَرَقُ: پىست كە بۈگەن بكا توكەكەى

لە بېندىرېنەۋە ۋە خورى شىكراۋە و

بە شە كراۋ ۋە خورى مەرە لەرو

نەخۋش ۋە پىشكوتنى گول ۋە

دەشگوتىرى: (أصابه ذلك في مَرَقِك):

بەھۋى تۆۋە نەۋەى توش بوو.

المَرِيقُ: خورى بۈگەن.

المَرَقُ: شۇرباۋى چەۋر (ئاۋ گۆشتى

تېكىرىۋ بكوئىندىرى).

المَرَقَةُ: خورى لەسەرەتاي رىنەۋەى

لەپىستەكە ۋە ئەۋ زىدە گۆشتەى

بەپىستەۋە دەمىنىتەۋە دۋاى

گورۋنى جىاكرىنەۋەۋ دىمالىنى

لەگۆشتەكە ۋە پىستى دىباغكراۋ.

المَرُوقُ: پىرۋو چىل ۋە چالى گول.

المَرَقُ: كەسىك خۇ لەشت

ھەلقورتىن ۋە لەھەموۋ دىزەمەكە

نەسكۋى بى.

المَرِيقُ: گۆشت كە چەۋرى كەمى

تىدەبى.

مَرَمَرٌ فَلان: فلانكەس رقى ھەلسا.

شهرمی نه کرد.	مَرَمَرُ المَاءِ: ناوه که ی والیکرد به سهر
هَوْنٌ مِنْ عَدُوهِ: له ترسان و له بهر لاوازی	زهوی دا برپوا.
له بهر دوزمنه که ی هه لات.	تَمَرَمَرُ الجَسَمِ: جه سته ی له رزی
هَوْنٌ بِه الارض: به زهوی دادا، به زهوی	جه جیمینی لی برپا.
کیشا.	تَمَرَمَرُ فلان علی اصحابه: فلانکه س
هَوْنٌ بَعْدَهُ: لای خواروی قاجی	بوو به نه میرو گه و ره به سهر
حوشترمه که ی چه ورگرد بو نه وهی نه رم	هاوه له کانی دا.
بین.	المَرَمِرُ: که سیك خاوه نی جیسمی
أَمَرَنَ الرجلُ بالقول: بپاوه که هسه کانی	نه رمو نیان بی.
نه رم کردن و به هیواشی دوا.	المَرَمِرُ: به ردی روخام (مه پمه پ) ۵
مارنت الناقه ممانه و مراناً: حوشترمه که	به ردیکه بو بیناسازی به کاردی بو
شیره که ی وشک بوو.	جوانی و رازاندنه وه.
مَرْنُ الشَّيْءِ: شته که ی نه رم کرده وه.	المَرْمَرَةُ: پارچه مه پمه پ ۵ بارانی زور.
مَرْنٌ فلاناً علی الأمر: فلانکه سی له سهر	المَرَمِرِسُ: شتی لوس و ره قو پته وه ۵
کارمه که راهینا ۵ دهشگوتری: (مَرْنٌ	(داهیه مرمریس) به لای گه و ره وه
وجْهَهُ علی الخِصام): روکراوه و بی	ترسناک ۵ ملد ریژ.
چاوو رو بوو بو کیسه نانه وه	هَوْنُ الشَّيْءِ مراناً و مرونة: شته که
دژایه تی یان سوال کردن ۵ هه روا	له حالته تی ره قیه وه گو پدرا بو حالته تی
دهگوتری: (انه لَمَرْنُ الوجه): نه وه	نه رمی ۵ دهشگوتری: (مَرْنٌ ثوبه)
روهایم و بی چاوو پرووه.	بو شا که که ی نه رم و سفت و لووس بوو.
مَرْنٌ به الارض: به زهوی دادا، خستیه	مَرْنَتُ فلان علی العمل: دهستی
سهر زهوی.	فلانکه س له سهر نیشکردن راهات
تَمَرْنُ الشَّيْءِ: شته که نه رمو نیان بوو.	دهستی ره قاص بوون ۵ دهشگوتری:
تَمَرْنٌ علی الشَّيْءِ: راهینانی له سهر	(مَرْنٌ وجهه علی الأمر): شهرمی
شته که کردو فیتری بوو.	نه کرد بو کردنی کاره که، بی چاوو
المَتَمَرِن: راهینهر ۵ یان (الْمَتَمَرِن):	روبوو.
راهیندراو که سیك ماومه که	هَوْنُ الجُلْدِ مرناً: له سهر هسه کردن راهات و

الْمَرْهَمُ: گيراو ميه کی چهوره زور جوړی
 ههيهو بؤ زور برين و هاوسانو
 درزی جهسته به گاردئ ۵ به گوردی
 پېی ده لّین مه لّحه م.

الْمَرْوُ: رومکيکی بونخوشه، چهند
 ناوېکی تريشی ههيه و هگوو
 (الخرنبا، جبق الشيوخ) ۵ جوړه
 به مرده نه ستييه که ناگری لئ
 ده بېته وه.

الْمَرْوَةُ: کيوپکه له مه که بهرام بهر
 کيو صفا.
 مَرَى الْفَرَسُ مَرِيًا: نه سپه که سمکولی کرد
 يان قاجی به سمر زموی راگيشا به هو
 شکان و شتی واوه ۵ دمگوترئ: (مري
 الفرس بيديه).

مَرَى الشَّيْءُ: شته که ی دهره يئا.
 مَرَى الْفَرَسُ: نه سپه که ی تاودا بؤنه وه
 بزانی تاجه ند نازاو به توانايه
 بؤ غاردان و هيزی رؤيشتنی چهنده ۵
 ده شگوترئ: (مريته فمادر): هه ولم دا
 قه ناعه تي پئ بکه م بئ سود بوو.

مَرَى الرِّيحِ السَّعَابُ: بايه که وايکرد
 هه وره که باران بيارينئ.

مَرَى فَلَانًا حَقًا: نينکاری مافي فلانی کرد.
 مَرَى فَلَانًا النَّاقَةَ وَلَحْوَهَا: خوشترمه شیري
 دا.

أَمْسَرَ السَّدْمُ: خوینئ دهره يئا.

خه ريکی فيربوونی کارنک بئ.
 الْمَرَانُ: رمبی رهقو پتهو ۵ دمگوترئ:
 (تطاعنوا بالمران): به رمبی پتهو
 شهريان کرد.

الْمَرْنُ: جهرمی نه رمکراو ۵ نهروه ۵
 لاتنه نيشتو نه ملاو نه ولای شت.
 مَرْنَا الْأَنْفُ: نه ملاو نه ولای لوت.

الْمَرْنُ: رهگيکه له ديوی ناوه وهی قاجی
 پيشه وهی خوشتر ۵ (ك: آمران) ۵
 (أمران الذراع): رهگه کانی باسک.

الْمَرْنُ: رهوشتو دابو نه ريت ۵ حالو
 وه زع.

مَرِهَتْ عَيْنُهُ مَرَهَا: چاوی کلی تیدا
 نه بوو ۵ يان چاوی توشی نه خوشتی
 بوو.

الْأَمْرَةُ: (سراب أَمْرَة): تراويلکه ی سپی
 که هيچ خالی رمشی تيدانه بن.
 الْمَرَّةُ: نه خوشتی چاو.

الْمَرَّةُ: (رجل مَرَّةُ الْفَزَاد): پياوېکی دل
 نه خوشتی.

الْمَرَّاءُ مِنَ النَّعَاجِ: مهرو بهرانی زور
 سپی ۵ زهوی که م داپرو روهک.

الْمَرْهَةُ: سپيايی که شتی تری تيکه لاو
 بئ ۵ چالتيک ناوی بارانی تيدا
 کو بوبېته وه.

مَرْهَمَ الْجُرْحِ: مهره می خسته سهر
 برينه که.

ماراه مِراءَ وَمُمارَةً: کیشهو دمه دهمی
له گهن کرد.

ماری فلاناً: پیچه وانهی ویستی
فلانکەسی کرد فرتو فیلی له گهن
دا نه انجام دا.

إمترى في الشئني: شته که ی دمه یینا.

إمترت الريح السحاب: رمه بابه که
هه وره که ی والیکرد بارانی لئ
بباری.

إمترى الناقة: حوشتره که ی دوشی.

تمارى القوم: خه لکه که کیشهو نیزاعیان
به رپاکرد.

تمارى في الشئني: گومانی له شته که دا
هه بوو.

تَمَرى بالشئني: خو ی به شته که
رازاندموه.

المارية: مانگا که گوله که ی هه بی ە

هه روا (ماریه) ناوی نافرمتیکه

به ناوی ماریای کچی نه رقم ە

له پهنی پیشیتان دا هاتوو ده لئ:

(خذها ولو بقرطي ماریه): نه وشته

هه ئیگرمو بیکه به مانی خو ت

ته نانه ت نه گمر به جوتگواره ی

ماریهش بی (واته به همر نرخیک

بی).

الماری: مانگای سپی ە دمرپیه کی

له خوری دروستکراو و خمتخت

ئاوگیش و ئاودابه شکر له پی

ده کرد ە هه روا ناوه بو پاوچی

قه تی، نه وکه سه ی بائنده ی قه تی

راوده کا.

المارية: قه تی قه ته وو خوباب ە

نافرمتی پیست سپی.

المرية: کیشهو دمه دهمی ە ده گوتری:

(ما فیه مریه) هیچ گومانی تیدانیه.

المري: حوشتری شیر زور ە نه و رکه ی

پرده بی و شیر ی لی دی ە (ک:

ماریا) یه.

المري: راستو ریک ە ده گوتری: (امر

ممن): کاری راست.

مَزَجَ الشراب ونحوه مَزَجاً: شه رابه که ی

تی که ن کرد به شتی تر.

مَزَجَ فلاناً على صاحبه: فلانکەسی هه لئا

بو دژایه تی کردنی هاوه له که ی.

مَازَجَه: تی که لاوی کرد ە شانازی

به سمر دا کرد.

مَزَجَ السنبِل: گوله روه که که له حاله تی

سه وزیه وه جووه سمر حاله تی زمردی.

تمازَجَ الشراب والماء: شه راب و ناو

تی که لاو بوون ە ده گوتری: (تمازَجَ

الزوجان تمازج الماء والصهباء).

المزاج: نه وه ی شه رابی تی که ن ده کری ە

هه ر دووشت تی که ن بکری

به هه ریه کیکیان ده گوتری: (مزاج)

ه قورئان دمه رموی: ﴿كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا﴾ ه هه روا وشه (مَزَاج)
بریتییه له ناماده باشیه کی تاییه تی
جهسته یی عه قلی، مرقفی رابردو
سه رده می کون پیان وابوو
که حاله تی (مِزاج) له ووه
په یداده بی که له جهسته دا یه کی
له چوار عه نصوره کان (خوین،
سفراو، ماده ی رهش، به لغم)
ریژه که ی له جهسته دا یاد بکا ه
وه لسی زاناکانی سه رده می
پیشکوه تی زانست ئیستاشی له گهل
دا بی هه رچه نده پیان وایه
میزاجه کان له ناکامی کارلیک و
کاریگهره جهسته ییه کان په یدا دمین
به لام له ژماره ی میزاجه کان و
ناوگانیان رای جیاوازیان هه یه.
المِزْجُ: (شراب مَزَج): شهرابی تیکهل
کراو به شتی تر.
المِزْجُ: ههنگوین ه نهو ناوه ی تیکهل
شهراب دمکری ه بادامی تال.
المِزْجُ: (رجل مَزَاج): پیاویکی به چه پ و
گوپ و دروژن و پارا، هیج کاتی
له سه ر رهوشتی که به رده وام نابی.
المِزْجُ: بادامی تال، شهراب که تیکهل
بی له چه نده شتی که.
مَزَجٌ مِزْجًا وَمِزَاجًا: گالته و سوعبه تی کرد.

اَمْسَحَ الْکَرَمَ: که پری بو دارمیو که
کرد.
مِزَاجُهُ مِزَاجًا وَمِزَاجَةً: گالته و سوعبه تی
له گهل کرد.
مَزَجَ السُّبُلَ وَالْعِنبُ: گوته دانه و یله که
رهنگی گوپراو پیگهی، ترپیه که
پیگهی.
المِزْجُ: گوئی دانه و یله.
المِزْدَةُ: سه رما.
مَزَوَ اللَّبَنَ وَنَحْوَهُ مِزْرًا: شیرمه کی ورده ورده
قومقوم خواردموه.
مَزَوَ الْمَرْقَ وَنَحْوَهُ: شورباوه که ی خواردموه
هه ئیلوشی.
مَزَوَ فُلَانًا: رقی له فلانکه س بوو.
مَزَوَ الْقَرْيَةَ: کونده ناوه که ی پرکرد له ناو.
مَزَوَ الرَّجُلُ مِزَارَةً: پیاوکه دلی پته و بوو ه
قسه خویش و عهنتیکه بوو.
مَزَوَ التَّمْرَ: خورماکه پیگهی ه (فهر
مزیر).
الْمِزْرُ: پیاو دلی قیام و وره مرز ه (ک:
امازیر).
المِزْرُ: بیره ی دروستکراو له زورات ه
نه حمه ق و گیل.
المِزْرَةُ: هه لمزین.
المِزْرِيونَ: برپاونه ماده ی (المِزْرِيونَ).
مَزَا الشَّرَابَ مِزًّا: شهرا به که ی هه لمزی.
مَزَا الشَّيْئَ اَوْ الرَّجُلُ مِزَارَةً: شته که یان

المزیز: شکۆمه‌ندو گه‌وره، زانا که کهس
هاوشانی نه‌بی.

مَزَعِ الفرسُ ونحوه فی عدوه مَزَعاً: نه‌سپه‌که
به‌گورجی بازی دا.

مَزَعِ القطن: به‌ده‌ست لۆکه‌که‌ی شی
کرده‌وه.

مَزَعِ الشئین: شته‌که‌ی بلاو کرده‌وه ۵
ده‌شگوتری: (مَزَعِ اللحمِ والشرِب):
گوشت‌ه‌که‌ی هه‌لخست بوئه‌وه‌ی
له‌به‌ر هه‌تاو وشک بیته‌وه.

تَمَزَعِ الشئین: شته‌که‌ی بلاو بووه ۵
ده‌شگوتری: (فلان یَتَمَزَعُ غیظاً):
فلان‌که‌س رقی لئ دهرژی و کهف
ده‌جینئ.

تَمَزَعِ القومِ الشئین بینهم: خه‌لکه‌که
له‌ناو خۆیان دا شته‌که‌یان به‌ش
کرد.

المَزَاعَةُ: هه‌لۆمریوی شت نه‌و پرژو
ورده‌و خلتنه‌و شته‌ی له‌شتی تر
ده‌که‌وپیته‌ خوار.

المَزَاعُ: ژیشک.
المَزَعَةُ: پاشماوه‌ی چه‌وری ۵ قومه‌ ناو ۵
ده‌گوتری: (مافی الإناء مَزَعَةٌ من الماء)
۵ (ك: مَزَع).

المَزَعَةُ: پارچه‌ لۆکه‌ پارچه‌ به‌رو پۆلی
بالتنه‌ پارچه‌ گوشت.
المَزْعِي: فیتنه ۵ شه‌وره‌و.

پیاوکه‌ له‌غه‌یری خۆی باشت بوو.

مَزُ الشراب: شه‌رايه‌که زۆر مزر بوو ۵
(فهو مَز).

مَزُهُ: به‌باش و چاکی هاته به‌رچاو.
مَزَزَ فلاناً بذلك الأمر: به‌وشته
فلان‌که‌سی به‌رز کرده‌وه.

تَمَزَزَ: شه‌رابی مزر یان شتی مزری
خواردمه‌وه.

تَمَزَزَ الشراب: شه‌رايه‌که‌ی هه‌لمزی.
المَزَاةُ: حِنطَة مَزَاةُ): گه‌نمیکه
هه‌وهره‌که‌ی شل ده‌بیته‌وه‌و نانی لئ
ناکری.

المَزُ: هه‌رخواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ک
تامی مزر بی.

المَزُ: هه‌ضل و زیده ۵ ده‌گوتری: (لهذا
على ذلك مَز).

المَزُ: مۆلته ۵ ده‌گوتری: (افعله على
مَز): من به‌کاله‌و خۆ نه‌و
کاره‌ده‌که‌م.

المَزَاءُ: شه‌رابی تام خووش.
المَزَّةُ: به‌مانا (المَزَاءُ دئ) ۵ که‌می‌ک قومه

ناوی‌ک یان قومه‌ شیریک ۵
ده‌گوتری: (مافی الإناء الامَزَّةُ):

که‌می‌ک له‌قاپه‌که‌ داماره‌و ۵
ده‌گوتری: (مافی الإناء الامَزَّةُ):

که‌می‌ک له‌قاپه‌که‌ داماره‌و.
المَزَّةُ: شه‌رابی مزر و خراب.

مَزْقُ الطَّائِرِ بِسَلْجِهِ مَزْقًا: بالنده که
جیقنه‌ی بهردایه‌وه.

مَزْقُ الثَّوْبِ: قوماشه‌که‌ی دری.

مَزْقُ عِرْضِ أَخِيهِ: تانه‌ی له‌ناموسی
براکه‌ی دا جوینی پَیدا ه قورئان
دمفهرموی: ﴿وَمَزَقْنَاهُمْ كُلُّ مُمَزَّقٍ﴾
ه پهرتو و بلاومان گردن و
ههریمه‌کیانمان فری دایه شوینیک.
مازَقَهُ: پَپشِرکِی له‌گهل دا کرد
له‌راکردن و بازدان دا.

تَمَزَّقَ: هه‌لشت قه‌لشت بوو.

تَمَزَّقَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که پهرته‌وازه بوون
ه ده‌گوتری: (تَمَزَّقَ جَمْعُهُم).

الْمَزَاقُ: گورجو گۆل خیرا له نیش و
کاردا.

الْمَزَقُ: (ثوب مَزَق): قوماش یان کراسی
دراو.

الْمِزْقَةُ: به‌مانا (المِزْقَةُ) دئ ه ده‌گوتری:
(صار الثوب مِزْقًا).

الْمِزِقُ: به‌مانا (المِزِقُ) دئ.

مَزْمَزَةٌ: هه‌ولته و گَیرو نه‌مدیوی نه‌و
دیوی کرد ه هینایه پَیشه‌وه‌و بردیه
دواوه.

تَمَزْمَزَ: له‌هاندی، جولاً، که‌وته جم و
جول.

تَمَزَمَزَ لِلْقِيَامِ: هه‌ولی دا هه‌لئس.

مَزُونٌ مَزُونًا: به‌خیرایی روئی بو

جَیبه‌جَی کردنی ئیسه‌که‌ی ه
ده‌شگوتری: (مَزَنٌ مِنَ الْعَدُو): له‌ترسی
دوژمنه‌که‌ی هه‌لات.

مَزُونٌ لَان: فلانکس دهم و جاوی
که‌شایه‌وه.

مَزُونٌ فَلَانًا: فلانکسی شکۆدار کرد،
به‌سهر که‌سانی دیکه‌دا پاساوی دایه‌وه
ه به‌پاشمله مه‌دحی کرد له‌لای خاوم
ده‌سه‌لات و کاربه‌دهست.

مَزُونٌ الْقَرِيَةِ: کونده ئاومکه‌ی پهرکرد.

مَزْنُهُ: بۆ زَی‌ده‌و موباله‌غه له‌مانای
(مَزْنُهُ) دئ.

تَمَزَّنَ: به‌رپی خۆی دا به‌په‌له روئی.

تَمَزَّنَ عَلَى أَصْحَابِهِ: شانازی به‌سهر
هاوه‌لانی دا کرد، زیاد له‌به‌رپی

خۆی قاجی راکیشا.

الْمَازِنُ: گهرای میروو.

الْمُزْنُ: هه‌ور که‌بارانی پَیومبی ه (حَبُّ
الْمُزْنِ): ته‌رزه.

الْمُزْنَةُ: تاوه باران ه (ابن مُزْنَةَ): مانگ که
جارچار له‌ناو هه‌ور دمرده‌جئ و
ده‌بیندرئ، ده‌گوتری: (طَلَعَ ابْنُ
مُزْنَةَ).

مَزَا مَزَا وَمِزْيَا: لوتبه‌رزی نواند.

أَمَزَاهُ عَلَيْهِ: زَی‌ده‌و ره‌زی به‌سهر نه‌ودا
هه‌بوو.

مَزَاهُ: به‌باشی زانی و ته‌فضیلی دا ه

مَسَا الْقَدْرُ: مَهْجَه لَهْ كَه يَان كَوَلِينَه كَه
هَيَوَاش بَووه.

مَسَا حَقَّة: دَرَمَنگ مَافَهْ كَه ي بُو گَه رَانْدَمُوَه.

مَسَا الطَّرِيق: نَاو قَه دِي رِيگَاي گَرْتَه بَهَر.

أَمْسَا بَيْنَ الْقَوْمِ: فَهْ سَادُو گَه نَدَه لِي
خَسْتَه نِيُو خَه لَكَه وَه.

الْمَسَاءُ: نَاو مَرَا سْتِي رِيگَا.

مَسَحَ فِي الْأَرْضِ مَسوحاً: بَه نَاو زَمُو ي دا
رُو يَشْت.

مَسَحَ الشَّيْءَ الْمَطْلُوعَ أَوْ الْمُبْتَلَّ مَسحاً:

دَه سْتِي بَه سَمَر شْتَه كَه دَا هِيْنَا بُوْنَه وَه ي

چَرچ و لُوچ و شُو يْنَه وَارِي تَه رِيَه كَه ي

بَه سَمَر مُوَه نَه مِيْنِي.

مَسَحَ عَلَى الشَّيْءِ الْمَاءُ أَوْ بِالذَّهْنِ: دَه سْتِي

تَه رِي بَه سَمَر شْتَه كَه دَا هِيْنَا ه قُورْثَان

دَه مَهَر مَوِي: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُؤُوسِكُمْ﴾.

مَسَحَ يَدَهُ عَلَى رَأْسِ الْيَتِيمِ: بَه زَه يِي

بَه هَه تِي وَه كَه دَا هَات.

مَسَحَ فَلَاناً بِالْقَوْلِ: بَه قَه سِي نَه رَم لَه گَه لَ

فَلَان كَه س دَا دُوا بُوْنَه وَه ي لَه خَشْتَه ي

بَه رِي.

مَسَحَ الْقَوْمَ: بَه سَمَر خَه لَكَه كَه دَا رُو يِي وَ

لَا يَان نَه مَآ يَه وَه.

مَسَحَ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ: دَه سْتِي بَه بَه رَدَه

رَه شَه كَه ي كَه عَبَه دَا هِيْنَا بُو تَه بَه رُوك.

مَسَحَ شَعْرُهُ: مَوِي قَزِي بَه شَانَه كَرْد.

مَسَحَ فَلَاناً بِالسَّيْفِ: فَلَان كَه سِي بَه شَمَشِير

بَرِي ه (فَهَر مَاسَح).

دَمَكُوتَرِي: (مَزِيَت مَتَاعُهُ حَتَّى نَفَقْتُهُ
مَتَاعَه).

تَمَازِي الْقَوْمَ: خَه لَكَه كَه خُو يَان

بَه گَه وَرَمُو رِي زَدَار دَانَا.

تَمَزَى عَلَيْهِم: پِيِي وَابُوو زِي دَه فَه زَلِي

هَه يَه بَه سَمَر نَه وَان دَا.

الْمَازِي: بَه مَانَا (الْجَبَّارُ) دِي.

الْمَازِيَّة: زِي دَه ه دَمَكُوتَرِي: (لَه عَلَيَّهِ

مَازِيَه).

الْمُتَمَازِي: دَمَكُوتَرِي: (قَعْدَ عَنِي مُتَمَازِيّاً):

دُزَم وَ مَسْتَاو پِي چَه وَانَه ي دَابُو

نَه رِيَت لَه گَه لَم دَانِي شْت.

الْمَزُو وَالْمَزِي: تَه وَاو ه لَه هَه مَوو شْتِيك دَا

تَه وَاوو كَامَل.

الْمَزِي: بَه مَانَا (الْمَزُو) دِي ه زَه رِيض وَ قَه سَه

خُو ش.

الْمَزِيَّة: لَه هَه مَوو شْتِيك دَا بَه مَانَا

(الْمَزُو) دِي ه زِي دَه فَه ضَلُو رِي زَدَارِي

كَه لَه كَه سَانِي دِي كَه جُو دَا وَازِي هَه بِي

ه خَوَارْدَنِي تَا يَه ت كَه بُو پِيَاو

دِرُوسْت دَمَكُورِي ه (ك: مَزَا يَا).

مَسَا فَلَان مَسْنَأً وَمَسُوً: فَلَان شْتِي

نَاشِيرِي وَ نَه شِيَاوِي نَه نَجَام دَا ه رَاسْتُو

دِرُو ي تِي كَه لَ كَرْد.

مَسَا عَلَى الشَّيْءِ: فَيَلِي لَه پِيَا وَه كَه كَرْد ه

دَه شَكُوتَرِي: (مَسَأَهُ بِالْقَوْلِ): بَه قَه سَه

كَا بَرَا ي نَه رَم كَرْدَمُوَه.

مَسَحَ الْقَوْمَ قَتْلًا: زهبرى لهخه لکه که داو
که لاکى لى خستن، سهرى په پړاند، ملى
په پړاند.

مَسَحَ الْإِبِلَ: حوشره کهى ماندو کرد کزو
لاوازی کرد ۵ دهسگوترى: (مسحت
الْإِبِلُ الْأَرْضَ يَوْمَهَا ذَابًا): حوشره که
به خپرايى به ناو زهوى دا روښتو
هه دادانى نه بوو.

مَسَحَ الْمَسَاحُ الْأَرْضَ مَسْحًا: روپيوه که
به مه ترو زيراع زهوييه کهى روپيو
کرد.

مَسَحَ فُلَانٌ مَسْحًا: فلانکس رهفيسكى
جو زايه وه به هوى زيرى پوښاکه کهى ۵
ديوى ناووهى رانه گانې لیک خشان و
درزو شوپنکه يان تيدا پهيدا بوو.

مَسَحَتِ الْمَرْأَةُ: نافره ته که سمت پوچ بوو
سمتى لاواز بون ۵ مه مکى بچوک
بون ۵ بهر هماغى ته خت بون و
پاژنه پيى ديارنه بون ۵ (فهي
مَسَحَاءٌ، وهو أَمْسَحُ).

مَسَحَهُ: به نهرمى له گه لى دوا يو نه وهى
له خسته ي به رى و هه ليخه له تي نى ۵
دهسگوترى: (غَضِبَ فُلَانٌ فَمَا مَسَحَهُ
حَتَّى لَانَ): فلانکس رهى هه لسا،
نه ویش به قسه ي خوښ هيواشى
کرده وه.

مَسَحَهُ: لى خوښ بوو، په يمانى پيدا.

مَسَحَ الشَّيْئُ: يو زېده روى له ماناى
(مَسَحَ) دى.

مَسَحَ فَلَانًا: قسه ي نهرمى له گه لى
فلانکس کرد يو نه وهى هتلى لى
بکا هه ليخه له تي نى.

مَسَحَ الْإِبِلَ: به مانا (مَسَحَهَا) دى.
إِمْتَسَحَ السَّيْفَ مِنْ غَمْدِهِ: شمشير کهى
له گالان دهرگيشا.

إِمْتَسَحَ رَأْسُ الشَّيْئِ: شته که نهوى
له سهرى بوو رامالدر، رادرا.

تَمَسَّحَ الرَّجُلَانِ: دوو پياووه که
دوستانه تبيان به ست ۵ يان مامه لى
کړين و فروشتنيان کرد ۵ يان
دهستيان خسته ناو دهستى
په کترموه ۵ دهسگوترى: (التقوا
فَتَمَسَّحُوا): نهو کومه له به يه که
گه پښتن و دهستيان خسته ناو
دهستى په کترموه.

تَمَسَّحَ بِالْمَاءِ وَمِنْهُ: به ناو خوى ششت.
تَمَسَّحَ لِلْمَلَاةِ: يو نوپز دهستنويزى
گرت.

تَمَسَّحَ بِالْأَرْضِ: ته يه مومى کرد ۵
له حه دپيى پيغه مبه ردا هاتووه:
(تَمَسَّحُوا بِالْأَرْضِ فَإِنَّهَا بِكُمْ بَرَةٌ):
دهسگوترى: (فُلَانٌ يَتَمَسَّحُ بِهِ لِفَضْلِهِ
وَعِبَادَتِهِ): فلانکس نه وه منده پياوى
چا که که سانى دپکه خوى لى نزيك

دهكه نه وه به خودا پهرستی حسیب

دهكهن ۵ دهگوترئ: (فلان یتْمَسُحُ):

فلانكس هیچی نییه.

الأمسح: كهسیك بهرپردهوی خوی دا

بروا ۵ کویر ۵ گورگ ۵ زهوی دمشت

۵ (ك: أماسح وهي مسحاء).

الأمسوح: ههرداریکی درئز

له دروس تگردنی كهشستی دا

چهسپندرایی ۵ (ك: أماسح).

التساح: گیانه بهرئکی وشكاومکی

خشوکه، درندمو كهتهیه،

درئزییه كهی پینج مهتریك دهبی

لهروباری نیلی میصرو هندی

روباری ولاتی تردا ههیه ۵ ههروا

ناوه بو پایوی زینه خروو رهوشت

ناشرین ۵ (ك: تماسح و تماسیح) ۵

(دموع التماسیح): كینایهیه

له دوپویی و فرتو فیل جونكه

تیمساح كه بهیهوئ پهلاماری نیچیری

بدا فرمیسکی دین.

التْمَسُحُ: بهمانا (التْمَسَاح) دئ ۵ (ك:

تماسح و تماسیح) ۵ ههروا وشه

(التْمَسُحُ) ناوه بو مروقی قسه

نهرمو خوش و فیلاوی كه بهیهوئ

به قسهی خوش بهرام بهرمكهی

له خشته بهرئ ۵ زهوی تهخت كه

ورده بهردی تیدابن و بی گیاو

درهخت بی.

المساحة: زانیاری روبیوی زهوی.

المسح: پُشاك كه له مو دروستكرایی ۵

پُشاکی ره بهن و خه لوه نشین ۵

شه قامه ری.

المسحاء: زهوی دهشت و پان كه

بهردموردهی ههبن ۵ ئاقرمت

كه قاجی قاپه رهمقی دیار نه بن ۵ پان

مه مکی بهرز نه بوینه وه ۵ (ك:

مساح و مسحی و مسح).

المُسْحَةُ: دهگوترئ: (عَلَيْهِ مُسْحَةٌ مِنْ جِمال

او به مُسْحَةٌ مِنْ هِزال او عَلَيْهِ):

كه میك له جوانی پان له لاوازی

پیوهیه ۵ دهگوترئ: (مَنْ اللهُ عَلَيْكَ

بالمُسْحَةِ وَأَذَاكَ حِلَاوة الصَّحَةِ).

المساحة: خه تكوژینه وه.

المسيح: كهسیك زور گهشت و گوزار

بكا.

المسيح: نازناوی هه زرمتی عیسی کوری

مه رهیه مه ۵ ههروا بهمانا

(المسوح) دئ كه بهریتیه له و كهسهی

به پونی هه ندئ روهك و شتی وا

دمیهه نون به نیاززی نه وهی ببیته

پیغه مبه پان مه لیک نه مه دابو

نهریتی هه ندئ له قه له وه

نهرانیه گانه ۵ (رجل مسیح

الوجه): پایوئكه لایه کی روخساری

چاوو برؤی نییه، هیچ دیاردهی
چاوو برؤی پیوه دیارنییه ۵ (ک:
مَسْحَاءٌ وَمَسْحَى) یه ۵ عارهق
که لهدهمو چاو دهمسپردری ۵
دهسهسری عارهق سرپن لهسهر
دهمو چاو.
الْمَسِيحَةُ: لکی میژمر ۵ یان مووی سهر
که لهشوینی ناسایی خوئی بیته
خوارو بهدمرمانو داروو شتی وا
چارنهکری ۵ ههرو ناوه بو لاجانگ
نیوان نهرمایی گوئی و برؤ بهرمو
سهر و تادمگاته خوار تهپله سهر ۵
پارچه زیو ۵ دیرههمی زیو ۵
کهوانی چاک ۵ (ک: مَسَاح).
الْمَسِيحِي: کهسیک یا شتیک پال بدری
بؤلای حهزهرتی مهسیح.
الْمَسْحُ: زهوی دهشت و پان که بهردی
وردی تیدابن و گیاو گزی لی
نهروئی.
الْمَسْحَةُ: پهرویهکه تهخته رشهمو
میژو کاشی و شتی وای پی
دهسپردری.
الْمَسْحُ: مروفتیک چاوو برؤی نهبن،
دیارنهبن ۵ دهمگوتری: (رجل
ممسوح الالیتین): پیاویکه سمتی
کهوره نهبن و بهنئیسقانهوه نووسابن
۵ گۆشتیان پیوه نهبن.

مَسْحُهُ مَسْحًا: شیوهی گۆری ۵
دهگوتری: (مَسْحَةُ اللّٰه قردا): خودا
کردی به مهمون ۵ (فهو مَسْحُ).
مَسْحَ كذا: خودا تامی شتهکهی نههیشت.
مَسْحَ الطَّعَامُ وَغَرِه مَسَاخَةً: خواردنهکه
شیرینایی نهما، یان ههرتامی نهبوو ۵
دهگوتری: (مَسَحَتِ الْفَاكِهَةَ وَمَسَحَ
اللَّحْمُ).
أَمْسَحَ الرِّمَّ: هاوساوییهکه نهما
پوکابهوه.
إِمْسَحَ السَّيْفُ: شمشیرهکهی راکیشا.
إِمْسَحَتِ الْعَضُدُ: قۆلهکه گۆشتی
پیومنهما گۆشتی کهم بوو.
الْمَسِيحُ: لاوازو نهحمهق ۵ روخسار
شیواوو نهکلهوهوت و ناشیرن ۵
دهگوتری: (رجل مَسِيحُ): پیاوی
ناشیرین و جهسته نافؤلا ۵ ههروا
وشه (الْمَسِيحُ) بهخؤراکئیک
دهگوتری: بی تام و خوئی بی.
الْمَسْحُ: (فرس مَسْحُ): نهسپی کهفهل
لهرو بیگۆشت.
مَسَحَ فِي السَّيْرِ مَسْحًا: کۆششی کرد
لهرویشتن دا.
مَسَحَ الْحَبْلُ: حهبلهکهی باش بادا، زؤر
گشتی بادا.
مَسَحَ الْبَقْلُ الْحَيْرَانُ: روهکهکه نازهلهکهی
کز و لاواز کرد.

مَسَّةُ الشَّيْطَانِ: شَيْتَ بُوو.	مُسَدَّ الْبَطْنِ: گهده شلو و رِيَك و بِي بهرزو
مَسَّتْ بِهِ رَجُلٌ فَلَانَ: خزمایه تی فلانی	نزمی بُوو.
هه بُوو.	المِسَارُ: قاپی ههنگوین خواردنه وه
مَسَّتِ الْحَاجَّةُ إِلَى كَذَا: پیویستی ناچاری	ههنگوین خواردن.
کرد بُوْ نِه و شته.	المَسَدُ: گوش و حه بلی دروستکراو
أَمَسَ الْفَرَسُ: نهسپه که دهستی و قاجی	لهتویکلی درمخت و حه بلی باش
به نهی سپییان تیندا بُوو.	بادراو و چاک رِيَسراو و میحو مری
أَمَسُ فُلَانًا الشَّيْئَ: فلانکه سی والیکرد	ناسن که به کره که ی له سهر
دهست له شته که بدا.	هه لده سورئ.
أَمَسُ فُلَانًا شَكْرَى: شکایه تی لای	المَسْدَاءُ: (ساق مَسْدَاء): قاجی جوان و
فلانکه س کرد.	رِيَك و بِيَك.
مَاسُهُ مَاسَةٌ مِسَاسًا: دهستی لئ دا و	المَسْرُودُ: دهگوترئ: (رجل مَسْرُود):
به جهسته ی کهوت.	پیاوی دهمار گشت و جهسته توندو
تَمَاسُ الْجُرْمَانِ: دوو قه بارمه که لیکیان	تَوَلَّ و (امْرَأَةٌ مَسْرُودَة): نافرده تی قه دو
دا.	بالا جوان و بهرزو بلندن.
تَمَاسُ الزَّوْجَانِ: ژن و میژدمه که جوتبون.	مَسْرَى: مانگی دوانزه ی سائی قیبطی.
مَسَّاسَ: دهستی لئ بده و (لا مِسَاسِ):	مَسَّ الشَّيْئَ مَسًّا: دهستی لیذا دهستی
توخن ی مه که وه.	پیدا هینا و دهشگوترئ: (مَسْرَسْتُ
الْمَسَّ: شَيْئِي و چارمه سهر پیه که	الشَّيْئِي): دهستم له شته که دا دهشگوترئ:
به داخکردنی جهسته به کاوییه	(مَسْتُهُ، مَسْتُهُ).
نه نجام دهرئ و دهگوترئ: (رَأَيْتُ لَهُ	مَسَّ الْمَاءُ الْجَسَدَ: ناو که یشته جهسته ی و
مَسًّا فِي مَالِهِ): دیارده یه کی باشم	دهشگوترئ: (مَسَّهُ بِالسُّوْطِ وَمَسَّهُ الْكِبْرُ
له مال و سامانه که ی دا دی.	والمَرَضُ): دهشگوترئ: (مَسَّ الْمَرْأَةَ):
الْمَسُّوسُ مِنَ الْمَاءِ: نه و ناوه ی دهست	لاقه ی نافرته که ی کرد و قورنان
بیگاتی و نه وه ی نارمزوو دایمرکینئ	دهمه رموی: ﴿قَالَتْ رَبِّ أَلَيْ مَا يَكُونُ لِي
و ناویک نه سویرین نه شیرین و	وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ﴾ و دهشگوترئ:
دهشگوترئ: (كَلَامٌ مَسُّوسُ):	(مَسَّهُ الْعَذَابُ وَمَسَّهُمُ الْبِاسُ وَالضَّرَاءُ).

لهوره پکی به سوده بۆ نازهل.

مَسِيسُ الْحَاجَةِ: خاوهن پيداويستی.

مَسَطَ السَّاءَ مَسَطًا: چى له قاپو

مه نجه لکه دا هه بوو له ماستو شتى وا

به په نهجى دمرى هينا.

مَسَطَ الثَّوبُ: قوماشه کهى ته پرکرد

دوايى رايته گاند بۆ نهوى چى

ئاوى تيدايه لیبیتته خوار.

مَسَطَ فُلَانًا: بهقه مچى له فلانکهسى دا.

الْمَاسِطُ: ئاوى سوپر که گه ده رهوان بکا

ه رهه کيکى هاوینه به که خوشتر

بيخوا سکی پى ده چى و چى

له گه دهى دايه دیتته دمر.

الْمَسِيطُ: قور ه ئاوى لیل له بنكى

حه وزدا ده مینیتته وه.

الْمَسِيطَةُ: ئاوى لیل ه بیر که ئاوى

شیرین بى و ئاوى بیرى سوپرى بۆ

بچى و له که لکی بخا ه ئاوى نیوان

حه وزو بیر که جارى ده بى و بۆگه ن

دهکا ه شیویک ئاوى که مى پيدا

بروا.

الْمُسْطَرِين: برهوانه مادهى (سَطَر).

الْمِسْعُ: باى شه مان.

الْمَسْعِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویک زور روینده

بى و نازابى بۆ روشتن.

مَسَكَ الشَّيْءُ: شته کهى به دهست گرت

کۆنترۆلى کرد ه خوى پيدا هه لواسى.

مَسَكَ النَّارَ: چالى بۆ ناگره که هه لکه ندو

ئهمجار به خۆل دايپوشى.

مَسَكَ الثَّوبَ: قوماشه کهى به ميسک

بۆنخوش کرد.

مَسَكَ السَّاءَ مَسَاكَةً: کوپه که، کونده که

ئاوى زور گرت.

اَمْسَكَ بِالْشَيْءِ: به مانا (مَسَكَ) دى.

اَمْسَكَ عَنِ الطَّعَامِ: له خواردن مانى

گرت.

اَمْسَكَ عَنِ الْإِنْفَاقِ: رژدى کرد

له به خشین دا.

اَمْسَكَ الشَّيْءَ بِيَدِهِ: دهستى به

سهرشته که دا گرت.

اَمْسَكَ اللَّهُ الْغَيْثَ: خودا بارانى گرت وه

نه يباراند.

مَسَكَ بِالْشَيْءِ: به مانا (مَسَكَ) دى.

مَسَكَ فُلَانًا: عهره بونى دا به فلانکهس.

مَسَكَ النَّارَ: به ناگر داخى کرد.

إِمْتَسَكَ بِالْشَيْءِ: به مانا (مَسَكَ) دى.

إِمْتَسَكَ فُلَانٌ بِالْبَلَدِ: فلانکهس

له ولاته که دا نيشته چى بوو.

تَمَسَّكَ بِالْشَيْءِ: به مانا (مَسَكَ) دى ه

دهشگوترى: (ما تَمَسَّكَ أَنْ قَالَ كَذَا):

خوى پى داگر نه کرا نهوى گوت ه

يان دهگوترى: (غَشِيَنِي أَمْرٌ مُقْلِقٌ

فَتَمَاسَكَ): کارى کى ناخوشم

ومبه رهاى خۆم راگرت و توانيم

كۆنترۆلى خۆم بىكەم.

تَمَسْكَ بِالْشَيْئِ: بەمانا (مَسْك) دى.

تَمَسْكَ بِالطَّيِّبِ: بەبۇنى خۇش خۇي

بۇنخۇش كرد.

استمسك البول: مېزەكە نەھاتەدەرو

حەوق بوو.

استمسك بالشئى: بەتوندى دەستى

بەشتەكە گرت.

استمسك عَنْ الْأَمْرِ: لەكارەكە وەستاو

ئەنجامى نەدا.

استمسك الرجل على الرحلة: پياوۋەكە

خۇي لەسەر و لاخەكە گرت و نەگلا.

الإمساك: رۇدى و بەخىلى ۋ دەگوتى:

(بفان امساك): فلانكەس رۇدو

چروكە.

الإمساك في الصوم: وازھىنان

لەخواردن و خواردنەو و شتى تر

لەبەرمبەيانەو و تا خۇر ئاوابوون ۋ

گىران و قەبزوون و وشكبوونەو و

خۇراكى خوراو لەرىخۇلەدا،

پېچەوانەى سىچون و رەوانى.

التَّمَاكُ: پىكە و مەنۇسان يەكدى

گرتنى مادەكان بەيەكەو.

التَّماسك الاجتماعي: پىكەو لكانى

تاكەكانى كۆمەل.

للمسكة: تويىكلىكە بەسەر دەم و چاوى

مەندالەو.

الْمَسَاكُ: ئەو شوپنەى ئا و بگىتەو

ئاوى تىدا بىمىنىتەو ۋ دەشگوتى:

(مافيه مساك): خىرو بىرى لى

چاومپوان ناكى.

الْمَسَاكَةُ: رۇدى و چروكى.

الْمَسِيكُ: بەخىل و رۇد ۋ (سقاء مسيك):

كوندەم و كوپەم گۆزىيەكە زۇر ئا و

دەگىرى.

الْمَسْكُ: پىست ۋ پارچەيەك پىست

دەشگوتى: (هم في مسك الثعالب):

ئەوانە ترسنۇكن.

الْمَسْكُ: چىنى زەمى ۋ بازنەو خىخال ۋ

كەلەشاخى ئازەل و عاج دروست

كرابن.

الْمَسْكُ: عەقلى زۇر ۋ عاقلمەندى تەواو

ۋ ھەر خواردن و خواردنەو يەك

جەستە رابگىرى.

الْمَسْكُ: ميسك كەلەجۇرە مامزىك

دەردەھىندىرى.

مِسْكُ الْبَرِّ: رومكىكى بۇنخۇشە.

الْمَسْكَانُ: عەرمبون ۋ (ك: مساكين).

الْمُسْكَةُ: ھەرشىتىك پىشتى پى بىبەستى

ۋ ھەرشىتىك بىيىتە ھۆگارى

راومستانى جەستەو گەشەكردنى ۋ

عەقلى ئاومزو راي پەسەند ۋ

دەگوتى: (رجل ذو مُسْكَةٍ):

پياوۋىكى خاومن عەقلى و راي

پهسه‌نده ۵ هه‌روا وشه‌ی (مُسْكَه):

به‌بیرِئَك ده‌گوترئ: گله‌كه‌ی پته‌و

بئ پیویست به‌ونه‌كا هه‌لبچندری ۵

شوینه‌وارو پاشماوه.

المُسْكَةُ: نازاو چاونه‌ترس ۵ ده‌گوترئ:

(فلان حَسْكَه مَسْكَه).

المُسْكَةُ: رژدو چروك ۵ كه‌سِيَك

كه‌دهستی به‌سهر شتِيَك دا گرت له

چنگی دهرنه‌یه ۵ پاله‌وانو

زۆرانبازی باش.

المِسِيَك: رژدو چروك ۵ ده‌گوترئ: (سقاء

مِسِيَك): هاپِيَكه گوندیه‌كه

به‌ناخۆشی ئاوی لی‌دهرده‌یندرئ.

المَسِيَكَةُ: (أرض مسيكة): زه‌وییه‌كه ئاو

وشك نابیتته‌وه تییدا به‌هۆی

تونندی و پته‌وی خاكه‌كه‌ی.

مَسَلُ الْمَاءِ مَسَلًا: ئاومه‌كه جاری بوو.

امْتَسَلَ السَّيْفُ: شمشیره‌كه‌ی له‌كalan

دهرکیشا.

المَسَالَةُ: ده‌مو چاوی دريژ كه جوان بئ.

المَسِيلُ: رپهره‌ی ئاو ۵ (ك: أَمْسِيلَة

وَمَسَلُ): لقه‌دار خورمای ته‌ر.

مَسَنَ فُلان مَسْنًا: فلانكه‌س شیعرئ

دلداری بئ شه‌ده‌بی گوت ۵ دلداری و

فیشالی نواند.

مَسَنَ فُلانًا: له‌فلانكه‌سی دا تاكه‌وته

سهرزه‌وی.

مَسَنَ الشَّيْنِ مِنَ الشَّيْنِ: شته‌كه‌ی

له‌شته‌كه دهره‌ینا.

المِيسُون: كورئ گهنجی قۆزو قه‌دو بالا

جوان.

مَسَا فُلان مَسَوًا: فلانكه‌س واده‌ی كردنی

كارِيَكی داو دواپی كه‌مته‌ر خه‌می

تییداكرد.

مَسَا النَّاقَةُ: پیچومه‌كه‌ی به‌مردویی له‌سکی

حوشتره‌كه دهره‌ینا.

امسى القوم: خه‌لگه‌كه كه‌وته‌نه كاتی

ئیواره.

امْسَى فُلانًا: به‌شتِيَك یارمه‌تی

فلانكه‌سی دا.

ماساء مَسَاةً: گالته‌ی پیکرد.

مَسَى فُلان: فلانكه‌س واده‌ی كردنی

شتِيَكی داو دواپی كه‌مته‌ر خه‌می لئ

كرد.

مَسَى فُلانًا: به‌فلانكه‌سی گوت چۆن

ئیوارم تیپه‌پراند یان ئیواره باشی

له‌فلانكه‌س كرد.

إمْتَسَى ما عند فلان: چی لای فلان

بوو هه‌مووی برد.

الْأَمْسِيَّةُ: ئیواره تا كاتی نیوه شه‌و ۵

ده‌گوترئ: (أَيْتُهُ أَمْسِيَة امس).

الْمَسَاءُ: ئیواره پیچه‌وانه‌ی به‌یانی ۵

بریتییبه له‌ماوه‌ی پاش نیومرۆ تا

نیوه شه‌و ۵ ناومرستی رنگا ۵

دمگوترئ: (رکب فلان مَسَاءَ

الطريق): فلانکەس بەناوەراستی
رێگادا رۆی.

مَسَى فلان مَسِيًا: فلانکەس ڕەموشتی
ناشیرین بوو ە وای لێهاتوو ە گوئ
لەنامۆزگاری ناگری و بەقسە کەس
ناکا.

مَسَى الشَّيْءُ: بە دەستی شتەکەى مەسح
کرد دەستی بە شتەکەدا هێنا ە
دمگوترئ: (مَسَى الضَّرْعَ): دەستی
بە گوانەکەدا هێنا بۆ ئەوەى شیرى
لێبێتە دەر.

مَسَى السَّيْرَ: بە هێندى رۆی.

مَسَى الحَرْمَ الماشية: گەرما نازەلەکانى کزو
لاواز کرد.

مَسَى السَّيْفَ: شمشیرمەکەى لەکالان
دەڕکێشا؟

إِمْتَسَى: تینووی بوو.

تَمَسَى الشَّيْءُ: شتەکە پەچرا، کەرت و
لەت بوو.

تَمَسَى: بە مانا (تَمَسَى) دئ.

التَّماسِي: بە لاو کارمات.

الماسى: کەسێک گوى لەنامۆزگارى
کەس نەگرئ.

مَشَجَ الشَّيْءُ مَشَجًا: شتەکەى تێکەل کرد
ە دمگوترئ: (مَشَجَ بَيْنَهُمَا): شتەکانى
تێکەلاو کردن.

المَشِجُ والمَشِجُ: هەردو شتێک تێکەلاو
بکری (دوو ڕەنگ تێکەلاو ببن) ە
قورئان دەفەر موی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ تُطْفَةِ أُمِّشَاجٍ﴾.

الأمشاج: ئەو چلک و پەسیپەى لەسەر
ناوک کۆدەبێتەو ە لەبوارى
ژياندارى دا وشەى (الأمشاج): ناو ە
بۆ خانەى تۆماوى پیاو و خانەى
هێلکۆکەى مێینە پێش بەیەك
گەشتنیان و پێکەو ە نوسان و
تێکەلاو بونیان.

أَمَشَحَتِ السَّمَاءُ: ناسمان ساو بوو،
هەورى پێومەما.

أَمَشَحَتِ السَّنَةُ: سالتەکە وشکەسالى بوو،
گرانى بوو.

مَشَرَ الشَّيْءُ مَشْرًا: شتەکەى دەرخست.

مَشَرَ فَلَانًا: داى بەفلان، پێى بەخشى.

مَشَرَ فلان: فلانکەس خراپ و بەدەرەوشت
بوو.

مَشَرَ الشَّجَرُ: درەختەکە چەرۆى کرد
بۆخى کرد.

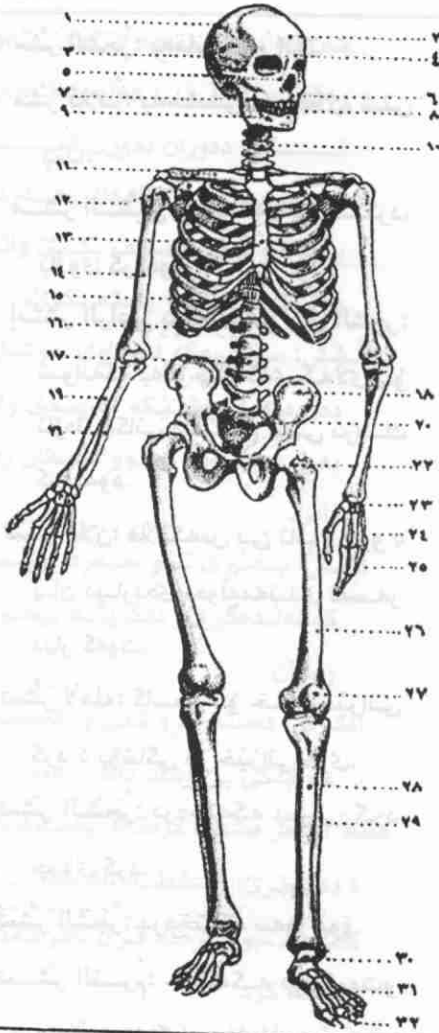
أَمَشَرَ فلان: فلانکەس بازى پانى
هاوێشتن هەنگاوى پانى هەلێنان ە

فلانکەس فەش بوو، هەلاوسا.

أَمَشَرَ الشَّجَرُ: بە مانا (مَشَرَ) دئ.

أَمَشَرَتِ الْأَرْضُ: زەمبەپەکە رومکى لى
ڕوا، رومکى پواند.

١- الهيكل العظمي

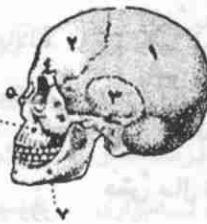
- ١ العظم الجداري
- ٢ العظم الجنبى
- ٣ العظم الضدعى
- ٤ العظم الوجنى
- ٥ العظم الأنفى
- ٦ الفك العلوى
- ٧ الاسنان العلوية
- ٨ الاسنان السفلية
- ٩ الفك السفلى
- ١٠ الفقرات العنقية
- ١١ الترقوة
- ١٢ عظم اللوز
- ١٣ القص
- ١٤ المضد
- ١٥ الأضلاع
- ١٦ الأضلاع السابعة الكاذبة
- ١٧ الفقرات القطنية
- ١٨ العرقفة
- ١٩ الكتفيرة
- ٢٠ القفجز
- ٢١ الزند
- ٢٢ المصمص
- ٢٣ رسة اليد
- ٢٤ مشط اليد
- ٢٥ الشلاخيات
- ٢٦ عظم الفخذ
- ٢٧ الرضفة او الداغصة
- ٢٨ أصبة الساق او الطنبوب
- ٢٩ الشطية
- ٣٠ رسة القدم
- ٣١ مشط القدم
- ٣٢ سلاخيات القدم

- ١ الجمجمة
- ٢ العمود الفقري او الضب
- ٣ العرقفة
- ٤- مفصل المرفق
- ٥- الصلب

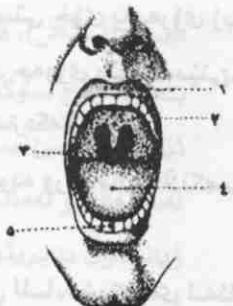

- ١ المقصد
- ٢ الكتفيرة
- ٣ الزند

- ١ العظم الجداري
- ٢ العظم الجنبى
- ٣ العظم الضدعى
- ٤ العظم الوجنى
- ٥ العظم الأنفى
- ٦ الفك العلوى
- ٧ الفك السفلى

٣- قبائل الرأس

- ١ الفنة
- ٢ اللسان
- ٣ اللوزتان
- ٤ الأسنان
- ٥- الفم

مَشَرَّ الشَّجَرُ: به مانا (مَشَر) دئ.

مَشَرَّ فُلَانًا: به خششی دابه فلان، شتی پئدا.

مَشَرَّ الشَّيْئِ: شته که ی دابه شکرد، بلاوی کرده وه.

إِمْثَشَرَّ الرَّاعِي بِمَحَبَّتِهِ مِنْ رَوْقِ الشَّجَرِ: شوانه که به گۆچانه که ی گه لای بۆ نازه له کانی داهینا، لی ی نزیك کردنه وه.

تَمَشَّرَ فُلَانٌ: فلانکه س بی ئاتاج بوو ه یان دیارده ی دهوله مهندی له سهر دیار که وت.

تَمَشَّرَ لَأَهْلِهِ: کاسبی بۆ خاوو خیزانی کرد ه پۆشاک ی بۆ خیزانی کړی.

تَمَشَّرَ الشَّجَرُ: دره خته که پۆخی کرد چرؤی کرد.

تَمَشَّرَ الشَّجَرُ: دره خته که سهوز بوو.

تَمَشَّرَ الْقَوْمُ: خه لکه که دوا ی روتو ره جالی پۆشاک یان پۆشی.

الْأَمْشَرُ: گورچو گۆل ه چوستو چالاک.

الْمَاشِرَةُ: (أَرْضُ مَاشِرَةٍ): زهوییه که به باران تیراو بووه.

الْمِشْرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی سوره فلهو زۆر سوور.

الْمِشْرُ: جنیوو قسه ی ناخوش ه دهگوتری: (أَذْهَبَ مِشْرًا): جوینی پئدا.

الْمِشْرَةُ: سهرمتای دمرکه وتنی پوهک ه

لهزاراوه ی پوهگناسی دا ههرجه سته یه کی روهکی

که میجوهری مهرکه زی نه بی ه ههروا ناوه بۆ نهوگه لآو شته ی شوان

به گۆچانه که ی بۆ نازه له کانی دایدینئ ه ههروا ناوه بۆ پوهکی

کورته بالا ه پۆشاک ی ئافرمت ه دهشگوتری: (إِمْرَأَةٌ مِشْرَةٌ الْأَعْضَاءِ):

ئافرمتی تهرو تازه ه دهشگوتری: (عَلَيْهِ مِشْرَةٌ الْغِنَى): دیارده ی

دهوله مهندی و لاه ی نازونیعمه تی پیوه دیاره.

الْمِشْرَةُ: (مِشْرَةُ الْأَرْضِ): یه که م پوهک که له زهوی سهردمردینئ.

مَشْنُ الْعَظْمِ مَشَأً: دوا ی هینان و بردنی ئیسقانه که له ده می دا ئه مجار هه لی ملیست.

مَشْنُ فُلَانًا: دژیه تی فلانکه سی کرد ه (مَشْنُ يَدِهِ): دهستی خوی به په پړوی زبر

سری بۆنه وه ی چهوری پیوه نه مینئ.

مَشْنُ النَّاقَةِ: حوشره که ی دۆشی.

مَشْنُ مَالِ فُلَانٍ: ورده و رده مالی فلانکه سی و مرگرت.

مَشْنُ الشَّيْئِ فِي الْمَاءِ: شته که ی له ناو هه لکیشا بۆنه وه ی بتوینته وه.

مَشِشَتِ الدَّابَّةُ مَشْشًا: ولاخه که

لهزمنگی دا خرابیهک بهیدا بوو

بهنه نذازی نیسقان رهق نییه.

أَمَشُ الْعَظْمُ: نیسقانه که شتی وای تیدا

بوو هه لمیسری.

مَشَشُ الْعَظْمُ: مؤخی نیسقانه که ی

دمرهینا.

إِمَشَشُ فُلَانٍ: فلانکس خوی پاک

کردموه.

إِمَشَشُ الْعَظْمُ: چهوری مؤخی ناو

نیسقانه که ی هه لمزی.

إِمَشَشُ مَا فِي الضَّرْعِ: جی له گوانه که دا

هه بوو هه مووی دۆشی.

إِمَشَشُ مِنْ مَالِ فُلَانٍ: له مالی فلانکس

شتی دمستکهوت.

إِمَشَشُ الثَّرْبِ: کراسه که ی داکه ند.

إِمَشَشُ الْمَرْأَةِ حُلِيَّتَهَا: نافرته که

ملهوانکه که ی له ملی خوی داکه ند.

الْمَشَاشُ: زموی نه رمان هه بنه ماو کانگه هه

نهفس هه سروشت هه دهگوتری: (فلان

طیب المشاش): فلانکس نهفسی

به رزه، رۆح سوکه، قسه خو شه هه

نیسقانی بی مؤخ هه خزمه تکار

له سه قفرو له مالی هه هه له بواری

زیانداری دا بریتییه له نیسقانی

نیسفنجی.

الْمَشَاشَةُ: سه ری نیسقانی نه رم

که دهگونجی بکروژری هه نیسقانی

شان که بهرز بو ته وه هه زموی پته وه

رهق که بیری لی هه لدمکه ندری و

ئاوای دهوران دهوری تیدا

کو دمبیته وه هه ریگایه که به به مردی

بچوک و گل رمصیف بکری واته

به تیکه له راسته و پاسته بکری.

الْمَشَشُ: سبیا ییه که له چاوی حوشر دا

دردمکه وئ هه شتی که له زمندی و لاخ

بهرز دمبیته وه و مکوو نیسقان رهق

نابی.

المِشُّ: په نیری ناو جه ره و پیسته

که هه لدمگیری و دمکری ته پیخوری

زستان

المشوش: دهسته سرو شتی وا که دهست و

مه چه کی بی وشک دمکری ته وه.

مَشَطَ الشَّعْرِ مَشْطًا: قزمکه ی به شان ه کرد

هه دهگوتری: (مَشَطَتِ الْمَرْأَةُ):

نافرته جوانکارمه قزی نافرته که ی

به شان ه کرد.

مَشَطَ الشَّيْنِ: شته که ی تی که لاو کرد هه

دهگوتری: (مَشَطَ بَيْنَ الْمَاءِ وَاللَّبَنِ):

ماست و ناو یان شیرو ناوی تی که ل

کرد.

مَشَطَ الْأَرْضِ: زهوییه که ی به نامیری

مالمال تهخت کرد بوئه وه ی دانه و ئله

چاندر اومکه ژیر خو ل بکه وئ.

مَشَطَ الدَّابَّةِ: و لاخه که ی به نامیری و مکوو

شان ه داخ کرد.

مَشِطَتْ يَدَ فُلَانٍ مَشَطًا: دهستی
فلانکەس زبەر بوو بەهۆی نیش
پیکردن یان چقل و چالی تێپراجوو.
مَشِطَتِ النَّاقَةُ: حوشرەکە بەملاو
بەولای دوگەکە ی دا بەزی تیلمانج
تیلمانج دروست بوو.

إِمْشَطَتِ الْمَرَأَةُ: ئاھرەتەکە قژی
شانەکرد.

الْمَاشِطَةُ: پێشە ی جوانکاری ی
ئارایشتکاری.

الْمَشَاطَةُ: ئەو توکو قزانە ی لەکاتی
شانە کردن دا هەلەمۆرن.

الْمَشَاطَةُ: ئاھرەتی ئارایشتکارو جوانکارو
رازینەرمو.

الْمِشَطُ: شانە ە نامیری قزداھینان ە
(ك: أمشاط ومشاط).

الْمِشَطُ: بەمانا (المِشَطُ) دئ ە نامیری
تەنین نامیریکە بۆ تەنین و چنن و

تەونکردن بەکاردئ ە دەگوترئ:
(ضَرْبُ التَّاسِجِ مِشَطُهُ): تەونکەرەکە

یان جۆلاکە بەشانە لەبەر مو
قوماشەکە ی دا ە ھەروا ناو ە بۆ

نامیری داخکردنی حوشر کە لەسەر
شیوەی شانەمێو داندانە ە بەشیک

لەقاج کە دەکەوێتە نیوان بەرمبێو
قامکەکانی ە دەگوترئ: (إِنْكَسَرَ

مُشَطُ قَدَمِهِ): یان دەگوترئ: (قامرا

على أمشاط أرجلهم) ھەروا وشە ی
(الْمِشَطُ) ناو ە بۆ ئیسقانی شەپیلکی
شان ە یان ئەو گۆشتە ی دایبۆشیوەو
بەشەپیلکە کە دا پان بۆتەو ە
نامیری مالمال کە دوای تۆچاندن
بەھولاخ بەسەر زەویەکە
رادمکیشرئ بۆتەو ی دانەوێڵەکە
ژێرخاک ببێو گل دایبۆشی ە ھەروا
ناو ە بۆ جۆرە ماسییە ک لەروبار دا
دەزی.

الْمِشَطَةُ: شیوە ی قژی بەشانەکراو ە
دەگوترئ: (فلان حسن المِشَطَةِ):

فلانکەس سەری جوان داھینراو ە
قژی رێک و پیکن.

الْمِشِيطُ: سەری بەشانەکراو، قژی
داھینراو و رێک خراو.

الْمِشَطُ: شانە ە (ك: مَاشِيط).

الْمَشُوطُ: (رجل مشوط): پیاوی قەدو
بالا جوان و رێک و پێک ە (بەیر

مشوط): حوشری داخراو بەداخیک
کە لەشیوەی شانەدایە.

مَشِطَةُ الرَّجُلِ مَشَطًا: پیاو کە دیوی
ناو ەو ی رانەکانی لێک دەخشین

لەکاتی رویشتن دا.
مَشِطَتِ الدَّابَّةُ: ولاخە کە دەمارەکانی

لەناو گۆشتەکە ی دا دمرکەوت.

الْمِشَطُ: ئەو چقل و چالە ی لەدەست

- راده چی ۵ پوازیکه کلکه پاچی پی
 قاییم دمکری.
 الْمَشْطَةُ: چقل، دړک.
 الْمَشِطَةُ: (قناة مَشِطَة): چه کی که
 ناسنه که ی ره قو زبره.
 مَشَع فلان مَشَعاً و مشرعاً: کاسبی کردو
 مال و سامانی په یداکرد.
 مَشَع مَشَعاً: به شیوه رؤیشتنیکي نهرم
 رؤی ۵ دزی کرد.
 مَشَع الْقِثَاءُ و غره: خه یارمکه ی کروشتو
 دهنکی خر مه ی لیات.
 مَشَع الْقِصْعَةُ: چی له له گه نه که دا بوو
 هه مووی خوارد.
 مَشَع فلاناً بالجل و غره: به جه بل و شتی و
 له فلان که سی دا.
 مَشَع الْقُطْن و غره: لۆکه که ی به دهمست شی
 کرده و.
 اِمْتَشَعَ الرَّجُلُ: پیاومکه پیسای و چلکی
 له خوی دوور خسته و.
 اِمْتَشَعَ مَافِي الضَّرْعِ: چی له گوانه که دا
 هه بوو هه مووی دوشی.
 اِمْتَشَعَ مَافِي يَدِ فُلَانٍ: چی له دهمستی
 فلان داهه بوو و مری گرت.
 اِمْتَشَعَ ثَوْبٌ صَاحِبُهُ: کراسی هاو له که ی
 دزی.
 اِمْتَشَعَ السَّيْفُ مِنْ غَمْدِهِ: به په له
 شمشیری له کالان دهر کی شا.
 تَمَشَّعَ الرَّجُلُ: به مانا (اِمْتَشَعَ) دی.
 الْمَشْعَةُ: پارچه لۆکه ی شیکراوه.
 الْمَشْرُوعُ: (رجل مشوع) پیاویتی کاسب و
 نیشکهره ۵ (ذئب مشوع): گورگی
 زینه خر و و دزمکه ر.
 الْمَشِيعَةُ: به مانا (المشعة) دی.
 مَشَع فلان مَشَعاً: به هیدی و له سره خر و
 شتی خوارد.
 مَشَع فلاناً سَوَطاً: قامچی له فلان که سی دا.
 مَشَع عِرَضَ فُلَانٍ: ناموسی فلان که سی
 له که دار کرد.
 الْمَشْعُ: هورپه سور که سواغی دیواری پی
 دمکری.
 مَشَقَّ فِي الْكِتَابَةِ مَشَقّاً: له نووسین دا
 پیته گانی به دریز ی نووسین ۵ خیرا
 نووسی ۵ ده سگوتری: (مَشَقُّوا رَحِيلَهُمْ):
 خیرا کار وانه که یان تاودا به په له
 رؤیشتن.
 مَشَقَّتِ الْإِبِلُ فِي سِرْهَا: حوشرمه که
 له رؤیشتن دا خیرا بوو (مَشَقَّتْ فِي
 الْكَلْبِ): له مورپه چاکه که ی خوارد، کام
 له مورپه خویش بوو خواردی.
 مَشَقَّ فُلَاناً: زمبری له فلان که سی دا ۵
 به قامچی لی دی دا.
 مَشَقَّ الْأَكْلُ: په له ی کرد له خواردنه که ی
 دا.
 مَشَقَّ الشَّرْبُ الْحَشِنُ السَّاقُ: هوماشه

زهره‌گه شوینکه‌ی له‌هاج کرد
برینداری کرد، وه‌کوو شیوه سوتاوی
لی‌کرد.

مَشَقَّ الشَّيْنِ: شته‌که‌ی راکیشا بۆئه‌وه
بکشی و درێژ بی.

مَشَقَّ الرَّقَرِّ وَغیره: ژێه‌که‌ی دادر دادر
کرد.

مَشَقَّ الْكُتَانِ: که‌تانه‌که‌ی پاک کردموه
پلو و پوش و گلو به‌ردی لی
جیا کردموه.

مَشَقَّتِ الْجَارِيَةَ مُشَقًّا: نافرته‌که‌ کزو
لاواز بوو گوشتی که‌م بوو،
ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی باریک و بی
وه‌ج بوون.

مَشَقَّ فُلَانٌ مُشَقًّا: فلان‌که‌س هه‌یزمن بو
ئه‌ژنۆکانی یان رانه‌کانی لیک خشان ه
(فهو مشق وامشيق وهي مشقاء ايضاً).

امشَقَّه: به‌قامچی لی دا.

امشَقَّ الثَّوبَ: قوماشه‌که‌ی به‌قوره سور
ره‌نگ کرد.

ماشَقَّه مَاشَقَّة: هه‌مه‌ی له‌گه‌ل دا
کرد ه راپته‌کاند، کیشی کرد.

امْتَشَقَّ الشَّيْنُ مِنْ يَدِ غَيْرِهِ: شته‌که‌ی
له‌دمستی فلان‌که‌س دهره‌یناو
نه‌یه‌ه‌شت به‌خوی بزانی ه له‌دمستی
ره‌اند.

امْتَشَقَّ مَافِي الضَّرْعِ: چی له‌گوانه‌که‌دا

هه‌بوو هه‌مووی دۆشی ه (امْتَشَقَّ
مَافِي يَدِهِ): ئه‌وه‌ی له‌دمستی دابوو
دهره‌ه‌ینا لی دزی ه (امْتَشَقَّ
السِّيفَ): شمشی‌ری له‌کالان دهرکی‌شا.
تَاشَقَرَا الشَّيْنُ: شته‌که‌یان لیک
کیشایه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان بۆلای خوی
کیش کرد.

تَمَشَقَّ عَنْ فُلَانٍ ثَوْبُهُ: کراسه‌که‌ی له‌بهر
فلان دا شرو و پرکرد.

تَمَشَقَّ الْفُصْنُ: لقه‌درمه‌خته‌که روت بوو
گه‌لای پیوه نه‌ما.

تَمَشَقَّ الصَّبُغُ أَوِ اللَّيْلُ: به‌یانی به‌سهر
چوو، شه‌ورابوو ه دمشگوتری:
(تَمَشَقَّ ثَوْبُ اللَّيْلِ): پۆشاک‌ی لاجوو

به‌یانی دهرکه‌وت دونیا روناک بوو.
الامْشَقَّ: پیستی شه‌هار شه‌هار بوو.

المُشَاقَّةُ: وردو پلو و پوش و شتی وا
که‌له‌ناکامی به‌شانه‌کردنی قزو مو
یان له‌بیژنگدانی که‌تان هه‌لده‌موه‌ری.
المُشَاقَّةُ: قه‌له‌می خۆش نووس.

المَشَقُّ: قوره سور ه دمشگوتری: (فِي قَدِّهِ
مَشَقٌّ): بالای درێژو جوانو ریک و
پیکه ه نمونه‌ی خه‌تی جوان که
قوتابی له‌بهری دهنوو سیته‌وه
بۆئه‌وه‌ی فیری نووسین بی و خه‌تی
خۆش بی.

المَشَقُّ: قوره سور ه پیاوی لاوازو
دالگوشت.

المَشَقَّةُ: بهمانا (المَشَقَّةُ) دئ ۵ پارچه
لۆكه ۵ قوماشی رزیو.

المَشَقَّةُ: شوپنكهی حهبل و شتی وا
بهقاجی و لاخهوه.

المَشِيقُ: پیاوی لاوازو دالگوشت ۵ نهسپی
ورگ بچكۆله (قه‌دباريك) ۵ قوماشی
زۆر له‌بهركراوو رزیو.

المَشْرُقُ من الرجال او اغیل: پیاوی لاواز
نهسپی ورگ بچوك ۵ هه‌روا وشه‌ی
(المشرق): ناوه بۆ شیشه ئاسنی

دره‌زۆ باریك ۵ ده‌شگوتری: (قَدَ
مشرق): قه‌دو بالای به‌رزو باریك ۵
(جاریه مشرقه) ۵ كچۆله‌یه‌کی قه‌دو

بالا جوان و ریک و پیکه.

مَشَلَّ غمه مشولاً: گوشتی كه‌م بوو ۵
دمگوتری: (فخذ ماشلة ومشولة):

رانیک‌ی كزو دالگوشت.

مَشَلَّ السيف مَشَلَّاً: شمشیركه‌ی له‌كالان
دمركیشا.

مَشَلَّتِ الناقة: حوشتركه‌ی شیریه‌ی كه‌می
دا.

مَشَلَّ الحالبُ: شیر دۆشه‌كه‌ی له‌شیر
دۆشین دا له‌سهر خۆ بوو كه‌میکی
شیر له‌گوانه‌كه‌دا هیشه‌وه.

إمْتَشَلَّ السيف: شمشیری له‌كالان
دمركیشا.

المَشَلَّ: شیریه‌ی كه‌م.

المَشْمَشُ: كشمیش؛ دره‌ختیكه‌ی
میوه‌كه‌ی به‌ترئ و به‌وشك كراوه‌یی
ده‌خوری ۵ (قمر الدین) یشی لئ
دروست ده‌كرئ.

المَشِيمَةُ: برپاوه‌ی ماده‌ی (شیم).

مَشَنَّهُ بالسوط مَشَنّاً: به‌قامچی لئ دا ۵
ده‌شگوتری: (مَشَنَّهُ بالسيف):

به‌شم‌شیر لئ دا پئسته‌كه‌ی
لئدامالی و زۆری گوشت نه‌بیری.

مَشَنَّ الشَّيْءَ فَلاناً: شته‌كه‌ی فلانكه‌سی رنی
روشانندی.

مَشَنَّ يَدُهُ: ده‌ستی به‌شتی زبر سرپینه‌وه.

مَشَنَّ مافي ضرع الناقة: نه‌و شیریه‌ی
له‌گوانی حوشتركه‌ی دا بوو هه‌مووی
دۆشی ۵ ده‌شگوتری: (إمْتَشَنَّ مامَشَنَّ
لك): چیت ده‌سكه‌وت بیهه.

مَشَنَّتِ الناقة وعرها: حوشتركه‌ی
به‌ناخۆشی شیریه‌ی دا.

إمْتَشَنَّ الشَّيْءَ: شته‌كه‌ی دزی ۵ ره‌فاندی
فراندی.

إمْتَشَنَّ ثوبُهُ: كراسه‌كه‌ی داكه‌ند.

إمْتَشَنَّ السيف: شمشیركه‌ی دمركیشا
له‌كالان.

إمْتَشَنَّ الناقة: چی له‌گوانی حوشتركه‌ی
دا بوو دۆشی.

تَمَشَنَّا الشَّيْءَ: شته‌كه‌ی یان لئك
كیشایه‌وه ۵ هه‌ریه‌كه‌ی یان بۆلای

خۆی رایكیشا.

المشأن: ناهرمتى دمه و مرى جنىو
 فروش ۵ گورگى زینه خرو.
 المثنى: برينيك فراوان بى بهلام قول
 نه بى.

المثنى: كتابيك به زمانى عبرى
 نووسراوه دمه باره شمه ريعه
 جوله كه.

امشى الدواء فلان: دمرمانه كه سكى
 فلانكه سى جواند، پهوانى كرد.
 استمشى فلان: فلانكه س دمرمانى
 پهوانى خواردموه ۵ سكى
 به خواردنى دمرمان پهوان بوو.

المشأ: گيزمر، يان پومكيك لهو بچى.
 المشأ والمشو والمشور: دمرمانى پهوانى
 دمرمانيك سك بچوئى.

مشى مثنى: رؤى له شوئنيكه وه
 گواستيه وه بو شوئنيكى تر ۵
 دمه گوتري: (مثنى بالميمه): هيتنه بى
 نايه وه.

مشى مشأ: نازهلى زور بوون دمه گوتري:
 (مثنى بله): حوشترى زور بوون.

مشت المرأة: ناهرمته كه مندالى زور بوون.
 امشى فلان: فلانكه س نازهلى زور
 بوون.

امشى الرجل: پياومكه واليكرد بپروا،
 رؤياندى.

مثنى: بو زيمه پوي لسه ماناي
 (مثنى) دى.

مثنى الرجل: پياومكه رؤياندى.
 ماشأ ماشأ: لهكه لى رؤى.
 امثنى القوم: خهكه كه نازه لىان زور
 بوون.

تماشى القوم: خهكه كه هه نديكيان
 چونه لى هه نديكيان.
 تمشى: رؤيشت.

المأشية: نازمل (حوشترى مهرو بزنو
 رشه ولاخ) به زورى بو مهرو بزن
 به كاردمه پندري.

المشأ: پياده پيچه وانه سوار ۵
 فيته گير.

المشأ من الجيش: نهو سهر بازانه
 پيادمهرون.

المشأ: زور پو (كه سيك زور به بى
 بروا) ۵ فيته.

مصح الشئ منصأ ومنصراً: شته كه
 لاجوو، نهما، شوئنه وارى نهما ۵
 دمه گوتري: (مصحت الدار ومصح
 الكتاب).

مصح الثوب: قوماشه كه كؤن بوو پزى.
 مصح النبات: روهكه كه گوله كانى
 هه لومرين.

مصح الفل: سيپهرمه كه هه لكشاپه وه،
 كه مېو وه، يان لايدا.

مصح الشئ في الأرض: به زموى دا رؤى و
 چوو وه ناو وه.

مصح بالشئ: شته كه بريد.

اَمْصَحَ اللّٰهَ مَا بَلَكَ: نهوهی همتبوو خودا
بردیوهه، فهوتاندى.

اَلْمَصَاحَةُ: پیستی بیچوه نازهل به کاوو
شتی وا دههاخندرئ له شوینی چۆل
دادمنرئ و دایکه که وادمزانی بیچوی
خۆیه تی.

مَصَحَ الشَّيْءُ مَصْحًا: شته که ی دارنی ه
له ناو شتیکی ترردمری کی شا ه
رایته گاند.

اِمْتَصَحَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شته که
له شته که جیابوو.

اِمْتَصَحَ الشَّيْءُ: شته که ی بۆلای خوی
کیش کرد رایته گاند.

اِمَصَحَ الْوَلَدُ: بیچومه، زاروکه که
له سکی دایکی جیابوو.

مَصَدَّ الشَّيْءِ: شته که ی هه لمزی.

مَصَدَّ الْحَيْرَانِ: نازله که ی راهینا، ژیرباری
کرد.

اَلْمَصَادُ: بانوی بهرز ه (ك: اَمْصَدَة) ه
دهشگوترئ: (هو لقومه مَعْقِلٌ وَمَصَادٌ)
نهو بو خزمه گانی په ناگاو
مه لجه نه.

اَلْمَصْدُ: به مانا (اَلْمَصَادُ) دئ ه تهرزه.

اَلْمَصْدَةُ: تاوه بارانیك ه دهگوترئ: (ما
اصابتنا مصدة).

مَصَرَتِ الْحُلُوبُ مَصْرًا: نازله
شیردهرمه که شیر ی که م بوو.

مَصَرُ النَّاقَةِ أَوْ الشَّاةُ مَصْرًا: به سهری
به نهجه گانی گوانی حوشرمه گیان
مه رمه که ی دۆشی.

مَصَرُ الْعَطَا: به خششه که ی که م کردموه.

مَصَرُ الْفَرَسِ: نه سپه که ی راهینا و به تاقی
کردموه بو نهوه ی بزانی ناخو غاردانی
چۆنه.

اَمْصَرَتِ الْحُلُوبُ: به مانا (مَصَرَتٌ) دئ.

مَصَرٌ عَلَيْهِ عَطَا: که مکه م به خششی
پیدا.

مَصَرُ الْقَوْمِ الْمَكَانَ: خه لکه که

شوینه که یان کرد به گه ورمه شار ه

دهشگوترئ: (مَصَرُ الْأَمْصَارِ): شاری

بنیاتنان.

مَصَرَتِ الدَّوْلَةُ الشَّرْكَةَ وَغَرَهَا: ده وله ت

کۆمپانیاکانی خستنه ژیر دهستی

خۆیه ووه له چنگی بیگانه دهری

هینان.

مَصَرُ الثَّرَبِ: به رهنگی که میك كال

قوماشه که ی رهنگ کرد.

تَمَصَّرَ الْمَكَانُ: شوینه که بوو به گه وره

شار.

تَمَصَّرَ الشَّيْءُ: شته که که م بوو.

تَمَصَّرَ الْقَوْمُ: خه لکه که به ناو شارمکان

دا بلاو بوونه وه.

تَمَصَّرَ الشَّخْصُ: که سه که بوو به هاوالاتی

میسری و رمه گه زنامه ی میصری

وهرگرت.

تَمَصَّرَ الشَّيْئُ: شوین شته که کهوت.

اِمْتَصَّرَ النَّاَقَةُ أَوْ الشَّاةُ: حوشره که ی

یان مهره که ی به سهری په نجه
دوشی.

الْمَاصِرُ: نیوان و له مپهری نیوان دوش

ه (ناقسه ماصره): حوشره که

به ناخوشی شیر له گوانه کانی دپته

دهر یان که م شیر.

الْمَصَارَةُ: شوینیک نه سپی تیدا

کو بکریته وه.

الْمَصْرُ: ناوان و پهرده ی نیوان دوش ه

سنوری نیوان دوو زهوی ه (ك:

مصور) ه ده گوتری: (اشری الدار

بمصورها) خانوه که ی کرپوه بهو

زویپانه ی به دهوریپه وه ه همروا

وشه ی (مصر) به مانا زمرفو

گوپنی و حاجت دی ه گهوره شار که

باله خانه و دوکان و بازار ی تیدا

بنیات بنرین و پهرستگاو مزگه و ت

خویندنگاو زانکووی خه سته خانه و

شتی وای تیدا بنیات بنرین ه

مادمیه کی سورباوه شتی پی رنگ

دمکری.

الْمَصْرُ مِنَ الْإِبِلِ أَوْ الشَّاةِ: به مانا

(الماصِر) دی.

الْمَصِيرُ: ریخوئله ه (ك: مَصْران

ومصارین).

الْمَصْرُ: (لرب مَصْرُ): قوماشیکه

بهرپنگی سوری تهنک بویه کراو.

الْمَصْرَةُ: سهرمه شی.

مَعَى الْقَصَبِ وَغَرِهَ مَصًّا: به هندی و که م

که م به هغه ه زازمه که شله مهنیه که ی

هه لمزی ه (مَصٌّ مِنَ الدُّنْيَا): که میکی

له کالای دنیا بهر که و ت.

أَمَصَهُ الشَّيْءُ: وای لیگرد شته که بمزی

ه شته که ی پی مزی.

أَمَصَ فُلَانًا: به فلانکه سی گوت شوانه

وئله، خوپی، گاوان.

اِمْتَصَّ الشَّيْءُ: به هیواشی و له سهره خو

شته که ی هه لمزی.

تَمَصَّصَ الشَّيْءُ: به مانا (اِمْتَصَّ) دی.

الْمَاصَّةُ: نه خوشیپه که توشی منال دمی

ه نامیریکه ناوی پی هه لده مزی.

الْمَصَاصُ: نه ووی لهشت هه لده مزی ه

پوخته ی شت ه هه لده زارده ه

ده گوتری: (فلان مَصَاصٌ قومه):

فلانکه س هه لده زارده ی

نه ته و مکه په تی ه (رجل مَصَاصٌ):

پیاوئیکه جهسته و سهر و شکلی

ته و او به لام نازانیه.

الْمَصَاصَةُ: نه ووی دهمزی له ههرشتیک

بی ه ده گوتری: (طابت مَصَاصَةٌ فِي

فمي): هه لمزینی له دهمدا به له زم

بوو ه (مَصَاصَةُ الشَّيْءِ): پوخته ی

شت ه دمگوترئ: (فلان مصاصه
قومه): فلانکس هتېژاردی
نمتهومکهیهتی ه پاشماوهی شتی
ههلمزراو.

الْمَصَانُ: نهو شوانه ویلهی شیرو شتی وا
بهدهم بیچومناژهل دادمکا ه نهگمر
جوین بهبیاویک بدرئ شیومیهک
لهجنیو نهومیه پیی دمگوترئ: (یا
مصان): شوانه ویله ه هرروا ناوه بو
کهلهشاخگر.

الْمَصَانُ: قهصهبی شهکر کهله
گوشراوهکی شهکر بهرههم
دهیندرئ.

مصیص الثری: گلی شیدار، لمبی تهر.
الْمَصْرُوسُ: (وظیف مصوص): زنده
ولاغیکه باریکه.

الْمَصْرُوسَةُ: نافرمتی کزو کۆلهوار
یههوی نهخوشی.

مَصْطَکَ الدَّوَاءِ: مهستهکی کرده ناو
دبرمانهکه.

الْمَصْطَکَا وَالْمَصْطَکَا: درختیکه

لهپیری دار قهزوانه درختیکه

دمرویندرئ لهکیو لهدم کهناره

ناوهکانی ولاتی شامو هندی کیوی

نزم بنیشتیکی تایبهتی لی بهرههم

دهیندرئ.

مَصَعَّ الشَّيْنِ مَصْعَا: شتهکه، رؤی هشتی

ههلکرد ه (فهو ماصع): دمگوترئ:
(مصع البرد): سهرما رؤی نهما ه
(مَصَعُ ماء الخوض): ناوی ههوزمکه
وشک بوو یان کهم بوو (مَصَعُ فُرَادِه):
لهترسا دلی نهما.

مَصَعٌ فِي الْأَرْضِ: بهناوی زموی دا رؤی.

مَصَعٌ بِالْشَّيْنِ: شتهکهی فرئ دا.

مَصَعَتِ الدَّابَّةُ بِذَنْبِهَا: ولاخهکه

(نهسپهکه) کلکی راوهشانند بهبی

نهوهی برپواو باز بدا.

مَعْنُ الْبِرِّ: بروسکهکه چهخماخهی دا.

مَعْنُ فَلَانًا: بهشمشیر لهفلانکهسی دا ه یان

بهقامچی لی دا.

مَصَعَتِ الْفَتْنَةُ الْقَوْمَ: فیتنهو ناشوب

خهککهکی قال کرد.

مَعْنُ الْخَوْضِ بِمَاءٍ قَلِيلٍ: بهئاویکی کهم

ههوزمکهی تهرکرد.

أَمَصَعَ الْعَوَسُجُ: درهختی عهوسهج

بهرمکهی دمرکهوت.

أَمَصَعَ الْقَوْمُ: خهککهکی شیر

حوشترمکانیان خهسار بوو.

أَمَصَعَ فُلَانٌ بَقَعَهُ: دانی بهمافی فلان

دانا.

أَمَصَعَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: نافرتهکه

کهمکهم شیر دا بهمندالهکی.

مَاصِعَ قِرْنَهُ: شهره شمشیری لهگهل

بهرامبهرمکهی دا کرد.

مَصَّعَ الْعَرْدَ او الْفُصْنَ: توی کله که ی
به لقه دارم که وه هیشته وه بۆنه وه ی
له سه مری وشك بیته وه ۵ پی وه ی
وشك بیته وه.

انْمَصَّ الحمارُ: گویدریژمکه گوپی قوت
کردن بۆنه وه ی گوپی له دمنگه که
بی.

تَمَاصَعُوا فِي الْحَرْبِ: له شهردا په کترین
کوشتو برکرد.

الْمَاصِيعُ: ناوی سویر ۵ ناوی که می لیل.
الْمَصِيعُ: مندا ل که یاری به نامیری
میخراق بکا ۵ (رجل مَصِيعُ):
پیاوی که نازاو به هیزو توانا بۆ
شه ر.

الْمُصْعَةُ: بهری دره ختی عه وسه ج.
الْمُصْعُوعُ: پیاوی ترسنوک که له ترسان
دل ی بله رزی.

مَصَلَّ الشَّيْنِ مَصْلًا وَمَصْلًا: شته که دلۆپ
دلۆپ داچؤرا.

مَصَلَّ الْجُرْحُ: برینه که که می ک کیم و
زو خاوی لیها ته خوار.

مَصَلَّ اللَّبَنُ: ماسته که ی کرده قاپی کونکون
یان ناو تورده که و شتی وا بۆنه وه ی
ناو ده که ی لیبچؤر پیته وه.

مَصَلَّ مَالُهُ: مال و سامانه که ی فه وتاند ۵
له شتی پرو پوج دا خه رجی کرد.
اُمَصَلَّتِ الْمَرْأَةُ: نافره ته که مندا له که ی

به گوشتپاره می له بارجو.
اُمَصَلَّ الرَّاعِي الْقَنْمَ: شوانه که شیری
مهرو بزنه گانی دۆشی.

اُمَصَلَّ مَالُهُ: مال و سامانه که ی له شتی
پرو پوج دا خه رج کرد.

الْمَاصِلُ: (لبن ماصِل): شیری که م ۵
ده گو تر ی: (اعطى عطاءً ماصلاً):

به خششی که می پی دا.
الْمُصَالَةُ: نه وه ی له که شکی کولای

گوشراو ده چؤر پیته وه ۵ نه و دلۆپه
ناوانه ی له کوپه و گوژه دمتکی.

الْمَصْلُ: (مَصْلُ الدَّم): زهردا وی که
له خوین جیا ده بیته وه له کاتی
خه ستبونه وه ی دا.

الْمِصْلُ: که سیک مال و سامانی خوی
له شتی بیته وه دا خه رج بکا.

مَصْمَنَ فَاة: ناوی له ده می وهر دا یان
به سه مری زویانی ناو ده می خوی
پاک کرده وه.

مَصْمَنَ الْإِنَاءِ: ناوی کرده ناو قاپه که و
رایو مشاند بۆنه وه ی پاکی بکاته وه.

الْمُصَامِصُ: پالفته و هه لیز پراوی
هه رشتیک ۵ ده گو تر ی: (انه لمصامِصُ

في قومه): نه و له ناو نه ته وه که ی دا
هه لیز پردیه، و ده جا خزا دیه ۵ (فرس

مُصَامِصُ): نه سپیکی تی کس مهراو
دمست و مه جه ک نه ستوره ۵ و لاخه

به رزمیه کی پمخته و دامه زراوه.

مَضَعَتِ الدَّرَابُ مَضْعاً: وِلاخه کان بِلَاو

بوونه وه.

مَضَعَتِ الشَّمْسُ: خَوَر تیشکی بِلَاو

بووه به سمر زهوی دا.

مَضَعَتِ المَزَادَةُ: کونده که، مهشکه که

ناوی لی جوو.

مَضَعُ عَنهُ: داکوکی لیکرد ه (مَضَعُ عَرَضِ

فَلَان): تانه ی له نامووسی فلان دا.

مَضَرُ النِّبِذِ أَوِ اللَّبَنِ مَضْراً وَمُضْراً:

سرکه که یان ماسته که ترش بوو مزر

بوو که می هه لدا.

مَضْرُ: پال هُوَزی موضهری دا

به یه کی که لهو هُوَزی له قه لهم دا ه

دهشگوتری: (مَضَرُ اللَّهِ لَكَ الشَّاءُ):

خودا ومصفو نه نای بو تُو دهسته

به رکرد.

تَمَضَّرَ: خَوی کرد به یه کی که له هُوَزی

موضهر، یان ده مارگیری و

تهعه صوبی بُوَیان هه بوو ه یان

خوی وه که نه وان نیشان داو هه لسو

که وتی نه وان ی پمجاو کرد.

تَمَضَّرَتِ المَاشِيَةُ: نازه له کان قه له و بوون.

المُضَارَةُ مِنَ اللَّبَنِ: نهو ناوه شینه ی

له شیر دمپوا له کاتی ترش بوونی دا.

المَضْرُ: ترش ه دهشگوتری: (ذَهَبَ دمه

خِضْراً مَضْراً): به گه نجی خوینی

به فیر و جوو.

المَضْرُ: جَوَره خوار دنی که گوشت له ناو

دُو دا یان له ناو شیر دا دهکولیندری

تاشیر که خه ست دمپیت هوه و

گوشته که ش دهکولن.

مَضَّةٌ مَضْاً وَمَضِيضاً: نازاری دا ه

دهگوتری: (مَضَّةُ الجَرْحِ).

مَضَى الحِلُّ قَمَةً: سرکه که نازاری به ناو

دهمی گه یاند.

مَضَى الشَّيْنُ فَلاناً: شته که نازاری دلی

فلان که سی دا ه دهشگوتری: (مَضَّةُ الهم

والحزن والقول).

مَضَى فلان مَضْضاً وَمَضاضَةً وَمَضِيضاً:

به هوی نازاری به لاو موصیبه ته که زور

نارمحت بوو.

مَضَى لَهُ: نازاری پیگه یی.

أَمَضَّةُ الشَّيْنِ: به مانا (مَضَّةُ دئ ه

دهگوتری: (أَمَضَّةُ جِلْدِهِ فَذَلِكُهُ)

پیستی خوراو خوراندی.

مَاضَةٌ مِضَاضاً: پیکیشی لیکرد، زوری

له گه ل گوت.

مَضَضَ فلان: فلان که س شتی پوخته و

پالفته کراوی خوارده وه.

تَمَاضُ القَوْمُ: خه لکه که کی شه یان

تی که وت.

المُضَاضُ: پالفته، هه لئزارد و په سه ن ه

دهگوتری: (فلان من مُضَاضِ قومه):

فَلَا تَكْسِ لَهْ وَهْ جَاخَزَادَهْ كَانِي
نَهْتِهْ وَهْ مَكِهْ يَهْتِي ۵ نَاوِيَكْ زَوْرْ سَوِيَرْ
بِي ۵ نَا زَارِيَكِهْ تَوْشِي جَاوِي مَرُوْڤْ
دِهْ بِي وَ حَهْ جَمِيْنِي لِيْهْ دِهْ دِهْ گِرِي.

الْمَضُّ: نَا زَارِي زَوْرْ تِيَزْ خَهْ مَهْتِ وَ بَهْ لَآي
زَوْرْ بَهْ نَا زَار.

مِضُّ (مِضُّ): وَ شَهْ يَهْ كِهْ مَانَايْ نَا زَارِي
نَهْ بِي وَ دِهْ گِهْ يَهْنِيْ بَهْ لَامْ هِيْوَا بَرَاوِيْشِي
نَا كَا.

الْمَضُّ: دَوِيْ تَرَشْ، شِيْرِيْ تَرَشَاوْ ۵
نَا زَارُوْ نِيْشْ ۵ دِهْ گَوْتَرِي: (فَعَلْتُ هَذَا
عَلَى مَضُّ): نَهْ وَ هَمْ كَرْدْ
بَهْ بِيْ نَا خَوْشْ بَوْنَهْ وَ هْ.

الْمَضَّةُ: (الْبَانُ مَضَّةُ): شِيْرِيْ تَرَشَاوْ دَوِيْ
تَرَشَاوْ ۵ (إِمْرَأَةٌ مَضَّةُ): نَافَرَهْ تِيَكِهْ
خَوْ بُوْ نَا خَوْشِيْ رَانَا گِرِي ۵ كِهَمْ
چَكَلْدَانَهْ يَهْ، زَووْ تَوْرَهْ دِهْ بِي.

مَضْعُ الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ مَضْعًا: بَهْ دَدَانِي
خَوَارْدَنْ وَ شَهْ كِهْ جَوِيْ ۵ دِهْ گَوْتَرِي:
(يَمَضْعُ الشَّيْخُ وَالْقَيْصُومُ): گِيَاوْ گَزْ
دِهْ جَوِيْ لَهْ هِيْجْ نَا بَرِيْن گِيْتِهْ وَ هْ
دِهْ گَوْتَرِي: (هَر يَمَضْعُ لَحْمٍ أَخِيهِ):
غَهْ بِيَهْتِيْ بَرَا كِهْ دِهْ كَا.

أَمَضَعَ التَّمْرُ: خَوْر مَا كِهْ كَاتِيْ نَهْ وَ هِي
هَاتَوَهْ بَجَوْرِي.

أَمَضَعَ اللَّحْمُ: گُوْشَهْ كِهْ كَوَلَاوَهْ بَرَزَاوَهْ
بَهْ كِهْ لَكِيْ نَهْ وَ هِي دِيْ بَخَوْرِي.

أَمَضَعَ فَلَانًا الشَّيْنُ: شَهْ كِهْ يَهْتِيْ بُوْ
فَلَانَكِهْ سْ جَو.

أَمَضَعُهُ فِي الْقِتَالِ: بَاشْ لَهْ كِهْ لِيْ جَهْ نَگَا،
شَهْ رِيْ بَاشِيْ لَهْ كِهْ لْ كَرْدْ ۵ دِهْ گَوْتَرِي:
(مَاضَعُهُ الْقِتَالُ وَالْخِصُومَةُ): دَرِيْزَهْ ي
دَا بَهْ شَهْ رُوْ كِيْشَهْ لَهْ كِهْ لِيْ دَا.

مَضَعُهُ الشَّيْنُ: بَهْ مَانَا (أَمَضَعُهُ) دِي.
الْمَاضِغُ: لَآيْ خَوَارُوْ شَهْ وَ يَهْلَهْ، شَوِيْنِي
لِيْ رَوَانِيْ كَا كِيْلَهْ وَ خَرِي.

الْمَاضِغَةُ: بَهْ مَانَا (الْمَاضِغُ) دِي ۵ (ك:
مَوَاضِغُ).

الْمَوَاضِغُ: دَدَانِيْ كَا كِيْلَهْ وَ خَرِي.

الْمَضَاعُ: هَمْ رَشْتِيَكْ بَجَوْرِي ۵ دِهْ گَوْتَرِي:
(مَآذَقْتُ مَضَاعًا): هَمْ رَجِيْ بَجَوْرِي
نَهَمْ جَهْ شَهْ تَوَوَهْ ۵ هَمْ رَوَا بَهْ مَانَا
خَوْدِيْ جَوِيْنِيْشْ دِي ۵ دِهْ گَوْتَرِي:
(لَقْمَةٌ لَيْنَةٌ الْمَضَاعُ): پَارُوْ يَكِهْ
بَهْ خَوْشِيْ دِهْ جَوْرِيْ دَدَانِيْ پِيْوِيْسْتْ
نِيْيَهْ.

الْمَضَاعَةُ: نَهْ وَ هِيْ بَجَوْرِي ۵ پَاشِمَاوَهِي
پَارُوْ ي جَوْرَاوْ لَهْ نَاوْ دَهَمْ دَا.
الْمَضَاعَةُ: گِيْلُوْ نَهْ حَهْمَقْ.

الْمَضِغُ: خَوْرَادَنِيَكْ پِيْگِهْ يَشْتَبِيْ، كَانِي
جَوِيْنِيْ هَاتَبِيْ ۵ دِهْ گَوْتَرِي: (كَأَلُ
مَضِغٍ): لَهْ وَ مَرِيْ يَكِهْ نَا زَهْ لْ دِهْ يَخَوَا.

الْمَضِغَةُ: پَارْ جَهْ يَهْ كِهْ لَهْ گُوْشَتْ وَ شَتِيْ وَ
لَهْ دَهَمْ دَا جِيْگَايْ بِيْتِهْ وَ هُوْ بَجَوْرِي ۵

ههروا ناوه بۆ برینیک پارمو بارتتهقای
خوینی بۆ دیاری نهکراپی.

المضيغة: بنکی کاکیلوه خری پوک

که ددانی خری له سهر روابی ۵

هه رگۆشتیک له سهر ئیسقان بی ۵

لاشه ویله ۵ ماسولکه.

مَضْمَضَ النَّعَاسُ فِي عَيْنِهِ: ومنهوز چوووه

ناو چاوی.

مَضْمَضَ فَلَانًا: فلانکهس بۆماوهیهکی

دریژ نووست ۵ دهگوتری: (ما

مَضْمَضْتُ عَيْنِي بِنَوْمٍ): چاوم نه چوووه

خه ۵ نه نوستم.

مَضْمَضَ الْمَاءُ فِي فَمِهِ: ناوی له دهه و مردا.

مَضْمَضَ الْإِنَاءَ: قاپه که شت.

تَمَضْمَضَ بِالْمَاءِ فِي فِيهِ: ناوی له دهه

و مردا.

تَمَضْمَضَ النَّعَاسُ فِي عَيْنِهِ: ومنهوز

چوووه چاوی خه ونوچکهی کرد.

تَمَضْمَضَ الْكَلْبُ فِي أَثَرِهِ: سه که که

به شوینی دا و مری.

الْمَضْمَاضُ: پیاوی گورج و گۆل و قوچاخ

۵ نووستن ۵ چوزانه وه، سوتانه وه.

مَضَى الشَّيْءُ مَضِيًّا: روشت.

مَضَى عَلَى الْأَمْرِ وَلِيَهُ: کار که نه انجام

دا.

مَضَى فَلَانٌ سَبِيلَهُ وَبَسْبِيلَهُ: فلانکهس مرد.

مَضَى فَلَانٌ السَّيْفَ مَضَاءً: شمشیر که تیز

بووه، خیرا پریوو ۵ دهگوتری: (هو

أَمْضَى مِنَ السَّيْفِ): له شمشیر پریده

تر بوو.

مَضَى عَلَى الْبَيْعِ: کرپن و فروشتنه کهی

نه انجام دا.

أَمْضَى الْحُكْمَ وَالْأَمْرَ: حوکم برپارمه کهی

جی به جی کرد.

أَمْضَى الْبَيْعُ: فروشتنه کهی رویندو

رازی بوو.

مَضَى الْأَمْرُ: ئیشه کهی رویند.

تَمَضَّى الرَّجُلُ: پیاو که چوووه پین.

تَمَضَّى الْأَمْرُ: کار که جی به جی بوو.

الْمَاضِي: زهمانی رابردوو ۵ شمشیری

پریده ۵ (ك: مواطن).

الْمَضْرَأُ: پیشکه و تن ۵ به رهو پیشه وه

چون ۵ دهگوتری: (مَضَى عَلَى

مضرائه).

مَطَّحُهُ مَطَّحًا: به دهست لی دا.

أَمَّطَحَ الرَّادِي: ناوی شیوه که بهرز

بووه، ناوه کهی زور بوو.

تَمَطَّحَ الرَّادِي: به مانا (أَمَّطَحَ) دی.

مَطَّحَ فَلَانٌ مَطَّحًا: فلانکهس زوری خوارد.

مَطَّحَ الشَّيْءُ: شته کهی لسته وه ۵

دهگوتری: (مَطَّحَ الْقَسَلُ):

ههنگوپنه کهی لسته وه.

مَطَّحَ الرَّجُلُ بِيَدِهِ: به دهستی له پیاوه کهی

دا.

مَطَخَ عَرَسَهُ: حه‌یاو ناموسی له‌که‌دار کرد.

مَطَخَ بِالذُّلُ: دۆلجه‌که‌ی هه‌لک‌یشایه‌وه، رایته‌کاند.

المَطِخُ: ئه‌سپێک نهرم بره‌وا.

المَطَاخُ: گیل و ئه‌حمه‌ق و خۆبه‌زلزان و دهم پیس و چه‌قه‌چه‌ناو.

مَطَرَتِ السَّمَاءُ مَطَرًا وَمَطَرًا: ئاسمان بارانی باراند و دهم‌گوتری: (مَطَرَتِ السَّمَاءُ الْقَوْمَ): ئاسمان بارانی

له‌قه‌ومه‌که‌ باراند و دهم‌گوتری: (لا أُدْرِي مِنْ مَطَرِهِ): نازانم کێ بردی و

(مَطَرُنِي بِخَيْرٍ): خێرو به‌رم‌که‌تی به‌سهردا پشتم.

مَطَرُ الْقَرَسِ مَطَرًا وَمَطَرًا: ئه‌سپه‌که‌ خێرا رۆیی، خێرا بازی دا.

أَمَطَرَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی لیباری و بارانی ئاسمان هاته‌ خوار و (أَمَطَرِ السَّحْبِ أَوْ السَّمَاءِ الْقَوْمَ): هه‌ور یان

ئاسمان بارانی له‌خه‌لکه‌که‌ باراند.

أَمَطَرِ فُلَانٍ: فلان‌کەس که‌وته‌ به‌رباران و ناوچاوانی عارمقی لی‌تکا.

أَمَطَرِ الْمَكَانَ: شوینه‌که‌ی وادی بارانی لیباری بوو.

تَمَاطَرَ السَّحَابُ: هه‌ورمه‌که‌ تاویک بارانی باراندو تاویک و مستایه‌وه.

تَمَاطَرَ فُلَانٍ: فلان‌کەس ناوچاوانی عارمقی کرد.

تَمَطَّرَ الطَّيْرُ: باندەکه‌ به‌گورچی خۆی دا هی‌شته‌ سهر زه‌وی.

تَمَطَّرَ بِهِ فَرَسُهُ: ئه‌سپه‌که‌ی چاک هه‌لی گرت و باش فراندی و خسته‌

به‌رباران، وای لی‌کرد ته‌رزوی لی‌بدا و خۆی له‌پاشه‌ باران پاراست و

دوعای کرد باران بیاری و دهم‌گوتری: (خَرَجُوا يَتَمَطَّرُونَ اللَّهَ): جوونه‌ دهری

شار بۆ نوێژه بارانه.

تَمَطَّرَ الْغَيْلُ: ئه‌سپه‌که‌ به‌خیریای هاتو جوو.

اسْتَمَطَّرَ الْمَكَانُ أَوْ الزَّرْعُ: شوینه‌که‌ یان کشتوکاله‌که‌ پی‌یوستی به‌باران بوو.

اسْتَمَطَّرَ فُلَانٌ: فلان‌کەس له‌خودا پارایه‌وه باران بیاری و دهم‌گوتری: (خَرَجُوا يَسْتَمَطَّرُونَ اللَّهَ).

اسْتَمَطَّرَ لِلسَّيَاطِ: خۆی راگرت بۆ قامچی لی‌دان.

اسْتَمَطَّرَ الثَّوْبَ: له‌باران دا قوماشه‌که‌ی له‌به‌رکرد.

اسْتَمَطَّرَ فُلَانًا: داوای به‌خششی له‌فلان‌کەس کرد.

المَاطِرُ: (یوم ماطر): رۆژیکی باراناوییه.

المُسْتَمَطَّرُ: شوینی به‌دمرو دیارو ئاشکرا و دهم‌گوتری: (نَزَلَ فُلَانٌ بِالْمُسْتَمَطَّرِ): فلان‌کەس جووه‌ سهر ته‌پۆلکه‌و

به‌رزایی.

الْمَطَارُ مِنَ الْآبَارِ: بیرى دهم‌پان و فراوان.

الْمَطَرَةُ مِنَ الْآبَارِ: بهمانا (الْمَطَارُ) دئ.

الْمَطَرُ: باران.

الْمَطَرُ: (يوم مَطَرٍ): رۆژێکی باراناوییه.

الْمَطَرُ: دابو نهریت ۵ گوئه زوړات.

الْمَطَرَان: مهترانی مهسیحیهکان ۵

پلهیهکه له زوړوړ ئوسقوفو خوار

بهمطریکه وهیه.

الْمَطَرَةُ: تاوه باران ۵ دابو نهریت ۵

دمگوترئ: (ان تلك من فلان مَطَرَةٌ):

نموه دابو نهریتی فلانهو وا خوی

پښه گرتووه.

الْمَطَرَةُ: دابو نهریت ۵ دمشگوترئ:

(إمرأة مَطَرَةٌ): ئافره تیکه ههمیشه

سیواک دهکاو خوږاک و خاوین

را دهگرئ.

الْمَطَرَةُ: کونده ۵ ناوهرپاستی جهوز.

الْمَطَرِيَّةُ: چهتر همرشتیک باران

بگپړینهوه.

الْمَطَرُ: باراناوی ۵ دمگوترئ: (يوم مَطَرٍ):

همروا دمگوترئ: (واد مَطَرٍ).

الْمِطَارُ: (سَاء مِطَار): ئاسمانی باران

بارین به تاوو ریژنه.

الْمِطَرُ: قوماشیکه ئاو دانادا و مکوو

بالتوو قه مصه له لهکاتی باران بارین

دا لمهردهگرئ.

الْمِطَرَةُ: بهمانا (الْمِطَرُ) دئ.

الْمِطْرُ: (رجل مطور): پیاوړیکه زوړ

سیواک دهکا ۵ بۆنی دهمی خوښه.

مَطَّ الشَّيْنِ مَطًّا: شتهکهی دریژگردهوه

لښکی کیشایهوه.

مَطَّ خَطَّة: خهتهکهی دریژگردهوه.

مَطَّ خَطْرَةٍ: ههنگاوی دریژگردهوه.

مَطَّ بِهِمْ فِي السَّيْرِ: دریژهی

بهرؤیشتنهکهیان دا ۵ دهشگوترئ:

(تَكَلَّمَ فَمَطَّ حَاجِبِهِ): قسهی کردو برؤی

کردهوه برؤی لیقرینجانندو خوئی

بهزل زانی ۵ (مَطَّ أَصَابِعُهُ) ۵ لهکاتی

قسهکردن دا پهنجهی راداشت.

تَمَطَّطَ فِي الْكَلَامِ: قسهکهی دریژ

کردهوه.

الْمَطَّاطُ: شیرى ترشاوی خوشتر.

الْمَطَّاطُ: مادهیهکی لاستیکیه دهکشو

لهبناغهدا گوشراوی درهختی

مهطاطلهکه پښی دمگوترئ درهختی

(سمفونیه) یان (هافارییه) ۵ (شجر

المطاط): درهختیکه لهههریمه خوړ

ههلاتیهکانو دورگه

خوړههلاتییهکانی هیندوستان

دهروئ.

الْمَطِيَّاءُ: خوږبادان و لارو لهنجه کردن ۵

دهست راوهشانندن لهپوښتن دا.

الْمَطِيْطَةُ: ناوی لیل و تیکه له بهلیتهو

لینجهوه بوو، شل.

مَطَّعٌ فِي الْأَرْضِ مَطْعًا وَمُطْرَعًا: رۆیشتو

رښکای لیگوم بوو.

مَطْعَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی به‌د‌د‌انی پېشه‌و‌ه‌ی
خ‌و‌ا‌ر‌د.

تَمَطَّقَ فُلَانٌ: فُلَانْک‌ه‌س لیوی س‌ه‌ر‌ی‌ه‌ک
ن‌ان به‌ز‌و‌ب‌انی د‌ه‌ن‌گ‌ی‌ک‌ی ل‌ه‌د‌ه‌می
خ‌و‌ی ه‌ی‌ن‌ا ن‌ام‌از‌ه به‌ت‌ام خ‌و‌ش‌ی
ش‌ته‌ک‌ه.

تَمَطَّقَ الْقَرَسُ: ق‌ه‌و‌س‌ه‌ک‌ه ق‌ه‌ل‌ش‌تی ب‌ر‌د.

تَمَطَّقَ الطَّعَامُ: ت‌ام‌ی خ‌و‌راک‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌ر‌د.
الْمَطْقَةُ: د‌ه‌گ‌و‌ت‌ر‌ی: (غ‌ر ل‌ه مَطْقَة):
خ‌و‌ر‌م‌ای‌ه ک‌ه ش‌ی‌ر‌ی‌ن‌ی‌ب‌ی‌ه‌ک‌ه‌ی و‌ال‌ه‌و
ک‌ه‌س‌ه‌د‌ه‌ک‌ا ک‌ه د‌ه‌ی‌م‌ز‌ی م‌ل‌ج‌ه م‌ل‌ج‌ی
ب‌ی.

مَطَّلَ الْغَبْلُ وَغَوَّهَ مَطْلًا: ح‌ه‌ب‌ل‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ر‌ی‌ز
ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه.

مَعْلَلٌ الْحَدِيدُ: ن‌اس‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌و‌ت‌ا ب‌و‌ئ‌ه‌و‌ه‌ی
د‌ر‌ی‌ز ب‌ی.

مَطَّلَ فُلَانًا حَقَّهُ وَحَقَّهُ: م‌ؤ‌ل‌ه‌ت‌ی د‌ا به‌ف‌ل‌ان
ک‌ه ق‌ه‌ر‌ز‌ه‌ک‌ه‌ی د‌و‌اب‌خ‌ا ج‌ار د‌و‌ا‌ج‌ار
د‌و‌ا‌خ‌س‌ت‌ن‌ی ق‌ه‌ر‌ز‌ی ب‌و‌ت‌از‌ه ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه
(ف‌ه‌ر م‌ط‌و‌ل و‌م‌ط‌ال).

مَاطَلُهُ بِحَقِّهِ مَطَالًا وَمَاطَلَةً: م‌ؤ‌ل‌ه‌ت‌ی د‌ا.
إِمْتَطَلَ النَّبَاتُ: ر‌و‌د‌ه‌ک‌ه‌ک‌ه ت‌ی‌ک‌ه‌ال‌او
ج‌و‌و‌ه ن‌ا‌و‌خ‌و‌و‌ه.

إِمْتَطَلَ فُلَانًا حَقَّهُ: م‌اف‌ی فُلَانْک‌ه‌س‌ی
د‌و‌ا‌خ‌س‌ت.

الْمِطَاةُ: پېشه‌ی ش‌ی‌ر‌گ‌م‌ری، و‌ات‌ه ک‌ه‌س‌ی‌ک

ن‌اس‌ن‌ی‌ک به‌ر‌ه‌م ب‌ی‌ن‌ی ک‌ه‌ش‌ی‌ری
ل‌ی‌ر‌و‌س‌ت د‌م‌گ‌ر‌ی.

الْمَنْطَلُ: د‌ز‌و ج‌ه‌ر‌د‌ه.

مَطْمَطٌ: به‌ه‌ی‌و‌اش‌ی خ‌ه‌ت‌ی ن‌و‌و‌س‌ی‌ن
ب‌ان به‌ه‌ی‌و‌اش‌ی ق‌س‌ه‌ی ک‌ر‌د‌ن
د‌ه‌گ‌و‌ت‌ر‌ی: (مَطْمَطٌ ف‌ی ک‌لام‌ه):
ق‌س‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ر‌ی‌ز ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه.

مَطَا مَطْرًا: ل‌ه‌ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ن د‌ا پ‌ه‌ل‌ه‌ی ک‌ر‌د
د‌م‌گ‌و‌ت‌ر‌ی: (م‌ط‌ا ب‌الق‌وم): ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی
ب‌ه‌خ‌ه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه د‌ر‌ی‌ز ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه
د‌و‌س‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ا س‌ه‌ف‌ه‌ری ک‌ر‌د
ه‌ه‌ل‌ی‌ن‌ا.

أَمَطَى الدَّابَّةُ: و‌ل‌اخ‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌ر‌د‌ه و‌ل‌اخ‌ی
س‌و‌اری س‌و‌اری ب‌و‌و.

تَمَطَّى النَّهَارُ وَغِيْرَه: ر‌ؤ‌ژ‌گ‌ار د‌ر‌ی‌ز
ب‌و‌و‌ن‌ه‌و‌ه
السَّفَرُ وَتَمَطَّى بِكَ الْعَهْدُ).

تَمَطَّى ف‌ی م‌ش‌ی‌ت‌ه: ل‌ه‌ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ن د‌ا ل‌ار‌و
ل‌ه‌ن‌ج‌ه‌ی ک‌ر‌د
﴿ثُمَّ دَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى﴾.

الْأَمْطِيُّ: ق‌ه‌د‌و ب‌ال‌ا ر‌اس‌ت‌و ر‌ی‌ک
ب‌ه‌ر‌ز
د‌م‌ری د‌ه‌د‌او د‌م‌خ‌و‌ر‌ی.

الْمَطَا: پ‌ش‌ت
ل‌ق‌ه‌دار خ‌و‌ر‌م‌ا‌و ش‌ت‌ی و‌ای‌ه د‌م‌گ‌ر‌ی‌ت‌ه

د‌و‌و ت‌ل‌ی‌ش‌و ب‌اق‌ه گ‌ی‌او ش‌ت‌ی و‌ای پ‌ی
د‌ه‌ب‌ه‌س‌ت‌ر‌ی.

الْمَطْرُ: پرزو لقی دارخورما ۵ دهق
بهمانا (الْمَطْر) دئ ۵ هاوشانو هاوئل و
بهرامبهر ۵ گوئی دانه ویله ی زورات
۵ (ك: امطاء).

الْمَطْرَاءُ: درئزی، بهرزی.
الْمَطْرَةُ مِنَ اللَّيْلِ: ساتیک له شهو ۵
دهگوترئ: (مَضَتْ مَطْرَةٌ مِنَ اللَّيْلِ).
الْمَطِيَّةُ مِنَ الدَّوَابِّ: ولاخی سواری ۵
(ك: مطایا ومطی).
مَطْلَةٌ مَطْلًا: لؤمه ی کرد.
أَمَطْلُهُ: جنیوی پئدا.

مَاطُهُ: کیشه ی له گهل دا کردو جوینی
پئدا.
مَاطُ الْحَصَمِ: دهستی له دوژمنه که ی
گیربوو وازی لینه هینا.
تَمَاطَرُوا: جوینیان به یه کتر دا ۵ شهره
جوینیان کرد.
الْمَطَاطَةُ: توندو تۆلی دروستکراو.

مَقْلَعُ الرَّثَرِ وَغِيهِ: زینمه که ی وشک کرده و
دهستی پئدا هینا بؤنه وه ی لوس و پوس
بیئ.

مَقْلَعُ الرَّثَرِ وَغِيهِ: بهمانا (مَقْلَعُهُ) دئ.
مَقْلَعُ الْحَشْبَةِ: دارمه که ی به ته ری بری و
ئهمجار له بهر هه تاو داینا تا به
تویکله وه وشک بوو بؤنه وه ی درزو
قه نشت نه یا.

مَقْلَعُ الْإِخَابِ: جهرمه که ی جهور کرد

بؤنه وه ی جهوریه که هه لمزئ.

تَمَطَّعَ فِي الرَّمْيِ: له له وه ی خواردن
دواکه وت.

تَمَطَّعَ مَا عِنْدَنَا: چی لامان هه بوو
هه مووی خوارد.

تَمَطَّعَ الظِّلُّ: شوین سیبهرمه که هه وت
له م شوین بؤ نه و شوین.
الْمُطْعَةُ: پاشماوه ی له وه ی.

مَعَجٌ: وشه یه که بهمانا (له گهل) دئ.

مَعَجٌ مَعْجًا: په له ی کرد ۵ دهگوترئ: (مَعَجُ
السَّيْلِ): لافاومه که به خورپرهم هاتو تیژ
تیپه ری.

مَعَجُ الْفَرَسِ وَغِيهِ: نه سپه که غاری دا،
به هوی خیرا رویشتن و تیژره ویه وه
دهمیک له سهر لای راست و دهمیک
له سهر لای چه ی ده خزی ۵ دهگوترئ:
(الرَّيْحُ تَمْعُجُ بِالْبُتَاتِ): بایه که گیاو گزو
دهغل و دانه که ی نه مدیوو نه و دیو
دهگرد.

مَعَجٌ بِالْقَلَمِ فِي الدَّوَاةِ: نوچه که ی له ناو
مه رمه که به که دا هینا و برد بؤنه وه ی
باش مه رمه که بی تیوه بجئ.

مَعَجُ الْفَصِيلِ ضَرْعُ امِّهِ: بیچومه که
نه مدیواو دیوی به گوانی دایکه که ی
کرد بؤنه وه ی چاک بؤی بمزئ.

تَمْعَجُ السَّيْلِ فِي جَرِيَتِهِ: لافاومه که
له رویشتنی دا مارو دووی، قورتو

پیچی کرد ۵ دهسگوتری: (تَمَعَّجَتْ
الخِیةُ فی اِنْسِیابِها): مارکه
له‌رؤیشتنی دا قورت و پیچی کرد.
المُعْجَة: هه‌رمتی گهنجی.

المِئِجُ: (فرس مِئِجُ): نه‌سپیکی خی‌راو
خوش‌رویه.
مَعَدَّ الشَّيْءِ مَعْدًا: شته‌که فهوتا ۵ گهنده‌ل
بوو.

مَعَدَّ فی الارض مَعْدًا وَمُعْدًا: به‌ناو زموی
دا رؤیی.
مَعَدَّ فُلَانًا مَعْدًا: گه‌دهی هه‌نگاوت، زمبری
له‌مه‌عیده‌ی دا.

مَعَدَّ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی دزی، رفاندی،
فراندی ۵ به‌تونندی رایته‌کاند ۵
ده‌گوتری: (مَعَدَّ الرِّمَحُ): رمبه‌که‌ی
به‌گورجی له‌کالانی خو‌ی دهره‌ینا ۵
(مَعَدَّ الدَّلْوُ): دۆلچه‌که‌ی راته‌کاندو
له‌ناو بیرمه‌که‌ی دهری ه‌ینا.
مَعَدَّ فُلَانًا: فلان‌ک‌ه‌س مه‌عیده‌ی تی‌کچو،
خواردنی هه‌زم نه‌کرد.

اِمْتَعَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی راته‌کاند، دهری
ه‌ینا، فراندی ۵ ده‌گوتری: (اِمْتَعَدَّ
الرِّمَحُ وَاِمْتَعَدَّ الدَّلْوُ وَاِمْتَعَدَّ سِيفُهُ مِنْ
غِمْدِهِ).

اَلْمُتَعَمِّدَةُ مِنَ الرُّطْبِ: خورمای ته‌رو
تازه.

اَلْمُعْدُ: میوه‌ی تازه ۵ پۆلکه‌و پاقله‌و

فاصولیا که‌ته‌رو تازم‌بن.
اَلْمُعْدَةُ: مه‌عیده، گه‌ده ۵ شو‌ینی
گو‌بونه‌وه‌ی خواردن دوا‌ی قوتدانی‌و
چوونه خوارموه‌ی له‌گه‌رو.

اَلْمُعْدَةُ: به‌مانا (اَلْمُعْدَةُ) دئ.
اَلْمُعْدُ: س‌ک، لاکه‌له‌که‌و تمنیشت ۵ نه‌و
شو‌ینه‌ی پا‌زنه‌ پی‌ی سواری لی
ده‌درئ که‌سواری و‌لاخ ده‌بی‌و
هه‌لینگی د‌دا.

مَعْدُ: خی‌لیکی عه‌رمبه.
تَمَعَّدَ المِهْزَلُ: کزو لاوازه‌که ورده ورده
خه‌ریکه قه‌له‌و ببی.

تَمَعَّدَ الصَّيْبُ: منداله‌که گه‌وره بوو
ناسکی و شلکی مندالی لی‌رؤیی.
تَمَعَّدَ فُلَانًا: فلان‌ک‌ه‌س خو‌ی کرد
به‌یه‌ک‌یک له‌هۆزی مه‌عه‌دد.

تَمَعَّدَ القَوْمُ: خه‌لکه‌که‌ی خو‌یان شو‌به‌اند
به‌هۆزی (مه‌عه‌دد) خو‌یان والی‌کرد
وه‌کوو هۆزی (معد) فی‌ری ژه‌انی زیر
بن.

تَمَعَّدَ المَرِيضُ: نه‌خۆشه‌که‌ی چاک‌بووه.
مَعِرَ الشَّعْرُ والرِّيشُ: موو په‌رو پۆل و شتی
وا ته‌نک بوو، که‌م بوو ۵ ده‌گوتری:
(مَعِرَ الرَّأْسُ) ۵ (فهو اَمْعَرُ).

مَعِرَتِ النَّاصِيَةِ: پیشه‌سه‌ری موی پتوه
نه‌مان و روتا‌یه‌وه.

مَعِرَ فُلَانًا: فلان‌ک‌ه‌س تی‌شوی نه‌ما ۵

دمگوترئ: (مَعَر من ماله): مائی نه ماو
ههزار كهوت.

اَمَعَر الشَّعْرُ أو الریش: موو بهری
نازمل و پهله و مرهكان كه م بوو
دمگوترئ: (اَمَعَر الحیران): نازه لکه که
موی پیومنه ما ه کوئی لیروتایه وه.
اَمَعَرَت الأرض: زهوی روتایه وه بوو
به سوتنه مه پو.

اَمَعَر القوم: خه لکه که كهوتنه قاتو
قپی و گرانییه وه.

اَمَعَر فلان: فلانكهس ههزار كهوت
تی شوی كه م بوو ه دمگوترئ: (اَمَعَر
فلاناً): فلانكهسی روت كردو مال و
سامانی لیستاندو ههزاری كرد.

اَمَعَرَت المراسي الأرض: نازه لکه كان
زهویه كه بیان روت كرد ههرچی
گزوگیای تیدا بوو هه موویان
خوارد.

مَعَر فلان: به مانا (اَمَعَر) دئ.
مَعَر وَجْهَهُ: دهمو چاوی گرزو مؤن
کردن و رقی هه لسا.

تَمَعَر شَعْرُهُ: قزی هه لومرین ه
دمشگوترئ: (تَمَعَر رَأْسَهُ): سهری
روتایه وه.

تَمَعَر وَجْهَهُ أو لونه: دهمو چاوی یان
پهنگی گوراو زمرده لگه را.
المَعَر: پیاوی رز دو چروکی بی خیر.

مَعَر الراعي المَعَر مَعَرًا: فلانكهس
بزنه کانی زور بوون.

مَعَر المكان: شوینه که پتهو بوو ه (فهر
اَمَعَر وهي مَعَرَاء).

اَمَعَر القوم: خه لکه که بزنیان زور
بوون.

اَسْتَمَعَرَ في أمره أو رأيه: لهسه ریشی
خوی سور بوو ه رای خوی
پیپه سه ند بوو.

الأَمَعَرُ: زهوی رهقه لانی بهرداوی.
الأَمَعَرُ: بزن ه رهوه ناسک نیوان سی
تاجل.

المَاعِرُ: بزن ه چ نیج مئ ه (ك: مواعر
ومعاز) ه پیاوی نازاو لیزان لهکارو
باری خوی دا.

المَعَرُ: بزنه مو، بزنه مهرمز ه
پیچه وانیه می مه پ.

المِعْزِي والمِعْزِي: چروكو پژد
كه ههر سامان گۆده كاته وه و لی
نابه خشه.

المَعَار: خاوهن بزن (شوانی بزنه گهل).
مَعَس الشَّيْءُ مَعَسًا: شته که می شیلاد،
هه نوی دهستی پی داهینا ه
دمشگوترئ: (مَعَس الأديم في الدباغ):
له دهاغ کردن دا دهستی به پیسته که
داهینا بوئه وه می چرچ و لوجی تیدا
نه می نن.

مَعَسَ فِي الْحَرْبِ: له شهردا هه لمه تی برد.

رنیه وه هه لی کهند ۵ تالکیشی کرد.

مَعَسَ فُلَانًا: به رمب لیبی دا.

مَعَطَ مَعَطًا: جهسته ی توکی پیوه نه بوو

(کۆسه بوو).

مَعَسَ فُلَانٌ مَعَصًا: خواری و ناپێک و

مَعَطَ اللَّصَّ: دزمکه هیچی پی نه بوو ۵

پێکی له جومزگه ی پان شاده ماری

(فهو اَمْعَطَ وهي مَغْطَاء).

هاچی دا پهیدا بوو ۵ خر خالی له قاجی

اَمْتَعَطَ الشَّعْرُ: قژی هه لومرین به هو ی

کرد ۵ له ناکامی زۆر رویشتنه وه قاجی

نه خووشی و شتی واوه.

نازاری بوو دهگوتری: (مَعَصَتَ قَدَمُهُ

اَمْتَعَطَ النَّهَارُ: خۆر به رزبووه.

فهو اَمْعَصَ وهي مَغْصَاء).

اَمْعَطَ الشَّعْرُ: به مانا (اَمْتَعَطَ) دی.

اَلْمَغْصُ: نازاری که له شاده ماری قاج دا

اَمْعَطَ الْحَبْلُ وَغیره: حهبله که گشت و

پهیدا ده بی به هو ی زۆر رویشتنه وه.

دریژ بوو.

مَعَصَ مِنَ الْأَمْرِ مَعْصًا: له کارمه که توپه بوو

تَمْعَطَ الشَّعْرُ: به مانا (اَمْتَعَطَ) دی.

رقی هه ئسا ۵ نازاری پێکه یی.

تَمْعَطَ الْفَرَسُ فِي عَنَوِهِ: نه سه به که

اَمْعَضَهُ الْأَمْرُ: کارمه که رقی هه ئساند،

له بازدان دا دهستی هاویشتن و

توپه ی کرد.

باشوی گرتنه وه.

اَمْعَضَ فُلَانُ الشَّيْئَ: فلانکس شته که ی

تَمْعَطَ فُلَانٌ: فلانکس ناپازی بوو،

سوتاند.

رقی هه ئسا.

اِمْتَعَضَ مِنَ الْأَمْرِ: به مانا (مَعِضَ) دی.

الْأَمْعَطُ: له لان که هیچی لینه پرو ی ۵

مَعَطَ فِي الْقَوْسِ مَعْطًا: دهستی له که وانه

(اَلْمَمْعَطُ): زۆر دریژ.

کیشا.

مَعَ الشَّحْمِ: به زمکه توایه وه.

مَعَطَتِ الْمَرَأَةُ بَوْلَهَا: نافره ته که

مَعَقَ فُلَانٌ مَعْطًا: فلانکس پهوشتی

منداله که ی فپ ی دا.

ناشیرین بوو.

مَعَطَ الشَّيْئَ: شته که ی دریژ کردموه.

مَعَقَ الشَّرَابَ: خیسرا شه رابه که ی

مَعَطَ فُلَانًا بِحَمَلِهِ: حهقی فلانکس ی

خواردموه.

دواخست.

مَعَقَ السَّيْلُ الْأَرْضَ: لافاوکه زهویه که ی

مَعَطَ السَّيْفَ: شمشیره که ی دهر کیشا، روتی

رادا.

کرد.

مَعَقَ النَّهْرُ: جۆمه که قووله.

مَعَطَ الشَّعْرَ وَالصَّوْفَ: موو خوریه که ی

- مَعَقٍ: گمدهی ترشا، مه عیدهی شیوا ۵ (فهر معوق).
- مَعَقَ الْبِئْرُ: بیرمهکی قول کرد.
- تَعَمَّقَتِ الْبِئْرُ: بیرمهکی قول بوو ۵ (تعمق علینا): رموشتی ناشیرین بوو.
- الْمَعَقُ: زموى بی گیاو گز ۵ زموى سوتهمه پرو.
- مَعَكَ الْأَدِيمَ وَغَمْرَهُ فِي التَّرَابِ: به زهخت و هیز پیسته که ی له گل و خوئل و مردا.
- مَعَكَ فَلاناً بِالْغَرْبِ وَالْقِتَالِ: فلانکهسی به شهر و کیشه هینابه ژیر بار.
- مَعَكَ فَلاناً دینه و بدینه: قهرزی فلانکهسی دواخت ۵ و مغراندی و له کاتی خوئی دا نه پدایه وه.
- مَعَكَ مَعَاكَةً: نه حمه ق بوو.
- مَاعَكُهُ بَدِينَهُ: قهرز مهکی و مغراند، دواى خست.
- مَعَكَ الدَّابَّةُ: و لآخه کی له خوئل دا گهوزاند.
- تَمَعَكَ: خوئی گهوزاند له ناو خوئل به ته دا.
- الْمَعَكُ: توندو تیزو رق نه ستور.
- الْمَعْكُوكَاءُ: دهگوتری: (وقمروا في معكوكاء): كهوتنه ناو تهپ و تۆزی بگرمو به ردهی شهر و هرا دا.
- الْمَعَكُ: قهرز دواخه ۵ كه سيك قهرزدانه وه بووه غرینی.
- مَعَلَ الرَّجُلُ مَغْلًا: پیاومکه پهله ی کرد له رۆیشتن دا.
- مَعَلَ فَلاناً عَنْ حاجته: فلانکهسی نارمحهت کرد و مرزی کرد.
- مَعَلَ الشَّيْءُ: شته که ی رفاند ۵ یان دزی.
- مَعَلَ الْحَشْبَةُ: دارمهکی شهق کرد.
- مَعَلَ الْحَمَارُ: گونی گویدر پز مهکی دهرهینا.
- أَمَعَلَهُ عَنْ حاجته: پهله ی له کابرا کرد و ئیز عاجی کرد.
- إِمْتَعَلَ فلان: فلانکهس به دزی زهبری و هساندو چوست و چالاک بوو.
- الْمَعْلُ: دهگوتری: (مالك منه مغل): چارت ناچاره و دهبی نه وه ره چاو بکه ی.
- الْمِعْلُ: به پهله ۵ (غلام مغل): مندالکی چوست و چالاکه.
- مَمَعَ فلان: فلانکهس پارا بوو، ههرده مه رایه کی دهربری.
- مَمَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که شهر ی باشیان کرد ۵ دهگوتری: (ساروا في المغممان): له جهنگه ی گهرمادا رۆیشتن.
- مَمَعَتِ السَّمَاءُ الْمَطَرَ عَلَى الْأَرْضِ: ناسمان به ریژنه بارانی باراندو زموى خاوین کردموه.
- الْمَمَاعُ: شهر و فیتنه و ناشوب و کی برکیی حیزبایه تی و ده مارگیری.

الْمَعْمَعُ: (امْرَأَةٌ مَعْمَعُ): نافرمتیکه رُژدو

چروکهو هیچ نابەخشێ ۵ نافرمتی

زیرەکو وریا ۵ دەرگوتری: (هەر ذر

مَفْعَ: ئەو خاوەن سەبرو

بارقوئییە لەسەر بەرپۆوەبردنی

کارمکانی.

الْمَعْمَانُ: جەنگەکی گەرما ۵ دەرگوتری:

(یوم معممان): رۆژێکی گەرمو

بەتینە ۵ دەرگوتری: (جاء في

معممان الصيف): لەجەنگەکی

گەرماي ھاوین دا هات.

الْمَعْمَعَةُ: قەرچەو دەنگی ئاگر کەپوشو

قەفەژاژ دەسووتینی ۵ دەرگوتری:

(سمعت مَعْمَعَةَ الحريق): گویم

لەدەنگی سوتانی پووشو پەلاشو

وشکەل بوو ۵ دەنگو ھەرای

جەنگاوێران لەگۆرەپانی شەردا ۵

جەنگەکی گەرما.

الْمَعْمَعِيُّ: ئەو کەسەبە خاوەن مەبەدە

نییەو ھەمیشە لەگەل کەسی

سەرکەوتو دایە ۵ کەسێک ھیچ پای

نەبێو بەھەموو کەس دەلی من

لەگەل تۆم.

مَعْنٌ بِالْحَقِّ مَعْنًا: دانی بەحەق دانا.

مَعْنُ الْفَرَسُ: ئەسپەکە بازی دوری

ھاویشتن.

مَعْنُ الْمَاءُ: ئاوێکە ڕەوان بوو.

مَعْنُ الْوَادِي: شیوەکە ئاوی زۆر بوو

بەناسانی دەست دەپگاتی.

مَعْنُ الْمَطَرُ الْأَرْضُ: بارانەکە زەویپەکە

ئاودا ۵ (فهي معونة).

مَعْنُ الْمَوْضِعُ أَوْ النَّبْتُ مَعْنًا: شوپنەکە

تیراو بوو.

أَمَعْنُ فُلَانٌ: فلانکەس دوورکەوتەو ۵

مالو سامانی زۆر بوو.

أَمَعْنَتِ الْأَرْضُ: زەویپەکە تیراو بوو.

أَمَعْنُ فِي بِلَدِ الْعَدُوِّ: چووو ناو ولاتی

دوژمنەو ۵ زۆر چووو ناوێو ۵

(أمعن في الأمر): زۆر لەکارکە ورد

بۆو.

أَمَعْنُ الْمَاءُ: ئاوێکە بەردا وای لێکرد

بەسەرزموی دا برەوا.

تَمَعْنُ: خۆی بەپچوک خستە بەرچاو.

الْمَاعُونُ: قاپو قاچاغی ناوماڵ ۵

نامیری پێیست بۆناوماڵ ۵ وەکوو

مەنجەل و گۆزەو سەماوێو

سەلاجەو تەباخو شتی وا ۵

ملکەچیو ژێرباریوون ۵ ئاو ۵

چاکەو پیاوێتی ۵ زمکات.

الْمَعْنُ: ھەرشتیک سودی ئێوێرگیرئ

کەم بێ یا زۆر ۵ (رجلٌ مُعْنَى):

پیاوێکە سود لەپیاوێتیو

بەخشندەیی وەردەگیرئ ۵ ئاوی

دەریاو ڕەوان بەسەر زموی دا،

مَفَّتِ الْحَمَى فَلَانًا: لهرزوتا توشی
فلانکەس بوو.

مَفَّتَ فَلَانًا فِي الْمَاءِ: فلانکەسی لەناو ئاودا
نقوم کرد.

مَفَّتَ عِرْضَ فَلان: حەیاو ناموسی
فلانکەسی لەکەدار کرد.

مَفَّتَ الْمَطَرُ الْكُلَّ: باران لەلهومرەکەى داو
تامى گوڤى، رەنگى گوڤى ە زاندى
کەپوى پى هینا.

مَاعُتُهُ مِغَاثٌ وَمَاغِثَةٌ: کیشەى لەگەڵ
ناپەوه ە دەگوترى: (بينهما مِغَاثٌ)

لەنڤوانیان دا کیشەو نيزاع هەیه.

الْمُغَاثُ: بېروانه مادەى (غَرَثَ).

الْمُغْثُ: زۆرانبازى بەهیزو توانا ە شەپو
نەگبەتى.

الْمَغِثُ: (رجل مَغِثٌ): پیاویکی

زۆرانبازى خاوەن هیزو تواناپە ە

یان پیاویکی شەپرانى و شەپ خوازە.

الْمَغِثُ: بەمانا (الْمَغِثُ) دئ.

مَقَدَّ الرَّجُلُ فِي نَاعِمِ الْعِيشِ: پیاوێکە

نازبەرورمەر بوو ە لەژیانی خوش دا
کاتی بەسەر برد.

مَقَدَّ فَلان: فلانکەس گەیشتە هەرپەتى
گەنجى ە دەگوترى: (مَقَدَّ الْجِسْمُ):

جەستەى تىک سەپاو خۆى پەرگەردمەوه.

مَقَدَّ النَّبَاتُ: ڕووەکەکە درێژ بوو.

مَقَدَّ الرَّجُلُ نَاعِمِ الْعِيشِ: بزێوى خوش و

بەلەزمەتى دا بەپیاوێکە.

شیرین و گوارا ە چاکەو پیاوێتى ە

پێست ە پێستى سورو بەنرخ

کەدەخەرپتە سەر صندوق و شتى وا.

الْمَعْنَةُ: شتى ئاسان و کەم ە دەگوترى:

(فلان ماله سمنة ولا معنة): فلانکەس

نە کەم نە زۆر هیچى نیه.

مَعَا السُّنُورُ مَعَاءً: پشیلەکە میاواندى.

أَمَعَتِ النَّخْلَةُ: خورماکە بەرەکەى

شیرین بوو، بوو بەروتاب.

أَمَعَى الْبُسْرُ: خورما بەرسیلەکە شیرین

بوو.

تَمَعَى السَّاءُ: کوندەکە لىک کشاپەووه

فراوان بوو.

تَمَعَى الشَّرُّ فِيمَا بَيْنَهُم: شەپو هەرا

لەناوایان دا بلأو بۆوه.

الْمَعْوُ: خورماى شیرین ە خورماپەک

تازە پێگەپشتبى و بەتەواوێى

شیرین بووبى ە درزى لیجى

خوارمەوى خوشتر.

الْمَاعِي: خۆراکى شل.

الْمَعَى: رىخۆلە ە زموى نەرمەلان و

چالایی ە پلوسکى ئاو ە رێپەوى ئاو،

شوێنى هەلپژانى ئاو لەناو شاخ و

بەرددا.

الْمَعَاءُ: رىخۆلە ە (ك: أَمْعِي).

مَفَّتَ الرَّجُلُ: بەهێواشى و لەسەرە خۆ

لەفلانکەسى دا.

مَقَدَّ الرَّجُلُ شَعْرُهُ: پیاو ده که موی جهسته ی
خوی هه لکیشا.

مَقَدَّ الشَّيْءُ: شته که ی هه لمزی.

مَقَدَّ الْفَصِيلُ أُمَّهُ: بیچوو ده که گوانی
دایکه که ی مزی.

أَمْعَدَ فُلَانٌ: فلان که س زوری خوارد ده وه.

أَمْعَدَتِ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ: ناهر هته که شیر ی
دا به منداله که ی ده گوتری:
(أَمْعَدَتِ النَّاقَةَ الْفَصِيلَ).

الْمُعْدُ: نه رمو نۆل ده دگوتری: (عیش

مُعْدُ): ژیا نی نه رمو نۆل ده دۆلچه ی

گه وره ده صمغیکه له دره ختی سیدر

دره ختی (الطَّلَح): دمر ده هیندری ده

باینجان.

مَغَرَّ فِي الْبِلَادِ مَغْرًا: به ناو ولات دا رۆی و

په له ی کرد ده دگوتری: (مَغَرَّ به فرسه):

ئه سه په که ی به خیرایی بردی.

أَمْغَرَتِ الشَّاةُ أَوْ النَّاقَةُ: مه په که یان

خوشتره که شیر هه که ی به هوی

نه خو شیه که وه تی که له به خوین

بووه.

أَمْغَرَ فُلَانًا بِالسَّهْمِ: به تیر برینیکی

نه مدیواو دیوی له فلان کرد.

مَغَزَّ الشَّرْبُ: قوماشه که ی به په رنگی سور ی

کال بۆیه کرد.

الْأَمْغَرُ: مرو فی هزو پیست سور ی

مه یله و کال.

الْمَغْرُ: په رنگیکه زۆر سور نییه ده یان
سوره فله ی مه یله و لی.

الْمَغْرَةُ: قورپکی سوره شتی پی سواخ

دهدری ده نه رمه باران (مغرة

الصيف): جهنگه ی گهرمای هاوین.

الْمَغْرَةُ: قوره سور که شتی پی په رنگ

بکری.

الْمَغْرَةُ: به مانا (الْمَغْرُ) دئ ده ژهنگی ناسن،

هاپردراوی نوکسیدی ناسن که بو

بۆیه گردنی شت به گاردی.

الْمَغِيرُ: (لبن مغير): شیریک خوینی

تی که له بووبی و سور بووبی.

الْمِغَارُ: (غلة مغمار): دارخورما په که

خورماکانی سورن ده هه روا ناوه بو

خو شتریک که شیر هه که ی سور بووبی.

الْمَغْرَةُ: زهوبیه که قورپی سور ی هه بی.

مَغْسَةٌ بِالرَّمْحِ مَغْسًا: به رمب لی دا.

مَغْسَى الطَّيِّبُ فُلَانًا: په زهنگه که دهستی

له فلان داو زهختی گرت.

مَغْسَى فُلَانًا بِطَنُّهُ: سکی نازاری بوو.

أَمْسَسَ رَأْسُهُ بِنَصْفَيْنِ مِنْ بَيَاضٍ وَسَرَادٍ:

هژی سه ری ماش و برنج بوو.

الْمَغْسُ: لۆغه تی که له (الْمَغْسُ).

مَغْسَى مَغْسًا: سکی توشی نازارو ناپیک و

پیکی بوو.

مَغْسَى بَطْنُهُ: سکی توشی نازار بوو ده

ریخۆله ی تی که ها لان.

تَمَقَّصَ بَطْنُهُ: سکی توشی شیوان و ناسروشتی بوو.

تَمَقَّصَ الشَّيْءُ فَلَاناً وَمَنْهُ: شته که نازاری فلانی دا.

الْمَقْصُ وَالْمَقْصُ: نازاری که له ریخو له داو تی که لانی ریخو له یه.

مَقَطَ الشَّيْءِ مَقْطاً: شته که ی لیک کی شاهه و مو دریژی کوردموه و

دهسگوتری: (مَقَطَ الرجل القوس): پیاو که قه و سه که ی به ژیه که راکیشا.

إِمْتَقَطَ الشَّيْءُ: شته که لیک کشایه و مو دریژ بوو و دهگوتری: (إِمْتَقَطَ

النهار): روژ دریژ بووه.

إِمْتَقَطَ الشَّيْءُ: به مانا (إِمْتَقَطَ دئ).

تَمَقَّطَ فلان: فلان که س رقی هه لسا.

تَمَقَّطَ الفرس: نه سپه که به نه و پهری توانای خو ی غاری دا و یان له غاردان دا قاجه کانی دریژ هاویشن.

الْمَقْطُ: زور دریژ و (دریژ داوه).

مَقْطَسَ الْحَجَرِ: هیژی موگناتیس دا به به ردم که و پروانه مادهی (الغناطیس).

مَقَلَ بِالرَّجْلِ مَقْلاً وَمَقَالاً: دزی پیاو که دوا، بوختانی بوکرد.

مَقَلَ فلان مَقَالاً: فلان که س خیانه تی کرد، غه شی کرد.

مَقَلَتِ الدَّابَّةُ مَقْلاً: ولاخه که له گه ل

گیاو گزدا گل و خویشی خوارد، ژانه سکی گرت و سکی نازاری لی بهیدا بوو.

مَقَلَتِ الْحَامِلُ بَوْلَهَا مَقْلاً: نافرته که شیری پیسی دا به منداله که ی مندالی تازه ی له سکی که و تبوو شیری دهدا به منداله که ی پیشووی.

مَقَلَتِ عَنْهُ: چاوی تی که چووو نابینا بوو.

مَقَلَتِ الدَّابَّةُ: به مانا (مَقَلَتِ دئ).

امَقَلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که هه موو سالی مندالی کی بوو، پیش نه وهی منداله که ی له شیر بریتنه وه سکی بووه.

امَقَلَتِ النُّعْجَةُ: مهر که سالی دوجار بیچوی بوو.

امَقَلَتِ الْحَامِلُ: ژنه سکپر که شیری دا به منداله که ی، شیری پیسی پیدا.

امَقَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که حوشترو مهره کانیان سالی دوجار بیچویان بوو.

امَقَلَ به عند السلطان: له لای پاشا دزی دواو بوختانی پی کرد.

الْمَقْلُ: نه و شیریه نافرمتی سکپر دهیدا به منداله که ی.

الْمَقْلُ: به مانا (الْمَقْلُ دئ).

الْمَقْلَةُ: شیوان و تی که چونی گه ده و ترشانی گه ده و مهر و بزن که سالی

- دوجار بېچويان بېچ ۵ (ك: مِغَال).
 مَغْفِلُ: زهويهك زور گزو گياي لى
 روابى.
 مَغْفَعُ الْأَمْرِ: كارمه شيوا، تېكچوو.
 مَغْفَعُ الْكَلْبُ فِي الْإِنَاءِ: سهگهكه دهمى
 خسته ناو ځاپهكهوه.
 مَغْفَعُ اللَّحْمِ: گوشتهكهى باش نهجوى.
 مَغْفَعُ الْعَمَلِ: كارهكهى باش نهنجام
 نهدا.
 مَغْفَعُ الْكَلَامِ: قسهكهى باش رون
 نهكردهوه.
 مَغْفَعُ الشَّرِيدِ: تېگوشاوهكهى چهور كرد
 ۵ چهورى زورى كرده ناو
 تېگوشاوهكه.
 مَغْفَعُ الْهَيَوَانِ: حهيوانهكه شتيكى
 لهلهومړ دمست كهوت ۵ حهيوانهكه
 قهلهوو خوباب بوو.
 الْمَغْنَاطِيسُ وَالْمَغْنَطِيسُ: جوړه بهردنكه
 كيښى دمرزى و ناسنى بچوك بولاي
 خو دمكا.
 الْمَغْنَاطِيسِيَّةُ: هيزنكي كيسندهيه
 لهموگناتيس دايه.
 مَغَا السِّنُّورُ مَغْرًا وَمَغَاءً: پشيلهكه
 ميواندى.
 مَغَى فِيهِ مَغِيًّا: نهوهى دمربارهى نهو
 گوټى، نهو پموشتانهى پالى دان
 واقيعى نهبوونو لهراستيهوه دوور
 بوون.
 مَغَى الْوَلَدُ: مندالمله زمانى پېژا، قسهى
 وای كردن مانايان رون بى.
 مَغَى الْأَدِيمِ: چهرمهكهى نهرم كرد.
 تَمَغَى الْأَدِيمِ: بهمانا (مَغَى) دى.
 مَغَتَ فُلَانًا مَغْتًا: فلانكسى دزا، زورى رق
 لېبوو ۵ دمگوترى: (ما أَمَغَتُهُ عِنْدِي):
 نای كه رقم ليپهتى و لام
 ناخوشهويسته ۵ (ما أَمَغَتَنِي): نای كه
 ناخوشم دهوى و رقم ليپهتى.
 مَغَسَتْ إِلَى النَّاسِ مَغَاتَةً: لای خهك
 ناخوشهويست بوو.
 مَأَتَ فُلَانًا: لهرق لېبوون دا كى بركيى
 لهگه فلانكس كرد.
 مَغَتَهُ: بؤ زېده روى لهماناي (مَغَتَهُ) دى
 ۵ دمشگوترى: (مَغَتَهُ إِلَيَّ):
 كردهوهكانى بهلامهوه ناشيرين كرد.
 تَمَأَتُوا: هندنكيان هندنكيان
 ناخوشويست، خهكهكه رهيان ليك
 بوو.
 تَمَغَتَ إِلَيَّ: لای ناخوش و ناشيرين
 كردم، كردهوهپهكى نهنجام دا
 كهرقم ههلسينى.
 الْمَغْتُ: (زواج المقت): نهويه پياو
 زردايكى خوى ماره بكاټهوه، نهمه
 عادمتيك بوو لهناو عمرمهكان دا
 پيش نيسلام باو بوو ناپينى نيسلام
 نهم دابو نهرپتهى قهلاجوكرد.
 الْمُتَغَتِي: نهو كهسهپه زردايكى خوى

ماره کرد بیتهوه ۵ یان لهو نافرته
زردایکه منالی ببی.

المقدونیس: رومکیکه له پیړی
(الحیمیه) یه، یونی خوښه بو سود
ومرگرتن له یونو گه لاکه ی
دمرویندری.

مَقْرَ عُنُقَهُ مَقْرَأً: به گوجان له گیزمره ی ملی
دا نیسقانی ملی شکاندو پیسته که ی
ساغه.

مَقْرَ السَّمَكَةِ الْمَالِحَةِ: ماسیه خوئ
کراومکه ی له سرکه که دا نقوم کرد.
مَقْرَ الشَّيْءِ مَقْرَأً: شته که تال بوو ۵ یان
ترش بوو.

أَمَقَرَ الشَّيْءِ: شته که تال بوو ۵
دهگوتری: (أَمَقَرَ اللَّبَنُ): شیرکه تامی
نهما ۵ شیرکه ترش بوو.

أَمَقَرَ لِفُلَانٍ شَرَاباً: شهربه که ی بو فلان
تال و تفت کرد.

أَمَقَرَ السَّمَكَةَ الْمَالِحَةَ: ماسیه خوئ
کراومکه ی له سرکه هه لکیشا.

الْمَقْرُ: ږمکه زی نه وړوکه زمبه فیانه یه
که له ولاتی گهرمه سیردا دموین ۵
همروا پیښی دهگوتری: (الصَّبْرُ أَوْ
صَبَارَ).

الْمَقْرُ: تال و تفت.

مَقَسَّ فِي الْأَرْضِ مَقْساً: به ناو زموی دا
رؤی.

مَقَسَّ الْمَاءُ: ناومکه ږهوان بوو.

مَقَسَّ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ: شته که ی له ناودا
نقوم کرد.

مَقَسَّ الشَّيْءِ: شته که ی شکاند، یان کونی
کرد.

مَقَسَّ الْقَرْبَةَ: کونده که ی پرکرد.

مَقَسَّتْ نَفْسُهُ مَقْساً: نهفسی لی بیزراو
لیی هه لنگوت.

مَقَسَّه: له ناودا نقومی کرد ۵

دهگوتری: (هَرُ يُمَاقِسُ حَرّاً): نهو

ماسی گه وړه نقومی ناو دهکا ۵ نه

په نده یوکه سیك دهگوتری که به گز

له خوئ به هیژ تردا بجی.

مَقَسَّ الْمَاءِ: زوری ناو به سهر خوئ دا
کرد.

تَمَاقَسَ الرَّجُلَانِ فِي الْبَحْرِ: دوپیواومکه

پیښېرکپیان کرد له خو نقوم کردن

له دمرویا دا.

تَمَقَسَّتْ نَفْسُهُ: نهفسی له شته که بیزراو

لیی هه لسله میه وه.

مَقَطَّ السَّعِيرُ مَقْطاً: حوشرمکه زور

کزیوو.

مَقَطَّ الْكِرَّةَ مَقْطاً: تۆپه که ی به زموی داداو

پاشان گرتیه وه.

مَقَطَّ الْحَبْلُ: حبله که ی گشت بادا.

مَقَطَّ الْقَرْنُ: هاوشانه که ی خوئ خست،

به زموی دادا.

مَقَطٌ عَنْقُهُ: ملی شکاند.

مَقَطٌ فَلَانًا: رقی لهفلا نکهس بوو.

مَقَطٌ الْفَرَسَ: نهسپه که ی به حمل شتهک دا.

مَقَطٌ فَلَانًا بِالْإِيمَانِ: فلان که سی سویند دا.

مَقَطٌ فَلَانًا الشَّيْئِ: شته که ی به گهرو دا کرد.

مَقَطٌ: بؤ زیدمړوی له مانای (مَقَطٌ) دی.

اِمْتَقَطَ الشَّيْئِ: شته که ی دمرهینا.

تَمَقَطَ فُلَانٌ: فلان که سی رقی هه لسا.

الْمَاقِطُ: به کریگیر او له م مال بؤ نه و مال ۵ رهمل هاوړو و فالگرموه.

الْمَقَاطُ: حه بل ۵ ریشمه ی نه سپ ۵ حه بلی دولچه.

الْمَقَاطُ: شتیک له م مال بؤ نه و مال به کری بدری.

الْمَقَطُ: داویکه دمزیه که بالنده ی پی ده گیری.

الْمَقَطُ: زمبرو زهنگو توندو تیزی.

الْمَقَطُ: نه و مندالهی به شمش مانگی یا به حه و ت مانگی له دایک دمبی.

مَقَعَ مَتَعًا: زور به خیرایی و هه له شه بی خواردیه وه.

مَقَعَ الْفَصِيلُ أُمَّهُ: بیچوه که زور به خیرایی گوانی دایکه که ی راته گاندو شیرمه که ی خوارد.

مَقَعَ فَلَانًا بِشَرِّ: شهرو شوړی پال فلان دا،

شهري هاويشتی.

اِمْتَقَعَ الْفَصِيلُ مَانِي ضَرْعَ أُمِّهِ: چی

بیچوه که چی له گوانی دایکه که ی دا بوو خواردی و به خیرایی لوشی دا.

اِمْتَقَعَ لُونُهُ: رمنگی گؤړا، زمرد هه لگهړا، رمش هه لگهړا، به هو ی نه خو ش یان خه م و خه فته.

الْمَيْتَقُ: نه خو ش ی که و م کوو سوریزمو میکو ته وایه توشی بیچوه نازه ل دمبی و دمپخاته سهر زموی و دمیکوژی.

مَقَّ الشَّيْئُ مَقًّا: شته که ی کردموه، شهقی کرد، دمری هینا.

مَقَّ الرَّجُلُ أَرِ الْفَرَسُ مَقًّا: پیاوکه یان نهسپه که دریزو کزو لاواز بوو ۵ (فهر اَمَقٌ وهي مَقَاءٌ).

مَقَّ مَابَيْنَ الشَّيْنَيْنِ: نیوان دوشته که زور بوو ۵ دمگوتری: (بلد اَمَقٌ): ولاتیکی بهر فراوان و بان و پوره.

مَقَّ عَلَى عِيَالِهِ: رژدو چروکی له گه ل مال و خیزانسی کرد ۵ به باشی به خوی نه کردن.

مَقَّ الطَّائِرُ قَرْعُهُ: بالنده که خواردنی دا به بیچوه گوانی.

اِمْتَقَّ الْفَصِيلُ مَا فِي الضَّرْعِ: بیچوه که چی له گوانه که دا بوو خواردی.

تَمَقَّقَ الشَّيْئُ: شته که دریز بوو ۵ دورگه و ته وه.

تَمَقَّقَ مَافِي الْعَظَمِ: چى لهئىسقانهكهدا
هه بوو دهرى هئنا.

تَمَقَّقَ الشَّرَابَ: شهرا به كهى كه مكه م
خواردموه ۵ دهشگوترى: (أصاب
فلان جرح فما تَمَقَّقَهُ): فلانكهس
برپنى لئبهيدا بوو وهلى هيچ پئى
تئك نه جوو.

الْأَمَقُّ: (وجه أَمَقُّ): دهمو چاوى دريژ ۵
(حِصْنُ أَمَقُّ): قهلاى بهر فراوان.

الْمَقَاءُ: نيسمى فاعيله له مادهى (مَقَّ)
ومرگيراهه ۵ دهشگوترى: (فخذ مَقَاءً)
رانى كزو كۆلهوارو بئ گوشت.

الْمَقَقَّةُ: ئادهميزادى نهزانو كهودهن ۵
شهرا بى سرکه چۆر چۆر.

مَقَلَهُ مَقَلًا: بوى روانى.

مَقَلَّ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ وَغَيْرِهِ: شتهكهى له ناو
ناودا نقوم كرد.

مَقَلَّ فِي الْمَاءِ: چوووه ناو ئاوهكه.

مَقَلَّ الْمَقَلَّةُ: بهردمهكهى خسته ناو قاپهكهو
ناوى بهسهردا كرد بۆئنهوى ههركهسه
بهنه نندازمى يهك ناو بخۆنهوه.

مَقَلَّ فُلَانُ الْفَصِيلَ: فلانكهس به لويج كه م
كه م شيرى دا به بئچومهكه ۵ يان زمانى
گرتو ناوى كرده ناو گهرويهوه.

مَاقَلَهُ: نقومى ناو ناوى كرد.

إِمْتَقَلَ: چمند جارئك چوووه ناو ئاوو
خوى نقوم كرد.

تَمَاقَلًا: دوو مروقهكه خويان له ناودا
نقوم كرد.

الْمَقْلُ: بنكى بير ۵ دهگوترى: (انغمس في
الماء حتى جاء بِالْمَقْلِ): له ناومكه دا
خوى نقوم كرد تا چوووه بنكى
بيرمكهو بهردموردى دهرهئنان ۵
جۆريكه له شير دان بهزارووك و
بيجوو.

الْمُقْلُ: بهرى درهختى دؤم؛
كه درهختيكه دهبوبهئته درهختى
خورما ۵ صمغى درهختيكه پئى
دهگوترى: (الكر)، ئهم صمغه خوى
جۆره دهرمانيكه.

الْمُقْلَةُ: چاو ۵ (ك: مُقْل).

مَتَمَقَّ الشَّيْءُ: شتهكه نهرم بوو لووس و
ناسان بوو.

مَتَمَقَّ الْحَوَارُ خَلْفَ أَمِيهِ: بئچومهكه به هيژ
گوانى دايكى مژى.

مَتَمَقَّ الشَّيْءُ: شتهكهى راهيئاو
گونجاندى ژيهر بارى كرد.

الْمُقَامِقُ: كهسيك بهلاى خواروى قورگى
قسه بكا.

مَقَه مَقَهًا: پئلوو قولينچكى چاوى سور
بون و برژانگى كه م بوون ۵ چاوى شين
بون و سپيايى چاوى توخ بوو ۵ (فهر
امقه وهي مقهاء).

الْأَمَقَّةُ مِنَ النَّاسِ: كهسيك سهرى خوى

هه لدمگري و نازاني بۆكوي دهمچي ۵
شوييني سوتهمه پۇ كهدرهختي لئ
نهمروي.

مَقَا المِرَاءُ: ناوينه كه ي سري مشت و مالى
كرد.

مَقَا اُسْنَانَه: دداني خو ي شتن و خاوييني
كردنه وه.

مَقَا الفَصِيلُ اُمُّه: بيچومه كه به ته و زم گوانى
دايكه كه ي مزي، تبي هه لكه وت.

مَكَّتْ بِالْمَكَانِ مَكْتًا وَمَكْتًا وَمَكْرًا:
له شويننه كه راوه ستا، تيفكري،
چاومرونى كرد.

اُمَكْتُهُ: هه لينا بو تيفكرين و
هه لومسته له سهر كردن.

مَكْتُهُ: به مانا (اُمَكْتُهُ) دئ.
تَمَكَّتْ: چاومروانى كرد، هه لومسته ي

له سهر كرد په له ي نه كرد.
تَمَكَّتْ بِالْمَكَانِ وَتَمَكَّتْ فِي الْأَمْرِ: له سهره
خو بوو په له ي نه كرد.

الْمَكِيثُ: عاقل و ناغرو له سهره خو و
باره قول ۵ (ك: مَكْنَاء).

الْمِكْيُ وَالْمِكْنَاءُ: له سهره خو يي.
مَكَدَ الْمَاءُ وَغَرَّه مُكْرَدًا: ناوه كه به ردهوام
هات و نه بر ۵ (فهو ماكد) ۵ (حَبْ
ماكد): خۆشه ويستيه كي به ردهوام.

مَكَدَ لَلان بِالْمَكَانِ: فلانكس له وشوينه
مايه وه.

مَكَدَتِ النَّاقَةُ وَالشَّاةُ: حوشترمه كه يان
مه ركه شيرى زور بوو، شيرمه كه ي
وشكى نه كرد ۵ دهمگوتري: (شاة
ماكدة و مكرد): مه ريكي شير زوره
(بسر ماكدة و مكود): بيريكه
هه ميشه ناوى هه يه همت وشك
ناكا.

مَكْرُهُ وَبِه مَكْرًا: فيلى لئ كرد ۵ (فهو
ماكر و مكار و مكور).

مَكَّرَ اللَّهُ الْعَاصِي: خودا سزاي پاخي
بووه كه ي دا، يان مؤلته ي دا له دونيادا
سهر پيچي بكا تا له قيامت دا سزاي
بدا ۵ قورشان دهمه رموي: ﴿وَمَكَّرُوا
وَمَكَّرَ اللَّهُ﴾.

مَكَّرَ الثَّوْبُ: كراسه كه ي به قوره سور
بويه كرد.

مَكَّرَ الْأَرْضُ: زمويه كه ي ناودا ۵ دهمگوتري:
(مررت بزرع مكرور).

مَكَّرَ مَكْرًا: سور بوو.
مَآكْرُهُ: فيلى ليكرد.

مَكَّرَ: دانه و ئله ي له مال دا شارده وه
بو ئله وه ي به گرانبيه ها دوايي

بيفرؤش.
إِثْكَرَ الشَّيْءُ: شته كه به گله سور
رهنگ گرت.

تَمَّاكَرُوا: هه نديكيان فيليان
له هه نديكيان كرد.

الْمَكْرُ: فَيَلُّو تَهْلَهْكه ه گلی سور کهشتی

پئی ږمگ دمکړئ ه دمنگی هانکهو
هه ناسه دانی شیر.

الْمَكْرُ: پلان و فیل له شمېر کردن دا ه
قاجی نه ستورو پوزی خړو جوان ه
خورمای تازه پیگه پشستوی خراپ
بوو.

الْمَكْرُ: نافرمتی قاج نه ستورو پوز
خړو ناسک و جوان.

مَكْسَ الشَّيْئُ مَكْسًا: شته که کهم بوو.

مَكْسَ فِي الْبَيْعِ: نرخى کالاکه ی له مامه له
کردن دا کهم کردهوه.

مَكْسَ الضَّرْبَةِ: باجه که ی خه ملانو و مری
گرت.

مَاكْسَ فِي الْبَيْعِ مَّاكْسَةً: داواى ليكرد
له مامه له كه دا نرخ كه كه م بكا ته وه
ه بهر بهر مگانی نرخ بازی له گهل دا
کرد.

الْمَاكْسُ: باج و مرگر له بازارگان و خاوهن
مولك ه (ك: مَكَّاس).

تَمَاكْسَ الْبَيْعَانِ: کرپارو فروشیار مگان
چهنډو چون و بینه و بهر میان کرد.

الْمَكْسُ: باج و دهرامهت که باجگر و مری
دمکړئ له بازارگان و نهوانه ی داخلی
ولایتیک دمین ه (ك: مَكُوس).

مَكَّ الْعَظْمُ مَكَّا: ههرچی له ناو نیسقان دا
بوو هه لی مزی.

مَكَّ غَرِيْمَةً: تهنگی به قهرز داره که ی

هه لجنی بونه وه ی قهرز مکه ی بداته وه.

مَكَّكَ عَلَى غَرِيْمَةٍ: به مانا (مَكَّة) دئ.

إِمْتَكَّ الْعَظْمُ: به مانا (مَكَّة) دئ.

إِمْتَكَّ الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ امَةٍ:

بیچومکه چی له گوانی دایکه که ی دا
بوو هه لی مزی.

تَمَكَّكَ: به مانا (إِمْتَكَّ) دئ.

تَمَكَّكَ غَرِيْمَةً: به مانا (مَكَّة) دئ ه

دمگوترئ: (تَمَكَّكَ عَلَى غَرِيْمَةٍ).

الْمُكَالُ: مؤخى هه لمزراو ه شیرى
هه لمزراو.

الْمُكَاكَّةُ: به مانا (الْمُكَاك) دئ.

الْمُكْرُكُ: جامیکه شله مهنی پئی

دمخور پته وه، یان جوړه بهر داخو

گلاسیکه لای سهروی تهسکه و لای

خواروی پان ه هه روا ناوه بو

نامیریکى پیوانه به گوپړه ی

ناوچه و کاتو زهمان چه ندیپهتو

نه ندازه ی گوپړانکارى تیداگراوه ه

به گرمیه کی معدن نیپه حه بلو

شتی وای له سهر هه لدمکړئ و بو

چنین و تیوهدان سودی لئ

ومردمگیرئ ه جولاشتیکی وای هه یه

به کارى دمهینئ پیى دمگوترئ

مهکوک ه (ك: مكاكيك).

مَكَّكَ الرَّجُلُ: بیاومکه له پویشتن دا

فلان لدر مَكْنَة من الناس): فلانكس
 لای خه لك خاومن ریزو حورمه ته ه
 همروا دمگوترئ: (ولفلان مَكْنَة):
 فلانكس خاومن هیزو توانایه ه
 نالمتو ئامیرئكه له مادهی رهقو
 ناسنو معدمنو شتی وا بهدمست
 یان به قاج به هوئی وزمی کارمبا یان
 بوخار هه لدمسورئو کاری پیئنه نجام
 دمدرئ ه دمگوترئ: (مهكینهی
 خه یاتی، مهكینهی برزانندن، هارپن
 چاپکردن ... هتد).

مَكَا مَكَا وَ مَكْرَا: فیکه ی لیډا، به دهم
 فیکه ی گیشا ه یان په نجهی خسته ناو
 دمیه وهو فیکه ی گیشا ه قورئان
 دمفرموی: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ
 الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْلِيَةً﴾.

مَكِيَّتْ يده مَكَا: دمستی به هوئی
 ئیشکردنه وه قه لشتن و زبر بوون.
 تَمَكَّى الْفُلَامُ: کورپه که بو نوپز
 دمستنویزی هه لگرتو خوی پاکو
 خاوپن راگرت.

تَمَكَّى الْفَرَسُ: ئهسپه که عارمقی کرد
 به نارهق جهسته ی تهر بوو ه چاوی
 به نه زئوی خوراند.
 الْمَكَا: کونه پتوی، کونه که روئشك ه
 لانه که یان.

الْمَكَا: بالندهیه کی بجوکه و چه زی

له کیوو دمشته، قاجه کانی دهخاته
 په نایه که وهو فیکه فیکیان پی دهکا
 ه (ك: مَكَاي).

مَلَا فِي الْقُرْسِ مَلْنًا: ژبی که وانه که ی
 راکیشاو به هیز رایته کاند.

مَلَا الشَّيْئُ: شته که ی پرکرد له ناوو شتی
 وا ه دمگوترئ: (مَلَاةٌ عَلَى الْأَمْرِ):

لهسر کارمکه ی یارمه تی دا.

مَلَاتْ مِنْهُ عَيْنِي: شیوهو روخساری
 سه رسامی کردم.

مَلَا فِرْجَ فَرَسِهِ: ئهسپه که ی هه لینگ دا
 بو غاردان و بازدان.

مَلَيْتَ مَلْنًا: پرپیوو.

مَلَوْ فُلَانٌ مَلَاءً وَمَلَاءَةً: بوو به خاومن مالو
 سامان.

مَلَوْ بِكَذَا: بهوکاره هه ئسا.

مَلَيْتَ فُلَانٌ: فلانكس هه لامه تی توشبوو.

أَمَلَاءُ: هه لامه تی پیوئنا، بوو به هوئی

توشبوونی به هه لامه ت.

مَالَاءٌ عَلَى الْأَمْرِ مَمَالَاءَةً: یارمه تی دا
 لهسر کارمکه ی.

مَلَا الْإِنَاءُ: شته که ی زور پرکرد، زیادی
 تیکرد.

إِمْتَلَأَ الشَّيْئُ: شته که پرپیوو هاخندرا ه

دمگوترئ: (إِمْتَلَأَ فُلَانٌ غَيْظًا):

فلانكس پرپیوو لهرق و قین.

تَمَالَا الْقَوْمُ عَلَى كَذَا: خه لکه که لهسر

شته که کۆبونموه و یارمه تی
یه کتریان دا.

تَمَلَّ الشَّيْءُ: شته که پر بو و دمگوترئ:
(تَمَلَّ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَتَمَلَّ شَبَعًا، وَتَمَلَّ غَيْظًا).

تَمَلَّاتِ الْمَرْأَةُ: ئافهرته که چهرجهفی
له خووه پیچا و لیقهی به خودا دا.
اسْتَمَلَّ فِي دِينِهِ: کردیه برپا و پیکراو
نهمین و جیگای متمانه.

الْأَمَلُ: دمگوترئ: (فُلَانٌ أَمَلٌ لِعَيْنِي مِنْ فُلَانٍ): فلانکس له دیدی من دا زور
له فلانکس ریزدار تر و پیاو تره.
المَالِي: کهسیک شکۆمه ندو پیاو بیته
به رچاو و دمگوترئ: (شَابٌ مَالِي الْعَيْنِ): گهنجیکه پر به چاوو
ریزداره.

الْمَلَأُ: تاقم و پیر و کۆمه ل و پیاو ماقول و
ریش سپی نه ته وه و دمگوترئ:
(مَا كَانَ هَذَا الْأَمْرُ عَنْ مَلَأٍ مِنَّا): نه و
کاره به پرس و رای ئیمه نه نجام
نه دراو و رهوشت و نه خلاق و
دمگوترئ: (مَا أَحْسَنَ مَلَأُ فُلَانٍ): ئای
که رهوشت و نه خلاق فلانکس
جوانه.

الْمَلَأُ: نه ندازهی نه وهی که قاپ و
حاجهت له ناو خووی ده پگرئ و
له شله مهنی یان شتی تر و هورئان

دمه رموی: «مَلَأَ الْأَرْضَ ذَهَابًا»:
دمگوترئ: (هَذَا الْحَجَرُ مَلَى الْكَفِّ):
نهم بهرده پر چنگه.

الْمَلَأُ: جۆره هه لاهمه تی که له نا کامی
گه ده پر بوونه و پهیدا دهی.
الْمَلَأَةُ: لیقه، چهرجهف که له سمر
سیسمه و ته ختهی له سمر نوستن
را ده خرئ.

الْمَلَأَنُ: پر بو و توشبو به نه خووشی
هه لاهمهت و بو میینه دمگوترئ
(مَلَأَنَةً).

الْمَلَأَةُ: به مانا (الْمَلَأَةُ دَيْ) و سمر
گرانبون و توشبون به نه خووشی
هه لاهمهت له نا کامی پر یوونی گه ده.
الْمَلَأَةُ: گه ده پر بون له خوراک و یان
پر یوونی شتی تر و دمگوترئ: (هَذَا
الْإِنَاءُ أَشَدُّ مِلْأَةً مِنْ ذَلِكَ).

الْمَلِئُ: مهریکه یان ئاژه ئیکی تر که
ورگی پر بی له لومرو ئاو و ابزاندرئ
که ناوسه.

مَلَّتِ الْفَرَسُ مَلَأًا: نه سپه که نه یتوانی
بروا، سست بوو.

مَلَّتِ الشَّيْءُ: شته که تی که لاو کرد.
مَلَّتْ فَلَانًا: وادهیه کی به فلانکس دا که

به نیازنیه جی به جی بکا و
دمگوترئ: (مَلَأَهُ بِكَلَامٍ): به قسه ی
لوس و بی بنه ما رازی کردو به هیوا

- نیه به کرده و هیچی بؤ بکا.
مَلَتْ فِلَانًا: به هیواشی له فِلَانی دا.
مَالَتُهُ مِلَانًا وَمَالَتُهُ: هه لی خه له تاند،
 قه شمیری پی کرد ناشته وایی به هیلی
 له گه ل دا کرد.
الْمَلْتُ: سهرمتای تاریکی شهو که دادی
 له کاتی نوپزی شیوان دا یان که می
 دواتر.
الْمَلْتُة: به مانا (الْمَلْتُ) دی.
مَلَجَ الصَّبِيُّ مَلَجًا: منداله که به لیوی گوی
 مه مکی دایکی مزی.
مَلَجَ الصَّبِيُّ مَلَجًا: منداله که دمنکی
 خورمای له دهمی دا هیئاو برد.
مَلَجَتِ النَّاكَةُ: حوشرمه شیری
 تیدانه ما که میکی تیدا ماوه
 که سیک بیچیژی تامی سوپری دمد.
اُمْلَجَتِ اُمٌّ وَلَدَهَا: دایکه که شیری دا
 به منداله که ی.
اِمْلَجَ الفَصِيلُ مَانِي الضَّرْعِ: بیچوه که
 چی له گوانه که دا بوو مزی.
اِمْلَجَ الصَّبِيُّ: منداله که له سکی دایکی
 هاته در.
الْمَلَجُ: نه سمه رو گهنم رنگ ۵ جوړه
 دهرمانیکه ۵ سه به تهو قه فه ز
 که هیچیان تیدا نه بی ۵ زمبیله ی
 خالی.
الاملوج: دمنکی خورمای درمختی
 موقل.
- المَلَجُ**: مانه ی گه چکاری و شتی وا ۵
 پیشی دمگوتری (المسطرين).
المَلَجُ: به مانا (الاملوج) دی ۵ (ك)
 املاج).
المَلِجُ: پیای ریژدار ۵ مندالی شیر
 خور.
مَلَجَ الطَّائِرُ مَلَجًا: باننده که له کاتی فرینی
 دا خیرا خیرا باله کانی لیک دان.
مَلَحَتْ فِلَانَةٌ لِفِلَانٍ: فلان ئافرمت شیری
 دا به مندالی فلان.
مَلَحَ الْقَنْزُ: به نه ندازه خوئی
 له منه نه که کرد ۵ دمگوتری: (مَلَحَ
 الطعامَ واللحمَ والجلد).
مَلَحَ الماشية: نازده که ی خوئی دا.
مَلَحَ الشاةُ: به تاوی زور گهرم خوریه که ی
 له پیستی مهرکه هه لکه ند.
مَلَحَ الشَّيْءُ مَلَحًا: شته که زور شین بوو
 تاوای لیها ت به مه یله و سپی خوئی
 نواند.
مَلَحَ الحیرانُ: چه یوانه که عه یبو خراپی
 له قاجی دا بوو.
مَلَحَ الْكَبْشُ: به رانه که رمش و سپی بوو
 هه ندیک له خوریه که ی رمش و
 هه ندیک سپی بوو ۵ (فهو املح وهي
 ملحاء).
مَلَحَ الماءُ ملوحةً وملاحةً: ناومکه سوپر بوو
 ۵ (وهو ملیح أيضاً).

مَلَحَ الشَّيْئُ مَلَاةً: شتهکه جوان و رازومو

زمریږ بوو روخساری لهدل دا شیرین و
ناښاب بوو ۵ (ك: مَلَح) ۵ (وهر ملاح
ومَلَح).

أَمْلَحَ الماء: ټاومکه سوږر بوو.

أَمْلَحَ فلان: فلانکس چووو سهرناوی
سوږر ۵ دمگوتری: (أَمْلَحَتِ الإِبِلُ
وأَمْلَحَ الراعي الإِبِلَ): شوانهکه ناوی
سوږری دابه خوشترهکان.

أَمْلَحَ المتكلم: وتار بیزهکه قسهکه رهکه
قسهی جوان و زمریږی گوتن.

أَمْلَحَ البعير: خوشترهکه بهزی گرتو
قهلهو بوو.

أَمْلَحَ الشَّيْئُ: شتهکه زور شین بوو ۵
تاوای لیهاټ مه پلهو سپی خوی
نواند.

أَمْلَحَ القنر: بښه ندازه خوږی کرده ناو
مهنجه لهکه ښان زوری خوی تیگردو
خواردنه که سوږر گرد ۵ بهزو
پیوی کرده ناو مهنجه لهکه.

مَالَحَهُ مَلَاةً وَمَالَحَتُهُ: شیری له گهل
خوارد ۵ دمگوتری: (بَيْنَهُمَا حُرْمَةٌ
الْمِلْحَ وَالْمَالِحَةَ).

مَلَحَتِ الإِبِلُ: خوشترهکه قهلهو بوو.

مَلَحَ الشاعرُ: شاعیرکه وشهو پرستهی
جوانی هیڼانه ناو شیعرمکانیه وه.

مَلَحَ القنر: زوری خوی کرده ناو

مهنجه لهکه.

مَلَحَ الطعامُ: زوری خوی کرده خوږگی
ولاخه که وه.

امْتَلَحَ: راست و دروی تیکه لاو کرد.

تَمْلَحَ فلان: خوږی کرده تیښوو
بهمه ندهی کرد ۵ ښان بازارگانی
به خوی کرد ۵ ښان به توپزی خوی
کرده مه لهوان و لیخوږی که شتی ۵
دمگوتری (فلان يتظرَف ويَتَمَلَح).

إِمْلَحَ الشَّيْئُ: به مانا (مَلَحَ دى).

إِمْلَحَ الكبشُ: بهرانه که خوریه که ی
ږشو و سپی بوو.

إِمْلَاحُ النخل: خورماکه ټال و بوټی
تیکه و ت.

اسْتَمْلَحَ الشَّيْئُ: شته که ی به زمریږو
جوان له قهلهم دا.

الأَمْلَحُ: شهونم.

المِلاَحُ: هه ټیونی بای و هشت دواى بای
شه مال ۵ نهو باهه ی که شتی لی
ده خوږی و بال به که شتی وه دمنج ۵
سهره ږمب ښان خودی ږمب ۵
گز مای سارد که دواى بارینی باران
هه لدمکا.

المَلَاَحَةُ: پی شهی دمریوانی،
که شتی هوانی.

المَلَاَحِي: جوړه تر ټیوکی سپی و دمنک
دریژه ۵ هه نجیری وردی زور شیرین

- ۵ درمختی ئەمراک کەسپی و سوربی.
 المَلْحُ: خوی ۵ سویری ۵ دڤوتری: (ماء
 مَلَح): ناویکی سویر ۵ دڤوتری:
 (فلان مَلَحُهُ علی رکتیه): فلانکەس
 بی وادمو بەئینە ۵ یان پموشت
 ناشیرینه ۵ بەشتیکی زۆر کەم
 توپردمبی.
 المَلْحُ: هموالی خوش و سهیرو سهمهه.
 المَلْحَاءُ: سیبهنده، نیوان شان و سمت ۵
 لهجهستهی خوشتر دا بریتییه
 لهخوار دوگهکە ۵ درمختیکی
 گەلاکە ۵ هه لومری و بییته پشه دار
 ۵ (ک: مَلَحَاوَات).
 المَلْحَةُ: شهپۆلی دهريا.
 المَلْحَةُ: پنگی زۆر شین ۵ بهرمهکت و
 همر ۵ هسهی خوش ۵ یان دڤوتری:
 (اصبنا مَلْحَةً من الربیع): کەمیک
 خیر و همری بههارمان پئ کەوت.
 المَلْحَةُ: هسهی عهنتیکه و خوش.
 المَلْحُ: خوی فروش ۵ یان خاومن خوی
 ۵ کەشتیهوان ۵ کارگوزاری کەشتی.
 المَلْحَةُ: شوڤنیک خوی لیبی ۵
 خویلین، شوینی خوی فروشتن.
 المَلْحِي: جۆره تریهکی سپی و بۆل
 درنزه.
 المَلْحَةُ: خویندان ۵ ئەو قاپ و شوشهیهی
 خوی تینمکری.
- مَلَحَ فلان مَلَحاً: فلانکەس بەخیرایی
 روشت.
 مَلَحَ في الأرض: بهناو زموی دا روپی.
 مَلَحَ في الباطل: لهبهتال و خرابهکاری دا
 روچوو.
 مَلَحَ الفرس: نهسپهکه یاری کرد.
 مَلَحَ الطعام: خۆراکهکه گۆراو کەلکی نهما
 فاسید بوو.
 مَلَحَ فلان: فلانکەس دوولا هاتهوه تیک
 شکا.
 مَلَحَ الشيء: شتهکە ی راتهکاند، گەستی.
 مَلَحَ الشيء مَلَاخَةً: شتهکه بی تام بوو.
 مَالَحَهُ مَلَاخاً وَمُتَالَعَةً: یاری لهگەل دا
 کرد.
 امْتَلَحَ الشيء: شتهکە ی دمرکرد، دمری
 هینا ۵ کیشی کرد ۵ گەستی ۵
 دڤوتری: (امْتَلَحَ اللجام من رأس
 الدابة): ریشمه ی لهسهری و لاخهکه
 دا مائی ۵ (امْتَلَحَ اللحمَةُ عَنْ عظمها):
 گۆش تهکە ی لهئیی سقانهکه
 جیاکردموه.
 امْتَلَحَ عَيْنُهُ: چاوی هه لکۆلی.
 امْتَلَحَ القلاعَ ضَرْبَهُ: دانکیشهکه ددانی
 هه لکهند.
 امْتَلَحَ عقل فلان: فلانکەس عهقل و
 هۆشی پۆی.
 تَمَلَحَ الشيء: شتهکه فاسید بوو، پووکا

ه دموگوتري: (رَجُلٌ مُتَخِلٌّ الصُّلْبِ):

نهرم و نيان و قه دويالا رنكه.

بياويكه پشت لاوازو بي وهج.

الْمَلْدَان: پاژانی لقو پوپی درهخت و

نهرم و نیانی ه گهنجی.

تَمَلَّحَ الْعُقَابُ عَيْنَهُ: هه لؤكه چاوی هه لكوئی.

مَلَدَ الْفَرَسُ: نهسپهكه دهمستی هاویشن و

غاری دا.

الْمَلَاخ: ماستاو چی و زمانلوس ه

مَلَدَ فُلَانٌ: فلانكس دروی كرد ه (مَلَدَ

كه سِيَك تَرَسَنُوك بِي و له شهرو

فلاناً بالرمح) بهرمب لئی دا.

بهرامبهری دا خوگر نه بی و زور

مَلَدَ فُلَانٌ مَلْدًا وَمَلَاذَةً: بهقسهی لوس و

هه لئی.

پوس فلانسی پازی كردو هه لی

الْمُلُوحِيَّةُ: رومکی سالا نه په و

خه له تاند، به لام به كرده وه هيجی بو

دمرویندری و گه لاکه دی دمکوئیندری و

نه كرد.

ده خوری.

مَلَدَ فُلَانٌ مَلْدًا: فلان بهروالتهت و به درو

الْمَلِيح: بیاوی لاوازو وره نرم ه خوراکي

خوشه و یستی خوی بو دهریری به لام

فاسیدو بی كه لك ه خواردنیك تامی

له ناخی دا رقی لی بوو ه (فهر اَمْلَدَ

نه بی).

وملاذ و ملوذ).

مَلَدَ الشَّيْءُ مَلْدًا: شته که دی دریژ كرده وه.

إِمْتَلَذَتْ مِنْهُ: بهخشش و عهتام لئی

مَلَدَ الْفُسْنُ مَلْدًا: لقه درهخته كه پاژاو

دمستگیر بوو.

نهرم و شك بوو ه (فهر اَمْلَدَ).

مَلَوَ عَنْهُ مَلَزًا: لئی پوپی جیی هیشت.

مَلَدَ الْأَدِيمَ: چه رمه که دی نهرم كرده وه.

أَمْلَزُهُ: شته که دی برد.

الْأَمْلَدُ: مروقی نهرم و نیان یان لقو

مَلَوَ بِالشَّيْءِ: شته که دی برد.

پوپ و نه مامی شك و نهرم ه (رَجُلٌ

مَلَزَ الشَّيْءِ: شته که دی پوخته كرد.

أَمْلَدُ) بیاویكه پیشی نیه.

إِمْتَلَزَ الشَّيْءِ: بهمانا (أَمْلَزَهُ) دی ه

الْأَمْلُودُ: بهمانا (الْأَمْلَدُ) دی ه (إمرأة

دهری هیئا فرپاندی.

املود و املوده).

مَلَسَ فُلَانٌ مَلْسًا: فلانكس به خیرایی

الْمَلْدُ: ناده میزادی نهرم و نوئل یان

پوپی ه بهشیوهی رنك و پیك

لقه درهختی شك ه دیوی بیابان.

له سهرمخو پوپی.

الْمَلْدَاءُ: بو میینهی (الْأَمْلَدُ) به كاردی ه

مَلَسَ بِالْأَبْلِ: به خیرایی خوشتر مکانی

دمگوتري: (إمرأة مَلْدَاءُ) نافرمتیكي

لِيَخْوَپِين ۵ به دزی و دوور له چاوی
خه ټک لیږ خوپین.

مَلَسَ فَلَائاً بِلْسَانِهِ: به زمانی لوس و قسه ی
خوښ فلائکه سی پازی کرد.

مَلَسَ مَلَساً: نه رمونیان و شک بوو ۵
لوس و بی گری و گول بوو ۵ (فهر املس)
وهی ملساء).

مَلَسَ مِلَاسَةً وَمُلُوسَةً: به مانا (ملس) دی ۵
(فهر ملس).

أَمَلَسْتُ الشَّاةَ: مهرکه خورپیه که ی لی
بووه وه، زموییه که ی به مال مال و
ومرومه تهخت کرد.

مَلَسَ الشَّيْئَ: شته که ی پژار کرد ۵
پوخته ی کرد.

إِنَّمَلَسَ وَإِمَلَسَ الشَّيْئَ: شته که
ویکها ته وه.

إِنَّمَلَسَ مِنَ الشَّيْئَ: له شته که پژاری
بوو ۵ دهگوتری: (إِنَّمَلَسَ فَلَانَ مِنَ
یدی) فَلَان له چنگم پژاری بوو.

إِنَّمَلَسَ الشَّيْئَ: شته که ویکها ته وه.

تَمَلَسَ الشَّيْئَ: به مانا (ملس) دی.

تَمَلَسَ مِنَ الشَّرَابِ: له شمرا به که پژاری
بوو سهرخوښی نه ما.

تَمَلَسَ مِنَ الْأَمْرِ: له کار که پژاری بوو
۵ دهگوتری: (تَمَلَسَ مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ وَ

تَمَلَسَ مِنْ بَيْنِ يَدَي).

إِمْلَاسُ الشَّيْئَ: به مانا (ملس) دی.

إِمْلَاسُ الشَّيْئَ: به مانا (ملس) دی.

إِمْلَاسُ مِنَ الْأَمْرِ: به مانا (تَمَلَسَ) دی.

الْأَمْلَسُ: دهگوتری: (جلد فَلَانَ أَمْلَسَ)

فَلَانَ کِه س بی عهیب و نهنگی یه،

عهیبی لی ناگیرئ.

الْإِمْلِيسُ: دهستی کاکی به کاکی بی

درهخت و پوهک ۵ (الرمان الإملیسی،

والرمان الاملیس) هه ناری میخوښ.

الْأَمْلِيسَةُ: به مانا (الإملیس) دی ۵ (ک:

أمالیس).

الْمَلَسُ: شوینی دمهتایی که سوته مهر پو

بی درهخت و پوهکی تیلا نه بی ۵

(ک: ملوس و املاس) دهگوتری:

(أَتَيْتُهُ مَلَسَ الظَّلَامِ) کاتی داهاتنی

شهو و دمه و نیواره هاتم بولای ۵

واته: دموروبه ری نوپزی شیوان ۵

کراسیکی فش و هوڼه له ناوړی شم

دروست دمکری و پشه ناوړمتی

لادیی ولاتی میصر له بهری دمکه ن.

الْمَلَسِي: (رجل مَلَسِي) پیاوړکه واده و

به لینی نیهو هرگیز پابه ندی

قسه ی خو ی نابی ۵ دهگوتری:

(أَيُّكَ الْمَلَسِي) شته که پی

دمفروشم و بهر عوده ی عهیبه کانی

نابم ۵ (ناقة مَلَسِي) حوشریکه زور

خپرا دمروا ۵ (أَرْضُ مَلَسِي)

زموییه کی سوته مهر پویه و هیچ

پوهك و درهختی تیدا نه پړاوه.

الْمَلْسَاءُ: مَيِينَه‌ی (الْمَلْسُ) ه (ك):

مَلْسٌ ه (خِرة مَلْسَاء) شهرابیکی

گوارایه و به خوښی قوتده چی ه (سنة

ملساء) سالیکی فات و قری و

بی بارانییه ه (قوس ملساء)

که وانیکه درزی تیدانیه، شیوه لی

پړموی تیره کی لی نه کړاوه ه (ك):

أمالِس و أمالِس).

الْمَلَّاسَةُ: مالَمال و ورمورمی زمو

تهخت کردن ه پيشی دهگوتري:

(الزحافة).

الْمَلَّسَةُ: به مانا (الْمَلَّسَةُ) ه (ك: ممالِس).

الْمَلَّيْسَاءُ: نيوان کاتی نویژی شیوان و

خه ووتنان ه ناویکی مانگی

سهمریشه.

مَلْسٌ الشَّيْءُ مَلَّشاً: به دهمستی تهمتی شی

کردو پشکنی ه وهکوو نهوه داوای

شتیک بکا.

مَلَّعَ بِسَهْمِه: تیری خوئی هاوپیشت.

مَلَّعَ الشَّيْءُ مِنْ يَدِي: شته که له دهمستم

کهوته خوار له بهر لوسی ه دهگوتري:

(مَلَّصَتِ السَّمَكَةَ و نحوها).

مَلَّعَ الرَّجُلُ: پیاوکه هه لات ه (فهو مَلَّصٌ

وهي ملصة).

أَمَلَّصَتِ الْمَرْأَةُ: ناهرته که منداله کی

له بارچوو به نه کاملی منداله کی لی

بووه ه (فهو مُمَلِّصٌ).

أَمَلَّصَ الرَّجُلُ: پیاوکه هه زار کهوت.

أَمَلَّصَ الشَّيْءُ: شته کی وانی کرد

پترازی.

إِمْلَّصَ الشَّيْءُ مِنْ يَدِي: به مانا (مَلِّصٌ)

دئ ه دهگوتري: (إِمْلَّصَتِ السَّمَكَةَ

من يَدِي) ماسیه که به هوئی لووسی و

پوسی له دهمستم کهوته خوار.

تَمَلَّصَ مِنْ كَذَا: به مانا (إِمْلَّصَ) دئ ه

دهگوتري: (تَمَلَّصَ الرِّشَاءُ مِنْ يَدِي)

دوئچه که له دهمستم کهوته خوار.

تَمَلَّصْتُ مِنْ فُلَانٍ: له دهمست فلان که س

پزگارم بوو.

الْأَمْلَصُ: (رجل أَمْلَصُ الرَّأْس) پیاوکه

سهری نهصله عه تووکی به سهره وه

نیه ه تهر و نهرم و شک.

الإِمْلِيعُ: (سير إِمْلِيع) روپشتنی

خیرا.

الْمَلَّصُ: پوت و بی پوښاک.

الْمَلَّيْعُ: زاروکیک دایکه کی به نه کاملی

له باری بچی.

الْمِلَّاصُ: ناهرته کی عاده تی وایی

مندالی یو رانه وهستی.

مَلَّطَ الْغَلَامُ مَلَّطاً: منداله که دز دهرچوو

فیری دهمست پیسی بوو.

مَلَّطَ الْبِنَاءُ الْحَائِطَ: وهستا که به گله سپی

دیوار که کی سواخ دا.

مَلَطَ شَعْرُهُ: قَزَى تَاشِين.

مَلَطَتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا: دایکه که به نه کاملی

مندالی بوو.

مَلِطَ فُلَانٌ مَلَطًا وَمُلَطَّةً: فَلَانَكِهَس مَوو

به جهسته به وه نه بوو، بئ توك بوو ۵

(سَهْمٌ اَمِلَط) تیریکه بهری پیوه نیه.

اَمْلَطَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که به نه کاملی

مندالی بوو.

اَمِلَطَ الشَّاعِرُ: شاعیر که نیوه دیپری

شاعر مه کی گوت دواى نه وهی

بهرام بهر مه کی نیوهی به که می رپک

خستبوو.

اَمْلَطَتِ النَّاقَةُ جَنِينَهَا: حوشره که

بیجوی بئ توکی بوو ۵ (فَهِيَ مُمْلِط

و مُمْلِطَةٌ) ۵ (ك: مَمَالِط).

مَلَطَ الشَّاعِرُ: به مانا (اَمْلَطَ) دئ.

مَلَطَ الْحَائِطُ: دیواره کی سواخ دا.

تَمَلَطَ الشَّيْءُ: شته که نهرمو نیانو

شلك بوو.

تَمَلَطَ السَّهْمُ: تیرمه که بهر مه گانی لی

بوونه وه.

اِمْتَلَطَ الشَّيْءُ: شته کی دزی، فرپندی.

المِلَاطُ: مَلَطَه: قورپکی لینجه دیواری

بئ سواخ دمدری ۵ پان بهر مه گانی

له دیواردا بئ بهیه که وه لکیندری ۵

ثانیشک ۵ ته نیست ۵ قهراخی دوکی

حوشر ۵ (اِبْن مِلَاط) مانگی

به که شه وه (اِبْنَا مِلَاط) دودمستی

حوشر ۵ پان دوو شانی حوشر.

المِلَطُ: پیای پموشت ناشیرین و دز

که هر چی شتیک دمستی بیگاتی

دمیلزئ و بهیهی خوی دهمزانی ۵

زؤل و ناکه سبه چه ۵ دمگوتری:

(غلام خلط ملط) کورپکه باوکی

نازاندری کییه.

المَلَطِي: جؤره راگردن و غاردانی که ۵

دمشگوتری: (بعته المَلَطِي) به بی

زهمان و بهر عؤدمبوون پیتم

فرؤشتوو (به گؤشتی سهر چه بهر

پیتم فرؤشتوو) ۵ که دوعا

لهیه کی ک دهری دمگوتری: (جعل

الله مَلَطِي) خودا به خیری

نه هینیت وه.

المِلِيطُ: که سیک تووکی به جهسته وه

نه بی ۵ زاروک له ناو سکی دایکی دا

پیش نه وهی ههستی بئ بکری ۵

(سَهْمٌ مِلِيط) تیریکه بهری پیوه نیه

۵ بیجوی بزن له سهرتای

هاتنه دمروهی ۵ ههروا ناوه بؤ

بهرخؤلهی تازه له دایک بوو.

المِلَاطُ: دایکی ک زاروکی له مندالان دا

بؤ رانه وهستی.

مَلَعَتِ الدَّابَّةُ وَهَوَّاهَا مَلَعًا وَمَلْعَانًا:

ولاخه که زور به خیرایی پوی.

مَلَعَ الشَّاءَ: مهره‌ک‌ی له‌لای ملیه‌وه که‌وَن کرد.

مَلَعَ الفَصِيلُ أُمَّهُ: بی‌جوده‌که شیر ی دایکی خوارد.

أَمْلَعَتِ النَّاَقَةُ: حوشرمه‌که خیرا پڑی.
إِمْتَلَعَتِ النَّاَقَةُ رُغْوَهَا: به‌مانا (أَمْلَعَتْ) دئ.

إِمْتَلَعَ الشَّاءُ: مهره‌ک‌ی له‌لای ملیه‌وه که‌وَن کرد.

إِمْتَلَعَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ی دزی، ه‌راندی.
إِمْتَلَعَتِ النَّاَقَةُ: به‌مانا (مَلَعَتْ) دئ.

المِلاعُ: سارای بی دره‌خت و پوه‌ک ه
(عُقَاب مِلاعُ) هه‌ئویه‌کی له‌سه‌ره‌خویه‌و به‌ه‌یواشی په‌لاماری دا.

المَلْعُ: ده‌گوترئ: (هم علی فلان مَلْعُ واحد) نه‌وانه هه‌موویان دزی ه‌لانکه‌س کؤبوونه‌وه.

المَلِيعُ: ولاخی خوش‌پړو ه زه‌وی پانو ه‌راوان ه ده‌شتی دورو ه‌راوان.

المَلِيعُ: خیراو گورج و گۆل.
المَلِيعُ: دریز ی باریک ه نه‌سپی خوش‌پړو ه زه‌وی سوته‌مه‌پړو.

مَلِغٌ فِي كَلَامِهِ: له‌قسه‌کردنی دا گیلی نواند.

مَالِغُهُ بِالْكَلَامِ: قسه‌ی ناشیرینی له‌گه‌ل دا کرد.

تَمَالَعُ بِهِ: پی پی‌کهنی.

تَمَلَعُ فِي كَلَامِهِ: له‌قسه‌کردنی دا گیلی نواند.

الْأَمْلَعُ: (کلام أَمْلَعُ) ه قسه‌ی پړوپړو بی که‌ئک.

المَالِغُ: (رجل مَالِغُ) پیای و فاسق و خو‌پړی و پیس.

المِلْعُ: ماستاوچی و دووړو ه گیلی قسه‌نه‌زان و قسه‌ ترن ه که‌سیک گوی نه‌دا چی ده‌لئ و چی پی ده‌گوترئ ه (کلام مَلْعُ) قسه‌ی بی خیر و بیر.

مَلَعَتِ الدُّوَابُ وَغَيْرَهَا مَلْعًا: ولاخه‌که به‌خیرایی پڑی.

مَلَقَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که به‌گورج و گۆلی پڑی.

مَلَقَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ی شت ه سرپه‌وه ه له‌ده‌ستی خوی به‌پړه‌لای کردو به‌ندی کرد.

مَلَقَ الْحِمَارُ الْأَرْضَ: گویندیزه‌که پی‌کۆلی کردو به‌فاجه‌کانی له‌زه‌وی دا.

مَلَقَ عَيْنُهُ: له‌چای خوی دا.

مَلَقَ الصَّغِيرُ أُمَّهُ: مندا‌له‌که شیر ی دایکی خوارد.

مَلَقَ الْفَرَسُ مَلْعًا: نه‌سپه‌که بازه‌کانی چوست و چالاک بوون.

مَلَقَ أَحَادُثُ مِنَ الْأَصْبَغِ: نه‌نگوستیله‌ک‌ی له‌په‌نجه‌دا له‌قی.

مَلِكٌ فَلَنَا وَلَهُ: به قسهی خوښ و زیاد

له پېویست ماستاو بؤکردن فلانکسهی
هه څخه له تاند.

أَمَلَقْتُ الْمَرْأَةَ: نافرته که مندالی
له بارجوو به نه کاملی مندالی فری
دا.

أَمَلَقَ فُلَانٌ: فلانکس هه ژار کهوت و
قورئان دمفه رموی: (ولا تقتلوا
اولادکم من إِملاق) و دمشگوتری:
(أَمَلَقَ مَامَعَهُ) همرچی هه یوو دهری
هیڼاو خستیه رو و دمشگوتری:
(أَمَلَقَتْهُ الْخَطْرُبُ) به لاو کارسات
هه ژاریان خست و (أَمَلَقَ الدَّهْرُ مَالَهُ)
روژگار مال و سامانی هه وتاند و
هه ژاری خست.

أَمَلَقَ الْأَدِيمُ: پیسته کهی نهرم کرده و و
دهستی پیا هیڼا تا نهرم بی.

مَلَقَ الشَّيْءُ: شته کهی پوخته کرد.

مَلَقَ الْأَرْضَ: زموییه کهی به مالمال و
ومرومره تهخت کرد.

مَلَقَ الْجِدَارَ: دیوارم کهی به ماله ریک
خست.

إِمْتَلَقَ الشَّيْءُ: شته کهی دهر هیڼاو
خستیه روو.

إِنْمَلَقَ الشَّيْءُ وَإِمْلَقَ: شته که لووس و
پوس بوو و نهرم بوو.

إِنْمَلَقَ مِنْهُ: رزگاری بوو.

تَمَلَّقَ الرَّجُلُ: ماستاوچییه تی بؤ پیاوم که
کردو خوئی لی نزیک کرده و.

الْمَالِقُ: داریکی گهورمو تهخته،
دوورمسه ولاخ یان دوو بارگیرو شتی
وا راپیده کیښن و زموی کیلندراوی بی
تهخت دهری و له هه ندی شوینیش
ناوه بؤ ماله ی سواخکردن.

الْمَلَقُ: دووعاو پارانه و و زموی دهشت و
ریکخراو و دهرگوتری: (سرنا في الملق
والملاقات) واته به ناو شوینی پوته و
دهشتای دا رویشتن و ههرشتیک
نهرم بی له گیانله بهرو بهردو دارو
قسه و گفت و گو.

الْمَلِيقُ: لواز و (فَرَسٌ مَلِيقٌ) نه سپیکه
هه نگاو هه لدینی و حاج به زموی دا
دمکیښی و خیرا ناروا و که سپیک
واده بدو و نه بیاته سهر، لافی شتیک
لی بدا که نه بی.

الْمَلَقَةُ: شتی سفت و لووس.

الْمَلَأَقُ: که سپیک زور ماستاوچییه تی بکاو
خوره پیښخهرو خو له بهر که ربی و
خوښه ویستی راستالانه ی نه بی.

الْمَلِيسِقُ: بی توك و که سپیک تووکی
به جهسته و نه بی.

الْمَلِئِقُ: به مانا (المالِقُ) دی.

الْمَلَقَةُ: به مانا (المَلِئِقُ) دی.

الْمَلَقُ: خیراو خوښرو.

مَلَكُ الشَّيْءِ مَلِكًا: شته‌ک‌ه‌ی کرده ملکی

خوی و به‌ویستی خوی ته‌صه‌رونی
تیدا کرد (ک: مُلْك و مَلَاک).

مَلَكُ الْحَشَفِ أَمُهُ: بی‌چوه ناسکه‌که توانی
شوین دایکی بکه‌وی.

مَلَكُ الْعَجِينِ: هه‌ویره‌ک‌ه‌ی شل شیللو
چاکی هینایه به‌ره‌م.

مَلَكُ الرَّأْيِ الْمَرَأَةُ: وه‌ل نه‌مری ناه‌رمته‌که
نه‌به‌یشت ناه‌رمته‌که شوبکا.

مَلَكُ فُلَانٍ امْرَأَةً: فلان‌ک‌ه‌س ناه‌رمتیکی
ماره کردو کردی به هاسه‌ری خوی.

أَمْلَكُهُ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی کرده ملکی
نه‌و.

أَمْلَكُ فُلَانًا امْرَةً: کاروباری خوی دایه
دمست فلان‌ک‌ه‌س.

أَمْلِكْتُ فُلَانَةً امْرَها: فلان ناه‌رمت
ته‌لاق درا، یان ته‌لاق‌ی درایه دم‌س
خوی و خوی خاومنی ته‌لاق‌ی
خویه‌تی.

أَمْلَكُ فُلَانًا الْمَرَأَةَ: ناه‌رمته‌ک‌ه‌ی
له‌فلان‌ک‌ه‌س ماره کرد.

مَلَكُ الْقَوْمِ فُلَانًا عَلَيْهِم: خه‌لکه‌که
فلان‌ک‌ه‌سیان کرده پاشاو مه‌لیکی
خویان.

مَلَكُ فُلَانًا الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی کرده ملکی
فلان.

إِمْتَلَكُ الشَّيْءُ: بوو به‌خاومنی فلان شت

شته‌ک‌ه‌ی کرده ملکی خوی.

تَمَالَكَ عَنِ الشَّيْءِ: جلّه‌وی نه‌فسی خوی

گرتو دمستی بو شته‌که نه‌برد

ده‌گوتری: (ما تَمَالَكَ أَنْ فَعَلَ كَذَا)

خوی له کاره‌که نه‌گرت‌ه‌وه

ده‌شگوتری: (هَذَا حَائِظٌ لَا يَتِمَالِكُ)

نه‌مه دیواریکه خور‌ان‌اگرئو

خه‌ریکه بر‌وخ.

تَمَلَّكَ الشَّيْءُ: بووه خاومنی شته‌که،

شته‌ی کرده ملکی خوی (أَبْرَ

مَالِكُ) نازناوی بر‌سیه‌تییه (مَالِكُ

الْحَزِينِ) ناوی بالنده‌یه‌کی ناوییه،

بو‌یه نه‌م ناوه‌ی ئی نراوه چونکه له

نَزِيكُ جَوَّاءٍ کانبیاوه‌کان ده‌زی

هه‌رکه ده‌بینی ناوِیک وشک ده‌بیج

غه‌مبار ده‌بی.

الْمَلَاكُ: فریشته.

مَلَاكُ الْأَمْرِ: بوخته‌ی کار، عون‌صوری

سه‌رمکی کارو شت ده‌گوتری:

(الْقَلْبُ مَلَاكُ الْجَسَدِ).

الْمَلَاكُ: (مَلَاكُ الْأَمْرِ) پ‌اگرو پایه‌ی

سه‌رمکی کارو شت ده‌شگوتری:

(رَكِبَ مَلَاكُ الطَّرِيقِ) به‌ناوه‌پراستی

پ‌نگادا پ‌وی.

الْمَلِكُ: مه‌لیک و پاشا نه‌وشته‌ی که

ده‌گریته مال و سامان دیته ژیر

ده‌سته‌وه و و‌یستو ئیراده‌ی

سمریهست، قورئان دمه‌رموی: ﴿قَالُوا
مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا﴾.

الْمَلِكُ: مولک و سامان ۵ (ک: املاک).

الْمَلِكُ: تازی (الملائکة) به.

الْمَلِكُ: پەرومردگار که هەر نهو به‌راستی
مه‌لیک و خاومن دمه‌لاته.

الْمَلِكَةُ: صیغه‌تیکه له‌نفس دا په‌یدا

دمبی، یان نامادمباشییه‌کی عه‌قلی

تایبه‌تییه بو نه‌جامدانی کارکی

تایبه‌تی به‌لیه‌تویی و ده‌ست

رهنگینی ۵ و مکوو مه‌له‌که‌ی ژماره

ژماردن، مه‌له‌که‌ی زمانه‌وانی و شتی

وا.

الْمَلِكُوتُ: جیهانی غه‌یب و نادیار

له‌نیمه و تایبه‌ت به‌گیانه‌گان و

نه‌فسه‌گان و شته عه‌جیبه‌گان ۵

قورئان دمه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي

مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ

اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ۵ شکۆمه‌ندی و

دمه‌لات و گه‌ورمی.

مَلَكُوتِ اللَّهِ: دمه‌لات و عیززمتی

پەرومردگار و شکۆمه‌ندی ۵ ملکی

تایبه‌تی پەرومردگار ۵ قورئان

دمه‌رموی: ﴿يَدِّهِ مَلَكُوتٌ كُلُّ

شَيْءٍ﴾.

الْمَلَكِيَّةُ: شتی پالراو بو پاشایه‌تی ۵

دمگوتری: (الحکومة المَلَكِيَّة) نهو

دمسه‌لات و پژمه‌ی مه‌لیک

سەروکاری دمه‌کا به‌یاسای

بنه‌ماله‌یی به‌ک له‌دوای به‌ک نهو

پۆسته له‌لایهن به‌کیک له‌بنه‌ماله‌ی

مه‌لیکه‌وه و مرده‌گیری.

الْمَلَكِيَّةُ: ملک و به‌مالکردن و مافی

ته‌صه‌روف کردن تییدا ۵ دمگوتری:

(بيدي عقد ملكية هذه الأرض)

خاومنداریتی نه‌م زه‌وییه به‌دمست

منه ۵ (قانون تحديد الملكية الزراعية)

یاسای دیاریکردنی نه‌وه‌ی بو

هه‌رتاکیکی کۆمه‌ل چهند ره‌وایه

زه‌وی کشت و کالی بخاته ژیر

دمه‌لاتی خۆیه‌وه ۵ (الملكية الخاصة)

ملکی تایبه‌ت به‌تاکیکی کۆمه‌ل ۵

(الملكية العامة) ملکی گشتی و

کۆپایه‌تی، نه‌وه‌ی که دموکرت

خاومنداریه‌تی.

الملیک: خاومن مولک و دارای سامان.

ملیک الخلق: خاومن و به‌رێومه‌به‌رو

به‌خیوکاری دروستکراوان.

الْمَلِكَةُ: صه‌حیفه.

الْمَلِكَةُ: دمه‌لاتی مه‌لیک له‌ناو

رهمیه‌ت و دانیشتوانی و لاتی دا ۵

دمگوتری: (طالت مملکته وساءت

مَمْلَكَة) ۵ هه‌روا ناوه بو دمه‌لات و

فه‌رمان‌ره‌وايیه‌ک که مه‌لیک

به‌رێوه‌ی به‌ری.

مَلِكَةُ الطَّرِيقِ: ناو مپاستی ریگا ۵
زۆریه‌ی ریگا.
الْمَلُوكُ: کۆیله.

مَلٌّ فَلَانٌ مَلًّا: فلانکەس خەمۆکی توش
بوو ۵ لەناو غەم و نەخۆشی دا
تلایه‌وه.

مَلٌّ نَعْلَى فَلَانِ السَّفَرُ: سەفەری فلان
درێژە کێشا.

مَلٌّ فِي الْمَشْيِ: لەپڕۆیشتن پەلە‌ی کرد.
مَلٌّ الشَّيْئِ: شتە‌که‌ی ئەمدی‌ی‌او دیو کرد،
هەل‌ی گێپرایه‌وه.

مَلٌّ الشَّيْئِ فِي الْجَمْرِ: شتە‌که‌ی خستە ناو
کۆپە‌خانه‌که‌وه.

مَلٌّ الْخَبْزِ أَوْ اللَّحْمِ فِي النَّارِ: نانە‌که‌ یان
گۆشتە‌که‌ی خستە سەر‌ناگر ۵ (فەر
مەنل و ملیل).

مَلٌّ الْقَرَسِ أَوْ السُّهْمِ فِي النَّارِ: کە‌وانە‌که‌
یان تیرە‌که‌ی بە ناگر چارە‌سەر کرد.

مَلٌّ الثَّوْبِ: یە‌که‌مجار قوماشە‌که‌ی دوری.
مَلٌّ فَلَانِ الشَّيْئِ: فلانکەس لەشتە‌که‌ و مەرز
بوو ۵ دلی لێ‌ی هە‌لە‌نگوت.

أَمَلُهُ وَأَمَلٌ عَلَيْهِ: زۆری داوا لێ‌ کرد تا
و مەرزى کرد.

أَمَلٌ الشَّيْئِ فَلَانًا: شتە‌که‌ فلانکە‌سی
و مەرز کرد.

أَمَلٌ عَلَيْهِ السَّفَرُ: سەفە‌رە‌که‌ی درێژ
بۆ‌وه.

أَمَلٌ عَلَيْهِ الْمَلَّوَانُ: شە‌و و پۆژ
جیا‌وازی‌یان زۆر بوو ئە‌میان زۆر
درێژو ئە‌ویان زۆر کورت.

أَمَلٌ الشَّيْئِ: شتە‌که‌ی شی کردە‌وه و
نووسرایه‌وه ۵ قورئان دە‌فە‌رموئ:
﴿فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾.

مَلَّلَ فَلَانِ الشَّيْئِ: فلانکە‌س شتە‌که‌ی
نە‌مدی‌ی‌او و دیو کرد.

إِمْتَلَأْ مِلَّةَ الْإِسْلَامِ: چوو‌ه سەر‌ نایینی
نی‌سلام.

تَمَلَّلَ: و مزع و حال‌ی گۆ‌را لە‌م نە‌خۆشی
بۆ ئە‌و نە‌خۆشی و هە‌ردە‌مه‌ توشی
بە‌لاو چورتە‌مێ‌ک بوو.

تَمَلَّلَ فِي الْمَشْيِ: لە‌پڕۆیشتن دا پە‌لە‌ی
کرد.

تَمَلَّلَ اللَّحْمُ عَلَى النَّارِ: گۆشتە‌که‌ لە‌سەر
ناگرە‌که‌ هە‌لە‌بە‌زو دا‌بە‌زی کرد.

تَمَلَّلَ مِلَّةَ الْإِسْلَامِ: چوو‌ه سەر‌ نایینی
نی‌سلام.

إِسْتَمَلَّهُ: جاپ‌زی کرد، و مە‌رزى کرد ۵
دە‌گوت‌ری: (استمل به).

الْمَالُوتَةُ: بە‌مانا مە‌لە‌ل و خە‌مۆکی دئ.
المالوتة: کە‌سێ‌ک جاپ‌ز بێ‌.

الْمَلَالُ: خە‌م و مە‌رزبونی‌کە‌ توشی
ئادە‌میزاد دە‌بێ‌ لە‌ناکامی بە‌رده‌وام
بوون لە‌سەر کارێ‌کو ماندو‌یه‌تی و
مە‌رزبونی بۆ پە‌یدا دە‌بێ‌.

اللُّلُ: گۆرۈنۈش نەمەدىۋاۋ نەۋ دىۋو كىرن
لەناۋ نەخۇشى و ئىش و ئازاردا ۋ
دەگوتىرى: (اغز فلاناً اللُّلُ)
خەمۇكى و بەلۋو كارمىساتى
جۆراۋ جۆر بەسەر فلان دا ھاتن ۋ
پشت ئىشە ۋ ئارمىقى تاۋ نەخۇشى ۋ
نەۋ گەرمایەى لەناۋ ئىسقانى
جەستەدا پەيدا دەبى لەناكامى تاۋ
نەخۇشى دا.

اللُّلُ: نىشانەيەكە بەئىسقانى پاش
گۆچكەۋمىيە.

اللُّلُ: ناننى بىرژاۋى ناۋ تەندور.

اللُّلُ: جاپزىۋون و ھېزىۋون.

اللُّلُ: گلى گەرم، خۆلەمىشى گەرم يان

پىشكۇئاگر كە كىشتى لەسەر گەرم

بىكرى، يان نان و كولىرى تىدا

بىرژىندىرى ۋ عارمىقى تاۋ نەخۇشى ۋ

دەگوتىرى: (لفلان ملة حى باطنه)

فلانكەس ئارمىقى تايەكەى ئى دەتكى

ۋ كەسىك زۆر لەھاۋەلەكانى

ۋ ھېزىۋى ۋ دەگوتىرى: (رجل ذو ملّة)

پىۋايىكە خەمۇك و ھېزە.

خُبُرُ اللُّلُ: ناننى تەندورو ئاگردان ۋ نەۋ

شەئى ناننى تىدا دەبىرژىندىرى.

اللُّلُ: شەرىعت و ياسا ۋ ئايىن ۋ ئايىنى

ئاسمانى كە خۇدا بەھۋى

پىغەمبەر مەكانىيەۋ گەياندوبەتە

بەندەكانى و ھەرمانى پىكرىدوون كە
بەۋ پىيازەدا بىرۋن و نەۋ شەرىعتە
پەھىرەۋ بىكەن بۆنەۋەى لەدونىاۋ
قىيامەت دا بەختەۋەر بن ۋ ھەروا
ناۋە بۆ خۇپىنبايى كۆژراۋ يان
بىرىندارگراۋ.

اللُّلُ: دورونى جارى يەكەم ۋ نەۋ
تەختەۋ مەعدەنەى لەسەر سىسەم
لەژىر دۆشەكەۋە دادەنرى.

اللُّلُ: كەسىك زوۋ ۋ ھېزىۋى.

اللُّلُ: بەمانا (اللُّلُ) دى.

اللُّلُ: نان يان گۆشت كە دەخىرەتە

تەندورو ئاگردانەۋە بۆنەۋەى بىرژى

ۋ دەگوتىرى: (أطعنا خبزاً ملياً) ناننى

بىرژاۋى دەرخوارد دايىن.

رجلٌ مليلٌ: پىۋايىكە خۇر

سوتاندوبەتەى (طريق مليل) پىگى

تەخت كراۋ و ئاشكرا.

اللُّلُ: گەرمى تاۋ شتى ۋا كەلەناخى

ئىسقان دا پەيدا دەبى ۋ تەشەنە

سەندىنى گەرمى تا لەناۋ مۇخ دا ۋ

دەگوتىرى: (بفلان مليلة) فلانكەس

گەرمى تاى لەناۋ ئىسقانى

جەستەدا ھەيە.

اللُّلُ: (حيوان مُملٌ) گىيانلەبەرىكە

ماندوگراۋە، زۆر سۋارى بوون ۋ

(طريق مُملٌ) پىگى تەختكراۋ و

خۆشكراو و زۆرى خەلك پيدا
رۆيشتوو.

الْمَلِيْمُ: جۆره پارمىيەكى ولاتى مىصره
بەشىكە لەھەزار بەشى جونەپھى
مىصرى.

مَلَمَلُ الرَّجُلُ: پياومكە خيرا رۆيى.

مَلَمَلٌ فَلَانًا: فلانكەسى ئەمدىواو دىو
کرد ۋ دىگوتىرى: (مَلَمَلُ الْمَرْضُ أَوْ
اِخْبَرِ فَلَانًا) نەخۆشى يان ھەوالەكە
حەجمىنى لەفلان ھەلگرت و واى ئ
کرد خەوى بىزى.

تَمَلَمَلٌ: لەسەر جىگاي نووستن
حەجمىنى ئ ھەلگىرا شەو تا
بەيانى ئەمدىواو دىوى کرد ۋ
دەشگوتىرى: (تَمَلَمَلُ الْجَالِسُ)
دانىشتووئەكە لەسەر ئەزىنى
دانىشتو ھەردەمە بەلەپەكدا خۆى
بادەداو حەجمىنى ئ بىراو بەھۆى
خەم و نەخۆشپىيەو ھەدادانى نىيە.

الْمَلَامِلُ: ولاخى خۆشپۇ و خيرا پۇ
(الْمَلَمَلَى) بەھەمان مانا دى.

الْمَلْمُولُ: كىچىك بۇ چا و رشتن ۋ
ئاسنىكە شتى پى دەنوسرى، يان
نەخش و شتى واى پى ئەنجام
دەدرى.

الْمَلْنَعُولِيَا: بەراى پزىشكە كۆنەكان
نەخۆشپىيەكى عەقلىيە لەناكامى

فەسادى بىرگىرەنەمەو ھەلەلەدا
كە ئەمىش بەھۆى زالبونى پەككىك
لەچوار عونصورەكە بەسەر ئەوانى
تردا دۆتە دى ۋ بە بىرو باومپى
پزىشكى تازە نەخۆشپىيەكى
عەقلىيە ھەندى لەدەردەكانى
تىكچونى وىزدان و زالبونى خەم و
دەپراوكىيە بەسەر مەرفەكەداو
توشبوونىيەتى بەھالەتى پەشپىنى و
بەرچا و تارىكى: كە ئەمىش بەھۆى
تىكچونى جەستەپى و سستى
كارگردنى غودەدە كەرمكانە.

مَلَا فلان مَلَرًا: فلانكەس بازى دا.

أَمْلَأَ اللهُ الْعَيْشَ: خودا مۆلەتى داپە
زۆر بىزى ۋ ھەروا دىگوتىرى: (أَمْلَى
الله له وأملى له في غيّه) خودا مۆلەتى
داپە لەگومراپى دا ھىشتىەو ۋ
(أَمْلَى عَلَيْهِ الزمان) پۇزگارى زۆرى
بەسەردا تىپەپى و تەمەنى درىز
بوو.

أَمْلَى عَلَيْهِ الْكِتَابَ: كىتەبەكەى بۇ
خویندەمەو بۆنەمەى ئەمىش
بىنوو سىتەمەو ۋ بەسەرى دا
خویندەمەو.

مَلَأَ اللهُ الْعَيْشَ: خودا زۆرى ژياندىو
تەمەنى درىزى پىدا.

مَلَأَ اللهُ حَبِيبَتَكَ: خودا ژيانى لەگەل

خۆشەويستەمەكتە درېژ بكانتەو.

تَمَلَّى عُمَرُ: تەمەنى بەخۆشى بەسەر
برد.

تَمَلَّى إِخْوَانَهُ: خۆشى و لەزەمتى
لەبراكانى بىنى.

تَمَلَّى العيشَ: ژيانى بۆ درېژ بۆو.

اِسْتَلَّأَ الكتابَ: داواى كرد كىتەبەكەى
بەسەردا بخوینىتەو.

اَللَّا: شوراو دەشتو چۆلەوانى ۋ
پارچەپەك لەزەمەن ۋ دەگوترى:
(مَرَّ مَلَأٌ مِنَ اللَّيْلِ) بەشېك لەشەو
پۆى.

اَللَّوَان: شەو و پۆز ۋ پان بەيانى و
ئىوارە ۋ دەگوترى: (لا أَفْعَلُهُ مَا
اختلف اللوان).

اَللَّا: چۆلەوانى بەردەلان و خراوى و
گەرمەلان.

اَللَّى: خۆلى گەرم ۋ ماومىەك لەزەمەن.
اَللَّاوَةُ: ماوى ژيان.

اَللَّاوَةُ: بەمانا (اَللَّاوَةُ) دى ۋ دەگوترى:
(اَقَامَ عِنْدَهُ مَلْؤَةٌ مِنَ الدَّهْرِ) ماومىەك
لەرۆژگار لای مايمەو ۋ همروا وشەى
(اَللَّاوَةُ) ناوہ بۆ نامىزىكى پىوانەى
دانەوئەلە لەولاتى مىصر باوہ،
نەندازمەكەى چوارپەكە كىلەپەكە
پان سى كىلوگرامە ۋ پان دوو
نوقمەو نيوە.

اَللَّوَةُ: بەمانا (اَللَّاوَةُ) دى.

اَللَّى: ماوى درېژ ۋ قورئان دەفەرەموى:
(وَافْجُرْنِي مَلِيًّا) ۋ دەشگوترى:

(فَضَّ مَلِيًّا مِنَ النَّهَارِ او اللَّيْلِ)
بەشېكى زۆرى شەو تىپەپرى.

اَللَّيُون: ھەزار جار ھەزار ۋ (ك:
ملاين).

مَنْ: بۆ چەند ماناپەك دى: (شرطية،
إسْطِهامية، موصولة، نكرة موصوفة).

مِنْ: جەرفى جەپە بۆ چەند ماناپەك
بەكار دى لەكتىبە نەحوپەكەكان دا
دیارىكراون.

مِنَّا اَلْجُلْدُ: پىستەكەى لەدەباغ ھەكئىشا.

اَلْمَنِيَّةُ: پىست لەسەرەتای كە لەدەباغ
دەردەھىندى ۋ دەباغخانە.

اَلْمَنَارَةُ: مانۆرى سەربازى ۋ بەشېكى
عەسكەر بۆ راھىنان و تەدرىب
ئەنجام دەدەن و شەپ لەگەن پەكتر
دەكەن ۋ ھىل و تەلەكە.

اَلْمَنْبَارُ: گىپەو سەرۋى ۋ خوارىنىكە
لەكوئە گۆشتى ھەنجندراو و برنج
لەرپىخۆلەو و رگى پاككراوى نازمەل دا
خەپ لەدەردى و دەكوئىندى.

اَلْمَنْجَنِيْقُ: پىوانە مادەى (مَجْتَق).

اَلْمَنْجَةُ وَالْمَنْجُو: پەگەزى درەختى بەردار
لەپىپى قەزوانى، بەرمەكەى دەنكە
دەنكەپەو بەتامەو دەخورىو

دهگريته مرهبا، دهگريته سرکه، نه م
جوړه درمخته له ولاتي گهرمه سیردا
دمړوئ و بهر دهگري، له ولاتي میصر
زوره.

ماوه بهک که لکی ئی و مر بگری و دوايي
بوی بگریته وه.
الْمَسْرُوحُ: نازده لیکي شیر دمره که درمگ
شیری وشک بکا هاوچه شنه کانی
شیریان نه مینئ و نهو هر شیر بدا.
الْمَيْعُ: تیریکه له جوړ تیره کانی قومار
که نه قازانچ نه زمرمر هیچی له سر
نه نو و سراوه.

الْمَنْجَمُ: پروانه مادهی (نجم).
مَنْعَهُ الشَّيْءُ مَنْعاً: پی به خشی.
مَنْعَهُ الدَّابَّةُ: ولاخه که پیډا بوئه وهی
ئیشی خوئی پی بکا و دوايي بوی
بهینیته وه.

مَانَعَهُ مِناحاً وَمَانَعَهُ: به خشی دایه.
أَمْنَعَتِ النَّاقَةُ: حوشره که نریکه بهری
ببی و زاو و زئ بکا.

مَانَعَهُ مِناحاً وَمَانَعَهُ: دیاری و
به خشیان دا به یه کتر.

مَانَعَتِ النَّاقَةُ: حوشره که شیری هاته وه
دواي نه وهی حوشره کان شیریان
وشکی کرد.

مَانَعَتِ الْعَيْنُ: فلانکس به خشی
ومرگرت.

أَمْنَعِ مَالاً: مال و سامانی پی درا.
تَمْنَعُ الْمَالُ: مالی دمرخواردی په کیکی
تر دا.

إِسْتَمْنَعُهُ: داوای مینحه و به خشی ئی
کرد

الْمِنْعَةُ: عهتاو به خشی و ولاخیکه،
نامیریکه، پارچه زهوییه که په کیکی
دمیدا به په کیکی تر بوئه وهی

منذ رمذ: دوو وشن دچنه سهر نیسمی
زهمان و نه گهر زهمانه که زهمانی
ر ابردو بوو مانای (من) دهگه یهنن،
نه گهر چونه سهر زهمانی حال و حازر
مانای (فی) دهگه یهنن.

مَنْعَهُ الشَّيْءُ: شته که ی ئی قه دمهغه کرد،
نه یه یشت سودی ئی و مر بگری و
دهگو تری: (منعه من حقه) و (منع حقه
منه).

مَنْعَ الْجَارِ: په نای جیرانه که ی داو دالدهی
دا.

مَنْعَ فُلَانٍ مِناعةً: فلانکس بوو
به پاریزمرو داکوکی که ر.

مَنْعَ الشَّيْءِ: شته که ناوازه و فورس و گران
بوو.

مَانَعَهُ الشَّيْءُ: کی شهی له گهل نایه وه
دمرباره ی شته که.

مَنْعَهُ كَذَا: به مانا (منعه) دی.
إِمْنَعِ الشَّيْءُ: شته که په یدابوونی
زه ممت بوو.

إِمْتَنَعَ عَنِ الشَّيْءِ: لهشته که کشایه وه،
وازی ئی هینا.

إِمْتَنَعَ بِالشَّيْءِ: خوئی بهشته که
پاراستو په نای بو برد.

تَمَنَّا: داکوکیان کرد.

تَمَنَّا عَنْ أَنْفُسِنَا: پاریزگاریان
له خوئیان کرد.

تَمَنَعَ الشَّيْءُ: شته که یاساخ بوو.

تَمَنَعَ بِالشَّيْءِ: خوئی بهشته که پاراست،
په نای برده بهر شته که.

تَمَنَعَ عَنْهُ: لیبی ته کییه وه وازی ئی هینا.

الْمَانِعُ: پژدو چروک و دهست هوجاو و

همرشتیک ببیته له مپهرو کو سپو
نه هیلی شتیک بیته دی.

المناعة: پاریزگارو په رزین له شت،
له نه خوئی و شتی وا.

الْمَنَعَةُ: هیزو تواناو دمه لالت.

الْمَنَعَةُ: به مانا (الْمَنَعَةُ) دی.

الْمَنَاعُ: بو زیدمرویی له مانای (مَنَعَ) دی.

الْمَنُوعُ: که سیک یه کیکی تر مهنه بکا

له شتیک و قورشان دمه فرموی:
﴿وَإِذَا مَسَّ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾.

الْمَنِيْعُ: خاومن هیزو توانا.

مَنْ عَلَيْهِ مَنَاءٌ: نازونیمه تی به سهردا

رشت و دمگوتری: (مَنْ اللهُ عَلَى عِبَادِهِ) و

هه روا ناوه بو که سیک چاکه و

نیعمه ته کانی به سهر خه لک دا

بداته وه و شانازیان به سهردا بکاو به و
به چاودا دانه ودا چاکه کانی خوئی بی
به ها بکا و قورشان دمه فرموی: ﴿لَا
تُبْطِلُوا صِدْقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾.

مَنْ الشَّيْءِ: شته که که می کرد.

مَنْ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه که فلانی ماندو کرد،
لاوازی کرد و دهگوتری: (مَنْهُ السَّفَرُ
وَمَنْهُ السِّرُّ).

مَنْ الشَّيْءِ: شته که ی برپه وه و دهگوتری:
(مَنْ الْحَبْلُ) حبله که ی برپه وه و

دهگوتری: (مَنْهُ الْمَرْءُ) مرد، مردن
له ناوی برد.

أَمْنُهُ الْجَهْدُ: ماندوبه تی لاوازی کرد.

مَأْنُهُ: که و ته ها توچو بو نه نجامدانی
کارمه کی.

مَنْتُهُ: لاوازی کرد ماندووی کرد به هوئی
سه فرموه.

إِمْتَنَ عَلَى فَلَانٍ: فلانکه سی به مننه ت
به سهردا کردن نه زیه ت دا.

إِمْتَنَ فَلَانًا: چووه بنج و بناوانی
فلانکه س.

الْمَنْوَنُ: به هیز و نه و پهری نه وه ی لای
یه کیکی دهست به که وئی و دهگوتری:

(بَلِغْتَ مَنُونَهُ) که ی شتمه بنج و
بناوانی نه و.

الْمَنْ: گوزو؛ ماده یه کی شیرینه هه ندی
درمخت دموی دما و یان شه و نمیکه

له ناسمانه وه دهباريته سهر درهخت و
بهردو وشك دمبيته وه دهخوري و
شيرينه ه ههروا وشه (من) ناوه بو
ناميريكي پيوانه ي دانه ويته وه
خورماو شتي وا نه ندازه كه ي دوو
پيتلي به غدا ديه ه پيتليش دوانزه
نوقيه يه.

المئة: هيزو توانا ه دمگوتري: (ليس
لقلبه مئة).

المئة: چاكه و پياومتي و نيعمهت ه زور
باسكردني پياومتي و چاكه و
منه تنان به سهر خه لك دا تا
بايه خي نه ميئن و پوج بي و مكوو
گوتراوه: (المئة تهدم الصنيعة)
منه تنان پياومتي و چاكه پوج
دمكاته وه.

المئان: كه سيك شانازي بكا به سهر نه وه
كه سانه دا كه پياومتيان له گه ل دهكا
تا پياومتيه كه ي پوج دمبي و بايه خي
ناميئن ه زور به خشنده و دلقراوان ه
ناويكه له ناوه جوانه كانى خوداي
گه و ره.

المئون: كه سيك زوري گه زو هه بي ه
نافرمتيك مي رده كه ي له بهر خاتري
سامانداري ماره ي كردي و هه ميشه
شانازي به سهر مي رده كه ي دا بكاو
به مال و ساماني بنازي ه رۆزگار و
زهمانه ه مردن.

النين: زمعيضو لاواز ه دمگوتري: (جل
نين) جه بلي لاواز ه (ثوب نين)
قوماشي ته نكو شاش و لاواز ه
تهپ و توزي كه م و پچر پچر.
مناه بكذا منوا: بهو شته وه توشي
به لا بو و بهو شته به تافي كرايه وه.
منا فلانا: فلانكه سي به تافي كرده وه.

النا: پيومي ركي كونه له رۆزگاري كو
دا شتي بي پيوراوه يان پي
كيشراوه.

مني الله الامر منيا: خودا كاره كه ي
برپارداوه، مه زنده ي كر دووه ه
دمگوتري: (مني الله لك الخير) خودا
خيرو چاكهت بو دهسته بهر بكا.
مني الله فلانا بكذا: خودا فلانكه سي بهو
شته به تافي كرده وه.

مني لكذا: كومه كي بي كرا بو نهو شته.
مني بكذا: بهو شته به تافي كرايه وه.

أمني الحاج: حاجي هاته مينا.
أمني الرجل: پياوه كه تو ماوي هاته وه.
أمني النطفة: دلۆبه مه ني خسته ناو
مندالداني نافرمته كه وه ه قورنان
دهه رموي: ﴿مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا مَتَى﴾.
أمني الدماء: خويني رۆزاند ه خويني
رشت.

ماناه: پاداشتي دايه وه.
ماني الرفيق: نۆبه ي له گه ل هاوه له كه ي

- کرد له سواربوونی ولاخو شتی وادا.
 مَنَى الرَّجُلُ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: وای له
 بیاوکه کرد ناواته خوازی شتهکه
 بی.
 تَمَنَّى الشَّيْءَ: شتهکه‌ی خوښوېستو
 چه‌زی نی بوو بۆ نه‌وېی.
 تَمَنَّى الْحَدِيثَ: چه‌دېسه‌که‌ی هه‌لبه‌ست.
 اِمْتَنَى الْحَاجُّ: حاجی دابه‌زیه سارای
 مینا.
 الْأَمْنِيَّةُ: چه‌زو نارم‌زو و داواخوازی.
 مَنَى: شاروچکه‌یه‌که له‌نزیک مه‌که
 حاجیه‌کان له‌سوی رۆژمی جه‌زنی
 قوربان دا له‌وی دهمیننه‌وه.
 الْمَنَى: مردن ۵ نه‌ندازمو چه‌ندییه‌ت ۵
 دمگوتری: (هو مَنَى عِنَى مِيل) نه‌و
 له‌منه‌وه نه‌ندازمی میلک دووره.
 الْمُنْيَةُ: به‌مانا (الْأَمْنِيَّةُ) دئ ۵ (ك):
 منی‌یه.
 الْمَنِيَّةُ: تۆماوی نی‌رینه.
 الْمَنِيَّةُ: مهرگ ۵ (ك: منایا).
 مَهْ: نیسمی فیعل نه‌مره ۵ واته وازیینه،
 نه‌و شته مه‌که.
 مَهَجَ فَلَان مَهْجاً: فلانکه‌س چاکبۆوه،
 هاته‌وه سهر حاله‌تی سروشتی خو‌ی و
 تهر و تازمی نی دیارکه‌وته‌وه.
 مَهَجَ الرَّكْدُ أُمَّه: منداله‌که شیر دایکی
 خو‌ی مزی.
- اُمْتُهِجَ فَلَان: فلانکه‌س گیانی کی‌شرا.
 الْأُمُتْجُ: شیر پالقمه‌و خالص و ناوی
 تیکه‌ل نه‌کراو ۵ به‌زی ته‌نک و که‌م.
 الْأُمُتْجُ: شیرک: که‌تامی نه‌گۆرایی.
 الْمُهْجَةُ: خو‌ینی دل ۵ گیان ۵ دمگوتری:
 (خَرَجْتُ مُهْجَتَهُ وَبَذَلْتُ لَهُ مُهْجَتِي) ۵
 هه‌روا ناوه بۆ پالقمه‌و کاکله‌ی
 هه‌موو شتی‌ک.
 مَهَّدَ الْفِرَاشَ مَهْدًا: فه‌ر شه‌که‌ی راخستو
 چوو هه‌ری، پئی لینا.
 مَهَّدَ لِنَفْسِهِ خَيْرًا: خیر و خو‌شی بۆخو‌ی
 ناماده‌کرد.
 مَهَّدَ الْفِرَاشَ: به‌مانا (مَهْدَةٌ) دئ.
 مَهَّدَ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی ئاسان کرد.
 اِمْتَهَّدَ السَّنَامُ: دوگه‌که له‌لای سه‌رویه‌وه
 پان بۆوه.
 اِمْتَهَّدَ لِنَفْسِهِ: ئیشی بۆخو‌ی کرد.
 اِمْتَهَّدَ الْخَيْرَ: خیر و بی‌ری بۆخو‌ی
 ده‌سته‌به‌ر کرد.
 مَا اِمْتَهَّدَ فَلَان عِنْدِي مَهْدًا ذَاكَ:
 فلانکه‌س هۆکاریکی نه‌خسته‌رو بۆ
 جیه‌جی کردنی پی‌ویستیاتی.
 تَمَهَّدَ لَهُ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی بۆ ئاسان بوو ۵
 دمگوتری: (تَمَهَّدَتْ لَهُ عِنْدِي حَالُ
 لَطِيفَةٍ) لای من بۆنه‌و وه‌زعو حالی
 باش گونجا.
 تَمَهَّدَ الرَّجُلُ: بیاوکه ده‌ستی لینی
 گیربوو.

إِسْتَمَهْدَ فَرَاشًا: همرشی پراخست.

المِهَادُ: جینگه خه و هه سانه وه ۵
زموی چال و تهخت ۵ بنکی دهریاو
بنکی پرویار.

المَهْدُ: لانکهی مندال، جۆلانه شوینی
تایبهتی نوشتنی مندالی ساوا ۵
زموی تهخت و نهرمه لآن ۵ (ک:
مُهِد).

المَهْدَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زهوییهک دمشت و نزم
بی ۵ (ک: مُهْد).
المَهْدُ: شتی تهخت کراو و پیکخراو ۵
(ماء مُمَهْد) ناوی شله تین.

مَهَرُ الْمَرَأَةِ مَهْرًا: مارهی بۆ ژنه که دانا ۵
مارهی پێدا.

مَهَرُ الشَّيْءِ: فیه به مهارة: شتهکهی
تونندو تۆل کرد، له شته که دا کارامه و
دهست پهنگین بوو ۵ دهگوتری: (مَهَرٌ فِي
الْعِلْمِ) له زانیاری دا پيشکه و توو بوو.
أَمَهَرُ الْفَرَسِ: ماینه که جوانووی
دواکهوت ۵ (فهی مُمَهَر).

أَمَهَرُ الْمَرَأَةِ: مارهی بۆ ژنه که دیاری
کرد ۵ یان مارهی پێدا.

مَهَرُ الرَّجُلِ: پیاوکه جوانوه ماینیکی
بوخووی هه لێزارد یان جاشه
که ریکی بوخووی دانا.

تَمَهَرٌ: مهلهی کرد.

تَمَهَرٌ فِي كَذَا: لهو شتهدا دهست پهنگین

بوو ۵ (فهو مَتَمَهَر).

المَهْرُ: مارهی ئافرمته ۵ (ک: مهر و
مهورة).

المَهْرُ: جوانوه ماین یان جاشولکه
له سه مرتای له دایه کونیان دا ۵ (ک:
أَمَهَارٌ وَمَهَار) ۵ کاله که مارانه ۵
تۆوی کاله که مارانه.

المَهْرُ: شیو و دۆلی په راسو که
بهقه فهزی سنگه وه دهلکین.
المَهْرِيَّةُ: (إِبِلٌ مَهْرِيَّةٌ) خوشتری په سه نی
هوژی مه ههره ی کوپی ههیدان ۵
(ک: مَهَارِي).

المِهْرِيَّةُ: ئافره تیك مارهی زۆر بی
(گران مارهی بی).

المِهْرَجَانُ: فیهستیفال، ئاههنگی
جه ماومری ۵ وشهیهکی فارسییه
تهعریب کراوه پیک هاتوو له دوو
وشه: (مَهْر) واته: خۆر ۵ (جان)
واته: گیان به بۆنه ی نیشتمانی و
نه ته و میو شتی و ساز دهگری و مگوو
(میهره جانی نه و روژ).

المَهْرَقُ: سه حیفه و لاپه رمی به لکه تێدا
نووسین.

مَهْرَةُ مَهْرًا: پالی پتوه نا.

مَهَقٌ مَهَقًا: پهنگی سپی زۆر سپی خالص،
نهم جوړه پهنگه بۆ ئاده میزاد په سه ند
نیه ۵ (فهو أَمَهَقٌ وهي مَهَقَاء) ۵ (ک:
مَهَق).

مَهَقَّ الْعَيْنُ: چاوی سهوز بوو.

تَمَهَّقَ الشَّرَابَ: شهربابه‌گهی سات دواي
سات خواردموه.

مَهَكَ الشَّيْءُ مَهْكَاً: شته‌گهی هاپړی ۵
سفتی کرد.

مَهَكْتُ السُّنَمَ: تیرمگم تاشی.

مَهَكَ فِي الْمَشْيِ: له‌رؤیشتن دا په‌له‌ی کرد.

مَهَكَ صَلْبُهُ مَهْكَاً: پشتی زه‌عیفو لاواز
بوو.

مَهَكَ الشَّيْءُ: شته‌گهی زور هاپړی،
پلېشانندیپه‌وه.

تَمَاهَكُوا: لِيَكْ خَشَان، که‌وتنه
چه‌مېرمو خو چه‌سپانندن.

مَهَلَّ فِي فِعْلِهِ مَهْلاً: به‌هېواشی دهستی بو
بردو په‌له‌ی لې نه‌کرد.

أَمْهَلَهُ: مؤلّمتی دا ۵ په‌له‌ی لې نه‌کرد.

مَهَلَّهُ: دواي خستو مؤلّمتی دا ۵ پټی
گوت له‌سهره‌خوږبه.

تَمَهَّلَ فِي عَمَلِهِ: له‌نیش‌شه‌کیدای
له‌سهره‌خوږبوو.

اسْتَمَهَّلَهُ: چاومروانی کرد مؤلّمتی دایه.

الْمَهْلُ: له‌سهره‌خوږی و مؤلّمت پېندان ۵
ده‌لټی: (مَهْلاً بِأَفْلَان) هَلاَنک‌ه‌س

له‌سهره‌خوږبه په‌له‌ه مه‌گه ۵
ده‌شگوتړی: (مَا مَهْلٌ وَاللهُ بِمَغْنِيَةِ عَنْكَ

شَيْئاً) به‌خودا له‌سهره‌خوږی دادت

نادا.

الْمَهْلُ: به‌مانا (الْمَهْلُ) دی ۵ پېشکه‌وتن

له‌بواړی پېشکه‌وتن و خپرو خوښی
دا ۵ پټنوماپی و پلان دانان بو نیش
پیش دهست پیکردنی.

الْمَهْلُ: مه‌عدمنی تواوه ۵ ومکوو زیو،

ناسن، مس، زېړ ۵ هه‌ترانی که‌م ۵
که‌فو پرموغه‌نی زه‌یت ۵ کیم و
زوخواو.

الْمَهْلَةُ: هېواشی و له‌سهره‌خوږی ۵

ده‌گوتړی: (خَذَ الْمَهْلَةَ فِي أَمْرِكَ) ۵

هه‌روا ده‌گوتړی: (أَخَذَ عَلَيْهِ الْمَهْلَةَ)

له‌بارهی نه‌ده‌به‌وه یان له‌بارهی

ته‌مه‌نه‌وه لټی پیش که‌وت ۵ هه‌روا

وشه‌ی (الْمَهْلَةُ) ناوه بو پشکو‌ی ناگر

له‌ناو خو‌له‌میښ دا.

الْمَهْلَةُ: کیم و زوخوا‌ی مردو.

مَهْمَا: نیسمی شه‌رت‌ه‌و دوو فی‌ع‌ل

مه‌جزوم دمکا ۵ واده‌بی مانای

نیستفهام ده‌گه‌یه‌نی.

مَهْمَةً فَلَاناً وَبِهَ: به‌هَلاَنک‌ه‌سی گوت (مَهَ)

مَهَ) وازبېنه ۵ لټی توپ‌ه‌بوو دهری

کرد.

تَمَهَّمَهُ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له‌شته‌که هینا.

الْمَهْمَةُ: سارای پان و پور ۵ ولاتی

سوته‌مه‌رو ۵ (ك: مَهَامَةٌ).

مَهْنُ الرَّجُلُ مَهْنًا وَمَهْنَةً وَمِهْنَةً: له‌بواړی

تایبه‌تی خو‌ی دا کاری کرد.

- مَهَنَ فُلَانًا: فلانكهي ماندو كرد.
- مَهَنَ الثَّوْبَ: قوماشي كۆن كرد، بئ نرخی كرد.
- مَهَنَ مَهَانَةً: لاواز بوو.
- أَمْنَهُ: لاوازي كرد ۵ بهكاري هينا.
- إِمْتَهَنَ: پيشه‌ي بۆخوي پهيدا كرد ۵ دهگوتري: (إِمْتَهَنَ الْحَيَاكَةَ) جۆلايي كرده پيشه‌ي خوي.
- إِمْتَهَنَ الشَّيْءَ: شته‌كهي بئ نرخ كرد.
- الْمِهْنَةُ: كاروپيشه ۵ پيشه‌و كارِيك پيويستي به دهست رهنگيني هه‌بئ و پيويستي به نه‌زمون و مومارسه هه‌بئ.
- مَهَا الْإِبِلُ: له‌گه‌ل حوشتره‌كه‌دا له‌سه‌ره‌خو بوو.
- مَهُو السَّائِلُ مَهَاوَةً: شله‌مه‌نيه‌كه زۆر شل بوو ناوي زۆر بوو ۵ دهگوتري: (مَهُو اللَّبَنُ وَالسَّمْنُ).
- مَهَى الشَّفْرَةَ مَهْيَاً: كيژده‌كهي تيز كرد شفره‌كهي ته‌نك كرد.
- مَهَى الشَّيْءَ: شته‌كهي به‌زېږو زيو ږوكه‌ش كرد.
- أَمْنَى الشَّرَابَ: ناوي شله‌مه‌نيه‌كهي زۆر كرد.
- أَمْنَى الْقَبْزَ: ناوي زۆري كرده ناو منه‌جه‌له‌كه‌وه.
- أَمْنَى الْحَدِيدَ: ئاسنه‌كهي ئاودا.
- أَمْنَى الشَّفْرَةَ: شفره‌كهي ته‌نك كرد ۵ تيزي كرد.
- إِسْتَمْنَى الْقَوْمَ: خه‌لكه‌كه سه‌مفي دوزمنيان درداو تيكيان شكاندن.
- إِسْتَمْنَى الْفَرَسَ: تا تواني ولاخه به‌رزمه‌كهي هه‌لينگ داو نه‌و به‌ري تواناي غارداني به‌كاره‌ينا.
- الْمَهَاةُ: گاكپوي ۵ مانگا كپوي ۵ خور ۵ بلور ۵ (ك: مَهَا وَمَهَوَات).
- الْمَهْوُ: مرواري ۵ بلور ۵ ته‌رزه ۵ ماستاوي ږون ۵ قوماشي ته‌نك و شاش ۵ شمشري ته‌نك.
- مَهِيمٌ: وشه‌يه‌كي پرسياره واته: حال و ومزعت چۆنه؟ كاروبارت چيه؟
- مَاءَ الْقَطْ مَوْأً: پشيله‌كه مياواندي.
- الْمَوَاءُ: دنگي پشيله.
- مَاتَ الْحَيُّ مَوْتاً: زيندووومكه گياني له‌دهست دا.
- مَاتَ الشَّيْءُ: شته‌كه خپ بوو جو‌له‌ي نه‌ما.
- مَاتَ الرِّيحُ: ږشه‌باكه كهوت، نه‌ما ۵ ومستاوه‌وه.
- مَاتَ النَّارُ: ئاگره‌كه كوژايه‌وه.
- مَاتَ الطَّرِيقُ: ږنگاكه كوږر بؤوه كه‌س پييدا نه‌ږوي.
- مَاتَ فُلَانٌ: فلانكهي خه‌وي ئي كهوت و غه‌رقى خه‌و بوو.

مَاتَتِ الْأَرْضُ مَوَاتًا: زموییه که ویران	الْمَوَاتُ: مردن.
بُوو ناورمدانی و دانیشتوانی تیدا	الْمَوَاتُ: شتیک بی گیان بی، ویران بی ۵
نهما.	زموییه کشت و کالی تیدا نه کړئ و
أَمَاتَ فُلَانٌ: فلانکس مندا له که ی مرد.	ناوهمدان کرابیته وهو نه بوو بیته
أَمَاتَ الْقَوْمُ: خه لکه که نه خوځی کهوته	ملکی کهس.
ناو نازده کانیانه وه زوریان ئی	الْمَوَاتُ: مردن و هه وتان که بکهو پته ناو
هه وتان.	نازده وه.
أَمَاتَ فُلَانًا: فلانکسی هه لاجو کرد	الْمَوْتُ: مردن ۵ پیچه وانه ی ژبان.
هه وتان دی.	الْمَوْتَانُ: پیچه وانه ی (الْحَيَوَانُ) ۵
مَوَاتٍ صَاحِبُهُ: هاو ده که ی هه لئا بو خو	دمگوترئ: (إِشْرَ مِنَ الْمَوْتَانِ وَلَا تَشْرَ
پاگری و پشو دریژی.	مِنَ الدَّوَابِّ) خانو و زهوی بکړه و
مَوْتَتِ الدُّوَابُّ: مردار موبوون و هه وتان	نازده مه کړه.
له ناو نازده لکان دا پهری سهند.	الْمَوْتَانُ: ثافات و له ناو چونیکه تووخی
مَوْتًا فُلَانًا: فلانکسی مراند.	نازده دمبیج ۵ (رجل مروتان الفزاد)
تَمَوَّتَ: خو ی به مردو نیشان دا ۵	پیاوکی گیل و که ودمنه.
(خو ی به مردو خست) ۵ خو ی	المیت: که سیک گیانی له دمست دابی.
به خودا پهرست و دنیا نهویست و	المیت: به مانا (الْمَيْتُ) دئ ۵ شتیک
به پرژو خاوم عیبادت خسته	له حوکمی مردودا بی ۵ (ک: أموات،
به رجاوی خه لک.	وموتی).
إِسْتَمَاتَ: ناو ته خوازی مردن بوو ۵	الْمَيْتَةُ: مندار موبو (مردار موبو) ۵
له پیناو به دمه سته پینانی وسته کانی	یان نازده لیک به شیوه ی ناشه رعی
هه موو هه ول و هه لایه کی خسته	گیانی دمر جوو بی.
گمر ۵ خو ی به وبقارو له سهر خو و	المیتة: حال و مزعی که له شیوه کانی
هیدی پموشت له هه لاهم داو واپس	مردن ۵ دمگوترئ: (مات فلان میتة
نه بوو.	رضیة) فلانکس به شیوه کی
إِسْتَمَاتَ لِلْأَمْرِ: بو کارم که ی کهوته	پیاوانه و باش کوچی دواپی کرد.
قسه کردن و نه ی برپه وه.	مَاتَ الشَّيْءُ مَوْتًا وَمَوْتَانًا: به دمهستی خو ی

شته که ی هیئاو برد تابه ته و او ی
پی که هاته کانی لیک بوونه وه.

ماث فی الماء: شته که ی له ناو ده که دا
توانده وه، تی که لاوی ناوی کرد.
إنما الشئ فی الماء: شته که تی که لاوی
ناو بوو توایه وه.

ماج البحر موجاً ومجاناً: دهریا که کهوته
جنبوش و شه پوله کانی تی کیانه وه
هاویشته ده دگوتری: (ماج القرم)
خه لکه که کاروباریان شیوا ده ههروا
ده گوتری: (ماج الناس فی الفتنة).
تموج البحر: به مانا (ماج) دی.
الموج: شه پؤل ده شه پؤل دهریا ده (ک:
أماج).

المرجة: شه پؤل یك ده (موجة البرد)
سهرمای زور.

المزاج: (کیموغراف) نامیری که بو
تومارکردنی جمو جوئی هه ناو و
ریخوله و نهو شتانه.

المأز: رهوشت جوان ده قسه خووش،
دهرنپاک.

المأذی: ههنگوینی چاک ده چه کیك
هه مووی له ناسن دروست کرابی ده
وهکوو شمشیرو زری و کلاو، خوزه.

المأذیة: زری نهرمو سوک ده شهراب.

مار الشئ موراً: شته که کهوته جمو
جوئل و پاله په ستو.

مار السائل علی وجه الأرض: شله مه نه که
به سهر زموی دا کهوته جمو جوئل و
هاتو جو.

مار البحر: دهریا کهوته جمو جوئل و
جووش و خرؤش.

مار فلان: فلان کهس کهوته هاتو جوئل و
په له پهل.

مار التراب: گل و خوله که بوو به ته پ و
توزو کهوته ههوا.

مار السنان فی المطعون: سهره رمپ و سهره
شمشیرمکان له جهسته ی برینداره که دا
جیگورکیان کرد.

مارت الريح التراب: ره شه با که گل که ی
کرده ته پ و توزو خسته ی ههوا.

أمارت الريح التراب: ره شه با که گل که ی
به رز کرده وه بو ههوا.

أماز الدم: خوینی ره وان کرد.

أماز الدهن علی رأسه: رونی له سهر
ههئسو.

أماز لسان فی المطعون: سهره نه یزه و
سهره رمپه کان له جهسته ی

برینداره که دا جیگورکیان کرد.

أماز الصوف أو الوبر: خورییه که یان
کولکه که ی رنیه وه ده ههئو کهند.

تمور الشئ: شته که کهوته جمو
جوئل و هه لبهزو دابهز.

تمور الرجل: پیاه که به پهل هاتو
جوو.

مؤسیقا بی.	تَمَوَزُ الْوَبَرُ وَغَوَهُ عَنِ الدَّابَّةِ: کولکه که بهری داو کهوته خوار.
ماشِ کَرَمُهُ مَوْشاً: جاریکی تر دواى	الْمَوْزُ: تَیْگَرُو تَیْگوشوی و شله‌زان ۵
هه‌لپاچین و برپینی پرژی میوه‌کان	شه‌پۆلی ناو ۵ شتی نهرمو نیان ۵
پَیْیان داچوه‌وه هه‌ندی توله‌ی تری ئی	رَیْگای خۆشکراو و ته‌ختکراو.
برپین.	الْمَوْزُ: تمپو تۆزی هه‌لچو به‌حه‌وادا ۵
الْمَاشُ: کالای کهم نرخ و بی که‌لکی	دمگوتری: (جاءت الریح بالمرور)
ناوماڵ ۵ جوړه پوه‌کیکه له‌پوه‌کی	رهمه‌با تمپو تۆزی هیئا ۵ (وریاخ
(القرنیة) ده‌نکیکی سه‌وزی خری	مور) رهمه‌بایه‌کی تمپو تۆز
بچوکی هه‌یه له‌ولاتی شامو	به‌رپاکهره .
هیندوستان دهری.	الْمَوَارِءُ: (ریح مَوَارَةٍ): رهمه‌بایه‌کی تمپو
مَاصِ الثَّرْبُ وَغَرَهُ مَوْصاً: قوم‌شه‌که‌ی	تۆز هه‌لکه‌ره ۵ (دابة مَوَارَةِ الید)
به‌هیواشی ششت.	ولاخیکی خۆش‌پویه.
مَاصِ نَاهُ أَر أَسْنَانَهُ بِالسَّوَالِ: دهمو	الْمَوْزُ: گیایه‌کی زمبه‌لاح و گه‌وره‌یه
ددانه‌کانی به‌سیواک ششت.	له‌ولاتی گهرمه‌سیردا دهری‌ندری بۆ
مَاصِ الشَّيْنِ: شته‌که‌ی به‌دست شیل.	سود و مرگرتن له‌به‌رکه که‌بریتییه
مَوْصِ ثِيَابِهِ: کراسه‌که‌ی شت و پاکی	له‌مۆز.
کرده‌وه.	الْمَوَارِءُ: مۆز هروش.
المَوَاصَةُ: غه‌ساله‌ی جل شتن.	المَاسُ: برونه ماده‌ی (الأماس).
ماق الرجلُ مَوْصاً وَمَوَاقاً: بیاوه‌که گیل و	المَوْسَى: گوێزان ته‌راش ۵ نامیریکه
نه‌حه‌ق بوو.	موی پی دمتاشری.
تَمَاقُ: گیلایه‌تی کرد.	الموسیقی: وشه‌یه‌کی پۆنانیه به‌هه‌موو
الماتق: گیل ۵ گرینۆک ۵ خۆنه‌گرو	لیزانسی و کارامایی له‌بواری ژهنینی
ورهنزم.	مؤسیقادا دمگوتری.
المَوْقُ: نه‌حه‌قه‌ی و گیل و نه‌هام ۵	المَوْسِيقِيّ: مؤسیقار نه‌و که‌سه‌ی
گیلنه‌ی چاو ۵ میرۆی بالدار.	له‌پیری مؤسیقاژهنانه.
المَوْقَانُ: خوفیکی نه‌ستوووره له‌سه‌ر	الموسیقار: که‌سێک پيشه‌ی ژهنن‌ی
خوف له‌پی ده‌کری.	

مالَ مَوْلًا و مَوْلًا: مال و سامانی زور بوو.

مالَ فُلانًا: مال و سامانی پيدا.

مَوْلَه: پيوستيايي بؤ دابين كرد ۵

دمگوترئ: (مَوْلَ فُلانًا) ۵ (مَوْلَ

العَمَل).

تَمَوَّلَ: مالي گهسهی کرد، دموئمهمند

بوو.

تَمَوَّلَ مَالًا: مال و سامانی پهزمهنده

کرد.

المال: ههرشتيک بکريته مال و سامان

به مال حسيب بکري جا کالای

بازرگانی يان زهوی و زاره يان پارهو

شتی و ا يان نازهل و کان و کانزاي.

المَوَّل: کهسيک مال خهرج بکا

له کاريک دا ۵ باجو گومرک دهر.

المِئَل: کهسيک خاوهنی مال و سامانی

زور بئ.

المِئَلَة: ميينهی خاومن مال.

المَوْماء: دهشتی کاکي به کاکي ۵ پان و

پؤر.

المَوْماء: به مانا (المَوْماء) دئ.

الموميا: جهستهی مؤميا کراو له گؤره

کؤنه کانی ولاتی میصرو شويني

تردا.

مائَه مَوْنًا: بزيوی نهوی خسته

سهرشانی خوی ۵ دمگوترئ: (مان

الرجل اَهْلَة) پياوهکه بزيوی بؤ

مال و مندالی خوی دابين كرد ۵

بزيوی زوری پهزمهنده کرد.

التموين: ياسايهکه دموئلت دايدمنئ بؤ

دابينکردنی بزيو بؤ هاوالاتيانی

لهبري کاتو زوروهی تايبهتی.

المؤنة: بزيو ۵ نهو بزيوهی پهزمهنده

دمکري.

ماهت البئر موهًا ومزوها: بيرهکه

ناوهکهی دهرکهوت.

ماهت السفينة: کهشتيهکه ناوی تيچو.

ماه فُلانًا موهًا: ناوی دا بهفلان

بيخواتهوه.

ماه الشين بالشين: شتهکهی تيکهلاو

بهيهک کردن.

ماه فلان في كلامه: فلانکهس قسهی

تيکهل و پيکهل کردن.

أماهت الأرض: زهويهکه ناوی زور بوو

۵ دمگوترئ: (أماه من يحفر) ههروا

دمگوترئ: (حَفَرَ فاماه) و (حَفَرَ بئرَه

حتى أماهها).

أماه الشين بالشين: شتهکهی تيکهل

بهشتهکهی تر کرد.

أماه فُلانًا و غيه: ناوی دا بهفلانکهس.

أماه الحوض و نحوه: ناوی لهحهوزمهکهدا

کؤکردهوه.

مَوَّه الموضع: شوينهکه ناوی تيذا پهيدا

بوو.

مَوَّةُ السَّمَاءِ: ناسمان ناوی زۆری باراند.	بهسه رجوو.
مَرَّةُ الشَّيْءِ: شتهكهی بهزېږو زیو	الماءُ: بهمانا (الماءُ) دئ ۵ دمشگوترئ:
پوککش کرد.	(رجل ماءُ الفؤاد) پیاوینکه
مَوَّةُ الْحَقِّ: حمقی تیکه لاوی بهتال کرد	ترسنوک و ورمزمه.
۵ دمشگوترئ: (مَوَّةُ الْحَدِيثِ) قسهكهی	الماهیة: (ماهیة الشَّيْءِ) کروکی شت و
پازاندموه حهق و بهتالی تیکه لاو	حمقیقهتی شت ۵ مانگانه، موچهی
بهیهك کرد.	مانگانه.
مَوَّةُ عَلَيْهِ الْخَبَرُ: ههوالهكهی لی جهواشه	الماروة: ناوینه ۵ مانگای سپی ږمگ.
کرد ۵ پیچچهوانهی پرسسیارمه	المَوَّةُ: پوککشکراو بهزېږ یان بهزیو ۵
وهلامی دایهوه.	شتی پوککشکراو به بهتال ۵
تَمَوَّةُ: بؤ موتاومعهی (مَوَّةُ) دئ.	جوانکراو و پازیندراوه ۵ چاو
تَمَوَّةُ الثَّمَرُ: میوکه ناوی تی جزاو	کهپارچه پیستیکی تیدابین و
کهیی و گاتی چینی هات.	نههتلی ببینی.
الماءُ: ناو ۵ شلهمهنیهکی گرنگه بؤ	المَوَّةُ: ږمونهق و گهشهی دهم و چاو ۵
ژیان و بهبئ نهو زیان نابئ	دمگوترئ: (کلام عَلَيْهِ مَوَّةُ)
کۆلهكهی زیانه لهسهر زموی	قسهیهکی پازیندراوو جوانکراوه ۵
لهبهیهك گهیشتنی هایدروچین و	(فلان مَوَّةُ اهل بیته) فلانکس
نوکسجین پهیدا دمبئ ۵ ناو بؤ خوی	قسهخوژی ناو مال و مندالیهتی.
بئ ږمگ و بئ بؤن و بئ تامه ۵ ناو	المَيَّةُ: (بئر مَيَّةُ) بیریکه ناوی زوره.
چهند جۆړیکي هیه: (ناوی	مات الارض مَيَّأُ: زهوییهکه نهرم و
شیرین، ناوی سویر، ناوی کانزایی،	تهخت بوو ۵ (فهي مَيَّأُ).
ناوی موقهتمر، ناوی گول کهبههوی	ماث الشَّيْءِ: شتهكهی تواندموه.
نامیریکهوه بهناوهچۆږی ههلمی	مَيَّثُ الشَّيْءِ: بهمانا (مائه) دئ.
لهگوله تهرمهکان ناو دمردمهیندرئ)	مَيَّثُ فُلَاناً: فلانکسسی زهلیل و
۵ دمشگوترئ: (ما احسن ماء وجهه)	ژېردسته کرد.
ږمونهق و گهشهی ږوخساری چهند	مَيَّثُ الدُّفْرِ فُلَاناً: ږوژگار فلانکسسی
جوانه ۵ (ذهب ماء شاباه) گهشهو	قال کرد.
نیشتاتی سهردمی گهنجی	

تَمَيَّثُ فُلَانٌ: فلانكەس زەلیل و لەش
شیواو بوو.

تَمَيَّثُ الْأَرْضُ: زەوییه‌که ناودراو نەرم
بوو و فَيِّثْک بوو.

الْمَيْثَاءُ: (أرض ميثاء) زەوییه‌کی نەرم و
تەخت و خۆشکراوه ۵ تەپۆلکە
باش و بەپیت ۵ (ك: ميث).

الْمَيْثُ: نەرم ۵ (رجلٌ مَيْثُ القلب)
پیاویکی دڵنەرمە ۵ (عیش مَيْث)
ژیانی ئاسان.

مَاحٌ فِي مَشِيَّتِهِ مَيْحاً وَمِيحُوحة: لەرۆیشتن
دا لارو لەنجە ی کردو خۆ ی یادا.

مَاحٌ مَيْحاً: جووه خوار بۆ بنکی بیرەکه
بۆئەوه‌ی دۆلجەکه‌ی پڕبکا لەناو
چونکە ناوی کەمی تێدا بوو ۵ (فهر
مائج) ۵ دەرگوتری: (ماخ الماء و ماح
أصحابه) ناوی دەرھینا، ناوی بۆ
ھاوئەکانی هەڵینجا.

مَاحَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَةَ: ڕەشەباکە
دەرخەتەکه‌ی پازاند.

مَاحٌ فَلَاناً مَيْحاً: بەخششی دا
بەفلانکەس.

إِمْتَاحٌ: ناوی هەڵینجا.

إِمْتَاحٌ فَلَاناً: ھاتە لای فلانکەس داوی
بەخششی ئی دەکا.

إِمْتَاحَتِ الشَّمْسُ أَوْ الْعَمَلُ فَلَاناً: خۆر
یان ئیشکردن و ماندوبوون عەرمقی

لەجەستە ی فلانکەس دەرھینا.

تَمَایحُ الْفُصْنُ: لەدەرختەکه ڕەشەبا
هەژاندی.

تَمَایحُ الْمَاشِي: رۆیشتوووەکه لەرۆیشتنی
دا لارو لەنجە ی کرد.

تَمَایحُ السَّكْرَانُ: سەرخۆشەکه لارەلاری
بوو خوارو خێج پۆیی.

تَمَیْحٌ: بەمانا (ئمایح) دی.
إِسْتَمَاحَةٌ: داوی ئی کرد کە بەخششی

بداتێ یان تکای بۆ بکا.
الْمَاحُ: زەردینە ی هێلکە ۵ سەپینە ی

هێلکە توێکلی هێلکە.
الْمَيْحُ: رۆیشتنی مروایانە.

مَادَ الشَّيْئُ مِيداً وَمِيدَاناً: شتەکه کەوتە
جەم و جۆل و پەلەکوته.

مَادَ الْفُصْنُ: لەدەرختەکه هەژا ۵ پازا.
مَادَ فُلَانٌ: فلانکەس سوپی داو لارو

لەنجە ی کرد ۵ توشی سەر سوپان و
سەر ئی تیکچون بوو بەهۆی

سەرخۆشی یان رۆیشتن بەناو دەریادا.
مَادَتِ بِهِ الْأَرْضُ: زەوی لەبەرچاوی

خولایەوه‌و وای دی کەزەوی
کەوتۆتە شلەژان و هەلخولان.

مَادَ السَّرَابُ: تراویلکەکه شەپۆلی داو
لەبەرچاو کەوتە جونیوش.

أَمَادَةٌ: بەخششی پێدا.
إِمْتَادَةٌ: داوی ئی کرد بەخششی پێ بدا.

المائدة: سفره‌ی نانخواردن، میزی
نانخواردن ۵ (ک: موائد).

المُتَاد: داواکاری به‌خشش ۵ داوالیکراو
بو به‌خشش.

مَيْد: دگوتری: (فعلته مَيْدَ ذَلِكَ) نه‌وم

له‌بهر نه‌وه کرد ۵ وشه‌ی (مَيْد)

لَوْغَه‌تِيْكه له (بَيْد) ۵ پیغه‌مبهر (د.خ)

دمفهرموی: (أنا أفصح العرب مَيْدَ أُنِي

من قريش).

مَيْدِي: به‌مانا به‌رامبهر دئ ۵

دمگوتری: (داري بِمَيْدِي داره)

خانوم‌کم به‌رامبهر خانوم‌که‌یه‌تی.

مَيْدَاءُ الشَّيْئِ: نه‌وپه‌ری شتو

نه‌ندازه‌ی شته‌که ۵ دمگوتری: (لم أَدِرْ

مایداء ذَلِكَ) ۵ دمشگوتری: (هذا

ميداء ذاك، وعيدائه) نه‌مه به‌رامبهر

نه‌ومیه.

ميداء الطريق: ناوم‌پاستی رینگا ۵

دمشگوتری: (بنوا بيوتهم على ميداء

واحد) خانوم‌کانیان به‌رامبهر

بمیه‌ک بنیات ناون ۵ همروا وشه‌ی

(ميداء) ناوه بو گۆرپه‌پانی شه‌رو

گۆرپه‌پانی یاری تۆبپن.

الميدان: لَوْغَه‌تِيْكه له (المَيْدان).

المَيْدَةُ: لَوْغَه‌تِيْكه له (المائدة).

المَيْدَةُ: جینیکه له‌شیشی موسه‌له‌ح بو

هه‌لأشی خانو.

ماز أَهْلُهُ مِيْأ: پیدایستی ژیا‌نی بو مال‌و
مندائی خۆ‌ی دابین کرد.

ماز الدواء: دهرمانه‌که‌ی تواندموه ۵

دمشگوتری: (أماز الزعفران) ناوی کرده

ناو زه‌عفهرانه‌که‌ومو چه‌شتی.

أماز أوداجه: سروجکی هه‌لپری،

قۆرته‌مه‌ی بپری.

امتار لأهله‌ او لئفسه: پیدایستی ژیا‌نی

بو مال‌و مندائی یان بو خۆ‌ی

ده‌سته‌بهر کرد.

المِيزَةُ: تیشو که کۆده‌کریته‌وه بو

سه‌فهر.

المِيارُ: نه‌و که‌سه‌ی تیشو کۆده‌کاته‌وه.

ماز الشَّيْئِ مِيزاً: شته‌که‌ی جیا‌کردموه ۵

(ماز الشَّيْئِ عَنْه) شته‌که‌ی ئی

دوورخسته‌وه ۵ دمگوتری: (ماز الأذى

عَنْ الطريق) کۆسپو نه‌زیه‌تی له‌سهر

رینگا دوورخسته‌وه.

ماز فَلَائاً عَلَيْهِ: فلانکه‌سی به‌سهر نه‌ودا

پاساودایه‌وه.

أماز الشَّيْئِ: به‌مانا (مازَةُ) دئ.

مِيزُ الشَّيْئِ: به‌مانا (مازَةُ) دئ.

إمتارُ الشَّيْئِ: شته‌که جاک‌ی و رپه‌س‌نی

به‌سهر شتی تردا دهرکه‌وت ۵

شته‌که له‌شته‌کانی تر جیا‌بۆوه ۵

قورئان دمفهرموی: ﴿وَأَمَّا زَوْا الْيَوْمَ

أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾.

إِمَاز الشَّيْئُ: به مانا (امَاز) دئ ه
دمگوترئ: (مَزْتُ الشَّيْئَ فَاَمَازَ) یان
(فلم ینمز).

تَمَازِ القَوْمُ: خه لکه که گردبوونه وه،
گه له کۆمه کییان کرد ه بلاومیان ئی
کرد.

تَمَازِ الشَّيْئُ: به مانا (امَاز) دئ ه
دمگوترئ: (تَمَازِ القَوْم) خه لکه که
به لایه ک دا پۆهشتن، یان
جیابوونه وه.

تَمَازِ مِنَ الْفَيْظِ: خه ریکه له پرق
هه لساوی خۆی لیک بیته وه.

إِسْتَمَازَ الشَّيْئُ: به مانا (امَاز) دئ ه
دمگوترئ: (إِسْتَمَازَ عَنِ الشَّيْئِ)
له شته که دوورکه وته وه ه (إِسْتَمَازَ
القَوْم) خه لکه که کۆمه لکیان ئی
جیابوونه وه یاخی بوون.

التَّمْيِيزُ: لهزاراوهی نه حویبان دا
نیسمیکه ته و مزو نانا شکرایی
له شتیکی پیشه وهی لادمبا ه و مکوو
دهئ: (لَيسَ ثَوْبِي حَرِيرًا) ه (ما أعدله
حاکمًا).

الْمِيزُ: به رزبوونه وه شکۆداری.
المِيزَةُ: به مانا (الْمِيزُ) دئ.

مَاسٍ فَلَانٍ مِيسًا وَمِيسَانًا: فلان کهس لارو
له نهجهی کردو خۆی بادا (فهو مائس
ومِيس) ه قسهی دلداری و پڕووهچی

کردن.

مَيسَ الثَّوْبِ: داوینسی بۆ کراسه که
دروست کرد.

تَمَيسَ فَلَانٌ: فلان کهس لارو له نهجهی
کردو خۆی بادا.

الْمِيسُ: درهختیکی گه ورمیه بۆ جوانی
دهرویندرئ به ریکی رهشی بچوکی
شیرینی ههیه بالنده دهیخواو زۆری
حهز لیه ه له توینکل و پهگهکانی دا
مادمیهکی صمغی ههیه ه دارمکهی
پهق و سهخته، بۆ که رهسهی
دارتاشی له باره ه ههروا ناوه بۆ
نیری جووتکردن به حه یوان
که دهخریته سههر ملی دوو
پهسه و لاخ و مزان و هه و جاری پێوه
قايم دمکری و پادمکیشری.

الْمِيسَانُ: لارو له نهجه که ره و خۆبادمه
له پۆهشتن دا هه موو نه ستیرمه کی
دره وشاوه ه (ك: مِيسَان).

الْمِيسُ: بۆ زه ند پۆی له مانای (ماس)
دئ ه ههروا ناوه بۆ شیر چونکه
ئه و له پۆهشتن دا خۆی بادمدا و فیز
دهکا.

الْمِيسُونُ مِنَ الْفُلَمَانِ: گهنجی قه و
بالا جوان و پوخسار گه شاوه.

مَاشِ الشَّيْئِ بِالْشَيْئِ: شته که ی تی که ل
به شته که کرد ه دمگوترئ: (ماش اللبن

الْيَاطُ: ياريكهري بي بهرنامه و دمستهوت	الخلو بالخامض) دوی شیرینی
ماع الجسم ميعاً: جهستهكه، قهبارمهكه توايهوه پموان بوو ۵ بوخاری ناوی ههلمزی لههواداو توايهوه.	تيكه لاوی دوی ترش كرد ۵ (ماش الصرف بالوبر) خوری و کوئی تیکه ل بهیهك كرد ۵ (ماش الكذب بالصدق) دروو راستی تیکه ل كرد.
ماع الملح: خوښهكه توايهوه.	ماط ميطاً: دووركهوتهوه، گوښهگیر بوو.
ماع السائل: شلمهمنهكه بهسهر پوی زموی دا جاری بوو بههيواشی بلاو بووه.	ماط به: بردی دوری خستهوه، وهلاي نا. ماط عنه: لای دوركهوتهوه.
ماع السراب: تراويلكهكه لهسهر زموی لهپیش چاو واهاته دیتن شهپول بهاوی.	ماط عليه في حكمه: لهبرپارمهكهی دا سته می كرد.
ماع الرجل: پیاومهكه نهحمهق و ناكهس بهجهبوو.	ماط الشئین: شتهكهی دوورخستهوه.
اماع الجسم اماعاً واماعة: قهبارمهكهی تواندهوهو كرده سانیل و پشتهی، پویاندی، بلاوی كردهوه.	ماط الأذی: شتی زیانبهخش و كوښپو تهگهرمی دوورخستهوه ۵ لهسهر پنگا پایمالی.
إنماع السمن: پونهكه توايهوه.	ماط فلاناً: فلانكهسی دمرکرد پالی پیومنا.
الإماعة: گورپنی شتی پمهقه بو شتی پون یان غاز.	اماطه: دووری خستهوه، لای دا، پایمالی.
المائة: ناوه بو عترتیکی زور بوخوش ۵ صغیكه لهدرخت دهردی ۵ جمو جولی شتی پون كه دهرگرنه ناو قابلهوه.	اماط الأذی: شتی زیانبهخش دوورخستهوه.
مiece الشئین: سهرمتای شت.	تمايط القوم: خهلكهكه نیوانیان تیک چوو.
مiece الشباب: سهرمتای گهنجی ۵ ههروا (مiece السكر) ناوه بو سهرمتای سهرخوشی.	المياط: دمرکردن و تورپبوون و پال پیومنان ۵ مهیل كردن ۵ تیگرو تیگوشی و ۵ دموتری: (أصبحوا في مياط ومياط) كهوتهه ناو هشیوی و شلهزانهوه.

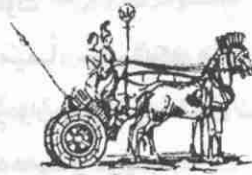
وسائل مواصلات

سيارة

سيارة خشبية

سيارة خشبية

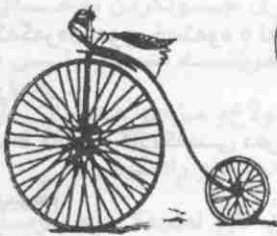
نقل على الظهر

سيارة على الأقدام

سيارة

دراجة

دراجة بنوعها

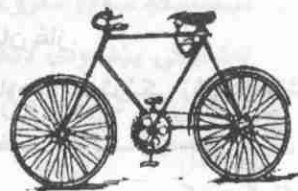
سيارة شمس

دراجة بخارية

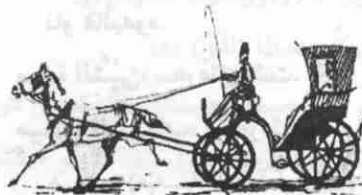
هدير أو غنم

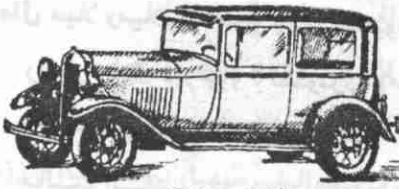
دراجة

سيارة ركاب

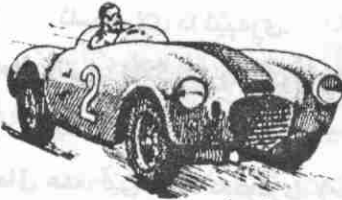
سيارة

سيارة فورد ١٩٢٣

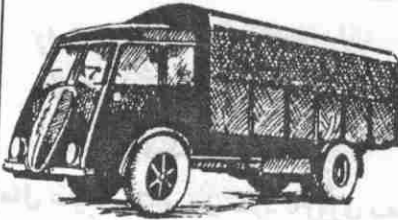
سيارة فورد ١٩٠٣

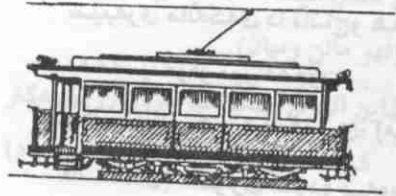
سيارة سباق

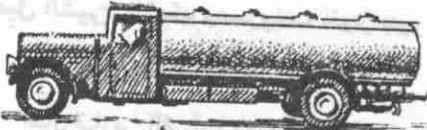
سيارة فورد ١٩٥٣

شاحنة

قاطرة كهربائية

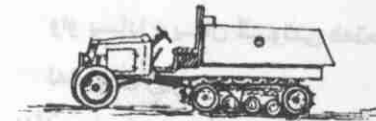
سيارة صهريج

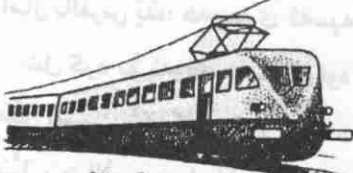
سيارة كهربائية

سيارة ركاب (بوسطة ، باص)

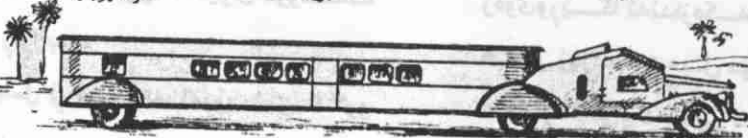
سيارة مُصَفِّحة تُقَطِّع الصحاري

قاطرة كهربائية

قاطرة

سيارة «تارن»

مالَ مَيْلاً وَمَيْلَاتاً: خوار بوو، له‌شي‌وهی
 راستی خو‌ی دمرجوو ۵ دموگوتری: (مال
 الحائط) دیوارمکه خوار بوو.
 مَالَتِ الشَّمْسُ: خور له‌ناوهراستی
 ناسمان لای دا تیپه‌ری.
 مَالَ الْقَرَامُ: بالاکه باریک بوو، راگرمکه‌ی
 باریک بوو.
 مال عنه: لیتی لادا ۵ دموگوتری: (مال عَنْ
 الطَّرِيقِ) له‌رېنگا لای دا ۵ له‌حقوقو
 راستی لای دا.
 مان إِلَيْهِ: خو‌شی ویست ۵ پالی بهو دا،
 لایه‌نگیری نه‌وی کرد.
 مال عَلَيْهِ: ستمی لی کرد ۵ زوری به‌لاو
 کاره‌سات به سهردادا.
 مَيْلَ الشَّيْءِ: شته‌که به‌سروشت خوار بوو
 (فهر أَمِيلٌ وَهِيَ مِيلَاءُ).
 أَمَالَ قَارِئِي الْقُرْآنَ: قورشان خویننه‌که
 یاسای نیماله‌ی له‌خوینندنه‌که‌ی دا
 په‌پرو کرد.
 أَمَالَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی خوار کرد.
 أَمَالَ بِالْفَرَسِ يَدَهُ: هه‌وساری نه‌سپه‌که‌ی
 شل کرد بو نه‌وه‌ی ده‌ست کراوه بی.
 مَيْلَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی خوار کرد.
 مَيْلَ بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ: له‌نیوان دوو شته‌که
 راپا بوو.
 تمایل في مشيته: له‌پویشتن دا لارو
 له‌نجه‌ی کرد ۵ ده‌شگوتری: (بَيْنَ

الْقَرَمِ تَمَائِلَ) له‌نیوان خه‌لکه‌که‌دا
 شه‌رو نا‌زاوه هه‌یه.
 تَمَائِلَ الْجَلِّ عَنِ الْفَرَسِ: زینه‌که له‌سمر
 پشتی نه‌سپه‌که خوار بوو.
 تَمَيَّلَ فِي مَشِيَتِهِ: له‌پویشتن دا لاره‌لاری
 بوو ۵ دموگوتری: (فَلَانٌ يُتَمَيَّلُ فِي
 ظِلَالِهِ وَيُتَقَيَّأُ) فلانکه‌س خاوه‌ن
 قون‌اغ و سفرمو خوانه له‌ژیر
 سیبهری ماله‌که‌ی دا ناتاج و هه‌زار
 ده‌حه‌سینه‌وه‌و تیر ده‌خون.
 اِسْتَمَالَ: مه‌یلی کرد ۵ دموگوتری: (مَيْلُهُ
 فَاسْتَمَالَ) خواری کردو نه‌ویش
 خواری‌ووو.
 اِسْتَمَالَ فَلَانًا وَيَقْلِبُهُ: فلانکه‌سی بو‌لای
 خو‌ی کیش کرد دلی بو‌لای خو‌ی
 هینایه‌وه.
 الإِمَالَةُ: گوتنی پیتی نه‌لفه له‌نیوان
 واو پادا ۵ یان گوتنی فه‌تجه
 له‌شی‌وه‌ی ژیر.
 المَيْلُ: میل: که‌لکه به‌رد یان دیوارپکی
 باریکه له‌سمر رېنگا دروست دمکری
 بو شارم‌زایی کردنی پې‌پواران ۵
 هه‌روا ناوه بو‌ پې‌ومرپکی
 زه‌وی ورپې‌نگا نه‌ندازه‌که‌ی چوار
 هه‌زار زیراعه ۵ میل دوو جو‌ری
 هه‌یه وشکانی و دهرپایی ۵ نه‌ندازه‌ی
 میلی وشکانی په‌کسانه به ۱۶۰۹

مهتر ۵ نه‌ندازه‌ی میلی دهریایی	الْمِئْنُ: درؤ ۵ (ك: میون).
یه‌گسانه به ۱۸۵۲ مه‌تر ۵ هه‌روا	الْمِئْنَاءُ: بېروانه ماده‌ی (ونی).
وشه‌ی (میل) ناوه بؤ کلچپوک که	الْمِئْنِی: بېروانه ماده‌ی (ونی).
چاوی پی دهرپژری ۵ هه‌روا ناوه بؤ	ماهت البئر مَیْهَأُ: بیرمه‌که ناوی زؤر
نامیریک پزیشک قولایی برینی پی	بوو.
مه‌زه‌نده دمکا.	ماهَ فَلَائَأُ: فَلَائِنکەسی تی‌راو کرد.
الْمِئْلَاءُ: (شجرة مَبْلَاء) دره‌ختی لقو	ماهَ السیف بالذهب ونحوه: شمشیرمه‌که‌ی
پۆپ زؤر.	بمه‌ئالتون و شتی وا روکەش کرد.
مان فلان مَئْنَأُ: فَلَائِنکەس درؤی کرد ۵	مَئْیَ السیف: شمشیرمه‌که‌ی له‌بهر خؤر
(فهو مائن ومیان).	دانا بؤئه‌وه‌ی ناوی بېروا.
تماين القوم: خه‌لکه‌که درؤیان بؤیه‌گتر	
کرد ۵ دمگوتری: (فلان متماین الود)	
فَلَائِنکەس خۆشه‌ویستی راستی نیه.	

النون: پیتی بیست و پینجهمه له

پيتهکانی هیجا.

شوینی هاتنه دهرمودی سهری زوبان،

بنکی ددانلی پیشینهی لای

سهرمودن.

نهم پيته جوار جوره:

۱- نون التوكيد

۲- نون الإناث

۳- نون الوقاية

۴- النون الزائدة.

نات نأنا ونیتا: نالاندی ۵ لهسره خو

کارمکی کرد.

نات عنه نأنا: لی دوورکهوتهوه ۵

تەمبەلی نواند.

آناته: دووری خستهوه.

نَاجَ البوم نَاجاً ونیجا: کونده بووکه

گماندی هپاندی.

نَاجَتَ الريح: بایهکه بهتونیدی ههلبوو

هاشمو وژی زوری بهریاکرد.

نَاجَ الإنسان: نادهمیزادمکه بهخوشوعو

حهزینهوه کهوته پارانوه و لالانهوه.

نَاجَ في الأرض نَوجاً: بهناو زموی دا پوی.

نَاجَ الحَبَرُ: ههوالهکه بهناو ولات دا بلاو

بؤوه.

النَّيْجُ: دهگوتری: (للريح نیج) بایهکه

رۆیشتنی خیراو هاژمو وژی ههیه.

نَادَتِ الْأَرْضُ نَاداً: زموی کهوته جمو

جول و هشمیل بوون.

نَادَتِ الدَّاهِيَةُ فَلَاناً: بهلاو کارمساتهکه

فلانکهسی گرتوهوه زمیری خوی

پیکهپاند.

النُّورُ: بهلاو کارمسات.

نَارَتِ نَائِرَةً فِي النَّاسِ نَاراً: بشیویو

چهواشهکاری لهناو خهک دا پهیدا

بوو.

النُّورُ: دوکهلی پیو و بهزی برژاو.

النَّاسُوتُ: سروشتی ئادهمیزادی ۵

بهرامبهرمکهی (اللاهوت) ۵ واته

سروشتی خودایی.

نَاشَ الشَّيْنُ نَاشاً: بهتونیدی و لهناکاو پری

بهشتهکهدا کرد ۵ شتهکهی

دوورخستهوه ۵ دهسگوتری: (نَاشَ

الأمْرُ) کارمکهی دواخت.

إِنشَأَ الشَّيْنُ: شتهکه دواکهوتو

دوورکهوتهوه.

إِنشَأَ الله فَلاناً: خودا فلانکهسی

دهرهیناو پرزگاری کرد.

تَنَاشَ: دواکهوت، دوورکهوتهوه.

تَنَاشَ الشَّيْنُ: لهدوورمهو شتهکهی

گرت کۆنترۆلی کرد.

النُّوش: به هیزو هه لمهت.

نَاف نَافاً: کۆششی کرد.

نَافَ الطَّعَامَ نَافاً: باشتی نی ماله که ی خوارد.

نَافَ مِنَ الشَّرَابِ: له شه رابه که تیرو بوو.

نَالَ نَالاً وَنَالَاناً: رۆیی ۵ سهری به رهو
حهوا هه لپری.

نَالَ الْفَرَسُ وَغِيْرَه: نه سپه که له رۆیشتن دا
خوی بادا ته که ته کی کرد.

نَامَتِ الْقَوْمُ نَيْمًا: قهوسه که دمنگی ئی
هات.

نَامَ الرَّجُلُ: پیاوکه به هیواشی نالاندی.

النَّامَةُ: دمنگی قهوس ۵ دمنگی نرم هی
هرشتیک بی ۵ ناوازی گۆرانی.

النَّيْمُ: به مانا (النَّامَةُ) دی.

نَأَى فِي الرَّايِ نَأَاءً: پاو بۆچونه که
تیکه له و پیکه له بوو هیچی به سهر
هیچه وه نه بوو.

نَأَى عَنْهُ: نه یگه یشتی و نه ی توانی
بیگاتی.

نَای بجانبه: لوتبه رمزی نواند، خوی بهزل
زانی.

نَای النَّوْی: به دهموری خیمه که دا جۆگه ی
پاکیشا بۆنه وه ی ناو سهر چادره که ی
نه گهری.

أَنَى الشَّيْءُ : شته که ی دوورخسته وه.

أَنَى الْغِبَاءَ: جۆگه ی به دهموری

خَیْوَمَتَه که دا لَیْدا بۆنه وه ی ناو مپۆی
ئۆ دوور بخاته وه.

إِنْتَأَى نَوْياً: جۆگه له ی دهموری خَیْوَمَتی
دروست کرد.

تَنَافَا: دوور که و تنه وه.

الْمُنْتَأَى: شوینی دوور.

النُّوْی: جۆگه ی که به دهموری خَیْمَه دا ئی
دمدرئ بۆنه وه ی ناوی لافاو نه چیته
ژێر خَیْمَه که.

النَّوْی: ئامپریکی مۆسیقایه ۵ بلو پرو
شمشال ۵ گه دمنگی حه زینی هه یه

مه ولانای رۆمی ده ئی:

(بشنو از نی چون حکایت میکند)
وز جدایها شکایت میکند

قَبَا الشَّيْءُ نَبْأً وَنُبْأً: شته که بهرز بۆوه،
دمر که ووت.

قَبَا مِنْ أَرْضٍ إِلَى أَرْضٍ أُخْرَى: له ولاتی که وه
جوو بۆ ولاتیکی تر.

قَبَا عَلَى الْقَوْمِ: هاته سهر خه لکه که وه
هیرشی کردنه سهر.

قَبَا نَبَأً: به هیواشی دمنگی ئی هات.

قَبَا الرَّجُلُ نَبْأً: پیاوکه هه وائی بی بوو
خه بهری ئی دا.

أَنْبَأَ الْحَبْرَ: هه وائی دا.

نَابَأَ مُنَابَأً: هه ریه که له و دووانه
هه وائیان به یه کتری دا.

نَابَأَ الْقَوْمَ: وازی له خه لکه که هیئاو

لَيَّيَان دَوورگه و ته وه.

مره قاندى، بارپاندى.

نَبَأُ الْحَبْرِ رِيَاخِر: هه والى پيدا.

نَبَسَ النَّبَات: پومكه كه پهل و قه دو

نَبَاتُ زَيْدَا عَمراً خَارِجاً: هه والم به زميد

لاسكى كلورى هه بوو.

دا كه عمر چوو ته دمر.

تَنْبَسَتِ الْمَاءُ: ئاومكه به ناو بۆرى دا

تَنْبَأُ: لاهى پيغه مبه ريتى لى دا.

پۇيى، چوو ناو بۆرييه وه.

تَنْبَأُ بِالْأَمْرِ: پيشبيني به روداوى

الْأَنْبُوبُ وَالْأَنْبُوبَةُ: نيوان دوو گرى له

كارمكه ي كرد.

لاسكو پهل پوهك دا ه له قهغه زايدا

إِسْتَنْبَأَ الرَّجُلُ: داواى هه والى له پياومكه

ه همرشتيك لولو ناوبوش بى

كرد.

ومكوو قهغه زاو بۆرى ئاو و بۆرى

إِسْتَنْبَأَ النَّبَأُ: له هه واله كه ي كۆليه وه.

پلاستيك و شتى وا.

النَّبَأُ: دمنگ كه زور گه و ره نه بى.

اناييب الرته: بۆرى هه ناسه.

سَمِعْتَ نَبَأًا: گويم له دمنگيك بوو ه

نَبَتَ الزَّرْعُ نَبْتًا وَنَبَاتًا: پومكه كه رواو

هه روا ناوه بو ته پۆلكه و به مرزايى

دمرگه و ته له زموى به مرز بۆوه.

كيو.

نَبَتَتِ الْأَرْضُ: زمويه كه پوهكى لى پهيدا

النَّبُوءَةُ: پيغه مبه ريتى: پله و پايمه كه

بوو.

نَبَتَتِ ثَدْيُ الْجَارِيَةِ: مه مكى كچوله كه

خودا دهبه خش به هه نديك له

بناغه يان داناو قيت بوون.

به منده هه لېزار دمنكانى خوى، نيگاپان

أَنْبَتَتِ الْأَرْضُ: زموى پوهكى دمره ينا.

بو دهنيرئو دميانكاته په يامبه رى

أَنْبَتَ اللَّهُ الْبَقْلَ: خودا پوهكى رواند،

خوى بو سمر به ندمكانى ه هه نديك

له زموى پوهكى دمره ينا.

جار په يامه كه همر بو

نَبَتَ الزَّرْعُ: كشت و كاله كه بو په كه م

پيغه مبه مره كان خويانه و بهس ه

جار له زموى سهرى دمره ينا.

هه وئدان له شتو مه زنده كردنى

نَبَتَ الشَّجَرُ: دره خته كه ي رواند،

پهيدا بوونى.

چه قاندى.

النَّبِيُّ: پيغه مبه ر ه په يام هيئر له

نَبَتَ الصَّبِيُّ: منداله كه ي باش بهر و مرده

خوداوه، په يام بو نيردراو ه شوينى

كردو سهر بهر شتياريى بوو.

به مرزو ته پۆلكه ي پانه و مبوو به زموى

تَنْبَتَتِ الشَّيْئُ: به مانا (نَبَت) دى.

دا.

الْمُنْبَتُ: شوينى روانى پوهك و دره خت ه

نَبَأُ الشَّيْئِ نَبَأً وَنَبِيئاً: نيرمه كه

بنه‌ماو نه‌صل.

بلاوی کرده‌وه.

النبات: کور و کج که له‌تمه‌منی مندالی

فَبَثَّ الْأَرْضَ: گلی زمویه‌که‌ی کیلاویه‌وه

تیپه‌رن و هیشتا باش قال نه‌بووین.

هه‌لیکولی.

النَّبَات: روه‌ک که رهمو و پيشالی

فَبَثَّ التَّرَابَ: گله‌که‌ی دمردا ه (فهر منبرث

هه‌بن و تهر بئ له‌زموی دابی و ناو

ونییث).

بدری یان له‌ناو ناودا بی ه یان

إِنْتَبَثَّ التَّرَابَ: گله‌که‌ی له‌بیرمه‌ی یان

دره‌خت و روه‌ک به‌گشتی.

له‌جاله‌که دمردا.

علم النبات: زانیاری پوه‌کناسی و

تَنَابَثَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که همر په‌که‌یان

چۆنیه‌تی گه‌شه‌کردنی و جۆره‌کانی.

دمیه‌ویست نه‌ینی نه‌وی تریان

النَّبَاتِي: که‌سیک خه‌ریکی زانیاری

دمریخاو بلاوی بکاته‌وه.

پوه‌کناسی بی.

الأنبوثة: یارییه‌که منداڵ شتیک

رجل نباتي: بیاویکه خواردنی پوه‌که

دمشارنموه له‌ناو گل‌داو دواپی

بزوی پوه‌که و به‌س.

دمست دمکه‌ن به‌گه‌ران به‌دوی دا

دهن النباتي: رۆنیکه راسته‌موخۆ له

هه‌رکه‌سی بیدۆزته‌وه براوه‌یه.

روه‌ک دهره‌یتراوه.

التَّبِثُ: دمگوتری: (ما رأيتُ بالأرض

النَّبْتُ: به‌مانا (النبات) دی.

نیثاً) له زمویه‌که‌دا هیج شوین

التَّبَثَةُ: حاله‌ت و مزعی روه‌ک و

پی و نه‌سه‌ریکم نه‌بینی ه هه‌روا

چۆنیه‌تییه‌کانی.

دمگوتری: (فلان نیث خیث)

النَّبْتُ: لق و پۆپی دره‌خت نه‌و لقانه‌ی

فلانکه‌س شه‌رانی و پیسه.

له‌سه‌ر قه‌دی دره‌خت سه‌ر

النَّبِثَةُ: گلی بیرو روبر ه نه‌ینی ه (ك:

هه‌له‌دمدن ه به‌گۆجان و عه‌صای

نباث).

درنیش دمگوتری.

فَبَجَّ نَبْجاً: به‌رز بۆوه ه دمگوتری: (نَبَجْ

الْيَنْبُوتُ: چله دره‌ختیکه له‌پیری

الجُرْحُ) بیرنه‌که هاوسا ه (نَبَجُ الْعَظْمِ)

(القرية) گه‌لاکه‌ی و گوله‌که‌ی دمبه‌نه

نیسقانه‌که هاوسا.

هۆکاری پشانندنه‌وه.

فَبَجَّ صَوْتَهُ نَبِيجاً: ده‌نگی زۆر به‌هیز بوو ه

فَبَثَّ عَنِ الْأَمْرِ: له‌کارمه‌که‌ی کۆلیمه‌وه ه

دمگوتری: (رجل نابج الصوت) بیاویکی

دمگوتری: (نَبَثٌ عَنِ عِيْرِبِ النَّاسِ)

ده‌نگ گه‌وره‌یه.

عه‌یب و عاری خه‌لکی دهرخست و

فَبَجَّ الْكَلْبُ نَبْعاً وَنَبِيحاً: سه‌گه‌که لورانندی.

فَبَجَّ الْكَلْبُ فَلاناً وعلیه: سه‌گه‌که به‌فلاَنکس و مری به‌سهریا لوراند.

أَنْبَجَ الْكَلْبُ: سه‌گه‌که‌ی هینایه و مری و لورانندن.

إِسْتَنْبَجَ الْكَلْبُ: سه‌گه‌که‌ی هینایه و مری و لورانندن.

النَّبَاحُ: و مری و لورانندی سه‌گ.

النَّبَاحُ: بؤ موباله‌غو و زیدم‌پویی له‌مانای (نَبَح) دئ ۵ ده‌گوترئ:

(کلب نباح) سه‌گیکه زور دمومری زور ده‌لورینئ ۵ ده‌نگی زور گهورمیه.

نَبَجَ الْعَجَبِ نَبُخاً: هه‌ویره‌که هه‌لات و گورا فشه‌ل بوو.

النَّبْخَةُ: بلوق و زیبکه: که پردمین له‌ناو له‌سهر روخسارو په‌یدا ده‌مین جا یا له‌ناکامی گهرمی یان کارکردن.

فَبَدَّ نَبْذاً وَ نَبْذاناً: ته‌که‌ته‌کی کرد، هه‌لبه‌زو دابه‌زی کرد ۵ هرکه هرکی کرد لی دا ۵ ده‌گوترئ: (نَبَدَّ عِرْقُهُ) ۵ (وَ نَبَدَّ قَلْبُهُ) دلی لی دا.

فَبَدَّ التَّمَرُ: خورماکه بوو به‌نه‌بیز، بووبه سرکه.

فَبَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی هر ی دا ۵ ده‌گوترئ: (نَبَدَّ النِّوَاةُ) ۵ (وَنَبَدَّ الْكِتَابُ).

فَبَدَّ الْأَمْرَ: نیشه‌که‌ی نیه‌مال کرد، باشگوویی خست.

فَبَدَّ الْعَهْدَ: وادمو په‌یمانه‌که‌ی هه‌لوه‌شاندموه.

فَبَدَّ التَّمَرُ: خورماکه‌ی کرد به‌سرکه.

نَابَذَهُ الْحَرْبُ: به‌ناشکرا شهر ی له‌گه‌ل دا ده‌ست بی کرد.

نَابَذَ فَلاناً: به‌هو ی جیاوازی بیرو باوم‌روه له‌فلاَنکس جیا بووه.

نَبَذَ التَّمَرُ أَوْ الْعَنْبُ: سرکه‌ی له‌خورما یان له‌ترئ دروست کرد.

إِنْشَبَذَ فلان: فلاَنکس له‌لایه‌که‌وه گوشه‌گیر بوو.

إِنْشَبَذَ عَنِ الْقَوْمِ: له‌خه‌لکه‌که گوشه‌گیر بوو.

إِنْشَبَذَ التَّمَرُ: خورماکه‌ی کرد به‌سرکه ۵ به‌بیره.

إِنْشَبَذَ ناحیه: گوشه‌گیر بوو، تهره بوو، دا‌ب‌را. له‌خه‌لکه‌که دوورکه‌وته‌وه.

تَنَابَذَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که که‌وته‌نه کی‌شه‌و رکه‌به‌ری له‌گه‌ل یه‌کتر، دزایه‌تی یه‌کتر یان کرد.

الْمُنْبَذَةُ: سهرین، پالیف.

المنبذُ: هر ی دراو، قی‌ز لی کراو ۵ ده‌گوترئ: (الْمُنْبَذُ فلان مُنْبَذاً)

فلاَنکس هر پیدراو یکی هه‌لگرت‌ه‌وه.

المنبذون: پی‌ریکن له‌هیندوستان کۆمه‌لگای هیندی به‌جای سوك

سهریان دمکا، ههزارو ژێردمستهو
چهوساومن.

النَّبَا: سرکه دروستکەر (بیره
دروستکەر).

النَّبْذ: شتی کهم ۵ دهگوتری: (فی رأسه
نبد من شیب) سهری کهمیک موی
سیی تیکهوتوون.

النَّبْذَة: ناحیهو دمهفر.

النَّبْذَة: پارچهیهک، نمونهیهک لهشت ۵
دهگوتری: (نَبْذَة من کتاب) ۵ (نَبْذَة
من رواية).

النَّبْذَة: ههژدراو ۵ بیره ۵ شهراپیک
لهتریو خورما دروست بکریو
سهرخۆشکەر بی.

نَبْر الشَّيْء: شتهکهی بهرز کردموه ۵
دهگوتری: (نَبْر فی قرائته، أو غنائته) له
خویندنهوکهی دا یان له گۆرانی
وتنهکهی دا دهنگی بهرز کردموه.

نَبْر الحرف: هه مزهی خسته سهر ناخری
وشهکه.

نَبْر القُرْأَة الدَّابَّة: گهنهکه ولاخهکهی
گهست ۵ دمشگوتری: (نَبْر فلاناً بلسانه)
غهیهبهتی فلانکهسی کرد.

نَبْر الشَّيْء: شتهکه بهرز بۆوه.

نَبْر الجُرْح: برینهکه هاوسا.

نَبْر العَطِيب: وتارخوین چوووه سهر
دوانگه.

النَّبَار: عهنبار خانویکه بازرگان کالای

تَبْدا کۆدمکاتهوه، عهنباریکه
دانهویلهی تَبْدا هه لدمگیری ۵
کۆمه له گهنم.

النَّبْر: دوانگه ۵ شوینی وتار
خویندنهوهی وتارخوین.

النَّبْر فی النطق: جیاکردنهووه
دمرخستنی برههیهکی وشهیه
لهکاتی وتنی دا.

النَّبْر: گهنه ۵ (ك: أنبار ونبار).

النَّبْرَة: بهرزایی لهههر شتیک دا بی
هاوسان، ناومراستی چالی دهرموهی

لَبْو ۵ پیتی هه مزه ۵ دهنگ

بهرزکردنهوه لهکاتی وتنی

وشهیهک و به پشتیوانی پیتیک له

پیتهکانی ۵ به گوێرهی گۆرانی

شوینی دهنگ هه لپینهکه له

وشهکه دا زاراوهکان لَبْک

جیادمکرینهوه.

النَّبْرَاس: چرا ۵ سهره پمبی بان.

نَبْرَة نَبْرًا: رهخنهی ئی گرت ۵ (نَبْرَة

بکذا) نازناوی نهوهی ئی نا.

نَبْرَة: بۆ زیدمپوویی لهمانای (نَبْرَة) دی.

تَنَابَزوا باللقاب: به نازناوی ناشیرین

یهکتریان لهکه دار کرد: حوسهکوێر،

حهمه کهچهئ، خوله شهل ۵ سهلیم

جاش، جهلال گونهگا، عهله ورگه،

قاله دز.

أَنْبَطَ الشَّيْءُ: به مانا (نَبَطَهُ) دى.

أَنْبَطَ جَوَابُ السُّؤَالِ: وه لَامِى

هرسپارمهكی دمرهینا.

أَنْبَطَ حَكْمُ الْقَضِيَةِ: برپاری پیویستی

دهربارهی روداوکه دمرهینا و پونی

کردموه.

تَنْبَطُ: خَوَى به نه ته وهی (نه به تی)

شوبهاند ه خوی پال نهوان دا.

تَنْبَطَ الشَّيْءُ: شته که ی دمرخست.

إِنْشَطَ الْكَلَامُ: قسه که ی دمرهینا.

إِسْتَنْبَطَ فُلَانٌ: فلانکس بوو به هؤزی

(نه به تی).

إِسْتَنْبَطَ الشَّيْءُ: به کوشش و ماندوو

بوون شته که ی دمرهینا ه دمگوتری:

((إِسْتَنْبَطَ الْفَقِيهَ الْحَكَمَ) شهرع زانه که

حوکمی روداوکه ی دمرهینا.

إِسْتَنْبَطَ الْجَوَابَ: له شیوهی هرسپارمه که

وه لآمه که ی دمرهینا.

إِسْتَنْبَطَ مِنْ فُلَانٍ خَبْرًا: ههواله که ی

له فلان دمرهینا به ماندوبوونی

زورو تیکوشانی بی وچان.

الْأَنْبَاطُ: گه لیکی سامی نژادن،

حکومت و فرمانبره و وایه کیان

هه بوو له شیمال نیوه دورگه ی

عهرمب و پایته خته که یان (سلح) بوو

نیستا ناوکه ی گورپاوه و ناویا ناوه

(البراء) ه هه روا ناوه بو کومه لیک

شتی جولاو و ههستی پی دمکری ه

دمگوتری: (جَسُّ الطَّيْبِ مُنْبَضُهُ).

الْمُنْبَضُ: که وانی هه لاجه که لؤکه ی پی

شی دمکاته وه و پاکی دمکاته وه و

خاشاکی لی دوور دمخاته وه.

الْمُنْبَضُ: لیسانی شارپکه خوینبهرمه کانه

بسه هوی ویکهاتنه وه ی دلو

کرانه وهی: که دمگریته نیشانه بو

چوئیه تی جهسته له روی

تهندروسته وه ه دمگوتری: (جَسُّ

الطَّيْبِ مُنْبَضُهُ) دمگوتری: (فلان

نَبَضُ الْفَرَادِ) فلانکس زهرمه که،

ورپایه.

نَبَطَ الشَّيْءُ: شته که دوی ونبوون و

دپارنه مانی دمرکه و ته وه، هاته وه

به رچاو ه دمگوتری: (حَفَرَ الْأَرْضَ حَتَّى

نَبَطَ الْمَاءَ): زموییه که ی هه لگوئی تا

ناوکه ی دمرخسته وه ه (جَدُّ فِي التَّقْيَبِ

حَتَّى نَبَطَ الْمَغْدِنُ): زموی دؤزی کرد تا

مه عدمن و کانه که دمرکه وت.

نَبَطَ الشَّيْءُ نَبَطًا: شته که ی دمرخست ه

خستیه روو.

نَبَطَ الْعِلْمُ وَالْحِكْمَةُ: زانیاری و حیکمه تی

دمرهینا و به ناو خه لک دا بلاوی

کردموه.

أَنْبَطَ الْخَافِرُ: سمه که جهقی (سمی

ولاخه که رچوو).

خه لکی تیکه لاو و هه مه جوړ: که
عمره ب نژاد نه بن.

النَّبَطُ: به مانا (الأنباط) دئ و ناوی بیر
که دمرده که وئ یه که مجار له کاتی
هه لکه نندنی دا و دمشگوترئ: (فلان
لا يدرك نَبَطُهُ) فلان کهس کهس
له ناخی حالی نابئ و زانیاری و
حیکمه متی هینده زوره دمک
ناکړئ.

النَّبَطَةُ: ناوی بیر که یه که مجار
دمرده که وئ.

فَبَعَ الماءُ من الأرض نَبْعاً: ناو که له زهوی
هه لقولا.

فَبَعَ العَرَقُ من البدن: ناروق له جهسته
دمرچوو و چوپایه خوار.

أَنْبَعَ الماءُ وغره: ناوی هه لقولاند (هه لی
هینجا).

تَنْبَعُ الماءُ وغره: ناو که کهم کهم
هاته دمر.

النَّبْعُ: سهرچاوهی ناو و سهرچاوه و
کان.

النَّبَاعَةُ: پږموی عمره ق له جهسته دا و
دمگوترئ: (نَضَحَتِ النوايِعُ بالعرق).

النَّبْعُ: دره ختی که له بهر زایی کیو و کهز
دمروئ و له چیلکه کانی سهرمیر
دروست دمکړئ و دمشگوترئ: (فلان
صليب النبع) فلان کهس په قو

ملنه دمره و بهیده مست نابئ.

النَّبِيْعُ: به مانا (النابغ) دئ و به مانا
(عمره ق) دئ.

النَّبِيْعُ: سهرچاوهی ناو، کانی و کارپزی
ناو و (ک: ینابیع) و دمشگوترئ: (فجر
الله ینابیع الحکمة علی لسانه).

نَبَغَ المرأُ في العلم: مروقه که له بواری
زانیاری دا سهرکه وتوو هه لکه وتوو
بوو.

فَبَغَ الثَّيْنُ من الثَّيْنِ: شته که له شته که وه
دمرکه وت و دمشگوترئ: (نَبَغَ أمر منه

ماکنا نتوقه) و (نبح من قلبه ما اضمره).

نَبَغَ النخل: توژی تووه نیرمه کی به
خورما که کرد بو نه وهی ته لقیح
ببی و بهر بگری و هه لی پیچی.

النَّبِیْغُ والنَّبِیْغَةُ: هه لکه وتو داهینه ر
له بواری زانیاری و هه ن دا.

النَّبِیْغُ: تمپو توژی شت و دمگوترئ:
(نباغ الدقیق) تمپو توژی نارد و

(نباغ الطريق) تمپو توژی پښکا.

النَّبِیْغُ والنَّبِیْغَةُ: پیستی سمر و نه وهی
په یومندی به بنکی قزی سهرموه
هه یه.

النَّبِیْغُ: به مانا (النباغ) دئ.

النَّبِیْغُ: هه لکه وتو، مروقی ناوازمو
ناناسایی.

النَّبِیْغُ: بهری دره ختی سیلر و

درمختیگه له پیږی (السُدْرِيَّة) زوړ

بهرز نابیته وه، لقه گانی سپی و

لوسن گولی بچکولهی هه یه،

میوه که ی شیرینه و دمخورئ، له

ولاتی میصرو نه فریقیا د پروئ ه

ههروا ناوه بؤ ناردنه لکه یه که له

مؤخی لقه دار خورما دپته دمو له

دروستکردنی نه بیزدا به کار دئ.

قَبْلَ الْمَكَانِ نَبُوكَا: شوینه که بهرز بؤوه

(فهو نابک).

النَّبِيَّةُ: زهوییه که بهرزو نزمی تیدابئ

تورکه تورکه بی ه کومه له گلیک

لای سهروی تیز بی.

اَنْبَلُ الْمَكَانِ: بهمانا (نَبْک) دئ.

اَنْبَلُ الْقَوْمِ: خه لکه که کۆک بوون

له سهر شه پرکردن.

قَبْلَ النَّبْلِ نَبْلًا: سهمرتیری باشی

دروستکردن ه دمهگوترئ: (هو يَنْبَلُ

هذا الامر) نهو لهه کاره باش دهمانی و

چاکی پښک دمخا ه (هو يَنْبَلُ الرسم أو

التمثيل) نهو کارامایه له رسم کردن

یان له شانۆگه ری دا.

قَبْلَ الْهَدَفِ: تیری ناراسته ی نیشانه که

کرد، تیربارانی شته که ی کرد.

قَبْلَ عَلَى فَرِيْقَةِ فِي الْقِتَالِ: له شهردا تیری

دابهبش کرد به سهر تافهه که ی دا.

قَبْلَ اقْرَانِه: له تیر هاویشن دا به سهر

بهرام بهر مگانی به سهر هاوه له گانی دا

زال بوو.

قَبْلَ نَبْلًا وَنَبَالَةً: گه وره شو دار بوو ه

دمگوترئ: (أجاد غداءها حتى بُلَ

جِسْمُهَا) بژپوی چاکی پيدا باشی

بهرومرده کرد ههتا جهسته ی گه وره

بوو تیکسمر ه جوانی بهرومرده کرد

تا رهوشتی جوانی تیدا رواندن ه

رهوشت بهرز دمرچوو.

قَبْلَ فُلَانٍ: فلانکس خانه دان و وه جاغزاده

دمرچوو ه خه لکی مه دخی دمکاو

خوشیان دموئ ه دمهگوترئ: (رجل نبيل

الرأي): پیاویکی رادروست و راپه سهنده

ه (إمرأة نبيلة الحسن): ناهرم تیکی شوخ و

شهنگه له جوانی دا تهواوه ه (ك: نبلاء)

بؤ نیږینه بؤ مبینه (نبائل و نبيلات).

اَنْبَلُ فُلَانٍ: فلانکس مندالتیکی عاقل و

رهوشت بهرزی بوو.

اَنْبَلُ فُلَانًا: سهمرتیری دا به فلانکس.

اَنْبَلُ السِّهَامِ: سهمرتیره گانی نه ستوور

کردن.

نَابِلَةٌ: له تیر نه ندازی دا یان

له وه جاغزاده می دا پیچی نهو

کهوت و بهسری دا زال بوو.

نَبْلَةٌ: سهمرتیری دایه بؤنه وه ی بیهاوئ.

نَبْلُ الْقَوْسِ: تیری خسته ناو

که وانه که وه.

تَنَابَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که کی شهیان
 تیکهوت ناخو کامه یان ره سه نرو
 خانه دان تره لهم باره وه که وتنه
 مقومقو ه یان کیان باشتر دهمانی
 تیر دروست بکا.
 تَنَبَّلَ فُلَانٌ: فلانکهس گه وره بوو ه
 خوی شو بهاند به عاقله نندان
 راهه سندان ه تیری له که ل خوی
 هه لگرتن.
 تَنَبَّلَ الشَّيْءُ: شته که ی چاک نه منجم دا ه
 شته باشه که ی گرت ه وه ه ده گوتری:
 (أصابته خطوب تَنَبَّلَتْ مَا عِنْدَهُ) به لاو
 کارمسات توشی هات و شته
 باشه کانی ل هه وتاند.
 اِنْتَبَلَ النَّبْلُ: سهره تیری ناماده کردن.
 اِنْتَبَلَ لِلْأَمْرِ نَبْلُهُ: خوی بو کاره که
 ناماده کرد ه نامیری پیوستی بو
 کاره که ره خساندن.
 اِسْتَنْبَلَهُ: داوای تیری له فلان کرد.
 اِسْتَنْبَلَ الشَّيْءُ: له شته که نهوی باش و
 به که لک بی بردی.
 النَّابِلُ: لیزان و کارامه له دروستکردنی
 چهک دا ه تیر هاوینر ه تیر فروش،
 خامن تیر ه ده گوتری: (اِخْتَلَطَ
 الْحَابِلُ بِالنَّابِلِ) شته کان تیکه ل و
 پیکه ل بوون، نازاندی کی پاوچی
 به داومو، کی پاوچی به تیر و

که وانه.
 النَّبَالَةُ: زیره کی و وه جاغزایی و
 شهره وه شکومه ندیی.
 النَّبَالَةُ: تیر گهری، تیر سازی ه تیر
 دروستکهر.
 النَّبَالُ: و مستای تیر دروستکردن.
 النَّبْلُ: تیر ه (ك: نبال و أنبال) ه
 ده گوتری: (أصابه نبل الدهر) تیری
 پژگار لئی دا ه به لاو کارمساتی
 زهمانه ی توش هات.
 النَّبْلَةُ: به رده ورده، شتی بجو و
 ناوازه.
 النَّبِيلُ: شهریف و پسه نو وه جاغزاده ه
 (ك: نبلاء).
 نَبِهْ نِبَاهَةً: شهریف بوو ه مه شهر بوو.
 نَبِهْ لِلْأَمْرِ نِبَاهًا: شته که ی زانی عهقل و پای
 بو شته که چوو ناوبانگی بی دهر کرد.
 نَبِهْ نِبَاهَةً: شهریف بوو ه ناوبانگی
 پیاو متی و پره وشت به رزی بلاو بووه ه
 (فهو نبيه و نابة).
 نَبِهْ بِأَسْمِهِ: ناماژدی به ناوه که ی کرد،
 ناوی هینا.
 اَنْبَهَهُ مِنَ الْخَمْرِ: له خهو راستی کرده وه
 ه هه لیستاند.
 نَبِهْ فَلَانًا: فلانکه سی به رز کرده مو ناو
 و ناوبانگی پیاو متی به ناو خه لک دا
 بلاو کرده وه.

إِثْبَتَ لِلأَمْرِ: کارمه‌ی زانی تیی
گه‌پشت.

إِثْبَتَ مِنَ النُّومِ: به‌خه‌بهر هات، له‌خه و
هه‌ئسا.

تَنْبَةُ لِلأَمْرِ: له‌کارمه‌ک حالی بوو، بو‌ی
پون بو‌وه.

تَنْبَةُ عَلَى الشَّيْءِ: به‌سهرشته‌که دا
ناگادار بوو.

إِسْتَنْبَةُ: عاقِل و لَیْزَانِ بوو و له‌خه و
هه‌ئسا.

الْمَنْبَةُ: ناگادار که‌رموه، سه‌عات و مؤبایل
که‌جهرس لئ بدن دهم‌خه‌نه سهر
کاتیکی دیاریکراو و مه‌به‌ست بو
نه‌وه‌ی له‌و کاته‌دا جهرس لئ بداو
کابرا به‌ناگا بی‌تن.

الْمَنْبَةُ: نه‌وه‌ی هه‌ئهر بی بو زیره‌کی و
به‌ناگایی و لَیْزَمَانِ بو ناو و شوهرت
و دم‌گوتری: (هذه العلامة مَنْبَةُ عَلَى
کذا) نه‌م نیشانه‌یه هه‌ئهره بو
فلان شت.

الْمَنْبُوهُ: دم‌گوتری: (رجل منبوه الأسم)
پیاویکی ناسراومو ناو و ناوبانگی
جیهانی گرت‌وته‌وه.

النَّابَةُ: شهرِی و پهم‌ن و وه‌جاغزاده و
خاوم‌ن ناو و ناوبانگی پیاومتی و
پی‌چه‌وانه‌ی مانای (الخامِلُ) و
دم‌گوتری: (أمر نابه) کاریکی

که‌ورمیه.

النَّابَةُ: شهرِی و ری‌زداریی و
به‌ناوبانگو ناسراو و زیره‌کی.

النَّبِيَّةُ: به‌مانا (النابه) دی و (ك: نبهاء).

النَّبَةُ: شَتِيكَ به‌بی‌ج چاوم‌پروانی و
خواست هات‌بیته‌کایه‌وه و دم‌گوتری:
(أمر نبة) و به‌ناوبانگو.

أنباء النحاة: نه‌حوزانه به‌ناوبانگه‌کان.
النَّبَةُ: زیره‌کی و له‌خه و پابوون.

نَبَى الشَّيْءِ نُبْرًا وَنُبْيًا: شته‌که نه‌چوه
شوینی گونجاوی خوی.

كَلِمَةُ نَابِيَّةٍ: وشه‌یه‌کی نه‌گونجاوه بو
نهم پرسته‌یه و نهم شوینه‌دا.

نَبَا الْبَصْرِ عَنِ الشَّيْءِ: چاوه‌که لئی لاداو
نه‌پووست بی‌بینی.

نَبَا السَّيْفِ نُبْرًا: شمشیرکه نه‌ی
هه‌نگاوت.

نَبَا السَّهْمِ عَنِ الْغَرَضِ: تیره‌که سهری کرد
و نه‌ی هه‌نگاوت، لای کرد.

نَبَا جَنْبُهُ عَنِ الْفَرَّاشِ: ته‌نیشتی له‌سهر
نوین و جی‌گی‌ای نوو‌سته‌نه‌که
نارام‌گرنه‌بوو.

أَنْبَى الشَّيْءِ: شته‌که‌ی نه‌گونجاو کرد.
تَنْبَى: لاهی پی‌غه‌مبه‌ریتی لئ دا.

النَّبُوءَةُ: سته‌می رۆژگار و سوپانی
رۆژگار به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ویست و
نارم‌زوو.

النُّبُوَّةُ: بَرَوَانَه مَادَهی (نَبَأ).

دمرکهوت.

النَّبِيُّ: پَیْغَمبەر.

اَنْتَجَ فُلَانُ الشَّيْئِ: فَلَانَكهَس سهروکاری

تَجَا الشَّيْئِ: شَتَهکه ههتتوقیهوه،

شتهکهی کرد تا بهروبوومی پهیدا

بهرزبووه.

کرد.

تَنَاتِ الصَّخْرَةُ فِي الْجَبَلِ: درکه شاخهکه

تَنَاتِجَتِ المَاشِيَةُ: نَاژهلهکان زاو و زمییان

له کیوهکهدا بهرز بووه.

کرد.

تَنَاتِ القَرَعَةُ: برینهکه هاوسا.

اِسْتَنْتَجَ الشَّيْئِ: ههولئ دا شتهکه

تَنَاتِ الشَّدْيُ: مههکهکه خربوو.

بیئیتیه بهرهم ۵ لهشتهکهی

النُّشْوُ: دمرکهوتن و بهرزبوونهوه ۵

ههئکراندو وای ئی حالی بوو.

شَتی ناشکراو بهدمروهوه ۵ دهگوترئ:

اِسْتَنْتَجَ الْحَكَمَ مِنْ أَدْلَتِهِ: بریارهکی

(جَلَسْنَا عَلَى تَرْوٍ فِي الْجَبَلِ).

لهبهلگهکانی دمههینا.

نَشَتِ الْقِدْرُ وَغَرَّهَا نَشَأٌ وَتَيْتًا: مههجهلهکه

الْمُنْتَجُ: کاتی بهروبووم.

کوئ ۵ دهگوترئ: (لَتَّ الرَّجُلُ مِنْ

المنتوجة: بهروبووم ۵ شتی ومبهرهم

الغِيْظِ) پیاوهکه له رِق و قین دا

هاتوو.

کوئ و خوی خواردوهوه.

النَّتُوجُ: ومبهرهاتوو.

فَتَّ مِنْ الْمَرَضِ: بههوی نهخوشیهوه

النَّتَاجُ: بهروبوومی شت.

نالاندی.

النَّشَةُ: بهرداوی بچکوله، چالایی

النَّتُوجُ: شتی بهردار ۵ دهگوترئ:

لهبهردو شاخ دا، که ناوی بارانی

(شَجَرَةُ نَتُوجِ) (نَاقَةُ نَتُوجِ).

تیدا کوبیتتهوه.

النَّتِيْجَةُ: نهههجام و بهرهم ۵

فَتَّجَ النَّاقَةُ نَشَأً: وایکرد حوشرمهکه بزئ.

سهرههجامی پییشهکی و بهلگه

فَتَّجَ الشَّيْئِ: سهروکاری شتهکهی کرد تا

حوکم ۵ تهقویمی سالانهی حیسابی

بهرهمی هیناو بهروبوومی پهیدا

فهلهکی.

کرد.

فَتَّجَ نَشَأً وَنَتُوحاً: تهرهشوحی کرد ۵

اَنْتَجَتِ النَّاقَةُ: حوشرمهکه کاتی نهوهی

دهگوترئ: (لَتَّ الْعَرَقُ مِنَ الْجِلْدِ)

عارهقی له پیستی هاتهدمر.

نَتَّحَ الْإِنَاءُ بِمَافِيهِ: گۆزهکه یان قاپهکه

شئی هیناییهوه بهوهی تیداپه،

هات بهروبوومی ههبن.

اَنْتَجَ الشَّيْئِ: شتهکه بهروبوومی

- ئاۋەدزى كرد ۵ دىگوترى: (تَحَةُ الْحُرِّ)
گەرمى عارەقى ئى چۆراند.
- تَنْتَحُ: تەرەشۈچى پەيدا كرد ۵
دىگوترى: (تَنْتَحُ عِرْقاً) عارەقى ئى
پەيدا بوو.
- الْمَنْتَحُ: شوپىنى تكان و ئى چۆرەنى
شلەمەنى ۵ (ك: مناح) ۵ دىگوترى:
(تَنْتَحُ الْعَرَقُ مِنْ مَنَاحِهِ).
- النَّتْحُ: عارەق، ھەر شلەمەنىيەك دزە
بكا لە جەستەيەكەوۋە بۆ دەرەوۋە ۵
سەمغۇ جەۋى و بىنىشتو شلەمەنى
تەر كەلە درەخت دېتە دەر.
- نَتَحَ الشَّيْءُ تَنْحاً: شتەكەى دارپى،
ھەلىكەند ۵ ھەلىكىشا ۵ دىگوترى:
(نَتَحَ الضَّرْسُ) ددانە خرىيەكەى
ھەلىكەند.
- تَنْتَرُهُ تَنْراً: قەسكەى گوشى و بەدەنگى
زل گوتى.
- ناتَرُهُ: دىگوترى: (كلمته مناترة)
بەناشكراو بەدەنگى بەرز قەسەم
لەگەل كرد.
- إِنْتَرَّ الشَّيْءُ: بۆ موتاۋەقەى (تَنْتَرُهُ) دى.
النَّتَرُ: دىگوترى: (طعن نر) زەبرىكە
زەيدەرپۇيى تىدا كراۋە.
- النترجين: زۆرىنەى ئەو عونصورانەيە
كە ھەوايان ئى پىكھاتوۋە ۵
چواربەش لە پىنج بەشى ھەوا
- نايتروچىنە.
نَتَشَ الشَّيْءُ تَشاً: شتەكەى كىش كرد،
پاى تەكاند.
- نَتَشَ الشُّوكَةَ بِالْمَنْتَاشِ: بە موكىش
چەلەكەى دەرەينە.
- نَتَشَ الشُّعْرَ: موۋەكەى ھەلىكىشا ۵
دىگوترى: (ما نتش منه شيئاً) ھىچى ئى
ھەلەگەرت.
- نَتَشَ اللحمَ ونحوه: گوشتەكەى كوت كوت
ھەلپچرى.
- نَتَشَ فلاتاً تَشاً: بە نەينى رەخنەى لە
فلاتەكەس گرت.
- نَتَشَ الشَّيْءَ برجله: بەقاجى پالى بە
شتەكەوۋە ناو دوورى خستەوۋە (نتش
الدابة بالعضا) بەگوچان لە ولاخەكەى
دا.
- انتش الثوب: قوماشەكەى كۆن كرد.
أَنْتَشَ الحَبُّ: دانەۋىلە چەكەرەكەى
بەزەۋى دا پۇچوۋ.
- أَنْتَشَ النبات: رۋەكەكە پىش ئەۋەى
رەگەكانى لە زەۋى دا پتەو بن
سەرى دەرەينەو چوزمەرى كرد.
- النَّتَشُ: چىروەى رۋەك ۵ چىروەى
رۋەك كە يەكەمجار سەر دەرەينى ۵
ئەو سىياپەتتەيە لەبنكى نىنۋك دا
دەرەكەۋى.
- نَتَعَ السائل تَشعاً وتروعا: شلەمەنىيەكە كەم

کهم هاته دمر ۵ دمگوترئ: (ننح الدم من الجرح، والعرق من الجسم).

أنتع القين: پشانهمکه کوتای نه هات.
نَتَفَ الشَّعْرَ والریش: موومکهی هه لکیشا
یان پمرو پۆلی هه لکه نند.

أنتف الکلا ونحوه: لهومرکه (گیاهه که)
بمرز بۆوه تاوای لی هات بهردمست
دمکهوتو دمتوانرا هه لی بکهنی.

نَتَفَ: بۆ موبالهغه له مانای (نَتَفَ) دا
دئ.

إنتَفَ الشَّعْرَ ونحوه: موومکه هه لکه نندرا
۵ دمگوترئ: (نَتَفَ فَأَتَفَ)
هه لکه نندو هه لکه نندرا.

إنتَفَ الشَّعْرَ: موومکهی هه لکه نند.
تتاتف: به مانا (إنتَفَ) دئ.
تَتَفَفَ: به مانا (إنتَفَ) دئ.

المنتاف: موهه لکیش.
الْمُتَافَةُ: نهو مووانه ی له کاتی
موهه لکیشاندا بهردمبنه وه.

النَّتَفُ: نهو هی دمهرتیندرئ
لهدموراندهوری نینۆک.

النَّتْفَةُ: پارچه ی هه لومری و، پارچه
نان و گوپچکه نان ۵ دمگوترئ: (نَتْفَةُ
من طعام و نَتْفَةُ من علم) پارچه
خواردنیک، بره زانیارییه ک ۵ (ک:
نَتَفَ).

النَّتْفَةُ: نهو هی له ههر شتیک لایه ک

دمگئرئ و زۆر تیایاندا هوْل نابیته وه.
النُّتُوفُ: به مانا (النَّاتِفُ) دئ.

النُّتِيفُ: به مانا هه لکه نندرا و دئ.
نَتَقَّ الحیرانُ نَتَقًا: نازه لکه ورگی زل بوو
پرپوو له بهز.

نَتَقَّتِ الأنثی نَتَقًا و نَتَقًا: مبینه که زاوو
زئی کردو وهجه ی زۆر بوو.
نَتَقَّ الشَّيْءُ نَتَقًا: شته که ی بهر زکردموه
بۆنه وه ی بیهاویزی ۵ دمگوترئ: (ننق
الحجر).

نَتَقَّ: رای و مشاند، ته کاندی.
نَتَقَّ الوعاء: توره که که ی راو مشاند
بۆنه وه ی چی تیدایه بیته دمرموه ۵
گونیه که ی ته کاند.

نَتَقَّتِ الدَّابَّةُ راکبها: ولاخه که هه لته ک
هه لته کی به سوارمه که کرد ۵
دمه گوترئ: (ننق الزبده) به هه ژاندن
پۆنه که مرکه ی دمره ینا.

نَتَقَّ الشَّيْءُ: شته که ی لیک کردموه،
قه لاشتی.

أنتَقَ الرجلُ: پیاویک ژنیک مندا ل
زۆری ماره کرد، ژنیک ماره کرد
پهویکی مندا ل له میردیک تر
هه بوون.

أنتَقَ الشَّيْءُ: شته که ی بهر زکردموه.
إنتَقَ الشَّيْءُ: شته که هه لچو لیک بۆوه.
المنتاق: ناهرمتی زۆری مندا ل هه بن.

الْمُنْتَقِي: نهو جهبله ی به به رسنگی نه سب

دا دههیندری و ههر دولای

به زینه که وه شه ته که دهری.

النَّسَاق: بهرام بهر، دمگوتری: (داری

نفاق داره) خانوو مکهم بهرام بهر

خانوی نه وه.

قَتَلَ الرَّجُلُ مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ نِتْلًا وَنِتْرًا:

پیام که له ناو گهل و نه ته وه که دا

پیشکه هوت و پله و پایه ی کومه لایمته ی

بهرز بؤوه.

قَتَلَ الشَّيْءُ نِتْلًا: شته که ی بهرمو پیشه وه

کیش کرد.

قَتَلَ فَلَانًا: فلان که سی دهر کرد.

قَتَلَ الرَّعَاءُ: زمره که ی به تال کرد حی

تیدا بوو دهری هینا.

إِنْتَقَلَ: پیش که هوت و دمگوتری: (إِنْتَقَلَ

للأمر) خوی بؤ کار که ناماده کرد.

تَنَاتَلَ النَّبْتُ: روم که که تیک هالا و یان

ومگوو لاولو له شته که هالا.

النَّتِيلَةُ: ومسیله و هؤکار.

قَعَنَ نَشْنًا: بؤگه نی ناخوش بوو و (فهر

نین).

قَعَنَ الشَّيْءُ نَشْنًا وَنَتَانَةً: شته که بؤگه ن

بوو.

أَنْتَنَ: به مانا (نشن) دی.

نَشَنَ الشَّيْءُ: شته که ی بؤگه ن کرد.

الْمُنْتَنَ: شوینی گه نیو و شوینی

گه ناندن.

نَتَا الشَّيْءُ نُسْرًا: شته که بهرز بؤوه

دهر که هوت و (فهر نات).

أَنْتَى فَلَانٌ فَلَانًا: شکل و شیوه ی

فلان که سی ومگوو فلان جوو.

تَنْتَى عَلَيْهِ: بازی به سهر دا دا.

نَتْ نَشِيًا: ناوی دزی، تهرایی دا.

نَتْ الرِّعَاءُ، وَنَتْ الْعَرَقُ: گؤز که تهرایی دا

عارق هاته دهر له جهسته ی.

نَتْ الْجَبَرُ: هه واله که ی بلاو کرده وه

دمبوا به بلاو نه بیتته وه.

نَتْ فَلَانًا: لؤمه ی فلانی کرد.

نَتْ الْجُرْحُ: برینه که ی چه ور کرد، ههنوی.

تَنَاتَ الْقَوْمُ الْأَخْبَارُ: خه لکه که

هه واله کانیان بؤ یه کتر گیرایه وه.

الْمِنْثُ: دمگوتری: (فلان مِنْث) فلان که سی

هه وال بلاو که ره وه نه یینی درکینه.

الْمِنْثَةُ: پارچه خوریه که یان پارچه

لؤکه یه که چه وری دمگرتته سهر و

برینی یی چه ور دهری.

النَّثَاثُ: پؤن و چه وری برینی یی

چه ور دهری.

النَّثُ: دمگوتری: (شئ نث) شتی که

تهر مشوحی هه یه.

النَّثِيثَةُ: ناو ی که تهرایی به له گؤزمو شتی

وا دهر که وئی.

نَفَّجَ الشَّيْءُ نَشْجًا: شته که شل بؤوه، شی

(المترضى).

الْمِنْشَارُ: كَهَيْئَةِ هَمَّالٍ وَنَهْنِي بِلَاو

بِكَاتَمُوهُ ۵ دَرْمَخْتِيَك بَهْرَمَكِي

هَهْنَه پِيچِي بَه نَاكَا مَلِي بِيَوْمَرِي نِي.

الْمَنْشَرُ: دَهْگوتَرِي: (رَجُلٌ مُنْشَرٌ) پِيَاوِيكِي

بِي خِيرو بِيَرَه، لاوازو بِي كَه لَكَه.

الْمَنْشُورُ: پَه خَشَان، دَهْقِيَك شِيْعَر نَه بِي ۵

سَهْرَه وَاشِي نَه بِي ۵ نَاوَه بُو جُوْرَه

گُوْلِيَك لَه پِيْرِي (الصَلْبِيَّة) بُوْنِيكِي

خُوْشِي هَه يَه لَه وِلَاتِي مِيصِر زُوْرَه.

النَّارُ: كَه سِيَك بَتَوَانِي پَه خَشَانِي

رَهْمَان وَ جَوَان بِنُوسِي.

النَّارُ: نَه وَ نُوْقَل وَ جَهْرَه سَات وَ شَتَه يَه

لَه نَاهَه نَگَو بُوْنَه خُوْشِي يَه كَان دَا

بِلَاو دَهْگَرِي تَمُوهُ ۵ دَهْگوتَرِي: (مَا

أَصَبْتُ مِنَ النَّارِ شَيْئًا).

النَّارُ وَالنَّارَةُ: نَه وَ پَارِجَه گُوْنِجَك وَ

شَتَه يَه هَه دَهْگوتَرِي ۵ دَهْگوتَرِي:

(الْتَقَطْتُ نَارَ الْمَائِدَةِ) نَه وَ وِرْدَمُو

گُوْنِجَكَه نَانَه يَه لَه سَفَرَمَكَه كَه وَتَه

خَوَار هَه لِي گَرْتَمُوهُ.

النَّارُ: قَه سَه وَ نُوْسِي نِي رَهْمَان: كَه

پَه خَشَان بِي، شِيْعَر نَه بِي وَ

سَهْرَه وَاشِي نَه بِي، وَتَه نَه وَ مَزْنِي

هَه يَه نَه قَاهِيَه.

النَّارُ: نَه وَ شِيْرِي نِيَه وَ پَارَمُو شَتَه يَه

لَه نَاهَه نَگَو بُوْنَه خُوْشَه كَان دَا

دَهْبَه خَشَرِي تَمُوهُ.

بُوْوه نَهْمُو يَه لَه گَهْدَمِي دَابُوو شَل بُوْوه

وَ هَاتَه دَمَر.

نَتَجَ بَطْنُهُ: وَرْگِي شَهْق كَرْد.

إِسْتَنْجَ الشَّيْءُ: شَتَه كَه شَل بُوْوه.

نَثَرَتِ الدَّابَّةُ: وَلا خَه كَه پَزْمِي.

نَقَرَ الشَّيْءُ نَثْرًا وَنَشَارًا: شَتَه كَه يَه

بَه پَهْرَتَه وَ مَزْمِي هَه لَدَا ۵ دَهْگوتَرِي: (نَثَرِ

الْحَبِّ) ۵ (وَنَثَرَتِ الشَّجَرَةُ حُلَاهَا)

دَرْمَخْتَه كَه بَه رَوْبُو مِي خُوْ يَه بِلَاو

كَرْدَمُوهُ.

نَقَرَ الْكَلَامَ: قَه سَه كَه يَه پَه خَشَان دَارِشَت.

نَثَرَتِ الْمَرْأَةُ بَطْنَهَا: نَافَرْتَه كَه مَنْدَالِي

زُوْرِي بُوون.

نَقَرَ السَّرَّ: نَهْنِي يَه كَه يَه دَر كَانَد بِلَاوِي

كَرْدَمُوهُ.

أَنْثَرُهُ: بَه سَمَر لَوْتِي دَا دَا.

نَاقَرُهُ: لَه پَه خَشَان دَارِشَتَن دَا پِيْشِي كِي

كَرْد دَهْگوتَرِي: (رَايَتَه يَنَاقَرُهُ الدَّرُّ)

دِيْشَتَم بَه قَه سَه يَه جَوَان وَ پَزَاوَه

نَاخَاوَتَنِي لَه گَه لَدَا دَهْگَرْد.

نَثَرُهُ: بَه مَانَا (نَثَرُهُ) دِي.

إِنْثَرَهُ: بِلَاو بُوْوه.

تَنَاقَرَهُ: بِلَاو بُوْوه.

تَنَثَرَهُ: بِلَاو بُوْوه.

إِسْتَنْثَرَهُ: نَاوِي لَه لَوْت وَ مَرْدَاو دَوَايِي هَمِي

كَرْد بُو نَهْمُو يَه جِي لَه لَوْتِي دَا هَه يَه

بِيْشَتَه دَمَر ۵ دَهْگوتَرِي: (إِسْتَنْثَرَهُ)

- النَّشْرُ: دهگوترئ: (رجل نَشْر) پیاویکه
 بلاوکه مرهوی ههوال و نهئنی،
 همرگیز نهئنی لا نامینئ ۵ یان
 پیاویکی خۆگرو پشودریژ نیه و زوو
 وره بهردهدا.
- النَّشْرَةُ: لوتو دموروبهری، کۆمهله
 ئهستیرمیهکن ومکوو هیشوه ترئ
 (لهشیوهی سهرمتان، قهزأل دهچئ)
 ههشتم قوناغی مانگه.
- النَّشْرُ: دهگوترئ: (رجل نَشْر) و (امراة
 نَشْر) واته: پیاوی منداال زۆرو،
 ناهرمتی منداال زۆر.
- النَّشْرُ: بلاو بۆوه ۵ دهگوترئ: (کلامه
 دَر نَشْر) قسهو ناخاوتنهکانی
 گهوههری بلاومبوون ۵ همرو ناوه
 بۆ بزمینی ولاخ.
- نَسَطَ النِّبَاتُ نَطَطًا وَنَشْرَطًا: رودهکهکه
 دهرکهوت و زموی قهلاشتهوه لهکاتی
 سهردمههینانی لهزموی.
- النَّطَطُ: رودهک نهو کاته چروزهیهو سهر
 لهزموی دهردینئ.
- أَنْشَعَ الدَّمُ وَالْقَيْنُ: خوین و پشاندهومکه
 بهشوین یهک دا هاتنه دهر.
- أَنْشَعَ فُلَانٌ: فلانکهس هیلنجوی هاتنئ
 خوینی هیناپهوه.
- نَقَلَ ذَرُ الْهَافِرِ: گیانلهبهره سمدارمهکه ریخی
 کرد، پیسای دمردا.
- نَقَلَ اللَّحْمُ فِي الْقِدْرِ: گوشتهکهی کوتکوت
 کردو خستیه ناو مهنجهلهکهوه.
- أَنْكَلَهُ: بهمانا (نکله) دئ.
- إِنْكَلَهُ: بهمانا (نکله) دئ.
- تَنَاقَلَ الْقَوْمُ إِلَى فُلَانٍ: خهلهکهکه لای
 فلان کۆبۆوه ۵ له ههموو لایهکهوه
 لئی گردبوونهوه.
- إِسْتَنْقَلَ الشَّيْءُ: بهمانا (نکله) دئ.
- النَّكَالَةُ: شتی دهرهاتوو و جیاگراوه
 لهشتی تر.
- النَّكَالَةُ: چالایی نیوان جووت سمیل ۵
 زرنی فراوان.
- النَّكِيلَةُ: بهمانا (النکاله) دئ ۵ پاشماوهی
 بهزو پپو ۵ گوشتی قهلهو.
- نَكَأَ الْحَدِيثُ نَشْرًا: قسهکهی بلاوکردموه.
- نَكَأَ فُلَانًا: غههبهتی فلانکهسی کرد.
- نَاشَأَ الْحَدِيثُ وَالْحَبْرُ: ههوال و قسهو
 یاسهکهیان ومبیر یهکتر هیناپهوه.
- تَنَاشَأَ الْأَشْيَاءُ: شتهکانیان یاد کردموه.
- تَنَاشَأَ الْأَخْبَارُ وَالْأَحَادِيثُ: ههوال و قسهو
 یاسهکانیان بلاو کردموه.
- نَجَا الشَّيْءُ نَجَاءً وَنَجَاءً: چاوی لهشتهکه
 بری ورد سهیری کرد بهچاو ههنگاوتی
 ۵ چاووزاری ئی کرد.
- النَّجْوَى: دهگوترئ: (هو نجوى العين)
 چاوپیسه بههرشتیک ههکائی
 دمیفهوتینئ.

نَجَبَ الشَّجَرَةَ نَجْبًا: تَوَيْكَلَمَكِي لَهَقَدِي
داره که کردهوه.

نَجَبَ نَجَابَةً: عَاقِلٌ وَ زِيْرَهُكَ وَ لِيْهَاتُوو بُوو،
پیاومتی و رهوشت بهرزی بهسمر
هاوه لاکانیدا هه بوو.

أَنْجَبَ: مَنْدَالِي نَهَجِيْبِي بُوون ه
دمگوتری: (أَنْجَبَهُ وَالِدَاهُ) بِاَوَكُو
دایکی به نهجیبی بهوه له دیان هیئا.
أَنْجَبَ مِنَ الشَّجَرَةِ فِرْعَا: لَقِي دَارَهَكِي
لِي كَرْدَهَوه.

نَجَبَ الشَّجَرَةَ: تَوَيْكَلِي قَهْدِي
دره خته که ی دامالی.
إِنْتَجَبَ الشَّيْئِ: شَتَهَكِي هه لَبْزَارْد ه
دمگوتری: (إِنْتَجَبَ كِتَابًا وَأَنْتَجَبَ
صَدِيقًا).

إِسْتَنْجَبَ: دَاوای شَتِي به نرغو رهسهن و
پهسهن دی کرد ه شتی به نرخی
هه لَبْزَارْد.

الْمِنْجَابُ: دَمْگوتری: (رَجُلٌ أَوْ إِمْرَأَةٌ
مِنْجَابٌ) پیاویکه یان نافرمتیکه
مندالی نهجیبی دمبن ه کۆله و مۆی
ناگر تیکومردان ه تیری دادر او و تیز
به بیخ پهرو سه رمتر.

النَّجَابَةُ: زِيْرَمَكِي وَ لِيْهَاتُوِي بِالْأَدَمَسْتِي
بهسمر بهرام بهردا له رهوشت و
ناکاردا.

النَّجَبُ: تَوَيْكَلِي قَهْدِي دَار.

النَّجِيبُ: نَهَوِي رِيْزِي بهسمر هاو
و نِهِي خَوِي دَا هه بی و خاومنی
رهوشتی بهرزو ناکاری پهسهند بی.
النَّجِيبَةُ: مَيِّينَهِي (النَّجِيبُ) ه (ك:
نَجَابٌ).

نَجَائِبُ الْإِبِلِ: حَوْشَتَرِي بَاش و رهسهن.
نَجَائِبُ الْأَشْيَاءِ: هه لَبْزَارْدِي شَت و
پوخته و کاکله ی شت.
نَجَثَ عَنْهُ نَجْثًا: لِيْی کۆلِییه وه باسو
خواسی تیدا کرد.

نَجَثَ الشَّيْئِ: شَتَهَكِي دمر هیئا.
إِنْتَجَثَ الشَّيْئِ: به مانا (نَجْثُهُ) دِی.
تَنَاجَثَ الْقَوْمُ: خَه لَه که لِيْکۆلِیْنَه و میان
نه نجام دا، هه و آله کانیان بلا و
کردنه وه.

تَنَجَّثَ: بُو زِيْدمِرْپُوِي لَه مانای (نَجْثٌ) دَا
دِی.
التَّجَثُّ: زَرِي ه پهردی دَل ه (ك:
أَنْجَاثٌ).

التَّجَاثُّ: كَه سِيْک به شوین هه و آ دا
بگه ری بۆ نه و ی بلاوی بکاته وه.
النَّجِیْثُ: دَمْگوتری: (بَدَا نَجِیْثُ الْقَوْمِ)
کاره شار و مکانی خه لَه که دمر که و ت
ه هه روا دمگوتری: (أَمْرٌ لَهُ نَجِیْثٌ)
کاریکه سه رم نجامی خرابی هه یه ه
نامانچ و مه بهست.

النَّجِیْثَةُ: شَتِيْک لِيْی بکۆلِدرِیْتَه وه و

نَجَّحَ نَجْماً وَ نَجِيْناً: به‌شوکاو و
چه‌واشه‌بوو.

نَجَّحَ الرَّجُلُ: شه‌پۆله‌که به‌رز بوؤوه
تیکینه‌وه هاویشته.

نَجَّحَ السَّيْلُ: لافاوکه به‌هیز بوو هه‌موو
شتیکی رادا.

نَجَّحَ فُلان: فلانکس دمنگی گربوو
به‌هوی کۆکه‌و هه‌لامه‌ته‌وه.

نَجَّحَ الحَيوانُ: چه‌یوانه‌که به‌زی.

تَنَجَّحَ السَّيْلُ: لافاوکه هه‌لساو که‌وته
کله‌و و شت رادان و راپیچکردنی

هم‌چی هاته به‌ری هه‌شوگوتری:
(تَنَجَّحَ الرَّجُلان) دوو پیاوکه

شانازییان به‌سهر یه‌کدا کرد.

النَّجَّاحُ: ده‌گوتری: (سیل ناجح)

لافاوکی به‌هیزو شت رادمره هه‌

زموى ده‌پۆ و قه‌برغه‌ی تی ده‌خا هه‌

دمنگی ناو له‌که‌ناری روباو دمریا هه‌

ده‌گوتری: (سَمِعْتُ ناجح البحر).

الناجحة: دمنگی تیکه‌وه هاویشته‌نی ناو

له‌قه‌راغ دمریا.

النُّجَّاح: دمنگی که‌سیک قورگی هه‌وی

کردبێ گپیی له‌دمنگی دا په‌یدا بوو.

النُّجَّاحُ مِنَ الحَيوان: ناژه‌لیک تووشی

به‌زمین بووبی هه‌ ده‌گوتری: (بعير

نَجَّح).

النُّجَّاحَةُ: شه‌پۆل هاویشته‌نی دمریا به‌ بو

به‌ردمی له‌سهر هه‌لما‌لترئ هه‌والی
ناشیرین که رۆن ده‌بیته‌وه چیه‌و
چی نیه.

نَجَّحَ فُلان نَجْماً وَ نَجْماً: فلانکس
سهرکه‌وت، دمرجوو، به‌مرز گه‌یشته هه‌
به‌مه‌به‌ستی خۆی شاد بوو.

نَجَّحَ الأمرُ: کارکه ئاسان بوو، به‌رمو
ته‌واو بوون دمرپا.

أَنْجَحَ: بوو به‌ براوه‌و سهرکه‌وتوو.

أَنْجَحَتِ الحاجةُ: کارکه نه‌نجام درا،
جیبه‌جی بوو.

أَنْجَحَ اللهَ طَلِبَتُهُ: خودا گه‌یانده‌ی نامانجی
خۆی.

تَنَجَّحَتِ الأمور: نه‌نجامدانی کارمکان

به‌شوین یه‌کدا هاتن هه‌ ده‌گوتری:

(تَنَجَّحَتِ أحلامه) خه‌ونه‌کانی

به‌سهرکه‌وتویی بو هاتنه‌دی.

تَنَجَّحَ الحاجةُ: کارکه‌ی نه‌نجام دا،

کارمکه‌ی سهرخسته.

إِسْتَنْجَحَهُ الحاجةُ: داوای کرد ئیشه‌که‌ی

جیبه‌جی بکری.

النُّجَّاحُ: سهرکه‌وتن هه‌ رزگار بوون،

ته‌واو کردن هه‌ به‌مرز گه‌یشته.

النُّجَّاحُ: به‌مانا (النَّجَّاحُ) دی.

النُّجَّاحُ: ده‌گوتری: (رأي نجح) راو

بو‌چونیکی راست و دروسته هه‌ (رجل

نجح) پیاویکی صابیر و به‌و درێزه.

قەراغ ۵ گلەو فرپیدن و هاتنه
جونبوش.

النَّبُوخُ: دىگوترى: (مجر نجرخ)
دمرپايهكى پشيو و پر شه پؤل و
جونبوشه.

نَجَدَ الشَّيْءُ نَجْداً: شتهكه بهرز بؤوه.
نَجَدَ الأمرُ: كارهكه ناشكرا بوو دمركهوت.
نَجَدَ الطريقُ: ريگاكه پون بؤوه دمراندرئ
بهرو كوى دمرپوا.
نَجَدَ فلاناً نَجْداً: يارمهتى فلانكهسى دا و
هاوكارىي كرد.

نَجَدَ العَدُوَّ: بهسر دوژمن دا زال بوو.
نَجَدَ الأمرُ فلاناً: كارهكه فلانكهسى
نارحهت كرد.

أَنْجَدَ العَرَقُ نَجْداً: عارهق لهجهستهي
پهوان بوو.

أَنْجَدَ الرجلُ: بياوهكه: بههوى
نيشكردنهوه يان خهفتهو
شهرمكردنهوه عارهقى كرد.

نَجَدَ نَجْداً وَنَجَادَةً: نازا بوو (فهو نَجْدٌ
ونجيد).

نَجَدَ الأمرُ نَجْداً: كارهكه ناشكرا بوو
دمركهوت ۵ (فهو ناجد ونجيد).

أَنْجَدَ: بهرز بؤوه ۵ هاته ههرىمى
نهجيد، چوووه ولاتى نهجيد
كه به شيكه له حكومهتى (سعودية).

أَنْجَدَ فلاناً: يارمهتى فلانكهسى دا

كۆمهكى پىي كرد.

أَنْجَدَ الدُّعْوَةَ: جوابى بانگهوازييهكهى
دايهوه.

نَجَدَهُ: يارمهتى دا هاوكارىي كرد ۵ بوى
هاته مهيدان و بهرامبهري وهسا بؤ
شهر.

نَجَدَ البيتُ: مالهكهى پازاندموه به
پهردمو پاخهرو شتى وا.

نَجَدَ الوسائدُ ونحوها: باليفو
سهرينهكانى دوورين ۵ دىشگوتري:
(نَجَدَهُ الدهرُ) رۆژگار لهبؤتهى داو
فىزى زور شتى كرد.

تَنْجَدَ الشَّيْءُ: شتهكه بهرز بؤوه.

إِسْتَنْجَدَ: دواى زهعيف بوون و لاوازيى
بههيز بؤوه ۵ دىگوتري: (كان جباناً
فاستنجد) ترسنوك بوو دوايى نازاو
چاونهترس بوو ۵ (إِسْتَنْجَدَ على
فلان) سامى لهكابرا شكاو بهگزيىدا
چؤوه دوا شهوهى لهوه پيش لىي
دهترسا.

إِسْتَنْجَدَ فلاناً: داواى كۆمهكى و يارمهتى
لهفلان كرد ۵ دىگوتري: (إِسْتَنْجَدَنِي
فَأَنْجَدْتُهُ) هاوارى بؤ هيئام يارمهتيم
دا.

الْمُنَاجِدُ: يارمهتى دمر، پالېشت ۵
جهنگاوهر.

الْمِنْجَادُ: دىگوتري: (رجل مِنْجَادٍ)

پیاویکه زور به هانای لیقه و ماومه
دهچن زوو فریای دمکه وئ ه زور
دیته ولاتی نهجد، زور هاموشوی
هریمی نهجد دهکا.

المنجد: کهسیک ناومال بهراخهرو
پهردمو شتی و برازینیتسهوه،
بالیفو پشتی و شتی و بدوری و
ریکیان بخا.

المنجد: داریکه ههلاج بهکاری دههین
بو شیکردنهوهی خوری و لۆکه.
المنجد: کارهسات بهسهر هاتوو، بهلا
تووش هاتوو.

التاجود: شهراب ه قاپیکه شهرابی تییدا
دهپالتوری ه زمعههراڼ ه خوین
(ک: نواجید).

التجاد: حه ماهیهلی شمشیر ه (قایشی
شمشیر) ه دهگوتری: (هو طویل
النجد) قایشی شمشیرهکهی دریژه
واته: کابرا بوخوی بالابهززه.

المنجد: پیشهی خوری و لۆکه
شیکردنهوه ه پاسایهکه بو گهنج و
تازه پیگهیشتوان کویان دمکاتهوه و
رایان دینو و بی ئیشیان ناهیلئ.
التجاد: بهمانا (المنجد) دئ.

المنجد: بانو، زهوی بهرمزهوه بوو و مکوو
(بانووی مهقانی نیوان شاری
کهروک و چهچهه مان) کالای

ناومال ه (ک: نجود و نجاد).

نجد: بهشیکه له نیوه دوورگهی عهرهیی،
کهوتوته نیوان ولاتی حیجاز و
عیراقهوه ه شاعیره عهره بهکان زوریان
پیدا هه لداوه و نامازمیان به پاک و
خاوینی ئاو و ههوی کردوووه.
النجد: عارهق ه ههر کالایهک ناومالی
پن برازینریتسهوه.

النجد: دهگوتری: (رجل نجد) پیاویکی
ئیش له دهست هاتوووه کاری و
نهجام دمدا به کهسانی دی ناکرئ ه
(ک: انجاد).

النجد: نازییهتی له شهر دا ه (شرطه
النجد) بهشیکی هیزی پۆلیسه
که رهستهی بیتهلو ئوتۆمبیل و
پیداویستی فریاکه و تنیان ههیه
بهزوترین کات به هانای لیقه و ماو و
تین بو هاتوانهوه دهچن ه چورتم و
کارهسات و ترسو بیم ه (ک:
نجدات).

النجد: دهگوتری: (امراه نجود)
نافرمتیکی عاقل و خان و مانه ه
(ناقه نجود) حوشریکی ملدریزو مل
بهززه.

النجد: شیر ه پیاوی ئازاو چاو
نه ترسو ئیش له دهست هاتوو کاری
وادمکا به کهسانی دیکه نهجام

نادری ۵ غه مبارو کوست کهوتوو ۵
(ك: نُجَدَّ و نُجَدَاء).

نَجَدَه نُجَدَا: به ددان گهستی، گرتی،
قه پی پیندا کرد ۵ زور ویره ویری
به سردا کرد.

نَجَدَه: به مانا (نَجَدَه) دئ ۵ دهسگوترئ:
(نَجَدَتُهُ التَّجَارِب) نه زمون و
پوداوه مگانی پوژگار له بوته یان داوه
۵ (تَنَجَّدَ الْقَوْمُ عَلَى كَذَا) خه لکه که
له سهر نه وه کو بیوونه وه.

الْأَنْجَذَانُ: رومکیکی پزشکیه له پی پی
(الْخِمْمِيَّات) ه صمغیکی ئی
دمرده هیندرئ، پی پی دمگوترئ:
(الْحِلْيَت).

الْمُنَجَّدُ: دمگوترئ: (رجل منجَّد)
پیاویکی خاوهن نه زمون و قالبو و
له بوته دراوه.

النَّاجِذُ: ددان، کاکیله ۵ (ك: نَوَاجِذ)
دمگوترئ: (صَحِكَ حَتَّى بَدَتْ
نَوَاجِذُهُ) قاقا پیکه نی تا هه موو
ددانی دمرکه و تن ۵ (عَضَّ عَلَى
نَاجِذِهِ) دانی به خو یا گرت و له به رده م
کیشو ته نگز مگان دا پشوو دریز و
به صه بر بوو ۵ (عَضَّ عَلَى الشَّئِ
بِنَاجِذِهِ) شته که ی به ریک و پیک ی
نه نجام دا ۵ سوور بوو له سهری.

النَّجْدُ: قسه ی ره ق.

نَجَرُ فُلَانٍ نَجْرًا: فلانکس هه لاشی
تهختی بو خانومه که کرد.

نَجَرُ الْيَوْمِ: پوژه که زور گهرم بوو.
نَجَرُ الْحَشَبِ: دارمکه ی تاشی و تهختی کرد
۵ دارمکه ی راهینا.

نَجَرُ الْمَاءِ: ناومه که ی به به مردی سورومو بوو
گهرم کرد.

نَجَرُ نَجْرًا: به هو ی زور خواردنه وه تینوی
بوو ۵ (فهر نجران وهي نجران) ۵ (ك:
نجران).

أَنْجَرَ: کهوته مانگه گهرمه گانه وه.
أَنْجَرَ فُلَانًا: ناوی گهرمی پیشکهشی
فلانکس کرد بو خواردنه وه.

نَجَرُ الْكَلَامِ: قسه که ی ناراسته کرد.
الْأَنْجَرُ: برپوانه ماده ی (انجر) له پی پی
هه مزدا.

الْمَنْجَرُ: دارتاشخانه ۵ شوینی دارتاشی.
الْمَنْجَرُ: نامیریکه داری پی له رنه
دمدرئ ۵ رهنده ی دارتاشی ۵
لیخو رپینی جه له به حوشر
به خیرایی ۵ دمگوترئ: (رجل مِنْجَرٍ)
پیاویکه حوشر به خیرایی ئی
دهخو پی.

الْمَنْجَرَةُ: به مردی سورکراوه که ناوی پی
گهرم بکری.

الْمَنْجَرُ: خولخلو که به کی گهورمیه ناوی
پی دمرده هیندرئ له بیر ۵ چه رخ و
فه له ک.

- النَّاجِرُ: نهو مانگانهی هه‌وایان تیدا
گهرمه ۵ مانگه‌کانی جه‌نگه‌ی
گهرما.
النَّجَارُ: بنو بنیچه.
النَّجَارَةُ: نهو توپک‌ل و ورده دارانه‌ی
له‌مه‌کینه‌و رهنده‌ی دارتاش
دمکه‌ویته خوار.
النَّجَارَةُ: پیشه‌ی دارتاشی.
النَّجَارُ: دارتاش.
النَّجْرَانُ: گریژمنه‌ی دمرگا ۵ نهو دونده
خرپه‌ی دمرگای له‌سهر دهموپیته‌وه ۵
تینو.
النَّجْرُ: ورده‌ی داری تاشراو ۵ بنیچه ۵
گهرما.
النَّجْرُ: تینوایه‌تی زور به‌هوی زور
خواردنه‌وه یان به‌هوی خواردنی
ئاوکی‌شه‌وه، نه‌م جوړه تینوایه‌تی
توشی ئاده‌میزادو گیانله‌به‌ری
تریش ده‌بی.
النَّجْبَةُ: هه‌لاشه ته‌خته؛ سه‌مقی مال
به‌ته‌خته دار ۵ ناوی گهرمکراو
به‌به‌مردی سورهمو‌بوو ۵ جوړه
خواردنیکه له‌شیرو ئاردو پو‌نو
دروست دمرکری.
نَجَزَ الشَّيْءُ نَجْزًا: شته‌که‌ی ته‌واو بوو
نه‌نجام درا ۵ دهمگوتری: (نَجَزَ الْعَمَلُ وَ
نَجَزَتِ الْحَاجَةُ).
نَجَزَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ته‌واو کردو
- نه‌نجامی دا ۵ دهمگوتری: (نَجَزَ الْعَمَلُ وَ
نَجَزَ الْحَاجَةُ، وَ نَجَزَ بِالْحَاجَةِ) خیرا
کارمه‌کی نه‌نجام دا.
نَجَزَ الشَّيْءُ نَجْزًا: شته‌که‌هاته دیو
نه‌نجام درا.
نَجَزَ الْكَلَامُ: قسه‌که بپا.
أَنْجَزَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی نه‌نجام دا.
أَنْجَزَ الْقَتِيلَ: زمیری کوشنده‌ی ئاراسته
کردو زوو گیانی دمرچوواند.
نَاجِزَةُ الشَّيْءِ: په‌له‌ی له شته‌که‌دا کردو
خیرا نه‌نجامی دا.
نَاجِزَةُ الْحَرْبِ: شهری له‌گه‌ئدا کردو دزی
وهستا.
نَجَزَ الشَّيْءُ: بو زهمده‌پو‌یی له‌مانای
(نَجْزَةُ) دی.
تَنَاجَزَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که شهریان بوو
به‌گز په‌کدا چون و خو‌ینی په‌کتریان
رشت.
تَنَجَزَ الشَّيْءُ: هه‌وای نه‌نجامدانی
شته‌که‌ی دا ۵ دهمگوتری: (تَنَجَزَ
الْحَاجَةُ وَ تَنَجَزَ الرَّعْدُ).
تَنَجَزَ الشَّرَابُ: زهمده‌پو‌یی و ئیلحاحی
کرد له خواردنه‌وه‌ی شهرابه‌که‌دا.
إِسْتَنَجَزَ الشَّيْءُ: به‌مانا (تَنَجَزَةُ) دی.
النَّاجِزُ: حازر به‌دمه‌ست و خیرا ۵
دهمگوتری: (بعته ناجزاً بناجز) حازر
به‌حازر فروشتم ۵ دهمگوتری:

(لایاع غائب بناجز) همرز به حازر
نافرورشئ ۵ (وعد ناجز) به لئینیکه
هاتوته دی.

النَّجْزُ: به مانا (النَّجْزُ) دئ.
النَّجِيزُ: دهگوترئ: (وعد نجیز) وادهیه که
حبیه جئ کراوه.
النَّجِيزَةُ: پاداش ۵ دهگوترئ: (لأنَّجِزْكَ
نَجِيزَتِكَ) به لئین بی چاکه و پاداشی
چاکه کردنه که ت بدهمه وه.

نَجِسَ الشَّيْءُ نَجَسًا: شته که پیس بوو، یان
هر خوی پیسه ۵ دهگوترئ: (نَجَسَ
الثَّوبَ) قوماشه که پیس بوو (نَجَسَ
فُلَانٌ) فلانکهس به درپه وشت و بهد
رهفتار بوو.

نَجَسَ نَجَاسَةً: به مانا (نَجَسَ) دئ.
أَنْجَسَهُ: پیسی کرد، قیزه مونی کرد.
نَجَسَهُ: به مانا (انجسه) دئ ۵ یان پاکئ
کرده وه و پیسای پیوه نه هیشت ۵
دهسگوترئ: (نَجَسَ الصُّبِّيَّ) نوشته و
دووعای به منداله که وه هه لواسی
بوئه وهی چاوهارو جندوکه کاری لئ
نه که ن.

تَنَجَّسَ الشَّيْءُ: شته که پیس بوو، پیسی
پیوه نووسا، پیسی تیکه لئو بوو.
تَنَجَّسَ فُلَانٌ: فلانکهس خوی له پیسی و
شوینی پیس پاراست.
النَّجَاسُ: پیسای، پیس ۵ دهگوترئ:

(داء ناجس) دهردیکی پیسه و
دهرمانی نیه.

النَّجَاسَةُ: پیسی ۵ بهزاراوهی شهرع
نه ندازه یه که پیسیه ده بیته
هۆکاری نادرست بوونی نویژ.
النَّجَسُ: به مانا (النَّجَاسَةُ) دئ ۵
دهگوترئ: (فُلَانٌ نَجَسَ) فلانکهس
دل پیس و تاوانکارو به درپه وشته ۵
قورئان دهفرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ﴾.

النَّجَسُ: دهگوترئ: (فُلَانٌ نَجَسَ
السَّارِیْلَ) فلانکهس شپروال پیسه ۵
(داء نَجَسَ) دهردیکی پیسه دهرمانی
نیه ۵ (ك: انجاس).

النَّجِيسُ: بؤ موبالهغه له مانای
(النَّجَسُ) دئ.
نَجَسَ الشَّيْءُ النَجِيسَ: شته
شاراوه که ی وروژاندو دهری هیئا.
نَجَسَ الْحَدِيثَ: قسه که ی بلاو کرده وه.
نَجَسَ الدَّابَّةَ: ولاخه که ی دمنه دهنه دا
بوئه وهی بیته دهر یان تیوهی ژهنی و
دمنه دهنی دا بوئه وهی هه موو هیزی
خوی به کار بیئن بؤ خیرا پویشن.

نَجَسَ فُلَانٌ فِي الْبَيْعِ رَغْرَةً: فلانکهس
له نرخ ی کالاکه ی زیاد کردو زه و
زه مکاری ئ له نجام دا ۵ له
موزایه ده کردندا نرخ ی زیادی کرد.

فَجَشَّ النَّارَ: ناگره که ی هه لگیر ساند.

تَنَاجَشُ الْقَوْمِ فِي الْبَيْعِ وَغَرَوْهُ: خه لکه که به نه زانی یان بۆ مه به ستو چاو به سته کی ی که سانی دیکه نرخ ی کالاکانیان به رز کردموه.

إِسْتَنْجَشَ الشَّيْءُ: به مانا (نَجَشُهُ) دئ.

الْمُنْجَاشُ: ره خنه گرو عه یب و دۆز مردوه له شت ۵ سیر مه به که دمپخه نه نیوان دوو پیسته وهو پیکیانوه دمدر وئ.

الْمُنْجَشُ: به مانا (الْمُنْجَاشُ) دئ.

الْمُنْجُوشُ: دمگوترئ: (قول منجوش)

قسمه ی که درۆو هه لبه ستر وه.

النَّاجِشُ: نهو که سه یه نیچیر

رادمپه پئنی یان هه لی دمفر پئنی

بۆ نه وه ی به نزی که راو که ره که دا

برۆن و فرسه تیان لی بیئ.

النَّجَاشُ: تیلمه سیر مه به که دوو پیستی

پیوه لیک دمدر ون.

النَّجَاشِي: نازناوی پاشای حه به شه یه.

النَّجَاشُ: دمگوترئ: (رجل نجاش)

پیاویکی به توانایه بۆ شیکردنه وه ی

شته شار وه کان و دهر خستنیان.

النَّجُوشُ: به مانا (النَّجَاشُ) دئ.

فَجَعَ الشَّيْءُ نَجْعاً: شته که سوود به خش

بوو کاری گه ری هه ی دمر که وت ۵

دمگوترئ: (نَجَعَ الدَّوَاءُ فِي الْعِلِيلِ وَ نَجَعَ

الْعَلْفُ فِي الدَّابَةِ وَ نَجَعَ الْقَوْلُ فِي سَامِعِهِ وَ

نَجَعَ الْعِقَابُ فِي الْمَذْنَبِ).

فَجَعَ الْكَلَأُ نَجْعاً وَغَرَعاً: له شوینی شیاوی

خۆی دا هه وئی له وهری دا.

فَجَعَ الْمَكَانَ: هاته شوینه که و تئیدا

نیشته جئ بوو.

فَجَعَ الصَّبِيُّ اللَّبَنَ: شیر ی دا به منداله که و

بهو شیر ه بهرو مرده ی کرد.

فَجَعَ نَجْعاً: بهدوی له وهر دا گه را بۆ

ناژه له کانی.

أَنْجَعَ الشَّيْءُ: به مانا (نَجَعَ) دئ.

إِنْجَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که رۆیشتن گه را ن

به دو له وهر دا بۆ ناژه له کانیان.

إِنْجَعَ فَلَاناً: چوو بۆلای فلان که س

به مه به سستی نه وه ی شتیکی

ده سته که وئ لی.

تَنْجَعَ فَلَانٌ بِالْدم: فلان که س خوینا وئ

بوو.

إِسْتَنْجَعَ بِالشَّيْءِ: سوودی له شته که

بینی.

إِسْتَنْجَعَ الْمَكَانَ أَوِ الْكَلَأَ: له شوینه که دا

نیشته جئ بوو ۵ له له وهر گه را

له شوینی شیاوی خۆی دا.

الْمُنْجَعُ: شوینیک له وهر و ناوی هه بی و

ناژه لدار بۆی بجئ ۵ ده سگوترئ:

(فَلَانٌ مِنْجَعُ الطَّالِبِينَ) فلان که س

جیگا و نو می دی ناتا جان وه

پیدا و یستییه کانیان جیبه جئ ده کا.

النَّاجِعُ: دِمْگوتری: (طعام ناجع) خواردنیکیکه باش به جهسته دمهکوی و بهناسانی همزم دمیج ۵ (دواء ناجع) دهرمانیکی سودبهخشه، شیفاهینه.

النَّجْعُ: شوینی نیشتهجی بوونی خیل، هوبهی خیل.

النَّجْعَةُ: گهران بهدوا لهومرو ناودا بؤنازل ۵ چوون بؤلای مرقفی سهخیو بهخشنده بهمهبهستی دمهستهکوت ۵ دموتری: (هر نجعی) نهو جیگای هیوامه ۵ (هذه ليست بدار نجعة) نهو مال و هوبیه بهکهلکی نهو نایه بؤی بگوئزیهوه. النَجْرُ: همر خواردن و خواردنهمیهک سود بهخش بیج ۵ دمهکوتری: (ماء نجور) و (لبن نجور).

النَّجِيعُ: بهمانا (النجور) دئ ۵ همروا ناوه بؤ خوین لهناو جهستهدا ۵ خوینی جهرگو دل.

نَجَفَ الشَّيْءُ نَجْفًا: شتهکهی هه لکولی و ناومهی پان و پوپ کرد ۵ دمهکوتری: (نَجَفَ الْبَرَّ وَ نَجَفَ الْإِنَاءَ).

نَجَسَ الشَّيْءُ: شتهکهی بریهوه ۵ دمهکوتری: (نَجَسَ الشَّجَرَةَ).

نَجَسَ الْعَنْزُ: گوانی بزنهکهی بهست بؤنهوهی شیر و شک بکا.

نَجَفَ الشَّاةُ: شیر وشک کهری بهگوانی ممرکهوه هه لواسی. نَجَفَ: بؤ موبالهغه لهمانای (نَجَفَ) دئ.

نَجَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهرز کردهوه. نَجَفَ لَهُ مِنَ الشَّيْءِ: لهشتهکه ههنیکی بؤ جیا کردهوه بؤی وهلانا.

إِنْتَجَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی له بیخ دهرهینا ۵ دمهکوتری: (إِنْتَجَفَ مَا فِي الضَّرْعِ) دوا تنوکی شیر ناو گوانهکهی دادوشی ۵ همروا دمهکوتری: (إِنْتَجَفَ الرِّيحُ السَّحَابَةَ) ږشهباپهکه ههرمهکهی بهتال کرد.

إِسْتَنْجَفَ الشَّيْءُ: بهمانا (إِنتجفه) دئ. الْمِنْجَافُ: سوکانی کهشتی، سهوئی کهشتی نهوهی ږوی کهشتی و بهلهمی ږن ناراسته دمهکری.

الْمِنْجُوفُ: دمهکوتری: (رجل منجوف) ږیاویکی ترسنوکه.

النَّجَافُ: شتیک بهرز بیتهموه بهسمر شتی تردا ږوانی ۵ دمهکوتری: (نجاف الغار ونجاف الباب) ۵ همروا ناوه بؤ نهو شتهی لهسمر گوانی نازل دمهستری بؤنهوهی شیرمهک وشک بکا.

النَّجْفُ: تهپولکهو بانو ۵ (ك: نِجاف). النَّجْفَةُ: شوینیکی دریزموبوه لهناو

- شیودا بهوئنه‌ی راسته دیوار ناوی
سهرناکه‌وئ ۵ همروا ناوه بو
کۆمه‌لێک گۆڤی کارمبایی
به‌شیومیه‌کی جوان لیکراون و
دیمه‌نیان جوانه‌و پوناکی باش
په‌خش ده‌که‌ن پێیان ده‌گوترئ:
(سورمه‌یا) به‌ناوی کۆمه‌له
ئه‌ستیره‌ی سورمه‌یای ئاسمان
ناونراون ۵ ناوه‌دی کۆمه‌له‌ لب
به‌ده‌ه‌وران ده‌وری دا که ره‌شه‌با
شوئنه‌کی ئی بکاو لێی رادا تاومک‌وو
به‌شتینی ئی دئ و هه‌لۆل ببی.
النَّجْفَةُ: که‌مێک شت ۵ ده‌گوترئ:)
اعطه غفَةً من اللبن قومه شیریکی
بده‌ری.
التَّجْرُفُ: بو زنده‌م‌پ‌وی له‌مانای
(التَّاجِف) دئ.
التَّجِيفُ: به‌مانا (التَّجْرُف) دئ ۵ تیریک
که سه‌رمه‌تیرمه‌کی درێژ بی.
نَجَلُ الحِیوان نَجَلًا: گیانه‌بهرمه‌که
به‌خیرایی پ‌وی، تیز تیبه‌ری.
نَجَلَتِ الارضُ: زه‌وی سه‌وز بوو، پ‌ومکی
نه‌جیلی پ‌واند.
نَجَلُ الرَّثَّة: مندا له‌که‌ی کرد به نه‌ه‌مو
ومه‌هی خۆی.
نَجَلُ الارضِ للزراعة: زه‌وییه‌که‌ی کێلا بو
کشت و کاڤ.
- نَجَلُ المرعى: له‌وم‌پ‌مه‌کی گرده‌موه کرد
به‌داس ۵ به‌داس و ماراغان له‌وم‌پ‌مه‌کی
دوره‌ه‌وه.
نَجَلُ عَنُوهُ بالرمح: به‌رمب له‌دوژمه‌که‌ی
دا، پ‌میی ئاراسته‌ی دوژمه‌که‌ی کرد ۵
ده‌شگوترئ: (فلان ینجل الناس)
فلانک‌س عه‌یب و په‌خنه له‌خه‌لک
ده‌گری.
نَجَلُ الرجل: شه‌قیکی له‌بیاومه‌که هه‌لدا
خولانده‌وه، په‌راندی.
نَجَلُ نَجَلًا: حاوی گه‌وره بوو جوان بوو ۵
چاو بپاله بوو.
نَجَلَتِ الشَّجَةُ: برینه‌که گه‌وره‌و پان بوو
هه‌واره بوو (فهو أنجل وهي نجلاء).
أنجل الرادي: دۆله‌که پ‌ومکی نه‌جیلی
پ‌واند.
أنجل الدابة: پ‌ومکی نه‌جیلی کرده
له‌وم‌پ‌ری و لاخه‌که.
إنجل فلان: فلانک‌س بو ناهه‌رمه‌که‌ی
خزمی بپاویکی هه‌لب‌زارد مندا لی
لێی ببن ۵ پان فه‌حلیکی پ‌سه‌نی
هه‌لب‌زارد بو چاککردنی مایه‌نه‌که‌ی
لێی.
تَنَجَلُ القوم: خه‌لکه‌که زاوژپیان کرد ۵
پان کێشه‌و نیزاعیان ئی په‌یدا بوو.
سَنَجَلُ الرادي: دۆله‌که پ‌ومکی
نه‌جیلی ئی په‌یدا بوو.

إِسْتَنْجَلُ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ه‌ی دهره‌ئینا.

الْإِغْمِيلُ: ب‌روانه نهم ماده‌یه له پیتی (ههمزه)دا.

الْمِنْجَلُ: ده‌گوترئ: (رجل مِنْجَلُ) ب‌یاویکی مندان زوره.

سِنَانِ مِنْجَلٍ: سه‌ره پ‌مب‌یکی وه‌هایه برین گه‌وره ده‌کا هه‌واره‌ی گه‌وره ده‌خاته جه‌سته‌وه.

هُوَ مِنْجَلُ هَذَا الْأَمْرِ: نه‌و ب‌یاوی نهم کارمیهو لئی د‌م‌زانئ ه ه‌م‌روا وش‌ه‌ی (مِنْجَلُ) ناوه بۆ د‌اس‌ی گیادرون د‌اس‌ی دروینه ه (ک: مناجل).

الْمِنْجَلَةُ: ئام‌یرکی د‌و‌فاق‌ه لایه‌کی جه‌س‌پاوه لایه‌کی هات‌و‌چ‌وی پ‌ئ ده‌کرئ وه‌کوو گیره به‌کاردئ بۆ گرتنی شت، کورد پ‌یی ده‌ئ‌ین: جه‌ره‌و مه‌نگه‌نه.

النَّجَلُ: مندان ه ده‌ش‌گوترئ: (هو کریم النجل) نه‌و وه‌جا‌خ‌زاده‌و ره‌وش‌ت ب‌مرزه ه ناوی ناو زه‌ل‌کاو ه چالایی و زل‌کاو.

النَّجْلَاءُ: ده‌گوترئ: (طعمة نجلاء) زه‌بریکه برینه‌ک‌ه‌ی گه‌ورمیه ه (ليلة نجلاء) شه‌ویکی دریزه.

النَّجِيلُ: روه‌کیکه له‌پ‌یری (النجيلية)یه ته‌مه‌ن دریزه ه گه‌ل‌اک‌ه‌ی وه‌کوو گه‌ل‌ای گه‌نم وایه‌و له‌و کورتره به‌سه‌ر زه‌وی دا بلا‌و ده‌بی‌ته‌وه

به‌له‌کانی زور گ‌ری گ‌ری‌یا‌وی‌ین گ‌ری‌کانی لَیْک ن‌زیک‌ن له‌زه‌وی‌و زاریک دا زور د‌ه‌روئ ئاو‌ب‌ل‌ری، به‌ کوردی پ‌یی ده‌گوترئ: (فریزو).

نَجْمُ الشَّيْئِ نَجْمًا وَنَجْمًا: شته‌که د‌ه‌ر‌که‌وت‌و هه‌لات ه ده‌گوترئ: (نَجْمَتِ الْكَوَاكِبِ وَ نَجْمِ النَّبَاتِ وَ نَجْمَتِ السِّنِّ).

نَجْمٌ لَهُ رَأْيٌ: راو بۆ‌جون‌یکی بۆ به‌یدابوو ه (نَجْمٌ فِيهِمْ شَاعِرٌ) شاع‌یر‌کیان ت‌یدا هه‌ل‌که‌وت.

نَجْمُ الْمَالِ: ماله‌ک‌ه‌ی وه‌جبه وه‌جبه دایه‌وه. أَنْجَمَ الشَّيْئُ: شته‌که د‌ه‌ر‌که‌وت هه‌لات. أَنْجَمَتِ الْمَطَرُ: بارانه‌که وه‌ستایه‌وه. أَنْجَمَتِ عَنْهُ الْحُمَّى: له‌رزوتاک‌ه‌ی له‌کۆل بۆوه.

نَجَّمَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س چا‌ود‌یری نه‌سه‌ت‌یره‌کانی کرد به‌گو‌یره‌ی کات‌و شی‌وه‌ی رۆ‌ب‌شت‌نیان و لاف‌ی نه‌وه‌ی ئی دا که به‌و هۆ‌یه‌وه هه‌والی نه‌ینی دا‌هات‌وو د‌م‌زانئ.

نَجَّمَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی کرده وه‌جبه وه‌جبه.

نَجَّمَ عَلَيْهِ الدِّينُ: قه‌رزه‌ک‌ه‌ی بۆ کرد به‌ قیست‌و وه‌جبه.

إِنْجَمَ: وازی هی‌نا ه کۆتایی هات ه ده‌گوترئ: (الْإِنْجَمُ الشَّتَاءُ) زستان کۆتایی هات.

تَنْجُمُ: به‌شوین گيا بئ ږمگو
پيشانه‌که‌دا ږوئى و عهرزى بؤ
هه‌لکه‌ند ۵ چاودېرى نه‌ستېرمکانى
کردو له‌گه‌تيان دا شه‌وبېدار بوو.

النَّجْمُ: دمراوى ئى ږزگار بوون که‌لئىنى ئى
قوتار بوون ۵ ږبيازى ئى
چؤنه‌دمروه ۵ مه‌عدمن و کان ۵
کانه‌زېږو زيو و شتى له‌و جوړه ۵
دمگوترئ: (مَنْجَمُ الفحْم) و (مَنْجَمُ
الحديد).

الْمِنْجَمُ: ههر شتېك له‌جه‌سته‌و
قه‌بارمېه‌ك دا هه‌لثوئى و
بهرزبېته‌وه ۵ دمگوترئ: (مِنْجَمَا
الرجل) دوو قاپه‌رمقه‌ى قاج ۵ نه‌و
ئاسنه‌ى له‌ناو مرآستى ته‌رازودا قيت
بوته‌وه، که‌پېى دمگوترئ زوبانى
ته‌رازوو ۵ ههر شتېك سينگى پئ
داگوترئ، و مگوو چه‌کوش.

الْمَنْجَمُ: نه‌ستېرمناس؛ که‌سېك
چاودېرى نه‌ستېره بكا ۵ به‌ديارده‌ى
هاتوچؤى نه‌ستېره‌كان ږوداوه
نه‌پنى و داهاتوهمكانى سه‌رزموى
ديارى بكاو لافى غه‌پېزانى ئى بدا.
النَّجَامُ: به‌مانا (النَّجْمُ) دئ.

النَّجْمُ: نه‌ستېره، قه‌بارمو جه‌سته‌ى
ناسمانى که‌ ږوناكى پيوه‌ ديارى و
تا نه‌ندازمېه‌ك شوئىنى له‌ئاسمان دا

ديارى كرابئ، بؤ نمونه و مگوو خؤر
۵ كراوه به‌ناو بؤ كؤمه‌له‌ نه‌ستېره‌ى
سوره‌پيا ۵ كاتى ديارى كراو بؤ
دانه‌موى قهرز يان نه‌نجامدانى كار ۵
رومكېك قه‌دو لاسكى نه‌بئ ۵ شتى
بئ بناغه ۵ دمگوترئ: (ليس لهذا
الأمر نَجْم) ثم نيشه بئ بنه‌مايه.

النَّجْمَةُ: ههر ږومكېك قه‌دو لاسكى
نه‌بن ۵ به‌زورى به‌ږوه‌كى نه‌جيل
دمگوترئ.

النَّجِيمُ مِنَ النَّبَات: روه‌ك كه‌چروزه
دمكاو په‌كه‌مجار سهر دمردېنئ.

تَنْجَمَةُ: جوړلاندى، و مرى سوړاند هه‌له‌و
گيږى كرد ۵ دمگوترئ: (تَنْجَمُ فِي
أَمْرِهِ) له‌كارى خؤى دا سهرى سوړما
۵ چه‌واشه بوو نه‌پزانى چى بكاو
چؤن بكا.

نَجَاً فَلَا نَجْماً: فلانكه‌سى به‌ناشېرىن
ترين شيوه‌ گه‌راندموه.

نَجَاً مِنْ نَجَاءٍ وَنَجَاً: له‌نه‌زيه‌تو گيژاوى
نه‌و ږزگارى بوو

نَجَاً نَجَاءً: په‌له‌ى كرد.

نَجَاً الْفُصْنُ: لقه دره‌خته‌كه‌ى بږى.

نَجَاً الْجِلْدُ عَنِ الْجَزْرِ: پېستى نازله‌

سهر ږاوه‌مکانى که‌وئ كـرد ۵

پېسته‌كه‌يانى داپنى.

نَجَاً فَلَا نَجْماً: به‌نه‌سپايى و به‌سرته

قەسى لەگەن فلان کرد.

انجى فلان: ھاتە سەر تەپۈلكە

زەۋىيەك، ھاتە سەر گردېك ۋ

ناۋسكى خۇي خالى كىردەۋ، تېر

تسى گەندىن.

انجى فلان: فلانكەسى لەۋ چورتىم

نارەھەتتە ھەيىو پىزگارى كىرد.

ئىنجى الشىئى: شتەكە بەسەر گىردو

تەپۈلكەكەۋە بەجى ھىشت.

ئىنجى فلان: فلانكەسى پىزگار كىرد.

ئىنجى ارىش: زەۋىيەكەى بەرز كىردەۋ

لەترسى ئەۋە نەۋەكەۋو ئاۋ

داپپۇشى.

ناجا، مناجا: بەسەرتەۋ لەدىلى خۇيا

قەسى لەگەن كىرد ۋ دىشگوتى:

(بات ائىم يىناجى) خەۋ خەفەت

شان ۋ مىلى گىرتىن شەۋ بىدىارى كىرد.

ئىنجى: لەسەر تەپۈلكەكە دانىشت.

ئىنجى القوم: خەلكەكە ھەندىكىان

سەرتە سەرتىان لەگەن يەك كىرد ۋ

دىشگوتى: (الھوم تىنجى فى صدره)

خەۋ خەفەت دېنە دلىمەۋ

سەرماتىكە لەدىلى دىمەن سەرتە

سەرتىانە لەگەنلى دا.

ئىنجى فلان: فلانكەسى كىردە ھاۋپىنى

خۇي ۋ سەرتەسەرتى لەگەنلى دا كىرد.

تەنجى: ھەۋلى دا تەپۈلكەۋ

گىردۈلكەكەكى دىست بىكەۋى.

ئىنجى: خۇي لەپەنا تەپۈلكەكە دا

ھەشاردا ۋ خۇي خزانىدە پەنا

تەپۈلكەكە بۇنەۋەى خۇي خالى

بىكاتەۋە.

ئىنجى المحدث: كابىراى بى دىستىۋىز

بەناۋ پان بەشتى تىر خۇي پاك

كىردەۋ.

ئىنجى الرجل: پىاۋەكە ھەۋلى

پىزگارپوۋنى دا.

ئىنجى من الشىئى: لەشتەكە پىزگارى

بوۋ.

ئىنجى الشىئى: شتەكەى پىزگار كىرد.

النجى: شۋىنى پىزگار بوۋون ۋ ھەر

تەپۈلكەۋ گىردېك لەزمۋى تەخت

بەرز بوۋىتەۋە.

النجاء: پىزگار بوۋون ۋ شۋىنى

پىزگارپوۋون ۋ ھۆكارى پىزگار بوۋون ۋ

دىشگوتى: (ھو بىناجە من كذا)

(والصدق منجاة) ۋ پاستگۋى

ھۆكارى پىزگارپوۋنە.

الناجية: ھوشىرى خىرا پۇ، خۇشپۇ.

النجا: سىكچوۋون ۋ پان نەخۇشپىيەك

بىيىتە ھۆكارى سىكچوۋون.

النجا: ھەرشىتىك پىراپىۋ ھىپى درابى ۋ

مىۋلاك ۋ پىرۋو پالى دىرەخت كە

پىكراپىتەۋەۋ ھىپى درابى.

نجا الذبيحة: پىستو پىخۇلەۋ شتى واى

نازەلى سەربىراۋ.

نَجَا الرَّجُلُ: پۇشاكى داكەندىراو و

فېندىراوى بياو.

النَّجَاءُ: دىگوتىرى: (ناقة نَجَاة) خوشترىكى

خۇشپۇيە ۋ تەپۇلكە، گىرد.

النَّجَاوَةُ: دىشتايى ۋ مەزرا ۋ مەودا ۋ

دىگوتىرى: (بيني وبينه نَجَاوَة).

النَّجْوَةُ: ھەرشىتىك لە ورگ بېتە

دىرمەھ لە تېر و تىس و پىسايى ۋ

ھەور بارانى خۇى بارانلىقى و

پۇشتىتى.

النَّجْوَةُ: تەپۇلكە و گىردۇلكە ۋ

دىگوتىرى: (هو بنجوة من هذا

الأمر) ئەو لەم كارە دوورە.

النجوى: سىرتە و قىسە كىردى بە

ئەسپايى ۋ خەلكانىك قىسە

بىئەسپايى بىكەن و كەس قىسەكەيان

نەبىستى.

النَّجِيُّ: بانگكەرو قىسە لەگەن كەر ۋ

دىگوتىرى: (هو نجى فلان) ۋ نەينى

پەنامەكى ۋ خوشپۇ، دىگوتىرى:

(يعبر نجى).

النَّجِيَّةُ: بانگكەر ۋ ئەمەى دىگەپتە ناو

دىلى ئادەمىزادىمەھ لەخەم و خەفەت و

چورتە ۋ دىگوتىرى: (باتت في صدره

نجية أسهرته) ۋ دىگوتىرى: (ناقة نجية)

خوشترىكى خوشپۇيە.

نَحَبَ فُلَانٌ نَحْبًا: فلانكەس فۇتۇى لەخۇ

گىرت.

نَحَبَ فِي الْعَمَلِ: لەكارەكەدا زۇرى ھەمۇن

دا، كۇشىشى كىرد.

نَحَبَ عَلَيْهِ: خۇى بەسەردا دا.

نَحَبَ بكذا: گىرمۇ كىرد بەوہ.

نَحَبَ الْبَاكِي نَحْبًا وَنَحِيًّا: لەپىرمەى گىريانى

دا، دىنگى گىريانى ئى بەرز بۇوہ.

نَحَبَ الْإِنْسَانُ نَحْبًا: مەرفەكە ھەلامەت و

كۆكەى تووش يۈو ۋ (فهو ناحِب وهي

ناحية).

نَحَبَ: بۇ زىندەپۇى لەماناى (نَحَبَ) دا

دى.

نَاخَبَ فُلَانًا: گىرمۇ لەگەن فلان كىرد.

نَاخَبَ إِلَى فُلَانٍ: دادگايى كىردنەكەى

بىردە لای فلان.

إِنْتَحَبَ الْبَاكِي: خەفەتبارەكە لەپىرمەى

گىريانى دا ۋ دەستى كىرد بەگىريان.

تَنَاخَبَ الْقَوْمُ: خەلگەكە وادەيان

بەپەكەرى دا بۇ ئەنجامدانى كارىك و

بۇ ماومەك.

النَّخَابُ: كۆكە.

النَّخَبُ: فۇتۇو نەزىر ۋ گىريانى بەكۇن و

بەدەنگ ۋ ئەمۇ شتەى گىرمۇ لەسەر

دىگوتىرى ۋ دىبىتە گىرمۇ لەسەر كراو ۋ

كاتى گىرمۇ و ماومەكەى ۋ دىگوتىرى:

- (قضى فلان نجبه) فلانكەس مرد ۵
 قورئان دمه رموى: ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبَهُ﴾.
 النَجْبَةُ: پشك، قورعه.
 نَجَتْ نَجْتاً وَغَيْتاً: نالاندى، نركاندى.
 نَجَتْ الشَّيْءُ نَجْتاً: شتهكەى تاشى توپكىلى
 لى كردهوه ۵ دموگوتري: (نَجَتْ الْحَجَرُ)
 بهردهكەى تاشى.
 نَحْتَهُ السُّفْرُ: سەفەر كزو لاوازی كرد.
 نَحِتَ فلان على الكرم: فلانكەس لەسەر
 سەخاومتى دروست بووه، سەخاومت
 تىكە لاوى پىكەتەى بووه.
 نَحِتَ الْجَبَلُ: كۆمەكەى تاشى.
 نَحِتَ فلاناً: يان (نَحِتَ عَرْضَهُ) عەيبى لى
 گرت، غەيبەتەى كرد.
 نَحِتَ فلاناً بالعصا: بەگۆچان لەفلانكەسى
 دا.
 نَحِتَ الكلمة: وشەكەى تاشى لەدوو وشە
 ومكوو (بَسَمَلٌ) واتە (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ) (حَتَفْتُهُ) اتە: حەنەفەى و
 شافەيعى.
 إِنْتَحَتِ الشَّيْءُ: شتهكە داتاشرا ۵
 دموگوتري: (نَحْتَهُ فَأَنْتَحَتِ).
 إِنْتَحَتِ الشَّيْءُ: بە تەشوى و ڕەندەو
 شتى وا لەشتهكەى گرت لى تاشى.
 الْمِنْحَاتُ: نامىرى تاشين ومكوو تەشوى و
 ڕەندە.
- الْمُنْحَتُ: ئەمەل و بنەما ۵ دموگوتري: (هر
 من مُنَحَتٍ صَدَقَ) ئەو لە ئەمەل و
 بنەماى راستگۆيى پەيدا بووه.
 الْمُنْحَتُ: بەمانا (الْمِنْحَاتُ) دى ۵ (ك:
 مَنَحِتُ).
 النِّحَاتُ: سروشت.
 النِّحَاتَةُ: ئەو توپكىل و پېرۆ پالەى لەدار
 دەتاشري.
 النُّحْتُ: تەبىعەت و سروشتى شت ۵
 دموگوتري: (الكرم من نخته).
 النُّحَيْتُ: تاشراو ۵ (جمل نَحِت) حوشترى
 كزو لاواز ۵ (حافر نَحِت) سمى ولاخ
 كەبەهوى ڕۆپشتن بەشوينى زبەردا
 سوابى ۵ شتى بى نرڤو هيجو پوج
 لەهەر جۆره شتێك بى ۵ نالەو دادو
 فيغان.
 النُّحَيْتَةُ: سروشت ۵ دموگوتري: (هر
 كزيم النُّحَيْتَةِ) ئەو پياوه سروشت
 پاك و وەجاخزادەپە ۵ كۆلەسە
 هەنگ؛ قەدى دارى كلۆر بوو
 ناومەكەى بەناگرو شتى تر لوس
 دموگوتري و هەنگى تیدا بەخيو دموگوتري
 ۵ بەكوردى پى تاشى دموگوتري:
 (كۆلەس).
 نَحْ غَيْحاً: نالاندى، نركاندى.
 النِّحِيحُ: دنگىكە لەناو بۆشايى
 جەستەى خۆى دووبارەى دماكەتەوه.

نَحْرُهُ نَحْرًا: له گهردنی دا، سهری بری ۵
 دهمگوترئ: (نحر الأمور علماً)
 نیشه گانی به باشی جیبه جئ کردن.
 نَحَرَ الْعَمَل: کاره کی له سهرمقادا
 جیبه جئ کرد، زوو نه نجامی دا.
 نَحَرَ الشَّيْء: روی له شته که کرد ۵
 دمگوترئ: (داری نَحَرَ داره) خانوهم
 روی له خانوهم که یه تی ۵ (دارهم تنحر
 الطريق) خانوهم که یان روی له
 پښکه که یه.
 نَاخِرُهُ: شمړی له گهل دا کرد.
 نَاخِرُهُ عَلَى الْأَمْرِ: له سهر کاره که
 دهمده مئ و کښه ی له گهل نایه وه،
 بهرموړوی بؤوه، بهرمهرمکانی کرد.
 نَحَرَ الْإِبِل: حوشرمکی سهربري.
 انْتَحَرَ الرَّجُلُ: پیاوهم که به هوپه که له
 هوپه کان خوی گوشت.
 انْتَحَرَ السَّحَابُ: هه وره که بارانی
 هه لږشت، بارانباراندن کرایه وه.
 انْتَحَرَ الْقَوْمُ عَلَى الْأَمْرِ: خه لکه که
 له سهر کاره که سوور بوون.
 تَنَاحَرَ الْقَوْمُ فِي الْقِتَال: خه لکه که شمړی
 باشیان کرد.
 تَنَاحَرَ الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْء: خه لکه که
 له سهر شته که سووربوون ۵
 دهمگوترئ: (تَنَاحَرَتْ مَنَازِلُ الْقَوْمِ)
 مه نزل و باره گای خه لکه که

بهرامیهر به یه که بوون.
 الْمُنْحَارُ: که سیك زور نازل سهر بری ۵
 دمگوترئ: (هو منحر إبل) واته زور
 سه خیه و میوانی زورن.
 الْمُنْحَرُ: شوینی سهربرینی نازل ۵
 قورته مه ی مل.
 النَّاحِرَةُ: قورته مه ی مل، نه و شوپنه ی
 له قورگ دا به رزبؤته وه ۵ دوو
 نیسقانی که وانه یی جومزگه ناسان
 شه پیلکی شان و قه قه سی پښه وه
 پښکه وه دمه ستنه وه.
 النُّحَارُ: بؤ موباله غه له مانای (النَّاحِر)
 دئ ۵ دمگوترئ: (هر نَحَار لِلْإِبِل)
 سه خی و میوان نه وازه.
 النُّحْرُ: لای زوروی سنگ، خوار قولکه ی
 گمردن ۵ دهمگوترئ: (جلس في نحر
 فلان) له بهرامیهر فلان دا دانیش.
 نَحْرُ الشَّهْرِ: سهرمتای مانگ ۵ (عيد النحر)
 جه ژنی قوریان.
 النُّحْرِي: زانای لیها تو له زانینی خوی دا
 ۵ (ك: نَحَارِي).
 النُّحُورُ: بؤ موباله غه له مانای (النَّاحِر)
 دا دئ.
 النُّحْيُ: سهربرپاو، کوژاو ۵ (ك: نُحْرِي
 ونحائر).
 النُّحْيَةُ: سهربرپاو ۵ (ك: نُحَاثِر).
 نَحَرَ الشَّيْءِ نَحْرًا: شته که ی پال پیومه نا،

هه‌لینگی دا دمنه‌دمنه‌ی دا ۵ دمگوترئ: (نَحَسْتُ الدَّابَّةَ،
 (نَحَزَ الدَّابَّةَ) به‌پاژنه بیی دمنه‌دمنه‌ی
 و‌لاخه‌که‌ی دا ۵ لیی خوړی ۵ ناو‌زمنگی
 له و‌لاخه‌که‌ دا ۵ شته‌که‌ی وردوهاړ کرد
 له‌ناو دمسکه‌وان دا کوتای.

نَحَزَ فِي صدره: مسته‌کۆل‌ی له‌سنگی دا.
 نَحَزَ نَحْزًا: کۆکه‌ی گرت ۵ دمگوترئ: (نَحَزَ
 الرجل ونَحَزَت الدابة).
 نَحَزَ الميوان نَحْزًا: گیانله‌به‌رمکه دمرديکی
 توشبوو زوړ به‌توندی ده‌کۆکی ۵ (فهر
 نَحِيزَ).

الْمِنْحَازُ: شتیکه ومکوو سندۆل و هاومن
 شتی تیدا دمگوترئ.

النُّحَازُ: نه‌خو‌ش‌یی‌ه‌که تووشی
 گیانله‌به‌مران دمبی زوړ به‌توندی
 کۆکه‌یان ئی دمپړئی.

النُّحَازَةُ: پارچه گوشت.
 النُّحِيْزَةُ: لیدراو ۵ دمگوترئ: (ناقة نحيزة)
 خوشتریکه لیی دراوه باریکایی ژوور

سمى ولاخ، واته: زمنگی دمستی ۵
 هه‌روا ناوه بۆ که‌مه‌ر به‌ندو قایش
 به‌شتین ۵ به‌عادت له‌سه‌ر جزداشه‌و
 شتی وا دمبه‌ستری ۵ دهماری زه‌وی
 که‌تون‌دو پته‌و بی ۵ سروشتو
 ته‌بی‌عه‌ت، دمگوترئ: (هو کریم
 التحيزة) نه‌و پیاوه سه‌خی سروشته.

نَحَسَهُ نَحْسًا: ماندوی کردو زیانی پی

که‌پاند ۵ دمشگوترئ: (نَحَسْتُ الدَّابَّةَ،
 ونَحَسَهُ الْجَذْبُ).

نَحَسَ: به‌دو شوم توشی هات، نه‌گبه‌تی
 گرتی.

نَحَسَ: شوم بوو.

نَحَسَ: شوم بوو نه‌گبه‌تی گرتی.

النَّحَسَتِ النارُ: ناگره‌که دووکه‌لی زوړ
 بوو.

نَحَسَ الاخبار: له هه‌واله‌که‌ی کۆلیه‌وه.

إِنْتَحَسَ: تیشکاو توشی نه‌گبه‌تی بوو ۵
 دمگوترئ: (إِنْتَحَسَ حظه).

تَنَاحَسَ: تیشکا.

تَنَحَّسَ: برسی بوو، خو‌ی برسی کرد ۵

دمگوترئ: (كَنَحَسَ لَشَرْبِ الدواء)

خو‌ی برسی کرد بۆنه‌وه‌ی دهرمان
 بخواته‌وه‌و کاریگه‌ر بی.

تَنَحَّسَ الاخبار وعنه: به‌دوادا چوونی بۆ
 هه‌واله‌که‌ کردو له‌هه‌واله‌که‌ی
 کۆلیه‌وه.

إِسْتَنَحَسَ الاخبار: به‌دوادا چوونی بۆ
 هه‌واله‌که‌ کرد.

النَّحَسُ: نه‌وه‌ی دمبی‌ته هۆکاری
 په‌یدا‌بوونی شومو نه‌گبه‌تی.

النُّحْسُ: غه‌مبارو خه‌فۆک.

النُّحَامُ: مس، عونصوریکي فلزییه به

زوړی ږمگی سووره ۵ هه‌روا ناوه بۆ

نه‌و وردو پارچانه‌ی له‌ناسن

(فهر غیض و هی غیضة).

نَاغَضَةُ: پیکیشی لی کرد.

إِنْتَحَضَ الشَّيْءُ: به مانا (نَحَضَهُ) دی.

النَّحْضُ: گۆشتی کۆبۆوه و سواری

به کبوو ه (ك: غرض و نحاض).

النَّحْضَةُ: پارچه گۆشتی گهوره.

نَحَطَ نَحْطاً: لرفه و گفهی کرد له بهر

ماندوو بوون یان به هوی رق هه ئسان

دەنگی گریان له سنگی دا دەنگی

دایه وه.

نَحَطَ الْعَامِلُ: کرێکاره که جهختی له خوی

کرد بۆ نه وهی ئیش زیاتر بکا ه و مکوو

چۆن جل کوت که جل دهشوا له سه ر

به رد به دارو شه بکه به توندی لی

دهدا.

نَحَطَ السَّائِلُ: سواله که ده کرد.

نَحِطَ الْفَرَسُ: نه سه په که توشی نه خۆشی

سی بوو پی توپی.

النَّحْطَةُ: نه خۆشییه که توشی سی و

جگه ری و لاخه به رزو حوشر ده پی

که م وا هه به چاک بیته وه.

النَّحِيطُ: نرکه نالاندن، کولی گریان

که له ناخ دابی و بجی و دمر نه بر پدی.

نَحَفَ نَحَافَةً: کزو لاواز بوو به سروشت

گۆشتن نه بوو په نه وه دالگۆشت بوو

(فهر نحيف).

نَحِيفَ نَحْفاً: په نه وه دالگۆشت بوو.

ده بیته وه له کاتی کوتانی دا ه

دو که لی بی بلیسه ناگر.

النَّحَاسُ: مسگر، مس فروش.

النَّحَاسَةُ: پیشه ی مسگری.

النَّحْسُ: ماندوو بوون و زیان پیگه یشتن

ه دهگوتری: (امر نحس) کاریکی

چه واشه و ناخۆشه ه (یوم نحس)

پۆزی ناخۆش و پر به لاو کاره سات ه

که خیر و خۆشی تیدا نه بی.

النحیس: دهگوتری: (عام نحیس) سالی

گرانی و قاتو قری.

نَحَصَتِ الْأَنَاءُ: دینه که مرکه نه مونده

ه نه وه بوو ناوس نابیه ه یان باری لی

نانری ه (له ی غیص و غوص).

نَحَضَ لَحْمُهُ نَحْضاً: گۆشته که ی که می

کرد.

نَحَضَ فُلَانٌ: فلانکهس کز بوو.

نَحَضَ الشَّيْءُ: توپکی له شته که دامالی؛

سپی کرد ه دهگوتری: (نَحَضَ مَا عَلَى

العظم من اللحم) چی گۆشتی به سه ر

نیسقانه که وه بوو دایهالی.

نَحَضَ فُلَانٌ: پیکیشی له فلان کردو زۆری

داوا لی کرد.

نَحَضَ السَّنَانُ: نووکی شم شیرمه که تیزو

باریک کرد.

نَحَضَهُ الدَّهْرُ: پۆزگار زیانی پی گه یاند.

نَحَضَ نَحْضَةً: هه نه وه بوو، گۆشتی گرت ه

انْحَلَّ المرضُ أو الهمُّ: خەم و خەفەت بى
هیزو لاوازی کرد.

النَّحِيفُ: کزو لاواز ۵ دمگوترى: (نحيف
الدين) و (نحيف الأمانة) ناپين لاواز،
نەمانەت نەپاریز.

فَحَلَ عَمَلًا: باریک بوو، لاواز بوو ۵
دمگوترى: (فَحَلَ جسمه) (فهو ناجِل
ونحِل).

فَحَلَ فَلَانًا نَحْلًا: شتیکی بەدیاریی دا
بەفلا نکەس.

فَحَلَ الْمَرَاةَ: مارمیی دا بەژنەکە.
فَحَلَ فَلَانًا الْقَوْلَ نَحْلًا: قسەکەى پال فلان
داو نەشی گوتبوو.

فَحَلَ فَلَانًا الْمَرْضَ: نەخۆشی فلانکەسى
لاواز کرد.

فَحَلَ نَحْلًا: بەمانا (نَحَلَ) دئ.

فَحَلَ نَحْلًا: بەمانا (نَحَلَ) دئ.

انْحَلَّ المرضُ: نەخۆشی لاوازی کرد.

انْحَلَّ الشَّيْءُ: شتەکەى بەدیاری پێدا.
نَحَلَ شَيْئًا مِنْ مَالِهِ: شتیکی لەمال و
سامانی خۆی پێدا.

إِنْتَحَلَ الشَّيْءُ: لافى ئەوەى ئى دا ئەو
شتە هى ئەو، هى ئەویش نەبوو
درۆی کرد ۵ دمگوترى: (إِنْتَحَلَ فلان
الشَّيْءَ) (إِنْتَحَلَ فلان هذا الرأي).

إِنْتَحَلَ مَذْهَبٌ كَذَا: خۆی پال فلان
پێبازو مەزھەب داو پابەندى

پێنمایەکانى بوو.

تَنَحَّلَ الشَّيْءُ: لافى هەبوونی ئەو شتەى
لە خۆى دا لێدا.

النَّحَالُ: هەنگ بەخۆکەر (هەنگدار).

النَّحَالَةُ: پێشەى هەنگدارى ۵ کەسێک
هەنگ بەخۆ بکا بەمەبەستى
سود وەرگرتن لە هەنگوین و
مێومەکەى.

النَّحْلُ: بەخشش و عەتا ۵ مێشەهەنگ.

النَّحْلُ: بەخشش ۵ شتى بەخۆپرايى
بەخسراو.

النَّحْلُ: بەخشش.

النَّحْلَةُ: بەخشش ۵ فەرزو واجب و
پێویست ۵ ناپین و بیروباوەر ۵ داواى
بى بناغە.

النَّحِيلُ: کزو کۆلەوار ۵ دمگوترى:
(رجل نحيل).

نَحَمَ نَحْمًا: کۆکى، نالاندی، نرکاندى.

نَحَمَ السُّبُعَ: دڕندەکە نەپراندی، دەنگى
بەهیزی ئى هات.

النَّحَامُ: بالنسبة لکە لەشیوەى قازو

مروارى ۵ ملی درێزو قاجی درێزو
دەندوکی گەوانەیی هەیه ۵ ئەوانەى
جەستەیان گەورمیه پەنگییان
ومردبیه، بچوکهکانیان پەنگیان
سپى و قەراخى بالیان پەشه،
لەقەراخ دەریاو شوینی گەرم دەژیا،

بَرْيُوى لىسەر دانەۋىلەۋ كىرمۇ
قەۋاقىغە ۋ لە ۋلاتى مىصر پىنى
دەگوتى: (البشروش).

النَّحَامُ: بۇ موبالەغە لەماناى (الناجم)
دى ۋ دەشگوتى: (رجل نحام)
پىاۋىكە لەبەر كۆكە كۆك گۈيى
لەقسەى ھاۋلەكەى نىيە.

نحى: نىيە.

نَحْنُ: نىكەنرىكى كىرد ۋ نالاندى ۋ
كۆكەكۈكى بوو.

تَنْحَنحُ: بەمانا (نَحْنُ) دى.

النَّحْنُ: پىاۋى بەخىل ۋ پۇرد كە داۋايان
لن كىرد بۇ بەخشش كۆكە دىننەتە
خۇى.

نَحَا الى الشَّيْءِ غَرَأَ: مەيلى بۇلای شتەكە
كىرد.

نَحَا الشَّيْءِ: قەصدى شتەكەى كىرد.

نَحَا الشَّيْءِ عَنْهُ: شتەكەى لن
دوورخستەۋە.

نَحَى اللبَنَ غِيَاً: ماستەكەى ھەزاند.

أَنَى فِي سِيَرِهِ: لە پۇيشتىنى دا لايەكى
پىگاكى كىرت.

أَنَى عَلَيْهِ: پۇى تىكىرد.

أَنَى لَهُ بِالشَّيْءِ: شتەكەى بۇ پواندىن ۋ
دەگوتى: (أَنَى لَهُ بِسَهْمٍ) تىرى بۇ
پاداشت.

نَاحَا: ھەرىكە لەۋ دوانە بەرمۇ پۇى

يَهَكَ رُؤِيشَتَن.

نَحَى عَلَيْهِ بِالشَّيْءِ: شتەكەى بۇ
پانواند.

نَحَى الشَّيْءِ: شتەكەى دوورخستەۋە،
لەشۋىنى خۇى لای دا ۋ دەگوتى:
(نَحَى فَلَانًا عَنْ عَمَلِهِ) فلانكەسى لە
ئىشەكە لادا.

إِنْتَحَى: مەيلى لايەكى كىرد.

إِنْتَحَى لَهُ: بۇى پانواند.

إِنْتَحَى عَلَيْهِ: پىشتى پى بەست.

إِنْتَحَى فِي الْأَمْرِ: دىسۋى لەئىشەكەدا
ئەنجام دا، تىنى دايە خۇى ۋ ھىزى
تەۋاۋى بەكارھىنا ۋ دەگوتى:
(إِنْتَحَى الْفَرَسُ فِي عَدْوِهِ).

إِنْتَحَى الشَّيْءِ: قەصدى شتەكەى كىرد.

تَنْحَى: خۇى گۈشەگىر كىرد، كەۋتە

قوزبىنكەۋە ۋ لاجوو دووركەۋتەۋە
ۋ دەگوتى: (نَحَا قَتْنَى).

تَنْحَى لَهُ: قەصدى كىردو پىشتى پى
بەست.

الْمُنْحَاةُ: پىرمۇى ئاۋ كە قورتو پىچ بى
ۋ دەشگوتى: (هُوَ مِنْ أَهْلِ الْمُنْحَا)

ئەۋ كابراپە بىگانەيەۋ خىزى نىزىك
نىيە.

الْمُنْحَاةُ مِنَ الْقِسْيِ: تىرى ئەستۋورو

گەۋرە ۋ ئەگەر بۇ خوشتر بوو
مەبەست خوشترى دوگ زلە.

النَّاحِي: زاناو شارمزا لهزانستی نهحوذا
 ٥ (ك: لُحاة).

الناحية: دمفەرو لای شت ٥ دمگوترئ:
 (جلس ناحية الدار) لهلای خانومکه
 دانیشتووہ.

النَّحْوَاء: هه لئەرزین، شەپلە ٥
 خۆکیشانەووہ، خۆ لیکیشانەووہ.

النَّحْرُ: قەصبدو مەبەست ٥ دمگوترئ:
 (نَحْرُ نَحْوَة) ٥ پێگا ٥ دمفەرو
 جیهەت ٥ هاوشیوہ ٥ ئەندازە ٥ جۆر
 ٥ هەروا ناوہ بۆ زانییارییەک:
 کەحالتەو چۆنیەتی ناخری وشە
 پێ دەزاندرئ لەروی ئیعرابو
 بیئاوہ پێی دمگوترئ: (نەحو).

النَّحْوِي: نەحوزان، شارمزا لهزانستی
 نەحوذا.

النَّحْصِي: هیزە پۆن ٥ جۆریکە لە
 خورمای تازە گەییو ٥ تیریکە
 سەرمەترمەکی پان بێ.

النَّحِيَّة: دمگوترئ: (هو نَحِيَّة الشدائد)
 ئەو هەدمەفو نامانجی بەلاو
 کارماتە.

نَخَبَ نَخْبًا: پالڤتە شتەمەکی وەرگرت ٥
 کاکلە شتەمەکی برد.

نَخَبَ الْعَيْد: دلی نیچیرمەکی دەرھێنا.
 نَخَبَتِ الْحَرْبُ فَلَانًا: شەڕ فلانکەسی
 ترسنۆک کردووہو لاوازو بێ هیزی
 کردووہ.

نَخَبَ قَلْبُهُ نَخْبًا: ترسنۆک بوو (دل ترساو
 بوو).

النَّخَب: مندالی ترسنۆکی بوون.
 النَّخْبَةُ: هەلێ بزارد، پەسەندی کرد ٥
 لەهەلبزاردن دا دمنگی پێدا.

الْإِنْتِخَابُ: هەلبزاردن ٥ یاساو پێسایەکە
 شیوو کاتو شوێنی بەدمستور پان
 بە لانیحەپەکی قانونی دەست
 نیشان دەرئ بۆ مەبەستی
 هەلبزاردن نوێنەمرانی گەل
 لەپەرلەمان دا پان بۆ هەلبزاردن
 سەرۆکی ولات.....

الْمُنْتَخِبُ: ئەو کەسە مافی دەرنگدانی
 هەپەو هاوبەشی ئەو پەرۆسەپە
 دما.

الْمُنْتَخِبُ: هەلبزارا؛ ئەو کەسە لە
 هەلبزاردن دا دمنگی پێ دەرئ ٥
 ئەو کەسە زۆرینە دەرنگ
 بەدمست دێنێ لە هەلبزاردن داو
 براومە.

الْمِنْخَابُ: دمگوترئ: (رجل مِنْخَاب)
 پیاویکی هیچو پوچو بێ خێرە
 زمعیضو ورە پوخواو.

الْمِنْخُوبُ: کزولواز بوو، لەر بوو گوشت
 پێومەماو.

النَّاخِبُ: بەمانا (الْمُنْتَخِبُ) دئ.
 النُّخَابُ: پەردمەپە بەدموری دلەومەپە،
 پێی دمگوترئ: (جِلْدَةُ الْفَزَاد).

النَّخْبُ: دمگوتری: (رجل نخب)

پیاویکی ترسنوکه ۵ شهره ناوی
گهوره ۵ قومه شهرابیک مروف
دمیخواتهوه بو تهنلروستی و میانهی
برادهرایهتی.

النَّخْبَةُ: کومه نیک هه لبراردمین له مهر
جوړو پمگه نیک بن ۵ دمگوتری:
(جاء في نخبة أصحابه).

النَّخْبَةُ: ترسنوکه.

النَّخِيبُ: دمگوتری: (قلب نخيب) دلی
داوشاو، داپزاو (رجل نخيب) پیاوی
عهقل توراو، عهقل نهماو، بی
عهقل.

نَخَجَ السَّاءُ: کوندهکه یان شهره ناوی نی
جوو.

نَخَجَ السَّيْلُ الرَادِي نَخْبًا: لافاوکه له لاو
نهولای شیومکهی داو دهنکی نی هات.
نَخَجَ الْقَرْيَةُ: کوندهکهی هه ژاند ۵
راپوشاند ۵ هینایی و بردی.

نَخَجَ الدُّلُو فِي الْبَنَرِ: دۆلچهکهی له ناو
بیرمهکه دا جولاند بۆنهوهی پر بی
له ناو.

إِسْتَنْجَجَ: دواي پمقبون نهرم بوو.

النَّجَاجَةُ: تهراپی، تهپشوح.

نَجَّ نَحًا: بهگورجی و بهتموژم رۆی.

نَجَّ الْإِبِلَ نَحًا: حوشترمهکی تاوداو تییهوه
ژمنی بۆ نهوهی خیرا برپوا ۵ دهنکی دا

بۆنهوهی بیخ بخواو پالکتهوی.

النَّخُ: ناخی دل، قولایی دل ۵ دمگوتری:

(هذا من نخ قلبي) ۵ همروا ناوه بو

فهپرش و پاخهری دریز ۵ لاکیشی.

النَّخَةُ: تاودان لیخوپینی بهکجار ۵

هه والیک راستی و دروی لیك

حیانه کړتیهوه ۵ ورده باران دمه

باران.

النَّخَةُ: حوشتری بارمهر یان حوشتری

ناو هه لکیشان بهناعور و شتی وا.

النَّخْذَاذُ: کهشتیهوان، خاومن کهشتی.

نَخَرَ نَحْرًا وَغَيْرًا: بهلوتی قسهی کرد.

نَخَرَ الْحَالِبُ النَّاقَةَ نَحْرًا: شیردۆشهکه

لمبۆزی حوشترمهکی خوراند بۆنهوهی

شیر بداو بهخۆشی بلۆشری.

النَّخِرُ: کونه لوت ۵ (ك: مناخر).

النَّخُورُ: بهمانا (النَّخِرُ) دی ۵ (ك:

مناخیر).

النَّاخِرُ: نهو کهسهی بهکونهلوتی

دمفیشکینئ ۵ دمشگوتری: (ما بالدار

ناخر) کهس له خانومهکه دا نیه ۵

همروا ناوه بو بهرازی زینه خرو ۵

گویندریز.

الناخِرَةُ مِنَ الْعِظَامِ: ئیسقانیك مؤخی

تیدابی، واته ئیسقانی کلور ۵ همروا

وشه (الناخِرَةُ) ناوه بو نهسپ، بو

گویندریز.

النَّخْرَةُ: پېشه‌وهی لوت ۵ په‌کټک له‌کونه لوت.

النَّخْرَارُ: وه‌جاخزاده‌ی به‌فیزو خۆبه‌زلزان ۵ ترستۆک ۵ لاواز.

النَّخْرُورُ: خوشتریکه تا لب‌وژی نه‌خورپنی شیرنادا.

النَّخِيرُ: فیشکه ۵ فینگه ۵ دمنگ دم‌برپین به‌لوت.

نَخْرَبُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی کون کرد.

النَّخْرُوبُ: کونی بچوک ۵ (ک: نخارب).

نَخْرِيبُ النَّحْلِ: خانه‌ی شانه هه‌نگوین؛ نه‌و کونه بچوکانه‌ی هه‌نگ له‌میو دروستیان ده‌کا بۆنه‌وه‌ی هه‌نگوینیان تیدا کۆبیته‌وه.

نَخْرُهُ بِحَدِيدَةٍ نَخْرًا: به‌نه‌فیزه تیوه‌ی ژمنی.

نَخْرُهُ بِكَلِمَةٍ: به‌هسه دلی نازاردا.

نَخْسُ الذَّابَّةِ نَخْسًا: له‌سمتی ولاحه‌که‌یه‌وه ژمنی بۆنه‌وه‌ی خیرا بپروا یا نه‌که‌له‌که‌یه‌وه ژمنی بۆنه‌وه‌ی باش بپروا.

نَخْسُ الرَّجُلِ رِيهَ: پیاوه‌که‌ی دهنه‌دمنه‌دا، نیزعاجی کرد، ده‌ری کرد.

نَخْسُ الْبَكْرَةِ: کونی به‌که‌مه‌که‌ی به‌پوازو شتی وا ته‌نگ کرده‌وه ۵ دوا‌ی نه‌وه‌ی فراوان بوو ۵ (فه‌ی منخرسه و نخیس).

نَخْسُ الْبَعِيرِ وَغَوَ نَخْسًا: خوشترمه‌که توشی

نه‌خۆشی ورگ شوژی و زۆربوونی گۆشتی بنده‌ستی بوو ۵ یا نه‌توشی گروپی بن کلکی بوو ۵ (فه‌و منخرس).

تَنَاحَسَتِ الْقَتْمُ: مه‌رو بزنه‌کان له‌سه‌رما خربوونه‌وه‌و پالیان له‌یه‌که‌دا.

تَنَاحَسَ الْفَرَانُ: زلکاوه‌کان ناوی هه‌ندیکیان چوووه ناو هه‌ندیکیانه‌وه.

الْمِنْخَسُ وَالْمِنْخَاسُ: نه‌فیزه یا نه‌هر دارو ئاسنیک ولاحی پی ئی بخوردری.

النَّاحِسُ: ده‌ردیکه توشی بنده‌ستی خوشتر ده‌بی ۵ هه‌روا گروپی توشی بنکلکی ئاژه‌ل ده‌بی ۵ که‌له‌کیوی گه‌نج.

النَّخَاسُ: نه‌وه‌ی کونی به‌که‌ره‌و شتی وای پس ته‌سک ده‌که‌رتنه‌وه ۵ کۆله‌که‌یه‌که‌ له‌مه‌ره‌و نه‌وبه‌ری دیوه‌خانه‌ی مال ده‌چه‌فیندری.

النَّخَاسَةُ: نه‌و پوازو شتانه‌ی کونی به‌که‌ره‌ی پی ته‌سک ده‌که‌رتنه‌وه ۵ پیه‌شی ته‌سک کردنه‌وه‌ی کونی به‌که‌ره.

النَّخَاسُ: فروشیاری ئاژه‌ل و کۆپله ۵ جه‌له‌بچی.

النَّخْمُ: که‌له‌کیوی گه‌نج.

النَّخِيسُ: شوپنی ئی به‌ستنی قه‌پاسه‌و چه‌بل له‌که‌زاوه‌ی بچوک به‌سه‌ر پشته‌ی خوشتره‌وه.

النَّخِيسَةُ: ماستی مهر و بز

به تیکه لای و تامی مزر که

له شیرینی و مزی تیکه لای و بوی

رونده که ره.

نَخَسَ الرجلُ نَخْشاً: پیام که لاواز بوو.

نَخَسَ فلاناً: نازاری فلانکه سی دا

هه لایناو خستیه جم و جول

دمگوتری: (نخس الدابة) و لاهه که

دمه دمه دا.

نَخَسَ الشيءُ: توپکلی له شته که کرده و

کاکله شته که گرت.

نَخَسَ الشيءُ نَخْشاً: شته که لای خواروی

پزی که لکی نه ما.

نَخَسَ الرجلُ نَخْشاً: پیام که کزو لاواز

بوو.

تَنَخَّشَ إلى كذا: چوو بولای فلان شت.

نَخَصَ نَخْصَةً: کزو لاواز بوو پیستی

چرچی تیکه و ت.

نَخَصَ الكِبْرُ أو المرضُ الحیرانَ: پیری یان

نه خویشی هه یوانه که لای لاواز کرد.

نَخَصَ لَحْمَهُ نَخْصاً: گوشتی نه ما، کزو

لاواز بوو.

انْخَصَ الكِبَرُ أو المرضُ: پیری یان

نه خویشی لاوازی کرد.

انْخَصَ لَحْمَهُ: به مانا (نخص) دی.

النَّخِصُ: نه و که سهی پیری کزو

کوله واری کردی و دمگوتری:

(عجوز ناخص) پیری که پیری کزو

لاوازی کرده و پیستی چرچ و لویج

کرد.

نَخَطَ إلى القوم نَخْطاً: له نکاو یک هاته دمر

بوناو خه لکه که.

نخط علیه: ته که بیوری کرد به سه ریا.

نَخَطَ به: قسهی ناشیرینی ناراسته کرد،

جوینی پیدا.

النَّطْطُ: مؤخ و نه و ناوهی له و پلداش

دایه.

نَخَعَ بالحق غرماً: ددانی به حق و راستی

دا نا.

نَخَعَ الذبیحة نَخْماً: زیدمروی کرد

له سه ربړینی گوشتیه که دا نوخا

شه و کیشی هه لیری.

نَخَعَ العودُ نَخْماً: چله داره که ناوی تی ترا،

ناوی تیکه را.

انْخَعَ عَنْ أرضه: له زموی و زیدی خوی

دوور که و ته و.

تَنَخَّعَ السحابُ: به مانا (التخع) دی.

تَنَخَّعَ فلان: فلانکه سه به لغه می فری دا.

الْمَنَخَعُ: شوینی برپنه و هی نوخا

له نیوان مل و سه ردا.

النُّخاع: دمزه دماریکه له ناو عه مودی

فهقه روی پشت دایه و په پوهسته به

می شکوه.

النُّخاعة: به لغه که له قورگه و دپته

دمر.

نَخَفَ نَخْفًا وَغِيْفًا: فیشکандی، دهنگی خوئی
 به لوت دهر بری ۵ پرماندی لوتی خوئی
 پاک کرده ۵ پژمی.
 انْعَفَ: زوری مشه مش و گنه گنه کرد.
 النُّخَافُ: گورموی، خوف، کاله.
 النُّخْفَةُ: جالایی له سر کیو.
 نَخَلَ الشَّيْءُ نَخْلًا: شته که ی بیژیه وه.
 نَخَلَ الدَّقِيقُ: نارد که ی بیژا ۵ (نَخَلَ
 الكلام).
 نَخَلَ السَّحَابُ الْمَطَرَ: هور بارانی باراند.
 نَخَلَ الشَّيْءُ: بوزیدم پژمی له مانای
 (نَخَلَهُ) دی ۵ دمگوتری: (نَخَلَ
 السَّحَابُ الْمَطَرَ) هورمه که زوری باران
 باراند.
 انْتَخَلَ الشَّيْءُ: له شته که باشه که ی
 هه لیژارد.
 انْتَخَلَ السَّحَابُ الْمَطَرَ: هور بارانی
 باراند.
 تَنَخَّلَ الشَّيْءُ: به مانا (انْتَخَلَ) دی.
 الْمُنْخَلُ: بیژنگ ۵ (ك: مناخل).
 النُّخَالَةُ: سهر کوپزر، سو ۵ نه وه ی
 ده مینیتته وه له بیژنگه که دا دوی
 له بیژنگ دان.
 النُّخْلَةُ: دار خورما.
 النُّخَيْلَةُ: شتی له بیژنگ دراو و پالفته
 کراو ۵ دمگوتری: (بَذَلَ لَهُ نَخِيلَةً
 قَلْبَهُ) پالفته ی دلی پیدا.

نَخِمَ نَخْمًا: گورانی باشی گوت.
 نَخِمَ نَخْمًا: زمانی گراو هسه ی بی نه کرا.
 نَخِمَ نَخْمًا: به لقه می هری دا.
 النُّخَامَةُ: به لقه م.
 نَخِنَخَ: به په له پژمی.
 نَخِنَخَ الْإِبِلُ: حوشرمه که پیخ دا ۵
 دمگوتری: (نَخِنَخَ بِالْإِبِلِ).
 نَخِنَخَ فَلَانًا: فلانکه سی ترؤ کرد، دهری
 کرد.
 تَنَخَّنَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه که پیخی
 خوارد: پالک هوت ۵ دمگوتری:
 (نَخِنَخَهَا تَنَخَّنَتْ).
 نَخَا نَخْوَةً: شانازی کردو خوئی بهزل زانی.
 نَخَا فَلَانًا نَخْوًا: مه دخی فلانکه سی کرد.
 نَخِيَ نَخْوَةً: شانازی کردو خوئی به گه وه
 زانی.
 انْخَسَى: پیاو متی و پهوشتی بهرزی
 زیاده بیان کرد.
 انْتَخَسَى: شانازی کردو فیزی کردو
 لوت بهرزی نواند.
 انْتَخَسَى عَلَيْنَا: شانازی به سهر دا کردین.
 انْتَخَسَى مِنْ كَذَا: خوئی له و شته
 پاراست و بیژنی ن کرده وه.
 اسْتَنْخَسَى مِنْهُ: خوئی ن پاراست و بیری
 ن کرده وه.
 انْتَخَرَهُ: پیاو متی و مهردایه متی ۵ فیزو
 خو به زل زانی.

فَدَاَ اللَّحْمَ نَدَاً: گوشته‌کەى برژاندى
پيشاندى ۵ به‌وه: که خستیه ناو
ناگرموه و ژېر پشکوو ژېلى خست.

فَدَاَ الْمَلَّةَ: ھولکه ناگردانى دروست کرد
تەندورى داناو ناگرى تېدا کردموه بۆ
نان برژاندى و شتى وا.

النَّدَاةُ: سوراى دمورى خۆر له‌کاتى
هەلاتن و ناوابوونى دا.

النَّدَاةُ: توپژىكى گوشت که ږمگى
له‌وى ترى نه‌چى ۵ پارچه ږومگى
که به‌جياو دوور له‌وى تر ږوابى.
النَّدَى: سوراى خۆر له‌کاتى هەلاتن و
ناوا بوونى دا.

النَّدِيَّةُ: ھمر خواردنیک به پيشاندى
له‌ژېر ناگردا يان به‌برژاندى
به‌که‌لکى خواردن بى ۵ دمگوترى:
(لحم ندى).

فَعَبَ فُلَانًا إِلَى الْأَمْرِ نَدْبًا: ځانکه‌سى بانگ
کرد بۆ ئەنجامدانى کارمکه.
فَعَبَ الْمَيْتَ: مردووه‌کەى لاواندموه وایه
شېره‌ى بۆ کرد.

فَعَبَ الْجُرْحُ نَدْبًا: برینه‌که شوپنه‌کەى ږهق
هەلات ۵ ځمماغه‌ى کرد.

فَعَبَ جِسْمَهُ: جهسته‌ى شوپنى برینى پيوه
دیارن.

فَعَبَ نَدَابَةً: چوست و چالاک بوو ۵ گورج و
گۆل ږابه‌ږى.

انْدَبَ جِسْمَهُ: شوپنه‌کەى به‌جهسته‌وه

جى هېشت ۵ دمگوترى: (نزلت به
ضائقة فاندېته) چورتى و کيشه‌په‌کى
توش بوو ئاسه‌وارى به‌جهسته‌په‌وه
جى هېشت.

فَدَّ بِهِ لِلْأَمْرِ: ناردى بۆ ئەنجامدانى کارمکه
۵ کارمکه‌ى خسته ئەستوى خوى.

إِنْتَدَبَ الشَّيْئُ: شته‌که ئاسان و
به‌يدىست بوو ۵ ناشکرا بوو ۵
دمگوترى: (خذ ما انتدب) نه‌وى
حازرو ئاسان به‌دمست دى نه‌وه
بهره بۆ خوت.

إِنْتَدَبَ لِلْأَمْرِ: خوى بۆ کارمکه تهرخان
کردو هه‌ولئى ئەنجامدانى داو په‌له‌ى
کرد بۆ جېبه‌جى کردنى.
إِنْتَدَبَ فُلَانًا لِلْأَمْرِ: بانگى ځانکه‌سى
کرد بۆ گرتنه ئەستوى کارو
ئەنجامدانى.

الْمُنْدُوبُ: به‌زمانى دانىشتوانى مه‌کهه
واته: پېغه‌مبه‌رو ږموانه‌گراو ۵
که‌سېک له‌جياتى په‌کېکى تر کارمکه
ئەنجام بدا جيگرو و مکيل ۵ کردارى
سوننه‌تو په‌سه‌ند لای خواو لای
شهرع.

النَادِيَّةُ: نافرمتيک شين بگېږئ و
واپه‌شېره بکا ۵ به‌پياوې مردو دا
هه‌لبلى و ږموشته جوانه‌کانى بمر
شينگېږو دانىشتوانى ماته‌مينه‌که
بينيتمه‌وه.

التَّدْبُ: جوستو چالاكو خيٽرا گورجو
گول ۵ ناده ميزادي نه جيبو ۵ رموشت
بهرز ۵ نه سپي ۵ مسهن.

التَّدْبُ: شويټنكي بيرين ۵ شويټني
پاشماوهي بيرين ۵ شتيك گرموي
له سمر بکري ۵ کهوانيک تيره که تيز
بهاويټي.

النُّبَّةُ: لهزاراوهي نه حوييان دا به مانا
بانگکردن و هاوار ليکراو دي،
دهگوتري: (وا محمده) (وا معتصماه).
فَدَحَ الشَّيْءَ نَدَحًا: شته کهي فراوان کرد.

اِنْتَدَحَتِ الْغَنَمُ فِي مَرَابِضِهَا: مهر و
بز نه کان له حهوشه و کوزو
ناغه له کانيان دا بلاو بوونه وه و
پهرته وازه بوون.

تَنَدَحَتِ الْغَنَمُ فِي مَرَابِضِهَا: به مانا
(اِنْتَدحت) دي.

الْمندوحة: دهگوتري: (أرض مندوحة)
زمويه مکي فراوانه ۵ دووره ۵ همروا
دهگوتري: (ولك عَنْ هَذَا الْأَمْرِ
مندوحة) له کارم کهدا نه تو مه وداي
فراوانت هه يه و ده ستت کراوميه ۵
(ک: مناديج).

النَّدْحُ: بهر فراوان ۵ زور.
النَّدْحُ: قورس ۵ تارمايي، شتيك
له دور مه و بيبيني.

النَّدْحَةُ: زموي بهر فراوان ۵ دهشتايي ۵

دهگوتري: (إنك لفي ندحة من الأمر)
نه تو له کارمدا مه وداي فراوانت
له بهر ده دايه ۵ مه جالت کراوميه.
نَدَحَهُ نَدَحًا: بهر و روی بوو، خوئي پي
کيشا.

اَنَدَحَهُ: به مانا (لَدَحَهُ) دي.
تَنَدَحُ: زور خوئي هه لکيشا، زوري کاري
سهر و مري پال خوئي دان و هيچياني
نه کرد بوون.

الْمِنْدَحُ: که سيک خو پري و هيچ و پوچ بي
گوئي نه دا به ودي چ به خه لکي ده لکي
يان خه لک چي پي ده لکين له قسه ي
ناشيري.

فَدَّ الْبَعِيرُ وَغَرَّ نَدًا وَنَدُودًا: حوشرمه که
به له سه بوو ۵ ده شگوتري: (نَدَّتْ
الفكرة عني) فکر م تهره بوو بيرم
رؤيشت.

نَدَّتْ الْكَلِمَةُ: وشه که نايه ته ژير
کونترولي ياساو پيساي زمانه وه،
قاعيده نايگري ته وه.

نَدَّ بَفْلَانٍ: عه يبو عاري فلان که سي
ناشکر اردن.

نَدَّ الْقَطِيعَ: جه له به نازه له که ي
پهرته وازه کردن.

نَدَّ صَوْتُهُ: دهنگي نارمزي بيهرز
کرده وه.

تَنَادَ الْقَرَمُ: خه لکه که پهرته وازه بوون

یه‌کیه‌تیاں لیک ترازا.

النَّادُ: رزق و پژوی ۵ دموگوتری: (لیس

هم ناد) نه‌وانه رزقیان نیه.

النَّدُ: جوړه پوه‌کیکه لاسکه‌که‌ی دمکری

بهم‌خور.

النَّدُ: هاوشان و پکا‌بهر ۵ دموگوتری: (هر

نَدَةُ ۵ (ك: أنداد) ۵ قورئان

دم‌هم‌رموی: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ

أَنَادًا﴾.

النَّدِيدُ: به‌مانا (النَّدُ دئ ۵ (ك: ندداء

وأنداد).

نَدَرُ الشَّيْءِ: ندروا: شته‌که به‌ری‌ووه

هه‌لومری.

هَزَّ الْقُصْنُ فندرت منه الشمار: لقه‌که‌ی

پاوه‌شانند می‌وه‌ی لی هه‌لومری ۵

دم‌شگوتری: (ندر العظم عَنْ موضعه)

نی‌سقانه‌که له‌شوی‌نی خوی دهر‌جوو.

نَدَرُ فُلَانٍ فِي الْعِلْمِ وَالْفَضْلِ: فلان‌که‌س له

عیلم و زانیاری دا پی‌ش که‌وتو هاو

وین‌ه‌ی که‌مه.

نَدَرُ الْكَلَامِ ندارة: قسه‌که پ‌ه‌وان و کاری‌گهر

بوو.

أَنَدَرُ: شتی ناوازه‌ی هی‌نا ۵ قسه‌ی

عه‌نتیکه‌ی کردن کاری که‌س

نه‌کردووی نه‌نجام دا.

أَنَدَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی داشکانه ۵

دم‌گوتری: (أندر التاجرُ من حسابي

کذا) بازرگانه‌که له‌حیسابی من

نه‌ومنده‌ی داشکانه ۵ دموگوتری:

(أَلْدَرْتُ يد فلان عَنْ هذا العمل)

دم‌ستی فلان‌که‌سم له‌و نی‌شه

کی‌شاپه‌وه، له‌سهر کار‌که لام برد.

أَندر العظم من وضعه: نی‌سقانه‌که‌ی له

شوی‌نی خوی جو‌لاند.

تَنَادَرُ: قسه‌ی عه‌نتیکه‌و خوشی

گیرانه‌وه.

تَنَادَرُ عَلَى فُلَانٍ: گاته‌ی به‌فلان‌که‌س

کرد.

تَنَادَرُ عَلَيْنَا: جار جار ده‌هاته لامان.

إِسْتَنَدَرَ: شته‌که‌ی به‌ناوازه‌و نادر زانی.

إِسْتَنَدَرَ الْقَوْمُ أَثَرُ فُلَانٍ: خه‌لکه‌که شوی‌ن

پ‌بازی فلان که‌وتون و کاری‌گه‌ری

نه‌ویان به‌سهر‌موه دیاره.

إِسْتَنَدَرَ الْهَيْرَانُ الرُّطْبَ: حه‌یوانه‌که له

له‌ومری تازه گه‌پا.

النَّادِرَةُ: قسه‌ی گاته‌و گه‌پ ۵

دم‌شگوتری: (هر نادرة زمانه) نه‌و

مرو‌فه تاقانه‌ی روژگاری خوی‌ه‌تی.

النَّدَرِيُّ: دموگوتری: (لَقِيْتُهُ النَّدَرِيَّ) که‌م

که‌م توش بووم.

النَّدَرَةُ: پارچه‌ی زی‌رو که له‌کان دا

دم‌رده‌ی‌ندری.

النَّدَرَةُ: دموگوتری: (لَا يَكُونُ ذَلِكَ إِلَّا

نَدْرَةً) نه‌و شته که‌م‌جار واده‌بی،

واری ده‌که‌وی.

نَدَسَ فَلَائاً بِالشَّيْنِ نَدَساً: زهبريکی سوکی
لهفلان دا ۵ دمگوتری: (نَدَسَهُ بِالرَّحْمِ)
بهرمب بههيواشی لیي دا.

نَدَسَ الْأَرْضَ بِرَجْلِهِ: بهفاجی پیپرکهی
لهزموی کرد.

نَدَسَهُ بِكَلِمَةٍ: بههيواشی جنيوی پی دا.

نَدَسَ بَفْلَانِ الْأَرْضِ: فلانکهسی بهزموی دا
دا خستی.

نَدَسَ الشَّيْءَ عَنِ الطَّرِيقِ: شتهکهی لهپړیکا
دوورخستهوه.

نَدَسَ نَدَساً: زهرهك بوو، زور بهوردی له
نیشهكان ورد بؤوه ۵ دهنکی بهتهسپایی
و نزمی زوو بیست.

نَادَسَهُ: زهبری لی دا ۵ ناو و ناتورهی
ناشیرینی لینا.

تَنَدَسَ مَاءُ الْبُئْرِ: ناوی بیرمهکه لههر
جوار لایهوه سمر پیژی کرد.

تَنَدَسَ الرَّجُلُ: پیاومکه بهزموی دا دراو
کهوت، کوژا ۵ دمگوتری: (نَدَسَ بِهِ
الْأَرْضَ فَتَنَدَسَ).

تَنَدَسَ الْحَبْرَ وَعَنهُ: لهههوالهکهی
کوژیهموه ههولئ دا پییش ههموو
کهس نهو بیزانئ.

النَّادِسُ مِنَ الرَّمَاكِ: رمبی وشاو و
بهکارهاتوو له لیدان دا.

النَّدَسُ: دهنکی نزم.

النَّدَسُ: عهقل و لیزانی.

النَّدَسُ: نهو کهسهی تیکهلاوی خهك
دمبی و نهمرکی خوئی ناخاته سهریان.
نَدَسَ عَنِ الشَّيْنِ نَدَساً: باسی شتهکهی
کرد، لهشتهکهی کوژیهموه.

نَدَسَ التُّطْنَ: لؤکهکهی شی کردموه
ههلاجی کرد.

نَدَسَ الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْنِ: شتهکه لهشتهکه
دمرجوو هاته دمر ۵ دمگوتری: (كَذَمَتِ
النَّوَّةُ مِنَ التَّمْرَةِ) ناوکه خورماکه له
خورماکه هاته دمر.

نَدَسَتِ الْعَيْنُ: جاومکه زهقو دمرپهپو
بوو.

نَدَسَ الْبُئْرَةَ: دومهلهکهی گوشي کیم و
زوخواوی لی دمرهات.

نَدَسَ الْقَوْمَ: شهرپی توشی خهلکهکه کرد،
شهرپی پی فروشتن.

النَّدَاصُ: دمگوتری: (رَجُلٌ مِّنْ دَاصِ)

پیاویکی شهرانی و بهد پموشته هر
ههولئ نهومیتهی کاری وابکا خهك
نهززیته دا ۵ (امْرَأَةٌ مِّنْ دَاصِ)

نَافِرْمَتِيكِي عَهْقَلِ سَوَكِ
چهقهچهناوه.

نَدَغَ فَلَائاً نَدَغاً: له فلانکهسیهموه ژمنی،
نقورچکی لی گرت.

نَدَغَ الْمَرَأَةَ: دلداری لهگه نافرمتیهکه کرد.

نَدَغَ الْمُتَرَبُّ فَلَائاً: دوپشك
بهفلانکهسیهموه دا.

نَدَغ فلان فلاناً: فلانکەس جنيوی به
فلان دا.

انَدَغ بفلان: خراپه ی له گه فلانکەس
کرد.

نَدَغ العجين: ناردی به هه ویرمه کرد.

نادَغ المرأة: دلداری له گه فلان فرمه که
کرد.

إِنْدَغ: بیکه نینه که ی هیواش کرد.

الْمِنْدَغ: پمب و مشین ۵ جنيو دەر، زمان
پیس.

النَّدَغَةُ: سپیایی بنکی نینوک.

ندفت الدَّابَّةُ نَدْفًا وَنَدْفَانًا: و لاخه که له
رۆیشتن دا په له ی کرد، خو شپرو
بوو.

ندفت السماء بالمطر وبالثلج نَدْفًا: ناسمان
بارانی باراند، به مفری باراند ۵
به مفری تی کرد.

نَدَفَ القطن: به نامیری هه لاجی لۆکه که ی
شی کردموه.

أَنَدَفَ: چه زی له دهنگی عودو که مان
بوو.

أَنَدَفَ الدابة: به خیرایی و به زهخت
ولاخه که ی لی خوپی.

نَدَفَ القطن: لۆکه که ی زور شتی
کردموه.

الْمِنْدَفُ وَالْمِنْدَفَةُ: نهو دارو ژێو چه بله ی
هه لاج لۆکه ی پی شی دمکاته وه.

النَّدَافَةُ: پیشه ی هه لاجی.

النَّدَافَةُ: نهو ورده خشت و خاشاکه ی له
لۆکه دمکه ویتنه خوار له کاتی
هه لاجی کردنی دا.

النَّدَافُ: هه لاج؛ نهو که سه ی لۆکه که
شی دمکاته وه یان نهو نامیری
لۆکه که ی پی شی دمکریته وه.

النَّدَفَةُ: شتی که م، چۆرێک ۵ دمگوتری:
(سقانی ندفة کین).

نَدَلَ الشَّيْءَ نَدْلًا: شته که ی به خیرایی
گواسته وه ۵ شته که ی دزی ۵ به دهستی
خوی شته که ی له شوینی خوی
دمه رینا.

نَدَلَ نَدْلًا: چلکن بوو ۵ دمگوتری: (ندلت
یده) دمستی چلکن بوو.

إِنْدَلَ الشَّيْءُ: شته که ی هه لگرت توانی
هه لی بگری.

تَنَدَّلَ بالمندیل: به په پڕۆ سه ری شته که ی
سری.

نَوْدَلَ: له به ره پیری شه پله لی دا، توشی
له رزین بووه ۵ شلو بی هیز بووه ۵

دمگوتری: (مشی مُنَوْدَلًا) به شلو
شیواوی رۆیی.

الْمَنْدَلُ: له ده رختی بۆنخۆش ۵ چۆرێکه
له فالگرتنه وه و کوله موانی کاهین و

دمست بر به کاری دینن بو
دۆزینه وه ی شتی ونبوو.

الْمَدِيلُ: پارچه قوماشيکی بچوکی
 جوارگۆشهيه به کوردی پێی
 دموگوتری دمهسەر دهمو چاو و
 دهستی پێ وشک دمکریتهوه.
 النَّادِلُ: کهسیک خواردن و خواردنهوه
 پیشکش به خهڵک بکا.
 نَدِمَ عَلَى الْأَمْرِ نَدَمًا: لهکارکه پهشیمان
 بووه، خهفتهی پێ خوارد
 پهشیمان بوو له نهنجامدانی،
 خوازیار بوو نهو کارهی نهکردایه.
 أَتَدَمُهُ: پهشیمانی کردوه.
 نَادَمَهُ مُنَادِمَةً وَنِدَامًا: هاوکاری کردو
 هاونشینی بوو لهخواردنهودا.
 تَدَّمَ عَلَيْهِ: بهمانا (أَتَدَمُهُ) دئ.
 تَنَادَمَ الْقَوْمُ: خهڵکهکه دانیشتن بو
 خواردنهوه.
 تَتَدَّمَ عَلَى الْأَمْرِ: خهفتهی خوارد
 لهسهر نهوهی نهو کارهی کردوه.
 إِنْتَدَمَ الْأَمْرُ: کارکه ئاسان بوو
 دموگوتری: (خُذْ مَا اتَدَمَ).
 الْمَتَدُّ: پهشیمانی.
 الْمَتَدَمَةُ: همرشتیک مرووف ههڵنئ بو
 پهشیمان بوونهوه.
 النَّدِيمُ: هاو رێی سههرمیزو
 سهرابخواردنهوه.
 قَدَّهَ الرَّجُلُ نَدَاهًا: پیاوکه هاواری کرد.
 نَدَّهَ الْإِبِلُ: حوشرمکانی بهکۆمهڵ

لِيُخَوِّبِنَ.
 اسْتَنْدَ الْأَمْرُ: کارکه جیگیر بوو.
 الْمِنْدَةُ: دموگوتری: (رَجُلٌ مِّنْدَةٌ) پیاویکه
 زۆر هاوار دمکاو دمقیریئ.
 النَّدَهَةُ: دمنگ.
 النَّوَادَةُ: داکۆکیکارو مهنع کهرو
 لهمبهرو پهڕزین.
 نَدَا الْقَوْمَ نَدْرًا: خهڵکهکه له یانه
 کۆبوونهوه.
 نَدَا الْقَوْمَ: خهڵکهکهی لهیانه کۆکردوه
 دهمگوتری: (مَا يَنْدُوهُمُ النَّادِي) یانه
 بهشیان ناکا نهوهنده زۆرن جیگاکیان
 نابیتهوه.
 نَدَّى الشَّيْءُ نَدًى وَنَدَارَةً: شتهکه تهپبوو
 شهی ههڵینایهوه.
 نَدِيتَ الْأَرْضَ: زهوییهکه شهونم لئی دا.
 نَدَّى فُلَانٌ: فلانکەس بهخشنده بوو
 سهخاوتهی زۆر کهسی گرتوه
 دهمگوتری: (مَا نَدِيتَ بَشِيٍّ مِنْ فُلَانٍ)
 هیچم لهفلانکەس دهست نهکهوت
 دمنگی خوێش که درێز بکریتهوه
 بهپهرزی بگوتری.
 أُنْدَى فُلَانٌ: فلانکەس بهخششو
 پیاوتهی زۆر بوو
 دمنگو سهدهای
 خوێش بوو.
 أُنْدَى الشَّيْءُ: شتهکهی والێ کرد تهپو
 شیدار بئ.

نادى الشَّيْءُ مناداةً وِنداءً: شتهكه
دمرکهوت.

نادى النَّبْتُ: رومکهکه پیگهیی و
تیکهالآ.

نادى فلاناً: بانگی فلانکهسی کرد
بهدهنگی بهرز ۵ لهیانه دا لهگهلی
دانیشته: راوژی پی کرد ۵ شانازی
بهسهردا کرد.

نادى بِسْرِهِ: نهینیهکهی ناشکرا کرد.

نَدَّ الشَّيْءُ: شتهکهی تهر و شیدار کرد.

نَدَى الْفَرَسَ: نهسپهکهی ههلینگ دا تا
عارهقی پی کرد ۵ دهسگوتری: (هر لا
نَدَى إحدى يديه الأخرى) دهستیکی
بهدهستهکهی تری نابهخشئ! واته:
بهخيله.

إِنْتَدَى فلان: فلانکهس عهتاو بهخششی
زور بوو ۵ دهسگوتری: (ما انتدیت
منه شیناً) هیچ خیر و بیریکم لی
نه دیوه.

تنادى القوم: خهئکهکه ههنديکیان
بانگی ههنديکیان کرد ۵ له یانه دا
کۆبونوهوه.

النُّتْدَى: یانهی گهل و هۆزو دیوهخانهی
عشرمت و شوینی راویژو قسه
گۆرینهوهی ناو خویان.

تَنَدَى المكانُ: شوینهکه تهر بوو تهرایی
شئی لی پهیدا بوو.

النُّنْدِيَّةُ: وشهیهك یان کردموهیهك
ئهمونده ناشیرین بی عمرهقی
بهمروؤ بکا ۵ کردار و گوفتاری
شهرم ناوهر.

النَّادِي: یانهو ئهمنجومهن ۵ دیوهخان و
شوینی کۆبونوهوهی گهل و هۆز ۵
یان شوینی کۆبونوهوهی چینیکی
تایبهتی خهئك و مكوو یانهی
مامۆستایان، یانهی ئهفسهران.

النَّادِيَّةُ: لایهن و دمقهر ۵ (نادیات
الشَّيْءِ) سهرمتای شت ۵ نۆنهخشه
شت.

النُّنْدَى: شهونم ۵ ههئمی ناوه بهرز
دهبیتهوه بو حهوا لهچینه
ساردهکانی ههوا دا خهست
دهبیتهوه لهشوه دا لهشیوه دلۆپه
بارانی زور ورد دا دهباریته سهر
زهوی ۵ ههروا ناوه بو باران ۵ بو
سهخاومت و بهخشندهیی و خیر و
بیر ۵ (ك: أنداء وأندية).

النُّنْدَةُ: پهكجار واته: (إسم مرة) په ۵
یانهو ئهمنجومهن ۵ کۆمهله مروؤفیک
لهیانهیهك دا کۆبینهوه بو
راویژکردن و باسو لیکۆلینهوه
دهربارهی کاریک ۵ (دار الندوة) ههر
خان و بالهخانهیهك خهئك تئیدا
کۆبینهوه بو باسو راویژو

بِالْقُدْرِ) به دوزمنه که یان زانی و
چاودپری هه ئسو که وتو جم و جوئی
نه ویان کرد.

أَنْتَرُ الشَّيْءِ: شته که ی پی زاناندو
هۆشدارى دایه که وریای بی.

تَنَازَرُ الْقَوْمُ: خه لکه که هه ندىکیان
هه ندىکیان یان له مشرو خراپه کارى
ترساند.

النَّذَارَةُ: ترساندن، هۆشدار کردن.

النَّذَرُ: هۆتۆ، نه وه ی به نده له سمر خۆى
پێویست دمکا بۆ په رومردگارى له
به خشینى مال یان له نه نجامدانى
تاعه ت.

النَّذِيرُ: ترساندن، ترسینەر ه (ك: نُذِرُ)
النَّذِيرَةُ: نه وه ی مروف به شیوه ی نه زرو
هۆتۆ دمپه خشین.

نَذِيرَةُ الْجِيَشِ: پێشه تای سوپا، نه وه به شه
سوپایه ی دمپه نه ره صه دو چاودپری
به سه مر دوزمنه وه سات به سات
هه والى جم و جوئی سوپای دوزمن
به سوپای له مه ر خۆیان دمکه یه نن.

نَذَعَ الْمَاءُ أَوْ الْعَرَقُ: ناو یان عاره ق دلوپ
دلوپ هاته دمر.

النَّذْعَةُ: هه تره ناو و شتى له وه جوړه.

نَذَلَ نَذَالَةً وَنُذْلَةً: خوپری بوو هيج و هوج
که وته دمشتى ه (ك: أَنْذَلَ وَنَذَلَ).

النَّرْجَسُ: نیرگس ه چه ند جوړیكى

لَيَكْؤَلِينَ هوه ه خوړه — شيبه
عهره به كان له پيش هاتنى ئيسلام
نهم جوړه يانه وه نه نجومه نه يان
هه بوو تييدا كوډمبوونه وه (قصي
كورى كيلا ب) كه په كيكه له باپيره
گه ورمكانى پيغه مېهر له رۆزگارى
خۆى دا بنياتى نابوو دوايى پشتاو
پشت بۆ نه وه بهرهبابه مايه وه ه
موعاوييه له رۆزگارى خۆى دا
كرئو كردى به (دار الإمارة).

النَّدي: ته پ.

النَّدِي: به مانا (النَّدي) دى ه يانه ی
گه ل و هۆزو شوپنى كۆبوونه وه يان
بۆ باسو راپوښ دمر باره ی كارى
گرنگ ه دمگوتړئ: (هم ندى
الكف) نه وانه سه خى سروشتن
دمست كراومو به خشنه نن.

نَدَى الصوت: دمنگ خوښ ه يان دمنگى
باش دمرواو پشوو دريژه بۆ دمنگ
هه لدان.

النَّدِيَانُ: ته پوو، شيدار.

نَذَرَ الشَّيْءَ نَذْرًا وَنَذْرًا: شته که ی
له سمر خۆى پېویست کرد ه دمگوتړئ:
(نَذَرَ مَالَهُ لِلَّهِ) و (نَذَرَ عَلَى نَفْسِهِ أَنْ يَفْعَلَ
كذَا).

نَفَرَ بِالشَّيْءِ نَذْرًا وَنَذَارَةً: به شته که ی زانی و
لیى به مانگا بوو ه دمگوتړئ: (نَذَرُوا

ههيه بۆ جوانى و پازاندنهوى
باخچه و بۆنى خوش دمپوندىرى،
همروا خۇرپسكىش دمپونى.
الترجسية: جۆره شروزىكى جنسييه
مروقهكه حەزى لەخۆيهتى.

النارجيل: پهگەزى درەختى خورمايى،
فره جۆره دمپوندىرى بۆ جوانى،
هەندىكى بەرداره، ناويكى ترى
ههيه پىيى دىگوترى: (الشعصور
والرانج) نەم جۆره بۆ سود
ومرگرتن لەبەرەكهى دمپوندىرى
بەرەكه پىشى گويزى هينديه،
پونىكى ئى بەرەم دەهيندىرى
باشترين پۇنه پىيى دىگوترى: (سونا
نباتيه).

النارجيلة: نىرگەله، نامپىرىكى توتن
كىشانە لەجياتى سەبيله و قەلنەو
جگەرە دەخورى، لەسەرەتادا
قاعىدى نەم نامپەر لەدارى گويزى
هيندى دروستكراوه دوايى لەشوشە
دروست كراوه.
النرد: يارى تاو له (صندوقيك و چەند
داشيكن).

النردن: رومكيكى بچوكى بۇنخوشە
پەلكە گەلاكانى درىزن رەنگى
زمردى مەيله و شەيه.
الناردين: بەمانا (النردن) دى.
النارنج: نارنج؛ درەختيكى بەرداره

هەميشە سەوزه چەند مەترىك
بەرز دەبىتەوه بۆنى خوشە، گولى
سپى دەرەدا، گولەكهشى بونىكى
زۆر خوشى ههيه، لەومرزی بەهاردا
گول دىكا، بەرەكهى لەشيوه
پرتەقال دايه تامى زۆر ترشو
مەيله و تالە ە لە گولەكهى گولاو
دروست دىكرى عەترو شتى و اشى
ئى دروست دىكرى ە توپكەكهشى
بىرى دىرمانى ئى بەرەم دەهيندىرى.
نَزَاءُ بين القوم نَزَاءً ونَزْأً: دزايەتى خستە
نيوان خەلگەكهوه ە دىگوترى: (نزا
الشیطان بينهم).

نَزَاءً عليه نَزَاءً: سوارى بوو، جووه كۆلى.
نَزَاءً فلاناً وعليه: سوارى فلان بوو جووه
كۆلى.

نَزَاءً فلاناً عَنِ الشَّيْءِ: فلانكەسى لەو شتە
گىراپهوه.

نُزْيٌ به: خوشى وىست، عاشقى بوو ە
حەزى ئى كرد.

النزاء: دىگوترى: (رجل نَزَاءً بكذا)
پياويكە شىت و شەيداي ئەو شتەيه،
حەزى لىيهتى.

النزى: دىگوترى: (فلان نُزْيٌ) فلانكەس
فیتنەو ئاشوبگىرە دزايەتى دەخاتە
نيوان خەلگەوه ە كوندى بچوك،
دیمكەى بچوك.

نَسْرَحَ نَزْحاً ونَزوحاً: دوورگه و ته وه ۵
 دهگوترئ: (نَزَحَت الدار) خانومه کی
 دووره ۵ (نَزَحَت البئر) بیرمه که ناوی
 داکه و ت، کهم بوو، ناومه کی
 دوورگه و ته وه.

نَوَّحَ البئرَ ونحوها نَزْحاً: بیرمه کی دمردا تا
 ناومه کی کهم بوو یان همرناوی تیدا
 نه ما.

نَوَّحَ بفلان: فلانکهس له ولاتی خوئی
 دوورگه و ته وه و دیار نه ما و دیار
 نه بوونه که کی درپژه کی کیشا.

أَنْزَحَ الشَّيْءُ: شته که کی دوور خسته وه.

أَنْزَحَ البئرَ: بیرمه کی دمردا.

إِنْزَحَ: دوورگه و ته وه.

الْمِنْزَاحُ: کهس یک زور سهفه ر بۆ ولاتی
 دوور بکا.

الْمِنْزَاحَةُ: نامیری ناو هه لینگان ۵ و مکوو
 دوولچه و شتی وا.

النَّازح: دهگوترئ: (بلد نازح) ولاتی
 دوور (بئر نازح) بیر کی کهم ناو.

النَّزْحُ: ناوی لیل ۵ (والبئر النَّزْحُ) بیریک
 ناوی تیدا نه بی.

النَّزوح: بیر کی کهم ناو ۵ بیریک ناومه کی
 زور لیل بی.

النَّزِيحُ: دوور.

نَوَّو الشَّيْءُ نَزْرًا: شته که کی کهم کردموه.

نَوَّو فلاناً: فلانکهسی به هیج و پوج زانی و

سوکه یه تی پی کرد ۵ په له ی لی کرد،
 هه لینا ۵ ورده ورده چی لایوو هه مووی
 لی و مرگرت.

نَوَّو الشَّرَابُ فلاناً: شه رابه که فلانکهسی
 سه رخو ش کرد.

نَوَّو الشَّيْءُ نَزْرَةً ونزرةً: شته که کهم بوو.

نَزَّرَ فلان: فلانکهس خپرو بیر کی کهم
 بوو.

نَزَّرَتِ الأنثى: میینه شیردمه که شیر کی
 کهم بوو.

أَنْزَرَ العَطَاءَ: به خششه که کی کهم
 کردموه.

نَزَّرَ العَطَاءَ: به خششه که کی کهم کردموه.

تَنْزَرُ مِنَ الشَّيْءِ: له شته که کی کهم
 کردموه.

تَنْزَرُ: خوئی پال هۆزی نزاره دا ۵ یان
 خوئی شوبه اند به یه که له و هۆزه.

المنزور: دهگوترئ: (شی منزور) شتی
 کهم و بی نرخ ۵ (اعطاء عطاء منزوراً)

به پیکیشی و ئیلحاحی سوالکه مرکه
 به خششی دا ۵ (عطاء غیر منزور)

به خششی بی ئیلحاح و پیکیشی.

النَّزْرُ: دهگوترئ: (شی نزر) شتی کهم و
 بی نرخ.

رجل نَزَّرَ: پیای بی خپرو بیر ۵
 دهگوترئ: (ما جنت إلا نزرأ)

به ته مبه لی هاتم.

نَزَزْتُ الطَّبِيْبَةَ وَلِـدَهَا: ناسكهكه
بيچومهكه پهرومرده كرد.

النَّزْزُ: دهگوترئ: (رجل مَنَزَّ) پياويكى
جمو جوئ كهرمو لههيج شوئئ
ناحهجمئ ۵ لانكهى مندال.

النَّزَّازُ: دهگوترئ: (هو نَزَّازُ شَرَّ) نهو
شهرانييه واز لهشهر كردن ناهيئ.
النَّزْزُ: نهوى لهزموى دا بههوى ناوموه
دهبئته زؤنگاو و شئدارو قوړو
ليتهى زؤر دهبئ ۵ (رجل نَزَّ)
پياويكى دل وريايه ۵ يان سهخى
سروشته ۵ يان زؤر جمو جوئ
دهكاو لهجيگاهكه ناسرموى ۵ (مكان
نَزَّ) شوئنيكى زؤنگاو و شئداره.

النَّزْزَةُ: ئارمزوو شههوهتى زؤر ۵
چلئسى.

النَّزِيْزُ: دهگوترئ: (رجل نَزِيْز) پياويكى
زمريضو رُوح سوكه ۵ يان زؤر جمو
جولكهرمو هارو هاجه ۵ يان
چلئسو شههوانييه ۵ (نَزِيْز شَرَّ)
شهرانييه واز لهشهر كردن ناهيئ.

نَزَعَ المَرِيضُ نَزْعًا: نهخوشهكه كهوته
حالهتى گيانهلاوه.

نَزَعَتِ الشَّمْسُ: خوړ ئاوابوون نزيك
بؤوه.

نَزَعَ إِلَى أَهْلِهِ: ئارمزوى لای مال و مندالى
خوى كردو كهوته نالو فيغان بؤلايان.

النَّزْرَةُ مِنَ الْإِنَاثِ: مئينهى كهه بيچوو
كهه شير.

النَّزْرُ: همر شتئك كهه ببئ ۵
دهگوترئ: (رجل نَزْر) پياويكى كهه
قسهيه.

النَّزِيرُ: كهه و ببئ نرځ ۵ دهگوترئ:
(عطاء نَزِير) بهخششئكى كهه.

نَزَّ الْمَكَانُ نَزًّا وَنَزِيْزًا: شوئنهكه بوو به
قوړهليت ۵ بوو بهزؤنگاو ۵ شوئنهكه
زؤنگاوى زؤر بوو.

نَزَّ الْفَوَادُ نَزًّا: دلهكه زؤر ورياو زيركه
بوو.

نَزَّ الطَّبِيْبُ: ناسكهكه بازى داو بارپاندى.

نَزَّ وَتَر السَّهْمِ: زئى كهوانهكه لهكاتى تير
هاويشتن دا تيکچوو.

نَزَّ فُلَانٌ عَنِّي: فلانكههس لئيم
دووركهوتهوهو گوشهگير بوو لئيم.

أَنَزَّ الْمَكَانُ: شوئنهكه زؤنگاو و
شئدارييهكه درئزهى كيشا.

أَنَزَّ الرَّجُلُ: پياوهكه زئدمرؤيى كردو
توندو تيز بوو.

نَازَ فُلَانًا مَنَازَةً وَنَزَازًا: پكابهرى
فلانكههسى كردو لهگهلى دا كهوته
كيشهوه.

نَزَّ عَنْ كَذَا: بهدوورى گرت لهو شته،
بهپاك و خاويئى دايه قهلهم و
لهشتى خراب بهپاكى پاگرت.

فَزَعَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له شته که هیئا.

فَزَعَ أَبَاهُ: شیوهی جووه سهر باوکی.

فَزَعَ الشَّيْءُ مِنْ مَكَانِهِ نَزْعًا: شته که ی

له شوینی خوی دهرهینا و هلی کهند ه

دهشگوتری: (نَزَعَ الْأَمِيرُ عَابِلَةً) پاشا

پیاوه کار به دهمسته که ی خوی له سهر

کارمکه ی لابرد.

فَزَعَ يَدَهُ مِنْ جَيْبِهِ: دست ی له باخه لی

دهرهینا.

فَزَعَ يَدَهُ مِنَ الطَّاعَةِ: له ریو رسمی

ههرمان به رداری جووه دمرو کهوته

سهر پیچی کردن و یاخی بوون.

فَزَعَ مَعْنَى جَيِّدًا مِنَ الْآيَةِ: مانایه کی

جوانی له نایه ته که دهرهینا.

فَزَعَ نَزْعًا: فَزَى نَهْمَلًا وَنَهْمَلًا

پیشه سهری هه لومرین ه (فهو أُنْزِعَ

وهي نزعاء).

نَاذَرَ الْمَرِيضَ نِزَاعًا وَمِنَازَعَةً: نه خو شه که

له کاتی گیانه لاودا زوری هاتو و

هاوار کردو نازاری زور بوو.

نَاذَرَ نَفْسَهُ إِلَى أَهْلِهِ: دلی کور کاندی

بو لای مال و مندالی.

نَاذَرَ فَلَانًا: بهر بهر مکهانی فلان که سی

کرد، کیشه ی له گهل نایه وه.

نَاذَرَ الشَّيْءُ غَيْرَهُ: شته که بهوی ترموه

لکا ه دموتری: (أَرْضِي تَنَازَعًا أَرْضَهُ)

زمو بهیه کهم لکاوه به زموی نه وموه.

نَاذَرَ فَلَانًا الشَّيْءُ: شته که ی بو نه و

کیش کرد.

نَاذَرَ الرَّجُلُ غَيْرَهُ الْكَاسَ: پیاومکه پیا له

سهرابه که ی دا به په کیکی تر.

نَزَعَهُ مِنْ مَكَانِهِ: له شوینی خوی هه لی

کهند.

إِنْتَزَعَ الشَّيْءُ: شته که هه لکه مندرا.

إِنْتَزَعَ عَنِ الشَّيْءِ: له شته که ی دارپی،

لیی هه لکیشا.

إِنْتَزَعَ الشَّيْءُ: شته که ی هه لکه مند ه

رفاندی.

إِنْتَزَعَ لِلصِّيدِ سَهْمًا: تیریکی به

نیچیر مکه وه نا.

تَنَزَّعَ إِلَى الشَّيْءِ: په له ی کرد بو شته که.

تَنَزَّعَ الشَّيْءُ: شته که ی هه لکه مند.

تَنَازَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که کیشه بیان

تیکه هوت ه دهمگوتری: (تَنَازَعُوا فِي

الشَّيْءِ).

تَنَازَعَ الْقَوْمُ الشَّيْءَ: خه لکه که

شته که بیان بو لای خو بیان کیش کرد.

إِسْتَنَزَعَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: داوی کرد

له فلان که شته که ی لی دابرنی، لیی

ومریگری.

الْمُنْزَعُ: شوینی جل داکه ندن، شوینی لی

دابرنین.

الْمُنْزَعُ: تیریکی دوور بهاوی زری ه

دهشگوتری: (رَجُلٌ مِّنْزَعٍ) پیاویکه

به ناخو شی گیانی دمد.

الْمَنْزَعَةُ: كَيْشَهُو دْزَايه تى ۵ شوينى
داكهنلنى شت ۵ وره بهر زى و
دلخايمى ۵ دمگوترى: (هو بهيد
الْمَنْزَعَةُ) نهو پياوه وره بهرزه ۵
(شراب طيب المنزعة) شهرابىكى تام
خوش و له زيزه.

الْمَنْزَعَةُ: كَيْشَهُو نيزاع.

النازع: غمريبو بيانى.

الْمَنْزَعَةُ: كَيْشَهُو نيزاع.

النَّزْعُ: گيانه لاو ۵ حاله تى گيان
دهرچوون.

النَّزْعَةُ: شوينى پوتانه وهى مو له ملاو
لهو لاي ناوچه وان پوتايى په نا
لاجانگ ۵ پنگاي ناو كيو.

النَّزْعَاءُ من الجباه: پوخساريك قزى
پيشه سمرى هاتبنه پيشه وه ۵ موى
لاجانگى بهر ز بووبنه وه.

النَّزْعُ: نهو كه سى دمگور كينى بو
ولاتو بىرى زى دى نيشتمانى
دمكاته وه ۵ دمگوترى: (بىر نزوع)
بىرىكه پره له ناو به دهست
دمتواندرى ناوى لى دهر پيندرى ۵
(فلاة نزوع) دمستىكى دورو دريزه.

النَّزْعُ في التربية: حاله تىكى ههستيه
مروءه والى دمكا پېيازىكى تاييه تى
بگريته بهر بو به دهست پينانى
نامانجيك له بوارى په رومر دمدا.

النَّزْعُ: هه لكه ندر او ۵ ليكراوه، چن دراو
۵ دمگوترى: (نمر نزع) ميوه يه كى
چندر او ۵ پياوى دوور كه وه
له ولاتو نيشتمانى خوى كه يادى
ولات بكا ته وه ۵ بو بگور كينى ۵
(مكان نزع) شوينىكى دوور (فرس
نزع) نه سې پرهن.

النَّزْعَةُ من النساء: نافرميك شوبكا به
بيگانه، به پياويك له عه شيرمى
خوى نه بى ۵ پرهنه باى ويرانكار ۵
نه وهى له بيگانه ستيندرايى.

نَزْعُ بَيْنَ الْقَوْمِ نَزْعًا: نيوانى خه لكه كى
تيك دا، نازا وهى خسته نيوانيه وه ۵
هه نديكيان هه ننان بونه وهى سته م
له وانى تر بكن ۵ قورشان دهفه رموى:
﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ
إِخْوَتِي﴾.

نَزْعُ فَلَانًا: زمبرى له فلانكس دا به دهست
يان بهر مې ۵ له پاشمله به خرابى
باسى فلانى كرد.

النَّزَاعُ: پياوى فيتنه و ناشوبگير.

النَّزْعُ: قسه يه كه به مه به ستي
فيتنه يى و دووزمانى بگوترى ۵
(نزع الشيطان) وسوسه و ختوكه
شهيتان كه مروءه هه لى بو
تاوان كردن.

النَّزْعَةُ: زمبر ۵ نفورچك.

النَّزِيْفَةُ: قسه‌ی ناشیرین ۵ دمگوتری:

(نزغه بنزیغه) قسه‌یه‌کی ناشیرینی

ناپاسته‌کرد.

نَزَفَ الشَّيْءُ نَزْفاً: شته‌که برپایه‌وه هه‌وتا،

له‌ناو‌چوو، تی شکا.

نَزَفَ فُلَانٌ فِي الْحَصْمَةِ: فلان‌کەس له‌کێشه‌و

نیزاعه‌که‌دا بو‌ری خواردو تی شکا،

به‌لگه‌ی نه‌ما.

نَزَفَ الدَّمْعُ أَوْ الْمَالُ أَوْ غَوَمَا: هه‌رمیسکی

نه‌مان، مال‌و سامانی له‌ناو برد.

نَزَفَهُ الْفَزَعُ: ترسی له‌لا نه‌هیشت.

نَزَفَ الدَّمُ: خوینی که‌م بوو به‌هوی زو‌ر ئی

هاتنه‌ دهره‌وی.

نَزَفَ فُلَانٌ نَزْفاً: فلان‌کەس خوینی له‌به‌ر

ر‌ویی و بی‌هیز بوو.

نَزِفَ عَقْلُهُ: به‌هوی سه‌رخو‌شی یان شتی

ترموه‌ عه‌ق‌لی نه‌ما ۵ (فه‌ر منزوف

و‌نزیف).

أَنْزَفَ فُلَانٌ: فلان‌کەس هیچی نه‌ما ۵

ده‌شگوتری: (ج‌اد‌له‌ ته‌ی آنزف)

له‌گه‌لی پ‌یدا‌هاتم‌و چووم تا‌هیچی

به‌ده‌سه‌سته‌وه‌ نه‌ما بو‌ردرا ۵

ده‌شگوتری: (شرب خ‌را ف‌آنزف)

شه‌رابی خواردموه‌ سه‌رخو‌ش بوو.

أَنْزَفَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی بر‌اند‌موه‌

ته‌واوی کرد.

الْمِنْزَافُ: د‌م‌گوتری: (معز م‌نزاف) بزنی‌که

زوو شیر‌ی هه‌بوو نی‌ستا شیر‌ه‌که‌ی

وشکی کردووه‌.

الْمِنْزَافَةُ: نه‌و شته‌ی ئاوی پی

هه‌ل‌ده‌ی‌نجی.

الْمِنْزَافُ: د‌م‌گوتری: (ع‌رق ن‌ازف)

ده‌ما‌ری‌که‌ خوینی پ‌یدا نایه‌.

نَزَافٍ: (إِسْمٌ فِعْلُهُ) به‌مانا (إِنْزَفَ) د‌ئ.

النُّزْفُ: ئاوی هه‌ل‌ئ‌نج‌ند‌راو ۵ ز‌م‌عی‌فی‌و

لا‌وا‌زی‌یه‌که‌ به‌هوی زو‌ر خوی‌ن ئی

هاتنه‌وه‌ پ‌یدا بو‌وبی ۵ بر‌ینی‌ک

خوی‌نی نه‌وه‌ستی.

النُّزْفَةُ: ئاوی که‌م ۵ چۆره‌ ئاو.

النُّزُوفُ: د‌م‌گوتری: (ب‌تر نزوف) بیر‌یکه‌

ئاوی که‌م ت‌ی‌دا‌یه‌.

النَّزِيفُ: ت‌اد‌ار ۵ ده‌شگوتری: (س‌کران

نز‌یف) سه‌رخو‌شی‌که‌ عه‌ق‌لی

له‌ل‌انه‌ماوه‌ ۵ (ب‌تر نزیف) بیر‌یکه‌ که‌م

ئاوه‌ ۵ (ر‌ج‌ل نزیف) پ‌یاو‌تی‌که‌

ت‌ینو‌یه‌تی هه‌موو ر‌ه‌گی جه‌سته‌ی

وشک بو‌ونه‌وه‌، ز‌مانی وشک بو‌وه‌ ۵

که‌سه‌ی‌ک زو‌ری خوی‌ن له‌به‌ر

ر‌و‌ی‌شت‌یی‌و لا‌واز بو‌وبی ۵ هه‌روا

وشه‌ی (النَّزِيفُ) ئاوه‌ بۆ به‌ربوونی

خوی‌نی لوت، یان هاتنه‌د‌مه‌رموه‌ی

خوی‌ن له‌ده‌م‌و پ‌وک‌و شو‌ینی وا ۵

به‌هوی نه‌خو‌شی‌یه‌که‌وه‌ ۵ یان

بر‌ین‌داربو‌ونه‌وه‌.

فَزَقَ الْفَرَسُ وَغَرَهُ نَزَقًا وَنَزَوًا: نهسپهکه

بازی داو بهگورجی پیشکهموت.

فَزَقَ الْإِنَاءُ وَالْغَدِيرُ: زمرهکه یان زلکاوهکه

پربوو لهناو.

فَزَقَ الْإِنَاءُ وَغَرَهُ نَزَقًا: قاپهکه لیوان لیو

پربوو.

فَزَقَ الرَّجُلُ نَزَقًا وَنَزَوًا: پیاوهکه هه لچوو و

تورپه بوو ه چوست و چالاک بوو ه (فهر

نَزَقَ وَهِيَ نَزَقَةٌ).

أَنْزَقَ فُلَانٌ: فلانکس دواى نهوهی

لهسه رهخوو پشو درنژ بوو

حهوسه لهی نهماو تورپه بوو.

أَنْزَقَ فِي الضَّحْكِ: زور پیکه نی.

أَنْزَقَ الْفَرَسَ: ناوژمنگی له نهسپهکه دا

بوژنه وهی غاربکا.

أَنْزَقَ النَّمِيمُ فُلَانًا: نازو نیعمهت

فلانکسی چوست و ته پرده ماغ کرد.

مَارَقَهُ مُنَارَقَةً وَنَرَاقًا: جوینی پیدا.

نَزَقَهُ: بهمانا (أَنْزَقَهُ) دئ.

تَنَازَقَ الرَّجُلَانِ: دووپیاوهکه جنیویان

بهیه کتر دا.

الْمُنَازِقُ: زوربلی چقه جهناو.

النَّزَاقُ مِنَ الْحَيَوَانِ: حه یوانی سهر رهق

و جه موش ه خوشرؤ.

النَّزَقُ: چوست و چالاک لهه مموو کاریک

دا ه دهگوترئ: (فِي كَلَامِهِ نَزَقَ)

لهقهسه کردن دا بهله دهکا ه

بهله کردن لهئیش دا بهشیوهی بی

عهقلی و گیلانه ه شوینی نزیک.

النَّزَقَةُ مِنَ الْحَيَوَانِ: نازهل و ولاخی

جه موش و سهر رهق.

نَزَكَ فُلَانًا: بهنهیزهک لهقلانی دا ه

پهخنه ی ل گرت و بهناوهوا تانهو

تهشهری لی دا.

النَّزَالُ: پهخنهگرو تانهو تهشهر دهر له

خه لک.

النَّزَلُ: بهمانا (النَّزَاكَةُ) دئ.

النَّزِيكُ: عه یبدار.

النَّزَلُ: رمبی کورت ه قه بارهیه کی

ناسمانییه ه لهبوشایی دا هات و جو

دهکا، کهنزیك بهزهوی بووه

گردمگروئ و دهسوتئ، وادهزانی

تهستیرهیه و دهکهوئته خوار.

نَزَلَ نَزْلًا: لهبهرزاییهوه دابهزی بو

نزمایی ه دهگوترئ: (نَزَلَ فُلَانٌ عَنْ

الْأَمْرِ وَالْحَقِّ) فلانکس وازی

لهعه دالهت و حهق هیئا.

نَزَلَ بِالْمَكَانِ وَفِيهِ: لهشوینهکه دابهزی و

تییدا مایهوه.

قَوْلَ عَلَى الْقَوْمِ: بوو بهمیوانی خه لکهکه.

قَوْلَ بِهِ مَكْرَهُ: ناخوشی توش بوو.

قَوْلَ الْحَاجِّ: حاجیه کان لهعه رهفاتیهوه

هاتنه مینا.

قَوْلَ عَلَى إِرَادَةِ زَمِيلِهِ: چوووه سهر پای

القمر) مەدارو شوپن پىگەى مانگ،
پېرموى مانگ كە پىيان دا دمپروا
بەدمورى زموى دا دخوليتەو،
ھەرشەو لە پېرموپىيەكيان داپەو
ھەلە ناکاو بەمو لە پېرموى خوى
لانادا ۵ مانگ بىست مەنزلى ھەيە
ھەر مەنزىلەو ناوېكى تاپبەتى خوى
ھەيە ومکوو: (السّرطان، البطين،
الثريا، الذّبران....) ۵ سأل
چوارومرزەو ھەر ومرزى ھەشت
مەنزلى ھەيە.

النُّزْلُ: نازلکردن ۵ ئەو شوپنەى
شتەكەى تىدا دادمبەزى ۵ قورئان
دەفەرموى: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا
مُبَارَكًا﴾.

النُّزْلَةُ: خانو و مەنزىل ۵ پلەو پاىە ۵
(ك: منازل) دمگوترى: (له منزلة عند
الأمير) (وهو رفيع المنازل).

النَّازِلَةُ: بەلاو کارساتى گەورە ۵ (ك:
نازلات و نوازل).

النُّزَالَةُ: پەوانبوونى ئاو بەسەر زموى دا
بەھوى گەمترىن بارىنى بارانەو
لەبەر ئەموى زموپىيەكەى توندو
پتەو.

النُّزَالَةُ: ميواندارى ۵ دىمگوترى: (هو
من نزالة سوء) ئەو لەنزادو
رەچەلەكىكى ناپسەنە.

النُّزَالُ: كەسپك زۆر دابەزى زوزوو
دابەزى ۵ زۆر بېيتە ميوانى خەلك
۵ يان زۆر شەرو بەرپەرەكانى بكا.

النُّزْلُ: شوپنپك خەلك لىي دابەزى ۵
دىمگوترى: (موضع نزل) ۵ ھەروا
دىمگوترى: (رجل ذو نزل) پياوېكى
خاوەن پىزو بەخششە ۵ ھەروا
دىمگوترى: (فلان ليس بذي طعم
وليس بذي نزل) فلانكەس نەعەقلى
ھەس نەزانستو ئەدەب ۵ ھەروما
دىمگوترى: (سحاب ذو نزل)
ھەروېكى باراناوپىيە ۵ (طعام كثير
النزل) خواردنپكە بەرمكەت نامپزە.
النُّزْلُ: شوپنپك خەلك زۆر لىي دابەزى
۵ دىمگوترى: (سحاب نزل)
ھەروپكە بارانى زۆر پىيە.

النُّزْلُ: مەنزىل و دىووخان؛ شوپنپك
ئامادەكرايى بۆ ميوان ناننى لى بخواو
تىيدا بنوى ۵ قورئان دەربارى
موسولمانان دەفەرموى: ﴿كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾ ۵ ھەروا
وشەى (النُّزْلُ) ناوہ بۆ ميوانخانە،
ئوتىل ۵ عەتاو بەخشش ۵ خىرو
بەرمكەت.

النُّزْلَةُ: نىلتىھابو ھەوكردى لوتو
بۆرى ھەناسە ۵ دىمگوترى: (أرض
نزلة) زموپىيەكە كشتوكالى باشى

تَيِّدَا دَمْرُوئ ۵ (ك: نَزَلَات)

دمگوترئ: (تركت القوم على

نزلاتهم) خه لکه کهم جئ هیشت

ومزعو حالیان زور باشبوو.

النُّزْلَةُ: خواردن که دروست بکری بؤ

دوستو ناسیاو ۵ دمگوترئ: (کان

اليوم على فلان نزلتا) نه مریؤ

خواردنمان له سهر فلانکهسه.

التزِيل: میوان ۵ یان نیشتمه نی له مال

دا یان له نیشتمان دا ۵ دمگوترئ:

(فلان نزيلي) فلانکهس له گه لم دا

له خانومه که دایسه به به کهسه وه

له خانویکداین ۵ دهسگوترئ: (طعام

نزيل) خواردنیکی بهرکه که نامیزه

۵ (ثوب نزيل) کراسیکی ته واره هیج

کهم و کورتی تیدا نیه.

نَزَرْتُ: سهری خوی بادا.

نَزَرْتُ الْمَكَانَ: شوینه که بهر دموام زونگا و

بوو.

نَزَرْتُ الْأَمَّ صَبِيهَا: دایکه که مندا له که ی

هه لپه پراند.

فَرَّهَ الثَّرَابَ: ولاخه که ی له ناومه که دوور

خسته وه.

نَزِهَ الْمَكَانُ: شوینه که ناو و هه وای خاوین

بوو.

نَزِهَ فُلَانٌ: فلانکهس له هه موو خراپی و

به د پموشتییه که دووره (دهم و دهست و

داوین پاکه).

نَزِهَتِ الْأَرْضُ: زموی به گیوا و گزو گول و

گولزار خوی نارایش دا.

نَزِهَهُ عَنِ الشَّيْئِ: نهوی له شته که

دوور خسته وه ۵ دمگوترئ: (نَزِهَ نَفْسُهُ

عَنِ الْأَقْذَارِ) خوی له شتی خراپ و

جهوت دوور گرت.

تَنَزَّهَ عَنِ الشَّيْئِ: له شته که دوور

که و ته وه، خوی به دوور گرت له

شته که ۵ دمگوترئ: (هو يتنزه عَنِ

الْأَقْذَارِ) نهو پیاوه خو له شتی

ناشرین و کارو گوشتاری ناپه سهند

ده پاریزی.

تَنَزَّهَ فُلَانٌ: فلانکهس پویشته دهر وه بؤ

سارا به مبههستی پیاسه و که یفو

صه فا.

إِسْتَنَزَّهَ عَنِ الشَّيْئِ: له شته خراپ و

ناپه سهند که خوی به دوور گرت ۵

یان هه وئی دا برپا بؤ پیاسه و

سهران.

الْمُنْتَزَهُ: شوینی پیاسه و سهران.

الْمُنْتَزَهُ: به مانا (الْمُنْتَزَهُ) دی.

الْمُنْتَزَهُ: شوینی دوور.

النَّازِهُ: دمگوترئ: (فلان نازه النفس)

فلانکهس دل و دموون پاکه.

النَّزَاهَةُ: دوور که و تنه وه له گوشتاری

خراپ پموشتی ناپه سهند و شتی

گوماناوی.

منبر

منجم الميزان

منجر

منجل

ناجذان

نسلة

ناني

محل

النحر

أنجر

نسر

نصيب الشجر

نيزك

نرد

نشافة

نشافة

مصحدة

نبريق وشارجة

نبانة

نبراس

أنج

منشور

نسرين

ناردين

نارجيل

نخلة

نخاريب النحل

نحلة

نعامة

نسر

نرجس

نجيل

نم البحر

نشاف

النَّزْهَةُ: دمگوترئ: (هو نزه الخلق) فهو
پهوشت بهرزو دمرون خاوتنه.

النَّزْهَةُ: پياسه ه شويني دوور ه
دمگوترئ: (هو نزهة عن كذا أو منه)
نهو لمو شته دووره.

النَّزْهِي: دمگوترئ: (رجل نزهي)
بياويکه زور دهچي بو دمروه
بو سهيران و پياسه.

نَزَا الفَعْلُ نَزَوْا وَنَزَوًا وَنَزَوَانًا: که له که خوی
هاوېشته سهر ميینه که ه دهشگوترئ:
(مَرَجَ الخمر فنزت مقايها) سهرابه که ی
تيکه له دا کهفو خلتهو پلته ی
سهرکهوت ه ههروا دمگوترئ: (نزا به
قلبه الى الشيء) دلی بو لای شته که چوو
حهزی ئی کرد ه (نزا به الشر) سهر
راپه پړاندو خستیه جم و جوړ.
أَنْزَاهُ: وای ليکړد هه لپه پړئ.
نَزَاهُ: به مانا (أَنْزَاه) دئ.

نَزَى إِلَيْهِ: بازی بو داو هه لمتی بردئ.
إِنْتَزَى عَلَى الشَّيْءِ: سواری شته که بوو ه
دمگوترئ: (إِنْتَزَى عَلَى أَرْضِي
فَأَخَذَهَا).

النَّازِيَةُ: توندو تيزی و چوست و
چالاکي.

أَكْمَةُ نَازِيَةٍ: ته پو لکه په که
له ته پو لکه کانی تر بهر زتره ه (ك:
نوازي) ه (نوازي الخمر) نهو بلق و

کهفو شته په که ده که وېته سهر
پيالنه سهراب دواي نه وې ئاوي
تيکه له دمکړئ.

النَّازِيَةُ: پړيمیک بوو و ه کوو فاشيزم
له نه لمانيا سهری هه لداو سالی
(۱۹۳۳ز) هیتلری گه پانده تروپکی
دهسه لاتو توند پړموی و فاشیه تی
هیتلر جهنگی جیهانی دوو ده می ئی
که و ته وه.

النَّزَاءُ: بو زېده پړوی له مانای (نزا) دئ.
دمگوترئ: (إِنَّهُ لَنَزَاءٌ إِلَى الشَّرِّ) نهو
کابرایه سهر پړنگیزمو هه می شه منه ی
سهر پړم تی.

النَّزْوَانُ: هه لچون و توندو تیزی.
النَّزْيُ: به مانا (النَّزَاء) دئ.
النَّزِيَّةُ: بارانی له ناکاو ه پان هه رکارو
پړوداويکی چا و پړوان نه کړاو.
نَسَاتِ الماشية نَسْنًا وَمَنْسَأً: نازه له که
هه له بوو پان هه له وې ئی دیاری
دا.

نَسَا الشَّيْءَ أو الأمر: شته که ی دواخت.
نَسَا الدين: هه رزه که ی دواخت (نَسَا
البيع) مامه له ی کړېن و فرو شتنه که ی
دواخت.

نَسَا الإِبِلَ عَنِ الحَوْضِ: حوشره کانی
له بردن بو سهر ناو دواخت.
نَسَا الدَّابَّةَ بِالنِّسَاءِ: به دار عه صا
له ولاخه که ی دا.

نَسَا اللَّيْلَ: شیره که یان ماسته که ی
تیکه لاوی ناو کرد بؤنه وهی زور ببی،
یان که میک تامی ترشی لی که م
بیته وه.

نَسَا فُلَانًا: شهرابی که سکونی دا به
فلان که م (فهر ناسی).

نَسِيتَ الْمَرْأَةَ: نافرته که عاده ی
مانگانه ی له گاتی خوی دواکه وت
گومانی نه وهی لی دمگرتی سکی
هه بی (فهی نسی).

انْسَا عنه: دواکه وت دوور که وت وه.

انْسَا الشَّيْءَ: به مانا (نساء) دی.

انْثَسَا: دواکه وت دوور که وت وه
دمگوتی: (انْثَسَا عَنْ فُلَان).

انْثَسَسَا: داوای مؤلته و دواخستنی
کرد.

انْثَسَسَا الدِّينَ: داوای دواخستنی
قهرمز که ی کرد.

الْمِنْسَاءُ: دارعه صای قایم و پته و
گۆجانی شوان.

النَّسَاءُ: دواخستن.

النَّسِيُّ: شهرابی که سکون که زور
سهرخوش که م بی ماستاوی پون
یان شیر که زوری ناو تیکه لی کرابی
قه نه وهی.

النَّسِيُّ: دمگوتی: (هر نسی نساء) نه و
پیاوه ژنانی به هه می شه

هه لئس و که وتی له گه لی ژن دایه
تیکه لاوی نافرته.

النَّسَاءُ: دواخستن و دمگوتی: (باعه
نساء) شته که ی به قهرز فروشت.

النَّسْوُ: شیر که بمینیتته وه و بترشی
نهمجار ناوی تی بکرتی بؤنه وهی
ترشی به که ی که م بیته وه.

النَّسِيُّ: دواخستن و له سهرده می پیش

نیسلام دا عهرمه به کان پیزو شکوی

مانگی موحهرمه میان دواخست بؤ

مانگی سه مهر به م جوړه

دواخستنه یان دمگوت (نسی)

فورن دمهر موی: (انْثَسَا الشَّيْءَ)

زِيَادَةُ فِي الْكُفْرِ: هه هه روا وشه ی

(النَّسِي) ناوه بؤ شیر که زوری ناو

تیکرایی.

النَّسِيَّةُ: قهرزی دواخرا و دمگوتی:

(باعه بنسینه) به قهرز فروشتی و (ربا

النَّسِيَّةُ) زیاده و سودنیک به وهی

دواخستنی قیمة تی کالاکه وه دمست

خاوم کالاکه وهی.

نَسَبَ الشَّاعِرَ بِفُلَانَةِ نَسِيْبًا: شاعیر که

گیروده ی دلداری فلان نافرته بوو.

نَسَبَ الشَّيْءَ: شته که ی وصف کردو

رنگ و پیشه ی شی کردمه وه.

نَسَبَ فُلَانًا: داوای له فلان کرد نژادی

خوی پونیکاته وه.

نَسَبَ الشَّيْءَ إِلَى فَلَانٍ: شته‌ک‌هی پال فلان دا.

هه‌س.

انْسَبَتِ الرِّيحُ: ره‌شه‌باکه به‌هیز بوو گل و زیخی پادا.

نَاسَبَ فَلَانًا: له نژاد دا هاو به‌شی فلان بوو ه له‌گه‌ل فلان دا گونجا، پیکه‌وه هه‌لیان کرد.

انْتَسَبَ: نژادی باس کرد په‌چه‌له‌کی شی کرده‌وه.

انْتَسَبَ إِلَى فَلَانٍ: خو‌ی نیسبه‌ت دا بو‌لای فلان.

تَنَاسَبَ الشَّيْئَانِ: دوو شته‌که هاوشی‌وه بوون.

تَنَاسَبَ الْقَوْمُ إِلَى أَحْسَابِهِمْ: خه‌لکه‌که خو‌یان برده‌وه سمر نه‌سه‌بوو حه‌سه‌بی خو‌یان.

تَنَسَّبَ إِلَى كَذَا: خو‌ی پالدا بو‌لای نه‌و شته.

اسْتَنَسَبَ فَلَانًا: داوای له‌فلان کرد نژادو په‌چه‌له‌کی خو‌ی پون بکاته‌وه.

التَّنَاسُبُ: لیکچوون.

الْمُنْسَرِبُ: پال‌دراو، نیسمی مفعوله

له‌ماده‌ی (نَسَبَ) و‌کوو

(گوردستانی، نیرانی، تورکی) ه

دمش‌گوتری: (شعر منسوب)

شیریکه سو‌زی دل‌داری تپ‌دایه ه

(خط منسوب) خمتیکه قاعیده‌ی

منسوب الماء في النهر: نه‌و شوینه‌ی

له‌روباردا ناو ده‌یگاتی ه نه‌و ناسته‌ی

که ناو‌مه‌که له‌کاتی به‌رزبوونه‌وه‌ی دا

ده‌یگاتی ه (ک: مناسب).

النَّسَابُ: شار‌زا له نژادو په‌چه‌له‌کی هو‌زو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌دا.

النَّسَابَةُ: به‌مانا زور شار‌زا له‌بواری نژادو په‌چه‌له‌ک.

النَّسَبُ: خزمایه‌تی ه دم‌گوتری: (نسبه في بني فلان) خزمایه‌تی له‌گه‌ل هو‌زی فلان دا هه‌یه، په‌کیکه له‌و هو‌زه.

النَّسَبَةُ: خزمایه‌تی و په‌یومندی.

النَّسَبِيَّةُ: ریژمی.

النَّسِيبُ: مونس‌یب ه شیر‌ی دل‌داری ه

دمش‌گوتری: (رجل نسب) پی‌او‌یک‌ی شهر‌یض و ده‌جاخزادمه‌یه.

نَسَبَتِ النَّاَقَةُ نَسْجًا: حوشر‌مه‌که خیرا خیرا هه‌نگاوی نا.

نَسَجَ الثَّرَبُ: قوم‌اشه‌که‌ی چنی ه

دمش‌گوتری: (نَسَجَتِ الرِّيحُ الزَّرابَ أَوْ

الرَّرْقَ أَوْ الْمَشِيمَ أَوْ الْمَاءَ) ره‌شه‌با گل و

خول یان گه‌لای درخت یان پوش و

په‌لاش یان ناوی به‌سمریه‌ک دا دا

تیکی‌مه‌وه هاو‌یشتن.

نَسَجَ الْغَيْثُ النَّبَاتَ: باران گ‌زوگیاکه‌ی

رواندو گهسهی پی کرد تا تیکه‌الو
چرو پر بوو.

نَسَجَ الشَّاعِرُ الشُّعْرَ: شاعیرمه شاعرمه‌ی
هونیوه.

نَسَجَ الزُّور: دروؤ دله‌سه‌ی هه‌لبه‌ست.

نَسَجَ الْكَلَامَ: قسه‌که‌ی پوخت کرد،
دایرپشته‌وه.

إِنْسَجَ الثُّرْبُ: قوماشه‌که چندرا
دمگوتری: (نَسَجَهُ فَإِنْسَجَ).

الْمُنْسَجُ: شوینی جنین (ك: مناسج).

الْمِنْسَجُ: مه‌کوک.

النَّسَاجَةُ: پیشه‌ی جۆلابی.

النَّسَاجُ: جۆلا هه‌وه‌ی قوماش دم‌جنی.

النَّسِيجُ: چندراو هه‌دمگوتری: (هر

نسیج و خدره) نهو بیاهه وینه‌ی نیه

له عیلمو زانیاری دا، یان له‌شتی

تردا.

نَسَجَ التُّرَابُ نَسْجًا: گل و خۆله‌که‌ی به‌ریادا،
یان به‌رزی کرده‌وه.

نَسَجَ فُلَانٌ نَسْجًا: فلان‌که‌س ته‌ماعی بوو.

الْمِنْسَاجُ: شتیکه‌ گلی پی دم‌دمدری
گلی پی هه‌لدمدریته‌وه.

النَّسَاجُ: نهوه‌ی له‌خورما هه‌لدمدری له
توئیکل و وشکه‌ل.

النَّسْجُ: به‌مانا (النَّسَاجُ) دی.

نَسَجَ الشَّيْءُ نَسْجًا: شته‌که‌ی سرپه‌وه
لابرد هه‌دمگوتری: (نَسَخَتِ الرِّيحُ آثَارَ

الديار) ره‌شه‌با شوینه‌واری کاوله

پروخواه‌کائی پرکرده‌وه، کوپری

کردنه‌وه هه‌ (نَسَخَتِ الشَّمْسُ الظِّلَّ) خۆر

سیبهرمه‌ی لایبرد هه‌ (نَسَخَ الشَّيْبُ

الشَّيْبَابُ) پیری دیمه‌نی گه‌نجیه‌تی

لایبرد.

نَسَخَ اللَّهُ الْآيَةَ: خودا حوکمی نایه‌ته‌که‌ی

هه‌لگرت، سرپه‌وه.

نَسَخَ الْحَاكِمُ الْقَانُونَ أَوْ الْحُكْمَ: دادوهر یان

فه‌رمان‌ره‌وا قانونه‌که‌ی هه‌لومشاندوه،

حوکه‌مه‌که‌ی هه‌لومشاندوه.

نَسَخَ الْكَاتِبُ الْكِتَابَ: نووسهرمه‌که

کتیبه‌که‌ی نووسیه‌وه هه‌ نوسخه‌یه‌کی

تری له‌ کتیبه‌که‌ گرته‌وه.

نَاسَخَهُ: له‌نووسینه‌وه‌دا کیپرکیی فلانی

کرد هه‌ به‌سهر فلان دا زال بوو.

إِنْسَخَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی نه‌سخ کرده‌وه،

پوجه‌لی کرده‌وه.

إِنْسَخَ الْكِتَابَ: کتیبه‌که‌ی نووسیه‌وه.

تَنَاسَخَ الشَّيْئَانُ: په‌کیک له‌و دوو شته

نه‌وی تری سرپه‌وه نه‌سخی کرده‌وه

هه‌ دمگوتری: (أَبْلَاهُ تَنَاسَخَ الْمَوْتِ)

(وتناسخت الأشياءُ) شته‌کان

گۆرانیان به‌سهردا هاتو هه‌ندیکیان

چوونه شوینی هه‌ندیکیان.

تَنَاسَخَتِ الْأَرْوَاحُ: گیانه‌کان له‌چه‌ند

جیسمو فه‌بارمیه‌که‌وه گواستیانه‌وه

بو جیسمی تر.

إِسْتَنْسَخَ الشَّيْئُ: داوای لابردنی

شتهکه‌ی گرد ۵ یان داوای
نووسینه‌وی شتهکه‌ی کرد.

التَّنَاسُخُ: (تناسخ الروح) بیرو باومرپکه
له‌ناو هیندی و هندی نته‌وی
تردا بلاویوته‌وه ناومرپکی نه‌م
بیروباومرپ نه‌ومیه گوايه ناده‌میزاد
که‌ده‌مرئ گیانه‌که‌ی ده‌گوازیته‌وه
بۆلاشه‌ی زینده‌ومرپکی تر له‌خوی
پله‌و پایه به‌رزتر یان نزمتر
بۆنه‌وی گیانه‌که‌ی خۆشی بنۆشی
یان سزا بکیش له‌پاداش و سزای
کرده‌وی مردوه خاومن گیانه‌که‌ ۵
هه‌لگرانی نه‌م بیروباومرپه‌ پروایان
به‌زیندوبوونه‌وه نیه.

النَّاسِخُ: نه‌و که‌سه‌ی پیشه‌ی
نووسینه‌وی کتیب بی.

النَّسْخَةُ: وینه له کتیبه نووسراومکه
یان له‌نامه نووسراومکه.

التَّنَاسُخِيَّةُ: تاهم و پیرپکن پروایان
به‌ته‌ناسوخ هه‌یه و پریان وایه
زیندوبوونه‌وه نیه.

نَسَرَ الطَّائِرَ اللَّحْمَ نَسْرًا: بالنده
گوشتخۆرمکه گوشته‌که‌ی لَيْك
هه‌له‌بچری و پارچه پارچه‌ی کرد.

نَسَرَ فُلَانُ الشَّيْئُ: فلانکه‌س شتهکه‌ی
پارچه پارچه کرد ۵ گروی، سپی کرد
۵ هه‌لیومه‌شاند ۵ ده‌گوترئ: (نَسَرَ الْحَبْلَ)

حه‌بله‌که‌ی هه‌لومه‌شاندوه ۵ (نَسَرَ
الْجِرْحَ) برینه‌که‌ی هه‌لومه‌شاندوه ۵
هه‌لی ته‌قاندوه.

نَسَرَ فُلَانًا: فلانکه‌سی شی کرده‌وه زۆری
په‌خنه ئی گرتو عه‌یبو عاری ئی
دۆزینه‌وه.

نَسَرَ الشَّيْئُ: بۆ زینده‌ومرپکی له‌مانای
(نَسَرَهُ) دی.

إِنْتَسَرَ الشَّيْئُ: شتهکه هه‌لومه‌شابه‌وه.
تَنَسَرَ الشَّيْئُ: به‌مانا (إِنْتَسَرَ) دی ۵
ده‌گوترئ: (تَنَسَرَ الْجِرْحُ) برینه‌که
به‌هۆی هه‌لته‌قینه‌وه هه‌له‌بچرانه‌وه
ده‌مه‌که‌ی فراوان بوو.

تَنَسَرَ الثَّوْبُ أَوْ الْقُرْطَاسُ: قوماشه‌که
یان کاغه‌زه‌که ورده ورده لێی
رۆیی و که‌م بۆوه ۵ ده‌شگوترئ:
(تَنَسَرَتِ النِّعْمَةُ عَنْ فُلَانٍ) نازو
نیعمه‌ت له‌فلان ورده ورده لاجوو.

إِسْتَنْسَرَ الطَّائِرُ: بالنده‌که وکوو هه‌لۆی
ئێ هات له‌هیزو توانادا.

النِّسْرُ: نه‌وی بالنده گوشت و شتی وای
پێ لَيْك ده‌بچری ۵ یان ناوه بۆ
چنگ و نینۆکی ده‌عبای گوشت
خۆر: که به‌نینۆکی گوشت لَيْك
ده‌بچری ۵ په‌وه نه‌سپ ۵ کۆمه‌لێک
سوپا وکوو پێشه‌نگ له‌پیش
سوپاوه ده‌پۆن.
النِّسْرُ: کۆمه‌له‌ دز.

الناسور: مایه سیری.

النَّسْرُ: هَلْو، پان باز دمعبایه کی

گوشت خوره لهه موو باننده

گوشتخورمکان گهورمتره ۵

دمندوکیکی خواری ههیه قهراخی

دمندوکی برگه برگه کی تیژی ههیه

چنگی کورت بالهکانی درنزن،

بمزوری حهزی لهلاکه تۆپیوه،

زوری برسی نهیی پهلایماری

حهیوانی زینلو نادا ۵ لهناوچهی

گهرمه سیرو ئاو و ههوا مامناومندی

دا دمزی.

النَّسْرُ الطَّائِر: کۆمهله نهستیرمهکن

دمشوبهیته باز.

النَّسِیَّةُ: پارچه گوشتی بچوک که

کولایی.

النَّسْرِین: جۆره گوئیکی سپی بۆنخۆشی

که سگونه.

نَسْ الشَّيْنُ نُسْاً ونَسِياً: شتهکه وشک

بوو ۵ دمگوتری: (نَسْ الحَبْزُ فِي التَّوَر)

نانهکه بهتهندورمهکهوه وشک بۆوه.

نَسْ فُلان: فلانکس زوری تینو بوو.

نَسْ فُلان نَساً ونَسِياً: فلانکس تاوداته

ههر ئیشیک تا تهواوی نهکا وازی ئی

ناهینئ (ئیش لهبهر رۆشتوو).

نَسْ المَطْبُ نُسْاً: دارهکه به ناگرموه

نراو لهسهرموهی کهفی دمردا ۵

دمشگوتری: (نَسْ فُلان) بۆ فلانکهسی

ههئیزیره.

نَسْ بَيْنَ الْقَوْمِ: نیوانی خهلهکهکی تیک دا

فیتنه جۆیی لهناویان دا بهریا کرد.

نَسْ الدَّابَّةُ نَساً: ولاخهکهکی ئی خوپیو

تیی راخوپی.

أَنَسَ الشَّيْنُ: شتهکه نهو بهری هیزی

کهوتهسهر.

أَنَسَ الدَّابَّةُ: ولاخهکهکی تینو کرد.

نَسَسَ الصَّيْبُ: بهمندالهکی گوت (اس

اس) بۆنهوهی میز بکا پان پیسایی.

تَنَسَّ مِنْ خَبْأً: تکای ئی کرد ههوالی

بدات.

الْمَنَسَةُ: عهصاو گۆجانی نهستوو.

النَّسوس: دهرکراو، رمتیندراو.

النَّسَّاسُ: فیتنه.

النَّسِيسُ: بهمانا (النَّسوس) دئ ۵

نهو بهری توانا ۵ کهفی داری تهپر که

بهناگرموه دهنری لهسهریهوه کهف

دپته دهر ۵ پاشماوهی گیان ۵

دمگوتری: (بَلَّغَ الرَّجُلُ نَسِيئَهُ)

پیاموکه کهوته گیانه لاوهوه

ههندیکی گیان تیاماوه.

النَّسِيَّةُ: فیتنهیی ۵ ئازاوه نانهوه ۵

کهفی دار که سهریکی لهناو

ناگردابهو سهرمهکی تری کهفی ئی

دپتهدهر.

نَسَعَ الثَّيْنُ نَسْعاً ونسوعاً: شتهكه دريژر
بوو.

نَسَعَتِ الْأَسْنَانُ: ددانهكه پوك جوان
لهخوځي نهگرتو لهقي.

نَسَعَ فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ: فلانكس بهزهوي دا
رؤيشت.

أَنَسَعَ فُلَانٌ: فلانكس زياني بو
هاوسيكاني ههيوو.

نَسَعَتِ الْأَسْنَانُ: بو ماناي زيده دي
لهمادهي (نَسَعَ).

إِنْتَسَعَتِ الْإِبِلُ وَغُورُهَا: حوشرمكاني له
لهمرپگاكهيان دا بلاو بوونهوه.

الْمُنْسَعَةُ: زهوييهك پوهكي زور دريژر
بي.

النَّاسِعُ: دهگوترئ: (عَنْقِ نَاسِعٍ) ملي
دريژر گهردني بهرز.

النَّاسِعةُ: دهگوترئ: (إِمْرَأَةٌ نَاسِعةٌ)
نافرمتيكه پشتي دريژه يان دداني
دريژن.

النَّسْعُ: جومرگه دي دهست (نيوان بهري
دهست و مهچك) ه حهبلتيكي دريژه
تيلمه چهرميكي دريژه بوخچهو
جانفتاو بارو بارگهنه ي پي شتهكه
دهدرئ.

النَّسْعَةُ: پارچهپهك له تيلمه چهرم يان
حهبل.

نَسَعَتِ أَسْنَانُهُ نَسْعاً: بنكي ددانهكاني
شل بوون پوكي نهرم بوو.

نَسَعَ فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ: فلانكس بهولاتان دا

گهرا.

نَسَعَ فُلَانٌ بِشَيْئٍ: بهشتهكه
لهفلانكهسيهوه ژمني.

نَسَعَتِ الرَّاشِمَةُ الذَّرَاعَ بِالْأَبْرَةِ: خالكوتهكه
بهدهمرزي باسكي كوتا دمرزي هاژني
كرد.

نَسَعَ فُلَانٌ بِكَلِمَةٍ: بهمقسه ي ناشيرين تانه ي
لهفلانكهس دا.

نَسَعَ اللَّبَنُ بِالْمَاءِ: شيرمهكي تيكل ناو كرد
ه ناوي تيكلهلاوي شيرمهك كرد.

أَنَسَعَتِ التَّخْلَةُ وَغُورُهَا: دار خورماكه
بهرمهكي خراپ بوو ه يان دار

خورماكه دواي بريني هلي دايهوه.
أَنَسَعَ فُلَانٌ: تانهو تهشهر ي ناراسته ي
فلان كرد.

إِنْتَسَعَ الْبَعِيرُ وَغُورُهُ: حوشرمهكه شويني
گهستني زرمدموالهكه ي بهفاجي
خوراند ي يان کوتاي.

إِنْتَسَعَ فُلَانٌ: فلانكس كهوته پشكنينو
ليكلولينهوه.

إِنْتَسَعَتِ الْإِبِلُ: حوشرمهكان له
لهمرپگاكه دا بلاو بوونهوه.

الْمُنْسَعَةُ: گورزميهك دمرزي و شتي وا
خالكوت بهكاري دهيني بو

خالكوتان و شتي وا ه گورزميهك
لهپهري بالندمو شيشي بارپكي ثاسن

كهنانكه ر كوليرمو ناني پي كونج
كونج دمكا.

النَّاسِغُ: لِيَزَانَ دَمِست رَاسَت لَه نَارِاسته
کردنی تِرو گولله و رمب دا.

النَّسْغُ: نَهو ناوهی لَه درخت دِیته دمر
که دمیچِرِن و ورمزِمکه و ورمزی
زِیانَه و میه تی که بریندار دمیئِ ناوی
لِی دِیته دمر.

النَّسِیغُ: عهره ق.

نَسَفَ الْإِنَاءِ نَسْفًا: قاپه که پر بوو
لَه سهریه وه رِژا.

نَسَفَ الْمَاشِي: رِیکه رمکه (به پریدا
رِوییه و رمکه) په لهی کرد.

نَسَفَ الشَّيْئِ: شته که ی ریشه کیش کرد
لَه رمکه وه هه لی که ند ه فورنان
دمفه رموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ
يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾.

نَسَفَتِ الدُّوَابُ الْكَلَا: وِلاخه که
لَه ورمکه ی هه موو خوارد.

نَسَفَ الشَّيْئِ: شته که ی ته فرو تونا کرد.

نَسَفَتِ الرِّيحُ الثَّرَابَ: رَمشه بابه که گل و
خوَلَمکه ی بلا و کردم وه.

نَسَفَ الْخَافِرُ الْأَرْضَ: سمی وِلاخه که
زه و بیه که ی هه لکولی.

نَسَفَ الشَّيْئِ: شته که ی له بیژنگ دا.

نَسَفَ الْعَبَّ بِالْمِنْسَفِ: به گل گیره که
دانه وِله که ی پاک کرد.

نَسَفَ الطَّائِرُ اللَّحْمَ مَخْلِبَةً: بانده که
به چنگ و نینوکی گوشته که ی لیک
هه لپچری.

نَسَفَ الْحِمْلُ أَوْ الرِّكْضُ جَنْبَ الدَّابَّةِ: بار یان
زین و ناوزه نگی توکی لاقه برغه ی
وِلاخه که ی روتانده وه.

نَسَفَ الْحِمَارُ الْأَتَانَ: نِیرمکه رمکه
دِیله که رمکه ی گه ست.

أَنَسَفَتِ الرِّيحُ: رَمشه بابه که به توندی
هه لبوو زیخ و گل و خوَلی رادا.

تَنَسَفَ الرِّجْلَانِ الْكَلَامَ: دو و پیاه که
به سرته و نه سپایی قسه یان له گه ل
یه هکتر دا کرد.

إِنْتَسَفَ الْكَلَامَ: قسه ی به هیواشی و
لَه سهر خو کردن.

الْمِنْسَفُ: شهنه ه بیژمینگ و گل گیر
(مِنْسَفَ الْحِمَارِ) دهمی گویدرِیز
(ک: مناسف).

الْمِنْسَفَةُ: نامِیریکه بینا و شتی وای بی
له بیخ دمرده ی ندری ه بیژنگ و گل
گیر.

النَّسَافَةُ: نهو خشت و خاشاکه ی له کاتی
روخاندن و دمره ی نانی دیواردا

دمکه وِیته خوار ه ته پ و توژی
به رزمه و بووی رِیگا ه چاک و ژمنگ

که دمکه وِیته سهر قاپ و قاجاخ و
شتی وا.

النَّسَافَةُ: که شتییه کی جه نگییه هه لاو
شورا دمر و خینی.

النَّسْفَانُ: قاپیک پرپی له ناو و
لَه سهریه وه برژی.

النِّسْفَةُ: بهردیکی رهشی زیرو
گونکوناوییه له همام دا
بهکاردهیندری بۆ لابرندی چلکی
بهرمیی.

النِّسْفَةُ: بهمانا (النِّسْفَةُ) دئ.

النِّسُوف: دهگوتری: (بعر نسوف)
حوشتریکه بهپیشهموی دهمی لهومر
دهخوا ۵ (فرس نسوف) نهسپیتی
ههنگاو پان و فراوانه.

النِّسِيفُ: دانهوێلهی لهبیژنگ دراو ۵
دهشگوتری: (کلام نسيف) قسهی
بهئهسپایی ۵ (ترك فيه نسيفاً)
شوێنهواری لهسهر جی هیشته،
شوێنی گهستن یان کهوتنی توكو
شتی وای پیوه دیاره.

النِّسِيفَةُ: بهرده رهشی گهرماو.

نَسَقَ الشَّيْءَ نَسْقًا: شتهکهی پێک خست.

نَسَقَ الرُّ: گهوههرمهکی هۆنیهوه.

نَسَقَ الْكُتُبَ: کتێبهکانی پهزکردن.

نَسَقَ الْكَلَامَ: قسهکانی رێک کردن و

پهپوهندی لهنیوان پرستهکانی دا
دروست کرد.

انَسَقَ فلان: فلانکهس بهشیومی سهجج
ناخاوت.

ناسَقَ بين الأمرين: دوو کارمهکی پێکهوه
گونجانند.

نُسَقُهُ: شتهکهی پێک خست.

انْتَسَقَتِ الأشياءُ: شتهکانی کهوتنه پال
پهکترو پێکهوه گونجان.

تناسَقَتِ الأشياءُ: بهمانا (انْتَسَقَتِ) دئ ۵
دهگوتری: (تَنَاسَقَ كَلَامُهُ) پرستهی

قسهکانی پێکهوه گونجاو یوون.

تَنَسَقَتِ الأشياءُ: بهمانا (انْتَسَقَتِ) دئ.

النُّسُقُ: (حروف النُّسُق) حوروفی عهتف
۵ نهو پیتانهی کهلام دهخهنهوه
سههیهک و پرستهکان پێکهوه
دهبهستنهوه.

النُّسُقُ: ههرشتیک لهسهر یهک یاساو
تهومره دامهزرایی و برپا بهپێوه ۵
دهگوتری: (جاء القوم نُسْقًا) (زُرَعَتِ
الأشجار نُسْقًا) درهختهکان بهپهز
چهقیندران ۵ (دَرَّ نُسُقٌ) گهوههری
هۆنراوه ۵ (کلام نُسُق) قسهی پێک و
پێک ۵ (حروف النُّسُق) حوروفی
عهتف.

النُّسِيقُ: پێکخراو، گونجاو ۵ پێک کراو.

نَسَكَ فلان نَسْكًا ونَسَكَةً ومنَسَكًا:

فلانکهس دونیا نهویست بوو، پوی
لهخودا پهروستی کرد ۵ کوشتی
سههیری بۆ پهزامههلیی پهرومردگار.

نَسَكَ الثَّرْبَ نَسْكًا: قوماشهکهی بهناو
شت و پاکی کردموه.

نَسَكَ الأرضَ: زهوییهکهی پاک کردموه

بژاری کرد ۵ زبلی کیمیایوی پێوه کرد.

نَسَكَ الْبَيْتَ: هاته ناو خانومهكه.

نَسَكَ إِلَى طَرِيقَةِ حَمِيلَةَ: روی کرده

رَبَّازِيكِي پاستو جوان و خودا

پهرستی پاك.

إِنْسَكَ: دونيا نهويستی رهجاو کردو

سهرگهرمی خوا پهرستی بوو.

تَنَسَكَ: بهمانا (إِنْسَكَ) دئ.

الْمُنْسِكَ: رِبَّازِي دونيا نهويستی و خودا

پهرستی ه قورئان دمفهرموی:

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا نَسْكَ﴾: بؤ

هموو گهل و نهته و ميهك

مه نسهك و پئ و شوئنی خودا

پهرستی بهندايه تيمان بؤ ديارى

کردوو ه همروا وشهى (الْمُنْسِكَ)

ناوه بؤ شوئنی قوربانى سهربرين.

مناسك الحج: عيادات و پئ و

رسمه گانى نه نجامدانى حه ج ه

قورئان دمفهرموی: ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمْ

مَنَاسِكَكُمْ﴾.

المنسوكه: دمگوترئ: (فرس منسوكه)

نهمسپيكي روت و بئ توكه.

الناسك: خودا پهرست و دونيا نهويست

ه (ك: نَسَاكَ) ه دمگوترئ: (عشب

ناسك) روهكيكي زؤر سهوزه.

النَّاسِكَةُ: نافرمتى خودا پهرست و دونيا

نهويست ه دمگوترئ: (أَرْضُ

نَاسِكَةٍ) زمويهكى سهوزو تازه باران

نِ بَارِيوَه.

النُّسْكُ: همر ماھيكي خودا بهسهر

بهنده گانيه وه ه قوربانى كوستى.

النُّسْكُ: بهمانا (النُّسْكُ) دئ.

النَّسِيكَةُ: قَالِبَه زِيوى خاليص ه

قوربانى كوستى.

نَسَلَ الشَّيْءُ نَسْلًا: شتهكه جيابؤوه، نِ

بؤوه ه كهوته خوار ه دمگوترئ: (نَسَلَ

ریش الطائر) پهرى بالندهكه كهوته

خوار.

نَسَلَ الشَّرْبُ عَنِ الْإِنْسَانِ: بؤساكهكه

له مرؤفهكه بؤوه.

نَسَلَ فُلَانٌ نَسْلًا: فُلَانٌ وهجهو نهوى زؤر

بوو.

نَسَلَ الْمَاشِي: رېكههرمهكه خيرا پؤيى.

نَسَلَ الْوَلَدُ: مندالى بوو ه دمگوترئ:

(نَسَلَ بَوَالِد).

نَسَلَ الْخَيْرَانُ نَسْلًا: نازه لهه گانى

وهمبرهينان، رايگرتن و بهخيوى كردن

بؤ زاو و زئ و بهروبووم.

نَسَلَ الشَّيْءُ: شتهكهى نِ كردهوه، جياى

كردهوه ه دمگوترئ: (نَسَلَ ريش الطائر)

پهرى بالندهكهى دمركيشا ه (نَسَلَ

الصوف) خوربيهكهى برپيهوه

لهمههرمهكه.

أَنَسَلَ الشَّيْءُ: بهمانا (نَسَلَ) دئ.

أَنَسَلَ الْخَيْرَانُ: جهيوانهكه بييجوى بوو.

أَنْسَلَ فُلَانٌ: فَلَانُكَسْ نَازَهْلَهْكَانِي كَاتِي
زاو و زِيَّان هَات نَزِيكَه بِيَّجَوِيان
بين.

أَنْسَلْتُ الدَابَّةَ: وَلَاخَهْكَه، حَوْشَتْرَمَكَه
كاتي نهوہی هاتووہ توك بهريدا،
كولكهكهي ئي بييتهوه.

أَنْسَلَ فِي عَمَلِهِ: لَهْبَازْدَان و پَاكَرْدَنِي دَا
پهلهی كرد.

أَنْسَلَ الشَّيْءَ: شَتَهْكَهِي ئي كَرْدَمُوَه جِيَاي
كردموه.

إِنْشَلَ الشَّيْءُ: بَهْمَانَا (نَسَلَ) دِي.

تَنَاسَلَ الْقَوْمُ: خَهْلَكَهْكَه زاو و زِيَّان
كردو زُورَبوون.

تَنَاسَلَ بَنُو فُلَانٍ: فُلَانٌ هُوَزُو بَنَهْمَالَه
وهجهو نهوميان زُور بوون.

النَّاسِلُ: خَيْرَاو بهپهله.

النَّسَالُ: نَهْوَهِي هَهْلَدَمُوَمَرِي لَهْخَوَرِي و
مُوو كَوَلَك لَهْكَاتِي بَرِيْنَهْوَه و
لِيْكَرْدَنَهْوَه دَا.

النَّسْلَانُ: خَيْرَا رِيْشَتَنِي گورگ.

النَّسْلُ: مَنْدَالَو نَهْوَه (ك: أَنْسَال).

النَّسْلُ: شِير كَهْلَهْهَنْجِيرِي كَال دِيْتَهْدَمَر
لهكاتي ليكردنهوہی دَا.

النَّسُولُ: خَيْرَا و گورج لَهْپَاكَرْدَن و
بازدان دَا.

النَّسُولَةُ مِنَ الْمَاشِيَةِ: نَهْو نَازَهْلَهْهِي
پَاگِيرِي بُو زَاو و زِي بُو

بَهْرَهْمَهْيَتَان.

النَّسِيلُ: بَهْمَانَا (النَّسَالُ) دِي و پَاوِي
هَهْنگوین كه لهكهپرَشَانَهْكَهِي
جِيَايَاكِرِيْتَهْوَه.

النَّسِيلَةُ: تَاكِي وَشَهِي (النَّسِيل) ه وَاتَه:
نَهْوَهِي لَهْكَاتِي بَرِيْنَهْوَهِي خَوَرِي و
مُوْدَا هَهْلَدَمُوَمَرِي و مَنْدَال و پَلِيْتَه و
پَاوَه هَهْنگوین كه كهپرَشَانَهْكَهِي ئي
جِيَا كَرَابِيْتَهْوَه.

نَسَمَتَ الرِّيحُ نَسْمًا وَنَسِيمًا: بَايَهْكَه
هَهْلَبُوو، شَنَه بَايَهْكَه هَهْلَبُوو.

نَسَمَ الشَّيْءُ: شَتَهْكَه تَامِي گُوْرَا و
دَهْگُوْتَرِي: (نَسَمَ اللَّبَنُ) (نَسَمَ الدَّسِيمُ) و
شِيرَهْكَه تَامِي گُوْرَا و جَهْوَرَهْيِيَهْكَه تَامِي
گُوْرَا.

نَسَمَ السَّعِيرُ الْأَرْضَ مِنْسَمِهِ: حَوْشَتْرَمَكَه
بَهْسَمِي لَه زَمُوِي دَا و پِيْكَوَلِي كَرْد،
شُوِيْنَكَهِي لَهْزَمُوِيَهْكَه كَرْد.

نَسَمَ لِي خَيْرٌ أَوْ أَثَرٌ: هَهْوَالِيْكُمْ دِي دَهْسَت
كَهْوَت يَان شُوِيْن پِيْيهْكُمْ هَهْلَكِرْتُووه و
سُوْرَاخِيْكُمْ كَرْدُووه.

نَسَمَ الْبَعِيرُ نَسْمًا: حَوْشَتْرَمَكَه سَمِي كُوْن
بوو.

نَاسَمَهُ مَنَاسِمَةً وَنِسَامًا: لِيْئِي نَزِيْكَ
بُوْوهو بُوْنِي كَرْد و قَهْسَهِي لَهْگَهْل دَا
كَرْد و سَرْتَهِي لَهْگَهْل دَا كَرْد.

نَسَمَ فِي الْأَمْرِ: دَهْسَتِي بَهْكَارَهْكَه كَرْد
بَهْلَام زُور نَهْجُوْتَه نَاوِي.

تَسْمُ النُّسْمَةُ: نادمه میزادی بوژاندنه وه
له مردن پرزگاری کردن.

تَسْمُتِ الرِّيحُ: بایه که به هیواشی هه لی
کرد.

تَسْمُ الْمَكَانُ بِالطَّيِّبِ: شوینه که بوئی
خوش بوو.

تَسْمُ فُلَانٌ: فلانکەس هه وای خاوینی
هه لمزی.

تَسْمُ الْجَنْبُنُ: کۆرپه له که له سکی دایکیا
نه ندامه کانی جهسته ی ریک بوون
شکلی نادمه ی و مرگرت ه دهگوتری:
(أَمِلَصْتُ الْأُنْثَى وَلَدَهَا قَبْلَ أَنْ
يَتَسَّمَ).

تَسْمُ الرِّيحُ: بۆنه که ی هه لمزی و
ههستی به خوشی کرد.

تَسْمُ فُلَانُ الْعِلْمُ أَوْ الْحِزْبُ: فلانکەس ورده
ورده و له سه ره خو زانیاری فیربوو
زانستی به دهست هیئا ه یان ورده
ورده هه و اله که ی به دهست هیئا.

تَسْمُتُ أَمْرُهُ حَتَّى تَبَيَّنَتْهُ: سۆراخم کردو
به شوینی پویشتم و شوین پییم
هه لگرت تا ناشکرام کرد.

النَّسِمُ: لایه کی سمی حوشر ه رینگا ه
دهگوتری: (قد إستبان النَّسِمَ) لایه کی
سمی حوشر که دهرکهوت.

النَّاسِمُ: نه خوشیک بگاته حاله تی
گیانه لاو.

النَّسْمُ: خه لک و نادمه میزاد ه هه ناسه ی
گیان ه کزها ه سه ره تای هه لئوونی
با به هیواشی ه رینگای کویر ه بوو ه
بوئی شیر یان بوئی چه وری ه
بالتده ی تیز پوی وه کوو واشه ه
که پرنگیان سه وز بنوینی.

النَّسْمَةُ: عهره فکر دنی ناو گه رماو یان
عهره ق به گشتی.

النَّسْمَةُ: زینده و مر گیانه و مر هه رشتیک
گیانی تییدا بی ه تهنگه نه فه سی
(هه ناسه برکه).

النَّسِيمُ: شنه با (کزه با) که درخت
نه هه ژین و گل و خو ل پانه دا ه
گیان ه عهره ق ه هیزو تواناو
خوگری.

نَسْنَسَ الرَّجُلُ: پیاو که زعیفو لاواز
بوو.

نَسْنَسَ الطَّائِرُ: بالتده که تیز فیری.

نَسْنَسَتِ الرِّيحُ: بایه که هه لئوو
به شیوه ی سارد کزها ی سارد
هه لئوو.

نَسْنَسَ الدَّابَّةُ: ولاخه که ی تاوداو خیرا
لیی خویری.

النَّسْنَسُ: جوړه مهیمونیکی جهسته
بچوکه و کلکی دریژه ه برسیایه تی
زور ه دهگوتری: (جوع نسناس)
برسیایه تی برست پرو به شیدمت.

نَسَا الشَّيْئَ نَسْوَةً: وازی لهشتهکه هیئا ۵

دمگوترئ: (نسا القمل) وازی لهکارمکهی هیئا.

نَسَا فُلَانًا نَسِيًا: زهبری لهپرمگی وهریکی دا.

نَسِيَ فُلَانٌ نَسِيً: فُلَانْکەس لهپرمگی وهریکی دا ۵ نازار پهیدا بوو ۵ (فهر نس وهي نسية وهو النسي وهي نسياء).

نَسِيَ الشَّيْئَ نَسْوًا وَنَسَاوَةً وَنَسِيَانًا: شتهکهی واز ئی هیئا، لهبری جوو.

انساء الشَّيْئَ: شتهکهی لهبیر بردموه.

ناساء العداوة: دوژمنایهتی لهبیر بردموه.

نَسَاءُ الشَّيْئَ: بهمانا (انساء) دئ.

تناسى الشَّيْئَ: همولئ دا شتهکهی لهبیر

بجیتهوه ۵ وای خو نیشان دا کهشتهکهی لهبیر چۆتهوه.

الأنسى: پهگیکه لهبهلهکی مروف دایه.

النسا: پهگی وهرکییه، پهگیکه

لهسمتهوه درئز بۆتهوه بۆ پاژنهپئ

۵ لهتهسنیهکهی دا دمگوترئ:

(نسان) پان (نسیان) ۵ (ك: أساء).

النساء: کۆمهلیک ناهرم.

النسوة: قومە شەراپیک ۵ دمگوترئ:

(نسوة من لبن).

النسوة: کۆمهلیک ناهرم.

النسوان: ناهرم.

النسیان: کهسیک زۆری شت لهبیر

بجئ.

النسیان: نهخۆشی لهبیرجوونهوه

کهزوو شتیان لهبیر دهجئ.

النسی: شتی لهبیرموه جوو ۵ شتی بی

نرخ، کهمبایهخ.

النسی: شتی لهبیرموهجوو ۵ دمگوترئ:

(هو نسی قومیه).

نَسَا الشَّيْئَ نَسْنًا وَنَسْوًا وَنَسَاوَةً: شتهکه

پهیدا بوو ۵ دروست بوو، هاته کایهوه.

نَسَا الصَّبِي: منداکه گهشهی کردو

پهگهیی ۵ دمگوترئ: (نَسَاتُ لِي بَنِي

فلان) و (نَسَا فلان نَسَاة حَسَنَة).

نَسَا الشَّيْئَ عَنْ غَيْرِهِ: شتهکه لهشتی ترموه

پهیدا بوو.

نَسَا حاجته: بۆ نهجامدانی کاری خوئ

پاساو همولئ دا.

إِسْتَنْشَأَ الشَّيْئَ: داوای دروستکردنی

شتهکهی کرد ۵ دمگوترئ:

(إِسْتَنْشَأَهُ قَصِيدَةً فِي الزَّهْدِ) داوام ئی

کرد پارچه شیریکم بۆ دابنئ

لهبارهی دنیا نهویستییهوه.

إِسْتَنْشَأَ الْأَخْبَارَ: بهدوا ههوالهکهدا جوو

تویژینهوهی تیدا کرد.

الإنشاء: (لهزاراوهی زانستی بهلاغهدا)

بریتیه لهقسو رستهیهک لهخاریج

دا مانای نههاتبیتته کایهوه ۵ واته:

لهواقعو دهرمودا مانایهکی ههبوو

بهرامبهری نهیج، لهزاراووی
نهدیبو ههستیاران دا (الإنشاء)
فهو بههرمهکی خودا داده،
بههویمهوه دمتواندری مانای جوړاو
جوړ کوښکرینهوه لیك بدرین پیک
بخرین و مانای جوان و سهرمنج
پاکیش دهریپردی.

النشأ: شوینی دروستکردن ه شوینی
دروستیوون ه دمگوتری: (هذا منشؤه
يابان) و (هذا منشؤه اریل) پمگو
پیشمو بنهما ه دمگوتری: (ما منشأ
هذا الإضراب)؟

النشئ: نهو نووسهری باش دزمانی
پهخشان دابرپژئی و قسهکانی
شمرین و پهمان بن.

النشأ: شوینی کارکردن و پیشهسازی و
کوکردنمهوی پارچهی ئامیرو
لیکدان و لیك بهستیان.

الناشي: کوپیک لهتمهمنی بچوکی
تیپهری کردبی و گهشتبیته
تهمهمنی گهنجی.

الناشئة: کچوله لهتمهمنی مندالی
تیپهری کردبی و چوبیته حالمتی
گهنجی ه شهو بهخهبر هاتن و
نوژیرو تاعهتکردن.

النشئ: سهرمتای پهیدابوونی ههور ه
مندال له سهرمتای سالانی خویندنی

دا ه ئازمه و ههوانات لهکاتی
پامکردن و ژیربارکردنی دا ه (ک:
نشأ) ه زرویت وچه ه دمگوتری:
(هو نشئ سوء) نهو کابراهه وچهو
دهرنهجای خرابهکارییه.

النشأ: ومدی هینان و پهروردمکردن.
النشئة: دمگوتری: (حرض نشئة)
هموزیکه ناوی تیدا نهماوهو بنکی
دمرکهوتووه.

نشب في الشئئ نشباً ونشوباً: لهشتمکه
ههلهجهمی و پیوهی نووسا ه پییدا
پویشته خوار ه دمگوتری: (نشبت
مخالب السبع في الصيد) چنگی دپندمه
چووه جهستهی نیچیرمکهوه ه (نشب
العظم في الخلق) نیسقان لهقورگ گیرا.

نشب فلان فيما يكرهه: فلانکس توشی
نهوه بوو کهپی ناخوشه.
نشب الشر أو الحرب بين البلدين: شهرو
نازاوه لهنیوان نهو دوو ولاتهدا بهرپا
بوو.

نشب الأمر فلاناً: کارمه پهخهی فلانی
گرت.

أنشب الصائد: داوی نیچیرموانهکه
لهنیچیرمکهوه هالا.

أنشبت الريح: پشهبايهکه بهتوندی
ههلی کردو زیخو گل و خوئی پادا.

أنشبت الشئئ في غيره: شتهکهی

له‌شتیکی تر گیر کرد ۵ ده‌گوتری:
(النَّشَبُ فِيهِ مَخَالِبُهُ) چنگی ئی گیر کرد،
چنگی تینا.

نَاشَبَةُ الْحَرْبِ: شه‌ری له‌گه‌ل
هه‌لگیر ساند.

نَشَبَ الشَّيْءُ فِي غَيْبِهِ: به‌مانا (أَنْشَبَهُ)
دئ.

نَشَبَ الثَّرْبُ: قوم‌شه‌که‌ی به‌وینه‌کردن
تئیدا پازانده‌وه.

إِنْشَبَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که‌ی به‌کیان گرتو
هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکیانه‌وه
گیرۆده‌ بوون و مگری به‌کتری بوون.

تَنَشَّبَ فِي الشَّيْءِ: به‌مانا (نَشِبَ) دئ ۵
ده‌گوتری: (كُنَشِبَ فِي قَلْبِي جُهَا)
خۆشه‌ویستی نه‌و چوووه‌ دل‌مه‌وه.

النَّشْبَةُ: مال و سامان، مه‌نقوله‌و غه‌یره
مه‌نقوله.

النَّاشِبُ: تیرهاویژ.
النَّشِبُ: مال و سامان ۵ زه‌وی و زار ۵
خان و به‌ره.

النَّشْبَةُ: ده‌گوتری: (رَجُلٌ نَشْبَةٌ) پیاویکه
که‌ده‌ستی دایه‌ کارنک وازی ئی
ناهیئێ تا ته‌واوی نه‌کا.

النَّشَابُ: تیر، سه‌ره‌ تیر ۵ (ك:
نشاشیب) ده‌گوتری: (تَرَامُوا
بِالنَّشَابِ) به‌کتریان تیرباران کرد.

النَّشَابُ: شتیك که‌ زۆر به‌ناو شتی
تردا رۆبجئ ۵ تیر دروستکه‌ر نه‌و

که‌سه‌ی تیر دروست بکا ۵ (ك:
نَشَابَةٌ).

نَشَجَ الْبَاكِي نَشَجًا وَنَشِيجًا: مرۆفه
گریاوه‌که‌ گریانێ له‌سنگی دا ده‌کوئێ و
گریانه‌که‌ی دهرنه‌بێ.

نَشَجَ الْهَمَارُ: گویندریزه‌که‌ زم‌پینه‌که‌ی
له‌قورگی خۆی دا خواردمه‌وه.

نَشَجَ الضَّفَدُ: بۆقه‌که‌ قهراندی ۵ (نَشَجَ
الْقِدْرُ) مه‌نجه‌له‌که‌ که‌وته‌ گیزه‌ گیز.

نَشَجَ نَشَجًا وَنَشْرَجًا: ناو و شتی وای
خواردمه‌وه به‌لام تیراو نه‌بوو.

نَشَجَ السَّقَاءُ وَالْجُلْدُ وَنَحْوُهُمَا نَشَجًا:
پێسته‌که‌ یان کونده‌که‌ ناوی ده‌لاند،
ناوی ئی چوو.

نَشَجَ الدَّابَّةُ: نه‌ومنده‌ی ناودا به‌ و لاخه‌که‌
که‌ گری تینواپه‌تی دابمرکینئ و به‌س
به‌ته‌واوی تیر ناوی نه‌کرد.

إِنْشَجَ: به‌مانا (نَشَجَ) دئ.
النَّشَاجُ: صیغه‌ی موباله‌غه‌یه‌ و

له‌ماده‌ی (نَشَجَ) دهره‌ینراوه‌ ۵
ده‌گوتری: (سَقَاءُ نَشَاجٍ) کونده‌به‌که‌
زۆر ناو دمه‌ده‌ئینئ.

النَّشُوحُ: ناوی که‌م.
نَشَدَ فُلَانٌ نَشْدًا وَنَشْدَانًا: فلانکه‌س یادی
که‌وته‌وه، هاته‌وه‌ بیری.

نَشَدَ الضَّالَّةُ: هه‌ولئ دۆزینه‌وه‌ی
گومبووه‌که‌ی دا.

نَشَدَ فَلَائاً: هه‌وئی دیتنی فَلَائی داو جو بۆلای.

نَشَدَ فَلَائاً بَكْذَا: فیساره شتی بیرى فَلَائکەس هینایه‌وه ۵ ده‌گوترئ: (نشدتک الرحم) داوات ئی ده‌که‌م بیرى خزمایه‌تی نیوانمان بکه‌یه‌وه‌و پِی‌زی ئی بگری ۵ (نشدتک الله) خوداوه‌نلت بیردینه‌وه، خودا ده‌که‌م به‌گرتا.

اَنَشَدَ فَلَائاً: وه‌لامی فَلَائی دایه‌وه ۵ ده‌گوترئ: (نشدته فأنشدني) (یان) فأنشد لي).

اَنَشَدَ الشُّعْرَ: به‌ده‌نگی به‌رز شیعره‌که‌ی خوینده‌وه.

ناشَدَ فَلَائاً الْأَمْرَ وَفِيهِ مَنَاشِدَةٌ: داوای کاره‌که‌ی له فَلَائکەس کرد.

ناشَدَ فَلَائاً اللَّهُ: خودای کرد به‌گزیاو وتی بۆخاتری خودا نه‌وه‌م بدمرئ یان سویندی دا به‌خودا که‌ئه‌وه‌ی بۆ بکا.

تناشدوا الأشعار: خه‌لکه‌که‌ شیعریان بۆیه‌کتری به‌ده‌نگی به‌رز خوینده‌وه.

تَنَشَّدَ الْأَخْبَارَ: هه‌وئی به‌ده‌سته‌هینانی هه‌واله‌کانی دا بۆئه‌وه‌ی پِیش که‌سانی دیکه پِییان بزانی.

اِسْتَنَشَدَ فَلَائاً شِعْراً: داوای له‌فَلَائکەس کرد شیعرئکی بۆ بَلَن. اِسْتَنَشَدَ فَلَائاً الْمَضَالَ: داوای له

فَلَائکەس کرد بانگی بۆ هه‌لدا بۆ دۆزینه‌وه‌ی گومبوه‌که‌ی.

الأنشودة: نه‌شید شیعرئک بکریته نه‌شیدی نیشتمانی ومکوو شیعره‌که‌ی دلدار: (ئه‌ی پمقیب هه‌ر ماوه قه‌ومی کورد زووبان.....).

الْمُنَشِدُ: که‌سئک به‌ده‌نگی به‌رز شیعر بخوینیه‌وه.

النَّشَادُ: که‌سئک پِیشه‌ی بانگ هه‌لدان بی بۆ شتی گومبوو.

النَّشِيدُ: ده‌نگو سه‌دا ۵ ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه به‌له‌حنه‌وه ۵

شیعرئک بکریته نه‌شیدی نیشتمانی

۵ پارچه شیعرئک یان پارچه

زه‌حه‌لئک به‌حه‌ماسه‌ته‌وه کۆمه‌لئک

به‌ده‌نگی به‌رز بیخویننه‌وه ۵ (ک: أناشید).

النشيدة: به‌مانا (التشيد) دئ.

نَشَرَتِ الْأَرْضَ نَشْراً: زمویه‌که به‌هاری

ئ هاتو گیاو گزی پرواند.

نَشَرَ الشَّجَرُ: درمخته‌که گه‌لای کرد.

نَشَرَ الشَّيْءَ نَشْراً: شته‌که‌ی بلاو کردموه.

نَشَرَ الرَّاعِي غَنَمَهُ فِي الْمَرْعى: شوانه‌که

مه‌ره‌کانی به‌ناو له‌ومرگا‌که‌دا بلاو

کردنه‌وه.

نَشَرَ الْكِتَابَ أَوْ الثَّوْبَ أَوْ غَرْمًا: کتِبه‌که

یان قوماشه‌که‌ی بلاو کردموه.

نَشَرَ الْخَبَرَ أَوْ الْمَقَالَ: هم‌واله‌که یان مه‌قاله‌که‌ی به‌خش کرد.

نَشَرَ الْكِتَابَ أَوْ الصَّحِيفَةَ: کتیبه‌که یان رۆژنامه‌که‌ی به‌جاپ گه‌یاندو به‌خشی کرد.

نَشَرَ الْخَشَبَةَ: داره‌که‌ی راهینا، بریه‌وه تاشی.

نَشَرَ اللَّهُ الْمَوْتَى نَشْرًا وَنَشْرًا: خودا مردووهمکانی زیندوو کردنه‌وه.

نَشَرَ الشَّيْءُ نَشْرًا: شته‌که بلآو بۆوه.

نَشَرَ الثَّوْبَ أَوْ الْكِتَابَ: قوماشه‌که یان کتیبه‌که‌ی کرده‌وه، لیکی کرده‌وه.

أَنْشَرَ اللَّهُ الْمَوْتَى: خودا مردووهمکانی زیندوو کردنه‌وه.

أَنْشَرَ الْأَرْضَ: زه‌وییه‌که‌ی به‌ناو زیندوو کرده‌وه.

أَنْشَرَ الرِّيحَ: بایه‌که‌ی هه‌لگرد.

إِنْشَرَ الشَّيْءُ: شته‌که گرایه‌وه، بلآو بۆوه.

إِنْشَرَ الْخَبَرَ: هم‌واله‌که بلآو بۆوه.

إِنْشَرَ الشَّيْءُ: شته‌که به‌رتهم‌وازه بوو، بلآو بۆوه ۵ ده‌گوتری: (إِنْشَرَ النَّاسَ فِي الْأَسْوَاقِ).

إِنْشَرَ الْعَصَبَ: ره‌گه‌که هاوسا ۵ نه‌ستور بوو.

تَنَاشَرُوا الشَّيْءَ: هاریکاری به‌کتریان کرد بۆ بلآو بوونه‌وه‌ی شته‌که.

تَنَشَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که گرایه‌وه، پان بۆوه ۵ به‌رتهم‌وازه بوو.

إِسْتَنْشَرَ الشَّيْءَ: داوای کرد شته‌که بلآو بکریته‌وه.

التَّنَاشِيرُ: نووسینی منداڵ که سه‌مه‌تا فیزی نووسین ده‌بی ۵ ده‌گوتری: (ما أَشبهَ خُطهَ بَتَاشِيرِ الصَّبِيَانِ).

الْمُنْشَارُ: مشار.

الْمُنْشَرُ: شوینی نه‌شرو بلآو بوونه‌وه ۵ بلآو کردنه‌وه.

الْمُنْشُورُ: کاریکی بلآو کراوه ۵ به‌یانیکی بلآو کراوه به‌ناو فه‌رمانگه‌وو خه‌لک دا بۆنه‌وه‌ی زۆر کس بیزانن.

النَّاشِرُ: نه‌و که‌سه‌ی پیشه‌ی له‌جاپدانو به‌خش کردنی کتیب بی ۵ پیشه‌ی کتیب فره‌وشی بکا ۵ جوژه‌ ماریکه ژمه‌راوی سه‌ری پان ده‌کاته‌وه و مکوو نه‌سکوو.

النَّاشِرَةُ: ده‌ماریکی خوینبه‌ره له‌زیر بپستی دیوی ناوه‌وه‌ی باسکو و قۆله ۵ (ك: نواشر).

النَّشَارَةُ: پیشه‌ی شه‌فکردنی دار.

النُّشَارَةُ: نه‌و ورده‌ داره‌ی له‌کاتی شه‌فکردن و راهینانی داردا ده‌که‌ویته‌ خوار.

النُّشْرُ: بۆنی خو‌ش ۵ نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌رتهم‌وازه که سه‌رو‌کیکیان نه‌بی.

کۆيان بکاتهوه ۵ دىگوترى: (جاء
القوم نـشراً) خەلکەگە
بەپەرتەوازەيى ھاتن ۵ چاپکردنى
کتىب و پۇژنامەو گۇفارو
فرۇشتىيان.

النـشـرة: باى نەسىم ۵ بەيانيك
دىنوووسرىو پەخش دىگىرى
بۇئەھى بزاندىرئ ھەلوىستى
لايەنيك يان دەسلەلات لەبارەى
روداوتكى تايبەتتییەو ھۆنە.
النـشـرة: ھەندى دوعا و نوشتەو شتى
وان بەکار دەھىندىرئ بۇ چارەسەرى
نەخۇش.

النـشـار: كەسيك پيشەى دار بېرئەو
بى.

النـشـور: بۇ زېدىمىرئى لەماناى (التاثير)
دى.

النـشـور: زېندوو كىرئەھى مردوو،
پۇژى قىامەت.

النـشـى: بلاوكراو.

نـشـر الشئى نـشـراً ونـشـراً: بەرز بۆو ۵
دىگوترى: (نـشـر المـكان) (و نـشـر العـرق)
۵ شۆپنەگە بەرز بوو، دەماركە ھەلسا
۵ ھەروا دىگوترى: (نـشـرت إلى نفسى)
دلم ترساو نارەھەت بوو.

نـشـر فلان: فلانكەس چوو ھەسەر
بەرزايەكى زەوى.

نـشـر من مكانه وفيه: لەشۆپنى خۆى
ھەلسا و پاسا و جولا ۵ بەرز بۆو ۵
دىگوترى: (نـشـرت النـمـة عـن مثـلاتـها)
لەھن و گۆرانیەگە لەپاساى خۆى
دەرچوو.

نـشـرت المرأة: نافەرتەگە لەمىردەگەى
پاخى بوو، دابو نەرىتى ژنو
مىردايەتى پەپەمو نەکرد.

نـشـر الرجل: پياوگە پايەندى دابو
نەرىتى ھاوسەرايەتى نەبوو ۵ (فەر
ناشز ھى ناشىزة) ۵ (ك: نواشز).

نـشـر بقره نـشـراً: بەقۇچ ھەلى گىرتو
بەزموى دا دا.

انـشـر الشئى: شتەگەى لەشۆپنى خۆى
بەرز كىردەو.

انـشـر الله عظام الميت: خودا ئىسك و
پىروسكى مردووگەى لەشۆپنى
خۆى بەرز كىردەو پىكىو ھە
نانەمو پىكى خستەو ھە بۆئەھى
سەرلەنوى بەگۇشت دايان پۇشئو
گيانيان بەبەردا بکاتەو ۵ قورئان
دەھەرموى: ﴿وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
نُنشِرُهَا ثُمَّ نُكْسِئُهَا لَحْمًا﴾.

تـنـشـر لكـذا: خۆى بۇ ھەلدا.

النـاشـر: دىگوترى: (فلان ناشز الجبهة)

فلانكەس ناوچەوان دەرپەپەو ۵
(قلب ناشز) دلىكە لەترسان

كەوتومە پەلەپەل.

النَّاشِزَةُ: دِگوتري: (لحمة ناشِزة) پارچه
گوشتيکه لهجهسته بهرزبوتهوه
ههلتوهيومتتهوه.

النَّشاز: بهمانا (النَّشْرُ) دئ واته: شتى
نارپک و پیک نهگونجاو شتيک
لهناستی شتهکانی پهنا خوئی نهبی
لهپاسای هاو وپنهى خوئی
دمرجووبی.

هذه النِّعْمة نشاز: نهم ههواى گورانیه
لهوانی تر ناجی.

النَّشْرُ: نهووی لهزموی بهرزبیتتهوه
ومکوو تهپولکهو گردولکه.

النَّشْرُ: بهمانا (النَّشْرُ) دئ.
نَشُّ الشَّيْءِ نَشًّا ونَشِشًا: شتهکه وشک
بؤوه ناومهکی نهما ۵ دِگوتري: (نَشُّ
الرطب) خورماکه وشک بؤوه ناوی
تیدا نهما ۵ (وأشدُّ الحرُّ قَشًّا الحوضُ)
گهرما تاوی سهندو جهوزمهکه وشک
بوو.

نَشُّ اللَّحْمِ: گوشتهکه لهسهر ناگرهکه
جزه‌ی هات.

نَشَّتِ الجِرة الجديدة: جهره تازهکه کهناوی
تیکرا کزمرکی ئی هات.

نَشُّ الشَّيْءِ نَشًّا: شتهکه‌ی تیکه‌لاو کرد.
نَشُّ الدابة: ولاخه‌که‌ی بهه‌یواسی
لیخوری.

نَشُّ الثَّبابِ ونحوه: میشه‌که‌ی دمرکرد.
النَّشُّ: نهو گوماو و زونگاوانه‌ی له

قهراخ روبرو دهریا ناویان تیدا
دهمینیتتهوه ۵ دِگوتري: (کانوا لی
مَنْش السَّاحِل).

المِنْشَة: میش کوژ ۵ میش دمرکه‌ر
گورزیکی سهر پرژاوییه میشی پی
دمرپیتندری.

المنشوش: دِگوتري: (دهن منشوش)
رؤنیکه بؤنی خوئی تیکه‌ل کراوه.

النَّشاش: بؤ زیدمپوئی لهمانای (نَشُّ)
دئ ۵ دمشگوتري: (سبخة نشاشة)

زموییه‌که گله‌که‌ی وشک نابیتتهوه و
لهومرپشی ئی نارپوئ.

النَّشُّ: نیومشت ۵ ههرشتیک بی ۵
دِگوتري: (نَشُّ أوقية) نیوه‌ی

حوققه‌یه‌که ۵ سه‌نگیکی کیشانه‌یه
کیشه‌که‌ی کیشی بیست دیرهمه‌مه.

النَّشِيشُ: دمنگی ناو و شتی ترکه
گه‌پیشه‌ی ناستی کولین.

النَّشِيشَة: زموییه‌که وشک نه‌بیتتهوه و
گیای ئی نه‌پوئ.

نَشَّيَ نَحْرًا: بهرز بؤوه ۵ ههلتوه‌ی.

نَشَّيَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی دهره‌یانا ۵ لی‌ی

کردموه ۵ دِگوتري: (أقام القوم ما
يَنْشِصون وتدا) خپله‌که لهو شوپنه

دایانکوتاو نیازى مانه‌ومیان هه‌یه
سنگی داکوتراوی پشمالیان

هه‌لناکه‌ن.

نَشَصَ فُلَانًا بِالرَّمَحِ: به رمب ز مبری لهفلان
دا.

انْتَشَصَهُ: دمری هینا ۵ دمگوتری: (النَّشَصَ
فُلَانًا مِنْ بَيْتِهِ) فلانکەسی له مائی
خوی هینایه دمر ۵ (النَّشَصَ الْجَذْبُ
النَّاسَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ) گرانى و قاتو
هری خه لکه کهى ناچار کرد زیدی
خویان جئ بئلن.

انْتَشَصَ الشَّيْءُ: شته کهى هه لکه نند.

انْتَشَصَ الشَّجَرَةُ: دره خته کهى هه لکه نند.
النَّشَاصُ: ناهره تیک له میرده کهى زیر
بووبو و له گه لئ نه خه وئ.

النَّشَاصُ: هه وری پرو چین له سهر
چین.

النَّشُوصُ مِنَ الرِّمَاحِ: رمبى بهرز
کراوه و ناماده بو شهر.

نَشِطَ مِنَ الْمَكَانِ نَشِطًا: له شوینه که جووه
دمر.

نَشِطَ الْمَسِيلُ: لافاوکه له رپرەوى خوی
لای داو که و ته فورتو بیج کردن.

نَشِطَتْ بِهِ الْهَمُومُ: خه مو خه فهت
سهریان ئی تیک داوه.

نَشِطَ الْحَبَلُ: حه بله کهى واگرئ داوه
به ناسانى بکریته وه.

نَشِطَ الشَّيْءُ: شته کهى دمر هیناو
راپته کاند.

نَشِطَ الدَّلْوُ: دۆلچه کهى دمر هیناو
ته کاند.

نَشَطَ فُلَانًا: زه بری له فلانکەس دا.

نَشِطَتُ الْحَيَّةُ: مار گه ستی، پیوهی دا.

نَشِطَ إِلَيْهِ وَلَهُ نَشَاطٌ: به چوستو چالاکی
دهستی دایه.

نَشِطَ فِي الْعَمَلِ وَغَوَّ: ئیشه کهى پی خوش
بوو به دلسوزی تاوی دایه.

انْتَشَطَ فُلَانًا: فلانکەسی چوستو چالاک
کرد.

انْتَشَطَ الْمُقَدَّةُ: گرپییه کهى کرده وه، شلی
کرده وه.

انْتَشَطَ الشَّيْءُ: شته کهى راته کاندو
دمری هینا.

انْتَشَطَ النَّشِيطَةُ: دهسکه وتی پیش
جهنگی گرتو راپمائی.

تَنْشَطُ: نیشاتی پهیدا کرد.

تَنْشَطُ لِلْعَمَلِ: خوی بو کارمه حازر
کردو دهستی پی کرد.

تَنْشَطُ الطَّرِيقِ: به چوستو چالاکی
رپگاکه ی بری.

اسْتَنْشَطَ الْجُلْدُ: پیسته که ویکهاته وه و
کۆبووه.

الْمَنْشَطُ: شتیک به تامة زرووه بو بچی و
کردنه کهى کاریگر بئ.

الْمِنْشَطُ: کهسیک نیشاتی زور بئ.

النَّشَاطُ: کارکردنی دلسوزانه له بواریک
له بوارمکانی ئیش دا ۵ دمگوتری:

(الْفُلَانُ نَشَاطُ زِرَاعِي أَوْ تِجَارِي).

الأنشطة: گرنیه که به انسانی
بکرنیه وه.

النشاط: نهو که سهی جهبل شی
دمکاته وه بوئه وهی سمر له نوئ
بیکاته وه به جهبل.

النشاط: گهستنی خیرا، داخکردنی
خیرا بهم جور ه ناسنه گهرمه که
به خیرایی بگه یه نیه گوشته که وه
لایبهی نه هیلی زوری داخ بکا.

النشطة: دهگوتری: (بش شرط) بیریکه
به ناخوشی دۆلجه کهی لی دیته دمر.
النشطة: نهو غه نیمه وه دمستکه وته یه
که جهنگاو مرکان پیتش نه وهی
بگه نه گۆرمهانی جهنگ دمستیان
دمکه وئ.

نَشَعَ نَشْعاً: پرخه یه کی توندی کرد.

نَشَعَتِ الأرضُ: زموییه که ناویکی تام
ناخوشی دمر دا.

نَشَعَ الشَّيْءُ: شته کهی به زهخت و
پاته گاندن دمره ینا.

نَشَعَ المريضُ الدواءَ نَشْعاً: دمرمانه کهی
دمر خواردی نه خو شه که دا.

نَشَعَ فلاناً الكلامَ: هسهی فییری فلان کرد
پینی گوت ناواو ناواو بلئ.

نَشَعَ فلاناً بشريّة: فربا فلانکس کهوت
به وه قومی ناوی دایه وه پرزگاری کرد
له خنکان.

إِنْتَشَعَ: بۆنی کرد.

النَّشْعُ: پاکهت و کیفی نهو بۆن و
بهرامه ی هه لدممزرئ.

النَّشاعة: نهو شته ی به دهمست
هه لدمکه ندرئ و هری دهمرئ.
النَّشْعُ: نهو ناوه ی تامی ناخوش و
تفته.

النَّشْعُ: نهو دمرمان و شته بۆنداره ی
دمکرئته ناو کونی لوتسه وه
دمرمانیک دمکرئته دهمی
نه خو شه وه.

نَشَعَ الماءُ نَشْعاً: ناومکه رموان بوو.

نَشَعَ فلان: فلانکس لرخه و پرخه ی کرد،
خهریک بوو له سمر خو بجی
هه ناسه ی قول و تهنگی هه لکیشا.

نَشَعَ بالشَّيْءِ: قورگی به شته که گیرا.

نَشَعَ الطريقَ بالقرم: پینگاکه به قهرمهانی
خه لکه که تهنگ بوو.

نَشَعَ الماءُ: ناوی خواردموه.

أَنَشَعَ فلان: فلانکس دورکه وته وه،
که نارگیر کهوت.

أَنَشَعَ الصَّبِيّ الدواءَ: دمرمانه کهی
دمر خواردی منداله که دا
دمشگوترئ: (النَّشْعَةُ الكلامَ) هسهی
فییر کرد، دمرزی دا دا جۆن
هسهکانی بکا.

إِنْتَشَعَ الدواءُ: قوم قوم دمرمانه کهی
خواردموه.

إِثْشَغَ الْكَلَامَ: قسمی فیر کرد، پی

گوت ناوا بلای و ناوا وهلام بدمروه.

تَشْغَ فِلَان: فلانکس لرخمو پرخه

بههیزی کرد ه خهریک بوو گیانی

دمرج.

الْمِشْغَةُ: گولاو پرژین شتیک بوئی

خوشی پی بلاو بکریتموه.

النَّاشِغَةُ: پهرموی ناو بوئاو شیو و دۆل.

النَّشْغَةُ: ههناسه سوارپی ه ههناسه

برکی ه تیکچون و لنگهفرتی و شله

ژانیکه لهکاتی گیانهلاو دا توشی

نادهمیزاد دهب.

نَشَفَ الشَّيْءُ نَشْفًا: شتهکه وشک بوو ه

دمگوتری: (نَشَفَ الثَّرْبُ وَ كَشَفَتْ

الارض وَ كَشَفَ الْمَاءُ).

نَشَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی وشک کردموه ه

دمگوتری: (نَشَفَ الثَّرْبُ الْعَرَقُ)

هوماشهکه نارمهکهی وشک کردموه.

نَشَفَ الشَّيْءُ نَشْفًا وَ كَشَفًا: شتهکه وشک

بووه.

نَشِفَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه وشک بووه.

نَشِفَتِ الْأَرْضُ الْمَاءُ: زموییهکه ناومهکی

ههلمزی.

النَّشَفُ الدَّابَّةُ: نازهلهکه (ولاخهکه)

لهدوای بیچوی میینه بیچوی

نیرینهی بوو.

النَّشَفُ الشَّيْءُ: شتهکهی وشک کردموه.

اَنْشَفَ فِلَانًا: سهر توویژی شیر

دمرخوادی فلانکس دا.

نَشَفَتِ الْحُلُوبُ: حهیوانه شیردمرکه

جاریک گوانی پریوون لهشیرو

جاریکی تر هیجیان تیدا نهبوو.

نَشَفَ اللَّبَنُ: شیرمه سهرتوویژی پهیدا

کرد.

نَشَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی وشک کردموه.

نَشَفَ الْمَاءُ: بهپهروو نیسفنچو شتی وا

ناومهکی وشک کردموه.

إِنْشَفَ فِلَان: فلانکس سهر توویژی

شیری خواردموه.

إِنْشَفَ فِلَان الْمَاءَ وَغَرَهُ: فلانکس

ناومهکی وشک کردموه بهپهروو

نیسفنچو شتی وا.

إِنْشَفَ النِّشَافَةُ: سهرتوویژی شیرمهکی

گرت.

أَنْشَفَ لَوْنُهُ: رهنکی گؤرا.

تَنْشَفَ الرَّجُلُ: پیاومهکه به خاولو شتی

وا ناوی لهجهستهی سهری، خوی

وشک کردموه.

تَنْشَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی وشک کردموه.

النِّشَافُ: حهیوانی شیردمر کهجاریک

گوانی پرین لهشیرو جاری وایش

ههیی هیجیان تیدا نهبی.

النَّشْفَةُ: خاولو و قوماشو شتی وا

کهناوی پی وشک بکریتموه ه

نَشِقَ فِي الْحِبَالَةِ نَشَقًا: كهوته ناو داومكه.
نَشِقَ فُلَانٌ فِي حِبَالَةِ فُلَانٍ: فلانكس كهوته
داوی فلانكسهوه.

نَشِقَ الرَّاحَةُ: عهترمكهی بۆنکرد.
نَشِقَ النُّشْرُقُ: دهرمانهكهی ههلمزی بۆ
كونهلوتی.

أَنْشَقَ الصَّائِدُ: نیچیرمهوانهكه داومكهی
به نیچیرمكهیهوه نووسا.
أَنْشَقَ الصَّيْدُ: داومكهی به نیچیرمكهوه
کرد پیوهی ههلواسی.

أَنْشَقَ فَلَانًا النُّشْرُقُ: دهرمانهكهی به
فلانكس ههلمزی.

إِنْشَقَ الْمَاءَ وَغَيْرُهُ: ناومكهی بهلوتی
ههلمزی ه یان ناوی له لوتی رادا.
تَنْشَقُ الْمَاءَ وَغَيْرُهُ: ناومكهی بهلوتی
ههلمزی.

تَنْشَقُ الرَّاحَةُ: عهترمكهی بۆن کرد،
بۆنهكهی ههلمزی.
إِسْتَنْشَقَ: بهمانا (تَنْشَقَ) دئ.

الْمُنْشَقُ: لوت ه نهندامی بۆنکردن و شت
ههلمزین.

الْمُنْشَقَةُ: نهو شتهی دهرمانی لوتی
تیدمکری.

النُّشِقُ: دمگوتری: (رجل نَشِقَ) پیاویکه
گیرۆده بووه، چووته ناو کاریکهوه
لیی رزگار نابن.

النُّشَقَةُ: قلیتهو مل بین کهدمکریته
ملی نازهل و شتی واوه.

دهسهسرو شتی وا کهناوی سهر
دهمو چاو و دهست و مهچهکی پی
بسرپریتیهوه ه (ك: مناشف).

النُّشَافَةُ: نهو توپزو کهفو شتهی
دمکهویته سهر مههجهله شیر ه نهو
ناو و عارهق و چهورییهی به پهروو
شتی وا دهسرپریتیهوه.

النُّشَافُ: کاغهزی شاش که
نهپهستیورابی و سهقل نهکرابی و
مههکهب زور ههلمزی و وشکی
بکاتهوه.

النُّشَافَةُ: خاوی و دهسته سپ.

النُّشَفُ: بهردی گهرماو (بهردیکی
رهشی کونکون و گرن گرنه بهرهپیی
پی دهشوری و پیی پاک دمکریتهوه).
النُّشَفَةُ: پارچه پهرویهکه شتی تهربوی
پی دهسری و پیی وشک دمکریتهوه و
ههموو جاری پهرو تههکه لهناو
قاپیک دا دمگوشی و ناومكهی لی
دهچۆرپنیهوه.

النُّشِفَةُ (أَرْضُ نَشِفَةٍ): زموییکه ناو زور
ههلهدمزی.

النُّشَفَةُ: شتی کهم کهلهبنکی قاپ و
شتی وادا دهمیپنیهوه ه نهو توژه
خواردنهی بهکهوچک و کهوگیر
بهگهرمی لهمههجهل دمردینسری و
بۆ تاقیکردنهوه و تام کردن دهخوری
ه توپزی سهر شیر و ماست.

النُّشُوقُ: دهرمانی لوت، ههرشتیک

به لوت هه لمزری ۵ بۆن بکری.

النُّشَاقُ من الصيد: نیجیریکه قولابی

راوکه مرهکی چوبیته قورگیه وه.

نُشَلَّ الحیوانُ نشولاً: حه یوانه که له ربوو

دا لگوشت بوو (فهو ناشل وهي ناشلة) ۵

دمگوتری: (فخذ ناشلة) رانیکی له رو

که م گوشته.

نُشَلَّ الشَّيْءُ: نُشَلَّ: به په له و خیرا

شته که ی دارنی، لیی کردموه، لیی

دهرهینا ۵ دمگوتری: (و نُشَلَّ الفريق من

الماء).

نُشَلَّتْ الحِیةُ فلاتاً: ماره که فلانکه سی

که ست، پیوه ی دا.

أُنْشَلَّ الشَّيْءُ: به مانا (نُشَلَّه) دئ.

نُشَلَّ الْأَخْيَافُ: به رکوئیکی بو

میوانه کانی دانا.

الْمُنْشَالُ: پارچه مه معدنی که لای

سهرموه ی قولابیکی پیوه به پارچه

گوشتی پی له مه نه جهل و شتی وا

دهرمهیندزی ۵ (ک: مناشیل).

النُّشَالُ: که سیک زور شت دهرینی،

خیرا خیرا به که و گرو شتی وا

گوشت له مه نه جهل و شتی وا دهرینی

۵ دزی گیرهان بر و دمست سوک ۵

دزی چوست و حالاک که به خیرایی

شت بدزی و هه لئی.

النُّشِيلُ: شتی دهرهیندراو ۵ شتی

هرهیندراو و دزراو.

نُشِمَ الشَّيْءُ نُشَمًا: شته که بۆنی گؤرا (فهو

نُشِم) ۵ دمگوتری: (یده نُشِمة) دهستی

بۆنیکی ناخووشی گرتووه، بۆنیکی

ناخووشی له دهست دئ.

نُشِمَ الثَّوْرُ: گایه که رهنگی به له ک بوو،

به له په له ی سپو په له په له ی رهش

بوو ۵ (فهو نُشِم وهي نُشِمة).

نُشِمَ الطَّعَامُ: خواردنه که گؤراوه و

بۆنیکی ناخووشی لی دئ.

نُشِمَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که هس بوو، بهرز

بووه.

نُشِمَ فِي الْأَمْرِ: دهستی به کاره که کرد ۵

دمگوتری: (نُشِمَ فِي الشَّرِّ).

تَنُشِمَ فِي الْأَمْرِ: به مانا (نُشِم) دئ ۵

دمگوتری: (تَنُشِمَ مِنْهُ عِلْمًا) زانیاری

لی وهرگرت ۵ له و فیری زانست بوو

۵ (فَلَانٌ يَتَنُشِمُ الْعِلْمَ) فلانکه س

به شییومه کی له سه ره خوئی

خهریکی خویندن و به دهسته هینانی

زانسته.

الْمُنْشِمُ: ماده به کی بۆنخووشه بهزه حمهت

ورد دهکری ۵ له بهندی پشینان دا

دهلی: (دَقَرُوا بَيْنَهُمْ عِطْرَ مَنْشِمٍ) واته:

شهر و هرا له نیوانیان دا گهرم بوو.

النُّشْمُ: درهختیکه له پیری (الزیزفونیه)

په کاتي خوۍ تيريان لږ دمتاشي،
بهرېکي خړې وکوو پرتهقالی
هه.هه.

نَشْنَشَتِ الْقِدْر: مهنجهکهکه دمنگی
کوښینی لږ هات.

نَشْنَشَ فلان: فلانکهس خیرا دمنگی
بهکارهکهای کردو خهریکی
نهجامدانيهتی.

نَشْنَشَ الطائر: باندهکه پهړې لهخوۍ
دمرکيشاو فرپي دا.

نَشْنَشَ الشَّيْء: شتهکهای پال پيوهناو
راپتهکاند.

نَشْنَشَ الدابة: ولاخهکهای بهخيرایي لږ
خوړي و دمنگی دا.

نَشْنَشَ الرِّعاء: زمرهکهای هه لږشت و
نهوۍ تييدا بوو تهکاندي و بلاوی
کردموه.

نَشْنَشَ الْجِلْد: پيستهکهای گرو و
کوشتيهکهای کهول کرد.

تَنَشَنَشَ: بؤ مواتو دمنگی (نَشْنَشَ) دي.
تَنَشَنَشَ الشَّجَر: تويکلی درمختهکهای لږ
کردموه.

النَّشْنَشُ: دمگوتری: (رجل نشناش)
پياوړکی چوست و چالاکه
لهسهفردا.

النَّشْنَشَةُ: دمگوتری: (أرض نشناشة)
زموييهکی شوړهخاکهو هيچ

ناروښي، هيچي لږ ناروۍ.
النَّشْنَشُ: دمگوتری: (غلام نشنش)
کوړپکه گورجو گوڼله
لهزمرهتکردن و نيش دا (نَشْنَشِي
الذراع) دمست گهرمو دمست
رهنگينه.

النَّشْنَشَةُ: دمنگی لږك خشانې زړي و
کاغزو قوماشي تازمو شتي وا.
نَشْنَشِي نَشْرًا: زوو سهرخوش بوو همر
که نارمهکهای خواردموه خيرا
سهرخوش بوو و دمگوتری: (نَشْنَشِي من
الشراب).

نَشْنَشِي بالشَّيْء: ناشي شتهکه بوو
بهلايهوه خوش بوو و جار دواچار
دوبارهۍ کردموه.

نَشْنَشِي الرِّيحَ نَشْرًا ونشوة: بونی ههوايهکهای
کرد، به لوت ههواکهای هه لمزي و
دمگوتری: (نَشْنَشِي منه رائحة طيبة)
بونيکی خوشم لږ هه لمزي.

نَشْنَشِي الْخَبْرَ: چووۍ بنجو و بناواني
ههوالهکهو روداوکهۍ پون کردموه.

أَنْشَى الشَّيْء: خوشي و لهزمتي شتهکهای
ههست پي کرد.

إِنْشَى فلان: فلانکهس سهرخوشي لږ
دياري دا.

إِنْشَى الرِّيحَ: بهلوت ههواکهای
هه لمزي.

تَنْشَى: به مانا (اِنتَشَى) دئ.

اِسْتَنْشَى: به مانا (اِنتَشَى) دئ ۵

دمشگوترئ: (اِسْتَنْشَى الْخَبَرَ)

له هه والمهكهى كۆليهوه.

النَّشَاءُ: هيدرات كاربۆنه؛ هاپدراوێكى

سېپيه ۵ شنهبای بۆنخۆش ۵ يان

بۆن و بهرام بهگشتى.

النَّشَاءُ: به مانا (النَّشَاءُ) دئ.

النَّشَاءُ: درمختى وشك ۵ بۆن و بهرام.

النَّشْرَانُ: سهرخۆشى ۵ سهرمقاي

سهرخۆشى بوونى ۵ بۆ ئافرم

دمگوترئ: (نَشْرَى) ۵ ههروا

بهكهسيك دمگوترئ كهدهست

پيشخهري ههيه بۆ وهرگرتنى

ههوان.

النَّشْرَةُ: ههوال لهسهرمقاي بهيداوونى

دا.

النَّشْوَى: ههرشتيك نيسبته بئرى

بۆلاى (النَّشَاءُ).

نَصَبَ الْحَادِي: گۆرانى بيزو حوديه

خوينهكه بهستهيهكى سوگى چهپاند،

بهدهنگيكي نزمو لهسهرهخۆ گۆرانى

گوت ۵ فرت و فيلى كرد.

نَصَبَ عَلَيْهِ: فرت و فيلى لى كرد.

نَصَبَ الشَّيْءَ: شتهكهى بهرز كردموه ۵

دمگوترئ: (نَصَبَ الْعَلَمَ، نَصَبَ الْبَابَ) ۵

دمشگوترئ: (نَصَبَ لَهُ الْعِدَاءَ)

دوژمنايهتى بۆ نايهوه ۵ (نَصَبَ لَهُ

حَرْباً) شهري هاويشتى شهري پى

فروشت ۵ (نَصَبَ الْأَمِيرُ فَلَاناً) پاشا پلهو

پايهى دا بهفلانكهس ۵ (نَصَبَ الْكَلِمَةَ)

بزوينى فهتجهى دا به وشهكه ۵ (نَصَبَ

الشَّيْءَ أَوْ الْأَمْرَ فَلَاناً) نيشهكه

فلانكهسى ماندىو كرد ۵ دمگوترئ:

(نَصَبَ الْمَرْضُ وَنَصَبَهُ الْهَمُّ).

نَصَبَ نَصَباً: ماندىووو ۵ ههولئ دا،

كۆشى كرد.

نَصَبَ ذُو الْقَرْنِ: شاخدارمهكه شاخهكانى

راست ههلهچون ۵ (فَهْرَ أَنْصَبَ وَهِيَ

نصباء) ۵ دمشگوترئ: (نَاقَةُ نَصْبَاءِ)

خوشترىكه سنگى بهرز ۵ ههروا

دمگوترئ: (أَنْصَبَ الْحَدِيثَ)

فهرموودمهكهى بهرزكردموه بۆسهر

خاوهنهكهى.

نَاصِبَةُ الْعِدَاةِ أَوْ الْحَرْبِ: دوژمنايهتى بۆ

ناشكرا كرد، بانگى شهري لهگهئ دا.

نَصَبَ الشَّيْءَ: شتهكهى بهرز كردموه

ههئيساندموه.

نَصَبَ الْأَمِيرُ فَلَاناً: پاشا پلهو پايهى

ئيدارى دا بهفلان.

اِنتَصَبَ: بۆ موتاوهعهى (نَصَبَ) دئ ۵

دمگوترئ: (نَصَبَ فَاِنتَصَبَ).

اِنتَصَبَ لِلْحَكَمِ: بۆ فهرمانهپوايى خۆى

ناماده كرد.

تَنَاصَبُوا الشَّيْءَ: شته‌کەیان بەش کرد.

تَنَصَّبَ: بۆ مۆتاو دەعی (نَصَبَ) دئ ە

دەگوترئ: (نَصَبَهُ فَنَصَّبَ) ە ھەروا

دەگوترئ: (تَنَصَّبَ الطَّائِرُ) یالئدەکە

بەرز بۆو.

تَنَصَّبَ الثَّغَرُ: ددانەکان رێک و پێک

بوون (پوکەکە ددانەکانی رێک

بوون).

تَنَصَّبَ لِفُلان: دۆزمنایەتی فلانکەسی

کرد.

الأنصوبة: نیشانەپەکە لەسەر رێگا

دادەنرئ بۆ شارەزایی کردنی خەلک

ە (ك: أناصيب).

الْمَنْصِبُ: پلەو پایەى کارگیرى یان

زانستى یان ئایینی یان پامیاری ە

یان کۆمەڵایەتی ە ئەصل و بنەما ە

شکۆمەندى پێزداری ە دەگوترئ:

(لفلان منصب) ە فلانکەس پلەو

پایەى پێزداری ھەس.

الْمَنْصِبُ: سەرناگرە، یان ھەرشتیک

بخریتە نیوان ئاگرو بنکی مەنجەل و

تاو ە (ك: مناصيب).

الْمَنْصِبَةُ: ھەول و تەقەلا و ماندوویون ە

دەگوترئ: (عیش ذو منصبه).

الْمَنْصِبُ: دەگوترئ: (تَغَرَّ مَنْصِبٌ)

پوکیکە ددانەکانی تییدا جوان

پواون.

المنصبُ: لەبواری زانیاری نەحودا

بەئیسەمیک دەگوترئ بەکارگیرى

وشەپەکی تر بزوینى نەصبەى بۆ

پەیدا بێ.

المنصوبه: فیل و تەلەکەو داو نانەو.

النَّاصِبُ: دەگوترئ: (هم ناصِبٌ) خەم و

خەفەتیکى ماندو و شەگەتکەرە ە

(عیش ناصِب) ژيانى کولەمەرگی ە

ژيانى زبیر.

النَّصَابُ: بنەماو ئەصلی شت ە

دەگوترئ: (رجع الأمر الى نصابه)

ئیشەکە وەکوو خۆى ئى ھاتەو ە

کارەکە چوو ە سەر ئەصلی خۆى ە

دەسکى کێردو چەقۆ ە مال و

سامانیك بگاتە ئەندازەى ئەو ە

زەکاتى ئى بکەوئ ە لەبواری

ئەنجومەن و لیژنەو شتى وادا ئەو

ژمارەپەسە دانیشتنەکە بگاتە

کۆبوونەو دانیشتنى یاسایى.

النَّصَابُ: بۆ موبالغە و زۆردەرۆی

لەمانای (نَصَبَ) دئ ە کەسێک خۆى

بەسەر شتیک دا بسەپێنى و بەبێ

ئەو ە داوای ئى بکرى کارى

سەریەخۆ ئەنجام بدا ە ئۆین بازو

فیلکەرو تەلەکەجى.

النَّصَبُ: نیشانەى دانراو لەسەر رێگا بۆ

شارەزایی کردنى رێبواران ە ئالای

بەرزموکراو (بەت و سەنەم کە

دانرابن بۆ ئەوۋى لەجىياتى خودا
پەرسىشىيان بۆ بىكرى) ۋ (ك:
انصاب) ۋ ھىل ۋ تەلەكەبازى، ئۆين
بازى ۋ بزوۋىنى نەصبە بۆ نىسم و
فيعل بەھۇى كارىگەرۋى وشەبەكى
ترمە ۋ دىمىگوترى: (ھذا نَصْبُ
عيني) ئەوۋە لەبەردەمم دايە.

النَّصْبُ: بەرزىكراو ۋ كىل ۋ پەيكەرو
مىل ۋ شتى وا كە بۆ يادەمورى
شتىك دروست دىكرى ۋ روداۋىك
يادى دانىشتوان دىخاتەو ۋ
دىمىگوترى: (هذا نَصْبُ عيني) ئەوۋە
لەبەر چاوم دايەو دىبىنەم ۋ شەرو
نەگىەتى ۋ بت و سەنەم كەلەجىياتى
خودا بەندايەتبيان بۆدىكرى.

النَّصْبُ: شتى بەرزىكراو ۋ چەقەندراو.
النَّصْبَةُ: يەكجار بەرزىكرنەو ۋ (اسم
المرّة) ۋ جۆرە بزوۋىنىكە دىخىرتە
سەر ھەندى وشە.

النَّصِيبُ: بەش ۋ بار لەھەرشىتىك دابى
ۋ ھەوز ۋ شتى بەرزىكراو
چەقەندراو ۋ بىرى بەرد كەبەدەمورى
ھەوزدا پىز دىكرىن ۋ مگوو لىوار ۋ
ھەرشىتىك دابىكوترى، بەرزىكرىتەو
ۋ مگوو نىشانەو عەلامەت بۆ شتىكى
تر ۋ (ك: نصاب).

نَصَتْ لَهُ نَصْتًا: بىدەنگ بوو گوى رابگرت.

أَنْصَتَ: گوى گرت ۋ بەجوانى گوى بۆ
گىرپانەوۋى ھەدىسەكە رابگرت.

أَنْصَتَ فَلَانًا: فلانكەسى بىدەنگ كرد.

أَنْصَتَ الْمَعْدُثُ الْقَوْمَ: ھەدىس

گىرپەمەكە، قەسەكەرمەكە خەلگەكەى

ۋالى كرد بىدەنگ بنو گوى بۆ

رابگرن.

أَنْصَتَ لِلْهَر: ھەزى لەگالتەو گەپو

رابواردنە.

إِنْصَتَّ لَهُ: بەمانا (نصت) دى.

تَنْصَتَ: گوى گرت، گوى خۆى كلۆر

كرد بۆنەوۋى شتەكە بىبىستى ۋ

زۆرى ھەول دا گوى لەقەسەكە بى.

إِسْتَنْصَتَ: راوستاۋ گوى خۆى كلۆر

كرد بۆ بىستن.

إِسْتَنْصَتَ فَلَانًا: داۋى لەفلانكەس كرد

قەسەى بۆ بىزى.

النَّصْتَةُ: ھەۋالگىرى ۋ قەسە دىزىن و

چونە ناو روداۋى ھەساس و

كارىگەرەوۋە.

نَصَحَ الشَّيْئُ نَصْحًا وَنَصْرًا: شتەكە

پالقتەو خاۋىن بوو ۋ دىمىگوترى: (نَصَحَ

المعدن) مەدەنەكە پالقتەو خاۋىن

بوو ۋ (نَصَحَتْ ثَوْبَةُ) تۆبەكرىنەكەى

خالىس و راستالانەبوو ۋ (نَصَحَ قَلْبُهُ)

دلى بى غەش بوو ھىچ دياردەى دو

رۋىو رارابى تىدا نىە.

نَصَحَ الشَّيْءُ: شتهكهی پالفته کرد ۵
 دهگوترئ: (نَصَحَ لِفُلَانِ الْمَوَدَّةَ، وَ نَصَحَ
 لَهُ الْمَشُورَةَ) بهراستی فلانكهیسی
 خوشویست و خوشهویستییهكهی
 لهناخهوه بوو ۵ بهدلسۆزییهوه بهپیر
 راپۆژکردنهكهییهوه چوو نامۆژگاری
 باشی کرد.

نَصَحَ فُلَانًا: فلانكهیسی رهنمونی کرد بۆ
 کاری سودبهخشو و پێگای باشی نیشان
 دا (فَهُوَ نَاصِحٌ وَهِيَ نَاصِحَةٌ).
 نَصَحَ الشَّرْبَ وَنَحَرَهُ نَصْحًا وَنِصَاحَةً:
 قوماشهكهی باش دوری، دورینهكهی
 تهواو کرد.

نَصَحَ الشَّرَابَ نَصْحًا: لهشهرابهكهی
 خواردموه تا تیراو بوو.
 أَنْصَحَهُ: تیراوی کرد.

نَاصِحٌ فُلَانًا: نامۆژگاری فلانی کردو
 نهویش نامۆژگاری نهوی کرد.
 نَاصِحٌ فُلَانٌ نَفْسُهُ فِي التَّوْبَةِ: فلانكهیس
 لهتۆبهکردن و گهراپانهوهكهی بۆلای
 خودا دلسۆزی نواندو راستالانه
 پرفتاری کرد.

إِنْصَحَ: نامۆژگاریکردنهكهی قبوڵ
 کردو گۆی بیست بوو.

إِنْصَحَ فُلَانًا: فلانكهیسی کرد به
 نامۆژگاریكهی خۆی ۵ دهگوترئ:
 (إِنْصَحْنِي فَاِنِّي لَكَ نَاصِحٌ) بهكهی

بهنامۆژگاریكهی خۆت من بۆتۆ
 نامۆژگاریكهرمو و پێگای باشت نیشان
 دهم.

تَنْصَحُ: خۆی شو بهاند به
 نامۆژگاریكهران و لاسایی نهوانی
 کردموه ۵ زۆری نامۆژگاری کرد.
 تَنْصَحُ الشَّرْبَ: دورینی قوماشهكهی
 تهواو کرد.

إِسْتَنْصَحَهُ: بهنامۆژگاریكهی لهقهلام
 دا.

الْمِنْصَحُ: دهرزی، ههرشتیک قوماشی هێ
 بدوری.
 الْمِنْصَحَةُ: بهمانا (الْمِنْصَحُ) دی.

النَّاصِحُ: پالفته لهههرشتیک بێ ۵
 دهگوترئ: (سَقَانِي نَاصِحَ الشَّرَابِ)
 شهرابی پالفتهو بێ غهشی دامی ۵
 (نَاصِحُ الْجَيْبِ) دل و دهرونی خاوینه
 بێ غهشه ۵ ههروا وشهی (النَّاصِحِ)
 بهمانا بهمرگهرو دی.

النَّصَاحُ: کهنهرو دهرزو و شتی وا (بهمتی
 شت دروون) ۵ دهگوترئ: (صَلَبُ
 نَاصِحِكَ) دهرزومکمت قایمو پتهوه.
 النَّصَاحُ: كهسێك زۆر نامۆژگاری خهك
 بکا ۵ بهمرگهرو.

النَّصِیحُ: كهسێك زۆر نامۆژگاری خهك
 بکا ۵ دهسگوترئ: (تَوْبَةُ نَصْرَحِ)
 تۆبهی خالص و راستال.

النَّصِيحُ: به مانا (النَّاصِح) دئ ۵ (ك):
نَصَحَاء).

النَّصِيحَة: نامؤژگاری.

نَصْرُهُ عَلَى عَدُوِّهِ: یارمه‌تی دا بۆئه‌وه‌ی
به‌سهر دؤژمنه‌که‌ی دا سه‌ریکه‌وئ ۵
رژگاری کرد له‌ناخۆشی و چورتم ۵
(فهو ناصر وهي ناصرة) ۵ (ك): نصار
و نصر).

نَاصِرُهُ: یارمه‌تی نه‌وی دا، نه‌ویش
یارمه‌تی نه‌می دا.

نَصْرُهُ: کردی به‌فه‌له (به‌مه‌سیحی).

إِنْتَصَرَ: ملی بۆ سته‌مکاره‌که نه‌دا،
سه‌ریچی زالمه‌که‌ی کرد.

إِنْتَصَرَ عَلَى خَصْمِهِ: به‌سهر ږکابه‌ره‌که‌ی
دا بالاده‌ست بوو.

إِنْتَصَرَ مِنْ خَصْمِهِ: تۆله‌ی له‌ږکابه‌ره‌که‌ی
کرده‌وه.

تَنَاصَرَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که یارمه‌تی
یه‌کتریان دا.

تَنَاصَرَتِ الْأَخْبَارُ: هه‌واله‌کان یه‌کتریان
پشت راست کرده‌وه.

تَنَصَّرَ: بوو به‌مه‌سیحی.

إِسْتَنْصَرَ بَنِيَّانَ: هاواری بۆ فلانکه‌س
برد.

إِسْتَنْصَرَ فُلَانًا: داوای یارمه‌تی
له‌فلانکه‌س کرد.

إِسْتَنْصَرَ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: داوای
له‌فلانکه‌س کرد یارمه‌تی بدا

بۆئه‌وه‌ی به‌سهر فلانکه‌س دا
سه‌ریکه‌وئ.

الأنصار: دانیشتوانی شاری مه‌دینه که

موسولمان بوون و یارمه‌تی

پیغه‌مبیریان دا، پیغه‌مبهر درودی

خوای له‌سهر بئ به‌خۆی

هاوه‌لانیه‌وه له‌مه‌که‌وه کۆچی کرد

بۆ مه‌دینه، مه‌دینه‌یی‌ه‌کان

پیش‌وازیان ئی کردن و به‌مال و

به‌گیان یارمه‌تیان دان.

الأنصارُ: خه‌ته‌نه نه‌کراو.

الناصرُ: ږږه‌وی ئاو بۆ ئاو شیو ۵ (ك):

نواصِر) ۵ ده‌گوترئ: (مدت الوادي

النواصِرُ) جۆگه‌له‌ی بچوک بچوک

ئاوی شیوه‌که‌یان زۆر کردو

بووبه‌لافاو.

الناصرَةُ: شاریکه له‌ولاتی فه‌له‌ستین

گوايه حه‌زه‌رتی عیسا له‌وئ له‌دايک

بۆوه.

الناصر: به‌مانا (الناصر) دئ ۵ (ك):

نواصِر).

النَّصْرُ: یارمه‌تی و کۆمه‌کی ۵

ده‌شگوترئ: (رجل نصر) پیاویکی

یارمه‌تیده‌ره.

النصراني: فه‌له و گاور، مه‌سیحی ۵ بۆ

میینه ده‌گوترئ: (نصرانية).

النصرانية: مه‌سیحی، شوێنکه‌وتوانی

حه‌زه‌رتی عیسا ۵ درودی خودای

له‌سه‌ریی.

النَّصْرَةُ: يارمه تی و کۆمهك.

النَّصُورُ: بۆ زیدمپرموی له مانای (النَّاصِرُ) دئ.

النَّصِيرُ: به مانا (النَّصُور) دئ واته: زۆر کۆمهككارو یارمهتیدمر ە (ك): أنصار ونصراء).

النَّصِيرَةُ: مێینهی (النَّصِير) ە بهخششو دیاریی.

نَصٌّ عَلَى الشَّيْءِ نَصًّا: شتهكهی دیاری کردو پونی کردموهو سنووری بۆ دانا ە دهگوتری: (نَصَرُوا فَلَانًا سَيِّدًا) فلانكهسیان دیاری کرد بهسهروك و پيش سپی خویان.

نَصٌّ الشَّيْءِ: شتهكهی بهرز کردموه، دمری خست ە دهگوتری: (نَصَّتِ الظُّبْيَةُ جِيدَهَا) ئاسكهكه گهردنی خووی بهرز کردموه، دمری خست ە دهمشگوتری: (نَصَّ الْحَدِيثُ) فهرموودمهكهی بهرز کردموه پالی دایه همدیس گیرموومكهی كه ئییهوه ریوایهت کردووه.

نَصٌّ الْمَتَاعِ: کالاکانی خستنه سهر پهك.

نَصٌّ فَلَانًا: فلانكهسی لهسهر کورسی دانیشاند.

نَصٌّ الشَّيْءِ: شتهكهی جولاند، هینایی و بردی ە دهگوتری: (هُوَ يَنْصُ أَنْفَهُ غَضَبًا) نهو لهرفا لوتی خووی بادهدا.

نَصُّ الدَّابَّةِ: ولاحهكهی دهنه دهنهها بۆنهوهی خیرا برپوا ە ههروا دهمگوتری: (نَصَّ فَلَانًا) له فلانهسی کۆلیهوهو جووه بن کلێشهیهوه ههتا چی لایوو لئی دهرهینا.

نَاصٌ غَرِيمَةً: لیکۆلینهوه و چهندو جونی لهگهڵ قهرزدارمهکی کرد. نَصُّ الْمَتَاعِ: کالاکانی خستنه سهر پهك.

إِنْصَحَ الشَّيْءُ: شتهكه بهرزبۆوهو پێك وهستا.

إِنْصَحَتِ الْعُرُوسُ: بوكهكه لهسهر کورسی دانیشت.

نَاصُ الْقَوْمِ: خهلكهكه پالهبهستۆیان کرد.

النَّصَّةُ: کورسییهکی بهرز به یان تهختهیهکی بهرز ئاماده دهکری بۆ وتارخوین بچینه سهری وتاریدا یان بوک بچینه سهری خووی نیشانی ئامادهبوان بدا ە واپش دهبی نهو کورسی و تهخته به قوماشی جوان و ئاوریشمو شتی وا دهمرازیندریتموه ە دهمشگوتری: (رَضَعَ فَلَانٌ عَلَى النَّصَّةِ) فلانكهس رانویندراو چهپایان برود فمزح بوو.

النَّصْرُصُ عَلَيْهِ: شتی رونی و ناشکرا. النَّصْنُ: دمق ە خودی قسهی دانهر جۆنی ئی بیستراوه بهمب دهمستکاری

کردن ۵ رشتەو وشەیهك تەنھا یەك
مانای هەبێ ۵ یان تەنویل کردن
هەننەگری ۵ بەلای زانایانی نووولی
فێقهەو نوو بۆ دمهكانی قورنەو
فەرموودە پێغه مەبەر (د.خ) ۵
هەر وە وشە (النَّص) بەمانا
کۆتایی و ئەو پەڕی شت دێ ۵
دەگوتری: (بلغ الشيء نصاً) شتەکە
گەیشتە کۆتایی ۵ یان گەیشتە
نەستورایی و جەنگەو کوشندە
شتەکە.

النَّصَةُ: کاکۆل؛ قژی پێشەسەر کە
بۆلای ناوچەوان شۆڕ دەبنەو.
النَّصِيصُ: دەگوتری: (أمر نصيص)
کارێکی گرنگ و جیدیە.

نَصَعَ الشَّيْءُ نَصْرًا وَنَصَاعَةً: شتەکە
دەمرکەوت پون بۆو و صاف بوو ۵
دەگوتری: (نَصَعَ لَوْهُ) و (نَصَعَ الْأَمْرُ)
(نَصَعَ الْحَقُّ) حەق و راستی دەمرکەوت
(نَصَعَ فُلَانٌ) فەلانکەس چی لایبوو
دەمرکەوت ۵ (نَصَعَ بِالْحَقِّ) دانێ بەحەق
دا نا.

أَنْصَعَ بِالْحَقِّ: ددانێ بەحەق و راستی دا
نا.
أَنْصَعَ لِلشَّيْءِ: بەمرنگاری شەڕ ناواو
بۆو.

أَنْصَعَ الرَّجُلُ: پیاو کە ئەوێ

لەدەروونی دا بوو دەری خست ۵
پێستی گرز بوو تێکچوو.
نَاصَةُ الْحَبَرِ: هەوالەکە بەراستی بۆ
گێڕاپەو ۵ هیچ فەرت و فێل و درۆ
شتی وای تێدا نەکردن.

النَّاصِغُ: پالفتەو ساغ ۵ دەگوتری:
(أبيض ناصع) سپی تەواو سپی ۵
(أحمر ناصع) سوری تەواو سور ۵
(حق ناصع) حەقی پون و ئاشکرا ۵
(حسب ناصع) نازدو بنەجە پاك و
خاویز و پالفتە لەهەموو عەیب و
لەككەپەك.

النَّصَاغُ: بۆ زێندەپۆیی لەمانای
(الناصع) دا دێ ۵ دەگوتری: (أحمر
نصاع) ۵ (حمره نصاعة).

النَّصْعُ: هەر پێست و قوماشێك سپی
بێ زۆر سپی بێ.
النَّصْعُ: راکهريك لەپێست دروست
کرا بێ.

النَّصِغُ: بۆ زێندەپۆیی لەمانا (الناصِغُ)
دێ ۵ پالفتە لەمرنگی خۆی داو
تەواو کامەل لەو پەنگەدا (سپی
تەواو سوری تۆخ) ۵ صاف و پون و
بێ گەرد ۵ دەگوتری: (شربنا ماء
نصیغاً) ئاوێکی پاک پونی
پالفتە کراومان خواردەو.

نَاصَفَهُ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی له‌گه‌ل کرد
به‌نیوه.

نَصَّفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی بوو به‌دوو به‌ش.

نَصَّفَ البُسْرُ: به‌رسيله خورماکه نیوه‌ی
شیرین بوو.

نَصَّفَ رَأْسُهُ: سه‌ری نیوه‌ی سپی بوو
(سه‌ری بوو به‌ماش و برنج).

نَصَّفَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س پیر بوو.

نَصَّفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی کرد به دوو
به‌ش ه‌ شته‌ک‌ه‌ی په‌رده پو‌ش کرد،
دابه‌پو‌شی.

إِنْتَصَفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی گه‌یشته
نیوه‌ی.

إِنْتَصَفَ النهارُ: روزه‌ک‌ه‌ی گه‌یشته کاتی
نیوه‌رو.

إِنْتَصَفَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س داوای
به‌کاره‌ینانی ویزدانی کرد.

إِنْتَصَفَتِ الجاريةُ: کچه‌ک‌ه‌ی به‌پارچه
قوماش سه‌ری خو‌ی دابه‌پو‌شی.

إِنْتَصَفَ مِنْ فُلَانٍ: مافی خو‌ی به‌ته‌واوای
له‌فلانک‌ه‌س وهرگرت ه‌ تو‌له‌ی ن
سانده‌وه.

إِنْتَصَفَ الشَّيْئُ: نیوه‌ی شته‌ک‌ه‌ی
هه‌لگرت.

تَنَاصَفَ القومُ: خه‌لک‌ه‌ک‌ه‌ی ویزدانیان
له‌گه‌ل په‌کتر به‌کاره‌ینا ه‌ مافی

خو‌یان له‌یه‌کتر وهرگرت ه‌
ده‌شگوتری: (ت‌ناصف وَجْهَها حَسَنًا)

نَصَّفَ الشَّيْئُ نَصْفًا وَنَصْرَفًا: شته‌ک‌ه‌ی بوو
به‌نیوه ه‌ ده‌گوتری: (نَصَّفَ النهارُ
وَنَصَّفَ الليلُ) روزه‌ بوو به‌نیوه‌رو ه‌ شه‌و
بوو به‌نیوه شه‌و ه‌ ده‌شگوتری: (نَصَّفَ
البُسْرُ وَالثَّمَرُ) هی‌شه‌و خورماکه،
میوه‌ک‌ه‌ی نیوه‌گه‌یی بوو، نال و بو‌له‌ک‌ه‌ی
بوو به‌ نیوه.

نَصَّفَ الشَّيْئُ نَصْفًا وَنَصَافَةً: گه‌ییشه
نیوه‌ی شته‌ک‌ه‌ی.

نَصَّفَ الإزارُ ساقَهُ: دهرپنیه‌ک‌ه‌ی گه‌ییشه
نیوه‌ی گوزینگی.

نَصَّفَ الشَّيْبُ رَأْسَهُ: نیوه‌ی سه‌ری سپی
بوو.

نَصَّفَ الكتابُ: کتیه‌ک‌ه‌ی کرد به
دوو به‌ش.

نَصَّفَ القومُ: نیوه‌ی مالی له‌خه‌لک‌ه‌ک‌ه‌ی
ستاند.

نَصَّفَ فُلَانٌ نَصْفًا وَنَصَافًا: خزمه‌تی
فلانک‌ه‌سی کرد.

انْصَفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی بوو به‌نیوه.
انْصَفَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س عادل بوو.

انْصَفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی کرد به‌نیوه ه‌
ده‌گوتری: (انْصَفَ الماءُ الإناءَ) ناوه‌ک‌ه‌ی
گه‌ییشه نیوه‌ی قاپه‌ک‌ه‌ی.

انْصَفَ فُلَانًا: به‌شی‌وه‌ی عادلانه
مامه‌له‌ی له‌گه‌ل فلان دا کرد.

انْصَفَ فُلَانًا مِنْ فُلَانٍ: مافی فلانک‌ه‌سی
له‌فلانک‌ه‌س وهرگرت.

دهم و جاوی پښک و پښک و جوان بوو.

تَنَصَّفَتُ الجارية: کچولهکه پارچه

قوماشی کرد به سمر پوښ و

روبهندی خوۍ ۵ دهگوتري:

(تَنَصَّفَهُ الشَّيْبُ) موی سهر و پيشی

به نيومهی سپی بوون (ماش و برنج

بوون) ۵ (تَنَصَّفَ مِنْ فُلَانٍ) مافی

خوۍ له فلان ستاند ۵ (تَنَصَّفَ

الشَّيْبَ) نيومی شته که ی برد.

تَنَصَّفَ السلطان: داوی له فخرمانپروا

کرد ویزدانی له گهل دا به کاربښی.

تَنَصَّفَ فُلَانًا: خزمه تی فلانکه سی کرد

۵ (تَنَصَّفَهُ) داوی پیاوړتی و یارمه تی

فلانکه سی کرد.

اِسْتَنَصَّفَ: داوی به کارهینانی ویزدانی

له گهل دا کرد.

اِسْتَنَصَّفَ مِنْهُ: به مانا (أنصف منه) دی.

اِسْتَنَصَّفَ السلطان: داوی له پاشا کرد

ویزدانی له گهل دا به کاربښی.

الأَنَصَفُ: (اسم تفضيل) واته به

ویزدانتر.

المتناصف من الأمكنة: شوینی تهخت و

پښک و جوان.

المتنصف من كل شيء: ناوهرستی شت ۵

دهگوتري: (آيته متنصف النهار أو

الشهر أو الساعة).

الْمُنَصَّفُ: به مانا (المتنصف) دی ۵

دهگوتري: (بلغ مَنَصِفَ الطريق)

گهشته نيومی پښکا.

الْمُنَصَّفُ: شهرایکه نومونده کولایي

نيومی پښی بی.

الْمُنَصَّفُ: پیاویکه به میزمر سهری

دایوشی بی.

النَّاصِبُ: خزمه تکار.

النَّاصِفَةُ: پښموی ناو له ناو شیو و دۆل

دا.

النَّصْفُ: ویزدان ۵ دهگوتري: (ما جعلوا

بيني وبينهم نصفاً) له دادگایکردنی

من و نهوان دا دایوهرمگان ویزدانیان

به کارنه هیئا ۵ همروا به مانای

نيومی شت دی.

النَّصْفُ: پیر ۵ دهگوتري: (رجل نصف)

پیاویکی پیره که وتوته ساهوه.

النَّصْفَانِ: تا نیوه پرې بوو ۵ (إناء

نصفان) قاپیکه تا نیومی پرېووه

.... (وهي نصفی).

النَّصِيفَةُ: ویزدان ۵ دهگوتري: (ما جعلوا

بيني وبينهم نصفه).

النَّصِيفُ: نیومی شت ۵ ههرشتیک

سهر دایوشی له میزمر و چاروکه و

گوترو شتی وا ۵ (ك: النَصِيفَةُ) ۵

همروا به مانا خزمه تکار دی ۵ (ك:

نصفاء).

فَصَلَ اللونُ نَصْلاً ونَصْلاً: ږنگه که ی نه ما

۵ دهگوتري: (فَصَلَ الخُصَابُ) خه نه که

ږنگی جووه نه ما.

نَصَلَ الثَّغْرُ أَوْ الثَّرْبُ: قُزْمَكِه يان
 قوماشهكه پهنكى نهما ۵ پهنكهكهى
 چۆوه كال بۆوه.
 نَصَلَ السَّيْفُ مِنْ قَرَابِهِ: شَمَشِيرَهكه
 لهكالانى دمرچوو.
 نَصَلَ الْخَيْلُ مِنَ الْغَبَارِ: پَموه نهسپهكه
 لهتهپو تۆز دمرچوون.
 نَصَلَ الدُّرُّ مِنَ السِّلْكِ: دهنكه مروارپپهكه
 لهپرز دمرچوو.
 نَصَلَ بِحَقِّي صَاغَرًا: بهناچارى حهقى
 خۆمى دا مافى خۆمى دمرگرد.
 نَصَلَ السَّهْمُ وَالرَّمْحُ: نوكى تيزى خسته
 سهر تپرو پمبهكه.
 أَنْصَلَ الشَّيْنُ مِنَ الشَّيْنِ: شتهكهى
 لهشتهكه دهرهيناو لای برد.
 أَنْصَلَ السَّهْمُ وَالرَّمْحُ: سهره تپرو سهره
 پمبهكهى لابرد.
 نَصَلْتُ: سهرمتيرمهكهى لهتيرمهكه شتهك
 دا.
 إِثْنَصَلَ السَّهْمُ وَخَصَّ: سهرمتيرمهكه
 دهرهات (تيرمهكه سهرمتيرمهكهى نى
 بۆوه).
 تَنَاصَلَ الشَّيْنُ: شتهكه دهركهوت،
 هاتههدمر ۵ دمرگوترئ: (تَنَاصَلَتْ
 أَسَانَهُ) ددانى دهرهاتن.
 تَنَصَلَ اللَّوْنُ: بهمانا (نَصَلَ) دئ ۵ واته:
 پهنكى چۆوه.
 تَنَصَلَ كَعْدُ فُلَانٍ: نارهحمى فلانكهس

نهما.
 تَنَصَلَ مِنَ الشَّيْنِ: لهشتهكه قوتار بوو.
 تَنَصَلَ مِنْ ذَنْبِهِ: لهتاوان رزگارى بوو.
 تَنَصَلَ الشَّيْنُ: شتهكهى دهرهينا ۵
 ههلى بزارد.
 تَنَصَلَ فَلَانًا: ههرجى بهفلان بوو لىلى
 ساند.
 اسْتَنَصَلَ الشَّيْنُ: ههولى دا شتهكه
 دهرپيئنى، دهرى هينا ۵ دمرگوترئ:
 (اسْتَنَصَلَتْ الرِّيحُ الْيَبْسَ) پمهبابهكه
 ههموو رومكه وشكبوومكانى لهپيخ
 ههلهكهند.
 الْمِنْصَالُ: دهمسكه سندنۆل (بهردىكه
 درپژو چاككراو ساومرو شتى واى
 پچ دمرگوترئ).
 الْمِنْصَلُ: شمشير ۵ (ك: مناصيل).
 النَّاصِلُ: دمرگوترئ: (خِيَةِ نَاصِل)
 پيشيكه خهنهكهى چۆتهوه پهنكى
 نهماوه ۵ (سهم ناصل) تيريكه
 سهرمهكهى نى بۆتهوه.
 النَّصْلُ: سهرمتير، سهره پمب، نوكى
 چهقۆو كيرد ۵ (ك: نصال وانصل
 ونصل) ۵ ههروا ناوه بۆ گلۆله
 رپسى پيسراو كهله تهشپهكه
 دامالدرابى.
 النَّصِيلُ: پاچ، قولينگ ۵ جومزكهى
 نيوان ملو سهر ۵ دمرگوترئ: (ضرب
 نصيلة) لهگيزموى مىلى دا ۵ گمتمى

- پاککراو لهه موو خشتو خوئل
گوپزرو مرورو شتی وا.
نصیل المجر: پوی بهرد ۵ (نصیل الرأس)
تۆقه سهر.
نَصْنَصَ البعير: حوشرمه که نه زوئی
لهمزوی گیر کرد بوئه وهی هه ئسی.
نَصْنَصَ فِي مَخْنِيهِ: له پویشتن دا خوئی
بادا.
نَصْنَصَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند
له قاندى.
النَّصْنَصُ: دهگوترئ: (حیة نصاص)
مارپکی جمو جوئل که رهو زور دئ و
دهچئ هه دادانی نیه.
نَصَاءُ نَحْوَ: ناوچاوانی گرت قزی
پیشه سهری گرت.
أَنْصَى الْمَكَانَ: شوپنه که گیا (سه بتی)
زور بوو له وهری باشی زور بوو.
نَاصِي فَلَانًا مَنَاصَةً وَنِصَاءً: هه ریه ک
لهو دووانه کاکوئی په کتریان گرتو
دمستیان له قزی په کتر وهره یئاو
قزی په کتریان راته کاند ۵
دهشگوترئ: (فلان نِصَاصِي فَلَانًا)
فلانکس کیشمو نیزاعی له گهل
فلان دا ههیه.
نَاصِي الشَّيْءِ الشَّيْءُ: شته که
به شته که وه نووسا ۵ دهگوترئ: (هذه
الفلاة نَاصِي أَرْضِ كَذَا) نهه
ساراجوئه لکاوه بهزموی فلانه وه.
- إِنْصَى الشَّيْءُ: شته که درپز بووه،
دهگوترئ: (انصی شعره) قزی درپز
بوو.
إِنْصَى الشَّيْءُ: شته که ی هه ئبزارد.
تَنَاصَى الْقَوْمُ: خه لکه که چنگیان له قزی
په کتر وهره یئاو په کتریان هیئاو
بردو شهریان بوو.
تَنَاصَتِ الْأَشْيَاءُ: شته کان ویک که وتن ۵
دهگوترئ: (هَبَّتِ الرِّيحُ فَتَنَاصَتِ
الْأَغْصَانُ) با هه لی کردو لقه
درمخته کان پیکه وه نووسان ۵
لیکدران.
الْمُنْصَى: شوپنی نزیک بوونه وهی
دووشتو پیک گه یشتنیان.
النَّاصِيَّةُ: پیشه سهر، قزی پیشه سهر
که درپز بئو بیپته کاکوئل ۵ (ك:
نَاصٍ وَنَاصِيَاتٍ) ۵ دهگوترئ: (أَذَلَّ
فُلَانٌ نَاصِيَةً فُلَانٍ) فلانکس
سوکاره تی به فلانکس کردو پیزی
شکاند ۵ هه روا دهگوترئ: (فلان
نَاصِيَةً قَوْمَهُ) فلانکس پیوا ماقوئی
که له که به تی ۵ کوئیای شه قام
که له شه قامیکی تر بدا.
النَّصِي: روهکی (سه بط) که باشتین
له وهره بؤ ناژه ل.
النَّصِيَّةُ: تاکی (النصی) یه ۵ پاشماوه ۵
(ك: أَنْصَاءً).

نَضَبَ الْمَاءُ نَضْبًا: ناوله که رُچوو ه
 دهگوترئ: (نَضَبَ خِرَّةُ) خيرو بيړی
 کهم بوو ه (نَضَبَ ماء وجهه) بی حهیا
 بوو، شمرمی نهما ه (نَضَبَ عَمْرُهُ)
 ته مهنی به سمرچوو، کۆتایی به ژيانی
 هات.

نَضَبَ عنه: لئی گیرا، تئیدا ناخی بوو.

نَضَبَ المكان: شوینه که دوور بوو.

نَضَبَ الْمَاءُ نَضْبًا: ناوله که رُچوو به ناخی
 زموى دا.

نَضَبَتِ الخروب: شیردەرکه شیرى کهم
 بوو به ناخوښى شیرى ئى دؤشرا.

النَّضْبُ: رومکى که دهشته کی ته مهن
 درېزه له په نددا هاتوو ده ئى: (کانه

حَرْبَاء نَضْبَةً) واته به لآو نه گه ټى.

نَضِجَ نَضْجًا وَ نَضْجًا وَ نَضْجًا: پيگه یی و
 کاتی خواردنى هات ه دهگوترئ: (نَضِجَ
 اللحم وَ نَضِجَتِ الفاكهة وَ نَضِجَ الطعام)
 ه همروا دهگوترئ: (نَضِجَ الرأى وَ نَضِجَ
 الأمر).

نَضِجَتِ الحامِل بولدها: ژنه سکېرکه

کاتی مندالبوونى هاتو زوړى
 به سمردا تيپهړى مندالکه ی نه بوو.

انَضَجَهُ: پيى گه ياند ه دهگوترئ:

(النضج الرأي والأمر) پاو بؤچونو

کاره که ی پوخته و پاسته و پاسته

کرد ه همروا دهگوترئ: (فلان لا

نَضِجُ كراعاً) فلانکس لاوازو بی
 دهسه لاته هیچی بی جیبه جی
 ناکړی.

نَضَجَهُ: وای ئى کرد بی بگاو به که لکی
 سود ئى وەرگرتن بی.

استنَضِجَ الطعام: خواردنه که ی
 پيگه ياند.

المنضاج: شيشى گوشت برژاندن.

النضيج: (امر نضيج) خورماى
 پيگه يشتوو گه پيو ه دهگوترئ:

(فلان نضيج الرأي) فلانکس پاو
 بؤچونى پيک و پيک و مه که مى
 هه يه.

نَضَحَ نَضْحًا: ناوى ئى چوو، ده لاندی،
 ته پايى دا.

نَضَحَ الإِنَاءُ بما فيه: گوزده که جى تيدا بوو
 نهوى ئى هاته دهر.

نَضَحَ المِلْدُ بالعرق: ناروق له پيستی
 هاته دهر، پيستی ناروقى دهر دا.

نَضَحَ العين: چاو فرميسكى پژاندن.

نَضَحَ الشَّجَرُ: دره خته که پوخی کرد
 بؤنه وى به شکوى.

نَضَحَ الشَّوْبُ وَنَحْرُهُ: به ناو يان به بؤنى
 خوش قوماشه که ی پشانده دهگوترئ:

(نَضَحَهُ بالفبار) خولبارانى کرد ه

دهگوترئ: (نَضَحَتْنَا السماء) ناسمان

بارانى بؤ باراندين.

فَضَحَ القوم بالنبل: خه لکه که ی تیر باران
کردو پهرته موزی کردن (فلان بنضح
عَنْ نفسه) فلانکس بمرگری له خوی
دمکا (نمفسی خوی دامرکاند، رامی
کرد.

فَضَحَ الزرع: کشتو کاله که ی ناودا.

نَضَحَت الدابة الماء: ولاغچه که ناومکه ی
هه لینگا بۆنه وه ی ناودیری پی
بکری.

أَنْضَحَ الزرع: به مانا (نَضَحَ) دئ.

أَنْضَحَ عِرْض فلان: ناموسی فلانکس ی
شکاندو له ککه داری کرد.

نَاضَحُهُ مَنَاضِحَةً وَنِضَاحاً: همره که لهو
دوانه حه پای په کتریان برد، نابروی
په کتریان تکاند (دمگوترئ: ناضَحَ
عنه) داکۆکی لی کرد.

إِنْضَحَتِ العَيْنُ: به مانا (نَضَحَ) دئ.

إِنْضَحَ الماءُ: ناومکه پرژا به سمر
شته که داو ته پی کرد.

إِنْضَحَ عَلَيْهِ الماءُ: بروانه ماده ی
(ضَخَخَ).

الْمِنْضَحَةُ: نامیری ناو پرژاندن (یان
به خاخی بۆن پرژاندن.

تَنَضَّحَتِ العَيْنُ: چاومکه فرمیسکی
رژاند (په پۆقی لی که و ته خوار
په پۆقی لی دهرهات (پتوی نه ماو
لیی پاک بۆوه.

النَّاضِحُ: ولاخی ناو گواستنه وه
ناوکیشان (باران.

النَّضِجُ: ناوی پرژندراو (کشتو کال (ه
عمترو بۆنی شل که و مگوو ناو وابی.
النَّضِجُ: نهو پرژو دلۆپانه ی
ده پرژندری (هه موزی ناو (ک:
نضوح وأنضاح).

النَّضِجَةُ: بارانی که مو پچر پچر (ک:
نضحات).

النَّضِجَةُ: دهگوترئ: (قوس نَضَاحَة)
که وانیکه زور به هیزه تیر دوور
دهماوی.

النَّضِجُ: دهگوترئ: (مزادة نضوح)
کونده په که ناو دزه دمکا (قوس
نضوح) که وانیکه تیر به ته ورم
دهماوی (هه روا وشه ی (نضوح)
ناوه بۆ جوړه عه تریک بۆنه که ی
زوو بلاو دمیته وه.

النَّضِجُ: هموز (همره ق (ک: نَضِجَ).

فَضَحَ الماءُ نَضْجاً وَنَضْخاً: ناومکه به ته ورم
له سمر چاومکه ی هه لقولاو فواری کرد.
فَضَحَ الشَّيْءُ نَضْجاً: شته که ی تهر کردو
به ناو پشاندی یان عه تری پی کرد (ه
دهسگوترئ: (نَضَحَ القوم بالنبل)
خه لکه که ی تیر باران کرد.

أَنْضَحَ الزَّرْعُ: دانه ویله که دهنکه که ی
په یکه پی و همر ته ره، وشک نه بوو.

ناضخه مناضحه و نضاخا: ههريه كه يان
نهوى ترى ناو پشئين كرد.
إِنْتَضَحَ الْمَاءُ وَنَحْوَهُ: ناو كه پېژا.
إِنْضَحَ عَلَيْهِ الْمَاءُ: بېروانه مادهى
(ضَخ).

الْمِنْضَحَةُ: ناميرى ناو پېژاندن و گولاو
وشتى وا پېژاندن.
النُّضُحُ: شوينه وارى بون و شتى وا كه
به قوماشه وه بمينى دهگوتري:
(أرسل السماء نضحا): ناسمان بارانى
باراند.

النُّضْحَةُ: يهك جار باران بارين، يان
يهك جار پېژاندنى عهترو گولاو ده
(نضحة من مطر) توزيريك باران ده
بارانى كه م.

النُّضَاخُ: بوزيدمپووى له ماناى (نضخ)
دئ.

غيث نضاخ: بارانىكى بهته و ژم و
ليز مه و پېژنه و ژور.

النُّضَاخَةُ: مينه (النضاخ) دهگوتري:
(عين نضاحه) سمرچاوميهكى فيجقه
كه ره ناو بهته و ژم و فيجقه هه لدمدا.

نَضَدَ الشَّيْءُ نَضْدًا: شته كه ي پېز كرد
بهريزو پيك و پيكى خستنيه په نايهك
دهگوتري: (نضدة بالتبل) تير ميارانى
كرد به تير دايدرو ده (فهو ناضد والشئ
منضود).

نَضَدُ: به مانا (نضدة) دئ.
تَنَضَّدَتِ الْأَشْيَاءُ: شتهكان به تهختى و
پيك و پيكى كهوتنه په نايهك و پېز
به ند بوون دهگوتري: (تَضَّدتِ
أَسْنَانُهُ) ددانى جوان پېز بوون.

الْمِنْضَدَةُ: نهو تهخته دارو سهكويهى
پاخهرو شتو مهكى ناومالى
دهخريته سمر ده ميزو ته پلهك:
كه سى قاچ يان زياترى هه بن و شتى
بخريته سمر ده (ك: مناضد).

الْمِنْضَدُ: شتى پيك و پيك كراو.

النُّضْدُ: پيك خستن و پيك كردن ده شتى
پيكخراو پېزگراو هه لچنراو ده
دهگوتري: (جسم نضد) جهستهى
پيك و پيك ده (وفي السماء نضد من
السحاب) له ناسمان هه ور جين جين
كهوتوته سهرهك ده هه روا ناوه بو
تهخته و سهكويهك كه شتو مهكى
مالي له سمر پېز دهكري،
هه لده چنري ده هه روا دهگوتري:
(فلان نضد) نه وانه پشت و په ناي
فلا نكه سن ده (ك: أنضاد).

النُّضِيدُ: به مانا پېزگراو دئ ده
دهشگوتري: (شجر نضيد) دره ختيكه
له خوارموه بو سهرموه به گه لاو ميوه
پېز بووه داپوشراوه.

النُّضِيدَةُ: مينه (النضيد) ده هه روا

ناوه بۆ سمرین و پشته ۵ ههرشتیک
کالای تیاخندرابی.

نَضْرَ نَضْرًا وَنَضْرَةً: شتهکه تهرو تازمو
رهونهق دار بوو ۵ دهگوتری: (نَضْرَ
النبات، ونضر الشجر، ونضر وجهه).

نَضْرَ الشَّيْءِ: شتهکهی جوان و رهونهق دار
کرد.

نَضْرَ نَضْرًا: بهمانا (نَضِرَ) دئ ۵ (وهي نَضِيرَةٌ
ونضراء).

نَضْرَ نَضْرًا: بهمانا (نَضِرَ) دئ ۵ (فهو
نَضِر).

انَضَرَ الشَّيْءُ: بهمانا (نَضِرَ) دئ ۵
دهگوتری: (النَضْرَ العود، والنَضْرَ
وَجْهَهُ).

انَضَرَ الشَّيْءُ: شتهکهی رهونهق دار
کرد، گهشهی پی کرد ۵ جوانی کرد،
پازاندپییهوه.

اسْتَنْضَرَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهجوان و
پازاوه هاته بهرچاو بهجوان و
پازاوهی لهههلهم دا.

الانَضْرُ: نالتون.

الناضِر: دهمو چاوی گهشاومو تهرو
تازه ۵ دهگوتری: (وجه ناضر ولون
ناضِر) دهمو چاوی گهشو جوان
پمنگی گهشو جوان ۵ همروا وشه
(الناضِر) ناوه بۆ قهوز.

النَضَار: پالفته لههر شتیك بی ۵

دهگوتری: (ذهب نضار) زهپری
خالیص ۵ همروا ناوه بۆ خودی
(زهپ) ۵ دهگوتری: (سوار من نضار)
بازنی زهپ.

النَضْرُ: نالتون ۵ دهگوتری: (ها سوار
من نَضِر) ۵ (ك: نضار وأنضر).

النَضْرُ: زن، هاوسهر، خیزان ۵
دهگوتری: (هذه نَضْرُ فلان) نهو
ناهرمه خیزانی فلانه.

النَضْرَةُ: پارچه زهپ ۵ نیعمهت، ورشهو
گهشهو جوانی ۵ قورنان دهفهرموی:
﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾.

النَضِير: (نبات نَضِر) رومکیکی تهرو
تازمو جوان ۵ دهگوتری: (غَضْنُ
نَضِر) لقهدرمختیکی تهرو تازمو
جوانه (جارية نَضيرة) کچولهیهکی
ناسک و جوانه ۵ (هو نَضِر) نهو
پیاوه قوزو جوانه ۵ همروا ناوه بۆ
نالتون.

نَضُّ الماءِ نَضًّا ونَضِيضًا: ناوهکه چۆر چۆر
رهوان بوو.

نَضٌّ له بشيئ: شتیکی کهمی پندا.

نَضٌّ إِلَيَّ من معروفه شیی: شتیکی
لهمهتاو بهخششی خوی پیدام.

نَضُّ الشَّيْءِ: شتهکه پهیدا بوو دمستکهوت
۵ دهگوتری: (خُلْتُ ما نَضُّ لك من دينك)

نهوهی لهقهزدهکهت بۆت دیاری کراوه
ومری گره.

نَضَضُ الطَّائِرُ: بالندمكه بالئ لئك دان
بؤئهموى بؤرئ.

نَضُ الشَّيْءِ: شتهكهى جولاندو لهقاندئ.

أَنْضُ الرُّضِيعِ: كهه كهه شئرى دا به
شئرهخؤرمكه.

تَنْضَضُ فُلَانًا: فلانكهسى ههئنا بؤ فلان
شت.

تَنْضَضُ الْحَاجَةِ: ئىشهكهى جئبهجئ
كرد.

إِسْتَنْضُ الشَّيْءِ: بهدو شتهكهدا چوو ه
شؤئنى كهوتو لئى كؤئلهوه ه
دهگوتئرئ: (هو يَسْتَنْضُ معروف فلان)
لهپياومتئو بهخشائشى فلان شتى
دهست دهكئوى ه ورده ورده شتى ئى
بهيدا دهكا.

يَسْتَنْضُ حَقَّهُ مِنْهُ: ورده ورده مافئ
خؤئ ئى ورمدمگئرئ.

النُّضاضَةُ: شتى كهه و بچوك ه
دهگوتئرئ: (ما عِنْدِي مِنَ الْمَاءِ إِلَّا
نُضاضَةٌ) كهمئك ئاوم لايه جؤرئكم
ئاو لايه ه (وَإِسْتَرْفَيْتَ حَقِّي مِنْهُ
وَبَقِيتَ عَلَيْهِ نُضاضَةٌ) مافئ خؤم ئى
ستاند كهمئكى لاماوه ه باقى
ماندممكهى لاماوه ه همروا
دهگوتئرئ: (هو نُضاضَةٌ وَلَدَهُ) ئهو دوا
مندالئهمئى (ك: نُضاضٌ وَ نَضاضٌ).

النَّضُوضُ: دهگوتئرئ: (بئر نُضُوضُ)

بئرئكه ئاومكهى بهشئهموى ئاومدز ئى
دئئهمدمر.

النُّضِيزُ: شتى كهه و بچوك ه
دهگوتئرئ: (ماء نَضِيزٌ) ئاوى كهه و
جؤر جؤر (هو نَضِيزُ اللَّحْمِ) ئهو
كزو دالگوشته.

النُّضِيزَةُ: دهگوتئرئ: (مطر نَضِيزَةٌ)
بارانى كهه و بچر بچر (سحابة
نَضِيزَةٌ) تهنكه ههور ههورى كهه
تؤئسكه ههور ه دهشگوتئرئ: (تركت
الدواب ذات نَضِيزَةٍ) ولاخهكانم
بهتئئوايهتى جئ هئشت.

نَضَفَتِ الدَّابَّةُ نَضْفَانًا: ولاخهكه دامركا،
ؤئربار بوو.

نَضَفَ فُلَانًا نَضْفًا: خزمهتى فلانكهسى
كرد.

نَضَفَ الشَّيْءَ: ههموو شتهكهى برد، كبرى،
خواردئ ه دهگوتئرئ: (نَضَفَ مَالِي الْإِنَاءَ،
و نَضَفَ الرُّضِيعَ مَالِي الضَّرْعِ).

نَضَفَ الشَّيْءُ نَضْفًا: بئس بوو ه (فهر
نَضِيفٌ وَنَضِيفٌ).

أَنْضَفَ فُلَانٌ: بهردمواوم بوو لهسمر
خواردنى رومكى (النَّضِيفُ)
كهرومكىكى بؤنخؤشه.

أَنْضَفَتِ النَّاقَةُ: حوشترمه ئؤربار بوو.
أَنْضَفَ الدَّابَّةُ: خاومنى ولاخهكه ههولئ
دا ولاخهكه ئؤربار بكاو وئى ئى بكا
بهوئستئ ئهو بؤوا.

إِنْتَضَفَ الشَّيْءُ: هه موو شته که ی تهواو

کرد، خواردی بردی، دایپووشی ۵

دهگوتری: (إِنْتَضَفَ مَا فِي الْإِنَاءِ

وإِنْتَضَفَ مَا فِي الضَّرْعِ).

النُّضْفُ: رومکیکی بونخوش و عهتر

نامیزه له پیڑی (الشفویات).

النُّضْفُ: رومکیکی بونخوشه له بوار ی

داو و دهرمان دا بهگاردی.

نَضْلُهُ نَضْلًا: پینشی کهوت له بوار ی تیر

هاپیڑی و تفسهنگ هاویڑی دا ۵

دهگوتری: (نَضْلُهُ نَضْلًا).

نَضَلَ نَضْلًا: کزو لاواز بوو، مانندو بوو.

أَنْضَلَ الدَّابَّةَ: ولاخه که ی ماندوو کزو

لاواز کرد.

نَاضَلَ عَنْهُ مَنَاضِلَةً وَنَضَالًا وَتَنَاضَلَ:

پاریزگاری ئی کرد ۵ داکوکی ئی کرد

پاساوی بۆ هیئانهوه.

نَاضَلَ فَلَانًا: له بوار ی تیر هاویڑی دا

پیشپرکیکی له گهال کرد.

إِنْتَضَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که له تیر هاویڑی دا

پیشپرکییان کرد ۵ دهگوتری:

(قصدوا يتنضلون) دانیشتن دهستیان

کرد به خو هه ئنانهوه و

خوهه لکیشان.

إِنْتَضَلَ الشَّيْءُ: شته که ی دهرهینا.

إِنْتَضَلَ السَّيْفُ: شمشیری له کالان

دهرکیشا.

إِنْتَضَلْتُ مِنَ الْقَوْمِ رَجُلًا: پیاوێکم

له نه تهو مکه هه لپزارد.

تَنَاضَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که پیشپرکییان

کرد له تیر هاویڑی دا.

تَنَاضَلَ الشَّيْءُ: شته که ی دهرهینا ۵

ههول دهرهینانی دا.

تَنَاضَلَ سَهْمًا مِنْ كَنَانَتِهِ: تیریکی

له تیردانه که ی دهرهینا.

النُّضِيلُ: هاوشان له تفسهنگ هاویڑی و

تیر هاویڑی دا ۵ دهگوتری: (فلان

نضيلي) فلان که س هاوشانه له تیر

ئه ندازی داو پیشپرکییم له گهال دمکا.

تَنَضَّضَ فُلَانٌ: فلان که س مال و سامانی

زور بوو.

نَضَضَ الشَّيْءُ: شته که ی له قاندو دهری

هینا.

نَضَضَ لِسَانُهُ: زمانی دهرکیشا ۵

دهشگوتری: (مَا زَالَ يُلْحُ بِه حَتَّى

نَضَضَ مِنْ شَيْئًا) بهردموام به خه ی

گرتو وازی ئی نه هینا تا شتیکی ئی

هه لکراند.

النُّضْنَاضُ مِنَ الْحَيَاتِ: نهو مار هیه

له شویتیک ئوهره ناگری و ههر دیو

دهچی و شهراپی و زینه خرویه ۵

پان ناوه بۆ نهو مار هه ی زمان

دهردین و دهیجولین.

النُّضْنَاضَةُ: میننه ی (التضاض).

نَضَا اللَّوْنُ نَضْرًا: رَمَنگه که کَالِ بَوَّه،

جَوَّه.

نَضَا الْمَاءُ: نَاوَمکه رَوَّجَو.

نَضَا الْجُرْحُ: بَرِنه که هَاوَسَاوِبِه کهی

نِشْتَهوه.

نَضَا الشَّيْءُ: شْتَه کهی دَمَرهِنَاو هَرِی دا.

نَضَا الثَّرْبُ عَنْهُ: هَوَاشَه کهی لَه بَهَر دَارِنِی

کِرَاسَه کهی لَی دَاکَه نَد.

نَضَا مِنْهُ الشَّيْءُ: لَی دَمَرهِنَا ه دَمگوتَرِی:

(نَضَاهُ مِنْ ثَرْبِهِ: وَنَضَا سِيفَهُ مِنْ جَفْنِهِ).

نَضَا الْمَكَانَ: لَه شَوِیْنَه که تِیْپَه رِی

شَوِیْنَه کهی خِشْتَه دَوَا خَوِیْه وه.

نَضَا الْجَرَادُ الْحَيْلَ: نَه سَه پَه سَه نَه که

لَه غَارْدِن دَا پِیْش مَایْنَه که کَهوت.

نَضَى الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْءِ نَضِيًّا: شْتَه کهی

لَه شْتَه که دَمَرهِنَا ه هَرِی دا.

نَضَى الثَّرْبُ: کِرَاسَه کهی کَوْن و پَزِیو کَرَد.

أَنْضَى فَلَانٌ: فَلَانکَس و لَآخَه کَانِی کَزُو

لَاوَز بَوُون.

أَنْضَى الدَّابَّةَ: و لَآخَه کهی لَاوَز کَرَد،

مَاندَوِی کَرَد.

أَنْضَى الثَّرْبُ: کِرَاسَه کهی پَزَانَد.

أَنْضَى فَلَانًا: نَازَه لَیْکِی لَاوَزِی دَا بَه

فَلَانکَس.

نَضَى الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شْتَه کهی

لَه شْتَه که دَمَرهِنَاو هَرِی دا.

إِنْطَضَى السَّيْفُ: شَمَشِیْری لَه کَالَان

دَمَرکِیْشَا.

إِنْطَضَى الثَّرْبُ: هَوَاشَه کهی پَزَانَد.

تَنْطَضَى الدَّابَّةُ: و لَآخَه کهی مَاندَوِی کَزُو

لَاوَز کَرَد.

النُّضَاوَةُ: (نَضَاوَةُ الشَّيْءِ) نَه وِی

لَه شْتَه که دَمِیْیْتَه وه لَه کَاتِی

دَمَرهِنَان دَا بَه تَه وِزَم.

النُّضُو: کَزُو لَاوَز نَازَه لَی دَا لَگُوشْت و کَز

ه دَمگوتَرِی: (فَلَانٌ نَضُو سَفَرٍ)

فَلَانکَس کَزُو لَاوَزِی سَه فَه رَکَرْدَنَه

ه (ثَرْبٌ نَضُو) هَوَاشِی پَزِیو ه (سَهْمٌ

نَضُو) تِری خِرَآپ و بَی کَه لَک

نَه و مَندَه هَاوِیْزَرَاوه خِرَآپ بَووه

لَه کَه لَک کَهوتَووه ه نَاسِنِی لَغَاو بَه بَی

سِیر مَه کهی.

النُّضِيُّ مِنَ الْحَيَوَانِ: نَازَه لَی لَاوَز و بَی

گُوشْت.

نَضِي السَّهْمُ: نِیَوَان پَه رِو خَه دَمَنگی.

نَطَبَ فَلَانًا نَطْبًا: پَه لَه پِیْتَه کهی لَه گَوِیْچَه کهی

فَلَانکَس دا.

نَطَبَ الدِّيكِ الشَّيْءُ: کَه لَه شِیْر مَه که

بَه دَمَنْدَوِک لَه شْتَه کهی دا، شْتَه کهی

دَمَنْدَوِک هَاژِن کَرَد.

الْمُنْطَبُ: مَه صَفِی (شْت پَآئِیو).

الْمُنْطَبَةُ: بَه مَآنَا (الْمُنْطَبُ) دِی ه

(النَّوَاطِبُ) کَوْنِی شْت پَآئِیو، کَوْنِی

مَه صَفِی.

النَّطَاسِي: زاناو شارمزا لهزانست و
 نه دمب دا، پزیشکی کاراما.
 النَّطَسُ: بهمانا (النَّطَاسِي) دئ ۵
 بیزکه رموه لهشت.
 النَّطَسُ: پزیشکانی کاراماو دهست
 ر'نگین ۵ کهسانیک که بیز لهشت
 دهگه نهوه.
 النَّطِيسُ: وردبین لهکارو باردا، شارمزاو
 پسپوړ لهبوار پزیشکی دا ۵ (وهي
 نطیسه).
 النَّطِيسَةُ: کهسیک زور بیر لهشت
 بکاتهوه.
 نَطَّ نَطًّا وَنَطِيطًا: بازی دا.
 نَعَطَ فِي الْأَرْضِ: بهناو زهوی دا پړوی.
 نَعَطَ فِي مَنْطِقَةٍ: لهقهسه کردن دا زمانی بیس
 بسوو، قسهی نه شیاوی کرد،
 چه لته چلتنی کرد ۵ (فهو نَطَّاط).
 نَعَطَ الشَّيْءُ نَطًّا: شته کهی دریز کردموه
 توندو گشتی کرد.
 الْأَنْطُ: (سَفَرٌ أَنْطٌ) سغه مری دورو دریز
 ۵ (وهي نطاء).
 عَقَبَةُ نَطَاءٍ: تهنگانو و پنگای ناخوش
 که ماومیان زوربین.
 النَّطَّاطُ: زوربین و چهغه چهناو و قسه
 ترن ۵ جوړیکه له کوله بیتان که
 کشت وکال دمخوا.
 النَّطِيطُ: دهگوتری: (مکان نطیط)

شوینی دوور.
 نَطَعَ اللَّقْمَةُ نَطْعًا: هه نندیکی له پارووه که
 خواردو باقی مهنده کهی خسته وه سهر
 سفرکه ۵ (فهو ناطع).
 نَطِعَ لَوْنُهُ نَطْعًا: رهنکی گوړا.
 تَنَطَّعَ فُلَانٌ: فلانکس شتیکی له
 پارووه که خواردو نهوی تری
 خسته وه سهر سینیه کهی.
 تَنَطَّعَ فِي الشَّيْءِ: زور بیر له شته که
 کرده وه و لئی ورد بژوه ۵ دهگوتری:
 (تَنَطَّعَ فِي كَلَامِهِ) لهقهسه کردن دا زور
 دریزه ی پنداو ورده کاری تیدا کردو
 لئی کوئییه وه.
 تَنَطَّعَ فِي شَهْرَاتِهِ: پړچوو له شه هوت و
 نارمزوبازی دا.
 تَنَطَّعَ فِي عَمَلِهِ: له نیشو کارم کهی دا
 زهره که و شارمزا بوو.
 النَّطَاعَةُ: پارو نیومی بخوری و نیوم کهی
 تری بخریته وه سهر سفرکه.
 النَّطِيعُ وَالنَّطْعُ: چه رمیکه له پړوژگاری
 رابردودا تاوانباری له سهر کوژراوه
 به شم شیر پان بهشتی تر نیعدام
 کراوه بویه گوتراوه: (عَلَيَّ بِالسَّنَفِ
 وَالتَّطْعِ) شم شیرو چه رمه که
 له عوده ی من بی من دابینی ده که م
 بو کوشتنی تاوانبار ۵ هه لاشی
 نه شک هوت ۵ مه لاشوو ۵ دهگوتری:

(هذا من الحروف النطعية) نهم بیته
لهوانیه که لهمه لاشووه دمردم چن
که بریتین له (گ د د ت) ه (ک:
نطرع).

النُّطْعُ: نهمانهی له مقسه کردن دا زور
دریز دادرن و زمانیان بادمدهن.
نَطَفَ نَطْفًا و نَطْرًا و نَطَافًا و نَطْفَانًا: دلۆبهی
کرد ه دمگوتری: (نَطَفَتِ الْقِرْبَةُ)
کوندمکه لیی چوو، دلۆبهی کرد ه
ناوی ئی تکا ه (نَطَفَ السَّحَابُ)
ههورمکه دلۆپ دلۆپ بارانی ئی هاته
خوار ه (جاء سيفه ينطف دماً) هات
شم شیرمکهی خوینی ئی دمتکا ه
دمگوتری: (فلان ينطف بسوء)
فلانکس خرابهی ئی دمتکی.

نَطَفَ الماءَ: ناومکهی پژانده.
نَطَفَ الجُرْحَ والحراجَ نَطْفًا: برینه کهی
قه لاشتهوه کوانه کهی دمرکرد ه
دمگوتری: (نَطَفَه بعيب) عهیبو
خهوشی پال دا، عهیبداري کرد.

نَطَفَ الشَّيْءُ نَطْفًا: شته که خراب بوو پزی
تیکچوو که لکی نه ما.

نَطَفَ الحيرانُ: نازه له که لویه کی له گهدمدا
په پیدابوو خوین دمه دئینی.
نَطَفَ الرجلُ: پیاوکه برینی سمری هوئ
بوو گه یشته مؤخی ه له پئی گومانه وه
تۆمه تبار کرا.

انْطَفَأَ: پمخنهی ئی گرت ه له پئی
گومانه وه تۆمه تباري کرد.
نَطَفَ فلانًا: پمخنهی له فلان گرت.
نَطَفَ المرأةَ: گوارهی کرده گوئی
نافرته که.

تَنَطَّفَ: قورای بوو، خویناوی بوو.
تَنَطَّفَتِ المرأةُ: نافرته که گوارهی له گوئی
کرد.

تَنَطَّفَ من كذا: بیژی له وه هه لسا.
النَّاطِفُ: شتی شل و مکوو ناو و
شله مهنی لهو جوړه ه جوړه
حه لویه که له بادام و گوینزو هستی
دروست دهری پیچی دمگوتری:
(القيط).

النُّطَافَةُ: ناوی کهم ه جوړه ناو.
النُّطَفُ: عهیبو خهوش ه دمگوتری:
(ما به نطف) ه (وقع في النطف) کهوته
ناو شمر و ناخوشیه وه.

النُّطْفَةُ: ناوی صاف و پون ه (ك: نطاف)
دمگوتری: (سقاني نطفة عذبة،
ونطافاً عذاباً) ه دلۆبه ناو قهتره
عارهق ه دمگوتری: (جاء وعلى جبينه
نطاف) هات به ناوچاوانیه وه دلۆبه
نارهق هه ببون ه دلۆبه مهنی (ك:
نطف).

النُّطْفَةُ: مرواری بچوک و وردو پون ه
گواره ه (ك: نطف).

النَّطُوفُ: دَلُوبَه كَهْر؛ هَمَرَشْتِيك دَلُوبَه
لِ بَتَكِي ۵ دَهگوتري: (لِيلَة نَطُوف)
شَهوِيكِي بارانَاوِي بُوو تَابَه يَانِي
باران بَارِي.
نَطَقَ نَطْقًا وَمَنْطِقًا: قَسَه ي كَرْد ۵ (نَطَقَ
الطَّائِرُ) بَالِنْدَه كَه دَهنگي لِيَوَه هَات.
نَطَقَ الرَّجُلُ: پِيَاوَه كَه بُوو بَه قَسَه زَان وَ
قَسَه رِوَان.
أَنْطَقَهُ: بَه قَسَه ي هِيْنَا، وَاي لِ كَرْد قَسَه
بِكَا.
نَاطَقُهُ: قَسَه ي لَه گَه لِ كَرْد.
نَطَقَهُ: بَه مَانَا (أَنْطَقَهُ) دِي ۵ نَاوَه دِي
بَه پَشْتِيْن بَه سَت ۵ دَهگوتري: (نَطَقَ
الْمَاءُ الشَّجَرَ وَالْأَكْمَةَ) نَاو گَه پَشْتَه
نَاوَه دِي دَر مَخْتَه كَه، يَان نَاو
گَه پَشْتَه نَاوَمَرِاسْتِي گَرْدَه كَه.
إِنْطَقَ: نَاوَه دِي خَوِي بَه پَشْتِيْن يَان
بَه قَايش بَه سَت ۵ دَهگوتري:
(إِنْطَقَتِ الْأَرْضُ بِالْجِبَالِ) زَمَوِي
بَه كِيَوَه مَكَان دَمُورَان دَمُور دَرَاوَه ۵
كِيَوَه مَكَانِي كَرْدَوَه بَه پَشْتِيْنِي خَوِي ۵
هَمُروَا دَهگوتري: (هَر يَنْطَقُ بِقَوْمِهِ
وَإِخْوَانِهِ) نَهو پَشْت بَه هُوزُو خَرْمُو
كَه سَوَكَارِي دَمِبَه سَتِي.
إِنْطَقَ فَرَسًا: لَه تَه نِيْشْت نَه سَبَه كَه وَه
رُويِي وَ سَوَارِي نَه بُوو.
تَنَاطَقَ الرَّجُلَانِ: دُوو پِيَاوَه كَه كَهوتَنَه
گَفْتُو كُو لَه گَه لِ يَه كَتَر.

تَنْطَقُ: نَاوَه دِي خَوِي بَه پَشْتِيْن بَه سَت.
تَنْطَقَتِ الْأَرْضُ بِالْجِبَالِ: زَمَوِي پَشْتِيْنِي
بَه كِيَوَه مَكَان بُوُو خَوِي دَرُوسْت كَرْد،
خَوِي بَه كِيَوَه مَكَان قَايَمُو پَتَه وَ كَرْد.
تَنْطَقُ: نَاوَه دِي بَه پَشْتِيْن بَه سَت ۵
خَه رِيكِي فَيَرْبُوعِي زَانَسْتِي مَهَنْتِيْق
بُوو.
إِسْتَنْطَقَهُ: دَاوَاي لِ كَرْد قَسَه بَكَا ۵
قَسَه ي لَه گَه لِ كَرْد.
الْمُسْتَنْطِقُ: كَه سِيَكَه لَه بُوَارِي پُولِيْسِي وَ
دَاوَمَرِي دَا لِيَكُوْلِيْنَه وَه لَه گَه لِ
تَوَمَه تَبَار دَه كَا.
الْمَنْطِقُ: نَاخَاوَتِن وَ قَسَه، قُورْثَان
دَه فَهْرَمُوي: «عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ» ۵
هَمُروَا وَشَه ي (الْمَنْطِقُ) نَاوَه بُوُو
زَانَسْتِيك يَاسَاو رِيْسَايَه كِي تَايَبَه تِي
خَوِي هَمِيَه كَه پَه رِوَمِيْيَان بَكَه ي
زَمِيْن لَه هَه لَه دَه پَارِيْزَرِي ۵
دَهگوتري: (فَلَان مَنْطِقِي) فَلَان كَه س
مَهَنْتِيْق زَانَه زَانَسْتِي دَه رِبَارَه ي
مَهَنْتِيْق بَاشَه ۵ بِيرو زَمِيْنِي بَه هَه لَه
نَاچِي.
الْمَنْطِقُ: پَشْتِيْن، هَمَرَشْتِيك نَاوَه دِي
مَرُوفِي بِي پَتَه وَ بَكَرِي ۵ (ك:
مَنْطِقُ).
الْمَنْطِقَةُ: بَه مَانَا (الْمَنْطِقُ) دِي ۵ بَه شِيَكِي
دِيَارِي كَرَاو وَ سَنُورْدَار لَه زَمُوي: كَه
تَايَبَه تَه نَدِيْبِيَه كِي هَه بِي وَ مَكُووَ

(الْمِنْطَقَةُ الإِسْتِرَائِيَّةُ وَ الْمِنْطَقَةُ الْبَحْرُ
الْأَبْيَضُ).

الْمِنْطَقَةُ: به مانا (الْمِنْطَقَةُ) دئ.

الْمِنْطَقَةُ: پشتین به ستو ۵ یان ناژه لی
ناوهده به ئەك.

الْمِنْطَقَةُ: به لای زانایانی نوصولی
فیقهه وه ئه مویه له فز راسته وخۆ بئ
به رچا و گرتنی هیچ شتیکی تر
ده لالهت بکا له سمر مانا.

الْمِنْطَقَةُ: زمان په مان ۵ نافرم تیک
به نیسه نهنج و په رۆ و شتی و اسمت و
که مئه لی خۆی گه و ره بکا.

النَّاطِقُ: (کتاب ناطق) کتیبی رونا و
ناشکرا (شی ناطق) شتی ناشکرا ۵
(حیوان ناطق) ئاده میزاد، خاوه ن
بیرو هۆش.

النَّاطِقَةُ: میننه ی (الناطق) ۵ هه روا ناوه
بۆ که له که و خالیگه.

النَّاطِقُ: قایش پشتین ۵ (ذات الناطقين)
ناوه بۆ خاتو (ئه سماء) ی کچی
ئه بویه کر ۵ به ره ئه بئین: که نافرم ت
بۆ نیش و کار به به رخۆی هه ئه ده دا ۵
ده شگوتری: (عَقْدَ فُلَانٌ حُبَّكَ
النَّاطِقُ) فلانک هس خۆی بۆ کاره که
ئاماده کرد ۵ (وهو واسع النطاق)
ئهو مرقفه ئاسۆی بیر کردنه وه ی
به رفراوانه.

نِطاق الْجُوزَاء: سئ ئه ستیره ن له نیو
کۆمه له ئه ستیره ی جه وزادا ۵ (ك:
نُطْق).

النُّطْقُ: قسه کردن ۵ تیگه یشتن و هه ست
کردن به چه مکه گشتیه کان.
نَطْلَ الْحَمْرَ نَطْلًا وَنَطْلًا: شه رابه که ی گوشتی
۵ تری گوشتی که له ناگام دا ده بیته
شه راب.

نَطْلَ الْمَاءِ: ناوه که ی ورده ورده پڑاند.

نَطْلَ الْمَرِيضِ: ورده ورده ناو و شتی وای
به سهر نه خۆشه که دا کرد به مبه به ستی
چاره سهری نه خۆشیه که ی.

نَطْلَ الْمَرِيضِ: به مانا (نَطْلُهُ) دئ.

إِنْشَطَلَ مِنَ الْإِنَاءِ: له گۆزه که وه چۆر چۆر
ناوی پڑاند.

الْمِنْطَلَةُ: شوینی میوه گوشتین ۵ چه ره س
۵ (ك: مناطل).

النَّاطِلُ: پیا له یه کی بچکۆ له یه نمونه ی
شه رابی تی دمکری بۆ بانگه شه و
راکیشانی کرپار بۆ شه رابه که ۵
ئامیریکی پیوانه یه بۆ پیوانه کردنی
هه ندئ شله مهنی و خۆراک ۵ باقی
مهنده یه که له شتی پیوانه که راو
که له بنکی ئامیری پیوانه که دا
ده می نیته وه ۵ قومه ناو و قومه
بیره و شتی و ۵ ده گوتری: (ما
ظفرت منه بناطل) قومه ناویکم لی
ده ست نه که و توه وه.

النُّطْلُ: تَلْبَسُو شَتِي رَهَق هَه لَاتَوِي
شله مهنی.

النُّطْلَةُ: قَوْمُهُ نَاو، جَوْرُهُ نَاو ۵ شَتِي كَهَم
۵ دَهگوتری: (أَخَذَ مِنَ الْإِنَاءِ نَطْلَةً)
شَتِيکی که می له زمره که دهرهینا.

النُّطِيلُ: دَوَّلَجَه ۵ نَامِيرِيکی بِجَوَكَه
شله مهنی پی پِیوانه دهری ۵
دهگوتری: (فَلَانُ نَطِيلٌ) فَلَانَكَهس
زهرمه که، لِيَهَاتَووه ۵ (رَمَاهُ اللهُ
بِالنُّطِيلِ) خُودَا به لَو کَارمساتی
به سمر هینا.

نَطْنَطُ الشَّيْئِ: شَتَه که دَوور که و ته وه.
نَطْنَطُتِ الْأَرْضُ: زَمَوِيَه که دَوور بوو ۵
(نَطْنَطُ فَلَانٌ) فَلَانَكَهس سَهفهرمه که
دَوور خسته وه ۵ (نَطْنَطُ الشَّيْئِ)
شته که ی دریزگر دموه.

تَنْطَنْطُ: دَوور که و ته وه.
النَّطْنَاطُ: دَرِيژو تُولَانی ۵ دَهشگوتری:
(رَجُلٌ نَطْنَاطٌ) پِیَاوِيکی زَوُر بَلِي و
چه قه چمناو.

النُّطْنَطُ: به مانا (النَّطْنَاطُ) دئی.

نَطَا الْمَنْزَلُ نَطَوُا: مَهَنزله که ی دَوور بوو.

نَطَا الْحَبْلُ: حَهبله که ی دریزگر دموه.

نَطَا الْفَرْزُ: رِيسه که ی پست.

أَنْطَى: پِیِي به خشی (وَاتَه) دَهق به مانا
(أَعْطَى) دئی ۵ بَوِيَه قِيرَانَه تِيك هَه يَه
(إِنَّا أَنْطَيْنَاكَ الْكُوْرُ) خُوِيَندر او مته وه.

نَطَاهُ: كِيَشَه ی له گه نايه وه ۵ يارمه تی

دَا بُو رِستنی رِيسی بُوْنَه وه ی زوو
رَانَك و جَوَغَه که ی پی بگهن.

تَنْطَايُ الْقَوْمُ: خَه لَكَه که پِيشپَر كِيِيَان
کرد.

الْمَنْطُو: (سَفَرُ مَنْطُو) سَهفهر يَكِي دَرِيژ ۵
(ثَرِبَ مَنْطُو) قَوْمَاشِيکی كُوْن و
فَرِيَندر او وه.

النُّطْيُ: به مانا (الْمَنْطُو) دئی.

نَقَّرَ إِلَى الشَّيْئِ: بُو شَتَه که ی رَوَانی ۵
چاوی تی پری.

نَقَّرَ فِيهِ: تِيِي فَكْرِي، سَه رَهنجی دايه ۵
دهگوتری: (نَقَّرَ فِي الْكِتَابِ)
له گتِيِيَه که ی رَوَانی، تِيِي فَكْرِي ۵
دهشگوتری: (فَلَانٌ يَنْظُرُ وَيَعْتَافُ)
فَلَانَكَهس سَه پِري كَتِيَب دَهكاو رَه مَل لِي
دهدا.

نَقَّرَ لِفَلَانٍ: فَلَانَكَهسی لاواند موه و يارمه تی
دا.

أَنْظُرْ لِي فَلَانًا: فَلَانَكَهسم بُو بَانَك بکه.

نَقَّرَ بَيْنَ النَّاسِ: دَادگايی نِيِيوان
ناده ميَزاد مگانی کرد.

نَقَّرَ الشَّيْئِ: شَتَه که ی بيِنی ۵ دَهشگوتری:

(دَارِي تَنْظُر دَارَه) خَانوه که م بهرامبر

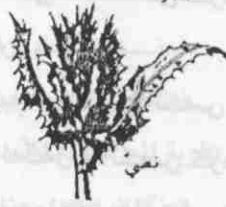
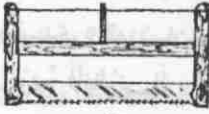
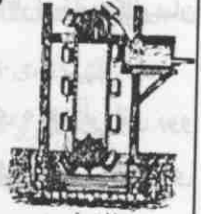
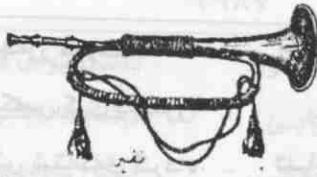
خَانوه که يَه تی ۵ هَه رَوَا وشه ی (نَظَر)

به مانا پَاراستن و چاودِيِي كَرْدن

هَاتَووه ۵ به مانا مَوْلَه تَدَان و دَوَاخستن

هَاتَووه ۵ دَهگوتری: (نَظَرَ الدِّينَ وَنَظَرَ

الْبَيْعِ).

نَظَرَ المَبِيعَ: کالاکهی به قهرز فروشت.

نَظَرَ فُلَانًا: شتی له فلانکس کړی به قهرز.

نَظَرَ الشَّيْءَ: چاومپروانی شته که ی کرد

دمگوتری: (نَظَرْتُ فُلَانًا إِلَى الظَّهْرِ)

چاومپروانی فلانکسم کرد تانیومپړو.

اَنْظَرَ الشَّيْءَ: شته که ی دواخست و

ومغراندی و قورشان دمفرموی:

﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾

و دمگوتری: (أَنْظَرْتُ الدِّينَ وَأَنْظَرْتَهُ

الدین).

اَنْظَرَ فُلَانًا: شتی به قهرز به فلانکس

فروشت و پښکای تیروانینی پیدا.

اَنْظَرَ فُلَانًا بِفُلَانٍ: فلانکسی کرده

هاوشانی فلان.

ناظَرَ فُلَانًا: بووبه هاوشانی فلانکس و

گفت و گوی له گهل فلانکس کرد،

لدمدمه دمی و موناغه شه دا بوړی دا.

ناظَرَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شته که ی کرده

هاوتای نمو و دمگوتری: (داری تناظر

داره) خانومگهم بهرامبهر

خانومکه به تی و همروا دمگوتری:

(جمعهم ينظر الألف) کومه له که میان

نزیکی همزار که سه.

نَظَرَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شته که ی بهرامبهر

شته که ی تر کرد به نهوی گرت.

اِنْظَرَهُ: چاومپروانی کرد، وابه هیوابوو،

مؤله تی دا.

تناظر القوم: خه که که سهیری

به گتریان کرد.

تناظر في الأمر: دهمه دمی و کی شه و

جهه دلیان کرد و دمشگوتری:

(دورهم تناظر) خانومکانیان

بهرامبهر به گترن.

تَنْظَرُهُ: چاوی تی بړی و چاومپروانی بوو

و هیندی بوو له گهلای دا و دوی

خست و نیشه که ی ومغراند.

اِسْتَنْظَرُهُ: چاودیری کرد و داوی

مؤله تی لی کرد.

اِسْتَنْظَرُهُ عَلَى كَذَا: کردی به موراهیب و

چاودیر به سمر نمو شته وه.

اِلْمُنَاطِرُ: کی شه کارو به لکه هینهمروه و

رکابهر و هاوشان.

اِلْمُنَاطَرُ: ناوینه و دوربین، میکرو سکوب

و تیلیسکوب.

اِلْمُنَظَرُ: تیروانین و دیمهن و وینه

که سهیری بکه ی سمرنجت رابکی شی

و شوینی چاودیری و (ک: مناظر).

اِلْمُنَظَرَةُ: به مانا (اِلْمُنَظَرُ) دی و ژوریکه

له ناو خانودا پی شوازی میوانی تیدا

دمکری و کومه لیک مروف پروانه

شتیک.

اِلْمُنْظُورُ: دمگوتری: (سید منظر)

پیایوکی گهورمو به خشنده

پیایوتمی لی چاومپروان دمکری و (شی)

منظور) شتيك چاو بهملوق
بوهستيني و سهرنج راكيش بي
(طفل منظور) مناليكه توشي
چاوئيشه بووه.

الناظر: تماشاكره (ك: نظارة) و چاو
و پمئينه چاو (ك: نواظر) و
كارگيرو كاربهدهستي ولاتو
دمهريك، دموگوتري: (ناظر المدرسة)
و (ناظر الضيعة) و (ناظر المعارف) و
(ك: نُظَّار).

الناظرة: ميينه (النَّاطِر) و چاو (ك:
نواظر).

الناطور: بهمانا (الناطور) دي و پيش
سپي و پياو ماقولتي نهتهوه.
نظَّار: نيسم فيعله بهمانا فيعلی نهمره،
واته چاومپوان به.

النَّظَّارَةُ: سهرناسي و زيرهكي و
خويندنهوهي دهموچاوي بهرامبه
و پيشه چاوديري.

النَّظَرُ: چاو، نهندامي بينين و هيزي
تيفكرين و بيركردنهوه و شويني تي
پامان و بير لي كردنهوه.

النَّظَرُ: هاوشان.
النَّظَرَةُ: تيروانينيك، چاو
بياخشانديك و چاومزار، بهچاو
هنگاوتن و پهممت و بهزمي.

النَّظَرَةُ: چاومپواني، شت فروشتن

بهشيودي قهرز و دموگوتري:
(اشريته بنظرة) بهقهرز ليم كري
پاش ماوميهك پارمكه تهمسليم
دمكه و قورشان دمهقمروي: ﴿وَإِنْ
كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾.

النَّظَرِيُّ: دموگوتري: (أمر نظري) كاريكه
پيويستي بهي وردبوونهوهي فيكرو
خهيال ههيه، زور پيويستي
بهتهجرمبه زانستي و نهزموني
زانستي نيه.

النظرية: بيروبوچونيكه بهبورهان
دمچهسپيندري و لههيواري
فهلسهفهدا كومهليك پاو بوچونن
ههندي روداوي (زانستي يان
فهنني) يان پي پون دمكريتهوه.

نظرية المعرفة: ليكولينهوه لهو چورتمو
تهنگزانهي لهناكامي پهيوهندي
نيوان شهمصو مهوزوع، يان نيوان
ناسينمرو ناسراو پهيدا دهين.

النَّظَّارُ: چاوتيژ، زور سهيركهر.

النَّظَّارَةُ: خهك كهبرواننه شتيك و
عهينهك، چاويلكه.

النَّظُورُ: بهمانا (النَّظَّار) دي و چاوتيژ،
دمگوتري: (رجل نظور) پياويكه
چاوي لهشتمكه ناتروكيني و (نظورة
الجيش) پيشهتاي سوپا؟.

النَّظَرُ: گشت و گؤكار، هاوشان و هاو

ٻاڪڙمر مٻي وڪو و صابون و تابت و
 نه سڀون.
 نَظَمَ الْأَشْيَاءَ نَظْمًا: شتهگانی پڻڪ
 ڪردن و خستنيه پهنايهڪ.
 نَظَمَ اللَّوْزُ وَغَمَهُ: مرواری و شتی لهو
 جوڙهی هونينهموه.
 نَظَمَ شِعْرًا: رسته و وشهی سمروا دارو
 کيشداری پڙ ڪردن، شيعری دانان و
 دمڱوتري: (نَظَمَ أَمْرُهُ) ڪاروباری خوی
 پڻڪ خستن.
 نَظَمَ الْأَشْيَاءَ: بهمانا (نَظَمَ) دئ.
 اِنْتَظَمَ الشَّيْءُ: شتهکه پڻڪ و پڻڪ بوو و
 پڻڪ هاته بهرجاو و دمڱوتري:
 (نَظْمُهُ فَإِنْتَظَمَ) شتهکهی پڻڪ ڪردو
 پڻڪ بوو و دمڱوتري: (اِنْتَظَمَ أَمْرُهُ)
 ڪاری دامه زراو ئيشهکهی پڻڪ
 کهوت، کيشهی نهما.
 اِنْتَظَمَ الْأَشْيَاءَ: شتهگانی ڪو ڪردمومو
 خستنيه پهنايهکهوه.
 تَنَظَّمَتِ الْأَشْيَاءُ: شتهگان چونه
 پهنايهکهومو پڙ بوون.
 نَظَمَ الشَّيْءُ: بهمانا (اِنْتَظَمَ) دئ.
 اِنْتَظَامٌ: بهنی تمزييح هونينهموه،
 همربهن و دمزيهڪ ميرو و شتی
 وای ٻي بهوندریتهموه.
 اَلْإِنْظُومَةُ: بهمانا (اَلْإِنْتَظَامُ) دئ.
 اَلنَّظَامُ: دمزو و بهن که مرواری و شتی

ويڻه و دمڱوتري: (فلان منقطع
 النظر) فلانکس ويڻهی نيہ لهو
 بوارمدا شارمزاو ليها تووه و
 دمڱوتري: (هو نظيرة قومه) نهو
 پياوه گهمرمپياوی نهته و مکيه تي و
 همروا دمڱوتري: (جاءت نظيرة
 الجيش) پيشهتای سوپاکه هات و
 دمڱوتري: (عددت الأشياء نظائير)
 شتهگانم دوو دوو ژماردن.
 النظائر المشعة: گمرديلهی تيشک ناومر.
 نَظَّفَ نَظْفًا: لهچڻڪ پاڪبووه و (فهر
 نظيف) و (ك: نظفاء).
 نَظَّفَهُ: پاکی ڪردمومو و دمڱوتري: (نَظَّفَ
 قَلْبَهُ) دل و دمروونی خوی پاراست له
 رموشتی ناشيرين و شوبهمو همرام.
 تَنَظَّفَ: پاڪبووه و دمڱوتري: (نَظَّفَهُ
 فَتَنَظَّفَ) پاکی ڪردمومو پاڪبووه و
 دمڱوتري: (فلان يَتَنَظَّفُ) فلان
 خودمپاريڙي لههمرشتيڪ عهيبو
 عاربي.
 اِسْتَنَظَّفَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهپاکی
 ومڱرت.
 اَلْمِنْظَفَةُ: پاڪمرمومو.
 اَلنَّظِيفُ: دمڱوتري: (هو نظيف
 السراويل) نهو پياوه داوڻن پاڪه،
 پاڪداوڻه و (فهر نظيف الأخلاق)
 نهو رموشت بهمرزه و همر شتيڪ

وای پی بهؤندریتتهوه ۵ پیک و پیک
کاروبار ۵ دگوتری: (نظام الأمر)
کوله کهو پگری نیش و کار.

النظم: میرو و مرواری هؤنراوه،
مله وانکه ۵ دهسگوتری: (أنا نظم
من جراد) چینه کوله یه کی زؤرمان
بؤ هات ۵ کهلامی سهروادارو
کیشه دار (پیچه وانهی پهخشان).

نظم القرآن: نهو چؤنیه تی و شکل و
شیومیهی قورئان له روی دهق و شیوهی
خویندنه و مو ته رتیه ووه ۵ همرو ناوه
بؤ کؤمه له نه سئیره سیویدیل
(سوره بیا) و کؤو ترازو.

النظم: هؤنراوه ۵ هم رشتیک پیک و
پیک بی و به شه کانی پیکه ووه
گونجاوبن ۵ دگوتری: (نظم من
لؤلؤ ملوانکهی مرواری.
النظمة: تاله حبل.

النظم: که سیک زؤر شت بهؤنیتتهوه ۵
شیعری زؤری نووسی بی.
نَعَبَ الغرابُ نَعْباً ونَعْباً ونَعْباً:
قهله ره شه که قیراندی، دمنگی
لیوه هات.

نَعَبَ البعيرُ نَعْباً: حوشرمه که خیرا پؤیی
(فهو ناعب وهي ناعبة).

النعب: به مانا (نعب) دئ ۵ دهسگوتری:
(النعب فلان في الفتن) فلان که س

نازاوهی هه لگیر ساند.

النعب: (رجل منعب) پیاوئکی
چه قه چه ناو و به هات و هاواره.

النعب: (سیر نعب) پؤیشتنی خیرا
(ريح نعب) رمه بای خیرا رهو.

النعب: بؤ زیدمه پؤیی له مانای (نعب) دا
دئ ۵ دگوتری: (ناقة نعرب)
حوشریککی خوشرپویه.

نَعَتُهُ نَعْتاً: مه دخی کرد ۵ دگوتری:
(نعت بالکرم) رهوشتی نانبدیهی و
سه خامتی پال دا.

نَعَتَ الفرس: شیاوی نهومیه و مصفی بکری و
باسی پیاوشتی و نانبدیهی بکری.

نَعَتَ الفرس: نه سپه که زینی له سه ره پشت
لابرا ۵ ره سه ن و په سه ند بوو.

انعت: جوان بوو بؤنه ووه دهش و مصفی
بکری ۵ دگوتری: (العت وجهه و
العت خصاله).

انعت الفرس: نه سپه که ره سه ن بوو.
انعت فلان بكذا: فلان که س بهو
رهوشته جوانه پازایه ووه ۵
دهسگوتری: (انعت بالجمال) جوان و
قه شهنگ بوو.

انعت فلاناً: و مصفی فلان که سی کرد
به جاکه.

تناعته الناس: خه لک و مصفیان کرد.
تنعت: و مصفی کرد.

إِسْتَنْعَتْ: ههولئى دا رموشته جوانهكانى
باس بكا.

الْمُنْعَتُ: ومصفو ههئانهوه ۵ (ك:
مناعت) ۵ دهگوترئ: (له مناعت
جيلة) رموشتى جوانى ههن.

النُّعْتُ: صيفهتو رموشت ۵ (ك: نعت)
۵ دهگوترئ: (شىئى نُعْتُ) شتيكى
باشو پهسهنده ۵ (فرس نعت)
نهسپيكة لهپهسهنى دا گهپشتوته
نهوپهري ۵ لهپيشپرگئى دا ههميشه
براوميه ۵ (فلان نعت) فلانكس
گهپشتوته نهوپهري پلهبهرزى و
سهركهوتن ۵ (امراة نعت) ئافرميتيكة
گهپشتوته نهوپهري جوانى ۵
دهگوترئ: (رجل نعت) پياويكة
پلهو پايهئى لهوپهري بهرزى دايه.

النُّعَيْتُ: دهگوترئ: (فرس نعت)
نهسپيكي رهمسهنه، (رجل نعت)
پياويكي سهخى سروشته پياويكي
مهرده.

نَعَتْ الشَّيْئُ نَعْتًا: شتهكهئى ههلگرت.

أَنْعَثَ فِي مَالِهِ: زندهپرؤيى كرد لهمال
بههپرؤدان دا.

أَنْعَثَ فُلَانٌ: فلانكس خوى ئامادمكرد
بؤسهفهر.

نُعْثِلُ: سهركهوت بهپليكانهدا ۵ پان
بهشيؤميهك رؤيى ومكوو بهپهپزمدا

سهرپكهوئى ۵ پان وارؤيشتو قاجى
وا ههئانهوه دهتكوت بهقاجهكانى
شت ههئدهيئنجئى.

نُعْثِلُ الْفَرَسُ فِي جَرِيهِ: نهسپهكه
لهغاردان دا قاجهكانى واههئانهوه
دهتكوت لهقور دهرپان دپئى، واته:
بهقورسى قاجى بو ههئ
دههپنرانهوه.

نُعْثِلُ الشَّيْخُ: پيرهميزدهكه گيلو
نهحمهق بوو.

النُّعْثِلُ: نيرمهكهمتيار ۵ پيره ميزدى
گيل.

النُّعْثَلَةُ: گيلئى ۵ دهگوترئ: (فيه نُعْثَلَةٌ)
رموشتيكى گيلئى تيدايه ۵ ههروا
ناوه بو شيؤه رؤيشتنى مرؤفى پير.
نَعَجَ نَعْجًا وَنَعْرَجًا: سبئى بوو، ههموو
جهستهئى سبئى بوو ۵ (فهو ناعج).

نَعَجَ نَعْجًا: قهلهو بوو.

أَنْعَجَ الْقَوْمُ: خهلكهكه مهپهكانيان
قهلهو بوون.

النُّعْجَةُ: مهپهسبئى ۵ مانگا كئوى (ك:
نعاج و نعنجات) ۵ دهگوترئ: (نساء
كنعاج الرُّمْلِ) جهمند ئافرميتيكي
جوان و ههشهنگن چاوگهورمو چاو
رهمش.

نَعَوَ نَعْرًا وَنَعْبًا وَنَعَارًا: هاوارى كرد،
قهرپاندئى.

نَعَرَتِ الرِّيحُ: رَمَشَ بَا هَه لِيكَرْدُو هَاژَهی
هَات.

نَعَرَ الْعَرَقُ: دَهْمَارَكِه خَوِينَه كِه ی فِیجَقَه ی
كِرْدُو كَفَه ی هَات.

نَعَرَ فُلَانٌ نَعْرًا: فُلَانَكِه سَهْرَبِیجِی كِرْدُو
مَلِی نَهْدَا.

نَعَرَ فِي الْبِلَادِ: بَه وِلَات دَا هَات و چوو ه
دَمَشْكَوْتَرِی: (مَاكَانَتِ فِئْتَه اِلَا و نَعَرَ فِیْهَا
فُلَان) فِیْتَنَه و نَاشوْبِیك بَهْرَبَانَه بَوُوَه
نِیْلَا فُلَانَكِه سَهْمُورِیكی سَهْرَمَكی
هَمَبُوَه تَیْیِدَا.

نَعَرَ الْحِمَارُ وَغَوْرَه نَعْرًا: گَوِیْدِرِیژَه كِه
لُوشْكَانْدِی.

النَّاعُورُ: دَمَشْكَوْتَرِی: (عَرَق نَاعُور و جَرَح
نَاعُور) رَه گِیكِه خَوِیْنِی نَاوَه سَتِی یَان
بَرِیْنِیكِه خَوِیْنِی نَاوَه سَتِی و وَشْكَ
نَابِی ه بَال و پَهْرِی نَاش ه دَوْلَجَه ی
نَاو هَه لَیْنَجَان ه نَامِیْرِی نَاو
هَه لَیْنَجَان لَه بَیْرُو چَالِی گَهْوَرَه.

النَّاعُورَةُ: نَامِیْرِیكِه چَه نَد دَوْلَجَه و
دَوْلَابِیكی لَی شَه تَه كِ دِرَاوَن بَه هَوِی
وَلَاخ و شَتِی وَا هَه لَدَمَخَوِی و نَاو
لَه بَیْرُو چَالِی گَهْوَرَه دَمَرْدَمَه یْنِی.

النَّعْرَةُ: یَه كَجَار هَاوَار كِرْدَن ه فِیْشْكَه و
لُوشْكَه ی كُونَه لُوت.

نَعْرَةُ النِّجْمِ: هَه لَبُونِی بَاو تَاوَسَانْدِنِی
كِهْرْمَا لَه كَاتِی هَه لَهَاتِنِی نَه سَتِیْرِدِی

(النَّجْم) دَا.

النَّفْرَةُ: لَای ژُورُوی كُونَه لُوت ه

مِیْشَه سَه گِه بَه وَاخَه وَه
دَه نِیْشِی و نَه زِیْهَتِی دَمْدَا ه هَه رَاوَا
دَمَچِیْتَه نَاو لُوتِی نَه سَبُو
گَوِیْدِرِیژَه وَه حَه جَمِیْنِی لَی
هَه لَدَمَه گِی ه دَمَشْكَوْتَرِی: (لِی فُلَان
نَعْرَةُ) فُلَانَكِه سَ فِیْزُو خَوِیْبَه زَلْزَانِی
تَیْیِدَا ه دَهْمَار گِیْرِی پِیُوَه دِیَارَه.

النَّعَارُ: بُو زَیْدَمَرْوِی لَه مَانَا ی (نَعَرَ) دَا
دِی ه دَمَشْكَوْتَرِی: (جَرَح نَعَار)
بَرِیْنِیكِه خَوِیْنِی نَاوَه سَتِی خَوِیْنِی
زُورِی لَی دِی ه (رَجَل نَعَار) پِیَاوِیكِه
فِیْتَنَه جُو و نَاشوْبِیگِیْرَه، هَه مِیْشَه
خَهْرِیكی نَازَاوَه نَانَه و مِیْشَه ه
قُوشْمَه چِی و فِیْلَبَاز ه هَه رَاوَا نَاوَه بُو
بَالْنَدَمِیْهَك دَمَشُوبَه یْتَه بَالْنَدَمِی
(كِه نَارِی سَهْوَز).

النَّعْرُ: دَمَشْكَوْتَرِی: (عَرَق نَعُور)
دَهْمَارِیكِه لَه كَاتِی خَوِیْنِی لَی هَاتِنِی دَا
كَفَه ی لَی دِی ه دَمَن گِی لَی دِی ه (رِیْح
نَعُور) بَا یَه كِه لَه كَاتِی سَهْرَمَادَا
گَهْرَمِی دِیْنِی یَان لَه كَاتِی گَهْرَمَادَا
هَه وَا فِیْنَك دَمَكَاتَه وَه (سَفَر نَعُور)
سَهْمَرِیكی دُور و دِرِیژَه ه (هَمَه نَعُور)

وَرَه وِیْمَه تِیكِی بَهْرَز.

نَعْسَ نَعْسًا و نَعْسًا و نَعْسًا: هَه نَوَزِی هَاتِی

ومنهوز گرتی ۵ خهوی هات ۵ (فهر
ناعس وهي ناعسة).

نَعَسَ جَسْمَهُ: جهستهی لاواز بوو (نَعَسَ
رأیه) رایه‌که‌ی لاواز بوو.

نَعَسَتِ السُّوقُ: بازارِ شکا، بازارِ کرپین و
فروشتنی تیدا کهم بوو ۵ (نَعَسَ
جَدَّةً) شانسی کهوت ۵ بی بهخت
بوو.

انْعَسَ فلان: فلانکه‌س مندالی ته‌مبه‌لو و
ته‌ومزلی بوون.

انْعَسَ فلاناً: فلانکه‌سی والی کرد خهوی
بی هه‌نؤز بیگری.

تناعَسَ: خوئی وانیشان دا خهوی دئی و
هه‌نؤز گرتویه‌تی.

تناعَسَ البَرْقُ: هه‌ورمه‌روسکه
چه‌خماخه‌ی دا.

النَّعَاسُ: ومنهوز، هه‌نؤز ۵ له‌ش
داهیزان و شل بوونی په‌گه‌و دهمار ۵
سهره‌تای خه‌و.

النَّعْسَةُ: ساته‌ خه‌و، خه‌ویکی کهم، تۆزه
خه‌و.

النَّعْمُوسُ: که‌سیک زۆر ومنهوز (هه‌نؤز)
بیگری.

نَعَسَ الشَّيْءُ نَعْشاً: شته‌که‌ی راست کرده‌وه
۵ راپه‌په‌راند ۵ ده‌گوتری: (نَعَشَ طَرَفَهُ)
چاوی هه‌لیری ۵ (نَعَشَ الشَّجَرَةَ المائلة)
درمخته‌ خوارموه‌ بوومه‌که‌ی راست
کرده‌وه.

نَعَشَ فلاناً: دوا‌ی هه‌ژاری فلانکه‌سی
که‌می دلده‌داو هی‌نایه‌وه تایم ۵ یان له‌و
ومرته‌و ته‌نگانه‌ تیی که‌وتوو ده‌زگاری
کرد فریای که‌وت.

نَعَشَتِ الجماعةُ الميْتَ: خه‌لکه‌که
مردوو‌ه‌که‌یان له‌ناومدارمه‌یت دا
هه‌لگرت.

انْعَشَهُ: به‌مانا (نَعَشَهُ) دئی ۵ ده‌گوتری:
(النَّعْشَةُ من كبوته) له‌تی‌کشانه‌که‌ی
راستی کرده‌وه‌و که‌می وره‌ی
به‌رز کرده‌وه.

نَعَشَهُ: به‌رزی کرده‌وه، یان پیی گوت:
خودا پایه‌به‌رزو ته‌ندروستت بکا.

انْتَعَشَ من عثرته: له‌نسکویه‌که‌ی
هه‌لسایه‌وه هه‌روا ده‌گوتری: (اِغْتَدَلَ
الجُرُ فَاِنتَعَشَ الناس) هه‌وا خو‌ش بوو
خه‌لک هی‌زو توانای په‌یدا کرده‌وه.

المنعشُ: ده‌گوتری: (میت منعش)
مردو‌یکه له‌داره مه‌یت دا خراومه‌ته
سهرشانی خه‌لک و هه‌لگیراوه.

السَّنْعَشُ: ته‌خته‌یه‌که نه‌خو‌شی
ده‌خرتیه‌سهر یان مردو ۵ نابیغه له
ده‌ره‌ شیعریکی دا ده‌لی:

(ألم أقسم عليك لتخبرني
أحمول علي النعش الهمام)

بنات النعش: حه‌وت نه‌ستیرمن له‌لای
قوتبی شیمالییه‌وه ده‌بیندرین و
ده‌شوبه‌یندرین به‌کۆمه‌لێک که‌داره

مه پتيان هه لگرتبـ.

دمگوترئ: (فلان ناعقة بني فلان).

النَّعِيشُ: نهستيرمى سوهايه كه بهمگي كه

النَّعَاقُ: كه سيك زور بغيريئي، زور

له نهستيرمگاني (بنات النعش) و

فيقنه جوبـ.

له هه موان خه هه تره.

نَعَلَ فلاناً: نه على له پي فلان كرد.

نَعْظَلْ: له رويشتن دا به ملاو لادا خوي

نَعَلَ الدابة: ولاخه كه ي نال كرد ه شتيكي

بادا.

خسته قاچه گاني بيانپاريئي.

نَعَّ نَعاً: لاواز بوو (فهو نَح).

نَعَلَ نَعلاً: نه على له پي كرد.

النَّعَاعُ: رومكي تهرو تازمو ناسك

أَنَعَلَتِ الدابة: ولاخه كه سپايي به پشت

كه تازه پي دمگاو كامل نه بوو بي ه

سهه گانيه وه دمر كه هوت.

تاكه كه ي (ناعاة).

أَنَعَلَ الدابة: ولاخه كه ي نال كرد ه

النَّعْفُ: شوپنيكه كه ميك بهرز بي و

پيتاو و شتي واي له سمى ولاخه كه

هه ندئ بهرزو نرمي تيدايي ه (ك:

كرد.

نعاف).

نَعَلَ الدابة: ولاخه كه ي نال كرد ه پيتاو

النَّعْفَةُ: تيلمه جهرمي نه عله: كه

و شتي واي له سمى ولاخه كه كرد.

دمكه ويته پشته پي.

نَعَلَ الحذاء أو الحُفَّ: جهرمي له بنكي

النَّعْفَةُ: لكه مي زمر، پوپنه ي كه له شيرو

پيلاومكه يان خوفه كه دا.

شتي وا ه دمگوترئ: (ما احسن نَعْفَةٍ

إِنْتَعَلَ: نه على له پي كرد ه دمگوترئ:

الديك) ه همروا وشي (النَّعْفَةُ) ناوه

(إِنْتَعَلَ الأرض) به پي كه هوته پي و

بو نه و تيلمه جهرمانه ي به ملاو

ولاخي سواري نه بوو.

به ولاي كورتان و زيني ولاخ دا

إِنْتَعَلَ الشَّيْءُ: پي له شته كه نا ه

شور دمبنه و هو هه ندئ شتي

دمگوترئ: (إِنْتَعَلَ المَطِيُّ ظلالها)

سوارمكه ي پيدا هه لدمواسري ه گري

ولاخه كه به سمر سي بهري خوي دا

گوشته و كوته گوشتي خراب بوو.

رؤيشت واته نه و كاته خور

نَعَقَ الراعي بغنمه: شوانه كه دنگي

له ناوهر پاستي ناسمان بوو.

نازه له گاني داو پايه پياندن.

تَنَعَلَ: نه على له پي كرد.

نَعَقَ في الفتنة: له فيقنه نانه و دا جم و

تَنَعَلَ الشَّيْءُ: شته كه ي كرد به نه عله.

جولي هه بوو ه (فهو ناعق وهي ناعقة) ه

الْمَنَعَلُ وَالْمَنَعْلَةُ: زموي پته و ه دمگوترئ:

نَعِمَ الشَّيْئُ نَعْمًا وَنِعْمَةً وَنَعِيمًا: شتهکه
نهرمو نیان بوو ۵ تهرپو تازه بوو ۵
سیبهری خوښ بوو ۵ دمگوتری: (نَعِمَ
عَيْشُهُ) ژبانی خوښ بوو ۵ (نَعِمَ بِالْه)
دلی داسهگناو نارامی گرت.

نَعِمَ به: پټی که یف خوښ بوو ۵ دمگوتری:
(نَعِمْتُ بِلِقَائِهِ) دلخوښ بووم
به جاوپیکه وتنی و له نزیکه وه دیتنی ۵
(نعمت به عیناً) جاوی پټی فینک بووه.
نَعِمَ نعمة: نهرمو نوډل بوو ۵ نهرم بووه ۵
(فهو ناعم).

نَعِمَ: فیعلیکه له فیعله گانی مه دح و زه م ۵
دمگوتری: (نعم الغني ونعم الفتى).
أَنعمَ فلان: فلانکه س نازو نیعمه تی
دایه و زوری کرد ۵ کهوته ناو نازو
نیعمه ته وه.

أَنعمَ الریح: بایمه که به هیواشی هه ډبوو.
أَنعمَ علیه بكذا: نه وهی پی به خشی ۵
دمگوتری: (أَنعمَ الله علیہ بمال كثيرة
وصحة وافر) خودا مالی زورو
ته ندرستی زوری پی به خشیوه.
أَنعمَ له: پټی گوت به ډلی.

أَنعمَ فلاناً: فلانکه سی خوشگوزمران
کرد ۵ دمگوتری: (أَنعمَ الله بك عیناً)
خودا چاوت به دیتنی
خوښه ویستانت فینک بکاته وه.
أَنعمَ الشَّيْئُ: شتهکه ی نهرم کردم وه.

(نَزَلْنَا أَرْضًا مَعْلًا) له زموییه کی
پته ودا دابه زین و نیشته جی بووین.
النَّاعِلُ: پیاوی خاومن نه عمل ۵ مروفی
پیلاو له پی ۵ (حافر ناعل) سمی
رهمق و قایم ۵ (وهي ناعلة) نهو
نافره ته پیستی بهری قاجی
نه ستورو پته وه ۵ هه روا ناوه بو
که رکړیوی له م پوه وه که سمه گانی
زور پته ون.

النَّعَالَةُ: نه عمل دروستکه ر، پینه جی.
النَّعَالُ: نه عمل دروستکه ر.

النَّعْلُ: پیلاو، نه عمل ۵ ناسنیکی
که وانه ییه، یا بلن جوړه نائیکه به
بزمار لسمی ولاخ ددری بو
پاریزگاری سمی ولاخه که ۵ یان
پیستیکی پته وه دمگوتری قاجی
ولاخه وه بوډه وهی سمه گانی
بپاریزی ۵ (ك: نَعَال).

فَعَلَ السَّيْفُ: ناسنیکه له لای خواروی
کالانی شمشره که یه ۵ زموی پته و
رهمن: که پروه کی ئی نه پروی ۵ (ك:
نَعَال) ۵ دمگوتری: (إخْضَرَّتْ نَعَال
القوم) خه لکه که زاو و زیان زوربوو ۵
(رَقَّتْ نَعَالُ الْقَوْمِ) خه لکه که ژبانیا
خوښ بوو.

النَّعْلَةُ: نه عمل که بهری قاج دمپاریزی
له چقل و نازار.

انْعَمَ المَجِئُ أَوْ الدَّوَاءُ: زیندېږموی کرد
له شایلانی هه ویرمکه یان
د مرمانه که.

انْعَمَ النِّظَرُ فِي الْأَمْرِ: زور له کارمکه ورد
بږوهو سهرنجی لی دا.

نَاعِمٌ فُلَانٌ: فلانکهسی ژيان خوش کرد.
نَاعِمٌ الشَّيْءُ: شته کهی پتهو کرد.

نَعِمَ فُلَانٌ: فلانکهس وتی به لی.
نَعِمَ فُلَانًا: فلانکهسی گوزمران خوش
کرد.

نَعِمَ الشَّيْءُ: شته کهی نهرمو نيان کرد.
تَنَاعَمَ: خوشی گوزمراند.

تَنَعَّمَ فِي مَشِيَةٍ: به پیڅواسی رږیشت ه
دمگوتری: (أَتَاهُمْ مَتَنَعَمًا) هات
بۆلایان به پیادمو ولاخی سوارۍ پی
نه بوو.

تَنَعَّمَ فُلَانًا: له فلانکهس گهړاو هه ولی دا
بیدوزیته وه.

تَنَعَّمَ الدَّابَّةُ: له ولاخه که یه وه ژمنی و
تاوی دا بۆنه وهی خیرا برپوا ه
دمگوتری: (أَتَيْتُ أَرْضَهُمْ فَتَنَعَّمْتُنِي)
هاتمه خاکه که بیان و ناو و هه واکه ی
پیم که وتو ژیانیکۍ خوشم تیدا
به سهربرد.

الْإِنْعَامُ: عه تاو به خشش.

الْإِنْعَامَةُ: به مانا (الْإِنْعَام) دی.

الْمُنْعَمُ: دمگوتری: (نَبَاتٌ مُنْعَمٌ)

رُومَكِيكِي رَاسْتُ هَه لَچووه ه (رَجُلٌ
مُنْعَمٌ) پیاویکی دموله مه ندو
گوزمران خوشه.

الْمُنْعَمُ: دمگوتری: (رَجُلٌ مُنْعَمٌ) پیاویکی
دموله مه ندو گوزمران خوشه (كَلَامٌ
مُنْعَمٌ) قسه ی نهرمو نيان ه (شَيْءٌ
مُنْعَمٌ) شته که زور وردکراوه زور
کو تراو و هاراه.

النَّاعِمُ: دمگوتری: (ثَرِبٌ نَاعِمٌ)
قوماشیکۍ نهرمه ه (نَبَاتٌ نَاعِمٌ)
رومه کیکی راستو هه لچووه.

النَّاعِمَةُ: مینهنی (النَّاعِم) ه ه دمگوتری:
(طَيْرٌ نَاعِمَةٌ) بالنده ی سیمان و نهرمو
نيان ه (ثِيَابٌ نَاعِمَةٌ) قوماشی نهرم ه
باغچه.

النَّعَائِمُ: مه نزلتیکه له مه نزله کانی مانگ
له شیوه ی نوعامه دایه ه هه شت
نه ستیرمن قوناعیک له قوناعه کانی
مانگیان لی پیک دی.

النَّعَامَةُ: بالنده میه کی جهسته گه ورمیه
مل دریزو قاج دریزه کلکی کورته،
بازی دریز دهاوی و بۆ رږیشتن
نازابه پیی دمگوتری شوترمورغ ه
شیوه ی له نیوان شیوه ی حوشترو
قه له مون دایه ه (ك: نِعَامٌ وَنَعَائِمٌ) ه
دمگوتری: (فُلَانٌ ظِلُّ نِعَامَةٍ)
فلانکهس دریزه ه (خَفَّتْ نِعَامَةٌ)

القوم) خه لکه که رهویان کردو
 رپویشن ۵ (جاء كالنعامة)
 به نانو میندی گه پرایه وه ۵ (شالت
 نعمته) مرد ۵ (هو خفيف النعامة)
 نهو عهقل سوکه ۵ (ركب جناحي
 نعمته) به دئسوژی کارمه کی نه انجام ا
 ههروا وشه (النعامة) ناوه بو نهو
 نیشانه و که لکه که به مردو سنگ
 چه قانندن و شتی وا که بو شارمزی
 به پرتگی چۆل دا به کارده هیندرین ۵
 چهتری سه ربیر و شتی وا.

النعماء: دهگوترئ: (لعمالك أن تفعل
 كذا) ده خیلت بم تابوت ده کرئ
 نه وه مه که.

نعمای عین: نه وه م بهر خاتری
 دوو چاوی جه نایت نه انجام دا ۵ بای
 باشور، بویه بهم جوره بایه
 دهگوترئ: (نعمای) چونکه له نیوه
 دورگه ی عمره بی دا ته پرتین بایه
 نه اوی ترین بایه.

النعم: گوزمرانی خویش و سامانداری ۵
 دهگوترئ: (نعم عین) نهو شته
 له بهر خاتری چاوی تو ده کم.

النعم: نازه لیک بوخوی بیهومرئ و
 پیو بیستی به نائف نه بی به زوری بو
 حوشت به کاردی ۵ (ك: انعام
 و اناعيم).

نعم: حهرنی جهوابه به مانا (به لئ) دئ.

النعماء: دابه زین له رهوشتی بهرز ۵
 مال و سامان.

النعمی: به مانا (النعماء) دئ.

النعمه: ناز و نیعمه و گوزمرانی خویش
 ۵ دهگوترئ: (هو في نعمة عيش) نهو
 له خوشگوزمرانی دایه ۵ ههروا
 دهگوترئ: (افعله نعمة عين) نهو کاره
 له بهر خاتری چاوی تو نه انجام
 ده دم.

النعمه: نهو ناز و نیعمه و پرزق و
 پرزی و مال و سامانه ی خودا دمیدا
 به به ندمکانی ۵ وه زعو حالی خویش
 ۵ پیاو متی و به هانا هاتنی کهسانی
 ترموه ۵ (ك: نعم وانعم) ۵
 دهسگوترئ: (افعله نعمة عين) نهو
 له بهر خاتری چاوی تو نه انجام
 ده دم.

النعموة: نهروم نوئی.

النعم: نهو می له زمقی لی دمبیندرئ ۵
 ژبانی خویش ۵ وه زعو حاله تی باش
 ۵ دلخویشی ۵ دهگوترئ: (هو نعيم
 المال).

نعم: له زوبانی دا جوره گنیه که هه بوو
 نه یه دمتوانی به باشی پیتی (ن) و (ع)
 ده ربیرئ.

تنعم: دوور که وته وه، دهگوترئ:
 (كُنْتُمْ الْبَادِر) خانومه که
 دوور که وته وه ۵ (و تَنْتَع عَنْهُ)

له خانومكه دوور كهوتته وه.

النُّعْمَةُ: پنگ، جۆره رومكی گیایی

بوئوخۆشه چهند جۆری ههیه،

هه نیدیکی خۆرپسکه، هه نیدیکی

دمرو پندرئ له شوپینی تهرو دهم

جۆگاو نزیک ئاو دهرۆ.

أقراص النُّعْمَاع: کورسی نهعنا،

حه لویهکه ناوی پنگی تیدمکرئ

بوونی خۆش دمی ه (ماء النُّعْمَاع)

ناوی نهعنا ئهومیه که به شیوهی

تایبهتی ناوی پنگه که دلوپ دلوپ

دهگرئ.

النُّعْمَع: نهعنا ه دهسگوترئ: (رجل

نعناع) پیاویکی درژی نافۆلاو شلو

شیواوه ه (ك: نَعْنَع).

النُّعْمَةُ: چلیدانه.

نَعْمَا السُّنُورُ نَعْمَا: پشیلکه میواندی.

النُّعْمُ: کهوانهی ژیر لوت ه درزی لیوی

حوشتر ه بان درزی سمی حوشتر.

نَعْمَى فَلَانٌ نَعْمِيًّا وَنَعْمِيًّا: ههوالی مردنی

فلانکه سمی بلاوکردموه ه دهسگوترئ:

(نعا لهنا و نعا لهنا) ههوالی مردنی

ئهو پێ راگهیاندین ه ههروا

دهسگوترئ: (هو یئمی علی فلان کذا) ئهو

رهخنهی ئهوهو ئهوه لهفلانکهس

دهگرئ ه (فلان یئمی علی نفسه

بالفراحت) فلانکهس بهناشکراو

له بهر جاوی خه لک کاری خرابو

ناپه سهند دهکا خوی به خراپه کار

ناوزم دهکا.

أَنْعَى عَلَيْهِ قَبِيحًا: کاریکی ناشیرینی ئی

بلاو کردموه لوی له ههرا

بوئمهوی به خوی دا بجیتهوهو لهو

کاره خراپه دوور کهوتتهوه.

تَنَاعَى الْقَوْمُ: خه لکه که ههوالی

کوژراو مگانی خویان راگهیان

بوئمهوی خه لکه که هه لئین بو تۆله

سهندنهوهو بهرگری کردنو

پهلاماردانی دوزمن.

إِسْتَنْعَى الْقَوْمُ: خه لکه که ههوالی

کوژراو مگانیان راگهیانده ههروا

دهسگوترئ: (نزلت فاجعة فاستعی

القوم) به لایه که پهیدابوو خه لکه که

ههوالی مردنی په کتریان راگهیان

پهرتهوازه بوون.

إِسْتَنْعَى الرَّاعِي غَتَمَهُ: شوانه که پیش

مه پرکه کهوتو بانگی کردن

بوئمهوی دوی بکهون ه ههروا

دهسگوترئ: (استعی بفلان حُبُ كَذَا)

خۆشهویسی فلان شت له دلی فلان

گهشی کردوو رمگی داگوتا.

الْمَنْعَى وَالْمَنْعَاةُ: ههوالی مردن.

النَّاعِي: ئهو کهسهی ههوالی مردن

را دهگهیه نه ه ئهو کهسهی

رئ و پرسمی مردونا شتن نه انجام دهدا.

النَّعْيُ: بِلَاوَبُوونهوى ههوالى مردنى
كهسيك.

النَّعْيُ: دمگوترى: (بلغنا نعي فلان)

ههوالى مردنى فلانمان پى گهپى.

النَّعْيُ: پياوى مردوو ه (ك: نعايا).

نَعَبَ الطَّائِرُ نَعْبًا: بالندمكه دهنديكى
لهئاومكه داو لى خواردموه.

نَعَبَ الْمَاءُ: ئاومكه قوت دا، خواردپهوه.

نَعَبَ الرِّيقُ: تفهكه قوت دا.

النُّعْبَةُ: قومهئاوو شتى شلهمهنى ه

دمگوترى: (سَقَاهُ نَعْبَةً مِنْ لَبَنٍ) قومه

شيرىكى دهرخوارد دا.

نَعَتَ الشَّعْرُ نَعْتًا: هزى راكيشا.

نَغَرَتِ الْقِدْرُ نَغْرًا وَنَغْرَانًا: مهنجهكه

كوئى و قلهپى دا.

نَغَرَّ فُلَانٌ: فلانكهس بههوى رِق

ههئسانهوه دمرونى دمكولا.

نَغَرَّ الدَّمُ: خوينهكه هيچقهى كرد.

نَغَرَتِ الْقِدْرُ نَغْرًا: بهمانا (نَغَرَتْ) دى.

نَغَرَّ فُلَانٌ: بهمانا (نَغَرَّ) دى.

أَنْغَرَتِ الْبَيْضَةُ: هيلكهكه پيس بوو،

كهلكى خواردنى نهما.

أَنْغَرَتِ الشَّاةُ: مهركه لهگهئ شير لى

دوشينى خوينى لى هاته دهر.

نَغَرَّ مِنْهُ وَبِهِ: هاوارى كرد، هاوارى لى

ههئسا.

نَغَرَّ الصَّبِي: ديقهديقه مى منالهكهى دا،

ههئى بهراند.

تَنَاعَرَ الْقَوْمُ: خهلك ليك در دؤم بوون.

تَنَفَّرَ جَوْفُهُ: دمرونى لهرقا كولا.

تَنَفَّرَ عَلَيْهِ: لى در دؤم بوو رقى لى

ههئسا.

الْمِنْغَارُ: (شاة منغار) مهرىكه ههميشه

شيرمكهى تىكهئ بهخوين دمپى،

كهشبرى لى دمدوشن خوينى لهگهئه.

النَّغْرُ: سهرچاوهى ئاوى سوپر.

النَّغْرُ: بيچوه چولهكه ه بولبول.

النَّغَارُ: بو زيدمروپوى لهماناى (نَغَرَّ) دى

ه دمگوترى: (جرح نَغَار) برينىكه

خوينى لى دى.

نَغَزَّ بَيْنَ الْقَوْمِ نَغْزًا: خهلكهكهى لهيهكتر

هان داو دوزمناپهتى خسته

نيوانيانهوه.

نَغَزَّ فُلَانًا: غهپهتى فلانكهسى كرد.

نَغَزَّ الصَّبِي: ديقهديقه مى مندالهكهى دا.

النَّغَّازُ: دمگوترى: (فلان نَغَّاز) فلانكهس

زور غهپهتكمهره.

نَقَشَ نَقْشًا وَنَقْشَانًا: لهشوينى خوى جولا

ه دمگوترى: (سَقَى فُلَانٌ نَقْشًا) كابرا

لههؤش خوى چوبوو ئاوى درايه جمو

جولى تىكهوتهوه.

نَقَشَ إِلَى فُلَانٍ: مهپلى بولاى فلانكهس

كرد.

إِنْتَقَشَ: دمگوترى: (الدارُ تَنْتَقَشُ صَبِيانًا)

خانومه که جمه‌ی دئی له منال.

تَنْقُشَ فُلَان: فلانکس دوی شه‌وی

بی‌هوش بوو جم و جولی تیکه‌وته‌وه

ه به‌نه‌سپایی و له‌سهر خو که‌وته‌وه

جم و جولی.

النَّغَاشُ مِنَ الرِّجَال: پیاوی کورته بالآو

زور زمعیضو سست ه کم نه‌ندام ه

ده‌گوتری: (رجل لغاشی).

النَّغَاشَةُ: جوره چوله‌که‌یه‌که دمندوک

سووره.

نَقَصَ عَلَيْهِ نَقْصًا: لئی لیل کرد.

نَقَصَ فُلَانًا: به‌شه ناومه‌کی له‌فلانکس

مهنع کرد.

نَقَصَ الْأَمْرُ نَقْصًا: کاره‌کی ته‌واو نه‌کرد.

نَقَصَ الشَّارِبُ: شله‌مه‌نی خوره‌ومه‌که

خواردنه‌ومه‌کی ته‌واو نه‌کرد.

نَقَصَ الرَّجُلُ: پیاومه‌که مه‌به‌سته‌کی ته‌واو

نه‌بوو.

انْقَصَ فُلَانًا رَغِيَةً: به‌شه‌که‌ی

له‌فلانکس مهنع کرد ه نه‌یهیشت

ولاخه‌کانی بله‌ومرئ.

انْقَصَ عَلَيْهِ عَيْشُهُ: ژیا‌نی لی لیل کرد.

نَقَصَ فُلَانًا: ژیا‌نی فلانکس‌ی لیل و تال

کرد.

نَقَصَ عَلَيْهِ عَيْشُهُ: ژیا‌نی لی تال کرد.

نَقَصَ عَلَيْنَا فُلَان: فلانکس شه‌وی

پیمان خوش بوو زورمان لئی هه‌بی

لئی مهنع کردین.

تَنَاقَصَتِ الدُّوَابُ عَلَى الْحَوْضِ: ناژه‌له‌کان

له‌سهر جه‌وزمه‌که پالیه‌ستویان

کرد.

تَنَقَّصَتْ مَعِيشَتُهُ: ژیا‌نی تال و لیل بوو

ه ده‌شگوتری: (تَنَقَّصَتْ عَلَيْهِ

معیشته).

نَقَصَ الشَّيْءُ نَقْصًا وَنَقْصَانًا: شته‌که که‌وته

جم و جولی زور و هه‌لبه‌زو دابه‌ز ه

ده‌شگوتری: (نَقَصَ سَرَجُ الْخِصَانِ) زینی

نه‌سپه‌که که‌وته هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک

(نَقَصَتْ ثِيَابُ الْفُلَامِ) ددانی منداله‌که

که‌وته له‌قین.

نَقَصَ السَّحَابُ وَخَمَرَهُ: هه‌ورمه‌که زوربوو

پاشان پر بوو.

نَقَضُوا إِلَى الْعَدُوِّ: روبه‌روی دوژمن

راپه‌رپین.

نَقَضَ بِرَأْسِهِ: له‌سهر سوپرمانی خوی

له‌شته‌که سه‌ری بادا.

انْقَضَ رَأْسُهُ: له‌سهر سوپرمانی خوی

سه‌ری بادا.

تَنَقَّصَ الشَّيْءُ: شته‌که که‌وته هه‌لبه‌زو

دابه‌ز.

النَّاعِضُ مِنَ الْإِنْسَانِ: بنکی مل نه‌و

شوینه‌ی که‌له‌گه‌ل سمردا ده‌جولی ه

ده‌شگوتری: (غَيْمٌ نَاعِضٌ) هه‌وری

پرو جم و جولی که‌ر که‌به‌شوین

یه‌گدا دین و دمړون.

النَّغْضُ: که‌سیک سهری بلهرزیو

له‌ړوښتن دا بلهرزیو ۵ بی‌چوه

نوعامه (شوتور مورغ).

النَّغْضُ: لای ژوروی دمغه‌ی شان.

النَّغْضُ: بو زیدمړوی له‌مانای

(نغض) دا دئ ۵ دمشگوتری: (سحاب

نغاض) هه‌وریکی نه‌و‌م‌ست‌اوه یه‌ک

له‌دوايه‌ک دین و دمړون.

نَغْفَ نَغْمًا: کرمی زور بوو.

النَّغْفُ: کرمیکه له‌لوتی حوشترو ږشه

ولاخ و مېرو بزن دا په‌یدا دمبی ۵

همرو ناوه بو جوړه کرمیکي دریز

سورو بوړو سه‌وزه له‌زیر گل‌ه‌وه

ږمگی ږوه‌ک دمقرتین ۵ همرو ناوه

بو چلمه ږه‌قله: که‌ناده‌میزاد

له‌لوتی دهری دین.

نَقَقَ الْغُرَابُ نَغَاقًا وَنَغِيقًا: قه‌له‌ږه‌شه‌که

قیراندی ۵ (فهو ناغِق و نغاق).

نَغَقَّتِ النَّاقَةُ: حوشرمه‌که بو بی‌چوه‌که‌ی

کورکاندی و به‌دنگیکي زور نه‌رم

بو‌ی باراند ۵ (فهې نغِق نغوق).

نَغِلَ وَجْهَ الْأَرْضِ نَغْلًا وَنَغْلَةً: ږوی زه‌وی

به‌ه‌وی وشکه سالی و که‌مناو‌یبه‌وه لیک

هه‌لته‌کی.

نَغِلَ الْأَدِيمُ: چه‌رمه‌که بو‌گه‌نی کردو

د‌م‌باغه‌که‌ی تی‌ک‌چوو.

نَغِلَ الْجُرْحُ: ږینه‌که داوم‌شا ۵ دمشگوتری:

(نَغِلْتُ نِيتَه) نیازی خراب بوو ۵ (نَغِلَ

قلبه علی فلان) دلی فلان‌که‌س کرمی

بوو.

نَغِلَ بَيْنَ الْقَوْمِ: فیتنه‌ی له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا

کرد (فهو نَغِلَ وَهِيَ نَغْلَةٌ).

نَغِلَ الْمَوْلُودُ نَغْلَةً: زارو‌که له‌دای‌ک‌بو‌وه‌که

مندالی زینایه‌و دای‌کی و باو‌کی نیک‌احی

شهرعیان له‌نیوان دا نه‌بو‌وه.

أَنَغَلَ الْأَدِيمُ: پی‌سته‌که‌ی والی کرد

بو‌گه‌ن بکا.

أَنَغَلَ فَلَانًا حَدِيثًا سَمِعَهُ: قسه‌یه‌کی فیتنه

نامیزی بو‌فلان‌که‌س گیرایه‌وه.

النَّغِلُ: مندالی له‌زینا په‌یدا بوو (زؤل)

۵ دمشگوتری: (جوزة نَغْلَة) گو‌یز‌کی

پو‌جه‌له.

النَّغِيلُ: زؤل، مندالی په‌یدا‌بوو

له‌به‌یه‌که‌ه‌شتنی ناشمرعی پیاو و

نا‌فرمت.

نَقَمَ نَغْمًا: به‌ه‌یواشی قسه‌ی کرد ۵

ده‌گوتری: (سکت فما نَغَمَ بِحَرْفِ)

بی‌د‌م‌گ بوو ورته‌ی له‌دم‌د‌م‌ه‌ه‌ات.

نَغَمَ فِي الْغِنَاءِ: له‌گورانی وتن دا گهرم بوو.

نَقَمَ فِي الشَّرَابِ: که‌میکي له‌شه‌ږابه‌که

خوارد‌وه.

نَاغَمَهُ: به‌نه‌سپایی قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.

تَنَغَّمَ: به‌مانا (نَغَمَ) دئ.

النَّعَامُ: زور گۆرانى بېژ.

النَّعْمَةُ: جهرمى وشە ۋە دىنگ خۇشى

لەقورئان خويندىن و شتى تردا ۋە

دىنگى كاريگەر ۋە (ك: انعام و اناعيم).

النَّعْمَةُ: قومىك ۋە (ك: نَعَم).

النَّعْمُ: دىگوتىر: (رجل نعوم) پياۋىكى

دىنگ خۇشە.

نَعْنَعُ: نەخۇشى توشى ئالۋى بوو،

بىنەخپە توش بوو.

النَّعْجُ: زمانە بىچكۈلە، ئەمبارچە

گۆشتەى لاي لەوزمىتىنە ۋە ئەمەى

لەزىر دىندىكى كەلەشىرمە ۋە مەمۇ

پىش واپە ۋە ھەم كوردنى جەستە

بەشىۋمىك شل بى ۋە گىلى لاواز ۋە

(ك: نعانج).

النَّعْنَعَةُ: بەمانا (النَّعْجُ) دى ۋە نافرەتى

گىل و ئەمەق.

النَّعْنَعَةُ: پارچە گۆشتىكە لاي سەمەى

قورگ لەلاى لەوزمىتىن.

نَفْسٌ نَفِيًّا: بەشىۋمىك ئاخاوتنى كرد

كەس لىلى ھالى نەبوو ۋە دىگوتىر:

(نفسى الى فلان بكلمة) وشەپەكى

بەگۈنچەكى فلانكەسدا دا.

ناغى الصَّبِي: پارى لەگەل مىندالەكە

كرد، بەھىۋاشى و نەرم و نىيانى

لەگەلى دا جولايەمە.

نَفْسٌ نَافِلًا: بەقسەپەك لەگەل فلان دوا

كەكەس لىلى ھالى نەبوو ۋە دىگوتىر:

(هذا الجبل يُناغى ذاك) ئەمە كىۋە سەمەى

ناوە بەمە كىۋەمە دەلىلى جەپەى لەگەل

دىمكا ۋە ھەمە دىگوتىر: (كاد المرج

يناغى السحاب) شەپۆلەكە ئەمەندە

بەمەزىۋە خەمەكە نەزىك ھەمە

بىيىتەمە.

النَّاعِيَةُ: وشەمە قەسە.

النَّاعِيَةُ: بەمانا (النَّاعِيَةُ) دى ۋە

ھەمەدىنگە قەسەپەك سەمەنچ پاكىش

بى ۋە پەكەمەجار كە ھەمەل

دەمىسەرى و ھىشتا دىلىيانى

لەمەستى و دىرەستى و نەجەسپاۋە ۋە

دىگوتىر: (سمعت ناعية من كذا وكذا)

واتە: شتىكە لە ھەمەلەكە بەمەگۈى

كەمەتۋەمە بۆم ساغ نەبۆتەمە ئاخۇ

واپە يان نا.

النَّفَا: پارچەمە كۆمەلە پەمەكى جىياچىاۋ

پەمەتەۋازە ۋە تاكەكەى (نَفَاة).

نَفَتَ الْمِرْجَلُ رَحْوَهُ نَفْتًا وَنَفَاتًا: مەنچەلەكە

يان دىزەكە بەھەى زور كۆلەنەمە

پەرىشكى وا دىھاۋى دەلىلى تەمە.

نَفَتَ الدَّقِيقُ نَحْوَهُ نَفْتًا: ئارەمەكە كەمەۋى

بەسەمەدا كرا ھەلەۋساۋ ھەشەل بوو (فەر

نافت و نفوت).

تَنَافَتَ: ئاۋمەكۆلەۋەكە پەرىشكى بەك

لەدەۋاپەكى ھاۋىشتەن.

نَفَثَ نَفْثًا وَنَفَثَانًا: هوى پیدا کرد هوى

به سهردا کرد ه دگوترئ: (نَفَثَ الرّاقى
في العُقْدَةِ) فال خوننه كه هوى به
گريه كه دا کرد ه (فَلَان يَنْفُثُ غَضَبًا)
فلانكهس لهرق ههئساوى خوئى
فیشكهى دئ، همر هو بهبا دما.

نَفَثَ في أذنه: قسهى به چرپهى بهگوئى دا
دا ه بههئواشى سهرى برده بن
گوپيه و هو قسهى لهگل کرد.

نَفَثَ الشَّيْءُ من فيه: قسهى هاويشت ه
دمشگوترئ: (الْجَرْحُ يَنْفُثُ الدَّمَّ)
برينهكه خوئن فرئ دما ه (الحية تنفث
السُّمَّ) ماركه زههر دمپژئ ه (نُفِثَ
في روعي كذا) فلان شت بهدلماهاات
خرابه دلهموه.

نَفَثَ فُلَانًا: سيحرو جادوى لهفلان کرد ه
(فهو نَافِثٌ ونَفَاثٌ) ه (وهي نَافِثَةٌ ونَفَاثَةٌ)
ه وشهى (النَّافِثَةُ) كوپهكهى (النَّفَاثَاتُ) ه
هورنان دهمرموئ: ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ
فِي الْعُقَدِ﴾.

النَّفَاثَةُ: نهوى دلتهنگ دمري دمپژئو
لهدهمى دپتهدمر ه نهو خواردنهى
بهكهئينو كونى دهمو داناهوه
دممينئتهوه فرئسى دما ه
دمشگوترئ: (هذا من نَفَاثَاتِ فُلَانٍ)
نهمه لهشيعرى فلانه.

النَّفْثَةُ: دگوترئ: (هذه نَفْثَةٌ مَصْدُورٌ)

نهمه كوركاندنو نالهو هيغانى
دلتهنگه، دهمهوى بهم كوركاندنه
توژى غهم بهباداو نارامى بهدلئ بدا
ه (ك: نَفَاثَاتٍ) دگوترئ: (هذا من
نفثات فلان) نهمه لهشيعرى فلانه.

النَّفَاثَةُ: فرؤكهپهكى تيزرهمو، لهفرين
دا پشت به چرپى ههوا دهمهستئ،
واته: (تهپارهى نهفاسه).

نَفَجَ الشَّيْءُ نَفْجًا وَنَفْجًا: شتهكه بهرز
بؤوه.

نَفَجَ فُلَان: فلانكهس شانازى بهشتيك کرد
كهنيهتى.

نَفَجَ الإِرْبَ وغره: كهرويشكهكه راپهپرى و
كهوته بازدان.

نَفَجَتِ الرِّيحُ: بايمكه بهشيوى
گيزهلوكهو زريان ههئبو.

نَفَجَ الفُرْجَةُ من بيضتها: جوجهكه
لههئلكهكه هاتهدمرموه.

نَفَجَ الشَّيْءُ نَفْجًا: شتهكهى بهرز كردهوه.
نَفَجَ فُلَانًا: فلانكهسى بهگهوره زانى.

نَفَجَ السَّيِّئُ: كونده ناومهكى پرکرد.
نَفَجَ الإِرْبَ: كهرويشكهكهى لهلانهكهى

خوئى دمربهپراند.

أَنْفَجَ الْحَالِبُ: شير دؤشهكه قاپهكهى
دوور لهگوانى تازهلهكه راکرت
بؤنهوى كه شيرمهكهى دؤشپيه ناوى
كهف بكا.

إِنْفَجَ وَتَنْفَجَ: بهمانا (لَفَجَ) دئ.

إِسْتَنْفَجَ الإِرْسَبَ وَغَرَهُ: كهرویشكهكهی

لهلانهكهی دمرهپرانده، دمشگوترئ:

(ما الذي إِسْتَنْفَجَ غَضَبَهُ) چی وا رقی

ههلسان و جامی غمزهی پرکرد؟

الْمِئْنَجُ وَالْمِئْنَجَةُ: نهو شتهیه ههندي

ناهرمت دمیخنه سهر سمتی خویمان

بوئنهووی سمتیان گهوره بنوینن.

النَافِجُ: دمگوترئ: (هو نافع حِضْنِيه)

نهو خوئی بهزل زانی و لوتبهززی

نوانده (صوت نافع) دمگی زل و

گرو ناخوش.

النَّافِجَةُ: رهشهبای بههیز و دمگوترئ:

(سحابة نافجة) ههوریکی پرپاران و

نهو کوندیلهو زمرههی مادهی

میسکی تیدایه لهجستهی ناسک دا و

(ك: نوافج).

النُّفَجُ: نادهمیزادی قونگران و تهمهبل و

دمگوترئ: (هو نفج الحقیة) نهو

سمت پان و زله.

النُّفَاجُ: خوویهزلزان و لوتبهرز و نهو

كهسهی لافسی شتیك ئی دها

كهنیهتی.

النُّفَاجَةُ: بهراوینزو شوینی دادراوی

كراس كه قوبچهكانی پیوه دهنرین.

النُّفِجُ: بیگانهیهك بكهویته ناو

قهومیكهوه بیوهی بی نهچاكههی

ههبی نهخرابه و (ك: نُفَج).

النُّفِيجَةُ: كهوانیك لهدرهختی (الْتَبَع)

دروست كرابی (جوره درهختیكه

لهبهزایی کیو و شوینی وادا دمرؤی

دارهكهی سههرمتیرو شتی وای ئی

دروست دهكرئ) و (ك: نفاع).

نَفَحَتِ الرِّيحُ نَفْحاً وَنَفْحاً: بایهكه ههلی

کرد، جولایهوه.

نَفَحَ العِرْقُ نَفْحاً: دهمارهكه خوینی ئی هات

و دمشگوترئ: (نَفَحَ الطَّيْبُ)

بوئنهخوشهكه بلاو بووه.

نَفَحَ الشَّيْءُ: شتهكهی ئی دوور خستهوه.

نَفَحَتِ الدَّابَّةُ الشَّيْءَ: ولاخهكه بهتیزایی

سمی لهشتهكهی دا.

نَفَحَ فُلَاناً بِالْمَالِ: مائی دا بهفلانكهس (نَفَحَ

فُلَاناً بِالسَّيْفِ) بهشمشیر لهفلانكهسی دا

بهلام بههياوشی.

نَفَحَ اللَّبَنُ: ماستهكهی ههژانده.

نَفَحَ الْجُمَةُ: پیشهسمری داهیناو بهشانهی

کرد.

نَافَحَ عَنْهُ: داکوکی ئی کرد.

نَافَحَ فُلَاناً: بهرههستی فلانكهسی کرد،

دزی وهستا.

إِسْتَفْحَ بِهِ: رهخنهی ئی گرت، کووسپی

خسته بهردهمی.

الْأَنْفَعَةُ: روهکیكه وكموو باینجان و

بهشیكه لهمهعهیدی گۆلکهلهو کارو

بهرخ و مادهیهکی تایبهتیبه لهدیوی

فَفَحَّ فِي الْبَرَقِ أَوْ الْهَرَجِ: بهمه موو هیزی
هوی به زورپناکهدا کرد بۆئهموی دمنگی
لِی بَی.

فَفَحَّ الشَّيْطَانُ فِي أَنْفِهِ: شهیتان بای تیکردو
هه لینا بۆ ئهموی خوی بهزل بزانی ۵
لاهی شتیک لَی بدا که نیه تی.

فَفَحَّ الشَّيْءُ: هوی له شته که کرد، بهمفو
هه لی دا.

فَفَحَّ النَّارُ: هوی له ناگره که کردو هه لی
ساند ۵ یان به موشه دهمو هه نا که و
شتی وا فوی له ناگره که کردو
به شکوکانی که شانندنه وه.

فَفَحَّ الطَّعَامُ وَغَرِهَ فَلَانًا: خوراکه که ورگی
فلانکه سی پرکرد ۵ دهمگوتری: (فَفَحَّ
شِدْقِيَّةٌ أَوْ حِضْنِيَّةٌ) لوتبه رزی نواندو
خوی بهزل زانی.

فَفَحَّ نَفْعًا: توشی نه خوشی باکردن بوو،
ورگی بای کرد.

فَفَحَّ بِغَمِّهِ: بۆزیدمپووی له مانای
(نَفَحَ) دی.

إِنْفَحَّ الشَّيْءُ: شته که بهرز بۆوه ۵
دهمگوتری: (إِنْفَحَّ النَّهَارُ) رۆژه له کشاو
بهرز بۆوه.

إِنْفَحَّ فُلَانٌ: فلانکه سی خوی بهزل
زانی و لوتبه رزی نواند.

إِنْفَحَّ عَلَيْهِ: رهی لَی هه لسا.

الْمِنْفَاحُ: موشه دهمه ۵ هه رشتیک هموا

ناوه موی گهمدی گۆنکه له و کاریله و
به رخۆله دهمده یندرئ پیسی
دهمگوتری: (شیلوا وک) شیر یی
دهمگرتیه په نیر.

الْإِنْفَاحَةُ: (إِنْفَاحَةُ الْعَجُولِ) شیلوا وک.

الْمِنْفَاحُ: که سیک خۆبخته کاریکه وه که
په یوه مندی به نه وه وه نیه خو
له شتیک هه لقورتینئ که هیج
په یوه مندی به وه وه نه بی.

النَّفْحُ: سه رما ۵ پیچه وانه که ی (الْلَّحْ)
واته: گهرما.

النَّفْحَةُ: بۆنیک که دل پی خوش بی ۵
دهمگوتری: (أَصَابَتْ نَفْحَةً مِنْ عَذَابِ
رَبِّكَ) هه روا وشه ی (النَّفْحَةُ) به مانا
به خشش دی ۵ دهمگوتری: (لَا يَزَالُ
لِفُلَانٍ نَفْحَاتٌ) تا ئیستا فلانکه سی
به خششی هه یه.

النَّفْحُوحُ: زۆرسارد ۵ دهمگوتری: (ضَرَعَ

نَفْرُوحٌ) گوانیکه شیر ناگرتیه وه،

شیری تینا وه ستی ۵ (بَقْرَةٌ نَفْرُوحٌ)

مانگایه که به بی دۆشین شیر لَی

دهرژی ۵ (قَرَسٌ نَفْرُوحٌ) که وانیکه تیر

دوور دهموائی ۵ (رَبِيعٌ نَفْرُوحٌ)

رهمه بایه کی به هیزمو شت هه لهدا.

النَّفْيُوحُ وَالنَّفْيُوحُ: به مانا (الْمِنْفَاحُ) دی.

فَفَحَّ بِغَمِّهِ نَفْعًا: هوی تی کرد به دهمی بای
تیکرد.

لەنەنجامی ئەومدا گونی دەهاوسین.

النَّفَاحُ: هاوسانی بەشیك له جهستهی بههوی نهخۆشییهوه.

النَّفَاحَةُ: هاوساویکه لهناوسکی ماسی

دایه ۵ ئەو بلق و تلوقانەن

کەدەمکەونە سەر ئاو و شلەمەنی تر

۵ میزەلدان و شتی لەو جۆره کە

منداڵ یارییان پێ دەکەن و فویان

تێدەمکەن و بەرزیا ن دەکەنەوه.

النَّفِیخُ: ئەو شاگرد ناسنگەرو شاگرد

مەسگەرە کە بەموشەدەمە یان

بەشتی تر ئەمرکی خەلۆز

گەشاندنەومووه و فوکر ن لەمکوره

ناگرمەکی لەنەستۆیه ۵ (ك: نَفْخاء).

نَقَدَ الشَّيْءُ نَقْدًا ونَفَادًا: شتەکە فەوتای،

نەما، بڕایەوه.

أَنقَدَ فلان: فلان تیشوی بڕایەوه مأل و

سامانی نەما.

أَنقَدَ الشَّيْءُ: شتەکە فەوتاند.

نَاقَدُهُ: موحاکەمە ی لەگەڵ دا کردو

کیشەو نیزاعی نایەوه بۆئەوهی

بەبەلگە بۆری بدا.

إِنقَدَ الشَّيْءُ: شتەکە فەوتاند.

إِنقَدَ الحقُّ: مافەکە ی وەرگرتەوه ۵

دەشگوتری: (إِنقَدَ منه) لێی

وەرگرتەوه.

إِنقَدَ اللبنُ: شیرەکە ی هەموو دۆشی و

هیچی بۆ نەهێشتەوه.

کۆبکاتەموو ناپاستە ی بکا ۵ وەکوو

ئەو ئامیزە ی ناسنگەرو مزگەر

خەلۆزی پێ دەگەشێننەوه ۵ (ك:

منافخ).

الْمِنْفَخُ: بەمانا (الْمِنْفَاخ) دئ ۵ (ك:

منافخ).

المنفوخ: (رجل منفوخ) پیاویکی فەلەو

و خۆگەیه ۵ یان ترسنۆکە.

التَّفَافُ: دەرگوتری: (مابالدار نافخ) کەس

لەخانومکەدا نیه.

التَّفُفُ: شانازی و خۆبەزلزانی.

التَّفُفُ: هەموکردن و هاوسانیکه لەزەنگی

(زند) و لاخ دا پەیدا دەبێ ۵

نەخۆشییهکە توشی گون دەبێ پێی

دەرگوتری: (هۆپی).

السُّفُفُ: هەرمتی گەنجی ۵ دەرگوتری:

(فِي سُفُفٍ وفاتة سُفُفٍ).

السُّفُفَاءُ: لای ژورو ی نێسقانی قاج ۵

زەوییهکی بەرزو بەپیت، نە لێلەلەن

بێ نە بەردی تێدا بن کەمێک

دەرختی تێدا پوابن ۵ (ك: نفاخی).

النَّفْخَةُ: ورگ هاوسان و مەعیدە

پەریوون بەخواردن یان بەشتی تر ۵

(نَفْخَةُ الشباب) هەرمتی گەنجی و

لاویەتی ۵ (نَفْخَةُ الربيع) پۆزانی

پێگەپشتنی گزۆگیا لە بەهاریدا.

النَّفْخَةُ: دەرپێکە توشی ئەسپ دەبێ و

تَنَافَذَ الْقَوْمُ: خه لکه که کهوتنه کیشهو

دهمه دهمیوه همرکه سه به لگهی

خوی خسته پرو.

اِسْتَنْفَذَ الشَّيْءُ: شته که ی براندموه

دهگووتری: (اِسْتَنْفَذَ وَسْعَهُ) تاقه تی

نهما، توانای خوی تیدا خهرج کرد

وهیچی پی نهما.

اِسْتَنْفَذَ الْأَمْرُ أَغْرَاضَهُ: کارکه مهبسته

سهرمکیه کانی هاتنه دی و نیر چی

دی پیویست ناکا دریژهی پی بدری.

الْمُنَافِذُ: دهگووتری: (خَصْنَمُ مَنَافِذُ)

رکه بهر رکه چی له توانادایه بهکاری

دههینی بۆ نهوهی سهریکه وی.

الْمُنْتَفَذُ: دهگووتری: (فُلَانٌ مُنْتَفَذٌ فُلَانٍ)

فلانکس که برژیوی نهما فلان بهکی

ناخاو دمداتی.

النَّفَادُ: فهوتان، نهمان، برانه وه

قورئان دمه رموی: ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا

مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ﴾.

نَقَذَ الْأَمْرُ نَفْذًا وَنَفَادًا: کارکه تهواو بوو

نه نجام درا دهگووتری: (نَفَذَ فُلَانٌ

لِرُجْهِهِ) فلانکس پیبازی خوی

گرته بهرو پوی ده (نَفَذَ الْكِتَابُ اِلَى

فُلَانٍ) نامه که گهشته فلان ده (هَذَا

الطَّرِيقُ يَنْفَذُ اِلَى مَكَانٍ كَذَا) نهم پیگایه

دهچی بۆ فلان شوین ده (نَفَذَ الطَّرِيقُ)

پیگاکه ناسان و خوشه هه موو کهس

دهتوانی پییدا پروا ده (نَفَذَ مِنْهُ) لهم

شوینده وه چوو شوینیکی تر ده قورئان

دمه رموی: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ اِنَّ

اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ فَاَنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾

دهگووتری: (نَفَذَ فُلَانٌ فِي الْأُمُورِ)

فلانکس له نیش و کاردا شارهزاو

وریایه ده (نَفَذَ عَنْهُ) لئی تیپه ری پرزگاری

بوو لئی.

نَفَذَ الْقَوْمُ نَفْذًا: له خه لکه که تیپه ری و

کهوته نهو په پریان.

اَنْفَذَ الْقَوْمُ: خه لکه که دی داو بهناویان

دا پوی ده دهگووتری: (رَمَيْتُهُ

فَاَنْفَذْتَهُ) تیریکم پیومناو ههنگاوتم

تیرکه نه مدیواو دیو کونی کرد.

اَنْفَذَ الْكِتَابُ اِلَى فُلَانٍ: نامه که ی نارد بۆ

فلانکس.

اَنْفَذَ الْأَمْرُ: کارکه ی نه نجام دا.

اِنْفَذَ عَهْدَهُ: وادمو به لئینی خوی بهچی

هینا.

نَفَذَ الْحُكْمُ: برپاره که ی جیبه چی کرد.

تَنَافَذَ الْقَوْمُ اِلَى الْقَاضِي: خه لکه که

کیشه که ی خویان برده لای دادومر

بۆ نهوهی بویان په کالاً بکاته وهو

برپاری پی دمرکا.

التنفيذ في الحكم: به کرده وه جیبه چی

کردنی برپاره.

الهيئة التنفيذية: نهو دمهسه لاتهی

یاساکانی دمو لهت جیبه جی دمکاو

به عمه ملی به پرمویان دمبی.

المنتقذ: بهر فراوانی و بهك نهكه وتن ۵

دمگوتری: (في ماله منتقذ) مال و

سامانه كهی زوره بهشی نهو شتانه

دمكا.

المنفذ: شوینی تیدا هه ل سورانی شت،

شوینی پیدار ویشتن و لی دمرچوون ۵

(ك: منافذ).

النافذ: دمگوتری: (رجل نافذ في أمور)

پیاویكه لهكاروباری خوئی دا

سمرکه ووتوو ۵ (طریق نافذ)

رنگایه كه رۆیشتنی پیدا دمگوتی و

هه موو كهس دمتوانی پیدای بپروا ۵

(أمر نافذ) فهرمانیكه دمبی پابهندی

بی ۵ وشه (النافذ) لهجهستهی

ناده میزاد ناوه بۆ كونه لوت و كونه

گوینی و نهو شتانه.

النافذ: دمگوتری: (طعنة نافذة)

برینیكه نه مبهرمو بهری و مكوو

یهك و مهان ۵ پهنجهره ی خانو

كه پروناکی و هه وایان لی بجیته

ژورموه بۆنا ژورمکان ۵ (ك: نوافذ).

النفاذ: (الحكم مع النفاذ) حاله تیكه

واده خوازی له گه ل برپاری دادگا

دمرچوو ته نفیز کردنیشی پیویست

دمبی، جاداواكه مه دمنی بی یان

جنائی.

النفذ: براندنه وهی شت و نه نجامدانی ۵

دمگوتری: (أمر بتنذ) فهرمانی کرد

به نه نجامدانی ۵ (قام بتنذ الكتاب)

چی له نامه كه دا بوو ته نفیزی کرد ۵

چاره سهرو رینگای رزگار بوون

له چورتم ۵ دمگوتری: (أتی بتنذ لهذا

المفضل) چاره سهری نهو ته نگزه یه ی

هینایه کایه وه ۵ هه روا دمگوتری:

(طعنة لها نفذ) برینیكه نه مدیواو

دیوه.

النفذ: دمنكه میرو ۵ (ك: نفذ) ۵

دمگوتری: (قارب الخراز بين النفذ)

میرو جیه كه میروه کانی لیک نزیك

کردنه وه.

النفاذ: نیش له دمهست هاتوو کار

رپه پین.

النفوذ: بهمانا (النفاذ) دی.

النفوذ: دمهسه لات و هیزو توانا ۵

دمگوتری: (فلان ذو نفوذ عظیم)

فلانكهس دمهسه لاتیک گه وره و

بهرفراوانی ههیه ۵ (مناطق النفوذ)

نهو ولاته زمعیضو بی دمهسه لاتانه

كه دمو له ته زله یز مکان دمهسه لاتی

خو یانی به سهردا دمهسه پینن.

النفیذ: بهمانا (النافذ) دی، دمگوتری:

(أمر نفيد) فهمانیکه ملی بؤ کهج

دمگرو تهنفیز دهبی.

نَفَرٌ نَفَرًا ونفورا: ولاتی خوی جی هیشت و

کهوته گهران بهولاتان دا ۵ قورئان

دمهمرموی: ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾.

نَفَرَ الْجَلَدُ نفورا: پیسته که هاوساو

لهگوشته که جیابووه.

نَفَرَ مِنَ الشَّيْنِ نفورا: لهشته که

ههلسله میهوه فیزی لی کردموه پیی

پازی نه بوو.

نَفَرَ مِنَ الْمَكَانِ: لهو شوینه رۆی بؤ

شوینیکی تر.

نَفَرَ الْحَاجُّ مِنَ مَنَى: حاجبیه کان دهشتی

مینایان جی هیشت بهرمو مه که

رۆیشتن.

نَفَرَ النَّاسُ إِلَى الْعَدُوِّ: خهئک بهپهلهو

ههله داوان بهرمو رۆی دوژمن رۆیشتن

بوئهموی شمپی له گهل بکن.

نَفَرَ فُلَانًا نَفَرًا: بهسمر فلانکس دا زال

بوو له بهر بهر مکانی دا.

أَنْفَرَ الْقَوْمُ: خهئکه که ولاغه کانیان

بلا بووونهوه.

أَنْفَرَ الدَّابَّةُ: ولاخه که ی چه موش کرد.

أَنْفَرَ الرَّجُلُ: یارمه تی بیامه که دا ۵

دمگوتری: (اسْتَنْفَرَهُمْ فَأَنْفَرُوا) داوای

یارمه تی لی کردن یارمه تییان دا.

أَنْفَرَ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: برپاری بؤ

فلانکس دا بهسمر کهوتن بهسمر

فلان دا.

نَافَرُهُ: کیشی له گهل نایهوه ۵ شانازی

بهسمر دا کرد.

نَفَرَ فُلَانًا مِنَ الشَّيْنِ: فلانکسی

لهشته که ترساند، لیی دوورخستهوه

۵ دمگوتری: (نفر الدابة عن الرعي)

ولاخه که ی له لهومرگا که

دوورخستهوه.

نَفَرَ عَنْ وَلَدِهِ أَوْ غِيَرِهِ: نازناوی ناشیرینی

بؤ مندا له که ی یان بؤ کهسانی تر

دانا بهمه بهستی نهوه جندو کهو

چاوی بیس کاری تی نه کهن.

نَفَرَ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: برپاری

سمر کهوتنی بؤ فلانکس دا بهسمر

فلانکس دا.

نَفَرَ فُلَانًا عَلَى الشَّيْنِ: فلانکسی زال

کرد بهسمر شته که دا.

تَنَافَرَ الْقَوْمُ: خهئکه که کیشمیان

تیکهوت ۵ شانازیان بهسمر یه کتر دا

کرد.

اسْتَنْفَرَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که

ههلسله میهوه ۵ دوورکهوتهوه ۵

(فهي مُسْتَنْفَرَةٌ).

اسْتَنْفَرَ الدَّابَّةُ: وای له ولاخه که کرد

ههلسله میتهوه.

إِسْتَنْفَرُ الْحَاكِمَ الرَّعِيَّةَ: هه رمانره وا داواي
له خه لکه که کرد به په له برۆن بۆ
به رمنگاری کردنی دوزمن و شهر
له گه ل کردنی.

إِسْتَنْفَرَ بَنِي فَلَانٍ: داواي له هوزی فلان
کرد به هاواریه وه بین و پرزگاری
بکه ن.

النَّافِرُ: دموگوتری: (دابة نافر) ولاخیکه
هه ل _____ سه مینه وهی زۆره
له پیش برکی و کی برکی دا سرکه وتوه
ه (شاة نافر) مهریکه کرم له
لوتیه وه دپته دمر، کرم فری دمه دا
شتیک له لوتیه وه دمر دمه دا و مکوو
کرم وایه.

نافرة فلان: خزم و کس و کاره
نزیکه گانی فلانکس.

النافورة: شتیکه له باخچه و حتی وادا
دادمنری ناو بهرز دهکاته وه به ته ووزم
بۆ جوانکردن و پازاندنه وه و فینک
کردنه وهی شوینه که.

النَّفَارُ: هه لسه مینه وه.

النَّفَارَةُ: نه و شته ی ناو بزویوان یان
سه رکه وتوو له زیرکسه وتوی
و مرده گری.

النَّفَرُ: خه لکانیک به په له و هه له داوان
بۆ شتی که دهجن یان بۆ شهر ه (برم
النفر الأول) دووهم پۆزی جهژنی

قوربانیه که حاجی له دهشتی
مینایه وه دمرۆن بۆ مه که هه (برم
النفر الآخر) سییه م پۆزی جهژنی
قوربان.

النَّفَرُ: له سی که سه وه بۆ ده که س ه
دمگوتری: (هم نَفَرُ فلان) نه وانه
تاقمی فلانکس سن ه یوتا قه
پیاو ویکیش دموگوتری ه (ک: أنفار).

النَّفَرَةُ: نه وهی به مندا ل دا دمگری بۆ
چاو مزار.

النَّفِيرُ: هاوشان له شانازی کردن دا ه
خه لکانیک برۆن بۆ شهر کردن
له گه ل دوزمن.

النْفير العام: راجمینی تیکرای خه لک بۆ

شهر کردن له بهرام بهر دوزمن ه

که سی که به بی که لک بی پیی

دمگوتری: (فلان لافي العير ولا في

النفير) واته: فلانکس نه له گه ل

کاروانی قورپیش بوو که له شامه وه

دمگه پاییه وه بۆ مه که هه

به سه ره رۆکایه تی نه بو سو فیان،

نه له گه ل سو پای قورپیش دا بوو

که به سه ره رۆکایه تی عوتبه ی کوری

رمبیه به پیر کاروانه که وه چوو بۆ

پرزگار کردن، چاکه سی که له گه ل نه م

دوو تاقمه دا نه بووی به پیاو حسیب

نه کراوه.

نَفَرَ الطَّبِيُّ نَفَرًا وَنَفَرًا: ناسکه که بازی دا
فاجه کانی لیک هه لیرین و بهیه که وه
داینانه وه.

نَفَرَ فلان: فلانکه س مرد.

نَفَرَت المرأة وَلَذَهَا: نافرته که
منداله که ی هه لیرانه.

تَنَافَرُوا: عه مبارزی به کتر بوون،
به لاماری به کتر یان دا ه دهگوتری:

(الصَّبِيانُ يَتَنَافَرُونَ فِي لَعِبِهِمْ)

منداله کان له یاری کردنه که یان دا
به سهر به کتر دا بازیان دا.

التَّفَازِي: یاری به که یاری که ره کان بازی
تیدا دهمن.

التَّفْيِيزُ: پونه که رمی بزړکاو که له ناو
مهشکه که دا به کتر نه گری و تو به ل
نه بی.

نَفَسَهُ نَفْسًا: به چاو هه نگاوتی، چاو مزار
لی یدا.

نَفَسَتِ المرأةُ نَفْسًا وَنَفَاسَةً: نافرته که
مندالی بوو.

نَفَسَتِ وَلَدًا: مندالی بوو ه (دَمُ نَفَاسٍ)
خوینی پاش مندالی بوون.

نَفَسَ بالشَّيْنِ: شته که ی لاخو شه ویست بوو
له دهمستی نه بووه پژدو چرۆک بوو دلی
نه هات شته که بهه خشی.

نَفَسَ الشَّيْنُ وَبِهَ عَلَى فلان: هه سودی
به فلان برد به وهی که نه وشته هی

نهو وهی بهشی او نهو وه نه زانی
نهو شته ی هه بی.

نَفَسَ الشَّيْنُ نَفَاسَةً وَنَفَاسًا وَنَفَاسًا: شته که
به نرخ بوو (فهو نفيس ونافس).

أَنفَسَ الشَّيْنُ: شته که به نرخ بوو،
جیگای سهرنج بوو.

نَافَسَ فِي الشَّيْنِ: زیدم رمی له شته که دا
کرد له دلی خه لک دا شیرینی کرد.

نَافَسَ فُلَانًا فِي كَذَا: کیر کیری له گه ل
فلان دا کرد بوونه وهی پیشی بکه وی
به بی نه وهی زبانی پی بگه به نی.

نَفَسَ عَنْهُ: هورسای له سهر که
کرده وه.

نَفَسَ عَنْهُ کَرِيَةً: ناخوشی به که له سهر
لا برد.

تَنَافَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که پیشی و
مونا فسه ی به کتر یان کرد به بی
نه وهی زبانیان بو به کتر بی.

تَنَفَّسَ: هه ناسه ی دا هه ناسه ی هه لکیشا.

تَنَفَّسَ الرِّيحُ: بایه که به هیواشی
هه لیکرد.

تَنَفَّسَ فِي الْكَلَامِ: قسه ی دریز کرده وه.

تَنَفَّسَ النَّهْرُ: پوبار که ناوی زیادی
کرد.

تَنَفَّسَ الْمَرْجُ: شه پوله که ناوی دهر دایه
دهر.

تَنَفَّسَ الْعُمُرُ: ته مهن دریز بوو.

النَّفْسُ: گیان ۵ دمگوتری: (خرجت نفسه

او جاد بنفسه) مردو گیانی لهدست

دا ۵ خوین ۵ دمگوتری: (ذَفَقَ نَفْسَهُ)

خوینی بملیچقه ل دهرهینا ۵

خودی شتهکه ۵ دمگوتری: (جاء هو

نَفْسُهُ او بنفسه) نهو خودی خوئی

هات ۵ (ك: اَنفَسَ و نَفَسَ)

دمشگوتری: (أصابته نفس) چاوی

پیس ههنگاوتی، چاومزار لئی داوه ۵

(فلان ذو نفس) فلانکس خاوهن

رهوشتی بهرزو مهردایهتیه ۵ (في

نَفْسِي اَنْ اَفْعَلَ كَذَا) له نیازو

مه بهستم دایه نهوه بکهه ۵ (فلان

يؤامر نفسه) فلانکس دوو پاو

بوچونی ههیه نازانی به پئی کامیان

بکا.

النَّفْسُ: هه ناسه ۵ ههواى نهرم؛ بای

شه مال ۵ کرهبای شه مال ۵ قومه ناو

و شتی وا ۵ بارودوخی ناسایو بی

چورتی ۵ دمگوتری: (هو في نفس

من امره) نهو کاروباری ناسایو بی

کی شهیه دم توانی به نازمزی خوئی

پهل راهاوی ۵ (يجي و بينه نَفْسَ)

نیوانی من و نهو دووره ۵ (شراب ذو

نفس) شهرا بیکه تینوایه تی

دمشکینی ۵ (شاعر او کاتب طویل

النفس) شاعیر یان نووسه ریکی

تَنَفَّسَ الْقَوْمُ: که وانه که درزی برد.

تَنَفَّسَ الصُّبْحُ: به یانی دهرکه وت،

رونکی به یانی ناشکرا بوو.

تَنَفَّسَ الصُّمَداء: هه ناسه یه کی قوئی

هه لکیشاو ماندویه تی هه سایه وه.

الْأَنْفَسُ: به نرخرتر ۵ دریزتر، باشتر ۵

فراوانتر.

التَّنَافُسُ: هه ننانیکی دهر وونی

سروش تیه داخوازی نهومیه هه ول

بدهی لاسایی گه وره پیاوانی میژوو

بکه یه وهو بجیته ریزی نهوان.

الْمُتَنَفِّسُ: دمگوتری: (أَلْفَ مُتَنَفِّسٍ)

لوتیکی پانه ومبووه کون گه وره یه.

الْمُتَنَافَسَةُ: به مانا (التنافس) دئ.

الْمُنَفِّسُ: دمگوتری: (مال مُنَفِّسٍ) مال و

سامانی زور.

النفس: زاروک ۵ شتیک چاومزار لئی

دابئ ۵ خوژگهی بو بخوازی.

النَّافِسُ: چاوپیس، هه سودو چاوجنووک

۵ (شئ نَافِسٍ) شتیکه داخوازی

له سه ره.

النَّفَاسُ: جوړه خوینیکی ئافره ته

ماومیه دواى مندالبوون دئ لهو

ماومدا مندالندان و کوئه ندامی زاوژی

ده چنه وه سمر حاله تی سروشتی

خوینان که نزیکه ی شهش

هه فته یه کی گهرمه که.

ولاخه گانی به شه و رپوانه ی له و پرگا
کردن و بۆخوی نوست.

نَفْسُ الْقُطْنِ: لۆکه که ی کردموه ۵
هه لاجی کرد.

إِنْتَفَشَ الْقُطْنُ وَغَمَّوهُ: لۆکه که شی
کرایه وه.

إِنْتَفَشَتِ الْهَرَّةُ: پشیلکه موی جهسته ی
راستبوونه وه تاوا ی ئی هات بنگی
تاله مووه گانی جهسته ی بیندران.

إِنْتَفَشَ الطَّائِرُ: بالندمه که په رو بالی ئی
فش بوون دمگوت دترسی یان
سه رمایه تی.

نَفَشَ: به مانا (نَفَشَ) دئ.

الْمَتَفَشُ: دمگوتری: (أَمَةٌ مَتَفَشَةٌ الشَّعْرُ)
کچۆله به که هزی ژاگا و بژن ۵
(أَنْفٌ مَتَفَشٌ) لوتیکه نه رمای
که مه و کون پان و فراوانه ۵ هه
هاوساویه ک ناووه ی بۆش بی.

النَّفَشُ: خوری (به شه) گرا و
پشکرا و ۵ شت و مه کی په رته وازه
بوو ۵ دمگوتری: (بَاتَ غَنَمَهُ نَفْشًا)
مه رو بزنه گانی بلا و بوونه وه ۵
قه سی زۆرو داواکاری زۆر.

النَّفَاشُ: لوتبه رزو خۆبه زلزان ۵
که سیك لافى شتیک ئی بدا که نه بیی،
شانازی به شتیکه وه بکا که نه تی ۵
جۆره نارنجیکه دمگوتنه مره با.

هه ناسه درپژمو دمتوانی به چه ند

جۆر به هه رمه که ی خوی دمریخا ۵
(يَعْجِبُنِي نَفْسُ هَذَا الْمُؤَلِّفِ أَوْ هَذَا

الطَّاهِي) من سه رسام به شیوازی
نهم دانهره یان نهم چیشته لیته ره.

النَّفَوسُ: هه سودو زۆرو چاو چنۆک.

النَّفِيسُ: مَال و سامانی زۆر ۵ (شیی
نفیس) شتی به نرخی و خۆزگه بۆ
خورا و ۵ (رجل نفیس) پیاویکی چاو
چنۆک.

نَفَشَ الْقُطْنُ وَغَمَّ نَفْشًا وَغَمَّوهُ: لۆکه که
کرایه وه، فش کرایه وه ۵ دمگوتری:
(نَفَشَهُ فَتَفَشَ).

نَفَشَ الْقَوْمُ: خه لکه که که و تنه حاله تی
هه رزانیه وه.

نَفَشَتِ الْمَاشِيَةُ فِي الزَّرْعِ: نازه له کان
به له ورگا و ناوکشت و کاله که دا بلا و
بوونه وه شه و له و پرپان کرد ۵ (ك:
نَفَشَةً وَنَفَاشَ) ۵ (وهي نَافِثَةٌ) ۵ (ك:
نوافش).

نَفَشَ عَلَى الطَّعَامِ: چوو ه سه ر سه رمو
خوانه که بۆ نان خواردن.

نَفَشَ الْقُطْنُ أَوْ الصَّوْفَ: لۆکه که ی شی
کردموه هه لاجی کرد ۵ خورپیه که ی
به شه کرد به نامیری شه تاله گانی لیک
کردنه وه ۵ یان به دمه ست خورپیه که ی
خا و کردموه ۵ (النَّفَشُ الرَّاعِي الْمَاشِيَةَ):

نَفَصَ بِيُولَه نَفَصًا: بمته‌کان می‌زی هه‌لدا،

دم‌گوتری: (نَفَصَ بِالْكَلِمَةِ) قسه‌ی

به‌خیری کردن.

انْفَصَ بِالضَّمَك: زۆر پی‌که‌نی.

انْفَصَ بِشَفْتِيَه: به‌لیوی ناماژه‌ی بۆ کرد

ه‌ لیوی ئی داف‌رینجاند.

انْفَصَ بِالْكَلِمَةِ: قسه‌که‌ی به‌خیری

گوتن.

الْمِنْفَاصُ: که‌سیک زۆر پی‌که‌نی ه‌

دم‌گوتری: (رَجُلٌ مِنْفَاصٌ وَامْرَأَةٌ

مِنْفَاصٌ) ه‌ هه‌روا ناوه بۆ که‌سیک

له‌کاتی نوستن دا می‌ز له‌جی‌گه

نووستنی دا به‌خۆدا بکا.

الْتُنْفَاصُ: دم‌دی‌که توشی مه‌رو‌ب‌زن

دم‌بی و می‌زه‌چ‌رکه‌یان بی دم‌کا تا

مندار دم‌بنه‌وه.

الْتُنْفَصَةُ: فی‌جقه کردنی خوین ه‌ (ك:

نَفَصٌ).

نَفَضَ الثَّرْبُ أَوْ الصَّبْغُ نَفَضًا: قوماشه‌که

هه‌ندئ له‌ر‌ه‌نگه‌کانی چونه‌وه، نه‌مان.

نَفَضَ الزَّرْعُ: کشت و‌کاله‌که پی‌که‌یی و

هه‌موو گوته دانه‌وی‌له‌کانی دم‌رکه‌وتن.

نَفَضَ الْكِرْمُ: دارمیومه‌که پۆ‌خه‌کانی

پشکو‌تن.

نَفَضَتِ الدَّابَّةُ: ناژه‌له‌که زاو و زبی کرد.

نَفَضَ فُلَانٌ مِنْ مَرَضِهِ: فلا‌نکه‌س

له‌نه‌خۆشییه‌که‌ی ر‌زگاری بوو.

نَفَضَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که تیشوو‌یان بر‌پایه‌وه.

نَفَضَ الشَّيْءُ نَفَضًا: شته‌که‌ی ته‌کاند

بۆ‌نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی پی‌وه‌ی نووساوه

هه‌لوم‌ری ه‌ دم‌گوتری: (نَفَضَتُهُ الْحُمَى)

له‌رزوتا و‌شه‌قه‌تۆ‌له‌ی هی‌ناو هه‌لی

به‌ر‌اند.

نَفَضَ الْمَكَانَ وَغَرَهُ: سه‌یری شو‌ینه‌که‌ی

کردو چی تیدا بوو ب‌ینی و لی‌ی ورد

بۆ‌وه بۆ‌نه‌وه‌ی بزانی چیه.

نَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ئی کردموه ته‌کاندی

دای‌چۆ‌ر‌اند ه‌ دم‌گوتری: (نَفَضُوا

حُلَاثَهُم) گوانی ناژه‌له‌کانیان په‌که‌یه‌که

دادۆ‌شی و هی‌چیان تیدا نه‌ه‌یشته‌وه.

نَفَضَتِ الْمَرْأَةُ كَرِشَهَا: نا‌هرمه‌که مندالی

په‌ک له‌دواپه‌کی بوون، مندالی زۆری

خستنه‌وه.

انْفَضَ الرِّعَاءُ: زمره‌که هی‌چی تیدا

نه‌ما.

انْفَضَ الْقَوْمُ زَادَهُمُ: خه‌لکه‌که تیشوو

ب‌زۆی خو‌یان ته‌واو کرد له‌ناویان

برد.

نَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ئی کردموه

ته‌کاندی دای‌چۆ‌ر‌اند.

انْتَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌که که‌وته جم و

جول و هه‌له‌زو دابه‌ز ه‌ دم‌گوتری:

(فَلَا يَنْتَفِضُ مِنَ الرَّعْدَةِ) فلا‌نکه‌س

به‌هۆی له‌رزوتاوه هه‌ل‌له‌هر‌زی.

إِنْتَفَضَ الْكِرْمُ: دارمیوه که پوخه کانی
کرانه موهو که لای کرد.

إِنْتَفَضَ الشَّيْئُ: شته که ی داچوړاندو
دایته کاند.

إِنْتَفَضَ الْفَصِيلُ مَا فِي الضَّرْعِ: بیچوه
نازه که نهوه ی له گوانی دایکی دا
بوو داچوړاند.

إِسْتَنْفَضَ الْقَوْمُ: خه لکه که چهند
که سیکیان نارد بو تافیکردنه وه ی
شوینه که تا بزائن ناخو دوژمنی
لییه، نهو شوینه ترسی تیدایه.

إِسْتَنْفَضَ الْمَكَانَ وَغَرَهُ: سهیری
شوینه که ی کرد بونه وه ی بزائی چی
تیدایه و چی تیدا نیه و بیناسی.

إِسْتَنْفَضَ الْقَوْمَ: له خه لکه که وردبووه و
زوړی سهیر کرد.

إِسْتَنْفَضَ مَا عِنْدَهُ: نهوه ی لای بوو دمری
هیئا.

الْأَنْفُوضَةُ: نهو میوه و شته یه که
له دره ختی بهر دار دمه کویته خوار
بو ژیر دره خته که ه (ك: أنافض) ه
دمگوتری: (أصابنا اليوم أنافض)
نه مړو میوه ی له دره خت
به ربووه مان خوارد، کومان کرد موه.

الْمِنْفَاضُ: قوماشیکه چارمه که یه که له ژیر
دره خت راده خری بونه وه ی نهو
میوه ی له دره خته که دمه کیندری
بکه ویته سهری.

الْمِنْفَضُ: به مانا (الْمِنْفَاضُ) دئ ه بیژنگی
گه وره.

الْمِنْفَضَةُ: قاپیکه گل یان لمبی تیدمکری
شتی سوتاوی تی فری ددری ه
(ته پله کی جگه ره).

الْمِنْفَضَةُ: دارده ستی که له دره ختی
خه یزمران بهر مو قالی و شتی وای
بی دمه کیندری و ته پو توژی پی
لی دمکری ته موه.

الْمِنْفُوضُ: نهو که سه ی له رزو تا ده یخاته
چو قه چوق.

الْناْفَضُ: (ثوب نَافِض) قوماشه که
رمنگه که ی چووه ه هروا دمگوتری:
(أخذته حي نَافِض) له رزو تای به هیز
هیئا و یه ته چو قه چوق ه چاوساغو
نیشاندمر له پیش قافله موه ریگا که
به تاقی بکاته موه بزائی نه مینه یان
نا.

النَّفَاضُ: چو قه چوق و هه لهرزین
به هو ی له رزو تاوه.

النَّفَاضُ: گرانی و قات و قری ه نهوه ی
هه لده موری له شتی ته کیندراو ه
نهوه ی له ناو دم دا دمه نیته موه
له پرزه سیواک و شتی وا و تف
دهدری ته موه.

النَّفَاضُ: پو شاک: دمگوتری: (ماعیه
نَافِضُ) هیچی له بهر دا نیه هیج
پو شاکیکی له بهر دا نیه.

(نَفَطَ فلان) فلانکەس بەشیوەیەک

قەسەى کرد کەس لێى حالى نەبێ.

نَفَطَ الصَّبِي نَفَطاً: منداڵەکە خڕوینکەى ئى
هاتن.

نَفَطَت يَدُهُ مِنَ الْعَمَلِ نَفَطاً وَنَفِطاً:

دەستى بالۆکە و بلقى ئى پەيدا بوو
ناویان تێدايه.

أَنَفَطَ الْعَمَلُ يَدِيه: کارکردن بلقى

لەدەست دا پەيدا کردن پڕن لەناو.

تَنَفَّطَت الْقَيْشُرُ: بەمانا (نَفِطَت) دى ە

دەشگوترى: (تَنَفَّطَ فلان) فلانکەس

لەرق هەلساوى خۆى گەرم

داهاتووە.

تَنَفَّطَت يَدُهُ مِنَ الْعَمَلِ: بەمانا (نَفِطَت)

دى.

النَّافِطَةُ: بلوق و بلقى کەبەهۆکارى

کارکردنەو لەدەست دا پەيدا

دەبن و پڕن لەناو ە ئاوەو مێکوته

ە دەگوترى: (يد نافطة) دەستیکە

بلوقى کردوو، دەشگوترى: (ماله

عافطة ولا نافطة) هيجى نیه ە (ك:

نوافط).

النَّفَاطَةُ: نەوتجیەتى، نەوت دەرھین.

النَّفَاط: نەوت دەرھین لەبیرو کان ە

نەوت فرۆش.

النَّفَاطَةُ: بلقى سەر دەست و شوینی

ترى جەستە کە پڕبێ لەناو ە ئەو

النَّفَضُ: ئەو میوە بەروبوومەى

لەدرەخت دەکوێتە خوار بۆ بنکى

درەختەکە ە بۆلەترى کە لە

هیشومکەدا تێک دەترنجین و

پالەپەستۆى پەکتر دەکەن.

النَّفَضُ: کەرەشان و هەنگە مردوو کە

دەکەونە ناو کۆلەسەو.

النَّفْضَاءُ: هەللەرزینی لەرزوتادار.

النَّفْضَةُ: پێژنە باران کەلە پارچە

زەویەک دەداو لەپارچە زەویەکی تر

نادا.

النَّفْضَةُ: کۆمەڵە خەلکێک دەنیردرین

بۆ شوێنێک بۆ جاسوسى و بەتاقى

کردنەوى ناخۆ دوزمن لەوى هەیه

یان نا؟

النَّفْضِي: هەللەرزین.

النَّفْرَضُ: دەگوترى: (إمرأة نفرض)

ئافرمەتیکە منداڵ زۆرە ە (رجل

نفرض للمكان) پیاویکە لەشوێنەکە

ورد دەمیتهو.

النَّفِیضة: بەمانا (النَّفْضَةُ) دى.

نَفَطَتِ الْقَيْشُرُ نَفَطاً وَنَفِطاً: مەنجەڵەکە

کۆلى پڕزى وادەهاوى دەلیى تیرە.

نَفَطَ فلان: فلانکەس رقی هەلساو لەرقان

گەرم داهاتوو و هەر خۆى دەخواتەو.

نَفَطَ الْعَنْزُ: بزەنەکە پزى.

نَفَطَ الطَّبِي: ناسکەکە باراندی ە دەگوترى:

شتهی نهوتی پی ده‌هاوی و
ده‌پېرژیننځ ۵ شوین دهرهینانی
نهوت.

النُّفْتُ: نهوت ۵ که به‌کاردی بو
سوته‌مهنی و شتی وا.

النُّفْتُ: بلوق و بلق له‌جه‌ست‌دا ۵
می‌کوت‌هو ناو‌له.

النُّفْطَان: جوړه کوکه‌و هه‌ناسه دانیکه
له‌کاتی پق هه‌لسان دا.

النُّفْطَةُ: که‌سیک د‌ستی بلوقی کرد‌بن.
نَفْعُهُ نَفْعًا: سودی پی‌که‌یاند (فهو نافع
و نَفَاع).

انْفَع: بازگانی له‌شتی خیر نامیزدا
کرد.

نَفْعُهُ: بو زید‌م‌روی له‌مانای (نَفَع) دی.
اِنْتَفَعَ به: هازانجی لی‌ده‌ست‌که‌هوت.

اِسْتَنْفَعَ فلاناً: داوی سودو هازانجی لی
کرد.

الْمُنْفَعَةُ: همرشتیک سودو هازانجی لی
ببیند‌ری ۵ (ک: منافع) ۵ (مذهب

المنفعة) مه‌زه‌به‌ییکی نه‌خلاقییه ۵
به‌ناوبانگ‌ترین پ‌ن‌م‌روی نه‌م

مه‌زه‌به (بنام و ستیورت میل) ۵
(منافع السدار) نه‌و شتانه‌ی

که‌په‌یوم‌ندیان به‌خان‌وو و هه‌یه
و‌م‌کوو حه‌وش‌هو سیاج و به‌ری‌تل‌او
زهراب و بارکونهتد.

(المنافع العامة) نه‌و سودو هازانجانه‌ی
بو هه‌موو که‌سه‌و هه‌موو خه‌ک
به‌گشتی لی سود‌م‌ه‌ند د‌م‌بن.

النَّافِعُ: ناوی‌که له‌ناوه جوانه‌کانی خودا.
النافعة: سودو هازانج ۵ ده‌گوتری: (ما

نفعی فلان بنافعة) فلان‌که‌س
هازانجی‌کی پی نه‌گه‌یان‌د‌ووم.

النُّفْعُ: خیر و بیرو سودو هازانج و
به‌ره‌که‌ت ۵ همرشتیک مروؤ

به‌مه‌به‌ست بگه‌یه‌نی.
النُّفْعَةُ: ع‌صاو گوچان ۵ (ک: نفعات).

نَفَّ الْأَرْضَ نَفًّا: زه‌ویه‌که‌ی توو کرد.
نَفَّ السُّرُوقَ: به‌وش‌کی هاوت‌ه‌که‌ی

به‌کاره‌ینا نه‌ی‌کرده جه‌ل‌وا.
نَفَّ نَفًّا: چلمی د‌م‌ردا له‌لوتی.

النَّفْيُ: شتی‌که و‌م‌کوو چاره‌که‌و سفره
و‌مه‌ایه هاوتی له‌س‌ر ده‌بیزریت‌ه‌وه.

النَّفْيُ: هاوت و شتی وا.
نَفَّقَ الشَّيْءُ نَفْقًا: شته‌که ته‌واو بوو،

برپایه‌وه نه‌ما ۵ ده‌گوتری: (نَفَّقَ الزَّادُ و
نَفَّقَ الدِّراهم).

نَفَّقَ الربوعَ: په‌ربوعه‌که له‌کونه‌که‌ی خو‌ی
هاته د‌م‌ر.

نَفَّقَتِ الدَّابَّةُ نَفْقًا: ولاخه‌که تو‌پی.
نَفَّقَ المَرْجُ: برینه‌که تو‌یک‌لی هه‌ل‌دا.

نَفَّقَتِ البضاعةُ نَفْقًا: کالاکه پ‌م‌واجی
بوو ۵ داخ‌وازی له‌س‌ر زور بوو ۵

دمگوترئ: (نَفَقَتِ الْمَرْأَةُ): نافرته که

خوازیبینی کهری زور بوون.

أَنْفَقَ فُلَانٌ: فلانکس هزار بوو ۵ مالو

سامانی فهوتا.

أَنْفَقَ الشَّاهِرُ: بازارگانه که کالاکانی

پرواجیان پهیدا کرد.

أَنْفَقَ الْإِبِلُ: حوشرمکه توکی بلاو بووه

له بمر قهلهوی توکی هه لدا.

أَنْفَقَ الْمَالُ: مالو سامانه کهی لهناو برد.

نَافَقَ الْيَبْرُوعُ نِفَاقًا: یه ربوعه که چوو

کونه کهی خوی.

نَافَقَ فُلَانٌ: فلانکس دوورو بوو،

نموهی دمری بری پیچه وانهی نهوه

بوو کهله دلی دا بوو.

نَفَقَ السَّلْعَةُ: پرواجی به کالاکه دا بازار

که رمی بۆ کرد.

إِسْتَنْفَقَ الشَّيْءُ: شته کهی کرده

نمفه قهو بزئو بۆ مالو مندالی ۵

دمگوترئ: (إِسْتَنْفَقَ الْمَالُ عَلَى عِيَالِهِ)

مالو سامانه کهی کرده بزئوو

مهسرف بهسر مالو مندالی دا.

الْإِنْفَاقُ: به خشینی مال له بواریک

له بوارمکان دا ۵ هه ژاری نه بوونی،

قورئان دمفه رموی: ﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ

خَشِيَّةَ الْإِنْفَاقِ﴾.

الْمُنَافِقُ: دوورو، کهسیک کوهر

بشارتتهوه ئیمان دمرخا ۵ کهسیک

دوژمنکاری بشارتتهوه دوستایهتی

دمرخا ۵ کهسیک شتیک دمرخا و

پیچه وانهی بشارتتهوه.

الْمُنْفَاقُ: کهسیک نمفه قهی زوربی

مهسرف و خهرجی زور بی.

الْمُنْفِقُ مِنَ السَّرَاوِيلِ: شوینی دۆخین ۵

پزوی دمری.

الْمُنْفَقَةُ: هوکاری پرواج دان به کالاک ۵

دمگوترئ: (حُسْنُ الْإِعْلَانِ مَنَفَقَةٌ

لِلسَّلْعَةِ) بانگه شه کردنی له بارو

پروپاگه نده کردنی جوان دمبیته

هوکاری پرواجی کالاک.

النَّفَقَاءُ: یه کیکه له کون و لانهی

یه ربوع نهو کونهی به دمر مویه

لهویان دا خو حه شارنادا، خو

له کونیک دا حه شاردهدا که دیارنیه

۵ نه مهیه بنه مای نیضاق نیضاق

له نه مه و مرگراوه ۵ (ک: نوافق).

النَّفَقُ: تونیل ۵ کونیکه له ژیر زموی و

ژیر کئو و نه مسهرمو سهر کونه ۵

له کوردستانی عیراق تا ئیستا دوو

تونیل هیه یه کیکیان تونیلی

دمر به ندیخانه له شهسته گانی سهدهی

بیستهم تهواو بووه دووه میان

تونیلی نه زمره سالی ۲۰۰۹ کرایه وه.

النَّفَقُ: شتیک زوو بپرتهوه ۵ دمگوترئ:

(طعام نَفَقَ) خواردنیکه زوو

دمر پرتتهوه ۵ (فرس نفق الجری)

دئ ۵ زياد له بهشى خوى پيدا ۵
سوښندى دا.

إِنْتَفَلَ مِنَ الْأَمْرِ: دورمهپريزي خوى
لهكارهكه راگهپانده ۵ دهگوتري:
(إِنْتَفَلَ مَا قِيلَ) بهرائهتى خوى لهو
هسه گوتراوانه راگهپانده.

إِنْتَفَلَ مِنَ الْقَوْمِ: لهپارمهتيدانى
خهئكهكه دووركهوتهوه.
إِنْتَفَلَ الشَّيْءُ مِنْهُ: داواى شتهكهى لهو
كرد.

تَنْفَلَ الْمَصْلِي: نويزكرهكه نويزى
سوننهتى كردن.

تَنْفَلَ عَلَى أَصْحَابِهِ: لهدمستكهوتى
شهردا ۵ زياتر بهشى هاوهلهكهى
ومرگرت.

النَّافِلَةُ: زياد لهحقو پيويست زياد
لهبهشى خوى ۵ زياد لهفهرزو واجب
۵ دهگوتري: (هوَ يَصْلِي النَّافِلَةَ) ۵
قورنان دمفهرموى: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ
فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ﴾ ۵ همروا وشهى
(نافلة) ناوه بو دمستكهوتى شهر،
بوشتى بهخشاو، بو كورمزا، قورنان
دمفهرموى: ﴿وَرَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾ مهبهست به (نافلة)
كورمزايه.

النَّفْلُ: همر تاعمتو خودا پهرستيهكه
زياد لهفهرزو واجب بئ ۵ همروا
ناوه بو سهرما.

نهبهكه زوو لهغاردان دموهستيتهوه.
النُّفُقُ مِنَ النِّسَاءِ: ناهرمتيك لاي ميړدى
نهمهقهى باشى بديړتيو شانسو
بهختى چاكى لاي ميړدى ههبي.

النُّفَقَةُ: ناويكه له وشهى (الإنفاق) واته:
يهك مانايان ههيه ۵ نهو پارهى
خهرج دهكرئ بو زن: كهميړدهكهى
بوى داببن بكا بو خواردن و پوښاكو
شوښنى نيشتهجئ بوونو
پيويستياتى تر ۵ (ك: نفقات
ونفاق).

النُّفُقُ مِنَ السَّرَاوِيلِ: پزوى دهرپئو
رانكهو شهرپوال ۵ ناهوكى دهرپئ.
نَفَلَ الرَّجُلُ نَفْلًا: پياوكمه سوښندى خوارد.
نَفَلَ فُلَانًا: زيادهى بهخشي بهفلانكس ۵
دهگوتري: (نَفَلَ الْقَائِدُ الْجُنُودَ)
سهرلهشكرهكه زيده بهخشي دا
بهسهرپازهكان ۵ لهدمستكهوتى شهر
بهشى دان.

أَنْفَلَ فُلَانٌ: فلانكس تeshويى تاودايهو
پوهكى قهتادى برى بو خوشترهكه
بوئنهوهى بيخوا.

أَنْفَلَ لَهُ: سوښندى بو خوارد.
أَنْفَلَ فُلَانًا: لهدمستكهوتى شهر بهشى
فلانكسى دا.

نَفَلَ عَنْ صَاحِبِهِ: لهجياتى هاوهلهكهى
پارهى دا.

نَفَلَ فُلَانًا: بو زيدمړويى لهماناي (نَفَلَهُ

نَافَة.

أَنفَة لفلان من ماله: به خشى بؤ
فلانكس كه مكردهوه.

أَنفَة الدابة: ولاخه كهى ماندو كرد.

نَفَة الدابة: ولاخه كهى ماندو كرد.

إِسْتَنَفَة فلان: فلانكس ئيسراحتى
كرد و پشوى دا.

نَفَاء نفوا: دورى خستهوه.

النَّفَاية من الشئى: گويزرو بنزىل و
قربوى شتو بهرماوهى شت.

نَفَى الشئى نَفِيًا: شته كهى دوورخستهوه.

نَفَى الحاكم فلاناً: همرمانرپهوا فلانكسى
لهولاتى خوى دوورخستهوه دمري كرد.

نَفَتَ السحابة ماءها: ههورمكه بارانى
خوى باراند و همروا وشهى (نفى)

بهمانا ئينكار كردن دى و دهلى نهوشته
همرنه بووه پوى نه داوه.

نَفَتَ الريحُ التراب: رهشهباكه گل و
خوله كهى رادا.

نافاء: دزى ومستا پيچهوانه بوو و
دمگوترى: (هذه القضية تنافي تلك).

إِنْتَفَى: دووركهوتهوه، دمگوترى: (إِنْتَفَى
الرجل عن بلدة) پياومكه له زيديو

نيشتمانى خوى دوورخرايهوه
دمركرا.

إِنْتَفَى شجرة: هزى هه لومرين (إِنْتَفَى
الشجر عن الوادي) درهختى شيو و

النَّفَل: دمستكهوتى شهر و به خشش و

(ك: أنفال) و همروا ناومبو پمگهزى

پومكيك سالانهو ته مهنريژه چهند

جوړيكى هميه ههنديكى ديمهكارمو

خوړسكه، ههنديكى دمپويندري

دمكري بهئالف ومگوو نهو جوړه

كه پيى دموتري: (النفل الأسكندري)

و پيشى دمگوترى: بيرسيم.

النفل: سى شهوى دواى سبي مانگ واته

شهوى جوارهمو پينجهمو شهشهم.

النرفل: دمريا و دمگوترى: (رجل نرفل)

پياويكى بهخشندهيه و گهنجى قوزو

جوانچاك.

النفناف: بوشايى نيوان دوو كي و شتى
دوور.

النفف: هموا و ساراي دوورو فراوان و

دمگوترى: (قطعت نففاً من الأرض) و

بهرزايى بهك له نيوان پوى زموى

نمودا بوشايبهك همب و دمگوترى:

(بئر بعيدة النفف) بيريكه نيوان

بنكى و زاركى زوره و (ك: نفائف) و

(نفائف الدار) دموروبهري خانوو.

نَفَه نفها: ترسنوك بوو و دلى زمعيفو

لاواز بوو و نازهلى چه موش كه زير بار

بكري و بجه ميئندري.

نَفِهت نفس فلان نفها: نهفسي فلانكس

مانسو بوو لهوزى دا نهما (لهو

دۆلەكە فەوتان.

إِنْتَفَى مِنَ الشَّيْئِ: خۆى لەشتەكە بى

بەرى كردو خۆى ئى پزگار كرد.

تنافت الأحكام أو الآراء: بپارمەكان يان

بۆچ—وونەكان دژ بە—هەك

پێچەوانەى يەكتر بوون.

الْمُنْفَى: شوێنى كەسانى دوورخراوه

لەزىدو نىشتەمانيان.

النَّفَايَةُ: شتى فەزەندراو لەبەر بى

كەلكى و خرابى ە باقى مەندەى شت

ە (نفاية المطر) پەرزو پەرىشى باران ە

دەشگوتەرى: (هو نفاية القوم) ئەو

خوێرى نەتەوەكە يەتى، يەكێكە

لەهەتیومچەكانى نەتەوە.

النَّفْيُ: پێچەوانەى ئىجاب و ئىسپاتە ە

(عقبة النفي) سزايەكە بىریتىيە

لەو تەوانبار لەزىدو نىشتەمانى

خۆى دوور بخەرتەوە بۆ شوێنىكى

تەربۆ ماومەكى ديارىكراو يان

ديارى نەكراو.

النَّفْيَان: ئەوئەمە هەمور دەپەزىزى لەناوى

خۆى ە لاڤاو.

النَّفْيَةُ: سەرمو خوانىكە لەپوش و پەرزە

خورما دروست دەكەرى پێشى

دەگوتەرى سەلە، گۆشت و پەنمرو

شتى وای لەسەر دادەنەرى و

دەخەرتە بەر خۆرمەتاو تا وشك

بێتەوە.

النَّفْيَةُ: پاشماو و بەرماوئە شت ە شتى

فەزەندراو لەبەر خرابى و بى كەلكى.

النَّفْيُ: بەمانا (النَّفَايَةُ) دى دوورخراوه

لەزىدو نىشتەمانى خۆى ە دەگوتەرى:

(هَذَا نَفْيُ الرِّيحِ) ئەو هاوردەو

فەزەندراو پەشەبایە ە ئەو گەل و

خۆل و شتەيە كە پەشەبایەكە لەبەر

فەندە درەختەكانى دا

هەشتەتەيەو ە (نَفْيُ الرِّيحِ) ئەو

ئاردمە بەرداشەكە لەسورى

خولانەومەدا فەزەندە دەر ە

(نَفْيُ الْقِدْرِ) ئەو دۆپە ناوانەن

كە مەنجهل لەكاتى گولان دا فەزە

دەندە دەر ە (نَفْيُ الْجَيْشِ) ئەو

سەربازانەى دەكەونە فەراخ و

بەجەخى سوپا ە (فلان نفي) فلان

باوكى ديارى نىو بۆخۆى تەربۆ

كراوه.

نَقَبَ فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ نَقْبًا: فلانكەس

بەناوزمەى دا گەرا ە پۆشت.

نَقَبَ عَنِ الشَّيْئِ: لەشتەكەى كۆلیمەو.

نَقَبَ الْجِلْدَ أَوِ الْجِدَارَ: پەستەكە يان

دیوارەكەى كون كرد ە دەشگوتەرى:

(نَقَبَتِ التَّكْبَةُ فُلَانًا) كارمەسات و

تەشكانەكە فلانكەسى كە لەبەجە كرد.

نَقَبَ الثَّرْبُ: قوماشەكەى كردە دەرپێى

كورت.

نَقَبَ الشَّيْئُ نَقْبًا: شتەكە كون بوو.

نَقَبَ البعيرُ: حوشرمهكه سمى تهنك بوون
(سمى سوان).

نَقَبَ عَلَى القوم نقابةً: بوو بهگهوره و ريش
سپی خه لکه مکه ه (نَاقِبَ فلاناً): توشی
فلان بوو به بیج واده و نه خسه ی پيش
ومخت ه له ناكاو توشی بوو.

لَقِيَتْهُ نِقَاباً: له ناكاو تووشی بووم.

نَاقِبَ الرجلُ نَقَبَهُ: شانازی به سهر
پیاومکه دا کرد به کرداری جوان و
رמושتی بهرز، به سهری دا زال بوو.
نَقَبَ: بۆ زېږدېږه ی له مانای (نَقَبَ) دا
دی.

نَقَبَ عَنِ الشَّيْءِ: زوری له شته که
کۆلپه و مو وردبینی تیدا کرد.

تَنَقَّبَتِ المرأةُ: څاږمه ته که چارشپوی
به سهر روخساری خوی دا داداپه وه.
الْمُنَقَّبُ: ږنگه ی ته نگه بهر له نیوان دوو
کیو دا ه دهر به ندو ته نگل ه نه و
شوپنه ی لیکۆلهرموه همولی خوی
تیدا نه انجام ددها.

الْمُنَقَّبُ: شت کونکمر ه که سیک زور
له شت بکۆلپته وه.

الْمُنَقَّبَةُ: ږنگه ی ته نگ له نیوان دوو

خانودا که نه توانلری ږموی پيدا
بکړی ه کرداری چاک ږموشتی بهرز

ه (ک: مناقب).

الْمُنَقَّبَةُ: به مانا (الْمُنَقَّبُ) دی.

النَّاقِبَةُ: برینیکه له لای ته نیشتی مروږه
پهیدا ده بی و دمه ته نیته وه بو
ناوموه ی جهسته.

النِّقَابُ: زاناو بلیمه ت و زهره ه
سهر پوښیک څاږمه ت دهم و لوتی
خوی پی دده پوښی ه سک،
دهگوتری: (هما فرخان في نقاب
واحد) نه وانه دوولانه و به یه که
سک بوون و له یه که دهجن.

النَّاقِبَةُ: سه نديکا؛ کومه لیک
هه لدمېژلرین بۆ بهر ږومېردنی
کاروباری تاپه وهو پیریک له خه لک
ومکوو سه نديکای کریکاران،
سه نديکای نه ندازپاران، سه نديکای
ږوژنامه نوو سسان ... هتد ه
هه لېږ ږرومکان له ناو خو پان دا
یه کی که ده که نه نه قیب و په کیکی
تر به جیگرو به و جوړه ه سه یید
نژاد مگانی کوردستان و غیر افیش
کاتی خوی له (مه جلیسی
مه بعوسان) دا نوپنه ږیکیان هه بوه
پپیان گوتوه نه قیب و نوپنه رابه تی
سه یید مگانی کردووه.

النِّقَابُ: که سیک زور پشکنین بکاو
له شت بکۆلپته وه.

النِّقَابُ: کون له پیست و دیوارو شتی وادا
ه (ک: أنقاب، نقاب).

له‌رؤیشتن دا یان له‌کارمکه‌دا په‌له‌ی کرد.

نَقَّثَ عَنِ الشَّيْءِ: شوینی شته‌که‌ی هه‌لکولی بۆنه‌وه‌ی دهری بیئ.

نَقَّثَ الْأَرْضَ: زه‌وییه‌که‌ی شی کرده‌وه به‌پاچ و بیل.

نَقَّثَ الْعَظْمَ: مؤخی ئیسقانه‌که‌ی دهره‌ینا. نَقَّثَ فُلَانٌ فِي السَّيْرِ أَوِ الْأَمْرِ: فلانکه‌س له‌رؤیشتن دا یان له‌کارمکه‌دا په‌له‌ی کرد.

نَقَّثَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی گواسته‌وه.

إِنْتَقَثَ: ده‌ق به‌مانا (نَقَّثَ) دئ.

تَنْقَثُ فُلَانٌ: به‌مانا (نَقَّثَ) دئ.

تَنْقَثُ فُلَانًا: هه‌ولی دا فلانکه‌س وه‌گری

خوی بکا و مه‌یلی لای نه‌وی هه‌بی.

تَنْقَثُ ضَيْعَتَهُ: کاروباری نه‌وی گرته

ده‌ست خوی.

نَقَاثَ: ناوه بۆ که‌متیار.

النَّقْثُ: فیتنه‌یی.

نَقَّحَ الشَّيْءَ نَقْحًا: چاکی شته‌که‌ی

له‌خرابه‌که‌ی جیا کرده‌وه.

نَقَّحَ الْعَظْمَ: مؤخی ئیسقانه‌که‌ی دهره‌ینا.

نَقَّحَ الْعُرْدَ: چله‌دارمه‌که‌ی سپی کرد،

تویکله‌که‌ی ئی کرده‌وه.

نَقَّحَ الْجِدْعَ: پېرۆ پالی له‌لقه‌دارمه‌که

کرده‌وه و گریه‌کانی لوس کردن

ده‌شگوترئ: (نَقَّحَ الْكَلَامَ أَوِ الْكِتَابَ)

النَّقْبَةُ: دهرپئی گورت، یان دهرپئی بی

دهره‌لینگ و گروپیی و له‌ش خوران

یان سه‌ره‌تای گروپیی و شوینی

ژه‌نگ و کاریگه‌ریی ژه‌نگ له‌سه‌ر

شتیک و ده‌گوترئ: (جلوت سيفي من

نُقْبَتِهِ) شمشیرمه‌که‌م له‌ژه‌نگ مشت و

مال کرد و (إن عليه نقبة من سواد)

له‌سه‌ر نه‌و شته‌ په‌له‌ ژه‌نگی ره‌ش

هه‌یه و ده‌شگوترئ: (فلان حسن

النقبة) فلانکه‌س روخسار جوانه.

النَّقْبَةُ: شیوه‌ی روخسار داپوشین و (ك:

نقب).

النَّقِيبُ: زورنا و زوبانه‌ی ته‌رازو و

سه‌روکی سه‌ندیکا و په‌یه‌که

له‌په‌له‌ی عه‌سه‌که‌ری و پۆلیس له‌زور

په‌له‌ی مولازیم و خوار په‌له‌ی رانیده و

ریش سپی و سه‌روکی بنه‌ماله‌و ئی

پرسراوی کاروباریان و قورئان

ده‌مه‌رموی: ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ

نَقِيبًا﴾ و (ك: نقباء).

النَّقِيبَةُ: (نقيبة الرجل) نه‌خلاق و

سروش و ره‌وشتی پیاو و مه‌شورمت

و پاهرسی و ده‌گوترئ: (هر میمرن

النقيبة) پا دروست و مه‌شورمت

پیکراویکی پیرۆ و هه‌روا ده‌گوترئ:

(ماله‌ نقيبة) پای په‌سه‌ندی نیه.

نَقَّثَ فُلَانٌ فِي السَّيْرِ أَوِ الْأَمْرِ نَقْثًا: فلانکه‌س

- قسه‌که‌ی پَـئِک و پَـئِک کرده‌وه،
کتیبه‌که‌ی راست کرده‌وه هه‌له‌کانی
لابردن.
ناقعه: قه‌لاجوی کرد.
- نَقَح: بۆ زیدم‌پۆی له‌مانای (نَقَح) دا
دی.
نَقَح الکلام أو الكتاب: که‌لامه‌که‌ی
پاڤته کرد، هه‌له‌و نارپکیه‌کانی
لابردن.
نَقَحْتُ السنون: پۆژگار برستی ئی
برپه‌وه کاری خوی ئی کردووه.
إِنْتَقَحَ الْعَظْمُ: مۆخی ئیسقانه‌که‌ی
دمره‌ینا.
تَنْقَحُ شَعْمُ الناقة: به‌زو پیوی
حوشترمه‌که‌که‌م بوو.
الْمُنْقَحُ: دمگوتری: (رجل مُنْقَح) پیاویکی
خاوهر نه‌زمون و قالبوی پۆژگاره
هه‌روا دمگوتری: (طبعة من الكتاب
مُنْقَحَةٌ) چاپی ئهمجاره‌ی کتیبه‌که‌ه
پاڤته‌کراوه.
النَّقْحُ: هموری سبی هاوینه.
النَّقْحُ: زانای شارمزاو قالبوو له‌زانیاری
دا ۵ دمگوتری: (إِنَّهُ لِنَقْحٍ).
النَّقْحُ: لمبی شۆراوه‌و پاڤته.
نَقَحَ رَأْسَهُ بِالْمِصْبَا: به‌گۆچان و دارعه‌سا
له‌سه‌ری دا.
نَقَحَ الْمَخُ مِنَ الْعَظْمِ: مۆخی له‌ ئیسقانه‌که‌ه
- دمره‌ینا.
نَقَحَ الْمَاءَ الْعَطَشَ: ناوه‌که‌ه تینوایه‌تی
شکاند.
إِنْتَقَحَ الْمَخُ مِنَ الْعَظْمِ: مۆخی له
ئیسقانه‌که‌ه دمه‌ینا.
الانْقَحُ: دماغ بچوک ۵ که‌م دماغ ۵
ده‌گوتری: (ظلم انْقَح) بی‌چوه
نوعامه‌یه‌کی بی دماغه.
النَّقَاخُ: پاڤته‌و خالیص له‌هه‌موو
شتیک ۵ ده‌گوتری: (هذا نَقَاخ
العربية) نه‌مه‌ه پاڤته‌ی زمانی
عه‌ره‌بییه ۵ هه‌روا وشه‌ی (النَّقَاخ)
به‌مانا ناوی ساردو صافو گوارا دی
۵ ناوی زۆر که‌ه بیره‌لکه‌ن له‌شوینی
بی ئاو و بیرون دا زه‌وی بۆ
هه‌لکۆلی و دهری بی‌ئی ۵ نووستنی
نه‌مین و نامان و بی وه‌ی.
النَّقْحَةُ: ئافرم‌تیک له‌به‌ر قه‌له‌وی
نه‌توانی برپا ۵ له‌رپۆشتن دا له‌به‌ر
گۆشتنی به‌ه‌یواشی هه‌نگاو هه‌لینی.
النَّقَاخُ: لای پێشه‌وه‌ی پشته‌م (واته:
ده‌ور و به‌ری گۆچکه‌و ئیسقانی
پشتگۆی).
نَقَدَ الشَّيْءُ نَقْدًا: شته‌که‌ی سوژن هاژن
کرد بۆنه‌وه‌ی به‌تافی بکاته‌وه،
شته‌که‌ی له‌بۆته‌دا بۆنه‌وه‌ی چاک و
خراب لیک جیابکاته‌وه ۵ دمگوتری:

(نَقَدَ الدَّرَاهِمَ وَالْدَنَانِيرَ وَغَيْرَهُمَا) دیناره
زېږو دېرهمه مه زیو مګانی له بوته داو
نه سل و ته زویری لیک هه لاوارد ه
هه روا دمګوتری: (نَقَدَ الشَّعْرَ وَ نَقَدَ
النَّشْرَ) عهیبو له کهی له شیعو
په خشانه که دا هه ن هه مووی دمرخستن
یان لایه نه جوانه مګانی شیعو
په خشانه کهی خستنه پو ه هه روا
دمګوتری: (فَلَانٌ يَنْقُدُ النَّاسَ) فلانکهس
ره خنه له خه لک دمګری و عهیبو عاری
نه وانی دمرخستن و پاشمله غه بیه تیان
دمکا.
نَقَدَتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: مار به فلانکهسیه وه
دا، مارګهستی.
نَقَدَ الشَّيْءُ وَإِلَيْهِ بَصَرُهُ نَقْرَدًا: بهتیلهی
چاوی بوشته کهی پروانی بوئه وهی
ههستی بی نه کری که بو نه و دمروانی.
نَقَدَ فَلَانًا الدَّارِمَ نَقْدًا وَتَنَقَّدًا: پارمکهی بو
فلانکهس ژماردو دایه دمستی.
نَقَدَ فَلَانًا الشَّمْنَ، وَلَهُ الشَّمْنُ: پارمکهی
به حازری و دمسته و په خه دا
به فلانکهس و هیچ دوی نه خست.
نَقَدَ الشَّيْءُ نَقْدًا: شته که گندهلی تیدا
دروست بوو ه دمګوتری: (نَقَدَ الضَّرْسُ
أَوِ الْقَرْنُ) ددانه که یان شاخه که کرمو
بوو، داخوران، شکان.
نَقَدَ الْخَافِرُ: سمه که توپکلی هه لدا.

أَنْقَدَ الشَّجَرُ: دره خته که گه لای کرد.
نَاقَدُهُ: موناغه شهی له گه ل دا کرد
دمرباری کارمکه.
إِنْتَقَدَ الْوَلَدُ: مندا له کهی گه وړه بوو.
إِنْتَقَدَ الدَّرَاهِمَ: دېرهمه مګانی و مرګرتن
ه پارو پوچ و ته زویر مګانی
جیاګردموه، دمګوتری: (اِنْتَقَدَ
الشَّعْرَ عَلَى قَائِلِهِ) عهیبو خه وشی
شیعی شاعیر مکهی دمرخستن.
إِنْتَقَذَتِ الْأَرْضُ الْجَذْعَ: گلکه
لقه دارمکهی گندهل کرد و پزانندی.
تَنَاقَدَ وَتَنَقَّدَ النِّزَاهِمُ وَغَيْرُهَا:
دېرهمه مګانی له بوته دان ساغ و
ته زویری لیک هه لاوارد.
الْإِنْقَدُ: کیسه ن، یان کهسیک ددانی ژان
بکا ه ژیشک ه هه لم پومو میه
که له پهنی پشینان دا هاتووه
(أَسْرَى مِنْ أَنْقَدَ) له ژیشک
شه ورمو تره، چونکه ژیشک قمت
به شمو ناخه وئ ه هه وروها
له پهنیکی تردا گوتراوه (بات بلیل
أنقَدَ) به شمو به خه بهر مایه وه
نه نوشت.
الْإِنْقِدَانُ: کیسه ن.
الْمِنَقَادُ: دمندوک.
الْمِنَقْدَةُ: نامیری جیاګردنه وهی گوپزی
کویره ک و نازا له به کتری ه پارچه

پاخەرىڭكە گويىزى لەسەر

جىيادەمكىتەھە.

النَّاقِدُ الفنى: پەخىنەگرى ھونەرى؛

نووسەرڭ كارى سەرمكى ئەھمىيەت

كارى ھونەرى و ناھونەرى لىك

جىياپكاتەھە ۋ كارى باش و خراب

لىك جىيادەمكاتەھە ۋ (ك: نقاد و نقدة)

ۋ (النَّقْدُ) لەبوارى كېرەن و فرۇشتەن دا

فرۇشتەن و كېرەن بەپارەى ھازىر،

(واتە: پېچەھوانەى قەرز) ۋ ھەروا

دەمگوتىرى: (دەرم نقذ) دېرھەمى

زىوى ئەھەل و واتە: تەزويىر نىيە ۋ

ھەروا ناوە بۇ پارەى سەكە لىدراو چ

زېرېن چ زىو بى ۋ پان ھەم

پارمىەكى تەركەلەبازپادا مامەلەى

بى بىرى ۋ ھەروا ناوە بۇ ھەنىك

قەسەى باش و خرابى بى لىك

جىيادەمكىتەھە.

النَّقدُ: مەرفۇسى كەم نەمودو گەشە

نەكردوو.

النَّقدُ: جۆرە دەرھەتتە گولتەكى زەردى

ھەيە لەسارا دەروئ ۋ جۆرە مەپتەكە

قەبارە بىچوك ۋ پان پەگەزىكە

لەنازەلى مەپ ھاج بىچوك دەم و لىبۇز

ناشېرىن لە ولاتى بەھەرمەن ھەيە

بەخىيودەمكىرى، تەكەكەى پېنى

دەمگوتىرى: (نَقْدَة) ۋ (ك: نقاد و نقادة)

ۋ ھەروا ناوە بۇ مەرفۇسى خويىرى و

ھەتەيەمچە.

النَّقدُ: بېروانە مادەى (الكرويا).

النَّقادُ: ئەھەل كەسەى پارەى تەزويىر و

ئەھەل لىك جىيادەمكاتەھە ۋ شوانى

ئەھەل جۆرە مەپەى كەپىنى دەمگوتىرى:

(النَّقدُ) لەولاتى بەھەرمەن

بەخىيودەمكىرى ۋ پان خاومنى ئەھەل

جۆرە مەپەيە.

نَقْدٌ نَقْدًا: پەزگارى بىو خەلست ۋ

دەمگوتىرى: (أَنقذته فنقذ).

أَنقَذَ: پەزگارى كەرد، قوتارى كەرد،

دەمگوتىرى: (أَنقذته من الشر) و

(أَنقذت الشيء منه).

نَقَذَ: بەمانا (أَنقذه) دى.

تَنَقَذَ: بەمانا (أَلْقَذَ) دى.

تَنَقَذَ مِنْهُ الْحَدِيثُ: قەسەمكى ئى دەمھىنا ۋ

قەسەمكى ئى وەرگەرت.

إِسْتَنَقَذَ: بەمانا (أَلْقَذَ) دى.

الْأَنقَذُ: قالدۇچە.

النَّقدُ: سەلامەتى پەزگار بىوون ۋ

دەمگوتىرى: (نَقْدًا لَكَ) سەلامەتى بى

وھى بۇتۇبى ھەمىشە لەخۇشى دا

بى.

النَّقدُ: پەزگار كراو، ئەھەل لەدەستى

بەكەكى تە پەزگارى دەكەى ۋ

دەمگوتىرى: (مَالَهُ شَقْدٌ وَلَا نَقْدٌ) واتە

ھېچى نىيە.

كَيْشَا ه دِگوترئ: (نَقَرَ رَأْسَهُ بِأَصْبَعِهِ)
به په پنجه‌ی له سهری خو‌ی دا ه (نَقَرَ
الدَّفَّ) دمه‌که‌ی ژمنی ه (نَقَرَ الْعُودَ)
عودمه‌کی ئی دا.

نَقَرَ السَّهْمُ الْهَدَفَ: تیرمه‌که له نیشانی دا.
نَقَرَ الطَّائِرُ الْحَبَّ: بالنده‌که دهنکه
دانه وئله‌کانی چینه‌هوه.
نَقَرَ شَيْئاً مِنَ الطَّعَامِ: به په پنجه همدئ له
خواردنه‌که‌ی هه لگرت.

نَقَرَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی به نامیری هه لکولین
هه لکولی.

نَقَرَ النَّقَارُ الْحَشْبَةَ: نه‌قارمه‌که
ته‌خته دارمه‌کی کونجکونج کرد.

نَقَرَ الْحَيْلُ الْأَرْضَ: نه‌سپه‌که به سمه‌کانی
زمویه‌که‌ی قولکه قولکه کرد.

نَقَرَ فُلَاناً: په‌خنه‌ی له‌فلان گرت.
نَقَرَ فُلَاناً نَقْرًا: فلانکس هم‌زار کهوت.

نَقَرَتِ الشَّاةُ: مهرمه‌که تووشی نه‌خوشی
ته‌به‌فه‌و سم داوهم‌شان بوو.

نَقَرَ عَلَيْهِ: په‌ی ئی هه‌ئسا ه (فَهَرَ نَقَرَ
وَنَقْرَةً).

أَنْقَرَ عَنْهُ: وازی ئی هی‌نا ه دِگوترئ:
(ضَرَبَهُ فَمَا أَنْقَرَ عَنْهُ حَتَّى قَتَلَهُ) لئی

داو وازی ئی نه‌هی‌نا هه‌تا کوشتی.
نَاقِرَةٌ مَنَاقِرَةٌ وَنَقَارًا: کی‌شه‌ی له‌گه‌ل دا
نایه‌وه‌و به‌رپه‌رجی قسه‌که‌ی
دایه‌وه.

النَّقِيدُ: نه‌وه‌ی له‌ده‌ستی دوژمن پزگار
دمگړئ ه (ك: نَقَانْد).

النَّقِيدَةُ: به‌مانا (التَّقِيذُ) دئ ه دِگوترئ:
(هُوَ نَقِيدَةُ بَرَس) نه‌و پزگار بووی
به‌لاو کارمه‌ساته ه هم‌روا ناوه یو زړئ
له‌م پومه‌و که زړئ جه‌سته‌ی مرو‌ف
دمپاریزئ له‌زم‌بری شم‌شپړو شتی وا
ه (ك: نَقَانْد).

نَقَرَ عَنِ الْأَمْرِ نَقْرًا: له‌سته‌که‌ی کو‌ئیه‌وه.

نَقَرَ فِي الْحَجَرِ: له‌سهر به‌ردمه‌کی نووسی.

نَقَرَ فِي صَلَاتِهِ: په‌له‌ی کرد له‌نه‌نجامدانی

نو‌یزمه‌که‌ی داو خپ‌را خپ‌راو

سهرسهرمکی نو‌یژی کرد ه له‌حه‌دیس

دا هاتووه: که پی‌غه‌م‌بهر (د.خ) (نه‌ی

عَنْ نَقْرَةِ الْغَرَابِ) نه‌ی کردووه له

نه‌نجامدانی نو‌یژ به‌شیوه‌ی په‌له‌په‌ل و

چونه‌پوکوع و س‌جود و ه‌ک دهن‌دوک

له‌زم‌وی دانی قه‌له‌په‌شه.

نَقَرَ بِلْسَانِهِ: به‌زوبان فیکه‌ی ئی دا.

نَقَرَ بِالْدَابَّةِ: دهن‌گی له ولا‌خه‌که کرد

بو‌ئه‌وه‌ی خپ‌را پ‌روا ه دِگوترئ: (نَقَرَ

بِفُلَانٍ) له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا ته‌نیا بانگی

فلانک‌سی کرد.

نَقَرَ فِي الصُّورِ: ه‌وی به‌که‌پ‌م‌نا دا کرد ه

هور‌شان دم‌ه‌رم‌وئ: ﴿فَإِذَا نَقَرَ فِي

النَّاقِرِ﴾.
نَقَرَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شته‌که‌ی به‌شته‌که

نَقَرَ الطائر في الموضع: بالندهكه

زمويهكهى تهخت و خوش كرد
بونهوى هيلكهى تيدا بكا.

نَقَرَ بِاسْمِ فلان: لهناو كومهل دا ناوى
فلانى ديارى كرد.

نَقَرَ الشئىءَ وعنه: لىى كؤليهوهو
پشكنينى بؤ كرد.

إِنْتَقَرَ الشئىءَ: شتهكهى بهيى نرخ و پوج
لهقهلهم دا ۵ دمشگوترى: (جرت

السيرل فإِنْتَقَرْتَ نَقْرًا إحتبس فيها
الماء) لافاو ههلساو زموى قولكه

قولكه كردو ئاوتيان داومستا.

إِنْتَقَرَ الشئىءَ وعنه: بهمانا (نَقَرَ) دى.

إِنْتَقَرَ الشئىءَ: شتهكهى ههلبزارد.

إِنْتَقَرَ في الدعوة الى الرليمة: بؤ
داومتهكه ههندئ خهلكى بانگ

كردو ههنديكى بانگ نهكردن.

إِنْتَقَرَ الرجلَ وبالرجل: پياومكهى تايبهت

كرد به بانگ كردن ههريهتهنها
بانگى نهوى كرد لهناو كومهله

پياومكهدا.

تَنَقَّرَ الشئىءَ: لهشتهكهى كؤليهوه.

تَنَقَّرَ على الأهل والمال: دوعاى لهخزمو
خيزان و مال و سامانى كرد.

الأنقرة: چالايى و شيوهلى سهرمدنكه
دانهويله.

المنقار: دمندوكى بالنده ۵ (ك: مناقير)

همروا ناوه بؤ ناسنيك و مكوو پاچ
وايه كهوانهپيه بهردى پئ
دمبردرينهوه ۵ ئامپريكه دارى پئ
گونگون دمكرئ.

المنقَرُ: چهگوش ۵ (ك: مناقير).

المنقَرُ: داريكه كون دمكرئ و شهرايى

تيدا دمكرئ بهسرکه ۵ بىرى ناوى

بچوك ۵ يان بىرى سهرتهسك

كهلهزموى توندو پتهودا لى بىرى ۵

(ك: مناقير).

النَّاقِرُ: تير: كهنيشانه بههنگيوى.

النَّاقِرَةُ: بهلگهى كاريگهر ۵ (ك: نواقر)

دمگوترئ: (أتخي عنه نواقر) لهو

كابرايهوه قسهيهكى ناشرينم پئ

گهيه ۵ (أخطأت نواقر فلان) بهلگهو

دهليلى فلان جبيى خويان نهگرت

ههلهپان كرد.

النَّاقور: كهړمناو شاخيكه فوى پيدا

دمكرئ و مكوو نيشانهو پيشهكى

دونيا و پيرانبون دمناسري ۵ قورشان

دمنهرومئ: ﴿إِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ﴾ ۵

(ك: نواقر).

النَّقَارَةُ: ماوهى نهومندهى بالنده

دمندوكى بهمارو كرمو شتى وادا

دمدا ۵ نهو ورده و پارچوكانهى

لهكاتى بهرد چاگكردن دا

لهبهردمكه دمنهوه، يان نهو پارچه

دارانهی له دار برینه ودا هه لدمورن
 ۵ دهگوتری: (ما ترك عندي نقارة إلا
 انتقرا) همرشتیکی به که لک هاتو
 لام بوو بردی و هیچی نه هیشتوه.
 النُقارة: پیشه‌ی بهرد چاککردن و بهرد
 بیراز کردن.

النُقَر: کوتانه‌وهو بیرازکردنی شت
 تادمگاته نه‌ندازه‌ی کونکردن ۵
 چه‌مه‌نه لی‌دان: که له‌ناکامی
 پیکیشانی قامکه گه‌وره به قامکی
 ناوه‌راست په‌یدا دمی.

النُقَر: به‌مانا (الأنقر) دی.
 النُقَر: سیفمه‌تی موشه‌به‌هه‌به ۵ ئاو یان
 بیر.

النُقَر: دهگوتری: (أعوذ بالله من الفقر
 والفقر) په‌نا ده‌گرم به‌خودا له
 ئیقلجی و مال فه‌وتان و هه‌زاری.
 النُقَری: عه‌یپ و تانه ۵ داوای تایبه‌تی ۵
 دهگوتری: (إن المولم منا لا يدعوا
 النقری) داوتمکمر له‌ئیمه داوتمی
 تایبه‌تی ناکا به‌لکوو بانگی هه‌موو
 کهس ده‌کا.

النُقَرَة: شه‌ره ده‌ندوک، دهگوتری:
 (بينهما نَقَرَة).

النُقَرَة: چالی بچوک و که‌وانه‌یی
 له‌زه‌وی و به‌ردو شاخ و شتی تر
 که‌ئاوای باران و لافاوای تێدا
 ده‌مینێته‌وه.

نُقَرَة القفا: قولکه‌به‌که له‌کوژایی دماغ
 دا ۵ قولکه‌ی چاو ۵ قولکه‌و لانه‌ی
 هیلکه کردن ۵ پارچه‌ی زێرو زه‌و
 که بتوینرێته‌وه.

النُقَرَة: دهردیکه تووشی قاجی ئازهل
 دمی.

النُقَار: که‌سیک زۆر لی‌کوژینه‌وهو
 پشکنین شه‌نجام بدا ۵ دهگوتری:
 (رجل نُقَار) پیاویکی لی‌کوژنه‌رموو
 پشکینه‌ره له کاروبارو هه‌واگری دا
 ۵ که‌سیک پیشه‌ی نه‌وه بی نه‌قاری
 به‌ردبکا یان دار کونج کونج بکا.

النُقَر: نه‌و به‌ردو داره‌ی کونج کونج
 ده‌گری ۵ قه‌ده دار که گرن گرن
 ده‌گری و وکوو پلی‌کانه په‌یدا
 سه‌رده‌که‌ون بۆ به‌زایی و سه‌ربان ۵
 قه‌ده داریکه کاسه‌ی ئی دروست
 ده‌گری و سرکه‌ی خورمای تێدا
 دروست ده‌گری ۵ چالایی و شیوه‌ی
 سه‌ر دانه‌ویله ۵ شتی په‌رو پوچ و
 که‌م نرخ، قورشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا
 يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ ۵ هه‌زارو ئاتاج ۵
 توێکی دانه‌ویله.

النُقَرَة: که‌شتی بچوک.

نُقَرَة في المكان: زۆر له‌شوینه‌که مایه‌وه.
 النُقَرَة: دهگوتری: (مالك مُنْقَرِدًا) نه‌تو
 مانه‌موت نیه، هۆکاری مانه‌موت
 نیه.

النَّفَرِسُ: نهخوشییهکی بهنازاره
بهزوری لهجومزگی حاج و قامی
حاج دا پهیدا دمبی ۵ پیتی
دمگوتری: (داء الملوك) دمردده پاشا ۵
فهوتان و تیداچوون ۵ بهلای گهوره
۵ (ك: نقارس).

النَّفَرِسُ: چاوساغ و پی نیشاندیری
شارمزاو زیرهك ۵ پزیشکی شارمزاو
زیرهك ۵ شتیكه و هكوو گول نافرمت
لهسمری خوئی شهتهکی دهدا ۵ (ك:
نقاریس).

نَقَرَشَ الشَّيْءُ: شتهکهکی پنی ۵
پازاندیهوه ۵ لهقانیدی ۵ لیی
کۆلیهوه.

النَّفَرَسَةُ: ههستی کهم ۵
زهخرمهکردن و جوانکردن.

نَقَرُ الطَّيْرِ وَغَيْرِهِ فِي عَنَوِهِ نَقْرًا وَنَقْرَانًا:
ناسکهکه خوئی بهرز کردموو بازی دا.

انْقَرَّ فُلَانٌ: فلانکهس شتی خرابی
هه لگرتو کردی بهمالی خوئی ۵
بهردموام بوو لهسمر خواردنهومی
ئاوی صاف ۵ ناژهلهکانی
نهخوششیان تیکههوتو
منداربوونهوه.

انْقَرَّ مَنَ الشَّيْءِ: وازی له شتهکه هینا،
تهرکی کرد.

انْقَرَّ عَنُوهُ: دوژمنهکهکی بهخیرایی

کوشت.

نَقَرُهُ: بازی پی داو ههلی پهراوند،
پهقصانیدی ۵ دمگوتری: (نَقَرَتِ الْمَرْأَةُ
صَبِيحَهَا) نافرتهکه مندالهکهکی
ههلهپهراوند.

انْتَقَرَتِ الْمَاشِيَةُ: ناژهلهکان نهخوششیان
تیکههوت.

انْتَقَرَّ لِفُلَانٍ مَالُهُ: مالی خرابو پی
کهلکی بو ههلهباردو پی دا.

الْمُنْقَرُ: توشبوو به نهخوشی (نوقاز)
جوژه دمردیکه توشی ناژهله دمبی.

النَّاقِرُ: دمگوتری: (عطاء ناقِر)
بهخشیشی خرابو پی نرخ ۵ (ذو

ناقِر) خاوونی مالی خراب.

النَّاقِرَةُ: بهکیک لهقاچهکانی ناژهله ۵
(ك: نواقز).

النَّقاز: دمردیکه توشی ناژهله دمبی و
منداری دهکاتهوه.

النَّقَرُ: شتی خرابو پی کهلک، پیای
خوپیرو ههتیومچه ۵ دمگوتری:

(أعطاه من نقز المال) مالی خرابی
پیدا ۵ نازناو و لهقهپ.

النَّقَرُ: ناوی صافو بیگهرد.

النَّقَرُ: ناوی صافو بیگهرد ۵ بیر.

النَّقَرُ: بیر.

النَّقاز: چۆلهکه ۵ پان چۆلهکهکی بچوک
۵ (ك: نقاقین).

- نَفْسُ النَّاوِسُ نَفْسًا: زنگه که لیی دا،
دمنگی هات.
- نَفْسُ فُلان: فُلانکس زهنگی لی دا ه
دمگوتری: (نَفْسُ بالناوس).
- نَفْسُ الشَّرَابُ: شمرابه که مزر بوو.
نَفْسُ بَيْنَ الْقَوْمِ: فیتنه و ناشوبی له نیو
خه لکه که دا نایه وه.
- نَفْسُ فُلانًا: په خنه ی له فُلانکس گرتو
تانه و ته شمری لی دا.
- تَنَاقَسَهُ: په خنه یان له یه کتر گرت ه
دمگوتری: (بَيْنَهُمَا مَنَافَسَةٌ وَمَنَاقِسَةٌ).
- نَفْسُ فُلانًا: بُو زیدمرویی له مانای
(نَفْسُ) دی.
- نَفْسُ الْقَوْمِ بِنَاوِسِهِ: به زمنگ و
شاورمکه ی بانگی خه لگی کرد.
- نَفْسُ الدَّوَاةِ: نوچه که ی خسته ناو
شوشه مهرمکه به که بُوئه وه ی پی
بنوسی.
- النَّاوِسُ: زمنگیکه بُوئه وه گاتی
نویژکردنیان هاتوو ه (ك):
نواقیس).
- النَّفَاسَةُ: عهیب و گالته پیگردن.
النَّفْسُ: جوړیکه له زمنگ و زمنگوله.
النَّفْسُ: مهرمکه ب که شتی پی
دمنووسری ه (ك: أَنْفَسُ، أَنْفَاس).
- النَّفِيسُ: دمگوتری: (رَجُلٌ نَفِيسٌ)
بیاویکه په خنه له خه ک دمری.
- نَفْسُ الشَّيْءِ نَفْسًا: له شته که ی کوئی ه وه
به دوایدا جوو دمری هیئا ه دمگوتری:
(نَفْسُ الشَّرْكَةِ بِالنَّفَاسِ) چقه لکه ی
به موکیش دمره یئا.
- نَفْسُ الْحَقِّ مِنْ فُلان: مافه که ی له فُلان
وهرگرت ه وه.
- نَفْسُ الشَّعْرِ: مووکانی هه لکه ندن.
نَفْسُ مَرِيضٍ الْغَنَمِ: کوژو گه وه و ناغهل
مهرو بزنهکانی مائی، خاوین کرد ه وه ه
له حه دیس دا هاتوو ه: (اِسْتَوْصَا بِالْمَعْزِ
خَيْرًا فَانْهَ مَالٌ رَقِيقٌ وَأَنْقَشُوا لَهُ عَطَنَ).
- نَفْسُ الشَّيْءِ: شته که ی په نکاو په نگ کردو
رازاندیه وه.
- نَفْسُ الرَّحَى: به رداشی ناشه که ی بیراز
کرد بُوئه وه ی زیر بی و باش
دانه و پله که بهاری و وردی بکا.
- نَفْسُ الْعِثْقِ: هی شوه خورماکه ی چقل
هاژن کرد بُوئه وه ی زوو شیرین بی و
بکا.
- نَفْسُ الْعِثْقِ: هی شوه خورماکه خال خال
بوو نیشانه ی گه یشتوی لی دیاری دا ه
(فهر منقوش).
- أَنْفَسُ: به ردموام بوو له سمر خواردنی
خورمای وشکه لی ته پرکراو ه
به دوا داچونی بُو قهرز دارمکه ی
نه نجام دا.
- نَاقِشَةٌ مَنَاقِشَةً وَنَقَاشًا: له حیسابه که ی

کۆلپهوه ۵ دمگوترئ: (ناقشه في

الحساب) له حيسابه كهدا

ليكۆلپينه وهى له گهڤ کرد.

ناقش المسألة: مهسه له كهى له گهڤ دا

باس کرد.

نَقْشَه: به چهن رهنگيک رهنگى کردو

رازانديپهوه.

إِنْتَقَشَ فُلَانٌ فِي قَصَّة: داواى له

نه خشكه رهنكه کرد كه له سهر نقيمى

نهنگوستيله كهى نه خشى بۆ دروست

بكا.

إِنْتَقَشَ الشَّيْءُ: شته كهى دهرهينا ۵

شته كهى هه ئيزارد.

إِنْتَقَشَ مِنْهُ جَمِيعُ حَقِّهِ: هه موو مافى

خوى ئى ستاند.

الْمُنْقَاشُ: ناميرى نه خشه كردن (ك:

مناقش) ۵ دمگوترئ: (استخرجت منه

حقي بالمناقش) زۆر به گرهرگو

ناخۆشى مافى خۆم ئى ستاند.

المنقوشة: برين كه ئيسقانه وردهى ئى

دهر بيندرئ.

الْمُنْقَاشَةُ: پيشهى نه خشه گارى.

الْمُنْقَشُ: شوپنكهو شوپندهست ۵

دمگوترئ: (ذهب الرماد حتى مانرى

له نقشاً) گلو خۆله كه رۆيى و نه ما

شوپينه وارى نابيين ۵ خورماى

وشكه و ميووى ته پرگراو.

الْمُنْقَاشُ: كه سيك پيشهى نه خشكارى

بئ.

الْمُنْقِيشُ: هاوشان و هاو وپنه ۵

دمگوترئ: (هذا نقيش هذا) نه وه

هاوشانى نه وه ۵ دمشگوترئ: (ماله

ضد ولا نقيش).

نَقَصَ الشَّيْءُ نَقْصاً وَنَقْصَاناً: شته كه كه م

بوو، بئ هيز بوو، لاوازو زه بون بوو ۵

دمگوترئ: (نَقَصَ عقله أو دينه) عه قلى

لاواز بوو، نايينى كز بوو.

نَقَصَ فُلَاناً حَقَّهُ: مافى فلانى ژيهر ليودا ۵

حه قى كه م كردموه.

نَقَصَ فُلَاناً نَقِصَةً: تانهو ته شهرى له فلان

دا.

نَقَصَ الشَّيْءُ فُلَاناً: شته كه پنيويستى

به فلان بوو.

أَنْقَصَ الشَّيْءُ: شته كهى كه م كردموه.

نَقَصَ الشَّيْءُ: بۆ زنده رۆيى له ماناي

(نَقَصَهُ) دئ.

إِنْتَقَصَ الشَّيْءُ: به مانا (نَقَصَ) دئ.

إِنْتَقَصَ الْحَقُّ: حه قى شاردموه، مافى

پيشيل کرد.

إِنْتَقَصَ الثَّمَنُ: نرخه كهى دابه زاند.

تناقص الشيء: شته كه ورده ورده كه م

بۆوه.

تَنْقَصَ الشَّيْءُ: كه م كه م شته كهى ئى

ومرگرت.

تَنْقَصَ فَلَانًا: همیبی لهفلان گرت.

إِسْتَنْقَصَ الشَّيْئُ: شتهکه‌ی به‌که‌م

لهقه‌لهم دا ه که‌مو کوپی پال دا.

إِسْتَنْقَصَ الشَّمَنُ: داوای که‌مکردنه‌و‌ی

نرخه‌که‌ی کرد.

الْمُنْقَصَةُ: که‌مو کوپی ه (ك: مَنَاقِص).

النَّقْصُ: لاوازو کز دمگوتری: (أصابه

نقص في عقله أو دينه) کزی و لاوازی

لهمه‌قلی دا یان له‌نایینی دا تووشی

بوو ه له‌بواری زانیاری (عروزی) دا

قرتانندی پیتی حموته‌می (مفاعلتن)

له‌به‌حری (الوافر) دا، دمبیته

(مفاعلت) دوایی دمگورئ بو

سهرکی‌شی (مفاعیل)، تمنها

له‌حه‌شودا دمبی.

التَّنْصَانُ: نه‌ندازه‌ی که‌می شته

که‌مبوومه‌که.

النَّيْصَةُ: که‌مو کوپی ه

سهرزمنشتکردنی خه‌لک، تانه‌و

ته‌شهر لی‌دانیان ه پدوشتی

ناشیرین و ناکارو پدفتاری به‌د ه (ك:

نقائص).

نَقَضَ الشَّيْئُ نَقْضًا: شته‌که‌ی

هه‌لومه‌شاندموه.

نَقَضَ الْبِنَاءُ: خانومه‌که‌ی هه‌لومه‌شاندموه.

نَقَضَ الْحَبْلُ أَوْ الْقَرْزُ: حه‌بله‌که‌ی

هه‌لومه‌شاندموه کردیه‌وه ه په‌سه‌که‌ی

کردموه به‌خوری.

نَقَضَ الْيَمِينُ أَوْ الْعَهْدُ: سوینده‌که‌ی خو‌ی

خست، په‌یمان‌ه‌که‌ی هه‌لومه‌شاندموه.

نَقَضَ مَا أُبْرِمَهُ فَلَانُ: نه‌و‌ی فلان برپاری

دابوو برپیه‌وه نه‌و پوچی کردموه.

نَقَضَ وَتَرَهُ: توله‌ی خو‌ی ساندموه.

نَقَضَتِ الْكِنَاةُ وَجْهَ الْأَرْضِ: قاجکه‌که

زه‌وی در‌ی و هاته‌دمر، سه‌ری

دمره‌ینا.

أَنْقَضَ الثُّبَاتُ: رومه‌که‌که سه‌ری دمره‌ینا،

زه‌وی شق کرد.

أَنْقَضَتِ الْأَرْضُ: زه‌ویه‌که‌که رومه‌کی

دمرکه‌موت.

أَنْقَضَتِ الْإِصْبَعُ: په‌نجه‌کان دمنگیان

لی‌وه هات له‌کاتی جه‌قه‌نه پی لی‌دان

دا ه دمگوتری: (انقضت الدجاجة عند

البيض) مریشه‌که‌که له‌کاتی هی‌لکه

کردنی دا گارمگاری کرد.

أَنْقَضَ الْكِنَاةُ وَغُورَهَا: قاجکه‌که‌ی

له‌زه‌وی دمره‌ینا.

أَنْقَضَ الْعَنْزُ: بانگی بزنه‌که‌ی کرد.

أَنْقَضَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی والی کرد دمنگی

لی‌وه بی ه دمگوتری: (أَلْقَضَ أَصَابَهُ)

به‌په‌نجه‌کانی جه‌قه‌نه‌ی لی دا.

أَنْقَضَ الْحِمْلُ الظَّهْرُ: کوله‌که (بارمه‌که)

پشتی جه‌ماند، ماندوی کرد ه

قورنان دمقرموی: ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ

وَزَرَكَ، الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ (نَاقِضٌ
 فِي قَوْلِهِ مَنَاقِضَةٌ وَمَنَاقِضٌ) فَسَهَكُمَا
 بِهَجْوَكَ كَرْدَ بِيَجَهَوَانَهِي مَانَاكُمَا
 بِي ۝ فَسَهَكُمَا كُورِي ۝ بِيَجَهَوَانَهِي
 فَسَهِي خَوِي نَاخَاوَتَنِي كَرْدَ.

نَاقِضُ الشَّاعِرِ الشَّاعِرِ: شَاعِرِ مَكِه رَهْدِي
 چَامَهِي شَاعِرِ مَكِه تَرِي دَايَهَوَه
 مَانَاي چَامَهِي شَاعِرِ مَكِه بِيَجَهَوَانَه
 كَرْدَمُوَه ۝ (ك: نَقَائِضُ) ۝ نَمُونَهِي نَهَم
 جَوْرَه لَه شِعِيرِي عَهْرَمَبِي زَوْرَه بُو
 نَمُوونَه نَهْمَانِيزِي فَهْرَمَزْدَه قَو
 جَهْرِير كِه دُوو شَاعِيرِي سَهْرْدَمِي
 نَهْمَهَوِيَه كَانَن، هَمَرْچِي فَهْرَمَزْدَه قِ
 مَهْدَحِي خَوِي وَ بَنَهْمَالَه كَهْمَانِي
 كَرْدَمُوَه جَهْرِير هَلِي وَ مَشَانْدُوْتَهَوَه
 لَهْمَهْدَمَبِي كُورِدِيدَا نَهَم جَوْرَه
 نَهْدَمَبِه كَهْمَه يَان نِيَه، جَكِه لَهَو
 دُوو فَهْصِيدَمِيَهِي نَالُو وَ حَهْرِيَق
 (نِيلَا كَج) وَ (نِيلَا كُور) كَهْرَمَنَكِه
 نَهْمَانِيَش بَجَنَه نَهَو بَوَارَمُوَه.

نَقَضَ النَّبَاتُ: بِهْمَانَا (أَنْقَضَ) دِي.
 نَقَضَ النَّبَاتِ الْأَرْضُ: رُومَكِه كِه زَمُوِي
 شَهَق كَرْدُو سَهْرِي دَهْرَهِيْنَا.

إِنْقَضَ الشَّيْءُ: شَتَه كِه دَوَاي پَتَهَوِيوُونِي
 هَهْلُوَه شَايَهَوَه ۝ دَهْگُوتَرِي: (إِنْقَضَ
 الْبِنَاءُ) وَ (إِنْقَضَ الْحَبْلُ) وَ (إِنْقَضَ
 الرُّضْوُ).

إِنْقَضَ الْقَوْمُ عَلَى السُّلْطَانِ: خَه لَكِه كِه

لَهْمَهْرَمَانِي پَاشَا دَهْرَجُوُونُو
 فَهْرَمَانِرِ مَوَايِيَه كِه يَان رَهْتَكَرْدَمُوَه.
 تَنَاقُضُ الشَّيْءِ: بِهْمَانَا (إِنْقَضَ) دِي.
 تَنَاقُضُ الْقَوْلَانِ: دُوو فَسَهَكِه دُز بَهْيَه كِ
 بُوُون، بِيَجَهَوَانَهِي يَه كُتَر بُوُون.

تَنَاقُضُ الشَّاعِرَانِ: هَمَرْيَه كِه لَه دُوو
 شَاعِرِ مَكِه چَامَهْيَه كِي كُوت، چَامَهِي
 شَاعِرِ مَكِه تَرِي هَهْلُوَه مَشَانْدَمُوَه.

تَنْقُضُ الْغَبْلُ: حَهْبَلَه كِه كُرِي وَ
 بَادَرَاوِيَه كِه شِي كَرَايَهَوَه.

تَنْقَضَتِ الْأَرْضُ مِنَ النَّبَاتِ: زَمُوِي
 بَهْرُوك فَهْلُشَايَهَوَه.

تَنْقَضَتِ الشَّيْءُ: شَتَه كِه دَمَنَكِي نِي هَات ۝
 دَهْگُوتَرِي: (تَنْقَضَتِ عِظَامُه)

نَيْسَقَانَه كَانِي تَهْمَه تَهْمَيَان هَات.

التَّنَاقُضُ: دَهْگُوتَرِي: (فِي كَلَامِه تَنَاقُضُ)

فَسَه كَانِي هَه نَدِيَكِيَان هَه نَدِيَكِيَان
 هَه لَدَمُوَه شِيْنَنَهَوَه ۝ لَه بَوَارِي زَانِيَارِي
 مَهْمَنَتِيَق دَا نِيَسَبَهْت وَ پَهْيَهْمَنَدِي
 نِيَوَان دُوو شَتَه دُزْبَهْيَه كِه كَهْيَه.

الْمُتَنَاقِضَانِ: لَه زَارَاوَدِي زَانِيَارِي مَهْمَنَتِيَق

دَا بَهْدُوو شَت دَهْگُوتَرِي بَهْيَه كِه وَه
 نَهْبَن وَ كُونَه بَنَهَوَه، نَه شَكُونَجِي

هِي چِيَان نَهْبَن ۝ وَ دَهْگُو (سَبِي وَ

نَاسَبِي) نَاگُونَجِي شَتِيَك هَهْبَن

(سَبِي وَ نَاسَبِي) يَش بِي ۝ هَه رَهْمُوكُوو

نَاگُونَجِي شَتِيَك هَهْبَن نَه سَبِي بِي نَه

نَاسَبِي بِي ۝ نَاگُونَجِي شَتِيَك هَهْبَن

(پاستو نارپاست) بئ یان نه پاست

بئ نه نارپاست بئ.

النَّقَاضَةُ: نه وهی له شته که

هه لومشاومته وهی لی جیابوته وه.

النَّقَاضَةُ: پیشه ی هه لومشاننده وه و شی

کردنه وهی لیک کردنه وهی شت.

النَّقْضُ: (نقض الحکم) هه لومشاننده وهی

برپاری دادگا نه گهر له سمر بنه مای

هه له دامه زرابوو، یان هه ندئ

له بنه ماکانی تیکه له به هه له بو بوو،

هه لومشاننده وهی حوکم واده بئ

رودمکاته حوکمی مه دهنی واده بئ

رودمکاته حوکمی جینانی.

مَحْكَمَةُ النِّقْضِ: دادگای بالای ولاته و

برپارمه کانی جیبه جئ دمکرین و پمت

ناکرینه وه.

النَّقْضُ: نهو شته ی هه لومشاوه

دمگوترئ: (أَصْلِحْ نِقْضَ بَنَاتِكَ)

هه لومشاوه ی بینایه که ت چاک

بکمره وه هه مروا وشه ی (النَّقْض)

ناوه بو ولاغیک که به هو ی

پویشتنی زورمه کزو لاواز بوو بئ

همنگوین که ماده ی سوسی تیکه له

بکری و ههنگی پئ سواخ برئ

بوئه وهی ههنگه کان شانیه تیدا

رابه ستن و همنگوینی تییکه نه (ک:

انقاض و نقوض).

النَّقْضُ: بهت کهشی بکریته وهی دواپی

برپرسیته وه.

النَّقِیضُ: پیچه وانه و دژ هه دمگوترئ:

(فَلَان نَقِیضُكَ، وَهَذَا الْقَوْلُ نَقِیضُ

ذَاكَ).

نَقِیضُ الدَّعْوَى: له بواری هه لسه فهدا

بریتیه له وهی هه زییه که دژ

دواپی که دیاری کرا و تایبته

بووستئ هه مروا وشه ی (نقیض) ناوه

بو دهنک هه دمگوترئ: (نقیض

الفراریج) دهنکو جریوهی

هه روجه کان هه (نقیض الأصابع) تهقه و

خرمه و قرمه ی په نهجه تهقاندن.

النَّقِیضَانُ: له زاراوه ی مهنتیق دا

دووشتی دژ بهیه که و پیچه وانه ی

یه کتر.

النَّقِیضَةُ: له بواری هه لسه فهدا دژ

وهستان و پیچه وانه و نهگونجانی

یاساکان له کاتی جیبه جئ کردنیان

دا هه هیله سوفی به ناویانگ (کانت)

دهلئ: (النقیضة) بریتیه له دژایه تی

قانونه هه قلیه کان بو یه کتری و

پیکه وه نهگونجانیان هه مروا ناوه

بو پیکایه که به ناو کیودا برپا هه

له بواری شیعر دا چامه شیعریکه

شاعیره که چامه ی شاعیریکی تری

پئ هه لومشینیتته وه و مگوو چامه دژ

بهیه که کانی هه مرزدوق و جهریر هه

(ك: نقاض).

الحروف) خالی خسته سهر پيتهكان
واته: شتهكهی رپون كردهوه.

النُّقْطَةُ مِنَ الشَّيْءِ: پارچه‌یه‌کی بجوک

له‌شتهكه ۵ دهگوتري: (اعطاه نقطة

من غسل) پارچه‌یه‌کی بجوکی

له‌هه‌نگوين دایه ۵ (له نقطة من نخل)

پارچه‌خورمایه‌کی هه‌یه ۵ هه‌روا

(النُّقْطَةُ) ناوه بو نهو دیارییه‌ی

پیشکەش دمکری به بوك يان به‌زاوا

۵ يان به‌هه‌ردووکیان ۵ کارو باسو

روداو ۵ دهگوتري: (لم يختلف الخطيبان

في نقطة) دوو خه‌تیه‌که بوكو

زاواکه هیج را جیایی یه‌کیان

له‌ناودا نه‌ه‌وو ۵ له‌ه‌واری

نه‌ندازیاری دا به‌شتیک دهگوتري

دریژی و پانی نه‌بی.

النُّقْطِيَّةُ: به‌مانا (البرقشية) دی و پنبازو

زاراومیه‌کی فه‌ننی ره‌سم گرتنهو

ته‌عبیر دانه‌وه‌یه به‌چهند خالیک

که ده‌خړینه سهر روه‌ری سپی.

نَقَعَ فُلَانٌ نَقْعاً: فلانکەس نه‌قیعه‌ی

دروست کرد؛ واته: شیری خالصی سارد

کرد.

نَقَعَ السَّلَفُ وَغَرَهُ نَقْعاً وَنَقْعاً: سه‌فه‌که

ناو دلۆپ دلۆپ لیی هاته خوار ناوی ئی

چۆرا.

نَقَعَ الْمَانِعُ فِي مُسْتَقَرِّهِ: ناوه‌که يان

نَقَطَ الحرف و عليه نُقْطاً: خالیک يان

زیاتری له‌سهر پيته‌که دانا بو

ناسینه‌وهو لیک جیا‌کردنه‌وه‌ی.

نَقَطَ الْكِتَابَ: کتیبه‌که‌ی خالدار کردو

بزویی خسته سهر وشه‌کانی.

نَقَطَ الحروف: بو زینده‌رویی له‌مانای

(نقط) دی.

نقط الشَّيْءِ بالمداد و غيره: مهرکه‌بو

شتی وای له‌شته‌که هه‌ل‌سو ۵

دهگوتري: (نقطت المرأة خدما)

ناهرمه‌که روه‌ساری خو‌ی خالخال

کردو خو‌ی پارازنده‌وه.

نَقَطَ فُلَانٌ بِكَلَامٍ: قسه‌ی ناشیرینی

به‌فلانکەس گوتو نه‌زیه‌تی دا.

نَقَطَ العروس و غيرها: دیارییه‌کی دا به

بوکه‌که له‌کاتی گواستنه‌وه‌ی دا.

تَنَقَّطَتِ الْأَرْضُ: زه‌وی به‌له‌به‌له‌ له‌وه‌ری

تیدابوو.

تَنَقَّطَ الْحَبَرُ: هه‌واله‌که‌ی ورده ورده

وه‌رگرت.

النُّقْطَةُ: خالیکي که‌وانه‌یی و زور بجوکه

له‌سهر روه‌ریکی ته‌خت ۵ له‌ه‌واری

خه‌تی شیوه‌ه‌رمبی دا نیشانه‌یه‌کی

خری بجوک ده‌خړته سهر پیتی

خالدار يان ژیره‌وه‌ی بو

جیا‌کردنه‌وه‌ی له‌پیتی تر ۵

ده‌شگوتري: (وَضَعَ النُّقْطَ عَلَى

أَنْقَعَ الشَّرَابُ فَلَانًا: شمرایه که
فلانکسی تیراو کرد.

أَنْقَعَ الْجَزْرُ: حوشرمکه‌ی سهر پری.

أَنْقَعَ الصَّارِخُ صَوْتَهُ: هوارکهرمکه دمنگی
هه‌لیری و به‌ردموام بوو له‌سمر
هوارکردنه‌کهی.

إِنْتَقَعَ الشَّيْئُ: شته‌که به‌هوی زور
مانه‌هوی له‌شوینتی خوی توابه‌وه،
خاوبووه لیك بلاو بووه و پزی گورا،
گورا.

إِسْتَنْقَعَ فُلَانٌ فِي النِّهْرِ: فلانکس
له‌روبارمکه‌دا مایه‌وه خوی فینک
کردموه.

الْأَنْقَرَةُ: شوینیک ناوی بویو و تییدا
کوبیتته‌وه.

الْمُسْتَنْقِعُ: زلکاو، گمراو، شوینیک ناوی
تیدابی و زور بمینیتته‌وه و جیگایه‌ک
زلکاو بی و خوی تیدا فینک
بکاته‌وه.

الْمُنْقَعُ: به‌مانا (الْمُسْتَنْقِعُ) دئ و دمربا،
ناودیری و (ک: مناقع).

الْمُنْقَعُ: برمه‌یه‌کی بجوکه شیرو
خورمای دمخربته‌ ناو بو شه‌وی
بکربته‌ بزئو بو منداال و (ک:
مناقع).

الْمُنْقَعَةُ: هاپو سوینهو ته‌شتو شتی و
که ناوی تیدمکری و شتی تری تییدا
ته‌ردمکری.

شله‌مه‌نییه‌که له‌شوینتی خوی راوه‌ستاو
زور مایه‌وه و دمگوتری: (نَقَعَ الماءُ فِي
الغدير) و (نَقَعَ السُّمُّ فِي أَنْيَابِ الْحَيَّةِ).

نَقَعَ الظَّمَانُ مِنَ الْمَاءِ: تینوه‌که به‌ناو
تینواپه‌تی خوی شکاند دمگوتری:
(شرب حتى نَقَعَ) خواردیه‌وه تا تیراو
بوو و دمگوتری: (نَقَعَتْ بِذَلِكَ نَفْسِي)
نه‌فسم پیی داسه‌کناو نارامی هاتو
بروی ناو بیروشی هات و همروا
دمگوتری: (مَا نَقَعْتُ بِخَيْرٍ فُلَانًا)
به‌هه‌والی فلانکس دللم ناوی
نه‌خواردموه یان گرنگیم پی نه‌دا یان
پیتم پروانه کرد.

نَقَعَ الشَّيْئُ نَقْعًا: شته‌کهی له‌ناو ناودا
هیشته‌وه تا ناوی هه‌لمزی و دمگوتری:
(نَقَعَ الدَّوَاءُ) ناوی کرده ناو دمرمانه‌که
(و نَقَعَ التَّمْرُ) خورماکهی ته‌پرکرد و (و
نَقَعَ الثَّوْبُ) کراسه‌کهی خسته ناو
ناوه‌وه تاناو هه‌لمزی.

نَقَعَ لَهُ الشَّرُّ: شهرمکه‌ی له‌گهل دا درپزه
پیدا.

نَقَعَ الْجَيْبُ: په‌خهی خوی دادری.
نَقَعَ الْمَاءُ الْعَطَشَ: ناوه‌که تینواپه‌تی
تینوه‌کهی دامرکاندموه.

أَنْقَعَ الشَّيْئُ فِي الْمَاءِ: به‌مانا (نَقَعَهُ) دئ.
أَنْقَعَ اللَّبَنُ: شیرمکه‌ی سارد کردموه.
أَنْقَعَ السُّمُّ: زهرمکه‌ی کۆن کرد.

النَّاعُ: دىگوتى: (ماء نافع) ناۋىكى

سازگارو خۇشە تىنۋايەتى دەشكىن

◦ (سم نافع) ژمھرىكى كوشندەيە ◦

(دم نافع) خوينىكى گەش و تازمىە ◦

(موت نافع) مردنى بەردەوام.

النَّاعُ: قاپىكە مېۋو شتى ۋاى تىدا

دىگىرنە ناۋ ناۋ بۇ خۇشاۋ و شتى

ۋا ◦ ناۋىك مېۋو شتى ۋاى تى

بىرى.

النَّعَاءُ: زەۋى ساخو گەنەرمەۋ

دەشت و بانۋى تەخت كە شيو و

دۆلى تىدا نەبى ◦ دەشتاپىكە ناۋ

لەخۇ بىرى.

النَّعُ: ناۋى كۆبۈۋە لەجال و زىكاۋ دا ◦

(نَعُ البئر): ناۋى كۆبۈۋە لەبىرەكەدا

پېش ئەۋەى ناۋى ئى ھەلئىجى و

ناۋى ئى بخورىتەۋە ◦ پان ناۋى زىادە

كە تىدا دەمىنىتەۋە ◦ ھەروا

بەمانا (النَّعَاءُ) دى ◦ (ك: نَعَاءُ،

وَأَنع) ◦ دىگوتى: (فلان شَرَابٌ

بَأَنع) فلانكەس خاۋەن ئەزمونەۋ

شارمزاىى كارو لىزانە

لەبەرپۈمەردنى كارەكان دا.

النَّعُ: كەسىك خۇى ھەلكىشى ۋا ھى

زۇر شت ئى بىداۋ ھىچيانى نەبى،

ۋەكوۋ ئەۋەى كەسىك زۇر باسى

نازاپەتى خۇى بىكاۋ لەۋاقىعدا

ترسۇك بى.

النَّعُ: رىنگىكە بۇنىكى خۇشى تىكەن

دىگىرى ◦ دىگوتى: (صَبَغٌ ثَوْبُهُ

بَنَقْرَع) قوماشەكەى بەرپەنگى

بۇنخۇشكارو رەنگ كىرد ◦ مېۋو

كەدىگىرنە ناۋ ناۋ بۇنەۋەى بىرىتە

خۇشاۋ ◦ پان شتى ۋەكوۋ نۇك و

كەشك و خورماۋ شتى ۋا كەدىگىرنە

ناۋمەۋ بۇنەۋەى كەلگى خواردىيان

بىبى ◦ دىگوتى: (رجل نقرع أذن)

فلانكەس بەھەموۋ شتىك بىروا

دىگا، گۆى لەمستە.

النَّعُ: شىرى ساغ كەسارد بىرىتەۋە ◦

خۇشاۋ؛ شەرىتەكە لە مېۋو

دروست دىگىرى بەم جۇرە دىگىرنە

ناۋ ناۋمەۋ پاشماۋمەك ناۋەكە

شىرىن دىبى و دەخورپتەۋە ◦ بىرىك

ناۋى زۇر بى ◦ دىگوتى: (ماء

نَقِيع) و (سَمَ نَقِيع) بەمانا (ناعع) دى.

النَّعُ: شىرى ساغ كەسارد بىرىتەۋە ◦

ئەۋ ناۋەلەى بۇ مىۋان سەردەبىردى

◦ خواردىنىك دروست بىرى بۇ

كەسىك كەلەسەفەر دىگىرنەۋە ◦

خواردىنى پىۋا لەشەۋى زاۋاپەتى دا

◦ ئەۋ ناۋەلەى تالان دىگىرى پېش

دەبەشكەردن سەر بىردى ◦ ھەر لەم

رۋانگەۋمەكە دىگوتى: (الناس

نَقَاعُ الموت) خەلك كوشتى مردنن ◦

مردن سەريان دىبىرى ۋەكوۋ چۇن

ههساب نازدهلی تالانی سهردمپرئ.

نَقَفَ رَأْسَهُ نَقْفًا: لهسهری دا تا میسکی
پرژاندو میسکی هاتهدهر.

نَقَفَ الرُّمَانَةَ: ههنارهکهی قاش کرد
بوئنهومی دنکهکانی دهربینئ.

نَقَفَ الْفُرْخُ الْبَيْضَةُ: جوجهکهههیلکهکهی
شکاند بوئنهومی لئی بیهدهر.

نَقَفَ الْبَيْضَةُ: ناوی هیلکهکهی دهرهینا.

نَقَفَ الشَّرَابُ: شهرابهکهی سافو بی
غمش کرد، پالاوتی.

نَقَفَ عَنِ الشَّيْءِ: لهشتهکهی کولیهوه.

انْقَفَ الجَرَادُ: کوللهکه گهرای دانا.

انْقَفَ الجَرَادُ الرَادِي: کوللهکه گهرای له
شیو و دولهکان دا دانا.

انْقَفَ فُلَانًا الْعَظَمَ: ئیسقانهکهی دا
بهفلانکس بوئنهومی مؤخهکهی
دهربینئ.

نَاقَفَهُ مَنَاقِفَةً وَنَقَافًا: بهشمشیر لهسهری
دا.

انْتَقَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی دهرهینا.

الْانْقُوفَةُ: نهوهی لهتوانای تهشی
بهدهرمو هیچی تری لهسهر
ههئناکریو تهشی رپسهکه
کوللهکهی دا مالی.

النِّقَافُ: دهندوکی بالنده ههجوړه
میرویکی سپیهه (ك): مناقیف
(ومنَاقِف).

النَّقْفُ: شوپنیک پیویستی

بهراستکردنهووه تهخت کردن بی ه
دهگوترئ: (نحت النجار العود وترك

فيه منقفاً) دارتاشهکه دارمکهی

تاشیو شوپنیک جی هیشتووه

پیویستی بهراستکردنهوه ههیه،

باش لوسو راستی نهکردووه.

النَّقْفُ: دهگوترئ: (رجل مُنْقَفُ العظام)

پیاویکه ئیسقانی بهدهرموه.

النَّقُوفُ: دهگوترئ: (جذع منقوف)

لقهداریکه مؤرانهی لی دراوه ه

خمخورکه خواردویهتی ه (رجل

منقوف) پیاویکی کزو دالگوشته ه

یان دهمو چاو کروسک و رهنک

زمردو زمعیفه ه دهسگوترئ: (عینان

منقوفستان) دووچاون سور

ههلهگهراون.

النِّقَافُ: جونیهک و هاوشان ه دهگوترئ:

(جاء في نقاف واحد) بهیهک شیوه

هاتن.

النَّقْفُ: جوجهک لهوکاتهدا لههیلکه

سهردمردینئو دپتهدهر.

النَّقْفَةُ: دهشتاییهکه، نهرمه لانیکه

لهسهر توپه لاکو کیو.

النِّقَافُ: پهیکه رتاش ه دزیک جی

دهست بکهوئ دهری بینئ ه کهسیک

سوربی لهسهر سوالکردن و بههیج

شیومیهک تهرکی نهکا ۵ دهگوتری:

(رجل نقاف) پیاویکی زیرهک و

عاقله باش دهرانی کارمکان ریك

بخا.

النقیف: بهمانا (النقوف) دی ۵

دهگوتری: (جذع نقیف) پهله داریکه

مؤرانه خواردویهتی ۵ (ك: نُقِفَ).

نُفِتِ الدجاجة نقیقاً: مریشکهکه

گارماری کرد.

نُفِتِ ضفادع بطنه: بۆقهکانی ورگی

کهوتنه باقهباق واته: برسی بوو.

أُنُق: بووبه خاومن باقهباق و واههواق ۵

دهستی کرد به بۆقه بۆق و قهرمق.

النُّقَاقُ: بۆ زیدمرویی لهمانای (نق) دا

دی ۵ بۆق.

النُّقُوقُ: هاوارکمر ۵ دهگوتری: (ضفدع

نقورق) بۆقیکی قهرمقکهرو

همیشه دمنگی دی ۵ (ك: نقورق).

النُّقِيقُ: دمنگی بۆق.

نَقَلَ الشَّيْءَ نَقْلًا: شتهکی لهشوینیکهوه

گواستهوه بۆ شوینیکتری.

نَقَلَ الْكِتَابَ: کتیبهکی نووسیهوه.

نَقَلَ الْحَبْرَ أَوْ الْكَلَامَ: ههوالهکه یان

قسهکی لهخاومنیهوه گهیاوند.

نَقَلَ الدَّرَابَ: ناوی بنکی بیرهکی دابه

ولاخهکان.

نَقَلَ الْكِتَابَ إِلَى لَفَةِ كَذَا: کتیبهکی

ومرگپرا بۆ سهر زویانی فلان.

نَقَلَ الشَّيْءَ الْخَلْقَ: شته پزیوههکی چاک

کردموه و پینهی کرد، دهگوتری: (نَقَلَ

الشَّوْبَ وَ نَقَلَ الثَّغْلَ) کراسهکه یان

نهعلههکی پینه کردو چاکی کردموه.

نَقَلَ الْمَكَانَ: شوینهکه بهردو داری خانوه

روخاومهکی زۆر لئ مابوو.

نَقَلَ الْبَعِيرَ: حوشترمهکه توشی تهبهقهو

سم قلیشان بوو.

أَنْقَلَ الشَّيْءَ الْخَلْقَ: شته پزیو و

دراوههکی پینه کردو چاکی

کردموه.

نَاقِلُ الْفَرَسِ: نهسپهکه لهپویشتن دا

قاجی پاشموهی لهشوینی قاجی

پییشهوهی دانان ۵ نهسپهکه

لهبازدان و پاکردن دا کۆسپو

لهمپهرمکانی بهزاندن و لییان

تیپهپری.

نَاقِلُ نَدِيمِ الْقَدَحِ: پیاله شهرابهکی

دایه دهستی هاوهلههکی لیی

ومرگرتوه.

نَاقِلٌ فَلَانًا الْحَدِيثَ: ههریهک لهو دوانه

حهدیسی لهوی تریان گپرایهوه ۵

ههریهکهیان چی لاههبوو بۆنهوی

تری گپرایهوه.

نَقَلَهُ: بۆ موبالهغو زیدمرویی لهمانای

(نَقَلَهُ) دی.

إِنْتَقَلَ: لهشوینیکهوه گواستیهوه بۆ
شوینیکى تر.

تَنَاقَلَ القَوْمُ الحديث بَيْنَهُمْ: ههندیکیان
لهههندیکیان ههدهسیان گپراپیهوه.
تَنَقَّلَ مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخَرٍ: لهشوینیکهوه
گواستیهوه بۆ شوینیکى تر.

تَنَقَّلَ فُلَانٌ: فُلَانُكُم مِیوَمو
چهرمساتو فستهقو گوپزو شتى
واى خوارد.

الْمُنْقَلُ: خوف ۵ نهعلى رزبو و كُون ۵
پېبازی كورت.

الْمِنْقَلُ: خوف ۵ دهشگوتري: (فرس مِنْقَل)
ئەسپېكه خپرا خپرا قاجى
ههلدینى.

الْمُنْقَلَةُ: قوناغى سهفهه ۵ دهشگوتري:
(أَرْضٌ مُنْقَلَةٌ) زهوییهكى بهردهلان و
بهرداوییه.

الْمِنْقَلَةُ: نامیری گواستنیهوه، لهبواری
ئهنهازیاری دا بریتییه له نامیریک
بۆ ئهنهادهی سوچ و زاویه ۵ (ك):
مَنَاقِلُ).

الْمُنْقَلَةُ: برینیك ورده ئیسقانی ئی
بینهدهر ۵ تهختهى دامه و سى
رسکین و شهترنج کهپارییان لهسهر
دهگرئ.

المنقول: ئەوهى لهریگهى گپراپیهوه
بیستن زاندراب ۵ وهکوو عیلمى
لوغهوه عیلمى ههدهس و شتى وا که

بهرامبهر عیلمى مهعقول دئ.

النَّاقِلَةُ مِنَ النَّاسِ: کهسانی گهروك ۵
هۆزیک بچیته پال هۆزیکى ترو
ناوى ئەو لهخۆى بنى و ناوى هۆزى
خۆیان واز ئی بئین ۵ یهکک
لهبهلاو کارمساتهکانى پۆزگار ۵
مالى خهراج لهولاتیکهوه نهقل
بکری بۆ ولاتیکی تر ۵ (ك: نواقل).
النَّيَالُ: سهرمتری پان و كورت ۵
تاكهكهى (نَقْلَةٌ).

النَّعَالَةُ: جۆره قهرهونلهو تهختهیهکه
نهخوش و برینهدارى پى
دهگوپزینیهوه.

النُّقْلُ: پنگای كورت ۵ نهعل پان خوف
۵ (ك: انقال، ونقول) ۵ (همزة النقل)
لهزاراوهى زانستی نهخودا ئەوهیه
مانای فیعلی لازم دهگوپى بۆ فیعلی
موتعهدهى ۵ پان نهقلی مانای
فیعلی موتعهدهى بۆ مفعولیك بۆ
دوو مفعول ۵ پان فیعلی
موتعهدهى بۆ دوو مفعول بۆ سى
مفعول.

النُّقْلُ: ئەو میوَمو چهرمساتو فستهقو
گوپزو شتهیه که مروف خۆى پیه
دهخاڵینى و ورده ورده لییان دهخوا
۵ بهزۆرى ئەم جۆره (شهوچهره
خواردنه) لهشهوانى مانگی پهههزان
دا دهپى.

النَّقْلُ: ئەو دارو پەردومبە؛ كە دواى
 روخانىى بىلەن خانەو خانو
 دەمىنىتەو ۋە پەرمىر كە
 لەتىرىكەو دەگويزىتەو ۋە بۇ
 تىرىكى تر ۋە كىشەو دەمە دەمىنى
 نىوان كىشەكاران و دەنگ
 بەرزىوونەو ميان ۋە دەردىكە توشى
 سىمى حوشتر دەبى سىمى دەقەلشەن
 بەگوردى خۆمان پىنى دەلەن:
 (تەبەقە).

النَّقْلُ: دەگوتىرى: (مكان نَقْل) شوپىنىكى
 چال و چوئل و بەرزو نزمە ۋە (رجل
 نَقْل) پىاوپىكى حازر وەلامەو بۇ قەسە
 دانامىنى.
 النُّقْلَةُ: دەگوتىرى: (إمرأة نَقْلَة)
 ئافرىتىكە لەبەر پىرى كەس ئاچىتە
 داخووزى، پاشگوئى خراو.
 النُّقْلَةُ: فەتتەنە جوئى و ئاشوبگىر.
 النُّقْلَةُ: دەگوتىرى: (سمعت نَقْلَة الوادي)
 دەنگى لافاوى شىو دەكەم گوى ئى بوو.

النَّقِيلُ: ئەو بەردە وردەو زىخ و شتەبە
 سىمى و لاخ لەكاتى پۇشستىنى دا
 دەمىگويزىتەو ۋە لافاوىك لەزمىبەك
 بارانى ئى بارىبى بىتە خوار بۇ
 زمىبەك بارانى ئى نەبارىبى ۋە پىاو
 پان ئافرىتە كە گەوتبەنە دوورە و لات
 ۋە دەگوتىرى: (إمرأة نَقِيلَة) ئافرىتىكى
 دوورە و لات و غەرىبە ۋە ھەر

بەرمىبەك خىرا خىرا ھەنگا
 ھەلەننى.

النَّقِيلَة: پىنبەك دىراو و رىزوى پى
 چاك بىرىتەو ۋە و مكوو نەعل و
 خوڧو شتى وا ۋە پارچەبەكە
 لەپىستى ئادەمىزاد لەشوپىنىك
 دەمىر دىراو لەشوپىنىكى تىرى دا
 دەمىر دىندىر تەو بەزورى لەبوارى
 تەجەمىل دا پەرمو دەگىرى ۋە (ك):
 نقاتل و نقىل).

نَقَمَ مِنْهُ نَقْمًا وَنَقَمًا: سزاي دا ۋە تۆلەي ئى
 سەندەو.

نَقَمَ الشَّيْءُ: رەخەي ئى گىرتو غەبى
 پالدا ۋە دەگوتىرى: (نقمت عليه الأمر
 ونقمت منه كذا) ۋە قورئان دەفەرموى:
 ﴿هَلْ تَقْمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا﴾.

نَقِمَ الشَّيْءُ نَقْمًا: خىرا شتەكەي خوار.
 نَقَمَ الشَّيْءُ: زىدەمىر پىرى كەم لەغەب ئى
 گىرتنى لەشتەكە.

إِنْتَقَمَ مِنْهُ: تۆلەي ئى سەندەو ۋە قورئان
 دەفەرموى: ﴿فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ
 أَجْرَمُوا﴾.

النَّقَمُ: دەگوتىرى: (ضربة ضربة نَقَم)
 لىدانىكى دوژمنانەي ئى دا ھىج
 بەزمى پىدا نەھاتەو ۋە ھەروا
 وشەي (النقم) ناوہ بۇ ناوہ پىستى
 پىكا.

النَّقْمَةُ: سزاو تۆلە ۋە (ك: نَقَم).

- نَقَتَ الضُّفَدُ ونحوه: بۆقهكه قراندى.
 نَقَتَتْ عَيْنُهُ: جاوى به قولدا چوون.
 النَّقِيقُ: نىره نوعامه، شوتورموغى نىر.
 النَّقِيقُ: دارى له سىداره دان نهو دارى كه تاوانباركه ده خرىته سهرى و پاش نهوى پهتى سىداركه ده خرىته مى داركه لاده برئى و قاچى تاوانباركه ده كه ونه بۆشى.
 نَقَمَهُ مِنَ مَرَضِهِ نَقَمًا وَنَقَرَهَا: له نه خوشبیه كه چاك بۆوه به لام هيشتا ناسه وارى نه خوشبیه كه پىوه ماوه.
 نَقَمَ الْكَلَامَ وَالْحَدِيثَ: له قسه و حه ديسه كه حالى بوو (فهو نَقَمَ وَنَاقَمَ وَهِيَ نَقَمَةٌ وَنَاقِمَةٌ).
 أَنْقَمَهُ اللَّهُ: خودا شىقاي دا (خودا شارمزاى كرد (حالى كرد.
 إِنْتَقَمَ مِنَ الْمَرَضِ: به مانا (نَقَمَ) دى.
 إِنْتَقَمْتُ مِنَ الْحَدِيثِ: له حه ديسه كه حالى بووم.
 اسْتَنْقَمَ: همولى تىگه يشتنى دا.
 نَقَا الْمَخُ نَقْوًا: مؤخه كه دهره ينا.
 نَقَا الْعَظْمُ: مؤخى نىسقانى دهره ينا.
 نَقَا الشَّيْءُ نَقَاةً وَنَقَاءً: پاك بۆوه (فهو نَقِيٌّ) (ك: نَقَاءٌ وَنَقَوَاءً).
 نَقِيَ الرَّجُلُ نَقًى: پياومه گۆشتى پىوه نه ما.
 أَنْقَى الْعَظْمُ: نىسقانه كه مؤخى تىدا پهيدا بوو.
 أَنْقَى الْبُرُ: دانه وىله كه قه لهو بوو ناردى تىكهوت.
 أَنْقَى الْعَرْدُ: لقه داركه ناوى تىگه پراو تهر بوو زيايه وه.
 أَنْقَى الشَّيْءُ: شته كه گه يشته نه ندازمى پاكى و پيسى پىوه نه ما.
 أَنْقَى الشَّيْءُ: شته كه پاك كردم وه شته كه هه لىزارد.
 نَقَاءً: به مانا (انقاه) دى.
 إِنْتَقَى الْمَخُ مِنَ الْعَظْمِ: مؤخه كه له نىسقانه كه كردم وه.
 إِنْتَقَى الشَّيْءُ: شته كه هه لىزارد.
 الْأَنْقَى: دمگوترى: (رجل أنقى) پياويكه نىسقانى لولاك و دمست و بازوى بارىكن (إمرأة نقواء).
 الْمُنْقَى: نهو كه سهى دانه وىله پاك دمكاته وهو توپكل و پهل و پوشى لى دوور دمخاته وه.
 الْمُنْقِيَةُ مِنَ النُّوقِ: حوشترىك به مزى زور بى.
 النُّقَا: نىسقانىك مؤخى هه بى (نقاسقانى قول (كؤمه له لب (ك: انقواء ونقى).
 النُّقَاةُ: رومكيكه له ترشه كان پۇشاكى بى دمشوردى.

النَّقَاةُ مِنَ الشَّيْءِ: هه‌ل‌ب‌زاردمو پالفت‌ه‌ی
شت.

النَّقَاةُ مِنَ الشَّيْءِ: خراب‌و بی‌که‌ل‌ک
له‌شت ه (ک: نقایا و نقاء).

النَّقْو: همر ئیسقانیک مؤخی هه‌بی ه
ئیسقانی قَوْل ه (ک: أنقاء).

النَّقْوَةُ مِنَ الشَّيْءِ: هه‌ل‌ب‌زاردمو باشی
شت.

النَّقِي: مؤخی ئیسقان ه (ک: أنقاء).

النَّقِيَّة: وشه ه دمو‌ترئ: (ما تَقْوُهُ بِنَقِيَّة)
وشه‌یه‌کی له‌دم دمرنه‌هات.

النَّقِيَّة: خالص و پالفت‌ه ه حو‌ری و
کچوله‌ی گهردن باریک.

نَكَا القَرْحَةَ نَكْنًا: دومه‌له‌که‌ی قه‌لاشته‌وه
پیش نه‌وه‌ی بگا بویه خوینی لی‌هات و
ته‌ر‌بوو.

نَكَا فُلَانًا حَقَّةً: هه‌موو مافی‌ه‌ی فیلانکه‌سی دا.

إِنْتَكَا الحَقَّ: مافی و مرگرت.

نَكَبَتِ الرِّيحُ نَكْبًا: بایه‌که له‌ر‌پ‌رموی
ناسایی خو‌ی لای دا.

نَكَبَ عَنْهُ نَكْبًا: روی لی و مرگ‌پ‌راو لی‌ی
گۆشه‌گیر بوو ه قور‌نان دم‌فه‌رم‌وئ:
﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّاكِبُونَ﴾.

نَكَبَ بِهِ: ه‌ر‌پ‌ی دا.

نَكَبَ الْإِنْسَاء: نه‌وی له‌قاپه‌که‌دا بوو
ر‌شتی ه قاپه‌که‌ی نقوم کرده‌وه

نه‌وه‌ی تییدا بوو پ‌ژا.

نَكَبَ الْجَعْبَةَ: تیردانه‌که‌ی سه‌رم‌و ژیر
کرده‌موو چی تییدا بوو بلا‌وی کرده‌وه.

نَكَبَتِ الْمَجَارَةُ رَجُلَهُ: به‌رده‌که قاجی
به‌ریندار کرد.

نَكَبَ الدَّهْرُ فُلَانًا: ر‌ؤ‌زگار کارمساتی به‌مل
فلان دا هی‌نا.

نَكَبَ نَكَابَةً: بوو به‌جه‌مس‌ه‌رو پ‌شتیوان
بو‌گه‌ل و ه‌وزمه‌کی.

نَكَبَ الْبَعِيرُ رَعْوَهُ نَكْبًا: له‌ر‌پ‌یشتن دا
به‌سروش‌ت و زکماک لاری‌وو، خو‌ارو
خیج ر‌ؤ‌یی ه شانی توشی نه‌خوشی
بوو ه (فه‌ر أنکب وهي نكباء) ه (ک:
نكَب).

نَكَبَ عَنْهُ: لی‌ی لادا و لی‌ی دوورکه‌وته‌وه
نَكَبَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دوورخسته‌وه.
نَكَبَهُ الطَّرِيقُ: ر‌پ‌گای پی دوورخسته‌وه ه
(و نَكَبَ بِهِ الطَّرِيق).

إِنْتَكَبَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی خسته سه‌ر
شانی.

تَنَكَّبَ: له‌سه‌ر لا ر‌پ‌یشت، شانه‌و شان
ر‌پ‌یشت.

تَنَكَّبَ عَلَى الشَّيْءِ: شانی له‌سه‌ر شته‌که
دادا.

تَنَكَّبَ عَنْهُ: لی‌ی دوورکه‌وته‌وه.

تَنَكَّبَ الطَّرِيقُ الْمَعْرَجَ: خو‌ی له‌ر‌پ‌بازی
خو‌ارو خیج پاراست.

تَنَكَّبَ فُلَانًا: ر‌وی له‌فلانکه‌س و مرگ‌پ‌را،
پ‌شتی تی‌کرد.

تَنَكَّبَ عَنِّي: لِيَمَ دَوور كه مو روه.

بهو هويموه لار دمروا.

تَنَكَّبَ الشَّيْءُ: شته كه ی خسته
سمرشانی.

النُّكْبَةُ: به لاو موصییهت ه (ك: نكبات).

تَنَكَّبَ قَرَسُهُ: كه وانه كه ی له شان كرد.

النُّكْبَةُ: كۆمه له خوارده مهنی (كۆمه له
گهنم و شتی وا) ه (ك: نُكْب).

النُّكْبُ: شانخوار ه كه سِيَك كه وانی پئ
نه ی ه (ك: نُكْب).

النُّكَيْبُ: توشبوو به بلاو کارسات ه
دموران دموری سمی و لاخ یان دموران
دموری خوف.

النُّكَيْبُ: ناوشان، شوینی به یه گه یشتنی
همردوو شان و ملو سمر ه

النُّكُوبُ مِنَ الطَّرِيقِ: پئبازی قورتو
پئج.

دمگوترئ: (هَزَ مَنَكِبُهُ لَكَذَا) شانی بو
نهو شته هه لته كانده ی پی خوش

نَكَتَ الْأَرْضَ وَفِيهَا نُكْتًا: زموییه كه ی

بوو ه لاتهنیشتو لای شت ه

هاژنیه وه، باجه كۆله ی تیدا كرد به دارو

ته پۆلکه ه عهریضو رابه ری نه ته وه

شتی وا زموییه كه ی هاژنی ه دمگوترئ:

ه دمگوترئ: (هَر مَنَكِبِ الْعِرْفَاءِ) نهو

(أَتَيْتُهُ وَهَر يَنْكِت) هاتم بۆلای بیر

سهرۆکی پیاو ماقوله كانه ه (ك:

دمکردم وهو چیلکه ی به دهسته وه بوو

مناکب) هورشان دمفرموی:

له زموییه كه یه وه دمژمنی ه هه روا

﴿فَانْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا﴾: به دمفره و

دمگوترئ: (مَر الْفَرَسُ وَهَر يَنْكِتُ)

ناوجه کانی زموی دا بگه رپن.

نه سپه که رپشت به بازدان.

النُّكْبَاءُ: ره شه بایه که له رپره وی خوی

نَكَتَ الشَّيْءُ: شته كه ی هری دایه سهرزه وی

لابداو بکه وپته نیوان بای صه باو

ه نه وی له شته که دا بوو دمری هیئا،

بای شه مان ه (ك: نُكْب).

بلاوی کرده وه.

النُّمَائِكُ: چوار پهرن له بایی بانده دا ه

نَكَتَ فُلَانًا: فلانکه سی به سهرسهری دا

دمگوترئ: (رَاشَ سَهْمُهُ بِمَنَاكِبِ

هری دا.

النَّسْرِ) پهری بو تیرمه کی له بایی

نَكَتَ كِنَانَتَهُ: تیردانه که ی خالی کرد چی

بازو هه لۆ دروست کردن.

تیری تیدا بوو بلاوی کردنه وه.

النُّكْبُ: به لاو کارسات ه (ك: نُكْرَب).

نَكَتَ الْعَظْمُ: مۆخی نیسقانه که ی دهر هیئا.

النُّكْبُ: مه یله و خواری لهشت دا ه

نَكَتَ الرُّطْبُ: هیئشه خورماکه شیرینی

دمردپکه توشی شانی حوشر دمیو

تیکهوت ۵ قسهی خوشو عهنتیکهی
کردن.

إِنْتَكَّتْ فلان: فلانکەس بەسەر سەردا
کەوت، سەرنەگرتی بوو ۵
دەشگوترتی: (نَکَّتَهُ فانتکت).

النُّكَّاتُ: نوکتهچی، نوکتهباز ۵
تانهدمرو پەخنهگرو بریندارکەری
ناموسی خەلک ۵ کەسیک زۆر قسه
لەسەر ناموس و ئابروی خەلک بکاو
برینداریان بکا.

النُّكَّةُ: شوپنکەو قوڵکە کەلەناکامی
کێلانەهوی زەوی و هازنینەهوی
پەیدا دەبێ ۵ خالێک کەلەشوونێک
بەرمەنگێکی جیا دەربکەوئ ۵
فیکرمیەک کەوردو سەرنەچراکێش
بێ و کاریگەر بێ لەسەر نەفس و
دەروو ۵ مەسنەلەپەکی زانیاری
ورد کەدوای لیکۆلینەهوە توێژینەهوە
بێتە کاپەهوە ۵ جۆرە چلک و تەمیکە
بەسەر ناوینەهوە شمشیرەهوە
دەبیندری ۵ جۆرە خالێکە
لەقوڵینچکی چاودا.

النُّكَيْتُ: تانەلێدراو، بەخرابەباسکراو.
فَكَّتَ الحَبْلُ وغرە نکشاً: حەبلەکە
هەلومەشاندەهوە، کردیەهوە بەپەتک
رێسو موو و خوری.

فَكَّتَ العَهْدُ أَوِ اليَمِينَ أَوِ البَيْعَةَ: وادەو
بەلێنەکە بەجێ نەهێنا، سوپندەکە

لەخۆی خست، بەپەتەکە وازی
هێنا، لێی پەشیمان بۆه.

فَكَّتَ السِّوَاكُ: سەری سیواکەکە پڕز پڕز
کرد.

فَكَّتَ الأَثَرُ: شوپنەکە پڕکردەهوە،
سپڕەهوە، کوپری کردەهوە.

نَاكَّتَهُ العَهْدُ: پەیمانەکە
هەلومەشاندەهوە.

إِنْتَكَّتَ الحَبْلُ وغرە: حەبلەکە
هەلومەشایەهوە گرایەهوە بۆه
بەریسو خوری.

إِنْتَكَّتَ السِّوَاكُ: سەری سیواکەکە
پڕز پڕز بوو.

إِنْتَكَّتَ ماكان بينهم: ئەو وادەو
پەیمانە نیوانیان هەلومەشایەهوە.

إِنْتَكَّتَ البعير: حوشترمە دواي قەلەوی
کزی بۆه.

تناكث القوم عهدهم: خەلکەکە
پەیمانی ناو خۆیان هەلومەشاندەهوە.

النُّكَاثُ: بلۆق و زبیکە کەلەدەمی
حوشتردا پەیدا دەبن.

النُّكَاثُ: جۆرە نەخۆشییەکە.

النُّكَاةُ: ئەوێ لەشت هەلەدموئ
دەگوترتی: (نكاثه الحبل) پەتک و

حەبل ۵ (نكاثه السواك) پڕزو پائی
سیواک کەلەگاتی سیواک کردن دا

دەمکەوێتە ناو دەمەهوە.

النَّكْتُ: خَيْتٌ وَ دَهْزُوى پَرِيو ۵ پَهْتَكُو
 كَوْتُكُو موى حَهْبَلَه پَرِيو و شَتى وَا
 كَه سَهْرَلَه نَوَى دَه كَرِيْنَه و مَو
 دَه پَرِيْسَرِيْنَه و مَو دَه كَرِيْنَه و ه بَه حَهْبَل
 ۵ (ك: اُنْكَاثٌ) ۵ قُورْثَان دَه فَهْرَمُوئى:
 ﴿وَلَا تُكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ
 بَغْدٍ قُوَّةً أَنْكَاثًا﴾.
 النَّكَاثُ: كَه سَيِّكُ رَهْمَاْلَه پَرِيو و
 رَهْمَاْلَو شَتى وَا هَه لَوَه شَيْنِيْتَه و مَو
 سَهْرَلَه نَوَى بِيَانِرِيسِيْتَه و ه.
 النَّكِيْثُ: پَهْتَكَه كَرَاوَمُو هَه لَوَمِشَاوَه ۵
 دَه كُوتَرِئى: (حِل نَكِيْث).
 النَّكِيْثَةُ: كَارِى گَه وِرَه ۵ پَلَانِى گَه وِرَه ۵
 پَلَانِى گَه وِرَمُو قُورَس: كَه خَه لَكَه كَه
 بُوْيان نَه نَجَام نَه دَرِئُو تَيِيْدَا شَكْسْت
 بَخُوْن ۵ دَه كُوتَرِئى: (وَقَعُوا فِي نَكِيْثَةٍ)
 كَه وِتْنَه نَاو كَارِيْكى قُورَسَه و مَو
 بُوْيان نَه نَجَام نَه دَرَاو تَيِيْشْكَان ۵
 دَه شَكُوتَرِئى: (قَوْلٌ لَانَكِيْثَةٍ فِيْهِ)
 قَسَه پَه كَه دَرُوْى تَيِيْدَا نِيَه ۵
 سَرُوشْتُو فَيْتَرَمْت ۵ دَه كُوتَرِئى: (هَر
 ذُو نَكِيْثَةٍ حَسَنَةٍ) خَاوَمْنِى سَرُوشْتُو
 رَه وِشْتى جَوَانَه ۵ نَه وِپَه رِى هَه وِلُو
 تَيِيْكَوْشَان ۵ دَه كُوتَرِئى: (بِذَلْ فِيْهِ
 نَكِيْثَةٌ) هَه مَو وَاوَاى خُوْى خَسْتَه
 كَار ۵ (وَبَلَغَ مِنْ دَابَّتِهِ نَكِيْثَةً)
 وَاخَه كَهى تَاوَدَاو گَه يَانَدِيْپَه

نَه وِپَه رِى تَوَاوَاى لَه غَارْدَان.
 نَكَحَتِ الْمَرْأَةُ: نَاْفَرْمَتَه كَه شَوِى كَرْد ۵
 (فِيْهِ نَاكِحٌ وَ نَاكِحَةٌ).
 نَكَحَ الْمَرْأَةُ: نَاْفَرْمَتَه كَهى مَارَه كَرْد ۵ قُورْثَان
 دَه فَهْرَمُوئى: ﴿فَانَكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنْ
 النِّسَاءِ﴾.
 نَكَحَ الْمَرْأَةُ: لَه گَهْل نَاْفَرْمَتَه كَه جَوْت بُوو ۵
 دَه سَت تِيْكَه لَوِيْى لَه گَهْل دَا كَرْد ۵
 دَه كُوتَرِئى: (نَكَحَ الْمَطْرُ الْأَرْضَ) بَارَانَه كَه
 تِيْكَه لَوِى گَلِى زَه وِيْپَه كَه بُوو.
 نَكَحَ الدَّوَاءُ فَلَانًا: دَهْرَمَانَه كَه بَه سَهْر
 فَلَانَكَه سَدَا زَال بُوو گِيْزِى كَرْد ۵
 دَه شَكُوتَرِئى: (نَكَحَ النَّعَاسُ عَيْنِيْهِ) وَ مَنَه وَز
 بَه سَهْر جَاوَه كَانِى دَا زَال بُوو.
 اَنْكَحَ الْمَرْأَةُ: نَاْفَرْمَتَه كَهى بَه شُودَاو
 مَارَهى كَرْد ۵ قُورْثَان دَه فَهْرَمُوئى:
 ﴿وَأَنْكَحُوا الْأَيَّامَ مِنْكُمْ﴾.
 اَنْكَحَ فَلَانًا الْمَرْأَةُ: نَاْفَرْمَتَه كَهى
 لَه فَلَانَكَه س مَارَه كَرْد.
 تَنَاكَحَ الْقَوْمُ: خَه لَكَه كَه زَن وَ زُنْخَوَا زِيْيان
 لَه نَاو خُوْيان دَا لَه گَهْل يَه كُتَر كَرْد.
 تَنَاكَحَتِ الْأَشْجَارُ: دَرَه خَتَه كَان پَالِيَان
 لَه يَه كُتَر دَا.
 اِسْتَنْكَحَ الْمَرْأَةُ: دَاوَاى كَرْد نَاْفَرْمَتَه كَه
 شَوِى پِيْ بَكَاو مَارَهى بَكَا.
 اِسْتَنْكَحَ فِيْ بَنِيْ فَلَانٍ: زُنِى لَه خِيْلِى فَلَان
 هِيْئَا.

إِسْتَنْجَحَ النَّعَاسُ عَيْنَيْهِ: هه‌نۆز به‌سه‌ر

چاوی دا زال بوو.

النَّاحِجُ: ژن هیڼ، خاومن ژن ۵ شوکردو،

خاومن می‌رد ۵ دمشگوتری: (هی

ناکح فی بی فلان) نه‌و نافرته شوی

به‌پیاویتی خپلی فلان کردوو.

النَّكْحُ: می‌رد ۵ ده‌گوتری: (هو نَكْحُهَا)

نه‌و می‌ردبیه‌تی ۵ (وهی نَكْحَتُهُ) نه‌و

نافرته ژنی نه‌وه.

النَّكْحُ: که‌سیک ژن زۆر بیښی، یان زۆر

له‌گه‌ل نافرته جوتبڼ.

النَّكْحَةُ: به‌مانا (النَّكْحُ) دئ ۵

ده‌گوتری: (هو نَكْحَةُ مِنْ قَوْمِ

نکحات).

نَكِدَ حَاجَةً فَلَانَ نَكِدًا: پیداوېستی

فلانکه‌سی مه‌نع کرد.

نَكِدَ الْعَطَاءُ: به‌خششه‌که‌ی که‌م کرده‌وه.

نَكِدَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی فه‌وتانند ۵ ته‌واوایان

کرد ۵ ده‌گوتری: (نکدوا ماء البئر) ناوی

بیرمه‌کیان ته‌واو کرد، هه‌موویان

خواردموه ۵ دمشگوتری: (نَكِدَ النَّاسُ

فلاناً) خه‌لکه‌که‌ه هه‌رجی لای فلانکه‌س

بوو لی‌یان و مرگرت ۵ نه‌ومندمیان داوا

نی کرد هی‌چیان بی نه‌ه‌یشته.

نَكِدَ نَكِدًا وَنَكَادًا: شوم بوو.

نَكِدَ الْأَمْرُ: کارمه‌که‌ه قورس بوو.

نَكِدَ عَيْشُهُ: گوزمرانی زبرو توندو

نارده‌حه‌ت بوو.

نَكِدَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ه که‌م بوو ۵

ده‌مشگوتری: (نَكِدَ ماء البئر) ناوی

بیره‌که‌ه که‌م بوو.

نَكِدَ فَلَانٌ: فلانکه‌س به‌خششی که‌م بوو ۵

یان هه‌ر هی‌چی نه‌به‌خششی و ده‌ست

قوجاو بوو.

نَكِدَ بِحَاجَتِنَا: رژدی و چروکی نواند

ده‌رباره‌ی پیداوېستییه‌گانمان ۵ (فه‌ر

نَكِدَ وَنَكِدَ) ۵ (ك: انکاد) ۵ (وهو انکد

وهی نکداء).

انکد فلان فیما طلب: فلانکه‌س

له‌دابینکردنی پیداوېستییه‌کانی دا

سه‌رکه‌ه وتوو نه‌بوو، تی شکا.

انکد فلاناً: فلانکه‌سی به‌که‌م خپرو بی

که‌لک ناساند ۵ ده‌گوتری: (سألُهُ

فَانَكِدُهُ) داوای نی کرد نه‌ویش

نانومیدی کرد.

ناکِدُهُ: ته‌نگی بی هه‌لچنی و به‌سه‌ری دا

زال بوو.

نَكِدُهُ: رژدو چروکو بی خپری کرد ۵

ده‌مشگوتری: (نَكِدَ عَطَاءُهُ بِالْمَنْ

به‌خششه‌که‌ی به‌منه‌تکردن پوچ

کرده‌وه.

تَنَاكَدَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که‌ه له‌ناو خو‌یان دا

ته‌نگیان به‌یه‌که‌تر هه‌لچنی.

تَنَكَّدَ الْغَرَابُ: قه‌له‌ر‌شه‌که‌ه له‌فراندنی

هينده قولبووه دمتگوت خهريکه
برپشيتتهووه.

تَنَكَّدَ عَيْشُهُ: زيان و گوزمرانی ئی تالو
لیل بوو.

الْمُنْكَدُ: دمگوتری: (جاء فلان مُنْكَدًا)
فلانکەس هاتو هاتنهکەي جیگای
خوشحالی نهبوو.

الْمُنْكَوْدُ: دمگوتری: (عطاء منکود)
بهخششی کهم ۵ (رجل منکود)
پیاویکه زوری داوا ئی کراوو
سوالکهري زور بهخهيان گرتوووه ۵
(الْحَطَّ الْمُنْكَود) شانسو بهختی
رېش.

التَّانِكْدُ: نهو کهسهی مندالی بو
نهمینن، مندالی ببنو بمرن ۵
نازهلی کهم شیر.

النَّكْدُ: همرشتیک شهرتاومر بی ۵
ببیته هوئی شهر و نهگبهتی بو
خاومنهکەي ۵ دمگوتری: (رجل نكد)
پیاویکی شومو بهدبهخته ۵ (أرض
نكد) زموییهکی بی پیتو بهرمکهته
۵ (ك: نکاد).

النَّكْدُ: بهخیلو چاوچنۆك ۵ بی خیرو
بیر ۵ قورئان دمهرموی: ﴿وَالَّذِي
خَبْتُ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا﴾.

النَّكْدُ: کهم بهخششی ۵ دمگوتری: (ماء
نكد) ناوی کهم.

نَكَرَ فلان نَكَرًا وَنَكَرًا: فلانکەس
زهرهك بوو پای باشی دهربري ۵ (فهو
وهي نكر) ۵ (ك: انكار).

نَكَرَ عَلَى فلان: کاری ترسناکی
بهفلانکەس کرد ۵ (فهو ناکر).

نَكَرَ الشَّيْءُ: شتهکەي نهزانی، نهیناسی ۵
قورئان دمهرموی: ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ
فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾.

انَكَرَ عَلَى فلان فعله: پهخنهی لهکاری
فلان گرتو نهی ئی کرد.

ناكَرَ: فیلی ئی کرد ۵ شهري دژکردو
جهنگی بهرپاکرد.

نَكَرَ الشَّيْءُ: شتهکەي گۆري بهجۆريک
که نهناسریتتهووه ۵ قورئان
دمهرموی: ﴿قَالَ نَكُرُوا لَهُا
عَرَشَهَا﴾.

نَكَرَ الإِسْمَ: ئيسمهکەي بهنهکیرمیی
هینا.

تَنَاكَرَ فلان: فلانکەس خوئی نهزان کرد.
تَنَاكَرَ الْقَوْمُ: خهلهکهکه دزایهتی
بهکتریان کرد ۵ درېدومی پهکتر
بوون.

تَنَاكَرَ الْأُمْرَ: لافی نهزانی کارمەي ئی دا
بی ناگایی خوئی لهو بوارهدا
دهربري.

تَنَكَّرَ: مالو ومزعی گۆرا ۵ پۆشاکو
سهر و سیمای خوئی گۆري بهجۆريک

نه ناسریتته وه ۵ دموگوترئ: (تَنَكَّرَ لِي
فِلَان) فلانكەس پاش نه وهی
پیاومتی له گهڵ دموگرم دمستی كرد
به خراپه له گهڵم ۵ یان به شیوهیهکی
ناشیرین بهرمو روم بۆوه.

إِسْتَنَكَّرَ الْأَمْرُ: کارمهکی بهقه بیج دانا.
الإنكار: خودانه ناسی ۵ دورمه پهریزی
له رموشتی خۆنه ویستی و
خۆبه ختکردن له پێناو غهیردا ۵
نهم وشه و زارومه بهم مانایه
تا به ته به صوفی و دونیا
نه ویسته کان.

الأنكر: دموگوترئ: (صوته أنكر
الأصوات) دمنگی ناخۆشترین
دمنگه.

المنكر: ههرشتیک عهقلی سه لیم
به ناشیرین و ناشایسته ی دابنئ ۵ یان
شه ریمعت به حهرام یان مه کروهی
حسیب بکا.

الْمُنْكَرُ: به لای نه حوییه کانه وه
پێچه وانه ی (الْمَعْرُف).

المنكور: نه ناسراو ۵ (ك: مناكير).
التُّكْرُ: لیزانی و شارمزی ۵ (رجل تُكْر)
پیاویکی زیرهك و لیزانه ۵ کاری
ناخۆش، شتی نه خوازراو ۵ (ك:
انكار).

التُّكْرَاء: زیرهکی و لیزانی ۵ دموگوترئ:

(امراة نكراء) ئاھرمیتیکی عاقل و
زیرهك و لیها تووه ۵ شتی ناخۆش و
نه ویستراو، به لای جو رتم ۵
دموگوترئ: (أصابتهم من الدهر
نكراء).

التُّكران: ئینكه بهری.

التُّكْرَةُ: ئینکاری کردنی شت ۵ به لای
نه حوییه کانه وه (التُّكْرَةُ) بریتییه
له ئیسمیک كه فەردیکه له تاكه کانی
له رمگه زکی هه بوو یان
مه زنده مکراو ۵ ومکوو (رجل) و
(شمس) ۵ هه روا وشه ی (التُّكْرَةُ) ناوه
بۆ نهو کیم و زوخاوه ی له کوان و
برین و شتی وا دیته دهر.

التُّكْرَةُ: ناویکه له ناوه کانی ئینکاری ۵
دموگوترئ: (كان لي أشدُّ تُكْرَةً).

التَّكْي: ئینکار ۵ دموگوترئ: (شَتِمَ فما
أبدى نكراً) جوینی پێدرا هیچ
نارمزیی دمر نه بپی.

تَكْرُ الدَّابَّة نَكْرًا: به نه قیزه
له و لaxe که یه وه ژمنی و دهنه دهنه ی دا
بۆنه وه ی خیرا برهوا.

تَكْرَتِ الدابة الشَّيْئ: و لaxe که شته که ی
گهست.

تَكْرَتِ الْبَشَر تَكْرًا: بیرمه ناوی کهم بوو
۵ (فهې ناکز و نکوز).

أَتَكَرَّ الْبَشَر: بیرمه ناوی برهوا.

نَكَّرَ الْبُتْرَ: بىرمكه ناوى كه م بوو بړا.
 الْمَنْكَزَةُ: دمگوترى: (فلان بْمَنْكَزَةٍ مِنْ
 الْعِيشِ) فلانكهس لهگوزمرانيكى
 ناخوش و پر تهنگزمدايه.
 النُّكْزُ: پياوى ههتيومچه و خويړى،
 نافرمتى پروپوچ ۵ باقى ماندهى
 مؤخ لهناو نيستگان دا.

نَكَسَ الشَّيْءُ نَكْسًا: شتهكهى سهرمو خوار
 كرد ۵ ههلى گيراپيهوه ۵ پاش و پيشى
 كرد.
 نَكَسَ رَأْسَهُ: سهرى داخست لهشهرمو
 ريسوايى دا پوى نههات سهرى بهرز
 بکاتهوه.

نَكَسَ الطَّعَامَ وَغِيه دَاءَ الْمَرِيضِ: خوراکهكه
 جارپكى دى نهخوشيبهكهى بو
 نهخوشهكه گيراپيهوهو سهرلهنوئ
 نهخوشى خستهوه.
 نَكَسَهُ فِي ذَلِكَ الْأَمْرِ: فلانى خستهوه ناو
 کارمكه دواى نهوهى لىي چوبوه
 دمر.

نَكَسَ الْوَلَدُ: مندالهكه لهکاتى لهدايکبون
 دا قاجى پيش سهرى هاته دمر.
 نَكَسَ الْمَرِيضُ: نهخوشيبهكه بو نهخوشه
 چاکبوهكه گيراپيهوه.

نَكِسَ فُلَانٌ: فلانكهس لاوازو بى توانا
 بوو.

نَكِسَ عَنْ نَظَرَانِهِ: لههاوهلهکانى
 دواکهوتو نهگهپيشته ناستى نهوان ۵

دمگوترى: (نَكَسَ الْفَرَسُ) نهسپهكه
 لهغاردانو پيشبركى دا نهگهپيشته
 نهسپهکانى تر ۵ دمشگوترى: (نَكِسَ
 عَلَى رَأْسِهِ) بهسهر سهرى خوى دا
 گيراپيهوه ۵ قورنان دمفهرموى: ﴿ثُمَّ
 نَكِسُوا عَلَى رُؤُوسِهِمْ﴾.

نَكَسَ الْفَرَسُ: بهمانا (نَكِسَ) دى.

نَكَسَ اللَّهُ فُلَانًا فِي الْعَمْرِ: خودا تهمهنى
 فلانكهسى دريژ كردو گهپانديپيه
 تهمهنيك هيزو تواناي نهميئي و
 وهكوو مندالى ساوا بى وهج و
 زهعيف بى ۵ قورنان دمفهرموى:
 ﴿وَمَنْ نَعْمَرَهُ لَنَكْسَهُ فِي الْخَلْقِ﴾.

نَكَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (نَكَسَهُ) دى.

إِنْتَكَسَ الشَّيْءُ: شتهكه ههلهوگير بوو ۵
 دمگوترى: (نَكَسَهُ لِإِنْتَكَسَ).

إِنْتَكَسَ الْمَرِيضُ: نهخوشيبهكه بو
 نهخوشهكه گيراپيهوهو دواى
 چاکبوونهوهى.

تَنَكَّسَ الشَّيْءُ: بهمانا (إِنْتَكَسَ) دى ۵
 دمگوترى: (نَكَسَهُ تَنَكَّسَ).

الْمُنْكَسُ مِنَ الْخَيْلِ: نهسپك لهروپشتن
 دا لهبر لاوازي نهتوانى سهروملى
 بهرز بکاتهوه ۵ نهسپك لهغاردان
 دا نهتوانى بهنهسپهکانى هاوشانى
 بگاتهوه ۵ (ولد منكوس) منداليكه
 لهکاتى لهدايکبوون دا قاجى پيش
 سهرى هاتوتهدمر ۵ دمشگوترى:

(ولاده منکوسه) ۵ همروا دهگوترئ:

(فلان یقرأ القرآن منکوساً) فلانکەس

قورئان دەخوینیتەوه له کۆتاییهوه

بۆ سهرمتای.

النَّكْسُ: کەسێک لهبەر زهلیلی سهری

دابخا ۵ (ک: ناکسون ونواکس) ۵

پیره میژدی بهسالاجووی بۆلکاو.

النَّكْسُ: نهخۆشی گهراوه بۆ نهخۆش

دوای چابوونهوه.

النَّكْسُ: تیرێک سهرمهکی شکابیو

ههلهوگێڕ کرابیو خرابیتیهوه

ناوکهوان ۵ کورت ۵ لاواز ۵ خوێریو

کهتمهترخهمو تهمهلهو خودزموه

لهیارمهتیدانی ئی قهوماوان.

نَكَشَ الشَّيْءُ نَكْشاً: ههرجی لهبیرهکهدا

ههبوو دهری هینا ۵ دهگوترئ: (هذه بئر

لا نكش) ئەمه بیرێکه ئاوی ئی

دەرناهیندرئ.

نَكَشَ الْأَمْرَ: لهکارهکهی کۆلیههوه

بهدواداچونی بۆکرد.

نَكَشَ الْعَمَلَ وَمَنْ: له ئیشهکه بۆوه،

تهواوی کرد.

إِنْكَشَ الشَّيْءُ: بهمانا (نکشه) دئ.

الْمِنْكَاشُ: نامیری شت دهردان، شت

دهرهینان ۵ مقاشو موکیش ۵ (ک:

مناکیش).

الْمِنْكَاشُ: لیکۆلهروهوه پشکینههر

لهکاروبار.

الْمِنْكُوشُ: دهگوترئ: (سَفَطَ مِنْكُوش)

سندوقو پهغدانیکێ شت ئی

دهرهاتووه ۵ (ک: مناکش).

النَّكْشُ: بهمانا (الْمِنْكَشُ) دئ.

نَكَصَ نَكْصاً وَنَكُوصاً: بهرمو دواوه

گهراپهوه.

نَكَصَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی لهکارهکه هینا ۵

دهگوترئ: (نَكَصَ عَلَى عَقْبِهِ) لهو

شتهی بهتهماوو ئههجامی بدا

پهشیمان بۆوهو پاشهو باش لیتی

کشایهوه.

الْمَنْكَصُ: دوور خراوهو لاکهوته ۵

شوینی تیشکانو نوچدان.

نَكِظَ الشَّيْءُ نَكْظاً: شتهکه ناشیرین

بوو.

نَكِظَ فُلَانٌ نَكْظاً: فلانکەس کۆشی

کرد ههولی دا ۵ پهلهی کرد ۵

دهگوترئ: (نَكِظَ فُلَانٌ لِلْخُرُوجِ)

فلانکەس پهلهی کرد لهچونهدەر ۵

فلانکەس زۆری برسی بوو.

أَنْكَظَهُ عَنِ الْأَمْرِ: پهلهی ئی کرد یان له

کارهکه لای دا.

نَكْظَ: بهمانا (أَنْكَظَ) دئ.

نَكْظَ حَاجَةً غَيْرَ: جێبهجێ کردنی کاری

کهسیکی تری گران کرد ۵ کۆسپی

خسته بهردهم ئههجامدانی ئیشی

خهك.

تَنْكَظَ الْأَمْرَ: کارهکه خواروخێج بوو.

تَنْكُظَ فُلَانٌ: فلانكەس لەسەمەردا
ومزعو حالى شېرپۆ بوو ە پزۆدو
چرۆك بوو.

الْمَنْكُظَةُ: نارهەتى و ماندوو بوونی
سەمەر، ناخۆشى و چورتەم.

نَكَعَ فُلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ نَكْعًا: فلانكەس
لەكارەكە بەشیمان بوۆه لێ گەپایەوه
دواوه.

نَكَعَ فُلَانًا بظَهْرٍ قَدَمِهِ: شەقى لەفلانكەس
هەلدا.

نَكَعَ الْمَاشِيَةَ: نازەلەكەى زۆر دۆشى زۆرى
داچۆراند.

نَكَعَ فُلَانًا حَقَّهُ: مافى فلانكەسى داگیر
کرد.

نَكَعَ عَنِ الشَّيْءِ: لەكارەكەى لايدا ە پەلەى
لێ كرد لەشتەكەدا.

نَكَعَ نَكْعًا وَنَكْعَةً: سوربوو توێكلى هەلدا ە
(فەر نكع و ناكع) ە (وهر انكع وهى
نكعاء).

أَنْكَعَ فُلَانٌ: فلانكەس ماندوو بووه.
أَنْكَعَ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: پەلەى لە فلان
كرد لەكارەكەى دا.

أَنْكَعَ الْأَمْرَ صَاحِبُهُ: كاتى داواى
كارەكەى لێ كرد نیشەكە
بەسەرچوو.

نَكَعَهُ: نیشەكەى بەپەلە لێ كردن لێ
ناخۆش كرد.

نَكَعَهُ عَنِ حَاجَتِهِ: لەنیشەكەى لايدا.
الْمُنْكَعُ: دەگوترى: (الْفُ مُنْكَعٌ) لوتىكى
پانەومەبوى فەشە.

النَّكْعُ: دەگوترى: (أَحْمَرُ نِكْعٌ) زۆر سور،
سورى ئال.

النُّكْعُ: پیاویكى سور و پەش سور و پەشى
جەستەى تىكە لاوبى.

النُّكْعَةُ: لای سەرەمەى بەرى پومەى
(الطَّرِثُوثُ) پومەىكە لەولاتى
میسرو شام دەروێ وەلى بەزۆرى
بەخیمەى قاچك دەگوترى ە لایەكى
لوت.

النُّكْعَةُ: سورەشلە ە گیل و ئەحمەق ە
كەسێك تەمبەل بێ و لەشوینى
خۆى نەجولى.

النَّكُوعُ: ئافەرتى كورتەبالا ە (ك:
نُكْع).

نَكَفَ عَنِ الشَّيْءِ نَكْفًا: بەئەنقەست و
پكەبەرى ملی نەدا.

نَكَفَ السَّمْعُ: بەپەنجە فرمیسكى
لەپومەتى خۆى سړى.

نَكَفَ الْبَنَرُ: بىرەكەى دەردا ە دەشگوترى:
(جیش لاينكف) سوپایەكە ئەموندە
زۆره لەئەژمار نایەو دواى نایە ە
هەروا دەگوترى: (عندە شجاعة

لَا تُنْكَفُ) نازایەتییهكەى كۆتایی نایە.
نَكَفَ الْخِيَرَانُ نَكْفًا: حەیانەكە غودەپەكى

شهويله توشى نهخوشى بووه، دهمى
لهكله كهوتووه.

نَكِفَتِ الْيَدُ: دهمى نازارى ئى پهيذا
بوو.

نَكِفَ نُكَافاً: نهخوش كهوت ۵ (فهو
منكوف).

أَنكَفَهُ: لهپيس و پهلوخى پاكى كردهوه.
نَاكَفَهُ الْكَلَامَ: سهرلهنوى كهوتهوه قسه
پيگوتنى و ئى تورهبوونى.

نَكَفَ: توشى نهخوشى نيكاف بوو.

إِنْتَكَفَ: له ولاتيكهوه گواستيهوه بو
ولاتيكي تر ۵ يان لهكاريكهوه چووه
سهر كارىكى تر.

إِنْتَكَفَ له: روى تيكرد ۵ دوو پياومكه
قسهى ناشرينيان بههكتر گوتو
پهكتر يان لهككهدار كرد.

إِسْتَنَكَفَ مِنَ الشَّيْءِ وَعَنهُ: قيزى
لهشتهكه كردو خوى ئى پاراست
بيزى نههات خوى ئى نزىك بكاتهوه
۵ سهرپيچى كردو مى بؤ شتهكه
نهدا.

الْمُنْكَرُ: توشبوو بهنهخوشى نيكاف.

النُّكَافُ: يان (الحمى النكفية)

ههوكردنيكه لهغوده (نالو)دا پهيذا
دهمى و نهخوشيهكه دهگوازيتتهوه ۵
نهم نهخوشيه تاي لهگهمن دايه
بهكوردى خومان جؤزيكه لهبينه
خره ۵ وادهمى كاردكهاته سهر

بهنكر ياس و هيلكهدان و جوتهگون.

النُّكْفُ: دهرديكه توشى دهمى.

النُّكْفُ: ههرشتيك قيزى ئى بكهيهوه،
بهلاتهوه نهنگ بى نهنجامى بدهى و
خوتى پيروه ههلهوگير بكهى ۵
ههركهسيك نهتهوى خوتى ئى نزىك
بكهيهوهو قيزت لى بى.

رَجُلٌ نَكْفٌ: پياويكه پيس و پهلوخه
قيزى ئى دهكرتتهوه يان خوڤرى و
ههتيومچهيه بهكهلكى خو ئى نزىك
كردنهوه نايه.

النُّكْفَةُ: بهكيكه لهغودده بجوكهكان
لهبناغهى لاشهويلهدا لهنيوان
لاشهويله و نهرمى گوى دا ۵ پيى
دهگوترى: (الفدة النكفية) ۵ (ك:
لَكْف).

نَكَلَ عَنِ الْأَمْرِ نَكْولاً: ترسنوك بوو،
پاشگهزيبووه ۵ ملكهچى داواكه نهبوو.
نَكَلَ عَنِ الْيَمِينِ: سوڤندى نهخوارد سوڤند
خواردنى رهنكردمهوه.

نَكَلَ عَنِ الْمَلَأِ: لهدوژمن ترسا.

نَكَلَ فُلاناً عَنِ الشَّيْءِ: فلانكهسى
لهشتهكه دوورخستهوه.

نَكَلَ فُلانَ نُكْلَةً قَبِيحَةً: فلانكهسى
توشى بهلاو چورتميكى ناشيرين
كرد.

نَكَلَ عَنِ الْأَمْرِ: بهمانا (نَكَلَ) دى.

أَنكَلَهُ عَنِ الشَّيْئِ أَوْ الْأَمْرِ: لهشتهكهى
 دوورخستهوه پان لهسهر كارمكهى
 لابرده لهكارمكه ژيوانى كردهوه
 دهگوترئ: (أَكَلَ فَلَانًا عَنْ عِزِّهِ)
 فلانكهسى لهمهبيهستهكهى لادا
 دوورى خستهوه.

نَكَلَ بِهِ: سزای دا بهسزايهك كهجاريكى
 تر توخن نهو شته نهكهويتهوه،
 كهسانى تريشى ترساند لهوى
 رپچاوى نهو كاره ناشيرينه بكهن.
 نَكَلَ الشَّيْئِ: شتهكهى زنجيرو پيؤمند
 كرد.

نَكَلَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْئِ: فلانكهسى
 لهشتهكه لادا.

النَّكَلُ: نهو نازارو چورتمهى توشى
 مروؤه دمبي ۵ بهردو شاخ.

النَّاكِلُ: ترسنوك و لاواز ۵ نيش
 لهدهست نههاتوو ۵ دهگوترئ: (هَر
 نَاكِلٌ عَنِ الْأَمْرِ) نهو لهراپهراپاندنى
 كاروباردا لاوازه.

النَّكَالُ: سزاو توله.

النَّكَلُ: جهبليكه لهبنكى دۆلجهى
 گهوره دمبهسئرئ، پياوى نازاو
 خاومن نهزمون و قالبوو لهناو
 روداودا ۵ نهسپى بههيزو توانا ۵
 لهجهديس دا هاتووو (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الثَّكَلَ عَلَى الثَّكَلِ) خودا پياوى نازاى

سوارچاكو بهدهست و بازوى خووش
 دهوئ كهلهگورپهپانى جهنگ دا
 بهسهر نهسپيكي بههيزو تواناويه.
 النُّكَلُ: زنجيرو پيؤمند ۵ جوړه لغاويكه
 ۵ ناسنى لغاو پان ناسنى ههوسار ۵
 دهگوترئ: (رَجَلَ نَكَلٌ) پياويكه
 بهسهر بهرامبهرو هاوشانهكهى دا
 زال دمبي كهسى ناوئيرئ.

نَكَلَ شَرًّا: نازاو چاو نهترسه بو شهر ۵
 (ك: أُنْكَالٌ وَنُكُولٌ) قورئان دمفهرموئ:
 ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا﴾: ليرمدا
 مهبهست به وشهى (أُنْكَالًا) زنجيرو
 پيؤمند.

النُّكَلَةُ: جوړه پارميهكى ميصرييه.

النَّيْكَلُ: فلزيكى قايم و رپقه، رپنگى
 زيوى و سپييه دمتواندئ زور
 مشت و مال بكرئ و لوس ببئ،
 تيزببئ ژمنگ ناگرئ لهگهئ مادهى
 تر گونجاوو پهك دهگرئ، بو زور
 شت بهكاردمهيندئ.

نَكَهَتِ الشَّمْسُ نَكْهًا: خور گهرمييهكهى
 بههيز بوو.

نَكَّةٌ فَلَانٌ: فلانكهس همناسهى بهلوتى
 پهكيكى تردا كرد ۵ دهسگوترئ: (نَكَّةٌ
 عَلَى فَلَانٍ وَفَلَانٍ فِي وَجْهِ فَلَانٍ).

نَكَّةٌ فَلَانًا: بؤنى دمى فلانكهسى كرد.

نَكَّةٌ نَكْهًا: همناسهى خوئ ناپاستهى

که سی بهرام بهرو نزیکی کرد.

فَكِهَ فُلَانًا: به مانا (نَكِهَهُ) دئ.

فَكِهَ فُلَان: فُلَان کِه س به هو ی زور

خواردنه وه بوئی دهمی ناخوش بوو
بوو.

النَّكْهَةُ: بوئی دم ه دهگوترئ: (هر

طیب النَّكْهَةُ) نهو مروقه بوئی

دهمی خو شه.

فَكِيَ الْعَدُوَّ وَفِيهِ نَكَايَةُ: فرسه تی له دوزمن

هیناو زمبری گورچکبری لیذا ه
شکندی و به سهریدا زال بوو.

فَكِيَ الْعَدُوَّ فَكِي: دوزمن شکاو هه لات.

الْتُّنُّلُ: پیری په ککه وتهو لاواز.

فَعَرَ فِي الْجَبَلِ أَوْ الشَّجَرِ: جووه سهرکیومه که

یان سهر دره خته که.

فَعِرَ نَمْرًا وَنَمْرَةً: له سهر شیوهی پلنگ بوو ه

واته: په لهی سپی و پمنگی تری

تی که لاو بوو (به لهک بوو) دهگوترئ:

(نَمِرَ السَّحَابُ) هه ورمکه په له په له

بوو.

فَعِرَ فُلَان: فُلَان کِه س توږه بوو و مکوو

پلنگی چنگ به خوینی لی هات ه

پموشتی ناشیرین و شهر پنگیز بوو (فهر
نَمِر).

أَنَمَرَ فُلَان: فُلَان کِه س توشی ناویکی

شیرین و گوارا بوو.

نَمَرَ فُلَان: فُلَان کِه س رقی هه لساو

پموشت ناشیرین بوو.

نَمَرَ وَجْهَهُ: دهم و چاوی گرژ کرد،

ناوچاوانی لیك نا.

نَمَرَ الشَّيْءَ: شته که ی به شیوهی پمنگی

پلنگ پمنگ کرد ه دهگوترئ: (برده

غُرَّة) بوردمو عه بایه کی

پمنگا و پمنگه.

تَنَمَرُ: خو ی شوبه اند به پلنگ له شیوه و

پوخساردا یان له هه لئس و که وتو

پهفتاردا.

تَنَمَرَ لِفُلَان: نارمزامه ندیی له فُلَان

نیشان داو هه پمنگی لی کرد له کاتی

هه پمنگی کردنه که ی دا دمنگی خو ی

به رز کردمو و دریزه ی به دمنگی که ی

دا.

الْأَثْمَرُ: هه رشتیک په لهی سپی تیدابن

له گهل پمنگی تر ه دهگوترئ: (فرس

أَثْمَر وَثُوب أَثْمَر، وهی غراء).

الْمُتَمَرُ: هه رشتیک خالی پمنگی تیدابن و

له په نایانه وه خالی سپی هه بن ه

دهگوترئ: (طیر مَمَرَات وَثُوب

مُتَمَرَة).

النَّامِرَةُ: ناسنیکه قولابو شتی وای

هه به گوشتی پیوه دمکری بو

پاوگردنی گورگو به ته له وه بوونی.

الْتَامُورُ: خوین.

النَمِرُ: پلنگ؛ نازده لئکی دپندمیوه

جهستهی بهلهکه له پیږی
(السنورية)یه.

النَّمْرُ: بهمانا (النمر) دئ.

النَّمْرَةُ: پلنگه مئ (دیله پلنگ) ۵ بهله
هه وری پیک هاتوو له پارچه هه وری
بچوک بچوک و لیک نزیك ۵
قوماشیکه هیلی سپی و رهشی تیدان
۵ هه ورا بهمانا (النمرة) دئ.

النَّمْرَةُ: نوکته و خال له ههر پمگیک بن
۵ بهلهک.

النَّمِرُ من الماء: ناوی سازگار و شیرین و
گوارا ۵ دهسگوترئ: (له حَسَبٌ غیر)
نژاد و رهجه له کیکی خاوپنی ههیه.

النَّمْرَقُ: سه ریڼی بچوک که نانیسکی
له سه ر دادمدری ۵ نه و پارچه
قوماشه ی به سه ر که زاوه و شتی و ا دا
دمدري.

النَّمْرَقَةُ: بهمانا (النمرق) دئ.

النَّمْرَقَةُ: بهمانا (النمرق) دئ ۵ هه ورا
ناوه بۆ هه وریک که ناوناوه هه ساو
بی.

نَمَسَ السَّرَّ نَمَسًا: نهینیه که ی شاردموه.

نَمَسَ السَّرَّ فَلَانًا: به سرتنه نهینیه که ی
به گوپی فلان دادا.

نَمَسَ السَّمْنُ والطیبُ ونحوهما نَمَسًا:
پۆنه که یان بۆنه که خراب بوو.

نَمَسَ بِلَان: هیتنه یی به فلان کرد ۵ (فهو

نَمَسَ).

أَنَسَ بَيْنَ الْقَوْمِ: نیوان خه لکه که ی تیک
داو فیتنه و ناشوبی خسته
ناویانه و مه هه لینان بۆ نه وری
به لاماری یه کتر بدمن.

نَامَسَ الصَّائِدُ: پراوکه مرکه چوو و ناو
کوخته که یه ووه.

نَمَسَ الشَّعْرُ: پۆن و چه وری له قزیه ووه
چوو قزی چه وری بوو چلکن بوو.

نَمَسَ السَّمْنُ والجُبْنُ ونحوهما: پۆنه
که مرکه یان په نیره که خه مرکه
خراب بی، بۆگه نی کردموه ۵ (فهو
نَمَسَ).

نَمَسَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمه که ی چه واشه
کردو سه ری ی شیواند.

نَمَسَ الْعِرْقُ الْجِلْدَ: عه ره ق پیستی
جهسته ی ته پرکرد.

إِنَّمَسَ فُلَانٌ إِنَّمَا سَا: فلانکه مس خوی
شاردموه.

إِنَّمَسَ فِي الشَّيْءِ: چوو و ناو شته که ووه.
تَنَمَسَ الصَّائِدُ: پراوکه مرکه کوخته ووه
حه شارکه ی بۆخوی دروست کرد
بۆنه وری خوی تیدا مه لاس بدا بۆ
پراوکردنی نیچیر.

تَنَمَسَ الْأَمْرُ: کارمه که چه واشه بوو.

الْأَنَسُ: لیل ۵ (وهي نساء).

النَّامُوسُ: خاوهن نهینی و هه واکری

- فهرمانپرەوا، نووسینگەى نەيتى پاشا
 ۵ ئەوگەسەى فەرمانپرەوا بەسەر
 نەيتى خۇى دا ناگادارى دەگا ۵
 ھەرەوا ناوہ بۇ فريشتهى نيگا
 ھەزرەتى جوبرائيل ۵ وەصى و
 سەرپرەشتيار ۵ قانون و شەرىعت
 ۵ ليزان و گاردروست ۵ ھەشارگەو
 كۆختەى راوگەر: گەخۇى تيدا
 ھەشاردەدا ۵ خەلوەخانەو
 پەرستگای پەيەن و دېرنەشين ۵
 لانەى شير ۵ (ك: نواميس).
 الناموسة: لانەو بيشەى شير ۵
 ميشولەى بچوك.
 الناموسية: پەردەكوللە، پەردەپەكە
 بەدەورى شوپنى نووستن دا
 دادەدرتەوہو بۇخۇپاراستن
 لەميشولەو شتى وا.
 النمس: پەگەزى ھەيوانىكى گواندارە
 لەپېرى (الزبادية) يەو زۆر جۆرى
 ھەپە ۵ (ك: غرس و اغاس).
 النمس: بۇنى شير و چەورى.
 النمة: بۇنى ناخۇش ۵ ھەرشتيك
 بۇنى ناخۇشى لى بى پېى دەگوترى:
 (نمة).
 نَمَشَ الشَّيْءَ نَمَشًا: بەشپړتوى ھەلى
 گرتەوہ ۵ ماشيپەوہ.
 نَمَشَ الجَرَادُ الأرض: كوللەكە لەگشت وگاډو
 شيناووردى زموى خواردو ھەندى
- پۆش و پەلاشى ھېستەوہ.
 نَمَشَ فَلَانًا: سرتەى لەگەډ فلان کرد،
 بەچرپە قەسى لەگەډ کرد.
 نَمَشَ الكلامَ: قەسكەى ھەلبەست و دروى
 تيدا کرد.
 نَمَشَ نَشَأً: پەلەى بەجەستەوہ
 پەيدابوون پەنگيان لەپاقى پەنگى
 پيستی جوداوازە ۵ (فەر نَمَشَ و انمش) ۵
 (وھى غشاء).
 انمش بين القوم: ھيتنەپى کردو ناشوبى
 لەنيو خەلگەكەدا ناپەوہ.
 نَمَشَ الشَّيْءَ: شتەكەى پيگەخت.
 نَمَشَ الحديثَ: بەسرتەو ئەسپاپى
 قەسكەى کرد.
 النمش: ھيتنەپى و ناشوب ۵ قەسى
 رازاوہ و بى بناغەو نادروست.
 النمش: شوپنكەى شت لەسەر شتى تر
 ۵ پەلەى سەردەم و چاو كەپەنگيان
 لەپەنگى پيستی جوداپە ۵
 سپاپاپەكە لەسەر بنگى نينۆك
 پەيدا دەپى و پاش ماوہپەك
 نامپنى و دواپى دپتەوہ.
 النمش: دەگوترى: (سيف نَمَشَ)
 شمشيرپەكە لەبەر ئەصلى و پەسەنى
 مادەكەى ھېلى تيدا دەبيندريڻ،
 چاو لەسەپركەنى دا خال و ھېلى
 جۇراو جۆرى دپنە بەر تيشكى
 دپتەنەكەى.

نَمَصَ الشَّعْرُ أَوْ النَّبْتُ نَمَصًا: موومكان يان
چله گياکان وردو باريك بون دمتگوت
گهندهمون يان توکه وردهيه.

نَمَصَ الشَّعْرُ: موومکانی هه لکه نندن.

نَمَصَ الشَّعْرُ: موومكان باريك و ورد بوون
دمتگوت گهندهموون.

انْمَصَ النَّبْتُ أَوْ الشَّعْرُ: گياپه که يان
مووه کان دواي هه لکه نندن يان
روانه وه.

انْمَصَ النَّبَاتُ أَوْ الشَّعْرُ أَوْ نَحْرُهَا:
گياپه که کاتي دروینهی هات، يان
موومكان کاتي تاشين و هه لپاچينيان
هات.

نَمَصَ الشَّعْرُ أَوْ النَّبْتُ: موومکه ی
هه لکيشا، روه که که ی درووه.

إِنْمَصَ الْمَرَأُ: نافرته که داواي له دهم و
چاو هه لگه که کرد که گهندهموی
دهم و چاوی بۆ هه لکه نی، بۆلابهری
ه يان نافرته که خوئی گهندهموی
دهم و چاوی هه لکه نندن.

تَنَمَصَتِ الْمَرَأُ: نافرته که موی
دهم و چاوی به دهمزو هه لگرتن، هه لی
که نندن ه له حه دیس دا هاتوووه:
(لُعِنَتِ النَّامِصَةُ وَالتَّمَصَّة).

تَنَمَصَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه له که نه و به هارو
دهسته گولی گياپه که ی خوارد.

الْأَنَمَصُ: دهگوتری: (هو الْمَصُّ الْحَاجِبِينَ)

ئهو بياوه برۆ باريکه سه می برۆی
لای لاجانگی باريك بوونه وه ه (وهي
غصاء) ه (ك: نَمَص).

الْمِنْمَاصُ: موکیش، ئهو نامیره ی چقل و
شتی وای پی دهر دیندری.

النَّامِصَةُ: ئهو نافرته ی دهم و چاوی
نافرته ی تر به دهمزو و شتی وای
هه لکه گری و نارايشتيان دهمدا.
النَّمَاصُ: دهمزوی دهرزی.

النَّمَصُ: په رپوولی کورت ه گزوگياي
هيشتا ناسکه و تازه سه می له زهوی
دهره نساوه ه جوړه گياپه که له
شوینی زلکاو و زهوی ئاودراوو ته ردا
دهری ه که لادری زمکانی بۆ
دروستکردنی سه له و حه صيرو شتی
وا به کاردی.

النَّمِيسُ: نه وه ی دهری ته وه له گزوگيا
يان موو پاش درونه وه هه لپاچين و
هه لکه نندن يان.

أَنَمَطَ لَهُ الْعَطَاءُ: به خششه که ی ئی که م
کرده وه.

نَمَطُ عَلَى الشَّيْئِ: شارمزا ی کرد بۆ
شته که ه دهگوتری: (نَمَطُ لَهُ عَلَى
الشَّيْئِ).

النَّمَطُ: توکی هه رپش و به ره ه جوړه
هه رپش و پاخه ریکه ه قوماشیکه
له خوری دروست دمکری

الرعذ).	رہنگاوپرنگہ بہ سمر کہ ژاومو شتی
الْمُنْعُ مِنَ الرُّطْبِ: خورماہہ کہ ناوکی	وادا دمدرئ ۵ رپبازو بہرنامہ و ہلان
نہبئ.	بؤہمر شتیک بئ ۵ شیوازی شت ۵
النَّمَقُ: نھو کتیبہی تییدا دمنووسیہوہ	کؤمہ لیک مروؤ ۵ ۵ یشیان ہبئ
۵ ناومرپاستی رپگا.	۵ جوؤرو شیوہی شت ۵ دمگوترئ:
النَّمَقَةُ: بؤنی ناخوش، بؤگہن.	(عندي متاع من هذا النمط) کالای
النَّمِيقُ: شتی نہخشاو و رہنگاوپرنگ ۵	لھو جوؤرم لایہ.
دمگوترئ: (ثوب غیق).	نَمَقُ الشَّيْئِ: شتہکہی رہنگ کرد
نَمَلٌ فُلَانٌ نَمَلًا وَفُلَانًا: فلانکھس فیتنہ جوؤ	بہرہنگی رھشو سہی و سوور
بوو، فیتنہی کرد.	بہ تیکہ لی.
نَمَلٌ فُلَانًا: بہ سمر شتہکہی دا پروانی.	النَّمَقُ: رہنگ کراو بہرہنگی جوؤراو
نَمَلٌ فِي الشَّجَرَةِ فُلَانًا: چووہ سہر	جوؤر ۵ دمگوترئ: (رجل مُنْمَقٌ)
درختہ کہ.	ہیاویکی رہنگاوپرنگہ بہ لہ کہ.
نَمَلُ الْمَكَانِ: شوینہ کہ میروی زؤر بوو.	النَّمَقَةُ: مہ لاشوی مندال کہ تازہ لہدایک
نَمِلْتُ يَدَ فُلَانٍ: دمستی فلانکھس تہزی	دمبی و مہ لاشوی نمرمہ تارہق دمبی
شلہ بہتہ بوو.	۵ سہرانسہری کیو ۵ مروؤفی
نَمِلْتُ يَدَهُ فِي الْعَمَلِ: لہ کارکردن دا	وہ جاخزادہ و رھسہنی گہل و نہتہوہ
دمستی سوک بوو.	۵ مال و سامانی زؤر ۵ مروؤی زؤر.
نَمِلْتُ الْمَرْأَةَ أَوْ الْفَرَسَ: نافرمتہ کہ یان	نَمَقَ الْكِتَابَ نَمَقًا: بہ جوانی کتیبہ کہی
ماہنہ کہ جیگیر بوو ۵ (یان سکی بوؤ	نووسیہوہ.
راومستتاو لہباری نہ چوو)	أَنْمَقَتِ النَّعْلَةُ: دارخورماکہ خورمای بئ
دمشگوترئ: (غلت يد الصبي) دمستی	ناوکی گرتن.
مندالہ کہ ہہ دادانی نہ بوو لہ ہارو	نَمَقَ الثَّرْبَ أَوْ الْجِلْدَ وَغَرَمًا: قوماشہ کہ
ہاجی نہ کہوت ۵ (فہر لیل وھی	یان پیستہ کہی رہنگاوپرنگ کرد.
نَمِلَةً) ۵ دمشگوترئ: (إمرأة نَمِلِي)	نَمَقَ الْكِتَابَ: بہ شیوہی جوانو
نافرمتیکہ گہرؤکہ لہ ہیج شوینیک	خوشنووسی کتیبہ کہی نووسیہوہ،
جیگیر نابئ.	زیدمروؤی لہ مانای (نَمَقَ) دمگہ بہنئ
	۵ دمشگوترئ: (نَمَقَ الْقَوْلَ وَنَمَقَ

فَصِلَ الطَّعَامُ: خُورَاكه كه مِيروى تِيچوو
مِيرواوى بوو ۵ (فهر مَنَمُول).

نَمَلُ الْكِتَابِ: دِيرى كَتِيبه كهى لِيَك
نَزِيك نووسينه وه.

نَمَلُ ثَوْبِهِ: كِرَاسه كهى پينه كرد.

تَنَمَلُ الْقَوْمِ: خه لَكه كه كهوتنه جمو
جَوَل و هاتوچو و تِيكه وه هاويشتن ۵
بلاوميان لِي كِردو به ناوزموى دا
بلاوبوونه وه بُو كَاسِى كِردن ومكوو
مِيروله.

الْأُتْمَلَةُ: گِرِيى قَامَك، چاوه قَامَك ۵
جومزكهى لاي ژوروى په نجه نه وهى
نينو كى پِيويه ۵ (ك: اَنَامَل).

الْمُزْمَلُ: ده گوتري: (رجل مُزْمَلُ
الْأَصَابِ) پياويكى په نجه كورتو
په نجه نه ستوره.

الْمُتَمَلُ: ده گوتري: (لقد طَالَبَ غَيْرَ مُتَمَلٍ)
به هِيواشى داواى شته كهى كِردو
به په له نه بوو له به دهمست هِينانى دا.
الْمُتَمَلَةُ: نافرمتى كه پَرُوَك كه له شوِيَنِيَك
جِيگير نه بِي.

النَّامِلَةُ: رِيَسوار كوَمه له خه لَك كه
به رِيگادا دمپُون.

النَّمِلُ: لِيَزَان و شَارَمَزَا.

النَّمَلَةُ: مِيروله، حه شمريمه كى
بچكو لهى كوَششكمره له ژِيَر گِل دا
دمزى، به تَاك و كوَمه لِي زِيَان

به سه ردمبه ن و گِيَانى هاو كاريِيَان
تِيديا به (ك: نَمَلٌ وَغَالٌ) ۵ فِيتنه يى و
ناشوبگِيَر.

النَّمِيلَةُ: صندوفِيكه خواردن و شتى واى
تِيدا هه لدمگري مِيروله و حه شهرات
نا تاونن بچنه ناوى، نه هم جَوَره
صندوفه له ته خته دار پَان
مه عدمنى تر دروست دمگري و
دمرگاكه لى له ته له هِيله كِيكى كون
بچوكه.

النَّمَلَةُ: باقى ماندهى ناو له حه وزدا ۵
ده شگوتري: (فَرَسٌ ذُو نَمَلَةٍ)
نه سِيكى سِرَك و هارو هاجه.

النَّمَالُ: فِيتنه و ناشوبگِيَر.
النَّمِيلَةُ: فِيتنه جَو.

نَمُ الْحَدِيثِ نَمًا: قسه كه ناشكرا بوو.

نَمُ الشَّيْئِ: شته كه بُوَنه كهى بلاوبووه ۵
شته كه وروژا هه ننه ربوو.

نَمُ الْحَدِيثِ: قسه كهى هِي ناو برد بُوَنه وهى
فِيتنه يى بنِيتموه ۵ ناشوب له ناو
خه لَكه كه دا به رپا بَا ۵ (فهر نَامٌ وَنَمٌ) بُو
زِي ديمپو يى ده گوتري: (نَمَامٌ) ۵ (وَمَنَمٌ).

نَمُ الْكَلَامِ: قسه كهى به درو و ده له سه
پازاندموه.

النَّمَاةُ: هه ست و جمو جَوَل ۵
ده گوتري: (سَمِعْتُ نَامَةً) گويم
له هه ست و خوستى بوو ۵

دمشگوترئ: (أَسْكَتَ اللَّهُ نَامَتَهُ) خودا

مراندی.

النَّمَمُ: فیتنهیی و ناشویگیتری.

النَّمَامُ: ناوه بۆ رومکی سه عتمره

کئویله: که رومکیکی بۆنخۆشه

ههروا ناوه بۆ گیا پونگه ۵ پونگی

ناویی.

النَّمَةُ: پهلهیهکی سپی لهناو رهمایی دا،

یان پهلهیهکی رهم لهناو سپیایی

دا.

النَّمِي: خیانت ۵ عهیبو لهککه ۵

دوژمنایهتی ۵ سروشتو تهبیعهتی

مرؤف ۵ ماهیهتو هیولای مرؤف ۵

دمشگوترئ: (ما بالدارِ لَمِي) کهس له

خانومکهدا نیه ۵ فلوس

کهله رهمصاص دروست کرابی ۵

تاکهکهی پئی دموگوترئ: (نَمِي).

النَّمِيمُ: دمنگی نزم و هیناوش کهلهجمو

جوئی شتیک پهیدا دمبی ۵ خشپهی

پئ ۵ فیتنهیی و هسههینانو بردن ۵

(ك: نَام).

النَّمِيمة: بهمانا (النَّمِيم) دئ ۵ نووسین

۵ سیرمو خشهی نووسین ۵ (ك:

نَام).

نَمَنَتِ الرِّيحُ التَّرَابَ: رهمهباکه

شوینکهی لهگل و خۆلهکه کرد

هیل و خیتتی جیا جیای تیدا

جیهیشت.

نَمَمَ الشَّيْءُ: شتهکهی نهخشانندو

پازاندیهوه ۵ زرکهفتی کرد ۵

دمگوترئ: (نَمَمَ كِتَابَهُ) کتیبهکهی

نهخشانندو بهزمرکهفتو نهخشو

نیگار پازاندیهوه.

النَّمَمُ: زهخرمهکراو و پازیندراوه ۵

دمگوترئ: (ثوب مَنَمَ) قوماشیکی

زهخرمهکراوه ۵ ههروا دموگوترئ:

(كُتَاب مَنَمَ) کتیبیکی

زهخرمهکراوه ۵ (نبات مَنَمَ)

رومکیکی تیکهالو و تیکچهپژاوه.

النَّمَمُ: نهو شوینکهو نیشانانهی

رهمهبا لهسهر روبهری گل جیی

دیل ۵ سپیایی کهلهسهر نینوکی

مرؤفی گهنج دمرمهکهوئ ۵

تاکهکهی (نَمَمَة).

النَّمَمَةُ: هیل کورتو لیک نزیک.

النَّمَمُ: نهسپیی بجوک.

نَمَا الشَّيْءُ نَمَاءً وَنُمُوًا: شتهکه زیادی کردو

پهری سهند ۵ دموگوترئ: (نَمَا الزَّرْعُ،

وَمَا الْوَلَدُ، وَنَمَا الْمَالُ) ۵ دموگوترئ: (هو

ینمرا الی الحسب) ۵ ههروا دموگوترئ:

(نَمَا الْخَضَابُ فِي الْيَدِ أَوِ الشَّعْرِ) خهنهکه

سورییهکهی پهری ساند ۵ فزمکه

رهمایی زیادی کرد.

نَمَا الْحَدِيثُ: حهدهسهکهی نیسانداو

ههنگاوتی و بۆی نهگیرا له شوینیکی
دوور منداربووه.

نَمَى الشَّيْءُ أَوْ الْحَدِيثُ تَنْمِيَةً: گهشهی
بهشتهکه دا هه قسهکهی بهشیوهی
فیتنهیی هیئاوبرد.

نَمَى النَّارُ: سوتهمهنی بۆ ناگرهکه زیاد
کرد.

إِنْتَمَى الطَّائِرُ: بانددهکه له شوین
ههلقری بۆ شوینیکی تر چوو.

إِنْتَمَى إِلَى الْجَبَلِ: چوو هه سهر کیوهکه.
إِنْتَمَى إِلَى كَذَا: نیسهبت درا بۆلای
ئهوه.

تَنْمَى: بهمانا (انتمی) دئ.
الْأَنْمَى: شریفیکه کای تیدهکری.

النَّامِي: ههرشتیک گهش و نمای تیدا
بئ و مگوو گیاندارو روهک و درهخت.

النَّامِيَّة: خهك (مخلوقات) هه توله میو
که هیشوهرتیی پیوهیی.

النَّمَاةُ: میروی بچوک.
النَّمُوَةُ: زیاده.

الْأَنْمُودَج: نموونه.
النُّنْ: هزی تهنک.

نَهَا نَهًا: پریوو، دهگوتری: (نَهَا الْإِنَاءُ)
زمرهکه پریوو هه (شَرِبَ فُلَانٌ حَتَّى نَهَا)

ناوی خواردموه تا تیراو بوو.
نَهَا اللَّحْمُ نَهْرًا: گوشتهکهی نهکولاند.

نَهَى اللَّحْمُ نَهْنًا وَنَهَاءً وَنَهْوَةً: گوشتهکه
نهکولی.

بهشیوهی رَيْك و رَيْك ریوایهتی کرد.
نَمَى الْحَدِيثُ نَمَاءً وَنُمِيًا: قسهکه بلاو بووه.

نَمَى الْخَيْرَانُ: نازهلهکه ههلهو بوو.
نَمَى الدَّرَابُ: نازهلو و لاخهکان
دووورکهوتنهوه بۆمل و موش و
لهوه پخواردن.

نَمَى الصَّيْدُ: نیچیرهکه به برینداری له
پاوکه رهکه گوم بوو تیرهکه
به جهسته بهوه بوو.

نَمَى الشَّيْءُ: شتهکهی بهرز کردموه
له ریزو بههای زیاد کرد هه دهگوتری:
(فُلَانٌ يَنْمِيهِ حَسْبُهُ).

نَمَى الْحَدِيثُ: ههرمووده کهی گهیاندموه
گوته رهکهی.

نَمَى فَلَانًا إِلَى فُلَانٍ: فلانکهسی پال
فلانکهس دا.

نَمَى الْمَالُ وَغَرَهُ: مالهکهی زیاد کردو
گهشهی پیدا.

أَنْمَى الْكَرْمُ إِثْمًا: دارمیوهکه پۆخی
دهرکهوتن، خهریکه گهلاکهی
دهریکهوی.

أَنْمَى الشَّيْءُ: گهشهی بهشتهکه دا.
أَنْمَى الرَّاعِي دَرَابَةً: ولاخ و نازهلهکانی

له لهومرگا که دا لَيْك بلاو کردن
بوئهوهی ههریه کهیان له پانتاییهک
دا بلهومرئ.

أَنْمَى الصَّيْدُ: تیری به نیچیرهکهوه ناو

أَنْهَى اللَّحْمَ: گۆشتهكهى نهكولاند

بهكانى هيشتيهوه.

النَّاهِي: تيرۆ تهسهله.

فَهَبَ الشَّيْءُ نَهْبًا: بهزۆر شتهكهى و مرگرت

◦ دهگوتري: (إِنَّه يَنْهَبُ الْأَرْضَ) نهو

بهپهلهو خيرا دمروا ◦ همروهها

دهگوتري: (إِنَّه لَيَنْهَبُ الْغَايَةَ) نهو

پيشكهوتوووه بۆلاى نامانج.

فَهَبَ الْكَلْبُ فَلَاتًا: سهگهكه دهمارى

پازنهپيى فلانكهسى گرت.

فَهَبَ فَلَاتًا: جنيوى بهفلانكهس داو ليى

توره بوو ◦ (فَهْر نَاهِب) ◦ (وهو

منهوب).

أَنْهَبَ الشَّيْءُ: شتهكهى والى كرد

ههلهمتى بۆ بيريى و بهتالان بيريى.

أَنْهَبَ الشَّيْءُ فَلَاتًا: شتهكهى بۆ

فلانكهس رانواند.

نَاهِبُ الْمُتَسَابِقُ مُسَابِقَةً: پيشپرکيى

لهپركردن دا لهگهڻدا كرد.

إِنْهَبَ الشَّيْءُ: شتهكهى ههگرت.

إِنْهَبَ الْفَرَسُ الشَّرْطَ: نهسپهكه

لهپيشپرکيهكهدا برديهوه.

تَنَاهَبَ الْمُتَسَابِقَانِ: همرهكه لهو دوو

پيشپرکيکارانه ويستى سهرکهوتن

بهدهست بيئي.

تَنَاهَبَ النَّوَابُ الْأَرْضَ: ولاخهكه يان

نازهلهكه بهمقاجهكانى زموى

ههگوتلي.

الْمِنْهَبُ: سهرکهوتوو لهپيشپرکيى دا ◦

دهگوتري: (فِرْس مِنْهَب).

الْمِنْهَبُ: نهوى چهپاو دهگري (تالان

دهگري) ◦ شَتِيك بهپهله داوابگري.

النَّهْبُ: تالانکردن ◦ چهپاو کردن ◦

شَتِيك بگريته مهبهستو نيشانه بۆ

ههنگاو تن ◦ دهگوتري: (أَصْبَحَ فُلَانٌ

نَهْبًا لِلْسَّبِّ) فلانكهس بوو بهنيشانه

بۆ تانهو تهشمر ليىدان و جنيوپيىدان

◦ يان فلانكهس بوو به نامانج

بۆنهخوشي ◦ همروا وشهى (النهب)

ناوه بۆ مالى تالانى و دمسكهوتى

جهنگ ◦ تالانكراو و مالپراو ◦ (ك:

نَهَابٌ وَنَهْرَبٌ) ◦ همروا وشهى

(النَّهْبُ) بهماناي جۆريك لهپركردن

دى.

النَّهْبَةُ: بهمانا (إِنْهَاب) دى واته:

ههگرتن يان سهرکهوتن.

النَّهْبَى: ههلهمت و تالانکردن ◦

تالانكراو، مالپراو.

النَّهَابُ: كهسيك زۆر تالانجي بيى،

چهپاوگهريى.

النَّهْبَرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتى

دريزداوهڻو دالگوشت ◦ كزو لاواز ◦

نافرمتيك بگاته حالهتى

تيىداچوون و گيانهلاو ◦ (ك: نهابرة).

- النُّهْبَرَةُ: ته‌بۆلکه‌و گردۆلکه ۵ چال‌و
چۆلی نیوان بیشه‌و لانه‌ی شیر ۵
(ک: نه‌ابر و نه‌ابیر).
- النُّهْبُورُ: به‌مانا (النُّهْبَرَةُ) دئ ۵ (ک:
نه‌ابیر).
- نُهْبَلْ: فلانکه‌س خۆی شه‌لاند وای
پیشان دا شه‌له، له‌پۆیشتن دا خۆی
شه‌ل کرد.
- نُهْبَلْ فلان: فلانکه‌س ته‌مه‌ن درێژبوو.
- النُّهْبَلْ: بیرمه‌ی‌رد ۵ ده‌گوترئ: (شیخ
نُهْبَلْ).
- النُّهْبَلَةُ: پۆیشتنیکی ته‌مبه‌لانه‌یه ۵
بیرمه‌ژنی کۆنه‌سال ۵ ده‌گوترئ:
(عجوز نُهْبَلَةُ) ۵ هم‌روا ناوه‌ بو
حوشتری که‌ته‌و زمه‌للاج.
- نَهَتْ القِرْدُ و غره نه‌یتا و نه‌اتا: مه‌یمونه‌که
هیراندی زیراندی ۵ ده‌گوترئ: (نَهَتْ
الأسد) شیرمه‌که‌ ده‌نگی لیوه‌هات‌و
ده‌نگه‌که‌ی نه‌بوه نه‌راندن.
- نَهَتْ فلان: فلانکه‌س نالاندی، نرکاندی.
- الْمِنْهَتُ وَالْمِنْهَتُ: شیر.
- الناهِتُ: هورگ.
- النُّهَاتُ: ده‌نگیک که‌له‌سنگ بی، نرکه‌و
ناله، زیخه‌زیخ که‌له‌کاتی نارچه‌هتی
دا له‌ئاده‌میزاد ده‌بیسرئ.
- نَهْتَرُ علی فلان: درۆی به‌ده‌م
فلانکه‌سه‌وه کرد.
- نَهْتَرُ فلان فی کلامه: فلانکه‌س هسه‌کانی
به‌شیوه‌ی به‌رمو ناواژو گیرانه‌وه.
- نَهَجَ الطريقُ نَهْجاً ونه‌رجاً: ینگاکه
ناشکرا‌بوو ده‌رکه‌وت ۵ ده‌گوترئ: (نَهَجَ
أمرؤ) ئیشه‌که‌ی ناشکرا‌بوو.
- نَهَجَ الدابةُ أو الإنسان نَهْجاً ونه‌یجاً:
ولاخه‌که‌ یان مرۆفه‌که‌ خیرا خیرا
هم‌ناسه‌ی داو هانکه‌ هانکی پی که‌وت
به‌هۆی ماندویوون.
- نَهَجَ الثوبُ نَهْجاً: هوماشه‌که‌ کۆن بوو
پزی.
- نَهَجَ الطريقُ: ینگاکه‌ی ناشکرا کرد، رونی
کرده‌وه ۵ ینگاکه‌ی په‌پره‌و کرد.
- نَهَجَ نَهْجاً وَنَهْجَةً: خیرا خیرا هم‌ناسه‌ی
هه‌لێنان‌و هانکه‌ هانکی پیکه‌وت
به‌هۆی ماندوی‌وی و شه‌که‌تی، یان
پاکردن‌و جه‌و جوئی زۆر.
- نَهَجَ الثوبُ و غیه: هوماشه‌که‌ کۆن بوو،
پزی (فهو نَهَجَ).
- أَنَهَجَ الطريقُ: ینگاکه‌ ناشکراو پون بوو،
ده‌رکه‌وت.
- أَنَهَجَ الدابةُ: به‌سواری ولاخه‌که‌ پۆی تا
ماندوی کرد.
- أَنَهَجَ الْعَمَلُ فُلاناً: نیشکرده‌که
فلانکه‌سی ماندوکرد تاوای لی کرد
هه‌ناسه‌ برکه‌ی پی بکه‌وی.
- أَنَهَجَ الثوبُ: هوماشه‌که‌ی کۆن کرد.
پزاندی.

إِسْتَنْجَ الطريقَ: رینگامی ناشکرا کردو
پیدا رُوی.

إِسْتَنْجَ الطريقَ: رینگامی ناشکراوو
دمرکوت چونه.

إِسْتَنْجَ سبيلَ فلان: ریبازی فلانکسی
گرتهمرو پیدا رُوی.

الْمِنْهَاجُ: رینگای ناشکراو نمایان ه فورئان
دمه رموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَاءَ ه همرؤا ناوه بؤ پلان و
خمریتسی کارکردن ه پروسسو
پروگرام ه دگوتری: (منهاج الدراسة
ه منهاج التعليم ه منهاج العمل
..... الخ).

الْمِنْهَاجُ: بهمانا (المنهاج) دئ ه (ك):
مناهج).

الْمِنْهَاجُ: دگوتری: (طريق ناهج)
رینگامی ناشکراو پون ه همرؤا
دگوتری: (طريقة ناهجة).

الْمِنْهَاجُ: ناشکراو نمایان ه دگوتری:
(طريق نهج) ه (امر نهج) ه رینگای
راست و ناشکرا ه دگوتری: (هذا
نهجي لا احيد عنه) ه (ك: نهجات
ونهج ونهوج).

الْمِنْهَاجُ: نهخوشی رمبؤ، همناسه
سواریی و تهپهتهپی دل.
الْمِنْهَاجُ: بهمانا (النهج) دئ.

نَهَدَ الشَّيْءُ نَهْدًا: مەمك خړېوو، سهری

ههئداو بهرز بؤوه ه دگوتری: (نهدت
لدي المرأة) مەمكی نافرتهكه خړېوو
(فهي ناهد وناهدة) نمو نافرته (مەمك
خړو تونده) هیشتا مەمكی شل
نەبووون ه (ك: نواهد).

نَهَدَ الْإِنْسَانُ: قاپهكه نزیکه پې بی.

نَهَدَ فلان: فلانکس ههئساو رُوی.

نَهَدَ لعدوه (أو) الى عدوه: خوی لهبهردهم
دوژمن دا راگرت و بهردموام بوو لهشمر
لهگهل کردنی دا.

نَهَدَ نَهْدًا: بهرزېوو، خړېوو ه سهری
ههئدا.

أَنهَدَ الْإِنْسَانُ: قاپهکی پېکرد ههتا
لهسهریموه رڅا ه یان نزیک بوو
لیوان لیوبی.

أَنهَدَ الهدية: دیارپیهکی گهورمکرد؛
دیاری گهوری برد.

أَنهَدَ فلاناً: فلانکسی دمست نیشان
کرد.

ناهَدَ فلاناً: کیشی لهگهل فلانکس
دانایهوه.

ناهَدَ عدوه: بهربهرمکانی دوژمنی کرد
لهشمرپداو لهقافوژی پیچا.

تَنَاهَدَ القومَ: خهئکهکه لهسفهردا
همریمکه بهشه تیښوی خوی هیئایه
دمرو تیکه لاویان کرد (پیتاکیان)
کرد.

تَنَاهَدَ فِي الْحَرْبِ: له شه پدا پرو به پروی
به کتر بوونه وه، بویه کتر راپسکوتن و
به لاماری یه کتر یان دا.

تَنَاهَدَ الْقَوْمَ الشَّيْئَ: خه لکه که له ناو
خویان دا شته که یان ده ستاود ده ست
بی کرد.

تَنَهَّدَ: هه ناسه ی حه سانه ووه خو شی
هه لکیشا.

النَّاهِدُ: نافرمتیک مه مکی خربو وین
مه مکی قیت کردین ۵ (ک: نراهد) ۵
ده شگوتری: (غلام ناهد) کوپه
گه نجیکی تازه پیگه یشتو وه.

النَّهَادُ: نه ندازه، پیزه ۵ نزیکه ی ۵
دمگوتری: (هؤلاء نَهَادُ مائة) نه وانه
نزیکه ی سه د ده بن، نه ندازه ی سه د
که سن.

النَّهْدَاءُ: لبه لانی گوئ چه م که پرو مکی
باشی ئی بروئ.

النَّهْدَانُ: دمگوتری: (حَرَضَ نَهْدَان) ۵
حه وزی پر ناو که له سه ره وه
نهری ۵ (قدح نهدان) پیالهی پر ۵
یان دوو له سه ر سی پری.

النَّهْدُ: شتی بهرز ۵ مه مکی خربوو ۵
(ک: نهرد) ژمه رونه که ره ی گه وره
۵ گیانله بهری گه وره و به هیز ۵
دمگوتری: (شَابٌ نَهْدٌ وَفَرَسٌ نَهْدٌ) ۵
هه روا ناوه بو پیایو پیوانه و

به که لک و ره وشت بهرز که هه می شه
هه وئی پیاومتی بدا.

النَّهْدُ: نه وه ی هاوه ئی سه هه وه
کاروانچی له کیسه باخه ل و
تویشودانی خویان دهری دین و
تیکرا ده یخه نه سه ر سه ره ی
هاو بهش ۵ یان پیتاک و کومه کی هاو
ولاتیان له کاتی هیرش هینانی
دوژمن دا ۵ دمگوتری: (طَرَحَ نَهْدُهُ
مع القوم) یارمه تی خه لکه که ی دا.

النَّهْدُ: رونه که ره ی ته نکه (بچوک).
النَّهْدَةُ: ژمه رونه که ره ی گه وره ۵
تووی کاله که مارانه ناردی تیکه لاو
ده مکرئ و ده خوری.

نَهَرَ نَهْرًا: به ته وژم ناومکه رویی.
نَهَرَ الْمَاءُ: ناومکه به زمو ی دا رویی و پیکای
خوی کرده وه.

نَهَرَ الْخَفَارُ: بیر هه لکه نه که گه یشته ناو
له ناو بیر مکه دا ۵ دمگوتری: (خَفَرَ بَرًّا
حتى نَهَرَ) بیر مکه ی هه لکه نه تا گه یشته
ناو.

نَهَرَ الْأَرْضَ: زه وپییه که ی هه لپری.
نَهَرَ فَلَانًا: له فلان که س توپمبوو به رمقی و
روی ناخوش قسه ی له گه ل دا کرد ۵
رقی هه لسا.

نَهَرَ النَّهْرَ: چومه که ی هه لکولی و ناومکه ی
پیدا برد.

نَهْرَ الشَّيْءِ نَهْرًا: شتەكە زۆر بوو ۵ (فهر
نهر).

أَنْهَرُ: كەوتە پۇزمو ۵ يان بەرپۇز كاری
کرد.

أَنْهَرَ السَّائِلُ: شلەمەنییەكە بەتەوژم
پۇی و پەوان بوو ۵ دىگوترى: (أَنْهَرَ
الْبَطْنُ) سەكەكە چوو، گوفپەى گرت.

أَنْهَرَ الْعِرْقُ: دەمارەكە خوینی نەووستا.
أَنْهَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافەتەكە قەلەو بوو.

أَنْهَرَ فِي الْعَنْوِ: لەبازدان دا تەمبەل بوو
بەھىواشی بازى دا.

أَنْهَرَ الدَّمُ: خوینەكەى پەوان كەرد
پۇیاندى.

أَنْهَرَ الْفَتَقُ: دپاویيەكەى فراوان كەرد ۵
كەلەبەرو چالەكەى فراوان كەرد ۵
دىگوترى: (أَنْهَرَ الدَّمُ) خوینەكەى
پشت، پەوانى كەرد.

إِنْهَرَ النَّهْرُ: چۆمەكە شوینی خۆی
كردمو ۵ پەرموى خۆی گرتەبەر.

إِنْهَرَ بَطْنُهُ: سكى چوو، گوفپەى گرت.
إِنْهَرَ الْعِرْقُ: دەمارەكە خوینی
نەووستا.

إِنْهَرَ فُلَانًا: فلانكەسى زۆر توپەكردو
بەشیو ۵ زېرو دىنگى بەرزو پوی
ترشە وەقسەى لەگەل كەرد.

إِسْتَنْهَرَ السَّائِلُ: شلەمەنییەكە
بەزۆرى و تەوژم پۇی.

إِسْتَنْهَرَ النَّهْرُ: چۆمەكە پەرموى خۆی
كردمو ۵ جارى بوو.

إِسْتَنْهَرَ الْأَمْرُ: كارەكە قورس بوو
لەسنور دەرچوو.

الْمَنْهَرُ: شوینی ھەلکەنلىنى جۇگا و لاڭپ
كە ناو داڭپەرى ۵ جۇگایەكە لەناو
قەلاو شورادایە ئاوی پىدا دەروا ۵
(ك: منهار و مناهير).

الْمَنْهَرَةُ: بۆشایيەكە لەنیوان خانو ۵
زېل و زالى تى ھرى دەدرى ۵ زېلەدان
۵ سەرانگوڭلەك.

النَّاهِرُ: ترینى سېى.
النَّاهِرُ: ھەور.

النَّهَارُ: پۇز، پوناكایى نیوان
بەرمەیان و شیوان؛ نیوان پوناكایى
ئاسۆ لەبەرمەیانەو ۵ تا ئاوايوونى
خۆر لەنیوارەدا ۵ (ك: أَلْهَرُ وَنَهْرُ).

النَّهَارِيُّ: نان خواردنى قاو ۵
النَّهْرُ: ئاوی زۆرو شیرین و پەوان

(روبار) ۵ پەرموى ئاوی شیرین و
گوارا ۵ (ك: أَنهَارُ وَالنَّهْرُ وَنَهْرُ).

النَّهْرُ: بەرھراوان ۵ پوناكى ۵ بەمانا
(النَّهْرُ) دى ۵ قورئان دەفەرموى:
﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾.

النَّهْرُ: ترینى سېى ۵ دىگوترى: (نَهْرُ
وَنَهْرُ) ۵ پوبارىكى پان و پۇرە ۵ (نهار
نهر) ۵ پۇزىكى پۇشن و پوناكە ۵

- (رجل نهر) پياويکه بهرؤژ گاردمگا ۵
 دهگوترئ: (لست بيلي ولكني نهر)
 بهشمو کارناکه م بهرؤژ گاردمکه م.
 النهر: نازمئي شیر زور ۵ دهگوترئ:
 (ناقة نهر، وشاة نهر).
 نهر فلان نهر: فلانکس راپهري بؤنهوهی
 شتيك بهدمست بينئ ۵ دهگوترئ:
 (نهرت الدابة بصدرها) نازمهکه يا
 ولاخهکه سينگی پيونه؛ واته: دمستی
 کرد بهرؤيشتن ۵ ملي دريژ کردو
 سينگی پيونه بؤنهوهی برشيتهوه.
 نهرت الدابة براسها: ولاخهکه
 بهراومشانلنی سهری ميشو
 مهگمزی لهخوی دوورخستهوه.
 نهر بالدو في البئر: دۆلچهکهی
 لهناوبيرمه هيناو برد بؤنهوهی پرپئ
 لهناو.
 نهر الدلو من البئر: دۆلچهکهی لهبيرمه
 دمهينا.
 نهر الشئ: پالي بهشتهکهوه نا ۵
 دهگوترئ: (نهر راجلته) له
 ولاخهکهيهوه ژمنی و دهندهنهی دا
 بوخيرو پويشتن ۵ دهگوترئ: (نهرني
 اليك حاجة) پيداويستی و ناتاجی منی
 هينا بؤلای تو.
 نهر فلان في صدره: مستهکؤلهی لهسنگی
 فلانکس دا.
 نهر رأسه: سهری بادا.
 انهر: راپهپرانند.
 نهر الأمر: لهکارمهکه نزيك بؤوه ۵
 دهگوترئ: (ناهر الصبي البلوغ)
 مندالهکه خهريکه بالغ دهبی، نزيکه
 پئ بگا.
 نهر الرضيع الفطام: شیرخؤرمکه
 نزيکه لهشيرخواردن بيردريتهوه.
 نهر فلان: پيش فلانکس کهوت.
 نهر الصيد: پهلهی کرد نيچيرمه
 بگري.
 نهر الفرصة: ههلهکهی قؤستهوه
 نهيهيشت لهکيسی بجئ.
 نهرت الفرصة فلان: فورسته وههل بؤ
 فلانکس پئ کهوت.
 انتهر في الضحك: زيديمرویی کرد له
 بيکهنين دا ۵ زور پيکهنی.
 نهر الشئ: شتهکهی بهدل بوو پهلهی
 کرد بهدمستی بينئ ۵ دهگوترئ:
 (انهر الفرصة) ههلی قؤستهوه
 نهيهيشت ههلی لهکيس بجئ.
 تناهر القوم الشئ: خهکهکه پهلهيان
 کرد بؤ بهدمستهينانی شتهکه ۵
 دهگوترئ: (تناهروا الفرم)
 کهوتنه خو بؤ قؤستنهوهی ههلو
 ويستيان کهلکی لی و مرگرن.
 المناهرة: پيشپرکی.

النَّهْزُ: پېش سپو پياوماقولى گهل و
هۆزو ههلسوپنهرى كاروباريان.

النَّهْزُ: نهندانمو مهنده ۵ دموگوترى:
(عمره نهاز عشرين سنة) تهمهنى
بيست سال دمبى، نزيكهى بيست
سال دمبى.

النَّهْزُ: دمست دانه شت؛ همرشتيك
بهدمست بكرى و دمستى بۇ بېرى.

النَّهْزَةُ: ههل و فرسعت ۵ (ك: نَهْزُ)
دموگوترى: (هو نَهْزَةُ المختلس) نهو
نيچيرى ههموو كهسيكه ههموو
كەس دمتوانى فرسهتى ئى بېنى.

النَّهْزُ: كهسيك خيىرا خيىراو زۆر شت
بهدمست بداته يەكيكى تر وەكوو
بهردمستى و مستاى ديوار دانان و
شتى وا ۵ گوئىرېز: كه سنگى
رەمپىش دىكا بۇ رۆيشتن.

النَّهْزُ: شتيك كه پالنهرى هەبى بۇ
رۆيشتن ۵ حوشترىك بېچومكهى
مندار بوبېتەوهو شيرنهدا تاباشباش
گوانهكانى رانهتهكىنى و دايان
نهچۆرېنى.

نَهْسَ اللَّحْمُ نَهْسًا: گوشتهكهى بهددانى
پيشهوهى پچرى بۆنهوهى بېخوا.
نَهْسَ فَلَانًا الْكَلْبُ: فلانكەس سەگ
گهستى.

نَهْسَتُهُ الحية: مارگهستى، پېوهى دا.
إِنْتَهَسَ: زۆرى گوشت بهكهلبهكانى

بچرى ۵ زىندمپۆيى كرد لهگوشت
بچرين دا.

النَّهْسُ: نهو شوپنهى گوشتى ئى
دمپچرېندرى ۵ (ك: مناهس) ۵
دمشگوترى: (أرض كثيرة المناهس
والمعالي) زومپيهكه لهومرو خواردنى
زۆر بهددان گوشت بېچرى ۵
دمگوترى: (أَسَدٌ أَوْ نَسْرٌ مِنْهَسٌ)
شيرىكه زۆر گوشت دمپچرى ۵ يان
دالاشيكه زۆر گوشت بهدمندوكى
دمپچرى.

النَّهْسُ: كزو دالگوشت ۵ دموگوترى:
(رجل منهوس) پياويكى كزو لاوازه ۵
(رجل منهوس القديم) پياويكى حاج
رەق و تەقە.

النَّهْسُ: بالندميهكه لهپېرى
(الصدية) يهو رەنگى كهستهنائيه
لهچۆلكه گهورمتره، سەر گهورهو
دمندوك گهورميه، رەوش شەپانى و
توندى تيزه، چۆلكه و حەشەراتى
بچوك نيچير دىكا ۵ ههميشه كلكى
ههلهتمهكىنى، له ولاتانى نهووبا
دمزياو پايزان و بههاران رەودىكا بۇ
ولاتى مېصر.

النَّهْسُ: بهمانا (النَّهْسُ) دى.

النَّهْسُ: گازنده گەزنده، هەر
رەندميهك شت بگەزى.

النَّهْيَسُ: گه زراو همرشتيک سهگو مارو
شتي وا گه ستييتي.

نَهَسَرِ اللَّحْمِ: گوشته که ی پارچه پارچه
کرد ۵ به دهم بچری، راپته کاند.
نَهَسَرِ الطَّعَامِ: به هه لپه خواردنه که ی
خوارد.

النَّهَسَرُ: گورگ: پیاوی چوست و چالاک
۵ چلیس و هه لپه کهر بؤ خواردنی
گوشت ۵ (ک: نهاسر).

نَهَشَ الشَّيْءَ نَهْشاً: قه پائی به شته که دا
کرد بۆنه و دی بیخوا ۵ بیگمزی پیوه ی
بدا برینداری بکا.
نَهَشَتِ الْحَيَّةُ فَلَاناً: ماره که به
فلانکه سیه وه دا ۵ گهستی.

نَهَشَتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا: نافرته که دهم و
چاوی خوی پنین له کاتی به لاو
کارمسات دا خوی نه گرت و به نینوک
دهم و چاوی رنینه وه.

نَهَشَ الْكَلْبُ فَلَاناً: سه که که فلانکه سی
گهست، دمشگوتری: (نَهَشَةُ الدَّهْرِ)
رؤزگار جه پانیدی و خستی ه حاله تی
ناتاجی.

نَهَشَ فَلَاناً أَوْ عِرْضَهُ: غمبیه تی فلانکه سی
کردو تانه ی ئی دا.

نَهَشَتِ عَضْدُهُ: باسکی باریک بوو
گوشتی پیوه نه ما.

إِنْتَهَشَتِ عَضْدُهُ: باسکو قوئی باریک و

بی گوشت بوون.

إِنْتَهَشَ الشَّيْءُ: زۆری شته که گهست و
لیکی هه لپچری.

الْمُنْتَهَشَةُ: نافرمتیک له کاتی به لاو
کارمسات دا پوخساری برنی.
الْمَنْهَوْشُ: دالگوشت و گزو لاواز ۵ ماندو
و لهرو لاوازه.

هو منهوش القدمین: نهو قاج رهمو
تهقه.

النَّهَاشُ: سته مو ماف پیشیلکردن.
النَّهْشُ: که می گوشتی ران، قونبوجه لی
۵ دمگوتری: (فلان نهش الیدین)
فلانکهس دهست و مه چه ک باریک و
بی گوشت و دهست گهرمو گورج و
گوئه ۵ همروا دمگوتری (رجل نهش)
پیاویکی دالگوشت و جهسته سوکه.

نَهَشَلْ فَلَان نَهَشَلَةً: فلانکهس پیرو
که نه هفت بوو لهرزوک بوو ۵ (فهو
نَهَشَلْ) ۵ سواری و لاخی خوازراو
بوو.

نَهَشَلْ الشَّيْءَ: شته که ی به تامه زررؤوه
خوارد، و مکوو برسی لرفی دا.

نَهَشَلْ فَلَاناً: فلانکه سی گهست و
که له پارچه ی کرد.

النَّهْشَلُ: گورگ، بازو هه لؤ.

النَّهْشَلَةُ: پیروی که نه هفتی.

قَهَضَ نَهْرَضاً وَنَهْضاً: راپه ری، به ناگا و

وریاپییه وه هه ئسایه سه رپاو راپسکوت ه
 دهگوتری: (نَهَضَ مِنْ مَكَانِهِ إِلَى كَذَا).
 نَهَضَ لَهُ: بۆی راپسکوت و پهلاماری دا ه
 (نَهَضَ إِلَى الْقُدْرَةِ) راپهیری بۆ
 بهرمنگاریبونه وهی دوژمن.

نَهَضَ النَّبْتُ: رومکه که راست بۆوه و
 پیگهی.

نَهَضَ الطَّائِرُ: بالندمه بانی کردنه وه
 بۆنه وهی بفری.

نَهَضَ فَلَاناً نَهَضاً: سته می لهفلانکهس
 کرد.

أَنَهَضَ الْحَيَوَانَ: ئازده کهی ناماده کردو
 خستیه سمر نه وه بکه ویتنه جوته و
 راپکا غاربدا.

أَنَهَضَ فَلَاناً لِلأَمْرِ: فلانکهسی
 ناماده کرد بۆکاره که و خستیه
 نهستوی.

أَنَهَضَ فَلَاناً بِالشَّيْءِ: فلانکهسی
 بهه هیز کردو و وهی پییدا
 بۆنه نجامدانی کاره که.

أَنَهَضَ الرِّيحُ السَّحَابَ: ره شه بایه که
 هه ورمه کهی راداو بردنی بۆ
 شوینیکی تر.

أَنَهَضَ الْقَرْيَةَ: کونده کهی پرکرد یان
 نزیکی نه وهی کرد پری.

نَاهَضَ فَلَاناً: بهریه رهکانی فلانکهسی
 کرد، دزی و مستا.

تَنَاهَضَ الْقَوْمُ: هه ر تاقمه و پیری
 په لهی کرد بۆنه وهی بهرمنگاری
 تاقمه کهی بهرام بهری بکا ه
 دهسگوتری: (تَنَاهَضَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ).

إِسْتَنَهَضَ فَلَاناً لِلأَمْرِ: داوای لهفلانکهس
 کرد به په له کاره که نه نجام بدا.

النَّاهِضُ: بیجوی بالنده: که بتوانی
 بفری ه گوشتی لای ژوروی قوڵ و

باسک ه دهگوتری: (عامل نَاهِضُ)
 کریکارێکه بهرده وامه له سمر

ئیشه کهی و به پروای ته و او و
 سوربوونه وه کاره کهی نه نجام ددها ه

(شباب نَاهِضُ) گهنجیکی زیره ک و
 وریایه، گرنگی ددها به نه نجامدانی

نهرکی سه رشان.

النَّاهِضَةُ: (ناهِضَةُ الرَّجُلِ) خزم و
 کهس وکاری پیاو ه له براو باوک و

برازاو ئامۆزا هه روا ناوه بۆ
 دهست و پیومندو کهس و کاری پیاو.

النَّهَاضُ: خیراو به په له.

النَّهَضُ: زهوی پته و شاخ و داخ:
 که پێگای تیدا دروست بکری ه (ک:

نَهَضُ) ه دهگوتری: (سَلَكُوا نَهَضَ
 الطرق) پێگای سهخت و ناخوشیان

بری.
 النَّهَضَةُ: هیزو توانا ه راپه پین و

ههولدان بۆ پيشكهوتن لهبوارى
 كۆمهلايهتى و بوارهكانى ترى زيان
 دا ۵ دىگوترى: (كان من فلان نهضة
 الى كذا) جم و جۆل و ههولدانى
 باش ههيوو لهلايهن فلانموه بۆ نهو
 كارە ۵ دىشگوترى: (هو كثير
 النهضات).

النَّهَاضُ: كهسيك بهردموام لهسەر
 ريبازى پيشكهوتن و بهدمستهينانى
 سهرومرى بى ۵ دىشگوترى: (مكان
 نهاض) شوينيكى بهرزە.

نَهَظَهُ بِالرَّحْمِ نَهَظًا: بهرمب لىي دا.
 نَهَفَ نَهْفًا: سهرسام بوو.

نَهَقَ الحِمَارُ نَهَقًا وَنَهِيًا: گوڤىزىزمكهى
 زهرى، زهراندى.

تَنَاهَقَتِ الحُمُرُ: گوڤىزىزمكان تىكرپا
 زهرين ۵ يان بهشوڤين بهكترا
 زهرانديان.

التَّاهِقُ: بهكيك لهو نيسقانه
 دهرهپهپوانهى ئاژهلى سمداره كه
 دمكهونه شوڤنى رپهروى فرميسكى
 ۵ نهو شوڤنهى لهقورگى گوڤىزىزدا
 زهرى لى ديتهدمر ۵ (ك: نواهق).

النَّهَقُ: گياهكه لهپيرى (الصليبية)

درىز دىبىتهموه گهلای پانى ههيه،
 گولتهكهى وىكوو گولنى روهكى
 كهپنهب وابه بهرمكهى خهردهلهو

تۆۆيكى وردى ههيه وىكوو تۆۆى
 كهپنهب وابه لهو وردترو تامى
 تيزهو دىبىرئ، ناوئيكى ترى ههيه
 پىي دىگوترى: (جىر جىر) يان
 (ابهقان).

نَهَكَ الأَمْرُ فَلَانًا نَهَكًا وَنَهَاكَةً: كارمه
 فلانى ماندو كردو بهسهرپا زال بوو ۵
 دىگوترى: (نَهَكَ الْعَمَلُ) نيش كردن
 لهپهلو پۆى خست ۵ (نَهَكَ الشَّرَابُ)
 شىراب لهگل و گۆى خست ۵ (نَهَكَتْهُ
 الحمى) لهرزوتا لهپهل وپۆى خست.

نَهَكَ الشَّيْءُ: زىدمهروى كرد لهشتهكهدا،
 دىگوترى: (نَهَكَ الطَّعَامُ) زۆرى
 لهخواردنهكه خوارد ۵ ههروا
 دىگوترى: (نَهَكَ فِي الطَّعَامِ) ۵ (ونَهَكَ
 من الطعام).

نَهَكَ الضَّرْعُ: گوانهكهى زۆر داجۆراند،
 زۆرى جهرمبابهدا.

نَهَكَ عِرْضُ فلان: زۆرى جنىو و قسهى
 ناشرين بهفلان گوتن.

نَهَكَ الشَّرْبُ: قوماشهكهى لهبهر كرد تا
 پزاندى ههر لهبهرى كرد.

نَهَكَ نَهَاكَةً: زىدمهروى كرد
 لهكوگردنهموى شت دا.

نَهَكَ فلان: فلانكهس كزو لاواز بوو،
 نهخۆشى لاوازی كرد.

نَهَكَ بَيْتُ الشَّعْرِ مِنْ بَحْرِ الرِّجْزِ: سىيهكى

شيعر مکه لابر، جهرت کرا.

اِنَّهَکَ السُّلْطَانُ عَقْرِيَّة: هـ م ر م ا ن پ ه و ا

زَیْد م ر و ی کرد له سزادانی دا.

اِنَّتَھَاکَ: به مانا (نَھَاکَ) دئ ۵ دمگوترئ:

(اِنَّتَھَاکَ اَلْحَمٰی).

اِنَّتَھَاکَ عَرْضِ فُلَان: زَیْد م ر و ی کرد له

جَنیودان به فُلَان کَس و قَسَی نَابِر و

بهری ناپاسته کرد.

اِنَّتَھَاکَ الشَّيْئُ: سوکایهتی به شته که

کرد.

اِنَّتَھَاکَ الْحَرَمَاتِ أَوْ الْمَحْرَمَاتِ: کاری

ناشایسته و نه شیایو نه انجام داو

سنووره شهرعیه کانی به زانندن.

اِنَّتَھَاکَ حَرَمَةَ اللَّهِ: وادمو بهیمانی شکاند،

سنورشکینی کرد.

اَلْمَنْهَکَةُ: نهو شتهی که مَرُوْف هه لدمنی

بُو سنور به زینی ۵ دمگوترئ: (هَذَا

مِنْهَکَ لِلْأَعْرَاضِ) نه مه مَرُوْف

هه لدمنی بُو ناموس شکینی.

اَلنَّاهِکُ: زَیْد م ر و له هه م و و شتیک دا.

اَلنَّهْکُ: زَیْد م ر و ی کردن له هه رشتیک

دابج ۵ جَنیو و سوکایهتی پیگردن ۵

چهرتکردن و چه زکردنی سَبیه کی

شيعره له به حری ره جهز.

اَلنَّهْکَةُ: شوین دهمست و ناسه وارو

باشماوه ۵ دمگوترئ: (بَدَتْ فِيْهِ نَھَاکَةُ

الْمَرَضِ) دیاردمو ناسه واری

نه خووشیه کی له سهر دمرکهوت

کز و لاوایی پیوهدیاره.

اَلنَّهْوَالُ: نازاو چاونه ترس.

اَلنَّهْيُکُ: توند م ر و زَیْد م ر و له

کۆکردن موی هه رشتیک دابج ۵ نازاو

چاونه ترس له نادمیزادو

گیانله بهری تر ۵ شمشیری برنده ۵

دمگوترئ: (سِيفٌ نَھِکٌ) ۵ هه روا

ناوه بُو مَرُوْفی ره وشت بهرز.

نَھَلٌ نَھْلًا وَمَنْهَلًا: به کم پیک، به کم

قومه ناو و شله مهنی ۵ شهراب خۆرموه

(بَخۆرموهی شله مهنی).

نَھَلٌ الشَّارِبُ: تینومکه خواردیه و تا تیراو

بوو ۵ شهراب خۆرموه که تامر بوو

خواردیه و ۵ (فَھُو نَاهِلٌ) ۵ (ک: نَھَالٌ

ونواهل).

اَنْهَلٌ دَابَّةً: به کم و حبه ناوی دا به

ولاخه کی.

اَنْهَلٌ زَرْعًا: به کم ناودیری کشتو

کاله کی کرد.

اَنْهَلٌ الْعُطْشَانُ: تینومکه کی ناودا تا تیراو

بوو.

اَنْهَلٌ فُلَانًا: رقی فُلَان کَسی هه لساند ۵

دمشگوترئ: (أَنْهَلُوا الْقَنَا مِنْ عَدُوْهِمْ)

شمشیریان له دوژمنه کانیان ناودان،

دوژمنیان له خوین دا گه وزاند.

اَلْمِنْهَالُ: کهمسیک زۆر ولاخ ناوبدا ۵

پیایو سهخی و دهمستو دل فراوان ۵

گۆر ۵ (ک: مناهیل).

الْمَنْهَلُ: شوینی ناو خواردنه‌وهی نازمَل و
ولاخ ۵ دویلاو ۵ خان و کاروانسرا
که له چۆله‌وانی دا بی و کاروانجی
بیکنه هۆناغی خۆیان بۆ پشودان و
شهو تیدا مانه‌وه، له‌م رومه‌وه که‌ناوی
خواردنه‌وهی تیدا دمکه‌وی.

الناهیلة: حوشتێک بی و بچێ بۆسه‌ر
دویلاو و شوینی ناو خواردنه‌وه ۵
دمه‌گوتری: (ابل ناهیل) حوشتی
برسی.

النهلان: ناو خۆرمه‌وه ۵ (ک: نهال).
النهلة: ده‌گوتری: (ما سقی لا نهلة)
یه‌ک جار ناوی خواردمه‌وه.

نَهَمَ الْأَسَدُ وَالْفِيلُ نَهيمًا: شیرمه‌که نه‌پاندى
فيله‌که نه‌پاندى.

نَهَمَتِ الْقِرْنُ: مه‌نجه‌که‌که هه‌له‌هه‌ی
پیکه‌هوت و که‌وته کولین.

نَهَمَ فلان: فلانکه‌س ترۆی کرد، ده‌نگی دا.
نَهَمَ الدابة نَهْمًا ونَهيمًا: ولاخه‌که‌ی ده‌نگ
دا بۆنه‌وه‌ی خیرا برپا.

نَهَمَ في الشيء نَهْمًا ونَهامةً: زۆری حمز له
شته‌که بوو تامه‌زۆی بوو.

ده‌گوتری: (نَهَمَ في الطعام ونَهَمَ في العلم
فهو نَهَم ونهيم).

نَهِمَ بالشئین: خوی به‌شته‌که‌وه گرت
نالوده‌ی بوو ۵ (فهو منه‌رم).

المنهَامُ: ولاغیك به‌ده‌نگدان راپه‌رئ و
برپا یان بگه‌په‌ته‌وه ۵ (ک: مناهیم).

المنهَمَة: دیرو که‌نیشه‌، یان شوینی
کۆبونه‌وه‌ی ربه‌نه‌گان.

المنهَم: که‌سیك نالوده‌ی شتیک بی ۵
خو به‌شتیکه‌وه بگه‌رئ ۵ که‌سیك
مپه‌ی له‌خواردن و هه‌ناسه‌ی بۆ
هه‌لنه‌یه‌ته‌وه.

النهَامُ: ناسنگه‌ر، دارتاش ۵ قه‌لمه‌رش ۵
(ک: نَهَم).

النهامي: خاوه‌نی که‌نیشه‌.

النهَمَة: پیداو یستی ۵ حه‌زکردن
له‌شتیک ۵ ده‌گوتری: (له في الامر
نَهَمَة، وقضي منه نَهَمَة).

النهَامُ: په‌نگای ناسان.

نَهَنَة فلاتاً عَنِ الشئین: فلانکه‌سی له‌و
شته مه‌نع کردو ده‌ری کرد.

نَهَنَة الدابة: ده‌نگی ولاخه‌که‌ی دا
بۆنه‌وه‌ی بگه‌په‌ته‌وه، نه‌وه‌ی بۆی
جوبوو وازی ئی بپنێ و نه‌پکا.

نَهَنَة الثوب: قوماشه‌که‌ی ته‌نک چنی.

النَهَنَة: قوماشی ته‌نک چنراو ۵
ده‌گوتری: (حَلَّة نَهَنَة).

نَهَوَ الرجل نهَاةً: بپاوه‌که که‌یشه‌
نه‌وپه‌ری ناقله‌مه‌ندی ۵ (فهو نَهِي) ۵
(ک: انه‌یاء).

نَهِيَ الشئین اليه نهْيًا: شته‌که‌ی که‌یشه‌تی.

نَهِيَ اليه المثل: نمونه‌و میساله‌که‌ی
په‌نگه‌ی.

نَهِيَ عَنِ الشَّيْءِ: نهی لی کرد لهشتهکه
وتی، نهو شته مکه.

نَهِيَ الله عَنْ كَذَا: خودا نهی لهو شته
کردووو حمرامی کردوو.

نَهِيَ مِنَ الشَّيْءِ نَهْيٌ: بهو شتهی لی
ومرگرت کیفایهتی کرد دهگوتری:
(نَهِيَ فُلَانٌ مِنَ اللَّحْمِ) فلانکس له
گوشتهکه تیرو تهسهل بوو.

أَنْهَى فُلَانٌ: فلانکس چوو شوینیک
ناو لیتهوه نهروا ده چوو ناو
زلکاوموه.

أَنْهَى مِنَ الشَّيْءِ: نهووی لهشتهکه
دهستی کهوت بهسی بوو ده
دهگوتری: (أَنْهَى فُلَانٌ مِنَ اللَّحْمِ)
فلان لهخواردنی گوشت مریوو.

أَنْهَى عَنِ الشَّيْءِ: وازی لهشتهکه هیئا.
أَنْهَى الشَّيْءُ: شتهکهی گهپانده شوینی
خوی.

أَنْهَيْتُ إِلَيْهِ الْخَبَرَ: ههوالهکهم پیگهپاند.
نَهَى فُلَاناً عَنِ الشَّيْءِ: فلانکسی له
شتهکه منع کرد.

إِنْتَهَى الشَّيْءُ: شتهکه گهپشته کوتایی ده
دهشگوتری: (إِنْتَهَى إِلَيْهِ الْخَبَرُ) إِنْتَهَى
إِلَيْهِ الْمَثَلُ وَإِنْتَهَى بِنَا الْمَسِيرَ إِلَى مَوْضِعٍ
كذا).

إِنْتَهَى عَنِ الشَّيْءِ: وازی لهشتهکه هیئا
دهگوتری: (إِنْتَهَى الْعَاصِي) یاخی

بووهکه وازی له تاوان هیئا ده قورئان
دهمهرموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾.

تَنَاهَى الشَّيْءُ: شتهکه گهپشته کوتایی
دهگوتری: (تَنَاهَى الْخَطْبُ)
کارساتو بهلاکه گهپشته نهوپهپی
ناخوشی.

تَنَاهَى الْمَاءُ: ناوهکه لهزلکاومکهدا
ومستا.

تَنَاهَى عَنِ الشَّيْءِ: وازی له شتهکه
هیئا.

تَنَاهَى الْقَوْمَ عَنِ الْمُنْكَرِ: خهئکهکه
ههندیکیان نههیان له ههندیکیان
کرد که کاری خرابه نهنجام نهدهن
ده قورئان دهمهرموی: ﴿كَانُوا لَا
يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾.

إِسْتَنْهَى فُلَاناً: بهفلانکسی گوت
وازیینه.

إِسْتَنْهَى فُلَاناً مِنْ فُلَانٍ: فلانکسی
راسپارد بهفلان بلی: وازیینی.

الْتَّنَاهُ: نهو شوینهی لهمبهرومبهپی
شیو ناومکهی بگاتی.

الْتَّنَاهُ: نهو شتهی بهری لافاوی پی
دهگری لهگل و بهردو شتی وا.

الْتَّنْهِيَةُ: بهمانا (الْتَّنْهَاءُ) دی.

الْمَنْهَى: نهو کارو کردموانهی نههیان لی
دهگری ده (ك: مناه) دهگوتری: (هذا

من مناهي الشرع وهو يركب المناهى).

الْمَنَاهَةُ: نامانچ و ناکام ۵ دمگوترئ:

(الموت منهاة الناس) مردن

سهرمنجامى هه موو كه سيكه ۵

(المنتهى) نامانچ و ناکام ۵ دمگوترئ:

(هر بعيد المنتهى).

الناهي: تير و تهسهل و تيرناو ۵ (ك:

نهاء) ۵ دمگوترئ: (رجل ناهيك من

رجل) پياويكه كيفايهتي تو دهكاو

پيوستت به كهسى تر نيه.

الناهيّة: دمگوترئ: (إمرأة ناهيك من

إمرأة) ئاوه رتيكه گه يشتوته

ئهوپهري رمنگزنئ و پيوستت

به زنى تر نيه.

النَّهَاءُ: ناکامى شت ۵ كوتايى و

ئهوپهري شت ۵ دمگوترئ: (بَلَغَ

الْخَطْبُ نَهَاءً) ناخوشى و به لايه كه

گه يشتوته ئهوپهري.

النَّهَاءُ من النهار والماء: به رزبونه وى

خور رويشتنى بهرمو ئاوابوون ۵

به رزبونه وى ئاو ۵ نه ندازه ۵

دمگوترئ: (هم نهاء مائة) ئه وانه

نه ندازهى سه دهبين ۵ بچوكترين

به نداوى ئاو.

النَّهَاءُ: به رديكى سببيه له روخام

نهرمتره، وهكوو ته باشيرو شتى وا

وايه.

النَّهَاءُ: ميرو ۵ (ك: نهى) ۵ دمشگوترئ:

(نفس نهاة عن الشيء) نهفسيكى

نههى كه ره لهو شته.

النَّهْيَةُ: كوتايى شت ۵ سنورى خانو ۵

عهقل و ئاومز ۵ تهخته دار

كه باروشتى وى ده خريته سهر

بؤگواستنه وه به ناو ئاودا.

النَّهْيُ: پيچه وانهى شت ۵ دمگوترئ:

(هو نهى عن المنكر) نهو نهى دهكا له

خراپه كارى و فه رمان دهكا به چاكه.

النَّهْيُ: كوى (النَّهْيَةُ) به مانا عهقل و

ئاومز دئ.

النَّهْيُ: داوى وازهينان لهشت ۵ به لاي

نه حوييه كانه وه بريتيبه له

فه رمان كردن به وازهينان لهكارىك

به هوى به كارهينانى پيتى (لا) و

فيعلئ موزاريعئ مه جزوم.

النَّهْيُ: شوينيك كه به ربه ستنئ ئاوى

هه بئ و نه هيلئ ئاوه كهى سهر پيژ

بكا ۵ زلكاو و گه رپا ۵ (ك: انتهاء

ونهاء).

النَّهْيُ: كه سيك بگاته ئهوپهري

پادروستئ و بيرو بؤچونئ راستال ۵

(ك: نهون).

النَّهْيَةُ: كوتايى شت و نيهايهتي ۵

ئهلقه و گريئ و پاناييهك له سهر

سنگ بئ نه هيلئ حه بله كهى

دامالدرئ ۵ عهقل و ئاومز ۵ (ك:

نهى).

النَّهْيُ: كَهَيْكَلِهِ لَمَقَّة لَمْوَى دَا بَكَاتِه

نَهْوِي مَرْيَمَ لَمْوَى دَمَكُوتَرِي: (رَجُل)

نَهْيٌ وَ امْرَأَةٌ نَهْيَةٌ: دَمَشْكَوْتَرِي:

(فَلَانٌ نَهْيٌ فَلَانٌ) فَلَانْكَهَس نَهْي دَمَكَا

لَهْفَلَان وَ نَاهِيْلَ فَلَانْ كَارِيكَا.

فَاءُ النَّجْمِ نَوْأٌ وَ تَنْوَاءٌ: نَهْسْتِيْرَه لَهْخُورْ نَاوَا

نَاوَا بُوو لَهْمَهْمَان كَات دَا لَهْخُورْ هَلَات

نَهْسْتِيْرَمِيَهْ كِي تَر هَلَات.

فَاءُ بِحَمْلِهِ: بَهْزَه حَمَمَت لَهْزِيْر بَارْمَكِي دَا

رَاسْت بُوُو دَمَكَا بَارْمَكِي قُورَس بُوو

نَهْيَتَوَانِي بَهْ بَارْمَكِي مَهْوَه بَرَوَا وَ كَهْوَت.

فَاءُ بَه الْحِمْلُ: كُوْلُو بَارْمَكِي گِرَان بُوو

چَهْمَانْدِي دَمَكَا بَهْزَه حَمَمَت بُوِي

هَه لَكِيْرَا دَمَكَا قُورْ نَان دَمَفْ مَرْمُوِي:

﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ

لَتَنْزِيلُ بِالْعَصَبَةِ أُولَئِكَ الْقُوَّةُ﴾ دَمَشْكَوْتَرِي:

(نَاءُ الْحِمْلُ حَامِلَةٌ)

بَارْمَكِي هَه لَكِيْرْمَكِي چَهْمَانْدُو

مَانْدُوِي كَرْد.

أَنَاءُ السَّمَاءِ: نَاسْمَان هَهْوَر دَايِبُوْشِي.

أَنَاءُ فَلَانَا: فَلَانْكَهَسِي رَايِبَرَانْد.

أَنَاءُ الْحِمْلُ حَامِلَةٌ: بَارُو كُوْلَهْ كَه

هَه لَكِيْرْمَكِي مَانْدُو كَرْد.

أَنَوَاتِ السَّمَاءِ: نَاسْمَان هَهْوَر دَايِبُوْشِي.

نَاوَرَاهُ: شَانَاْزِي بَهْمَرْدَا كَرْد.

إِسْتِنَاءُ النَّجْمِ: نَهْسْتِيْرْمَكِي نَاوَابُوو.

إِسْتِنَاءُ فَلَانَا: دَاوَاي بَهْخَشْشُو يَارْمَهْتِي

فَلَانْكَهَسِي كَرْد.

الْأَثْوَاءُ: شَارْمَزَاو لِيْزَان لَمَكَشْشُو هَهْوَادَا.

النَّوْءُ: دَمَكُوتَرِي: (فَلَانٌ نَوْءٌ مُتَخَاذِلٌ)

فَلَانْكَهَس رَايِبَسَانَهْ كَهِي سَسْتُو

تَهْمَبَه لَانَهْيَه دَمَكَا نَهْسْتِيْرْمَكِي بَهْمَرُو

نَاوَابُووون دَمَرُوَا دَمَكَا بَارَانِي بَهْخُورْ مَوو

لِيْزَمَه دَمَكَا بَهْخَشْشُو عَهْطَا دَمَكَا (ك):

أَنَوَاءُ وَ نَوَآنُ).

نَابُ الشَّيْئِ نَوِيْأُ: شَتَهْ كَه نَزِيْكَ بُوُو.

نَابُ اِلَى الشَّيْئِ: گَهْرَايَهْوَه بُوُو شَتَهْ كَه،

خُوِي بَه شَتَهْ كَهْوَه گِرْت دَمَكَا دَمَكُوتَرِي:

(نَابُ الْحَلِّ اِلَى الْخَلَايَا) هَهْرَوَا

دَمَكُوتَرِي: (نَابُ اِلَى اللَّهِ) گَهْرَايَهْوَه

بُوَلَاي خُوْدَاو تُوْبَهِي كَرْد.

نَابُ عَنْهُ نَابَةٌ: چُوُوَه جِيْگَاي نَهْو وَ

لَهْجِيَاْتِي نَهْو كَارِي كَرْد نِيْشُو كَارِي

هَه لَسُوْرَانْد بُوُوَه نُوِيْنَمَرِي نَهْو دَمَكَا (ك):

نَوَابُ).

أَنَابُ فَلَانُ اِلَى الشَّيْئِ: فَلَانْكَهَس چَهْمَنْد

جَارِيْكَ بُوُو شَتَهْ كَه گَهْرَايَهْوَه.

أَنَابُ اِلَى اللَّهِ: گَهْرَايَهْوَه بُوَلَاي خُوْدَا دَمَكَا

قُورْ نَان دَمَفْ مَرْمُوِي: (فَاسْتَفْغَر رِبَه

وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابُ) دَمَشْكَوْتَرِي:

(أَتَانِي فَلَانُ فَمَا أَتَيْتُ إِلَيْهِ) فَلَانْكَهَس

هَات بُوَلَام پِيْشَوَاْزِي خُوْشَهْوِيْسْتَانَهْو

گَهْرَمَم لِيْ نَهْ كَرْد.

أَنَابُ فَلَانَا عَنْهُ فِي كَذَا: فَلَانْكَهَسِي كَرْد

- به نوینهرو جیگری خوئی لهوشتهدا.
 نَابِيَهْ فِي الشَّيْنِ وَالْأَمْرِ: هاوکاری و
 نۆبهی لهگه‌لدا کرد لهئیشهکهدا.
 نَوْبُهُ: نۆبهی خوئی بۆ دیاری کرد.
 إِنْتَابُهُ أَمْرٌ: کاریکی گه‌ورهی ئی رودرا،
 به‌لایه‌کی بۆهات.
 تَوْبٌ صَدِيقُهُ: جار دواچار چو بۆلای
 برادره‌مه‌کی و سه‌ردانی کرد
 ده‌گوتری: (فلان ییتابنا) فلانکه‌س
 سه‌رمان ئی ده‌دا (السباغُ تَتَابُ
 الْمُهْل) دپنده ده‌چنه سه‌ر دوپلای و
 شوینی ناوخواردنه‌وهی ئاژه‌له‌کان.
 تَنَابَ الْأَمْرُ: چه‌ند جاریک به‌شوین
 به‌کدا نه‌وکاره‌ی له نه‌ستو گرت.
 تَنَابَ الْقَوْمُ الشَّيْنُ: خه‌لکه‌که به‌نۆبه
 شته‌که‌یان له‌ناو خۆیان به‌ش کرد،
 هه‌مه‌وویان به‌نۆره‌و هه‌رکه‌سه
 به‌نه‌ندازه‌ی خوئی هاوکاری ده‌کا
 ده‌گوتری: (تَنَابُوا الْمَاءَ، وَتَنَابُوا
 الْعَمَلَ).
 تَنَابَ الْهَمُّ فَلَتَا: به‌لای ناخۆشی یه‌ک
 له‌دوای یه‌ک یه‌خه‌یان گرت.
 اسْتَنَابُهُ: کردیه نوینه‌ری خوئی.
 اَلنُّتَابُ: دیدنه‌ی که‌ر، شتیکی موباح
 به‌نۆره نه‌نجامی بده‌ی.
 اَلنَّيْبُ: بارانی زۆر.
 اَلنَّائِبُ: جیگر، که‌سیک له‌شوینی
- یه‌کیکی تر کار نه‌نجام بدا
 ده‌گوتری: (نائب الرئيس)، نائب
 القاضي، نائب الشعب، النائب
 العمومي) (ك: نواب).
 النَّائِبَةُ: به‌لای کارسات (ك: نواب)
 ده‌گوتری: (حُمَيَّ نَائِبَةً) له‌رزوتایه‌که
 هه‌موو رۆژی ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ
 نه‌خۆشه‌که.
 النَّوْبَةُ: نۆبه (ك: نوبته)
 نۆره‌ی هات (ك: نوبته)
 حاله‌تی ناخۆش نه‌شاز (ك: نوبته)
 (جاءت نوبته) نۆره‌ی هات، سه‌ره‌ی
 هات (ك: نوبته)
 (اِغْتَرَتْهُ نوبة عصبية، أو نوبة الجنون)
 ماوه‌یه‌کی توپه‌یوونی به‌سه‌ردا هات،
 ماوه‌یه‌کی شیت بوو (ك: نوبته)
 (التوبة) به‌مانا (هه‌ل و فرسه‌ت) دئ
 ده‌گوتری: (اصبح لانونية له)
 فرسه‌ت و هه‌ل له‌کیس چوون
 كۆمه‌ئێك ئاده‌میزادن (ك: نوبته).
 النَّوْبَةُ: به‌لای کارسات (ك: نوبته)
 كۆمه‌ئێك ئاده‌میزادن به‌تاکه‌که‌یان
 ده‌گوتری: (نوبتي) (بلاد التوبة)
 زیدونیشتمانی نه‌و تاقه‌ه
 ئاده‌میزاده‌یه که ده‌که‌وێته به‌شی
 باشوری میصر.
 النَّيَابَةُ: ده‌سته‌یه‌کی دادوهریه

له جياتى ستهم ليكر او داوا له سهر
سته مكارو تاوانبارو تۆمه تبار
ده خاته رو خۆبه خاشانه دمبته
خاومن داوا.

فَاتْ تَوْتَا: لاره لارى بوو له به ربى هيزى
يان به هوى ومنه وزموه.

التَوْتَةُ: دمقهرى تيبينيه كان؛
دمقهرى وكيكه مروف هه ندى
تيبىنى و ورده حيسابى تيدا تۆمار
دمكا.

الثُرْتِي: كه شتیه وان كه له ناو دمريدا
كاروبارى كه شتیه كه به پژه دها
(ك: نواتي) يه.

فَاجْ تَوَجَا: كرده مهكى خوى نيشانى
خه لك دا.

التَوَجَّة: گيزه لۆكه.

ناحت الحَمَامَةُ نَوْحًا: كۆترمه خویندى.
ناحت المرأة على الميت: ناهرمه كه شينو
شه پۆرى له سهر مردوو كه گيرپاو
وايه شيرپه و او ميلای بۆ كردو
به سۆزموه بۆى گريا.

نَاوَحَهُ: بهرامبهرى وهستا ۵ دهگوترى:
(دازه تىناوح داري) خانوه كهى
بهرامبهر خانوه كهى منه.

تنارح الشَّيْثَان: دووشته كه بهرامبهر
يهكتر بوون ۵ دهگوترى: (هما جبلان
يتناوحان وشجرتان تناروحان).

تَنَاحَ الرِّيحُ: ره شه بيه كه به هيز بوو ۵
بايه كه دهميك سه بابوو، جه ليك
باى دهمبور بوو، كاتيكيش باى
شه مال بوو، ومختيكيش باى
جه نوب بوو.

تَنَرَحَ الشَّيْثُ: شته كه جولايه ومو
شۆر بۆوه.

إِسْتَنَاحَ فُلَان: فلانكه س هينده به سۆز
گريا كه سانى ترى هينايه گريان.

إِسْتَنَاحَ الذَّنْبُ: گورگه كه لوراند.

إِسْتَنَاحَ فُلَانًا: فلانكه سى گريان.

المَنَاحَةُ: شينو شه پۆر ۵ شوینی و او ميلاو
شينو شه پۆر ۵ دهگوترى: (كنا في
مناحة فلان) ۵ هه روا ناوه بۆ
ديمه نيك ناهرمت كۆبينه ومو به سۆز
شينو شه پۆر بگيرن ۵ (ك: مناحات
ومناوح).

النُّرَاحُ: كه سيك زۆر شينو شه پۆر
بگيرى ۵ بۆ ميينه دهگوترى:
(نُورَاحَة).

أَنَاحَ بِالْمَكَان: له شوينه كه مايه وه.

أَنَاحَ بِهِ الْبَلَاءُ وَالْكَرُّ: به لاول ژيردمسته ي
يه خه گرتوومو له كوئى نابيته وه.

أَنَاحَ الْجَمَلُ: حوشره كه ييخ دا ۵
دهگوترى: (أناخ بفلان حاجته)
هاناي بۆ فلانكه س بررد
بيداويستيه كانى بۆ جي به جى بكا.

- نَوُحُ السَّبْعِ: حوشرمه‌ی ییخ دا ۵
 ده‌شگوترئ: (نَوُحُ الله الأرض طروقة
 للماء) خودا زموی والی کردووه
 توانای نهو هه‌موو ناوهی هه‌بی.
 تَنَوُّحُ الْجَمَلُ: حوشرمه‌ی ییخی خوارد
 (پالکه‌وت).
 تَنَوُّحُ الْجَمَلُ الناقَة: حوشره‌ی نیرمه‌ی
 میینه‌مه‌ی که‌ل دا.
 اِسْتِنَاخُ: ییخی خوارد ۵ ده‌گوترئ:
 (أَنَاخَةُ فاستناخ).
 الْمَنَاخُ: شوینی ییخدانی حوشر (ناغه‌له
 حوشر) ۵ شوینی مانه‌وه ۵
 ده‌گوترئ: (هذا مناخ سوء) نه‌مه
 شوینیکی خراپه‌ی بۆ تیدا مانه‌وه ۵
 به‌که‌لکی نیشته‌جی بوون نایه.
 مناخ البلاد: باری که‌شو هه‌وای ولات
 ۵ ده‌گوترئ: (مناخ هذه البلاد رطب
 حار) که‌شو هه‌وای نه‌م ولاتانه
 شیدارو گهرمه.
 النائخة: زموی دوور.
 النَّوْحَةُ: مانه‌وو نیشته‌جی بوون.
 نَادَ نَوْدًا وَنَوْدًا وَنَوْدًا: له‌بهر خه‌وه‌اتن و
 هه‌نۆز بردن لاره‌لاریمتی.
 نَاهَ فُلَانٌ: فلانکه‌س سمری باداو شانی
 هه‌لته‌کاند.
 تَنَوَّدَ الْفُصْنُ: لقهدره‌خته‌که‌ شه‌کایه‌وه،
 هه‌ژا، پاژا.
- نَوْدًا: بېروانه‌ی ماده‌ی (نَدًا).
 نَوْدَلٌ: بېروانه‌ی ماده‌ی (نَدَل).
 فَاوْ نَوْرًا: پوناکی کردموه، له‌ناسۆدمرکه‌وت،
 جوان بوو.
 نارت الفِثْنَة: فیتنه‌و ناشوب به‌ره‌بابوو
 بلاو بۆوه.
 نَارُ فُلَانٍ: فلانکه‌س تی شکا، هه‌لات ۵
 ده‌گوترئ: (نار الطَّبْئِي من صائده)
 ناسکه‌که‌ له‌ترسی پاوکهرمه‌که‌ هه‌لات.
 نارت المرأة من الشيب: نافرمت له‌ترسی
 پیری هه‌له‌ات خو له‌پیری
 ده‌شاریته‌وه.
 فَاوْ فُلَانٍ: فلانکه‌س قاچانندی، هه‌لات.
 نَارُ الشَّيْءِ: نیشانه‌ی تاییه‌تی له‌سهر
 شته‌که‌ دانا ۵ ده‌گوترئ: (نار السلعة)
 نارمی تاییه‌تی خسته‌ی سه‌ر کالاکه‌ ۵
 (نار النار من بعيد) ناگرمه‌که‌ له‌دوورموه
 بیندرا ۵ (نار فلاناً وغيره) فلانکه‌سی
 ترساند.
 أَنَارَ: پوناکی کردموه ۵ ده‌گوترئ: (أنار
 الشجر) دره‌خته‌که‌ پشکوتو گولی
 کرد ۵ گوله‌کانی دهرکه‌وتن ۵
 ده‌شگوترئ: (أنار النبات) پوهکه‌که
 پروا گه‌شه‌ی کردو خو‌ی نارایش دا.
 أَنَارَ فُلَانٌ: فلانکه‌س پوخساری
 گه‌شایه‌موو پهنگی جوان بوو.
 أنار المكان: شوینه‌مه‌ی پوناک کردموه.

أَنَارَ الْأُمْرِ: کارمه‌ی روناکردمومو
ناشکرای کرد.

أَنَارَ الطَّيْبِ: ناسکه‌ی تهراند.

نَارٌ فَلَانًا: جنیوی به‌فلان دا.

نَوَّرَ: روناکی دا، روناکی کردمومو ۵

دهگوتری: (نَوَّرَ الْمَكَانَ) شوینه‌که

روناک بوو.

نَوَّرَ الصُّبْحُ: به‌یانی گزنگی داو روناک

بوو روناکایی به‌یانی له‌ناسو

دهرکه‌وت.

نَوَّرَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که گوئی کرد.

نَوَّرَ النَّبَاتُ: رومه‌که پیگه‌یی و

دهرکه‌وت.

نَوَّرَ الثَّمَرُ: میوه‌که دمنکی تیدا خولقا.

نَوَّرَ عَلَى فُلَانٍ: فلانکه‌سی شارمزا کردو

کاریکی بو روناکردمومو ۵ سهری ئی

شیواندو چه‌واشه‌کاری له‌گه‌ل دا

نه‌نجام دا.

نَوَّرَ الْمَصْبَاحُ: چراکه‌ی هه‌لکرد.

نَوَّرَ الْأُمْرَ: کارمه‌ی ناشکرا کرد، رونی

کردمومو.

نَوَّرَ اللَّهُ قَلْبَهُ: خودا فلانکه‌سی شارمزا

کرد بو‌حه‌ق و هیدایه‌تی دا.

نَوَّرَ الْجِلْدُ: پیسته‌که‌ی به‌دارو سواخ دا ۵

داروی له پیسته‌که هه‌لسو.

تَنَوَّرَ النَّارَ: له‌ناگره‌که ورد بووه، شوینی

په‌ دهرخستن و کون و که‌له‌به‌ری په‌

دۆزینه‌مه ۵ چوو بۆلای ناگره‌که.

تَنَوَّرَ الرَّجُلُ: سه‌بری پیاومه‌ی کرد: که

روناکی ناگر لی‌ی دابوو به‌لام

پیاومه‌که نه‌می نه‌بینی.

إِسْتَنَارَ: روناکی دا، دهگوتری: (إِسْتَنَارَ

الشَّعْبُ): گه‌ل و نه‌ته‌مه‌وه

رۆشن‌بیربوون، هه‌ست و بیرو

بو‌چوونی زیندویان هه‌بوو.

إِسْتَنَارَ بِهِ: روناکایی ئی وهرگرت.

إِسْتَنَارَ عَلَيْهِ: به‌سهری دا زال بوو

زهمه‌ری په‌ برد.

الْأَنُورُ: (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ) به‌مانا له‌و

روناک‌تره، ناشکراتره ۵ دهگوتری:

(هَذَا أُنُورٌ مِنْ ذَاكَ) ۵ هه‌روا ناوه بو

روخساری جوان و گه‌شاوه.

التَّنْوِيرُ: کاتی کازیوه‌ی به‌رمبه‌یان

دهگوتری: (صَلَّى الصُّبْحَ فِي التَّنْوِيرِ)

له‌کاتی روناکبوونی کازیوه‌ی به‌یان

دا نویزی به‌یانی کرد.

الْمَنَارُ: شوینی روناکی ۵ نیشانه‌یه‌که

دادهنری له‌نیوان دوو زه‌وی و شتی

وادا بو جیاگردنه‌وه‌ی سنورمه‌کانیان

۵ نیشانه‌و عه‌لامه‌تی په‌گا.

الْمَنَازِرَةُ: برپاوه‌ی ماده‌ی (مَنَازِرَةُ) له‌پیتی

(مِیم) دا.

الْمَنَارَةُ: مۆمی داگیرساو ۵ مناره‌ی

مرگه‌وت و شتی وا ۵ نه‌و نیشانانه‌ی

لهبه ندمرمان دا دامنری بو
 شاره زاییکردنی گهشتی و پټبوارانی
 ناو دهریا ه (ك: منار) یان (منار).
 المنور: په نجهرمو ده لاقه ی بچوك كه
 روناكیان ئی بټه ناو خانو و شتی
 واوه ه به تالاییه كه له قمرخ خانوو
 یان له هه لاش و سه قفی دا
 دهیلنریته وه بونه وهی روناكایی
 بدا به ژورمکان و هه وایان لیوه
 هاتوچو بكا.

المنیر: تیشك هاویژ، روناکی دمر ه
 ناشكراو رون.

النائر: به مانا (المنیر) دئ.

النائرة: به مانا (المنيرة) دئ ه
 دوژمنایه تی و کینه و رقی ناوسینه ه
 دمشگوترئ: (أطفأ نائرة الحرب)
 شهرو ناگری شهري کوژاندوه.

النار: ناگر؛ عونصورئکی کاریگهره،
 روناكایی و گهرمی و بلیسه ی ههیه
 ه (ك: نیران) ه دمشگوترئ: (إستضاء
 بناره) راو بوچونی نهوی و مرگرتو
 په پهره ی کرد ه ههروا دمشگوترئ:
 (أوقد نار الحرب) شهري
 هه لگیرساندو ناگری شهري
 خو شکرد.

النوار: نافرمتیک خو له شوینی
 گومانای و کاری گومانای بپاریزی

ه دمشگوترئ: (بقرة نوار):
 مانگایه كه له بهر كهل هه لئ و
 نایه وئ كهل سواری بی.

النورانية: به مانا (النور) دئ.

النور: گوئی سپی ه تاکه كه ی پیی
 دمشگوترئ: (نورة) ه (ك: أنوار).

النور: روناكایی و روشنایی پهرنگ ه
 نهوی شت به دیار دخوا وایان ئی
 دمكا چاو بیان بینئ ه قه دو بالای
 جوانی روهك و دریزی ه (ك: نورة).

النور: خه رات و دو م بپروانه ماده ی
 (عَجَر).

النورة: نیشانه ه به ردی کلسی ه به رده
 تسنه ه تیکه لهیه كه له خوینی
 کالیسیوم و باریۆن كه دمکری نه
 دهرمانی موو لابردن و شتی وا.

النوار: گوئ ه تاکه كه ی (نوراة) ه (ك:
 نواویر).

النور من النساء: نافرمتی سرك و
 خو پاریز له شوینی گومانای، کاری
 گومانای ه ههروا ناوه بو نهو بهزو
 پیوو دهرمانه ی خالی کوتراوی پی
 سهوز دمکری ه دوکه ئی پیو.

النیر: روناککهرموه ه پوخساری جوان و
 گه شه دار.

نورج: پاش و پیشی کرد، دهمیک بو
 دواوه و دهمیک بو پیشه وه ه (نورج)

في الكلام) له فسه كدرنه كهي دا
مينگه مينگي كردو شته كهي پون
نه كرده وه.

النورج: جهنجه (ناميري كرشه
گيرم كردن بؤ كردني به كاو دوايي
جيا كدرنه وهی دانهو پله كه له كايه كه
به هو ي شنه و شتي وا).

نورز: كهوته مانگي نه ورورزه وه
ناههنگي جهزني نه ورورزي گيرپا
شاعيريك دهلي:

(نورز الناس و نورز ت ولكن بدموعي)
نورز فلاحا: دياربي جهزني نه ورورزي بؤ
فلا نكس نارد.

النوروز (يان) النهموز: رۆزي نو،
يه كه م رۆزي سالي خوري نيراني و
كورديه: كه پيكه وتي بيست و يه كي
مانگي بازار دمكاو سهرمتاي و مرزي
به هاره و پيره ميژد دهلي:

نهموزي سالي تازه به نه ورورزه هاته وه
جهزنيكي كوئي كوره به خوشي و
به هاته وه.

ناس الشئي نوسا ونوسانا: شته كه كهوته
له رينه وه و جم و جۆل و هات و جۆ و
دهگوترئ: (ناست الذؤابة) لكی
ميژمرمكه له رينه وه و (ناس الفصن
الدقيق) لقه باريكه كهي درخته كه
له رينه وه و (القرط ينوس في الأذن) گواره
له گوي دا ده له رينه وه.

ناس الإبل: حوشتره كهي ليخوري.

اناسه: خستيه جم و جۆل و
له رانديه وه.

نؤس الثمر: خورماكه لايه كي ريش بوو
(فهو منوس).

نؤس بالكان: له شوينه كه مايه وه.

تنؤس الشئي: به مانا (ناس) دي و
دهگوترئ: (نؤس الفصن الدقيق) لقه
باريكه كاني درخته كه له رينه وه.

الناس: ئاده ميزاد، گروهي ئاده ميزاد و
واده بي مهبه ست له و وشه يه
ئاده ميزادي عاقل و ريزداره و دهگوو
هورئان دمفه رموي: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾.

الناسوس: صندوقتيكه له دارو تهخته
دروست دهكړئ مه سيحيه كان
مردوي تيدهخه ن و ههروها ناوه بؤ
گوپستانى مه سيحيه كان و (ك:
نراويس).

الناس: نه وهی هه لده واسرئ و
شوپر ده بيته وه له شيوهی داوه دمزو و
شتي وا له هه لاشه وه به هو ي دوكه لي
ناو مال وه و دهگوترئ: (ازل نواس
الدخان) ريشو له شوپر بؤ و مكاني
هه لاشه كه لابه ره.

نواس العنكبوت: ته وني جالجالو كه.

النواسي: له رزوك و شلو شيوا و
دهگوترئ: (رجل نواس).

دوراودوور هه نديك ته قهيان
 لهيه كتر كردو لهيهك نزيك
 نهيوونهوه ه قورنان دهفهرموي:
 ﴿وَأَلَىٰ لَهُمُ التَّنَافُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾.
 تنافس يده بالنديل: به دهسته سر دهستی
 سرپهوه بۆنهوهی چهوری و شتی
 وای پیوه نه مینی.
 التنافس: به هیژ.
 ناص نوصاً ونوصاناً: هه نساو راپیکرد،
 جولاپهوه وهه لات.
 ناصی الفرس: نه سپهکه چه موشانه سمری
 هه لپری ه دهگوتری: (فلان ما بقدر علی
 أن ينوص) فلانکس ناتوانی پهلاماری
 شتیك بدا.
 ناص عن الأمر أو عن زميله: لهکارهکی
 یان لهبرادرمهکی دواکهوت.
 ناص للمركة: خوی ناماده کرد بۆ
 پویشن.
 ناص إليه: بۆی راپهپری ه پهناي بۆ برد.
 ناص الشئ: شتهکی راتهکاند ههولئ بۆ
 شتهکه دا.
 ناص فلاناً: پیش فلانکس کهوت.
 اناص الشئ: شتهکی وپستو ههولئ
 بۆ دا ه بهرپوهی برد.
 اناص الوقت: سینگهکی لهقاندو بای دا
 بۆنهوهی دهری بیئی.
 ناوصه: پاکیشی کرد، بۆلای خوی
 هینای.

ناش فلان نوصاً: فلانکس پویشن ه
 پهلهی کرد له راپهپری دا خیرا
 راپسکوت.
 ناش بالشئ: بهیوهست بوو بهشتهکهوه.
 ناش الشئ: داوای شتهکی کرد ه ههلی
 گرتو بردی، دهگوتری: (ناشه بیده)
 به دهستی ههلی گرت، دهستی دایه.
 ناش فلاناً: به سهر و پشی ناماژهی بۆ
 کرد، سهری بۆ بادا پشی بۆ
 هه لتهکاند.
 ناش فلاناً بالشئ: شتهکی دا بهفلان
 یان فلانکسی بهشتهکه ههنگاوت ه
 شتهکی لهفلانکس دا ه دهگوتری:
 (ناشه بالرمج) ه (وناشه بخیر) ه (ناش
 فلاناً خیراً): خیر و خوشی بهفلانکس
 گه یاند.
 ناوش الشئ: شتهکی تیکه لاو کرد.
 ناوش فلاناً: پیش نهوهی سهری لهگه
 بکا هیژی فلانکسی بهتافی کردموه
 ه دهگوتری: (ناوش العدو مقدمة
 الجیش) پیشهتای سوپاکه لهگه
 دوژمن دا کهوته شهرموه.
 انتاش الشئ: شتهکی بهگورجی
 هه لگرت ه دهری هیئا پزگاری کرد ه
 دهگوتری: (انتاشي فلان من اهلکة)
 فلانکس لهتیداجون پزگاری کردم.
 تناوش القسم فی القتال: خه لکه که

إِنْتِصَاتِ الشَّمْسُ: خۆر ئاوابوو.

إِنْتِصَا الْفَرَسُ: نەسبەكە كەوتە جەم
جۆل.

إِنْتِصَا فُلَان: فلانكەس سەرى بۆلەقاند.

إِنْتِصَا عَنْهُ: لێی دواكەوت.

إِنْتِصَا الشَّيْءُ: شتەكەى جۆلاند.

إِنْتِصَا فُلَانًا: فلانكەسى خستە گەر

چووە ژێر باڵیەووە بۆنەووەى كارى

پێویستى خۆى ئەنجام بدا.

الْمَنَاصُ: پەناو پەناگە ە قورئان

دەفەرموى: ﴿وَلَا تَجِيَنَّ مَنَاصٍ﴾.

النَّوْصُ: كەرمكۆى ە لەم ڕووە

هەمیشە ئەم جەپوانە سەرى

هەلپڕووە.

النَّوْصُ: هیزو توانا لەسەر جەم و

جۆل و راپسكان ە دەگوترى: (ما بە

نرېص) جۆلەى تیدا نیە ە ناتوانی

بجۆل.

فَاضِ الشَّيْءُ نَوْضًا: شتەكە جۆلایەووە،

لەرییەووە.

فَاضِ فُلَان: فلانكەس بەناو ولات دا گەرا ە

دواكەوتو بەمراز نەگەبشت ە بۆ

دواوە گەراپەووە.

فَاضِ الشَّيْءُ: هەولێ دا شتەكە دەریپێنى.

أَنَاضِ النَّخْلُ إِنَاضَةً: دارخورماكە

بەرمەكەى پێگەپى.

أَنَاضِ فُلَان: فلانكەس چاوى لى سور

هەلگەراپوون و نەزانی و رقو كینەى

لێ دەبارى.

نَرَضَ الشَّرْبَ بِالصَّبْغِ: قوماشەكەى

بۆیەكرد ە ڕەنگى كرد.

النَّوْضُ: شوپى بەرزایى، تەپۆلكە،

پلوسى ئاو، شوپى لى هەلپژانى ئاو

ە شیو و دۆل ە (ك: أنواض).

فَاطَ الشَّيْءَ بَغِيْرَ وَعَلِيْهِ نَوْطًا: شتەكەى

بەشتێكى ترمووە هەلئواسى ە دەگوترى:

(نَاطِ الْقِرْبَةِ بِنَاطِهَا) كوندەكەى بە

سینگو بەتەكانى خۆى هەلئواسى ە

(نَاطِ الْأَمْرِ بَفُلَان) كارەكەى خستە

ئەستۆى فلانكەس.

فَيْطُ الْحَيَوَان: ئازەلەكە توشى نەخۆشى

ملەخپرو سەنگە ئەستورە بوو.

أَنَاطُ الْحَيَوَانُ: ئازەلەكە توشى نەخۆشى

ملەخپرو شتى وا بوو.

أَنَاطُ الشَّيْءِ رِيْبه وَعَلِيْهِ: شتەكەى

هەلئواسى ە پیاكرد.

نَوْطُ: دەگوترى: (نَوْطُ الرُّوح) تەمبەلێ

كرد خەرىك بوو لەخەفەتانی گیان

دەرچى.

إِنْتَاطَتِ الْمَسَافَةُ: مەسافەكە

دووركەوتەووە.

إِنْتَاطَتِ بِهِ: خۆى پێتووە هەلئواسى.

إِنْتَاطُ الْأَمْرِ: كارەكەى بەراى خۆى

بەریەووە نەك بەراپۆژ.

التَّنَاطُ: نهو گوزو گوئینکمی
به که ژاومدا دمگرتن بۆ پازاندنه وهی.
النَّاطُ: شوئنی شت هه ئواسین ە
دمگوترئ: (هو مني مناط الثريا)
نیوان من و نهو به نه ندازهی نیوان
من و شوئنی هه ئواسینی نه ستیره
سیومیه ە (فلان مناط الثريا)
فلانکس له شوئنی نه ستیره
سیومیه وه کهس دهستی نایگاتئ،
بهرزو بهرپزو خانه دانه.

مناط الحکم: به لای زانایانی ئوصلی
فیقه هوه عیلهت و بایسی
حوکه کهیه ە دمگوترئ: (مناط
الحکم بتحریم الخمر هو الاسکار)
عیلهتی برپاردان به حهرامی مهی و
باده نه وهیه سه رخوش دمکا.

النوط: که سیک توشی نه خووشی مله
خره ببی ە دهسگوترئ: (هو منوط
بالقوم) نهو کابرایه خوئی هه ئواسیه
بهو هوزمومو له وان نیه ە غه وارمو
بیگانهیه له ناویان دا.

النَّاطُ: رهگی ناومه وهی پشت.

النَّاطَةُ: چلیدانه ە (ك: نواط).

النَّوْطُ: سه رباز؛ نه وهی ده خرپته سه ر
دوو تاباره کسان ە هه رشیتیک
بهیومندی به شتی که وه بی ە وپسامو
پترلینانی نازایهتی، ناشتیخوازی،
زانستی هتد ە دهسگوترئ: (مُبحَّ

فلان نوط الجدارة) فلانکس شاره ی
لیهاتوی پیدرا ە زمیله یه کی
بجوکه خورمای تیده گرتئ ە ره که
دهماریکی نه ستوره له سی و
جه گه ره وه درپژدمبیت ه وه
بهیومسته به دل ه وه ە ئیسقانیکی
بجوکه له خوار سیبه ندهمویه پی
دهسگوترئ: (کلیجه) ە (ك: أنواط
ونياط).

النَّوْطَةُ: چلیدانه، هاوساوییه که
له سینگ دا یان له گهردن دا یان
غوده یه که له گه دماو کوشنده یه ە
نهو شوئنه ی ئاو نایگاتئ زمویه ک:
دره ختی ته لئج و ته ره ی تیدابی ە
رق و کینه.

النَّيَاطُ: نه وهی شتی پیدرا هه لدمواسرئ
ە ره گیکه سی و دل پیکه وه ده به ستئ
ە (ك: النُّوْطَةُ ونوط) ە دهسگوترئ:
(مفازة بعيدة النياط) سارایه کی پان و
پۆرو درپژه برانه وهی نیه.

النَّيْطُ: بیریکه ئاو له قه رخه کانیه وه
دیت ه ناویه وه له بنکییه وه
هه لئاقولئ.

نَاعَ نَوْماً وَنَوَّاناً: له ریه وه نه ملاو
نه ولای کرد ە پاژا ە دهسگوترئ: (ناع
الغصن) له دره خته که پاژا.

ناعت العُقابُ: هه ئۆکه خوئی
خوار کرده وه بۆنه وهی په لاماری

نیچرەکه‌ی بدا.

نَاعَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی جولاندو خسته‌ی
گه‌پ.

نُوعَت الرِّيحُ الْفُصْنُ: بایه‌که
لقه‌درمخته‌که‌ی پاژاند.

نُوعُ فُلَانِ الشَّيْءِ: فلان‌که‌س شته‌که‌ی
داه‌ی شته‌خوارو وازی لی هینا
بۆنه‌وه‌ی بۆخوی بله‌ریته‌وه.

نُوعُ الْأَشْيَاءِ: شته‌کانی پزیزه‌ند کردو
لیکی جیاکردنه‌وه‌و کردنیه
جۆرجۆر.

تَنُوعُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی جولایه‌وه‌و هه‌ژا
پاژا.

تَنُوعُ الْفُصْنِ: لقه‌درخته‌که‌ی پاژا.

تَنُوعُ النَّاعِسِ عَلَى الرَّحْلِ: ومنه‌وز
لیهاتوو‌مه‌که‌ی به‌سمر بارو بارگنه‌که‌وه
لۆژه‌ی لۆژی بوو.

تَنُوعُ الصَّبِيِّ فِي الْأَرْجوحة: منداڵه‌که
له‌ناو جولانه‌که‌ی‌بدا پاژا.

تَنُوعَت الْأَشْيَاءِ: شته‌کان لیک
جیاکرانه‌وه‌و پزیزه‌ندکران.

إِسْتِنَاعٌ: دمستی کرد به‌جم‌وجۆل‌و
پاژان.

إِسْتِنَاعُ الْفُصْنِ: لقه‌درمخته‌که‌ی پاژا.

إِسْتِنَاعُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی دریز بۆوه.

إِسْتِنَاعٌ فِي السَّيْرِ: له‌پۆ‌یشتن‌دا
پیشکه‌وت.

المنواع: شیوازو ئوسلوب.

النَّائِعُ: تینو ە که‌سیک له‌برسان لۆژه‌ی
بی، لاکه‌ی بی ە وایش ده‌بی
ده‌گریته‌ ناوه‌لناوی وشه‌ی (الجائع)
ده‌گوتری: (جائع نائع).

النَّوعُ: جۆر له‌هه‌رشته‌یک بی ە له‌زاراوه
زانا مه‌نتیقیه‌کان‌دا وشه‌یه‌کی
په‌هایه‌و بۆ تاقه‌که‌سیک یان بۆ
چه‌ند که‌سیک ده‌گوتری
که‌له‌بناغه‌و سروشت‌دا یه‌ک‌بن‌و
له‌وه‌لامی پرسپاری (ماهو)‌دا
ده‌گوتری: (زید ماهو؟) وه‌لامه‌که‌ی
(إنسان) (زید وعمر ویکر ماهم؟)
وه‌لامه‌که‌ی (إنسان).

النُّوعُ: ده‌گوتری: (رماه الله بالجوع
والنوع) واته‌: ده‌گریته‌ ناوه‌لناوی
(الجوع).

النُّوعَةُ: میوه‌ی ته‌پو تازه.

نَافَ الشَّيْءُ نَوْفًا: شته‌که‌ی به‌رز بۆوه.

نَافَ الطَّيْعُ: که‌متیاره‌که‌ی هه‌له‌متی برد.

نَافَ عَلَيْهِ: به‌سهریا روانی.

نَافَ الرِّضِيعُ الشَّدِي: منداڵه‌که‌ی
مه‌مه‌که‌ی مزی.

أَنَافَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌رز بۆوه
ده‌گوتری: (أَنَافُ الْبِنَاءِ).

أَنَافَ الْعَدُوُّ: ژماره‌که‌ی له‌ده‌یان‌و سه‌دان
تیپه‌پری.

أَنَافَ عَلَيْهِ: به سهریدا پروانی.

نَيْفٌ عَلَيْهِ: لَیْی زیاد کرد و دهگوتری:
(نَيْفُ الْعَدَدِ عَلَى مَا تَقُولُ) ژمارمکه
لهوی تو دهیلئی زیادی کرد،
تیپهری.

نَيْفٌ فَلَانٌ عَلَى السَّنِينِ: فَلَانْکەس
له شهست تیپهری.

الْمَنَافُ: بهرزو بلندو سهخت و
دهگوتری: (جبل عالي المناف)
کیویکی زور بلندو سهخته.

الْمَنِيفُ: نهوی له بهرزاییهوه بهسهر
شتی تردا پروانی.

عِزُّ مَنِيفٍ: زور بهرزو بلند.

قصر منيف: باله خانه ی زور بهرز.
الْمَنِيفَةُ: دهگوتری: (إمرأة منيفة)
ناهرمتیکی بالا بهرزو شوخو شهنگه.

النَّافُ: لهزاراوهی میصریههکان دا ناوه
بو (نیری) جوت.

النَّوْفُ: دهنگ و بنی کلک و دوگی
بهرزو حوشر و (ك: أنواف).

النِّيَافُ: شتی زور بهرز و دهگوتری:
(قصر نِيَافٍ) و (فلاة نِيف) و (إمرأة
نِيف) و باله خانه ی بهرز، ساری
دریزو دوور، ناهرتی بالا بهرزو
جوان.

النَّيْفُ: زیاد لهشت، زیاده بهسهر
یهکیکی تردا، دهگوتری: (هذا الجبل

نَيْفٌ عَلَى ذَاكَ) نهم کیوه لهو کیوه
بهرزتره و زیاده لهگری ژمارمکان
واته: زیاده له دهمیان و سهدان و
دهگوتری: (عشرة ونَيْفٍ ومائة ونَيْفٍ)
و وشه ی (نَيْفٍ) دهمی لهدوی وشه ی
(عشرة) (عشرون) و نهو شتانهوه
بگوتری.

النَّيْفَةُ: نیوان خانه ی ژمارمکان (نیوان
گری ژمارمکان) دهگوتری: (إمرأة
نِيفَة) ناهرمتیکی بالا بهرزو شوخو
شهنگه.

نَاقٌ نَوْنًا: (نَقَى الشحم من اللحم)

بهز مکه ی له گوشته که جیا کردموه.

نَوَقٌ نَوَقًا: پهنگی سهی بوو که میک
سورای تییدا بوو.

نَوُّ الْخِيَوَانِ: گیانله بهرمکه ی پام کرد،
ژیرباری کرد و دهگوتری: (نَوَقُ الْبَعِيرِ)
حوشر مکه ی ژیربار کرد.

نَوَقُ النَّاقَةِ: حوشر مکه ی فیری پویشن
کرد.

نَوَقُ النِّخْلَةِ: دارخورماکه ی موتوربه
(تهلیج) کرد.

نَوَقُ الشَّيْئِ: شته که ی پیز کرد، پیکی
کرد و کوتایه موو تهختی کرد.

إِنْتِاقٌ فِي أَمْرِهِ: زور بهباشی کنارمکانی
نه نجام دا، ههولی دا باش
جیبه جییان بکا.

إِنْتَاقُ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ه‌ی هه‌لب‌زارد.

تَنَوَّقُ فیه: زَیْدِمِرْموی کرد له‌باش

به‌جِبْه‌یَنانی شته‌ک‌ه ۵ ده‌گوت‌ری:

(تَنَوَّقُ فِی مَنْطِقِهِ وَتَنَوَّقُ فِی مَنْبَسِهِ)

هه‌و‌ئ‌ی دا به‌جوانی قسه‌گانی بکا،

زَیْدِمِرْموی کرد له‌پۆشاک له‌به‌ر‌کردن

دا.

إِسْتَنَوَّقُ الْجَمَلُ: حووش‌تره نی‌ره

چه‌موشه‌ک‌ه و‌م‌ک‌وو حووش‌تری م‌ی‌ینه

پام بوو ۵ که‌سیک د‌و‌ای ده‌ست

ر‌و‌یشت‌ویی زه‌لیل بی پ‌ئ‌ی ده‌گوت‌ری:

(إِسْتَنَوَّقُ الْجَمَلَ).

النَّاتِقُ: نه‌و که‌سه‌ی به‌زو گوشت ل‌ئ‌یک

جیاد‌م‌کات‌ه‌وه بو جوله‌ک‌ه ۵ (ک):

لُوقَة).

النَّاقَة: حووش‌تره م‌ی‌ینه (ک: ناق، ونوق،

و‌ای‌نق و‌ ان‌واق) هه‌م‌روا وشه‌ی (ناقَة)

ناوه بو نه‌ست‌یره‌ی پ‌یز‌به‌ست‌و.

النَّرْقَة: زه‌رم‌کی و‌ ل‌ئ‌هات‌ویی له‌هه‌م‌وو

شت‌یک دا.

النَّرَاقُ: که‌سیک کاروبار له‌نه‌ست‌و

ب‌گ‌ری و‌ پ‌ئ‌کیان ب‌خا.

النَّيْقَة: زَیْدِمِرْم‌ویی له‌هه‌و‌ل‌دان بو کردنی

ئ‌یش‌ی باش و‌ نه‌نجام‌دانی به‌ر‌پ‌ئ‌ک و

پ‌ئ‌کی ۵ له‌پ‌ه‌نددا هات‌وو‌ه (خر‌ق‌اء

ذات ن‌ی‌قَة) به‌ که‌سیک ده‌گوت‌ری

نه‌زان بی و‌ ل‌اف‌ی زان‌ایی ل‌ی بدا،

گه‌ند‌ه‌ل بی و‌ ل‌اف‌ی چاک‌سازی و

نه‌زاهه‌ت ل‌ی بدا.

نَوَّكْ نَوَّكاً وَنَوَّكاً: نه‌حمه‌ق بوو.

أَنَوَّكُهُ: به‌نه‌حمه‌قی له‌قه‌ل‌ه‌م دا ۵

ده‌ش‌گوت‌ری: (ما أَنَوَّكُهُ) ئ‌ای چه‌ند

گ‌یل و‌ نه‌حمه‌ق بوو.

إِسْتَنَوَّكاً: نه‌حمه‌ق بوو.

إِسْتَنَوَّكُ فُلَاناً: ف‌لان‌که‌سی به‌گ‌یل و

نه‌حمه‌ق دانا.

الْأَنَوَّكُ: نه‌حمه‌ق و‌ گ‌یل ۵ بی ده‌سه‌ل‌ات و

نه‌زان ۵ که‌سیک زمانی ب‌گ‌یری و

نه‌توانی قسه به‌ناسانی بکا.

نَالَ عَلَى فُلَانٍ بِالشَّيْءِ نَوَّلاً وَنَوَّالاً:

شته‌ک‌ه‌ی به‌ف‌لان‌که‌س به‌خ‌شی ۵

ده‌ش‌گوت‌ری: (نَالَ فُلَاناً الْعَطِيَّةَ وَبِالْعَطِيَّةِ)

به‌خ‌ش‌شه‌ک‌ه‌ی دا به‌ف‌لان‌که‌س.

نَالَ فُلَانٌ بِالْعَدِثِ: ف‌لان‌که‌س و‌یستی

قسه‌بکا.

نَالَ لَهُ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا: کاتی نه‌وه هات‌وو‌ه

نه‌و ئ‌یشه بکا.

نَالَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی ده‌ست که‌وت.

نَالَ فُلَانٌ نَيْلاً وَنَوَّلاً: ف‌لان‌که‌س بوو

به‌خاوم‌ن به‌خ‌ش‌ش و‌ عه‌ت‌ای ز‌ور.

أَنَالَ الْمَعْدِنُ: له‌کانه‌ک‌ه‌دا شت‌یک‌ی

د‌و‌ز‌یه‌وه.

أَنَالَ فُلَانٌ الشَّيْئَ: شته‌ک‌ه‌ی دا

به‌ف‌لان‌که‌س.

نَاوَلَهُ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی دایه.

نَوَّلَ: به‌خششی پیداً ۵ ده‌گوتری: (نَوَّلَ)
فَلَانًا وَنَوَّلَ عَلَيْهِ).

نَوَّلَ فَلَانًا الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی دایه‌فَلَان.

تَنَاوَلَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی هه‌لگرت،
وهرگرت.

تَنَاوَلَ الرِّكَابُ بِنَا مَكَانَ كَذَا: سوارمکان
کاروان‌چییه‌کان له‌گه‌ل نَیمه
گه‌یشتنه فَلَان شوین.

تَنَوَّلَ فُلَانٌ بِالْخَيْرِ: فَلَانْک‌ه‌س که‌وته
خیرکردن و چاکه‌خوازی.

تَنَوَّلَ عَلَيْهِ بِشَيْءٍ: شته‌ک‌ه‌ی بئ به‌خششی.

تَنَوَّلَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی هه‌لگرت ۵
ده‌شگوتری: (نَوَّلَانِي كَذَا فَتَنَوَّلْتُهُ) فَلَان
شتی پیدام منیش وهرم گرت.

الْمُتَنَاوَلُ: ده‌گوتری: (هو قریب المتناول)
ئ‌ه‌وه به‌یده‌سته به‌مناسانی دَیْته
ده‌ست.

الْمُنَاوَلُ: شه‌پیت‌ه‌ی جَوَلَا ۵ خه‌ره‌کی

جَوَلَا ۵ یان خودی جَوَلَاکه خوی ۵

(ك: مناول) ۵ شی‌ومه شی‌وازو پَی‌بازو

مه‌زه‌هب ۵ ده‌گوتری: (هم علی

منرال واحد) ئ‌ه‌وان له‌سهریه‌ک

شی‌وازو ته‌بیات و ره‌وشتن.

النَّالُ: سه‌خی و نانیده ۵ به‌شو بار ۵

(ك: اَنَوَّلَ).

النَّوَالُ: به‌شو بار به‌خششی ۵

ده‌گوتری: (نَوَّالُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا)

ئ‌یشی تَوَّ ئ‌ه‌ومیه ئ‌ه‌و کاره ئ‌ه‌نجام
بدهی.

النَّوَالَةُ: پارو.

النَّوَلُ: پارو ره‌سمی که‌شتی؛ بلیتی

که‌شتی ۵ ئ‌ه‌و پارمه‌یه‌ی دهمری

به‌فه‌رمانگه‌ی گواستنه‌وه‌ی نامه‌و

شت و مَهْكَ بَوَّ کرئی گواستنه‌ومه‌که ۵

شی‌ویک لاه‌واوی لَی بئ ۵ خه‌ره‌کی

جَوَلَا، ئ‌ه‌وه‌ی که‌ ره‌سه‌که‌ی له‌سهر

هه‌ل‌ده‌م‌کرئ ۵ (ك: اَنَوَّلَ) ۵ هه‌روا

ده‌گوتری: (مَانَوَّلُكَ وَلَا تَوَّلُكَ أَنْ تَفْعَلَ

كَذَا) له‌تَوَّ ناومه‌شیت‌ه‌وه ئ‌ه‌و کاره

بکه‌ی ۵ له‌حه‌دیس دا هاتووه (ما

نَوَّلَ إِمْرئُ مُسْلِمٌ أَنْ يَقُولَ غَيْرَ

الصَّرَابِ) بَوَّ مَرَوْفَی موسولمان

ناشی جگه له‌راستی شتی تر بلی.

النَّوَلَةُ: ئ‌ه‌وه‌ی ده‌ست مَرَوْف ده‌که‌وئ

له‌خیره‌و بی‌ر ۵ ده‌گوتری: (ما اصْبَتُ

مِنْهُ نَوَلَةً) مِنْ خَيْرِو بَی‌رَیْک‌م لَی

ده‌ست نه‌که‌وتووه ۵ ماچ؛ ماچی‌کم

نه‌کردوو.

نَامَ فُلَانٌ نَوْمًا وَنِيَامًا: فَلَانْک‌ه‌س نو‌ست،

پاکشا، هه‌نۆزی هاتی.

نَامَ الشَّيْئُ: شته‌که بی‌دمنگ بوو نارامی

گرت.

نَامَ اَلْخَلْخَالُ: خه‌رخاله‌کان بی‌دمنگ بوون

لهم روموه پریه قاجنو لهگڅشت دا
ونیوون ۵ (نام العرق) دمارمکه لئی
نهدا ۵ (نامت الريح) ږمه بکه بیدهنگ
بوو وزه نایه ۵ (نام البحر) دمريا
هیواش بڅوه ۵ (نامت النار) ناگرمکه
کپ بوو کوڅایهوه ۵ (نامت السرق)
بازار کهوت.

نام الثوب أو الفرو: کراسه که یان
فهرومه کڅن بوو، ږی.
نام فلان لله: فلانکهس ملکه چی فهرمانی
خودابوو.

نام الیه: نارامی گرتو دلی لهلای
داسه کنا.

نام عن حاجته: نیشه کهی خوی له بیر
چووهو گرنگی پی نهدا ۵ دمشگوتری:
(نام همة) غمی نه بوو ۵ (ما نامت
السماء الليلة مطراً أو برقاً) نه مشهو
ناسمان همدادانی نه بوو یان بارانی
هه بوو یان هه وره بروسکه.

نام فلاناً ثوماً: به سمر فلانکهس زال بوو
له زور نوستن دا.

أنا مة: نواندی ۵ دمشگوتری: (طعنه
فأنا مة) زمبری لی داو کوشتی ۵ (أنا م
القحط القمر) گرانی و قاتو هرپی
خه لکه کهی لاواز کرد.

ناومة: پیښې کتیا یان کرد له زور نوستن
دا.

ثوم فلان: فلانکهس زور نوست.

ثوم فلاناً: فلانکهسی نواند.

تناوم: وای خو نیشان دا نوستووه ۵
خوی به نوستو خست ۵ هه ولی دا
بنوی.

تناوم الیه: له لای داسه کناو نارامی
گرت.

تنوم: هه ولی دا بنوی، پالکهوت
بونهوهی خه وی لی بکه وی ۵
دمگوتری: (تنوم شهوة للنوم)
پالکهوت چونکه زوری حه ز له خه و
بوو ۵ (شهیتان پی پی بیکه نی)،
نیحتیلامی بوو.

تنوم فلاناً: فرسه تی له فلان هی نا
له کاتی نووستنی دا.

استنام: نووست ۵ خوی به نوستوو
خست ۵ جیگر بوو ۵ (التیریم
المغناطيسي) حاله تیکی کارتیکردهی
جهسته یه دیاردهی نووستووی
له سمر مرؤفه نوینراومکه
دمردمکه وی به هوئی نهو نیحاناتو
ږمهنوماپی کرد نانهی نوینهرمه
ناراسته ی خه و لیخراومکهی دهکا بو
دمسته به ربوونی فیکرمیه ک
که کابرای نوینراو لی بی ناگاهه.

النم: نووستن ۵ دمشگوتری: (رای فی
منامه کذا) ۵ قورن ان دمه رموی: ﴿یا

لەخەو بئ.

نومان: زۆر نوستوو، كەسێك زۆرى
 حەز لەخەو بئ ە ئەم وشەيه
 تايبەتە بەبانگ كردنەوه ە
 دەگوترئ: (يانومان).

النَّوْمَةُ: كەسێك زۆر بنوئ ە كەسێك
 ناو و ناوبانگى لەناو خەلك دا نەبئ
 كەس نەبناسئ ە كەسێك لاشەپربئ و
 نەزانئ شەپ چيەو بئ لەشەرو
 شەپخووزى نەكاتەوه.

النَّوْمُ: بئ ناگاو گيئل، لاشەرو
 ناشتيخواز، كەسێك دزى شەرو
 ناژاوبئ.

النَّيْمُ: هەرشتيک نەرم و نۆل بئ ژيانى
 نەرم و نۆل، قوماشى نەرم ە پۆشاکى
 نوستن ە پەستەك و فەروەى كورت
 كەلەپۆستى كەروپۆشك و شتى وا
 دروست دەكرئ ە درەخت ە پليكانە
 كەبەهۆى پەشەباوه لە لىبەلان دا
 دروست دەبن ە مەروفي قەسە خووش و
 گونجاو بۆ هاوێلى كردنى ە
 دەشگوترئ: (فلان نيمئ) فلانكەس
 پياوێكى قەسەخووش و نەربابە بۆ
 هاوێلى كردنى ە پياوى ژنانى.

النَّيْمَةُ: ئارامى و حەسانەوه بەهۆى
 نووستن ە دەگوترئ: (إنه حَسَنُ
 التَّيْمَةِ) ئەم مەروفە لەخەوێكى
 ئارامدايە ە دەشگوترئ: (ماله نيمه

بُنِيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ
 فَنَظَرُ مَاذَا تَرَى ە هەروا وشەى
 (النام) بەمانا شوپىنى نووستن دئ ە
 دوكان و شوپىنى وا ە پۆشاکى پێوه
 نووستن ە گۆر.

النَّوْمَةُ: هەرشتيک خەو لەمەروفە بخا ە
 دەگوترئ: (طعام مَنَوْمَةٍ) خواردنێکە
 خەو لەمەروفە دەخا.

النَّوْمُ: ئەمە كەسەى ئيشى خەو ئى
 خستن (تنويم موكنا تيسى) دەكا ە
 هەر دەرمانێك خەو لەمەروفە بخا.
 النَّائِمُ: دەگوترئ (ليل نائم) شەوێكە
 خەوى تێدا دەكرئ.

النَّوْمُ: زۆر نوستوو كەسێك زۆر
 بىخەوئ ە دەگوترئ: (رجل لئوم
 وامرأة لئوم).

النَّوْمُ: نەخۆشییەكە توشى مەروفە دەبئ
 لەناكامى گەستنى مێشى تسى تسى،
 كاپرا خەوى ئى دەكهوئ و لەوانەيه
 وەهۆش خۆى نەيەتەوه زۆر جار
 كوشندمەيه.

النَّوْمُ: نووستنەكان ە ماومەيەكە
 جەستەو عەقل تێیدا پشو دەدەن و
 لەم ماومدا هەست كەم تازۆر
 نامێنى و بېرى ئەركى ئەندامەكانى
 جەستە نامێنن و هەستەكان لەكار
 دەكهون.

النَّوْمُ: زۆر نوستوو، كەسێك زۆرى حەز

ليلة واحدة) نهو مروّفه بزړوی
شهوېکی نیه.

نَوْنُ الکلمة: جوت بزوینی خسته سهر
کوځتایی نیسمهکه.

نَوْنُ النون: پیتی نونی نووسی.

التنرين: بهلای نهحوپیه کانهوه نونیکي
زېدهی بی بزوینه بهکوځتایی
نیسمهوه دهنووسی و تهنکید
ناگهپهنی.

النون: پیتیکه له پیتهکانی هیجا (ك):
نونات وأنران) ه تیزایی شمشیر ه
ماسی ه نوچ و دمواتی نووسین.
النونة: جالایی چه ناگهی مندالی ساوا ه
ماسی.

ناه نوما: بهرزبؤوه، درېزبزوو بالای کرد
ه دمگوتری: (ناه البات) پومکهکه بهرز
بؤوه بالای کرد.

ناه البوم: کوندمبوومکه سهری
بهرزکردموه گماندی ه قهله پرشهکه
سهری بهرزکردموه و پرانندی.
ناه بالشیئ: شتهکه ی بهرز کردموه.

ناه عن الشئئ: وازی لهشتهکه هینا ه
دمگوتری: (ناهت نفسي عن اللحم)
نهفسم لهگوشتهکه بیژرا.

ناه البقل الحراب: گزوگیاکه کهمیک
ولاخهکه ی تیر کرد ه دمشگوتری: (ألها
لتأكل ما ينوها) نهو نهوهنده دمخوا

برسی نهبی بهتهواوی خوی لهخواردن
مرناکا ه ههروا دمگوتری: (أعطني
ماينهن) نهوهندهم بدمیه برسياهتیم
نهمین.

نوة بفلان او باسمه: ناوی فلانی هینا،
بهپرېزموه بهاسی فلانکهسی کردو
بهگه وړه ی لهقه لهم دا.

نوة بالحدیث: قسهکه ی ناشکرا کرد.
النوة: وازهینان لهشت.

النوفة: زمهه خواردنیک لهشهو و
رؤژدا.
النوة: هیزی جهسته.

نوی نى ونية: لهشوینیکهوه گواستیهوه بؤ
شوینیکي تر.
نوی نوی: دوورکهوتهوه.
نوی التمر: خورماکه دمنکی ههبوو
(ناوکی ههبوو).

نوی التمر: خورماکه ی خواردو دمنکهکه ی
فری دا.

نوی الأمر نية: نیهتی کارمکه ی هیناو
برپاری لهسهردا ه دمگوتری: (نویت
منزل کذا، ونویت أمراً).

نواه الله بغير: خودا نهوی گهمانده خپرو
خوځی.

نوی الشئئ: ههولئ بهدمستهینانی
شتهکه ی داو کوځشی بؤ کرد.

نوی فلاها: پېداوېستی فلانکهسی دابین
کرد.

أنسى: سه همره ماکانی زۆر کردن ۵
دوورکه و ته وه.

أنسى التمر: خورما کهی خوار دو
ناوکه کهی هری دا.

أنسى المرعى الدابة: پاوانه که و لآخه کهی
قه له و کرد.

أنسى الحاجة: ئیشه کهی جیبه جی کرد.
أنسى البسر: دهنکه خورما که ناوکی
پهیدا کرد.

نوى فلان: فلانکهس ناوکه خورماکانی
هری دا.

نوى فلاناً: فلانکهسی هموانه ی نیاز و
مه بهستی خو ی کرد و له پروانگه ی
نیهت و نیاز ی خو یه وه مو حاسه به ی
کرد.

نوى حاجته: کار ی خو ی جیبه جی کرد.
إنسى: له شوینیکه وه گواستیه وه بو
شوینیکی تر.

إنسى من الأمر: له کاره که وازی هی ناو
چوو ه سهرکار یکی تر.

إنسى الشيء أو فلاناً: چوو بو شته که
یان چوو بو لای فلان ۵ دهگوتری:
(إنسى منزلاً موضع كذا) همو لی
پهیدا کردنی مه نزل یکی دا له فلان
شوین ۵ (إنسى فلاناً لمعرفه) چوو
بو لای فلانکهس بو ئه وه ی
له پیاو مته و سه خام ته به هره مه ند
ببی.

إنسى الأمر: نیاز ی ئیشه که ی کرد و
• سوور بوو له سهر نه جامدانی ۵
دهشگوتری: (إنسى بنوائه)
پیدا و یستیه که ی بو جیبه جی کرد.
تتوا: قه صد ی کرد، چوبو لای، نیاز ی
لای نهو ی بوو.

إنستنى: دهنکه خورما که ی خوار دو
ناوکه که ی هری دا.

المنسى: دهگوتری: (فلان منسى القوم)
فلانکهس خامنه ی برپاری گهل و
نه ته وه که یه تی.

المنوى: دهگوتری: (رجل منوى) پیاو یکه
هه و ل دمه دا بو ئا مانجی پیر و زو
ده پیکی.

النارى: دهگوتری: (فلان نارى القوم)
فلانکهس خامنه ی برپار به ده مستی
نه ته وه که یه تی ۵ (ك: نوا).

النسى: دووری ۵ ده همر و ولاتیک
سه همر ی بو بکه ی ۵ دهگوتری:
(شطت بهم التوى) زۆر
دوور که و ته وه هه روا دهگوتری:
(استقرت به التوى) جیگر بوو ۵
(فلان نواك) فلان نیاز و مه بهستی
تویه.

النوا: نیاز و مه بهست ۵ خورما
عه جه مه ۵ میو ز ۵ ناوکه خورما و
شتی له و جو ره ۵ نه و جه نه مامه
خورما یه ی له سهر دهنکه خورما که

هۆزەگە يەتتى.

النَّبِيُّ: بەزى پىو ۋ ئىسىمىگە بەمانا
(پۇن) دى.

النَّبِيُّ: رازونيازى مەبەست ۋ شوپنىك

رېبوار مەبەستىيەتى بىگاتى دورى

يان نىزىك ۋ دىگوتى: (شۇت بەم

نىيە قىزى) سەفەرى دورى درىزبان

كرد دورىگە وتتەنە ۋ (نورائىيە قىزى)

نىيازى شوپنى دورىيان ھەبىو.

فام الشَّيْئُ نَبِيًّا وَنَبِيًّا: شتەگە نەگوتى،

نەگەيى (فەرەيى رىي) ۋ شتەگە

دورىبوو، دورىگە وتتەنە.

أَنَاءُ: ھەلى نەپچا، پېنەگەيى،

نەپكولاند.

أَنَاءُ: بەمانا (أَنَاءُ) دى.

نَبِيًّا الْأَمْرُ: كارەمكى قايىم نەكرد.

النَّبِيُّ: ھەرشىتىك پېويست بەكولاندن

يان برژاندن بى نەكولابى يان

نەبرزايى (كالى) بى كىرچ بى ۋ

دىگوتى: (لبنى) شىرى خا و

نەكولائو.

نَابَهُ نَبِيًّا: كەلبەي ھەنگاوت.

نَبِيَّتُ النَّاظِرَةُ: حوشترەگە پېربىو.

نَبِيَّتُ النَّبْتِ: رومەگە لاسكى كرد.

نَبِيَّتُ الشَّيْبِ: پېرى دىرەگە وت.

نَبِيَّتُ فِي الشَّيْبِ: كەلبەي بەشتەگەدا

بىردە خوار ۋ دىگوتى: (ظفر فلان

(سەوز) يان بى: شىن دىبى ۋ

ھەرشىتىك كېشەگەي پېنج دېرەم

بى ۋ بەشىك لەكروكى زەرە ئەو

ئەلەكترۆنەگەكانى بىدەموردا

دەخولېنەو ۋ قورئان دىمەرمەي:

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْبِ وَالنَّوَى﴾ ۋ

ھەروا ناوە بۇ پېداوېستى.

النَّبِيُّ: فرۆشبارى دىنەگە خورما.

النَّبِيُّ: ئازەللىك دىنەگە خورما بخوا ۋ

دىگوتى: (بىر نورى) (وھى نورىيە)

ھەرشىتىك نىسبەت بىرئى بۆلەي

(النَّبِيُّ) ۋ ھەرشىتىك نىسبەت بىرئى

بۆلەي گوندى (نورى) ۋەكوو چۆن

پەحيلى كوپى شەرەف مىھى الدين

خاومەنى (مىھاج الطالبين والجموع)

چەندەھا كىتەبى تر نىسبەت دىرئى

بۆلەي ئەو گوندەو دىگوتى:

(النَّبِيُّ).

النَّبِيُّ: سىلاھى نەمەي كە بەوزەي

زەرە شتى وا كارەمكاو چەككى

خاپوركەرە.

النَّبِيُّ: ھاوئەللىك لەگەل تۇدا ھاونيازو

ھاومەبەست بى ۋ ھاومە سەفەر ۋ

دىگوتى: (ھە نورىك) ۋ ھەروا

دىگوتى: (فلان نورى القوم)

فلانكەس خاومەن پېربارى

گەلەكەيەتى پېربار بەدەستى

في كذا وئيب) فلانكس زهفمری
بهشتهكه بردو ددانی لی گیر کردن.
ئیب الشین: بهددان شتهكهی گهست
شوینكهی لهشتهكه کرد
شتهكهی بهتاقی کردهوه بزانی
رهقه یان نهرمه.

تئیب النبت: رومكهكه لاسکی کرد،
لاسکی دمرکهوت.

تئیب الشیب: پیری دمرکهوت.
الانیب: کهلبهزل
بؤ میینه دمگوتری:
(ئیاب) (ك: نیب).

الناب: کهلبههی پهنا ددانهجوارینهی
پیشهوه، خری
دوو لهو کهلبانهی همن
و نیوب وانیب) دمگوتری: (عضة
الدهر بنابه وانیابه) رۆژگار بهکهلبههی
خوی گهستی، هاری
خوی بهسهردا رشت
(الناب) ناوه بؤ خوشتری بهسالاجوو
دمشگوتری: (هو ناب قومه) نهوه
پیش سپی و گههورهی
نهمومکهیهتی.

النیوب من النوق: خوشتری
بهسالاجوو.

فات ئیتا: لۆزهلۆژی بوو لهلاوازی دا یان
بههوی ومنهوزموه.

فاح الفصن نیحا و نیحانا: لقهدرمختهكه

رازا، جولایهوه.

فاح العظم نیحا: نیسقانهكه پتهو و رهق
بوو
تهپایی تیدا نهبوو.

نیح الله عظمه: نیسقانهكهی پتهو کردو
توندی کرد
وردو هاری کرد
دمگوتری: (ئیح بخیر) شتیکی پیدا.

النیه: هیزو توانا.

النیح: بههیزو پتهو
دمگوتری: (عظم
نیح) نیسقانی پتهو.

النیدل: کاری گهورمو گران
کابوس و
مۆتهكه.

النیدلان و النیدلان: بهمانا (النیدل)
دی.

فان الشرب نیرا و نیاره: وینهو خمت و هیلی
لهقوماشهكهدا دروست کرد
تان و
پۆی بؤ قوماشهكه نامادهکرد.

انار به: هاواری پی کرد.

انار الشرب: هیل و وینهی بؤ قوماشهكه
دروست کرد
دمگوتری: (هو یسدي
الأمور وینرها) نهو نیش و کارهکان
باش پێك دهخاو نهنجامیان دمدا.

نیر الشرب: هیل و وینهی بؤ قوماشهكه
دروست کرد
لهسهر دوو هیل
قوماشهكهی چنی.

تنایرا: خویان پازاندهوه.

النایره: شهرو نهگبهتی
دمگوتری:
(بین القرم منایره) ناخوشی و شهرو

نه گبه تی له نیو قهومه که دا هه به.

الْمُنِيرُ: (نوب مُنِير) قوماشیکه له سهر

دوو راپه ل چنדרاوه ۵ (جِلْد مُنِير)

پێستیکی نه ستورو پته وه.

النَّير: نیری جوت؛ داریکی تابه تیه

ده خریته سهر ملی دوو گاجوت یان

دوو و لآخ بۆ زمو ی کێلان ۵ به م

جۆره نیری که ده خریته سهر ملی

دوو گاجوته که وه هه راپه کی نیری که

به هوی که له مه و به ن که له مه له ملی

گاجوته که شه ته ک دهری، ئه م جار

سهری مزانه که که هه و جار و

گاس نه که ی ئ به س س تراوه

به به نه و مندیک یان حه بلیکی پته و

له ناو مرستی نیری که ده به ستری

جوتیار که راده کشین و زهوییه که

هه لده دهرن ۵ هه روا وشه ی (النیر)

ناوه بۆ به رزو پالی قوماش، ئارم و

ژماره و نیشانه ی قوماش ۵ قه رآخ

پنگا.

النَّيَّة: شه پیه ی جولا؛ نه و شه پکه

پانه ی تیومدانه که ی پێ جه سب

ده کری ۵ ده سگوتری؛ (ما هه و بسداة

ولا لحمه و لانیرة) نه و نه راپه له

نه تیومدانه نه شه پته و ئامیری

چینه ۵ واته: هه یج نه به.

نِيرَب: کۆششی کردو هه ولی

به رپا کردنی فیتنه و ئاشوبی دا.

نِيرَب الرِّيحُ التُّرابُ فوق الشَّيْءِ أَوْ عَلَيْهِ:

رېشه بایه که گه و خۆ له که ی

به شته که وه نوو ساند وه.

نِيرَبُ فُلَانٍ الْقَوْلُ: فلان که س قسه کانی

تی که ل و پیکه ل کردن.

النَّيرَبُ: شهرو نه گبه تی ۵ فیتنه یی ۵

پیاوی نازا ۵ پیاوی شه رپنگیزو

فیتنه جۆ به بۆ ئافهرت ده گوتری:

(نیرَبه).

النَّيرَج: هاتو چۆی به به له ۵ تی که وه

هاویشتن ۵ ده گوتری؛ (جاءت

الدوابُ تعدو نیرجاً) ۵ و لآخه کان

هاتن تیکیانه وه ده هاویشتن و

په زیه ستو نه بوون ۵ ده سگوتری:

(ناقة نیرج) حوشریکی رېسه نه (ريح

نیرج) رېشه بایه کی توندو شت

راده ره ۵ فیتنه و ئاشوبگێر ۵ هه روا

ده گوتری: (امراة نیرج) ئافهرمتیکی

به لآو ئاشیرن و نه گله وته.

النَّيْرَجُ: که سی که ده لئی سیحر ئی

کراوه.

النَّهْرُزُ: به روانه ماده ی (النروز).

النَّيْرُكُ: به روانه ماده ی (نرک).

نَيْسَبُ بَيْنَهُمَا: فیتنه یی له نیوانیان دا

نه نجام داو هه ولی دا نیوانیان تیک

بدا.

النَّيْسَبُ: پنگای راست و ئاشکرا ۵ پنگای

باریک، رنج که ۵ وه کوو پنگای

میروو مارو شتی وا ۵ پښازی
که رمکیوی و شتی وا بوسه راو و
دوڼلاو.

نیسان: مانگی جهو ته مه له مانگه کانی
سالی سریانۍ که بهرام بهر مانگی
چواری سالی زاینیبه واته مانگی
نیسان.

فاصَ نِیْصاً: به هیواشی جولایه وه.

النِیْصُ: جم و جولی هیواش و له سرخو
۵ زیشکی که ته وزل.

فاصَ العِرْقُ نِیْصاً: دهمار که په له په لی
پیکهوت هه لبه زو دابه زی کرد.
فاطَ نِیْطاً: دوور که و ته وه.

انتاط: به مانا (ناط) دی.

النِیْطُ: مردن ۵ دمگوتری: (رماه الله
بالیط) خودا مردنی به سهر داهینا ۵
نه جهل و مهرگ ۵ دمگوتری: (آناه
نیطه) نه جهل هات.

فَاعَ نِیْعاً: لاریووه، پاژا ۵ دموتری: (ناع
الْفَضْنُ) لقه دره خته که پاژا ۵ له رږیشتن
دا پښکهوت و گورج و گوڼ بوو.
إِسْتِنَاعَ: له رږیشتن دا خیرابوو.

تَنَیْقُ فِی مَلْبَسِه و مطعمه: گرنگی زوری
دا به پوښاک و خواردن.

النِیْقُ: کیوی بلند ۵ بهر زترین لوتکه ی
کیو و دوندی سرکهش ۵ دمگوتری:
(هو کالأنرق فی النیق) نهو و مکووو

لوتکه ی کیوی سرکهش وایه و کهس
دهستی نایگاتی ۵ (ک: انیاق و نیوق
ونیاق).

النیکوتین: هه لوانییه کی شله و
ناماد مپاشی توانه وه ی تیدایه.

قَالَ الرَّحِيلُ نِیْلاً: کاتی سه فمری نریک
بوته وه ۵ دمگوتری: (ما نال لم ان
یفقهوا) کاتی نهو مپان نه هاتووه
تیبگه ن.

قَالَ الشَّيْنُ: به شته که که بهشت ۵ هورنان
دهمه رموی: ﴿لَنْ تَأْكُلُوا الْبَرَّ حَتَّى تُفْقَرُوا
مِمَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾.

قَالَ فُلَانٌ مِنْ فُلَانٍ: فلان کهس جنیوی
به فلان دا ناموس و که سایه تی بریندار
کرد.

قَالَ الشَّيْنُ فُلَاناً: شته که که بهشته
فلان کهس.

قَالَ فُلَانٌ الشَّيْنُ: داوی له فلان کرد
شته که ی دهست بکهوی، بیدریتی.

النَّابِلُ: عهتاو به خشش دمگوتری:
(أَصَبْتُ مِنْهُ نَابِلًا) به خششیکم لهو
دهست کهوت.

النَّالَةُ: به ریڼلاو بهر دمگا و دمور و بهری
خانوو.

النَّيْلُ: نهو عهتاو به خشش ی دهست
دمکهوی ۵ فرسه ت و زهفر بردن ۵
دمگوتری: (أَصَابَ عَدُوهُ نَيْلاً)

فرسه تی له دوژمنی هیئا.

النیل: پوباری نیل: پوباریکه ولاتی

میسر و ولاتی سودان شوق دهکا ۵

چه ند پوهکیکی سالانهو

ته مهنریزن له پیږی (القریة) ن

دمرویندرین بونهوادی مادهیهکی

رهنګ شینیان ښی دمربهیندری بۆ

رهنګ کردن کهلکی ښی ورمبگیری ۵

پیی دمگوتری: (النیل) و (النیلج).

النیل: بهمانا (النیل) دی ۵ واته:

بهخشش.

النیل: نهو ماده رهنګ کراوهی

بهرهکی (النیل) بویه دهکری.

النیلج: پیو که شوینی خال کوتانی پی

دهجوزیندریتهوه بۆ نهوادی رهنګی

خالهکه سهوز بنوینی ۵ رهنګیکی

شیننه لهگهلاوی روهکی (النیل)

دمردهیندری ۵ لهولاتی میسر پیی

دمگوتری: (النیل).

النیلوفر و النینوفر: رهنګزی روهکیکی

ناوییه لهپیږی (النیلوفر) به زور

جوړی همن لهدهم جوگهو جوږارو

زلکاوو شوینی ناوادی دمروئی، همندی

جوړی لهدیبهرو دیراوادی دمرویندری

بۆ کهلک ورمگرتن لهگهلاو گوئی ۵

لهجوړمکانی نه م روهکه جوړیک

همیه پیی دمگوتری: (اللوطس)

واته: بوکی نیل پیی دمگوتری:

(البشین).

النیوترون: قهبارمیهکه دمچیته ناو

پیکهاتهی زمرومو جودایه له

نیدروچین.

النیم: پروانه مادهی (نیم) ۵ ههرو ناوه

بۆ تری پویله ۵ ههرو ناوه بۆ

جوړه تهریهکی تر کهله ولاتی

میسر پیی دمگوتری تریی

(الذیب).

النیمیش: هیلکهی نیوه کولاو.

نیم: عونصوریکی غازییه، نهگمر

پرشکه کارهباپیهکی بهناوادی بیر

بلنیهیهکی سوری پرتهقالی بهیدا

دهکا لهغازمکانی تری جیادهکاتهوه،

بهزوری بۆ نیعلان و نیشاراتی

روناکی بهکاردی.

ناه نیها: بهمرزبوه ۵ بووه جیگای سهر

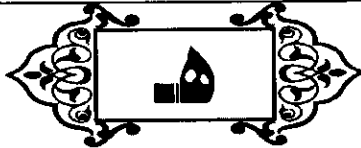
سورمان.

الناه: بهرز.

الناه: نهو شتهی نهی لهشت دهکا ۵

دمگوتری: (نفس ناهه) نهفسیکی

نهیکاره ۵ نهی دهکا لهشت.

الهاء: هئ؛ پیتی بیستو شه‌شه‌مه

له‌پیزی پیتهمکانی هیجا ۵ له‌بنکی
قورگ دهری.

هأهأ: له‌قافای پیکه‌نینی داو دریزه‌ی
به‌پیکه‌نینه‌که‌ی دا.

هأهأ الراعي بالماشية: شوانه‌که بانگی
نازه‌له‌کانی کرد بۆ له‌موهرخواردن
به‌شیوه‌ی ...

هئ هئ: بانگی کردن ۵ لییان تورمبوو
وتی (هأ هأ).

هأتور: مانگی سییه‌م سالی قیبتیه.

هاروت: ناوی فریشته‌یه‌که هاو‌لی
ماروته‌و له‌قورئان دا ناویان هاتوو.

هَبَّتْ الرِّيحُ هَبًّا وهبوباً: بابه‌که هه‌لی
کرد.

هَبَّ الفعل: نیرمه‌که‌یه‌ان که‌له‌نیرمه‌که

بۆ که‌لدانی مییه‌که که‌وته مپه‌مپو
زهرمزمو مره‌ه مرق.

هَبَّ فلان من نومه: فلانکەس له‌خه‌و
هه‌ئسا.

هَبَّ النجم: ئه‌ستیرمه‌که دهرکه‌وت،
هه‌ئهات.

هَبَّ السائر: ریبواره‌که که‌وته په‌له په‌لو
خیرا رویشتن.

هَبَّ فلان الى الشيء: فلانکەس په‌لاماری

شته‌که‌ی دا بۆی راپه‌ری.

هَبَّ فلان حيناً ثم قدم: فلانکەس ماومیه‌که
دیارنه‌ماو دواپی هاته‌وه ۵ ده‌گوتری:
(من أين هَبَّ فلان): فلانکەس له‌کوپوه
هات.

هَبَّ الله يفعل كذا: فلانکەس ده‌ستی
به‌کاره‌که کرد.

أهَبَّ الله الريح: خودا بای هه‌ئکرد.
أهَبَّ السيف: شمشیرمه‌که‌ی هه‌ئسوراند،
راپوه‌شانند.

أهَبَّ فلاناً من نومه: فلانکەسی له‌خه‌و
راپه‌راند.

أهَبَّ الفعل: نیرمه‌که‌خۆی ئاماده‌کرد
بۆ سواربون و که‌لدانی نازه‌له
مییه‌که ۵ بۆ که‌لدانی مایه‌که.

أهَبَّ الشيء: شته‌که‌ی برپه‌وه.

تَهَبَّبَ الثوب: قوماشه‌که، کراسه‌که
پزی و دادرا.

أهَبَّاب: ده‌گوتری: (لرب أهَبَّاب):
کراسیکی دادراوه.

المِهَبَّابُ من الفعول: نه‌و که‌له
وانیکه‌یه بۆ که‌لدان و سواربوونی

حه‌یوانه مییه‌که هه‌جمینی لی
برایی و سمکۆل بکاو به‌پرمینی

بزمه‌پیتی ۵ بگمینی ... هتد.

الْهَبْ: شوینی بالی هه ئبون، یان
شوینی بهرمو باو باگر ه (ک:
مهاب).

والهَبَابُ: تهپو تۆز.

هَبَابِيبُ: دمگوتری: (ئوب هبابب):
کراسیکی دادر دادره ه تاکه کهی
(هیبه).

الْهَبَّةُ: دمگوتری: (انه لَحَسَنُ الْهَبَّةِ) نمو
ومزعو حالی باشه ه گوزمرانی
خۆشه ه بهخششی چاکه ه
بریسکهی شمشیر لهکاتی لیدان ه
پارچه قوماش ه ماومیهک لهپۆژگار
ه ساتیک پێش ههتاو گهوتن.

الْهَبْرُبُ: رمشه بایهک تهپو تۆز
هه ئسینئ.

هَبَّتَ هَبْتًا: نهرم بوو، شلو شهوئل بوو،
سۆر بۆوه.

هَبَّتَ فُلَانًا: فلانکەسی ملکهچو ژیربار
کرد.

هَبَّتَ الشَّيْئُ: لهشته کهی کهم کردموه ه
دمگوتری: (إِنَّ مَا فَعَلَهُ فُلَانٌ قَدْ هَبَّتْهُ

عندي): نهوی فلانکەس کردی ریزی
لهلای من کهم بۆوه، لهپیزی دابهزی.

هَبَّتَ الْأَمْرَ فُلَانًا: کارهکه فلانکەسی
سهرسامو چهیران کرد.

هَبَّتَ فُلَانًا بِالسَّيْفِ: بهشمشیر لهفلانی دا.
المهروب: ترسنۆک ه بئ عهقل و هوش

ه بالندهی تهمبج دادر و بهبی ری
نیشاندان و ئاراسته کردن بنیردری.
الْهَبْتُ: نهحهق.

الْهَبْتَةُ: زمبونی، زهلیلی.

الْهَبْتُ: ترسنۆکی عهقل رۆشتوو.

هَبَجَهُ بِالْعَصَا: بهگۆجان لییدا بهعاصا
دارکاری کردو هیواش هیواش
کوئی.

هَبَجَ وَجْهَهُ هَبَجًا: دهمو چاوی هاوسان و
گرژ بوو.

هَبَجَ الْخَلْبُ: نازه له شیردهرهکه گوانی
هاوسان.

هَبَجَهُ: هاوساندی.

هَوَّجَ: لهنزیک سهرچاوهی ئاوهکهوه
چالئیکی هه لکهند بۆ نهوهی ناوی

تیئیی بۆ خواردنهوه بهکاری بهینئ.
التَّهْجُ: شیوه هاوسانیکه لهجهسته دا.

المُهْجُ: دمگوتری: (خرج مُهْجِ الرَّجُلِ):
بهدهمو چاو هاوساوی رۆیه دهرهوه

ه (فلان مُهْجٌ): فلانکەس نهفس
گرانه.

الهَبِيجُ مِنَ الطَّبَا: ناسکیکه دووخهتی
همن له نیوان توکی وهرگی و توکی
پشتی.

الْهَوْبَجَةُ: زموی بهرزو تهپۆتکه که
چهوو بهردی تیدابئ ه شوینی

چال و نزم لهناو زموی ه چالئیکی

بجوکه ھەلەمكەندىر لەنزىك
سەرچاۋى ئاۋمۇە بۇئەۋەى ئاۋى
بىتە ئاۋو بۇخواردنەۋە بەكارى
بىنن ۋ كۆتايىو سەرانسەرى شىوو
دۆل.

ھَبْدَ الْهَبِيدَ هَبْدًا: كالتەكە مارانەكەى پنى
ۋ شكاندى ۋ كولاندى.
ھَبْدَ فَلَانًا: كالتەكە مارانەكەى دەرخواردى
فلان دا.

اِخْتَبَدَ فَلَانٌ: فلانكەس كالتەكە مارانى
پنى.
الْهَبِيدُ: كالتەكە مارانە يان تۆۋەكەى ۋ
تاكەكەى (ھبىدە).

هَبَدَ هَبْدًا: لەرۇيشتن دا يان لەمفەين دا
پەلەى كرد ۋ دىگوتىرئ: (هَبَدَ الْفَرَسُ
وَهَبَدَ الطَّائِرُ): ئەسپەكە خىرا رۇيى
بالئەمكە تىز فەرى ۋ (مَرَّ فَلَانٌ يَهْبِذُ):
فلانكەس تىز رۇيى.

هَبَّرَ اللَّحْمَ هَبْرًا: گۆشتەكەى كوتكوت كرد
بەكوتى گەۋرە گەۋرە ۋ دىشگوتىرئ:
(هَبَّرَ لَهُ مِنَ اللَّحْمِ هَبْرَةً): پارچەپەكەى
گەۋرەى گۆشت بۆلۈى كىردەۋە ۋ (هَبَّرَهُ
بِالسَّيْفِ): بەشمشیر گۆشتەكەى پرى.

هَبَّرَ هَبْرًا: گۆشتى زۆر بوو، قەلەو بوو ۋ
دىگوتىرئ: (بَعَّرَ هَبْرًا وَبَرَّ): خوشترىكى
قەلەۋو كولك زۆرە.
أَهْبَرُ: بەرپىك و پىكى قەلەو بوو.

اِهْتَبَرُ: گۆشتى پوكاپەۋە ۋ (اِهْتَبَرُ فَلَانٌ
غِيْرَهُ بِالسَّيْفِ): فلانكەس بەشمشیر
جەستەى پەكىكى پرى.
هَوْبِرَتِ النَّاقَةُ: خوشترەكە گۆشتى زۆر
بوو.

هَوْبِرَتِ الْأَذْنُ: گۆنچەكە توكى لى
ھات لەموودا گوم بوو.
الْهَابِدُ: بىرئە دىگوتىرئ: (ضَرَبُ هَابِرٍ):
لیدانىكى بىرئە بوو.

الْهَبَارِيَّةُ: ئەۋ پەرو پۆلەى لەبالئە
بلاۋ دىبەۋە ۋ ئەۋچلەك و كرىزەى
بەبىنكى قىزمۇە دىنوۋسى.

الْهَبَارِيَّةُ: رەشەبايەك تەپ و تۆز
ھەلىكا.

الْهَبَّارُ: بىرئە ۋ دىگوتىرئ: (سَيْفُ
هَبَّارٍ): شمشیرىكى تىزو بىرئەپە ۋ
مەيمونى توكىو موو دىرئز.

الْهَبْرُ: مېروى بچوك ۋ گەندە گيا.
الْهَبْرُ: نىزمايى لەزەۋى و لەبەلان ۋ (ك:
هېر).

الْهَبْرَةُ: پارچە گۆشت كە بى ئىسقان
بى، ئىسقى تىدا نەبى.

الْهَبْرُ: داپراۋ.

الْهَبْرِيَّةُ: ئەۋ تەپ و تۆزو وردەۋ خلتەى
لە لۆكە ھەلەمومىرئ ۋ يان لەپەرو
بالى بالئەدە دىكەۋى و بلاۋ
دىبىتەۋە ۋ ئەۋەى لەقەفەزاۋى

شەگرو بەرمەداو ئەو جۆرە شتانە

هەندەموەریو بەقزو کوئەو

خورییهووە کەمیل دەبی.

الْهَبِيرَةُ: کەمتیاری بچوک ە (أبو هبيرة):

نیرە بۆق ە بۆقی نیر ە (ام هبيرة):

بۆقی می.

الْهَوْبَرُ: کوئە زۆر؛ حوشری پر توکو

توکن ە یان ھەر حەییوانیک توکی

زۆر بی ە مەیمونی توکن ە بەور ە

سەوسەن ە شوپنیک بالئەدی

قەتیی زۆر بی.

هَبْرَج: تیکە لاوی ئەمبەرۆ ئەوبەری

کرد لە رویشتن دا بەلارو لەنجەو

قۆرتو پیچ رۆیی.

هَبْرَج الثوب: کراسەکی پەراویز چن

نەفش چن کرد.

الْهَبْرَجُ: رویشتنی خێراو ھەنگاو

کورتو قۆرت قۆرتو پیچ پیچاوی

ە لارو لەنجە کەر ە کەتەو قەلەو ە

ئاسکی پیر ە کراسی پەراویز

چندراو.

الْهَبْرِي: نازاو ئیش لەدەست ھاتوو ە

چاوەترسو وەرە بەرز لە ھەموو

کارێک دا ە بازنگی عەجەمی ە

زیدی خالص ە دیناری تازە لی دراو

ە ھەرشتیک جوانو سەرنج راکیش

بی ە دەرگوتری: (رجل هَبْرِي):

بیایوئکی بیوانەو شوخو شەنگە ە

(أُمُ الْهَبْرِي): لەرزو تا.

تَهْبَرَس: خۆی بادا، لارو لەنجە ی کرد ە

دەرگوتری: (مَرَّ يَتَهَبَرَسُ): رویشت

بەشیوہی خۆبادان و لارو لەنجە.

الْهَبْرَقِي: ھەرکەسێ ئیش بەناگرو

شتی وا بکا وەکوو ئالتونچیو

ئاسنگەر ە کەلەگا کیوی ە گەلەگای

کەتەو پیر.

هَبْرَم: زۆری قسە کرد ە زۆری خوارد.

هَبْرُ قَبْرًا وَهَبْرًا: لەناکاویک مرد تیدا

جوو.

الْهَبَسُ: پەگەز روەکیکە لەپیری

(الصلبية) گزوگیای وەرزیو

تەمەندارن دەشتەکی یان دێبەرین،

لەنەوورپاو ولاتانی حەوزی دەریای

سپی ناوەرپاست دەروین درێژپێکە

سی تا پەنجە سانتیمەترە گەلاکانی

پانکۆلەو وەردن، گۆلەکانی پەنگاو

پەنگە، بۆنیکی خۆشی سوکی ھەبە.

هَبَشُ الضَّرْعِ هَبْشًا: بەدەست گوانەکە ی

گرتو دۆشی.

هَبَشَ الْمَالِ وَغَوَّه: مائی کۆکردەو ە

دەرگوتری: (هَوَّ يَهْبَشُ لِمَالِهِ): مالو

سامان بۆ مندالو خیزانی کۆدەکاتەو ە

لەھەموو لایەک و بەھەموو جۆرێک

ھەلپەپەتی.

هَبَشَ فُلَانًا: تَبَرَّ فُلَانِكەسى كوتا.

هَبَشَ هَبْشًا: كاسىي كردو مالو سامانى كۆكردموه.

هَبَشَ الشَّيْءَ: به مانا (هَبَشَةُ) دى ۋ

دمگوترى: (هو يَهَبَشُ لعياله): به مهر

دوو دىست مالو سامان كۆدمكاتموه

بو خيزان و مندالى ۋ (فلان يَهَبَشُ

كلاماً): فلانكەس قىسە تىكەل و

پىكەل دىكا.

إِهْتَبَشَ: كۆبۆوه.

إِهْتَبَشَ الشَّيْءَ: شتەكەى كۆكردموه

به نارەحەتى ۋ دمگوترى: (هو

يَهَبَشُ لعياله).

تَهَبَشَ: كۆبۆوه، گەلەكۆمەككيان كرد ۋ

دمگوترى: (تَهَبَشَ القَوْمَ على فلان):

خەلكەكە گەلەكۆمەككيان كرده

سىر فلان.

تَهَبَشَ الشَّيْءَ: جۆرەها هەول و تەقەلاى

به كارەينا بو و مەستەينانى

شتەكە.

الْهَابِشُ: بىگانه و دورەى خىل و هۆز،

كەسىك لاومكى بى و چوبىتە ناو

خىللىكەوه ۋ دمگوترى: (هل هبش

الىكم هابش؟): بياوى لاومكى و

بىگانه خوى خزاندىوتە ناوتانهوه؟.

الْهَابِشَةُ: كۆمەل و تاقىم و پىرى تازە ۋ

دمگوترى: (جاءت هابشة من ناس).

الْهَابِشَةُ: تاقىمىك مروؤ لىهەك تاقىمەو

هۆزىنەين.

هَبَشَ هَبْشًا: چوستو چالاك بوو ۋ (فهر

هابص وهى هابصة).

هَبَشَ هَبْشًا: به پەلە رۆيى.

هَبَشَ الْكَلْبُ: سەگەكە زۆر سور بوو

لەسەر نىچىرەكەو هەولى خواردنى دا

ۋ دمگوترى: (هَبَشَ فلان على الشئى

ياكله): فلانكەس پىرى داپە شتەكەو

دىستى كرد به خواردنى و سەپرى ئەم

لاو ئەو لای كرد.

هَبَشَ بِالضَّحْكَ: زىندە رۆيى كرد لە

پىكەنىن دا ۋ (فهر هَبَشَ وهى هَبْصَةً).

إِهْتَبَشَ: پەلەى كرد ۋ به قاقا پىكەنى و

زۆر پىكەنى.

إِنْهَبَشَ لِلضَّحْكَ: زىندە رۆيى كرد لە

پىكەنىن دا.

الْهَبْصَى: رۆيشتنى به پەلە ۋ دمگوترى:

(هو يعدو الهبصى).

هَبَطَ مَبْرُطًا: هاتە خوار ۋ نزم بۆوه ۋ

دمگوترى: (هَبَطَ في الشر): كەوتە ناو

گىزاوى شەرو هەراوه.

هَبَطَ الشَّيْءُ: شتەكە دابەزى نرخی كەم

بۆوه ۋ لەناستى پىشوى دا كەوت ۋ

دمگوترى: (هَبَطَ مَالُهُ وَهَبَطَ ثَمَنُ السِّلْعَةِ

وَهَبَطَ درجة الحرارة).

هَبَطَ فلان: فلانكەس زەلىل و كەم رېز

بوو، فلان له حالې دموڼه مېندېپه وه
هاته سهر حالې هم ژاري ۵ ريزي كه م
بووه، كه ساپه تي دابهزي.

هَبَطَ الشَّيْءُ: شته كه ي دابهزاند ۵ كه م ي
كردموه ۵ دمگوترئ: (هَبَطْتُ الثَّمَنَ):
نرخه كه م دابهزاند ۵ (هَبَطَ الدَّوَاءُ)
درجه الحرارة: دهرمانه كه پله ي
كه رم ي نه خوښه كه ي دابهزاند ۵ (هَبَطَ
المرضُ لَمَه): نه خوښه كه كيش و
قه له و ي فلان ي دابهزاند ۵ قورشان
دمه فرموي: {اهْبَطُوا مِصْرًا}: دابهزانه
ناوشار ۵ برؤنه ناوشار.

هَبَطَ السُّوقُ: چووه ناو بازار، دابهزيه ناو
بازار.

هَبَطَ فَلَانًا الْمَكَانَ: فلانكه س ي خسته ناو
نه و شوينه.

هَبَطَهُ: به مانا (هَبَطَهُ) دئ.

هَبَطَ الْعِذْلُ عَلَى الْبَعِيرِ: لابه ركه ي
به سهر به شتي حوشرمه كه دا لابه
لا به لا راكيشا.

إِنْهَبَطَ الشَّيْءُ: شته كه كه م ي كرد ۵
دابهزي ۵ نزم بووه.

تَهَبَطَ: ورده ورده دابهزي.

الْمِهْبَطَةُ: ناميريكه و مكوو چه ترو
مه زه لي له حه و او وه لته ياره وه پتي
دادهزيه سهر زموي ۵ (ك: مَهَابَط).

الْمِهْبَطَةُ: چالايي.

الْهَبِطُ: كزو لاواز.

الْمُهْبَطُ: شويني دابهزين، جيگاي نزم
بوونه وه ۵ دمگوترئ: (مُهْبَطُ الرُّوحِ
وَمُهْبَطُ الطَّائِرَةِ وَمُهْبَطُ النَّهْرِ).

هَبَعَ الْحِمَارُ هَبْعًا وَهَبْعًا: گویند ریزه كه
رؤيشت به رؤيشتنيكي خوارو خيچ و
ته مبه لانه.

هَبَعَ الْبَعِيرُ وَهْوَهُ فِي مَشِيَّتِهِ: حوشرمه
له رؤيشتن دا ملي دريز كرد بوئه وه ي
يارمه تيدمر ي بي بو رؤيشتن و
خوشرموي ۵ (فهو هابع) ۵ (ك: هَبَعَ
وهابع).

أَهْبَعَ الْخَيْرانُ: حه يوانه كه هاوين
بيچوي بوو.

إِسْتَهْبَعَهُ: وای لي كرد به ناريك و
پيكي پروا.

الْهَبْعُ: بيچوه نازه ليك كه لهومري
هاوين دا له دايك بي.

الْهَبُوعُ: نه و ي ملي خوي دمكا
به يارمه تيدمر بو رؤيشتن ۵
دمگوترئ: (بعير هبوع وناقة هبوع).

هَبَعَ هَبْعًا وَهَبْعًا: بهرؤز راكشا نوست.

الْهَبِيعُ: نوستوو خه وخوش، كه سيك
بهرؤز بخواي.

الْهَبِيعُ: شتي كه و ره ۵ دمگوترئ: (نهر
هَبِيعُ وَادِ هَبِيعُ) ۵ ناهرم تي بي
رموشت كه ده ست بهر وي كه سه وه
نه ني.

الْهَيْبَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی داوین
بیس که له شفرۆشی بکاو دهست
بهروی که سهوه نهی.

اَهْتَبَلْ فِي سِيْرِهِ: له رۆپشتن دا په لهی
کرد ۵ درۆی کرد ۵ فیلێ کرد.
اَهْتَبَلْ الصَّيْدَ: فیلێ له نیچر که کردو
داوی بۆ نایهوه.

إِنْهَبَكْتَ بِه الْأَرْضَ: زموی هوتی دا.
الْهَبْكَةُ: زموییه که حاجی تیدا رۆچن ۵
نه حمه قو گیل.

اَهْتَبَلْ الْفُرْصَةَ: هه له قۆزته وه،
هه له که ی له کیس خۆی دا،
دهگوتری: (سَمِعَ كَلِمَةً فَاهْتَبَلَهَا):
وشه به می بیست و قۆزتییه وه.

هَبِلَ لِنَانَ هَبْلًا: عه قلی له دهست داو
جیاوازی نیوان چاکه و خراپه ناکا ۵
له دهیدی (أم حارثة) دا هاتوو: (وَبِحْكِ
أَهْلَيْتَ).

تَهَبَّلْ لِأَهْلِهِ: کاسبی بۆ مال و خیرانی
خۆی کرد.

هَبِلْتَ الْأُمَّ وَلَدَهَا هَبْلًا: دایکه که بۆ
منداله که ی گریا ۵ (فهي هابِلٌ
وهَبْلَةٌ).

الْأَهْبَلُ: که سیک هیزی جیا کردنه وهی
چاک و خراپی نه ماب.

اهْبَلْتُ الْمَرْأَةَ: نافرمته که بهردموام بوو
لهشین و شه پۆر دا.

الْمُهْبَلُ: که سیک پی گوتراپی، دایکت
شینت بۆ بگپری ۵ مروفی گوشتنی
دهم و چاو هاوساو.

اهْبَلْ اللَّهُ فَلَانَةً: خودا نافرمتی جهرگ
سوتاو کردو منداله که ی لی
سه ندهوه.

الْمُهْبَلُ: کونی بهرمو خوار بۆ ناو زموی ۵
هه وای هه لبوو له سهرانسهری
کیومه وه بۆ ناو شیوو دۆل ۵ پۆری
هینی میینه له وانیکه وه بۆ
مندالدان.

هَبَّلَ فُلَانٌ لِمِيَالِهِ: فلانکهس بۆ مال و
مندالی کاسبی کرد.

الْهَبَالَةُ: داواکاری.
الْهَبَالَةُ: دهستکه وتو تالانی.

هَبَّلَ فَلَانًا: به فلانکهسی گوت دایکی
شین بۆ بگپری.

الْهَبَالُ: راوچییه که فیل له نیچر بکاو
ته له و داوی بۆ بنیته وه ۵ دهگوتری:
(ذُبْ هَبَالٌ): گورگیکی فیل و بییه ۵
کاسبکاری فهندو فیل زانو پیلان
داپێژ.

هَبِلَ اللَّحْمُ فَلَانًا: فلانکهس گوشتی زۆر
بوو گوشت له جهسته ی دا که وته
سهریه که له و بوو.

اَهْتَبَلْ: خمه تبار بوو ۵ خه می بۆ
منداله که ی خواردو گریا.

هَبْلُ: بَتِيكُ بَووه له كه عبه دا.

الهَبْلُ: نادميزادی كه تمه و زمبه لاه ۵
نازه لی كه تمه و زل.

الهَبْلُ: رُویشتنی به فیزو لارو له نجه.
الهَبْرُلُ: نهو نافرتمه ی مندالی بو
نهمینن، مندالی بو رانه گیری.

الهَبْلَاح: خورگ گهورمو پارو زلو زور
خور.

الهَبْلُخ: رهموشت به دو خراپ رهمتارو
دل پیس ۵ دمگوتری: (عبد هَبْلُخ):
به ندمیه ك نازاندری باوك و دایکی
كین یان به كیكیان نادیاره ۵ سهگی
سلوقی.

الهَبْلُك: نه حمه ق و گیل و بی دمسه لات
۵ هیتنه گپرو سمرسهری.

الهَبْلُكَة: ته مبهل ۵ نافرتمی نه حمه ق و
گیل و بی دمسه لات.

هَبْلَهَب: خیرا رُوی ۵ لهخه وه لسا.
هَبْلَهَب السَّرَاب: تراویلکه كه
درموشایه وه.

هَبْلَهَب التیس: نیزییه قهرمه كه بو
به ته گه دانی بز نه كان كه مته
جومبوش و مرقاندن.

الهَبْلَهَب: گورج و گول و چوست و چالاک
۵ دمگوتری: (جَمَل هَبْلَهَب و ذنب
هَبْلَهَب).

الهَبْلَهَبِي: چوست و چالاک ۵ دمگ

خوش و لیزان بو حودیه خویندن ۵
لیزان و دمست رهنگین له پیشه میه ك
له پیشه كان دا ۵ ومكوو وینه گیری ۵
قصاصی، ناشپهزی ۵ شوانی مهرو
بزن ۵ نیزییه قهره، بهران.

هَبَا الغبارُ هَبْرًا وهَبْرًا: تمپ و تۆز هه لسا
بهرز بووه.

هَبَا فلان: فلانكهس مرد ۵ هه لات ۵
به هیواشی رُویشت ۵ (فهو هاب وهي
هابیه).

أَهْبَى الترابُ أَر الغبار: تمپ و تۆزی
به رها كرد.

هَبَى الثريد: تیگوشاومكه ی رنكخست،
دروستی كرد.

تَهَبَّى فلان: فلانكهس چاوی كز بوون ۵
به خوبادان و لارو له نجه رُوی ۵
دمگوتری: (جاء يتَهَبَّى): به دهمستی
به تال هات.

الهَبِي من التراب: خوله به ته گله
ورده ۵ دمگوتری: ((مرضع هابي
الراب): شوینیكه تابلیی گله كه ی
ورده ۵ گل و خولی سمر گور ۵
نهمستیره كه تمپ و تۆز نه هیلی
ببیندري.

الهَبَاء: تمپ و تۆزیك كه
باهه لیدسینی و به شته وه دنوسه ۵
یان به حه واوه به هوی تیشکی

هَتَّ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی شک‌اندو وردو ه‌اری کرد.

هَتَّ الشَّوْبَ وَنَحْوَهُ: قوم‌اشه‌ک‌ه‌ی در‌ی‌و ون‌چ‌ر ون‌چ‌ری کرد.

هَتَّ عِرْمَتُهُ: نام‌وسی شک‌اند.

هَتَّ فُلَانًا: له‌رو تبه‌و ری‌زو شانی که‌م‌کردموه.

هَتَّ الشَّيْءُ: شوین شته‌که که‌م‌وتو به‌شوینی دا گه‌راو خه‌ری‌کیه‌تی ه‌ ده‌گوت‌ری: (الْعَامِلُ يَهْتُ عَمَلَهُ لَيْلَ نَهَارٍ): کر‌ن‌کاره‌که خه‌ری‌کی نی‌شی خۆیه‌تی شه‌وو روژ ده‌ستی تی یدایه ه‌ (ب‌ات الس‌حابة تهت المطر): هه‌وره‌که ده‌ستی کرد به‌باراندنی باران.

هَتَّ الْمَاءَ وَنَحْوَهُ: ناومه‌ک‌ه‌ی به‌ه‌نی‌واشی رشتو در‌ی‌زه‌ی به‌ر‌زان‌نه‌ک‌ه‌ی دا ه‌ (فهر هات وه‌تات).

الْمِهْتُ: جه‌قه جه‌ناوی زور بل‌ی ه‌ هی‌واش له‌کارکردن دا.

الِهْتُ: ده‌گوت‌ری: (ت‌رک‌هم هُتاً بَئاً): به‌تی‌کش‌کاوی و تارومار گراوی جیی هی‌شتن ه‌ ده‌نگو خش‌به‌و خر‌مه ه‌ ده‌گوت‌ری: (سمعت هُتَ قَدَمِي): گویم

له‌خش‌به‌ی قاچه‌کانی بوو.

الِهْتَاتُ: جه‌قه‌جه‌ناوو زور بل‌ی.

هَتَّوْ هَتَّرَا: نه‌حمه‌ق و گیل و نه‌قام بوو.

هَتَّوْ فُلَانًا الْكِبَرَ: خۆ به‌زلزانی و

خۆره‌وه نه‌بی نه‌بین‌ری ه‌ قور‌نان ده‌مه‌رم‌وی: (وبست الجبال بساً فكانت هباءً منثباً) ه‌ نا‌ده‌م‌یزادی بی عه‌قل یان که‌م عه‌قل ه‌ ته‌م‌پو تَوَزَّيْكَ له‌کاتی گیزه‌لوکه دا به‌رز ده‌بی‌ته‌وه.

الِهْبَاءُ: گه‌ردیله‌یه‌که له‌ته‌م‌پو تَوَز.

الِهْبَايَةُ مِنَ الشَّجَرِ: تو‌یک‌لی دره‌خت.

الِهْبُو: ناگری خام‌وش بوو.

الِهْبُوَّةُ: ته‌م‌پو تَوَز.

الِهْبِيُّ: من‌دالی بجوک ه‌ بو میینه (هَبَّةً).

هَتَّاهُ هَتَّنَا: لییدا ه‌ (هَتَّاهُ بِالْعَصَى):

به‌گۆ‌چان لی‌ی دا.

هَتَّيْ هَتَّنَا: له‌ب‌مر پیری یان نه‌خو‌شی بشتی جه‌مایه‌وه ه‌ (فهر اهْتَا وهي هَتَّاءُ) ه‌ (ك: هُتَّاءُ).

هَتَّاهُ الشَّوْبُ: کراسه‌که در‌او رزی.

الِهْتَا: تاو‌یک، ماو‌یه‌ک، ده‌م‌یک،

ساتیک ه‌ ده‌گوت‌ری: (جاء بعد هَتَّاءٍ

من الليل ومضى من الليل هَتَّاءً).

هَتَّ الْمَاءَ وَنَحْوَهُ وَهَتَّيْتَا: ناومه‌که له‌کاتی هه‌ل‌ر‌زان و رو‌کردنی دا خو‌ره‌ی هات.

هَتَّ فِي كَلَامِهِ: له‌قه‌سه‌کردنی دا به‌له‌ی کرد.

هَتَّ الِهْمَزَةُ: به‌ر‌یک و بی‌کی هه‌مز‌ه‌ی ده‌ری‌ری.

لوتبه رزی عهقلی نه هیشتووه.

(بفلا نه).

هتَر عِرْضَه: نامووسی شکاند.

الْتَهَاتِر: شایه ته کان که هه ریه که یان

أَهْتَر فلان: فلانکس بی عهقل بوو.

نهوی تر به درووه خاته وه.

أَهْتَر فلاناً الْكِبَر: خۆبه زلزان

الْتَهَاتِر: نه حمه قی و نه زانی.

فلانکسی نه حمه قی و نه زان کرد.

الْمُهَاتِرَة: قسه و ناخوتن که هه هندیکی

أَهْتَر فلان بکذا: فلانکس شهیدای

هه نیدیکی هه لومشینیتته وه.

فلان شت بووه باکی نییه چی پی

الْمُهْتَر: نه وکسه هه له بکا له قسه کردن

دمگوتری له وبار وه.

دا.

هاتَره: به ناره و جوینی پیدا.

الْهْتَر: نه مانی عهقل به هوئی پیری یان

هْتَر العِرْض: زور ناموسی شکاندو

نه خووشی یان باغری و

شرت و شوئی لی پری.

خۆبه زلزانیه وه.

تهاترا: هه ریه که له و دوانه قسه و

الْهْتَر: به تال و پوچ ه قسه بی مانا و

بوختانی بۆ نهوی تر هه لبه ست ه

بی بناغه ه درو و دهله سه ه کاری

دمشگوتری: (تهاترا الشاهدان): نه و

سهر سور هینهر ه به لا و کاره سات ه

دوو شایه ته یه گریان به

چورت و ناخووشی ه نیوه یه که می

دروخته وه و شایه تییه که یان به تال

شهو ه یان که متر له نیوه ی شو.

دمرچوو.

هَتَش الْكَلْبُ أَوْ السَّبُع هَتَشاً: سه که که ی

تَهْتَر: نه حمه قی و نه زان بوو.

هه لئا و دنگی دا بۆ نه وه ی به لاماری

نیچیره که بدا.

أَسْتَهْتَر فلان: فلانکس به هوئی پیری و

هَتَف هَتَفاً وَهَتَفاً: که و ته هه له له کی شان

شتی واوه عهقل و هووشی له ده ست

قیر و هه را، که و ته گورانی گوتن و

دا ه کاروباری هه مووی پوچ بوو.

دمنگ هه لدان ه دمگوتری: (هفت

أَسْتَهْتَر بالشَّيْء: خوی به وشته وه

الحماسة): کۆترمه که خویندی و دنگی

گرتوو تییدا نوغرو بووه وازی

لی هه لپری ه دمگوتری: (جَمَلْ یه تف

بۆ لی نا هی ندری و گوئی ناداته

بربه): دنگی هه لپری و که و ته پارانه وه

په مخنه و لۆمه ی خه لکی هیچ

له خودا.

دمستی پی لی هه لئا گری ه

هَتَف فلاناً: مه تی فلانی کردو و مسپی دا

دمگوتری: (أَسْتَهْتَر بشراب، وَاَسْتَهْتَر

ه باسی رهوشتی جوان و مهرانه‌ی
فلانی کرد.

هَتَف: بۆ زَیْده‌مانای (هَتَف) دئ.

الهَتَاف: دهنگیک بییسری و خاوهن
دهنگه‌که نه‌بیندرئ ه تله‌هفۆن و
مۆبایل ه ههر ئامپریک قسه‌ی پی
بکری.

الهَتَاف: دهنگی به‌رز که‌مه‌به‌ستی
پشتگیری کردنی شتیک، یان
نارمزی دهرپین دهرباره‌ی، یان بۆ
پیدا‌هه‌لدان و تمجید کردنی شتیک
نه‌نجام بدرئ.

الهَتَاف: نه‌وه‌ی زۆر هوتاف بکیشی یان
زۆر دهنگ هه‌لپړئ و شیعار هه‌لدان
که‌سانی دیکه بۆی دوباره بکه‌نه‌وه
ه پێشه‌نگی خو پێشان‌دهران و
هوتاف کیشیان ه ده‌شگوترئ:
(فرس هَتَاف): که‌وانیک خاوهن
ره‌نین و دهنگو سه‌دایه.

الهَتَفی من القِسی: تیری وێژه وێژ لی
هاتو.

الهَتُوف: به‌مانا (الهَتَاف) دئ ه
ده‌گوترئ: (رجل هتوف و حمامه
هتوف): هه‌روا ده‌گوترئ (ریح
هتوف).

هتک السِتر هَتَک: په‌رده‌که‌ی راته‌کاندو
لای بردو له‌شوینی خۆی لایدا ه یان

هه‌ندیک دپداو دوا‌ی په‌رده‌که
ده‌رکه‌وت.

هَتَك الثوب: قوماسه‌که‌ی له‌باری دریزی
دادری ه (فهو هاتك وهَتَاك).

هَتَك: ده‌گوترئ: (هَتَك غَرَشَة): کورسی و
پله‌و پایه‌ی نه‌ما ه شانص و به‌ختی
سه‌ره‌و خوار بوو.

هَاتَك اللَّيْل: به‌ناو تاریکی شه‌ودا
رۆی.

هَتَاكَ الْأَسْتَار: په‌رده‌کانی داته‌کاندن و
لای دان له‌شوینی خۆیان نه‌یه‌شتن
ه بۆ زَیْده‌رۆی له‌مانای (هَتَاكَ) دئ.

هَتَّكَ فُلَان: فلان که‌س باکی نه‌بوو
ناخۆ حه‌یای ده‌چی و سه‌رز نه‌شت
ده‌کری ه پرکیشی هه‌له‌و تاوانی
کرد ه فلان حه‌یای چوو که‌سایه‌تی
دابه‌زی ه ده‌گوترئ: (هَتَّكَ فِي
الْبَطَالَة): له‌گومرایی و خراپه‌کاری دا
رۆچوو نو‌غرۆ بوو.

الهَتَّك: دپاو ونجی ونجی بوو ه
ده‌گوترئ: (ثوب هَتَّكَ).

الهَتَّلة: حه‌یا چوون و ده‌رکه‌وتنی کاری
خراپی په‌نامه‌کی.

هَتَمَ فاه: ددانی پێشه‌وه‌ی دهره‌نان.

هَتَمَ الشَّيْءُ هَتَمًا: شته‌که‌ شکا ه ده‌گوترئ:
(هَتَمَهُ فَهَتَمَ).

هَتَمَ الْإِنْسَانُ وَغِيْرَه: ددانی پێشه‌وه‌ی

مروّفه که شکان ه (فهو هاتن) ه (ك: هُتَن) ه (وهي هتماء) ه (ك: هُتَم).

اهْتَمَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاند ه دموگوترئ: (اهْتَمَ نَيْتَهُ): ددانی شکاند.

اهْتَمَ الإنسان: ددانی مروّفه که ی شکاند.

هَتَمَهُ: بؤ زیدمرویی له مانای (هَتَمَهُ) دئ.

تهاتما: قسه ی ناشیرینیان به یه کتر گوت.

تَهْتَمَ: دموگوترئ: (تَهْتَمَتْ أَسْنَاهُ): ددانی شکان.

الهْتَامَةُ: نه وه ی لهشت دهمشکی.

الهَيْتَمُ: رووه کیکی دهمشته کی پرزو پالاویه.

هَتَمَر: زوری قسه کرد.

هَتَمَل فلان: فلانکس به هیواشی قسه ی کرد ه فیتنه یی کرد.

هَتَمَل الرجلان: دوو پیاوکه به یه که وه سرتهمیان کردو نه یانویه ست که سی تر گوپی له دهنگیان بی.

الهَتَمَلَةُ: قسه ی سرت ه (ك: هَتَامِل).

هَتَت السماء هتتاً وهتتاً: ناسمان بارانی به خوهره ی باراندو به ردهوام

بوو له بارین دا ه دموگوترئ: (هَتَنَ الدَّمَعُ): فرمیسه که رزایه خوار ه

(فهو هاتن) ه (ك: هُتَن) ه (وهي هاتنة) ه (ك: هواتن).

التَّهْتَانُ: بارانی که تاو تاوه، دهمیک دمبارئو دهمیک خوش دمکاته وه.

الهْتُونُ: بارانی پر دلوپ ه بارانی که به خوهره مو ریزنه بی ه دموگوترئ: (سحاب هتون وعین هتون الدمع).

هَتَت فلان في الكلام: فلانکس به له ی کرد له قسه کردن دا زمانی تهته له ی کرد.

هَتَت الشَّيْءُ: به زهخت پی له شته که ناو شکاندی.

الهَتَات: که سی که خیرا خیرا قسه بکاو زمانی تهته له بکا.

هَتَا الشَّيْءُ هَتَواً: شته که ی شکاند ه یان به توندی قاچی به شته که دا ناو شکاندی. هاتی فلان: فلانکس وهری گرت ه گرتی.

هاتی فلان الشَّيْءُ: فلانکس شته که ی نزیک کرده وه.

هاتی فلاتاً الشَّيْءُ: شته که ی دایه فلانکس ه دموگوترئ: (الهَيْتِي من الليل): به شیک له شهو ه (ك: اهتاء) ه دموگوترئ: (مضى هَيْتِي من الليل) ه به شیک له شهو روپی.

الهَيْتِي من الليل: به مانا (الهَيْتِي) دئ.

هَتَ فلان هَتاً: فلانکس دروی کرد.

هَثَّ الْأَشْيَاءَ: شته‌کانی تیکه‌ل بهیه‌ک کردن ه (فهو هاث وهاث).

هَثَمَ لِفُلَانٍ مِنَ الشَّيْءِ هَثْمًا: له‌وشته به‌شیک زوری دا به‌فلانکس.

هَثَمَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ی وردکردو چاک کوتایی به‌کوتان.

الْهَيْثُمُ: کومه‌له لبو کومه‌له گلی نزم ه بازو هه‌لو ه بیجوی دالاش ه همروا به‌مانا (الْهَيْثُمُ) دئ.

هَثَّثَ فِي السَّيْرِ: له‌رویشتن دا په‌له‌ی کرد.

هَثَّثَ السَّحَابَ بِطَرَفِهِ وَتَلَجَّهَ: هه‌ورمه‌ک خیر خیرا باران و به‌غری باراند.

هَثَّثَ الْأَشْيَاءَ: شته‌کانی تیکه‌لاو بهیه‌ک کردن.

هَثَّثَ الشَّيْءَ: پی‌له‌شته‌ک‌ه ناو شکاندی.

هَثَّثَ فُلَانًا: سته‌می له‌فلان کرد ه (فهو هَثَّاث).

الْهَثَّاثُ: خیرا، ده‌گوترئ: (سیر هَثَّاث): رویشتنی خیرا ه ولاتیک

ته‌بو توژی زور بی ه دروژن.

الْهَثَّةُ: همروا هوریاو قاوو قیزو تیکه‌لاو بوونی دهنگه‌کان له‌کاتی شمرو همرا‌دا.

هَثَّى هَثْيًا: دهمو چاوی سور هه‌لگه‌را.

هَثَّى التَّرَابُ: گل‌و خوئی پهرژاند ه

ده‌گوترئ: (هَثَّى لَهُ مِنْ مَالِهِ): له‌مال‌و سامانی خوئی به‌شی دا.

هَاثًا: گالته‌ی له‌گه‌ل کرد.

هَجَا الشَّيْءَ هَجًا وَهَجْرًا: شته‌ک‌ه دابرا.

هَجَا جَوْعُهُ: برسایه‌ته‌ی نه‌ما، برسایه‌ته‌یه‌ک‌ه‌ی ئارام بووه.

هَجَا الطَّعَامَ هَجْنًا: هه‌موو خواردنه‌ک‌ه‌ی خوارد.

هَجَّيْ هَجًا: برسایه‌ته‌یه‌ک‌ه‌ی په‌ره‌ی ساندو تینی بو هیئا.

أَهَجَا الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی برپه‌ومو لای

برد ه ده‌گوترئ: (أَهَجَا الطَّعَامُ

جَوْعًا): خواردنه‌ک‌ه‌

برسایه‌ته‌یه‌ک‌ه‌ی نه‌هیشت.

أَهَجَا الْإِبِلَ: حوشرمه‌ک‌ه‌ی به‌سته‌وه بو‌نه‌وه‌ی بله‌ومرئ.

أَهَجَا فُلَانًا الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی

ده‌رخواردی فلانکس دا.

أَهَجَا فُلَانًا حَقَّهُ: ماضی فلانک‌ه‌سی داپه‌وه.

الْهَجَا: ههرشتیک ئاده‌میزاد تییدابی‌و وازی لی ببینی.

الْهَجَا: نه‌حمه‌قو گیل.

هَجَّتْ عَيْنُهُ هَجًا: چاوی به‌قول‌دا چوو.

هَجَّتْ النَّارُ هَجًا وَهَجِيجًا: ناگرمه‌ک‌ه‌

بلی‌سه‌ی سه‌هندو داگیرسا ه

هه‌لگیرسانه‌ک‌ه‌ی دمنگی لی هات

لرغه لرفی هات.

هَجَّ الْبَيْتَ: خانومکەى روخاند.

هَجَّجَ: لهبرسا یان لهتینوا یان لهبەر

ماندویى چاوى به قولدا چوو ە

دمشگوترئ: (هَجَّجَتِ الْعَيْنُ): چاوى

قول بوو.

هَجَّجَ النَّارَ: ناگرەمکەى خوۆش کرد

بلیسەى دایه.

إفْهَجَّ: سور بوو لهسەر رای خوۆى و

نامۆژگارى کەسى و مرنهگرت.

اسْتَهَجَّ: بهپرای خوۆى کردو رای کەسى

قبول نهبوو، گومپراو سەر لئ

شیواو بوو ە خوۆى خسته ناو

باسمکهوه بهحق و ناحق خوۆى

تئ ههلقورتاند.

اسْتَهَجَّ السَّائِرَةُ: پهله پهلى لهکاروانمکه

کردو دمنهى دان.

هَجَّاجَ: سواری رای خوۆى بوو ە هەر

بهقسەى خوۆى کرد ە دهمگوترئ:

(رَكَبَ فُلَانٌ هَجَّاجٌ) ە دهمگوترئ:

(هَجَّاجِيكَ): وازیینه، بهسه.

الْهَجَّاجَةُ: نهو رهشهبايهى ههموو

شَتِيكَ بهگل دادهمپووشئ ە گيل و

نهحمەق.

الْهَجُّ: نیری سەرملی گای جوت.

الْهَجِيحُ: شیوی قول ە زهلاکو ە زهوی

لاکیشهیی ە نهو هیل و خهتانهی

کاهین لهسەر گل دهمیکیشئ بۆ جادو

بازی ە (ك: هُجَّجَ وَهَجَّان).

هَجَّدَ هَجْرَدًا: نوست ە شهو نوپژی کرد.

أَهَجَّدَ الْبَعِيرُ: حوشرمکه قورسایى

خوۆى خسته سەر زهوی.

أَهَجَّدَ فُلَانًا: فلانکەسى خهو لئ خست

ە بهنوستویى بینى.

هَجَّدَ فُلَانًا: فلانکەسى نواند.

تَهَجَّدَ: بهمانا (هَجَّدَ) دئ ە ههستا بۆ

نوپژ یان بۆ ئیشى تر ە قورنن

دەهمرموئ: (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدَ بِهِ

نَافِلَةً لَّكَ) ە پهکتا په‌رستى ئه‌نجام

دا.

التَّهَجُّدُ: شهو نوپژ.

هَجَرَ هَجْرًا: دوور کهوتهوه ە دهمگوترئ:

(هَجَرَ الْفَحْلُ): نیرمکه وازی

لهسواربون و که‌ل‌دان هی‌نا.

هَجَرَ الْمَرِيضُ: نه‌خوۆشه‌ بزرگاندى ە

دەمگوترئ: (هَجَرَ فِي مَرَضِهِ وَفِي

نومه).

هَجَرَ فِي الشَّيْءِ: زۆرى پئ خوۆش بوو ناوی

بینى و باسى بکا.

هَجَرَ الشَّيْءِ: وازی لهشتهکه هی‌نا ە روی

لئ و مرگیزا.

هَجَرَ الدَّابَّةَ: ولاخهکهى به‌په‌تى

که‌مه‌ندکیش به‌سته‌وه سەر‌ئ‌کی

له‌دمستى و سەر‌ئ‌کی له‌پاشوى خست و

نهمجار حبله‌کەى لەوکە مەندە گری دا.
 أَهْجَرَ: بەگرمای نیومرۆ سەفەری کرد
 ە کەوتە کاتی نیومرۆ ە قسەى
 ناشیرینی وتن ە کەوتە چەقە
 چەق و قسەى ناشایستە ە
 دەشگوترئ: (أهْجَرَ في منطقة): قسە
 ناشیرینی بە دەم دا هات.
 أَهْجَرَ الشَّيْءُ: شتە کە تەواو بوو
 گەشتە ئەندازەى خۆى.
 أَهْجَرَ الْفَتَاةُ: کچە کە پێگەیی و
 گەشتە تەمەنى گەنجی
 بەشیو مەیکى رێک و پێک.
 أَهْجَرَ الْحَامِلُ: ئافرەتە دوگیانە کە سکی
 گەورە بوو.
 أَهْجَرَ بَقْلَان: گائەى بەفەلان کرد.
 هَاجَرَ: زێدی خۆى جێ هێشت.
 هَاجَرَ مِنْ مَكَانٍ كَذَا أَوْ عَنْهُ: ئەو
 شوێنەى تەرك کردو چو بو
 شوێنێکی تر.
 هَاجَرَ الْقَوْمَ: وازی لەو گەل و ھۆزە
 هێناو جێى هێشتن چوو بۆلای
 خێلێکی تر.
 هَجَرَ: لەکاتی نیومرۆدا کەوتە رۆشتن.
 هَجَرَ النَّهَارَ: رۆژ بوو بە نیومرۆ
 گەرماکەى پەڕەى سەند.
 هَجَرَ إِلَيْهِ: زوو چو بۆلای و خۆى
 گەیاندى.

هَجَرَ الذَّابَّةَ: وڵاخەکەى بەکەمەند
 بەستەو، بەم جۆرە حەبلیکی
 هێنا سەریکی لە دەستی بەست و
 سەریکی لە قاچی دواوەى ئەمجار
 حەبلیکی لەو حەبلە بەست و
 بەسنگێکەووە گری دا.
 تَهَاجَرَ الْقَوْمُ: خەلکە کە دەنگیان لێک
 دابری و لێک ترازان و پەکتیان جێ
 هێشت.
 تَهَاجَرَ الْقَوْمُ الْمَاءَ: خەلکە کە بەنۆرە
 چوونە سەر ئاوێکە.
 تَهَجَّرَ: لەکاتی نیومرۆدا سەفەری کرد ە
 خۆى بەکۆچەر و موهاجیر لەقەڵەم
 دا ە لاسایی موهاجیری کردووە.
 الْأَهْجَرُ: دەرگوترئ: (هَذَا أَهْجَرُ مِنْ
 ذَاكَ): ئەمە لەووە درێژترە ە
 گەورەترە، بەنرخ ترە، رێزدار ترە.
 الْأَهْجَرَةُ: داب و نەریت.
 الْمَاهِجَرُ: ئەو کەسەى لەمەکەووە لەگەڵ
 پێغەمبەر (د.خ) چوو بۆ مەدینە.
 الْمَاهِجَرُ: شوێنى هێجەرت کردن.
 الْمَاهِجَرَةُ: کۆچکردن.
 الْمَهْجَرُ: ئەو شوێنەى لێوەى هێجەرت
 دەکەى یان کۆچى بۆ دەکەى.
 الْمَهْجَرُ: باش و تەواو بێ عەیب و بەنرخ
 لەهەموو شتێک ە دەرگوترئ: (بَعِير
 مَهْجَر، خَلَّةٌ مَهْجَرَةٌ).

الْمُهْجِرَةُ: دِمْگوترئ: (فِئاة مُهْجِرَة):

کچیکه له ناو هاوئه کانی دا نمونه ی
جوانی و عاقلی و رموشت بهرزیه ۵
(ناقة مُهْجِرَة): حوشترئکی قهلهوو
خوشرؤو رسته نه.

الْمُهْجِرُ: دِمْگوترئ: (کلام مهجور):

قسه و رسته یه که له بیرکراوه و نیستا
به کارنا هیندرئ.

الهاجر: دِمْگوترئ: (شئ هاجر):

شتئکی باش و جوان و بئ عه یه ۵
زنده باشی به سمر شتی ترده هه یه.

الهاجرة: نیومرؤ ۵ جهنگه ی گهرما ۵

دِمْگوترئ: (طبخنه الهاجرة): گهرمای

نیومرؤ کولاندویه تی ۵ وشه یه ک

مانای ناشیرین له خو بگرئ ۵ (ک:

هاجرات و هواجر).

الهاجري: هه جهری؛ نیسبته دراو

بؤلای گوندی هه جهر ۵ که سئک واز

له سارانشینی و کۆچه ری بئنی و

ببیته شارمستانی ۵ و مستای دیوار ۵

شتی به منرخ و چاک.

الهاجر: جهلیکه سهرئکی دمه سترئ

به دمستی و لاخه مو سهرمه کی تری

دِمه سترئ به قاجی باشویه وه ۵

به کوردی بپی دِمْگوترئ: که مهند ۵

و متهرو ئئی که مان ۵ دِمْگوترئ:

(قوس شدید الهجار) ۵ همرشتئک

که وانه یی بئ و له دمستی و قاج و مل

بکری (توق) ۵ تاج و کلاوی شاهانه.

الهَجْرِي: زؤر بلئی ۵ قسه ی ناشیرین

۵ دابو نهریت ۵ دِمْگوترئ: (مازال

هذا هَجْرَاه): تانیستا نه وه خو و

دابو نهریتییه ۵ همرشتئیک

به یادکردنی مچورکه به جهسته دا

بئ ۵ (به زؤری له گهل زه دا

دِمْگوترئ بؤ دابو نهریتی ناشیرین

به کاردی.

الهَجْر: لغاو؛ لوته وانه ی و لاخ و نازه ل ۵

به مانا (الهاجرة) دئ ۵ دِمْگوترئ:

(شئ هَجْر): شتیکی بئ وینه ۵

(ذهبت النخلة هَجْرًا): دارخورماکه

بهرز بؤوه، گه وره بوو ۵ (لقینه عین

هَجْر) دوا ی لئک دابرا نیکی زؤر

به یه که گه یشتینه وه تووشی

بوومه وه.

الهَجْر: بزپکاندن و قسه ی جهله ق و

مهله ق ۵ قسه ی ناشیرین.

الهَجْر: لاواز و ههنگاو کورت، که سئک

ورده ورده قاج هه ئینی و مکوو نه وه

پیومندکرای.

الهَجْرَاء: دهوئه مهندی و بئ ئاتاجی ۵

دِمْگوترئ: (ماعنده غَاء ذاک ولا

هَجْرَاه).

الهَجْرَة: قهلهوی ته و او گۆشتن.

الْهَجْرَةُ: رهوكردن لهولاتي كه وه بؤ
ولاتيكي تر ه گواستن وهی هؤزو
خیل له زهوییه كه وه بؤ زهوییه کی
تر به مه بهستی دابینکردنی
بزوی و رزق و رۆزی.

الْهَجْمُورِي: خواردنی نیومرؤ.

الْهَجِيرُ: واز لی هیئندراو ه باشگوی
خراو ه نه ویستراو ه نهو گزوگیاو
لقه داره ی نازهل دیشکینی و وشك
دمب ه (لبن هجیر): ماستیکی باش
مه ییوو تام خوش و بؤنخوشه
هیشتا نه ترشاوه ه منهجهل و قاپی
گه وره، کهرمکیوی که تمه زمبه للاح
ه نیره و لاخی قه لهو که مه یلی
که لدان و سواربونی ماین و شتی
وای نه بی ه کاتی نیومرؤ به تاپیه تی
له و مرزی هاوین دا ه (ك: هَجِر).

الْهَجِيرَةُ: به مانا (الهجرة) دی.

الْهَرِيْجَةُ: کاتیکی که می دوانیومرؤ.

الْهَجْرَسُ: مهیمون ه رنوی یان بیچوه
رنوی ه ورج ه دمگوتری: (فلان
هَجْرَس): فلان که س دل پیس و
خوپری و به دخوه.

الْهَجْرَعُ: نه حمه ق و گیل ه شیت ه پشت
دریز ه سهگی سلوقی.

الْهَجْرَعُ: ترسنوک.

هَجَسَ الْأَمْرَ فِي صَدْرِهِ هَجَسًا: خه یالی نهو

نیشهی به دل دا هات.

هَجَسَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلان که سی لهو
کاره گیرایه وه.

هَاجَسَهُ: به گویندا سرکاند.

تهاجسا: به سرت ه سه یان بویه کتر
کرد.

الْمُتَهَجِسُ: دمگوتری: (خبز مُتَهَجِس):
نانیکی هه ویره که می باش
نه شیلندراوه هه تته هاتوه.

الْمُهْجُوسُ: دمگوتری: (وقعوا في مهجوس
من الأمر): که وتنه سمر سامی و
حه یرانیوونه وه دهریاره ی کارکه و
نازانن روداو که چۆنه.

الهَاجِسُ: خه یال ه (ك: هَاجَس).

الْهَجَسُ: دهنکی نزم دمیستری و لی
حالی نابی ه همر خه یال و
خه تهرمه که به دل دا بی ه له قسه و
بیرو بۆجون.

الْهَجِيْسَةُ: گوشتی تهرو تازه.

هَجَسَ إِلَيْهِ هَجَسًا: نارمزوی کرد هه زی
لی کرد.

هَجَسَ بَيْنَهُم: نیوانی وروژاندن.

هَجَسَ الْأَمْرَ: کارکه ی وروژاند.

هَجَسَ الدَّابَّةَ: و لاخه که ی لی خوری
به لیخوپرینیکی هیواش.

الْهَاجِسَةُ: به مانا (الهابة) دی، بیگانهو
دوره ی خیل و هؤز ه کۆمه لیک

خه لکی بیگانه بکونه ناو گهل و
 هؤزو تایمه یه ک ۵ (ک: هواجش).
 الهَبْشَةُ: راپه رین و په لاماردان ۵
 دژوستان و روبه رپو وونه وه.
 هَجَجَ هَجْجاً و هَجْرَ: شه نوست ۵ هورنان
 دمفرموی: (کانوا قلیلا من اللیل ما
 بهجرن).
 هَجَجَ الجُرْعُ: برسپایه تی دامرکایه وه نه ما.
 اَهْجَعَهُ: نواندی خهوی لی خست.
 اَهْجَعَ الطعامُ الجُرْعُ: خواردنه که نازاری
 برسپایه تییه کهی دامرکاند.
 هَجَجَ: بؤ موباله غه و زیدمرپوی
 له مانای (هَجَجَ دئ).
 التَّهْجَاعُ: خهوی کهم، سوکه خه و،
 سمره خه و ۵ خهوی شه و.
 المِهْجَعُ: غافل و تینه که بیشتوو
 له مه بهست ۵ گیل و خه والوو.
 الهَجْعُ مِنَ اللیل: به شیک له شه و ۵
 دمگوتری: (زارنی بعد هجج من
 اللیل): دوی تیپه رپوونی به شیک
 له شه و هاته دیدنیم.
 الهَجِجُ: به مانا (المِهْجَعُ) دئ.
 الهَجْعَةُ: نوستنی کهم سمره خه و
 شکاندن له سمره تای شه ودا ۵
 دمگوتری: (استیقظتُ بعد هججة):
 دوی سمره خه و شکاندنیک
 به خه بهر هاتم.

الهَجْعَةُ: جۆریکه له نوستنی کهم.
 الهَجْعَةُ: به مانا (الهَجْعُ) دئ ۵ دمگوتری:
 (مضى هَجَجٌ مِنَ اللیل): به شیک
 له شه و تیپه ری.
 هَجَفَ هَجْفاً: له مانسوی و شه که تی دا
 لاکه له کهی ویک هاتنه وه، په راسوی
 به ورگییه وه نووسان.
 هَجِفَ هَجْفاً: نه و منده کزو لاواز بوو
 نیسقانی دمکه و تن ۵ (فهر اَهْجَفُ رهی
 هَجْفاءُ).
 هَجِفَتِ الأرضُ: چی له زمویه که دا بوو
 بوو به ته پو و ژوو به حه وادا چوو.
 اِنْهَجَفَ: کزو کۆله وار بوو.
 الهَجْفَانُ: تینوو، پرش هه لاتوو.
 الهِجَفُ: (الظلم المَسِينُ): نیره
 شوتور مورغی پیر ۵ ناده می وشک
 ته بیات و ته مبهل ۵ نازه لی ته مبهل
 ۵ ورگ زل ۵ که ته و زلی بی خیره
 سود.
 هَجَلَّ الشَّيْءُ هَجْلاً: فرپی دا، شته کهی
 فرپی دا نه پویست ۵ دمگوتری: (أخذ
 الكرة فَهَجَلَ بها): تۆپه کهی گرتو
 فرپی دا.
 هَجَلَّتِ المرأةُ بعینها: نافرمته که به چاو
 نیشاره ی کرد بؤ پیاوکه.
 اَهْجَلَ: به زموی نهرمه لان دا رۆیشت.
 اَهْجَلَ الشَّيْءُ: شته کهی فراوان کرد.

هَجَمَ الْبَيْتُ: خانومکه روخا.

هَجَمَتِ الْعَيْنُ: چاومکه بهقول دا چوو.

هَجَمَ فُلَانٌ: فلانکس سهری داخست و بی دهنګ بوو.

هَجَمَ الْمَرَضُ: نهخوشییهکه بنپرکړا.

هَجَمَ الْمَكَانَ وَغَوْرَهُ هَجْماً: بهزوره ملن چووو ناو شوینهکوه.

هَجَمَ الدَّابَّةَ وَغَوْرَهَا: بهتوندى ولاخهکانی

لی خورپن راپنچى کردن ۵ دمگوتری:

(هَجَمْنَا الْخَيْلَ عَلَى الْقَوْمِ): نهسپهکانمان

ههټینگ دا بوسهر قهومهګه و

هیرشمان کرده سهریان.

هَجَمَ الرِّيحُ تَهْجُمُ التَّرَابِ عَلَى الدَّارِ:

پهشبا هیرشی هیناو خشت و خوټی

بهسهر خانومکه دا.

هَجَمَ الْعَدُوُّ: دوژمنی دمرکرد.

هَجَمَ النَّاقَةُ: حوشرمهکی دوشی.

هَجَمَ مَا فِي الضَّرْعِ وَغَوْرَهُ: نهوی لهګوانهکه

دا بوو دایدوشی و هیچی تیډا

نههیشتهوه.

هَجَمَ الْغُرَّ الدَّابَّةَ: گهرما نارمقی لهولاخهکه

دمردا.

هَجَمَ الْبَيْتُ: خانومکهی روخاند.

أَهْجَمَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شتهکی ههټنا بو

نهوهی پهلاماری بډا.

أَهْجَمَ النَّاقَةُ: حوشرمهکی دوشی.

أَهْجَمَ مَا فِي الضَّرْعِ: چی لهګوانهکه دا

أَهْجَلَ الْمَالُ: مال و سامانهکی بهغیرو دا

۵ دمشگوتری: (أَهْجَلَ الْإِبِلَ وَغِيْرَهَا):

حوشرمهکانی پاشگویی خستن هیچ

سهروکاری نهکردن.

هَاجَلَ: بهزموی نمرمهټان دا رویش.

هَاجَلَ فَلاناً: لهګهټ فلانکس دا

پهکتریان هیناو برد.

هَاجَلَ فَلاناً: جوینی بهفلانکس دا ۵

دمگوتری: (هَاجَلَ عَرْضَهُ): جوینی

بهناموسی دا.

أَهْجَلَ الشَّيْءُ: شتهکی داهینا.

الْمَهْجَلُ: کونی بهرهو خوار بو ناو

زموی.

الْهَاجِلُ: نوستو ۵ کهسیک زور سهغه

بکا ۵ (ك: هَجَلَ) ۵ دمگوتری: (ذَمَعَ

هَاجَلَ): هرمیسکی پهوان.

الْهَاجِلُ: زهوی نرمو نهرمای ۵ دهستی

کاکی بهکاکی ۵ (ك: أَهْجَلَ وَهْجَلَ

وَهْجَلَ).

الْهَاجِلُ: نافرمتی بهدخوو داویننپیس.

الْهَاجِلُ: ههوزه ناوینک تهواو

نهبووین و نیش کردنی تیډا مابن ۵

یان بهنارینک و پینکی دروست کرابن

۵ (ك: أَهْجَلَ وَهْجَلَ).

هَجَمَ عَلَيْهِ هَجْماً: لهناکاو پهلاماری دا ۵

دمشگوتری: (هَجَمَ الْبِرْدَ): سهرما

هیرشی هیناو لهناکاو پهیدا بوو.

بوو دایدووشی.

أَهْجَمَ الدَّابَّةُ: وَاخَذَهُ كَيْ حَسَانْدَمُوهُ.

أَهْجَمَ الْمَرَضُ عَنْ فُلَانٍ: نَهَضَ وَشِيَّهَ كَيْ لَمْفَلَانْكَسْ لَابَرْد.

هَاجَمَهُ: شَتَمَهُ كَيْ هَهْلْنَا بُوْنَهَوِي پهللاماری بدا، تی بهردا.

إِهْتَجَمَ الشَّيْءُ: بَهَامَانَا (هَجَمَ عَلَيْهِ) دِي.

إِهْتَجَمَ مَا فِي الضَّرْعِ: حِي لَهْگوانه کهدا بوو دایدووشی.

أَهْتَجَمَ الْمَرَضُ فُلَانًا: نَهَضَ وَشِي فُلَانْكَهسی لاواز کرد.

أَهْتَجَمَ الْبَيْتُ: خَانُوَهْگه روخا.

أَهْتَجَمَتْ عَيْنُهُ: چَاوِي بهقولدا چوو ه فرمیسکی لی هاتن، ناوی کرد.

أَهْتَجَمَ الْعَرَقُ: نَارَمَقِي کرد.

تَهَاجَمَا: نَهَو دُووکهسه پهللاماری پهکتریان داو هیرشیان بویهک برد.

تَهَجَّمَ عَلَى غَيْرِهِ: بَهَشِيُوِي توندو تیژی هیرشیی بؤکرد ه بهزوره ملی.

هَیْرَشِي کرد بهویستی خوی نهبوو. الإِهْتِجَامُ: کۆتایی شهو.

الْهَجَامُ: نَازَاو نه بهردو ههمیشه هیرشبهر ه شیر.

الْهَجْمُ: قَایِ گهوره که شیري تییدا بدوشری ه عهرق.

الْهَجْمَةُ مِنَ اللَّيْلِ: سَهْرَمَتَای تاریکایی شهو.

الْهَجْمَةُ مِنَ الشِّتَاءِ: جَهَنگهی سهرماو سوئی زستان.

الْهَجْمَةُ مِنَ الصَّيْفِ: جَهَنگهی گهرمای هاوین ه ههروا وشه (الْهَجْمَةُ):

ناوه بؤ گارانه حوشری زور لهخوار ژماره سهدهوه ه ههروا ناهه بؤ

مهري پیر.

الْهَجُومُ: هَهْرَشْتِيك خیرا پهللاماری بداو لههیرش بردندا گورجو گؤل

بی ه بای بههیزو تهوژم، کهبهلای ههرشتیک دا بپروا دهري بیئی

ههرشتیک نارهق لهجهستهدا رهوان بکا ه دهگوتری: (تَحْمَمٌ فَانِ الْحَمَامِ

هَجُومٌ): حَهْمَام بکه حهمامکردن نارهق لهجهستهدا پهیدا دهکا.

الْهَيْجِمَةُ: فَرِيْدَرَاو دهرکراو ه شیریک نهمهیی بیو خهریک بی بهمهیی.

الْهَيْجَمَائِلَةُ: دُوْرُو گهوهههر ه جائجالوکهی نییر.

هَجَنْتِ الصَّيْبَةُ هَجْنًا وَهَجْنًا: کچهکه پیش نهوهی بالغ بیی شوی کرد.

هَجَنْتِ النَّاقَةُ: حوشرهکه ناوس بوو پیش نهوهی کاتی ناوس بوونی بی.

هَجَنْتِ النَّخْلَةُ: دَارْخورماکه بهری گرت لهکاتیکا ساوابوو کاتی بهرگریتی

نهبوو.

هَجَنَ الزَّنْدُ: شَقَارْتَهْگه بهیهک جار

لِيَخْشَانَدْنَ نَاغِرَى نَهْ كَرْدَمُوَه.

هَجْنُ هُجْنَةُ وَهَجُونَةُ: قسه که بی که لک و
ناشیرین بوو قسه ی پرو پوچ و
خویرپانه بوو.

أَهْجَنَ: حوشتری باشی زور هه بوون.

أَهْجَنَ الْفَتَاةُ: کچه که ی مارم کرد
له ته مه نی مندالی دا، هیشتا کاتی
شوی نه هاتبوو به شوی دا.

أَهْجَنَ الْفَحْلُ الْنَاقَةَ: که له حوشرمه که
سواری حوشره مییه که بوو که لی
دا هیشتا حوشره مییه که دوساله
بوو که لی گرتو بیچوی بوو، سی
سالی ته واد کرد بوو بیی له سالی
جوارهم نابوو.

هَجْنُ الشَّيْءِ: شته که ی له حالی خوی
لاداو به ته وایی نه یخسته سمر
حاله تی دووهمی ۵ دمگوتری: شیری
مه یاند به لام نه بوو به ماستی ته واد
یان شته که ی عه پیدار کرد.

هَجْنُ الْأَمْرِ: ناشیرینی کردو عه پیداری
کرد.

إِهْتَجَنَتِ الصَّيْبَةُ: کچه که شوی کرد
پیش نه وه ی بالغ بی.

إِهْتَجَنَتِ النَّخْلَةُ: نه مامه دار خورما که
به ساوایی به ری گرت.

أَهْتَجَنَتِ الشَّاةُ: مهر که ناوسبوونی لی
دمر که وت.

هَجَجَتِ النَّخْلَةُ: به مانا (إِهْتَجَنَتِ دى).

إِسْتَهْجَنَهُ: ناشیرینی کرد ۵ به لایه وه
ناشیرین بوو ۵ دمگوتری: (هذا لما
يُسْتَهْجَنُ قَوْلُهُ): نه مه شتی که گو تنی
ناشیرینه.

الْأَهْجِنَةُ: نهو کوره گه نجانیه ی
که سوکار یان پیش بالغ بوونیان
ناهرمتی مندالکار یان لی
مارم کردن.

الْمُهْجَنَةُ مِنَ النُّوقِ: حوشتری رسمه ن
که به مهرج گیرایی جگه له که له
حوشتری خوو ولاتی له حوشتری تر
که ل نه دری ۵ هه روا ناوه بو
درمختی خورما له سهرمتای
موتوربه کردن و ته لقیح کردنی دا
۵ یان حوشتری تازه که ل گرتوو.

الْمُهْجَنَةُ: هوزو خیلایک بی خیرو
بیرین.

الْهَجَانُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: شتی چاک و رسمه ن
۵ حوشتری سپی به نرخ ۵ دمگوتری:
(رجل هجان): بیاوکی نه جیب
زادمو خانه دان ۵ (امرأة هجان):
زهوییه کی به پیت و بهر که ته ۵ (ك:
هجان وهْجَنَ وهْجَان).

الْهَجَانَةُ: وه جاخراده یی و ریزداری ۵
خاو من خانه واده ی رسمه ن.
الْهَجَانُ: هیستر سوار.

الْهَجْنَةُ: دمستو ملو كهغهئو جهسته
گهورمبی نهسپ واته نهسپی كهتهو
ناهقولا ۵ عهیبو ناشیرینی ۵
دمگوترئ: (في كلامه هجئة) :
لهگوفتاری دا قسهی ناشیرینی تییدا
بوو.

الْهَجِينُ: شیر هموین کرابیو هیشتا
نهیوبیتته ماست ۵ دمشگوترئ:
(رجل هجين): پیاویکی خویرپییه ۵
لهولاخه بهرزما ناوه بۆ هیستریک
لهمایینی عهرمبی بوو بی ۵ پیاویک
باوکی عهرمبو دایکی ناعهرمب بی
۵ جۆره خوشتریکه جهسته بچوکو
خۆشپرهو ۵ لهیواری زانستی
زیندموهر زانی دا بریتییه
لهروومکیک یان ژيانداریک
لهبهیهك گهیشتنی دوو توخمی
جیا لهیهك هاتبیتته کایهوه.

الْهَجْنُفُ: شتی دریزو پان ۵ (ك:
هَجَانِيف).

هَجْنَجَ الْفَحْلُ: كهلهكه بهتونیدی
مرفانیدی، بۆرانیدی.

هَجْنَجَ الْجَمَلُ: خوشترمهکی پاونو دهری
کرد بهوتهی دمنگی (هیج هنج).

هَجْنَجَ فَلَانًا عَنْ مَقْصَدِهِ: فلانكهسی
لهمهبهستی خۆی لادا ۵ رهتی
کردموه.

الْهَجَاهُجُ: كهتهو زهبهلاح ۵ زۆر باره
بار كهرو بۆره بۆر كهر.

الْهَجْنَاهُجُ: بۆره بۆركهری دهنگ تیزو
ناخۆش ۵ دمگوترئ: (بعير هجاج
وظليم هجاج، يوم هجاج): رۆژئكه
پرمشهباكهی تونده ۵ بهلاو کارمسات.

الْهَجْنَاهُجُ: تورپهو سرك ۵ نهحمهقو
بهدرهفتار ۵ شهپانیو شهپهنگیز ۵
كالفامو بی عهقل ۵ دریزو كهته ۵
پیره خوشتر.

الْهَجْنَهجُ: زهوی رمقی بی بهرو بووم ۵
(ك: هجاج).

الْهَجْنَهجُ: بهران ۵ ناوی تۆزیک تفت.
الْهَجْنَهجَةُ: لاسایی کردنهوهی دمنگی
خوشتر لی خویرین.

هَجَا الْكِتَابَ هَجْرًا وَهَجَاءً: کتیبهکهی
خویندموه ۵ فیزی بوو.

هَجَا فَلَانًا هَجْرًا وَهَجَاءً: زهمی فلانی کرد
شتی ناشیرینی پال ۵ ۵ عهپهکانی

ژماردن ۵ دمگوترئ: (المرأة تهجر
صحبة زوجها): ئافرمتهكه گلهیی
لهههئسو كهوتی هاوسهرمهکی دکرد.

هَجَّوْ الْيَوْمَ هَجَارَةً: رۆژمهكه زۆر گهرم بوو.
أَهَجَى الْقَوْلَ أَوْ الشَّيْءَ: قسهکان یان

شيعرمكه ناومروکیان ههموو جنیوو
وتهی ناشیرین بوو.

هَاجَا هَاجَاءً: ههریهك لهودوانه

جنيوو قسهی ناشيرنييان بهيهكتر
گوتن.

هَجَى الصَّبِيَّ الْكِتَابَ: كتيبهكهي فيري
فلانكس كرد.

إِحتَجَى فلاناً: جنيوى بهفلانكس دا.

تهاجيا: همريهك لهو دوانه جنيوى
بهوى تردا قسهی ناشيرنييان
بهيهكترى وت.

تَهَجَّى الحُرُوفَ الْأَبْجَدِيَّةَ: پيتهكاني (ابجد
هوز...هتد...) ژماردنو ناوى هينان
يان دهنكهكاني دمربرين.

تَهَجَّى الْقُرْآنَ: قورناني خویند ه يان
فيري خویندني قورنان بوو.

الْأَهْجُورَةُ: همريشتيك هجوى پى
بكرئوجنيوو تانهو تهشمري تييدا

بى جا شيعر بى يان پهخشان بى.
الْأَهْجِيَّةُ: بهمانا (الأهجرة) دئ ه (ك:
أهجي)يه.

التَّهَجَّى: پيتهكاني هيجا ه لهو
پيتانهی وشهيان لى پيک دئ
لهپيتى نهلفهوه تا پيتى (ي).

الْهَجَاءُ: جنيوو ژماردني عهيبو عار
بهزوري بهشيعر دمبيج

چايهكس مامه غهفهره زمرهه ههك ميزى نهختش
نيحيتاي ناكه بوناكه ههه بهدوو تپ ديتته جهش

(شيخ رمزا)

همروا وشهى (الهجاء): پارچه پارچه
کردني وشهيه بؤ پيتهكاني واته به

(عينجه خویندن) ه دمشكوترئ: (فلان
على هجاء فلان): فلانكس

بهمنهندازمى فلان دريژه بهفهد نهو
بالای بهرز ه (حروف الهجاء): نهو
پيتانهن وشهيان ليپيک دئ ومكوو
(أ-ب-ت-ث-ج-تادهگاته پيتى ي)
واته نهو پيتانه واريژ بهندكراون
شيوهو رسم تيان دا بهرچاو گيراوه
نهوپيتانهی لهشيودا ليک دهچن
خراونه پهنايهكهوه.

الْهَجَاءُ: كهسيك زور هجوى خهك
شتى تر بكا ه دهگوترئ: (رجل
هَجَاءُ): پياويكى جوئن فروشه ه
عهيبگره.

هَجَى الْبَيْتِ: خانومهك دمركهوت.

هَجَيْتَ الْعَيْنَ: چاومهك بهقولا چوو.

هَجَى الرَّجُلُ: پياومهك برسياهتيهكهى
زور بوو تينى بؤ هات.

هَذَا هَذَا وَهَذَا: نارام بؤوه ه دهگوترئ:
(هَذَا أَلَمْ عَنْه): نازارمهكهى نارام بووه،
نيشى نهما. دهگوترئ: (جاء حين
هدأت العين والرَّجُلُ): كاتى هات خهك
نوستبوو.

هَذَا بِالْمَكَانِ رَفِيه: لهوشوينه مايهوه
جيگر بوو.

هَذَا هَذَا: چهمايهوه پشتى كؤمبؤوه
شاني بؤلاى سنگى هاتن.

هَذَا البعير: حوشرمکه دوگی بچوک بؤوه
 ۵ دمشگوترئ: (هَذَا سنام البعير) ۵ (فهي
 اخذاً وهي هذا) ۵ (ك: هَذَء).

أَهْذًا الشَّيْءُ: شتهكهی داسهکناندو
 نارامی پی گرت ۵ دمشگوترئ: (لا
 أَهْدَاهُ اللهُ): خودا ماندویو
 ناردجهتی لهسمر لانهیا.

أَهْذًا الصَّبِيُّ: بههیدی و لهسمرخؤ
 بهمه ملا و نهولای مندالهکهی کیشا
 بؤنهموی خهوی لی بکهوی.

أَهْذًا الكبد: پیری چهماندییهوه.
 أَهْذًا كثرة الحمل السنام: بارکیشانی
 زؤرو ماندویهتی دوگی حوشرمکهی
 بؤچاندموه.

هَذَا: نارامی پی گرت و دایسهکناند.
 الْأَهْذَاءُ مِنَ الْمَنَاسِبِ: شانی خوارو
 چهماوه بؤ پیشهوه بؤلای سنگ.

الْمُهْذَأُ: دمشگوترئ: (تركته على مُهْذِنْتِه):
 لهسمر حالی خؤی جیم هیشت.
 الْهَذَاءُ: بهشی بهکهه لهسج بهشی شهو.
 الْهَذَاءُ: بهمانا (الهذاء دئ).

الْهَذَاءُ: نارام گرتن و لهجوله کهوتن ۵
 بهشی بهکهه لهسج بهشی شهو.

الْهَذَاءُ: لهسمره خؤیی، نارام گرتن ۵
 دمشگوترئ: (ماله هِذَاءُ لَيْلَة): ساتیک
 نارام ناگری و برسیایهتی و خهم و
 خهفمت لهکؤلی نابنهوه.

هَذَبَ الشَّيْءَ هَذَبًا: شتهکهی پارچه
 پارچه کرد ۵ دمشگوترئ: (هَذَبَ
 الْهَذَبُ): نهوشتی لهدرهختی
 (هَذَبُ) کردهوه.

هَذَبَ الثمرة: میوهکهی چنی.
 هَذَبَ هَذَبًا: بهسمری پهنجهی
 حوشرمکهی دؤشی.

هَذَبَ هَذَبًا: شفرهی دریز بوون.
 هَذَبَتِ الْعَيْنُ: برژانگی چاوکه دریز
 بوو.

هَذَبَتِ الشجرة: درهختهکه لقهکانی
 دریز بوون و چؤمانهوه ۵ (فهر
 أَهْذَبُ الْعَيْنِ وهي هَذَبَاءُ) ۵ (ك:
 هَذَبُ).

هَذَبَ الثمرة: میوهکهی چنی.
 هَذَبَ الثوبُ: پیرؤ پانی بؤکراسهکه
 دروست کرد ریشوی بؤکرد.

أَهْذَبَ الثمرة: میوهکهی چنی.
 تَهَذَّبُ: بوو بهخاوهن برژانگ.
 تَهَذَّبَ السحابُ: همورمکه پیرؤ لقو
 پارچهی لی شؤر یونهوه بؤ سمر
 زموی.

تَهَذَّبَ الْأَغْصَانُ: لقه درهختهکان دریز
 بوون و چهمانهوه ۵ شؤرپوونهوه.

الْأَهْذَبُ: کهسیکه برژانگی چاوی دریز
 بن ۵ بالندیهکه پهرو پؤلی بال و
 جهستهی زؤر بن ۵ (ك: هَذَبُ).

الْهَذَبُ: دھگوترئ: (أَذُنْ هَذَبَاءُ): گوئی
 شۆږو گەورە ە (لحیة هذباء): ریشی
 بەرەلداکراو، کورت نەکراوە.
 الْهَذَبُ: برژانگی چاو ە لایەکی قوماش
 کەرایەتی ھەبئ و ببئ پۆبئ ە واتە:
 پەرژى رایەلەکە مابنەو ە بەبئ
 تیومدان ە (ك: أهداب).
 الْهَذَبُ: لقو پۆپی درەخت ە ھەرپەلکە
 گەلایەک درێژ کۆلەبئ و پان نەبئ ە
 وەکوو گەلای درەختی (سَرُ
 و طرفاء) ە پان ناو ە بۆ رومکێک
 پەرژو پائی وردی ھەبئ و گەلای
 نەبئ ە (ك: أهداب و هذاب).
 الْهَذِبُ: نەسپێک توکی ناوچاوانی
 (پائی ناوچاوانی) درێژ بئ.
 الْهَذُبُ: گێلی کەتەو زەبەلاح.
 الْهَذَابُ: بەمانا (الْهَذَبُ) دئ ە ھەروا
 بەمانای (الْهَذَبُ) دئ ە ھەروا ناو ە بۆ
 قوماشێک ھەردو لای رایەلی
 ھەبئ و تیومدانی نەبئ ە ھەروا
 ناو ە بۆ لقو پەرژى دارخورما.
 الْهَيْذَبُ: واتە: (خمل الثوب): ریشی
 فرمیسکی رژاو ە ھەوری شۆږ بۆو ە
 بۆسەر زەوی بەجۆرێک لەکاتی
 باراندنی باران دا وەکوو ھەودای
 شۆږ بۆو ە دەبیندرئ ە گۆی مەمکی
 شلی ئافەرت کە بەھۆی نەخۆشی

یان پیری یان شتی ترمەو چەرچ
 بووبئ ە دھگوترئ: (رجل هذَبُ):
 پیاویکی کەتەو وشک تەببایى
 توکن.
 الْهَيْذَبُ: جۆرە رویشتنیکی حوشرە.
 الْهَيْذَبِيُّ: (رجل هَيْذَبِيُّ الْكَلَامِ):
 پیاویکی زۆر بێلێیە.
 الْهَيْذِلُ: توکن ە پان قز ژاكاوو سەر
 قز ە تەمبەل و قونگران.
 هَذَجَ الظَّالِمُ هَذَجًا: نیرە شوتومروغەکە
 بەخۆبادان و لارو لەنجە رویشت.
 هَذَجَ نَلائن: فلانکەس بەھێواشی و
 قونگرانی رویشت، لاوازیو نەیتوانی
 خیرا برەوا.
 هَذَجَتِ الدَّابَّةُ هَذَجًا: حەیانەکە سۆزو
 خۆشەویستی خۆی بۆ بێچومکەى
 دەربری.
 هَذَجَتِ الرِّيحُ: ڕەشەباکە ھازەى ھات ە
 ویزەى ھات.
 هَذَجَتِ الْقِصْرُ: مەنجهلەکە کولئ
 کەوتە قلابە قلاب.
 هَذَجَ البعيرُ: حوشرەکە دوگی گەورە
 بوو بەرز بۆو ە دھگوت کەزاو ە
 بەسەر پشتموویە.
 تَهَذَجَ السموتُ: دھنگەکە بەھۆی
 لەرزین و لەرینەو ە پچر پچر بوو.
 تَهَذَجَ القمرُ على فلان: خەلکەکە

به‌باشو و جوانخاصی یاسی فلانیان
 کردو ږموشته جوانه‌کانی شه‌ویان
 خسته ږو.
 اِسْتَهْدَجْ: په‌له‌ی کرد ۵ به‌له‌رزمو
 خو‌بادان رو‌یشت.
 الْمُسْتَهْدَجْ: په‌له‌ی کرد.
 الْمِهْدَاجْ: دم‌گوتړی: (ناقة مِهْدَاجْ)
 حوشتړی‌کی به‌سو‌ژه بو
 بی‌چوم‌که‌ی عه‌طفی هه‌یه ۵ (ریح
 مِهْدَاجْ): رم‌شه‌بایه‌کی دن‌گ
 گه‌ورمه‌یه.
 الْهَدَجَةُ: کور‌کاندن و بار‌مو بو‌ږمی
 ولا‌خ و نا‌ژه‌له بو بی‌چوم‌که‌ی.
 الْهَدَاجْ: دم‌گوتړی: (ظَلیم هَدَاجْ):
 شوتور‌مورغه نی‌رمه‌یه‌کی لارو له‌نجه
 کمره.
 الْهَدْرَجْ: دم‌گوتړی: (ناقة هَدْرَجْ):
 حوشتړی‌کی به‌سو‌ژه بو بی‌چوم‌که‌ی.
 قَدْرَ هَدْرَجْ: مه‌نجه‌لیکه زوو له‌کو‌ل دی
 ۵ یان کولانه‌که‌ی زور تونده.
 الْهَرْدَجْ: که‌زاوه ۵ (ك هَرَادَجْ).
 الْهَدَجْدَجْ: نی‌ره شتور‌مورغ له‌م ږوموه
 که له‌ږو‌یشتن دا لارو له‌نجه دم‌کا ۵
 که‌سَبْک له‌کاتی رو‌یشتن دا
 بل‌مرزئ و وشه‌قه‌تو‌له بکه‌وئ.
 هَذَا الْخَائِطُ هَذَا: دیوار‌که که‌وت ۵ له‌کاتی
 که‌وتنی دن‌گی لی هات ۵ هار‌می کرد.

هَذَا الْفَعْلُ: که‌له‌که، نی‌ره‌که مر‌قاندی
 لرفاندی، بو‌ږاندی، زم‌ږاندی.
 هَذَا فُلَانٌ هَذَا: فلان‌که‌س لاوازو زم‌بوون
 بوو.
 هَذَا الْبِنَاءُ هَذَا: وه‌ل‌ود: به‌دم‌نگی زور
 گه‌وره بینا‌که‌ی رو‌خاند.
 هَذَا الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌تون‌دی شک‌اند ۵
 دم‌ش‌گوتړی: (هَذَلُّهُ الْفَجِيعَةُ): کار‌مسات
 رو‌خاندی ږړستی لی ږړی.
 هَذَا الْأَرْضُ بِرَجْلِهِ: به‌تون‌دی نمر‌زم‌که‌ی
 به‌ها‌ج په‌ستاوت ۵ له‌ږو‌یشتن دا
 ری‌گا‌که‌ی کوتا‌په‌وه ۵ دم‌ش‌گوتړی:
 (هَذَاكَ مِنْ رَجُلٍ): پیا‌وی‌کی وایه
 وم‌صفی ته‌واو نابی ۵ دم‌گوتړی: (إِنَّهُ
 لَهَذَا الرَّجُلِ): به‌ږاستی پیا‌وی‌کی
 پیا‌وانه‌ی نازاو به‌جهر‌گه.
 هَذَا الصَّوْتُ هَذَا: دن‌گی گه‌ورمو ږږو
 نا‌خو‌ش بوو.
 هَذِهِ: هه‌ږمه‌ی لی کرد، تر‌سان‌دی.
 تَهَادُّ الْقَوْمُ فِي السِّيرِ: خه‌لکه‌که به‌شو‌ین
 یه‌کدا رو‌یشتن و پاله‌په‌ستو‌یان کرد
 ۵ دم‌ش‌گوتړی: (هَم يَتَهَادُّونَ): نه‌وانه
 ږړسیار له‌یه‌کتر دم‌که‌ن.
 تَهْدَدُهُ: بو زی‌دم‌ږوی له‌مانای (هَذْدُهُ)
 دی.
 اِسْتَهْدَدَ: لاوازی کرد، هه‌ولی
 لاواز‌کردنی دا.

- الَاهْدُ: ترسنۆك.
- التَّهْدَادُ: ترساندن و هه‌په‌شه لی‌کردن به‌سزا.
- الْهَادُ: دهنگی گرو ناخۆش و دهنگی دم‌ریاو هاژمی شه‌پۆلی.
- الهادة: هه‌ور (دهنگی هه‌وره تریشقه).
- الْهَادُ: له‌سه‌ره خۆیی و هی‌یه‌تی و دم‌گوتری: (هَذَاذِيكَ): له‌سه‌ر خۆیه و ده‌ش‌گوتری: (قوم هداد): هه‌ومێکی ترسنۆکن.
- الْهَادَةُ: ترسنۆك.
- الْهَادُ: دهنگی گرو ناخۆش و پیاوی ترسنۆك و لاواز و پیاوی سه‌خی.
- الْهَادُ: ترسینراو و ترسنۆك و لاواز و دم‌گوتری: (إني لغير هِدٍ).
- الْهَادَانُ: پیاوی گیل و ته‌بیات و وشك.
- الْهَادَةُ: دهنگی كه‌وتنه خوارموی شتی قورس و رمبه، تمبه و زرمبه.
- الْهَادُ: زموی ده‌شتایی و نه‌رمه‌لان و كۆسپ و ته‌گه‌رمی گه‌وره و ده‌ش‌گوتری: (أَكْمَةُ هَادٍ): گردی‌کی ته‌لان و ناخۆشه ناتوانی پێیدا برۆی و گردی‌کی سه‌ر به‌رمو ژێره.
- الْهَادِي: گیزمو وێزمی دهنگ و پیاوی درێژ.
- هَادِرٌ هَادِرًا: پوچ بوو، به‌هێرۆ پۆیی و ده‌گوتری: (هَادِرُ الشَّيْءِ): شته‌که‌ی پوچ بێ.
- کردموه و (هَادِرُ البعير): حوشرمه‌که دهنگی خۆی خوارموه و (هَادِرُ الحمام): کۆترمه‌که دهنگی خۆی له‌هه‌ورگیا له‌راندموه و (هَادِرُ الغلام): منداله‌که قسه‌ی کرد فی‌ری قسه‌ بوو.
- هَادِرُ الشَّرَابِ: شه‌رابه‌که کولی و (هَادِرُ اللَّبَنِ): شه‌رمه‌که توو‌ی گرت و لای سه‌رمه‌وی ره‌ق بوو و (هَادِرُ الجرف): سکی بای کرد، هاوسا.
- هَادِرُ الشَّيْءِ هَادِرًا: شته‌که به‌ر بۆوه.
- هَادِرُ الْعُشْبِ: روم‌که‌که درێژ بوو، بێ‌گه‌یی، زۆر بوو.
- أَهَادِرُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی پوچ کردموه، ده‌گوتری: (أَهَادِرُ دَمَه): خۆینه‌که‌ی به‌هێرۆ دا، سزای تۆ‌له‌سه‌ندنه‌وی له‌سه‌ر بکۆژ لای‌برد.
- هَادِرٌ زَيْدَمَرْمَرِي: کرد له‌له‌ری‌نه‌موی دهنگو و هینان و بردنی له‌قورگ دا.
- تَهَادَرُ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که خۆینی کۆژراو مکانیان به‌هێرۆ داو پو‌جیان کردموه.
- إِهَادَرُ الْمَطَرُ: باران به‌ری‌زنه‌و لێ‌زمه باری.
- الْمُهَادَرَةُ: ددانی بچۆکی پێ‌شه‌وه.
- الهادِرُ: شیرێ توو‌ی گرتوو که‌لای سه‌روی ره‌ق بووبی و ژێرمه‌وی شل بێ.

الهادِرَة: (أرض هادرة): زمويهه كه گياو
گزی زوره ه (ك: هرادر).

الهَنَر: بهفپوچون ه بهتالو پوج ه
دهگوترئ: (ذهب دمه هنرا):

خوينى بهفپوچوو ه نهتوله
لهبكوژ ستيندرا نهخوينى و مرگيرا

ه (ذهب سعيه هنرا): كوشهكهى
بههيچ چوو بئ سود بوو.

الهَنَر: بهمانا (الهَنَر) دئ ه خوږى و
ههتيومچهى بئ خيرو بيتر.

الهَنَر: تهيهئ بئ خير.

هَذَقَه هَذَقًا: شكاندى، بريندارى كرد.

انْهَذَعُ الشَّيْءُ: شتهكه شكا ه دهگوترئ:
(انهذغت الرطبة).

الْمُنْهَذَعُ: چهئواى نهرم، همر خواردينيك
نهرم بئ.

هَذَفَ اليه هَذَفًا: چووو ژوور.

هَذَفَ فلانَ للخمسين: فلانكس تهمهنى
لهپهنا نزيك بؤوه.

هَذَفَ الرجلُ هَذَفًا: تهبهل و لاواز بوو.

هَذَفَ الى الشَّيْءِ: چو بؤ شتهكهو پهلهى
كرد بؤلاى.

اهَذَفَ: نزيك بؤوه.

اهَذَفَ فلان على التلّ: فلانكس
بهسمر تهپولكهكهى دا روانى.

اهَذَفَ اليه: پهناى بؤبرد.

اهَذَفَ له: هستو پيشوازى ليكرد.

اهَذَفَ فلانَ للخمسين: فلانكس
لهپهنا نزيك بؤوه.

استَهَذَفَ الشَّيْءُ: شتهكه بهرز بؤوه.

استَهَذَفَ الرجلُ: پياومكه قيت ههئسايه
سهرپئ خوى خوار نهكردهوه.

استَهَذَفَ فلانَ للخمسين: فلانكس
تهمهنى لهپهنا نزيك بؤوه.

المُهَذَفَةُ: نافهرتى گوشتن.

الهَادِفُ: بيگانهو غهريب ه دهگوترئ:
(هل هدف إليكم هادف): نهري

كهسيكى غهريب هاته لاتان؟ ه

ههروا ناوه بؤ شتيك مهبهست

بييكي ه دهگوترئ: (أدب هادف،
وفن هادف).

الهَادِفَةُ: كوږو كوومهئ ه دهگوترئ:
(جاءت هادفة من الناس).

الهَدَافُ: نهوكسهى بهليزانى توبهكه
ئاراستهى ههدهف دمكا.

الهَدَفُ: همرشتيك بهرز بئ ه نيشانه

كه تيرو تفتهنگى ئاراسته دهكري ه

(مهرماى كورهى قهدهم) ه

ههنگاوتنى نيشانه ه فونگرانو

خهوالوو قهلهوو بئ خير.

الهَدَفُ: جهستهى مل دريژر.

هَذَكُ البِنَاءُ: بيناكهى پوخاند.

هَذَكُ فلان: فلانكس خوى گيل كرد.

تَهَذَكُ على فلان بالكلام: بهقهسه

هَيرِشِي كَرْدِه سَهَرِ فِلَان و جَوِينِي

پِنْدَا.

هَدَلُ الْحَمَامُ او الْفَلَامُ هَدِيلًا: كۆترمه يان

مندالتهكه گمه گمي كرد.

هَدَلُ الشَّيْءِ هَدَلًا: شتهكه ي بهرمو خوار

شۆپر كردهوه.

هَدَلُ الْبَعِيرُ هَدَلًا: حوشرمهكه ليچي شۆپر

كردهوه.

هَدَلُ الرَّجُلُ: پياومكه ليچي خوارمدهوي

شۆپر بۆوه.

هَدَلُ السَّحَابُ: ههورمهكه داكهوته سهر

زموي، شۆپر بۆوه (وهو أَهْدَلُ وهي

هدلاء).

تَهْدَلُ الشَّيْءُ: شتهكه شۆپر بۆوه، شل

بوو داهات و چهمايهوه (سييس

بۆوه (دهگوتري: تههدلت الشفة

وتههدلت الخصى وَتَهْدَلُ التمر وَتَهْدَلُ

الثوب): قوماش يان پۆشاكهكه پان

بۆوه.

الْهَدَالُ: گيايهكي ههلتۆقپوه بهسهر

لقو پۆپي درهختهوه دهزيو

تهپايي خويني درهختهكه

ههلهدمزي بهكوردی پيی دهگوتري

تر تره (ههروا ناوه بۆ لقو پۆپي

شۆپر بۆوه درهخت.

الْهَدَالَةُ: تافه و كۆمهله.

الْهَدَلُ: تۆراغ، ماستي خهستهوه بووي

ترش.

الْهَدِيلُ: دهنگي كوتر گمه گمي كۆتر (

كۆتره نييره ي كيوي (پياوي توكن (

پياوي ته مبهئي هونگران.

الْهَيْدَلَةُ: (الحداء): گۆراني حوشر

ليخوپر.

هَدَمَ الْبِنَاءَ هَدَمًا: بيناكهي روخاند

ههليومشاند.

هَدَمَ الْقَتِيلَ: خويني كوژراومكه ي بهفپۆ

دا.

هَدَمَ الثَّوْبَ: كراسهكه ي پينه كرد.

هَدَمَ فَلَانًا: لهفلانكهسي دا پشتي شكاند (

دهگوتري: (هَدَمَ فَلَانٌ مَا أَبْرَمَ مِنْ

الأمس): فلانكهس نهوكاره ي برپاري

لهسهر دابوو بيكا ههليومشاندوه.

هَدِمَتِ الْبَيْتُ: بيرمهكه نهملاو نهولاي

روخا ناوي و پرپۆوه.

هَدِمَ فَلَانٌ: فلانكهس توشي سهره گيزي

بوو ناوي لي سورا.

أَهْدَمَ اللَّيْنُ: شيرمهكه ي بهسهر شيري

ترشاودا دوشي و بزپكا.

هَدَمَ: بۆ زيديمپوي لهماناي (هَدَمَ) دي.

تَهْدَمُ الْبِنَاءُ: بالهخانهكه ورده ورده

تيك روخاو هاته خوار.

تَهْدَمُ فَلَانٌ عَلَى فَلَانٍ غَضِبًا: فلانكهس

بهسهر فلان دا روخاو ههپهشه ي

ليكرد.

تَهْدَمُ الْعَجُوزُ أَوْ النَّابُ: پیرهنه که یان
د دانه که پوښکاو هډوتا.

المهدوم: شیري ترشاو ماستی ترش.

المهدومة: دمگوتری: (أرض مهدومة):

زموږپیه که بارانیکی که می لیبیاری.

الهدام: ناو لی سورانو سمر گیزبونو

حاله تی که له ناو دمیا دا توشی

مروغه دمبی.

الهدم: به فیرې چون ۵ دمگوتری: (دم

هدم): خوښه که ی به فیرې چوو.

الهدم: پیرهمیردی که نهفت ۵ گوره وی و

خوفی کون ۵ کراسی کون و

پینه کراو ۵ پوښاکی خوری

پینه کراو (ك: اهدام وهدام).

الهدمة: وجهه پاره ۵ مبله غیک پاره

۵ یارانی که ۵ ورده باران.

الهدمة: پوښاکی رزیو ۵ (ك: هدرم).

الهدم: خوینی به فیرې چوو ۵

همرشتیک بروخی و بکه ویته خوار

۵ دمگوتری: (فلان شهيد الهدم):

پوښو له موږی سالی پوښوو

که له پنه ناو پاساردا ماییته وه.

الهدم: گیل و نه حمه ق ۵ سمر رده قو

خرابه کار.

الهديم من النبات: پلو پوښی سالی

رابردو.

هدم الرجل: پیاوکه پوښا که کانی

خوی درې.

الهدم: کون و شله په ته ۵ کراسی

رزیو کون ۵ که سیک توك و موی

زور بی و قززا کاو بی.

الهدم: قورس و گران ۵ گردی پته و.

الهدمة: کومه له ناده میزادیك ۵

گردی کی پر دراو دره خت ۵

روژگاری دیرین.

هَنَ فُلانٌ هُدُونًا: فلانکس دامرکا،

راو هستا، کوژایه وه ۵ گیل و نه مقام بوو.

هَنَ فُلانًا: فلانکس کوش ۵ هیل لی

کردو پهمانی پی دابوو نه پیرده سمر

۵ له نیازی دانیه نهو به لینه ی به فلانی

داوه حی به حی بکا.

هَنَ الصَّبِي: مندا که ی ژیر کرده وه ۵

ناشتی کرده وه.

هَنَ العَنُو: شهرې دزی دوژمن راگرت،

وازی له دژایه تیکردنی هینا ۵

بو ماو میه ک ناگر بهستی له گهل دا کرد

۵ دمگوتری: (هَدَنَ الحَبْرُ فُلانًا):

هه واه که فلانکس له مه بهستی خوی

لادا.

هَدَنَ فُلانٌ عَنكَ: شتیکی بچوک و کهم

بایه خ فلانکس له تو رازی کرد.

أَهْدَنَ الفَرَسُ: نه سپه که مانی گرت و

غاری نه دا.

أَهْدَنَ الحَيْلُ: نه سپه که ی هه دباریک کرد

هـ وای له نه سپه که کرد قعد باریک بی.
هـ هَدَنَ فُلَانًا: فلانکسی نارام کردموه هـ
ته مبهل و قونگرانی کرد.
هـ هَدَنَ الصَّبِيَّ: منداله که ی ژیر کردموه هـ
دمگوتری: (هَدَنَتِ الْمَرْأَةَ طِفْلَهَا):
نافرتمه که منداله که ی ژیر کردموه.
هـ هَادَنَ فُلَانًا: ناگر بهستی له که ل فلان
کرد، شمری دژ راگرت بؤ ماومه که.
هـ إِنْهَدَنَ فُلَانٌ عَنْ عَزْمِهِ: فلانکس ورمی
دابهزی، خوی رانه گرت.
هـ تَهَادَنَ الْقَوْمُ: خه لکه که ناشته وایبان
بریار دا هـ یان وازیان له شپرو نازاوه
هینا بؤ ماومه که.
هـ تَهَادَنَ الْأُمُورُ: کارمکان جینگیر بوون.
هـ تَهَدَّنَ الرَّجُلُ: پیاومکه گیل و نه حمه ق
بوو.
هـ الْهَدُونُ: گیل و نه قام.
هـ الْهِدَانُ: گیل و نه قام و تمبیات وشک هـ
قونگران و خودزموه له شپرو
نمبهردا هـ خمو خوش و تمبهل،
حهزی له خموی بهمانیانه و زوو
ناجی بؤ سمرنیش و کاری خوی.
هـ الْهَدِنُ: شل و شیواو هـ شپرموه بوو.
هـ الْهَدْنَةُ: ناشتی دوا ی شمر هـ یان ماوه ی
دوا شمر که شمر رابگری و
دوژمنه مگان خو ناماده بکه ن بؤ
ناشته وای و مهرج دانان بویه کتری

هـ تَهْمِبُهُ لَوْ خَوْفًا رِزْيَ هـ
ساردبونه و ی گوړو تینی پیاو
له کاریک و هیومر بوونه و ی عهزمو
جهزمی به ووی بیستنی هموائیک.
هـ الْهَيْدَانُ: گیل و نه حمه ق هـ ترسوک.
هـ هَذَهَ الطَّائِرُ: بالندمه که قپه قپو قازه
قازی کرد.
هـ هَذَهَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند،
وه حمه رکه ی خست هـ جم و جولی
بی کرد، هه لی پهراند هـ دمگوتری:
(هَذَهَتْ الْأُمُّ صَبِيَّهَا): دایکه که
منداله که ی هه لپه پراند هـ یان رایزاند
بؤ نه و ی خموی لی بخا.
هـ هَذَهَ فُلَانُ الشَّيْءُ: فلانکس شته که ی
له بهرزیبموه هاویشته خوار هـ
دمشگوتری: (يُهَذَهُ الْيَ كَذَا):
وادپته خه یالم، دلّم بؤ نه و ده چی
نهو شته وای.
هـ الْهَذُّ: په پوسلیمانکه هـ گمه گمی
کوتر هـ (ك: هَذَا).
هـ هَذَى فُلَانٌ هَدًى وَهْدِيًا وَهْدِيَةً: فلانکس
ریگی راستی گرت بهمر هـ دمگوتری:
(هَذَى فُلَانٌ هَدًى فُلَانًا): فلانکس
ریبازی فلانکسی گرت بهمر، په پرموی
نهوی کرد.
هـ هَذَى فُلَانًا: هیدایه تی فلانکسی دا
خستیه سمر ریگی راست.

هَدَى فَلَانًا الطَّرِيقَ: رِيگای نیشانی فلان

داو شارمزی کرد ه قورئان دمفهرموی:
(واهدنا الى سواء السراط).

أَهْدَى الْهَدْيَ أَوْ الْهَدْيَ إِلَى الْحَرَمِ: نازهلئ
قوربانی برد بؤ مهککه بؤئمهوی
بیگاته قوربانی.

أَهْدَى الْهَدِيَّةَ إِلَى فَلَانٍ: دیاری بؤ
فلانکس نارد بهمهبهستی ریز
لئگرتن و دؤستایهتی.

هَادَى فَلَانٌ فَلَانًا: همیرهك لهودوانه
دیارییان بؤ پهکتر نارد.

هَادَتْ فَلَانَةٌ فَلَانًا: همیرهك لهو دوو
نافرته خواردنیان هیئا بؤ
شوینیک و لهوئ خواردیان.

هَادَى فَلَانٌ فَلَانًا: فلانکس برپاری
شهرهستانی دؤی فلان دا ه وای لئ
کرد لهرویشتن دا لاره لار بکا.

هَادَنَ فَلَانٌ فَلَانًا الشَّيْعَرَ: فلانکس
بهشيعر همجوى فلانی کرد.
هَدَى الْعُرْسَ إِلَى بَعْلِهَا: بوکهکهی نارد
بؤ زاوا.

هَدَى الْهَدِيَّةَ إِلَى فَلَانٍ وَلَهُ: دیاری بؤفلان
نارد ه دمشگوترئ: (فلان یهَدَى
للناس): فلانکس زؤر دیاری
دمنیرئ بؤ خهئک.

اهْتَدَى: رېبازی راستی دؤزیهوه ه
شارمزابوو.

يَهْدِي وَيَهْدِي: شارمزی دهکا رئی راستی

نیشان دهدا ه قورئان دمفهرموی:

{أَمَّنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ

أَمَّنْ لَا يَهْدِي} ه همروا بهمانا

همولدان و شارمزیی کردنی خهئک

بؤ رېبازی راست دئ ه یان لهسمر

رېبازی راست بهردموام بوو مایهوه.

اهتدى فلان امراته: فلانکس ژنهکهی
وهگری خؤی کرد.

اهتدى الفرسُ الحيلَ: نهسپهکه بوو به
پېشهنگی رهوه نهسپهگان.

تهادي فلان بين رجلين: پیاوهکه چوووه
ناو شانی دوکهسهوه خؤی خسته
سهرشانی دوکس لهبهر بی هیزی
ه دمشگوترئ: (جاء فلان يتهادى بين
اثنين).

تهادى القوم: خهئکهکه لهناو خؤیان دا
دیارییان بؤیهکتر نارد.

تهادت المرأة: نافرتهکه لهرویشتن دا
لارو لهنجهی کردو کهسی لهگهل
نهبوو.

تهدى فلان: فلانکس همولئ
شارمزابوونی دا ه خهریکی
شارمزیی کردنی خهئک بوو.

استهدى فلان: فلانکس همولئ
دؤزیهوهی رِيگای راستی دا.

استهدى فلانًا: داوای لهفلان کرد

رنگای راستی نشان بدا.

المَهْدَاءُ: كهسيك زور ديارى بنيرى بؤ
خه لك.

المَهْدَى: نهو تورمه كهو زمره ه
دياريه كه تيدا دمنيردرى.

المَهْدِيَّةُ: دمگوترى: (فلان على
مُهْدِيَّتِه): فلانكس له سر حالو
ومرعى پيشوى خويته.

الهادى: ناويكه له ناوه جوانه كانى
پهرومردگار ه چاوساغ و رى
نيشاندەر ه (ك: هداة) ه هروا ناوه
بؤ نهستؤ ه شير ه سهرمتير ه (ك:
هواد).

الهادية: پيشه تاي هه موو شتيك ه
عهصاو گؤچان ه بمرديك له ناوه
ناودا بئو هه نديكي دمركهوتبي ه
(ك: هواد).

هاديات الخيل: پيشه تاي په موه نه سپ.

هوادى الخيل: پيشه تاي په موته سپ.

هوادى الليل: سهره تاي شهو.

هوادى الابل: يه كه م وه جبهى خوشتر
كه دمردمكهون.

الهداء من الرجال: پياوى زمبونى كه م
عهقل و كالثام ه و مرگن و زورخورو
ته مبهل.

الهداء: لؤغه تيكه له (الأداة).

الهدى: رؤزى روناك ه ريباز ه رنگاي
ناشكراو شارمزاى كهر ه قورنان

دمفرموى: {هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ} ه
هروا ناوه بؤ پهرومردم كردن و
شارمزاى كردن و گهياندى
ئادهميزاد به مبهست به شيوه
هيدى و هيمن ه قورنان دمفرموى:
{إِنَّا عَلَيْنَا لَلْهُدَى}.

الهدى: نهو نازمه يه به ديارى
دمبردري بؤ حهرم بؤ قوربانى ه
بياو ماقول و ريزدارى و لات و
بنه ماله ه دمگوترى: (فلان هدى بنى
فلان) ه رئو شوپن و رموشته ه
دمگوترى: (فلان حسن الهدى):
فلانكس هه نسو كهوتى جوانه.

الهدية: ريبازو دابو نهرت ه خوشترى
كه ورمى ته مهن پينج سال.
هدية الأمر: لايه نى شت.

الهدية: به مانا (الهدية) دئ ه لايه ن و
جبهه ت و شوپن ه ريبازى راست ه
دمگوترى: (ضل فلان هديته):
فلانكس له ريبازى راستى خوى
لاى دا.

الهدية: نيازو مبهست ه نهو شوپنه
دمته وئ بؤى بجى ه دمگوترى: (ضل
فلان هديته): فلانكس ريبازى
راستى خوى لئ گوم بوو ه داريكه
وهكوو نر وابه بؤ ناشو ناعور
به كاردى.

الهدى: بياو ماقول و ريش سبى

هَذَبَ النَخْلَةَ: درمخته خورماگهی لهپرژو
پال پاک کردموه.

أَهْذَبَ: پهلهی کرد ۵ دهگوترئ: (أَهْذَبَ
الإنسان في مشيه): نادهمیزادهکه
لهپریشان دا پهلهی کرد.

أَهْذَيْتَ السَّحَابَةَ مَاءً: ههورهکه
بهخیرایی بارانی باراند.

هَذَبَ النَخْلَةَ: دارخورماگهی لهپرژو
پال پاک کردموه.

هَذَبَ الْكَلَامَ: قسهگهی پوختهکرد
لهوشتانهی لای ږموانبیلژان
بهناشرین دادمنرئ.

هَذَبَ الْكِتَابَ: کتیبهگهی پوختهکرد
لهو شتانهی زیدمن و پیویست نین.
الْهَذَبُ: صافو پوخته، پالفته ۵
دهگوترئ: (مالي مودته هَذَبَ).

الْهَذَبُ: دهگوترئ: (فرس هَذَبَ):
نهمسپیکي گورج و گؤل و تیزرؤیه.
هَذَا الشَّيْءُ هَذَا وَهَذَا: خیرا شتهگهی
برئ.

هَذَا الْقُرْآنُ: خیرا خیرا قورنانهگهی
خویندموه.

هَذَا الْحَدِيثُ: فهرمودهی گپراپهوه.

أَهْذَيْتَ الشَّيْءَ: شتهگهی گورج برپهوه.
هَذَاذَلِكَ: برپهوه، کوټایی هات، تهواو
بوو.

الْهَذُ: تیزو برنده.

بنهماله ۵ بوك ۵ نهو ناژدهلی
بهدیاری دمبرئ بؤ حهرهم ۵ دیل.
الْهَذْيُ: هاوشیومو هاوشان ۵ دهگوترئ:
(عندي هَذْيَةٌ).

الْهَذْيَةُ: بوك ۵ دیاری کهدوستو خرم
دمیدمن بهیهکتری ۵ لهپروانگهی
خوشهویستی و ریزگرتنهوه ۵ (ك:
هدایا).

هَذَاتُ الْغَيْلُ وَغَرَهَا هَذَا: نهسپهکان
لهبهر ماندویی کهوتن.

هَذَا الشَّيْءُ: شتهگهی برپهوه بهخیرایی.

هَذَا الْكَلَامُ: قسهی زؤرو پرو پوچی
کردن.

هَذَا فَلَانًا بِلِسَانِهِ: قسهی ناشیرینی
بمفلانکهس گوت ۵ هموالتیکی ناخوشی
پچ ږاگهیانند.

هَذِي مِنَ الْبَرِّ: لهسمرما مرد.

هَذَاتُ الْقَرْعَةُ: برینهکه داومشا.

الْهَذَا: دهگوترئ: (سيف هَذَا):
شمشیری خیرا پرو تیز.

الْهَذَا: خاکهناز، بیل.

هَذَبَ الْقُرْمُ هَذَا: خهټکهکه گالو بوغلو
چمفه چهقیان زؤر بوو.

هَذَبَ الْمَاءَ: ناومکه جاری بوو، ږموان بوو.
هَذَبَ الشَّيْءَ: شتهگهی برپهوه،

دوولهتی کرد ۵ پاکي کرد لهشتی
لاومکی و پوختهگهی هیشتهوه.

الهِذُّ: به مانا (الهذُّ) دئ.

الهِذَّادُ: دمگوترئ: (ناب هُذَّادُ): كهلبی

برپنده، ددانی تیز.

الهِذَّادُ: برپنده ۵ رښکابې، نازا بو

رؤیشتن ۵ دمگوترئ: (جَمَلٌ هَذَّادٌ):

حوشتریکي نازابه بو رښکا برپن.

الهِئُودُ: تیزو برپنده ۵ دمگوترئ:

(سِکین هندو).

هَنْوُ الرجل في منطقه هَنْرًا وهَنْرًا: پیاومکه

قسهی نابهجی گوتن.

هَنْوُ اليومَ هَنْرًا: نه مړو گهرم بوو ۵

دمگوترئ: (یومَ هاذِر).

هَنْوُ كلامه: قسهکانی زوربهی ههلهو پرو

پوچ بوون ۵ (فهو هَنْو).

أَهْتَرُ في كلامه: له وتارمکهی دا،

له قسهکانی دا زوړی ههله تڼدايوو ۵

گوتراوه (من کُتِرَ أَهْتَرُ): کهسیک

زوړ بلئ ههله دمکا.

الْمِهْذَارُ: کهسیکه له قسهکانی زوړ

وشهی ههلهو نابهجئ ههبن ۵

گوتراوه (الْمِکْشَارُ مِهْذَارُ) ۵ (ک):

مهاذیر).

الِهَنْرُ: دمگوترئ: (لاندرو لاهَنْر):

نهکهم نه زوړ.

الِهَنْرُ: قسهی بی ماناو پرو پوچ.

الِهَنْدَارُ: کهسیک زوړ له قسهکردن دا

ههله بکا، قسهی نابهجی له دهم

بیته دهر.

الِهَنْرُ: به مانا (المهذار) دئ.

هَنْرَمُ فلان: فلانکهس له پړویشن پهلای

کرد، خیرا پړوی ۵ له قسهکردن دا

پهلای کرد ۵ له خویندنه وه دا

پهلای کرد ۵ دمگوترئ: (هَنْرَمُ

القرآن): به پهلای قورئانی

خویندنه وه له مانای وشو ورسته و

ناپهتهکانی ورد نه بووه.

هَنْرَمُ السیف: شمشیرمکه بری.

الِهَنْدَارُ وَالِهَنْدَارَةُ وَالِهَنْدَارُ: زوړ بلئ.

الِهَنْرَمِي: شهرمنگیزو نازاوهجی و

چغه چه ناو.

هَنْفَ هُنُوفًا: پهلای کرد ۵ (فهو هاذف).

الِهَازِلُ: نیومه شو.

الِهَنْدُولُ: پیاوی سوک و جهسته بچوک

۵ نه سپی پشت دریزئ زمعیفو

لاواز ۵ شوینی نرمایی له سارای

پانو پوړدا که مړوځ نه گاته

سهرلیواری نرماییه که هستی پی

ناکا ۵ تیری بچوک ۵ گردوڅکه ۵

بارانیک له دوروهو ببینرئ ۵ جوگه

ثاوی بچوک ۵ تمنکه ههور ۵

سهرمتای شو یان کوټایی شو ۵

(ک: هذالیل) ۵ دمگوترئ: (ذهب

ثوبه هذالیل) قوماشه که پارچه

پارچه بوو.

هَذَمْتُ: له‌پوښتني دا خي‌را خي‌را

هه‌نگاو هه‌لټيان به‌لام

هه‌نگاو مکاني کورت بوون.

هَذَمَ الشَّيْءُ هَذَمًا: خي‌راشته‌کهي بړي.

هَذَمَ الطَّعَامَ: خي‌راو به‌په‌له خوارنده‌کهي

خوارد.

اله‌ذام: شم‌شيري بړنده.

اله‌ذام: شم‌شيري تيز ۵ نازاو نه‌ترس ۵

ده‌گوتري: (سنان ه‌ذام): نوکه

رېمبڼکي تيز ۵ (شفره ه‌ذام):

کيردېځکي تيزه خي‌را شت ده‌بړي.

اله‌ي‌ذام: نازاو چاونه‌ترس ۵ زور خور.

اله‌ذامة واله‌ذمة: تيزو بړنده ۵

ده‌گوتري: (شفره ه‌ذامة وه‌ذمة):

کيردېځکي تيزو خي‌را بړه.

اله‌ذوم: ده‌گوتري: (سکين ه‌ذوم):

کيردېځکي خي‌را بړو تيزه.

اله‌ي‌ذم: خو‌شړو ۵ خي‌را ۵ گورج گول.

اله‌ذاه‌ذ: خو هه‌لکيش و دروزن،

همرکه‌سېک بېښي ده‌لئ نه‌و

خزمه يان ئيشي بو کردوم.

اله‌ذاه‌ذ: ده‌گوتري: (سيف ه‌ذاه‌ذ):

شم‌شيري تيزو بړنده.

اله‌ذهاذ: به‌مانا (اله‌ذاه‌ذ) دي.

ه‌ذاه بالسيف ه‌ذوا: به‌شم‌شير بړپه‌وه ۵

بړي.

ه‌ذي فلان ه‌ذيا وه‌ذيانا: وړپنه‌ي کرد،

قسه‌ي بي‌س سهر و به‌ري گوتن ۵

بزرگاندي ۵ ده‌شگوتري: (ه‌ذي فلان

بالشي): فلانکس له وړپنه‌و

بزرگاننده‌کهي دا نه‌وشته‌ي گوت.

هاذا: هاوېه‌شي کرد له‌وړپنه‌کردن و

بزرگاندن دا، له‌وته‌ي ناشيرين و

ناشايسته‌دا.

ته‌اذي القوم: خه‌لکه‌که هه‌نديکيان

قسه‌ي ناشيرينيان به‌هه‌نديکيان

گوتن.

اله‌ذا: وړپنه‌کردن به‌قسه‌ي غه‌لته‌و

بي‌مانا.

اله‌ذيان: تي‌کچووني عه‌قل

به‌شي‌ومه‌يکي کاتي و بي‌هو‌شبوون و

ومناگاهاتنه‌وه.

ه‌را فلان في منطقه ه‌را: فلانکس زوري

قسه‌ي هه‌لته‌و په‌لته‌و کردن.

ه‌رات الريح: رېشه‌بايه‌که سارد بوو.

ه‌وا البرد فلاناً ه‌راً وه‌راء: سهرماکه

له‌سمر فلانکس توند بوو تاگياني

دمرچواند، يان خه‌ريک بوو بي‌کوژي.

ه‌را فلان اللحم: فلانکس گوشته‌کهي

باش بړژاند باشي کولاند.

ه‌ري اللحم ه‌راً وه‌راً: گوشته‌که

باشباش بړژا.

ه‌ري المال والقوم: مال و سامانه‌که هه‌روا

خاو من مال‌ه‌کان سهرماو گهرما

لەناوی بردن ە (فهم مَهْرُون).

أَهْرَ الْقَوْمُ فِي الرِّوَاخِ: خەلكەكە ئیوارە
سەرمايان بوو.

أَهْرًا فَلَانًا: فلانكەسى كوشت.

أَهْرًا الْبَرْدُ فَلَانًا: سەرما لەسەر
فلانكەس توند بوو تاكوشتی یان
خەریك بوو بیکوژی.

أَهْرًا الْكَلَامُ وَفِيهِ: زۆری قسەکردو
قسەکانی مەبەستیان نەپیکا.

أَهْرَ اللَّحْمُ: گوشتەكەى زۆر كۆلاند
زۆرى برژاند.

هَرًا اللَّحْمُ: گوشتەكەى زۆر كۆلاند.

تَهْرًا اللَّحْمُ: گوشتەكەى زۆر كوئى تاوای
لى هات لەنيسقانەكە كەوتە خوار.
تَهْرَاتِ الْمَاشِيَةُ: ئازەلەكان بەسەر
فەوتان و لەناوچون.

الْهَرَاءُ: ناخاوتنى بى سەرو بەرە،
هەلەت و پەرو پوچ ە دەگوترى:
(رَجُلٌ هَرَاءٌ): پیاویكە قسەكانى

هیچیان بەسەر هیچەو نیه.

الْهَرَاءُ: نەمامى درەختى خورما.

الْهَرَاءُ: بەمانا (الْهَرَاءُ دى).

الْهَرَاءُ: ناھەرتیك ناخاوتنەكانى بى
سەرو بەربن.

الْهَرِيءُ: گوشتى چاك و باش كۆلۆ
نامادەكراو بۆ خواردن بەجۆرك
نەومەندە كوئیندراى ئیسقانى

بەردابى.

الْهَرِيئةُ: ئەوگاتەى سەرما لە خەلك و
مال و سامان دداو زیانیان پى

دەگەپەنى.

هَرَبَ هَرَبًا وَهَرَبًا: هەلەت، راي كرد.

هَرَبَ دَمُهُ: زۆر ترسا.

هَرَبَ نَصْفَ الْوَتْدِ فِي الْأَرْضِ: نیوێ
سینگەكە بەزەوى دا رۆچوو.

هَرَبَ فُلَانٌ هَرَبًا: فلانكەس پىر بوو
(لَوْغَمَتِيكە لە هَرَم).

أَهْرَبَ فُلَانٌ: فلانكەس پەلەى كرد
لەرۆشتن دا، رۆبى بەترسەو.

أَهْرَبَ فِي الْأَرْضِ: دوور كەوتەو.

أَهْرَبَ فِي الرَّايِ: چوو قولاى راو
بۆچوونەكەو ە دەشگوترى: (جاء

فُلَانٌ مُهْرَبًا): فلان هات زۆر سوربوو
لەسەر كارمە.

أَهْرَبَ: پەلەى كرد ە بەگورجى رۆبى.

أَهْرَبَتِ الرِّيحُ مَاعْلَى وَجْهِ الْأَرْضِ:

رەشەپاىەكە چى لەسەر روى زموى

بوو راي دا.

أَهْرَبَ فَلَانًا: فلانكەسى ناچاركرد هەلى
ە رابكا.

هَرَبَ فَلَانًا: وای لى كرد هەلى،

بقاچىنى، رابكا.

هَرَبَ الْبِضَاعَةِ الْمُنَوَّعَةِ: ماله

قاچاخەكەى لەولاتیكەو بەردە

ولَاتِيكِي تَر، بَمَقَاغِي دَاخَلِي كَرْد.

الْمَهْرَبُ: مَالَمَال، دَارِيكِه وَهَرزِيَرُو

كشتيار زهوى كينلداوى پى تهخت

دمكهن.

الْمَهْرَبُ: ههلاتن ۵ بهناو شوينى

خُولِيحَه شاردان ۵ دمگوترى: (فلان

مَهْرَب لئا): فلانكس بهناى

نييمهيه.

الْمَهْرَبُ: قاجاغى كهتاوانى كالا نهو

ديوكردن و نه مديوكردن نه نجام

دمدا.

هَرِيَجَ الْعَمَلِ: نيشهكهى بهناپاريك و

پيكي نه نجام دا.

هَرِيذَ: رويشت بهرويشتنيكي وا نه گاته

نه نذازهى غاردان.

الْهَرِيذُ: پياوى نايينى زمردهشتى

كهمرپهرشتى ناتهشگهده دمكا ۵

وشهكه فارسىيه و گراوه بهمه رمبى.

الْهَرِيذِي: جوژه رويشتنيكه لارو

لهنجهى تيدياه ۵ رويشتنى حوشترو

نازهلو و لاخى تر كاتى لهسر لا

دمپروا.

الْهَرِيْعُ: سوك و گورج و گؤل ۵ دزى

گورج و گؤل گورگى گورج و گؤل ۵

(ك: هرابع).

هَرَوَاتِ الشَّيْءِ: شتهكهى دپى بؤنهوهى

هراوان بى ۵ دمگوترى: (هَرَوَاتِ ثَوْبَةٍ):

كراسهكهى دادپى بؤنهوهى هراوان بى.

هَرَوَاتِ شِدْقُهُ: لاشهويله راکيشا بؤلى

گوپچكهى.

هَرَوَاتِ فَلَانًا بِالرَّمَحِ: بهشمشير لهفلانى دا

۵ دمگوترى: (هَرَوَاتِ عَرَضَةٍ): تانهى

لهناموسى دا لهكه دارى كرد.

هَرَوَاتِ اللَّحْمِ: گوشتهكهى باش كولاند ۵

(فهو هريت).

هَرَوَاتِ الرَّجُلِ وَغَيْرَ هَرَوَاتٍ: پياومكه شهويله

پان بوو ۵ دمگوترى: (هو امرت

الشِدْقِ) يان (هريت الشِدْقِ).

أَهْرَوَاتِ اللَّحْمِ: گوشتهكهى چاك كولاند.

هَرَوَاتِ شِدْقُهُ: شهويله هراوان كرد،

ليكي كيشايهوه.

تهارت: دهمى كردموه و زورى قسه كرد.

الهريت (ثوب هريت): كراسيكي دپاوو

ونجر و نجر گراوه ۵ (عرض هريت):

ناموسى تانه ليدرو ۵ (رجل

هريت): پياويكه نهينى بو

ناپاريزرى و قسهى ناشيرين و

نهشياو دمكا.

الْهَرْمَكَةُ: شير ۵ سهري لوت ۵ رهشايى

نيوان كهلبى سهگ.

هَرَجَ فِي الْحَدِيثِ هَرَجًا: دريژهى

به قسه كردنهكه داو قسهى تيكله و

پيكله كردن.

هَرَجَ الْقَوْمُ: خهلكهكه كهوتنه ناو نازاوهو

ناشوب و کوشتن و بگرمو بهرمدموه.

هَرَجُ الفرس: نهسپهکه بهگورجی بازی

هاویشته (فهو هراج و مهراج).

هَرَجُ الرجلُ في الأمر: پیاومکه لهکارمه‌دا

کهوته شک و گومانه‌وهو به‌روای

به‌واقیعه‌که نه‌کرد.

هَرَجُ الباب: دمرگاکه‌ی به‌کراومیی جی

هیشت.

هَرَجُ النوم: زور نوست.

هَرَجُ البعير ونحوه: حوشرمه‌که له‌بهر

زوری گهرما یان باری قورس چاوی

لایل و پیل بوون (هَرَجُ

الرجل): پیاومکه چاوی لایل و پیل

بوون له‌بهر زوری گهرما یان زور

رؤیشتن.

أهْرَج الرجل: پیاومکه حوشرمه‌که‌ی

به‌هوی گهرمای زور یان باری گران

چاوی لایل و پیل بوون.

أهْرَج البعير ونحوه: به‌گهرمای نیومرؤ

حوشرمه‌که‌ی تاودا تا چاوی لایل و

پیل بوون.

هَرَج: هه‌راو هۆری‌ای به‌ریاکردو کیشمو

نیزاعی نایه‌وه.

هَرَجُ بالأسد: هه‌رای له‌شیرمه‌که کرد

همله‌له‌ی لی کیشا بۆنه‌وه‌ی دهری

بکا.

هَرَجُ البعير: به‌گهرمای نیومرؤ

حوشرمه‌که‌ی تاودا تا چاوی لایل و

پیل بوون.

هَرَجُ الحمرُ فلاناً: عه‌رفه‌که فلانکه‌سی

سه‌رخۆش کرد، هاواری کرد

پیکه‌نی، حال و مزعی شیواند.

إنهْرَج فلان من الحمر: پیاومکه له‌ناکامی

عه‌ره‌ق خواردنه‌مه‌دا هی‌زو توانای

نه‌ماو کهوته لاره لارو گۆده گۆد.

استهْرَج الرأي لفلان: راو بۆ‌جونی بۆ

فلانکه‌س به‌هی‌زو فراوان بوو.

المهْرَج: پرپواگه‌نده‌کارو زمانلوس بۆ

بانگه‌شه‌و پیاوه‌ئ‌سدان و

بلاوکردنه‌وه‌ی شتی پرپو پوچ (

كهسنيك به‌قه‌سی سمیرو هه‌لۆیستی

تایبه‌تی و لاسایی کردنه‌وه خه‌ئک

ومپیکه‌نین بینن.

الهْرَج: زۆری‌نه‌ی شت (هیتنه‌و ناشوب و

تی‌کچرژان (دمگوتری: (أصبح القوم

في هَرَج و مَرَج) (گهرمه‌ی شه‌رو

زوری کوژراو (زپه‌ خه‌ون، خه‌ونی

پرپو پوچ.

الهْرَج: دپاو شه‌ه‌قبوو (زهبون

له‌مه‌رشتیک بی.

الهْرَجَة: که‌وانی نه‌رم (ك: هَرَج).

الهْرَاجَة: کۆمه‌ئیک خه‌ئق که‌به‌قه‌سی

درؤو پرپواگه‌نده‌ شت هه‌لۆمکیشنو

بانگه‌شه‌ی بۆده‌که‌ن.

مَرَجَلٌ فُلَانٌ هَرَجَلَةٌ وَهَرَجَالًا: فَلَانِكْهَسْ
رُؤِيشْتَنَهْكَه‌ی تِيْكَهْ وِ پِيْكَهْ بُوو
هَهَنْدِيْکِيْ گورگه لوقه و هَهَنْدِيْکِيْ
ناسايی بُوو.

مَرَجَلٌ فِيْ اَعْمَالِه: نِيْشَهْکَه‌ی رِيْکْ وِ
پِيْکْ نَهْ بُوو تَهْمَرْتِيْبُو نَهْ زَمِيْ
تِيْدَانَهْ بُوو.

الْمَرْجُلُ: هَهَنْگاو دَرِيْزْ ۵ (ک: هِرَاجِلُ).
الْمَرْجُلُ: مَرْوَقِيْ دَرِيْزْ ۵ حَوْشْتَرِيْ
گهورمو زمبه للاح ۵ (ک: هِرَاجِلُ).

هَرَدَ النَّاسُ هَرَدًا: خَهْ لَکَهْکَه تِيْکَهْ لَآو بُوون
تِيْکْ چِرْزَان.

هَرَدَ الشَّرْبُ: کراسهْکَه‌ی دِرِيْ، وَنَجِرِ
وَ نَجِرِيْ کَرْد ۵ بَهْ رُوْمْکِيْ وَ مَرْسْ رَهْ نَگِيْ
کَرْد.

هَرَدَ اللَّحْمُ: گُوشْتَهْکَه‌ی زُورْ کَوْلَانْد.

هَرَدَ الْعِرَضُ: تَانَه‌ی لَهْ نَامُوْسِيْ دَا.
هَرَدَ اللَّحْمُ هَرَدًا: گُوشْتَهْکَه هَهْ لُوْمَرِيْ،
رَزِيْ.

هَرَدَ شِدْقُهُ: شَهْوِيْلَه‌ی پَان وَ فِرَاوَان بُوو ۵
(فِهْر اَهْرَد).

هَرَدَ فُلَانٌ: فَلَانِکْهَسْ پُوشَاکِيْ
رَهْ نَگْکَرَاو بَهْ وِ مَرْسِيْ پُوشِيْ.

هَرَدَ اللَّحْمُ أَوْ الشَّرْبُ: گُوشْتَهْکَه‌ی زُورْ
کَوْلَانْد پَان کراسهْکَه‌ی زُورْ دِرِيْ ۵
وَ نَجِرِ وَ نَجِرِيْ کَرْد ۵ دَمَشْگُوْتَرِيْ:
(هَرَدَ التَّوْبُ): کراسهْکَه‌ی بَهْ رَهْ نَگِيْ

و مَرْسْ رَهْ نَگْ کَرْد.

الْهَرْدُ: نُوْعَامَه ۵ پِيَاوِيْ خُوِيْ پَرِيْ.

الْهَرْدُ: گِيَا کُوْرِکُوْم.

الْهَرْدِيْ: شَتِيْ رَهْ نَگْ کَرَاو بَهْ رَهْ نَگِيْ
وَ مَرْس.

هَرْدَبُ: بَاَزِيْکِيْ گهوره‌ی هَاوِيْ شَت.

الْهَرْدَبُ: تَرْسَنُوْکْ وَ کَهْتَهْ بِيْ عَهْقَلْ.

الْهَرْدَبَةُ: بَهْمَانَا (الْهَرْدَبُ) دِيْ ۵ پِيَاوِيْ
کَهْتَه‌ی زَمْبَه للاحِيْ دَرِيْزُو چَهْتَاوَلْ ۵
پَهْرَهْمِيْرَد.

هَرَّ هَرًّا: بُوْلَهْ تَرِيْ هَهْ لُوْمَرِيْوِيْ خَوَارْد.

هَرَّ الشُّوْکُ: چَقْلَهْکَه وَ شَکْ بُوو هِيْجْ
تَهْرَپِيْ تِيْدَا نَهْمَا ۵ بَهْ جُوْرِيْکْ لَهْ وِ مَرْ
خُوْرْ خُوِيْ لِيْ بَوَارْد نَهْ يَخَوَارْد.

هَرَّ سَلْحُهُ: سَکِيْ چَوُو تَا گِيَانِيْ دَمَرْچَوُو.

هَرَّ النَّوَاءُ سَلْحُهُ: دَمَرْمَانَهْکَه سَکِيْ رَهْمَوَان
کَرْد.

هَرَّ الْقَوْسُ هَرِيْرًا: کَهْوَانَهْکَه دَهْ نَگِيْ لِيْ
هَات.

هَرَّ فُلَانٌ فِيْ رَجِه السَّائِلِ هَرًّا: فَلَانِکْهَسْ
بَهْ رُوْ گِرْزِيْ سَوَالْکَهْ رَهْ کَه‌ی بَهْ رِيْ کَرْد
لِيْ تَوْرَهْ بُوو.

هَرَّ الْکَلْبُ: سَهْگَهْکَه لُوْرَانْدِيْ، وَ مَرْپِيْ دَهْمِيْ
دَا بَهْ چَرِيْ وَ کَهْتَه‌ی دَمَرْخَسْتَن.

هَرَّ إِلَيْه: وَ مَرْپِيْ بَهْ بِيْ لُوْرَانْدَن هَهْ ر
عَهْفَهْمِيْ بُوو.

هَرَّ النَّاسُ فَلَانًا: خَهْ لَکْ لَآيْ فَلَانِيَان هِيْ

ناخوش بوو، چه زیان له چاره ی نه بوو.

هَرَّ الْبَرْدُ الْكَلْبُ: سهرما وای له سه گه که

کرد بلورین.

هَرَّ الشَّيْءُ: شته که ی ناخوش ویست.

هَرَّ فُلَانٌ هَرًّا: فلانکس رهوشتی ناشیرین

بوو.

هَرَّتِ الْإِبِلُ: حوشرکه توشی نه خوشی

هه وکردنی نیوان پیست و گوشت

بووه.

أَهَرُّ فُلَانٍ الْغَنَمُ: فلانکس مهرو

بزنه گانی بردنه سهرناو.

أَهَرُّ الْبَرْدُ الْكَلْبُ: سهرما سه گه که ی

هیناوه ته وهرین ۵ له پهنند دا هاتووه

دهلی: (شَرُّ أَهَرُّ ذَانَابٍ): نهم پهنده

بؤ حاله تیک دمگوتری که تارمایی

شهر و نه گبه تی له ناسووه

دمرکه وتبی.

هَارَةٌ: بهروپا ته قییه ووه لی توږه بوو،

پییدا هه شاخی.

الْهَرَّارُ: دمردیکه توشی حوشر دمبی

و مگوو هاوسان دمکه ویتنه نیوان

پیست و گوشتییه ووه ۵ دمردیکه

توشی حوشر دمبی گوڤیه ی پی

دمگری دتوپین.

الْهَرُّ: پشیله ۵ (ك: هِرَّةٌ). (الْهَرَّةُ)

پشیله ی می ۵ لیخوپینی مهرو بزن.

الْهَرُّ: شیر که دهنکی رویشتنی دی ۵

ناوو شیری زور.

الْهَرَّارُ: سهگ که که لبه گانی دمردمخاو

دهم دمکاته ووه ۵ بی عمقل و کالقام.

الْهَرَّارَانُ: دو نه ستیرمن په کیان ناوی

(النسر الواقع) ه نهوی تریان ناوی

(قلب العقرب) ه، دهلین که هه لاتنی

نهوان که وته بهر شهو دونیا زور

سارد دمبی.

الْهَرُّورُ: نهو بؤله تری و دهنکه

میوژانه یه که له هی شووه تری

دهکه و نه خوار.

الْهَرِيرُ: ومړی سهگ به لوره و هروسکه.

الْهَرِيرَةُ: پی ناخوش بوون ۵ گری و

مونی ۵ دمگوتری: (أَجْدُ فِي وَجْهِهِ

هریره): له دهم و چاوی دا گری یه که

دهبینم.

هَرُّورُ الْغِيَاوُ: ناژله که مندار بووه.

تهرور من الجوع: له برسا مرد.

هَرَسَ الشَّيْءُ هَرَسًا: شته که ی کوتا ۵

بهشتیکی پان شته که ی په ستاوت ۵

زوری کوتا.

هَرَسَ الطَّعَامُ: به خیرایی و په له پهل

خواردنه که ی خوارد.

هَرَسَ الرَّجُلُ هَرَسًا: پیاوه که نه وسنو

زور خور بوو ۵ به نهینی نانی خوارد.

الْمِهْرَاسُ: حوشری زور خور ۵

حوشری که ته و زبه لاج ۵ پیاویک

له شه وو شه و پرموی نه ترسی ۵

هاومن و سندوئل که شتیان تیدا

دمکوتری ۵ بهردیکه هموزیک

لاکیشیهی لی هه لندکه ندری بو

دمستونوژ گرتن و شتی وا ۵ نهو

کوکتکه داری گهنم و چه لئوک و

شتی وای پی دمکوتری.

الهراس: درهختیکی گهوره به له پیپی

(القرنیة) په له ولاتی میصرو

حه به شه و سه نیغال دمپوئ، توپکلی

سپی یان خاکیه ۵ له ولاتی سودان

پپی دمکوتری: (الخزومی).

الهراسته: دوزمن شکین ۵ دمکوتری: (بنو

فلان ذو هراسه): خاوه نی نه ردو

نگین و دمه لاتن دوزمن تارو

مارده که ن.

الهراس: نهو که سهی که شه که دروست

دمکا ۵ همپسه لی دمنی ۵ همپسه

فروش ۵ نهوسن و زور خور.

الهراس: پشيله.

الهراس: به مانا (الهراس) دئ ۵ به مانا

(الهراس) دئ ۵ ههروا به مانا پوژاکی

رزبوو بی که لک دئ.

الهراس: گهنم کوتاو پیش نهووی

بکوئیندری.

الهراسه: که شه که، کیشتی همپسه

گهنم کوتاو گوشتی زوری تی

دمکری ۵ جوړه هه لوپه که له ناردو

روڼ و شه گر دروست دمکری ۵

(أرض هریسه): خاک و ولاتی که

درهختی همپاسی زور لی بپوئ.

هرش الدهر هراش: روزگار ناخوش و

پروچورتم بوو.

هارش الکلب الکلب و نهو: سه که که

شمره سهگی کرد له که له سه که که

تر.

هارش الرجل بعض الکلاب علی بعض:

پیاو که هه ندی له سه که گانی

بهردایه هه ندیکی تریان (شهره

سهگی پی کردن) هه لئیان بو

شهر کردن.

هرش فلان هراش: فلان که سه رهوشتی

ناشیرین بوو.

هرش بین الناس: فیتنه و ناشوبی خسته

ناو خه لکه وه.

اهترشت الکلاب أو الדיکه او نهو:

سه که گان شهریان بوو.

تهارشت الکلاب: به مانا (اهترشت) دئ

۵ دهمگوتری: (تهارشت القوم):

خه لکه که بوو به شهره و همپان.

تهرش الغیم: هه ورمکه لاجوو بوو به

هه ساو.

مهارش: دمکوتری: (فرس مهارش):

نهمپیکی گورج و گوئل و سهرنهمه.

الْهَرَشُ: مَرَوْهُى كَيْلَى وَشَك تَهَبِيَات.

هَرَشَفَ الشَّيْئُ: شَتَهَكَه وَشَك بُوو.

تَهَرَشَفَ: كَهَم كَهَم نَاوَمَكَهى خَوَارِدَهوَه.

الْهَرَشَفَةُ: پَارَجَه پَهْرُؤِيَهَكَه نَاوَى بِي

وَشَك دَهَكْرِيَتَهوَه ۵ لِيَقَهو پَهْرُؤَى

نَاو قَوَتَوَه مَهْرَمَكَهَب كَهوَشَك

دَمِييَتَهوَه.

الْهَرَشَمُ: بَهْرَدَى نَهْرَم ۵ كِيَوو شَاخَى

هَه لَوَلَو كَوْنَكُون ۵ كَهْزَى بِيچَكْوَلَهى

نَاوَدَار.

الْهَرِشِن: شَهوِيلَه پَان.

هَرِصَى هَرَصَا: گِرُؤِيِي وَشَكى تَوَشِبُوو.

هَرَش: جَهسَتَهى بَه گِرُؤِيِي دَاوَهشَا.

الْهَرِصَةُ: زَه لَكَاو.

الْهَرَصُ: گِرُؤِيِي وَشَك لَه جَهسَتَهَا.

هَرَضَ الشُّرْبُ: قَوْمَاشَهَكَهى وَنَجِر وَنَجِر

كَرَد.

هَرَطَ غِي الْكَلَامَ هَرَطَا: قَهسَى تِيكَه لَاو

كَرَدَن وَزُورَى شَتَى بِي كَه لَك وَپَرُو

بُوج هَه لَرَشَت.

هَرَطَ عِرَضَ أَخِيَه: تَانَهو تَه شَهَرَى

لَه نَامُوس وَكَه سَايَه تَى بَرَاكَهى دَا.

هَرَطَ الرَّجُلُ هَرَطَا: فَلَانَكَهس گُوشَتَى شَل

بُوو، دَاچُؤِرَا دَوَاى نَهوَهى گُوشَتَى

تَوَنَدُو پَتَهو بُوو، جَاشَل بُووونَى

گُوشَتَهَكَهى بَه هُوَى نَه خُوشَى پَان

تَرَس وَبِيَمَهوَه بِي.

تَهَارَطَ الْغَصَامَانُ: دَوَكَهسَه بَه كَيْشَه

هَاتُووَمَكَه جَنِيَوِيَان بَه يَهَك دَا.

الْهَرَطُ: گُوشَتَى كَزُو شَلَو لِيَنج

كَهوَمَكُوو جَلَم وَابِي ۵ گُوشَتِيَك كَه

كُوَلِيَنئِرَا وَرَدُو هَارِبِي.

الْهَرَطُ: گُوشَتَى كَزُو لَاوَازَى لِيَنج

وَمَكُوو جَلَم ۵ نَاژَه لَى گَهوَرَمُو كَه تَه

۵ پِيَاوَى دَهوَلَه مَهَنَد ۵ (ك: أَهْرَاط

وَهْرُوط).

الْهَرَطَةُ: كَيْلَو نَه حَمَه قُو تَرَسَنُوك ۵

(ك: هَرَط).

الْهَيْرَطُ: نَهْرَم وَ لِيَنج.

الْهَرَطَالُ: پِيَاوَى دَرِيْزَى جَهسَتَه گَهوَرَمُو

كَه تَه.

الْهَرَطَانُ: رَوَمَكَى شُؤْفَان ۵ خَهْرَتَه لَه.

هَرِيعَ الدَّمِ هَرِعَا: خَوِيَنَهَكَه رِزَا ۵ رَهوَان

بُوو.

هَرِيعَ فَلَان: فَلَانَكَهس بَه خَيْرَايَى رُؤِي.

هَرِيعَ الصَّبِيِّ: مَنَدَالَمَكَه خَيْرَا گَرِيَا ۵ (فَهو

هَرِيع وَهِي هَرِيعَة): پَان بَازَى دَا ۵

قُورِئَان دَمَهْرَمُوئ: (وَجَاءَه قُرْمَه

يَهْرَعُون إِلِيَه).

أَهْرَعَ الرَّجُلُ: پِيَاوَمَكَه بَه پَه شُؤكَاوَى

رُؤِي پَان بَازَى دَا.

أَهْرَعَ الْقَوْمُ الرَّمَاحَ: خَه لَكَه كَه

رَمِبَه كَانِيَان بَه رَز كَرَدَنَهوَو رُؤِي شَتَن

بُو بَهْرَمَنگَارِي.

أَهْرَعُ الرَّجُلُ: پیاومکه بهشل و شیواوی

رؤی ۵ پیاومکه له‌رقا یان له‌ترسا

یان به‌هوی له‌رزو تاوه کهوته

له‌رزین ۵ کالقام و عه‌قل سوک بوو ۵

(فهر مُهْرَع).

هَرَعُ الْقَوْمِ رِمَاحَهُمْ وَبِهَا: خه‌لکه‌که

رمبه‌کانیان به‌رز کرده‌وه و به‌رمو

دوژمن رویشتن.

اَهْتَرَعُ وَالْعَرْدُ: که‌مانه‌که‌ی شکاند ۵ یان

شورکه داره‌که‌ی شکاند.

تَهَرَعُ الرِّمَاحُ: خه‌لکه‌که رمب

به‌دهسته‌وه هاتن.

المُهْرَعُ: سوور بوو له‌سمر شت.

المُهْرُوعُ: که‌سی‌ک له‌ناکامی هیلاکی و

ماندویتی بمری.

الهْرَاعُ: رویشتن به‌شیوه‌ی په‌شو‌گاوی و

خیرایی ۵ خیرا لی‌خو‌رین ۵ خیرا

بازدان.

الهَرَعُ: به‌مانا (الهْرَاعُ) دئی.

الهَرِيعُ: گه‌لای و مریو به‌هوی

رمشه‌باوه.

الهَرِيعةُ: دره‌ختۆکه‌ی لق و پۆپ باریک و

بچوک.

الهَيْرَعُ: ترسنۆک و لاوازو بی‌خیر ۵

بای خیرا روو تمپو توژ به‌رپاکه‌ر

۵ ئافرمتی قیزه‌ قیزکه‌رو جریپن و

گورج.

الهَيْرَعَةُ: شمشال و بلویری شوان ۵

خیوی بیابان.

هَرَفَ الرَّجُلُ هَرَفًا: پیاومکه چه‌نه‌ی دا

قه‌سه‌ی وری‌نه‌و بی‌مانای کردن ۵

ده‌گوترئ: (فَلَانٌ يَهْرِفُ بِمَا لَا يَعْرِفُ):

پیاومکه چه‌نه‌ی دا قه‌سه‌ی وری‌نه‌و بی‌

مانای کردن ۵ ده‌گوترئ: (فَلَانٌ يَهْرِفُ

بِمَا لَا يَعْرِفُ): فلانکه‌س نازانی چی ده‌لئ.

هَرَفَ بَفَلَانٍ: زیاد له‌حه‌د مه‌دحی فلانی

کرد زوژ زنده‌ روئی کرد له‌وه‌سفو

پیدا‌هه‌نگوتن دا.

هَرَفَ السَّبْعُ: درنده‌که گوی قولاخ‌ی

ده‌نگه‌که بوو.

هَرَفَتِ الرِّيحُ فُلَانًا: رمشه‌بایه‌که

فلانکه‌سی سوک کرد وای لی‌ کرد

خیرا برپوا.

أَهْرَفَ الرَّجُلُ: پیاومکه مال و سامانی

زیادی کرد.

أَهْرَفَتِ النِّخْلَةُ: دارخورماکه زوو

میوه‌که‌ی پی‌گه‌یاند.

الهَرَفُ: ههرشتی‌ک زوو پی‌بگا

له‌میومو شتی وا.

هَرَقَ الْمَاءُ وَغَوَّ هَرَقًا: ناومکه‌ی هه‌ل‌پزانده

ناوی.

أَهْرَقَ الْمَاءُ: ناومکه‌ی پرشت.

هَرَقٌ: ده‌گوترئ: (هَرَقَ عَلَى جَمْرِكَ):

ئاو برژینه به‌سمر ناگرمکه‌ت دا

واته پشو درېژبه و خورځگره له سمر
کاره ساته که.

تهارق القوم: خه لکه که شهره ناویان
کرد ۵ ناویان به سهریه ک دا کرد ۵
شهریان کردو خوینی په کترین
رشت.

إِهْرَزَقَ الْمَاءُ أَوِ الدَّمُ: ناومکه جاری بوو،
ډهوان بوو.

الْمُهْرَقُ: پهړی سپی که له سهری
دمنووسری ۵ پارچه چندراوینکه
له ناوړیشمی سپی صمغی تی
هه لده سووری و سفت و لوس
دمکری و نه مجار له سهری
دمنووسری ۵ نامیریکه له شووشه و
شتی و پوښاکي پی سفت و لوس
دمکری ۵ ساری روته و سوته مهرؤ
۵ کاغزی سفت و لوسی سمغ لی
دراو که له یواری چاپه مهنی دا
به کاردی.

الْمُهْرَقَان: دمریایه که سهرریژ دهکاو
شه پؤل دماوئ ۵ نهوشوینهی ناوی
دمریای لی دهرژیه ناوچال و چولی
دمورو بهری.

الْمُهْرَقَان: بهمانا (الْمُهْرَقَان) دی.

الِهْرَقُ: پوښاک و قوماشی پزېوو کون.

الِهْرَقْلُ: بیژنگ ۵ (ثياب هِرَقْلِيَّة):

پوښاکي رزیو.

هَرَقْل و هِرَقْل: ناوی مهلیکی رومه.

هَرَكْل الرجل: پیاوکه به لارو له نجه

ږوی و به حال پی له زموی دهن او
هیواش هه لنگاوی هه لښاپه ووه.

الْهَرَاكِلُ: پیاوی که ته و زهلام، یان
نازه لی که ووه و جهسته زمبه لاج.

الِهَرَاكِلَةُ: شوینی کؤبون هوی
شه پوله کانی ناو ۵ سهگی ناوی ۵
گیانله بهری دمریای گه ووه و
زمبه لاج ۵ ماسی زور زل.

الِهَرَكَلَةُ وَالِهَرَكَلَةُ: جهسته جوان و
شوڅ و شمنگ.

الِهَرَكُولَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی که هه ل
پان و زل ۵ یان نافرمتی جوان.

هَرَقْلُ: گورگه لوقه ی کرد ۵ به
نهرمه غار رویش.

الِهَرَلُ: کؤله بهسه ۵ مندالی ژن
له میردیکی تری.

هَرَمَتِ الْإِبِلُ هَرَمًا: حوشرمه که درمختی
هرمی خوار.

هَرَمَ الرجلُ: پیاوکه ته مهنی درېژ بوو
که پیشته حالتهی که نهفتی بهر بوو
زمعیض و لاواز بوو.

أَهْرَمَ الدَّهْرُ فَلَانًا: رۇژگار فلانی
که نهفت و لاواز کرد.

هَرَمَ الدَّهْرُ فَلَانًا: رۇژگار فلانی
که نهفت و زبون کرد.

هَرَمُ فُلَانٍ اللَّحْمَ: فَلَانِكْهَسْ گۆشتهكهی

پارچه پارچه كرد ۵ كوتكوتی كرد.

هَرَمُ الْأَمْرِ: كارمكهی بهگرنكو گهوره

نیشان دا زیاد لهحمقی دایه و زیده

رۆیی كرد لهووسپ دانی دا.

هَرَمُ الْبِنَاءِ: پالنهخانهكهی لهسهر

شیوهی ههرهه بیناكرد.

تِهَارَمَ فُلَانٍ: فَلَانِكْهَسْ خۆی بهپیرو

كهنهفت دانا وهلی وانهبوو.

الْهَرَمُ: جۆره بههرمداریکی ترشه و كهمی

سویری ههیه.

الْهَرَمُ: پالنهخانهیهکی گهوره و فراوانه

یهکی لهفیرعهونهکانی میصر

بنیاتی ناوه، لهبهردی گهوره و

راسته و پاشتهکراو بنیات نراوه،

بۆیه دروستی کردوو كهمرد تییدا

بنیژری ژۆربهیان بناغهكهیان چوار

دیواری شیوه سی سوچه، نهه

دیوارانه بۆ حهوا بهرزبوونهوه و

ورده وردهوێك هاتوونهوه تا

لهناکاما سههری دیوارهکان

گهییشتونهوهیهک و بوونه یهک

سوچی تیژو سههری ههرمهكهی

پێك هیناوه ۵ (ك: أهرام).

الْهَرَمُ الْأَرْجُ: جۆره ههرمهیه

دیوارهکانی له سهکۆی یهک

لهسههریهک پێك دئ ۵ ههرمه

(سقارة المدرج): كۆنترین بینای

گهوره و بهرزو فراوانه له میژوو دا

كه بهبهرد دروست کرابی.

الْهَرَمُ: پیروی كهنهفت؛ كهبگاته تهمهنی

رهزیلی و زهلیلی ۵ عهقل ۵ نهفس ۵

دهگوتری: (لا أدري بـمـ یولع

هَرَمُكْ؟): نازانم نهفت عاشقی

چی بووه ۵ رای پهسههندو

بهنهزمون ۵ پیانهی كهل بوو ۵

قاپو و زهرفێك كهل تیکهوت بی.

الْهَرَمُ: داری وشك، قهلاشكهری.

الْهَرَمَان: عهقل و ناوهر ۵ رای پهسههند.

الْهَرَمَةُ: دوامندالی پیرهمیاردو پیرههژن

۵ پیچهوانهی نۆیهره.

الْهَرِمَةُ: دێله شیر.

الْهَرُومُ: ئاوهرتی بهدخوو رهوش

ناشیرین.

هَرَمَزُ الرَّجُلُ: قسهی بهنهسهپایی كرد

بهجۆرێك هاوهلهكهی گوئی

لێنهبی ۵ پیاوهكه پاروی لهدهمی دا

هیناو بردو قوتی نهدا.

هَرَمَزُ: وشهیهکی فارسییه کراوه

بهعهرمیی ۵ لهلای فارسهکان ناوی

خودایهکیانه ۵ ناوی ئهستیره

موشتهرییه ۵ ناوی یهکیكه

لهپاشاكانیان سالی (۲۷۲ ز)

مردوو ۵ عهرهب وشه (الهزمز

والهامرموز والمُرمزات) یان داناوہ بو
شاهه نشای فارس.

هَرْمَسَ الرَّجُلُ: پیاومکه روی گرز بوو.
هَرْمَسَ النَّاسُ: خه لکه که وروزان و
که وتنه ته حا ته حاو هاتوو چو.
الهُرَامِسُ: شیرى نازاو بهه لمت و
په لامر دمى مروف.
الهُرْمَاسُ: به مانا (الهُرَامِسُ) دئ و
بیجوى پلنگ.

الهُرْمُوسُ: رابه سه ندو سوور بوو
له سه ره هه لوپستى خوئى.
الهُرْمِيسُ: به مانا (الهُرَامِسُ) دئ و
که پر که مدن.

الهُرْمِيسَةُ: مینه ی دوراچه؛ جوړه
بالندمیه که ومکوو کهو.
هَرْمَطُ الرَّجُلُ عرض فلان: پیاومکه
تانهو ته شه رى له ناموس و
که سایه تى فلانکه س دا.

إِهْرَمْعُ الرَّجُلُ: پیاومکه له پوښتن دا
په له ی کرد و خیرا پوی و خیرا
گریا، زوو فرمیسکی هاتنه خوار.
إِهْرَمْعُ فِي مَنْطِقَةِ وَحْدِيَّةٍ: زور روچووو
ناو قسه وه.

إِهْرَمْعُ إِلَيْهِ: خوئى به گریڼوک خسته
به رچاو و گریانی هیڼایه خوئى.
هَرْمَلَتِ الْعَجُوزُ: پیریژنه که زور چووو
سالمه وه که نهفت بوو.

هَرْمَلُ الْوَبَرُ: کوئکى خوشترمه که
هه لومرى، روتا په وه.

هَرْمَلُ الرَّجُلِ الشُّغْرُ: پیاومکه موومکانى
هه لکیشان، برینى.

هَرْمَلُ الرَّجُلِ: موى پیاومکه ی موکیش
کردن، مووه کانی هه لکه ندن.

هَرْمَلُ عَمَلُهُ: کردومکه ی پوچ کردموه.
الهِرْمِلُ: خوشترى پر و نافرته ی

جهسته نارپک و پیک و شپړپو.
الهُرْمُولُ: پارچه مو؛ توپه له مو
به سه رموه به مینیتته وه.

الهُرْمُونُ: هورمون؛ ماده یه که برى
غوده له خوین دا دمى دمدن
جهسته به هویپه وه هستیار دمی و
نیشتای زیاد دمکا و بونمونو
هورمونى جوته گون.

هَرَكْفُ الرَّجُلُ: پیاومکه پیکه نى
به هیواشى.

هَرَكَفَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که به هیواشى
گریاو به نه سپایى قسه ی کرد.

هَرَهَرَ الشَّيْءُ: شته که دمنگى په یدا کرد
هاره هارې لى هات و دهگوتري:

(هَرَهَرَتِ الرِّيحُ): ره شه بایه که هازه
هاژى هات.

هَرَهَرَ الضَّانُ: مهرکه باراندى.
هَرَهَرَ الْأَسَدُ: شیرمه نه راندى.

هَرَهَرَ الرَّجُلُ: پیاومکه به مبهه ستى

گالته کردن به حق له قافای

پیکه نینی دا.

هَرَهَر بِالْغَنَمِ: دهنگی مهرو بزنه کانی دا

بۆنه موی بچن بۆ سه رئاو مکه و

ئاو بخونه وه.

هَرَهَر اللَّبَنُ: شیر مکه له کاتی دوشینی دا

خوشه ی هات.

هَرَهَر الشَّيْءُ: شته که ی جولاند.

ته ره رت الریح: بابه که هازه ی هات.

الهَرَاهِرُ: شیریک زور بنه پینئ ە ناوی

زور یان شیر ی زور.

الهَرَهَارُ: که سیك به مبه بهستی

گالته کردن به حق و راستی زور پی

بکه نی و گالته به نایین بکا ە گوشتی

قه له و ە شیر.

الهَرَفَرُ: نه و بۆنه ترئ و میوژه

وشکه لانه ی له هیشوه ترئ

به رد مبه نه وه ده که ونه ژیر

دار میو مکه ە جوژه که شتی به که.

هَرَاهُ هَرَوُا: به قامچی نه ستور لی دا.

هَرَى ثَوْبُهُ: کراسه که ی به پرنگی زمرد

رهنگ کرد.

تَهَرَاهُ: به مانا (هَرَاهُ) دی.

الهَرَاءُ: ورینه.

الهَرَاءُ: نه مامه خورما ە سه خ و نان

به.

الهَرَاوَةُ: گوچانی نه ستور ە قامچی

نه ستور.

الهَرِيُّ: هۆده به کی گه وه خوراکی

باشای تیدا کۆده کریته وه ە که ندا و

یان زه لکاو ناوی لی هه لده هینجری

به هوی نامیری ئاو هه لئینجانه وه.

هَرَوُلُ: به روانه (هَرَلُ).

هَرَا به ومنه هَرَا وهَرَوَا: گالته ی پی کرد.

هَرَا الشَّيْءُ هَرَا: شته که ی شکاند.

هَرَا يَلَهُ: حوشره کانی خستنه به رسه رما

تا فه وتان و له ناو چون.

هَرَا راحِلَتُهُ: ولاخی سواری به که ی ناژوت.

هَرِي هَرَا: مرد.

هَرِي بالشَّيْءِ ومنه: گالته ی به شته که

کرد، گالته ی له شته که هات.

أَهْرَا: که وته کوشنده ی سه رما وه.

أَهْرَات الدَّابَّة بِالرَّجُلِ: ولاخه که

به خیرایی پیاومکه ی گه یانده

شوینی مه به ست.

أَهْرَا الرَّجُلُ يَلَهُ: پیاومکه حوشره که ی

لی خوری، ناژوتی.

تَهْرَا بالشَّيْءِ: گالته ی به شته که هات.

اسْتَهْرَا بغيره: گالته ی به غه پری خوی

کرد.

الهَارِثَةُ: دهشتی چه واشه که ر، دهشتیک

تراویله که ی هه بی و ریبوار به هه له

به ری ە ده گو ترئ: (مفازة هاذئة):

سارایه که تراویله که ی هه به ە (غذاة

هازنة): نيوارميهكى سهرماو سوئه،

مروء هاندله رزىنى وهكوو يارى
پى بكا.

الهُزَاةُ: بياويك ببيتته شويى گائتهى
خه لك.

الهُزَاةُ: بياويك خوى گائته به خه لك
بكات.

هَزْبَرَةُ: برپيه وه.

الهِزْبَرُ: شيرى تيك شكينمر ه
جهستهى كه تهو پتهو ه (ك:
هزابر).

هَزَجَ هَزَجاً: گورانى گوت ه دگوترى:
(هَزَجَ القارِئِ فِي قِراءَتِهِ): قورئان
خوينه كه دنكى بهرز كردموو
به شهو وه قورئانى خويند ه (فهو
هَزَجَ وهى هَزَجَةً).

أَهَزَجَ الشَّاعِرُ: شاعيره كه به گوپرهى
به حرى ههزهج شيعرى دانا.
هَزَجَ الرَّجُلُ: به مانا (هَزَجَ) دى.
هَزَجَ صَوْتُهُ: دنكى خوى هه لپرى و
گورانى گوت.

تَهَزَّجَ الرَّجُلُ: به مانا (هَزَجَ) دى.

تَهَزَّجَ الْقَوْمُ: كه مانه كه كاتى
مؤسقاژمنه كه ژپيه كهى جولاند،
دنكى هات ه دگوترى: (تَهَزَّجَ
الرَّعْدُ): هه وه كه گرماندى.

الْهَزَجُ: ههر دنكيك لاركرنده موو

درېژكرنده وهى تيدابى ه گوله گولى
هه ور ه وپزهى ميش و ميشوله ه
كه يفو خوشى و هه لپه ركى ه جوړه
به حرىكى عوروزه شيعرى عهرمبى
پى كي شاننه ده كرى ه هه روا شيعرى
فارسى و كورديشى پى دمكيشرى.

هَزَوَ الرَّجُلُ هَزْواً: بياو كه پيكهنى.

هَزَوَ الْبَايعُ: فرو شيارمه كالاكانى گران
كردن.

هَزَوَ فُلانٌ: فلانكهس په لهى كرد له
پيويستيه كهى دا.

هَزَوَ لِفُلانٍ: به خشى فلانكهسى زور كرد.
هَزَوَ فُلاناً بِالْعَصَا: به عصاو گوجان زورى
له پشت و لاقه پرغهى فلان دا ه زورى
چاو لى داگرت.

هَزَوَ الْأَرْضَ بِهِ: زموى پى په ستاوت داي
به زموى دا، خستى، دموى كرد، ترپوى
كرد ه (فهو مهزور وهزير).

الْمِهْزَرُ: كه سيك له هه موو شتيك دا تى
بشكى و زمهرم بكا ه دگوترى:
(رجل مهز).

الهِزَارُ: بولبول ه وشه يه كهى فارسىيه و
كراوه به عهرمبى ه دانراوه يو
بولبول ه به فارسى پيى دگوترى:
(هه زار داستان) چونكه بولبول
به زور ناواز دمخوينى.

الهِزْرُ: هه نخه له تيندراوى گيل

کرد.	که هه موو کەس تەماعی تێدەکا.
هَزُّ الْهَادِي الْإِبِلُ: حودیە خوینەکە	الْهَزْرَةُ: زەوی نەرم ە تەمبەل و
بەگۆرانی حوشرەکە ی خستە سەر	تەمبەل ە دەرگوتری: (رجل فيه
پەوتی خوش پەوی.	هَزَرَات): پیاویکە زۆر تەمبەل ە
هَزَزَ الشَّجَرَةَ وَغَرَهَا: درەختەکە ی	(رجل ذو هَزَرَات): پیاویکە
راتەکاند.	لە هه موو نیشیکا تی بشکی.
إِهْتَزَّ الشَّيْءُ: شتەکە کەوتە جەم و	الْهَزْرُ: زەعیفو زەبوون.
جول و هەلته کو داتهک.	هَزَزَ فِي عَنَرِهِ: لەبازدانەکە ی دا گورج
إِهْتَزَّ النَّبَاتُ: پووەکە کە گەشە ی کردو	بوو، زۆر رۆیی.
بەرزبوو.	الْهَزَارُ وَالْهَزْرَانُ: گورج و خیرا ە
إِهْتَزَّتْ الْأَرْضُ: زەوییە بەپیت و	جەستە گەورە.
بەرەمەت بوو گیاو گزی رواند.	هَزَزَ: پەلە ی کرد.
إِهْتَزَّ الْإِبِلُ: حوشرەکە نیشاتی	الْهَزَارِقُ: بەمانا (الْهَزَارِقُ) دئ.
پەیدا کرد لە پۆشتنی داو کەوتە	هَزَّ الرَّجُلُ هِزَةً: پیاوێکە چوست و چالاک
سەر پەوتی خوش پەوی.	بوو، گەشە ی کردو ئارامی گرت.
إِهْتَزَّ الرَّجُلُ: پیاوێکە نیشاتی	هَزَّ الْقِدْرُ: مەنجەلەکە لەکاتی کولان دا
پەیدا کردو کەوتە سەر خوشی و	قلبه قلبی هات، گیزە ی هات.
تەندروستی ئارامی.	هَزَّ الشَّهَابُ هَزِيزًا: نەستیرەکە کشا.
إِهْتَزَّ الشَّهَابُ: نەستیرەکە بەگورجی و	هَزَّتْ الرِّيحُ: رەشەباکە هاژە هاژی
تیز پەوی کشا.	لەدرەختەکان هینا.
إِهْتَزَّ لَكَذَا: بەوشتە کە یف خوش و	هَزَّ الرَّعْدُ: هه ورەکە کۆلە کۆلی هات ە
شادمان بوو.	شریخ و هوپی هات.
تَهَزَّ الشَّيْءُ: شتەکە کەوتە جەم و	هَزَّ الشَّيْءُ يه: شتەکە ی راوشاند رای
جول.	تەکاند ە قورنەن دەفەر موی: {وَهَزِّي
الإِهْتِزَازُ: حالەتی جەستە یە لەکاتی	إِلَيْكَ بِجَدِّعِ التَّخْلَةِ}.
لەرینە وەدا.	هَزَّ الْهَرَاءُ وَالْمَاءُ النَّبَاتُ: هه وای ناو
الْهَزَائِرُ: جووتە و تەنگانە (تاکێ نییە)	گەشە یان بەروووەکە کە کردو بالایی

- ه هره به کو دئ. ه هره به کو دئ.
 الهَزَّةُ: دمگوترئ: (امراة هَزَّة):
 نافرمتيکه شهراني و حمز له نازاوه
 دمکا ه (ك: هَزَات).
 هَزَعَه هَزَعًا: پهله ی کرد.
 هَزَعَتِ الدَّابَّةُ فِي الْحَشِيشِ: حه یوانه که
 له ناو حه شیشه و له مودا له مودا.
 هَزَعُ الشَّيْءِ: شته که ی شکاند ه
 دمگوترئ: (هَزَعُ فُلَانًا): ملی
 فلانکه سی کوتا.
 هَزَعُ الْأَشْيَاءِ: شته گانی لَبِك
 بلا و گردنه وه.
 إهْتَزَعَ: پهله ی کرد ه جه واشه بوو.
 إهْتَزَعَ السَّيْفُ: شمشیرمه که له ره لهری
 کرد نه رمه لیقه بوو.
 إِنْهَزَعَ: شکا ه وردبوو.
 تَهَزَّعَ: به مانا (إهْتَزَعَ) دئ ه دمگوترئ:
 (تَهَزَّعَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيهَا): نافرمته که
 له ریشتن دا لارو له نجه ی کرد.
 تَهَزَّعَ فُلَانٌ: فلانکه مس روی خوی گرز
 کرد روگرژی به سمر خوی دا هیئا
 ه دمشگوترئ: (تهزع لفلان): خوی
 له فلان نه ناس کرد.
 الْأَهْزَعُ مِنَ الْقَذَائِفِ وَالسَّهَامِ: نهومیه
 فیشه کی یا تیریک به تمنیا
 له فیشه کدان و تیردان دا مابیته وه ه
 دمشگوترئ: (مالي الدار أَهْزَعُ):
- کهس له خانومه کدا نییه.
 الْمِهْزَعُ: کهسیک همر درهختیک
 راومشیئ بی شکین ه دمسکی
 سندول و دمسکه وان.
 الْمِهْزَعُ: فیشه ک و تیره که له فیشه کدان و
 تیردان دلمیئ.
 الْمِهْزَعُ: جم و جول و هه لبهزو دابهز.
 الْمِهْزِيعُ مِنَ اللَّيْلِ: سییه کی په که می
 شهو یان چواریه کی سهرمتای شهو
 ه نه حمه ق و گیل ه (ك: هَزَعُ).
 الْمِهْزَعَةُ: ترسو هه راو هوریای ناو
 گورپهانی شهر.
 هَزَفَتِ الرِّيحُ الشَّيْءَ هَزْفًا: ره شه بکه
 درهخته که ی هه ژاندو موتوربه ی
 کرد.
 الْهَزَفُ: ته بیات و شک و سرك ه گورج و
 گول ه په ردریز.
 هَزِقَ هَزَقًا: چوست و چالاک بوو.
 هَزِقَ فِي الضَّحْكِ: زور پیکنه ی.
 أَهْزَقَ فِي الضَّحْكِ: به مانا (هَزِقَ فِيهِ) دئ
 ه واته زور پیکنه ی.
 الْمِهْزَاقُ مِنَ النَّاسِ: کهسیک زور
 پیکنه ینی هیواشی بی و کالقام بی
 ه دمشگوترئ: (امراة مهزاق):
 نافرمتیکی کالقامی هه می شه ده م
 به پیکنه ینی له سهره خویه.
 الْمَهْزَقُ: هیزه قیزو جم و جول ه

سهر سوږهينهر نه نجام دمد.

هَزَلَجْ: په لى كرد.

هَزَلَجَتِ الْأَلْفَاظُ: وشو و رسته كان

تيكه ل و پيكه ل بوون.

الْهَزْ لَاجُ: گورج و خيرا.

هَزَمَ الشَّيْءُ مَزْماً وَهَزِئاً: شته كه پهنكى

هات ه دموگوتري: (هَزَمَ الرِّعْدُ):

ههوركه گولاندى، شريخاندى.

هَزَمَتِ الرِّيحُ: رهش بابه هاشاندى،

هازاندى.

هَزَمَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: فلانكه س به زه ي

به فلانكه س دا هاته وه.

هَزَمَ الشَّيْءُ: شته كه لى لولو خسته

سهر يهك، ههنديكى به سهر ههنديكى

دادا يه وه.

هَزَمَ الْعَدُوُّ هَزِئَةً: دوژمنى شكاندو

به سهرى دا زال بوو.

هَزَمَ الشَّيْءُ: دمستى خسته ناو شته كه ومو

هه ليكولى ه چالى تيكرد.

هَزَمَ الْأَرْضُ: گلى لادا له سهر يهكى

له كاريز او هكانو ناوى زورو روى لى

دمره ينا.

هَزَمَ لَهُ حَقُّهُ: مافى پيشيل كرد.

هَزَمَ الشَّيْءُ: شته كه لى شكاندو وردو

هاړى كرد.

هَزَمَ الْعَدُوُّ: دوژمنى شكاندو به سهرى

دا زال بوو.

إِهْتَزَمَ الْفَرَسُ: نه سپه كه خرمه خرمى

روپشتنى هات.

إِهْتَزَمَتِ السَّحَابَةُ: ههورمه كه له گه ل

گولوه گرمه گرم دا بارانىشى

باراند.

إِهْتَزَمَ الْأَمْرُ: بپريارى كار هكه لى داو

په لى كرد بو نه نجامدانى.

إِهْتَزَمَ الشَّاءُ: مهرمه كه لى سهر يړى ه

له پهندي پيشينان دا هاتووه

(إِهْتَزَمُوا ذِيحْتَكُمْ مَا دَامَ بِهَا طَرِقُ):

كوشتي يه كه سهر يړن پيش نه وه لى

كزو گولوه وار بى.

تَهَزَّمَ الشَّيْءُ: به مانا (إِهْتَزَمَ) دى ه

دمگوتري: (تَهَزَّمَ الْفَرَسُ): نه سپه كه

خرمه خرمى روپشتنى هات ه

(تَهَزَّمتِ السَّحَابَةُ بِالْمَاءِ): ههورمه كه

گولاندى و بارانىشى باراند.

تَهَزَّمتِ الْعَصَا: عصا كه شكاو قرجه لى

هات.

تَهَزَّمَ الرِّعْدُ: ههورمه گولاندى.

تَهَزَّمَ الْبِنَاءُ: باله خانه كه تيك روخا.

اسْتَهَزَّمَ الْعَدُوُّ: دوژمنى شكاندو

به سهرى دا زال بوو.

الْهِزَامُ: گوجان و عهصا لى كورت ه

كولوه وهزو دارى ناگر خوشكردن ه

داري كه سهرمه كه لى ناگرى لى

به ردمدرى و مندا لى پارى شهړه

قولگهو چائی هه لگه نراو له بهرد ۰
(ك: هزم وهزوم).

الهَزْمَةُ: بزنی دووساڼ.

الهَزْمَةُ مِنَ الْقَدَرِ: مه نجه ئيك دهنگی
قلبه قَلَب و کولانی بیبیرئ.

الهَزْمَةُ مِنَ السَّرَابِ: و لاخی کزو
کۆله وارو لاواز.

الهَزْمُ: شتیک به ناشکرا دهنگی
جه رهسی لی بی.

الهَزِيمُ: گۆله گۆلی هه ور ۰ دهنگی
خرمه خرمی رویشتنی نه سپ ۰

نه سپی حیلکه گه وره ۰ بارانی
دریژخایه نو بهرده وام ۰ دوژمنی

شکاو رمتیندراو.

الهَزِيمَةُ: تیک شکاو له شهردا ۰ بیریک
ناوی زۆر بی ۰ و لاخ و ناژه لی کزو

لاواز ۰ نه سپی عه رهق کردو به هووی
زۆر رویشتنو ماندو بوونه وه ۰ (ك:

هزانم).

الهَزِيمِي: تیکشکانی ته و اوو جه رگپر.

الهَزِيمُ: شیر ۰ پته وی رهق و رهخته.

الهَزْمَجَةُ: قسه کردنی خیرا خیرا و
لیکدان لیکدان ۰ گال و بوغل و

تیکه لاو بوونی دمنگه کان.

هَزْمُ الشَّيْءِ: شته کی له ره له ر بی
کرد، خسته شه قه تۆله ۰ زه لیل و

ملکه چی کرد.

ناگری بی دمنگه ۰ هه روا ناوه بو
یاریه که مندال دمی که نه دهینن

سه ری په کیکیان به پارچه
په رویه که داده پۆشن، نه مجار په که

په که نه وانی تر به ده ست لیی
ددمن هه موو جارئ ده لین کی بوو

پبی کی شای؟ که هه لی هینا کی پبی
کی شاره نیتر به رویه که ده خه نه سه ر

سه رو چاوی نه وی تر و لیی ددمن
هه تا دزمانی کی لیی داومو ناومگی

ده لی هه روا تا کۆتایی ۰ (ك:
مه ازیم).

الهَزَامَةُ: به لاو کارسات ۰ (ك: هرازم).

الهَزْمُ: زموی نزم و شیوه چال و تهخت
۰ گه دمو ریخۆله ۰ هه وری ته نک

که ناوی تیدانه بی ۰ کون و درزی
کونده ی ناو.

الهَزْمُ: دمنگ ۰ دمنگی که وانی تیر ۰
فره فری تیر.

الهَزْمُ: نه سپی جله و خویش ۰ بارانی
به رده وام و دریژخایه نه ۰

ده سگوترئ: (فرس هزم الصوت):
نه سپیکه دمنگی وه کوو دمنگی

هه ور وایه، حیلای ده لیی هه وره
ده گۆلینن.

الهَزْمَةُ: زموی نزم و مه یله و چال ۰
دمنگ و گرمه.

هزمة السِّنور: دمنگی قورگی پشيله ۰

تَهَزَّزَ إِلَيْهِ الْقَلْبُ: دَلَى بَوَى لَى دَا ٥

دلى پيى كرايه وه.

الْهَزَاهِزُ مِنَ الْمَاءِ: نَاوَى زَوْرَى رِهَوَان

كه له بهر زورى كلهو بكا ٥ نهگهر بؤ

شمشیر به كار هات مهبست

شمشیری بریسكه دارو سپی و بی

پهلهو له كه یه كه له كان و معدنه

رهمن دروست كرابی.

الْهَزَاهُزُ: دَهَقْ يَهَامَانَا (هَزَاهُزُ) دَى.

الْهَزَاهُزُ مِنَ الْآبَارِ: بَیْرِ قَوْلْ، زَوْرُ قَوْلْ.

الْهَزْهَزَةُ: بَهْ لَو كَارِمَسَات كَه خَه لَكْ

بتاسینی و مدهوشیان بكا.

هَزَا هَزَوَا: رَوَى.

هَسْ: وَشَهْ يَهْ كَه بؤ دهر كردنى مهر و بزن

٥ فهرمان كردنه به بیدمگ بوون واته

وسبه.

هَسْ فُلَانُ هَسَا: فُلَانْ كَه سْ لَهْ بَهْرُ خَوْ يَهْ وَهْ

هسهى بؤ خوى كرد.

هَسْ الشَّيْءُ: شَتَهْ كَهْ يَارِيكْ كَرْدَهْ وَهْ

شكاندى.

هَسْ الْكَلَامُ هَسِيَسَا: هَسَهْ كَانِ لَهْ سَهْرُ خَوْ

كردن.

هَسْ الطِّفْلُ: لَهْ مَنْدَالَهْ كَه تَوْرَهْ بَوُو

بوئه وهى بیدمگ بی.

الْهَسِيْسُ: وَرْدَكِرَاو و هَارَاو لَهْ هَرَشْتِيكْ

بی.

الْهَمْسُ: هَسَهْ سَرْتَهْ كَه لِيْ حَالِی

نه بی.

هَسْهَسَ الرَّجُلُ: بَيَاوْمَكَهْ شَهْوَ رَوَى.

هَسْهَسَ لَيْلَتَهْ كَلْهَا: شَهْوَ كَهْ هَهْ مَوَى

به پړوه بوو ههر پړوى ٥ نوزدى

ليوه هات ٥ دهمگوترى: (هَسْهَسَ)

الْخِلْخَالُ وَهَسْهَسَتِ الدَّرْعُ).

هَسْهَسَ الْمَاءُ: نَاوْمَكَهْ بَهْ رَوْنِیْ وَ جَوَانِی

هاته خوار.

هَسْهَسَ الْخَدِيثُ: هَسَهْ كَهْ شَارْدَهْ وَهْ.

تَهَسَّسَ: يَهَامَانَا (هَسْهَسَ) دَى.

الْهَسَاهِسُ: رَوَيْشْتَنُ بَهْ شَهْوَ ٥ دَهْ كِی

سمى حوشتر ٥ هسهى به نه سپایى.

الْهَسَاهِسُ: هَسَهْ نَاو دَلْ وَتَو وَیْزِی

مروؤ له گه ل خسودى خوى ٥

وه سومه وه دهنه دهنه نوا دهر وون.

الْهَسَاهِسُ: هَسَهْ يَهْ نَهْ سَپَايِ كَه لِيْی

حالی نه بی ٥ نه وگه سهى شهو

ناخه وئو خهریكى ئیشكردنه ٥

هه ساب ٥ روپشتنى خیرا.

الْأَفْسَا: خَه لَكَانِيكْ كَه دَهْ كَه وَنَهْ

حاله تى سهر سورمان و تاسانه وه.

هَشْرَ النَّاقَةِ هَشْرًا: هَهْرَجِیْ لَهْ گَوَانِی

حوشتر مکه دا هه بوو هه موى دوشى.

هَشْرَ الْبَعِيرِ: حَوْشْتَرَهْ كَه سِيِيَهْ كَانِی

سوتان.

الْهَشْرُ: سَوَكِیْ وَ تَهْ كِی شَت.

الْهَشْرَةُ: كَه يِفْضُ وَ خَوْشِیْ وَ تَهْ رَدَهْ مَخِی.

الْهَشِيرَةُ: درختیك زوو گه‌لای
هه‌لومری.

الْهَشُورُ: به‌مانا (الْهَشِيرَةُ) دی.

الْهَيْشَرُ: پیاوی درنژی شلو شیواو ۵
هه‌روا ناوه بۆ رومکیک به‌ته‌مه‌نو
چقلاوییه له‌پیری روه‌گی
موره‌که‌به‌یه له‌ولاتی می‌صرو
ولاتانی سهر دهریای ناوم‌پاست
دمپوئ بالای به‌نه‌ندازه‌ی ۳۰سم
تامه‌تریک به‌رز دمبیت‌هوه ۵ قه‌دو
لاسکه‌که‌ی نه‌رمو شیوه‌ل شیوه‌له ۵
گه‌لاکانی به‌سهر خو‌ی دا شو‌پ
دمبه‌هوه، لای خواریو چقلاویو
که‌لکه‌له روبهری سه‌روی لوسو
گوته‌کانی زۆرو رمنگ شینن
میومکه‌ی ومکوو دمنکه هه‌زوان
وايه.

هَشَّ الرجل هَشًّا: به‌گۆجانو عه‌صا
هه‌له‌ته‌تی بۆ‌برد.

هَشَّ الشَّجَرَةَ: به‌گۆجان دره‌خته‌که‌ی
ته‌کاند، دره‌خته‌که‌ی کوتا بۆ نه‌وه‌ی
گه‌لاکانی هه‌لومری ۵ قورن‌ان
دمفه‌رموئ: {وَأَهْشُ بِهَا عَلَى غَنَمِي}.

هَشَّ اليه وله: دلی پئی کرایه‌وه ۵ پئی
دلخۆش بوو.

هَشَّ الحَبْز ونحوه هَشًّا وهَشُوشَةً: نانه‌که
ته‌نکو وشکو ره‌ق بوو خیرا ورد بوو.

هَشَّ العَرْدُ: عوده‌که شکا ۵ نه‌مامه‌که
شکا.

هَشَّ الشَّيْنُ هَشُوشَةً: شته‌که کلۆرو بی
هیز بوو.

هَشَّشَ فَلَانًا: فلانکه‌سی که‌یف خو‌ش
کرد ته‌ردمه‌ماخی کرد ۵ هه‌وئی
لاوازکردنیو زمعیف بوونی دا.

إِهْشَشَ فَلانَ لِلأمر وبه: فلانکه‌س جه‌زی
له‌کارمه‌که بوو، دلی بۆی لی دا.
استه‌ش الشَّيْنُ: شته‌که‌ی به‌سوک و بی
نرخ زانی، سوکی کرد.

الْهَشَّ: شتیک به‌ناسانی بشکئ ۵
ده‌گوترئ: (خبز هَشَّ): نانیک
ره‌قو ته‌نکه ههر له خو‌یه‌وه ورد
دمبی ۵ ههرشتیک نه‌رمو ته‌نکو
خونه‌گریب ۵ پیاوی روخۆش و دم
به‌پیکه‌نین ۵ نه‌سپیک زۆر ئاره‌ق
بکا ۵ دمشگوترئ: (فرس هَشَّ
العنان): نه‌سپیکه جله‌و نه‌رمه،
جله‌و خو‌شه.

الْهَشَّاشُ: ده‌گوترئ: (خبز هَشَّاش):
نانیکه ره‌قو ته‌نکه ههر له‌خو‌یه‌وه
ورد دمبی.

الْهَشَّاشَةُ: (هَشَّاشَةُ العظام):
نه‌خۆشییه‌که زکماکه توشی
کۆنه‌ندامی ئیسکی مرو‌ف ده‌بی.

الْهَشَّاشَةُ: کونده ئاو که‌له‌به‌ر ته‌نکیو

بندر نه‌بوونی ناوی لی بټکۍ.

الْهَشُوشُ: مه‌ړېك زوړی شیر هه‌بی ۵
به‌شیر بی.

الْهَشُوشَةُ: له‌بواری کیمیا‌دا بریتیه
له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کی ماده وای لی
دم‌کا ناماده باشی زوو شکاندنی
تیدابی ۵ به‌ناسانی بشکۍ.

الْهَشِيشُ مِنَ الرِّجَالِ: که‌سېك نه‌گهر
داوای یارمه‌تی و به‌خششی لی
بکری پی خوش بی ۵ هه‌رشتیک
به‌ناسانی تیک بشکۍ و خوگر نه‌بی
۵ وردو به‌رت بوو جه‌سته لاوازو بی
وه‌ج ۵ بومیینه (هَشِيشَةُ) دم‌گوتری.

هَشَلْتُ النَّاَقَةَ وَغُورَهَا: خوشترکه
که‌مېك شیري دا.

اِهْتَشَلْتُ الدَّابَّةَ: به‌بی نیزنی خاومنی،
ولاخه‌کی به‌کاره‌ینا.

الْهَشِيشَةُ: نه‌و ولاخ و ناژه‌لو نامیره‌یه
به‌بی نیزنی خاومنی به‌کار
به‌یندری یان داگیر بکری.

الْهَيْشَلَةُ: خوشتری به‌سالاجوی هه‌له‌و.
هَشَمَ الشَّيْنُ الْأَجْرَفَ أَوِ الْيَابِسَ هَشًّا: شته
کلورکه یان وشک‌وه‌کی نامادم‌کرد بو
تی‌گوشین.

هَشَمَ النَّاقَةَ: خوشترکه‌کی دوشی ۵
دم‌گوتری: (هَشَمَ ضَرَعَهَا).

هَشَمَ الشَّيْنُ الْأَجْرَفَ أَوِ الْيَابِسَ: بو

زېږم‌پړه‌وی له‌مانای (هَشَمَ) دۍ ۵ واته
شته کلورکه یان وشک‌وه‌ بووم‌که‌ی
زوړ ورد کرد.

إِنْهَشَمَ الشَّيْنُ: بو موطاوم‌ه‌ی
(هَشَمَةُ) دۍ.

إِنْهَشَمَ الْإِبِلُ: خوشترکه لاواز بوو
له‌ړو کزو کوله‌وار بوو.

إِهْشَمَ نَفْسَهُ لَهُ: خوۍ بو شکاند، خوۍ
له‌ناستیا بچوک دانا.

تَهَشَّمَ الشَّيْنُ: بو موطاوم‌ه‌ی
(هَشَمَةُ) دۍ.

تَهَشَّمَتِ الْأَرْضُ: زوړ له‌میژه زموییه‌که
بارانی لی نه‌باریوه.

تَهَشَّمَ الشَّجَرُ: ددره‌خته‌که له‌بهر زوړ
وشک بوونی شکا تیک شکاو هارۍ
کرد ۵ دم‌گوتری: (تَهَشَّمَتِ الرِّيحُ
الشَّجَرُ): ره‌شه‌بایه‌که دره‌خته‌که‌ی
تیک شکاند.

تَهَشَّمَ عَلَى فَلَانٍ: به‌زمی به‌فلان دا
هاته‌وه.

تَهَشَّمَ فَلَانًا: هه‌ولی دا فلان له‌خوۍ
رازی بکا ۵ دم‌گوتری: (تَهَشَّمْتُ
فَلَانًا لِلْمَعْرُوفِ): داوای به‌خشش و
پیاوتمیم له‌فلان کرد ۵ ره‌زی
فلانکه‌سم گرت.

الْمِهْشَامُ مِنَ النُّوقِ وَغُورَهَا: خوشتریک
زوو کزی.

الْهَاشِمُ: كَيَوِي نهرمو و روخهك ه شیر
دۆشی لیزان ه (ك: هُشْم).

الْهَاشِمَةُ: برینیک نیسقان ورد بکا.
الْهَاشَامُ: بهخشندهیی.

الْهَشْمُ: زموی سوته مهرؤو بی بهرو بوم
ه زموی نرزمو دمشتایی ه (ك:
هشوم).

الْهَشْمُ: سهخی و دهست کراوه.
الْهَشْمَةُ: یزنه کیوی.

الْهَشُومُ مِنَ الْأَرْضِ: زموییهك بیریکی
قوئی تهسکی تیدا هه لکه ندرایی.

الْهَشِيمُ: وردکراو بهرت بوو ه قورنان
دمه فرموی: { فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ
الرِّيحُ } ه درمختی گهندهل و رزیو
که دار کهر به نارمزی خوی
بهناسانی وردی دمکا ه پوشو
به لاشی سالی رابردوو ه شتی
وشکه و مبوو له مهر جوریک بی ه
جهسته لاوازو زموون.

الْهَشِيمَةُ: کیوو کهزو زموییهك
درمخته گانی وشك بوین و
به پیومه مابن ه درمختی وشکی رزیو.
الْهَيْشُومُ مِنَ الْكَلِّ وَغَرِهِ: لهومری
وشکه وه بووی ناسک.

الْهَشْنَقُ: مهکۆکی جولّا، نهوشتهی
جولّا تیومدانهکی لهسهر هه لدمکا.
هَشْهَشَ الشَّيْئِ: شتهکی جولاند.

تَهَشَّهَتِ الْمَرْأَةُ: ئافهرتهکه خوی لای
میردهکی خوشه و یست کرد.

هَاشَاهُ: سوعبته و یاری له گهل کرد.

هَصَرَ فُلَانُ الشَّيْئَ: فلانکس شتهکی
شکاند.

هَصَرَ الْفُصْنَ وَغَرَهُ وَبِهِ: لقه دارمکهی
چه مانده وه شکاندیه وه به بی نه وهی
به ته وایی لی بکاته وه ه لقه دارمکهی
داهیناو رایته گاندو شورپ کرده وه.

هَصَرَ قِرْنَهُ: به توپیهی چاوی
له بهرام بهرمکهی داگرت.

هَصَرَ الْخِيَوَانُ رَأْسَ الْفَرِيَسَةِ: درهندهکه
سه ری نیچیرمکهی تیک شکاند.

هَصَرَ الشَّيْئَ هَصْرًا: شتهکه خواربوو.
اهتصر الْفُصْنُ: لقه درمخته که ه و ته
سهرزموی.

اهتصر الشَّيْئَ: به مانا (هَصْرَةً دئ).

اهتصر النخلة: لقو پۆی
دارخورماکهی ریک خستن.

تَهَصَّرَتِ أَغْصَانُ الشَّجَرَةِ: لقو پۆی
درمخته که شوپبۆوه.

المُهْتَصِرُ: شیر.

الهَصِيرُ: شیر ه بیای به هیزو به توانا.

الهَصْرُ: به مانا (الهَصِيرُ) دئ ه شیر.

الهَصْرَةُ: میرویه که ئافهرت بییان
وابوو ده توانن به هوئی نهو میرومه
سیحرو جادو له بیای بکهن.

الْهَصْرُ: شير.

هَصَّتْ النَّارَ وَخَوَّهَا هَصِيصاً: ناگره که

بلیسه‌ی داو روناکی خسته دهورو

به‌ری خوځیه‌وه.

هَصَّ فُلَانٌ هَصّاً: فلانکس پی‌ی لی ناو

پلیشان‌دیه‌وه ۵ به‌په‌نجه‌کانی گرتی و

گوشی ۵ (فهو مهصوص وهصيص).

هَصَّ الرَّجُلُ: پیاوکه چاوی

بریسکه‌یان کرد.

الهَصَّة: چاوی فیل.

الهَصَّ: همرشتیک ره‌قو پته‌و بی.

هَصَمَ الشَّيْءُ هَصْماً: شته‌کی شکاند.

هَصَمَ قِرْنَهُ: به‌رام‌به‌ره‌کی شکاند، یو‌ری

دا.

الْمِهْصَمُ: شير.

الْهَيْصَمُ: نه‌ستورو به‌هیزو پته‌و ۵

جوړه به‌ردی‌کی سفتو لووسه ۵

ده‌شگوتری: (نَابٌ هَيْصَمٌ).

که‌لیمه‌که هم‌وو شتیک دمه‌پری.

الْهَصَاهِصُ: مرقفی به‌هیز ۵ شیر

نازاو به‌هیز.

الْهَصْنَاهُ: که‌سیک چاوی بریسکه‌یان

بی، تیشک بده‌نه‌وه.

هَصَّاهَصْراً: پیربوو که‌وته ساله‌وه.

هَضَبَ الرَّجُلُ هَضْباً: پیاوکه وه‌کوو

رؤیشتنی ولاخی گیل به‌ری‌گادا روی.

هَضَبَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی

به‌رده‌وام بوو ۵ در‌ئ‌خایه‌ن بوو

برو‌کی نه‌دایه ۵ ده‌گوتری: (هَضَبٌ

الشاعر بالشعر): شاعره‌که در‌ئ‌زه‌ی

دا به‌شیر خوځندنه‌وه.

هَضَبَتِ السَّمَاءُ الْقَوْمُ: ناسمان

خه‌لکه‌کی به‌ته‌واوی ته‌پر‌کردو

شرتو شو‌ی لی برین.

أَهْضَبَ فِي الْحَدِيثِ: چهند جاریک جووه

ناو قسه‌و باسه‌که‌وه‌و ده‌نگی

هه‌ل‌پری ۵ له‌سهر ته‌پول‌که‌و شتی وا

دابه‌زی.

إِهْضَبَ فِي الْحَدِيثِ: به‌مانا (أَهْضَبَ) دئ.

الْأَهْضُوبَةُ: ته‌پول‌که ۵ بان ۵ ده‌شتای

پان و به‌رز ۵ بارانی فه‌ترمه‌که‌وره‌و

در‌ئ‌خایه‌ن ۵ (ك: أَهَاضِب).

الْهَضْبَةُ: بان؛ ده‌شتای پان و پو‌ر

که‌نه‌ملاو نه‌ولای نزم بن وه‌کوو

بانی مقان، بانی نیران ۵ کی‌وی

پانه‌وه بووی گه‌وره به‌سهر

روبه‌ری‌کی زوری زه‌وی دا پروانی ۵

(ك: هَضَبٌ وَهَضَبٌ وَهَضَابٌ) ۵

ده‌گوتری: (رَجُلٌ هَضْبَةٌ): پیاو‌کی

سو‌پر قسه‌یه، زور بل‌ی یه.

الْهَضْبُ: شتی پته‌وی ره‌ق ۵ نه‌سپیک

زور نار‌ه‌ق بکا.

الْهَضِيبُ: (غَمٌ هَضِيبٌ): مه‌ری‌کی که‌م

شیره.

يان حوشر دمكوژئ و يان دميانخاو
دوايي قورسايي خوئ لهسهر يان
لادمبا.

الهَضُّ: شكان، ورد بوون.

هَضَلَ الرَّجُلُ بِالْكَلَامِ هَضْلًا: پياوكمه
كهوته ناو هسهو گوڤتو گژووه
درېژي پيدا.

أَهَضَلَتِ السَّمَاءُ: ناسمان باراني باراند.
أَهَضَلَتِ الدُّرُ: دۆلچكه ناوي لئ پړا
چونكه لهقهراخي بيرمكه ي دا.

الْهَضَالُ: كهسيك شيعر بهگوراني
دهلئ و دهيكاته حوديه بو
حوشرمكاني بۆئموه ي خيرا برؤن.

الهَضَلُ: زؤر.

الْهَضَلَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتيك مېمكي
درېزين و شوږبوينهوه ه نافرمتيك
عاده ي مانگانې نه مابي.

الْهَيْضَلُ: سوپاي زؤر ه تاقم
پرچهك و يهگرتوو له شهر دا ه
پياوي درېزو كهتهو زهلام ه
بؤنافرمت دمكوژئ: (الْهَيْضَلَةُ).

الْهَيْضَلَةُ: نافرمتي ته مېن مام ناومندي
ه نهگمنج نه پير ه حوشرتك شيري
زؤر بي ه گال و بوغلي خهك
كه دنگيان تيكه لاو دمبي.

هَضَمَ عَلَيْهِ هَضْمًا: هيرشي كرده سهر ه
كهوته خوار، دابهزي. دمكوژئ: (ما

هَضَجَ الرَّجُلُ مَرَاثِيَه: پياوكمه جوان و
رئك و بيك نازدهلگاني بهخيوي
نه كردن.

الْهَضِيجُ: دمكوژئ: (صبيان هَضِيج):
مندالنه كان بچوكن و نيش و كاريان
بهريك و بيكي بؤنه نجام نادرئ و
هيچيان له دمست نايه.

هَضَّتِ الْإِبِلُ هَضًّا: حوشرمكه پهله ي
گرد، خيرا رويشت ه دمكوژئ:
(هَضَّتِ السَّيْرُ): رويشتنهك ي خيرا
كرد.

هَضَى فَلَانُ الْمَشْيَ: فلانكهس رويشتنيكي
جوان رويي و تهكاني بهخيوي دا.
هَضَى الشَّيْءُ: شتهك ي شكاندو ورد ي كرد
ه (فهو مهضوض وهضيض).

هَضَضَ الرَّجُلُ: پياوكمه بهتوندي قاجي
بهزهوي دا داو زهوييهكه ي
بهستاوت.

أَهَضَّ الشَّيْءُ: بؤ زېدمرؤي له ماناي
(هَضَّةٌ دئ).

أَهَضَّ نَفْسُهُ لِفُلَانٍ: خوئ كه متهرخه م
نیشان دا بهرامبهر فلان و نهفسي
خوئ هه لئا بؤ زېده خزمه تكردني
ئمو بابايه.

الْهَضَاءُ: كۆمهل و تاقم ه دمسته
سهر بازو پوله پيشمهرگه.

الْهَضَاضُ: نيره حوشر كه پياو دمكوژئ

هَضَمَ عَلَيْهِ: هَيَّرْشِي نَه كَرْدَوْتَه سَهَر،
لِيَّيْ نَزِيك نَه بَوْتَه وَه.

هَضَمَ لَهُ مِنْ حَقِّهِ: وَاَزَى لَهُ هَهَنْدِيْ مَافِي
خَوِيْ هِيْنَا بُوْ هَاوَهْ لَه كَهِيْ بَه كَهَرْدَن
نَاَزَايِي.

هَضَمَ الشَّيْءُ: شَتَه كَهِيْ شَكَانَد.

هَضَمَ فَلَانًا: سَتَه مِيْ لَه فَلَانَكَه س كَرْدَو
مَافِيْ خَوِيْ نَه دَايَه.

هَضَمَ نَفْسَهُ: لَه رِيْزِيْ خَوِيْ كَه م كَرْدَمُوَه،
خَوِيْ شَكَانَد ه نَه فِسيْ خَوِيْ دَايَمَزَانَد.

هَضَمَ الطَّعَامَ: خَوَارْدَنَه كَهِيْ نَه زَم كَرْد ه
دَهشْكَوْتَرِيْ: (هَضَمَتِ الْمَعْدَةُ الطَّعَامَ
وَهَضَمَ الدَّوَاءُ الطَّعَامَ).

هَضَمَ الْهَرَاثِيْمَ الطَّعَامَ: كُوْنَه نَدَامِيْ هَه زَم
خَوَارْدَنَه كَه يَان گُوْرِيْ بُوْ مَادَهِيْ
كِيْلُوْسِيْ كَه بِيْگُوْنَجِيْ بُوْ جَه سَتَه وَ سُوْدِيْ
لِيْ وَ مَرِيْگِيْ.

هَضَمَ هَضْمًا: كَه دَهِيْ وَيْكَ هَاتَه وَه وَ بِيْچَوَك
بُوْ وَه ه قَهْدِيْ بَارِيْكَ بُوْوَ كَه لَه كَهِيْ
بَارِيْكَ بُوْوَ نَه وَه.

هَضَمَ الْفَرَسُ: نَه سَبَه كَه پَه رَاسُوْوَ مَكَانِيْ
رِيْكَ بُوْوَ ه (فَهَرُ أَهْضَمَ وَهِيْ
مَضْمَاء).

إِهْضَمَ فَلَانًا: بُوْ زِيْدَه رُوِيْ لَه مَانَاِيْ
(هَضْمَةٌ دِيْ).

إِنْهَضَمَتِ الثَّمَرَةُ: مِيْوَه كَه پِيْگَهِيْ
دَه مِيْ كَرْدَمُوَه.

تَهَضَمَتِ الثَّمَرَةُ: بَه مَانَا (إِنْهَضَمَتِ دِيْ).

تَهَضَمَ فَلَانٌ لِفَلَانٍ: فَلَانَكَه س مَلَكَه جِي
فَلَان بُوْوَ.

تَهَضَمَ نَفْسَهُ لَهُ: نَه فِسيْ خَوِيْ لِيْ رَاَزِيْ
كَرْد وَايْ كَرْد لِيْيْ رَاَزِيْ بِيْ.

تَهَضَمَ فَلَانًا: فَلَانَكَه سِيْ بَه كَه م زَانِيْ.

الْأَهْضَمُ: دَه گُوْتَرِيْ: (رَجُلٌ أَهْضَمُ
الْكُشْحِينِ): پِيَاوِيْ كَه كَه لَه كَه

پِيْچَرَاوَمِيْ ه كَه لَبَه گَه وَرَه.

الْمُهْضَبَةُ: دَه گُوْتَرِيْ: (قِصَّةٌ مُهْضَبَةٌ).

قَهْفَه زَاوِيْ كِيْ كُوْنَكُوْنَه دَه كَرِيْ تَه
بَلُوِيْرو چُوْزَه لَه.

الْمَهْضُومَةُ: دَه گُوْتَرِيْ: (قِصَّةٌ مَهْضُومَةٌ).

قَهْفَه زَاوِيْ كِيْ كُوْنَكُوْنَه دَه كَرِيْ تَه
بَلُوِيْرو چُوْزَه لَه ه بُوْنِيْكَه تِيْكَه لَاوِيْ

مِيْسْكَ وَ بَان دَه كَرِيْ.

الْهَاضِمُ: هَه رَشْتِيْكَ نَه رَمِيْ وَ شَلِيْ
تِيْ دَابِيْ.

الْهَاضِمُ: هَه رَدَمَرْمَانِيْكَ كَارِيْگَه رِيْ بُوْ

هَه زَم كَرْدَنِيْ خُوْرَاك. هَه رَمَادَمِيْ هَك

خَوَارْدَن هَه زَم بِيْكَ وَ مَكُوْوَ تَضُوْ

سَهْفَرَاو هَه مُوْوَ نَه وَ مَادَانَهِيْ غُوْدَهِيْ

تَايِيْ مَتَمَنْدِيْ يَه كَان دَه رِيْ دَه مَدَن وَ

تِيْكَه لَ بَه خَوَارْدَن دَه بِن وَ دَه بِنَه

هَه زَم كَه ه (ك: هَوَاضِيْم) ه

نَه وَ كَه سَهِيْ مَالِيْ خَوِيْ دَه بِيْ خَشِيْ.

الْهَضَامُ: بَه مَانَا (الْمَاضِمُ) دِيْ.

الْهَضْمُ: هَمْهَلِيهَو كَارَلِيكِيْكَه مَادَه

ههزمكهمرگان نهنجامی دمدن ۵

خواردنه جوراو جورمگان دمگورن

بؤ مادهمهکی بزئوی گونجاو بؤ

جهسته.

الْجِهَازُ الْهَضْمِي: كۆئنهندامی ههزم،

كۆمهله نهندامیكن هاوكاری بهكتر

دهكهن بؤ ههزمکردنی خوراك،

وهكوو ددان و غودهی ههزم كردن و

گهدهو ریخۆله.

الْقَنَاءُ الْهَضْمِيَّة: قهانات و رپرهوئیکه

لهكلوزایی جهستهدا ههموو

كۆئنهندامی ههزم پپوهی بهسزاون،

لهدهمهوه دهست پپ دهكا تا قۆلۆن.

الْهَيْضُ: زهوی تهخت و نهروم مهیلوه

چان ۵ ناوهوی شیوو دۆل ۵ بوخور

۵ (ك: أعضام وهضوم).

الْمَهْضُوم: بهمانا (المهضوم) دئی ۵

دهگوتری: (یدمهضوم): دهستیکی

بهخشندهیه، چی لا ههبی

دهمیهخشی.

الْهَضِيمُ: بهمانا (المهضوم) دئی ۵ ئافرهتی

نهروم شلی قهد باریک ۵ شتی

کامل و گهپیو ۵ هیشوووه میوهی

بزمار کوت و تیکچرژاو ۵ فورئان

دهمهرومی: (وئخل طلعهها هضم) ۵

دهشگوتری: (قصبه هضم):

قهقههژاژیکی کونکونهو دهگریته

بلوئرو چوزهله.

الْهَضِيمَةُ: ستهمو داگیر کردن ۵

خواردنیک دهگریته خیر بؤ مردو

۵ (ك: هَضَائِم).

هَاضَاءُ: بهئهحهقهو گیلی لهقهلهم داو

بهبی رپزی سهیری کرد.

هَطَوَ الْفَقِيرَ لِلْفَنِيِّ هَطْرَةً: ههزارمه بؤ

دهولههمهئد ملکهچی نیشان داو

لهمیری پاراپهوهو سوایی لی کرد.

هَطَرَفَ فُلَانُ الْكَلْبَ وَهَوَهُ: فلانکس بهدار

لهسهگهکی دا.

تَهَطَّرَتِ الْبَشَرُ: بیرمه دیوارمهکی تیک

روخا.

تَهَطَّرَسَ الرَّجُلُ: پیاومه لهپوشتن دا

خوی باداو لارو لهمنجهی کرد.

الْهَطُّطُ: ئادهمیزادی مردو، کهلاکی

مروقی مردو.

هَطَعَ مَطْعاً وَهَطْرَعاً: بهپهلهو بهترسو

لهرموه هات ۵ ملی دریزکردو سهری

راست کردوه ۵ چاوی لهشتهکه بریو

چاوی لی نهبروکاند (نمتروکاند).

أَهْطَعَ فُلَانٌ: فلان بهزهلیلی و چاو

بهرو ژیری سهیری کرد.

أَهْطَعَ فِي سِيْرِهِ: لهپوشتنهکی دا

پهلهی کرد.

إِسْتَهْطَعَ: ملی دریزکردو سهری

بهرزگردموه.

هَطَلُ الْجُرْيُ الْفَرَسَ هَطَلًا: رُوِشْتَن جین

چین نارمقی به نه سپه که کرد.

اسْتَطَحَ فِي سَهْمٍ: لَمْ رُوِشْتَنی دَا پهلوی کرد.

تَهَاطَلُ الْقَوْمُ وَغَوْهُمْ: خَه لَکَه که شوین به ک که وتنو رُوِشْتَن.

الْمُهْطِعُ: نَه و کَه سَه ی به زه لیلی و ملکه چی

تَهَاطَلُ الْمَطَرُ أَوْ السَّحَابُ: بَارَانَه که

دِه پَوَانی ه کَه سَیْکَ لَه بهر زه لیلی و

به دَلَوِی گه وره گهوره تاوتاو

دَامَاوی خَوِی بَی دَمَنگَه و هِیچی بی

باری، یان هموره که بارانی دَلَوِی

نَاگوتَرِی، هَمَرکه بَانگی لَی دَمکَرِی

گهوره تاوتاو ی باراند.

خَیْرَا دَه چی بَوَلای نَه و کَه سَه ی

الْهَاطِلُ: کَشْتَوکَالِی تَیْکَجِرْزَاو.

بَانگی دَمکَا ه قورنَان دَمفَه رَمَوِی:

الْهَطَالُ: هَمورِیکَ بَارَان زَوَر بَبَارِیْنِی.

(مَهْطِینَ اِلِی الدَّاعِ).

الْهَطَلُ: بَارَانِی دَرِیْزَخَايَه ن ه

الْهَيْطَعُ: رِیْگای پَان و پَوَرُو فِرَاوَان.

مَاندَوِیوون.

هَطَفَ الرَّاعِي هَطْفًا: شَوَانَه که شِیرِی

الْهَطَلُ: مَاندَوِکَه ر ه نَه حَمَه قَو گِیْل ه

دَوُشِی.

دز ه گورگ.

هَطَفَتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان بَارَانِی بَارَانَد.

الْهَطَلُ دِیْمَه هَطَلُ: هَمورِی بَارَانَاوی.

هَطَفَ اللَّبَنُ: شِیرَه که خُوشَه ی هَات

الْهَطَلُ: حُوشْتَرِی بهر ه لَلَاو بَی شَوَان

لَه کَاتِی دَوُشِین دَا.

فَه تَارَجِی.

الْهَطَفُ: خُوشَه ی شِیرِی.

الْهَطَلَاءُ: (دِیْمَه هَطَلَاءُ): هَمورِی

الْهَطَفُ: بَارَانِی زَوَر.

بَارَانَاوی.

هَطَلُ الْمَطَرِ هَطَلًا وَهَطَلَاءً: بَارَانَه که

الْهَيَاطِلَةُ: رَه گَه زَیْکِی تَوْرَک نَه زَاوَد

دَلَوِی ه گهوره بَوو تاوتاو بَارِی و

سِیْنَدِین.

بَه رَدَمَوَامِیش بَوو ه دَمگوتَرِی: (هَطَلُ

الْهَيْطَلُ: تَاقِم و پِیْرِی کَه م ه رِیْوی.

الدَّمْعُ) فَرَمِیسْکَه هَه نَوَمَرِی ه

الْهَيْطَلَةُ: مَه نَجَه لَی مَس، تَاوَه ی مَس

دَمگوتَرِی: (هَطَلَتِ الْعَيْنُ بِالْدمْعِ):

کِیشْتِی تَیْدَا لَی دَمزَرِی.

چَاوَمَه فَرَمِیسْکِی هَه لَرِشْت.

الْهَيْطَلِيَّةُ: جَوْرَه حَه نَوَايَه که لَه مَادَه ی

هَطَلُ الرَّجُلِ هَطَلَاءً: پِیَاوَمَه که بَه گُورجِی

نِیْشَاسْتَه و شِیرِو شَه گَر دَرُوسْت

سَه رَه و ژَیْر مَلی رِیْگای گَرْتَو دَا پَه رِیَه

دَمکَرِی.

خَوَار.

هَطْلَسَ: گورگه لوقه‌ی گرد ه نه‌وه‌ی

داوای کرد وهری گرت.

هَطْلَسَ الرَّجُلُ: پیاومکه گورگه لوقه‌ی

کرد پلانی دانا بو دمسگیر

کردنی....

هَطْلَسَ اللَّصُّ: دزه‌که فرتو فیلی

کردن بو دزیکردن.

هَطْلَسَ الْمَرِيضُ مِنْ مَرَضِهِ: نه‌خۆشه‌که

چاک بووه.

الهَطْلَسُ: دزیک کههرچی دمستی

بکه‌وئ بیدزئ ه گورگ ه سوپای

زور.

الهَطْلَعُ: زور ه تاقم و پیړی ئاده‌میزاد ه

جهسته‌ی زور دریز که به‌هوی

دریز‌ی لهره‌لهر بکا.

هَطَّطَ فِي الْمَشْيِ: لهر‌یشتن دا په‌له‌ی

کرد.

الهَطَّاطُ: نه‌سپ.

هَطَّ الشَّيْءُ هَطًّا: شته‌که‌ی فرئ دا.

الهَطَّى: لیدانی توندو به‌نازار ه کیشه‌و

به‌ریهره‌کانی.

هَيَّعَرَتْ: چوستو وئال بوو.

هَيَّعَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته‌که به‌درم‌وشت

بوو ه دانه‌سه‌کناو گه‌پیده بوو،

مالانگه‌ر بوو.

تَهَيَّعَرَتِ الْمَرْأَةُ: به‌مانا (هَيَّعَرَتْ) دئ.

الهَيَّعَرَةُ: ئافرته‌ی به‌درم‌وشتو زور

هَلَّى وَ هَيَّزَمَكَمَر ه دپوو درنج و خپو

ه شته‌که وردو بچوک بوو.

هَفَّتِ الرَّجُلُ: پیاومکه‌ی به‌بی راوه‌ستان

فسه‌ی کردو چه‌نه‌ی داو هیچی به‌سهر

هیچه‌وه نه‌بوو.

هَفَّتِ الرَّجُلُ: پیاومکه سهرسام بوو.

إِنهَفَتِ الشَّيْءُ: شته‌که دابه‌زی و نرخ‌ی

که‌م بووه.

تهافت الجدار أو الشرب وغرهما:

دیوارمکه پارچه پارچه که‌وته

خوار ه یان قوماشه‌که پارچه

پارچه هه‌لومری ه دهم‌گوترئ:

(تهافت الفراش على النور أو في

النار): پؤل پؤل په‌پوله‌کان

هه‌لومرینه ناو ئاگره‌که‌وه.

تهافت الناس: خه‌لکه‌که و محبه

و محبه‌و چین چین مردن.

تهافتت الآراء: بیرو رایه‌کان

هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان

هه‌لومش‌اندوموه ه رایه‌کان

پوجه‌لبونه‌ومو خویان نه‌گرت.

تهافت الناس على الماء: خه‌لکه‌که چین

چین چوونه سهرئاومکه.

الهَفَاتُ: نه‌حمه‌قو گیل.

الهَفْتُ: زه‌وی نهرمه‌لان و مه‌پله‌و چال

ه بارانی به‌لیزمه‌و خوهره‌م ه گیلی‌و

نه‌قامی زور.

الْهَفْتُقُ: ههفته.

الْهَفَّانُ: شوین پی ۵ دمگوتری: (جاء

هَفَّ الشَّيْءُ هَفِيفًا: شتهکه کیچی کهم بوو

۵ چوست بوو.

علی هفانه): بهشوین پیی نهودا

هات ریچکهی نهوی هه لگرتو

هَفَّ السَّائِرُ: ریډوارمکه لهپویشتن دا

بهشوینی دا هات.

پهلهی کرد.

اليهفوف من الرجال: پیاوی بی ږهمو

هَفَّتْ الرِّيحُ هَفًّا وَهَفِيفًا: بایهکه هه لږبو

دل رمق ۵ گیل و نهحمهق ۵

هاشه هاشی هات.

ترسنوک ۵ زموی چؤل.

هَفَّ الزَّرْعُ: کشتوکالهکه دانهوئلکهی

هَفَّكَ الشَّيْءُ: شتهکهی څږی دا.

تهفك: لهپویشتن دا نارېك و پېك بوو

بهزموی دا بلاو بؤوه چونکه درمنگ

خوارو خبیچ رؤی ۵ زؤر

دورایهوه.

هه تلخیسکاو قاجی تیک باهه لدران.

إهتف الصرُت: دهنکهکه بیسترا،

الْهَفَّكُ مِنَ الرِّجَالِ: کهسیك زؤر

لهگوژ چکهی بی سهران دا

هه له بکاو شتی لی تیک بچی.

زرینگیاههوه.

الْهَيْفُكَ مِنَ النِّسَاءِ: ټافرمتی گیل.

إهتف السرابُ: تراویلکهکه

هَفَفَ: جهستهی ریك و شوش بوو

درموشایهوه.

تالیی ږوانی جوانی لی بتکی.

الْمُهَفُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی قهه باریك،

هَفَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی جولاندو پالی

ورگ بچکوله.

پېومنا.

الْهَفُّ: ټادمیزادی سوکه لهو چوست ۵

الْمُهَفُّ: قهه دباريك ۵ ورگ بچکوله ۵

کشتوکالیک درمنگ دروینه بکریو

(وهي مُهَفَّفَةٌ).

دانهوئلکهی بلاوبیتهوه ۵ شانه

الْهَفَّانُ: بهمانا (الْمُهَفَّفُ) دئ ۵ تینو

ههنگوینی تهنکی سوکی کهم

۵ بالی تیژو تهنکو سوک بؤ څږین

ههنگوین ۵ تهنکه ههوری بی باران

۵ پؤشاکي تهنکی شهفاف.

۵ همر شتیک سوکو پؤش بی.

هفاني المشي هَفَّوْا وهفواناً: پهلهی کرد

الْهَفَّافُ: سوکه لهو گورجو گؤل ۵ بالی

خیرا خیرا ههنگاوی هه لیتان ۵

تیژو تهنک بؤ څږین ۵ پؤشاکي

دمگوتری: (هفا الطبی): ټاسکهکه

تهنکو شهفاف ۵ سیبهری سارد ۵

سوک بوو رایکردو بازی دا.

تراویلکهی درموشاوه.

هفا الطائر: بالئندکە بائی لیک دان و فری.	الهُتَبُ: بان و پۆر.
هفا فلان: فلانکەس کەوتە خوار ە هەلەئە کرد ە برسی بوو.	الهُتَبُ: گەر و فراوان کەبتوانی هەمووشتیک قوت بدا جەستە گەرە ە قەبارە گەرەمو درێژ ە دەگوتری: (نعام هُتَب).
هَفَّت الرِّيحُ بالشَّيْءِ: بایەکە شتەکە جولاندو بردی، راید.	هَقَّ الفَرَسَ بَيْنَ أُذُنَيْهِ هُتَعاً: نیوان دوو گوئی ئەسپەکە داخ کرد.
هَفَّت الرِّيحُ بالمطر: رمەبایەکە بارانەکە دووورخستەوه.	إِهْتَقَ الحِمَى فَلاناً: لەرزو تا کە رۆژیک لەکۆل فلان بۆومو رۆژی دوایی بۆی هاتەوه بەخەستی گرتیەوه.
هَفَّت النفس الى الشَّيْءِ: نەفس و نارمزۆکە حەزی لەشتەکە بوو بۆی کورکاند ە بۆی هەلەپەری و کەوتە رەقص و سەما.	إِهْتَقَ فلاناً عِرْقَ سوءٍ: پەگەزو پەچەلەکی خراپ بوونە هۆی ئەوهی فلان پەلە ریزو شکۆمەندی بەدەست نەهینی.
هفا القلبُ: دل کەوتە کوتەکوت، دلەکە لیی دا.	إِهْتَقَ لَوْن فلان: رەنگی فلانکەس لەترسان گۆرا ە پەنگی زەرد هەلگەرا.
هفا الشَّيْءُ في الهواء هَفُراً وهُفُراً: شتەکە بەحەواوه رۆیی ە کەوتە حەواو رۆیی. هافا: هینایە سەرەهاو هەمووسی خۆی.	إِهْتَقَ فلان: فلانکەس برسی بوو سکی تیک قەوت.
الهافية من الإبل: حوشتی گوم بوو.	تَهَقَّ الرجل: فلانکەس کاری ناشیرینی نەنجام دا.
الهفا: باران تاویک دەباری و خوێش دەکاتەوه.	تَهَقَّ علينا: خۆی بەزل زانی و فیزی بەسەرمان دا کرد ە هەلس و کەوتی ناشیرینی بەرامبەرمان نەنجام دا.
الهَفَاءُ: هەلەو تیکەوتن.	تَهَقَّ القومُ رداً: خەلکەکە هەموویان تیکرا چوونە سەر ئاوەکە نۆرمو سەرەیان تیک دا.
الهَفَاءُ من الرجال: پیاوی گیل و نەحمەق.	
الهفوة: بەمانا (الهَفَاءُ) دئ ە هەلەکردن و تیکەوتن.	

الهُتَاغُ: بئى ئاگايى و غاڭلۇبۇنىكە توشى
مروڭ دىمبى لىھى ئاگامى خەفەت و
نەخۇشىيەوھ.

الهِتَمُ: جەريى و سوور بوو لەسەر
كارىڭ ۋ نەسپى داخ كراو.

الهِتَمَةُ: كەوانەپەكە بەنەندازەى
پاژنەپى سوار ۋ خالىكى سېيە
لەتەنىشتى چەپى نەسپ ۋ سى
نەستىرەن لىك نىزىكن لەسەروى
نەستىرەى (الجبار) وەن كە
مەنزىكە لەمەنزىكە كانى مانگ.

الهِتَمَةُ: كەسىك خوى بەوگرتبى
لەناو خەلك دا شان دابداو
رابكشى؟.

الهِتَمَةُ: لاسايى كىرەنەوھى دىنگى
شىمىر لەشەردا ۋ لەسەرشتىكى
وشك بەشتىكى وشك بىكىشى،
و مكوو ئەوھ شتىك بەئاسن بىكىشى
بۆنەوھى زىنگەى لى بى ۋ لاسايى
كىرەنەوھى دىنگى پىكىشان و
لىدانى شتە بەگشتى.

هَقَفَ هَقًا: ئارمىزى خواردنى نەما.

الهِتَفُ: كەمبىوونەوھى ئارمىزى
خواردنى خۇراك.

هَقَّ هَقًا: ھەلات بەترساوى و زىندەق
چوۋى ۋ دىگوترى: (هَقَّتِ الْكَلَابُ
منا).

تَهَقَّلَ: بەھىۋاشى و لەسەرەخۇيى رۆيى.
الهاقِلُ: مىكە نىرە.

الهِقْلُ: برسى.

الهِقْلُ: دىرئز، دىرئز داوھل ۋ بىچوھ
نوعامە.

الهِقْلِسُ: بەدخو، ئادەمىزادى بەدخو ۋ
رئوى ۋ (ك: هَقَالِس).

هَقِمَ هَقَمًا: زۆرى برسى بوو، زۆرى خوارد
(فەر هَقَم).

تَهَقَّمَ الْعَمَلُ: دۈژمنەكەى شكاند.

تَهَقَّمَ الطَّعَامُ: پاروى گەورە گەورەى
يەك لەدواى يەكى قوت دان.

الهِتَمُ: زۆر خۇر ۋ دىريى فراوان و
قۇل.

الهِتَمُ: دىريى فراوانى قۇل ۋ لاسايى
كىرەنەوھى دىنگى شەپۇل و تىكەوھ
ھاويشتى دىريى ۋ دىنگى قوتدانى
پارو.

الهِتَمَانِي: شتى دىرئز، ھەرشتىك بى.
هَقَّتَ الرَّجُلُ: پىاوھە خىرا رۆيى و
ولاخەكەى ماندو كىرە.

الهِتَمَانُ: ئەوگەسەى لەئىشەكانى دا
سەرگەوتوو نەبى و تى بشكى.

هَقَّى فُلَانٌ هَقِيًا: فلانكەس وپەنەى كىرە،
زۆرى گوت.

هَقَّى فُؤَادُهُ: دىرونى كوركەندى.

هَقَّى فُلَانًا: بەجۆرىك باسى فلانى كىرە

هپئی ناخوش بی ۵ قسهی ناشیرینی
ناپاسته کرد، بوی هه لبهست.

اهتی: دایوه شانند، زانندی، خراپی
کرد.

هَكَبَ فُلَانًا: گالتهی به فلان کرد.

هَكَّدَ: تینی بۆقه رزداره که ی هینا ۵
دهشگوتری: (هَكَّدَ علی غریبه).

هَكِرَ هَكْرًا وَهَكْرًا: زۆر سه رسام بوو ۵

هه نوزی هاتن و خه و سواری شانی بوو
له پهل و پۆی خست، له شی خا و بۆوه.

هَكَّرَ الرَّجُلُ: زۆری خه و هات و له تاو خه و
هۆشی نه ما.

تَهَكَّرَ: سه رسام و مه دهۆش بوو.

هَكَّجَ هَكْرًا: نارامی گرت و دامه زراو جی
نشین بوو.

هَكَّجَ الْبَقَرِ وَغَرَّهَ تَحْتَ الشَّجَرِ:
ره شه و لاخه که له بهر گهرمای زۆر
جووه ژهر سیبه ری دره خته که.

هَكَّجَ فُلَانٌ إِلَى الْقَوْمِ: فلانکهس شهوی
به سه ر دا هات و خوی کرد به میوانی
قه و مه که.

هَكَّجَ إِلَى الْأَرْضِ: خوی به زموی دا دا.

هَكَّجَ الْعَظْمُ: ئیسقانه که دوی
به گگرتنه وی هه مدیسان شکاپه وه.

هَكَّجَ اللَّيْلُ: شه و به تاریکی خوی دونیای
داپۆشی.

هَكَّجَ فُلَانٌ هَكَمًا: فلانکهس به دانیشه وه

خه وی لی کهوت.

هَكَّجَ الرَّجُلُ هَكَمًا: پیاوکه دادو فیغانی

کرد و خۆفی لی نیست ۵ له خه و

خه فته یان له رق هه ستاوی خۆی دا
سه ری داخست.

إِهْتَكَّجَ الرَّجُلُ: پیاوکه دادو فیغانی

کرد، ترسا خۆفی لی نیست.

إِهْتَكَّجَ الْحُمَّى أَوْ غَيْرَهَا فُلَانًا: له رزوتا

یان خه و خه فته بۆ فلان
گه رپیه وه.

الْهُكَّاعُ: کۆکه ۵ نووستنی دوا
ماند و بوون.

الْهَكَّةُ: گیل و نه حمه ق.

الْهَكَّةُ: به مانا (الْهَكَّةُ) دئ.

هَكَتَ الْبَشَرُ هَكًا: بیرمه تیک روخا.

هَكَ فُلَانًا: فلانکهسی ماند و کرد.

هَكَ فُلَانًا بِالسَّيْفِ: به شمشیر فلانکهسی

زامار کرد ۵ زیدمه پۆی کرد له بریندار
کردنی دا.

هَكَ اللَّبَنُ: شیرمه که دۆشی و زیدمه پۆی
کرد له دۆشینا دا.

هَكَ الشَّيْءُ: شته که ی به رداپه وه،

هه ئیوهراند ۵ ورد و هاری کرد.

هَكَ النَّيْذُ فُلَانًا: سرکه که فلانی

سه رخۆش کرد.

هَكَ النَّجَارُ الْحَرَقُ: دارتاشه که کونه که ی

که و ره کرد.

إِنْهَكْتُ الْمَرَأَةَ: نافرتمه كه به ناخوشی

رو پشت.

مندالی بوو.

إِنْهَكَ صَلا الْمَرَأَةَ: پزدانی نافرتمه كه

له كاتی مندالبوون دا درآ هاته

دهر.

إِنْهَكَ الْبَعِيدُ: حوشرمه كه له كاتی پیخ

دانی دا به زموییه وه نووساو خوئی

پان کرده وه.

تَهَكَّكُ: چه واشه بوو، چرزا.

تَهَكَّكَتِ الْأَشْيُ: میینه ناوسه كه ورگی

دا كهوت ه مه مکی یان گوانی

گهورمبوون ه نریك بوو سكه كهی

دابنی، بزئ.

الْمَهْكُوكُ: قسه ترن ه كه سیك قسه ی

ناشیرین بكا.

الْهَكُّ: عهقل تیكچووو، خمره فاو ه

بارانی به لیزمه و خورم.

الْهَكَّالُ: كه سیك قسه ی خوئی به لاوه

راست بی و وابزانی همرخوئی له سمر

حه قه، له واقعیش دا وانه بی.

الْهَكُوكُ: دم پیس و زمان شرو قسه

ترن ه لاوازو كالفام ه ولاخیك

زمختی لی كرابی و له رویشتن دا

ماندوووبوی.

الْهَكُوكُ: هه له و شوینی رهق و پته و.

الْهَكِيكُ: نیرمموك ه ژنانی.

هَكَّتِ الْمَرَأَةَ: نافرتمه كه به له نجه و لار

تهاكل القومُ: خه لکه كه له کاره كه دا

كه و تنه كیشه وه.

هیکل الزرعُ: کشتو کاله كه گه شه ی

کردو بهرز بیوه.

الْهَيْكُلُ: قه باره ی گه و ره ه دمگوترئ:

(فرس هیکل): نه سپی کی قه باره

گه ورمیه ه هه درمخت و رمومکیک

گه شه بكاو بهرز بیته وه خانوو

باله خانه ی بهرز ه بتخانه ه

عیباده تخانه ی جوله كه خانوی

گهورمو پیروز یان شوینی که

له پیشی که نیسه فوربانی تییدا

سهردمبرن ه خانوی گهورمو

رازینسراوه له ناوموه که تاپیمت

دمگورئ بو بهرستنی خودا کان

ومکوو له ای میصریه کونه کان و

نیغریقیه کان و بابلی و

ناشوریه کان و رومانیه کان باو

بووه ه جوله که کانیش نه م دابو

نهریته یان هه بوو.

الهیكل العظمي: کوی نه و نیسقانانه ی

جهسته یان لی پیک دئ.

الْهَيْكَلَةُ: نافرمتی جهسته گهورمو

که ته.

هَكَمُ فَلَانًا: گورانی بو فلانکس گوت ه

ناروکه ی بو گوتن.

توش و زۆر باران ۵ رۆژی رمشهبا ۵
سالی وا رمشهباي زۆر بى ۵ ههواي
ساردو بارانى زۆر.

الْهَلَّابَةُ: نافرَتِيك خۆي لاي ميژدمكه
خۆشهويست بكا همرميژدمكه
خۆش بوى ۵ رهوستى جوان.

الْهَلَّابُ: گيل و نهحمهق ۵ زۆر گيل و
نهقام ۵ شتى بى كهك ۵ زۆر خۆر،
ئاو خۆرهوى زۆر ۵ مروفي پەزا
گران. مروفي هونگران و قهباره زل
۵ كانى شهرو شهپهنگيزى.

هَلَّتَ الشَّيْءُ هَلَّتًا: شتهكهى سېى كرد
تويكلى لى كردهوه ۵ دمگوتري: (هَلَّتَ
الجلد): پيستهكهى سېى كرد.
الْهَلَّتَاتُ: كۆمهله مروفيك له شوپنيك
نيشتهجى بن.

الْهَلَاثُ: لهش داهيزان ۵ شلبونهوى
ماسولكهو ماندو بونيكه توشى
ئادهميزاد دهبى.

الْهَلَاثُ: خوڤرى و همتيو مچه.
الْهَلْثَى: كۆمهليك خهك دمگيان
بهرز بكه نهوه.

هَلَجَ هَلَجًا: ههوالتيكى بلاو كردهوه
بوخۆي برپواي پى نهبوو ۵ زۆرى
خهونى پرپو پوچ و زپه خهون بينين.
أَهْلَجَ الشَّيْءُ: شتهكهى شاردهوه.
أَهْلَجَ الْخَبَرُ وَخَبَرَهُ: ههوالهكهى بهتهمو

مژاوى بلاو كردهوه.

الْهَالُجُ: كهسيك زۆر خهون ببيني و
ليكيان جيانهكاتمهوه.

الْهَالُجُ: خهوى سوک ۵ ههوالى نامهعلوم
۵ خهونى پرپوچ.
هَلَدَ الْمَرَضُ النَّاسَ هَلْدًا: نهخوشييهكه
ههموو خهلهكهى گرتهوه.

هَلَسَ الدَّاءُ أَوْ الْحَزْنَ هَلْسًا وَهَلَسًا:
دهردمهكه كزو لاوازي كرد ۵
نهخوشييهكه عهقل و هۆشى
تيكداو وريته دهكا.

هَلَسَ هَلْسًا: روت بوو ۵ كيفهكهى
ليدماالدا ۵ خواردنى خواردو
كارپهگرى نهبوو بهسهر جهستهپهوه ۵
عهقلى نهما ۵ (فهو مهلوس).

أَهْلَسَ: پيكهنى، ناو ناوه پيكهنى.
أَهْلَسَ الشَّيْءُ: شتهكهى شاردهوه، شوين
بزرى كرد ۵ دمگوتري: (أَهْلَسَ
الحديث، وأهلس فيه وأهلس اليه):
بهسرکه قسهى بۆكرد، بهنهسپايى
قسهى لهگهڻ دا كرد.

أَهْلَسَ الظَّلَامُ: تاريكييهكه پهوپيهوهو
كه مى كرد.

هَالَسَهُ: قسهى نهيني لهگهڻ دا كرد.
هَلَسَ: بۆ موبالهغه لهماناي (هَلَسَ) دى.
أَهْلَسَ الْمَرَضُ لَلْأَسَ: نهخوشييهكه
فلانكهسى لاواز كرد.

اَهْتَلِسَ عَقْلَ فُلَانٍ: عەقلى فلان نەما،
عەقلى لانەما.

الِهَالِسُ: جەستە بچوك و چوست ە (ك):
ھوالس).

الِهَاسُ: شىۋە نەخۇشىيەكە و مكوو
سىل واپە كوشندەيە، نەخۇشى
سىل بەھۇى كزى و لاوازييەوہ.

الِهَاسُ: بەمانا (الِهَاسُ) دى ە كزو
لاوازىي جەستە ە وړپنەھو قسە
بزرگاندىن بەھۇى دمردى كوشندە
پان خەم و خەفەتى زۆرموہ.

الِهَابِطُ: ورگ شۆربۆوہ.

هَلِجَ مَلْعاً شَدِيداً: داخ و خەفەتى زۆرى
دمربى ە (فەر مَلِجَ وھى مَلِجَةً وھى
وھى ھلوع) ە قورئان دمفەرموى: (ان
الإنسان خلق مَلْعاً) ە ھەروا وشەى
(هَلِجَ) بەمانا بەخىل بوو، برسى بوو
دى.

الِهَالِجُ: نوعمەى سرك و خۇشپۇ
لەپۇشتىن دا ە دەگوترى: (نعامة
هالِج).

الِهَالَاغُ: ترسو لەمرزى كاتى
روبەروبوونەھى دوژمن.

الِهَلْعُ: زۆر بەتەماع و چاو چنۆك ە
دادو فيغانكەرو ھاتوھاوار كەر.

الِهَلْعَةُ: بەمانا (الُهَلْعُ) دى.

الِهَلْوَاغُ: دەگوترى: (ناقاة هِلْوَاغ)

حوشترىكى خۇشپۇيە ە گورج و
گۆلە، چوستە، جلەھو نەرمە ە پان
كەمىك جەموشە.

الِهَوْلُغُ: ھاتوھاوار كەر ە خۇشپۇ.

الِهَوْلُغُ: زۆر تىزپمو.

الِهَلْوُفُ: قونگران و تەمبەل ە تەبىيات
وشك ە ريشى پان و پىرو درىزو
ژاگاو ە زۆر درۆزن ە تەمبەل و
تەموزەل و بى كارە ە پىرى خەپمفاو
ە رۆزى ھەورو ھەلا ە پىرە
حوشترى كولك زۆر.

الِهَلْوُفَةُ: پىرەژن ە ريشى پان و درىزو
پىر.

هَلِمْ الشَّيْءُ: شتەكەى قوت دا.

الِهَلْتَامُ: شەويلە پان ە زۆر خۆر ە
كەتەو زەبەللاخ ە درىزو ە ريش
سپى و پىاو ماقولى ھۆز كە
قورساىى بارى كۆمەلايەتى
قەومەكەى ھەلدىمگىرئ ە صولج و
خوينبەستىيان بۆدەكا.

هَلِكَ فُلَاناً مَلَكاً وَتَهْلُكَةُ: فلانكەس مرد.

أَهْلُكُ: واى لىكرد بەھىلاك بچى.

أَهْلُكَ مَالُهُ: مال و سامانى خۆى خەرج

كرد ە فرۆشتى ە لەناوى برد.

مَلَكُ: بەمانا (أَهْلُكُ) دى.

مَلَكَ فُلَان فُلَاناً: فلانكەس فلانكەسى

لەناو برد.

إحتلك الطائر: بالندمهك بالئ لئك دان و
ههولئ دا تئز بفرئ.

إفتلك المنثج: رئبوارمهك رئگای لئ
تئكچوو.

تهالك على الشئئ: بهحهماس و
جؤشهوه روى كرده ئيشهكه.

تهالك فلان على الفراش: فلانكهس
بهحهزئكى زؤرموه خؤى خسته
سهر جئگای نوستنهكهو خب بوو.

تهلكت المرأة في مشيها: ئافرتهكه
لهرؤيشتنى دا خؤى باداو لارو
لهنجهى كرد لهئهئىجامدانئ.

تهلكت في مشيها: ئافرتهكه
بهجؤش و خرؤشهوه كهوته رئو
لارو لهنجهى كرد، خؤى بادا.

تهلك في المكان: بهسهر لئ شئواوى
سورايهوه.

تهلك في الأمر: لهكارمهك سهرسام بوو.
استهلك في كذا: خؤى لهوشتهدا ماندو
كرد زؤر سهعى و كؤشى كرد.

استهلك المال ونحوه: مال و داراييهكهى
بهخشئ.

المهلكة: دهشت و جؤلهوانئ ٥ سارا ٥
(ك: مهالك).

الهالكه: نهفسى چئئس و برسئ و
چاوچنؤك ٥ ههور باران ببارئئو
دوايئ لئ نهبارئ.

الهالكئ: ئاسنگهر ٥ شمشئر.

الهالوك: پومهكى گياكهئه؛ رومكئكى
گولداره لهپومهكى ترموه دههائئ،
وهك مشهخؤر دهزئ لهسهر پهمكى
پومهكى تهماتهو بائنجانو فولو
توتن، تؤوى ئهم پومكانه لهپال
رومكى ترموه نهبئ نارؤئ.

الهالك: (هلاك الناس): ههزارو سواكهر
٥ رئبوارئ رئ لئ گوم بوو.

الهالك: باقى ماندهى شتى لهناوچوو
بؤلكاوو پزئو ٥ نئوان بنارى كئوو
سهرانسهرئ كئو ٥ بؤشايئ نئوان
دووشت ٥ ههرشتئك لهسهرموه
رايكهويته خوار.

الهلكة: سائئ قاتو قري ٥ (ك: هلك
وهلكات).

الهلكة: ئادهميزادئ خوئپري و
ههتيومچه.

الهلكون: زموى سوتهمهپؤو بئ بهرو
بووم ههرچهنده ئاويشى تئدابئ ٥
دهگوترئ: (أرض هلكون، وأرضون
هلكون).

الهلك من النساء: ئافرمتئ خوئپري و
هئچ و هئچ.

الهيلكون: داس و ماراغانئ گيا
درونهوه.

الهلكس: رموشت نزم.

هَلْ الْهَلَالُ هَلًا: مانگ، مانگی یهک
شهوه دمرکهوت.

هَلْ فُلان: فلانکس که یف خوش بوو.

هَلْ الشَّهْرُ: مانگی یهکشهوه دمرکهوت.

هَلْ الْمَطَرُ: بارانه که ی بهخوړم باری.

هَلْ السَّحَابُ: هه وره که قه تره بارانی
گه وړه ی باراند دمنگی بارینه که ی
دمبیسرا.

أَهْلُ الرَّجُلِ: پیاوکه سهیری مانگی

یهکشهوه ی کرد ۵ بؤمانگی

یهکشهوه ی پوانی ۵ دمشگوتری:

(أَهْلُنَا عَنْ لَيْلَةِ كَذَا): مانگمان بینی

مانگی یهکشهوه مان دی.

أَهْلُ الشَّهْرِ: مانگه که مانگی یهکشهوه ی
دمرکهوت.

أَهْلُ فُلان: فلانکس دمنگی
بهرزگردهوه.

أَهْلُ الصَّبِيِّ: مندا له که گریا،
که له دایکبوو گریا.

أَهْلُ الْمَلَبِيِّ: نیحرام بهستوومکه (لیک
اللهم لیك) ی گوت.

أَهْلُ الرَّجُلِ بِذِكْرِ اللَّهِ: پیاوکه به یادی
خودا دمنگی بهرزگردهوه.

أَهْلُ السَّيْفِ بِفُلان: شمشیړمه که جووه
ناو گوشتی فلانهوه.

أَهْلُ الْكَلْبِ بِالصَّيْدِ إِذَا أَمْسَكَ:
سه که که که نیچیرمه که گرت

قرو سکاندی بؤنه وه ی خاومنه که ی
بزانی که نیچیری گرتووه.

أَهْلُ الذَّابِحِ: کوشتی سه بربره که له کاتی

قوربانی سه بربرینه که دا (الله اکبر) ی

کردو دمنگی بهرزگردهوه ناوی

قوربانی بؤکراومکه ی هیئا.

أَهْلُ فُلان الْهَلَالِ: فلانکس له کاتی

دیتنی مانگی یهکشهوه دا به دمنگی

بهرز یادی خودای کردو زیکری

تایبه تی خویند.

أَهْلُ الشَّهْرِ: مانگی یهکشهوه ی

مانگه که ی بینی.

أَهْلُ اللَّهِ السَّحَابِ: خودا هه وره که ی

والی کرد باران ببارینن ۵

دمشگوتری: (أَهْلُ اللَّهِ الْمَطَرِ): خودا

بارانی باراند.

هَالُ الْأَجِيرِ هَلَالًا: کریکارمه که ی به مانگ

به کری گرت له یه کی مانگه وه

بؤینه کی مانگ به کری یه کی

دیاریکراوی مانگانه.

هَلَّلَ الرَّجُلُ: پیاوکه (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی

گوت ۵ هیړشی بؤ بهرام بهرمکه ی

برد پاشان لیی ترساو هه لآت ۵

دمشگوتری: (هَلَّلَ عَنْهُ): لیی ترساو

هه لآت.

هَلَّلَ عَنْ الْأَمْرِ: له کارمه که دواکهوت.

هَلَّلَ الْفَرَسُ وَغَوَّه: نه سه په که پشتی

كهوانه بؤوه ۵ پشتی و مكوو مانگی
 پهكشهوهی لئ هات له بهر لاوازی.
 اهتئل السحاب والوجه: ههورمكه
 بریسكهی دا، دهمو چاومكه
 درهوشایهوه.
 اهتئل المطر ونحوه: بارانهكه بهخوړهم
 باری.

اهتئل الرجل: پیاوکه ددانی خوئی
 له جیرهوه بردن ۵ له پقان ددانی
 لیک خشانندن له جیرهوهی بردن.
 انهل المطر: بارانهكه بهخوړهم باری ۵
 دمگوترئ: (انهل الدمع): فرمیسکی
 رژان ۵ (وانهلت السماء وانهلت
 العين): چاومكه فرمیسکی پژان.
 تهئل السحاب والوجه: بهمانا
 (اهتل دئ، دمگوترئ: تهئل الوجه
 فرحاً وتهئل السحاب بالبرق): دهمو
 چاومكه درهوشایهوه ۵ ههورمكه
 بریسكهی دا.

تهللت العين: چاو فرمیسکی پژان ۵
 دهشگوترئ: (تهئل الدمع).
 استهل الصبي: مندالهكه لهکاتی
 له دایوکیوون دا گریاو دهنگی بهرز
 کردهوه.

استهل الشهر: مانگهكه مانگی
 پهكشهوهی دمرکهوت ۵ دهشگوترئ:
 (استهلنا الشهر): چوپنه سمرمتای

مانگهوه ۵ دهستان بهمانگی تازه
 کرد ۵ یان مانگی پهكشهوهی
 مانگمان بیني.
 استهل المطر: بارانهكه بهخوړهمو
 لیزمه باری.
 استهل العين: چاومكه فرمیسکی
 رژاند.

استهل الوجه: دهمو چاومكه گهشایهوه.
 استهل فلان الهلال: فلانکس لهکاتی
 بینینی مانگی پهكشهوه دهنگی
 بهزیکری تایبته تی بهرز کردهوه.
 استهل السيف: شمشرمكهی لهکالان
 دمرکیشا.

استهل الهلال: مانگی پهكشهوه
 دمرکهوت.

الإستهلال: (براعة الإستهلال): نهومیه
 نووسهر یان شاعر له سمرمتای
 نووسینو شیعرمکهپانهوه رستهو
 وشهگه لیک دابننن ناماژمیهکی
 زیرمکانه و وردهکاریانهی تیدابی بؤ
 ناوهرؤکی کتیبهكه یان هی چامه
 شیعریهكه.

الاهليل: باران.

المهلل: دمگوترئ: (حاجب مهلل):
 بروی کهوانهیی ۵ (ناقة مهللة):
 حوشتی لاوازو هه دباریک.

الهلال: سمرمتای باران.

الْهَلَالُ: مانگی يەکشەوہ ۵. رونایى

مانگ تاپۇۋۇى ھەوتەم ۵ مانگ

لەكۇتايى دا لەشەوى بىستو شەش

بەولاوہ تاكۇتايى ۵ ئاوى گەم

لەبنكى بىردا ۵ تاوہ باران ۵ تەپو

تۇز ۵ حوشترى لەپو لاواز ۵ مار ۵

نیرە مار ۵ توپۇزى مار ۵ ھەرشتيك

ومكوو مانگ روخسارى جوان بى ۵

ومكوو كوپو كچى تازە پىگەشتوو

يان لەشيوہ دا وەك مانگى يەکشەوہ

وابى ۵ ومكوو سىپايى بنكى نينۇك

۵ لايەكى بەرداشى شكاو ئەو پارچە

ئاسنە يان پارچە دارەى كەھەردوو

لاى كەزاومكەى بى لىك دەدرى ۵

نووكە رەمب كەدوو ھاق بى بۇ

گرتنى نىچىر ۵ نىشانەكردن بە

داخىك كە نيوەكەوانەى بى ۵

كەرتەنان ۵ قاشە كالەك كەنيوہ

كەوانەى بى ۵ ئارپو شىعارى

ھەندى لەدەولتەتە بەناو

ئىسلامىيەكان، ھەر لەسەردەمى

عوسمانىيەكانەوہ تا ئىستا، ئەم

شيوہ شىعارە شىعارىكى ئىسلامىيە

بەرامبەر شىعارى سەلىب

كەھەندى ولاتى ئەوروپاو خۇرئاوا

ھەلى دەكەن.

الْهَلْ: قوماشى تەنك ۵ موى بارىك.

الْهَلْ: دىگوتى: (آيتە في ھِل الشھر):

لەكاتى دەرگەوتنى مانگى

يەكشەوہى مانگ دا ھاتم بۇلاى ۵

(إمرأة ھِل): ئافرىتىكە يەك كراسى

پان و درىزى پۇشيوہ نازدەكا.

الْهَلْ: سەرمەتاي بارانبارىن ۵ باران

بەگشتى ۵ تان و پۇى جالجاۋكە ۵

ترسو لەرز.

ھَلْ: وشەيەكە بۇ ھەئنان و دىنەدان

دەگوتى تايبەتە بەرستەيەك

بەفەل دەست بى بكا.

الْهَلْ: ھەرمەحى دواى ناخۇشى و

چورتەم.

الْهَلْ: بەمانا (المسرجة) دى: واتە چرا،

شوپنى قىتيلە.

ھَلْ الشھر: سەرمەتاي مانگ ۵ دىگوتى:

(آيتە في ھَلْ الشھر): سەرمەتاي مانگ

ھاتم بۇلاى.

الْهَلْ: زەويەك بارانى لى بارىبى و

دەورو بەرى لى نەبارىبى.

ھَلْ بغير ھَلْ: بەشتى ترموہ نووسا ۵

پىئەوہ لكا.

إھْتَمَ بە: بردى، رۇياندى.

الْهَلْ: شۇرباي سىكباچ كەچەورى

پىئە نەبى ۵ مادەيەكە پىرتىنى

شەفافە لەئەنسىجە جىياجىكانى

چەپوان و مردەگىرى.

ھَلْ: وشەيەكە بەمانا (ومرہ، حازربە)

دى.

هَلْمُ جراً: تهعبرو دهرپرینیکه بو
بهردموام بوون و دریزه دان بهشت
دهگوترئ.

الهلمان: زورینه لهههرشتیک بی.
الهلیمان: بهمانا (الهلمان) دئ،
دهگوترئ: (رجع فلان بالیل
والهلیمان): فلانکس گهراپهوه
بهمال و سامانیک زورموه.

هَلْمَل بفرسه: بهوشه (ههل) و
تیراخورین نهسهکه لئ خورئ.
هَلْمَل عن الشئ: لهشتهکه گهراپهوه.
هَلْمَل في الامر: لهکارهکه دا چاومروانی
کردو تیفکرینی نهنجام دا.

هَلْمَل النساج الثوب: جولاکه
قوماشهکهی شاش و تنک چنی.

هَلْمَل الطحين: ناردکهه بهشتیک
تنک چنراو بیژت.

هَلْمَل الشعر: قزهکهه تنک کرد ه یان
قزهکهه جوان چاک نهکرد وازی
لئ هیناو بهری دایهوه هیج
خزمهتی نهکرد.

هَلْمَل الصوت: دهنکههه دایهوه.

هَلْمَل الثوب: قوماشهکهه زور
بهکارهینا نریک بوو برزئ ه
دهگوترئ: (هَلْمَل یدرکه): نریک
بوو بیگاتی.

تَهْلَل الثوب: قوماشهکهه تنک بوو

خهریک بوو برزئ.
تَهْلَل القوم: خهکهکه شوین بهکتر
کهوتن و بهدویهکدا هاتن.

الهلال: ناوی زوری صافو بیگهرد.
الهلال: تنک و زمعیف ه دهگوترئ:
(ثوب هَلَال وشعر هلال).

الهلال: بهمانا (الهلال) دئ ه زههری
کوشنده ه قوماشی شاش و پاش و
تنک چنراو ه تمونی جالجالوکه.

الهلال: بهفر.
الهلال: بهمانا (الهلال) دئ.

الهلال: قوماشی زور خراپ چنراو ه
شاش و پاش.

الهليوم: جوره غازیک زور ناوازمیه ه
لهههوادا ههیه.

الهليون: جوره پوهکیکه لهپیری
(الزبقية)یه، چهند جوریک ههیه.

هَمَّ الثوب هَمّاً: قوماشهکهه راتهکانو
درا.

أَهَمَّ الثوب: قوماشهکهه رزاند.

تَهَمَّ الثوب: قوماشهکهه دارزاو ونجر
ونجر بوو.

إِهَمَّ: بهمانا (تَهَمَّ) دئ.
إِهَمَّ: قوماشی یزیر.

هَمَّت الثريد هَمّاً: تیگوشاوهکه
(تريتهکه) بهچهوری داپوشراوه.

أَهَمَّت الكلام والضحك: قسهو

پیکه نینى شارددهوه.

هَمَجَتِ الْإِبِلَ مِنَ الْمَاءِ هَمَجًا: حوشرمکه

بینى بهناوهمکه وه دهمى لى

نهمکردهوه تا تیراو بوو.

هَمَجَ فَلَانٌ هَمَجًا: هَلَا نکهس برسى بوو.

أَهْمَجَ الْفَرَسُ: نهسپهکه له غارکردن و

بازدان دا زوری خو مانندو کرد.

أَهْمَجَ الشَّيْءُ: شتهکه ی شارددهوه.

إِهْمَجَ: بههوی گهرما یان شتى ترهوه

لاواز بوو ه دهمگوترى: (إِهْمَجَ

وجهه): دهم و چاوى سیس بوون.

الْهَامِجُ: شتیک بهنارپکی وازی لى

بهیتندرى.

الْهَمَجُ: مِشِيك ومکوو میشوله بجوکه

بهدهم و چاوى مهرو بزنو

گوپسریژموه دهنیش ه مهرو بزنى

لاواز ه کومه له ناده میزادی

هرچی و هرچی که هیج یاساو

رپسایهک پهپرو نهکهن ه (ك):

أَهْمَجَ ه برسیهتی ه بهرپیومبردنى

کاروباری زیان بهنارپک و پیکى.

الْهَمِيجُ: ورگ بجوک ه قه دباریک ه

ناسک که توشى نه خووشى بوبى و

دهم و چاوى چرچ بوبینهوه.

هَمَدَ الشَّيْءُ هَمْدًا وَهْمْدًا: شتهکه کپ بوو

لاواز بوو ه دامرد ه دمگوترى: (هَمَدَتِ

النار): ناگرهکه کوژایهوه ه یان

گهرمایى نهما ه (هَمَدَ الرَّجُلُ):

پیاوهمکه مرد ه خپ بوو بیډمگ بوو.

هَمَدَتِ الْأَرْضُ: زمویپهکه وشک بوو

هیچی نه پرواند، هیچی لى نه پروا.

هَمَدَ الزَّرْعُ: کشتوکالهکه فهوتاو نهما.

هَمَدَ الثَّوْبُ: قوماشهکه بههوی زور

پیچانهوهی رزی بوو که دهست لى دا

هه لومرى.

هَمَدَ الثَّوْبُ: بهمانا (هَمَدَ دى).

أَهْمَدَ: بیډمگ بوو، دامرگا ه

دمگوترى: ((أَهْمَدَ فَلَانٌ هَلَا نکهس

لهو شتهی پپی ناخوش بوو

بیډمگ بوو.

أَهْمَدَتِ الرِّيحُ: بایهکه کهوت، نهما.

أَهْمَدَ فِي الْمَكَانِ: له شوپنهکه جیگیر

بوو.

أَهْمَدَ فِي السَّيْرِ: لهروپشتن دا پهلهی

کرد.

أَهْمَدَ قِرْنُهُ: رکه بهری خست و خپی

کردو کوشتی.

أَهْمَدَ النَّارَ: ناگرهکهی کوژاندهوه.

الْهَامِدُ مِنَ الْأَجْسَامِ: له بواری

کیمیاهگری دا گهری دا نهومیه

جهسته که نیشاتی کیمیایى تیدا

نهمینى ه دمگوترى: (نبات هامد):

رومکیکی وشکه ومبووه.

الْهَامِدَةُ: دمگوترى: (ثَمَرَةُ هَامِدَةٍ):

میوه یه کی رمش بووی بۆگه نه ه
(أرض هامة): زموی مردوو
سوته مه پۆ ه قورنان دمه رموی:
{وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ اهْتَزَتْ وَرَبَّتْ}.

الهَمِيدُ: به مانا (الهَامِدُ) دئ ه مال و
کالایه ک واگومان ده برئ پیاوکه
خاومنیه تی، له واقیعی ش دا که لکی
پیومنه ماومو هه وتاوه.

هَمَدٌ هَمْدَانُ: به رۆیشتنیکى جوان رۆی.
الهَمْدَانِي: رۆیشتنى خیرا ه خوشترى
خۆشپۆو گورج و گۆل ه جهنگه ی
گه رما ه جهنگه ی باران بارین.

الهَمْدَانُ: جوان رۆیشتن ه رموتى جوان.
الهَمْدَانِي: که سینک نیسه بهت بدرئ
بۆلای هه مه زان، واته هه مه زانی بئ
ه ده سگوترئ: (رجل هَمْدَانِي):
پیاوکی زۆر بلێیه بهین بهین
بیدهنگ ده بئ و ده ست بئ ده کاته وه
ه (مشی هَمْدَانِي): رۆیشتنى تیکه ل
به جوړه رۆیشتنى تر.

هَمَوَ الْمَاءُ: ناومکه هه لپژا ه (هَمَرُ الدَّمْعُ):
فرمی سکه که پژان، داب بارین ه
ده سگوترئ: (هَمَرُ فُلَانٍ): فُلَان رهی
هه ئساو توږه بوو.

هَمَوَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: له مالی خۆی به شی دا.
هَمَوَ الْمَاءَ وَغَوَّ هَمْرًا: ناومکه ی ږشت.

هَمَسَ مَا فِي الْخَرْجِ: هه رچی شیری
له گوانه که دا هه بوو هه مووی دۆشی.

هَمَرُ الْكَلَامِ فِي الْكَلَامِ: زۆری قسه کرد.
هَمَرُ الْبِنَاءِ: باله خانه که ی روخاند.

هَمَرُ الْفَرَسِ الْأَرْضِ: نه سه به که پیکۆلی کرد
ه به توندی قاجی به زموی کیشا.

هَامَرُ الشَّيْءِ: شته که ی رادا.
إِنْهَمَرَ الْمَاءُ: ناومکه به زه خت هه لپژا ه
(فَهُوَ مِنْهُمْ).

إِنْهَمَرَ بِالْكَلَامِ: که وته قسه و زۆری
گوت.

إِنْهَمَرَ الْبِنَاءُ: باله خانه که روخا.
إِنْهَمَرَتِ الشَّجَرَةُ: دره خته که له کاتی
کوتانی دا که لاکه ی هه ئومری.
إِنْهَمَرَ الْفَرَسُ: نه سه به که رۆی.

إِنْهَمَرَ الْفَرَسُ الْأَرْضِ: نه سه به که
به توندی قاجی به زموی کیشا،
پیکۆلی کرد.

إِنْهَمَارُ: زۆر بلئ، سویر قسه ه
ده سگوترئ: (هو مهمار في كلامه):
نه و زۆر بلئ به له ناخاوتنی دا
هه رده ئی و نایر پیتسه وه ه (مهمار
لأضيافه): روخۆش و ده ست کراومه یه
بۆ میوانه کانی.

إِنْهَمَرُ: به مانا (إِنْهَمَارُ) دئ.
إِنْهَمَرُ: هه وری باراناوی.
إِنْهَمَرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی هه ئه وی که ته

ه هروا وشه۱ (الهبر) بهمانا لمبو	هَمَزُ الْفَرَسِ بِالْمَهْمَازِ: نهسپهکه۱
زیخی زور دئ.	بهناوزمنگی لی خوری.
الهَمَزِ: شاهرمی زور بلئ و فیزهکهرو	هَمَزُ الشَّيْطَانِ الْإِنْسَانِ: شهیتان ختوکه۱
دهمدرئز.	ئادهمیزادی داو شتی خسته دلیهوه.
الهَمَزَةُ: میرووی سیحر ه تاومباران.	هَمَزُ: لی۱ دا.
الهَمَازُ: ههوری باراناوی لاهاو ههلسین	هَمَزُ الْحَرْفِ: پیتهکه۱ بهدهنگی ههمزه
ه پیاوی زور بلئ ه دمگوترئ: (رجل	دمربری.
همار).	هَمَزُ الشَّيْءِ: شتهکه۱ شکاند.
الهَمِرُ: پیرئزنی پؤلکاو ه ناسکی	هَمَزُ بِه الْأَرْضِ: بهزموی دادا، خستی.
جوان و جهسته تیرو پر.	الْمَهْمَازُ: نهوهی ولاخی پی لی دهخوری
هَمَزَجٌ هَمَزَجَةٌ: قسه۱ ههله۱ کرد.	ئاووزمنگی.
هَمَزَجٌ عَلَيْهِ الْحَبْرُ: ههوالهکه۱ لی	الْمِهْمَزُ: بهمانا (المهماز) دئ.
تیکهه و پیکهه کرد.	الْمِهْمَزَةُ: گوئی دههؤن، داری تهپل ه
الهَمَزَجُ: قسه۱ تیکهه و پیکهه.	(نهفیزه) دارئکه سمرئکی
الهَمَزْجَانُ: ههله و شیواو.	ئاسنیکی دوفاق سی فاقی پیومه
الهَمَزْجُ: وازنههینمر لهکار، سووربوو	لهگوئدرئزهوه دمژمنی بؤنهوهی
لهسمر گهیشتن به مه بهست.	خیرا برِوا.
هَمَزَشْ: جول، کهوته ری.	الْهَامِزُ: رهخنهگر، عههپگر ه
الهَمَزَشَةُ: جم و جول.	چاوههتهکین ه پاشمله باسکردن
تَهْمَزَشَ الْقَوْمُ: خهلهکه کهوته جم و	بهخرابه ه (ك: هَمَاز).
جول.	الهَمَزُ: (همز الشیطان): دمس لیوهشانی
الهَمَزَشُ: پیرئزنی شهپله لیئراو ه	شهیتان، شیتی.
حوشتری به شیر.	الهَمَزِی: (ریح هَمَزِی): رمشهبا کهدمنگی
هَمَزَه هَمَزًا: چاوی لی دا گرت ه بهچاو	کهورهی ههبی.
نیشاره۱ بؤکرد ه دمگوترئ:	قوس هَمَزِی: کهوانیکه پالپیومنانی
(هَمَزَه) پاشمله غهپهتی کرد ه	بههیزه ه تیر زور درؤیهنی.
لهپیزی کهم کردموه.	الهَمَزَةُ: شوئنیکه لهزموی، چال و

جَوَيْلَى نَاو رِيْگَا ۵ نَاو زَمَوِ ۵
بِهَكَم پِيْتِي هِيْجَاو نَمِيْجَمَد.

هَمَزَات الشَّيَاطِيْنَ: خَتُوْكَهَو وَهَسُوْهَسَهِي
شَهِيَاتِيْنِي.

الْهَمْزَةُ: بَهْمَانَا (اَلْهَامِزُ) دِي ۵ بُوْ نِيْرُو مِي
بَهِيْهَك شِيْوَه دِي ۵ دَمْگُوْتَرِي: (رَجَل
هَمْزَة وَاِمْرَاة هَمْزَة).

الْهَمَّازُ: بَهْمَانَا (الْهَمْزَةُ) دِي.
الْهَمِيْزُ: (رَجَل هَمِيْز الْفُوَاد): بِيَاوِيْكِ
زِيْرَهَك وَوَرِيَايَه.

هَمَسَ هَمْسَا وَهَمُوسَا: شَهْوَرَهَوِي كَرْد
بَهِي ۵ وَهَسْتَان ۵ بَهْدَزِيْهَوَه رُوِي.

هَمَسَ فُلَان اِلَى فُلَان هَمْسَا: فُلَانْكَهَس
بَهْسَرْتَهَو بَهْنَهَسْبَايِي قَهْسَهِي لَهْگَهْل
فُلَان كَرْد بَهْجُوْرِيْكَ لَهْوَهَبُوو لِيِي
حَالِي نَهَبِي.

هَمَسَ الشَّيْطَان: شَهِيْتَان خَتُوْكَهِي دَهْرُونِي
فُلَانِي دَا.

هَمَسَ الْكَلَامَ: قَهْسَهَكِي زُوْر بَهْسَرْتَهَو
نَهَسْبَايِي كَرْد.

هَمَسَ الشَّيْءَ: شَتَهَكِي شَكَانَد.

هَمَسَ الطَّعَامَ: خَوَارْدَنَهَكِي جُو بَهَبِي
نَهْوَهِي لِيْوَهْكَانِي لِيْكَ بَكَاتَهَوَه ۵ دَهْمِي
قُوْچَانْدَبُوو پَارُوْشِي دَهْجُوو.

هَمَسَ الْعَنْبَ: تَرِيْيَهَكِي گُوْشِي.

هَامَسَ فُلَان فُلَانَا: بَهْسَرْتَه فُلَانْكَهَس
قَهْسَهِي لَهْگَهْل فُلَان كَرْد.

تَهَامَسَ الْقَوْمَ: خَهْلَكَهَكِي بَهْسَرْتَه
قَهْسَهِيَان بِيْكَهَوَه كَرْد.

الْإِهْمَاسُ: نَهْوَمِيَه پِيْتِي مَهْهَجُوْرَه
بَهْدَهْنْگِي پِيْتِي مَهْهَمُوسَه دَهْرَبَرِي
وَهْكَوَو پِيْتِي (دَال) بَهْدَهْنْگِي پِيْتِي
(ت) بَخُوْئِنِيْهَوَه لَهْجِيَاتِي (بُو دَهْقَه)
بَلِيِي (بُوْتَهْقَه).

الْمَهْمُوسُ: قَهْسَهِي بَهْسَرْتَه ۵ پِيْتِيْكَ
كَهْلَهَبِيْرِي پِيْتَهْكَانِي مَهْهَجُوْرَه
نَهَبِي.

الْهَامِاسُ: گُوْرْگِي بَرَسِي.
الْهَمْسُ: هَمَر نَاخَاوْتَنِيْكَ بَهْسَرْتَهَو
نَهَسْبَايِي بْگُوْتَرِي ۵ كَهْمَرِيْن دَهْنْگِي
قَاچ كَهْلَهْزَمُوِي دَهْدَا.

الْهَمَاسُ: شِيْرِي تِيْكَ شَكِيْنَهَرِي بَهْهِيْز
كَهْخِيْرَا نِيْجِيْرَهَكِي تِيْكَ
دَهْشَكِيْنِي.

الْهَمُوسُ: شِيْر كَهْلَهْشَهْوَدَا بَهْهِيْوَاْشِي
دَهْرَاوَا نَايَهْوِي دَهْنْگِي قَاچِي
بَبِيْسَرِي ۵ رِيْبُوَارِي شَهْو.

الْهَمِيْسُ: دَهْنْگِي سَمِي حُوْشْتَر.

هَمَشَ الرَّجُلُ هَمَشَا: بِيَاوَهَكِي زُوْرِي
قَهْسَهْكَرْدن بَهْنَاَحَهْق زُوْرِي قَهْسَهِي پَرُو
پُوْچ گُوْتَن.

هَمَشَ الْقَرْمَ: خَهْلَكَهَكِي كَهْوَتَنَه جَمُو
جُوْل.

هَمَشَ الْجَرَادُ: كُوْلَهَكِي رَاسَا بُوْنَهْوَهِي
هِيْرَش بَهْرِي.

تَهَمَّعَ فُلَانٌ: فلانكەس گریا ۵ خوی
گریاند.

تَهَمَّعَ الدَّمْعُ وَخَوَّهَ: فرمیسک رزان،
دابارین.

الْهَمَّعُ سَحَابٌ هَمَّعٌ: هه وریکی
باراناوییه ۵ دهسگوتری: (عین
هَمَّعَة): چاویکه بهردهموام فرمیسک
دمبارینی.

الْهَمُوعُ: بۆ زیدمپویی له مانای (الهامع)
دئ ۵ دهگوتری: (دمع هموع):
فرمیسکی پهوان.

هَمَّعَ فُلَانُ الشَّيْءَ هَمَّعًا: فلانكەس
شتهکە ی زدهمکرد، برینداری کرد.
إِنْهَمَّعَ الشَّيْءُ: شتهکە که ی تیکهوت،
که ی بوو.

إِنْهَمَّغَتِ الْقَرَحَةُ: برینهکە تهپبوو.
أَلْهَمَّيْتُ: مردنی خیرا.

هَمَّقَ السَّوِيقُ: قاوتهکە ی ورد کرد.

الْهَمَقُ مِنَ النَّبْتِ: گزوگیای زۆر ۵
لهومپی فش و فۆل و نهرم ۵ لهومپی
وشک.

الْهَمَقُ: گیل و نهحمهق و هار.

هَمَكَ الْبَطَاطِسَ وَخَوَّهَ هَمَكًا: پهتاتهکە ی
ورد کرد ۵ هاری ههزمی کرد.

إِنْهَمَكَ فُلَانٌ فِي الْأَمْرِ: فلانكەس
لهکارمهکەدا تیکۆشاو خوی ماندو
کرد، سور بوو لهسهر ئهنجامدانی

کارهکە ی.

تَهَمَّكَ: به مانا (إِنْهَمَكَ) دئ.

هَمَلَّتِ الْعَيْنُ هَمَلًا وَهَمَلًا: چاو
فرمیسکی پژاند.

هَمَلَّتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بهردهموام بارانی
باراند بارانهکە ی درێژە ی کیشا.

هَمَلَّتِ الْإِبِلُ: حوشترهکان بهبی شوان
لهپاوان دا لهومپان.

أَهْمَلَ الشَّيْءُ: شتهکە ی باشگوێ خست
۵ بهکاری نههینا ۵ بهنهقهست
نیشی پی نهکرد.

أَهْمَلَ أَمْرُهُ: کارهکە ی بهباشی نهنجام
نهدا.

أَهْمَلَ إِلَهُهُ: حوشترهکە ی بهبی شوان
لهناو لهومپگهدا جی هیشت.

أَهْمَلَ فُلَانًا: دهنگی لهفلان دابیری و
باشگوینی خست.

أَهْمَلَ حُرُوفَ التَّهْجِي: نوخته ی
نهخسته سهر پیتی خالدار.

أَهْمَلَّتِ السَّمَاءُ أَوْ الْعَيْنُ: ئاسمان بارانی
باراند ۵ یان چاو فرمیسکی پژاند.

الْهَمَالِيلُ: بآلندە ی زهعیفو لاواز ۵
بهپزه شاخوپ ۵ باشماوه ی لهومر ۵

پۆشاک ی دپاو و پزیو ۵ دهگوتری:
(ثوب هَمَالِيلُ): پۆشاکیکی پزیوه.

الْهَمَلُ: باشگوێ خراو ۵ بهرهلاکراو
بهشهوو بهپۆژ بی ئهوه ی کهسێک

- سهر و گاری بکا ۵ ناویك برپا و هیج
شتیك نهیج بهری بگری ۵ توپكڅ و
ریشالی دارخورما كه له دارخورماكه
دابماتری.
- الهمْلُ: رهمالنه كۆن كه هه لدرایج بۆ
تیډا هوانه وهی خیزان ۵ پۆشاكی
پینه كراو ۵ بوړجود؛ جۆره
پۆشاكیكی عهره به له خوری سور
دروست دمگری.
- الهمْلُ: خانووی بچوك ۵ پیره میږدی
به سالاجو ۵ پۆشاكی كۆن و رزیو.
الهمْأَلُ: شتی شلو نهرم له
ههرجۆریك بی ۵ زموییهك شهړو
ههرا ویرانی كړدبی و كهس نه بی
ناوهدانی بكا ته وه.
- هَمَلَجَت الدَابَّة: ولاخه كه به خیرایی
رۆیی و پموتی جوان بوو.
- هَمَلَجُ فُلَانٍ الْأَمْرُ: فلانكهس چاره سهری
شته كهی كړدو به ناسانی به پړیوهی
برد.
- الْمُهْلَجُ: ولاخی سهرنهرمو ههوسار
خۆش ۵ كاری ناسان و خۆش
له دمست هاتو ۵ ریگای تهخت و
خۆش.
- الْمُهْلَجُ مِنَ الْبَرَّازِين: هیستری سهر
نهرمو ههوسار خۆش ۵ پموت
جوان و خۆش پړو ۵ (ك: هماليج) ۵
دمشگوتری: (شاة مهلاج): مه پړكه
- له لوازیډا مۆخی تیډانه ماوه.
الْمُهْلَسُ: حاج نه ستورو به توانا له سهر
رۆیشتن.
- الْمُهْلَعُ: سپله و پئ نه زان ۵ فیلاوی و
ساخته چی ۵ چوست و چالاك ۵
گورچ و گۆل ۵ دمگوتری: (ذئب
همْلَع رسیر همْلَع).
- هَمَّ بِالْأَمْرِ هَمًّا: نیازی نیشه كهی هه بوو
وهلی نه یكرد.
- هَمَّ لِنَفْسِهِ: ههولی بۆخوی داو فیلی كړد.
هَمَّ الْأَمْرُ فُلَانًا: كارمكه فلانكهسی توشی
قهلهق و ناخۆشی كړد، خه مباری كړد.
هَمَّ الشَّيْئُ: شته كهی تواندموه ۵
دمگوتری: (هَمَّ الشَّخْم): به زه كهی
تواندموه.
- هَمَّتِ الشَّمْسُ السَّلْجُ: خۆر به فرمه كهی
تواندموه.
- هَمَّ السَّقْمُ جِسْمَهُ: نه خۆشی كزولاوازی
كړد.
- هَمَّ اللَّبَنُ: شیرمكهی دۆشی.
- هَمَّتِ الْحَيَّةُ الرَّجُلُ: مارمكه پیاوهمكهی
گهست.
- هَمَّتِ السُّوسَةُ الْحَبُّ: سن دانه ویله كهی
خوارد.
- هَمَّتْ غَشَّاشُ الْأَرْضِ هَمًّا وَهَمِيًّا: جړو
جانهومری زهوی بلاو بوونه وهو
كهوتنه جم و جول.
- هَمَّ هَمَمَةٌ وَهَمَامَةٌ: پیرو كه نهفت بوو.

أَهَمُّ الشَّيْخِ: پیرمیردمکه کهوته
سالهوه کهنهفت بوو.

أَهَمُّ الْأَمْرِ فُلَانًا: کارمکه فلانکهسی
توشی دلهراوکیو پهژموردهیی کرد
خستیه حالتی بهخودا چوونهومو
گرنگی دان بهشت.

هَمَمَتِ الدَّابَّةُ الْأَرْضَ بَیْهَا: ولاخهکه،
ناژدلهکه بهلیچی دمورو بهری
رومکهکهی مائی و رومکهکهی
خوارد.

هَمَمَتِ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ: ناهرمتهکه
بهلاواندنهومو لایلایهکردنی بهسوز
مندالکههی خهواند.

إِهْتَمَّ الرَّجُلُ: پیاومکه خهفتهبار بوو.
إِهْتَمَّ بِالْأَمْرِ: گرنگی بهکارمکه دا.
إِنْهَمَّ الشَّيْخُ: پیرمیردمکه زور
بهسالاجوو کهنهفت بوو.

إِنْهَمَّ الْعَرَقُ فِي جَبِينِهِ: نارهق لهناو
چاوانی هاته خوار.

إِنْهَمَّ الشَّخْمُ وَنَحْوُهُ: بهزمکه توابهوه.
إِنْهَمَّ الْبَقُولُ: باقلهکه (دانهوئلکهه)
لهمهمنجهل دا کوئیندرا.

تَهَمَّمَ الشَّيْءُ: شتهکهی پشکنی.
تَهَمَّمَ رَأْسَهُ: سمری تاشی، سمری
ههئاچی.

إِسْتَهَمَّ فُلَانٌ: فلانکهس گرنگی دا
بهکاروباری گهلهکهی.

الْتِهَمِيمُ: بارانی کهم، ورده باران.
الْمُهْمُ: کاری گرنگو ترسناک ه کاریک
پیویست بکا ناگات لی بیو
بهوریاییهوه مامهلهی لهگهل بکری
ه (ك: مَهَام).

الْهَامَةُ: ولاخ، پیرو ه هردمعبایهک
ژمهردار بیو ژمهرمکهی کوشندمی
ه (ك: هَام).

الهاموم: دوگی تواوه ه نهو چهوراییو
روئهی دمکتیته سمر ناگر لهکاتی
گوشت برژاندا.

الْهَمَامُ: گهورمو نازاو سهخی ه شیر ه
تواوهی بهز ه تواوهی بهمفر ه (ك:
هَمَام).

الْهَمُّ: خهمو خهفمت ه نهومی پیاو
لهدلی خوئی دا گرنگی پی دمداو
دلی پیووی ههلهوگیره ه سمرمتای
ورمهبرزیو بروابهخو بون.

الْهَمُّ: پیرمیردی کهنهفتی بهسالاجوو
ه شتی کون و رزیوو شکاو ه
دمگوتری: (قدح هِم): پیالهییهکی
کون و شکاوه.

الْهَمَّةُ: ورمو هیز بهخودان بوکردنی
کاریک ه همواو همومس ه ورمی
بههیز ه پیری کونهسالو کهنهفت ه
پیرلژنی کونهسال ه (ك: هَمَات
وهمام).

۵ دِگوتري: (أبقي عندكم شيء؟):

هيچتان لاماوه؟ لهوډلام دا دهليي

(هَمَهَام، هَمَهَام) ۵ هيچ نه ماوه.

الَهَمَهَام: به مانا (الَهَمَام) دئ.

الَهَمَهَامَة: پړوه خوشترى زور.

الَهَمَهَامَة: همر دمنگيک بؤ پړو بارى

رشمه ولاخو فيلى تيداين.

الَهْمُورُم: دهگوتري: (قصب همهرم):

قهقهه ژانگه که رشمه با ليى دمدا

هاشو هوشى دئ.

الَهْمُورُمَة: به مانا (الَهْمَهَامَة) دئ.

الَهْمُورُم من الحمر ونحوها: نهو

گوډرېژدى دمنگى زمرېنه کهى

له سنگى دا دهخواته وه.

هَمَت العَيْنُ قَمِيّاً وَهَيْباً وَهَيَاناً:

چاوه که فرمي سکى رشت.

هَمَى الدَّمْعُ والماءُ ونحوها: فرميسک يان

ناوکه پړوان بوو.

هَمَى فلان على وجهه: فلانکس ويلو

سهرگردان بوو ملى پنگاي گرتو

رؤيى.

هَمَت الماشية: نازده که نه لهومړا، روى

له لهومړمکه نه کرد ۵ ويل پوونو

همريه که يان به لايه ک دا روښتنو

کس شوانيان نه بوو.

هَمَى الشَّيْءُ هَيْباً: شته که کهوته خوار ۵

بهريووه ۵ نهووتا.

الَهْمُومُ من النرق: خوشتر که بهليچى

زموى دموروبهرى روهک بمالئو

پنچک و روهکه که بخوا، همرچى

بهردمى بکه وئ بيخوا ۵ پړوت

جوانو خوشپړو ۵ بيريك ناوى زور

بي ۵ همورى باراناوى ۵ دمشگوتري:

(قصب همهرم): قهقهه ژانگه

که رشمه با ليى بدا دمنگى لي بي.

الَهْمِيمُ: دهگوتري: (للشراب هميم في

العظام): ناوو شله مهنى دهچيته

موخى ئيسقانه وه ۵ ورده باران ۵

ماست کرابيته مهشکه وه بي نه وهى

به هژى دمرى بکه يه وه بو

خواردنه وه.

هَمَمَ الرجلُ: پياوه که قسه ي به

نيسپايى کرد دمنگى دهبيسراو ليى

حالى نه دمبووين ۵ خيزى سنگى

دههات له ناکامى خه مو خه فته.

هَمَمَ الأسدُ: شيرکه نه پړاندی.

هَمَمَ الرعدُ: ههورمکه گولاندى ۵

دمنگى هات.

الَهَامِيمُ: به مانا (الَهْمُومُ) دئ ۵ (همام

النفس): بپرو بؤچونى دل و

دمرونو نهو بپرو باومړى به سهر

دل دا رادمبورئ له کاتى کهوته نه

گومانه وه له شتيك ۵ جوړيکه

له دمنگى ههورو گولنه گولئ.

هَمَهَامُ: (نيسم فعله) واته هيچ نه ماوه

هَنِيءٌ مِنَ الطَّعَامِ: له خواردينه كه تير بوو ۵
دمگوترئ: (اكلنا من هذا الطعام حتى هَنِينَا).

هَنِيءٌ بِالشَّيْءِ: به شته كه دلخوش بوو.
هَنَيْتُ الْمَاشِيَةَ: نازده لكان كه ميكيان
له باقله و له ورمكه خوارد به لام
تيريان نه خوارد ۵ (فهي هَنَأَى).

هَنُوءُ الشَّيْءِ هِنَاءٌ: شته كه به ناساني
دهسكهوت.

هَنَأَ فُلَانًا بِالْأَمْرِ تَهْنِئَةً: پيروزبايي
له فلانكس كرد.
أَهْنَأَ: خواردين پيدا.

إِهْنَأَ فُلَانٌ مَالَهُ: فلانكس ماله كه ي
خوى چاك كردموه.

تَهْنَأُ فُلَانٌ: فلانكس خيرو به خششي
زور بوو.

تَهْنَأُ الشَّيْءَ رِبَةً: شته كه ي پيكموت ۵
دمگوترئ: (تَهْنَأَتُ الطَّعَامُ):
خواردينه كه م پي خوش بوو.

اسْتَهْنَأَ الطَّعَامُ: خواردينه كه پي خوش
بوو له زرمتي لي دي.

الْمَهْنَأُ: همرشتيك نوشت بي و به لاته وه
گونجاو بي.

الِهْنَاءُ: پيروزبايي.

الِهْنَائِي: خزمه تكار.

الِهْنَاءُ: بويه كردن به قه تران ۵ به خشش
۵ ديارى ۵ به شيك له شهو.

الْأَهْمَاءُ: ناوى رومان و رؤيشتوو.

الْهَمَاءُ: هه لؤ ۵ دمشلين ناوه بو
بالنده يه كه پاشاو فه رمانر هواكان
پهري باله كاني به كار دينن
له پازاندينه وهى تاجه كانيان دا.
الْهَمَائِي: به مانا (الْهَمَاءُ) دي.

الْهَمِيَانُ: دؤخيني دهرپي ۵ پشتين ۵
پشتيني كه ناو كلور له قوماشي پته و
دروست دمگري، په كجار له قهد
ومردئ له سه فمرو شويني قهره بالغ
دا پارمو شتي واى تيدا هه لدمگري
۵ (ك: همين و همين).

الْهَمَايِيْن: پاشاو سولتان ۵ نيمپراتور.
الْهَمِيْسَعُ: به هيزو پته و كهس نه تواني
له زموى دا ۵ دريژ.

هَنَأَ فُلَانًا هَنِينًا: خواردين دا به فلانكس.

هَنَأَ الْقَوْمَ: خه لكه كه ي به خيو كرد.

هَنَأَ الطَّعَامَ: خواردينه كه بينى به دي
كرد.

هَنَأَ الطَّعَامُ الرَّجُلَ: خواردينه كه بو پياو كه
زور خوش و به له زرمته بوو.

هَنَأَ الرَّجُلَ غَيْرَهُ: پياو كه يارمه تي
په كيكي تري دا ۵ كه ي فخوشي كرد.

هَنَأَ الْإِبِلَ: حوشتره كه ي به رمنكي قه تران
رمنگ كرد.

هَنِيءٌ لَه الطَّعَامُ هَنَأٌ وَهَنَاءٌ: خواردينه كه ي
به لاهه خوش بوو له زرمتي لي دي.

الْهَيْئُ: به مانا (الْمَهْنَةُ) دئ ۵ (طعام هنيئ):
خواردنی به له ززمت و خوښ.
هَنْبَ هَنْبًا: گیل و نه قام بوو ۵ (فهو هَنْبٌ
وهي هنباء).

الْمَهْنَةُ: زور گیل و نه حمه ق.
الْهَنْبَاءُ: نه حمه ق و زرد ۵ نه قام و گیل.
الهني: به مانا (الهنباء) دئ.

الْهَنْبَاءُ: به لارو کارمسات ۵ ههر شتیک
له سمر شانی مروغه ناخوښ بئو
نازاري دل بدا ۵ قسه تيکه ل و
پيکه ل کردن.

الْهَنْبَرُ: پيستی خراب ۵ پان قهراخی
چهرم.
تَهْنَبَسَ: له هه والی کولیه وه، به دوو
روداو دا جوو.

هَنْبَسَ الرَّجُلُ: پیاومکه پکه نینی خوئی
شاردوه.

الْهَنْبَسُ: لاوازو بئ نرخ و خراب.
الْهَنْبَسُ: ورگ زل.

هَنْبَعُ فُلَانٍ: فلانکس له پوښتن دا
خوئی هه لته کاند.

الْهَنْبُعُ: جوړه چاروکه په که نافرمت
سهری خوئی پئ داده پوښی.
هَنْبُعُ: برسی بوو.

هَنْبُعُ الْعِجَاجُ: تهپو توژ زور بوو.
الْهَنْبَاعُ: برسیا په تی زور ۵ دهگوتری:
(جوع هنباع).

الْهَنْبُعُ: نافرمتی گیل و نه حمه ق ۵
به دره وشت، نه سپی بچوک ۵
می تو لکه ۵ تهپو توژی زور ورد،
نارده لوك ۵ شتی وا که قاجی لی
هه لېخلیسکی.

هَنْبَلُ الرَّجُلُ: به مانا (هَنْبَعٌ) دئ.
تَهْنَجُ الْجَنِينُ: زاروکه که له سکی دایکی دا
جولا.

هَنْدَ هِنَادًا: ومکوو کونده بوو گماندی.

هَنْدَ الرَّجُلُ: پیاومکه ومکوو کونده بوو
گماندی قرائدی ۵ پیاومکه
له کارمکه ی دا که مته رخه م بوو ۵
جنيوی به مروغیك دا، جنيوی
زور ناشیرین ۵ جنيوی پئ دراو
بيدمنگ بوو ۵ وهلامی
جنيو دمرمکه ی نه دایه وه.

هَنْدَتِ الْمَرْأَةُ بَقْلَبَةً: نافرمته که دلی
فلانی بردووه.

هَنْدَتِ الْمَرْأَةُ فُلَانًا: نافرمته که به قسه ی
خوښ و دلداری سوژو عیشقی
خوئی خسته دلی فلانکه سه وه.

هَنْدَ الرَّجُلُ فُلَانًا: پیاومکه نه رمو نیانی
له گه ل فلان دا نواندو دلنه وایی کرد.
هَنْدَ السَّيْفُ: شمشیرمکه ی مشت و مال
کرد.

الْمُهْنَدُ: شمشیری دروستکراو له ناسنی
هیندی.

هَنْدُ: ناوه بۇ كۆمەلە خوشتر كە
ژمارەيان لەنيوان سەد تا دوو سەد
خوشت بى.

الْهِنْدُ: نيمچە كيشومرئىكە دمكەويته
باشورى كيشومرئىكە ناسياوه
جمهوريهىتى پاكستان و هيندستان
لەخۆدمگرئى.

الْهِنْدَوَانِي: بەمانا (الْمُهَنْدُ) دئى.

هِنْدِيَّة: هيندوكە (بۇ بچوكردنموى
هيندوستان) بەگاردئى
ناوه بۇ
پەوه خوشتر كە ژمارەيان سەد
خوشت بى.

الْهِنْدِيَا: رومكئى سالانمىه و گەلاكى
دەكولئىندرى و دەخورئى، دمكرئىته
زەلاتە.

الْهِنْدِيَاءُ: بەمانا (الْهِنْدِيَا) دئى.

هَنْدَرُ الرَّجُلُ الْقَنِي وَالْأَبْنِيَّة وَالْآلَات:
پياومكە جوگا ناوو پەردو
بالەخانەكانى بەشيومى زانستى و
لەسەربنەماى زانستى بنيات نان.

الْهِنْدَارُ: ئەندازم و سنور
دەگوترئى:
(اعطاء بلا حساب ولا هندا): بەيى
ئەندازم و سنور بەخشى داپە.

الْهِنْدَارَةُ: ناوه بۇ پيومرئىك درىزى
شتى پى دەپيورئى
درىزىيەكەى
حەفتا و شەش سەنتيمەترە.

الْهِنْدَوُزُ: (رجل هندوز): پياوئىكى

لەبۆتە دراو ھالبوى رۆژگارە،
راپەسەندو كارامەپە
دەگوترئى: (ھم هندايزة هذا الأمر):
ئەوانە زاناو پياوى ئەوکارمن.

هَنْدَسَ الرَّجُلُ الْقَنِي وَالْأَبْنِيَّة وَالْآلَات:
پياومكە روبارو جوگا ناوو
بالەخانەى بەشيومەكى زانستى
راپەستن.

المهندسُ: ئەندازيار، كەسيك گرنكى
بدا بەزانستى ئەندازمى و تيبدا
پەپۆرئى.

الْمُهَنْدِسُ مِنَ الرَّجَالِ: پياوى ھالبوو
لەبۆتە دراو و راپەسەند
شيرى
نازاو چاوانەترس.

الْمُهَنْدِسَةُ: ئەندازيارى
زانست و
زانيارىيەك كەدمەربارى ھيل و
روبەر و سوجو جەندىيەت و
ئەندازمى شتەكان بدوى رۆليان
ديارى بكاو تايپەتمەندى
پەيومانديان بە پەگترەو ديارى
بكا.

الهندسة النظرية: برىتييە لە بنەماو
بناغە زانستىيەكانى ئەندازە كە
پەيومانديان بەتايپەتمەندى مادەو
سەرجاوەى ھيزە سروشتىيەكەى و
رەبازەكانى بـەكارھينانيان
بۆومەدەستتەينانى مەبەستە
مادىيەكە.

الهندسة التطبيقية أو العملية: ليزاني و
سودومرگرتن لهياساو ريساو بنهما
زانستيهكان و بهكارهينانين
لهبوارى ريساو بنهما زانستيهكان و
بهكارهينانين لهبوارى بيناسازى و
پيشهسازى ريگاو بان و پردو
هه موو بوارمكاني تمکنه لوژيای
سهردهم.

الهندسي: كهسيك ياكاريك لهوبوارمدا
بي و پال هه ندهسه بدرى ه زاناو
شارمزا لهبوارى هه ندهسهى نه زمري
دا.

الهندوس من الرجال: پياوى قالبوو
شارمزاو راپهسهند.
الهندوس: دمگوترى: (هر هندوس هذا
الأمر): زاناو شارمزاى نهو كارميه،
زور باشى لى دزمانى ه (ك:
هناذسة).

هَنَدَمُ الرجلُ الأشياءَ هندمة: پياومكه
شتهكاني بهئندازمو ريك و پيكي
دانان.

الهندام: هه دو بالاي جوان، پوڤاكي
ريك و پيك و گونجاو.

هَنَعَ هَنَعًا: ملكه ج بوو ه (فهر هانغ).

هَنَعَ الشئ: شتهكهي بهسهرهك دا
داداپهوه لوى كرد ه هه نديكي خسته
سهر هه نديكي ترى.

هَنَعَ فلان هَنَعًا: خوارى و چه مانه وه
لهپشتى دا پهيدا بوو هه دى چوماپهوه
ه (فهر اهنع وهي هنعاء).

الاهنع: نهويه دايكي عهرمب و باوكي
عهبدى نازاد گراوى ناعهرمب بي ه
بو ميينه دمگوترى: (هنعاء).

الهناع: نهخوشيهكه توشى مى
نادهميزاد دهبي.

الهنعاء: دمگوترى: (أكمة هنعاء):
تهپولكهپهكي كورت.

الهنة: دوو نهستيرن له (الجوزاء) دا
ههردوكيان مهنزلى شهشهمى
مانگن.

هَنَعَ الرجل والمرأة هَنَعًا: پياومكه و
نافرتهكه ههرهكهپان لهكاتى گورانى
گوتن و شيعر خوڤندنه و مده دمنگى
خوپان نهوى كرد، نزم كرد.
هَنَعَتِ المرأة: نافرتهكه بهدخوبوو،
تاوانى كرد.

هانغ المرأة: ميپازى و دلدارى لهگهل
نافرتهكه كرد ه ههرهكه لهپياوو
نافرتهكه دمنگى خوپان نزم كرد
بهئهسپايى ناخاوتنيان نهجام دا.

الهينغ: نافرتمى بهدرهوشت ه
نافرتميك نيپيهكاني خوى
بههه موو كهسيك بلئ ه نافرتمى
دهم بهپيكهنين و سوعبهتجى.

أَهْنَفُ: پهله‌ی کرد.

أَهْنَفَ الصَّبِيَّ: منداله‌که خوی

نامادم‌کرد بۆ گریان.

أَهْنَفَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که پی‌که‌نی

به‌پی‌که‌نینیکی گالته نامیزو بچر

بچر.

هَانَفَ فَلَانٌ غَيْرَهُ: فلان‌کس یاری له‌گه‌ل

فلان دا کرد.

هَنْفَ فَلَانٌ: فلان‌کس زیدم‌پو‌ی کرد

له‌خیرا رو‌یشتن دا.

تَهَانَفَ بِفُلَانٍ: به‌فلان‌کس پی‌که‌نی و

لی‌ی سمرسام بوو.

تَهْنَفَ فَلَانٌ: فلان‌کس گریا.

الْهِنَافُ: پی‌که‌نینیکی له‌زوور

زمرده‌خه‌نه‌ومیه.

هَنْقَ هَنْقًا: وم‌رزبوو.

أَهْنَقَ فَلَانًا: فلان‌کسی خسته

حاله‌تی‌که‌وه وم‌کوو وم‌رزبوون

وابوو.

هَاتَمَ فَلَانًا بِمَدِيَّتْ: به‌سرت‌وه نه‌سپایی

قسه‌ی له‌گه‌ل فلان کرد.

هَيَّيْتُ فَلَانًا: فلان‌کس له‌خودا پاراپه‌وه

ه قسه‌ی به‌نه‌سپایی کرد.

الْهَانِمُ: خانم، نافرمتی ریزدار ه (ك:

هوانم).

الْهَتَمُ: جۆره خورما‌یه‌که.

الْهِنْمَةُ: کورته بالای ناشیرین ه پیاوی

زعیف‌و لاواز ه مینگه مینگ،

ترینگه ترینگ ه نه‌وه

میروم‌سیحریه‌ی نافرمت پیتی وایه

خوی لای می‌رده‌که‌ی پی

خۆشه‌ویست دم‌کا.

الْهِنَامُ: ناخوتنیک لی‌ی حالی نه‌بی ه

قسه‌ی به‌نه‌سپایی و سرت‌ه.

الْهَيِّمُ: به‌مانا (الْهِنَامُ) دی ه لۆکه.

الْهَيِّمَانُ: به‌مانا (الْهَيِّمُ) دی.

الْهَيِّنُومُ: به‌مانا (الْهَيِّمُ) دی.

هَنْ هَنَا وَهَيْنًا: گریا به‌شیوه گریانیکی

به‌سۆزو کورگاندن ه نالاندی بۆ دووری

له‌خۆشه‌ویستی ه کورگانندی.

أَهْنَهُ اللَّهُ: خودا هی‌زو توانای دایه،

عه‌قلی پی به‌خشی (فهر مهنون).

الْهَائَةُ: به‌زی ژیر گلینه‌ی چاو ه باقی

مانده‌ی مۆخ ه به‌زی سمردوگی

حوشتر.

هَتَا - هُنَاك - هَاهُنَا: نیسمی

نیشاردن.

الْهِنْتَةُ: فالۆنچه.

الْهَنْ: شت ه وانیک، بیلامانه ه

به‌زۆری بۆشتیک به‌کاردی که‌مروڤ

راسته‌وخۆ شهرم بکا بیلی ه وم‌کوو

نه‌وه پیاو بلی وانیکم دیشی ه

نافرمت بلی بیلامانه‌که‌م دیشی ه

واپش دم‌بی بانگی لی دم‌کری ه

دمگوترئ: (يا هُنَّ اقبل): هينه ومره

بوو.

هينه برؤ ۵ هينه مهچؤ.

الهِنَاءُ: بهلاو کارمسات ۵ (ك: هَنَات) ۵

نامازمشی هِن دمرئ بؤ پياوئك كه

نهيناسی پان خوئی لی نهناس

بكه ۵ دمگوترئ: (يا هِنَاءُ اقبل):

هينه ومره.

هِنَّا: لیړه ۵ نیړه ۵ نیسمی نیشارمبه بؤ

نزیک ۵ گالتهو سوعبهتو یاری.

الهِنَةُ: مینیهی (اَهْنُ) ۵ (ك: هَنَات و

هَنَات) ۵ لهحهديث دا هاتووو

(ستكون هَنَات وهَنَات) لهوه بهولاهو

شهر و ههراو گندهلی زور دمی ۵

پشوی دمكهوینته ناو جیهانهوه.

الهِنُو: کاتو سات ۵ دمگوترئ: (مضى

هِنر من الليل): ساتیک لهشهو

تیپهری.

هُنِيَّةٌ وَهْنِيَّةٌ: بهشیک لهزمان.

الهِنُو: لهبواری تمصهوف دا بریتیه له

غهبیک کهبینی ناگونجی.

الهِنِيَّةُ: لهبواری فلهسمفدا بریتیه له

حقیقهتی شت، پان نهو ماهیتو

کهسایهتییهی نهم لهو جیادمکاتهوه

۵ پیناسیهکه ناوو شورمتو شوینی

لهدایکبوونو سالی لهدایکبوونی

تیدا توماردمکرئ کارو ناوو نیشانی

تیدا دمنوسری.

هَاءَ بفلان هَوَاءً: بهفلانکس کهبف خوش

هَاءَ بِنَفْسِهِ اِلَى الْمَعَالِي: بهرزی کردموه،

نمفسی خوئی لهزهلکاو رزگار کردو

بهرزی کردموه ۵ دمگوترئ: (هَاءَ بفلان

عَنْ كَذَا): فلانکسی لهوحاله رزگار

کردو بهرزی کردموه بؤ حالهتی

بهرزی و شکومهندي.

هَاءَ بفلان خيراً أَوْ شراً: فلانکسی ههئا بؤ

خیریان بؤشهر.

هَوِيَّ اِلَيْهِ هَوَاءً: قمصدی کرد، چو بؤلای.

هَاراً فُلاناً: شانازی بهسمر فلان دا

کرد.

هَاءَ: وشهیهکه لهوهلامی بانگ کردن دا

دمگوترئ: (يَمَكِيكَ بَانِك دَمَكِي

لهوهلام دا دملئ (هَاءَ) واته بهئ.

الهَوَاءُ: هیمهت و وره ۵ رای پهسههنو

بهجی ۵ گومان ۵ دمگوترئ: (وقع في

هَوْنِي كَذَا): فلان شت کهوته

دلمهوه، گومانم وابؤی چوو.

الهَوْبُ: گیل و نهحمهقو زور بلئ و دم

شپ ۵ (ك: أهواب) ۵ ناگر ۵ تیشکی

خور ۵ دوری.

الهَوْبُ: پروانه مادهی (هَبَر).

هَوْتُ به: هاواری لی کرد.

الهَوْتُ: نزمایی زموی ۵ چائی زموی ۵

رنگای سهربرمو ژیر بؤسمر ناو ۵

(ك: هَوْتُ هَوْتُ).

هَوَجْ هَوَجًا: نه‌حمه‌ق و گیل بوو ۵ دریزه‌ی
دا به‌نه‌حمه‌قی خو‌ی ۵ (فهو أفوج
وهي هوجاء).

أفوجَه: به‌نه‌حمه‌ق و گیلی بینی.

تَهَوَجْ: بۆ زنده رۆیی له‌مانای
(هَوَجْ دئ).

الأفوجْ: چاونه‌ترسو نازا، که خو هَرئ
دمداته ناو شه‌ره‌وه.

الهوجاء من النوق: حوشری خوش‌رۆ ۵

همروا ناوه بۆ ره‌شه‌باو گیزه‌لۆکه ۵

(ضربة هوجاء): لیدان له‌بۆشایی

جهسته ۵ زمبریک ناراسته‌ی

بۆشایی جهسته بکری.

هَادْ هَادًا: تۆبمی له‌تاوان کردو گه‌راپه‌وه

بۆ حه‌ق و راستی ۵ قورئان دمه‌فرموی:

(إنا هَذَا إِلَيْكَ).

هَادْ فُلَان: فلانکەس بە‌جوله‌که‌یی

به‌رومرده بووه ۵ قورئان دمه‌فرموی:

(وعلى الذين هادوا حرمنا كل ذي

ظفر).

هَادْ فِي الْمَنْطِق: به‌هیدی و له‌سه‌ره‌خویی

قه‌سه‌کانی دمه‌رپرین.

هَادْ فُلَانًا: زهمانه سازی له‌گه‌ل فلان

کردو موداراتی له‌گه‌ل دا کرد ۵

له‌گه‌لی رۆبشت و خو‌ی له‌گه‌ل

گونجاند.

هَوْدْ: به‌هیدی و له‌سه‌ره‌خویی رۆیی.

هَوْدْ فُلَان: فلانکەس بە‌ده‌نگی نزم

قه‌سه‌ی کرد ۵ دمه‌گوترئ: (هَوْدْ

بالصوت): به‌نه‌رمی ده‌نگی خو‌ی

گه‌راپه‌وه ۵ گۆرانی گوت ۵ بێ‌ده‌نگ

بوو، دامه‌زرا ۵ نوست ۵ له‌گۆشتی

بن دوگی خوارد.

هَوْدْ فُلَانًا: فلانکەس کرده جوله‌که ۵

خستیه که‌یف‌خۆشی و شادیه‌وه.

هَوْدْ الشرابْ فُلَانًا: شراب فلانکەس

سه‌رخۆش کردو خه‌وی لی خست،

خبی کرد.

تَهَوْدْ فُلَان: فلان هیدایه‌ت نامیز بوو

کرده‌وه‌ی چاکی نه‌نجام دان.

تَهَوْدْ: به‌خزمایه‌تی یان به‌زاواو

خه‌زورایه‌تی پیک دمه‌گن.

تَهَوْدْ فِي مَشِيه: به‌هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ

رۆیی.

تَهَوْدْ فُلَان: فلانکەس چوووه سه‌ر

نایینی جوله‌کایه‌تی.

التَهْوِيدْ: ده‌نگی ره‌شه‌با کاتج

له‌لبه‌لان و زیخه‌لان دمه‌دا.

الهودة: نه‌رم و نیانی ۵ نارامگرتن و

له‌سه‌ره‌خویی ۵ مۆلمت و ریکا پیدان

۵ پێدا هه‌ل‌دان و ماستا‌و‌کردن ۵

هه‌رشتيك هيوای نه‌وه‌ی لی بکری

گه‌ل و ولات ئیصلاح بکا.

الهَوْدْ: جوله‌که ۵ قورئان دمه‌فرموی:

(وقالوا كونوا هرداً أو نصارى تهتدوا).

الهردة: بنی دوگی نازہلی دوگدار.

اليهود: گهل و نهته و ميهکی سامی

نهژادن ۵ دمشلین بویه پنیان

دهگوتری (یههود) بهناوی

(یههوزا) ی کوری حهزرمی

یهعقوب.

اليهودي: تاکی (البهرد) ۵ کهسک

پالبدری بؤ جولهکایهتی.

اليهودية: گهل جولهکه.

الهردك: قهلهو.

الهردة: قهتیی میینه ۵ (ك: هرد).

هردة: جوره بانندهیهکه.

اليهودي: یههودی، جولهکه.

هَارَ البناء وعوره هُرداً وهُرداً: بالهخانهکه

تیک روخا ۵ بالهخانهکه درزی بردو

شقی بوو بهلام نهپروخواه.

هَارَ فلاناً بالامر هُرداً: فلانکسی بهوکاره

تۆمهتبار کرد ۵ یان گومانی نهودی لی

کرد.

هَارَ على الشيء: کابرای ههلنا بۆشتهکهو

ویستی نهومبکا.

هَارَ عنه: لهوشته لای دا.

هَارَ فلاناً: فلانکسی خسته سهر زموی ۵

غەشی لیکرد.

هَارَ اللحم: حهلهکهکی کوشتو

بهسهریهکی دادان.

هَارَ البناء: بالهخانهکهی روخاند.

هَارَ غيرة: بهرامبهردکهی خست، بهزموی

دادا.

إهتور: بههیلک چوو.

انهار البناء وعوره: بالهخانهکه تیک

روخا ۵ قورشان دهفهرموی: (فأنهار

به لی نار جهنم).

تهور البناء وعوره: بالهخانهکه تیک

روخا.

تهور فلان: فلانکس کهوته کیشهو

چورتمهوه بههوی کهمتهر خه می

خویهوه.

تهور على غيره: دهست درپزی کرده

سهر غهیری خوی و بهناشیرینی

ههلس و کهوتی لهگهل بهرامبهرد دا

کرد.

تهور الشتاء: زوریهی زستان رویو

سهرماکهی شکا ۵ دمشگوتری: (تهور

الليل): زوریهی شهو پویو

تاریکاییهکی شکا.

تهور الرعك الناس: پهتاو کۆکه ههموو

خهلهکهکی گرتهوه.

التيهور: تهباره پهملی روخاو ۵ کهنده

روخاوی لمبهلان.

الهائر من الرجال: پیاوی کهنهفتو

برست لیپراو بههوی پیری ۵ نهگهر

بؤ لمبهلان بهکارهات مهبهست

لبه لانی داپروخواه.

الهاری: بهمانا (هائس) دئی.

الهَورَة: ههوتاو تیداجوو ۵ دهشگوتری:

(لاهواره فیه) تیدا جوون ههوتان

لهوکارهی دا نیه.

الهَور: جه لنبه مهر و بز ۵ دهریاچهی

بچوک که له هه موو لایه که وه ناوی

زهلکاوو جوگه له بینه سه ری و

ناوکه ی زور ببی و دهریاچه که

هراوان ببی.

الهَورَة: شوینی ههوتان و تیداجون ۵

(ک: هَورَات).

الهَورَة: تۆمهت و گومان.

الهَور: نهومی زوو هه لده چی و زوو

دهروخی زوو توپرده مبی ۵ زوو تیک

ده چی.

الهَور ع: نافرمی جه هه نه ناوو زیقه

زیقه که.

هَور الرجل: بیاومکه مرد.

الهَور: خه لک ۵ مروف ۵ دهگوتری: (مایی

هَور مئلک) له ناو ئاده میزادا بیاوی

و مگوو تو نیه.

هَور: بهشی دوومی کۆمه له پیتی

(ابجد ۵ هَور).

الهَور ب: بازو هه لو ۵ حوشری بهتواناو

بهه یز.

الهَور ن: تمبو تو ز.

هاس هَور ساً و هَور ساً: روشت بهشیوه

روشتنیک که زمختی ده کرده سهر

زمو و بهتوندی قاجی له سهر زمو دا

دهنا ۵ سوپایه وه ۵ بهشمو گهراو

له هیج نه تر سا.

هاس ت الیل: حوشرمه که له و مر او بهدم

له و مرانه وه پوی.

هاس الذنب فی الغنم: گورگه که کوشت و

بری خسته ناو مهر و بز نه گانه وه.

هاس فلان هَور ساً: فلانکس خیرا خیرا

نانی خوارد زوری خوارد.

هاس الشیئ: شته که ی شکاند و وردی کرد

۵ خراپی کرد.

هاس الیل: بهه یواشی حوشرمه کانی

لیخو رین.

هَور القوم: خه لکه که که و تنه پشیوی و

ناشوبه وه.

هَور الرجل: بیاومکه توشی جو ره

شیتیه که بوو.

هَور الشیئ: شته که ی ورد و هار کرد.

هَور الله فلان: خودا فلانکسی توشی

جو ره شیتیه که کرد.

هَور فلان: فلانکس بهه یواشی به ناو

زمو نهرمه لان دا روی.

هَور ساً: جو ره شیتیه که ۵ یان

بهشیکه له شیتی.

الهَور ساً: یو زیمه روی له مانای (هاس)

دا دئی.

الهَور ساً من الرجال: بیاوی ئازاو

بمزمون و قالبو ۵ شیری نازاو
بمهه لمت.

الهواسة: بهمانا (الهواس) دئ.

الهريس: نهوهی لهدلی خوئا
دمشاریهوه ۵ بیروتیفکرین.

الهوس: نهوکهسهی لهدلی خوئی دشت
لیک دمداتهوه.

هاس القوم هوسا: خه لکه که تیکیانهوه
هاویشتهو تیک چرزان و هاتوجویان
کرد.

هاشت الإبل: لهه لمت و هیرش
بردنه که دا حوشتر مکان پهرت و
بلاو بوونهوه همریه که یان به لایه ک
دا رۆیی ۵ دموگوتری: (هشت) الی
فلان): بۆ فلانکهس راسامو بۆی
راست بوومهوه.

هوش فلان: فلانکهس له بهر لاوازیی
ورگی بجوک بۆوه.

هوش فلان القوم: فلانکهس
خه لکه که ی تیک چرزان و
تیکیانهوه هاویشته.

هوش فلان بین القوم: فلانکهس
هیتنه یی و ناشوبی خسته
نیوخه لکه که وه.

هوش الربیع بالتراب: بایه که لههه موو
جوړیک خشته و خوئی هیئا.

تهارش القوم: خه لکه که تیکیانهوه

هاویشته.

تهوش القوم: خه لکه که تیکیانهوه
هاویشته.

تهوش علی فلان: لهسمر فلانکهس
کۆبونموه و گه له کۆمه کیان لیکرد.

الهاسنة: ترسان ۵ دمهبا یه کی
خه یاییه له دمهبا دمهبا یه کان
رئب وارن له بهر یه کوه
دمگو یزیتتهوه بۆ بهر مه کی تر.

الهواس: مال و سامانیك له حهرامو
حه لال کۆکرا بیتهوه.

الهواسة: بهمانا (الهواس) دئ ۵
کۆمه لیک خه لک بوروژین و تیکه وه
بهاوین و بین و بجن.

الهوش: ژماره ی زۆر له شهردا
گردببنهوه ۵ خالی بوونی گه ده.

الهواسة: دموگوتری: (إبل هواسة)
حوشتری جهמוש و تهره بوو بلاوه
بوو لیرو لهوئ کۆکرا بیتهوه.

الهريشة: کۆمه لی تیکه ل و پیکه ل.
هاع فلان هوعا: هاتو هاواری کرد، دم
به هاتو هاوار بوو ۵ زۆر لهسمر شته که
سور بوو.

هاع في الحرب: له شهردا هاواری کرد
هوتافی کیشا.

هاع من فلان: له فلان جاپز بوو و دپز
بوو.

هَاعَ التَّوَمُ بَعْضُهُم اِلَى بَعْضٍ: خَمْلَكَهْ كَهْ
 بَهْ لَمَارَى يَهْ كِيَانِ دَاوْ خَمْرِيكْ بُوو
 عَهْ مَبَازَى يَهْ كَتَرْ بَن.
 هَاعَ فُلَانْ هَوَاعَا: كَابِرَا رِشَايَهْ وَهْ
 (فَهْرْ هَاعَ وَهِيْ هَانَعَة).
 هَوَاعُ فُلَانَا: فُلَانَكَهْ سِي رِشَانْدَمُوَهْ
 دَمَكُوْتَرِي: (هَوَاعَهْ مَا اَكَل).
 تَهَوَاعُ: خَوَى رِشَانْدَمُوَهْ.
 تَهَوَاعُ الْقَيِّئُ: بَهْ زَوْر رِشَانْدَمُوَهْ يَهْ سَمَر
 خَوِيْدَا هِيْنَا.
 تَهَوَاعُ نَفْسَه: خَوَى رِشَانْدَمُوَهْ.
 الْهَاعُ: (رَجُلْ هَاعَ): پِيَاوِيكِي جِيْدِيِيَهْ
 زَوْر لَهْ سَمَر شَت سُووَرَهْ (رَجُلْ هَاعَ
 لَاعَ): پِيَاوِيكِي تَرَسْنُوَكْ وَبَهَاَتُو
 هَاوَارَهْ (اِمْرَاةُ هَاعَة لَاعَة).
 الْهُوَاعُ: نَاوَى مَانِكِي ذِيْلَقَهْ عِيْدِيَهْ
 (ك: هَوَاعَاتْ وَاهْوَعَة).
 الْهُوَاعَةُ: رَشُو، نَهْوَهْ لَهْ قُوْرِكِي
 خَوْرِشِيْنَهْ وَهْ دِيْتَهْ دَمَر.
 الْهُوَعُ: دُوْرْمَانِيَهْ تِي بَهْ تَهْ مَاعُو
 جَاوْچَنُوَكْ.
 الْهَوَفُ: بَايْ گَهْرَمْ (كَزْمَبَايْ سَارِد).
 الْهَوَفُ: گِيْزَهْ لَوَكَهْ سَارِد بِيْ يَانْ گَهْرَم
 بِيْ (تَرَسْنُوَكِي بِيْ خِيْر (كِيْلُو
 نَهْ حَمَهْ ق.
 الْهَوَفَةُ: زَهْ لَكَاوِيْكَهْ، چَالِيْكَهْ نَاوَى تِيْدَا
 كُوْدَمِيِيْتَهْ وَهْ زَوْرِي قُوْرُو لِيْتَهْ تِيْدَا

بَهِيْدَا دَمِيِيُوْ بَالْتَنْدَهْ حَمَزِيَان
 لِيِيَهْ تِي (ك: هَوَق).
 هَوِيْكُ الرِّجْلُ هَوَكَا: پِيَاوَهْ كَهْ گِيْل بُوو
 كَهْ مِيْكْ عَهْ قَلَى پِيْ مَاوَهْ (فَهْرْ اَمْرُكْ
 وَهَوِيْكُ وَهَوِيْكُ).
 هَوِيْكُ فُلَان: فُلَانَكَهْ سِ چَالَهْ نَاوَى
 هَهْ لَكَهْ نَد بُوْنَهْ وَهْ نَاوَى تِيْدَا
 كُوْبِيِيْتَهْ وَهْ زِيْرَهْ كَهْ بِيِيْتَهْ قُوْرُو
 لِيْتَهْ وَهْ بَالْتَنْدَهْ لِيِي كُوْبِيِيْنَهْ وَهْ.
 هَوِيْكُ فُلَانَا: فُلَانَكَهْ سِي گِيْلُو نَهْ حَمَهْ ق
 كَرْد (سَمَر سَامِي كَرْد).
 اِنْهَاكُ فُلَان: فُلَانَكَهْ سِ سَمَر سَام بُوو.
 تَهَوِيْكُ فُلَان: بَهْ مَانَا (اِنْهَاكُ دِي) كَهْ وَتَهْ
 نَاوْ چَالِي نَهْ گِيَهْ تِي وَتِيْدَا جُووْنَهْ وَهْ
 لَهْ مَقْسَهْ كَرْدن دَا زَمَانِي تِي كَهْ لُو
 پِيِيْكَهْ ل بُوو.
 الْهَوِيْكَةُ: چَالُو كَهْ نَدِيْ.
 الْهَوِيْكَةُ: دَمَكُوْتَرِي: (اَرْضْ هَوِيْكَة):
 زَمُوِيِيَهْ كِي وَهْرَانُو دِرْكو ذَالَاوِي.
 الْهَوِيْكُ: زَوْر گِيْلُو نَهْ مَاع.
 الْهَوِيْكُ: سَمَر سَام (بُوْ نَافَرَت دَمَكُوْتَرِي):
 (اَهْوَاكَة) (اَرْضْ هَوَاكَة): زَمُو
 وَهْرَانُو پِرْ لَهْ دِرْكو دَال.
 هَالْ هَوَلَا: تَرَسَا.
 هَالَتْ الْمَرْأَةُ بِمَسْنَهَا: نَافَرَتَهْ كَهْ
 بَهْرُوْ خَسَارِي جَوَانِي كَابِرَايْ سَمَر سَام
 كَرْد.

قَالَ الْأَمْرُ فَلَانًا: روداو مکه، کار مکه
فلانکەسی ترساند ۵ (فهر هائل وهي
هائلة).

هَيْلُ السَّكْرَانِ: سمرخوشه که چاوی
رەشکەو پېشکەى کردو ترسا.
هَوَّلُ الشَّيْنِ فَلَانًا: شتە مکه فلانى
سەرسام کرد.

هَوَّلَ عَلَى فُلَانٍ: فلانکەسى ترساند ۵
هەلەمەتى بۆيرد.

هَوَّكَتِ الْمَرْأَةُ: ئافەرمەكە خۆى ئارايىش
داو خشل و پۇشاكى جوانى پۇشى.
هَوَّلَ فَلَانًا: بۆزىلمەپۇيى لەماناى
(هَالَةً دى).

هَوَّلَ الْأَمْرَ: ئىشەكەى گەورەكردو
زىندەپۇيى تىداكرد تاواى لى کرد
ترسناك بى.

إِخْتَالَ فُلَانٌ: فلانكەس ترساو سەرسام
ما.

تَهَوَّلَ لِلنَّاقَةِ: خۆى کرد بەدېندە
لەحوشتەكە بۆنەمەى ئارام بىو
ژېربارى بكا.

تَهَوَّلَ لِمَالِ فُلَانٍ: ويستى بەچاو مالى
فلانكەس يەنگىيوى و كارى تى بكا
۵ دىگوترى: (تَهَوَّلَ مَالِ فُلَانٍ).

إِسْتَهَالَ الْأَمْرَ: كار مکهى بەگەورەو
ترسناك ھاتە بەرچاو.

التَّهَائِيلُ: شتەك بکرتە ھۆکارى
ترساندن ۵ نەمەى لەشتەك

جىابويىتەمەو ھەوتابى ۵ ئەوپارچە
ھوماشە خورىيە سورو زەردو
سەوزمىيە دەخريتە سەركەزاو ۵
جوانکردن بەويىنەو نەخشو
نىگارو چەك و پۇشاك و خشل ۵
ھەروا ناوہ بۆ رەنگى جۆراو جۆرى
ناو گول و گولزار.

الْهَالُ: بەمانا (الآل) دى ۵ (حَبُّ الْمَالِ):
حىل؛ بۇنىكە لەبۆنەخۆشەكان
لەھەندى شوين پىي دىگوترى:
(الْجَبْهَان).

الهالة: خراپى مانگ، دەوران دەورى
مانگ ۵ يان كەوانەيەكى روناكى
كەدەورى قەبارەيەكى ئاسمانى
دابى.

الْهَوَّلُ: ترسو و بىم ۵ ترسناك و

زەندەقېر ۵ كارو روداوى گەورەو
سامناك ۵ (أَبْرُ الْمَوَلِ): پەيكەرىكى

فەرەونى مىصرىيە لەسەردەمى
سىيەم بنەمالەى فەرەونەكان دا
دروست كراو، جەستەى شىرو

سەرى ئادەمىزادە، بەم دوو
پىكەتەيە ئامازە دىكا بۆ

كۆبۈونەمەى ھىزو عەقل لەيەك
جەستەدا، پەيكەرمەكە بىست مەتر

درىزەو چوار مەتر پانەو ھەتا
نەمپۆ لەنزىك ئەھرامى (الجزيرة)

پايەدارە.

الهُرْلَةُ: سهرسوړمان و عه جېب ۵

هرشتيک مندالی پي بترسيندري ۵

نافرمتيک نه و منده جوان بي خهک

به جوانيکه ي سهرسام بن.

الهيلة: به مانا (الهول) دي.

الهرلغ: بړوانه مادمي (هلع).

هُرُومٌ: سوکه خه و يکي کرد،

سهره خه و يکي شکاند ۵ هه نو ز ي

هاتني و سهر ي به ملاو لادا کهوت، ههر

سهره لهقه ي بوو.

تَهْرُومٌ: به مانا (هرم) دي.

الاهُومٌ: ناوچه وان پان ۵ سهرزل.

التَهْرِيم: هه ست کردن به خه و

(خه وهاتن).

الهامة: سهر ۵ توفه سهر ۵ ناوهراسني

سهر ۵ دهگوتري: (هر هامة القوم):

نه و سه رهوک و پيشه وای

که له که يه تي ۵ کومه ليک مرؤف ۵

باندنهي که ي بجوکه به شه و

دمر دهکوه و و مگري ناو گوړستانه ۵

کوندم به و ۵ باندنهي که ي

خه پالييه عمره ب پييان واپه نه و

تهيره له سهر ي مرؤفي کوژراو

ديته دهر و ههر هاوار دمکا دهلي

تي راوم بکه ن تا تولهي

ده سيندري ته و نه مجار بيدهنگ

دمبي ۵ (بنات الهام): مؤخي ميشک.

الهوام: به مانا (الهيام) دي.

الهرُم: خه و ي کهم سوکه خه و ۵

ناوهراسني زموي ۵ جهقي زموي.

هُرُومٌ المجوس: پوهکي که له پيري

(الصليية) که لاگاني و مکوو که لاي

پاسه مين واپه، دهرمان يکي لي دروست

دهکري بهردي گورچيله ورد دهکاو

ميز کردن ناسان دمکا.

الهومة والهومة: دشت و سارا.

هَانِ فلان هُوناً وهَوَاناً ومهانة: فلانکه س

زهليلو داماو بوو.

هَانِ الشَّيْءُ عليه هُوناً: شته که ناسان بوو

۵ سوک و بي نهرک بوو.

أهَانِ فلان الأمرُ أو الشخص: فلانکه س

کار دهکي به سوک و بي نهرک زاني ۵

فلانکه سي به لاهو سوک و بي مرومت

بوو.

هَارَنِ الأمرُ عليه: نيشه که ي له سهر

ناسان کرد ۵ نيشه که ي به سوک

زاني.

تهاون بالأمر: کار دهکي به سوک و بي

نهرک زاني ۵ سوکايه تي پي کرد.

الاهون: ناسان و بي نهرک.

الهاون: هاومن، هاپيکه له ناسن پان

له مس به دهرکه وان شتي تيلا ورد

دهکري.

الهَارُون: به مانا (الهاون) دي ۵ (ك:

هراوين).

- الْهَوْنُ: بهمانا (الْهَوْنُ) دئ ۵ هيچو
 پوچو بئ نرخ ۵ ئەسپى سەر نەرمو
 جەھو خۇش ۵ ئەدەمبو پەموشت
 بەرزىو خۇ بەگەم زانين ۵ نەرمو
 نيانىو لەسەرە خۇيى.
- الْهَوْنُ: خەلك بەگشتى ۵ دىگوترى: (ما
 أدري أي الْهَوْنُ): نازانم چ
 خەلكىكە؟ تەنگانەو چورتەم ۵
 ريسوايىو سەر شۆرىي ۵ قورشان
 دەفەرموي: (ايىسكە على ھون).
- الْهَوْنَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافەرمى زىندە
 بەچالكرائو ۵ ئافەرمى گەردىكەچو
 كۆپلەو بەستەزمان ۵ ئافەرمىك
 لايەنى مېينەي لاوازيىو ۵ ھەكوو
 پياوى جەستە توندو دەماراوى
 بېتە بەرچاۋ ۵ ئارامىو ئاشتەوايى.
- الْهَوْنِي: زەلىلىو ژۇردەستەيى ۵
 بەنەدەمبو ويقارو خۇبەگەم زان.
- الْهَوْنِي: بەھىواشى رۇشتەن ۵
 دىگوتري: (هي تمشي الهويني): ئەو
 ئافەرمە بەناز بەسەرمزىمى دا
 دەرواۋ بەنەسپايى قاج دەخاتە سەر
 زموى ۵ نزمىو سوكى.
- الهيئة: دىگوتري: (إنش على هيتك):
 بەويستى خۇتو بەھىواشى بېرۇ.
- الْهَيْنُ: بئ نرخ ۵ ئاسانو لەسەرەخۇ ۵
 لېيوردە.
- تَهْوَةُ فُلَانٍ: فلان ھاتو ھاوارى کرد،
 ئالاندى.
- الْهَاهَةُ: بهمانا (الآهة) دئ.
- الْهَوَامِي: قەسە پېرو پوچو بئ ماناۋ
 مەبەست ۵ دىگوتري: (جاء فلان
 بالهوامي) ۵ جۆرە رۇشتەننىكە.
- الْهَوَاهِيَةُ: ترسنۆك.
- الهرءاء من الرجال: پياوى ورمىزمو
 ترسنۆك ۵ بېرىك كە پلىكانەو شتى
 وای تېدانەبئ ۵ گىل ۵ ئەحمەق.
- الْهَيَاهِي: جۆرە رۇشتەننىكە.
- الْهُوءُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوى ترسنۆك
 ورمىزم.
- الْهَوَّةُ: ترسنۆك.
- الْهَرُّ مِنَ الْأَرْضِ: لايەكى زموى،
 سوچىكى ۵ كونو كەلەبەرىكى
 زموى.
- الْهُوَاءَةُ: چالاپىەكى چەواشە ئامىزى
 زموى.
- الْهُوءُ: كونو كەلەبەر.
- الْهُوءُ: چالۋ بېرى قول لەناو زموى دا ۵
 چالۋ نزمایى سەرشوین گەمرۇف
 نەتوانى بەناسانى بەناۋيان دا
 بېروا رىگا دەرکا ۵ بېرى قول ۵
 بېرى داپۇشراۋ ۵ دىگوتري: (وقع
 فلان في هوة) ۵ ھەروا وشەي (هوة)
 بەمانا گىلىو ئەحمەقى دئ ۵

كهسيك نه تواني قسه ي نهيني

هه بگرئ.

هَوِي الشَّيْنُ هُويًا وهريانا: شته كه هوته

خوار ۵ گلا، له بهرزيه وه كه هوته خوار

بوئزماي ۵ دمگوتري: (هوت العقاب

علي صيد): هه لوكه كه هوته سهر

نيچيرمه، خوي بو هه لدايه خوار.

هَوِي فلان في السيد: فلانكهس روپشت،

دهستي كرد بهر روپشتن، پهله ي كرد،

خيلا روپي.

هوت يده للشَّيْن: دهستي گهيشته

شته كهو بهرزيوه.

هَوِي الرجل هرة: پياوه كه بهرزيوهو

سهر كهوت.

هَوِي هُويًا: ههوتا، تيداچوو.

هوت المرأة: ناهرته كه منداله كه ي مرد

جهرگ سوتاو بوو.

هوت الطعنة هُويًا: شويني زمبركه

دهمي كرده وهو خويني ليها.

هوت الريح هُويًا: بايه كه هه ليوو.

هوت الأذن: گوچكه دنگي دايه وه

زرينكاپه وه.

هَوِي فلان فلانًا: فلانكهس فلانكهسي

خوشويست.

أهوي الشَّيْن: شته كه بهرزيوه ۵ كه هوته

خوار.

أهوي فلان بالشَّيْن: فلانكهس نامازي

بهشته كه كرد.

أهوي فلان يده للشَّيْن: فلانكهس

دهستي بوشته كه دريژكرد.

أهوت العقاب للصيد: هه لوكه خوي

به سهر نيچيرمه داداو تيكي

شكاند.

أهوي الشَّيْن: شته كه ي هه لدايه خوار.

أهوي فلانًا: به شه بلاغو مسته كوئه

له فلانكهسي دا.

هاري: خيلا روپي ۵ راي كردو

تيز تپه پري.

هاري فلانًا: خوي له گه فلان دا

گونجاندهو به هه وهسي نهو جولايه وه

۵ دمگوتري: (هواه).

هوي المكان: ههوي پاك و خاويني

خسته شوينه كه وه.

إهتري الي فلان بشي: نامازي بو فلان

كرد بهشته كه سهرنجي نهوي

پاكيشا بولاي.

إهتري فلانًا: به شه بلاغو مسته كوئه

له فلانكهسي دا.

إنهوي الشَّيْن: شته كه كه هوته خوار،

بهرزيوه.

تهاري فلان: فلانكهس به خيلاي

روپي.

تهاري القوم: خه لكه كه يهك بهدوو

يهك دا كه هوته خوار.

استھري الشينى فلاتاً: شتەكە فلانكەسى
سەرسام كردو واى لى كرد پيوە
مەشغول بى.

استھري فلاتاً: كارى لى فلانكەس كردو
واى لى كرد رايەكەى ومريگرى
بەبى پەيدابوونى بەلگەى پەقىنى
ملى بۇدا ۋ قورئان دەفەرموى:
(كالذي استهوت الشياطين).
التهراء: ساتىك لەشەو.

الهاوى: كوللە ۋ كەسىك ومگرى شتىك
بى ۋ خوى بداتى ۋ پيوەى خەرىك
بى ھەرچەندە پيشەى نەویش
نەبى ۋ بۇنمونه كەسىك رياضى
نەبى ۋ خوبداتە رياضە ۋ
خويندەوارىكى باش نەبى ۋ كتيب
بكرى ۋ كۆيان بكاتەومو تەماشايان
بكاو ھىچيشيان لى فيرنەبى.
الهاوية: ميينەى (الهاوى) پە ۋ ھەواو
مەناخ ۋ دۆزەخ.

الھوى: سۆزو خۆشەويستى ۋ
خەزگردن لەشت خيىرى بى يان
شەرىپى.

الھواء: غازىكە دەورەى كورەى زەوى
داوہ ۋ پىكھاتووہ لەنۇزۇن ۋ
ئۆكسجين ۋ جەند غازىكى تر ۋ
ھەواو مەناخ ۋ بۆشايى ۋ ھەر
بۆشايىكەك بکەويىتە نيوان

دووشتەوہ ۋ ھەرشتيك ژېرەكەى
بەرەلەبى ۋ ھىچ نەگرېتەوہ ۋ
ھەرشتيك بۆشەرىپى ۋ ترسنۆك ۋ
ورەنزم ۋ (قلب ھواء): دلى بەتال ۋ
خالى.

الھوائي: تەلىكە بەئامىرى رادىو
تەلەفزيۇنەوہ دەبەستى ۋ ئەمجار
لەشويىنىكى بەرز بەكۆلەكەو
عەمودىكەوہ شەتەك دەدرى
بۇنەوہى دەنگەكە بەھىز بكاو
ۋيىنەكە جوان نیشان بدا.

الھواية: يارپىكە يان كەردەمەيەك
مروفا ھەزى لى بى ۋ خوى پيوە
بخاڧلىنى ۋ كاتى بى ئيشى خوى بى
بەسەر بەرى.

الھوي: شويىنى كەوتنە خوارمەوہ ۋ
زىنگانەموى ناو گوپچەكە ۋ ساتىك
لەشەو.

الھوية: بىرى قول.
ھاء فلان ھيئە: فلانكەس روخسار جوان
بوو قۇز بوو.

ھاء للامر: خوى بۆكارمەكە نامادەكرد.

ھاء اليه ھيئە: ھەزى لى بوو موشتاقى
بوو.

ھايا في الامر وعليه: لەكارمەكەدا
ھاوپراى بوو، پىشتىگرى كرد.

ھيا فلان الامر تەيىنە تەيىن: فلانكەس

نیشمکه‌ی باش کرد ۵ ناسانی کرد.

هَيَّا الشَّيْنُ: شتمکه‌ی حازرو ناماده‌کرد

بۆ جی به‌جی کردنی مه‌به‌ستیکی

تایبه‌تی ۵ ده‌گوتری: (هَيَّا المصنع

لبء الإنتاج): کارگه‌که‌ی ناماده‌کرد

بۆ ده‌ستکردن به‌و به‌ره‌ینان ۵ (هَيَّا

الطعام للأكل): خۆراکی ناماده‌کرد

بۆخواردن.

تَهْيَا القَوْمُ عَلَى الامر: خه‌لکه‌که

له‌سەر کارمه‌که رێک کهوتن هاوکاری

یه‌کتریان کرد.

تَهْيَا لِلامر: خۆی بۆکارمه‌که ناماده‌کرد

ویستی ده‌ستی پێ بکا.

الْمُهَيَّأَةُ: نه‌وکاره‌ی له‌سهری رێک

که‌ووتوون و هه‌موویان ده‌یان‌ه‌وئ

نه‌نجامی بدن، نه‌نجام بدری.

الْهَيَّيْ: بانگکردن بۆ خواردن و

خواردنه‌وه.

الْهَيْئَةُ: شکل و شیوه‌ی شت ۵ نیشانه ۵

کۆمه‌لێک مرووف نه‌نجامدانی

کارێکیان پێ ده‌سپێردری ۵

ده‌گوتری: (هيئة الأمم المتحدة وهيئة

مجلس الإدارة) ۵ (علم الهيئة):

زانباری ئاسمانشوناسی و حال و

چۆنیه‌تی قه‌باره ئاسمانیه‌کان و

به‌یوه‌نه‌دیيان به‌یه‌که‌ترموو

کاریگه‌رییان له‌سهر زمو.

الهي: جوان پوخساری.

هَابَه هَيَّأَ وَمَهَابَةً: به‌گه‌وره‌ی داناو

له‌پیش چاوی شکۆمه‌ند بوو ۵ لێی

ترسا ۵ ترساندی و هۆشیاری دایه ۵

بۆ زێده‌پۆیی له‌م مانایه‌دا

ده‌گوتری: (هَيَّاب وَهَيَّبَ وَهَيَّانَ

وهَيَّوَة).

أهاب به: بانگی کرد بۆکردنی شت یان

نه‌کردنی هه‌لێنا بۆ کردنی یان

نه‌کردنی ده‌گوتری: (أَهَبْتُ بصاحبي

إلى الخير): هاوه‌له‌که‌م هه‌لێنا بۆ

کردنی کاری خیر.

أهاب بالغيل: ئاوژمنگی له‌ئه‌سپه‌که‌ داو

هه‌لێنا بۆ خیرا پۆیشتن.

أهاب الراعي يغمسه: شوانه‌که

مه‌رو بزنه‌کانی رادان بۆ له‌ومرو ناو

خواردنه‌وه ۵ ده‌نگی دان بۆ نه‌وه‌ی

راوه‌ستن یان بگه‌ڕێنه‌وه ۵ به‌وشه‌ی

(هاب هاب) ی تیيان خوړی.

هَيَّبَ الشَّيْنُ إِلَى فلان: شتمکه‌ی لای

فلانکه‌س گه‌وره‌ کرد ۵ زۆری

پێداهه‌لگوت و نرخ‌ی دایه.

إهتاب الشَّيْنُ: بۆ موباله‌غه‌و

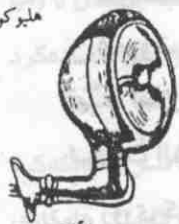
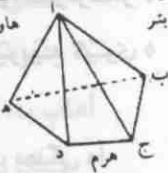
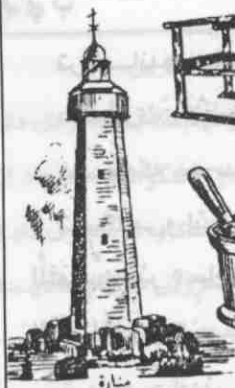
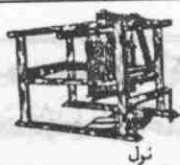
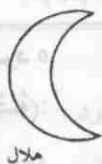
زێده‌پۆیی له‌مانای (هَابَة) دی.

تَهَيَّبَ الشَّيْنُ: بۆ موباله‌غه‌و زێده‌پۆیی

له‌مانای (هَابَة) دی.

تَهَيَّبَ الشَّيْنُ فلاناً: شتمکه‌ه‌ فلانکه‌سی

ترسانندو سمرسامی گردد ۵	هـآث برجله التراب: بهماچ گلهکهی
دمگوترئ: (تهیبني الشئئ تهیبته):	ههلدایموه.
شتهکه سمرسامی کردمو	هائٓث فلان: بههوی زورییهوه بهسهر
ترساندمی و لیئ ترسام.	فلان دا زال بوو.
المتهیب: شیر ۵ سام لیکراو.	تهائٓث القوم: خهلهکه تیکینهوه
الهیبان: زور ترسنوک و حمزمرکمر ۵	هاویشو کهوتنه بینهو بهرمو
شوان و جاودیر ۵ نیرییه کیوی ۵	شهر و نیزاعهوه.
گن و هوپ.	تهیبٓث فلان شینا: شتیکی دا بهفلان.
هیت به: بانگی لی کرد، دمنگی دا.	استهائٓث الشئئ: شتهکهی بهزور زانی،
هیت: وشهیهکه سمرسامی دمگهیهمنی ۵	زوری کرد.
عهرمب دهئ (هیت للجلم): سمرسامم	استهائٓث المال: مال و سامانهکهی تیک دا
لهحیلوم بارقولی فلان.	خرابی کرد.
هیت لك: نامادهبه، خیراکه ویستهکه م	المهایث: کهسیک زور لهشت ههلگری
جج بهجی که.	بهیاومش پیداکردن پان بهرادان و
الهیت: جالی نرمی زموی ۵ جالی قول.	وهلنان.
هیناه: ههئانی سهگه بو گرتنی	الهائٓثه: (هایثه القوم): راوانان و
نیچیر.	پالپوهمانی گهل و نهتهوه.
هائٓث الشئئ هینا و هینانا: شتهکه جول	الهینئه: کومهتیک مروؤ.
۵ کهوته رویشتن.	هائج النبت هینجا: رومکهکه وشک بوو
هائٓث القوم: خهلهکه کهوتنه تیک	زمرد ههلهکهر.
وروژان و بینهو بهره لهکاتی کیشهو	هاجت الارض هینجا و هینانا: زموییهکه
نیزاع دا.	گزوگیاکهی وشک بووه ۵ راههپین و
هائٓث فلان فی الشئئ: فلانکس شتهکهی	دزی نهو زولمو ستهمهی لیان
بهتونندو تیزی و مرگرت و خرابی کرد.	دمکرا دمنگی نارمزایان دمپرئ ۵
هائٓث من المال: بهشی خوی لهمالهکه	دمشگوترئ: (هائج الشر و هاجت
ههلگرت.	الحرب بینهم).
هائٓث فلان: شتیکی کهمی دا بهفلان.	هاجتٓ الإبل: حوشرکه تینوی بوو.

هَاجَتِ السَّمَاءُ: ناسمان ھەورو ھەلای

زۆر بوو کردی بەرشمەباو زریان.

هَاجَ الشَّيْءُ: شتەکەى ھەلچواند ە

راپەراند.

هَاجَ فَلَانًا: فلانکەسى راپەراند خستیه

جەو جۆل و راپەرین.

هَاجَ الْإِبِلُ: حوشترەکانى رادان بەشەو

بۆسەر دوێلاو یان بۆ لەومرگا.

هَاجَ: دەرگوتری: (هَاجَتِ الرِّيحُ النِّبْتَ):

بایەکە پرەمەکەى وشک کرد.

أَفْجَعَ الْأَرْضُ: زەوییهکەى واهاتە

بەرچاو کە گیاو و گزمەکەى وشک

بۆو.

هَاجَ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانکەس فلانکەسى

وروژاند.

إِمْتَاجَ: راپەری دژی زۆلم و ستم یان

زیاو و نازار.

تَهَاجِ الْقَوْمُ: خەلکەکە ھەتەمتیان برد

بۆ دوژمن و یەکرێز وەستان بۆ

شەرکردن.

تَهَيَّجَ الشَّيْءُ: بۆ زیندەپووی لەمانای

(هَاجَ) دى.

الْمِیْجَ: کورکاندن و گەرانهو ە بۆ زیندو

نیشتمان ە حوشترێک پێش

حوشتری تر تینوی بێ.

الْهَاجُ: سوور بوونەھمو رق ھەلسان ە

دەرگوتری: (هَاجَ هَانِجَه): خوینی

گەرم بوو، رقی ھەلسا.

الْهَاجَةُ: بۆقە مێیینە ە نەعامە ە مەرۆ

بزن و ھەیانى تر کە ئارەزوى

کەلگرتنیان نەبێ.

الْهَيْجُ: شەر ە پرەمەباى توند ە فیتنەو

ناشوب.

الْهَيْجَاءُ وَالْهَيْجَا: بەمانا شەر و کوشتار.

الْهَيْجُ: بەمانا (الْهَيْجَاءُ) دى.

هَيْجُ الْهَيْسَةِ: کەشکەکەى زۆر چەور

لینا.

هَيْجُ الْفَحْلُ: نێرە ھەحەکەى ھەلنا بۆ

سواریبوون و کەلدانى مێیینە

ماچەکە.

الْهَيْجُ: حوشترێک کە بەوشەى (ھیخ)

تێت راخوړى خێرا راپەرئ و برۆا.

هَادَةُ هَيْدًا وَهَادًا: جۆلاندی تیى

راخوړى ە دمرى کرد ە ترساندى ە

چاکى کردمو ە لايدا.

هَيْدُ السَّائِرُ: رێبوارکە پەلەى کردو

خێرا پووی.

هَيْدُ الْأَمْرِ فَلَانًا: کارمە، روداو ە

فلانکەسى باش خستە جەو جۆل،

زۆرى راپەراند.

الْهَيْدُ: گەورە ە شتى راتلەقاوو وەشەقە

تۆلە ھاتو.

الْهَيْدَانُ: تەمبەل و ترسنۆک.

الْهَيْدَبُ وَالْهَيْدَبِي وَالْهَيْدَبِي: برۆانە

مادەى (هَدَب).

الهِدْكَور: ئافەرمەتى گەنجى قەلەوى
 ھەندام جوان ە شىرى بىزىكاو.
 الھىدكورة: بەمانا (الھىدكور)دى.
 الھىدلة: بىروانە مادەى (ھدل).
 الھىذام: بىروانە مادەى (ھذم).
 الھىذم: بىروانە مادەى (ھذم).
 هَيَّرَ فلان البناء: فلانكەس
 بالەخانەكەى روخاند.
 تهيَّر البناء: بالەخانەكە تىك روخا.
 الهيار: زوو پوخا، روخەك ە
 دىگوتى: (رجل هيار): پياۋىكە
 زوو دىروخىو خۇ بۇ چورتىمۇ
 تەنگانە پاناگى.
 الهيار الثلجى: روخانى تەبارە بەھرى
 سەركىۋەكان.
 الهير: ناۋىكە لەناۋەكانى باى صەبا.
 الهير من الليل: كەمىر لەنىۋەى شەو.
 الهيرة: زموى دەشتو نەرمەلان.
 الهيار من الرجال: پياۋى ورمەنزم
 زەمەيف.
 هراطيقى: زاراۋىيەكى ئىغرىقىيە
 خۇرئاۋاپىيەكان كىرۋىيەنە بەناو بۇ
 جۇرە خەتتىكى ھىرۋىغلىقى،
 كەخىرا دەنۋوسرىۋ خالىبەندى
 نىشاراتو شتى واى تىدانىن ە
 بەقەلەم لەسەر كاغەزى بىرەداو
 تۈنكەلەدارو قوماشو شتى وا پىتى

دەنۋوسرى.
 الهيرع: بىروانە مادەى (ھرع).
 الهيرة: بىروانە مادەى (ھرع).
 الھىرودىن: مادەيەكى پالقتەيە لەزىمۇ
 دەرەدەھىندى بۇنەخۇشى
 خەستىبۈۋنەۋەى خۋىن سودى
 ھەيە.
 ھىرۋىغلىقى: زاراۋىيەكە بەماناى
 نەخشى پىرۋز (النقش المقدس)دى،
 خۇرئاۋاپىيەكان كىرۋىيەنە بەناو بۇ
 نوۋسىنى مىصرى كۈن كەلەسەر
 گۈزى مىصرىيە كۈنەكان
 ھەلگەندىراۋە لەپەرسىگاۋ شۋىنە
 ئاپىنىيەكانىيان ئاسەۋارى ماۋە.
 الھىرىن: مادە سىركەرىكى تىكەلەيە
 لەمورىن ورمەگىرى.
 الهيرب: بەمانا (الھوزب)دى.
 هاس فلان: فلانكەس رۋىى بەھەر
 رۋىشتىك بى.
 هاس من الشئى: زۋرى لەشتەكە
 ھەلگىرت.
 هاس الشئى: شتەكەى گىرەكىرد، زېر
 پىتى دا.
 هاس الأرض: زەمىيەكەى كوتايەۋە.
 هاس فلان فلاناً: فلانكەس گائەى
 بەفلان كىرد.
 الھىس: پياۋى ئازاۋ چاۋنەترس ە

شتی رَهقو پَتِهو که هه مووشتیڭ
ورد بکا.

هَیسی هَیسی: وشه په که بۆ پیاو دهگوترئ
کاتیک بتموئ هه لی بنیی بۆ کاریک.
هاش القوم هَیسا: خه لکه که تیکیانه وه
هاویشتو خرۆشان.

هاش بعض القوم الی بعض: هه ندئ
له خه لکه که عه مازی هه ندیکیان
بوون ه ناماد مپوون په لاماری په کتر
بدمن.

هاش فلان: فلانکس زۆری قسه ی
ناشیرین کردن.

هاش فلان فی القوم: فلانکس ناشوب و
نازاوه ی خسته ناو خه لکه وه ه کابرا
فوی تیگراو کهوته هه له که سه ماو
که یفخوخی.

هاش الشئی: شته که ی گهنده ل و خراب
کرد ه له خوئ گرت و کوئ کرده وه.

تهَییش القوم بعضهم الی بعض: هه ندئ
له خه لکه که په لاماری په کیان داو
بووبه شهریان.

الهَیسة: مروفی تیگه ل و پیگه ل ه
هیتنه و ناشوب.

هاص الطیر هَیصا: بالنده که جیقنه ی
کرد جیقنه ی هه لداپه خوار.

هاص فلان بالشئی: فلانکس توندو
تیژی به شته که کرد.

هاص عَنقَه: ملی باریک کرد.

المَهايص: کولانه ی بالنده، خلانه ی
په له و مرو شوینی جیقنه کردنیان.

هاص العَظَم: ئیسقانه که ی شکانده وه دوی
نمده ی خهریک بوو په کتر بگریته وه.

هاص فلان الشئی: فلانکس شته که ی
شکاند ه نهرمی کرد ه ههر له م

روم و مپه عانیسه ده لی: (والله لو کرَل
بالجبال الراسیات منازل بأبی فاضها).

هاص الکری فلاناً: ومنهوز (هه نوژ)
فلانکس ی داهیزرانده و هیزو توانای

لی بری و لاوازی کرد.
هاص الحزن قلبه: خه م و خه فته جار

دوآجار کهوته سهر دلی.
هاص المرض فلاناً: نه خو شیه که بۆ

فلانکس هاته وه.
هَیص فلاناً: فلانکس ی وروژاند.

إهْناض العَظَم: ئیسقانه که ی شکاند.
إنْهاض: بۆ موطاوه عه ی (هاصه) دی.

تهَیِض الغرام فلاناً: عیشق و سۆزه که
که پراپه وه بۆ فلان.

المستهاض: نه خو ش یان ئیسقان شکاو
که چاک بیته وه و سهر له نوئ بۆی

بیته وه.
الهَیض: نهرم و نیان.

الهَیضة: که پراپه وه ی خه م و خه فته
بۆ سهر دل ه نه خو شی دوانه خو شی

هَاعَ الرُّعَاصُ وَغَرَهُ هَيَعَاناً: رهصاصهكه
توايهوه.

هَاعَ فُلَانٌ: فلانكهس تهماعى زور بوو
وږپراى نهوهى هيچى لهدست نايه
كهچى بهتتماعه چاو چنوكه ه دم
بههاتو هاوارده خو بو هيچ ناخوشى
يهك راناگرئ.

هَاعَ مِنَ الْحَبِّ وَالْحُزْنِ هَيْعاً: له ناكامى
عيشقو سوزموه پان له خهفتو
حوزنهوه گيزو وږز بووه، سهرسام
بووه ترساوو پهزموردمكهوتووه.
تَهَيَّعَ الشَّيْءُ: بو زنده پويى لهماناى
(هاع) دئ.

تَهَيَّعَ السَّرَابُ: تراويلكهكه بهسمر زموى
دا بلاو بووه.
تَهَيَّعَ فُلَانٌ: فلانكهس سهرسام بوو ه
سته مى كرد.

تَهَيَّعَ إِلَى الشَّرِّ: پهلهى كرد بوشر.
الْمُهَيَّعُ مِنَ الطَّرْقِ: ريگاي ناشكرا ه (ك:
مهايع).

الهَائِجُ: دمگوترئ: (ليل هائج): شهوښكى
تاريكو نوتهكه ه (رجل هائج لائح):
بياوښكى ترسنوكو دم بههاتو
هاواره.

الهَائِجَةُ: دمنگى ترسناك ه زږېرو
نهرى ترسینهړ.
الهَائِجُ: كهسيك دم بههاوارېو ناخو

بهنوبه بيته سهرى ه ههروا
(الهَيْضَةُ) نهخوشيهكه دياردهكانى
پشانهوهى توندو سگچونى زورو
كزبوونى جهستهيه ه (نهخوشى
كوليرا).

هَاعَ فُلَانٌ هَيْطاً: فلانكهس هاتو هاوارى
كردو كرده غالو بوغل.

هَائِطٌ: بهمانا هاتو هاوار كردن.
هَائِطٌ فُلَاناً: فلانكهسى لاوز كرد.

تَهَائِطُ الْقَوْمِ: خهلكهكه كزيونهوهو
كاروبارى خوږيان ريك خست.

الهَيْاطُ: دمگوترئ: (هم في هياط ومياط)
نهوان لهبگرمو بهرمدمدان پان نهوان
لهدورو نزيكى دان.

الهَيْطُ: دمگوترئ: (مازال في هَيْط
ومَيْط): نهوان تائيستا همر لهشپرو
ههراو بيتهو بهرمدمدان.

هَاعَ الشَّيْءُ هَيْعاً وَهَيْعَاناً: شتهكه
كرايهوه، بلاو بووه.

هَاعَ فُلَانٌ: فلانكهس هاوارى برسياهيتى
كرد، لهدست برسياهيتى هاوارى كرد
ه ترساو دادو هاوارى كرد.
هَاعَتِ الْإِبِلُ إِلَى الْمَاءِ: حوشرمكه تينوى
بوو حمزى لهئاو بوو.

هَاعَ الْمَاءُ وَغَرَهُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ: ناو پان
شلهمهنييهكى تر بهسهر پوى زموى دا
پويى جارى بوو.

نُؤف بكا ۵ (رجل هاع لاغ ۵ هاع

لاع): پياويكى ترسنوك و زمعيضو

بى دمسه لاتة، دم بهه اوارو

گريئوكه.

الهياغ: دهگوترى: (ريح هياغ لياغ):

رهمه بايهكى خيراو بهه يزه.

الهينة: بهمانا (الهائنة) دئ ۵

همردمنگيك ترس بغاته وه، همر

خراپه كارى و فاحيشه يهك بلاو

بيته ومو ترسناك بى ۵ دهگوترى:

(ارض هينة): زهوييهكى پان و

دهشته.

الهيع: دهگوترى: (رجل هيع ليع):

پياويكى دم بهه اواره.

هيعر: برپوانه (هعر).

تهيعر: برپانه (هعر).

الهيعرة: برپوانه (هعر).

الهيعرون: برپوانه (هعر).

هيع العام: سالهكه بهبيت و بهرمكه

بوو.

اهيع القسم: خهلكهكه همرزانى روى

تيكردن.

هيع فلان الشريذة: فلانكهس

تيگوشاومكهى زور جمهور كرد.

هيع المطر الارض: بارانهكه زهوييهكهى

نهگرتهموه لى لادا.

الاهيع: ناوى زور ۵ سالى همرزانى و

بهبيت و بهرمكهت ۵ ژيانى خوش و

بهناز بهرومرد.

الاهيغان: همرزانى و گوزمرانى خوش ۵

خواردن و خواردنه وه.

هاف ورق الشجر هينا: كهلاى درهختهكه

هه نومرى.

هاف فلان (يهان) هيانا: فلانكهس زوو

زوو تينوى دمبى ۵ رهمه با لى داو

تينوى بوو.

هاف العبد هينا: كويلهكه ههلات، ياخى

بوو.

هاف الغلام: كورمهكه قهدى بارىك بوو

ورگى بچوك بوو.

هانت الابل هيانا و هيانا: حوشترمهكه

لهتيوان دمى بؤ رهمه با كرده وه

بؤنه وهى تينوايهتى كه م بكا.

هيف الغلام هينا: بهمانا (هاف) دئ ۵ (فهر

اهيف و هي هيفاء).

اهاف الرجل: پياومكه حوشترمهكانى

تينوويان بوو.

اهتاف: تينوى بوو.

تهيف: له شوينيك نيشتهجى بوو

بهرو رهمه با بوو.

استهاف: رهمه باى گهرم لى داو

تينووى بوو.

المهياف: كهسيك زورى تينوبى و

نهتوانى خوى بؤ رابگرى ۵ كهسيك

زوو تینووی ببی.

الهاف من الرجال: بیاویک زوو تینوی

ببی یان زۆری تینویی.

الهافة: حوشتريک زوو تینوی ببی ە

دەگوتری: (ابل هافة).

الهيف: ڕەشەبای گەرم کە ڕووک وشک

بکا ە گیانلەبەر تینوو بکا، ئاوی

بیرو کانیاو وشک بکا.

الهیوف من الرجال: بەمانا (المهیاف)

دی.

الهیفان: تینوو، زۆر تینوو یان خیرا

تینوو.

أهيق الظليم: نیرە نوعمەکە زۆر درێژ

بی.

الأهيق: ملدريژ.

الهیق من الرجال: بیاوی کزی ڕەقەلە

درێژ داوڵ ە نیرە نوعمە ە (ک:

أهياق وهيق).

الهیقة - الھیقم - الھیقمانی: بروانە

مادە (هَقَم).

هَيَكْل - الھیكل - الھیكله: بروانە

(هكل).

هَال فلان الرَّمْل ونحوه هَيْلاً: ھالانکەس

بەتکۆنی لێبەگە ی کرد سەرمووی

داروخایە خوار.

أهال فلان الشيء: بۆ زیندەپۆیی

لەمانای (هاله) دی.

إنهال عليه: بۆ موطاوعمە (أهاله) دی.

إنهال القوم عليه: خەلکەکە داپارینە

سەری بەلێدان و بەجێو کارێکیان

پەچ کرد بابە دەواری شەری

نەکردبێ.

تَهَيَّل الشيء: شتەکە یەک لەدوا یەک

کەوتنە سەری.

الأهْيَل من الرمال أو نحوها: ئەومیە

وھجە وھجە بکەوتنە سەریەک.

المهيّل: لمبی روخەک و جەوو زیخی

روخەک ە قورشان دەفەرموی:

(وكانت الجبال كثياً مهيلاً).

الهال من الرمال: بەمانا (الأهیل) دی.

الهالة: بروانە (هَوَل).

الهيّال: لمبی روخەک.

الهَيْل: بەمانا (الهيّال) دی.

الهيّالان: ئەو لمب و زیخە بەکەمەردەوام

بروخە و ئاش ئاشۆکە بکا.

الهيّول: تەپ و تۆزی بێلۆ و بۆ

کەلەکاتی ھاتنە ژورەوی تیشکی

خۆر لەکونی پەنجەرمو شتی واوە

دەبینرێ.

الهيولي: ئەو مادە خامانە ی شتیان لێ

دروست دەکری بۆ نمونە مادە

لۆکە بۆ قوماش، ئاسن، بۆ بزمەر

دار بۆ کورسی و کەرمووتە ە بەلای

زانای ئیفریقی و مەنطیقییەکانەو

هه يولا مادميكه شيوهو شكلي
تابيهتي نيمو قيوئي هه موو شيوهو
شكليك دهكهنو پييسان وايه
پهرومردگار عالهمي مادهي لهو
هه يولاو صورفته دروست كردوه.

الهيولاني: دهگوتري: (مشرع
هيولاني): پرؤزميهكي سهرمتاييهو
به شيوميهكي ساكار نه نجام دهدري
(رسم هيولاني): ويئنه يه كه له هيله
سهرمتاييه كان تينه پهريوه.
الهيلكون: بروانه (هَلَك).

هَلَلُ الرجل: پياومكه زيكرى (لا اله الا
الله) ي گوت.
هَامَ فلان هيماً وهيماناً: فلانكس سهرى
خوى هه لگرتو ملي لى نا نازانى
بؤكوئ دهچئ و چى دمكا.
هَامَ في الأمر: لهكارهكه سهرسام بوو
نه يزانى چؤنهو چيه ه به چؤره ها
شيوه قسه ي لى كردو بيرو بؤچونى
جيا جياى دمر باره ي هه بوو.
هَامَ فلان هِيَاماً: فلانكس زؤرى تينو
بوو.

هَامَ فلان بفلاته هِيَاماً: فلانكس عاشقى
فلان ئافرمته بووهو خهريكه بؤى
شيت بي ه (فهو هانم).
هَيِّمُ الحُبُّ فلاتاً: دلدارى فلانكسى
كرده عاشقو مهدهوش.
اهتام فلان لنفسه: فلانكس بؤ

بهرزمومندى خوى فرتو فيلى
كردنو هه وئو كؤششى كرد.
تَهَيَّمُ فلان: فلانكس به جوانترين شيوه
رؤيشت.
تَهَيَّمَتِ المرأةُ الرجلَ: ئافرمتهكه وايكرد
پياومكه عاشقى بيئ.
اسْتَهَيَّمُ فؤادُ فلان: دلى فلان رارا بوو،
راستى لى شيوا بوو.
الأهْيَمُ: مرؤفى زؤر تينو ه حوشترى
زؤر تينو ه بؤ ميينه دهگوتري:
(هَيِّمَاء).

الْهَيَامُ مِنَ الرَّمْلِ: لمبه وردميهك زؤر
وردو وشك بئ به هيچ شيوميهك
ته باره نه به ستي.
الْهَيَامُ: به مانا (الْفَيَامُ) دئ ه تينوايه تي
زؤر ه دهرديكه توشى حوشتر دهمي
واى لى دمكا به ناو دهشتو سارادا
دهگه پئو لهومرپى بؤناخورئ ه
شيتو شهيدا پيهك له دلدارييه وه
پهيدا بوويئ.

هَيِّمُ الله: واته سويندم به خودا ه دمق
به مانا (ايَم الله) دئ.
الْهَيَّانُ: تينوايه تي زؤر ه عشقو
سوژى له پراده دهر.
الْهَيِّومُ: سهرسامو مهدهوش.

هَيِّمَنْ عَلَى كذا: بالادست بوو به سهر فلان
شت دا، به سهر فلان خيل و هؤزدا ..
چاودهرى كردو پاريزگارى كرد.

هَيْمَن الطَّائِرِ عَلَى فِرَاحِهِ: بالئندەكە
بېچومەكانى خستنه ژېر بالەكانىمەو
بەسەريانەو بەلى فەش كردن.
الْمُهَيِّن: ناوئىكە لەناوہ جوانەكانى
خوداى مەزن، بەمانا ئاگادارو
چاودېئرو بالادەست بەسەر ھەموو
شتىك دا.

الهِمَجْلُوبِينَ: (ھىمغلوبىن): مادەى سور
لەخړۆكە سورەكان دا.
الْمُهَيِّن: بېوانە (هَنْج).
هينم - الْمُهَيِّنم - الْهَيْنَام - الْمُهَيِّنم -
الْهَيْنَمَان - الھينوم: بېوانە مادەى
(ھنم).

ھامى فلان بالابل: فلانكەس بانگى
خوشرەكانى كرد تىيان راخوړى و
دەمرى كردن.

ھامى الكلاب: سەگەكانى پەتاندن.
ھاه: وشەى ھەرپەشە ۵ لاساى كردنەوہى
پئىكەننە ۵ لاساى كردنەوہى گريان و
رۆږۆيە ۵ لاساى كردنەوہى باوئشكە ۵
لەحەديت دا ھاتووە (فإذا تشاءب
أحدكم فليرده ما استطاع ولا يقولن هاه
واه).

الْهَيْه: كەسێك ھىزى لى بكرى و لەبەر
پيس و پۆخەلى پۆشاكەكەى
دوو بخرێتەوہ.

ھيە، ھيە: وشەيەكە بۆ دەرکردنى شتىك
دەگوترى ۵ بۆ درېزە پېندانى قسە

دەگوترى.

ھيھات: (اسم فعل): بەمانا دوورو
چاودېوان نەگراو دئ ۵ ھورئان
دەفەر موى: (ھيھات ھيھات لما
توعدون).

ھيا: پىتى بانگ كردنە ۵ (أيا)بووہو
گۆږدراوہ بە (ھيا).

ھيا ھيا: وشەيەكە بۆ تېپراخوړين و
راپەراندنى خوشتر بەگاردەھيندرى.

ھي: (اسم فعل): بەمانا خيراكە، زووہ ۵
وادەبى پىتى (ك) پېئوہ دەلكيندرى
دەگوترى: (هَيْك يا رجل).

ھي بن بي: فلانى كورى فلان بەكەسيك
دەگوترى: نەزاندرى باوكى كېيە و ج
كەسە.

ھيا ھيا: وشەيەكە بۆ ھەلئان
بەگاردەھيندرى، كە گۆرانى حودبە بۆ
ولاخ دەگوترى لەگەل ئەوہدا دەنگى
لى دەكرى بەوشەى (ھيا ھيا) واتە
خيراكە بړۆ.

ھيئا: وشەيەكە بۆ نەھى
بەگاردەھيندرى و كافى خيتابى
پېئوہ دەلكيندرى ۵ دەگوترى: (هَيْاك
زيداً) ئاگات لەزەيد بى.

ھيان: دەگوترى: (مايائ هذا): ئەوہ ئيشى
چپەو جى دەوى؟ دەگوترى: (ھيان بن
بيان): فلانى كورى فلان ۵ مەبەست
كەسيكە باوكى نەزاندارو بى.

الْوَاوُ: پیتی بیست و ههوتهمی
 بیتهکانی هیجایه ۵ لهپیتسه
 مههجوړمکانه، مهخرهجو شوینی
 لیومدمرهاتنی سهری زمان و
 ناومراستی مهلاشووه.

وَأَبَ فلان يَثِبُ وَاِبَأُ: فلانكس رقی
 ههلسا ۵ (اوابَ فلان فلاناً): فلانكس
 كاریكى نهومنده ناشیرینی بهرامبه
 فلان كرد مروف روی نایه باسی بكا ۵
 رقی ههلساندو تورپی كرد ۵ بهشیوهی
 ناشیرین وهلامسی دایهوهو
 داخوازییهكهی بو جی بهجی نهكردو
 ریسوای كرد.

إِثَابَ فلان: فلانكس ریسواوو ۵
 حهای جوو.

إِثَابَ فلاناً: بهشیوهی ناشیرین و
 حهایبهره داخوازییهكهی فلانكسی
 ږمكردموه.

الإِبَةُ: ریسوای و حهای جوون و
 ټیكشانهوهو وټكها تنهوهو.

الثَّوْبَةُ: ریسواوون و حهای چون ۵
 بنهمای وشكه (وُثْبَةُ) بووه.

الثَّوْبَةُ: بهمانا (الثَّوْبَةُ) دئ.

المَوْتَةُ: بهمانا (المَوْتَةُ) دئ.

الْوَابُ: نازلهلی سم دوفاق كهدرزی

نیوان سمكهی فراوان نهبی ۵
 بهرداخ و گلاسی نهستورو قورس و
 بان.

الْوَابَةُ مِنَ النساء: ناهرمتی كورته
 بالای بان ۵ بیرى بان و قول ۵ قولكه
 لهبهر دوو شاخ دا كهناوی ټیډا
 بمینیتهمه كهپی دموگوتري بهرداو
 ۵ دههگوتري: (قدر و آبة):
 مهنجهټیكى بان و گهورمیه.

الْوَيْبَةُ: (قدر وئبة) مهنجهټی قول.

الْوَجُ: برسیایهتی.

وَادَ الرَّجُلُ ابنتها: پیاوهكه كچهكهی
 خوی زینده بهچال كرد ۵ (فهو واند
 وهي وئبة ومرودة): كچ زینده بهچال
 كردن عادهټیكى سهردهمی پيش
 هاتنی ټیسلام بووه.

إِثَادَ فلان: فلانكس لهسهره خو بوو
 هیواش بوو ۵ دموگوتري: (إِثَادَ في
 مشیه): بههیواشی رویش ۵ (إِثَادَ في
 أمره): لهكارمكهی دا دامهزراو بوو.

ثَوَادَ فلان: بهمانا (إِثَادَ) دئ.

ثَوَادَتَ عليه الأرض: زهوی بهسهر دا
 كهوت گل ژړخوی دا شاردیهوه.

الثَّوَادُ: لهسهرهخوی و ږمفتاركرنی
 عاقلانه.

شویته ۵ دمشگوتری: (اَوَّالَتِ الماشیةُ
 فی الکلاء): نازدهانه کان قشپلو میزبان
 له لهومرگادا کردو شوین میزبان
 دیاربوو.
 اَوَّالَ المکان: شوینه که ریخاوی و
 زبلاوی بوو.
 اَوَّالَتِ الماشیةُ المکان: نازدهانه کان
 شوینه که بیان ریخاوی و زبلاوی کرد.
 وَاَعَلَ فلان مواطلة: فلانکس په نای
 بردو پزگاری بوو.
 وَاَعَلَ الی المکان: په لهی کرد
 بوشوینه که.
 وَاَعَلَ من الشئین مواطلة: هه ولی دا
 خو لهشته که رزگار بکا.
 وَاَعَلَ الطائر: بالندمه که خو په ناشت
 دا له ترسی هه لو.
 الإلة إلة فلان: خزم و کس و کاری
 فلان.
 الأول: یه کم پیچه وانهی (الآخر) ۵
 (ک: الأول، الأولون).
 الأولى: میینهی (الأول) ۵ (ک: الأول).
 المویل: شوینی راوستان لافاو ۵
 په نا که.
 المویلة: سهرچاومو کان مهرجیع
 په ناو شوینی خو باراستن لهشت.
 الوال: به مانا (المویل) دی.
 الوالة: قشپلو ریخ، پیسای میرو

الوآد: دابو نه ریتی کی عمرمه کان
 بوو له سهرده می پیش هاتنی
 نیسلام، هه ندی که سیان کچی
 خو یان به زیندویی ژیرخاک دم کرد
 ۵ دهنکی به رزو که وره ۵ دهنکی قاج
 به زهوی دادان رمبهی قاج تر په
 تربی قاج که له دوورموه دمبستر ۵
 بارهی خوشتر و دهنک خوار دنه وهی
 خو ی.
 الوئید: به مانا (الوآد) دی.
 وَاَرَ النار: قولکه ناگردانی دروست کرد.
 وَاَرَ فلانا: فلانکس ترساند ۵ فلانکس
 خسته ناو شهر و نه نگیزه وه.
 اَوَّارَة: فیری کرد ۵ سهر به رهو ژیر
 ناردنیه خوار.
 وَاَرَة: خستیه ناو شهر و هه راه.
 الإرة: ناگر ۵ قولکه ناگردانی ژیر
 گهرما ۵ تونی حه مام ۵ تونی کوره
 قسل و که ج ۵ کولاندنی گوشت له ناو
 سرکه دا ۵ به زی دوگ.
 الوئار: گلنجان ۵ که گلی تایبته
 هه به بو سواغ کردن.
 الوئرة: زهوی گهرمه لان ۵ گهرمه سیر.
 الوئرة: قولکه ناگردان.
 وَاَل فلان یَقِلْ وَاَل: فلانکس په نای برد،
 پزگاری بوو.
 وَاَل الی المکان: په لهی کرد بوئه و

بزن و حوشر که تهمبارده دمهستی و
دمبیته گهمړمو تهمپاله ه دموگوترئ:
(ان بي فلان وقردهم و آله): فلان
خیزان و بنه ماله سوتهمه نیان
تهمپاله به.

و آمه یو آمه: رازی بوو، موافیق بوو.
اتامت الانشی: مینه که به سکیک دوو
بیجی بوون.

و آمه موامه و وناما: رازی بوو،
موافیق بوو له پهندي پیشینان دا
هاتوو (لولا الرنام هلك الانام):
نهمر پیک رازی بوون و پیکه وه
گونجان نه بوايه خه لک تیدا ده چون.
و اامت المرأة صواحباتها:
نافرته که و مگوو دهسته
خوشکه گانی خوی رازانده وه.

و آم الله فلاناً: خودا فلانکه سی
ناشیرین دروست کردوه.
و آم راسه: سمری گهوره کرد.

تواعم الشیطان: دوو شته که لیک
چوون و مگوو بهک و ابون.

توامت الفتیات: که چکان له ناو خویان
دا پیک که و تن.

تواعم الغناء: رسته و پهندي
گورانی که پیکه وه گونجاو بوون.

التوعم: دولانه، دوو مندا ل ه دوو
بیجوو به بهک سک ببن ه دوو ببن یا

زیاتر، نیرین یا مینه بن.
الوأم: خانوی گهرم.

الوامة: دموگوترئ: (رجل و آمة):
پیاوی که لاسای خه لک دموکاته وه.

التوان: جهسته له پرو لاواز ه که سیک
رای ناپه سهندو پرو پو وچی هه بن.

الوان: پیاوی جهسته پان و خه پان.
الوانة: به مانا (الوان دئ ه دموگوترئ:

(امراة و آنة): نافرته پیکه که ته و
گیل و نه قامه.

واو الکلب: سه که که لوراندي.

الواوآء: واقه و اقی جه قه ل.

و آي فلاناً و آيا: واده ی به فلان دا ه (و آي

له) بهر عوده ی بوو، بوو به که فیل ه
دموگوترئ: (و آي لفلان کذا): بو فلان

بهر عوده ی فلان شت بوو ه له ده دپت
دا هاتوو: خودا دهمرموی: (اني قد

وايت على نفسي ان اذكر من ذكرني).

إثأى الرجل: پیاو که واده ی دا.

توآى القوم: خه لکه که کوبونه و مپان
نهمچام دا.

استوآى القلان: فلانکه س داوای وادمو
به لینی کرد ه واده ی دا.

الوآي: وادمو به لین و بهر عوده مپوون ه
له ده دپتی عومهر دا هاتوو (من

و آي لأمرئ برأى فليف به): که سیک

وادمو به لینی کی دا به پیاوی که

بابه جی بیئ ۵ ههروا وشه
 (أَلَوَائِي) ناوه بۆ ژمارمیهک
 ناده میزاد ۵ بۆ شک و گومان.
 الْوَائِي مِنَ الدَّوَابِّ: ولاحی تیکسپراوو
 پتهو.
 الْوَايَةُ: مهنجه لی گه ورمو پان و پۆر.
 الْوَايَةُ: به مانا (الرَّايَةُ) دئ ۵ نافرمتی
 دمستره نگین و که بیانوی به خه مه مه
 بووی مال و حالی خوی ۵ جه وال و
 هۆر و تپهر و خهراری گه وره.
 وَبَا الشَّيْنِ وَبْنًا: نامازهی به شته که کرد.
 وَبَا الْمَتَاعِ: کالاکانی کۆکردنه و مه
 به ستنی بۆبار کردن.
 وَبِئْتِ الْأَرْضَ: زمویه که (ولاته که)
 تاعون و وهبای تیدا پهیدابوو.
 أَوْبَاتُ الْأَرْضِ: زمویه که، ناوچه که
 تاعونی تیدا پهیدابوو.
 أَوْبًا فُلَانٌ إِلَى الشَّيْنِ: فلانکهس
 نامازهی بۆ شته که کرد ۵ دهگوترئ:
 (رَكْبَةٌ لِاتْرِبِي): بیریکه ههت ناوی
 لی نابری.
 وَبَّأ إِلَى الشَّيْنِ: نامازهی بۆ شته که
 کرد.
 وَبَّأ الشَّيْنِ: شته کهی داگرت
 (تهعبیئتهی) کرد بۆ ناردنه دهرمهو.
 تَوْبًا فُلَانٌ الْبَلَدَ أَوْ الْمَاءَ: فلانکهس
 ولاته که پان ناومه کهی به تاعوناوی

زانی.
 اسْتَوْبًا فُلَانٌ الْأَرْضَ: فلانکهس
 زموی و ولاته کهی به تاعوناوی
 لهقه لهم دا.
 الْمُوْبِي: ناوی کهم ۵ ناوی وشک بوو.
 الْوَبَّاءُ: تاعون و پهتا ۵ ههر
 نهخوشیه که گشتی و بلأوه بووی.
 الْوَبَّاءُ: به مانا (الْوَبَّاءُ) دئ ۵ (ك: أوبئة
 وأوبية).
 وَبَّخًا: سهر زمشتی کرد، گلهی لی
 کرد ۵ ههرمهشی لی کرد.
 وَبَدَ فُلَانٌ يَوْبَدُ وَبَدًا: حال و مزعی خراب
 بوو ژمانی ناخوش و گوزهرانی تهنگ
 بوو، خیزانی زۆرو داهاتی کهم ۵
 دهسگوترئ: (وَبَدَتْ حَالُهُ).
 وَبَدَ عَلَيْهِ: رقی لی ههتسا.
 وَبَدَ الثَّوْبُ: قوماشه که رزی.
 وَبَدَ الْيَوْمُ: رۆژمه کهرم بوو، کرهباو
 ههواشی نه بوو.
 أَوْبَدَ الشَّيْنِ: شته کهی تاک کردهو.
 تَوْبَدَ أَمْوَالُ النَّاسِ: به جای مالی
 خه لکی ههنگاوت و توشی ناههتی
 کردن.
 اسْتَوْبَدَ فُلَانٌ: فلانکهس حال و مزعی
 خراب بوو به هوی خیزان زۆری و
 کهم دهرامه تییهو.
 الْوَبْدُ: کۆنه شاخ و درزیک له ناو کیو دا

ناوی تیدا کۆبیتهوه ۵ ناتاجی بۆ خەلک.

الْوَيْدُ: چاوگە دمرکێتە ناوه‌لناو ۵ دمگوتری: (رجل وَبْدُ): بیاویکە حال و ومزعی خراب و گوزمران تەنگە ۵ کونەشاخ و چالایی لەناو کێودا ناوی تیدا کۆبیتهوه.

وَبَرَّ السَّبْعُ ونحوه (يَوْبَرُ) وَبَرَأُ: حوشرمکە کوکی زۆریوو.

وَبَرَّ فُلَانٌ: فلانکەس تەرە بوو و مکیوان کەوت، ژبانی لەگەڵ حەییواناتی ومحشی بردەسەر ۵ فلانکەس لەمال دا مایەومو نەچو دەر.

وَبَرَّ وَلَدُ النِّعَامِ: بێچووە نوعمامەکە پەر و پۆلی لێ پوان.

وَبَرَّ الْإِرْنَبُ او الثَّعْلَبُ او الْإِيلُ: کەروێشکەکە یان پێوییه‌کە یان حەییوانە کێوییه‌کە لەسەر توکی قاجی رۆیی قاجی نوشتاندەوه لەکاتی رۆیشتن دا بۆئەوه‌ی شوین پێی خۆی گوم بکاو کەس بەمە کۆی نەزانێ.

وَبَرَّ فُلَانٌ آثَارَهُ: فلانکەس شوین پێ و شوین دەستی خۆی سەرپه‌وه بۆئەوه‌ی پێی نەزانن.

وَبَرَّ عَلَى فُلَانٍ الْأَمْرُ: کارمەکی لەفلانکەس چەواشەکرد.

وَبَرَّ النِّخْلَةُ: دارخورماکە ی تەلقیح

کرد تۆوه نێرمکە ی پێوه کرد.

الْوَابِرُ (بِنَاتُ) (وَبَر): جۆره قاجکیکە

رەنگی خاکییەو سوچ سوچەو گرن گرنە ۵ تاکەکە ی پێی دمگوتری: (ابن أَوْبَر) ۵ دمشگوتری: (لَقِيتَ مِنْهُ بِنَاتٍ أَوْبَر): لەسۆنگە ی ئەوه‌وه توشی بەلاو کارمەسات بووم.

الْوَابِرُ: دمگوتری: (ما بالدار من وابر): لەخانومەکی دا کەس نیە، کەس لەخانومەکا دا نیە.

الْوَابِرُ: گیانلەبەرێکە سەمدارە لەقەبارمی کەروێشک دا یە، رەنگی لەنبیوان خاکی و رەشی داپە، کلک کورتە، شەویله‌ی خوارو دمجوئینی دەئیی کاویژدمکا، لەولاتی لوبنان زۆره ۵ هەروا وشە (الْوَبَر) ناوه بۆ رۆژێک لەحەوت پۆزی کۆتایی زستان.

الْوَابِرُ: توکی حوشر و کەروێشک و ئەوجۆره حەییوانە ۵ (أهل الوبر): رەشمال نشین و ئازەلدار.

وَبَشَ الظَّفَرُ وَجِلْدُ البَعِيرِ يَوْبَشُ وَبَشًا:

پەلە ی سپی لەبنکی نینۆکەکا دا پەیدا بوو یان لەپێستی حوشر دا پەلە ی سپی پەیدا بوو.

اَوْبَشَ السَّائِرُ: رێبواره شەوڕمومکە پەلە ی کرد.

اَوْبَشَ الرَّجُلُ: بیاوه‌کە داڵان و

دیوه‌خانی خوی نامادمکرد بۆنان
خواردن و خواردنه‌وه تئیدا.

اوبیشْتِ الارض: زهوی گزوگیای جؤراو
جؤری پرواند.

وَبَشَ فُلانَ للحرب: فلانکەس
کۆمەڵێکی زۆری لـه‌هۆزو
خێلەجیاجیاکان کۆکردوه بۆ شهر.
وَبَشَ القوم فی امر: خەلکەکە
له‌هه‌موو لایه‌که‌وه له‌کارمکه وروکان
ه‌ پێیه‌وه خەریک بوون.

وَبَشْتِ الاطفال: پەلە‌ی سپی له‌سەر
بنکی نینۆکه‌کان دمرکه‌وت.

وَبَشَ الجحر: پشکۆ ناگره‌که به‌هۆی
باوه گه‌شاپه‌ومو سوراپی ناگره‌که‌ی
دمرکه‌وت.

الْوَيْشُ: تاکي (الأوبش) ه، مه‌به‌ست
هه‌تیومچه‌و ئاده‌میزادی خوێڤری
ناکەس به‌چه‌یه ه‌ پەلە پەلە‌ی سپی
که‌دمکه‌ونه سەر نینۆک ه‌ پەلە پەلە
که له‌سەر پێستی خوشتر
دردمه‌که‌ون.

وَبَشَ الكلام: قسه‌ی پرپوچ.

وَبَشَ البَرَق: بروسکه‌که روناکی دا ه‌
ده‌شگوتری: (وَبَصَ القمر): مانگ
روناکایی بلاو کردمه‌وه.

وَبَشَ الجرو: توتکه سه‌که‌که (بێجوه
گورگه‌که) جاوێکی هه‌ڵێنا.
وَبَصَتِ الارض: زموییه‌که روه‌کی

زۆری لـی روا ه‌ یان گیاوو گزمه‌کی
سه‌ری دمه‌رپێناو سه‌وز بوو.

وَبَصَتِ النارُ: ناگره‌که روناکی دا.
وَبَصَ الفرسُ يَوْمَئِذٍ وَبَصًا: ئه‌سه‌په‌که
نیشاتی په‌یداکرد ته‌رده‌ماخ بوو ه‌ (فه‌ر
رَبَصَ وَهِيَ وَبَصَة).

اَوْبَصَتِ الارض: به‌مانا (وَبَصَت).
اَوْبَصَتِ النارُ: بلێسه‌ی ناگره‌که
دمرکه‌وت.

اَوْبَصَ فُلانَ ناره: فلانکەس ناگره‌که‌ی
هه‌لگیرساند.

وَبَصَ فُلانَ لفلان بشيئ: فلانکەس
شته‌که‌ی دا به‌فلان.

وَبَصَ الجسرو: بێجوه گورگه‌که
جاوێکی کردمه‌وه.

الوابصة: ناگر ه‌ پشکۆ ناگر ه‌ هه‌وره
بروسکه ه‌ ده‌گوتری: (فلان وابصة
سمع): فلانکەس هه‌رقسه‌یه‌ک
ببیسێ پرپوای پێ ده‌کا.

الوَبَاصُ: بۆ زێدمه‌رپیی له‌مانای
(الوابصة) دئ ه‌ مانگ ه‌ ڤه‌نگی زۆر

زه‌قو دیار.

الْوَبَصَة: پشکۆ ناگر.

الوَيْبَصَة: ناگر.

وَبَطَ فِي جسمه وفي رايه: له‌جه‌سته‌ی دا
لاواز بوو راو بۆجـونه‌که‌ی لاوازو
ناهه‌سه‌ند بوو.

وَبَلَّتِ السَّمَاءُ تَبِلُ وَبَلًا وَبُولًا:

ناسمان بارانی زوری باراند.

وَبَلَّتِ السَّمَاءُ الْأَرْضُ: ناسمان زموی

ناودا.

وَبَلَّ الْإِنْسَانُ وَغَيْرُهُ بِالسُّوْطِ: بهقامچی

لیکدان لهمرؤفه‌کهی دا.

وَبَلَّ الصَّائِدُ الصَّيْدَ: راوچییه‌که

نیچیرمه‌کهی تهراند.

وَبَلَّ الْمَرْئِعُ: لهومرپ‌گاکه لهومرپ‌کهی ژاکاو

ناخوش بوو.

وَبَلَّ الشَّيْئُ: شته‌که توند بوو، ناخوش

بوو، تیک چوو.

وَبَلَّتِ الْأَرْضُ عَلَيْهِمْ وَبُولًا: زموییه‌که

دمرداوی و لهومرپ ناخوش و ناساز گار

بوو بوو دانیش‌شتوان و بوو

ناژده‌کانیشیان.

وَابِلَ الْأَمْرِ: به‌ردموام بوو له‌سمر

کارمه‌که.

اَسْتَوْبَلَّتِ الْغَنَمُ: مه‌رو مالآته‌که

نه‌خوش که‌وتن و به‌هوی له‌ورپ‌گای

خراپ و ناوو هه‌وای ناساز نه‌خوشی

له‌ناو ناژده‌کان دا بلاو بووه و یان

مه‌رو بزنه‌کان حه‌زبان له‌نیروی

به‌ران بوو (به‌ته‌گه‌هاتبون).

اَسْتَوْبَلَّ فُلَانُ الْأَرْضَ: فلان‌ک‌ه‌س

ناوو هه‌وای زموییه‌ک‌ه‌ی پی

نه‌که‌هوت و نه‌خوش که‌هوت، وپ‌رای

وَبَطَّ: خوپ‌ری بوو و ترسنۆك بوو و لاواز

بوو.

وَبَطَّ فُلَانٌ: به‌مانا (وَبَطَّ) دی و قورسو

گران بوو.

الْوَبَاطُ: زمعیفی.

الْوِبَاغَةُ مِنَ الصَّبِيِّ: مه‌لاشوی منداڵ و

کلاۆت.

وَبَخَّ يَبْخُهُ: ر‌ه‌حنه‌ی لی گرت و

تانه‌ی لی دا.

الْوَبَخُ: شوینی به‌یک‌گه‌یشتنی دوش و

جومزگه و دمردن‌که توشی حوشر

دمبی گاریگه‌ری خرابی دمبی بوو

کولکه‌ک‌ه‌ی.

الْوَبْخَةُ: (وَبْخَةُ الْقَوْمِ): شوینی

کۆبون‌ه‌وه‌ی خه‌لک و پی‌او‌ی باشی

کۆمه‌ل.

وَبَقَّ يَبِقُ وَبَقًا: فه‌وتا به‌هیل‌اک چوو.

وَبَقَّتِ الْإِبِلُ: حوشرمه‌که به‌م‌قوردا چوو و

خوار.

اَوْبَقَهُ: فه‌وتان‌دی به‌هیل‌اک‌ی برد و

به‌ندی کرد و پامی کرد و ژیریاری

کرد.

اَسْتَوْبَقَّ: فه‌وتا به‌هیل‌اک چوو.

الْمَوْبِقُ: شوینی به‌ندکردن، به‌ندیخانه

و شوینی واده‌و به‌لین و ناوه‌ندو

به‌ربه‌ست له‌نیوان دوش و.

الْمَوْبِقَاتُ: تاوانه‌گه‌ورمه‌کان.

ئەومى بەدل ئەو ولاتەى خوۋش
دموئى ولەى ئاوو ھەواكەى پى
ناكەوئى.

استوبل الشئىن: شتەكەى بەبەلاو
نەخۇشى لەقەلەم دا.
الموئل: گورزە دار، كۆلە دار ۋ گۆجان و
عەصاى ئەستورو پتەو.

الموئلە: باوشەدار، گورزە دار.
المیبئل: گۆجان و عەصاى ئەستورو
پتەو ۋ جۆرە قامچىيەكى سەر
پىرزاوييە دارىكە سەرمەكى ھەندى
تيلەمە جەرمى ئەستورى بۆ
دەكرىتە پىرژو وەكوو قامچى
خوشترى پى لى دەخوئى.

المیبئلە: قامچى ولاخ لى خورپىن ۋ
گۆجان و عەصا.
الوئل: بارانى بەخورەم و قەترە گەورە
ۋ بياوى سەخى.

الوئلە: وەجەى خوشتر و مەرو بىزى ۋ
لايەكى كۆتايى قۇل پان ھى پان.

الوئل: گەندەلى و فەساد ۋ چورتمو
ناخۇشى ۋ كارى قورسو گران
لەسەر دى و جەستە ۋ ئاكام و
سەرمىجامى خراپ و ناخۇش ۋ
قورئان دەفەرموئى: ﴿فَلَدَأْتِ رَبَّالْ
أَمْرِهَا﴾.

الوئل: بارانى دۆپەگەورەم بەخورەم.

الوئلەى من النوق او الشاه:
خوشترىك پان مەرىك دواى
دادۇشىنى بەھىزو تەكان شىرىدا.

الوئلە: زىان و تاوان، لەشكرانى و
نەخۇشى ۋ گەدەترشان و تەبىيات
تىكچون ۋ (وئلە الطعام): تىكچونى
گەدە ۋ (وئلە الشاة): بەتەگە ھاتنى
مەرو بىزى، بەكەل ھاتنىيان.

الوئلە (ارض وئلە): زمويەكى
دەرداوى ھەواناسازە ھەمىشە
پەتاو نەخۇشى تىدايە.

الوئيل: توندو تىزو پتەو، قورئان
دەفەرموئى: ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾:
گىرتمان بەشىو گىرتنىكى بەھىزو
پتەو ۋ دار، كۆلەدار ۋ گۆجان و
عەصاى ئەستورو پتەو ۋ شوپك و
دارى نەرم و شىك ۋ دارىكە
زەنگۆل و ناھوسى پى لى دەدرى ۋ
شەپكە دارىكە جىل شۆر جىلى پى
دەمكوتى و پاكى دەكاتەو.

الوئيلة: گورزەدار ۋ گۆجان و عەصاى
ئەستورو پتەو.

الوت: گەگەم و دەنگى خويندىنى جۆرە
كۆترىكە.

الوتة: بەمانا (الوت) دى.

الوتاتوت: وەسەسەم و خەكەى دى.

ولج عطاءة: بەخششەكەى كەم كىردەم.

وَتَحَّ الْعِطَاءُ: به خششه‌ک‌ی زور که‌م و بی
باه‌خ بوو.

اوْتَحَّ فُلَانٌ: فلانکه‌س مال و سامانی
که‌م بوو.

اوْتَحَّ فُلَانًا: فلانکه‌سی ماندو کردو
دهستی تیی چوو و زیانی بی گ‌ه‌یاند
و به خششه‌ک‌ی که‌م کرده‌م.

اوْتَحَّ عِطَاءً: به خششه‌ک‌ی که‌م
کرده‌م.

وَتَحَّ عِطَاءً: به خششی نه‌وی که‌م
کرده‌م.

تَوَتَّحَ الشَّرَابُ: شه‌را به‌ک‌ی که‌م که‌م
خوارده‌م.

الْوَتَّحُ: شتی که‌م و بی نرخ و (رجل
رَحْ) پی‌او پکی خو پ‌پیه و (طعام
وَتَحْ): خوارده‌مه‌نییه‌کی بی سوده.

الْوَتَّحُ: به مانا (الْوَتَّحُ) دئی.

وَقَدْ الْوَتَّدُ: جه‌سپا، سینگه‌که جه‌ی.

وَقَدْ فُلَانُ الْوَتَّدُ: فلانکه‌س سینگه‌ک‌ی
جه‌قاند.

اوْتَدَّ الْوَتَّدُ: سینگه‌ک‌ی جه‌قاند.

وَقَدْ فُلَانٌ فِي بَيْتِهِ: فلانکه‌س له‌ماله‌وه
جیگیر بوو نه‌هاته دهر.

وَقَدْ الزَّرْعُ: کشتو کاله‌که سمری دهر هینا،
روا، سموز بوو.

وَقَدْ رَجَلُهُ فِي الْأَرْضِ: قاجی له‌زموی
جه‌قاند.

الْمِيتَدُّ: نه‌و جه‌کوچ و نامیر‌ی سنگی
بی دادم‌کو‌تری.

الْمِيتَدَّةُ: به مانا (الْمِيتَدُّ) دئی.

الْوَتَّدُ: نه‌وی له‌زموی ده‌جه‌قیندری و

یان به‌دیواردا دادم‌کو‌تری و نه‌و

به‌ر‌زاییه‌ی پی‌شه‌وه‌ی گ‌و‌ن‌چ‌که و

به‌شیکه له‌ت‌م‌ف‌عیله‌ی عوروز و (ك:

أوتاد) و (أوتاد الأرض): ک‌ی‌وه‌کانی

زه‌وی و (أوتاد البلاد): سه‌روک و

را به‌ری ولات و (أوتاد الفم): ددانی

دهم و (أوتاد الصوفية): چوار شیخی

گ‌وره‌ی صوفیه‌کانن.

الْوَتَّدَةُ: نه‌و به‌ر‌زاییه‌ی پی‌شه‌وه‌ی

گ‌و‌ن‌چ‌که.

وَقَرَّ فُلَانًا وَقَرًّا وَوَتَرَةً: دؤست و برادر‌ی

خوی کوشت و خرا به‌ی له‌گ‌ه‌ل دا کرد

و ترساندی.

وَقَرَّ الْقَوْمَ: جوتی خه‌لکه‌ک‌ی کرد به‌تاک

و دوو بون بوون به‌سی ... هتد.

وَقَرَّ الْعَدَدَ: ژماره‌ک‌ی کرد به‌تاک.

وَقَرَّ الصَّلَاةَ: نو‌یزه‌ی کرد به‌ویتر و

نو‌یز‌ی به‌ک پ‌کاتی خسته دوا نو‌یزه

سوونه‌ته‌کانی.

وَقَرَّ الْقَوْسَ: ژبی هه‌وسه‌ک‌ی توند کرد و

ژپیه‌ک‌ی به‌قه‌وسه‌ک‌وه شه‌ته‌ک دا.

وَاتَّرَ بَيْنَ أَخْبَارِهِ وَكُتِبَهِ مَوَاتِرَةً

ووتاراً: ناو به‌ناو به‌دوادا‌جونی بو

ههواڤهکانی کردوه، بهناو
کتیبهکانی دا گهرا بو دۆزینهوهی
زانباری.

واترت الناقة: حوشرمکه لهکاتی
بیخدانی دا نهژنۆیهکی دادا نههمجار
نهژنۆکهی تری دا، بهمهش
نهزیهتی نهو کهسهی دا کهلهسه
پشتی بوو.

واتر الشیخ: ناوبهناو بهداداچوونی
بۆشتهکه کرد.

واتر الصوم: رۆژه نا رۆژیک بهرۆژو
بوو ۵ یان رۆژیک بهرۆژو بوو دوو
رۆژ بهرۆژوو نهبوو.

وئر فلان الصلاة: فلانکەس نوێزی
سوننهتی شهوانهی بهنوێزی یهک
پکاتی کۆتایی پێ هینا.

وئر القوس: ژنی قهوسهکهی توند
کرد.

تواترت الاشياء: شتهکان یهک
بهداویهک دا هاتن، ناو بهناو
کهلپنیا تیکموت ۵ یان تاکتاک
یهک بهدوو یهک دا شتهکان هاتن.

وئر العصب والعرق: پمگو
دهمارمکه گرژ بوون ۵ دهمگوتری:
(کوئرت العلاقة بين الدولتين):
بهیومندی نیوان نهو دوو دمولمته
گرژ بوو.

تئری: دهمگوتری: (جاءوا تری): یهک

لهداویهک هاتن.

تئرا: دهمگوتری: (جاءوا تراً): یهک
لهداویهک هاتن.

الوئر: لهبوارى میکانیک دا بریتییه
لهههـ چون و خۆراپـسكاوتنى
قهبارمیهک کهههردوو سهری بهسترا
بن.

المقواتر: لهبوارى زانیارى عوروزدا
بریتییه لهسهرموایهک پیتیکی
بزوپن کهوتیپته نیوان دوو پیتی
ساکنهوه، ومکوو (مفاعیلن، فاعیلن،
مفعولن) ۵ لهبوارى ههرموددی
پێغهههـ (الحديث المتواتر):
بریتییه لهپروایهتکردنی کۆمهلیک
که نهگونجی درۆپکهن، واته:
کۆمهلیک لهکۆمهلیکی ترموه
ریوایهتیاں کردبێ چین لهدواجین
تادمیگهیهننهوه سهـر پێغهههـ
(د.خ).

الوئر: ناویکه لهناوه جوانهکانی خودا،
تاکو تهنها ۵ بی هاومل ۵ لهبوارى
ژماردا (الوتر) نهومیه جوت نهبی ۵
ههروا ناویکه لهناومکانی رۆژی
عهرفه.

الوئرکان: دوو دهمارن لهنیوان پاژنه
پیی و رهفیهچک یان لهنیوان لهپی
دهستو ئانیشک.

الوئرته من کل شیئ: نهومیه

۵ دموگوتري: (مالي عمله وتيرة):

لهكارمكهى دا رپاوهستان بروكاندن
نيه.

وَتِخْ فلان: فلانكس هموتا ۵ تيداجوو ۵

تاوانبار بوو ۵ داوهشاو گمندهل بوو ۵

پهوشتي خراب بوو بهديوو ۵ دمنگو

دورمى ناشيرين بوو ۵ زور نهمزان و گيل

بوو ۵ لمبهلگه هينانهومدا ههلهى كرد

هيجى بونهجهسپا ۵ نازارى پهيذا كرد.

اوْتِخْ الله فلاناً: خودا فلانكسى لهناو

برد.

اوْتِخْ فلان فلاناً: فلانكس وای كرد

فلان تاوانبار بكا ۵ فلانكسى ههئنا

بو تاوان كردن ۵ خستيه ناو بهلاو

چورتمهوه.

اوْتِخْ فلان القول: فلانكس

لهقسهكرندهكدا كالقام بوو.

اوْتِخْ فلاناً عند السلطان: ناموزگارى

فلانكسى كرد لهخرممت پاشا داو

فيري نهوهى كرد چؤن ههلسو

كهوت بكا.

الموتقة: شوينى تيداجوو هموتان.

الموتقة: ههلهكردن لمبهلگه

هينانهومدا.

الاوتل: پياوئك ورگى خوى برپكا له

شهراب.

وَقِمَ بالمكان وتوما: لهشوينمكه مايهومو

جينگر بوو.

قهراخهكانى كهوانههه بى ۵

رپپرموى تير لهكهوان دا ۵

كرپكراگهيهكى بچوكه لهلاى سهروى

گوئچكه ۵ بؤشايى نيوان ههر دوو

پهنجهيهك ۵ پيستوكههى نيوان

قامكه گهورمو قامكى شاههتومان ۵

دمماريكه لهژير زمان دا ۵ نيوان

نهرمايى لوتو سهبهله ۵ پهردمى

نيوان ههردوو كونه لوت ۵ رهمگيكه

لهنيوان خواروى پان و رهميچك.

الوترتان: بهمانا (الوتران) دئى ۵ دوشتي

بهرزموه بوون دهليى دو نهلقهه

لهگوئچكهه نهسپدان.

الوترية من النساء: ناهرمتى دلرهمقو

بئ بهزمهه.

الوترية: ريبازيكه بهتهنيشت كيودابى،

پارچهيهك لهزموى ۵ زموى سپى ۵

كرپكراگهيهكه لهلاى سهروى گوئچكه

۵ پيستوكهيهكه لهنيوان قامكه

شادمو قامكه گهورمدايه ۵ پهردمى

نيوان دوو كونهلوت ۵ نهلقهيهكه

راهينانى شيربازى لهسهر دمكرو ۵

خالتيكى سپى كهوانههيهه

بهجهستهه نهسپهوميه ۵ خونجهه

گول ۵ خانهه دميان ۵ قاعيدمو

ريبازى قياسي ۵ قاعيدمو ياساى

تايبمت بهشتيك ۵ بهردموامبون

لهسهر شتيك ۵ دابران و بروكاندن

الموتمة: نوسطوانه.

الوئمة: روښتنی خیرا.

وَقَنَّ بِالْمَكَانِ وَتَنَّا وَتَوْنَا: له‌شوینه‌که مایه‌ومو جیگیر بوو.

وَقَنَّ الْمَاءُ: ناوکه جاری بوو به‌ردموام هاتو نه‌پړا.

وَقَنَّ فُلَانٌ فُلَانًا: فلان زه‌بری له‌پرگی لاملی فلان دا.

وَقَنَّ فُلَانٌ: فلان‌کس پرگی لاملی نازاری بوو.

اوْتَنَتِ الْمَرَاةُ: نافرته‌که من‌دالی بوو به‌جوړیک قاجی پښ سمری هاتنه‌دمر.

اوْتَنَ الْقَوْمَ دَارَهُمْ: خه‌لکه‌که زور له‌مالی خوږیان دا مانه‌وه.

اسْتَوْتَنَ الْمَالُ: مال و سامانه‌که زور بوو، هه‌لگړا.

الْمَوْتُوْنَةُ: نافرمتی به‌نه‌دمبو روښنیر، هه‌رچه‌ند جوانیش نه‌بی.

الْوَاتِنُ: شتی جیگیر و جه‌سپاو له‌شوینی خوږی و ناوی کاریزاو به‌ردموام و نه‌پړاوه.

الْوَقْنُ: نه‌ومیه من‌دال که‌له‌دایک دمی له‌پښ دا قاجه‌کانی بین نه‌مجار باقی جه‌سته‌ی بیته‌دمر.

الْوَقْنَةُ: ته‌نگ هه‌لچنین به‌قه‌رزدار بو‌نه‌وه‌ی قهرزمکه و مر بگریته‌وه و

پاجیایی و دژایه‌تیکردنی په‌گتری و ده‌گوتری: (بینهما و تنة).

الْوَتَيْنُ: شارپگی جه‌سته، دهماری سهرمگی که‌هه‌رجی خوږنیک له‌دل دپته‌دمر نه‌و دابه‌شی دمکا به‌ناوجه‌سته‌دا.

واتاه على الامر موتاةً ووتاء: قهرمان‌به‌رداریی کرد.

الْوَتَى: زونگاوه.

وَلَا اللَّحْمُ: گوشت‌که هاوسا گری لی په‌یدابوو.

وَلَا الْوَتْدُ: سینگ‌که سهرمگی پرې پرې بوو.

وَنُتِنَتْ يَدُ الرَّجُلِ: دمستی پیاوکه نازاری لی په‌یدابوو.

اوْتَأَ يَدَ فُلَانٍ: دمستی فلان‌کس نازاردرا و زه‌بری لی دا.

الْمَيْثَاءَةُ: نه‌و جه‌کوچ و نامیرمه‌ی سینگی پی دده‌گوتری.

الْوَتَاءُ: په‌له‌یه‌که، گریه‌که له‌گوشت دا په‌یدا دمی و ناگاته سهرنيسقان و نازاریکه توشی نیسقان دمی به‌بی نه‌وه‌ی شکا بی.

الْوَتَاءَةُ: به‌مانا (الْوَتَاءُ) دی.

وَلَبَّ يَثْبُ و ثَبَأُ: بازی دا، خوږی هه‌لدا و ده‌گوتری: (وَلَبَّ اِلَى الْمَكَانِ الْعَالِي): که‌پشته‌ی هه‌و پایه‌ی به‌رز.

وَتَبَّ عَلَى فُلَانٍ: به سمر فلانکس دا زال

بوو، بوړی دا ههروا وشه (وَتَبَّ)

به مانا راست بوو و راپهړی، هه لمه تی

برد، دانیشت و کهوت پالکهوت دی ه

دمگوتری: (وَتَبَّ عَلَى الْفَرَّاشِ):

له سمر جی کهوت، پاکشا.

اوْتَبَّ الْحَيَوَانُ: وای کرد چه یوانه که

بازیدا.

اوْتَبَّ فُلَانًا الْمَوْضِعَ: وای کرد

فلانکس باز به سمر شوینه که دا بدا.

وَاتَّبَعَهُ مَوَاتِبُهُ وَوُتِبَ: هه ریه که

له وودو و کهسه عه مبارزی په کتر بیون و

هه لمه تیان بویه کتر برد، په لاماری

په کیان دا.

وَتَبَّ: خپی کرد، له جیگای خست، ولی

لینکړد له جیگادا بکه وئ.

وَتَبَّ فُلَانًا وَتَابًا: جیگای بو فلانکه

راخست بونه ووی له سمری بکه وئ

یان دابنیشی.

تَوَاتَبَ الْقَوْمُ وَنَحْوُهُمْ: خه لکه که

هه ندیکیان عه مبارزی هه ندیکیان

بون و په لاماری په کتر یان دا.

تَوَاتَبَ: به مانا (وَتَبَّ) دی.

تَوَاتَبَ عَلَى أَخِيهِ فِي أَرْضِهِ:

به سته مکاری و نارپه و دهمتی به سمر

زمو ی براهی دا گرت ه داگری کرد.

تَوَاتَبَ فِي مَلِكِ فُلَانٍ: ملک و مالی

فلانکس ی به سته م داگری کرد.

المُوْتَبَانُ: نه و پاشا و هه رمانرپه وایه

هه ووی غه زاکردن و داگری کردنی

ولاتی تر نه دا، به سه لامه تی بوخوی

دابنیشی.

المِيْتَبُ: بازها ویز ه دانیشتو

له سمر زمو ی نه رمه لان ه ته بارو

ته پو لکه ه جوگا.

الوْتَابُ: هه رمو پله و جیگای نوستن.

الوْتَبِيُّ: بازها ویزی گورج، هه رشتیک

زو و باز به وای دمگوتری: (فَرَسَ

وَتَبَّ).

وَتَجَّ الْحَيَوَانُ: چه یوانه که هه لمه بوو

گوشتی گرت ه دمگوتری: (فَرَسَ

وَتَجَّ): نه سپیکی به هیزه ه (تَوَبَّ

وَتَجَّ): هوماشی که باش چنرا و و

پهخته به.

وَتَجَّ الشَّيْءُ: شته که پړو هه رمانخ بوو.

وَتَجَّ النَّبْتُ: پړو که که در پړو پړو چر بوو.

وَتَجَّ الْمَكَانُ: شوینه که له ووی زور بوو،

درمختی زور بوو.

اوْتَجَّ الشَّيْءُ: شته که پړو چر بوو.

اوْتَجَّتْ الْأَرْضُ: زموییه که له ووی زور

بوو.

اِسْتَوْتَجَّ الرَّجُلُ مِنَ الْمَالِ: بیا و که

مال و سامانی خوی زور کرد.

اِسْتَوْتَجَّتِ الْمَرَأَةُ: ناهرمته که خوی

دارشتو قهلمو بوو.

استوئج الشينى: شتمكه چرو پريوو.

استوئج المال: مالمكه زور بوو.

استوئج النبت: گزوكيايهكه تيك

چرژاو تيك هالا.

الموتججة: زمويهكه لومړى زوري.

الموتج: (رجل موتج الخلق): پياويكه

جهسته لپرو لاوازه.

الموتوخ: بهمانا (الموتج دى).

الوتجة: تهرابي ناو.

الوتخة: نهوى له نيسقان نهرم

دمبى و تيكه ل به جه ورايى دى ۵

شيري مهيو، نهو پلو پوهى سالى

رابردو كه تيكه ل به گياوگزي تازه

رسكاوو ناسك دى ۵ لهومرزي

بههاردا ۵ زمويهكه قورو قال بى.

وئر الشينى يقره وئرا: پيى له شتمكه نا.

وئر الشينى: شتمكه پيى لى نرا.

استوئر من الشينى: زورى لهو شته

نه نجام دا، زورى لى كرد.

استوئر المرأة: همولى دا نافرمتى

قهلموى دمست بكموى.

استوئر الفراش: چووسهر جيكاكه ۵

پيى نايهسهر جيكاكه.

الاوئر: نهرم تر ۵ دمگوترى: (فراشي

اوئر من فراشه): جيكا نووستنى من

لهى نهو نهرمتره.

الميرة: نهو پؤشاكهيه لهسهر هممو

پؤشاكهكانهوه لهبهردمكرى ۵

پيىستى درنده، كهولى درنده ۵

قهپوچكى زين ۵ جوره زين و

كورتانه ولاخيك بووه عجهم

لهناوريشمو دپياج دروستيان

كردوه.

ميثرة الفرس: توكو پالى نهسپ.

ميثرة الارجوان: جوره قوماشيكي

نهرمى ناوهاخنراوه ومكوو ليغه

لهسهر زين دمكهويته ژر سوارمكه

بؤنهوى جيكاى نهرم بى ۵ (ك:

مواثر ومياثر).

الوائر: جهسپاو لهسهرشت.

الوشان: سهرزين كه له قوماشى تهرم

دروست بكرى.

الوئر: پيىستيكه دمكرته سهرمه ۵

پانايى سهرمه كه چوار په نجه پان

بستيك بى نافرمتى مندا لى لهبهرى

دمكا ۵ پان نافرمتيك له پيى دمكا

بكهويته عادهى مانگانهى خويهوه ۵

بهكورتى ومكوو دهرپيى كورت

ومهايه.

الوئر: جيكانوستنى نهرم و نول ۵

پؤشاكيك لهسهر پؤشاكى ترموه

لهبهر بكرى ومكوو جيهو شتى وا.

الوئر: بهمانا (الوئر دى ۵ (ك: وئار).

الْوَيْثَرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی قهلموو

گوشتن ۵ (ك: ونايز ووتار).

وَيْثَرُ رَأْسُهُ: سهری شكاند.

وَيْثَرُ الرَّجُلُ نَاقَتُهُ: پيامكه لهومرو نائفی

جوزاو جوزو كؤن و نویی دا

به حوشترمكهی.

وَيْثَرُ فُلَانٍ الثَّرِيدَةُ: فلانكس

تییگوشاومكهی تِيَك هه لدا

به سهریهکی دا دا.

الْوَيْثَرَةُ: نهو لهومرو گياو گزمیه که

لهومرزی به هاردا تِيَك دهالئو

جوزاو جوزن ۵ په رویه که شهرمکای

حوشتری پی داده پوشری.

وَيْثَرُ الْقِدْرِ: سئ کوچکهی بؤمه نجه لکه

دانا.

اوَيْثَرُ الْقِدْرِ: به مانا (وَيْثَرُ دئ).

وَيْثَرُ الْقِدْرِ: به مانا (وَيْثَرُهَا دئ).

وَيْثَرُ بَفْلَانٍ: بتمانهی به فلانکس کرد.

وَيْثَرُ الشَّيْنِ يُوَيْثَرُ وَثَاقَةً: شته که جیگر

بوو، چه سپا، دامه زرا.

وَيْثَرُ فُلَانٍ: به دیکومینتو و مسیقه بابهند

بوو.

اوَيْثَرُ فُلَانًا اِيْثَاقًا: فلانکسی کرده

جیی بتمانه.

اوَيْثَرُ الْأَسِيرِ: دهست و پیومندی

نه سیرمکهی باش توند کرد.

اوَيْثَرُ الْعَهْدِ: وادمو به ئینه کهی جهخت

کردموه.

وَاَيْثَرُ فُلَانًا: بهیمانی له گهل فلانکس

بهست ۵ وادمو به ئینی پيدا ۵

دهگوتری: (واثقت بالله لأفعلن كذا).

وَيْثَرُ فُلَانًا: وتی فلانکس جیگی

بتمانه پیکردنه.

وَاَيْثَرُ الْأَمْرِ: کارمکهی پتهوو محکم

کرد.

وَيْثَرُ الْعَقْدِ: گریبه سته کهی لدهفتهری

رسمی دا تۆمار کردو کردی

به دیکومینتو به لگه نامه.

تَوَاثَرُ الْقَوْمِ زَعْلَى الْأَمْرِ: خه لکه که

وادمو به ئینیان به یه کتر داو

سویندنیا بویه کتر خوارد.

تَوَاثَرُ فِي الْأَمْرِ وَمِنَ الْأَمْرِ: به به لگه و

دیکومینت کاری کرد.

تَوَلَّاتِ الْعُقْدَةُ: گریبه که توند بوو.

اسْتَوَاثَرُ مِنْ فُلَانٍ: به لگه نامه و وادمو

به ئینی له فلانکس و مرگرت.

اسْتَوَاثَرُ مِنَ الْأَمْرِ: به به لگه و

دیکومینتوه جووه ناو کارمکه.

الْثَّقَّةُ: بتمانه.

الْمَوْثِقُ: وادمو به ئین.

الْمَوْثِقُ مِنَ الشَّجَرِ: نهو درمخته به که

خه لک پشتی پی دهیستن بو

لهومری نازه له کانیان له کاتی

برانه ووی گزوگیا ۵ دهگوتری: (کلا

مُوثِقٌ: درمختی که پستی پی
 دهبه سترئ ۵ بؤنه وهی بهشی
 خوراکي نازمه گانیان بکا ۵ (ماء
 مۇثِق): ناویکی زۆرمو بهشی نازمه و
 پیداو پستی خویان دمکا.
 المُوثِقُ: نهوکه سهی گریبه ستو
 نوسراوی نیوان خه لك دمکاته
 رسمی و له دمفتیری تایبه تی دادگادا
 تواماری دمکا.
 الميثاق: عهدو بهیمان ۵ (ك: موائیق
 ومیاتیق).
 الوثاقُ: نیسمی که لهوشه ی
 (ایناق) و مرگراوه ۵ نهو حه بل و
 پیومندو که له بچه یه شتی پی
 دهبه سترئ.
 الوثاقُ: همر حه بل و گورپس و په تیك
 شتی پی ببه سترئ.
 الوثيقة: به لگه نامه، دیکومینت ۵
 همرشتیك شتی پی ببه سترئ و
 شمهك بدرئ.
 الوثيقة في الأمر: قایمکردن و
 دیکومینتکردنی کار ۵ باش
 نه انجامدان و ریکوپیک کردنی کار ۵
 دمگوترئ: (أرض وثيقة): زهوییه که
 گزوگیای زۆرو چرو پیره ۵
 کومپیهاله دان و چه کدانه بؤ بتمانیه
 قهرز ۵ یان دانمویه قهرز.

وَقْلُهُ: لکاندی ۵ پیوهی نووساند.
 وَكَل الشَّيْئُ: شته که ی جیگیر کرد ۵
 کردی به بنه ماو بناغه.
 وَكَل الْعَالُ: مال و سامانی کۆکردموه.
 الوَثَلُ: توپکل و پرزی توپکل ۵ چلک و
 زیاده گوشت که به جه قوی تیز
 له پیستی داده مالن و تیفتیفه ی
 دهمدن ۵ یان به وهی دمباغه وه لی
 دمکریتموه.
 الوَثِيلُ: لواز ۵ توپکلی دار ۵ حه بل و
 گوش که له توپکل و پرزو شتی و
 دروست بکری ۵ همر زیوو خشت و
 خالیك له درهخت و گوش و شتی و
 بکه و پته خوار.
 وَكَمَ الْحَيَوانِ يَتَمُ وَكَمًا: حه یوانه که بازی
 دا.
 وَكَمَ الشَّيْئُ: شته که ی شکاند ۵ باریکی
 کرد ۵ کوتای.
 وَكَمَ فُلَانُ الرَّجُلُ: فلانکس له پیامه که ی
 دا.
 وَكَمَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: باران له زموی دا.
 وَكَمَ فُلَانُ الْحَشِيشَ: فلانکس گیاو گزو
 بل و پوشه که ی گرد کردموه.
 وَكَمَ الْفَرَسُ الْأَرْضَ بِحَافِرِهِ: نه سپه که
 بهمی زموی کوتا، سمکولی کرد.
 وَكَمَتِ الْحِجَارَةُ رَجُلًا: به ردمکه قاجی
 بریندار کرد.

وَتِمَّتِ الْأَرْضُ وَثَامَةً: زومپیه که
گزوگیای کهم بوو لهومپی کهم بوو.
وَتِمَّ وَثَامَةً: خوئی داپشت و گوشتن بوو
قهلهو بوو.

وَاتِمَّ فِي الْعَدُوِّ: هه موو قاجهکانی
خرکردنه موو خوئی نامادمکرد بو
بازدان و مکوو نهووه خوئی بهاوئی.
الْمَيْتَمُ: زهوی کوت، شتیك زهوی
بپهستیوی.

الْوَثِيْمَةُ: بهرد ۵ بهردی چهرخ ۵ بهرده
نهستی ۵ کومهله گزوگیا ۵
کومهلیك خواردمهنی جیاجیا.
وَتَنَ الشَّيْنُ بِالْمَكَانِ: شتهکه جیگیر بوو
لهشوپنه کهو چهسپا.

وَتِنَتِ الْأَرْضُ: زومپیه که بارانی لی
درا باراناوی بوو.
اوْتَنَ مِنَ الْمَالِ: مال و سامانه کهی زور
کرد.

اوْتَنَ فَلَانًا: بهخششی فلانکهسی
زورکرد، زوری پئیدا.
اِسْتَوْتَنَ مِنَ الْمَالِ: لهمال و سامانه کهی
زورکرد ۵ قهلهو بوو.

اِسْتَوْتَنَ النَّحْلُ: ههنگهکان بوون
به دوو بهش، گهورمو بچوک.
اِسْتَوْتَنَ الشَّيْنُ: شتهکه مایهوه ۵
بههیز بوو.

الْمَوْثُوَّةُ: نافرمتی زهلیل و گوئی پاپه،

فه مارن بهردار ۵ (إمْرَأَةٌ مَوْثُوَّةٌ):
نافرمتی بهمه دهبو گوئی پاپه
ههرچه نده جوانیش بی.

الْوَثْنُ: پهیکه ریک په رستشی بویکری
جاله بهردو دار دروست گرابی یان
له مسو زیوو شتی تر ۵ دمشگوتری:
(هي وثن فلان): نهووه ژنی
فلانکهسه.

الْوَثْنِيَّ: بتپهرست ۵ دمشگوتری: (رجل
وثني وامرأة وثنية).

الْوَثْنِيَّةُ: رتپازو مهزه بهی
بتپهرستهکان.

وَجَا فَلَانًا: بهه موو هیزی دهستی پالی
به فلانکهسه وه نا ۵ پالی بهکولهی
سینگیه وه نا ۵ قورته مهی ملی گرتو
گیراپه وه.

وَجَا التَّمْرُ: خورما کهی کوتا تاتیك هالو
بهسهریهك دا بوو بهگرمولهو لینجاوی
دایه وه.

وَجَا الْفَحْلُ: دهماری گونی نهسپه کهی
خسته نیوان دوو بهردو گوشینی
تامراندی (جوره خهساندنیکه).

اَوْجَا فَلَان: فلانکهس هات بو
پیوستیاتی خوئی یان بو نیچیر
گرتن و هیچی دهست نهکهوت.

اَوْجَاتِ الرِّكِيَّةُ: بیرمه ناوی کهم بوو
یان ناومکهی برپا، وشکی کرد.

مرد.

لَوْجًا عَنْهُ: پالی بهشته که و مناو لئی

دورخسته و ده دمگوتری: (أَوْجًا الشَّيْءُ عَنْهُ).

إِجْجًا التَّمَرُ: خورما که دهنکه گانی

که ورمبون و گوشتن بون و پیگه بین، شیرین بوون لینجاویان لی پهدا بوو بههوی کوتان و تیک هه نشیلانه و ده.

تَوْجَاهُ بِالْيَدِ وَالسَّكِينِ: به مانا (وَجَاهُ) دی.

الْوَجَاءُ: (ماء وَجَاءَ): ناوی بی که لک.

الْوَجَاءُ: (ماء وَجَأَ): ناوی بی که لک.

الْوَجِيئَةُ: مانگا ده خورما که نه و هنده

بکوتری ناو که گه یان بیتهدمر ده پاشان به شیر یان بهرؤن بشیلدرین تا یه که دمگرن و ده بنه توبه ل نه مجار بخوری.

وَجَبَّ الشَّيْءُ يَجِبُ وَجُوبًا وَوَجِبًا:

جهسپا، پیویست بوو ده که و ته سمر زهوی ده هورشان دمه فرموی: ﴿فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾.

وَجَبَّ الْقَلْبُ وَجَبَانًا: دل که و ته

په له پهل و لیدانی خیرا و له رزین.

وَجَبَّ فُلَانٌ وَجِبَةً: فلان که س روژی یه که

ژمه نانی خوارد.

وَجَبَّ فُلَانٌ وَجُوبًا وَمُوجِبًا: فلان که س

وَجَبَّتِ الشَّمْسُ وَجِبًا: خورنا و ابوو.

وَجَبَّ الرَّجُلُ وَجُوبَةً: پیا و مه ترسا، ترسنوک بوو.

أَوْجِبَ فُلَانٌ: فلان که س له شه و و

روژیک دا یه که ژم نانی خوارد ده

یان فلان که س کاریکی چاکی کرد

به هه شستی بوخوی کپی ده یان

کاریکی خراپی کرد و دوزه خی

بوخوی مه پسر کرد.

وَجَبَّ عَلَى فُلَانٍ: له پیشرکی دا به سمر

فلان دا زال بوو.

وَجَبَّ الشَّيْءُ: شته که ی به پیویست دانا،

واجبی کرد ده دایمه زرانده، دایبه ست ده

دمگوتری: (أَوْجَبَ لَهُ الْبَيْعُ) یان (أَوْجَبَهُ الْبَيْعُ).

أَوْجَبَ اللَّهُ قَلْبَهُ: خودا دلی دامه زرا و

کرد.

وَاجِبٌ فُلَانًا مُوَاجِبَةً: فلان که سی

پابه ندرده ده دمگوتری: (وَاجَبَهُ

الْبَيْعُ): مامه له که ی له سمر پیویست

کرد.

وَجَبَّتِ الْإِبِلُ: حوشرمه که ماندو بوو.

وَجَبَّ اللَّبَأُ: ژمه که له گوانی

حه یوانه که دا مایه و ده، رهق بوو.

وَجَبَّ فُلَانٌ فُلَانًا: فلان که س فلان که سی

پابه نده کرد.

وَجَبَ بِهِ الْأَرْضُ: بهمه رزی دادا.

وَجَبَ فُلَانٌ: فلانكس له پوژنك دا

پهك ژم نانې خوارد.

وَجَبَ فُلَانٌ عِيَالَهُ وَفَرَسَهُ: فلانكس

مال و منډال و نه سپهكهي

واځيركردن شهو و روژي پهك ژم

نان بخون، نه سپهكهي پهكجار

ناليك بدرئ.

وَجَبَ الْفَاقَةُ: روژي پهكجار

خوشرمهكهي دوشي.

تَوَاجَبَ الْقَوْمُ: خه لگه كه گرمويان

له گهل پهك كرد گرينتييان دا

به په كتر.

تَوَجَّبَ فُلَانٌ: فلانكس له شهو و

روژنك دا پهك ژم نانې خوارد.

اسْتَوْجَبَ الشَّيْئُ: شتهكهي كرده

ماهي خوي.

الْمُوجِبُ: (موجب) ناوي ئيحرام

به ستو بوو له پيش هاتني ئيسلام

دا.

الْمُوجِبَةُ: تاواني گه وره كه ببيت هوي

چوونه ناو دوزخ و يان ئيشي

باش و خيري گه وره كه ببيت ه

مايهي چوونه ناو به هشت.

الْوَاجِبُ: لهزاراوي شمع زانان دا

نهميه واجب بوونهكهي به

خه بهري ئاحادو شتي وا بووي

بكهري پاداشي ههيه و نهكهري

سزادهري.

وَالْجِبُّ الْوُجُودُ: پهرومردگار؛ نهميه

هر بووي و بوونهكهي پيوستي

به شتي تر نهبي.

الْوَجِبُ: ترسنوك و گيل و نهحمه ق و

خوشرنك زهك له گواني دا رهق

بووي و كوندهي ناوي گه وره

كه له پيستي نيړيه ههرو شتي وا

بي و شويني چوپاوكهي ناو و (ك:

و جواب).

الْوَجِبُ: خه تهرو گرمو.

الْوَجِبَةُ: دمنگو قيزهي به ربووه و

ژمه نهان خواردن و ژمه له ورو

ئالف بؤ ئاژل و پهكجار دوشي

شيردر له پوژنك دا و نه اندازهي

خواردني حمبو دهرمان له پوژنك

دا.

الْوَجُوبُ: پيوست بوون، كهوتنه

شان و زيمه مه شغوول بوون و يان

نهميه خودي شتهكه بوني

پيوست بي.

الْوَجِيبَةُ: نهركو و مزيفه و نه اندازهي

موچهو كړئ، يان نه اندازهي خوراك

روژانه هفتانه مانگانه و ههروا

ناوه بؤ حاله تيكي شتيكي بكرئ و

مامه له كه تهواو بكهي نه مجار

و مجبه و مجبه شتهكه بگويزيه و

جا كه تهواو بوو دمگوترئ (قد

استوفيت و جيتك).

وَجَّ وَجًا: پهلهي كرد.

الْوَجُّ: نوعامه ۵ قهتئ ۵ گیاهکه
له پیری (القلقاسیات) بونیکی
خوشی همیه ۵ داریکه که مرسته ی
جوتی لی دروست دمکری و مگو
هه و جاپو دمسته دوو مزان و هه په و
نیرو شتی وا.

الْوَجُّ: نوعامه ی خوشرؤو بازهاویزی
گورج و گؤل.

وَجَّحَ الشَّيْئُ يَجِّجُ وَجْجًا: دمکه وت،
ناشکرا بوو.

وَجَّحَ يَوْجِّحُ وَجْحًا: په نای برد.

اَوْجَحَ الشَّيْئُ: شته که دمکه وت و
ناشکرا بوو.

اَوْجَحَ الحَافِرُ: بیر هه لکه نه که که پشته
شاخی لوس ۵ زؤر به زهوی دا
رؤپشته خوار تا که پشته شاخ.

اَوْجَحَتْ غَرَّةُ الفرس: سپیایه تی
ناوچه وانی نه سپه که ناشکرا بوو.

اَوْجَحَتِ النَّارُ: ناگره که رونا کاپی داو
دمکه وت.

اَوْجَحَ فلان الشَّيْئُ: فلان که س
شته که ی داپو شی.

اَوْجَحَ فلاناً الیه: وای کرد فلان په نای
بؤ به ری.

اَوْجِحُ البولُ فلاناً: میز تینی بؤ فلان
هیئا ۵ ته نگه تاوی کرد.

وَجَّحَ الشَّيْئُ: شته که دمکه وت و

ناشکرا بوو.

المَوْجُّ: (طریق مَوْجُّ): ریگایه کی
ناشکرا و رونه.

المَوْجُّ: پیستی لوس و سفت ۵
قوماشی نه ستورو په خنه که لی که
بدری دمنگی لیوه بی.

المَوْجُّ: (باب مَوْجُّ): دمرگی
پیومدراو ۵ یان دمرگایه که په رده ی
به سر درایتته وه.

الْوَجَّاحُ: په رده ۵ واده بی و او مکه
دمکری به هه مزه دمگوتری (أجاج -
أجاج).

الْوَجَّحُ: نه شکه وتو که، په ناپاسار ۵
مه لجه نو په نا.

الْوَجَّحُ: په نا ۵ قوماشی سفت و
په خنه و نه ستور یان پو شاک
که له و جوړه قوماشه دروستکرا بی و
پان و پو پری.

وَجَدَ فلان یَجِدُ وَجْدًا: فلان که س غه مبار
بوو.

وَجَدَ علیه موجدة: رفی لی هه لسا.

وَجَدَ فلان وَجْدًا وَجْدًا: فلان که س
دموله مه ند بوو.

وَجَدَ مطلوبه: نه وه ی لی دمکه را دهستی
که وت ۵ گومبه مکه ی دوزیه وه ۵
دمگوتری: (وَجَدَ ضَالَّةً).

وَجَدَ الشَّيْئُ كذا: شته که ی وازانی، واهاته

بهر جاوی د دهائی (وجدت الحِلْمَ نافعاً):

بؤم دهر که موت که صه پرو بار قولی
به سوده.

وَجِدَ الشَّيْئُ شته که پهیدا بوو د

دهگوتری: (وَجِدَ الشَّيْئُ مِنْ عَدَمِ
وجوداً).

اَوْجَدَ الله الشَّيْئُ: خودا له نه بوونه وه
شته که ی هینایه کاپه وه.

اَوْجَدَ فُلَانًا: فُلَانُ که سی دهوله مه ند

کرد د دهگوتری: (الحمد لله الذي

اَوْجَدَنِي بَعْدَ فَقْرٍ): سوپاس

بو خودایه که پاش هه زاری

دهوله مه ندی کردم.

اَوْجَدَ فُلَانًا بَعْدَ ضَعْفٍ: داوای له پرو

لاوازی فُلَانُ که سی به هیژ کرد.

اَوْجَدَ عَلَى الامر: ناچاری کرد بو

نهوکاره.

اَوْجَدَ الشَّيْئُ: وایکرد شته که ی دمست

بکه وئو زه مری پی به ری.

اَوْجَدَ مَطْلُوبَه: وای کرد زه مری

به مه بهستی خوئی بینئ نه وی

عهودالی بوو دمستی که وئ.

تَوَجَّدَ فُلَانٌ: فُلَانُ که س له ناخی خوئی

دا ههستی به سوژو عیشق کرد.

تَوَجَّدَ لِفُلَانٍ: بؤ فُلَانُ که س غه مبار بوو

د خه هتی بوخوارد.

تَوَجَّدَ لِفُلَانَةٍ: عاشقی فُلَانِ نافرمت

بوو د خوئی ویست.

تَوَجَّدَ الامر: ناره هتی له کار که

د مری پی.

تَوَجَّدَ السُّنْهُ: له شهو به خه به ری

چارز بوو.

المَوْجُودُ: له بواری فه لسه هدا بریتییه

له شتیک له زیهن و له خاریج دا

بوونی چه سپاوی.

الوَاحِدُ: ناوئیکه له ناوه جوانه کانی

خودا واته دهوله مه ندی بی سنور

که هه مرگیز هه زار نه بی، هه رچی

بیهموئ هه بی و بی ناتاج له هه موو

که س د له هه دیشی پیغه مبر دا

هاتووه: (لَيْ الْوَاحِدُ يَحِلُّ عَقوبَتَهُ

وَعِزُّهُ): مائل کردن دانده وی

قه رز له لایهن که سی که وه هه بووی

شیوای سزادانه و رموايه ناموسیشی

بشکیندری.

الْوَجَادَةُ: له زارووی فهرموده زانه کان

دا بریتییه له وه کابرا له پراوئیک

زانباری فی ربی به بی ماموستاو

نیجازمو موناوله.

الْوَجْدُ: زلکاو د شوینی ناو

تیدا کو بوونه وه (ك: وِجَاد).

الْوَجْدُ: هه بووی دهوله مه ندی د

قورشان دمهرموئ: «أَسْكِنُوهُمْ مِنْ

حَيْثُ سَكَنْتُمْ مَنْ وَجَدَكُمْ».

دمرمانه‌ک‌ه‌ی که‌م که‌م قوت دا.

تَوَجَّرَ فُلَانُ الْمَاءَ: فَلَانْکَس

به‌نا به‌دلی ناو‌م‌ک‌ه‌ی خواردموه.

الْمِيجَارُ: شَتِیکه ومکوو صهوله‌جان

پیی له‌تَوَّجِب دمرئی.

الْمِيجَرُ: نامیریکه دمرمانی پی

دم‌ک‌ری‌ته قورگی نه‌خو‌شه‌وه.

الْمِيجَرَةُ: به‌مانا (المیجر) دی.

الْوَجَارُ: کونه که‌م‌تیار، کونه گورگ،

لانه‌ی شیر ۵ کونه ریوی ۵ به‌زوری

بو کونه سه‌گ به‌کاردمه‌یندری ۵

دادراویکی زه‌وی که‌لافاوی گه‌وره

داید‌پ‌یی ۵ (ك: أوجرة ووجر).

الْوَجَرُ: شیوم‌یه‌که له‌نه‌شکه‌وت له‌کیوو

که‌ز دا.

الْوَجَرَةُ: حالیکه هه‌لده‌که‌ندرئ بو

گرتنی شیرو درنده.

الْوَجُورُ: دمردیکه له‌قورگ دا په‌یدا

ده‌بی.

وَجَزَّ فِي مَنْطِقَةِ يَجَزُّ وَجْزًا وَوَجُوزًا:

له‌قه‌سه‌کانی دا په‌له‌ی کردو وتارم‌ک‌ه‌ی

کورت کردموه.

وَجَزَّ الْكَلَامُ: قسه‌ک‌ه‌ی کورت کردموه،

که‌می کردموه.

وَجَزَّ فِي مَنْطِقَةِ يَوْجَزُّ وَجْزًا: له‌قه‌سه‌کانی

دا په‌له‌ی کردو وتارم‌ک‌ه‌ی کورت

کردموه.

وَجَزَّ الْكَلَامُ: قسه‌که له‌روان‌بیزی دا

کورتی هی‌نا.

اَوْجَزَّ الْكَلَامُ: قسه‌که به‌لاغه‌تی که‌م

بوو.

اَوْجَزَّ فِي الْأَمْرِ: په‌له‌ی له‌کارم‌که‌دا

کردو دریزی پی نه‌دا.

اَوْجَزَّ كَلَامَهُ: قسه‌ک‌ه‌ی کورت کردموه،

که‌میکی له‌قه‌سه‌ک‌ه‌ی درک‌اند.

اَوْجَزَّ الْعَطِيَّةَ: به‌خششه‌ک‌ه‌ی که‌م

کردموه ۵ خیرا به‌خششه‌ک‌ه‌ی پی دا.

تَوَجَّرَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی جی به‌جی

کرد ۵ داوای شته‌ک‌ه‌ی کرد.

اِسْتَوْجَزَّ الْكَلَامُ: که‌لامه‌ک‌ه‌ی کورت

کردموه.

المِيجاز: نه‌وکه‌سه‌ی پرسیارو وه‌لام

کورت دم‌کاته‌وه.

الْوَجَرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوینک گورجو

گوژ بی، کارم‌کانی زوو نه‌نجام بدا

۵ زوو به‌بخش، گیر نه‌بی ۵

حوشتری تیزرؤ، خوشرؤ ۵ خیراو

به‌په‌له ۵ قسه‌ی که‌م سوک ۵ کاری

ناسان.

وَجَسَّ فُلَانٌ: فَلَانْکَس ترسا له‌مو

خه‌پاله‌ی به‌دلیا هات یان له‌وه‌ه‌واله‌ی

بهرگوئی که‌وت.

وَجَسَّ فُلَانٌ وَجَسًا: فَلَانْکَس

ترسانه‌ک‌ه‌ی شاردموه، هه‌وئی دا پیی

نه‌زاندرئ که‌دم‌ترس.

وَجَسَ الشَّيْئُ: شتهكه گوم بوو، ناديار بوو.

اوَجَسَ فلان: فلانكهس ترسو بيم كهوته دليهوه.

اوَجَسَتِ الاذنُ: گوڼچكه دهنكيكي بيبست.

اوَجَسَ فلان الامرَ: فلانكهس كارمكهى شاردموه.

اوَجَسَ القلبَ شيئاً: دل ههستى بهشتيك كرد ۵ يان دل لهشتيك ترسا.

اوَجَسَتِ الاذن صوتاً: گوڼچكه دهنكي بيبست.

تَوَجَّسَ فلان: فلانكهس گوڼى بو دهنكي نزم كلور كرد.

تَوَجَّسَ بالشَّيْئِ: ههستى بهشتهكه كردو گوڼى خوى بو ههښخت.

تَوَجَّسَ فلان الامرَ: فلانكهس كارمكهى شاردموه پهردهپوشى كرد.

تَوَجَّسَ الصوتُ: گوڼى بو دهنكهكه ههښخت ۵ يان گوڼى لى بوو لئى ترسا.

تَوَجَّسَ الطعامَ او الشرابَ: كهه كهه تمامى خواردنهكهه يان شلهمهنيهكهه كرد.

الاوَجَسُ: خوراك و ناوو شلهمهنى كهه ۵ لهسياقى نهفى دا بهكاردئ ۵

دهگوترئ: (ماذقت عنده اوجس) ۵ يان دهگوترئ: (لا افعل ذلك سجيى الأوجس): تادونيا دونيا بى من نهوشته ناكمه.

الأوجسُ: بهمانا رۇزگار دئ ۵ دهگوترئ: (لا افعل ذلك سجيى الأوجس).

الواجسُ: ههست كردن بهدلا هاتن ۵ خهتهرمى دل.

الوجسُ: دهنكى نزم. وَجَعَ فلان يوجع وجعاً: فلانكهس نهخوش كهوت نازارى لى پهيدا بوو. وَجَعَ فلان راسه او بطنه: فلانكهس سهرى هيشا يان سكى هيشا ۵ (فهو وجع وهي وجعة).

اوَجَعَ فلان في العدو: فلانكهس فرسهتى لهدوزمن هينا زمبرى كاريگهري لىدا.

اوَجَعَ المرضُ او الضربُ: نهخوشييهكه يان ليډانهكه نازارى زورى بهفلانكهس گهپاند.

تَوَجَّعَ فلان: فلانكهس هاتوهاوارو دادو فيفانى كرد.

تَوَجَّعَ لفلان: ناخو نؤفى بو نهوكارساته خوارد كهبهسمر فلان دا هات، پهروشى بوو، خهفهتى بوخوارد ۵ لاوانهوى بو كرد.

الْوَجَعُ: ناوېكى گشتييه بؤ هممو
نَيش و نازارِيك كه له جهسته دا
په مېدايې ۵ (ك: أوجاع) ۵ (الْوَجَعاءُ):
قنگ ۵ (ك: وَجَعَاوات).

الْوَجِيعُ: به نيش ۵ به نازار ۵ دهگوتري:
(ضرب مُوجِع).
وَجَفَ الشَّيْئُ يَجِفُ وَجْفاً: به شوکا،
له گريژنه چوو.

وَجَفَ البعير أو الفرسُ: حوشرمه په
نه سپه كه خيرا پوي.

وَجَفَ القلبُ: دل كه كهوته ليدانى خيرا
۵ قورئان دهغه رموي: ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ
وَاجِفَةٌ﴾.

وَجَفَ فلان: فلانكس له ترسا كهوت ۵
(فهو واجف وهي واجفة).

أَوْجَفَ المسائرُ: رېښواركه به په له
پوي، په له ي كرد له پويين دا.
أَوْجَفَ فلان فلاناً: فلانكس فلانى
هه لئا بؤ كارېك.

أَوْجَفَ فلان دابته: فلانكس
ولاخه كه ي دهنه دهنه دا بؤ
رؤيشتن.

أَوْجَفَ الشَّيْئُ: شته كه ي جولاند.

أَوْجَفَ الباب: دمرگاهى داخست.

استَوْجَفَهُ: بردى ۵ دهگوتري:

(استَوْجَفَ الحُبُّ فُؤاده): دلدارى و
عشق دلى بردوه.

المِجَافُ: دهگوتري: (دابة مِجَاف):
ولاخي كه خوشروو خيرا پويه.
وَجَلَّ يُوْجِلُّ وَجْلاً: له ترسو بيم دا
به سمرى دا زال بوو.

وَجَلَ يُوْجِلُّ وَجْلاً: ترسا، زنده مې چوو
۵ (فهو أوجل ووجل وهي وَجَلَةٌ).
وَجَلَ يُوْجِلُّ وَجْلاً ووجالةً: كه وره بوو ۵
هه لچوو.

أَوْجَلَهُ: ترساندى.
وَأَجَلَ فلاناً: له ترسان و بى ورمى دا
پېشېركي له گه ل فلان كرد.

المَوْجِلُ: جاوگى (وَجَلَ) په ۵ به ردېكى
لوسه و مهيله و نهرمه واته به رده
قسل.

المَوْجِلُ: شوينى ترس ۵ چاليكه ناوى
تيډا رادموه ستي.

الْوُجُولُ: پيران، پيرهگان.

الْوَجِيلُ: چاليكه زه لكاوېكه ناوى تيډا
كؤدمبيته وه.

وَجَمَ يَجُمُ وَجْماً ووجوماً: بهرق
هه لساوى بيډمگ بوو ۵ روى خوئ
گرز كردو سهرى دانه نه واندو بيډمگ
بوو جوئ داماو به خهم بارى خوئ
خواردموه.

وَجَمَ الشَّيْئُ: شته كه ي ناخوشويست ۵
(فهو واجم).

وَجَمَ عنه: له ترسا بيډمگ بوو ۵ (فهو
واجم).

وَجَمَ فَلَانًا: مستهكۆلهى لهفلان دا.

الْوَجْمُ: چهند كهئهك و بيناو شتى وههان دمكرپنه نيشانه بۆ ريگاي چۆلهوانى و سارا ۵ بهردى گهوره ۵ دهشگوترى: (رجل وَجْمٌ): پياويكى هيچو پوجه ۵ (بيت و جِسم): خانوى گهوره ۵ (ك: أوجام ووجرم).

الْوَجْمُ: به خيل و رزد ۵ جهسته بچكۆلهو ناكهس به چه ۵ كهئهكه بهرد ۵ بهردى كۆكراوهو سهريهك نراو لهسهر كۆختهو سهنگهرو شتى وادا ۵ بهردى سهريهك نراو بۆشارمزاى كردن و نيشانهى ريگاي دهشتو چۆلهوانى ۵ (ك: أوجام ووجرم) ۵ دهشگوترى: (رجل وَجْمٌ): پياوى خوپرى و خراپ.

الْوَجْمَةُ: جنيو.

الْوَجِيم من الأيام: رۆزگارى زۆرگهرم.
الْوَجِيمَةُ: بزىو.

وَجَنَ بالشَّيْنِ يَجُنُّ وَجَنًا: هاويشتى.
وَجَنَ بِهِ الْأَرْضَ: بهزهوى دادا كييشاى بهزهوى دا.

وَجَنَ الْوَتْدَ: سينگهكهى داكوتا.
وَجَنَ الْقِصَارَ الثُّوبَ: جل شۆرهكه حلهكانى كوتان.

تَوَجَّنَ فَلَانٌ: فلانكهس زهليلو ملكهچ بوو.

الْأَوْجِن: كۆلم گهوره، رومهت پان.

المُوجِّنُ: كۆلم گهوره، گۆشتن و قهلهو.
الموجونة من النساء: ئافهرتى شهرمن.

الميجنة: نهو كوتكه دارميه كه جليشور جلى پى دمكوتى بۆ ئهوهى باش پاك بيتتهوه ۵ (ك: مواجن ومياجن).

الْوَاَجِنُ: زهوى رهمهلان و پتهو.

الْوَجْنُ: بهمانا (الواجن)دى.

الْوَجْنُ: بهمانا (الواجن)دى.

الْوَجْنَاء: كۆلم گهوره ۵ كۆلم گۆشتن.

الْوَجْنَةُ: كۆلم، خراپى رومهت.

الْوَجْنَةُ: بهمانا (الوجنة)دى.

الْوَجِينُ: زهوى رهمى پتهوو توند ۵ بهرد ۵ كهناى روبار.

وَجَهَ فَلَانٌ عِنْدَ الْغَاسِ: فلانكهس لهناو خهلك دا لهفلانكهس زياتر جىى باومرو متمانه بوو.

وَجَهَ فَلَانًا: لهپروى فلانكهسى دا، بهپروى فلان دا چۆوه، بهرمو روى فلان بۆوه.

وَجَهَ فَلَانٌ يَوْجُهُ وَجَاهَةً: فلانكهس بوو بهخاومن ريزو قهدر لاي خهلك ۵ (فهو وجهه) ۵ (ك: وَجْهَاء) ۵ (وهي وجهية) ۵ (ك: وجاه).

أَوْجَهَتِ الْمَرَأَةُ: ئافهرتهكه لهسك و زا ومستايهوه.

أَوْجَهَ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانكهس فلانكهسى

کرده پیاو ماقول ۵ یان لای خه‌ئک
باسی پیاوه‌تی ئه‌وی کردو ریز ی بۆ
به‌یدا کرد ۵ گێرپیه‌وه ۵ به‌پیاو
ماقولی له‌قه‌ئه‌م دا.

واجهه موجهة ووجهاً:
چاوپێکه‌وتنی له‌گه‌ڵ دا کرد ۵
روبه‌پروی بۆوه ۵ به‌پروی خو‌ش و
قه‌سه‌ی شیرین پێشوازی لێ کرد.

وَجْهٌ: ملکه‌چو ژێربار بوو ۵ ده‌گوتری:
(قَادَ فُلَانٌ فُلَانًا فَرْجَةً): فُلَانٌ
رابه‌رایه‌تی فُلَانی کرد ئه‌ویش گوئ
بیسی بوو شوینی که‌وت.

وَجْهٌ المولد: منداڵه‌که‌ له‌کاتی
له‌دایکبوونی دا سه‌مه‌تا دو ده‌ستی
له‌منداڵدانی دایکیه‌وه‌ هاتنه‌ده‌ر.

وَجْهٌ الى الشئین: روی له‌شته‌که‌ کرد.
وَجْهٌ فُلَاناً فِي حَاجَةٍ: بۆ نه‌نجامدانی
کارێک فُلَانکه‌سی نارد روی پێ
له‌شته‌که‌ کرد.

وَجْهٌ الشئین: شته‌که‌ی خسته‌ لایه‌ک
له‌به‌رپێکه‌وه‌ داینا.

وَجْهٌ النُّخْلَة: نه‌مامه‌خورماکه‌ی به‌رمو
شه‌مال توژی خواری چه‌قاند بایه‌که
راستی کرده‌وه.

وَجْهٌ الناسُ الطريق: خه‌ئکه‌که
به‌ریگا که‌دا رو‌یشتن تا به‌ته‌واوی
شوین پێیان ده‌رکه‌وت و رێگاکه
رون بۆوه.

وَجْهٌ المطرُ الأرض: زمویه‌که‌ روی
زموی قه‌لاشته‌وه‌ کاری ته‌واوی لێ
کردو پێیدا رو‌یشته‌ خوار.

وَجَّهَت الرِّيحُ الحَصَى: ره‌شه‌بایه‌که
به‌رده‌ ورده‌و زیخه‌که‌ی رادا.

وَجْهٌ فُلَاناً: فُلَانکه‌سی خسته‌ سه‌ر
رێبازیکی تایبه‌تی.

إِتْجَهَ اليه: روی تێکرد.

تواجه: روبه‌پروی به‌ک بون.

تَوَجَّهَ: بۆ موطاومعه‌ی (وَجْهَةً)دئ.

تَوَجَّهَ الجیش: سوپاکه‌ شکا.

تَوَجَّهَ الشيخ: پیرمه‌یێر ده‌که‌ که‌نه‌فت
بوو.

تَوَجَّهَ اليه: بۆلای چوو ۵ به‌رمو روی
هات.

تَوَجَّهَ جهةً كذا: چو بۆلای ئه‌و
شوینه.

التَّجَاهُ: ئه‌و شوینه‌ی به‌رمو روی
ده‌چی ۵ ده‌شگوتری: (قَعَدَت
تَجَاهَكَ): به‌رامبه‌رت دانیشتم.

التوجيه: له‌بوازی شیعه‌دا بزوینی
پیتی پێش په‌وییه ۵ له‌بوازی
به‌لاغه‌دا هێنایی که‌لام و رسته‌یه
به‌شیومه‌یه‌ک دومانای دژ به‌یه‌ک
هه‌لبگرئ.

الجهة: لایه‌ن و ده‌فه‌رو ناحیه ۵
ئه‌و شوینه‌ی بۆی ده‌چی و کردوته

بەئامانجى خۇت ۋ (ك: جهات) ۋ
 دىمىگوتىرئ: (ماله جهة في هذا الأمر):
 لەم كارمدا ئەو ھىچ بەرنامەيەكى
 ئاشكرائىيە نازائى چۆن كارمەكى
 جى بەجى دىمىج.

المُوجَّه: خاومى رىزو شكۆمەند.

الْوَجَاهُ: بەمانا (التّجاه) دى ۋ دىمىگوتىرئ:
 (دارى وِجَاه دارك): خانوۋەكەم
 بەرامبەر خانوۋەكەتە ۋ دىمىگوتىرئ:
 (هم وجه الف): ئەوان نىزىكەى
 ھەزار كەس دىمىن.

الْوَجَاهَةُ: پاوان و حورمەت.

الْوَجْه: دەم و چا ۋ گەورەى ھۆز
 خىل، پىاو ماقولئ خىزان ۋ
 ھەرشىتىك بەرامبەرت بى، روى
 لىت بى ۋ خودى شت و زاتى شت ۋ
 قورئان دىمەرموى: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ
 إِلَّا وَجْهَهُ﴾ ۋ دلو دىمرون ۋ
 لەھەدىت دا ھاتوۋە: (كُلُّ شَيْءٍ
 صَفَرُكُمْ أَوْ لِيَخَالَفَنَّ بَيْنَ وَجْهِكُمْ) ۋ
 وشەى (وجوھكم): بەمانا
 (قلىوبكم) دى ۋ ھەروا ناوہ بۇ
 سەرمەتائ رۇزگار، بۇسەرمەتائ رۇز ۋ
 بۇ نوپۇزى بەيانى ۋ بۇ ئەوبەشەى
 دىبىندىرئ لەپوى ئەستىرە،
 لەپۇشاك، روى دىمروەى، لەخانۋ
 ئەو پەوى كە دىمىگائ سەرمەكى

تىداپە ۋ چۆرىك ئاۋ ۋ شكۆمەندىي
 ۋ مەبەست ۋ راستى و دروستى ۋ
 دىمىگوتىرئ: (ليس لكلامه وجه):
 قىسەكەى لايەنى راستى تىدانىيە ۋ
 لەپوارى قىسەكردن و نوسىن دا ئەو
 پىيازىيە دىمىگىرە بەرو پەپەروى
 دىمەكى ۋ ھەروا بەمانا چۆرو بەش و
 شىۋە دى ۋ دىمىگوتىرئ: (رجل خُرُ
 الوجّه وعبد الوجه وسهل الوجه)
 واتە: دەم و چاۋى تەختن كۆلمى
 خىپىن، كۆلمى بەرز نەپۇتەۋە ۋ
 ھەروا دىمىگوتىرئ: (رجل ذو وجهين):
 پىاۋىكى دىمىگوتىرئ: (رجل ذو وجهين):
 قىسەكەى لايەنى ۋ ئەو پىسچەۋانەى
 قىسەى پىشۋوى دىمىگوتىرئ: (رجل ذو وجهين):
 (القرآن): واتە: ماناكانى قورئان.

الْوَجْهَةُ: لايەن و دىمەرو ناحىيە ۋ
 ئەوشۋىنەى روى تى دىمەكى ۋ
 دىمەكەيتە ئامانج ۋ ھەرشۋىنىك
 روى تىكەى ۋ پۇگەى نوپۇزى قىبەلە.
 الوجّيه: شكۆمەند ۋ رىش سې خىل و
 ھۆز ۋ (ك: وجهاء): مىندائىك
 كەلەكەتائ لەدايكىۋونى دا دوو
 دىمىگوتىرئ: (رجل ذو وجهين):
 جەستەى بىتە دەر ۋ جۋانۋە
 ماينىك لەكەتائ ھاتنە دىمروەى دوو
 دىمىگوتىرئ: (رجل ذو وجهين):
 جەستەى بەپەكەۋە بىتەدەر ئەمىجار
 باقى جەستەى.

وجاه يجيه وجياً: بهبى خيرو هيچو
پوچى زانى.

وَجِيَّ يَوْجِي وَجِيَّ: بههوى زور
رؤيشتنهوه سى سوانو تهنك بوون ۵
(فهر وَج وَجِي ومي وجياء).

اوجى عَنْ كذا: مانى لهوشتهگرت.

اوجى الصائِدُ: پراوکهرمکه نهيتوانى
نيچير بگرئ هيچى دهست نهکهوت.
اوجى حافر البئر: بيرهه لکه نهکه
گه پيشته رهمايى و نهيتوانى چيدى
بيرمکه قول بکا.

اوجى على فلان: چروکى و پژدى
لهگه فلانکهس کرد.

اوجى فلاناً: فلانکهسى بههيچو پوج
هاته بهرجاوو بهبى خيرو بير بوو
۵ نهپهشت بهئامانجى خوى بکا.

اَوْجَى فلان عَنْ فلان الظلم ونحوه:
فلانکهس زولم و زورى لهفلان
دوورخستنهوه و نهپهشت
بيچهوسيننهوه.

تَوْجِيَّ: بهمانا (وَجِي) دئ.

وَحَدٌ يَحْدُ حِدَةً وَوَحْدًا وَوَحوداً: تاك
بووه.

وَحَدَ الشَّيْئِ: شتهكى تاك كردهوه.

وَحَدٌ يَوْحَدُ وَحْدًا: بهتهنيا مايهوه.

اَوْحَدَتِ المرأةُ: نافرتهكه بهك
مندالى بوو ۵ دهشگوترئ: (اوحدت

الشارةُ): مهرمهكه بهك بيچوى بوو.

اَوْحَدَتِ المرأةُ بِإِبْنِها: نافرتهكه

مندالئكى بوو تافانهو بئ وينه.

اَوْحَدَ الله فلاناً: خودا فلانکهسى كرده

تافانهى رۇزگارى خوى بهتهنيا
هيشتيهوه.

اَوْحَدَ الشَّيْئِ: شتهكى تاك كردهوه ۵

دهشگوترئ: (اَوْحَدَ الناسُ فلاناً):

خه لکهكه فلانکهسيان بهتهنيا
هيشتهوه ۵ بهتهنيا جيان هتلا.

وَحَدَ الله سبحانه: پرواى بهوههينا
كه خودا تاك و تهنيابه.

وَحَدَ الشَّيْئِ: شتهكى تاك كرد
بهتاكى زانى.

إِئْحَدَ: تاك بووه.

إِئْحَدَ الشَّيْئَانِ (أو الأشياء): شتهكان
بوون بهيهك شت.

تَوَحَّدَ اللهُ بِرُبُوبِيته وجلاله وعظمته:
خودا تاك و تهنهايه لهخودايهتى و

لهشكؤمهئدى و گهورمى دا.

تَوَحَّدَ فلان: فلانکهس بهتهنيا
مايهوه.

تَوَحَّدَ بِرايه: تاكرموى كرد.

تَوَحَّدَ اللهُ تعالى فلاناً بعصمته: خودا
فلانکهسى پاراست و چاودپرى كرد.

اسْتَوْحَدَ: بوو بهيهك.

الأحد: يهك، تاك و تهنها ۵ بو نئرو

خۆيەتى.

التوحيد: يەكتاپەرستى ۋە خودا بەيەكناسىن ۋە دوورخستىنەۋەى زاتى خودا لەھەر شىۋەم وئىنەيەك بەزىيەن و خەيال دا دى ۋە ھەرچى تۆ تەسەۋرى بىكەى لەشىۋەم وئىنەى خودا لەۋە دوورمە مۇنەزەھە ۋە (مذھب التوحيد): لەبوارى فەلسەفەدا دانانە بە ھەبۋونى يەك خودا بۇ بونەۋەر.

توحيد النقط: لەبوارى ئابورىيى سىياسى دا ئەۋمىيە كارگەكانى نمونەيەك يان چەند نمونەيەكى كەم بەرھەم بىنن لەكالا ۋە (علم التوحيد): زانىارى و لىكۆئىنەۋە لەبوارى عىلمى كەلام دا.

الحِدَّة: دىگوترى: (هذا الشيء على حدته): ئەمە لەسەر بارى خۆيەتى، ومكوو خۆى وايە.

المَوْحَدُ: ئەو پىتانەن يەك خالىان ھەيە ومكوو (ف، ب، ن) ۋە (موحد الخواص): لەبوارى سىروشت دا بەقەبارمىيەك دىگوترى يان بەناۋەندىك دىگوترى لەھەموو لايەك تايبەتمەندىيەكانى ومكوو يەكبن.

مَوْحَد: دىگوترى: (دخلوا مَوْحَدَ

مع ۋە لەدوو شوپن دا لەگەل وشەى (الواحد) دا يەك دىگرن ۋە يەكەمىان كەدىگوترى بەناۋەلئەو بۇ پەرومردگار دىگوترى: (هو الواحد وهو الأحد) وەلى ناكوتى بەناۋەلئەو غەبرى خودا، واتە ناگوترى: (رجل أحد) ۋە دوھەمىان لەناۋەكانى ژمارەدا، دىگوترى: (أحد وعشرون وواحد وعشرون) ۋە جگە لەم دووشوئىنە جودا وازى لەنىۋان وشەى (أحد وواحد) دا ھەيە، وشەى (أحد) لەسايقى نەفى و ئىنكارى دا بەكار دەھىندى دەئىي (ماقام أحد، مقام أحد الثلاثة)، وەلى وشەى (واحد) لەسايقى ئىپپات دا بەكاردى، دەئىي: (جاءني واحد من القمر).

الأحديّة: تاكو تەنھايى، سىفەت يەكە لەسيفەتەكانى خودا، واتە زاتى پاكى پەرومردگار لەھەموو رويەكەۋە تاكو تەنھاۋ بى وئىنەيە تەمەدودو تەركىبى تىدانىيە.

الأوحد: (الله الأوحد): خوداى تاكو تەنھا لەھەموو رويەكەۋە بەھەموو مانايەك بى وئىنەۋ بى ھاۋتا ۋە دىگوترى: (فلان أوحد زمانه): فلانكەس تاكە پىاۋى رۆژگارى

مَرَحَدَ: يهك يهك هاتنه ژوورمه.

الميحاد: چهند تمبولکه و کومه له گلی
لنک جيا بږوه.

الواحد: ناوۀ لئاوی خوډای
په رومردگارو به مانا تاو تۀ نهاو
بی هاوۀ لۀ موډوومی نییه ۵ په کم
ژماره ی حسابو نه ژمار ۵
پیشکوتوو زیرهک له یواری
زانستیک دا یان له یواریک
له یواریکانی ژبان دا ۵ واته تاقانه ی
نموشته، تاکه کس لهو یواردا ۵
یان به شیک لهشت ۵ (ک: وُحدان
أُحدان) ۵ دهسگوتری: (فلان واحد
الأحدین، واحد الآحاد، واحد أمه،
واحد الدهر).

الواحدیة: له یواری قه لسه قه دا
رېبازکۀ بونۀ مور دمباته وه
سهریهک بنۀ ما وگوو گیانی
مه حض یان سرووشتی مه حض.
وُحَادَ: دمگوتری: (دخلوا وُحاد وُحاد):
یهک یهک هاتنه ژورمه.

الوَحْدُ: چاوگه، تهننیه و جمع
ناکړیته وه ۵ دمگوتری: (رأيتِه وَحْدَهُ،
ورأيتها وحدها).

الوَحْدُ: که سیک بنۀ چه و نه ژادی
نمزاندری.

الوَحْدَانِي: نیسه تدانۍ په کیکه بولای
تۀ نیایۍ تهرموو له کومه ل

تاکړموو خود په سهند ۵ له حه دیت
دا هاتووه: (شُرُ أمّتي الوحْداني
المعجب بدينه المرئي بعمله).

الوَحْدَانِيَّةُ: چاوگی دروستکراوه ۵
(مصدر صناعي) یه دمکړتۀ
صیفه تیک له صیفه ته گانی
په رومردگار واته هیچ شتیک
هاو به شی خودانیه له ماهیت و
صیفات و شکومه ندی دا، خو ی تاکه
خودایه که بونۀ موری به دی
هیټاومو هه لیدۀ سوړنۍ و بهرپوهی
دمبا.

الوَحْدَةُ المربِعة: قه بارمیه کی
چوارگوښه که هه موو لایه کی یهک
مه تر بی ۵ واته هه موو بوعدۀ گانی
به نۀ نندازۀ یه کترن ۵ له یواری
سیاسی دا بریتیه له یه کیه تی
دووگهل و نته وه یان زیاتر له چوار
شتی سهرکی دا (سهرؤکاپه تی،
رامیاری، سوپا، نابوری).

وحدة النقد: له یواری نابوری سیاسی
دا بریتیه له کی شیکۍ نه گؤړو
دامه زراو له معدۀ نیکی تایپه تی دا
به قانون قه بارمو وزن و شیوه ی
دیاری دمکړی.

الوَحيد: تاق و تهنیا ۵ تاقه وه بوو.

وَحْرٌ يَوْحَرُ وَحْرًا: بهرماوه ی سهرمازه لای
خوارد یان خواردموه نه وشته ی

سهرمازه له لیی خوارد بوو یان لیی
خواردبـووه نهم خواردی بویه
ژههره که ی کاری تیـکرد.

وَحِرَ الطَّعَامُ: خوراکه که سهرمازه له ی
تیـکه وت.

وَحِرَ صَنْدُرُ فُلَانٍ عَلَى فُلَانٍ: دلی
فلانکس له فلان کرمی بوو ۵ بوغزو
کینه ی لی هه لگرت.

اَوْحَرَتِ الْوَحْرَةَ الطَّعَامُ: سهرمازه له
به سهر خواردنه که دا رویی و
ژههراوی کرد ههرکه سی لیی بخوا
توشی رشانه و مو سکچون ده بی، یان
ده مرئ.

اَوْحَرَ فُلَانًا: قسه یه کی ناخوشی
به گوئی فلان دا چپاند ۵ قسه یه کی
ناخوشی بی گوت.

الْوَحْرُ: حیق دو کینه ۵ رق و کینه ۵
غه شو فیـل ۵ رق هه لسانی زور ۵
دوژمنایه تی ۵ ختوکه و وه سو سه ی
دل.

الْوَحْرُ: به مانا (الْوَحْرُ) دی.

الْوَحْرَةُ: سهرمازه له و قوړئ
که له بیاباندا دزی ۵ پیړویه که
له سهر شیوه ی بوکه خاتونکه یه کی
به له ک، کلکی کی باریکی هه یه،
به سهر ههرشتیک دا برپا ژههراوی
دما که له ههرشتیک بخوا بهرما و ده کی
ژههراوی ده بی ههرکه سی که له وشته

بخوا سکی ده چی یان دمړش ته وه
یان ده مرئ ۵ رنگی سپیه خالی
سوری تیـدان عهرمب بیـزیان
لییه تی و نا یخون ۵ هه روا وشه ی
(وَحْرَةَ) ناوه بو حوشتی کورت ۵
ده شگوتی: (امراة وَحْرَة):
ناهرمتی کی رمش پیست و نا شیرینه ۵
یان سوری کورته بالایه.

وَحَشَ فُلَانٌ بِثَوْبِهِ وَسِلَاحِهِ وَنَحْوِهِمَا:
فلانکس پو شاکه که ی یان چه که که ی
فرئ دا، داپنا.

وَحَشَ فُلَانٌ الشَّيْئَ يَوْحَشُ وَحْشَةً:
فلانکس هه سستی به دلته نگی و
ناخوشی کرد.

وَحَشَ الْمَكَانُ: شوینه که وه حشو و جرو
جانه و مرئ زور بوون ۵ ده شگوتی:
(أَرْضٌ مُرْجَشَةٌ): زهوییه کی وه حشو و
جرو جانه و مر او بیه.

اَوْحَشَ فُلَانٌ: فلانکس تیـشومه کی
برپا به و هو برسی بوو.

اَوْحَشَ الْمَكَانُ: شوینه که چو ل بوو
که سی تیـدان هه ۵ وه حشو و جرو
جانه و مرئ زور تیـدا په یدا بوو.

اَوْحَشَ فُلَانًا: فلانکس والی کرد
دلته نگو خه قه تبار بی.

اَوْحَشَ الْمَكَانُ: شوینه که ی چو لی و
کس تیـدا نه ماوی بیی.

وَحْشَ فُلَانٍ بَثُوبَهُ وَسِلَاحَهُ:

فلانكەس پۇشاك و سىلاحى خۇى
فرى دا، داپنان.

تَوَحَّشَ فُلَانٌ: فلانكەس پۇشاكى خۇى

داكەند، فرى دا ۵ برسى بوو.

تَوَحَّشَ جَوْفَهُ: ناوسكى هيچ خۇراكى

تيدانهما خالى بوو.

تَوَحَّشَ لِلدَّوَاءِ: گەدەى خۇى خالى

کرد بۇئەوەى خلتەو پلتەى ناو

رەمكى لەشى بەناسانى بىتەدەر.

تَوَحَّشَ الْمَكَانَ مِنْ أَمَلِهِ: ولاتەكە

لەدانىشتوانەكەى خالى بوو.

أَوَحَّشَتِ الْأَرْضُ: زمويىە خالى بوو

لەئادەمیزاد.

اسْتَوَحَّشَ فُلَانٌ: بۇ موطاووعەى

(أوحشە) دى ۵ ھەستى بەدلتنەنگى و

ناخۇشى کرد.

اسْتَوَحَّشَ مِنْهُ: وەگرى نەبوو، لىنى

تەرمبوو، چووہ پال حەيواناتى

کيويىەوہ ۵ وەکيوى کەوت.

الْحِشَّةُ: زموى ويران و کەس

تيدانهماو و چۆل.

الْوَحْشُ: كوى (وحشى) يە ۵ نەو

حەيوانە كيويىە يە وەگرى

ئادەمیزاد نەبى و لەگەلى رانەيە ۵

(ك: و حـرش، و وحـشان) ۵

دەشگوترى: (جـمار وحش و جـمار

وحشى) ۵ دەشگوترى: (بات وحشاً):

شەو بەبرسيەتى سەرى نايەوہ،

هيچى نەخواردو گەدەى بەخالى

مايەوہ ۵ (مشى في الأرض وحشاً):

بەتەنيا بەناو ولات دا گەپرا کەسى

لەگەل نەبوو ۵ (مكان وحش):

ولاتيكي چۆل و خالى لە مروؤف.

الْوَحْشَةُ: زموى چۆلەوانى ۵ خالى

لەمروؤفو ئاودەدانى.

الْوَحْشَةُ مِنَ النَّاسِ: داپران لەكۆمەلى

ئادەمیزادو تەرە بوون ۵ گۆشەگىرى

۵ ترسان ۵ غەمناكى.

الْوَحْشِيُّ: تاكى (الـرخش) ۵ لای

راستى ھەرشتيك بى ۵ ئەويەشەى

دەست و قاج كەپروناكەنە

خاومەنەكەى ۵ ھەنجىرە كيويە

لەھەر رەنگى بى رەش و سورو سېى.

الْوَحِشُ: ھەر ئازەل و گيانلەبەرپكى

کيوى كەمالى نەبى.

وَحْصَهُ يَحْصُهُ وَحْصاً: رايكيشا.

الْوَحْصُ: زىپكە گەلەپروخسارى

ئافەرتى جوان دا دەربىكەوى.

الْوَحْصَةُ: سەرما.

وَحْفٌ يَحْفُ وَحْفًا: خۇى بەزموى دا دا.

وَحْفَ الْبَعِيرُ: حوشترەكە پەلەى کرد.

وَحْفَ مِنْهُ: لىنى نزيك بۆوہ.

وَحْفَ إِلَيْهِ: جو بۆلاى، کردى بەئامانجى

خۇى ۵ لای دانىشت.

وَحَفَ النَّبَاتُ وَالشَّعْرُ: گزوگیا به که یان

قزمه که چرو پر بوون، بنکی داکوتا،
ریش بوون.

وَحَفَ النَّبَاتُ وَالشَّعْرُ: بهمانا
(وَحَفَ) دئ.

(وَحَفَ): پهله ی کرد.

(وَحَفَ) الیه: جو بۆلای، لای دانیشیت ۵
بوو به میوانی.

وَحَفَ: خوی به زموی دادا ۵ دمگوترئ:
(وَحَفَ) البعیر: حوشره که له رۆیشتن
دا پهله ی کرد.

وَحَفَ الشَّيْنُ: به گۆچان و عهصا
شته که ی کوتا.

المَوْحَفَ: حوشری له پرو لاواز.

المَوْحَفَ: نهوشوینه ی حوشر تئیدا
پیخ دمدرئ.

الْوَحَفُ مِنَ النَّبَاتِ وَالشَّعْرِ: روهک و

موو نه گهر زۆر چرو پرین رش
بنوینن ۵ بالی بالنده که پیری
زۆربن ۵ دۆلجه که سیرمه ی بچرا بن و
دووی مابن.

الْوَحَفُ مِنَ النَّبَاتِ وَالشَّعْرِ: بهمانا

(الْوَحَفُ) دئ ۵ همروا ناوه بو بالی

بالنده که پیرو پۆلی زۆر بن.

الْوَحَفُ: قزی پرو ریش ۵ بالی بالنده

که زۆری پیرو پۆل پیومبن ۵
گیاوگژ چرو پرو تیک هالو بی ۵

بنک و رهمی به هیزو پتهو بن.

الْوَحَفَاءُ: زموبیه که به ردی ریشی
تئیدا بن و به رده لان و حهره نه بی.

الْوَحَفَةُ: ته پۆلکه ی خرو به رزو ریش ۵
گاشه به رد له ناو شیوو دۆل دا ۵
دهنگ به گشتی.

وَحَلَ فُلَانٌ فُلَانًا يَحِلُّهُ وَحَلًا: فُلَانُكُمُ
له فلان باشر رۆجو.

وَحَلَ يَوْحَلُ وَحَلًا: کهوته ناو قورمه وه
کهوته پهله پهلی خۆرزگار کردن.
(وَحَلَهُ): خستیه ناو قورمه وه.

اوَحَلَ فُلَانًا شَرًّا: فُلَانُكُمُ سَي توشی
شه پرکردو تئیه وه پیجا.

واَحَلَهُ: پیشپرکی لی که ل دا کرد

له چوونه ناو قورو لیته وه ۵
دمگوترئ: (واَحَلَهُ) فرخله له چونه

ناو قورو راگردن تئیدا پیشپرکیان
کرد پهکیان به سهر شهوی تر دا زال
بوو.

تَوَحَّلَ: بهمانا (وَحَلَ) دئ.

تَوَحَّلَ الْمَكَانُ: شوینه که بوو به قورو
لیته.

استَوَحَّلَ الْمَكَانُ: بهمانا (تَوَحَّلَ) دئ.

المَوْحَلُ: شوینی قورای.

الْوَحَلُ: قور (قوربه لیته قورپی شل که

قاجی پئیدا پۆبجئ) ۵ (ك: او حال
ووحول).

وَحَمَتِ الْحُبْلَى: ئاھرمته سځ پرمکه

بېزوی کردن، ھەزی لەجۆره
خواردنیک بوو.

وَحِمَ الرَّجُلُ: بیاومکه زۆری ھەز

لەشتیک بوو، ھەز لئ بونەکە
لەسنور دەرچوو ە (فهر وَحِم وهي
رحی).

وَحَمَ الْحُبْلَى: ئەو خواردنە بېزوکەر

ھەزی لئ بوو دەرخواردی دا.

الْوَحْمُ: ناوھ بۆ ئەو خواردنە

ئاھرمتی بېزوکەر ھەزی لئیه ە
دەشگوتری: (ليلة ذات وحم):

شەوێکە ھەوای گەرمە.

الْوَحْمُ، يَوْمَ وَحِمٍ: ڕۆژێکی زۆر

گەرمە.

وَحَنَ عَلَيْهِ يَحْنُ وَحْنًا حِنَّةً: زەلیل بوو ە

بەھیاک چوو ە ورگی زل بوو ە

دەشگوتری: (تَرَحَّنَ بطنه): ورگی زل

بوو.

الْوَحْنَةُ: قورێ لینچ و خلیسک.

وَحْوَحَ الرَّجُلُ: بیاومکه دمنگی

لێومھات و پەھا پەحای کرد ە پان

سەرماي بوو دەستی چۆن و فوی

دەکردە ناو دەستییموھ بۆئەوھ

دەستی گەرم بینەوھ.

وَحْوَحَ مِنَ الْجِدِّ: لەسەرما ھەناسە

خۆی لەقورگی دا دەھێناو دمبرد

بۆئەوھ دەنگی ببیسری.

تَوَخَّوَحَ الظَّلِيمُ فَوْقَ الْبَيْضِ:

نوعامەگە لەسەر ھێلکەکانی

کێکەوت.

الْوَخَّوَحُ: بەھیزو تواناو نیشات

کەلەگاتی نیش کردن و ھەولدان دا

نرکە ی لێوھدی لەبەر تەردەماخی و

بەھیزی خۆی دەخواتەوھ ە لەسەرھ

خۆو خۆگرو نەفەس درێژ ە پیاوی

گورج و گۆل و لەش سوک ە (ك:

وَحَاوِج).

الْوَخَّوَحُ: بەمانا (الْوَخَّوَحُ) دئ ە

ناوھراستی شیوو دۆل.

وَحَى إِلَيْهِ وَلَهُ: ئاماژە بۆکرد ە قسە

لەگەڵ کرد بەئاخاوتنیک کەسانی تر

گوێیان لئ نەبوو پان تێی نەگەن ە

نامە ی بۆ نوسی ە فەرمانی پێ کرد.

وَحَى إِلَهُ إِلَيْهِ: خودا ڕەوانە ی کرد، نیگای

بۆنارد ە ژێرباری کرد.

وَحَى الْقَوْمَ وَحْيًا: خەلکەگە کەوتنە

ھاتو ھاوار.

وَحَى فُلَانُ الْكَلَامَ إِلَى فُلَانٍ وَحْيًا:

فلانکەس ئاخاوتنەکە ی بەفلان

گەیاندو خستیه بەرگوێچکە ی.

وَحَى الذَّبِيحَةَ: بەخێرای کوشتیەگە ی

سەربەری.

أوحى إليه وله: ئاماژە ی بۆکرد بۆ ی

نارد ۵ قورئان دمفرموي: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾:
 نيگای بۆکردن فهرمانی پیکردن
 که به یانی و ئیواره و هه موو کاتیک
 ته سبیحاتی خودا بکه ن ۵
 به جوړیک قسه ی له گهل دا کرد
 کهسانی تر لئی حالی نه بوون ۵
 نامه ی بۆنوسی ۵ فهرمانی پیح کرد.
 اوحي الله اليه: خودا کردی
 به به یام بهر ۵ ویستی خو ی خسته
 دلپه وه ۵ قورئان دمفرموي:
 ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ ۵ ژیر بارو
 ملکه چی کرد.
 اوحي نفسه: ترسو بیم کهوته ناو
 دلپه وه.
 اوحي القوم: خه لکه که کهوته هاتو
 هاوار.
 اوحي بالشئین: په له ی کرد به شته که.
 اوحي فلان الكلام الى فلان: فلانکس
 قسه که ی به فلان گه یاند، قسه که ی
 به گویدا دا.
 اوحي المیت: بۆ مردووم که گریا،
 وایه شیرهی بۆکرد ۵ ده گو ترئ:
 (أوحى الناحية الميت): ئا فرمه ته
 شینگیر که شین و شه پۆری گیرا بۆ
 مردووم که.

اوحي العمل: خیرا کارم که ی کرد.
 وحي العمل: خیرا کارم که ی کرد
 په له ی له کردنی دا کرد.
 وحي الذبيحة: خیرا گوشتیه که ی
 سه ربیری.
 وحي: په له ی کرد ۵ له حه دیشدا
 هاتووه: (إذا أردت أمراً فتدبر عاقبه
 فإن كانت شراً فانه وإن كانت خيراً
 فتوخره).
 استوحي الإنسان والحيوان: بانگی
 ئاده میز آدم که ی کرد بۆ نه وه ی
 رهمانه ی بکا ۵ بینیرئ ۵ په له ی لی
 کرد.
 استوحي الشئین: شته که ی جولاند،
 خسته جم و جول.
 استوحي فلاناً: هاواری کرده
 فلانکس فریای بکه وی ۵ پرس یاری
 لی کرد.
 الوحي: هه رشتیک بیخه به بهر
 گوینچه که ی په کیکی تر بۆ نه وه ی
 فیزی بکه ی، هه روا ناوه بۆ نیگای
 خودا که بۆ فرستاد مکانی خو ی
 ده نیئرئ ۵ دمنگ به گشتی دمنگی
 ئاده میزاد بیح یان هی شتی تر ۵
 هه روا ناوه بۆ کتیب و نوسراو بۆ
 نووسین و خه ت.
 الوحي الوحي: خیرا خیرا،

دهشگوترئ: (الْوَحَاكُ الرَّحَاكُ) ۵
کافه که کافی خیطابه ۵ همروا
وشه ی (الْوَحَى): بهمانا دمنگ دی
مودوا موی سپی بوون.

الْوَحْزُ: نیش و نازار ۵ برین لی کردن
بهسهری رمب یان بهنوکی دهرزی ۵
ههرشتیک کهم بی ۵ دهگوترئ: (فی
العِذْقِ وَخَزَ قَلِيلٌ مِنَ الْخَضِرَةِ): له
لقه داره کهدا کهمیک سهوزایی ههیه
فریشته ۵ ریش سپی و پیاو ماقولئ
هوژو ولات.

الْوَحَاءُ الْوَحَاءُ: خیرا خیرا ۵ دهی
دهی ۵ زو زو.

الْوَحَاةُ: دمنگ بهگشتی، دمنگی
نادهمیزاد بی یان دمنگی شتی تر.
الْوَحِي: (شَيْءٌ وَحِيٌّ) شتی خیراو
بهپهله.

وَحْدُ الْبَعِيرُ يَخْدُ وَخْدًا وَوَحِيدًا
وَوَحْدَانًا: حوشرمه که پهله ی کردو
ههنگاو مگانی فراوان کردن ۵ قاجه گانی
هاویشن و مکوو نوعامه ۵ (فهر واخذ
ووخاد ووخود).

وَحْزُ فُلَانٍ يَخِزُّ وَخَزًا: فلانکهس
تیگوشاوی ههنگوینی دروستکرد.

وَحْزُ الشَّيْنِ بِالرَّمَحِ وَغَيْرِهِ: بهرمب یان
بهشتی تر زمبری لهشته که ومانند
ولهئ نهملیواو دیو کونی نهکرد.

وَحْزُ الْحَافِرِ: بهیتارمه که دمرزییه کی
سوکی لهژوور سمتی ولاخه کهدا

بهمه بهستی چارمه سرگردن، سهری
دمرزییه که ی نهگه پیانده دهمار.

وَحْزُ الشَّيْبِ فُلَانًا: پیری و موی سپی
تیکه ل به موی رهشی کابیرا بوون

الْوَحْزُ: نیش و نازار ۵ برین لی کردن
بهسهری رمب یان بهنوکی دهرزی ۵
ههرشتیک کهم بی ۵ دهگوترئ: (فی
العِذْقِ وَخَزَ قَلِيلٌ مِنَ الْخَضِرَةِ): له
لقه داره کهدا کهمیک سهوزایی ههیه
۵ (فی الرأسِ وَخَزَ قَلِيلٌ مِنَ الشَّيْبِ):
لهقرزی سهری دا کهمیک موی سپی
همن ۵ دهشگوترئ: (جاءوا وَخَزًا
وَخَزًا): جوار جوار هاتن.

الْوَحِيْزُ: تیگوشاوی ههنگوین.
وَحْشُ الشَّيْنِ يُوْخَشُ وَخَاشَةً: رمزیل و
چروک بوو خراب بوو، وشکو سیس
بوو.
اوْخَشَ لِفُلَانٍ بَعْطِيَةً: بهخششی کهمی
دا بهفلان ۵ بهخششه که ی کهم
کردهوه.

اوْخَشَ فِي عَرْضِ فُلَانٍ: ناموسی
فلانکهسی له کهدار کرد ۵ تانهو
تهسهری له بهنه مالهو نهزادی دا.

اوْخَشَ الْقَوْمُ: خه لکه که سه ره
تیرمکانیان گیراندنه وه بو ناو
تیردانه کانیان.

اوْخَشَ الشَّيْنِ: شته که ی تیکه لاو
کرد.

- وَحْشَنُ: دهستی بهردانه و مو ملکه چی
خوی را گه یاند.
- وَحْشَ لَفْلَان بِالْعَطِيَّة: به خششی
فلانکسی که م کردموه.
- الْوَحْشُ: شتی خراب له همرشتیک بی
ه پیاوی خو پری و همتیو مچی ه
بو نیرومی بهیهک شیومه، وایش
دمبی جوداوازی نیوان نیرو می به
(ت) دمگرتی.
- وَحْطَ يَحْطُ وَحْطًا: پهله ی کرد ه
دمگوتری: (وَحْطَ الظِّلِمُ): نوعامه که
پهله ی کرد.
- وَحْطَ فِيْهِ: جووه ناویه وه.
- وَحْطَ فِي الْبَيْع: له مامه له که دا جاریک
قازانج و جاریک زهرمری کرد.
- وَحْطَتِ النِّعَالُ: نهمه لکان دمنگیان
لیوه هات.
- وَحْطَ فُلَانُ فُلَانًا: فلانکس زمبریک
سوکی له فلان دا ه له دوورم وه شمشیری
ناراسته کرد.
- وَحْطَ الشَّيْبُ فُلَانًا: موی سپی به ناو هزو
موومکانی دا بلاو بؤوه ه هزی سهری و
موی ریشی ماش و برنج بوون ه (فهر
واخط و وخط).
- وَحْطَ فُلَانُ: فلانکس سهری سپی بوو ه
(فهر موخوط).
- الْوَحْطُ مِنَ الشَّيْبِ: که میک له شت.
- وَحْفَ السَّوِيْقُ: قاوته که به هوی کوتانه وه
لینجاوی دایه وه.
- وَحْفَ فُلَانُ السَّوِيْقُ: فلانکس قاوته که ی
کوتا تا لینجاوی دایه وه ه یان ناوی
تیکردو کوتای تا به ته وای نهرم بوو
ه تیکه لاو بوو.
- وَحْفَ فُلَانًا: غه بیه تی فلانکسی کرد،
گوفتارو کرداری ناشیرینی پال
فلانکس دا ه ناموس و که سایه تی
له که دار کرد.
- اوْحَفَ: پهله ی کرد.
- اوْحَفَ فُلَانُ السَّوِيْقُ: به مانا
(وَحْفَهُ) دی.
- اِئْحَفَتْ رِجْلُهُ: قاجی هه لخلیسکا.
- اِسْتَوْحَفَ الدَّهْرَ مَالَهُ: رۆژگار مال و
سامانی هه وتانیدو هیچی
بؤنه هیشته وه.
- الْمِيْحَفُ: نهو مهنجه لو سندو له ی
قاوت یان نه سپونی تیدا دمگوتری.
- الْوَحْفَةُ: هه مبان ه کیسه و تورمه که
له ههرم.
- الْوَحِيْفُ: نه سپونی کوتر او ه
دمگوتری: (أما عندك وخيف أغسل
به رأسي): نه سپونت لانیه سهرمی
پی بشوم.
- الْوَحِيْفَةُ: به مانا (الْوَحِيْفُ) دی ه
قاوتی تهرکراو ه خوراکیکه

لهكهشكى هارواو گهدمكرېته ناو
 ناووه، نههمجار روڼى بهسهردا
 دمكرئو دمخورئ ۵ خورما تيكهال
 بهرپون دمكرئو دمخورئ (خورماو
 رپون) ۵ ناوېك زور قورپاو بئ ۵
 دمگوترئ: (صار الماء وخيفة).

تَحَمَ فُلان تَحْمًا: فلانكس توشى
 نهخوشى نينتهلاو گهده ترشان
 بووه.

تَحَمَ فُلان تَحْمًا: بهمانا (تَحَمَ) دئ.
 وَحَمَ فُلان فُلانًا يَحْمَهُ وَحْمًا: فُلان
 لهفلان پتر گهدمترشاوو تهبيات
 تيکچوو بوو.
 وَحَمَ فُلان: فلانكس نينتهلاى کرد
 گهدهى ترشا.

وَحَمَ فُلان يَوْحَمُ وَخامة ووخوماً:
 فلانكس گهدمترشاو بوو.
 وَحَمَ الطعام: خواردنهكه قورس بوو
 هزم نهکړا.

وَحَمَ المكان: شوېنهكه ناووههواى پيس
 بوو بهكهلكى ژينگه نايه.
 وَحَمَ الامر: کارهكه قورس بوو خراب
 بوو.

اَتَحَمَ الطعام فُلانًا: خواردنهكه
 فلانكسى خسته ناو نهخوشى
 گهدمترشانو تهبيات تيکچوونهوه.
 (اَوْحَمَهُ الطعام: خواردنهكه توشى

گهدمترشانى کرد.

واَحَمَ فُلان فُلانًا: فلانكس پېشپرکيى
 لهگهال فلان کرد لهبارى زور
 خورى و گهدمترشانهوه.

اِتَّحَمَ فُلان من الطعام وعنه: فلانكس
 خواردنهكهى پې نهكهوتو گهدهى
 پېى ترشا.

تَوَحَّم فُلان الطعام: فلانكس
 بهخواردنهكه ناسوده نهبوو سودى
 لئ نهبينى.

استَوْحَمَ الطعام: لهخواردنهكه سود
 مهند نهبوو كهلكى لئ نهبينى.

الثَّخْمَةُ: دمرديكه توشى نادهميزاد
 دمبئ لهناكامى خواردنى خوراگى
 قورسوهه پان لهناكامى زور
 خورپيهوه.

المَتَّخِمَةُ: (طعام متخمة): خوراكيك
 ههزم نهکړئو نادهميزاد توشى
 گهدمترشان بکا.

المَوْحَمَةُ: (أرض موحمة): زمويهكه
 ناوو ههواى پيسو خراپه بهكهلكى
 تيډاننيشتهجئ بوون نايه.

المَوْحِمَةُ: (أرض موحمة): زهويهكه
 ناوو ههواى پيسو ناسازى بئو
 بهكهلكى تيډا ژيان نهپه.

الوَخَامُ: ولاى ناوو ههوا پيسو ناساز.
 الوَخَمُ: پياوى قورس و فونگرانو

ته مبهل ۵ (ك: وِخام، ووخوم،
و اړخام).

الْوَحْمُ: پيس بوونی ناوو ههوا که سهر
دهکیشی بو پهیدا بوون و بلاو
بوونه و دی تاعون و پهتا ۵ زمررو
زیان.

الْوَحْمُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی قورسو
قونگران و ته مبهل.

الْوَحْمَةُ (أَرْضٌ وَحْمَةٌ): زهوییه ک
ناوو ههوا ی ناساز بی.

الْوَحْمَةُ (أَرْضٌ وَحْمَةٌ): زهوی
ناوو ههوا پيس و ناساز.

الْوَحْمُ: بهمانا (الْوَحْمُ) دئ ۵
دهشگوتری: (أَرْضٌ وَحْمٌ): زهوی
ناوو ههوا پيس و ناساز.

الْوَحْمُ مِنَ الرِّجَالِ: بهمانا (الْوَحْمُ) دئ
۵ (طعامٌ وَحْمٌ): خوار دنیکه
بمبخورمکه ی ناکه وئ ۵ دهشگوتری:
(هَذَا الْأَمْرُ وَحْمٌ الْعَاقِبَةُ): نه م کاره
سهر منجای باش نییه.

الْوَحْمَةُ: (أَرْضٌ وَحْمَةٌ): زهوییه کی
ناوو ههوا و ناسازه.

الْوَحْوَاخُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی ورگ
شور و گه دمزل و قهله و ۵ گه دمو
گیپال ناشیرین ۵ ته مبهل و قونگران
۵ ترسنوک و زهعیف ۵ پیاوی ک
دمعباکی هه لته ستی ۵ شله په ته بی

۵ خورمای نهرمی بی تام و تفت ۵
ههرشتیک شله په ته بی.

الْوَحْوَحَةُ: لاسایی کردنه و دی دمنگی
برئ بالندمیه.

وَحْيٌ يَخِي وَحْيًا: بهشیوهی مامنا و مندی
رؤی.

وَحْيُ الْأَمْرِ: قهصدی کارمکه ی کرد ۵
ویستی بیکا ۵ دهگوتری: (وَحْيٌ وَحْيَةٌ):

هه مان نیازو مه بهستی نه و ی په پرمو
کرد ۵ هه ولی دا ویستی نه و جی به جی
بکا ۵ دهگوتری: (وَحْيٌ رِضَاءٌ).

وَحْيٌ مَحْبُتٌ: هه ولی دا خوی
لاخوشه ویست بکا جی پیخوشه نه و

بکا، به دلی نه و بجولیته و.

وَحْيَاءُ الْأَمْرِ وَالْأَمْرِ: روی پی

له کارمکه کردو هه لینا بو
نه منجاندانی.

تَوْحَى الْأَمْرِ: قهصدی کارمکه ی کردو

هه ولی دا نه منجای بدا ۵ بهمانا

به دوا داجون و لی کولینه و مش دئ ۵

دهگوتری: (تَوْحَى مَحْبَتُهُ وَتَوْحَى

رضائه).

استوخاه: داوی هه وال و زانیاری لی

کرد ۵ دهگوتری: (استوخاه عَنْ

مَوْضِعٍ كَذَا) ۵ داوی لی کرد زانیاری

بداتی دمر باره ی فلان شوین ۵

(استوخ لنا بني فلان ماخبرهم):

پيمان بلې خيلى فلان له كوڼو
چپيان به سمر هات؟.

الْخِيَةُ: قهصـدو نيازو لايـمن ه
دمگوتري: (سألت القوم عَنْ خِيَتِهِمْ):
پرسيارم له خه لکه که کرد بونه ودي
بزائم نيازو مبهستيان چيه و
چونه.

الْوَحْيُ: رنگاي بړوا پيکراو، رنگاي
مبهست.

الْوَحْيُ: به مانا (الْحَيَّة) دئ.
وَدَاً بِالْقَوْمِ يَدَاً وَدَاً: خه لکه که
به جنيوو قسه ي ناشيرين داپوشين،
چي خرابه نه ودي پيکردن.
وَدَاً يَوْمًا وَدَاً: فهوتا تيډا چوو.
وَدَاً عَنْهُ وَعَلَيْهِ الْأَخْبَارُ: هه والي بړا،
نازاندرئ چي به سمر هات.

وَدَاً عَلَى الْمَيِّتِ الْأَرْضُ: زمويه که
له سمر مردوم که تهخت کرد.
وَدَاَتِ الْأَرْضُ: زموي فلانکه سـ
داپوشی.

تَوَدَّأَ عَلَيْهِ: له ناوي برد، فهوتاندی.
تَوَدَّأَ عَلَى مَالِهِ: ماله که ی خوی
هه لگرتو له شوينی شياوی خوی
داينا.

تَوَدَّاتِ عَلَيْهِ الْأَرْضُ: زموي داپوشی ه
زموي له سمری تهخت بوو ه چوو ه
ناو شيوو دؤلی زمويه مومو کهس

نازانی چي به سمر هات ه تيډا چوو،
مرد.

تَوَدَّاتِ عَنْهُ الْأَخْبَارُ: هه والي نه ما ه
کهس نازانی چي لي هات.
المُودَّةُ: گورپچه ی ناوگورپ ه ساری
ترسناک و جوړ و فهوتينه ر ه شوينی
تيډا فهوتان.

وَدَجَ الذَّبِيحَةَ يَدَجُّهَا وَدَجًا: سروجکی
کوشتيه که ی بړی.

وَدَجَ بَيْنَ الْقَوْمِ وَدَجًا: ناشته وایی خسته
نيوان خه لکه که مومو رمگی شمرو شوړی
له بن دهرينا.
وَدَجَهُ: نه رمی له گه لډا نواندو لايه نی
ناشتی ره چاو کرد.
وَدَجَ الذَّبِيحَةَ: سروجکی کوشتيه که ی
بړی.

الوداج: سروجک، شاده ماری لامل ه
نه و دهماری که نازهل کوزمرکه
دهيرئ و مهرجه دهبی له سمر
بريني حه يوان دا نه و دهماری
بپردي ه هوکارو سمبه بی شت ه
دمگوتري: (فلان وَدَجِي اِلَى فُلان).

اَوْدَحَ: ملکه چ بوو.
الْوَدْحَةُ: دمگوتري: (ما أغنى عني
وَدْحَةٌ): هيچ سوديکم لي نه دی ه
له هيچ شتيکی بي ناتاج نه کردم.
وَدَّهُ يَوْدُهُ وَدَاً: خویشی ويست ه

ئاواتەخوۋازى ئەمە بوو ۋ دىگوتىرى:

(وَدِدْتَ لِي فَعَلَ كَذَا): ئاواتەخوۋازم

ئەمە بىكەي.

وَأَدَّ: خۇشى وېست.

وَأَدَّ: يەكترىان خۇشويست.

تَوَدَّدَ إِلَيْهِ: خۇي لا خۇشەويست كرد.

تَوَدَّدَ فُلَانًا: خۇشەويستى فلانكەسى

بۇخۇي دەستەبەر كرد.

الْمَوْدُ: كەسەك سۆزى زۆر بى،

خۇشەويستى بۇ شەتەك زۆرىي.

الْمَوْدَةُ: خۇشەويستى ۋ كەتەب

نوسراو ۋ قورئان دەفەرمۇي:

﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوْدَةِ﴾.

وَدُّ: بىتەك بوو غەرمەكەن لەپەش ھاتنى

ئىسلام دا دەيانپەرست.

الْوُدُّ: دىگوتىرى: (هَوْدَى) ئەمە

خۇشەويستەمە.

الْوُدُّ: خۇشەويست ۋ زۆر خۇشەويست.

الْوُدُّ: زۆر خۇشەويست ۋ ناۋىكىشە

لەناۋە جۈنەكەنى خودا، ماناى ئەمە

دىگەيەنى كەبەندە راستالەكەنى

خۇي زۆر خۇش دەمۇ ۋ پان لەدلى

بەندە راستالەكەنى دا خۇشەويستە.

الْوَدِيدُ: خۇشەويست.

وَدَّرَ فُلَانٌ يَدْرُ وَدَّرًا: سەرخۇش بوو تاۋاي

لى ھات خەرىك بوو بى ھۇش بى.

وَدَّرَهُ: خەستە ناۋ ھىلاكىۋ

تەيداچۈنەمە ۋ ھەلىنا بۇنەمەي

كارىك بىكا تەيداچى.

وَدَّرَ الشَّيْئُ: دورى خەستەمە ۋ

دىگوتىرى: (وَدَّرَ وَجْهَكَ عَنِّي): روى

خەتم لى دورىخەرمەمە نەتەبىنم.

وَدَّرَ مَالَهُ: مالۋ سامانى خۇي لەشتى

بىيۋە دا سەرف كرد.

تَوَدَّرَ مَالَهُ: بۇ موطاۋمەي (وَدَّرَهُ) دى.

وَدَّسَتْ الْأَرْضَ تَدَسُّ وَدَسًا:

زەمبەكە گىاۋ گزى لى پوا تاۋاي

لى ھات بەگىاۋ گز داپۇشرا.

وَدَّسَ عَلَيْهِ الشَّيْئُ: شەكە گوم بوو.

وَدَّسَ الشَّيْئُ: شەكە لەكىس چوو

رۇيى.

وَدَّسَ فُلَانٌ بِالْشَّيْئِ: فلانكەس شەكەي

شاردەمە.

وَدَّسَ بِكَلَامِ إِلَى فُلَانٍ: قەسەكە بۇ فلان

ھىنايە پىشەمەمە تەۋاي نەكرد.

اودَّسَتْ الْأَرْضُ: زەمى گىاۋگزى رواند

گىاۋ گزەكە سەم زەمبەكەي

داپۇش.

وَدَّسَتْ الْأَرْضُ: بەمانا (وَدَّسَتْ) دى.

وَدَّسَ الشَّيْئُ: شەكە گوم بوو.

وَدَّسَ فُلَانٌ بِكَلِمَةٍ إِلَى فُلَانٍ: فلانكەس

قەسەكە بۇ فلان دەست پىكردو

تەۋاي نەكرد.

وَدَّسَتْ الْعَاشِيَةُ: ئازەلەكە گزۈگىي

تازه رواوی سمرزموی خوارد.

تَوَدَّسَتْ الْأَرْضُ: به مانا (اودست) دئ.

تَوَدَّسَتْ الْمَاشِيَةَ: به مانا (ودست) دئ.

الْوَادِسُ: گزوگیای که له زموی دپته دمر.

الْوَدِسُ: به مانا (الوادس) دئ.

الْوَدَسُ: به مانا (الوادس) دئ ۵ عهیبو له که.

الْوَدِيسُ: به مانا (الوداس) دئ ۵ رومکی

وشک بوو ۵ راوی ههنگوین.

وَدَّعَ يَدْعُ وَدْعًا: نارامی گرت، کهوته

حاله تی خوښ راپوارنده وه.

وَدَّعَ الْمَسَافِرُ النَّاسَ: رېپواره که خوا

حافیزی کردو خه لکه که ی جئ هیشت.

وَدَّعَ النَّاسُ الْمَسَافِرَ: خه لکه که خوا

حافیزی بیان له رېپواره که کردو جیبیان

هیشت و هیوای سه فهری سه لامهت و

خوښی بیان بو کرد.

وَدَّعَ فَلَانُ الشَّيْئَ: فلان کهس شته که ی واز

لیهینا.

وَدَّعَ الثُّوبَ بِالْثُّوبِ: به کراسه که

کراسه که ی تری پاراست.

وَدَّعَ يَوْدُعُ دَعَةً: نارامی گرت جیگیر

بوو، کهوته ژبانی خوښه وه ۵ (فهر

ودع).

اَوْدَعَ الشَّيْئَ: شته که ی پاراست.

اَوْدَعَ الْفَرَسَ وَنَحْوَهُ: ماینه که ی

حه ساندموه.

اَوْدَعَ فَلَانُ الشَّيْئَ: لای فلان کهس

شته که ی به مانهت دانا.

وَأَدَعَ فَلَانُ فَلَانًا: فلان کهس له گه ل

فلان دا ناشته وایی گرت بهر ۵ وازی

له فلان هی ناو دمنگی لی دابری.

وَدَّعَ الْمَسَافِرُ النَّاسَ: رېپواره که خوا

حافیزی له خه لکه که کردو جیبی

هیشتن و کهوته ری.

وَدَّعَ النَّاسُ الْمَسَافِرَ: خه لکه که

رېپواره که بیان به ری کرد.

وَدَّعَ الشَّيْئَ: شته که ی وه لانا، وازی

لیهینا ۵ فوران دم فمرموی: هَما

وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى.

وَدَّعَ الثُّوبَ: کراسه که ی خسته ناو

بو خچه وه بوئه وه ی بیپاریزی.

وَدَّعَ الصَّبْرَ: میرووی سپی له ملی

مندال که کرد.

وَدَّعَ فَرَسَهُ: ماینه که ی هه ساندموه.

إِثْدَعَ: جیگیر بوو نارامی گرت ۵

حه سایه وه کهوته ژبانی نه رم و

نؤله وه.

تَوَدَّعَ الْقَوْمُ: خه لکه که خوا حافیزی بیان

له به کتر کرد، به کتریان به ری کرد ۵

ناشته واییان بهر پاکرد ۵ هه ندیکیان

وادمو به لئینیان دا به به کتر.

تَوَدَّعَ: نارامی گرت و داسه کنا ۵ بوو

به‌خاوهن ئارامی و پشوو درېژی.

ثَوْدَعُ الْقَوْمِ: خه‌لکه‌که خودا

حافیزیان له‌یه‌کتر کرد.

ثَوْدَعُ فُلان الشَّيْئِ: شته‌که‌ی

له‌بوخچه‌ی جانتادا پاراست.

ثَوْدَعُ مِنْ فُلان: له‌لایه‌ن فلانه‌وه

سه‌لامی لی کرا بو خواحافیزی ۵

ناثومید بوو له‌چاکبوونه‌وه‌ی.

استودع فلاناً وديعة: نه‌مانه‌تیه‌کی

لای فلانکس دانا بوئه‌وه‌ی بو‌ی

بېارېژی.

الإستيداع: دانی‌شانندن و ته‌قاعود

کردنی نه‌فسه‌رو موچه‌خوړه

له‌کاره‌که‌ی پېش نه‌وه‌ی کاتی

ته‌قاعودکردنی بی ۵ ده‌گوتري:

(أحيل الضابط على الإستيداع).

الإيداع: له‌بواړی نابوری دا هه‌لگرتنی

کالایه له‌مه‌خزنی فهرمانگه‌ی

گومرگ دا یان له مه‌خزنیکی ترو

له‌ژیر چاودېری فهرمانگه‌ی گومرگ

دا.

التداع: به‌مانا (التداع) دی.

المستودع: شوینی شت تیدا هه‌لگرتن

بو‌ماومه‌یه‌کی که‌مو دیاریکراو ۵

شوینی ناده‌مو هه‌وا له‌به‌هه‌شت دا.

المودعة: حوشریک مهره‌خس بی

نه‌بدوشری و نه‌بو سوار بون و

بارگواستنه‌وه به‌کاربه‌یندری.

المودع: خاوهنی گوزهرانی خو‌ش.

المودوع: ئارامی و له‌سهره‌خو‌ی ۵

نه‌دمبو و یقار، ده‌گوتري: (عليك

بالمودع): له‌گه‌ن مرو‌فی خاوهن

نه‌دمبو و یقاردا هه‌ئس و که‌وت

بکه.

الميداع: مروفيك حمزي له‌ژیانی

نهرمو نول بی.

الميدع: بوخچه‌و باوه‌لی شت تیدا

هه‌لگرتن ۵ پو‌شاکي کون و پژو ۵

(ك: مواديع) ۵ ده‌گوتري: (ماله

ميدع): شتیکی نییه به‌شی بکا ۵

کس شتیکی بویکا.

الميدعة: بوخچه‌و باوه‌لی جل تیدا

هه‌لگرتن ۵ کراسیکی درېزو بی

قوله له‌سهر پو‌شاکه‌وه له‌به‌رده‌کری

بوئه‌وه‌ی جله‌کانی پیس نه‌بن

له‌چاک و پو‌خه‌لی کارکردن

بېارېژی ۵ (ك: موادع).

الوداع: به‌رې کردنی موسافره،

خواحافیزی لی کردنیه‌تی ۵ (ثية

الوداع): شوینیکه له‌مه‌دینه ۵

چونکه هه‌رکه‌سیک سه‌فه‌ری

مه‌که‌ی بکردایه له‌و شوینه به‌رې

ده‌کرا.

الودع: گۆر یان ده‌وروبه‌ری گۆر.

الْوَدْعُ: میرویهکی ناو سببیه هه باره
جیا جیای ههیه ه (ذو الودع):
مندال.

ذات الودع: بتو صهنه ه یان که عبه
لهم پوموه که میرووی سبی
به پهرده مگانیه وه دمکران ه کهشتی
نوح.

الودیع: ژیان خووش، گوزمران خووش ه
ئه سبی هه ساوه ه گۆرستان ه
وادمو بهیمان ه (ک: ردائع).

الودیعة: ئه مانهت ه (ک: ردائع).
وَدَقَ الشَّخْمُ: پیومکه توایه وه، رهوان
بوو.

وَدَقَ لِفُلانِ الْعَطَاءُ: بهخششی فلانکهسی
کهه کردموه.

تَوَدَّتِ الْأَوْعَالَ وَنَحْوَهَا فَوْقَ الْجَبَلِ:
گا کیویهکان جوونه سهه تۆپه لاککی
کیومکه.

تَوَدَّتْ الْخَبَرُ: لهه وه واله که کیۆلیه وه.
استودفت النبت: رومکه که دریز بوو.
استودف فلان الشجعة ونحوها:
فلانکهس بهزمکه کی تواندموه.

استودف اللبن: شیرکه کی کرده ناو
قاپه که وه.

استودف الخبر: لهه وه واله که کیۆلیه وه.

استودف معروف فلان: داوی

بهخششی فلانکهسی کرد.

الْوَدْعَةُ: پارچه بهز ه باخچهی سهوزو
پازاوه.

الْوَدْعَةُ: باخچهی سهوزو پازاوه
گهشو ته پرده ماخ ه دهگوتری:
(أصبحت الأرض كلها وَدْعَةً واحدةً
خَصْباً): زموی هه مووی په کپارچه
بوومته باخچه په کی سهوزو
گه شه دار هه مووی زهنو پزو تیراوه.

الوديفة: باخچهی سهوز.

وَدَقَ الْمَطَرُ يَدْقُ وَدَقًا: باران دلۆپ دلۆپ
باری.

وَدَقَ إِلَى الشَّيْنِ وَلَهُ وَدَقًا: لهشته که
نزیک بۆوه ه بهیدمستی بوو ه (وَدَقَ لَهُ
الصَّيْدُ): یاری به نیجیر که کرد.

وَدَقَ بطنه: گهدهی کشاو له گه ورمی و
داجۆران نزیک بۆوه.

وَدَقَتْ سُرَّتُهُ: ناوکی دهر په پری،
شۆر بۆوه.

وَدَقَّتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی باراند.

وَدَقَ السَّيْفُ: شمشیر که تیز بوو.

وَدَقَّتِ الْعَيْنُ وَدَقًا: خالی سور
له چاوه که دا پهیدا بوون.

(وَدَقَّتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی باراند.

الْمَوْدِقُ: شوین که مروفو گیانله بهری
تر لییه وه دین ه گۆر پهانی شهرو
ئاژاوه ه پهردمو ناوانی دوشته ه

(مَزْدَقُ الظِّي): وَنَهَو ديمهني ناسك

لهكاتي مل دريژكردني بؤ خواردني
گهلای درخت.

الْوَادِقُ: شمشیری برنده ۵ دمشگوتری:

(فلان وادق السَّيْنَة): فَلَانَكَمَس

خهوالووه زؤر دمنوی لههر

شوپننیک بؤی بلوی دمخهوی ۵

همیشه همنوز دمبا.

الْوَدَقُ: باران بههرشیومیهك بی نمه

بی یان ریژنه ۵ پهلهو خالی سور

كهلهچاودا دیاری دمدن ۵ یان

پارچه گوشت كهلهچاودا پهیدا بی

۵ یان نهخوشییهكه تووشی چاو

دمبی ناو گوینچكهی پی دهاوسیو

چاومكه سور ههلهدمگهري ۵ (سحابة

ذات ودقین): ههوریک بوو دو جؤر

بارانی باراند بارانی نمهو بارانی

ریژنه ۵ ئمگهر بهلاو کارهسات زؤر

گهورمو ترسناك بوون پییان

دمگوتری (ذات ودقین): ومکوو نهوه

بلیی بهلاکه لمدولاوه هاتووه

دمرمتانی لی ناکری.

الْوَدَقُ: چمند خالیک سورن لهچاودا

پهیدا دمبن یان پارچه گوشتیهكه

لهچاودا گهوره دمبی ۵ یان

نهخوشییهكه جودابه لهچاو ئیشهی

ناسایی ۵ گوینچكهی پیوه دهاوسیو

سورایی زیاد دمگا.

الْوَدِيعَةُ: گهرمای نیومرؤ ۵ یان

جهنگهی گهرماو نزيك بوونهوی

خؤر لهزموی ۵ شوپننیک باقلهو

گیای لی بی.

وَدَكِ يَوْدُكِ وَدَكَا: قهلهو بوو ۵ (فهر

ودك).

وَدِكْتِ يَدَةً: دمستی جهور بوو ۵

دمگوتری: (لحم وَدَك): گوشتیهکی

جهوره ۵ بهزی زؤره.

وَدَكِ يَوْدُكِ وَدَاكَةً: قهلهو بوو ۵ (فهر

وَدِكِ وهي وَدِكِ وَوَدِيكَةً ۵ دمگوتری:

(دیک و دیک و دجاجة و دیکه).

وَدَكِ فُلَانِ الشَّيْنِ: فلانكس شتهكهی

جهور كرد، رونی تیکرد.

الْأَوْدَكُ: (بنات أودك): بهلاو کارهسات

۵ سمرسوپهینهر ۵ دهلیی (ما أدري

أي أودك هو): نازانم نهو کابرایه له

چ پیرو کهسانیهكه.

الدَّيْكَ: ناویكه له (الْوَدَك).

الْمَثُونُكُ: دمگوتری: (ما رأيت عنده

متردكاً): هیچ سودو دمستكهوتیهكم

لهلای نهو نهبوو ۵ هیچ خیریهكم

لی نمدی.

الْوَادِكُ: قهلهوو خاومن بهز ۵

دمگوتری: (رجل وادك).

الْوَدَكُ: جهوری و بهز ۵ یان جهوری

گوشت و نهو پیهوی لهگوشت
دمردمهیندرئو جیادهکرتهوه
بهزی دوگو لاتهرادی مهر و گوگ.
وَدَنَ المیتة: نهو چهوراییه کهلهبهر
لاشه‌ی مردار موبیوو دمروا
دمشگوترئ: (ما فيه وذك): هیچ سودی
تیدا نییه.

الوداك: بهز فروش و پيو فروش.
وَدَلَ السِّقَاءَ يَدْلُهُ وَذَلًا: مهشکه‌ی
همزاند.

وَدَنَ الشَّيْنِ يَدْنِه وَذَنًا: شته‌کی
تهرکرد، لهناوی هه‌لکیشا.

وَدَنَ العروسَ والفرسَ: بهباشی
ناگاداری و سهرپهرشتی بوکه‌کهو
نه‌سپه‌کی کرد له‌کاتی بوک
گواستنه‌وه‌که‌دا.

وَدَنَ الجِلْدَ وَذَنًا: پیسته‌کی خسته ژیر
گله‌وه بونه‌وه‌ی نهرم بی.

وَدَنَ الشَّيْنِ بالعصا: به‌گوچان و عصا
شته‌کی کوتا و پان به‌هوی کوتانه‌وه
پیسته‌کی خاراند و نهرمی کرد.

وَدَنَ الشَّيْنِ: به‌کوکی جل شتن شته‌کی
کوتا و شته‌کی کهم کردموه، به‌کوکی
کردموه.

وَدِنَت المرأة: ناهرمته‌که مندائیکی
دمست و مل کورت و شان ته‌سکی بوو
و مندائیکی کزو کۆله‌واری بوو.

اودنت المرأة: به‌مانا (وَدِنَت) دی.

اودن فلان الشَّيْنِ: فلان‌کس شته‌کی
به‌کوکی جل شوژین کوتا و که‌می
کردموه، به‌کوکی کردموه.

وَدَنَ الشَّيْنِ: شته‌کی تهرکرد له‌ناوی
هه‌لکیشا و به‌کوکی جل شوژین
کوتای.

إِدْن الشَّيْنِ: شته‌که تهرپوو و له‌ناو
هه‌لکیشرا.

تَوَدَنَ فلان: فلان‌کس گه‌زو به‌زو نازو
نیعمه‌تی زور بوو.

تَوَدَنَ الجلد: پیسته‌که له‌کاتی دهباغ
کردن دا نهرم بوو.

الأودن: نهرم.

المودن: مندالی لاواز، دهست و مل
کورت، که‌منه‌ندام و ناوشان ته‌سک و
ده‌گوترئ: (فلان مردن الید):
فلان‌کس که‌منه‌ندام و دهست
کورته.

المودنة: (دخلة) به‌کی مل کورت،
جهسته به‌جوکه.

المودون: به‌مانا (المودنة) دی.

المودونة: (امراة مردونة): ناهرمتیکی
کورته بالای جهسته به‌جوک.

الودان: شوینیک شه‌ونمی هه‌بی و
به‌که‌لکی شت تیدا رواندن بی.

الودنة: شهره قسه‌و تیک گیران و

لهیه کتر دان و لهیه ک هه ئدان.

وَدَى الرَّجُلُ: پیاو مکه (وهدی) لى
هاته دمر.

وَدَى الشَّيْنُ: شته که جارى بوو، پهوان
بوو.

وَدَى الْقَاتِلُ الْقَتِيلُ ودياً: کهس و کارى
بکوژ خوینی دا به کهس و کارى کوژ راو.
اودی: به هیلا چوو ه ههوتا.

اودی بالشین: شته کهى برد.

اودی الموت به: مردن تیکیه وه
پیچاو ههوتاندى.

اودی العمر به: ته مهنی دریژ بوو ه
ژیانی دریژ بووه.

اودی الرجل: پیاو مکه (وهدی) لى
هاته دمر.

وادی فلان فلاناً: فلانکهس خوینی
ومرگرت خوینی کوژ راو مکه ی له
بکوژ یان له کهسوکاری بکوژ
ومرگرت.

اُدَى وَلِي الْقَتِيلِ: کهسى کوژ راو مکه
خوینی له بکوژ یان له کهس و
کار مکه ی ستاندى بکوژی
نه کوشته وه.

استودی فلان بحق فلان: فلانکهس
دانى نا به حقه ی فلان دا.

التودیه: دارى کی بچکوله یه
به کار دمهیندرى بؤ مهنه کردنى

بیچوه حوشر له وهى شیرى دایکى
بخوا.

الدیة: نهو مال و سامانه یه که له جباتى
خوینی کوژ راو دمدري به کهس و
کار مکه ی.

الوادی: شیوو دۆل که لین و دادری ناو
زموى ه رپرهمی لافاو ه (ک: اوداء،
أردية، وأوداية، ووديان) ه دمگوترى:
(حَلَّ بوادية): توشى به لاو کارمسات
بووه.

الوَدِيُّ: ناویکی سپیه له دواى میز
کردن دیتنه دمر وه به وهی
نیفرازاتى پرؤستات.

الوَدِيُّ: به مانا (الوَدِي) دى ه نه مامى
بچوک.

وَذَاتِ الْعَيْنِ عَنِ الشَّيْنِ تَذًا وَذَعًا:
چاو مکه شته که ی له خو نه گرت دمرى
دایه وه.

وَذًا فلان فلاناً: فلانکهس عهیبى له فلان

گرت ه به چاوى سوک سهبرى کرد ه
لیى توره بوو، دمرى کرد.

الْوَذَةُ: قسه ی ناخوش و پهق جنیو بى
یان په خنه.

الْوَذَةُ: نه خو شى ه دمگوترى: (ما به
وَذَّة) ه هیج نه خو شى پیوه دیار
نییه.

وَذَحَ يَوَذَحُ وَذَحًا: ناوړانى چوزانه وه ه

سوتایه و مو گوشته که ی شه قار شه قار
بوو.

وَذِحت الشاةُ: مهرکه خوریه که ی
که میلی پیوه نووسا ۵ پیسای ناو
ناغه لی پیوه لکاو که مری بهست.

الاولذح: دمگوتری: (عبد اودح):
بهندمو کزیله یه کی خو پریه.

الوذح: نهو که میلو ریخ و قشپه له یه
که به خوری مهر و بز نه ووه
دمنووسو و دمیته که مری.

وَقَرَّ اللحمُ يَذِرُهُ وَتَرَأُ: گوشته که ی پارچه
پارچه کرد ۵ برینداری کرد.

وَقَرَّ الوزرةُ: گوشته که ی توئی توئی کرد
کوکتوتی کرد؟

وَذِرُهُ: دمگوتری: (یذره): وازی لی
هینا ۵ نه م فیعله همر صیغه ی
موضاریعی هاتوو ۵ ماضی و
مهصدیری مریندراون.

وَكَّرَ اللحمُ: گوشته که ی بری.

وَكَّرَ الجُرْحُ: برینه که ی قاشقاش کرد.

الوذارة: پارچه قوماشی بچوک و پرزو
پالی قوماشه که بهرگدرو دمیرو و
دمکهونه نه ملاو نه ولای قوماشه که.

الوثره: پارچه ی بچوک له گوشتی بی
نیسقان ۵ پارچه گوشتی خر، کوته
گوشت.

الوثره: شتی گوشتی زور بی ۵

دمگوتری: (عضد وذرة): قوئه
گوشتن ۵ نافرمتی بؤگه ۵ لیج
نهستور.

وَذَفَ فلان يَذِفُ وِذْفًا وِوَذْفَانًا: رویش
بهشیومیه که لارو له نجه ی تیدا بوو،
خوی بادا.

وَذَفَ الشحمُ وغيره: بهزمکه توابه ووه
داجوپراو دلۆپ دلۆپ هاته خوار.

وَذَفَ فلان: ههنگاو ی کورتی نان و
شانی ههاته کاندن و فیزی نواند ۵
نافرمته که له رویشتن دا خوی بادا.
تَوَذَّفَ فلان: فلانکهس فیزی نواند
پوزی لی دا.

الوذفانة: بهخیری نهو ۵ دمگوتری:
(فعل ذلك وَذْفَانُهُ).

الوذف: مهنی (تؤماو).

الوذفة: پیو.

تَوَذَّلَ القومُ من الجزار: خه لکه که
گوشتیان لهقه صابه که کری به بی
نهوه ی گوشته که بهشبهش بکا پان
به کیلوو حوققه کیشه که ی دیاری
بکا.

الوذالة: نهومیه قهسابه که گوشته که
بری به بی نهوه ی بهته وای
کوته کان له یه که جیابکاته ووه.

الوذلُ من الرجال: پیای چوست و
جالاک و بهدمست و برد له کاری
خوی دا.

الْوَذْلَةُ: مَيْيَنَهُی (الرَّوْذَل) ۵ نافرمتی

گورجو گوژ و قەد باریک ۵

ئادەمیزادی چوست و چالاک ۵

حوشتری خوشرۆ.

الْوَذِيلَةُ: نافرمتی به نیشات و چوست و

چالاک ۵ ناوینە ی پاک و رون ۵ قالدە

زیوی پرشنگدار ؟ پارچە دوگی

حوشتر ۵ (ك: وذیل ووذائل).

وَذِمَّتِ الدَّلْوُ تَوَذَمَ وَذَمًا: ئەلقە ی

دۆلجەكە پچرا.

اوذَمَ السَّقَاءَ: بەبەنی قایم و سیرمە

دەمی کوندەكە ی بەست.

اوذَمَ الدَّلْوُ: ئەلقە ی دۆلجەكە ی پتەو

کرد.

اوذَمَ الهَدْيَ: بەنێکی ڕنگکراوی

لەنازەلی دیاری حەرم بەست

بۆئەوێ بزاندری ئەو نازەلە

قوربانییەو کەس خرابە ی لەگەڵ

نەکا.

اوذَمَ عَلَى نَفْسِهِ: شتەكە ی لەسەر

خۆی پێویست کرد ۵ دەگوتری:

(اوذَمَ الْحَجَّ عَلَى نَفْسِهِ، اوذَمَ السَّفَرَ،

اوذَمَ الْيَمِينَ).

وَذِمَّ فُلَانٌ عَلَى الْخَمْسِينَ: فلانكەس

تەمەنی لەپەنجا تیپەری.

وَذِمَّ الدَّلْوُ: قوئە ی بۆ دۆلجەكە

دروست کرد.

وَذِمَّ الْكَلْبَ: قَلْبَتَهُی لەملى سەگەكە

کرد بۆئەوێ بزاندری سەگی

رامکراو و تەربییەت دادراو.

وَذِمَّ الشَّيْئَ: شتەكە ی بەپێویست دانا

۵ پارچە پارچە ی کرد.

وَذِمَّ النَّاقَةَ وَالشَّاةَ: زیادەگوشتی زێی

حوشترەكە یان هی مەرپەكە ی بپری و

دەمرمانی کرد.

الْوَذْمُ: بالوكە ۵ پارچە گوشتە لەناو

شەرمگای حوشتردا دەبیته هۆکاری

ئەوێ کەناوس نەبی ۵ پارچە یەكە

لەجەرگی گوشتی یان لەورگو

ریخۆلە ی دەبدری و فری دەدری.

الْوَذْمَاءُ: نەزۆك ۵ دەگوتری: (إِمْرَأَةٌ

وَذْمَاءٌ وَ قِرْسٌ وَ ذَمَاءٌ): ماینیکی

نەزۆك.

الْوَذْمَةُ: ریخۆلەو ورگو گەدە ۵

کیسە ی ورگ ۵ زیدەییەك

لەشەرمگای حوشتر و مەردا پەیدا

دەبی ناهێلێ ناوس ببی ۵

سیرمە یەكە ئەلقەو گوێچكە ی

دۆلجەكە ی پی دەبەستری ۵

سیرمە یەكە بەدریژی دەبدری و

دەكریتە قَلْبَتَهُی ملی سەگ

بۆئەوێ لەكاتی پێویست دا

سەگەكە ی پی ببەستریتەو.

الْوَذِيمَةُ: ئەو پارچەو بەشە یەكە

کابرا له مالی خوئی دمپرېته ومو

تمرخانی دمکا بو شتیک ۵ قلیتهی

ملی سهگ ۵ دیاری بو کهعبه ی

پیروز، نازمل که دمکریته همدی و

دیاری بومالی خودا.

تَوَدَن فلانا: فلانکهسی جواب کرد

پالی پیومنا ۵ لپی دا.

وَذی وجهه یذیه و ذیا: دهمو جاوی رنی.

الْوَدَاة: ههرشتیک پیی توشی زیان

بیی.

الْوَذِيَة: هیچو پوچ ۵ دمگوتری: (دنیاً

و ذیه).

وَرَأً من الطعام يَرَأً وَرَاءً: گمدهی پر بوو

له خوراک.

وَرَأً الرجل: پیاوکه ی جواب کرد پالی

پیومنا.

أُوْرِيَّ بالشَّيْءِ: ههستی بهشته که کرد.

أُوْرَأَهُ: فیری کرد پیی زاناند.

أُوِيَّ بالشَّيْءِ: ههستی بهشته که کرد.

وَرِيَّ بالشَّيْءِ: ههستی بهشته که

کرد.

الْوَرَاءُ: مندالی مندال (کورمز او کچه

زا) ۵ لهوچه ی گهورمو نه ستور ۵

دمگوتری: (هو وراءك لما أسر عنك)

۵ بو پی شهمو بو دواوه

به کاردمهیندري ۵ قورنسان

دمفهرموی: ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾.

وَرِبَ جَوْفُهُ يَوْرِبُ وَرِباً: داومشا ۵ خراب

بوو.

وَرِبَ فلان: فلانکهس گهنمل بوو.

وَرِبَ السحابُ: ههورمکه نزم بووه

له زموی نزيك بووه ورگی دادا.

وَارِبَه: فیللی لی کرد ۵ ههلی

خه له تاند.

وَرِبَ الباب: که میك دمراکاهی

کلاکرد.

الْوَرِبُ: گهندهلی ۵ بوشایی نیوان

قامکه شادمو قامکه گهوره ۵ لانه و

کونی درنده کونه گورگ کونه پړوی

۵ زارکی کونه مشک ۵ دهمی کونی

دوپشک ۵ (ک: اوراب).

الْوَرْبَةُ: که له که، خالیگه ۵ جالایی

خوار که له که.

وَرِثَ فلانا: میراتی له فلانکهس گرت.

أُوْرِثَ فلانا: فلانکهسی کرده یه کیک

له میراتگرانی مالکه ی ۵ میراته که ی

تایبمت کرد به نه ووه ووه کهسی تری

نه خسته گه ل.

أُوْرِثَ فلانا شيئاً: شته که ی بو فلان

واز لی هینا ۵ دمگوتری: (اورگه

المرض ضغفاً): نه خوشییه که لاوازی و

زمبوونی بو جیهیشت.

وَرِثَ فلانا: فلانکهسی کرده میراتگری

خوئی ۵ خستیه ناو لیستی

میراتگره کانیه ووه.

وَرَّثَ فُلَانًا مِنْ فُلَانٍ: میراتی فلانکەسی

بۆ فلان دانا.

الإرث: ئەوەی دەبێتە میرات.

الإرث: میرات.

التراث: میرات.

الميراث: میرات ە (ك: موارث) ە (علم

الموارث): زانیاری دەربارە

چۆنیەتی دایەشکردنی میرات.

الواریث: صیغەتێکە لەصیغەتەکانی

خودا ە واتە باقی و بەردەوام

میراتگیری زەوی و ئەوەی

لەسەرپەتی و خاوەنی حەقیقی

هەموو بۆنە وەر هەرخۆی دەمێنێ و

هەریوە و هەردەبێ.

الوراث: میرات.

الوراثه: (علم الوراثة): زانیارییەکە

باس لەوەدەکات چۆن دیاردە

سروشەتییەکانی زیندو لە

چینیئەکەو دەگوێزرێتەو بۆ

چینیکی تر دیاردە پەچەلەکی و

نەژادییەکان چۆن لەباوک و

باپیرانەو دەگوازرێنەو بۆ ئەو

وەچەکان.

الورث: بەمانا (الإراث) دێ ە شتی

تەر و تازە.

الورث: بەمانا (الإراث) دێ.

الوريث: یەکیک لەمیراتگەرکان.

وَرِخَ الْعَجِينُ يُوْرَخُ وَرَخًا: هەویرمکە شل

بوو بەهۆی زۆر ناوی.

وَرِخَ الْمَكَانُ: شوێنەکە گزۆگیای زۆر بوو

گیاو گزمەکی تێک چەرزا.

اَوْرَخَ الْعَجِينُ: ناوی هەویرمکە ی زۆر

کرد بۆئەوێ شل بێیتەو

داهێزی.

وَرِخَ الْكِتَابُ: میژووی بۆ کتێبەکە

دانا.

تَوْرَخَ الْعَجِينُ: بەمانا (وَرِخ) دێ.

تَوْرَخَتِ الْأَرْضُ: زەویەکە تەر بوو.

استَوْرَخَتِ الْأَرْضُ: زەویەکە تەر

بوو.

الْوَرِخُ: درەختێکە دەشوبێتە داری

مەرخ وەلێ گەلایەکی تەپ و تۆزاوی

هەیه پەلکە گەلایەکانی باریک و

دریژۆکەپە و مکوو گەلای رومکی

تەرخون یان کەمێک لەو

گەورەترە.

الْوَرِيخَةُ: هەویری شل و داهیزاو

بەهۆی ناوی زۆرەو ە زەوی

تەرپوو.

وَرَدَ يَرِدُ وَروداً: نامادەبوو.

وَرَدَ أَنْفُهُ: لوتی درێژبوو.

وَرَدَتِ الشَّجَرَةُ: درەختەکە گۆلی کرد

ە گۆلی دەرکرد.

وَرَدَ الْمَكَانُ (أو على المكان): چوووە سەر

شوینه‌که به‌سهر شوینه‌که‌ی دا روانی ۵
چووہ ناو شوینه‌که.

وَرَدَت الحمي فلاناً: لمرزوتا ناو به‌ناو
توشی فلانکس بوو ۵ رۆژه نا
رۆژیک یان به‌سی رۆژ جاریک
لمرزو تای توش دمبی.

وَرَدَ الفرسُ وغيره یوزدُ وَرَدَةُ: نه‌سپه‌که
سوریک‌کی مه‌یل‌هو زمردبوو ۵ سوری
زمردباو بوو.

اورَدَ فلانُ الشَّيْئَ: فلانکس شته‌که‌ی
نامادمکرد.

اورَدَ الخَبَرَ: هه‌واله‌که‌ی باس کرد ۵
هه‌واله‌که‌ی گیرپاوه.

اورَدَ الشَّيْئَ: وای کرد بجپته سهر
شته‌که ۵ ده‌گوتری: (اورَدَ الماءَ): وای
لی کرد بجپته سهر ناوه‌که.

واردَةُ: له‌گه‌لی دا چوو.
واردَ الشاعرُ الشاعرَ: شاعیره‌که

شاعیری به‌شیوه‌ی شاعیری‌کی تری
هاوزهمان داناو شاعیرمکانیان زۆر
لیک چوو بوون به‌بیئ شه‌وه‌ی نه‌م
دوو شاعیره‌ په‌کتریان بینیبی یان
بهره‌می په‌کتریان خویندبیته‌وه ۵
له‌فه‌نی شاعیری دا پپی ده‌گوتری:
(توارد الأفكار).

وَرَدَت المرأة: نافرمته‌که کولمی سور
بوون ۵ ده‌شگوتری: (وَرَدَت خداها):

کولمی سور بوون.

وَرَدَت الشجرة: دره‌خته‌که کولی کرد.
وَرَدَ فلان الثوبَ: فلانکس
پۆشاکه‌ی رهنگ کرد ۵ و‌م‌کوو
رهنگی گول.

توارد القوم الماءَ: خه‌لکه‌که
به‌یه‌که‌وه چون بۆسهر ناوه‌که.

توارد الشاعران: دوشاعیرمکه له‌فظو
مه‌عنای جامه‌ شاعیری‌یه‌که‌یان
و‌م‌کوو یه‌ک وابوو به‌بیئ شه‌وه‌ی
یه‌کتر بینن و بهره‌می په‌کتریان
دیپی.

تَوَرَدَ: داوای چونه‌سهر ئاوو
ناو‌خواردنه‌وه‌ی کرد ۵ داوای گولی
کرد ۵ پپشی که‌وت.

تَوَرَدَت الخدُ: کولمی و‌م‌کوو گولی
سوری لی هات.

تَوَرَدَ الماءَ: چووہ سهر‌ناو بۆ
ناو‌خواردنه‌وه.

تَوَرَدَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی نامادمکرد.
تَوَرَدَت الخيلُ البلدَ: ره‌وه‌ ماین و
نه‌سپه‌گان کۆمه‌ل کۆمه‌ل چونه‌ ناو
شارمه‌که‌وه.

استوردَ: داوای چونه‌سهر‌ناو و
ناو‌خواردنه‌وه‌ی کرد.

استوردَ الماءَ: چووہ سهر‌ناوه‌که.
استوردَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی نامادمکرد.

استورد السِّلعة: کالاكهی لهدرموهی
ولات هینایه ناو ولاتهوه هاوردهی
کرد.

استورد فلان الضلالة: فلانكەس
گومرایی هینایه ناو ولاتهوه.
المورد: شوینی ناو وهرگرتن ۵ ریگا ۵
سهرچاوهی بزئو.

المورد: ریگای چوون بۆسهرناو بۆ
ناو خواردنهووم ناودانی نازهل ۵
ریگای پان و پۆر ۵ شهقامهپی.

الوارد: ریگا ۵ پیای نازاو چاونهترس
۵ بیشتهتاو چاو ساغی ریگا ۵
هورنان دمهرموئ: ﴿فَارْتَلُوا
وَارْتَهُمْ﴾ ۵ دمشگوتری: (فلان وارد
الاربة): فلانكەس لوتدریزه.

الساردات: نهوكالو كههرستانهن
حكومت لهولاتانی دمروه
دمیكړئو دمیانهینی بۆناو ولات.

السارفة: خهلك كهدهچن بۆسهر
كاریزو بیر بۆ ناو ههئینجانو
ناودانی نازهل ۵ شهقامهپی ۵ (شفة
واردة): لچی شوپ ۵ (شجرة واردة
الأغضان): درمختی: لقو پۆپهكانی
شۆربوبینهوه.

الورد: گول؛ گولی پرووهك پان گولی
درمخت.

الورد: روانین بهسهر ناوو شتی وا دا ۵

چوون بۆسهر كاریزاوو بیر
بهمهبهستی ناوگرتن و ناو
پهیداکردن نهو خوشترانی دمیرین
بۆ سهر ناو بۆناو خواردنهوه ۵
بهمهناوو نۆره ناو ۵ پۆله بالنده ۵
سوپا ۵ بهشیک له شمو كه
پنویستین مرفه نوپزی تیدا بكا ۵
بهشیک لههورنان و یادکردنی خودا
كه مرفه کردبیهتی بهعادت
بیانخوینی ۵ دهئیی (قرات وردی):
وهردمگهه خویند ۵ ناویكه
لهناومکانی لهرزو تا ۵ بهلگه
نامهیهكه ژمیاریو کارمندی
تایبته زانیاری پینویستی تیدا
تۆماردمکا ۵ چهند قهرزدارمو
چهندی داومو چهندی لهسهر ماوه
۵ (ك: أورد).

وردان: (بنت وردان): دمهپاهکی
بچوکه وکوو قالونچه وایه پهنکی
سوره، بهزوری لهحهمامو تمولیت
دا دمبندرین ۵ (ك: بنات وردان).

الورد: ناوه بۆ بهكجار ۵ تاکی (الورد)
۵ مینهی (الورد) ۵ (عشیه وردة):
زهرمهپری ئیواره کاتیك خۆرناوا
دمبی و گهناری ئاسمان سوردمبی ۵
پان زهردایی و سورایی ناسۆ لهکاتی
خۆرکهوتن دا ۵ بهزوری نهو دیمهه
نیشانهی گرانی و هات و هرییه.

الْوَرْدَةُ: رهنگی گول.

الْوَرِيدُ: همر رهنگو دهمارنك خوین
لهجهستهوه بهرئ بؤدل ۵ (مُفَرَد
الوریدین): دوو رهنگن لهژیر
سورچهکومن ۵ (جبل الورید):
رهنگیکه عمرهب وایان زانیوه رهنگی
لامله.

الْوَرْنَدَةُ الطَّغْلِيَّةُ: نهخوشییهکه
دیاردمهکی لهرزوتایه توشی منداڵ
دمبئ.

الْوَرُّ: کلۆت ۵ ههرزانی و گوزمران
خوشی.

وَرَسَ النَّبْتُ يَرْسُ وِرْسًا: روهکهکه
سهوز بوو.

وَرَسَتِ الصَّخْرَةُ: بهردمهکه لهناو ناودا
قهوزاوی بوو، وای لیهای سهوزی
نواندو خلیسک بوو.

اورس الشجر: درهختهکه گهلای کرد.
اورس الرمث: رومکی رهمت گهلاکهی
زهرد بوو.

اورس المكان: شوینهکه گیای وهرسی
لئ رها.

ورس الثوب: قوماشهکی رهنگ کرد،
بهگهلای وهرس.

الوارس: زهرد ۵ دهگوترئ: (أَصْفَرَّ
وارس): زهردی کهسکون، شتیك زور
زهردبئ.

الْوَرَسُ: رومگیکه لهخیزانی
(القرنية)یه لهوالاتی عمرهبو
حهبهشهو هیندوستان دهرؤئ،
بهرمهکی لهکاتی کامل بونو
پیگهیشتن دا بهچهند غودمیهکی
سورباو دادمپوشری، ههندئ
هرزوپالی پتومیه بؤ رهنگکردنی
پوشاکی ناوریشم بهکاردههیندرئ
چونکه مادمیهکی سوری تیدایه.

الْوَرَسِيُّ: شتیك پال بدرئ بۆلای
ومرس ۵ جۆریکه لهباشترین داری
گوپزو شتی وا که کاسه و کهوچکی
لئ دروست دهکری.

الْوَرِيسُ: ههرشتیك بهرومکی وهرس
رهنگ بکری ۵ دهگوترئ: (ثوب
وريس وملحفه وريسة).

ورس يرس ورشاً: خهفتهی بهکردهوی
ناشیرین و هرپوچ خوارد ۵ چاوچنۆک
بوو تهماعی کرد ۵ زۆری خواردو شتی
ماشیهوه.

ورس عليهم: لهکاتی نان خواردن دا
چوو لهیان و خولگیان نهکرد نانیان
لهگهل بخوا.

ورس من الطعام شيئاً: کهمیکی له
خواردنهکه خوارد.

ورس يورس ورشاً: چوست و چالاک بوو.
الورس: خواردنیکه لهشیر دروست

دمكړئ ۵ (قراءة ورش): جوړه
قورناڅوښندنېكه نيسېت ددرئ
بؤلای عوسمانی كورې سهعيد
(القارئ).

الورشان: بالندهيهكه له پېرې
(الحماميه) په كه مېك لهكوتر
گه وورتره ۵ زېدى سهرمكى ولاتى
نه وروپايه به كؤمه ل و پؤلپؤل
رېمدمكهن بؤ ولاتى شامو عيراق ۵
(ك: ورشان ووراشين).

ورصت الدجاجة ترص ورسا:
مريشكهكه به يه كجار هيلكهكه
كرد.

اورصت الدجاجة: به مانا
(ورصت) دى.

ورط الشين ورطا: شتهكهى شارددهوه.
ورط فلانا: فيلى له فلانكس كرد.
اورط فلاناً: فلانكسى خسته
چورتمهوه.

اورط ابله: حوشترهكهى شارددهوه.
اورط ابله في ابل اخرى: حوشترهكهى
خوى خسته ناو حوشترى ترمومو
گومى كرد شاردديهوه.
اورط الشين: شتهكهى شارددهوه.
وارطه موارطة ووراطا: فيلى لى
كرد.

ورطه: خستيه ناو چورتمهوه، خستيه

ناو گؤبه ندموه.

ورط ابله في ابل اخرى: حوشترهكهى
خوى خسته ناو حوشوترى ترمومو
شارديهوه.

تورط: بؤ موطاومعهى (ورطه) دى.
تورط في الامر: كهوته ناو نيشهكهومو
توشى چورتم بوو ۵ سهرى لى
شيواو نهيزانى چؤن خوى رزگار
بكا ۵ له ناو روداوو كارمكهدا فهوتا ۵
به هيلاك جوو.

تورطت الماشية: نازده كان كهوتنه
قورپوه ۵ پان كهوتنه شوښنېكى
سامناكهومو رزگار بونيان نيهه.

استورط في الامر: له كارمكهدا سهرى
لى شيواو نهيزانى چؤن خوى
رزگار بكا ۵ له گؤبه نندو گيزاومكهدا
فهوتا ۵ سهرى تيډاچوو ۵ دمگوترى:
(استورط في جالتي): كهوته داوى
منهوه رزگارى نه بوو.

الورط في الصدقة: نازده و مالى
جياچيا كه نه گه نه حدهى زهكات
كؤيكري نهوه بؤنه وهى بگه نه
نه نندازهى زمكات ليډمر كردن ۵ پان
به پيچه وانوه نازده و مالىك هى
يهك كهس بى و زمكاتيان لى بكهوى
دابه شيان بكهى به سهر چمند
كهسيك دا بؤنه وهى زمكاتيان لى
نهدا ۵ پان نازده گانې تيكه ل

بەنازەلى تىرىكاو لەناو ئازەلى
كەسەنى تىردا گومىيان بىكا ۋە پان
نازەلەكانى لەشۈپنىك بشارىتەو
بۆئەمەۋى ھەرمەن بىرەكانى
كۆكەرەمەۋى نەپان بىنى.

الورطۈ: زەلكاۋو چال كەپىگە لى
ھاتنە دەرەمەۋى نەبى ۋە ئەشكەوت و
غارى زۆر قول و پىچاۋ پىچ ۋە چال و
كەندىر قىل و بى سەرۈبىن ۋە
قوروليتى ۋە زۆر ۋە ھەرگەر
كىشەپەك خۇلى پىزگار كىردى
زەحمەت بى ۋە فەوتان ۋە (ك:
ورطات، ووراط، وأوراط).

وَرَعٌ يَرَعُ وَرَعًا: خۇى لەھەرام پاراست ۋە
تەنەت دىۋاپى ئەم مانا ھە
گواسىراۋمەۋە بۆ خۇگرتنەۋە
لەھەندى شتى ھەلال و موباحىش.
وَرَعٌ وَرَعًا: ترسنۆك بوو ۋە بچوك بوو ۋە
زەمىف بوو.

وَرَعٌ يَرَعُ يَفِرُّ وَرَعًا: خۇى پاراست
لەھەرام و شتى شوبەھ.
وَرَعٌ يَفِرُّ وَرَعًا: خۇى لەھەرام
پاراست.

اورع بىنھما: لەمپەرى خىستە
نىۋانىانەۋە.
اورع بىن القوم: ئاشتەۋاپى خىستە
نىۋان خەلگەكە.

اورع فلاناً عن الشيء: فلانكەسى
لەشتەكە مەنە كىرد.
اورع فلاناً: قەسە لەگەل فلان داكىرد،
راۋپۇزى پى كىرد.
ورع بىنھما: لەمپەرى خىستە
نىۋانىانەۋە.

ورع فلاناً عن الشيء: فلانكەسى
لەشتەكە مەنە كىرد ۋە لەھەدىشى
عومەردا ھاتوۋە: (ورع عني في
الدرهم والدرهمين): مەھىلە
كىشەكارى درھەم و دوو درھەم بىنە
لام بۆخۇت بىر پار بىدە بۇيان و
سولخىيان بىكە.

ورع الإبل عن الماء: حوشترەكەى
لەئاۋمكە گىرپاھەۋە.
ورع الفارس الفرس: سۋارمكە
ئەسپەكەى بەلغاۋ (بەھەۋسار و
رېشمە) بەستەۋە ۋە دىگوتى: (ما
ورع أن فعل كذا): درۋى نەكىرد
كەنەۋەۋى كىرد.

تورع في الأمر: لەكارمكەدا توشى
نىجراجى بوو.
الرعة: خۇگرتنەۋە لەشتى ھەرام و
نارەۋا ۋە ئەدەب و پىقار ۋە دىگوتى:
(هو حسن الرعة): ئەۋ پىاۋە
ھەلس و كەۋت و شىۋەۋى جۋان و
پەسەندە.

وَرَفَ النَّبْتَ وَالشَّجَرَ يَرْفُ وَرْفًا وَوَرِيفًا:

پرووهك و درختهكه رازاپه‌ومو جوان و
گه‌شه‌دار بوو.

وَرَفَ الشَّيْنَيْنِ: شته‌كه گه‌شاپه‌ومو

بريسكه‌دار بوو.

وَرَفَ الظِّلُّ: سيبهرمه‌كه فراوان و

درېژخايه‌ن بوو.

(وَرَفَ الظِّلُّ: به‌مانا (وَرَفَ) دئ؟.

وَرَفَ الظِّلُّ: به‌مانا (وَرَفَ) دئ.

وَرَفَ الشَّيْنَيْنِ: شته‌كه‌ی مزی.

وَرَفَ الْأَرْضَ: زمويه‌كه‌ی به‌شبه‌ش
کرد.

الرَّفَةُ: سه‌وزو ناسكو ته‌رو تاز.

الرَّفَةُ: كا؛ گزوغیای وشکی گیره‌کراو.

وَرَقَ الشَّجَرُ يَرْقُ وَرْقًا: درخته‌كه گه‌لای

کرد گه‌لا‌كه‌ی هاته‌دمرو پان بؤوه
گه‌لا‌كه‌ی هه‌لومراند.

وَرَقَ فُلَانُ الشَّجَرَةَ: فلانكه‌س گه‌لای

درخته‌كه‌ی رنی، لی‌ی کرده‌وه.

أَوْرَقَ الشَّجَرُ: درخته‌كه‌ی گه‌لای کرد،

گه‌لا‌كه‌ی به‌ته‌واوی دمرکه‌وت.

أَوْرَقَ فُلَانٌ: فلانكه‌س دموله‌مه‌ند بوو،

مال‌و سامانی زؤر بوو.

أَوْرَقَ طَالِبُ الْحَاجَةِ: داواكه‌رمكه،

خاومن پېوېستیا‌ته‌كه تی‌شكاو

هیچی بؤ‌جی به‌جی نه‌بوو.

أَوْرَقَ الصَّائِدُ: نیچیره‌وانه‌كه نه‌یتوانی

نیچیره‌كه بگرئ‌هاشیل بوو.

أَوْرَقَ الْغَازِي: غه‌زاكه‌رمكه

ده‌سته‌تکه‌وتی جه‌نگی ده‌ست
نه‌که‌وت.

وَأَرْقَهُ: لی‌ی نزیك بؤوه
دمگوترئ:

(مَازَلْتُ مِنْكَ وَلَكَ مَوَارِقًا): هه‌میشه

من لی‌ته‌وه نزیكم.

وَرَقَ الشَّجَرُ: درخته‌كه گه‌لای

دمرکرد.

وَرَقَ فُلَانٌ: فلانكه‌س كاغه‌زی

ناماده‌گردو تییدا نوسی
فلانكه‌س

نوسه‌ری په‌کی‌کی تر بوو.

تَوَرَّقَ الْحَيَوَانُ: حه‌یوانه‌كه گه‌لای

خوارد.

استَوَرَّقَ: داوای زه‌وی کرد.

الْأَوْرَقُ: له‌هه‌موو شتیک دا‌ئومه‌یه

په‌نگی خاکی بی‌هه‌روا ناوه‌بؤ

مرو‌فی سه‌وزمو گه‌نم په‌نگ
بؤ

حوشتریک سپی مه‌یله‌و په‌ش بی‌

گورگ
ته‌پو تۆز
ماستو شیر

به‌شیک له‌سئ به‌شی شیربی‌دوبه‌ش

له‌سئ به‌شی ناوبی‌سالی بی‌باران

(وشكه‌سال)
(زمان‌أورق):

رؤزگاری قاتو قپری.

الرِّقَّةُ: زموی له‌کاتی گهرمادا بارانی لی

بداو گیاوگری لی‌پروئو سه‌وز

هه‌لگه‌پئ
مال‌و سامان
زیو

دپه‌همی سکه‌لی‌دراو
(ک: رقات

وِرْقون).

الورَاقَةُ: درمختی سهوزو گه لادارو
پوشناخ.

الورَاقُ: دیمه‌نی سهوزی زموی به‌هوی
گیاو گزمه ۵ دمگوترئ: (ما أحسن
وَرَأْفَهُ): چهند شیومو دیمه‌ن و جلو
پوشاکی جوان و ریک و پیکه.

الورَاقُ: کاتی پشکوتنی درمخت و
گه لاکردنی.

الورَاقَةُ: پیشه‌ی کتیب نویسنه‌وه بو
خه‌ئک.

الورَاقُ: (مُورِقِ الكتب): نهوکه‌سه‌ی
کاغز ناماده ده‌کاو کتیب بو خه‌ئک
دمنوسیته‌وه ۵ که‌سیک دیره‌می
زوربی ۵ (رجل وراق): پیاوی
خاومن زیو.

الورَاقَةُ: مینه‌ی (الورَاق) ۵ همروا
ناوه بو په‌رکاغه‌زیک په‌ق و پته‌و
چار گۆشه‌یه‌کی دموران دموری
بؤکراوه له‌سمر میز دادمنری
نوسمر نه‌وپه‌ره‌ی که‌دمیه‌وی
له‌سمری بنوسی دمیخته‌ه سمر نه‌و
په‌ره پته‌وه بۆنه‌وه‌ی نووسینه‌که‌ی
خواروخ‌یچ نه‌بی ۵ سندوق‌یک داره
جوری زوره، کاغزی نویسنی تیدا
هه‌لده‌گیرئ.

الورِق من الشجر: په‌لکه‌ گه‌ لا که
دماره‌کانی دیارب‌ن ۵ دنیا ۵
جوانی و رازامیی جیهان ۵ جوانی

گه‌لو نه‌ته‌وه.

ورِقُ القوم: مندا‌لو تازه پی‌گه‌یشتوانی

گه‌ل ۵ یان گه‌نج و لاهه‌ لاهه‌کانی
نه‌ته‌وه.

ورِقُ الشباب: ته‌رو تازه‌یی گه‌نجی و
نیشات و ته‌رده‌ماخی ۵ پیستی ته‌نک
که‌له‌سهری بنوسری ۵ هه‌رشتیک
له‌سهری بنوسری یان له‌سهری چاپ
بکری ۵ مال و سامان که‌زیوو حوشترو
شتی وابی ۵ ده‌گوترئ: (اغتبط منه
ورقاً): خیر و بی‌ری لی‌ی ده‌ستکه‌وت ۵
چۆراو‌گه‌ی خوین که‌به‌ شیوه‌ی
که‌وانه‌یی بکه‌وئته‌ه سهر زموی ۵
خوینی کلۆ کلۆ که‌له‌برین بکه‌وئته‌ه
خوار.

الأوراق المصرفية: جه‌کیکه‌ بانک
دمری ده‌کا نه‌وه ده‌که‌یه‌نئ که
پی‌ویسته‌ه بری پاره‌ی دیاریکراو
بدرئ به‌هه‌لگری نه‌وچه‌که‌ه.

الورِق: زیو ۵ سکه‌لیدراو بی یان نا ۵
(ك: أوراق ووراق).

الورَقَاءُ: کۆتر ۵ دپله‌ گورگ ۵
درمخت‌کۆیکه‌ بالاپیاو‌یک به‌رز
دمیته‌وه، گه‌لایه‌کی خری که‌وانه‌یی
هه‌یه‌ه هه‌موو ناژه‌لئیک دمیخوا،
لاسکه‌که‌ی ته‌پ و تۆزاوی گه‌لاکه‌ی
زور سه‌وزه له‌شیوو دۆل و دم
روباردا دمروئ.

الْوَرَقَةُ فِي الْقَوْسِ: عهیبو لهککهی
کهوان.

الْوَرَقَةُ: گمنم ږمگی ۰ بؤر ۰ ږهشو
سپی ۰ بهزوری ږمگی خوشتردا
باقی نازله لکان دا بهرچاو دهکوهی.
الْوَرَقَةُ: تاکي (الْوَرَق) ۰ پیاوی پیاوانه،
پیاوی خوږپری ۰ دهگوتري: (هو ورقه
وهي وَرَقَةٌ): نهو پیاوه نهو نافرته
هیچو پوچو خوږپریه.

الْوَرَقَةُ: (شجرة وَرَقَةٍ): درختیکی
پرگه لاو چړه ۰ گه لا سهوزو جوانه.
الْوَرِيقَةُ: درختی پرگه لاو سهوزو
تهرډه ماخ.

وَرَكْ يَرَكْ وَرَكًا: زهختی خسته سمر
کلؤتی.

وَرَكْ وَرَوَا: لهسمر تنیشت راکشا.
وَرَكْ عَلَى الدَّابَّةِ: قاچی لهسمر ولاخه که
نوشتاندهوه بؤنه وهی پشوو بدا پان
دابه زئی.

وَرَكْ بِالْمَكَانِ: له شویننه که دا نیشته چی
بوو مایه وه.

وَرَكْ عَلَى الْأَمْرِ: دسه لاتی بهسمر
کارمکه دا شکا.

وَرَكْ الشَّيْءِ وَرَكًا: شته کهی خسته ناست
کلؤتی (سمتی).

وَرَكْ يَوْرَكْ وَرَكًا: سمتی گه وره بوون،
(فهر أورك وهي وركاء).

وَرَكْ بِالْمَكَانِ: له شویننه که تیږه پری.

وَرَكْ عَلَى الدَّابَّةِ: لهسمر بهشتی
ولاخه که قاچی نوشتاندهوه کلؤتی
خسته سمر زینه که.

وَرَكْ عَلَى الْأَمْرِ: دسه لاتی بهسمر
شته که دا شکا.

وَرَكْ فِي الْوَادِي: به ناو شیوو دؤله که دا
ږوی.

وَرَكْ فِي الْيَمِينِ: له سویند خواردنه که
دا نیاززی نهوه نه بوو که سویند مرکه
مه بهستی بوو.

وَرَكْ الشَّيْءِ: شته کهی خسته ناستی
سمتی خوی.

وَرَكْ الْمَكَانِ: شویننه کهی چی هیشت
خسته دوا خوږه وه.

تَوَارَكْ: زهختی خوی خسته سمر
کلؤتی.

تَوَرَكْ: زهختی خوی خسته سمر
کلؤتی.

تَوَرَكْ فِي الصَّلَاةِ: له دانیشتنی
ته حیاتی نوږدا سمتی راستی
لهسمر قاچی راستی داناو
سمر مه نجه کانی رویان لمرؤگه بوو،
سمتی لای چه پی لهسمر زهوی دانا
سمر مه نجه ی قاچی چه پی له لای
راستی ه وه هی نایه دمر.

تَوَرَكْ عَلَى الدَّابَّةِ: لهسمر بهشتی
ولاخه که قاچی نوشتاندهوه

بهمه بهستی نهومی دابه زئ یان
قاجی بجه سیته وه.

تَوْرَكْ بِالْمَكَان: له شوینه که نیشته جئ
بوو، مایه وه.

تَوْرَكْ عَنِ الْحَاجَةِ: له ناست
پیدا ویستییه که دا که مترخه م بوو
ته مبه لئ کرد.

تَوْرَكْ لِفَلَان وَفَلَاناً: پی پیلکه ی
هیڼایه قاجی فلانکه سو به زموی
دادا.

تَوْرَكْ عَلَى الْأَمْرِ: دمه لاتی به سمر
کار که دا شکا.

تَوْرَكْ الصَّبِي: مندا له که ی خسته
کلوتی وای لی کرد زهخت بکاته
سهری.

المَوْرَك: نهو شوینه ی سوار قاجی
ده خاته سهر ه حمل و قه یاسه که
بارگه نه ی پی له سمر پشته
ولاخه که دبه سستی.

المَوْرَكَة: نهو شوینه ی سوار قاجی
ده خاته سمر له سمر پشته ولاخ ه
(ناو زهنگی) ه نهو شوینه ی زین و
بارگه نه که سوار قاجی له سمر
دمنوش تیڼیته و به مبه سستی
حه سانه وه یان دابه زین.

المیرکَة: نهومی له پی شه وه ی
بارگه نه دایه و سوار که ماندو بوو
قاجی ده خاته سهر.

الوارك: نهو شوینه ی بارگه نه که سوار
قاجی ده خاته ی سهر له کاتی
ماندو یون دا بو شه وه ی بجه سیته وه ه
نهو په شته ماله ی به پی شه وه ی
بارگه نه دا دهرئ و له ژپری
دهنوش تیته وه.

الوْرَك: ژوور پانی ناده میزاد ه کلوت
(سمت) ه که وانی دروستکراو
له قه ده دار (بنه دار) ه (ک: اوارک).

الوْرَك: ژوور پان ه سمت و کلوت.
وَرِك الشَّجَرَة: قه دی دار (بنکی دار) ه
(اوارک).

الوْرَك: ژوور پان ه که وانی دروستکراو
له قه دی دار ه له بنکی دار ه
ته نیشتی که وان ه ریږموی تیرمه که
له ناو که وان دا ه (ک: اوارک).

الوْرَكِي: بنه ماو سهرچاوه ی شت ه
دمگوترئ: (إِنَّ عِنْدَهُ لَوَرْكِي خَيْر):
سهرچاوه ی هه وانه که لای نه وه.

الوْرَكَاء: میینه ی (الأورک) ه نافرمتی
سمت و که فهل گه وره ه پاشپان.

الوْرَكَانَة: نافرمتی سمت و که فهل پان و
زل.

الوْرَل: گیانه به ریکی لوت دریژو کلک
دریژه ه له هندی شوین پی دهلین
(قوړی) ه قه دباریک و کلک لوس و
سفته له سوسه مار دریژتره و
له تیمساح کورتره له ناو و شکانی و

- دمريادا دمزی، دپشک و مارو کرمو
قالونجه دمخوا، عمرمب به لایانه وه
پیسو و فیزی لی دمکه نه مو و نایخون
ه (ک: اوال وورلان وارؤل).
- وَرِمَ یَرِمَ ورمأ: هاوسا.
وَرِمَ اَنَقَه: رقی هه لسا.
وَرِمَ التبت: روه که که راساو دریز بوو ه
(فهو وارم).
- اورمَت الناقة: حوشترکه گوانی
هاوسان، گوانی پمپ بوون.
اورمَ فلانأ: قسه یه کی به گوئی
فلانکس دادا رقی پی هه لسه.
وَرِمَ فلان بانقه: فلانکس خوی به زل
زانی و فیزی نواند.
وَرِمَ الجلد: پیسته کی والی کرد
بهاوسه.
وَرِمَ اَنَقَه: رقی هه لسان توپه کی کرد.
تَوَرِمَ: فش بوو، رقی هه لسا.
الأوَرِم: خه لک، یان زوربه کی خه لک ه
زوربه کی سوپا.
التوَرِم: جوړه نه خوشیبه که له پیست
دا یان له پهرده کی موخاطی دا کیم و
زوخواو په پیدا دمکا.
الموَرِم: شوینی روانی ددانی خری ه
ددانی هارم.
الوَرِم: شیرپه نجه.
تَوَرِنَ: زوری خوئارایش داو زیده
- رہوی کرد له به کاره یثانی بوئی
خوش و میکایا کردن دا.
الوارنية: کلوت، سمت.
وَرْنَه: ناوی مانگی ذیلقه عیده بووه
له پیش هاتنی نیسلام دا.
الورنيش: مه حلولى مادهی راتینجیه
یان زمیتی جه فوف بوو
خوجه وورکردن به کاردی.
وَرَهَ یَوَرَهَ ورها: گیل و نه حمه ق بوو.
وَرَهَ الکثیر: کومه له گله که خوی نه گرت
داروخا.
وَرَهَت الریح: بایه که به ناریک و پیکی
هه لی کرد.
وَرَهَت السحابة: هه ورمکه بارانی زور
بوو ه (فهو اوره وهی ورها).
وَرَهَت المرأة: نافرته که به زی زور
بوو ه (فهی وَرَهَة).
تَوَرَهَ في عمله: له نیشه که دا کاراما
نه بوو.
الواريه: بان و فراوان ه دمگوتری: (دار
واره).
الورهاء: دمگوتری: (امراة ورها)
الیدین: نافرته یکه دمست بلاو
دمست قلشاو.
الوَرَه: له لانی روخه ک و خونه گر.
وَوَرَدَ في الكلام: له قسه کردن په لهی
کرد.

وَرَوَرَ نَظْرُهُ: چاوی تی پری.

الْمُؤَزَّرُ: هه لځه له تینم.

الْوَزِيرُ: چاوکز، کوپړه مشه.

وَرَى الزُّنْدُ يَسْرَى وَرِيًّا: چهرڅه که

شقارته که بهرده نهستی که ناگری لږ

دمرچوو ه (فهر وار).

وَرَى النَّارُ وَرِيًّا رِيَّةً: ناگره که هه لگړه سا.

وَرَى الْإِبِلُ وَرِيًّا: حوشرمه که هه لځه بوو،

بهزی زوړبوو.

وَرَى اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانکه سی توشی

نه خوځی ناوسک کرد.

وَرَى فَلَانُ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: فلانکه س

له جهرگو سځ فلانی دا.

وَرَى الْقَيْحُ جَوْهَةً: کیم و زوخوا ناوسکی

خوارد ه له حه دپیدا هاتووه (لأن يمتلئ

جوف أحدكم قَيْحًا حتى يريه خير له من

أن يمتلئ شِعْرًا).

وَرَى الزُّنْدُ يَوْرَى وَرِيًّا: بهمانا (وَرَى) دئ.

وَرَى النَّارُ: بهمانا (وَرَى) دئ.

وَرَى الْمَخُ يَسْرَى وَرِيًّا: مؤخه که پته وو

پړبوو.

وَرَى الشَّحْمُ وَرِيًّا: بهزمکه روناوی زوړ

بوو.

وَرَى الْكَلْبُ وَرِيًّا: سهگه که رقی هه لساو

کهوته ومړن.

اورى الزُّنْدُ: چهرڅه که، شقارته که

ناگره که هه هاته دمر.

اورى الزُّنْدُ: ناگری چهرڅو

شقارته که هه هینا په دمر.

اورى النارُ: ناگره که هه لگړه سا.

اورى هَنْدَرَهَ عَلَيْهِ: حیقندو کینه ی

دمر باره ی نهو خسته ناو سنگی

خوځیه وه، رقی لږی بوو.

اورى له رايًا: رایه کی بو دمر پری،

بیرو بوجونیکى تازه ی بوخسته پرو.

اورى السَّمْنُ الْإِبِلُ: هه لځه ی بهزو

چهوری حوشرمه کی زوړکرد.

واراه: شاردیه وه.

وَرَى عَنْ فَلَانٍ: داکوکی له فلان کرد.

وَرَى عَنْ الشَّيْنِ: شته که ی مه بهست

بوو شتیکى تری درکاند ه

له حه دپیدا دا هاتووه که پښه مېمر

(د.خ): (کان إذا أراد سفراً وَرَى

بغيره): نهگمر بیویستایه بچى بو

غزایه که بهمه بهستی چه واشه

کردنی دوژمنان ناوی نهو شوپنه ی

مه بهستی بوو ناشکرای نه دمر کردو

شوپنیکى تری ناشکرا دمر کرد.

وَرَى فَلَانُ الزُّنْدُ: فلانکه س ناگری

له چهرڅو شقارته که دمر کرد.

وَرَى الشَّيْنِ: شته که ی شاردیه وه ه

خستیه دوا خوځیه وهو چه شاری دا.

تواری: خوځی پنهان کرد.

استورى الزُّنْدُ: ناگری چهرڅو

شقارته که ی دمر هینا.

وَزَّ الْقَوْمُ الْقَوْمَ: خه لکه که نه ته و که

هه نديکيان له شهردا يان له شتی تردا
داگوکيان له هه نديکيان کرد.

وَزَّاتِ النَّاقَةُ او الفرس ونحوهما

براکبهما تَوَزَّيْتُ: حوشرمه يان

نه سبه که سوارمه يان گلاند

له سرپشتی خو يان خستiane خوار

مرد.

وَزَّا فلاناً: فلانکه سی به هه موو جوړه

سویندیک سویندی دا.

وَزَّا الإِنَاءَ: قاپه که ی پرکرد.

تَوَزَّأ: پرېوو له کیم و زخواو.

تَوَزَّأ الإِنَاءَ: قاپه که پرېوو.

الْوَزَّأ: کورته بالای قه لوهو خه په

تولهو جهسته پتهو.

وَزَبَ الْمَاءُ وَالشَّيْءُ: ناوکه

شله مه نیه که رموان بوو.

اوَزَبَ فِي الْأَرْضِ: به ناو زموی دا رقی.

الْمِيزَابُ الْمِيزَابُ: بېروانه مادهی

(أَزَب).

الْوَزَابُ: دزی کاراما.

وَزَّ يَزْرُ وَزَّا وَزَّةً: شتیکی به کوژ

هه لگرت پشتی ماندو بوو ۵ تاوانبار

بوو.

وَزَّ له وَزَّاةً: بوو به شالیارو ومیزی

نهو.

وَزَّ الشَّيْءُ وَزَّأ: شته که ی هه لگرت

له کوژي دا.

استوری فلاناً رایاً: داوی له فلان کرد

رایه کی پی بلی و شارمزی بکا

بوته و هی په پرېوی بکا.

الثَّرِيَّةُ: نه و هی نافرمتی هه یزدار

دمیپینی له کاتی خوشتن دا ۵

که بریتیه له زمرداو لیلیه کی

زورکه م.

الرَّيَّةُ: همرشتیک ناگری پی

داگری سینتی، پلو پوشی پی یان

کاغه زو په رو چیلکه داری.

الواري: بهزی قه لوهو ۵ همرشتیک

قه لوهو پی.

الواريَّة: نه خوشیه که توشی سی و

جگر دمبی کۆکه کوک پهیدا دمکا

له نه خوشه که دا و دمی کوژی.

الوَرِي: کیم و زخواو لکه له ناو سک دا

پهیدا دمبی یان برینیکه خوین و

کیم و زخواوی لی دی.

الوَرِي: خه لک ۵ بونه و مر.

الوَرِيَّةُ: همرشتیک ناگری پی

هه لگرس.

الوَرِي: بهزی قه لوهو ۵ گوشتی قه لوهو ۵

میوان ۵ جیران.

وَزَّا من الطعام يَزَّا وَزَّأ: پر بوو

له خواردن.

وَزَّا اللحمُ: گوشته که ی برژاندو وشکی

کرد چه و رای تیډا نه هیشت.

وَزَّ الرجلُ وِزْرًا: به‌سمر پیاوه‌که دا زال
بوو.

وَزَّ الثُّلَمَةُ: کونه‌که‌ی هاخنی، که‌لینه‌که‌ی
گرت.

وَزَّ یَسْوَدُ وِزْرًا: تاوانی کرد، تاوانی
پالندرا.

اوَزْرَه: په‌ناو مه‌لجه‌ئی‌کی بؤ دابین
کرد بؤئه‌وه‌ی تییدا بجه‌وِیت‌ه‌وه
شاردیه‌وه.

اوَزَّر الشَّيْنُ: شته‌که‌ی هه‌لگرت
بؤخوی دانا خستیه شوینی شیایو
خوی ه‌شته‌که‌ی برده بنچو بناوانی
خوی و کردیه دیکومیتنت ه‌بردی.

واَزَّرَه علی الامر: له‌سمر کارمه‌که
یارمه‌تی دا پشتگیری کرد ه‌بوو
به‌ومزیری نه‌و.

اسْتَوَزَّرَه: کردی به‌ومزیری نه‌و ه‌
بردی.

الْوَزَارَةُ الوَزَارَةُ: حال و مزعی و مزبرو
پله و پایه‌ی له‌و فهرمان‌په‌وایه‌دا.
اِئْزَرَ: تاوانی کرد ه‌ئیزاری له‌بهر کرد،
به‌شانی دادا دهرپی‌ی کورتی له‌پئ
کرد.

الْوِزْرُ: کولی گران ه‌چه‌ک و سیلاح ه‌
تاوان ه‌ (ک: اوزار) ه‌دمگوتری:
(اَعَزَّوْا اوزار الحرب): ئامپری
جه‌نگیان ئاماده‌کردوه ه‌ (وَضِعَتْ

الحربُ اوزارها): شه‌په‌که
دامرکایه‌وه، ته‌واو بوو، کوژایه‌وه،
شه‌ر وه‌ستا.

الْوِزْرُ: په‌ناو مه‌لجه‌و، کپیوی عاصی و
قایم.

الْوِزْرَةُ: پؤشاک‌ئی‌کی بچوکه بؤ
داپؤشیننی شهرمگا ه‌ (ک: وِزَرَات).

الْوِزِير: پالېشت و یارمه‌تیدر ه‌ وه‌زیر.
المَوْزَةُ: زموییه‌ک بالنده‌ی (نیومزه‌ی)
تیداب‌ی.

الْوِزْرُ: بالنده‌ی (نیومز) ه‌ بالنده‌په‌که
له‌قاز ده‌جی.

وَزَّعَ الإنسانَ وِغیره: ئاده‌میزادمه‌که‌ی
مه‌نع کرد حه‌بسی کرد ه‌ لی‌ی توپه
بوو.

وَزَّعَ الجَيْشُ: سوپاکه‌ی ریک خست و
دایمه‌زراند بؤ شه‌رو به‌رگری.

اوزع بینهم: جودا وازی‌ی خسته
نیوانیان ه‌ ریکی خستن.

اوزع الشَّيْنُ: شته‌که‌ی ته‌قسیم کرد،
لی‌کی جیاکردنه‌وه.

اوزع فلاناً بالشَّيْنِ: کابرای هه‌لئاو
ده‌نه‌ی دا بؤئه‌و شته.

اوزع فلان بالشَّيْنِ وزوعاً: فلان‌کس
به‌وشته هه‌له‌و گیر بوو خوی پپوه
گرت و زیدمه‌روی کرد تییدا.

واعضه: نه‌په‌یشت، کؤسپی خسته
به‌رده‌می.

وَزَعَه: دابه‌شی کرد، لَیْکی
جیاکردنه‌وه.

وَزَعُ الصَّحِيفَةِ (و المَجَلَّة): رۆژنامه
یان گۆفارمه‌کی به‌سهر خوینهرانی
دا دابه‌ش کرد.

وَزَعُ الْبَرِيدِ: به‌ریده‌مه‌کی دابه‌شکرد
نامه‌و نوسراوه‌ فهرمییه‌کانی
گه‌یاننده شوینی مه‌به‌ست.

وَزَعُ الْمَوْسِيقَارِ الْحَنِ: موسیقا
ژهنه‌که له‌حنه‌کانی به‌سهر
نامیرمکان دا دامبه‌شکرد.

إِثْرَع: بۆ موطاومعه‌ی (وَزَع) دئ.

تَوَزَعُ الْقَوْمُ الشَّيْنُ بَيْنَهُمْ: خه‌لکه‌که
شته‌که‌یان له‌ناو خۆیان دا دابه‌شکرد
ه‌ ده‌شگوترئ: (تَوَزَعَتِ الْأَفْكَارُ): بیرو
بۆ‌چونی جیاواز دابه‌شیان کردوه
نازانئ کامه‌یان په‌په‌رو بکا
ده‌شگوترئ: (تَوَزَعُوا ضِیُوفَهُمْ):
میوانه‌کانیان به‌سه‌رخۆیان دا
دابه‌شکردو بردیانه‌وه ماله‌وه هه‌ر
خانه‌ خوینیه‌و کۆمه‌لئکی میوان
به‌رکه‌وت.

اسْتَوَزَعَهُ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی خسته
دلپه‌وه، وای لئ کرد بیزانئ‌و
په‌په‌روی بکا ه‌ ده‌گوترئ: (استوزع
اللهُ شُكْرَهُ): خودا یارمه‌تی داو وای
لئ کرد سوپاس کردنی خودای له‌لا

شیرن بئ‌و بتوانئ نه‌نجامی بدا.

الْأَوْزَاعُ: جه‌ند تاقم و گروهمیک
کۆمه‌لی جیاچیا ه‌ جه‌ند خانویه‌کی
دوو‌رکه‌وته له‌کۆمه‌لگای ئاده‌میزاد
دروستکراو له‌قه‌راخ و بیجاخی شار.

التَّوْزِيعُ: دابه‌شکردن له‌بوار ی رسم
گرتن دا بریتییه له‌به‌تالکردنی
په‌نگ له‌پوی توخی و گه‌م و
زۆرییه‌وه‌و دابه‌شکردنی به‌سهر
به‌شه‌کانی دا، هه‌روا دابه‌شکردنی
سیبه‌رو روناکی به‌سهر وینه‌که‌دا
به‌شیومه‌کی رَیْک و پَیْک به‌زۆری
له‌وینه‌گرتنی ئاده‌میزادو ئیعلاناتو
شتی وا په‌په‌رمو ده‌کری.

الْمُتَزِعُ: نه‌فس به‌رز.

المُوزَعُ: نه‌وکه‌سه‌ی نامه‌و نوسراوی
پۆسته جیا‌ده‌مکاته‌وه‌و دابه‌شیان ده‌کا
یان رۆژنامه‌و گۆفاری ده‌زگای چاپ و
بلا‌وکردنه‌وه دابه‌ش ده‌کا.

الْوَزْعُ فِي الْحَرْبِ: نه‌وکه‌سه‌ی
سه‌ره‌مرشتی ریزه‌مکانی سوپاده‌کا
له‌جه‌نگ دا رَیْزَیْک پَیْش ده‌خاو
رَیْزَیْک دَیْنِیْتَه‌وه دواوه‌و رَیْکیان
ده‌خاته‌وه بۆ‌سه‌ر له‌نوئ چوونه
پَیْشه‌وه ه‌ (ابن وازع): ناوی سه‌که ه‌
(ك: وزعة ووزاع).

الْوَزْعُ: هه‌لنان و ته‌ماع به‌رنانه بۆ
شَتِیْک بۆ کارَیْک.

وَزَعٌ بِهِ يَرْغُ وَزَعًا: پارچه پارچه فرپئی دا
 ۵ پچر پچر دهری دا ۵ دمگوترئ:
 (وَزَعَتِ الْإِبِلُ بِيْهًا، وَزَعَتِ الطَّعْنَةُ
 بِالْدَمِ).

اوَزَعُ بِهِ: بهمانا (وَزَعُ) دئ.

وَزْعُ الْجَنِينِ: کۆرپهلهکه لهسکی دایکی
 دا ئەندامهکانی رِئِك خِران و
 شیوهی ئادهمی تیدا دمرکهوت و
 گیانی بهبهردا گراو جولایهوه.

الْوَزْعُ: پیاوی زهعیفو هیچ
 لهبارانهبوو ۵ بوکه خاتونکه ۵
 دمهبايهکه وهکوو مارمیلکه وایه
 پهلهی زمردو سوری بهجهستهوه
 همن.

الْوَزْعُ: هه ئله رزین و مشهقه تۆله
 کهوتن.

الْوَزْعَةُ: بوکه خاتونکه.

وَزَفَ يَزِفُ وَزْفًا: پهلهی کرد ۵
 ههنگاومکانی کورت کردنهوه.

وَزَفَ إِلَيْهِ: نزیک بووه.

وَزَفَ فَلَانًا وَزْفًا: پهلهی لهفلانکس کرد.
 اوَزَفَ: پهلهی کرد.

واَزَفَ الْقَوْمُ: خه لکه که ههریه که بیان
 بهئه نندازی هاوه له کهی بزئوو
 خهرجی خوی دمست نیشان کرد.

وَزَفَ: پهلهی کرد.

تَوَازَفَ الْقَوْمُ: خه لکه که ههریه که بیان

بهئه نندازی هاوه له کهی خهرجی و
 بزئوی دانا ۵ دمگوترئ: (تَوَازَهَوُا
 بَيْنَهُم): لهناو خویان دا مهسرهفیان
 دانا بوئه وهی بهیه که وه مهسرهف
 بکهن ۵ لهیه کتر نزیک بوونه وه.

اوَزَكَّتِ الْمَرَأَةُ: ناهرمته که پهلهی کرد.
 اوَزَكَّتْ فِي مَشِيَّتِهَا: بهشیوهی ناشیرین
 روئی ۵ رویشته کهی نهشیاوو
 ناشیرین بوو.

وَزَمَ يَزِمُ وَزْمًا: روژی بهک ژم نانی
 خوارد ۵ شتی کهم و چکه چکهی
 کۆکرده وه.

وَزَمَ الشَّيْئُ شَتَهُ: شته کهی کهل کرد، کهلکی
 تی کرد.

وَزَمَ فَلَانًا بَغِيَةً: فلانکهسی بهدم گهست
 ۵ گازی سوکی لی گرت.

وَزَمَ الدِّينَ قَهْرَ مَكَةٍ دایه وه.

وَزَمَ فِي مَالِهِ: کهمیک لهماله کهی فهوتا،
 روئی تیداچوو.

وَزَمَ نَفْسَهُ: برپاری دا روژی بهک ژم
 نان بخوا.

تَوَزَّمُ: حاج پبیا بهزموی دا بههیز بوو.
 الوَزَامُ: پهله و خیرا.

الْوَزَامُ: گۆشتن و جهسته پپو
 دامه زراوو ماسولکاو.

الْوَزْمُ: ئەندازه ۵ گورزه باقله و شتی وا
 ۵ ئەموگۆشتهی هه ئۆ کۆی دمکاته وه ۵

(وَزَنَ الْكَلَامَ).

وَزَنَ الشَّيْئِ: شتهكهی خهرساند،
مهزندهی کرد ۵ دهگوتری: (وَزَنَ ثَمَرَ
النَّخْلِ): بهری درمختهگه یان
خورماکانی خهرساند.

وَزَنَ الدِّرَاهِمَ لَهُ: دیرهه مهکانی
سکه دار کردن دوی کیشان سکهی بو
لیدان.

وَزَنَ الشَّيْئِ دِرْهَمًا: شتهکهی کیشانه
کرد به کیشی دیرهه م.

وَزَنَ نَفْسَهُ عَلَى الْأَمْرِ: نهفسی خوی رام
کرد لهسر نهوکاره.

وَأَزَنَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ مَوَازِنَةً وَوَزَانًا:
هاوتایی و پهکسانی کرد لهنیوان
دووشتهکهدا.

وَأَزَنَ الشَّيْئِ الشَّيْئِ: کیشی شتهکهی
به نه اندازهی کیشی نهو لیکرد ۵
کیشی دوشتهکهی و مکوو پهک
لیکرد.

وَأَزَنَ فُلَانًا: پاداشی کرد موهکهی فلانی
دایهوه.

أُزِّنَ الْعِدْلُ: لاتاپهکان بهرامبر بوون
لهفورسی و سوکی دا و مکوو پهک
بوون.

أُزِّنَ الشَّيْئَانِ: دووشتهکه لهکیشا
و مکوو پهک بوون.

أُزِّنَ فُلَانُ الدِّرَاهِمَ: فلانکس دوی

کاریک لهکاتی خوی دا نه انجام بیری.

الْوَزْمَةُ: نه اندازه ۵ پهک ژم نان
خواردن لهروژیک دا.

الْوَزِيمُ: گورزه پاقله ۵ ماسولکه ۵
دهگوتری: (رجل وزيم): پیاویکی
گوشتن و تیکسمراوه ۵ برزاو ۵
گوشتی وشکه و مبوو ۵ گوشتی
کوکتو تکر او ۵ شوربای پاشماوهو
بنکر لهبنکی مهنجهل دا ۵ پاشماوهی
ههرشتیک بی.

الْوَزِيمَةُ: باقه پاقله، گورزه پاقله ۵
طهلعی دارخورما فهلشتی تی
بکری و تهلقیح بکری نه مجار
به توپکلی دار یان به شورپکه داریک
به ستری، نهو توپکله داره یان
شورپکه داره برینی تهلقیحهکهی
پی دهبه ستری ۵ پارچه گوشت ۵
گوشتی ران ۵ نهو گوشتهی ههلو
کوی دمکاتهوه لههیلانهکهی دا.

وَزَنَ الشَّيْئِ يَزِنُ وَزْنًا وَزَنَةً: شتهکه بالآ
بوو، به رزیووه ۵ پاساوی هه بوو.

وَزَنَ الشَّيْئِ: شتهکهی کیشا به هووی
تهرازو نه اندازهی فورسی شتهکهی
دیاری کرد ۵ شتهکهی به دهست
به رزکرد موه بؤنهوهی مهزندهی بکا
بزانئ فورسی و سوکی جهنده ۵
شتهکهی مهزنده کرد ۵ دهگوتری:

الموزون: (شیء موزون): شتی

کیشراوو ئه‌ندازه زانراو.

الموزونة: (امراه موزونه): ئافره‌تی

کورتە بالاو ژیره.

المیزان: تەرازو، ئامیڕیکە شتی بێ

دەکیشری ە ئه‌ندازه‌ی کەسایه‌تی و

به‌های مرقفایه‌تی ە دەگوتری:

(اعرف لكل امرئ ميزانه).

المیزان الحسابی: لەبوازی ئابوری دا

دیاریکردنی پاره‌ی حکومه‌ته ئه‌وه‌ی

هه‌یه‌تی و ئه‌وه‌ی قهرزداري و لاتانی

تره ە ئه‌وه‌ی هی ئه‌وه‌و قهرزه لای

ولاتان.

المیزان التجاري: روزنکردنه‌وه‌و

دیاریکردنی نرخ‌ی ئه‌و کالایه‌ی

په‌وانه‌ی دهرمه‌ی و لات‌ی کردوه

ئه‌وه‌ی هاورده‌ی کردوه.

المیزانية: بودجه، سجیل‌یکه تئیدا

واریداتی ده‌وت‌ت پان هی

کۆمپانیایه‌ک به‌راورد ده‌گوتی

به‌مه‌سروقاتی جا مانگانه بێ پان

سالانه بێ.

الوان: (درهم وزن): دهره‌مه‌یکه

کیشی ته‌واوه‌ خاوم کیشه.

الوزان: ده‌گوتری: (هر پوزانه): ئه‌وه

به‌رامبه‌ر هاوکیشه‌ی ئه‌وه.

الوزانة: ده‌گوتری: (هر پوزاته): ئه‌و

کیشان دهره‌مه‌کانی هه‌نگرتن.

توازن الشیئان: دووشته‌که

هاوتابوون، یه‌کسان بوون.

الأوزن: ده‌گوتری: (هذا القول أوزن من

هذا): ئه‌م شته له‌م شته به‌هیزتره،

چه‌سپاو تره.

الإئـزان: لـه‌بوازی و مرزش دا

هاوکیشه‌یی و ته‌وازن و راگرتنی

جه‌سته‌یه.

التوازن الإقتصادي: راگرتن و

به‌رامبه‌ری کردن و دیاری گردنی

نرخ‌ی کالاکانه و پرای به‌رجاو

گرتنی چه‌ند دیارده‌و هۆکاریکی

ئابوری.

الرئـة: کیش و ئه‌ندازه ە له‌حه‌ده‌یدا

ها‌توو (سبحان الله وبحمده عدد

خلقه وزنة عرشه).

الموازنة: بودجه (ميزانية) ە لەبوازی

ئابوری دا تیکه‌و لیکه‌یه‌که

هه‌ندئ بانق ئه‌نجامی دهمه‌ن،

بریتییه له‌گرتنی هه‌ندئ بانقه

نه‌وتی بێگانه که نرخییان

دابهریه له‌شوتنیک بۆ ئه‌وه‌ی

بیانفرۆشیته‌وه به‌لایه‌نیکی ترو

شوتنیک تر که نرخیان تئیدا به‌رز

بۆته‌وه.

الموازنين: کۆی (الميزان) واته ته‌رازوو.

نزىك گردنه و مو خوى هه لته كاند.
الْوَزُونُ: مردن ۵ مالمال، پارچه دارىكى
 پانه له شوينى بهرزموه گلى پى
 رادمدري بؤ شوينى چال و نزماسى
 واته زموى كشتوكالى و باخچه پى
 تهخت دمكرى.
وَزَى الشَّيْنِ يَزَى وَزِيًا: كۆبؤوه
 ويكهاته وه.
وَزَى الامرُ فلانًا: كارمه فلانكهسى توپه
 كرد.
اوزى لداره: دموران دمورى خانومهكى
 بهقور سياج كرد.
اوزى اليه: پهناى بؤبرد.
اوزى اليه الشَّيْنِ: شتهكهى ناچار كرد
 پهناى بؤبهرى.
اوزى ظهريه: پشتى به ديوارمهكه وه دا ۵
 ديوارمهكهى كرده پالېشتى خوى ۵
 شتهكهى راست كردمموه جهقاندى.
وازا: بهرامبهرى كرد روبه پروى بؤوه.
توازي الشَّيْنان: دوو شتهكه بهرامبهر
 بهمهك بوون.
استووزى: سوربوو لهسهر راي خوى و
 تاكرپوى كرد ۵ تهرمبوو خوى
 جياكردمموه ۵ دهگوترى: (استوزى
 العيد).
استووزى الشَّيْنِ: شتهكه راوهستاو
 بهرز بؤوه ۵ هه لسا ۵ قيت بووه.

بهرامبهر نه وه ۵ پيشه شت
 كيشان، قه پانچيه تى.
الْوَزَانُ: كه سيك پيشه قه پانچيه تى
 بى.
الْوَزْنُ: كيش ۵ زوبانى تهرازو ۵
 كۆمه لته خورمايه كه پياوئيك
 نه توانى بهرزى بكاته وه، پوشه
 خورمايه كه له ولاتى هه جهر و مكوو
 ناميرى پيوان و كيشان بهكاردى ۵
 له بوارى شيعردا جوړه كيشيكه
 عمره ب لهسهر برپگهى نه وه كيشه
 شيعريان وتوه.
وَزْنُ الجبل: بهرامبهرى كيئو ۵
 دمشگوترى: (فلان راجح الوزن):
 فلانكهس عاقلمه ندو رادروسته ۵ (ما
 لفلان وزن): فلانكهس هيچ ريزو
 نرخيكى نيه.
الْوَزْنُ النوعي: ريزه كيشى جهسته و
 قه بارميه كه بهرامبهر به كيشى
 قه بارميه كه كه يه گيسان بى
 به قه بارمى نه وه به پيئورى ناو.
الْوَزْنَةُ: نافرمتى كورته بالاو رميزان ۵
 دير هه مييك مامه لته پى بكرى ۵
 وه جبهى شت ۵ يهك كيش.
الْوَزِين: دهگوترى: (هو وزن الراي):
 نه وه پياوئيكى رادروسته و قسه
 پهسه نده.
وَزُون: خيرا بازى دا ۵ هه نگاومكانى

- استوږى ښى الجبل: به ګڼو هګه دا
سمرګهوت.
- الوزى: پياوې کورته بالاو ټيکسمر او.
وَسَبَتِ الارضُ تَسْبِيبٌ وَسَبَابٌ:
زمويهکه گزوګياى زور بوو.
- وَسَبِ الثوب: کراسهکه قوماشهکه چلګن
بوو.
- اوسبت الارض: زمويهکه گزوګياى
زور بوو.
- اوسب الغنم: مهرهکه خورى زور بوو.
الميساب: خورمايهکه نيوه ګه پيو بڼ
تانيوهى ګه پشټبڼ.
- الوسنب: دارېکه دمخړته بنګى بير
بوټه وهى ګلهکى تڼ نهړوخى ه
(ک: وسوب).
- الوسنب: ږوهک ه گزوګيا ه پوشو
په لاش.
- الوسنب: چلک.
- وَسَخَ الثَّيْنِ يَوْسَخَ وَسَخًا: چلک و ژمنګ
شتهکى داپوشى.
- وَسَخَ الثَّيْنِ: شتهکى پيس کرد.
- اَسَخَ الثَّيْنِ: شتهکه پيس بوو.
- تَوَسَخَ الثَّيْنِ: شتهکه پيس بوو.
- اسنوسخ الثَّيْنِ: شتهکه پيس بوو.
- الوسخ: چلک ه نهو چلک و ژمنګه
دمکه وټته سمر شت.
- اوسد ښى السمر: لمر وټشتن دا په لوى
کرد.
- وَسَدَ فلاناً الثَّيْنِ: شتهکى خسته
ژړ سمرى فلانکه سموه.
- وَسَدَ الامر اليه: کارمکى بهنمو
سپارد.
- تَوَسَدَ: شانى دادا نه نيشکى دادا.
تَوَسَدَ الثَّيْنِ: يو موطاوعه (وَسَدَه
اياه) دى.
- تَوَسَدَ وسادة: سمرى خسته سمر
سمرين.
- تَوَسَدَ نراعه: قولى خوى کرده
سمرينو سمرى خوى خسته سمر
نوست.
- الوساد: سمرينو پشټى ه دمگوتري:
(هو عريض الرساد): ګيل و کالقامه ه
همرشتيک ټانيشکى بخه پيه سمر ه
همرشتيک بخړته ژړسمر دار بڼ
بهرديى گل بڼ پان شتى تر.
- الوسادة: به مانا (الرساد) دى ه (ک:
وسادات ووسائد).
- وَسَطَ الثَّيْنِ يَسِطُهُ وَسَطًا: شتهکى
خسته ناوهر است ه دمگوتري: (وَسَطَ
القومَ ووسط المكان): چووه ناو
خه لکهکه چووه ناو شوپنهکه (وَسَطَ
في القوم): کهوته ناو خه لکهکه يو
په پرموګردنى حهق و دادپهرومري و
چه سپاندنى ناشته وايي.

وَسَطَ الرَّجُلُ يَوْسُطُ وَسَاطَةً: بیاومکه
بوو به بیاوماقوڼ و ریژدار.

اَوْسَطَ الْقَوْمَ: کهوته ناومپراستی
خه لکه که.

وَسَطَهُ: خستیه ناومپراسته وه ۵ کردی
به دو پارچه ۵ کردی به ناو بژی که رو
ناومندو واسیته.

تَوَسَّطَ فُلَانٌ: فلانکهس مام ناومندی
هه لبارد، له نیوان چاک و خراب دا
مام ناومندی په سه ند کرد.

تَوَسَّطَ بَيْنَهُم: ناوبژی نیوانی کردن
به حقه و عه دالهت.

تَوَسَّطَ الشَّيْنُ: چووه ناومپراستی
شته که وه ۵ ده گوتری: (تَوَسَّطَ
الْقُرْمُ): کهوته ناومپراستی
خه لکه که وه.

الْاَوْسَطُ: شتی مام ناومندو میانکار
له هه رشتیک بی ۵ (ك: اَوْسَط).

اَوْسَطَ الشَّيْنِ: ناومپراستی شت نیوان
دوولای شته که ۵ ده گوتری: (هر من
اَوْسَط قَوْمِه): نهو پیاوه
له هه لباردمی که له که به تی.

الْمُتَوَسَّطُ: (موسط البيت): نه وهی
له ناومپراستی خانومکه دایه.

الْوَاسِطُ: دمرگا ۵ (واسط الكور):
سهرمتای هه ریم.

الْوَاسِطَةُ: (واسطة الكور): سهرمتای

وَلَاتَوْ هَمْرِيْم ۵ (واسطة القلادة):
نهو که وه هه رمی ده که ویتیه
ناومپراستی ملوانکه وه به رمورده
که له هه موو دمنکه میرومکانی تر
به نه رخترب ۵ یان واسیته وه
شه فاعه تخواز بو که به شتن
به مه به ست.

الْوَسَاطَةُ: ناوبژی کردن ۵ له بواری
قانونی نیوده له تی دا هه ولدانی
دمولمتیک یان زیاتر بو
کوژاندنه وه وه له کردنی کی شه ی
نیوان دوو دمولمت له پریگی
دان و سانه وه.

الْوَسْطُ: زمرفه به مانا (بَيْنَ) دئ ۵
ده گوتری: (جَلَسَ وَسَطَ الْقَوْمِ):
له ناومپراستی خه لکه که دا رو نیست.

الْوَسْطُ: (وَسَطَ الشَّيْنِ): نیوان دوو لای
شت ۵ مام ناومندی له هه رشتیک بی
۵ ده گوتری: (شَيْ وَسَط): شتیکی
مامناومندییه ۵ نه چاکه نه خراپه ۵
دادپهرومری ۵ خیر و چاکی ۵
هورشان ده فهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾: هه ر به و
شیومی به نیمه نیوه مان کردوه
به گه لیکی دادپهرومر و چاک ۵
ده گوتری: (هر من وَسَط قَوْمِه):
نهو پیاوه له هه لباردمو پیاوه
باشمکانی که له که به تی.

الْوُسْطَى: له ناو په نجه کان دا ۵ په نجه
درېزمیه که ده که وېته په نا قامکه
شادموه ۵ په نجه بالابه رز ۵ (الصلاة
الْوُسْطَى): نوېزی عهصر.

الْوُسْطُوط: ناوهند، ناوېراست ۵ همروا
ناوه بؤ جوړه خپوتو پرمشمالیک
له چتر گهورمتر و لمړشمال و چادر
بچوکتړ.

الْوُسْطُوط: (وُسْطُط الشمس): که پشتمنی
خوړ بؤ ناوېراتی ناسمان.

الْوَسِيط: ناوېزیکمری نیوان دوو
کی شه کارو به شهر هاتوو ۵
ناوېزیکمری نیوان فروشیارو کړپار،
دوو معامله چی ۵ مامناو مندی
نیوان دووشت ۵ (ک: وُسْطَاء) ۵
دهشگوتری: (هو وسط فیهم): نهو
له ناوېان له هه موویان
و مجاخذمتر و ریزدارتره.

وَسَعَ الله علیه رزقه و فی رزقه: خودا
پرزق و روژی بی بهر فراوان کرد،
سامانداري کرد.

وَسَعَ الشَّيْئُ يَسَعُ سَعَةً: شته که پان و پوړ
بوو.

وَسَعَ الله علیه: خودا ژبان و گوزمرانی
خوش کرد ۵ دمو له مهندي کرد ۵
دهشگوتری: (وسعت رحمة الله کل شیئ
ولکل شیئ و علی کل شیئ): په حمهت و

به زمی خودا بهشی هه موو شتیک
دمکاو له هیج شتیک و بوهیج شتیک
تهسک نابی و کورت ناهیني.

وَسَعَ المالُ الدين: ماله که زور بهشی

قهرز که ی کردو زیادهشی هه بوو ۵
دهشگوتری: (لا يَسَعُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا):
بوت پرمو نییه نهو به کی نابی
نهمو به کی ۵ (لا يَسَعُنِي ذَلِكَ الْأَمْرُ):
نهمو کاره له توانای من دا نیه و ناتوانم
بی که م ۵ (هذا الإناء يسع عشرين رطلا):
نهم قاپه بیست ریطل ناو دهگری و
زیانتریش.

سَع: فیعلی نه مره بؤ خوشتر ناراسته
دهکری واته پرؤ خیرا پرؤ ۵ خیرا
خیرا هه نگاو هه لینه ۵ له دوعاو
پارانه و مده دهگوتری: (اللهم سَعْ عَلَيْنَا،
وَسَعْ عَلَيْنَا).

وَسَعَ الشَّيْئُ: شته که فراوان بوو.

وَسَعَتِ الدَّابَّةُ وَسَاعَةً وَسَعَةً:
ولاخه که کهوته پموت و خوش
رؤیشتن.

اَوْسَعَ فلان: فلان که مال و سامانی
زور بوو، دمو له مهندي بوو.

اَوْسَعَ الله علیه رزقه: خودا پرزق و
روژی به سهردا رشت و گوزمرانی
خوش کرد ۵ دمو له مهندي کرد.

اَوْسَعَ الشَّيْئُ: شته که ی فراوان کرد ۵

به پان و پۆر هاته بهرچاوی.

اوسَع فلاناً الشَّيْنِ: شته که ی والی

کرد به که لکی فلان بی بوی بگونجی

ه به بهری بکا ه لمدوعاو پارانه و مدا

دمگوتری: (اللهم اوسعنا رَحْمَتَكَ):

خودایه بمانخهره بهر په حمه تی

خۆت په حمه تی خۆت والی بکه ی

دامان پۆشی و بهشمان بکا.

وَسَّعَ الشَّيْنِ توسيعاً وتوسيعاً:

شته که ی پان و پۆر کرد ه دمگوتری:

(وَسَّعَ اللهُ عَلَيْهِ): خودا ژيانی خوښ

کردو رزق و رۆژی زۆرو بهر په حمه تی

به سهردا پژاند.

اُتْسَعَ الشَّيْنِ: بۆ موطاوه عه ی

(وَسَّعَهُ) دئ ه درێژ بۆوه، بهرز بۆوه.

تَوَسَّعَ الشَّيْنِ: شته که فراوان بوو،

به بهری تهنگ نه بوو.

تَوَسَّعَ القَوْمُ فِي المَجْلِسِ: خه لکه که

له مه جلیسه که دا کشانه داواوو

باز نه ی مه جلیسه که میان فراوان

کردو رێگایان دا کهسانی دی بیته

ریزی دانیشتنه که یان.

اِسْتَوْسَعَ الشَّيْنِ: بۆ موگاومعه ی

(وَسَّعَهُ) دئ.

اِسْتَوْسَعَ الرَّجُلُ: پیاوه که ژيانی

خوښ بوو گوزمرانی باش بوو.

اِسْتَوْسَعَ الشَّيْنِ: شته که ی

به بهر فراوانی هاته بهرچاوی.

السَّعَةُ: هیزو توانا ه گوزمران خوښی و

دهوله مه ندیی ه دمگوتری: (هر في

سَعَةٍ من العيش).

المُسَّعُ: دمگوتری: (مالي عَنْ ذَلِكَ

مُسَّعُ): من لهو شته دا ناچارم و

دهراوی رونی ترم نیه ه من هیچ

رێگای ترم له بهردهم دا نیه.

الموسوعة: کتیییکه زانیاری هه مه

چه شنی تیدایه و زانیارییه کان

بسه گوێره ی (اب-ت) ریزکراون

که له خوا پێداوه کان جوهره ها

مه و سوعه یان نوسیون به لام گه ی

کورد له و باره دا تا بلێی هه ژاره.

الميساع من النوق: حوشری ههنگاو

فراوان.

الواسيع: ناویکه له ناوه جوانه کانی

پهرومردگار ه بهخشندمو خاوم

عه تا ی زۆرو زه بهنده که بهشی

هه موو کهس دمکاو زۆرمو له بن

نه هاتوو ه ناگادار به سهر هه موو

شتیک دا ه یان ئه و کهسه ی رزق و

رۆژی بهشی هه موو مهخلووقات

دمکاو په حمه تی به زمی هه موو

شتیک دمگرتیه وه.

الوساع: کهم ئه مرک و خیرا له کاردا ه

خوشرۆ ههنگاو فراوان.

- الْوَسْعُ: تاقمت و هیزو توانا.
 الوسیع من السیر: رؤیشتنیک
 ههنگاوی فراوانی تیدا بهاویژری.
 وَسَفَ الثَّیْنِ: توپکلی لهشتهکه دامالی
 سپی کرد.
 تَوْسَفَ الثَّیْنِ: شتهکه توپکلی لی
 دامالدا.
 تَوْسَفَ البعیر: حوشردهکه پیستی
 لارانی و کلۆتی قه‌لشت قه‌لشت بوو
 به‌روبوومی بوو، قه‌لهو بوو
 تووکی هه‌لداو تووکی تازه‌ی لی
 هاته‌وه.
 تَوْسَفَ اوبارُ الإبل: حوشردهکه توکی
 هه‌لداو با توکه‌که‌ی برد.
 الوَسْفُ: قه‌لشتن و شه‌قار بوونی
 پیستی رانی حوشرده له‌کاتی
 قه‌له‌و بوونی دا.
 وَسَقَتِ الدَّابَّةُ تَسْقٍ وَسَقًا: نازه‌له
 مییه‌که و لاخه‌که ناوس بوو.
 وسقت النخلة: دارخورماکه به‌ری
 گرت.
 وَسَقَ الثَّیْنِ: شته‌که‌ی کوکرده‌مو
 خستنیه به‌نایه‌ک.
 وَسَقَ اللَّیْلُ الْأَشْیَاءَ: شهو شته‌کانی
 داپوشین.
 وسقت العینُ الماءَ: جاومکه ناوی
 هینا.
- اوسقت النخلة: دارخورماکه به‌ری
 زور بوو.
 اوسق البعیر: باره‌که‌ی له‌حوشرمه‌که
 بارکرد.
 واسقه مواسقه ووساقا: دزابه‌تی کرد
 ۵ به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و بوو له‌وکه‌مه‌تر
 نه‌بوو ۵ له‌شه‌را به‌رامبه‌ری کرد ۵
 ده‌شگوتری: (هو لایواسق فلانا): نه‌و
 هاوتای فلان نییه، دهرقه‌تی نایه.
 وسق الحب: دانه‌ویلگه‌ی و مزنه
 و مزنه‌کرد کردی به‌چهند ویسقیک.
 إسق الثَّیْنِ: شته‌که کوپووه جووه
 به‌نایه‌ک ۵ شته‌که ریز به‌ند بوو.
 إسق القمر: مانگ خشت بوو ۵
 گه‌پشته شه‌وی چواردمو پانزه.
 استوسق الثَّیْنِ: شته‌که کوپووه
 چووه ناویه‌که‌وه ۵ ده‌گوتری:
 (استوسقت الإبل): حوشرمه‌کان
 کوپونه‌وه‌مو چونه به‌نایه‌ک ۵
 (استوسق له الأمر): کارمه‌کی بو‌رایی
 بوو.
 المیساق: بالئمه‌که له‌کاتی فیرن دا
 بالی لیک دها ۵ کوتر که‌په‌رو بالی
 زورین.
 الوَسْقُ: نامی‌ریکی پیوانه‌ی
 دانه‌ویلگه‌یه شه‌صت ربه‌ ده‌گری ۵
 همر ریمه‌ک پینج ریطلو سیمه‌کی

ربه‌یه‌که ه یان و سق باری حوشری‌که.
الوسق: بهمانا (الوسق) دئ.

الوسیق: باران.

الوسیق: کۆمه‌له حوشری‌ک
که دوزمن بری بدا بۆئه‌وه‌ی به‌تالان
بیانبا ه یان حوشری ئاوس.

وَسَلَّ فَلانَ اِلَى الله تعالى: بهمانا
(وَسَلَّ) دئ.

تَوَسَّلَ اِلَى فَلانَ بكذا: به‌هوی
خزمايه‌تی و که‌سایه‌تییه‌وه خوی
له‌فان نزیك کرده‌وه.

التَّوَسَّلُ: دزی کردن ه دمگوترئ: (أخذ
فَلاَنَ اِلى اِلى تَوَسَّلًا): فلان‌که‌س
حوشره‌کانی دزین ه به‌دزی بردنی.
الوَاسِلُ: پیویست و واجب ه دمگوترئ:
(شئى وَاِسلَ): شتیکی پیویسته.

الوَاسِلَة: میینه‌ی (الراسل) ه ه پله‌و
پایه‌و قسه‌ رؤیشتویی لای پاشا ه
خزمايه‌تی.

الوسيلة: بهمانا (الراسلة) دئ ه
به‌یوه‌ندی و عه‌لاقه ه خزمايه‌تی ه
پله‌و مه‌قامی‌که رۆزی قیامت
له‌به‌ه‌شت دا دمدری به‌پتفه‌مبه‌ری
نیسلام.

وَسَمَ الشَّيْنِ يسمها وسمًا وسمَة:
شته‌که‌ی داخ کرد و نیشانه‌ی لی کرد ه
دمگوترئ: (وسمه باله‌جاء): به‌شیری

جنیو نامیز له‌که‌داری کرد.

وَسَمَ فَلانًا: له‌جوانی و شوخی دا به‌سهر
فلان دا بالاده‌ست بوو.

وَسَمَ الوَسْمِ الْأَرْض: په‌که‌م بارانی
به‌هار له‌زموییه‌که‌ی دا.
وَسَمَ فَلانًا بوسام: به‌ویسام وریزلیتان
فلان‌که‌سی جیا‌کرده‌وه.

وَسَمَ يَوْمًا وسمًا: جوان بوو جوانیه‌کی
دری‌زخایه‌ن ه دمگوترئ: (وَسَمَ وَجْهَهُ):
روخساری جوان بوو.

وَسَمَهُ فِي الحسن: له‌جوانی دا به‌سهر
یا زال بوو ئه‌و له‌و جوانتر بوو.

وَسَمَ: حازری مه‌وسیم بوو، دمگوترئ:
(وَسَمَ الحاج): حاجیه‌که ناماده‌ی
وهرزو مه‌وسیمی کاتی جه‌ج بوو.

إِسْمَ: بۆ موطاو‌مه‌ی (وَسْمَة) دئ ه
واته‌ داخی کرد ه شیوه‌ داخیکی
بۆ‌خوی هه‌لب‌زارد بۆ‌ئه‌وه‌ی
ناژه‌له‌کانی پینیشانه‌ بکا ه یان
بۆ‌نه‌فسی خوی شیوه‌ هه‌لس و
که‌وتی‌کی هه‌لب‌زارد و هه‌مووکاتئ
بپی دنه‌اسرپته‌وه ه دمگوترئ: (هو
مَسَمَ بالخير أو الشر).

تَوَسَّمَ: داوای بارانی سهره‌تای به‌هاری
کرد ه به‌خه‌نه‌و وسمه‌ خوی په‌نگ
کرد.

تَوَسَّمَ الشَّيْنِ فِيه: خه‌یالی وچه‌وو

نموشته لهودا هه بئ ۵ دهگوترئ:
(تۆسم فيه الخير): پئی وابوو خیری
تئدایه بهفیراسته و تیز بینی خوئی
خیرو بیرو پیاومتی تئدا ره چاو
کرد.

السَّعَةُ: داخو نیشانه؛ پارچه ئاسنیکه
شیوهی جیاجییای هه پیه
سوردمکریتهوه گوئچکه پان شوینی
تری نازه له که ی پی داخ دمکری
شوینی داخه که موی لی نایه ته و مو
دهبیته نیشانه بۆ نازه له که.

المَوْسِمُ: کۆمه لگایه کی هه ربائی
ئاده میزاد.

مَوْسِمُ الثَّيْنِ: کاتی پهیدا بوونی شت،
ومرزی پهیدا بوونی شت ۵ پان
کۆبونه وهی ئاده میزاد له شوئینیک بۆ
مه بهستییک و مگـوو و مرزی
حه جکردن و مرزی گهشتوگوزار.

المَوْسُومُ: کهسیک و یسامی شهره ف یا
ویسامی نه دمبو شتی وای پی
به خشرا بی.

المَوْسُومَةُ: دهگوترئ: (دِرْع مرسومة):
زرنیه که ه لای خـواروی
رازیندرامته وه.

المِيسَمُ: نیشانه ۵ داخی ئاژم
داخکردن ۵ دیارده و نه ئه مری
جوانی و شوخ و شهنگی.

الْوَسَامُ: نیشانه ۵ ویسامی ریزلینان ۵
پارچه پیه که له ماده پیه کی به نرخ
دروست دمکری و دمکریته نیشانه ی
ریزلینان دمه خشرئ به هه ندئ
که سی جیاوازو خاوم هه ئو یست و
پیشکه وتوو له بواریک له بواره گانی
ژیان دا به پیه خه ی خو یانی دا
دمکه ن و هه ندئ (امتیازات) ی هه پیه.
الْوَسَامَةُ: کاریگمری جوانی و شوخی
له سه ر مرو ه.

الْوَسْمُ: نیشانه.
الْوَسْمَةُ: پوه کی که دمرویندرئ بۆ
سوود و مرگرتن له و پنگه ی لی
به ره ه م دئ.

الْوَسْمِيُّ: بارانی په که می به هار.
وَسِينَ يَوْسَنُ وَسَنًا وَسِنَةً: هه نوژی
هاتئ، خه و سواری شانی بوو ۵
به وهی بۆگه نی بیرمکه وه بی هوش
بوو.

اَوْسَنْتَهُ الْيُسْرُ: بیرکه به بۆگه نی
کابرای بی هوش کرد.

تَوَسَّنَ الْمَرَاةُ: جووه لای ژنه که خه و ی
لی که وتبوو.

اسْتَوْسَنَ: به مانا (وَسَنَ) دئ.

السَّيْنَةُ: هه نوژ (ومنه وز) سه رمه ی
خه و ۵ دهگوترئ: (أَخَذَهُ السَّيْنَةُ):
هه نوژ گرتی ۵ بی ناگایی و غافلی.

المؤسونة: نافرمتی ته مبهل.

الميسان: (امراة ميسان): نافرمتيكي
عاقل و پرمزانه ۵ دمشگوتري: (هي
ميسان الضحي): نهو نافرمته
نوستوی چيشتهنگاوانه.

الوسن: پنداويستی و ناتاجی ۵
دمگوتري: (ماهر من همي ولا من
وسني): نهو مهبهست و پيويستی
من نييه ۵ دمشگوتري: (قضت الابل
اوسانها من الماء): حوشترهکه
پنداويستی خوئی لهئاوهکه هه لگرت،
خواردیهوه.

الوسني: (امراة وسني): نافرمتی
چاومهست.

الوسنانه: (امراة وسنانه): نافرمتی
چاومهست.

الوسني: (رجل وسني): پياوئکه
ومنهوزی زۆر دمکا ۵ هه ميشه
خه والووه.

وسوس الشيطان اليه: شهيتان
ختوکهی داو هه ئينا بۆ کردنی کاری
بی سود ۵ دمشگوتري: (وسوست
النفس): نهفسی دهنه دهنه دا بۆ
خرابه کاری ۵ بهنه سپایی قسهی
کردو قسهکانی بهعاستهم
دهبیسران و کس لیی حالی نهبوو ۵
جۆره هاومسومسه و خه یال پلاو

دمورمیان داوه ۵ بهسرته قسهی کرد
۵ بهگوئی دا چرباند.

وسوس الصائد: نیچیرهوانهکه
بهنه سپایی و سرته سرت دوا.

وسوست کلابه: سهگهکی کلکه
سونهی کرد قروسسکایهوه ۵
بهعاستهم دمنگی هات ۵ دمگوتري:
(وسوست الريح): بایهکه سروهی
هات.

وسوس الحلي والقصب: خشلهکه
خرینگهی هات ۵ قهقهه ژارهکه
خشهی هات.

وسوس فلان فلاناً: فلانکس
بهنه سپایی و سرته قسهی لهگه
فلان کرد.

وسوس: قسهکان تیکه و پیکه
بوون ۵ ههر غه لبه غه لب بوو.
الوسواس: شهیتان ۵ جۆره
نهخۆشییهکه توشی دهرن دهبی
سهنتهری زمین تیک دما.

وسی راسه یسیه و سنیاً: سهری
تاشی.

لوسی راسه: سهری تاشی.

الموسی: بپروانه مادمی (موسی).

الوشب: تاکی (الأرشاب) ه که به مانا
(الأرباش) دی ۵ (أرباش الناس):
کۆمهله خه لکیک که هه ریه که میان
لههوزو خیلک بن.

الْوَشْبَةُ: دِگوتری: (نَمْرَة وَشْبَة):

خورمای تویکل نهستور.

وَشَجَّ الشَّيْنُ يَشِجُ وَشَجًا: شتهکه تیک

چرزاو تیک هالاو تیکهَل بهیهک بوو

ه دِگوتری: (وَشَجَت العروق

والأغصان): رَمگ و لق و پۆپ تیکهَل

بهیهک بوون ه (وَشَجَت في قلبه همرم

وأحزان): جۆرهما خه مو خه فته

لهدل و دمروونی دا کۆبۆته وهو تیکهَل

بهیهکتر بوون.

وَشِجَ حَمْلُهُ: کورتانهکه یان رَمحلهکه یان

بارمهکی به حهبل و هه یاسه شهتهک دا

بوئنه وهی هیچی لی نهکهوئ.

وَشِجَ بَيْنَ الْقَوْمِ: خه لکه کهی پیکه وه

ناشت کردنه وهو تیکهَل بهیهک

بوونه وهو خزمایه تییا تازم کردمه.

تَوْشِجَ: به مانا (وَشِجَ) دئ.

الْأَوْشَاجُ: دِگوتری: (علیه أَوْشَاجُ

غزول): رَمگی تیکهَل و جۆراو

جۆزی له سهره، رَمگه کان

هه ندبکیان چوونه ناو

هه ندبکیانه وه.

الْوَشْجَةُ: خزمایه تی که به جهند شیوه

بینه خزم.

الْوَشِيجُ: قهه ژارو شتی وا که چرو

په بن.

الْوَشِيجَةُ: رَمگی درهخت ه رَمگی

گوپچه ه خزمایه تی دوو سهره

سح سهره ه تاینچه، شریفیکی

گه ورهیه به شیوهی جوارگۆشهی

(۱۰×۱۰ یان ۱۲×۱۲ سم) ده چنرئ و

گیاو کرشهی په دِگوتریته وه ه

یان شریفیکه نه ملاو نه ولای دوو

تهخته دارن و نیوانیان به گۆشو

شتی وا دمه ندرئ و گیاو کرشهی

په دِگوتریته وه.

وَشَّحَ الْمَرَأَةُ: ویشاحی له بهر

نافرته که کرد ه گهر دنبه ندی

له ملی نافرته که کرد.

وَشَّحَ فَلَانًا الثَّوبَ: کراسی له بهر فلان

کرد.

إِثْشَحَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که

گهر دنبه ندی له مل کرد.

إِثْشَحَ فَلَانٌ: فلان کهس قوماشی

له خۆوه پیچاو لکیکی به ژیر دهستی

راستی دا خسته سهرشانی چه پی و

نهمجار له سهر سنگی همره و

سهرمهکی بهیه که وه گری دان.

إِثْشَحَ بَسِيفَهُ: شمشیرمهکی له شان

کرد.

تَوْشَّحَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که

گهر دنبه ندی له مل کرد.

تَوْشَّحَ فَلَانٌ بَسِيفَهُ وَثَوْبَهُ: به مانا

(إِثْشَحَ) دئ.

تَوْشَّحَ فَلَانًا: دهستی له ملی فلان کهس

کرد.

تَوْشَحَ الْجَبَلُ: به کیومکه دا روشت.

التَوْشِيح: ناوه بۆ جوړه شيعريک
نهنده لوسيبه کان داپانهينا به زوری
له موهوت شيعر پیک دئ.

المَوْشَحُ: به مانا (التروشح) دئ ۵ همروا
ناوه بۆ که له شيریک دوو پوپنه ی
هه بئ ۵ (ثوب موشح): قوماشیکه
پهراویزی چندراوه.

المَوْشَحَةُ مِنَ الظِّبَاءِ وَالشَّاءِ وَالطَّيْرِ:
ناسکیک یان مهريک یان بالندمیه که
دوو گواره ی به ملاو به ولادا هاتبینه
خوار ۵ همروا وشه ی (موشح): ناوه
بۆ شيعريک له سهر شيوازی
تهوشیچی نهنده لوسسی
هونرا بیته وه.

الْوَشَّاحُ: دووه وه دا له مرواری و
گه وه هر دوخته دوو پرسته
مرواری و گه وه هر هونراوه که ناو
به ناو لیک بدرین و ناو ناوه ش
به سهر یه که دا بیته وه ۵ همروا ناوه
بۆ بارچه چندراویک به گه وه هر
بنه خشیندرئ نافرمت لاوو نیو
له شانی بکا واته له سهر شانی
راستییه وه بیبا بۆ سهرکه له که ی
چه ی یان چندراویکی رهنگاورهنگ
دادومر یان قازی له دادگادا لاوو نیو
له شانی بکا ۵ واته له سهر شانی
راستییه وه بیبا بۆ سهر که له که ی

چه یی ۵ (ک) وُشَحَ وَأُوشِحَ
روشانح ۵ دهشگوترئ: (امراة غرنی
الوشاح): نافرمتیکی همد باریکه.

الْوَشَّاعُ: بزنی رهنش که خمتی سپی
تیدابن (بزنه مس).
وَشَّرَ الخَشْبَةَ يَشْرِها وَشَرًا: دارمکه ی
رنی برپیه وه.

وَشَّرَتِ المرأةُ اسنانها: نافرمتکه که
ددانه کانی تیزکردن و لئی کراندن ۵
(فهو واشر وهي واشرة).

اِثْشَرَتِ المرأةُ: نافرمتکه که داوای کرد
ددانه کانی بۆ بکریئن و بۆی بچوک
بکه نه وه.

استوَشَّرَتِ المرأةُ: به مانا
(اشرت) دئ.

الميشَارُ: نامیری ددان رنین و ددان
بچوک کردنه وه.

تَوْشَرُ اللَّشَرِ: خوی بۆشهر ناماده کرد.
الْوَشْرُ: پهله کردن ۵ گوزمرانی تهنگ ۵
نهوشته ی پشتی پی دمهستی و
په نای بۆدمیه ی ۵ دهگوترئ: (لجنت
الی وشر): خۆم خسته په نایه که وه و
پشتم پی بهست ۵ دهشگوترئ:
(لقیته علی اوشاز): به پهله توشی
هاتم.

الْوَشِيْرَةُ: سهرینیک و زوری ناواخن
هه بئ ۵ (ک) وشانز).

وَشَطَّ الْقَوْمَ الْيَنَا يَشْطَلُونَ وَشَطْلًا:
خه لکه که کهم بوون هاتنه گهل نيمه.

وَشَطَّ فَلَانُ الْفَاسَ وَنَحْوَهَا: فلانکس
کونی پاچه کهی به دارنکی پوازو تنگ
کردموه.

وَشَطَّ الْعَظْمَ: ئيسقانه کهی شکاند
پارچه به کی له ئيسقانه که شکاند.

الْوَشِيظُ: شوينکه وته هه تيومچه و
خوپری هه بيگانه و دووره که تيکه
به هوزو خيلَيك بووين هه
خرمه تکار.

الْوَشِيظَةُ: دوروو بيگانه که تيکه
گهل و هوزبين هه دمگوتری: هم
وشیظه في قرمهم): نهوانه له بنه ماله
رهمه نهکانی قوممه که یان نین
لهلاوه هاتوون و تيکه لیان بوون هه
پوازو چیلکه دار کونی پاچه کهی پی
دمگری با تهسکی دمکه به موه هه
پارچه دارنک قهدههی پی چاک
بکی.

وَشَقَّتْ الْبَقْلَةُ: رومکه که گولی کرد هه
خونچه گوله کهی کرایه موه.

وَشَغَّ الشَّيْنُ الشَّيْنُ: شته که کهوته سمر
شته که هه دمگوتری: (وَشَقَّةُ الشَّيْبُ):

پیری له سمر جهسته ی دهرکه وت.

وَشَغَّ الْجَبَلُ: به کیومکه دا سمرکه وت هه
چووه سمر کیومکه.

وَشَعَ فَلَانُ الشَّيْنُ: فلانکس شته کهی
تيکه لاو کرد.

وَشَعَ الْقَطَنَ وَغَيْرَهُ: لؤکه کهی رست و
هه لی کرد.

اَوْشَعَ الشَّجَرُ وَالْبَقْلُ: رومکه که یان
دره خته که گولی کرد هه پشکوت
خونچه کهی کرایه موه.

وَشَعَ الْقَوْمَ عَلَى كَرْمِهِمْ وَبِستانِهِمْ:
خه لکه که به رزینیان بو رمو
باخه گانیان دروست کرد هه
دهشگوتری: (وَشَعَّ كَرْمُهُ): رزمه کهی
به رزین کرد.

وَشَعَ الشَّيْنُ فِي الشَّيْنِ: شته کهی
خسته ناو شته کهی ترموه.

وَشَعَ الشَّيْنُ: چووه سهر شته که هه
دهشگوتری: (وَشَعَّةُ الشَّيْبُ): پیری
(مویی سپی) دمورمیان داوه.

وَشَعَ فَلَانُ الشَّيْنُ: فلانکس شته کهی
تيکه ل کرد.

وَشَعَ الْقَطَنَ: دواى شيگردنه وه
لؤکه کهی هه لکردموه کردی به
گلؤله.

وَشَعَ الْغُرْلُ: ريسه کهی له دو داو
تهشیه کهی بادا تهشیه کهی رست هه
بوئه موی بيکاته شال، ناماده ی کرد
بو جنین.

وَشَعَ الثَّوبُ: قوماشه کهی به شیوه ی

نالو وینهی جؤراو جؤر پمگ کرد.

تَوْشَعُ الشَّيْبِ: شتهکه بلأو بؤوه.

تَوْشَعُ فِي الْجَبَلِ: بهکیومکه دا
سهرکهوت.

تَوْشَعَتِ الْغَنَمُ فِي الْجَبَلِ: نازدهکه
بهکیومکه دا سهرکهوتو لی
لهومرا.

تَوْشَعُ بِالْمَشِيِّ: بهشتهکه زؤر بوو،
جوان بوو ۵ دمگوتری: (تَوْشَعُ
الْجَلِ): چووه سهر کیومکه.

تَوْشَعُ الشَّيْبِ رَأْسُهُ: پیری لهسهری دا
دهرکهوت موومکانی سبی بوون.

تَوْشَعُ الْقَوْمِ ضَيَوقُهُمْ: خهلهکه
میوانهکانیان دابهش کردن.

المَوْشَعُ: (برد مَوْشَعُ): عهبایهکی
بهراویز چندراو نهخشینراوه
خهتو گولی جؤراو جؤری تیدا
دروستکراون.

المَوْشَعُ: شتی کهم لهپومکی کیو ۵ گیاو
گزی کهم ۵ درمختی بان ۵ گولی
رومکی پافلهو شتی وا ۵ شتی کهم
لهطلهی دارخورما ۵ (ك: وُشوع).

المَوْشَعُ: خانوی جالتاؤکه.

المَوْشَعُ: گیاوگزی بلأوی ناوکیو ۵
تهنکه گیا ۵ دهرمان کهبهکهوچک
دهکریته قورگی مندالی نهخوشهوه.
المَوْشَعُ: داریکی نهستورو پتهوه

لهسهر لیواری بیردادمنری ۵ ناو
ههگیش لهکاتی ههگیشانی ناودا
لهسهری دموهستی ۵ شهپیتهی جؤلا
۵ لقو پرژی دارخورما کهلهسهر
داره پای ههلاشهوه رادخهرین
بؤنهوهی گل و شتی وا بگری ۵
ههلاشی خانو ۵ شتیکه وکسو
حهصیر لهپومکی (الشم) دروست
دهگری ۵ سیاجو پهرژینیکه لهتهلی
چندراوی خانه خانهو ناو بهناو
کۆلهکهی ناسن یان حیمهنتو یان
شتیکی لهو جؤره بو
دهجهقیندری و پیوهی قایم دهگری و
بهدهوری باخو شوینی تایبهتی دا
رایهل دهگری ۵ کهپرو ساباتیکه بو
سهروکی سوپا لهسهر بهمرزاییهک
دروست دهگری بؤنهوهی لهویوه
چاودپری سوپاکه بکا ۵ پرزو پالی
دارخورما ۵ وشکهلی دارو درمخت ۵
نارم و گولی قوماش.

المَوْشَعَةُ: مهکۆکی جؤلا ۵ داریکه
چهند جۆریکی لهههوادای تیومدان
لهسهر ههلهدهگری جؤلا بهپپی
پیویست ههرجارهوی یهکی
لهههوادرمگ کراوهکان بهناو
رایهلهکه دا دمبا ۵ گۆله لۆکهی
ریسراو.

وَشَغَ بَبُولَه يَشَغْ وَشَغَا: به يه كجار
ميزمه كى هه لدا.

اوشغ ببوله: به مانا (وَشَغْ) دئ.

اوشغ العَطِيَّة: به خشنده كى كه م
كرده وه.

اوشغ الصَّبِيَّ الدَّوَاء: دهرمانه كى
كرده دهمى مندا له كه وه.

وَشَغَ الثَّوْب: قوماشه كى خويناوى
كرد هه تا هه مووى به خوینه كه
خه تخه تو رِئ رِئ بوو.

تَوَشَغَ بالسَّوء: په لئى رموشت
ناشیرینى پئ هه لپه رین.

الْوَشَغُ: كه م ه (ك: وَشَغ).

الْوَشُوغ: نه وېره دهرمانه كى دمكرېته
دهمى مندا له وه.

الْوَشِغ: به مانا (الْوَشَغْ) دئ.

وَشَقَ اللحم: گوشته كى توى توى كردو
وشكى كرده وه.

وَشَقَ فلاناً: زهبرى له فلانكه س دا ه
بریندارى كردو روشاندی گه ستی.

وَشِقَ المفتاح في القفل يَوْشَقُ: كلیله كه
چووه ناو قفله كه وه.

اوشق الشَّيْنِ: شته كه چووه ناو
شتیكى تره وه پئوه نووسا.

وَشَقَ الشَّيْنِ: شته كه كى برپه وه ه
جیای كرده وه.

وَشَقَ اللحم: به مانا (وَشَقْ) دئ.

إِشَقَّ اللحم: به مانا (وَشَقْ) دئ.

إِشَقَّ القوم فلاناً باسِيا فهم:

خه لکه که فلانکه سیان

به شم شیرمکانیان کوتکوت کرد.

تَوَاشَقَ القوم فلاناً: خه لکه که

فلانکه سیان پارچه پارچه کرد.

المواشيق: ددانی کلیل.

الواشِق: كه ميک له شير و ماست.

الْوَشَقُ الْأَشَقُ: صمغیكى پزیشكى له

جوره ها پروك دهرده هیندرئ،

له ولاتی میصر پئی دهگوترئ:

(علك الكَلَح) نهو رومكه كى نه م

جوره صمغه كى لئ دهرئ له نیران و

تورکستان و باشوری سیریا دهرئ ه

نه م رومكه به ته مه نه و دوو مه ترو

سئ مه تر به رز ده بیته وه ناومكه كى

كلوزه رومكه كانی نه ستورن و به زموى

دا دهرئونه خوار.

الْوَشَقُ: لهومرئ په لئه په لئه.

الْوَشَقُ: گیانله به ریکه له پیری پشيله،

گوانی هه ن له پشيله گه وره ترو

له بلینگ بچوکره، سه ری گه وره په ه

له هه ربه نا گوینچه كه یه كى كۆمه لئه

مویه كه هه په، كلكى كورته له ناو

دارهستان دا دمزی هه روا له دمشت و

ساراش دا دهزی.

الْوَشِيقُ: دمگوترئ: (سیر وشیق):

رؤیشتنى سوک و خیرا.

الْوَشِيْقَةُ: گۆشتى كوتك-وتكراوى

وشكەمومبوو ۋە پان گۆشتىك لەناوو

خوئى دا بكوئىنسرىۋ دوايى

وردبكرىۋ بكرىتە قاورمەو

هەلبىگرى بۆسەفەرو شتى وا.

وَشَكْ يَوْشَكْ وَشَكَا: پەلە بوو، نزيك

بوو ۋە جارى وايش دەبى وىكوو

(فيعلى مرقارەبە) بەكاردەهيئىرى.

واشَكْ مواشَكَةُ: خيرا پۇيى.

وَشَكْ: بەپەلە بوو.

الْوَشَاكُ: خيرايبى.

الْوَشْكَانُ: پەلەو خيرا.

الْوَشِيك: بەخيرايبى، بەپەلە ۋە

دمگوترى: (خرج وشيكا): خيرا

رۆيشتە دىرمەو.

وَشَلَّ الْمَاءُ يَشِلُّ وَشَلًا: ئاومەكە پەوان

بوو (جارى بوو) ئاومەكە كەم بوو بوو

بەدلوپ دلوپ.

وَشَلَّ فُلَانٌ وُشُولًا: لاواز بوو دەولەممەندى

نەما ۋە ھەزار كەوت و ئاتاج بوو.

وَشَلَّ إِلَيْهِ: ھاناي بۇ بردو لىي پاپايەو ۋە

(فەر و اشل).

اوشَلَّ حَظُّهُ: بەشو بارى ھالانكەسى

كەم كىرمەو.

اوشَلَّ الفصيل: گۆى گوانى

خوشترەكەى خستە دەمى

بىچومكەو ۋە بۆنەو ھى فىرى شىر

خواردن بى واتە مېزاندى.

اوشَلَّ الْمَاءُ: ئاومەكەى بىنى پەوان

بوو، جارى بوو.

اوشَلَّ البئرُ: بىرەكەى بىنى ئاوى

لەبەر دىپۇيى.

الأوشال: ئاومەكە بەشەملاو ئەولاي

كىيودا بىتەخوارو لەخوارمەو

بەنداوى بۆبكرى ئىمجار بەگوتىرى

بىيويست زىمى زارى بى ئاومەكە

ۋە دەشگوترى: (جاءوا اوشالاً): بەرىز

يەك لەدوايەك ھاتن ۋە ھەروا

دەشگوترى: (هو من اوشال القوم):

ئەو پىاۋە لەتىكەئەى خەكە،

لەوگەسانەيەكە ھۆزو خىللىكى

تايەتتايان نىيە.

الواشل: دمگوترى: (جبل واشل):

كىيوكە ھەمىشە ئاوى لى دىتە

خوار (فلان واشل الحظ): ھالانكەس

بى بەختە ۋە (واشل الرأي): بىرو

بۆچونى لاوازە.

الْوَشَلُ: ئاوى كەم كەلدىكە شاخو

بەردە دلوپ دلوپ دىمەكەوئە خوار ۋە

بەزورى ئەم وشەيە ئاۋە بۆنەو

دلوپ دلوپ ئاۋەى كەلە بەرزاىى

شاخاكانەو تەكە دىمەكە ۋە دەشگوترى:

(ما أصاب إلا وشلًا من الدنيا):

شتىكى كەمى لەبەشو بارى دونيا

بى برا ۋە زىيانلىكى كۈلە مەركى

بهری کرد ه همروا وشه (الرشل):
ناوه بؤ فرمیسکی کهم.

الوشلة من العیون: چاوی کهم
فرمیسک.

الوشول من النوق: حوشریک شیر
زوربی به جوړیک شیر له گوانه کانی
تکه بکا.

وشم الجلد یشمه وشمأ: پیسته کهی
به دمرزی کوتا دمرزی هاژنی کردو
دوایی مادهی (نیله جی) پیدا بلاو
کردموه.
اوشم فلان یفعل کذا: فلانکس دمستی
به وکاره کرد.

اوشم فی الامر: له کارمه ورد بؤوه.
اوشم فی عرض فلان: ره خنسه
له ناموسی فلان گرتو جوینی پیدا.
اوشمت الفتاة: کهمه بناعه
مه می دانا، مه می کردن ه مه می
خر بوون.

اوشم الإبل: حوشرمه نوشی له وهری
تازه رسکاو بوو.

اوشمت السماء: ناسمان بروسکهی دا
ه چه خماخهی دا.

اوشم البرق: هه ورمبروسکه که
به ناسته چه خماخهی دا.

اوشمت الارض: زموی گیاو گزی
دمرکه وت، گیاو گزمکهی سهری
دمر هیتا.

اوشم الکرم: تربیه که نالو بؤل بوو،
خهریکه به ته وای پی بگا ه نهرم
بوو، تامی بهیدا کرد شیرین بوو.

اوشم الثئیب فی الراس: موی سپی
به ناو سهری دا بلاو بوونه وه، سهری
ماشو برنج بوو.

وشم الفصن: لقه درخته که گه لای
کرد، گه لای دمرکه وت.

وشم فلان جلده: فلانکس پیستی
خوی کوتا سوژن هاژنی کرد.

اوشم فلان: فلانکس کوتان و دمرزی
هاژنی له پیستی خوی دا نه نجام دا.

استوشم: داوای کرد پیستی سوژن
هاژن بکه ن جهسته ی به دمرزی
بکوتن نیشانه و وینهی تیدا دروست
بکه ن.

الوشم: بریتیه له دمرزی هاژن کردنی
به شیک له پیست به زوری له باسک و

قؤل دا نه و جوړه کوتانه دمرزی ه
نهمچار پاش دمرزی هاژنه که مادهی

نیلمنجی به سهردا دمرزی بؤنه وهی
ناسه واره که بمینن یان سهوز

بنوینن ه هه روا ناوه بؤ پوان و
گوړانی رهنکی پیست ویکه وتنی

زمبر یان به ربوونه وه ه نیشانه و داخ
ه یو گا کیوی و ناسکه کیوی وشه ی

(وشم) بؤ نهوان بریتیه له وخته و
به له کیه ی به بهر سینگ و قاجانه وه

یهك دا قسهیان كرد ۵ بهگوئی
یهكتریان دا چهاند.

الوشواشة: لیكچون ۵ دهگوتری: (لی
فلان وایه وشواشة).

الوشوش: بهمانا (الوشواش) دی.

الوشوشی: دهگوتری: (رجل وشوشی
الذراع): پیاوئکی بهدمستو بر دو
دهست سوکه.

وشی به الی السلطان یشی وشیاً: لای
باشا دژی دواو قسهی وای پال دا
سولتان رقی لی هه لگري.

وشی بنو فلان: بهره بابی فلان
زوریبون.

وشت الماشیه: ناژه لهکان زوریبون و
بلاو بوونهوه.

وشی فلان الثوب وشیاً وشیه:
فلانکس قوماشه کهی نهخشاندو
رازاندهیهوه.

وشی الکلام وشیه: دروی له قسه کهدا
کرد.

وشی الکذب: قسه کهی هه لیهستو
رازاندهیهوه.

اوشی الرجل: پیاوکه مال و سامانی
زور بوو ۵ مانای جوانی لهدهقه
پهخشانه که پان جامه شیعرکه
دایهوه.

اوشی فی الدراهم والجوالق: لهکیسه

دهبیندری ۵ نهو دیمه نه لهپروهک دا
دهبیندری له سه رهتای روان و
دهرکهوتنی دا ۵ (ک: وشوم وشام).
الوشمة: دلۆپه باران ۵ دهگوتری: (ما
أصابنا وشه): دلۆپه بارانی کهمان
بۆنه ماریوه ۵ (ما عصيته وشمة):
بچوکتین تاوان و سه ره پچی نهوم
نه کردوه.

الوشمة: شهرو دوژمنایه تی.
توشن الماء: ناوکه کهم بوو.

الأوشن: کهسی که کاتی نان خواردن
خودایمه زینتی به بی بانگ کردن ۵
بچیته سه ره سفره ی کهسی کهی ترو
خواردنه که بخوا.

الوشنان: نه سپۆن ۵ بپروانه وشه ی
(الأشنان).

وشوش الرجل والنعام والبعير
وشوشة: خیرا پوی.

وشوش الرجل: پیاوکه به نه سپایی
قسه ی کرد ۵ یان بزپرگاندی و قسه ی
تی که ل و پی که لی کردن.

وشوش فلاناً: به نه سپایی قسه ی
له گه ل فلان کرد.

وشوش فلاناً الشیئ: به که می
شته که ی دا به فلان.

توشوش القوم: خه لکه که
به نه سپایی و سه ره سرت له گه ل

الشَّيْءُ: نيشانهو ئارم ۵ په‌ئەى رمش
بهشتى سپيپهوه ۵ يان په‌ئەى سپى
بهشتى پرمشهوه ۵ همر پەنگيک
له‌جسته‌دا له‌پەنگه‌کەى ترى جودا
بئ له‌هه‌موو گيانله‌به‌مرئک دا.

شِيةُ الفرس: پەنگى ئەسپ ۵ (ک):
شيأت).

المُوَشَّى: (ثور مُوَشَّى القوائم):
که‌ئەگای قاچ به‌ئەک.

الواشى: منداڵ زۆر ۵ جۆلا ۵ سکه
لیندەرى ئالتون ۵ (ک: وُشاة).

الوِشَاءُ: مال و سامانى زۆر.

الوِشَاءُ: صيفه موبالەغەيه ۵ فيتنه‌و
درۆزن ۵ ئەو کەسەى قوماشى
ئاوړيشم دمه‌روشى.

الوِشَّى: نه‌خشو نيگارى قوماش
له‌همر پەنگيک بئ ۵ جوړئسکه
له‌قوماشى په‌راوړز نه‌خشاوى ۵
جهوه‌مەرى شمشير ۵ دمه‌گوترئ:
(حجر به وشى): به‌ردى کانئیکه
زيرى تيندايه.

وَصَبَ الشَّيْئُ يَصْبُ وَصَبًا: به‌ردەوام
بوو جيگير بوو ۵ دمه‌گوترئ: (وَصَبَ
شحم الناقة ولبنها): شيرى حوشترمه
به‌ردەوام بوو نه‌پرايه‌وه.

وَصَبَ عَلَى الامر: له‌سەر کارمه‌ به‌ردەوام
بوو.

پارمه‌گان يان له‌مه‌ردمه‌گان شتى دزى و
لئى که‌م کردنه‌وه.

اوشى المعدن: له‌گانه‌که‌دا شتئى
که‌مى ئالتون دۆزيبه‌وه.

اوشى فلان الشئى: فلانکەس
شته‌کەى زانى ۵ به‌هيواشى شته‌کەى
هينايه‌ دهر.

اوشى قَرَسَه: دوا ئەندازەى هيزى
رؤيشتنى ئەسپه‌کەى دمه‌رخست،
زانى تا چ ئەندازەيه‌ک دمتوانئ بپروا
۵ به‌گوچان و قه‌مچى يان به
ئاوړه‌نگى له‌ئه‌سپه‌کەى دا بۆئه‌وه‌ى
بزانئ تا چ ئەندازەيه‌ک توانائى
رؤيشتنى هه‌يه.

اوشى الدواء المريض: دمه‌رمانه‌کەى
شيفاي به‌نه‌خۆشه‌که به‌خشى.

تَوَشَّى فِيهِ الشَّيْبُ: په‌رى تيدا
دمرکه‌وت ۵ موى سه‌رو پيشى ماش و
برنج بوون.

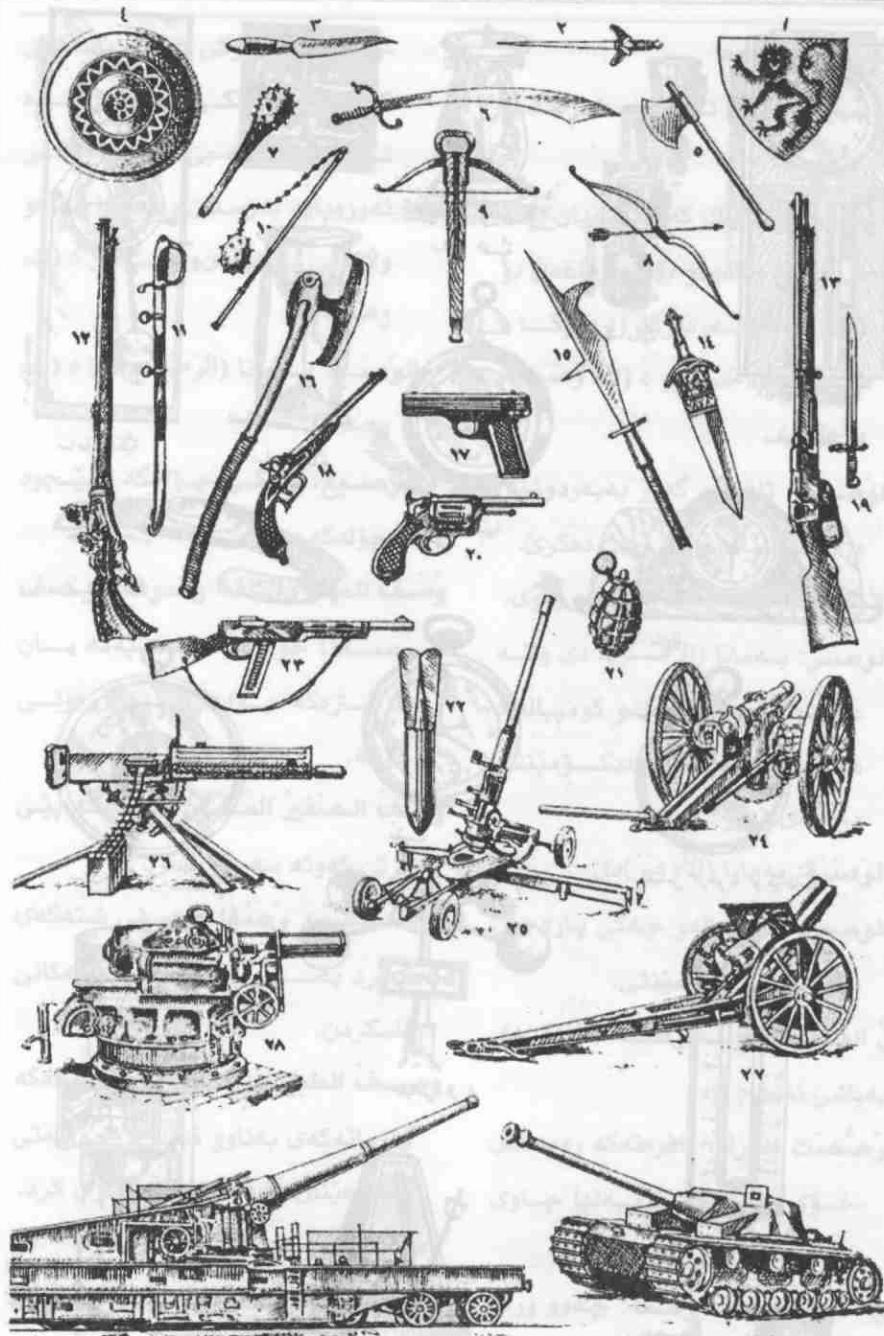
استوشى المعدن: به‌مانا (اوشى) دئ.
استوشى فلان فرسه: به‌مانا (اوشى
فرسه) دئ.

استوشى الشئى: شته‌کەى داواکردو
خستيه‌ جم و جۆل بۆئه‌وه‌ى
بينيرئ.

استوشى الحديث: فه‌رموده‌کەى
به‌ليکۆلئنه‌وه‌و په‌رسيار دمه‌ريتا.

وَصَبَ عَلَى مَالِهِ: باش جاودپیری مال و
 سامانی خوئی کرد.
 وَصَبَ يَوْصَبُ وَصَبًا: نهخوش كهوت،
 ههستی بهنازار كرد ۵ (فهر وَصَبَ) ۵
 (ك: وصابی ووصاب).
 (اَوْصَبَ الشَّيْئُ: شتهكه بهردموام و
 جیگیر بوو ۵ دهگوترئ: (اَوْصَبَتِ
 الناقَة): حوشرمهكه شیرى نهپراو
 گوشت و بهزیشى كهمی نهکرد.
 (اَوْصَبَ فُلَانٌ: فلانكهس نهخوش
 كهوت ۵ مندالی نهخوش و
 دهرمداری بوون.
 (اَوْصَبَ الْقَوْمُ: نهخوشی مندالی
 خهلكهكهی ماندوو شهكهت كردن.
 (اَوْصَبَ عَلَى الشَّيْئِ: لهسه ر شتهكه
 بهردموام بوو.
 (اَوْصَبَ فُلَانًا: فلانكهسی نهخوش
 خست.
 (اَوْصَبَ الشَّيْئُ: شتهكه بهردموام و
 جیگیر بوو ۵ دهگوترئ: (واصب
 الناقَة): حوشرمهكه شیرى وشكى
 نهكردو گوشت و بهزیشى كه
 نهبوو.
 (اَوْصَبَ فُلَانٌ عَلَى الْأَمْرِ: فلانكهس
 لهسه رگارمهكهی بهردموام بوو.
 وَصَبَ: به مانا (وَصَبَ) دئ.
 وَصَبَ فُلَانًا: فلانكهسی نهخوش

خست.
 تَوَصَّبَ: به مانا (وَصَبَ) دئ.
 (المَوْصَبُ: كهسبك نازاری جهستهی
 زوربئ.
 (الواصِبَة: سارای دورودرئز ۵
 دهگوترئ: (فلاة واصبة).
 (المَوْصَبُ: لهپهدهست.
 (المَوْصَبُ: نازارو نهخوشی ۵ ماندویى
 شهكهتبوون ۵ (ك: اوصاب).
 وَصَدَ الشَّيْئُ يَصِدُ وَصْدًا: جیگیر بوو ۵
 دهگوترئ: (وَصَدَ النَّسَاجُ بَعْضُ الْخِطِّ فِي
 بَعْضٍ): جولا له تیومدانهكهی خسته
 ناو رایهلهكهوه.
 (اَوْصَدَ: پهجهو كۆزى بؤ نازهلهكان
 دروست كرد.
 (اَوْصَدَ عَلَيْهِ: تهنكى پئ ههلچنى و
 ماندوى كرد.
 (اَوْصَدَ الْقِدْرَ: سه رقاپی خسته
 سه رمه نجهلهكه.
 (اَوْصَدَ الْبَابَ: دهرگاكهی داخست ۵
 دهرگاكهی گرت.
 وَصَدَّ: ترساندى هه رپه شهی لی كرد.
 وَصَدَ النَّسَاجُ بَعْضُ الْخِطِّ فِي بَعْضٍ:
 جولاكه تیومدانهكهی خسته ناو
 رایهلهكهوه.
 (اَوْصَدَ: پهجهو كۆزو ناغهلی بؤ
 نازهلهكان دروست كرد.

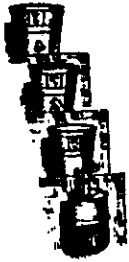
العتبة العسكرية

١. رز • ٢. خنجر • ٣. خنجر • ٤. رز • ٥. فأس • ٦. صفيحة • ٧. دبوس • ٨. قوس دلتل • ٩. قوس فولادي • ١٠. دبوس طيار • ١١. سيف • ١٢. بارودة • ١٣. بندقية • ١٤. خنجر • ١٥. سجة • ١٦. فأس • ١٧. فرد أوتوماتيكي • ١٨. فرد • ١٩. حرية • ٢٠. ممش • ٢١. قنبلة يدوية • ٢٢. قنبلة الطائرات • ٢٣. ندفقة رشاشة • ٢٤. مدوم • ٢٥. مدوم حة الطائرات • ٢٦. مدوم رشاش • ٢٧. مدوم • ٢٨. مدوم • ٢٩. دابة مصفحة • ٣٠. دابة فاطرة

أدوات التوقيت

ساعة دقاعة

ساعة مائي

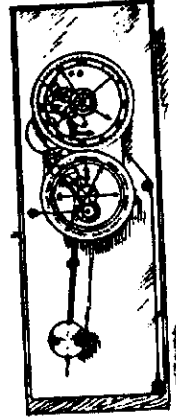
ساعة خفية

ساعة مينة

ساعة رملي

ساعة ظليّة

ساعة طاولة

ساعة يد

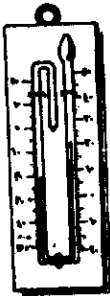
مقياس الرطوبة او برطاب

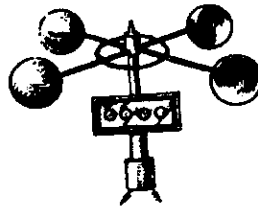
ثقيت

ميزان الجوز او يفتظ

مقياس الحرارة

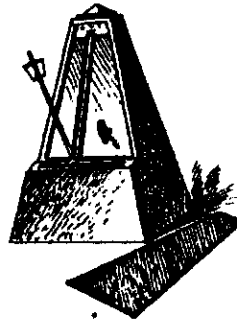
مقياس الريح

مقياس المطر

برصة الضفد

موقف الموسيقى

دائرة الهواء

المَوْصَدُ: كەژاۋە.

الْوَصَادُ: جولای ئازاۋ دەست پەنگین زۆرچن.

الْوَصِيدُ: رومكك كەرەگەكانيان ليك نزيك بن ۋ گەومو بەچەو ئاغەل بۆ ئازەل ۋ بەردەرگا، زاردەرگا ۋ بەربیلای خانوو ۋ (ك: وَصَدَ وَوَصَانَدَ).

الْوَصِيدَةُ: ئاغەل ۋ گەور بەبەردوشى وا لەكیو بۆ ئازەل دروست دەكرى. الْأَوْصَرُ: تەپۆلكە، بەرزایی ناو زەوى. الْوَصْرُ: بەمانا (الإصر): دى واتە عەھدو پەیمان ۋ چەك ۋ كومپيالە ۋ ھەر نوسراویكى دىكۆمىنتى دوبارەى قەرز.

الْوَصْرَةُ: بەمانا (الأوصر) دى.

الْوَصِيرَةُ: كومپيالە ۋ چەكى پارە يان نوسراویكى دىكۆمىنتى.

وَصَّى الْعَمَلُ يَوْصُهُ وَصْأً: كارمەى بەباشى ئەنجام دا.

وَصَّصَتِ الْمَرَأَةُ: ئافەرەتەكە روبەندى خۆى والى كرد تەنها چاوى بەدەرموۋە بوون.

وَصَعَ الْحَصَا يَصْعَهُ وَصْعاً: چەوو وردە بەردەمكەنى بەزەمى دا بردنە خوارو لەگل دا گومى كردن.

الْوَصْنُ: جۆرە پالندەيەكە لەپېپرى

چۆلەكە، دەندوكى كورته پالەكانى كەوانەپين، كلكى كورتو خپە شوپىنى نيشتەجى بوونى ولاتى ئەوروپايە بەزستان رەودەكا بەرمو ولاتى ئەردەن ۋ ميسر ۋ (ك: وَصَّعَ وَوَصَّعَ).

الْوَصْنُ: بەمانا (الْوَصْنُ) دى ۋ (ك: وَصَّعَ وَوَصَّعَ).

الْوَصْنُ: دەنگى چۆلەكە ۋ بېچوۋە چۆلەكە.

وَصَفَ الْمَهْرُ وَالنَّاقَةُ وَنَحْوَهُمَا يَصِفُ وَصْفًا: جوانوۋ ئەسپەكە يان حوشترمەكە جوان رۆيشت، رەوتى جوانە.

وَصَفَ الصَّغِيرُ الْمَشْنَى: مندالەكە پىيى گرتن كەوتە سەر رۆيشتن.

وَصَفَ الْمَشْنَى وَصْفًا: دەسفى شتەكەى كرد پەسنى ۋ لاپەنە باشەكانى باسكردن.

وَصَفَ الطَّبِيبُ الدَّوَاءَ: پزىشكەكە دەرمانەكەى بەناوو نیشان ۋ چۆنىەتى بەكارهێنان بۆ نەخۆشەكە ديارى كرد. وَصَفَ الْخَبْرَ: ھەوالەكەى گېراپەو.

وَصَفَ الثَّوْبُ الْجِسْمَ: پۆشاكە چۆنىەتى جەستەى خاوەنەكەى دەرخست بەھۆى تەنكى يان تەنگى ۋ تەسكى چاك چۆنىەتى جەستەى پۆشەرمەكەى

نه‌حو صفه شوینیکه وتهی نیسمی
پیشووپه‌تی و حوکه و نیعرابی نه‌وی
دمدریتتی.

المُسْتَوْصَفُ: خه‌سته‌خانه‌ی بچوک
که‌هه‌ندی خزمه‌تی پزیشکی تیدا
پیشکesh دمکری.

المواصفة: صیفه‌تو چو‌نیه‌تی
نه‌وشته‌ی دمه‌وی بی‌کری ۵ یان
دروستی بکه‌ی.

بيع المواصفة: بریتیه له‌وه‌ی شتیک
بفروشی شته‌که له‌بهر ده‌ستا نه‌بی،
جو‌رو شیوه‌ی بو‌ کرپار باس بکه‌ی،
دوایی به‌و وصفه‌ ده‌ستی بخه‌یی و
بیدمیتتی.

الوصاف: صیفه موباله‌غیه ۵ زاناو
لی‌زان له‌وه‌صف کردن دا.

الوصيف: خزمه‌تکارو کاره‌گر ۵
کو‌پنک نه‌گه‌پشتبیتته ته‌مه‌نی با‌لغ
بوون.

الوصيفة: کاره‌گر ۵ کچیک
نه‌گه‌پشتبیتته ته‌مه‌نی با‌لغ بوون.

وَصَلَ فَلَانٌ يَصِلُ وَصْلاً: بانگه‌شه‌ی
سهرده‌می نه‌زانی هه‌لداو ده‌مارگیری و
تایه‌فه‌گه‌ری په‌پر مه‌و کرد.

وَصَلَ الشَّيْنُ بِالشَّيْنِ وَصْلاً وَصِلَةً:
شته‌که‌ی به‌شته‌که‌ی تره‌وه لکاند،
ده‌گوتری: (وصلت المرأة شعرها بشعر
غيرها): ناهرمته‌که هزی لکاندن به‌هزی

دمرخست ۵ له‌حه‌ده‌شی عومه‌ردا
هاتووه: (الْأَيْشُ فَإِنَّهُ يَصِفُ).

وَصَفَ الْغَلَامَ وَالْفَتَاةَ وَصَافَةً: کو‌رکه یان
کچه‌که کاتی خزمه‌ت پی‌کردن‌یان
هاتو وه‌دو بالایان ته‌واو بوو خو‌یان
دارپشت.

واصفته الشَّيْنِ: شته‌که‌م له‌سهر
وه‌صف پی‌ فروشت، واته شته‌که‌م
له‌بهر ده‌ستانه‌بوو به‌وه‌صفو نیشانه
پیم فروشت.

إِصْفَ الشَّيْنِ: بو‌ موطاوه‌عه‌ی
(وَصَفَهُ) دی ۵ وه‌صف کرا ۵ به‌باشی
ناویان هی‌ناو په‌سه‌ندن‌یان کرد.

تَوَاصَفُوا الشَّيْنِ: هه‌ندی‌کیان
شته‌که‌یان بو‌ هه‌ندی‌کیان وه‌صف
کرد.

تَوَصَّفَ فَلَانٌ وَصِيفاً: فلان‌که‌س
یه‌کی‌کی راگرت بو‌ خزمه‌تکردن.

استَوْصَفَ فَلَانٌ الطَّبِيبَ لِدَائِهِ:
فلان‌که‌س داوای له‌پزیشکه‌که کرد
دمرمانی دمردکه‌ی پی بلئ.

استَوْصَفَ فَلَانٌ الشَّيْنِ: داوای
له‌فلان کرد شته‌که‌ی بو‌ وه‌صف بکا.

الصفة: نه‌و حاله‌ته‌ی به‌شته‌که‌وه‌یه،
شته‌که‌ی پی جیادمکری‌ته‌وه له‌شتی
تر وه‌کوو ره‌شی و سووری و
سپپیه‌تی و گورتی و درپزی ۵
زانایاری و نه‌زانی ۵ له‌لای زانایانی

ترموه قزى خوى دريژکردن بههوى
پيژوهلکاندننى قزى تربيه قزمکانى خوى.
وَصَلَ فَلَانًا وَصَلًا: پهپومندى بهردموام

بوو لهگهډ فلان دا ۵ صيلهى رهحمى
نهپچراند ۵ دمشگوترئ: (وَصَلَ حَبْلُهُ
بفلان): دلى بهفلان دا چووهو خوځى
دموئ ۵ چاگهى لهگهډ کرد ۵ مالى پچ
بهخځى.

وَصَلَ رَحْمَةً: چاگهى لهگهډ خزمو گهسو
کارهگهى دا کرد ۵ هاموشوى کردن،
يارمهتى دان، چاودپىرى کردن پييانهوه
خهریک بوو.

وَصَلَ الْمَكَانَ وَصُولًا: گهپيشته
شوینهگه.

وَصَلَ إِلَى بَنِي فَلَانَ: خوى پالداپه لای
فلان بهرمبابو تاپهغه خوى بهپهکئ
لهوان حسیب کرد ۵ قورئان
دمهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَرْمِ
بَيْنَكُمْ وَيَبْتَهِمُ مِثْلَهُ﴾.

اوَصَلَهُ الشَّيْئُ وَالِيَهُ: شتهگهى
گهپانده نهوى، پان شتهگهى پچ
گهپاند ۵ دمشگوترئ: (ضَرْبَهُ ضَرْبَةً
لاترصل): زمبريکى وای لى داوه
چاره سهرناکړئ دهرمان ناکړئ.

واصله مواصلة ووصالاً: بهردموام
بوو له ديدمنى کردنى و نهپچرانی
پهپومندى ۵ پيچهوانهى مانای

(مَجْرَةً) دئ ۵ بهزورى بؤمانای
دلدارى و خوځهويستى نهو بواره
بهکاردئ.

وَاَصَلَ الصِّيَامَ: چهند رپژيځک
لهسهریهک بهرپژو بوو ۵
دمشگوترئ: (واصل حَبْلُهُ).

وَصَلَ الشَّيْئُ بِالشَّيْئِ: شتهگهى
بهشتهگهوه لکاند ۵ پان زورى
ديدمنى کردو پهپومنديپهگهى
لهگهډ دا چرو پر کردهوه ۵ لهخوى
گرت، خستيه گهلى ۵ شتهکانى لیک
دان، پيکيهوه بهستن.

وَصَلَ الشَّيْئُ إِلَيْهِ: شتهگهى گهپانه
نهو.

اُصَلَ فَلَانٌ: فلانکس بانگهشهى
سهردهمى نهزانی کرد دهمارگىرى و
تاپهغهگهوى دابو نهريتى خيځهکى
پهپرمو کرد.

اُصَلَ إِلَى بَنِي فَلَانَ: خوى پال فلان
بهرمبابو تاپهغهدا.

اُصَلَ الشَّيْئُ بِالشَّيْئِ: شتهگه
بهشتهگهى ترموه لکا ۵ پيژوهى نوسا.
تواصلًا: پيکيهوويون لیک دانهبران
۵ پهپومنديپان بهپهگهوه بهردموام
بوو پيچهوانهى (تصارما)په
کهبهمانا لیک داپرانه.

تَوَصَّلَ إِلَيْهِ: گهپيشته لای، پيى گهپشت

شتی وا.

المَوْصِلَات: نەمۇ قەبارەو شتانەى

كارمەبايان پيدا نەقل دىگىرى.

المَوْصِل: شوپنى گەيشتن ۋ شوپنى

بەيەك گەيشتنى دوشتو بېكەو

لەھىم كردنەن ۋ جومزگە ۋ نيوان

كلۆتو رانى حوشتر ۋ شوپنى گرى

حەبل، نەمۇ شوپنەى دوو حەبلەكە

دەخريئەو سەريەك ۋ (ك:

مواصل).

المَوْصُول: حەيوانىكە ولاخو

نازەئىكە دايەكەى لەيەك نيرى

كەلى گرتىو فەحلى تر سوارى

دايى نەبووبن.

الواصلة: ئافرىتى داوين پيس.

الْوَصْل: عەطاو بەخشش ۋ دىگوتىرى:

(أعطاه وَصْلاً من ذهب): بېرىكى

ئالتون پى بەخشش ۋ ھاوشان و

ھاوكوف ۋ دىگوتىرى: (هذا وصل

هذا): نەمە ھاوشانى نەمەيە ۋ

جومزگەو شوپنى بەيەكەو لكانى

دوونىسكو زياتر ۋ (حرف الوصل):

نەمۇ بېتەيە لەدوای (الروى) دى

لەسەرۋاى شيعردا.

ليلة الوصل: شەۋى كۆتايى مانگە.

الْوَصْل: جومزگە، يان شوپنى بەيەك

گەيشتنى دوو ئيسقان يان زياتر.

ۋ وردە وردە لەگەلى دا پۇيى تسا

گەيشتە مەبەست ۋ ھەۋلى داو

واسىتەى كردو خۇى نزيك كردەو

تابىي گەيى ۋ دىگوتىرى: (تَوَصَّلَ اليه

بوصلة أو سبب): بەھۋى واسىتەو

ھۆكارى جۇراو جۇرەو بېى

گەيشت.

استوصلت المرأة: ئافرىتەكە داۋاى

كرد قزى تر بخريئە سەر قزمكانى

بۇئەو قزمكانى درېزىن، جوان

بنوين.

الصلة: عەطاو بەخشش ۋ خەلات ۋ

نەمۇ بېتەى دواى (الروى) دى لە

سەرۋاى شيعردا ۋ بېشى دىگوتىرى:

(الوصل).

الصلة: تېشوو.

الإيصال: نوسراۋىكە وەرگرتنى

مالىك يان قەرزىكى تېدا ئامازمەى

دىگىرى.

المستوصلة: نەمۇ ئافرىتەى دەبىتە

دەلال و پى نىشانەر بۇ قزىكەو

لكاندن و بارۋكە كردن و نەمۇ جۇرە

شتانە.

المَوْصِل: دىگوتىرى: (خَيْط مَوْصِل):

حەبل و ھەودايەكە لەزۇر شوپنەو

سەريەك خراوتەو.

المَوْصِلُ المعزول: پلاكى كارمەاو

گرت.	الْوَصْلَةُ: (له‌بواری زانیاری کیمیادا)
وَصَمَّ الْعُودُ: دارمکه‌ی شکانده‌وو به‌بی	رهمزی نه‌و هی‌زمیه که دوگم‌ردیله
نه‌وه‌ی لیکی جیابکاته‌وه.	به‌یه‌ک دمگه‌یه‌نی.
وَصَمَّةٌ: ته‌مه‌ئ و قونگرانی کرد،	الْوَصْلَةُ: گه‌یانندن و په‌یومندی
هه‌ئ‌ی نه‌نا بؤ کردنی کارمکه	دمگوترئ: (بینهما وَصْلَةٌ): له‌نیوانیان
ته‌زیه‌تی دا، دمگوترئ: (وَصَمَّتْهُ	دا په‌یومندی هه‌یه و ههرشتیک
الْحُمَى): له‌رزو تا نازاری دا.	به‌شتیکی ترموه بلکی و هاوړئ و
تَوَصَّمَ: بؤ مواظومعه‌ی (وَصَمَّةٌ) دئ.	هاوړل، تی‌شو و زموی دوور.
الْوَصْنَمُ: عه‌بب و له‌که و گړئ‌ی دار و	الْوَصِيلُ: که‌سیک هه‌میشه له‌گه‌ئ
درز و دمگوترئ: (قناة فيها وَصْمٌ).	په‌کیکی تربئ و لی جیانه‌بیته‌وه.
الْوَصْمَةُ: که‌له‌به‌رو پیتکه‌و روشاوی	الْوَصِيْلَةُ: شتیک به‌شتیکی ترموه
له‌جه‌سته‌دا و عه‌بب و له‌که و	بلکیندرئ و هاوړئ و زموی پان و
سویندی به‌درؤ و تاوان.	پۆر و له‌سهرده‌می نه‌زانی دا وشه‌ی
وَصْنَوْصٌ: له‌کون و درزمکه‌وه پوانی.	الوصيله ناو بووه بؤ خوشتریک ده
وَصْنَوَصَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که	سک بکا بی بسانه‌وه و پان مهریک
روبه‌ندی خؤی و لک‌پنایه‌وه	حه‌وت سک بکا حه‌وته‌م جاری
ههرکونی چاوی به‌دمرومن.	نیرو مییه‌کی بی، له‌به‌ر ریز‌ی
وَصْنَوْصَ الْجَرُّ: بی‌چوه سه‌گه‌که،	کاوړه مییه‌که نی‌رمکه‌ش سهرنا‌پن
بی‌چومگورگه‌که چاوی تروکاندن.	و شیر دایکه‌که‌ش ههردمبویه‌ پیاو
وَصْنَوْصٌ فَلَانٌ: فلانکس چاوی خؤی	بیانخواردایه‌وه له‌نافرمت یاساغ بوو
بچوک کردنه‌وه بؤنه‌وه‌ی چاک	و نه‌م جؤره خوشتر و مهره‌ ریز‌یکی
شته‌که ببینی و به‌باشی روانینه‌که‌ی	تا‌به‌تی هه‌بوو به‌نارمزؤی خؤی
نا‌پاسته بکا.	له‌کؤئ ده‌لوم‌را که‌س بؤی نه‌بوو
الْوَصْنَوْصُ: کونیکه له‌به‌رده‌و دمرگاو	ری‌گړئ بکا، ده‌ق و مکوو و نازه‌ئ
شتی و ا به‌نه‌ندازه‌ی چاول‌تییه‌وه	(سانیه) هه‌ئ‌س و که‌وتی له‌گه‌ئ
دمرواندرئ و (ک: و صاوص).	دمکړئ و (ک: و صیل و وصال).
وصی فلان یصی وصیاً: دوا‌ی به‌مرزی و	وَصَمَّةٌ يَصِمُهُ صِمَّةٌ وَوَصْمًا:
	به‌گورجی رای‌کیشا و په‌خنه‌ی لی

شكۆمەندى پەزىل بوو ۋ دواى گىش
سوكى كىشى قورس بوو.

وَصَى الشَّيْنُ: شتەكە گەشت دەرکەوت ۋ
دمگوترى: (وَصَى النَّبْتُ): گزۈگياكە
پىگەبى و زۆر بوو.

وَصَتِ الْأَرْضُ وَصْنِيًا وَوُصِيًا: زەوى
گياوو گزەكەى تىك پزاو زۆر بوو.
وَصَى الشَّيْنُ بِالْشَّيْنِ: شتەكە
بەشتەكەو لكا پىوھى نووسا.

اووصى: چووه ناو گياوگزی زۆرموھ.
اووصى فلاناً واليه: فلانكەسى كرده
سەر ومصيهت مال و مندالى دواى
مردنى داواى لى كى كى
سەرپەرشتىارىان بى ۋ پەيمانى
داپەو بەئىنى پىدا.

اووصى له بشيى: شتەكەى كرده مالى
ئەوو وتى بۆئەو بى.

اووصى فلاناً بالشَّيْنِ: فەرمانى
بەفلانكەس كىرد بەئەنجامدانى
شتەكەو لەسەرى پىويست كىرد.

وَصَى إِلَيْهِ وَلَهُ بِشْيٍ: شتەكەى كرده
ھى ئەوو بىرپارى بۆدا.

وَصَى فلاناً: دواى مردنى فلانكەسى
كىردە ومصى و سەر پەرشتىارى
مال و مندالى.

وَصَى بالشَّيْنِ فلاناً: فەرمانى
بەفلانكەس كىرد بەئەنجامدانى

شتەكەو خستىە ئەستوى ئەو ۋ
دمگوترى: (وَصَى اللَّهُ النَّاسَ بِكَذَا).

تَوَاصَى الْقَوْمُ: خەلكەكە ھەندىكىان
ومسيتيان بۆ ھەندىكىان كىرد.
تَوَاصَى النَّبْتُ: گياو گزمو كە پالى
لىك دا.

استوصى به: ومصيهتەكەى بەوشتە
قبول كىرد ۋ دمگوترى: (استوصى به
خيراً): خىرو بىرى بۆئەو وئستو
بىوى ئەنجام دا ۋ لەفەرموودى
پىغەمبەردا ھاتووه: (استوصوا
بالنساء خيراً).

الوَاصِيَة: دمگوترى: (فلاة واصية):
دەشت و ساراپەكە بەدەشت و ساراي
ترتىكەلاو دەبى.

الْوَصَاةُ: بەمانا (الرَّصِيَّة) دى ۋ (ك):
وَصَايَا) پە سەرپەرشتىارى كىردنى
مندال.

الْوَصِي: ئەوكەسەى ومسيهتەى بۆ
دمگىرئ و دمگىرئ بەسەرپەرشتىار
ئەوكەسەى سەرو كارى مندال و
مال و سامانەكەى دىكا.

وَصَّاءٌ يَصِّوهُ وَصْنًا وَوَضَاعٌ:
لەرۇخسار جوانى و پاك و خاۋىنى دا
بەسەرىا بالادەست بوو ۋ دمگوترى:
(وَصَّاءٌ فَرَضَ).

وَصُّوْ يَوْضُوْ وَضَاعٌ: جوان بوو رىك و

الراكب): سواره که دمرکهوت ۵
دمشگوترئ: (من أين وَضَحَ الراكب؟):
لهکوژوموه سواره که دمرکهوت.

وَضَحَ الْوَجْهَ: روخساری جوان بوو ۵ (لهو
واضح).

اَوْضَحَ الرَّجُلَ وَالْمَرَأَةَ: پیاوو
نافرته که مندالی سپی پیستیان
بوون.

اَوْضَحَ الْأَمْرَ: کاره که ناشکرا بوو،
دمرکهوت.

تَوَضَّعَ الطَّرِيقَ: رڼگاکه رون بووه.
تَوَضَّعَ عَنْهُ: لټی کولیهوه.

استَوْضَحَ الشَّيْئَ وَعَنْهُ: دمستی
خسته پشت چاوی له بهر تیشکی
خوړ بوئمهوهی بزانی ناخو شته که
دمبین یان نا.

استَوْضَحَ فَلَانَا الْأَمْرَ: داوای
لهفلانکس کرد شته که ی بو پرون
بکاتهوه.

الأواضح: رڼزانیک شه و مکانیان
روناکن شهوی سیانزمو چواردهو
پانزهی مانگی قه مری.

الأواضح من الناس: کومه لکاپه که
پیک هاتبی له جهند هوزو خیلی
جیا جیا.

المُوضَّحُ: که سیک سوار ی رڼگاپه کی
راست و ناشکرا بیی ۵ به ناوهرستی

پیک و پاک و خاوین بوو ۵ (لهو وَضَّي)
۵ (لک: اوضیاء ووضاء).

وَضَاءُ: شانازی به سمر دا کرد ۵
دمگوترئ: (واضاه فوضاه).

وَضَاءُ: وای لی کرد دمستونوژ بگری.

تَوَضَّاهُ لِلْعِبَادَةِ: هه ندی نهدامی
جهسته ی شتن و هه ندی کی مهسح
کرد ۵ یان به نیاز و مه بهستی
نویژ کردن ناوی گه پانده هه ندی
نهدامی جهسته ی.

تَوَضَّاهُ الْغَلَامَ وَالْجَارِيَةَ: کورو کچه که
گه پشته ته مه نی بالفی.

المُتَوَضَّاهُ: شوینی دمستونوژ شتن.
المِيضَاءُ: قاپیک یان مه سینو گلینه
ناوی دمستونوژی تیدابی ۵ شوینی
دمستونوژ هه لگرتن.

الْوَضُوءُ: دمستونوژ ۵ ناوی دمستونوژ
پی هه لگرتن.

الْوَضَاءُ: دم و چاو نورانی.

الْوَضُوءُ: دمستونوژ هه لگرتن ۵ شتن و
مهسح کردن ی هه ندی نهدامی
جهسته ۵ گه پانده ناو بو هه ندی
نهدامی جهسته له گهل نیهت دا.

وَضَّحَ الْأَمْرَ يُضِحُ ضِيحَةً وَوَضُوحًا:

کاره که ناشکرا بوو رون بووه ۵
دمگوترئ: (وضح الصبح): به یانی
ناشکرا بوو ناسو پرون بووه ۵ (وَضَحَ

رښگادا بړواو نه که ویتنه به نا
به سپیو که ندوله ند ۵ خوشتری سپی
زور سپی نه بی.

الموضحة: برینیک ئیسقانی
دمربکه وئ ۵ واته گوشتی سهر
ئیسقانه که ی دری بی.

الواضح: پیچه وانه ی (الحامل) دی ۵
واته: ناشکراو پون ۵ ده گوتری:
(رجل واضح الحسب): پیاویکه
بنه چه و نه زادی ناشکراو پونه ۵
خوشتری سپی به لام زور سپی
نه بی.

الواضح: برینیک گوشتی هه موو
برایی و ئیسقانی ده که وتی ۵
دیمه نی ددان له کاتی پیکه نین دا ۵
شهو پیک له شه و مکانی (لیالی البيض):
که شه وی سیانزمو چواردمو پانزهی
مانگی قه مهرین.

الوضخ: روناکی، تیشک ۵ سپیایی ناسو
له خوره لات کاتی به یانی ۵ مانگ ۵
سپیایی هه مووشتیک ۵ رښگای
ناشکراو ناومر استی رښگا ۵
دیر هه می زیوی ساخ ۵ خشی زیوی
ساخ ۵ پوانه و خر خال ۵ باز نه و
دمسته وانه که له قاج بکری ۵ خالی
سپی به ناو چه وانی و لاخه ووه ۵ شیر
۵ موی سپی سهر و پیش که
نیشانه ی پیری به ۵ به له کی.

الوضخ: صیغه موبالغیه له مانای
(وضخ) دا ۵ سپی زور جوان ۵
روخساری جوان و دم به پیکه نین ۵
روژ ۵ ده گوتری: (رجل وضاح
الحسب): پیاویکه بنه چه و نه زادی
زور رون و ناشکرایه ۵ (عظم
وضاح): پارییه کی مندانه عمر به به،
له شه وی تاریک دا ئیسقانیکی سپی
فری دمده نهمجار دمست ده که ن
به گه ران و پشکین بؤ دوزینه ووه ی
هه رکه سی بیدوزیتنه ووه نه ووه
براهیه.

الوضیحة: تارماییه کی سپی دیتنه
پیش چاوی مروڤه ۵ نازل (مهرو
بزن و گاو خوشتر) ۵ (ك: وضاح).
وضخ في السقاء يضح وضخاً: شتیکی
که می له کونده ناو که دا هیشته ووه.
وضخ الدلو: دۆلچه که ی نیومکرد ۵ (فهر
واضح).

أوضخت البئر: بیرمه که ناو که ی که م
بؤوه.

أوضخ فلان في السقاء: فلان که س
شتیکی که می له کونده که دا
هیشته ووه.

أوضخ بالدلو: به خیرایی و ته کانی
دۆلچه که ی له ناو بیرمه که
هه لکیشایه ووه و پری نه کرد که می
ناو تی چوو بوو.

اَوْضَحَ لِلرَّجُلِ: كَهْمِي نَاو لَه بِير مَكِه بُو
پیاو مَكِه دهره یَنَا.

اَوْضَحَ الدَّلُو: بَه مَانَا (وَضَحَ) دِئ.
واَضَحَهُ مواضَحَه: پِيش پَر كِي لَه گَه
دا كَرْد لَه نَاو هَه لَينجان دا
پِيش پَر كِي لَه گَه دا كَرْد لَه باز دان دا
هَه و مَكُوو رُو يَشْتَنِي نَهو رُو يَشْت هَه
دهشگوتري: (واضحه السير) وفي
السير).

تَوَاضَحًا: پِيش پَر كِيان كَرْد هَه
دهشگوتري: (توضخا في الإستسقاء وفي
العدو وفي السير).

تَوَاضَحَ فُلَان فُلَانًا: فُلَانَكِهس و مَكُوو
رُو يَشْتَنِي فُلَان رُو يَشْت.

وَضَرَ يَوْضِرُ وَضْرًا: چَلَن بُوو.
وَضَرَ الْإِنَاءَ: قَابَه كِه، مَه نَجَه لَه كِه چَهوَر
بُوو هَه (فَهوَر وَضِر وَهِي وَضِرَةٌ وَوَضِرِي).
وَضْرَةً: چَهوَرِي كَرْد، چَلَكَنِي كَرْد،
دهشگوتري: (كَان نَقِي الْعِرْضِ فَوْضَرَه
بِالدَّاءِ).

الْوَضْرُ: چَلَك هَه چَهوَرِي هَه پِيس و
پُوخَه لِي بَه هُوِي چَهوَرِي هَه خَشْت و
خُوْلِي بَنَكِي كُونْدَمو گُوَزَمِي نَاو هَه
بُوگَه نِي خُوْرَاكِي نِيك سِپَايه رُو
گَه نِيوَو تَرشَاوَو بَه سَمَر چَوو هَه شَوِين
نَاسَهوَارِي خُوْرَاك بَه سَمَر پُوِي
سِينِي و قَابو شَتِي واوَه هَه نَهو

رَه نَكِهِي بَه سَمَر زَمْعَمَرَان و شَتِي
واوَه دَه بِيْن دِرِي هَه پَاشمَـاـوـمـو
نَاسَهوَارِي مُوْرَانَهو زَمَنگُو پِيسَايِي هَه
پَاشمَـاـوـمـو نَه شَمَرِي قَه تَرَان هَه (ك):
اَوْضَار) هَه دَهگوتري: (فُلَان ذُو
اَوْضَار): فُلَانَكِهس چَلَكَن و پِيس و
پُوخَه لَه.

وَضَعَ يَضَعُ وَضْعًا وَمَوْضِعًا: پَه لَهِي
كَرْد لَه رُو يَشْتَنِي دا هَه دهشگوتري: (وَضَعَ
السراب على الآكام): تَرَاوِيلَكِه لَه سَمَر
گَرْدُوْلَكِهو شَتِي وَا دَرْموشَايَه و هَه.
وَضَعَتِ الْمَرَاةَ وَضْعًا وَثُضْعًا:
نَافَرْمَتَه كِه لَه كُوْتَايِي مَـاـوـمـي پَاكِي دَا،
سَكِي پَر بُوو نَه كِه و تَه عَاَدَهِي
مَـاـنـگَـاـنـه يَه و هَه.

وَضَعَتِ الْإِبِلَ وَضِيعَةً: حَوَشْتَر مَكِه گِيا
تَرشُوَكِهِي گُوِي چَه مَو نَاوِي خَوَارِدو
نَهو لَهو مَرِي پَر گَايَهِي حِي نَه هِيَشْت.
واَضَحَ فُلَان مِّن فُلَان وَعَنهُ وَضْعًا
و مَوْضِعًا: فُلَانَكِهس لَه رِيْزِي فُلَانِي
كَه م كَرْدَمَو مَو پَه لَهِي كُوْمَه لَـا يَه مَتِي
هِيْ نَايَه خَوَار هَه دهشگوتري: (وَضَعَه
الشَّحُّ وَدَاءَةُ النِّسَبِ).

وَضَعَ عَنْ غَرِيْمِه: لَه قَه رَزْمَكِهِي بُو
قَه رَزْدَار مَكِهِي دَاشَكَاَنَد.

وَضَعَ فُلَانًا: فُلَانَكِهس زِيْر دَه سَتَهو
زَه لِيل كَرْد هَه دَهگوتري: (وَضَعَ اللَّهُ
التَّكْبِرِينَ وَوَضَعَ فُلَانُ نَفْسَهُ):

فلانکس نهفسي خوى زمليل کرد.

وَضَعَ الشَّيْنُ: شته‌ک‌ی دانا له‌دهستی

خوى کرده‌وه ۵ ده‌گوتري: (رفع السلاح

ثم وضعه).

وَضَعَتِ الْمَرْأَةُ خَمَارَهَا: نافرته‌ک‌ه

سه‌پوش و روبه‌ندی له‌سه‌رخوى

دامالى و فرپى دا.

وَضَعَ الشَّيْنُ إِلَى الْأَرْضِ: شته‌ک‌ی

دابه‌زنده سه‌رزموى.

وَضَعَ الشَّيْنُ فِي الْمَكَانِ: شته‌ک‌ی

له‌شوپنه‌ک‌ه دامه‌زراند ۵ ده‌شگوتري:

(وَضَعَ يَدَهُ فِي الطَّعَامِ): دهستی کرد

به‌نانخواردن.

وَضَعَ فُلَانٌ فُلَانًا فِي مَالِهِ وَضِيعَةً:

فلانکس له‌مالي خوى بؤ فلانکس

نه‌ندازميه‌ک‌ی بؤ دابه‌زاند.

وَضَعَ فُلَانًا: فلانکس‌ی کره بپاوي‌ک‌ی

نزم و بئ نرخ.

وَضَعَ عُنُقَهُ: له‌ملى فلانى دا.

وَضَعَ عَنْهُ الْأَمْرَ: کارم‌ک‌ی له‌مل و نه‌و

دامالى له‌کؤلى کرده‌وه ۵ ده‌گوتري:

(وَضَعَ عَنْهُ الدِّينَ وَالْجَزِيَّةَ): قهرزه‌ک‌ی

له‌مل دامالى ۵ (وَضَعَ عَنْهُ الْجَنَايَةَ):

تاوانه‌ک‌ی له‌نه‌ستوى نه‌و لایرد.

وَضَعَ الشَّيْنُ وَضْعًا: وازی له‌شته‌ک‌ه هینا.

وَضَعَ الرَّجُلُ الْحَدِيثَ: بپاوم‌ک‌ه قسه‌ک‌ی

هه‌لبه‌ست ۵ دروى ريك خست.

وَضَعَتِ الْحَامِلُ وَلَدَهَا وَضْعًا: ژنه

سک‌پ‌که منداله‌ک‌ی بوو سک‌ه‌ک‌ی

دانا ۵ (فهي واضع).

وَضَعَ الْعِلْمُ: شاره‌زای پاساو بنه‌مای

زانپارییه‌ک‌ه بوو.

وَضَعَ الرَّجُلُ فِي تِجَارَتِهِ وَضْعًا: بپاوم‌ک‌ه

له‌بازرگانی‌کردنه‌ک‌ه‌دا زم‌مری کرد.

وَضَعَ الرَّجُلُ يَوْضُعَ ضَعَةٍ وَوَضَاعَةً:

بپاوم‌ک‌ه بئ ریز بوو هه‌تیو مجهو

خوپ‌ری دمرجوو.

وَضَعَ الرَّجُلُ فِي تِجَارَتِهِ: بپاوم‌ک‌ه

له‌بازرگانی‌کردنه‌ک‌ی دا زم‌مری کرد

۵ زوربه‌ی کات نه‌م چم‌ک‌ه به‌م شتوه‌ی

ئیس‌می مفعول نه‌دا ده‌ک‌ری ۵

ده‌گوتري: (لايزال فلان موضوعاً في

تجارته).

أَوْضَعَ فِي الشَّيْرِ: به‌له‌ی کرد

له‌شه‌پ‌کردنه‌ک‌ه‌دا.

أَوْضَعَ الرَّكَّابُ الدَّابَّةَ: سوارم‌ک‌ه

ولاخه‌ک‌ی هه‌لینگ دا بؤ خیرا

رؤیشتن.

أَوْضَعَ فُلَانٌ فُلَانًا فِي الْأَمْرِ: فلانکس

موافقه‌ی بؤ فلان کرد له‌کارم‌ک‌ه‌دا.

أَوْضَعَ الرَّجُلُ فِي تِجَارَتِهِ: بپاوم‌ک‌ه

له‌بازرگانی‌کردنه‌ک‌ی دا تیشکا.

أَوْضَعَ الرَّجُلُ مَوَاضِعَهُ وَوَضَاعَةً:

بپاوم‌ک‌ه له‌هه‌لگرتنی ده‌سته‌بارم‌ک‌ه‌دا

تہرازو ناسا ھئی نہ گرت، بہ سمر
 لای ھاوہ لہ کھی دا شکاندپہوہ.
 واضعَ فلاناً: گرموی لہ گہل فلان کرد
 ۵ لہ کارمکدا ھاوړای فلان بوو
 موافیقی بوو ۵ موناظہرمو
 چہلہ حانی لہ گہل فلان دا کرد.
 واضعَ فلاناً الراي: لہ گہل فلان دا
 ھمرہ مکہ یان ټھوی تری بہ سمر راو
 بۆچونی خوی دا ناگادار کرد.
 وضعَ فلاناً: فلانکھسی خوږی کرد ۵
 بی ریزی کرد.

وضعَ الباني الحجر: و مستاکہ
 بہر دمکھی خسته چینی
 دیوار مکہ و داینا ۵ بہر دمکانی چین
 چین خسته سمریہ ک و ریزبہندی
 کردن.
 وضعَ الجبة: دوی ټھوی لۆکھی
 خسته ناو جبہ کھوہ ټھمجار دوری.
 وضعت النعامَ يئضها: نوعامہ کھ
 ھیلکھکانی خسته سمریہ ک.
 الضعَ فلان: فلانکھس بوو بہ
 خوږی و ھتیو مجہ.

الضعَ البعير: حوشرکھ سمری خوی
 ټھوی کرد بۆټھوہی خامنہ کھی پی
 بخاتہ سمر ملی و سواری بی.
 تواضعَ فلان: فلانکھس خوی
 بہرملیل و ترساو لہ خودا نیشان دا.

تواضعَ القومَ على الامر: خہلکھ کھ
 لہ سمر کارمکھ ریک کھوتن.
 تواضعت الأرض: زمویبہ کھ لہو
 زمویبہی ټھولای نزم تر بوو.
 تواضعَ ما بيننا: نیواثمان دوور بوو.
 استوضعَ منه: لہ ریزی ھینایہ خوار.
 استوضعَ فلاناً الشيء: داوی
 لہ فلانکھس کرد شتہ کھی لہ سمر
 لایا ۵ دمگوتری: (استوضع فلاناً في
 دینہ): داوی لہ فلان کرد قہرزمکھی
 لہ سمر لایہری.

التوضيع: دمگوتری: (في فلان توضيع):
 فلانکھس ژنانیہ.
 الضعة: نزم بوونہوہی ریزو نرخ ۵
 شکانی کھ سایہ تی و دابہ زینی سومعہ
 ۵ خوږپہ تی و ھیچ و ھوچی.
 الموضع: شکاو و کھرت و پھرت بوو،
 کھسیک نہ پیای تہواو بی
 نہ نافرمتی تہواو بی (واتہ نیړہ
 موک) ۵ دمگوتری: (فلان موضع):
 فلانکھس نیړہ موک ۵ شیوہ ژنانیہ
 ۵ بی ږموشته.

الموضع: شوین و مہکان ۵ دمگوتری:
 (في قلمي موضع فلان): خوشه ویستی
 فلانکھس لہ دلم دایہ.
 الموضعة: ناوی شوین (اسم المكان).
 الموضوع: سمرہ باس ۵ ټھو مادہ

زانبارى و رۇژنامەوانىيەيە
كەنووسەر دەپكاته عىنوانى
نووسىنەكەي.

الموضوع من الاحاديث: حەدىثى
هەلبەستراو پائىدراو بۆلەي
پېغەمبەر (د.خ) لەبوارى قەلسەفەدا
برېتېيە لەشتىك ھەستى پى
بكرى و مودرەك بى، بەرامبەرەكەي
برېتېيە لە (الذات) ە لەزاراوى
مەنطىق برېتېيە لە شتىك
(مەقولو غەنەو) بى قەسە لى كراو
بى لەپېشەو بەگوتى و بكرىتە
مەوضوع و بەشى يەكەمى قەضىيە
شتى تىرى بخرىتە سەرو مەحمولى
بۆ بەيتىندى.

المَوْضُوعَةُ مِنَ الْأَحَادِيثِ: حەدىثى
هەلبەستراو بى بىنەما.

المَوْضُوعِيَّةُ: لەبوارى قەلسەفەدا
دەو بۆجۈننىكى قەلسەفەيە پى
وايە مەعريفە دەگەرپتەو بۆ
حەقىقەتلىك جودايە لەزاتى
مودرەك و ھەست پىكراو.

الواضعة: باخ و باخچە ە خوشترىك
لەشتى فېرپىدراو پىل و پەش و
بەراموودا بلەومى ە ئافرمى داوین
پىس و بەدپەشت.

الْوَضْعُ: دانان ە دانراو (موضوع) ە
ھىلى تىرىن و لەسەرەخۆترىن

شېۋەي رۇيشتىنى خوشتر و لاخى
ترە ە شېۋەي شت و ھەپنەتى.
الْوَضَاعُ: زۆر قەسە ھەلبەست و
درۇزن و بوختانچى ە دەگوتى:
(رجل وَضَاعَ): پىاوى زۆر درۇزن و
قەسە ھەلبەست.

الْوَضْعِيَّةُ: مەزھەب و رېبازى (ئوجىست
كۆنت) ە كە بىروى بىنەو دىو
مادەنىيە ئىنكارى مېتا فىزىقىيەكان
دەگا، پىي وايە زانىبارى دەبى
لەسەر رودا و ئەزەمون بىنج
بەستوبى.

الْوَضِيعُ: پىرو پوچ و ھەتىو مچەو
خوپى ە پىچەوانەي (الشريف) ە
ئەمانەت و ئەسپاردە ە دەگوتى:
(وَضَعْتُ عَنْ فُلَانٍ وَضِيعًا):
ئەسپاردەيەكم لاي فلانكەس داناو.

الْوَضِيعَةُ: ئەمانەت و ئەسپاردە ە
كتىبىكە قەسەي عاقلمەندانى تىدا
دەنووسرى ە كۆمەلىك سەرباز
دەخرىنە ھەرىمىكەو و غەزوى
ئەو دەفەرناكەن و تىيدا دەمىننەو
ە وردەو پىردەي شت ە زەمر ە
كۆل و بارو بارگەنەي خەك ە ئەو
ئەندازمىيەي پاشا و خەلىفە وەرى
دەگرن لەباج و خەراج ە ئاردو رۇنى
بەسەردا دەكرى و دەخورى ە (ك):
وضائع).

وَضَمَّ الْقَوْمُ يَضِمُّونَ وَضُمُوا: خه لکه که
کۆبونهمو لیک نزیك بوونهوه.

وَضَمَّ الْقَوْمُ عَلَى بَنِي فَلَانٍ: خه لکه که
بوونه میوانی فلان خیزان و بهر باب.

وَضَمَّ الْجَزَارُ اللَّحْمَ: حه یوان کۆمرمو که

(قه صابه که) گۆشته کهی خسته سمر

(وهضهه) همرشتیک گۆشته که لهگل و

خۆل دوور بختهوه.

اوَضَمَّ الْجَزَارُ اللَّحْمَ: به مانا

(وَضَمَّهُ) دی.

استوَضَمَّهُ: سته می لی کرد.

الْوَضَمُّ: همرشتیک گۆشتی له سمر

دابندرئ له دارو حه سیر و بهردو

شتی وای بهمه بهستی نهوه لهگل و

خۆل دوور بی و سفره ی نان خواردن.

الْوَضْمَةُ: کۆمه لیک ناده میزاد دووسه د

یان سی سهد کهس و کۆمه لیک

مرؤفی لیک نزیك دمگوترئ: (القوم

وَضْمَةً واحدة).

الْوَضِيمُ مِنَ الْأَصَابِعِ: نیوان قامکی

ناو پرست و قامکه بچکۆله.

الْوَضِيمَةُ: کۆمه لیک مرؤف دووسه د تا

سی سهد کهس و خه لکیکه کهم

دهینه میوانی هۆزو خیلایک و

ریزبان لی دهگیرئ و خواردنی

ناماد مگراو به بۆنه ی ماته مینییه وه.

وَضَنَ الشَّيْئَانِ يَضِنُّهُ وَضْنًا: شته کهی

خسته سهریه و دمگوترئ: (وَضَنَ

الحجرَ والآخِرُ): شته کهی دوو لۆو دوو

توئی کردهوه و تهنی و دمگوترئ:

(وَضَنَ السريرَ وأشباهه الجوهر) و (فهو

واضن وهي واضحة).

اوضن الرجل: بۆ رحل و کهزارو که

قه یاسه ی چنדרاو به سهریه دای

بۆ دروست کرد، پیی شته که دا.

إِضْنَنَ: به یوهندی پیو مگرد پییه وه

لکا.

تَضَوَضُنَّ: ژیر دهسته بوو و زهلیل

بوو.

الموضونة: زریه که کونه کانی لیک

نزیك بن و حه لقه کانی تیک

خراپ و چوبنه ناو په که وه و یان

ئه لقه کانی دوو چنדרابن.

المیضنة: هۆرو جهوال و تیرمه که

له پوشی دارخورما چنדרابی و (ک:

مواضین).

الْوَضْنَةُ: کورسی چنדרاو لهلقی

دارخورماو شتی وای.

الْوَضِینَ: ریزکراو چین چین گراو و

پشتینیکی پانی چنדרاو ههندیکی

چووته سمر ههندیکی و ههوداو

سیرمه کانی پیکه وه لاو نیو

چنדרاون و به کوردی خۆمان پیی

دمگوترئ: (قه یاسه) و یان ههر

لهپیست دروست دمکری شتی پی

لهپشتی حوشر شتهک دهری ۵ بؤ

رمحل و کهزاوه بهگاردی ۵

دمشگوتری: (انه لعلی الرضین): نهو

گورج و گۆل و خیرایه ۵ جوستو

چالاکه.

و ط ی الشئی یطوه و ط نأ: شیلای

پانی کردهوه ۵ دهگوتری: (و ط نأ

القُدُ): دوزمنمان پان و پلش

کردهوه، غهزومان کردن ۵ (بنو فلان

یطزهم الطريق): بهرمبابی فلان

هۆزی فلان لهنزیک ریکاکهوه

نیشتهجی بوون.

و ط ی المرأة: چوو له نافرتهکه،

سهرجییی کرد.

و ط و الموضیع و غیره: شوینهکه نهرمه لآن
بوو.

او ط أ شِفْرَة و فیه: لهشیرمهکهدا

سهرموای دوباره کردهوه بهلهفظو

ماناوه ههمان سهرموای پیشوی

هیناپهوه.

او ط أ فلاناً العَشْوَة و عَشْوَة:

فلانکهسی والی کرد بهسهر کویری

برواو نهزانی رو لهکوی دمکا.

او ط أ الارض و بها: پی لهزموییهکه

ناو بهناوی دا رۆی.

او ط أ فلاناً الامر: لهکارمهکهدا هاوای

فلان بوو.

و ط أ الموضیع و غیره توطئة:

شوینهکهی تهخت کردو کردییه

رینبازو راپهوه.

و ط أ الشئی: شتهکهی نامادهکرد.

و ط أ الفِراش: شوین نوستن و دۆشهک

سیسهمهکهی ریک خست و خۆشی

کرد بؤ لهسهر نووستن.

تَوَاطَأ القومُ على الامر: خهلهکه

لهسهر کارمهکه ریک کهوتن.

تَوَاطَأ فلان فلاناً على الامر:

فلانکهس لهسهر ئیشهکه

پهزنامهندی خۆی بؤ فلان دهریری.

تَوَاطَأ الرجال: شتهکهی ژیر قاجی دا

۵ بهقاج گیردی کرد، وردی کرد

پلیشانندیوه.

استوطأ الشئی: شتهکهی نزم کرد ۵

نهرمی کرد ۵ ناسانی کرد ۵

بهوشیوانه هاته بهردهستی.

الإیطاء: بهلای شاعیرانهوه عهیبیکی

سهرموای شیعره، بریتییه لهوه

سهرمواکه بهلهفظو ماناوه دوباره

بیتهوه.

الطأة والطئة: نهرمو نیان.

الموطأ: شوین قاج ۵ جی پی.

الموطئ: بهمانا (الموطأ) دی.

الموطأ: سههل و ناسان، نهرمو نیان ۵

دمگوترئ: (رجل مرطاً الأكفاف):
 پیاویکی بارخوښ و مامه له خوښه،
 رڼوڅوښ و سهځی سورشت و میوان
 نه وازه ۵ هرکه سئ بجئ بؤ لای
 په شیمان نیو ماندو نابئ.

المیطاء: چالایی زموی ۵ پارچه
 زمویهکی نرم.

الواطئة: رېښوار که شوئنیکی زموی
 دمکنه رېږمو ۵ خورمای بیژوک و
 هه لومړیو.

الوطاء: نرمایی، زه لکاوو چالایی
 له زموی دا.

الوطاء: بیښکهی نمر و خوښ بؤ
 منډال.

الوطاء: نمر و نیان و ناسان و
 بهیدست.

الوطاء: پېله و گرتنی بهیژو توند.
 الوطاء: رېښوار.

الوطی: چالایی زموی ۵ نمر و دمشت
 ۵ تهخت کراو و بی کؤسپ ۵
 دمگوترئ: (هذا الفراش وطی): نه
 شوین نوستن و دوشه که نمرمه
 نهوکه سهی له سهری دهخه وئ
 نازاری جهستهی نابئ.

الوطئة: خورمایه که دمکنه کهی
 دمدمهیندرئ و بهیژموه دمشیلرئ
 ۵ که شک و شهگر.

الوطب: مهشکهی دؤ ۵ مه مک و گوانی
 کهوره ۵ پیاوی وشکه تهبیات و قسه
 ردهق ۵ (ك: أوطب وأوطاب ووطاب
 وأوطب) ۵ دمگشوترئ: (صَفِرَتْ
 وَطَابَةُ): مرد یان کوژار.

الوطباء: مه مک کهوره.
 الوطبة: قاتوت؛ که له خورماو که شک و

رؤن دروست دمکړئ.
 وَطَحَهُ يَطْحُهُ وَطْحًا: به زهخت و هیژ
 پائی پیوه نا.

تَوَاطَحَتِ الْإِبِلُ عَلَى الْحَوْضِ:
 حوشرمکان پاله په ستویان کرد
 له سمر چه وزی ناو خوار دنه وه.

تَوَاطَحَ الْقَوْمُ: خه لکه که له گهل په ک
 شهریان کردو دؤی په کتر دوان و
 هه لوپستان و مرگرت.

الوطح: نه و جلاک و پیسیه ی به سم و
 چنگ نینوکی ولاخ و نازهل و بالندمو
 په له و مرموه دمنوسئ.

وَطَدَ يَطِدُ وَطْدًا: جیگر بوو، چه سبا.
 وَطَدَ الشَّيْءُ وَطْدًا وَطْدَةً: چه سپاندی
 به هیژي کرد ۵ (فهو و طيد و موطود):
 دمگوترئ: (وَطَدَ لَهُ مَنزِلَةٌ): جیگای بؤ
 خوښ کرد.

وَطَدَ الْإِنْسَانُ إِلَى الْأَرْضِ: پیاوکه ی
 به زمویه وه نوساندو نه بهیژشت
 جوله بکا.

وَطَدَ الْأَرْضَ: زموپیه‌که‌ی به‌کوټک

دم‌گیرئ.

کوټایه‌وه بؤ ئه‌وه‌ی به‌سټیورئ و

الْوَطِيدة: بناغمو کانگه‌ی دیواری

بجیته پال یه‌ک و بؤشایی تیدا نه‌مین

خانوو ۵ سئ کوچک‌ی ناگردان

که‌بینای له‌سمر بکړئ نه‌نیش.

(سمرناگره) ۵ دم‌گوترئ: (له‌ عندي

وَطَدَ الصُّخْرَ عَلَى الْغَارِ: به‌به‌رد دهرکی

وطیده): فلانکس لای من پله‌و

نه‌شکه‌وته‌که‌ی گرت ۵ دهرکی

پایه‌ی به‌رزى هه‌یه ۵ هه‌روا

نه‌شکه‌وته‌که‌ی به‌که‌له‌که‌ به‌رد

دم‌گوترئ: (أنت من وطائد الحق):

هه‌لچنئ.

ئه‌تؤ پایه‌یه‌کی پته‌وی حه‌ق و

وَطَدَهُ: به‌مانا (وَطَدَهُ) دئ.

راستی.

وَطَدَ الْأَرْضَ: زموپیه‌که‌ی ته‌خت

الْوَطَرُ: پیداوېستی ۵ مه‌به‌ست و ئارمزؤ

کردو کوټایه‌وه بؤئه‌وه‌ی گل و به‌ردو

۵ دم‌گوترئ: (قضى منه وَطَرَهُ): ئیشی

چه‌مه‌که‌ بجیته پال یه‌ک و توندبئ

خؤی لئ جئ به‌جئ کرد ئارمزوی

۵ دم‌گوترئ: (وَطَدَ لَهُ عِنْدَهُ مَنزِلَةً):

خؤی لی به‌دی هیئا.

بؤ فلان لای فلان جیگای بؤ خؤش

وَطَسَ الْأَرْضَ يَطْسُهَا وَطْسًا: چالئ

کردو دایمه‌زراند.

له‌زموپیه‌که‌ کرد.

تَوَطَّدَ الشَّيْنُ: شته‌که‌ چه‌سپاو جیگیر

وَطَسَ الشَّيْنُ: شته‌که‌ی شکاندو وردو

بوو.

هاری کرد ۵ به‌تونندو به‌هیز لئی دا.

اِطَّطَدَ: به‌مانا (تَوَطَّدَ) دئ.

تَوَطَسَ الْمَوْجُ: شه‌پوله‌کان توندو زؤر

المُتَوَطَّدُ: شتی به‌ردم‌وام و نه‌ب‌راوه

بوون.

که‌یه‌ک به‌دو یه‌ک دا بئ ۵ چه‌سپاوو

الْوَطَّاسُ: بؤ زله‌ه‌رؤی له‌مانای

پته‌وو جیگیر بوو.

(وَطَسَ) دئ ۵ شوان.

المِيطَدَةُ: کوټکی قورسو گرانه

الْوَطِيسُ: ته‌ندوری نانکردن که‌مانئ

له‌دارو شتی و د‌روست دم‌گیرئ

تیدا دم‌برزئ ۵ شه‌رو هه‌را ۵

بناغ‌ه‌ی دیوارو شتی وای پئ

دم‌گوترئ: (حَمَى الْوَطِيسُ):

دم‌گوترئته‌وه بؤئه‌وه‌ی پته‌وو ببئ و

شه‌رگه‌رم بوو په‌رمی ساند.

نه‌نیش ۵ دارئکه‌ درئل و ئاسنی

وَطَشَ فَلَانًا يَطْشُهُ وَطْشًا: لئی دا، پئی

سوره‌وه‌کراوی کوټکردنی شتی پئ

کیش.

وَطَّشَ فَلَانًا عَنْ فَلَانٍ: فلانكەسى لەكۆل
فلانكەس كردموه.

وَطَّشَ الْكَلَامَ: كەلامەكەى بەیان كرد،
جوان پونى كردموه.

وَطَّشَ الْخَبَرَ: لایەنێكى ھەوالەكەى
ناشكرا كرد ە دەرگوتری: (ما وَطَّشَ لَنَا):
ھیچی نەداینی ە (سألته عَنْ شَيْءٍ فَمَا
وَطَّشَ): پرسىاری شتێكم لى كرد
ھیچی بۆنەدرگاندم.

وَطَّشَ عَنْهُ: لێى دوورخستەوه.
وَطَّشَ الْقَوْمَ عَنْهُمْ: خەلكەكەى لى
دوورخستەوه.

وَطَّشَ لِفُلَانٍ: دەروازەى قەسەو
بۆچون و كردارى بۆ فلانكەس
دیاری كرد.

وَطَّشَ فِيهِ: كارىگەر بوو تێیدا ە
دەرگوتری: (سألوه فَمَا وَطَّشَ لِمِ
بشئى): پرسىاریان لى كردو ھیچی
پى نەدان ە (ضربوه فَمَا وَطَّشَ
الیهم): لێیان داو دەستی پى
نەكرايەوهو نەیتوانى دىفاع لەخۆى
بكا ە (سألته عَنْ شَيْءٍ فَمَا وَطَّشَ):
پرسىاری شتێكم لى كرد ھیچی بۆ
رون نەكردمەوه.

وَطَّفَ الرَّجُلُ يَطْفُ وَطْفًا: بیاومكە دوا
رەمتێندراومكە كەوت دوورى خستەوه.
وَطَّفَ يَوُطِّفُ وَطْفًا: موى برۆو برژانگى

زۆر بیون نەرم و شوڤیش بونەوه.

وَطَّفَ الْمَطَرُ: بارانەكە بەلێزمە بارى.

وَطَّفَتِ السَّحَابَةُ: ھەورمكە شوڤابەى
كردە سەرزەموى ە (فهر اوطف وھی
وَطْفَاء).

(أَوُطِفَ: بەسەر یا روانى، بەرز بۆوه ە
دەرگەوت ە دەرگوتری: (خذ ما أوطف
لك): چیت دى ھەلى بگرە.

الأوطف: دەرگوتری: (بمیر أوطف
الرب): حوشترێكى كۆلك زۆرو باشە
ە (عام أوطف): سالیكى پەر خێرو
بەرەمكەتە ە (عیش أوطف):
گوزەرانى خۆش ە (ظلام أوطف):
تاریکییەكى داگرندەو نزیکو
داپۆشمەرە.

وَطَّمَهُ يَطْمُهُ وَطْمًا: پێى لێنا.

وَطَّمِ السِّتْرَ: پەردمكەى دادایەوه.

وَطَّمِ يَوُطِّمُ وَطْمًا: گوى گیرا ە پىسایى
بۆنەكرا.

وُطِّمَ: بەمانا (وُطِّمَ) دى.

وُطِّنَ بِالْمَكَانِ: لەشوێنەكە مایەوه.

(أوطن البلد: شارمكەى كردە زێندو
نیشتمانى خۆى.

أوطن نفسه على كذا: نەفسى خۆى
ئارام كرد لەسەر ئەوشتەو پێى
رازى بوو.

وأطنه على الأمر: كارى خۆى لەگەن

له‌دایکبون و نیشته‌جی بوون ۵	ئه‌وشاردموه ۵ خو‌ی دمرنه‌خست ۵
ته‌ویل‌ه و ئاغه‌ئ و گهو‌ری ڤشه‌ول‌اخ و	به‌کارمه‌که رازی بوو.
بزن و مهر ۵ (ک: اوطان).	واطن القوم: له‌گه‌ئ خه‌لکه‌که
وَطْوَطَ فلان: فلانکه‌س لاواز بوو،	له‌نیشتمانیک دا ژیا.
قه‌سی خیرا خیرا کردن.	وَطْنٌ بالبلد: شارمه‌کی کرده زیندو
تَوَطَّطَ الصَّيْبِي: مندا‌له‌که	نیشتمانی خو‌ی.
به‌گریانه‌وه هاواری کرد.	وَطْنٌ نفسه على الأمر: نه‌فسی خو‌ی
الوَطْوَاطُ: شه‌مشمه‌ کویره ۵ پی‌او‌ی	له‌سهر کارمه‌که راهینا.
کالقام و لاوازو جه‌سته بچکۆله ۵	إِطْعَنَ البلد: ولاته‌که‌ی کرده زیندو
که‌سیک قسه خیرا خیرا بکا ۵	نیشتمانی خو‌ی.
پی‌او‌ی زعی‌فو ترسنوک ۵ دم	تَوَطَّن: بۆ موطاومعه‌ی (وَطْن) دئ ۵
به‌هاوارو جاردمر ۵ (ک: وطایط).	دمگوترئ: (تَوَطَّنْتُ نفسه على الأمر):
الوَطْوَاطَةُ: که‌سیکه خیرا خیرا قسه	نه‌فسی خو‌ی له‌سهر ئه‌وکاره راهینا.
بکه ۵ له‌قه‌سکردن دا په‌له په‌ل بکا	تَوَطَّنَ الأرض وبها: زه‌وییه‌که‌ی کرد
۵ ئافره‌تیک زۆر قیزه‌ قیز بکا.	به‌زیندو نیشتمانی خو‌ی.
الوَطْوَاطِي: نیسه‌بتدانی شته بۆ‌لای	استوطن البلد: شارو ولاته‌که‌ی کرده
(وطراط) ۵ لاوازو ترسنوک ۵ جه‌قه	زیندی خو‌ی و تییدا نیشه‌جی بوو.
جه‌ناو زۆر بلئ.	المَوطِن: ومته‌ن ۵ همرشوینیک
وَقَبَّ عليه يَقْبُ وظوباً: به‌رده‌وام بوو	ئاده‌میزاد به‌هۆیه‌که‌وه تییدا
له‌سهری.	نیشه‌جی ببی ۵ ئه‌نجومه‌ن و
وَقَبَّ الأمر: به‌کارمه‌که نووساو وازی لی	مه‌جلیس ۵ دیمه‌نیک له‌دیمه‌نه‌کانی
نه‌هینا ۵ به‌رعۆده‌ی کارمه‌که بوو.	شهر ۵ (ک: موطن).
واقَبَّ على الأمر: به‌رده‌وام بوو	المیطان: شوینی لی ریزکردن و
له‌سهر کارمه‌کهو ڤشودریژبوو.	ڤاگرتنی ئه‌سه‌په‌کان پيش ئه‌وه‌ی
واقَبَّ فلاناً على خدمة فلان:	ده‌ست به‌ پيش‌ڤکیکه‌ بکه‌ن ۵ (ک:
فلانکه‌سی هه‌ئنا بۆ ئه‌وه‌ی خزمه‌تی	میاطین).
فلان بکا.	الوَطْن: نیشتمان ۵ زیندو شوینی

تَوَاطَبَتْ عَلَيْهِ الرِّيحُ: بایه‌کان به
نۆبه لییان داو هه‌رده‌مه جۆره
بایه‌ک لئی دما.

الموظوب: ده‌گوتری: (رجل موظوب):
پیاوی‌که به‌لاو کارمسات نۆره‌ی لی
ده‌که‌ن و هه‌ر رۆژمو توشی
جورتمیک ده‌بی و مال و سامانی
به‌لایه‌ک له‌ناوی دما.

الموظوبه: ده‌گوتری: (أرض موظوبه):
زموپیه‌که نه‌ومنده‌ی مه‌رو مالات
تیکراو کرۆسراومه‌وه هه‌ج له‌ومری
تیدا نه‌ماوه.

المیظب: ده‌سکه سندنۆل به‌رده‌یکه
له‌دریژمویه گهنمی پی ده‌گوتری.

الوظبة: شهرمگای ناژمۆ و لاخ.
وَعَلَفَ البعيرَ يَظْفُهُ وَظْفًا: زه‌بری
له‌باریکایی قاجی حوشرمه‌که‌دا
زنجیری حوشرمه‌کی کورت کردموه.

وَعَلَفَ القومُ: شوین خه‌لکه‌که کهوت.
وَعَلَفَ الشَّيْئُ عَلَى نَفْسِهِ: شته‌که‌ی
له‌سه‌ر خۆی پیویست کرد.

واظفّه: هاوای بوو، له‌که‌لی کهوت.
وَعَلَفَهُ: هه‌ر رۆژمو ئه‌مرک و
ومزپه‌یه‌کی دباریکراوی بۆدانا.

وَعَلَفَ عَلَيْهِ الْعَمَلُ وَالْخَرَجُ وَنَحْوُ
ذلك: کار و باجی بۆ مه‌زنه‌ کردو
بۆی دباری کرد ده‌گوتری: (وَعَلَفَ

له‌ الرزقَ وَلِدَابَتَهُ الْعَلَفَ): یان
ده‌گوتری: (وَعَلَفَ عَلَى الصَّبِيِّ كُلَّ
يَوْمٍ حَفْظَ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ):
هه‌ر رۆژه چه‌ند ئایه‌تیکی ده‌ست
نیشان کردن بۆ مندا له‌که بۆنه‌وه‌ی
له‌به‌ریان بکا.

الوظیف: باریکایی قاجی حوشر و
ولاخه به‌رزمو چه‌یوانی تره قاجی
به‌هه‌یزو توانا بۆ رۆیشتن به‌ناو
نهرمه‌لان و دۆل و شیودا ه (ك):
أَوْظَفَ وَرُظْفَ).

الوظيفة: ئه‌وه‌ی دباری ده‌گری
له‌ئیش و خواردن و بزێوو شتی تر
له‌ماومه‌کی دباریکراودا ه واده‌و
په‌یمان و به‌ئین ه پله‌و پایه‌ی موچه
خۆر ه ده‌شگوتری: (للدنيا وظائف
وَرُظْفَ): جیهان به‌لاو کارمساتی
جۆراو جۆری هه‌ن.

وَعَبَهُ يَضْعِبُهُ وَعَبًا: شته‌که‌ی هه‌موو
هه‌لگرت و هه‌جی لی نه‌هه‌شته‌وه.

أَوْعَبَ القومُ: خه‌لکه‌که هه‌موویان
چون بۆ غه‌زا بۆ به‌مرگری له‌ولات و
زێندو نیشتمان.

أَوْعَبَ القومُ جلاءً: خه‌لکه‌که
هه‌موویان دهرکران هه‌جیان له‌ولاتی
خۆیان دا نه‌مانه‌وه.

أَوْعَبَ فلانٌ في ماله: فلان‌کەس مال و

سامانی خوئی تهخشان و پهخشان
 گرد بههموو شیومهك لیی
 بهخشی.
 (وَعَبَ الشَّيْنُ: هموو شتهکه‌ی
 هه‌لگرت هیچی لی نه‌هیشته‌وه
 شتهکه‌ی له‌بیخ دهره‌ینا.
 (وَعَبَ الشَّيْنُ فِي الشَّيْنِ: هموو
 شتهکه‌ی کرده ناو شتهکه‌وه.
 استوعَبَه: همووی هه‌لگرت، جیگای
 همووی کرده‌وه
 له‌بیخ و ریشه
 دهری هینا.
 استوعَبَ الحديث: قسمه‌ی و مرگرت و
 لیی حالی بوو.
 استوعَبَ المكانَ او الوعاء: شوینه‌که
 یان زمره‌که هموو شتهکه‌ی تیدای
 جی بۆوه.
 الوَعْبُ: فراوان، ده‌گوتری: (طریق
 و غَب): پنگایه‌کی پان و به‌ر
 فراوانه.
 الوَعِيبُ: به‌ره‌راوان به‌جۆرنك نه‌وه‌ی
 تیی دمکه‌ی جیگای ببیته‌وه تیدای
 ده‌گوتری: (بیست و عیب و وعاء
 و عیب).
 وَعِثَ الطريقَ یوَعِثُ وَعْثاً وَوَعْثاً:
 رینگاکه ناخۆشو پمدا ناکری.
 وَهَثَ الامرُ: کارمه‌ خراب بوو تی‌کچوو
 تی‌که‌ل و پیکه‌ل بوو.

وَعِثْتُ يده: دهستی شکا.
 (وَعِثُ: که‌وته زه‌وی نهرمه‌لان و
 لمبه‌لان و قور و لیته‌وه
 به‌ناو گله
 نهرمه‌و لمبه‌لان و قوره‌ شل دا رۆیی
 نه‌یتوانی قسه‌یکا
 به‌زپکاندی.
 (وَعِثُ فِي ماله: له‌مال و سامان خمرج
 کردن دا زنده‌ رۆیی کرد.
 (وَعِثَ الامرُ: کارمه‌کی تی‌ک دا،
 دایومشاند.
 وَعْثُ: لای دا
 سهرفی کرد
 به‌مندی
 کرد.
 (طریق اوَعِثُ): رینگایه‌که
 پموی پمدا ناکری
 کویره‌ زینه،
 قورت و بی‌چ و پ‌ر گم‌ندو له‌نده.
 (المُوَعِثُ: رینگای به‌رده‌لان و ناخۆش.
 (المُوَعِثُ: (رجل موعِث): بیاوینکی
 هه‌تیومچه‌و ناوه‌ جاخزاده‌یه.
 (وَعِثُ: هه‌رشتی‌ک نهرم و ئاسان بی
 شوپنیک لمبه‌لان یان نهرمه‌خاک یان
 قور بی که‌قاج تیدای رۆجی
 پنگای به‌رده‌لان و ناخۆش
 هه‌رکارنك ناخۆش و ب‌رست ب‌رپی
 ئی‌سقانی شکاو
 جه‌سته‌ی کزو لاواز
 ده‌شگوتری: (رجل وعِث اللسان):
 بیاوینکی لاله‌ به‌ته‌یه‌و ناتوانی قسه
 بکا.
 (وَعِثُ: رینگازی ناخۆش.

الْوَعَاءُ: ماندو بون و نارپحه‌تی و
جورتم ۵ دمگوتری: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ
وَعَاءِ السَّفَرِ): په‌نا به‌خوا
له‌نارپحه‌تی و شه‌که‌تی سه‌مه‌ر
چهند ناخوش و بپرست بره.

الْوَعْنَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی هه‌له‌مو ۵
دمگوتری: (إِمْرَأَةٌ رَعْنَةُ الْأُرْدَافِ):
نافرمتیکه سمت و کمه‌هل نهرمه ۵
دهستی شکاو.

الْوُعُوثُ: ته‌نگو چه‌له‌مه‌و ناخوشی و
شهر و هه‌را.

وَعْدَهُ الْأَمْرُ بِهِ وَعْدًا وَعِدَةً: واده‌ی
کاره‌که‌ی پیندا، هیوا خوازی کرد
بوئه‌وشته.

وَعَدَ فُلَانًا: له‌فلانکه‌س زیاتر پابه‌ندی
وادمو به‌لین بوو ۵ دمگوتری: (وَأَعَدَّهُ
فِرْعَانُ): واده‌ی دایح و له‌وزیاتر
پابه‌ندی وادمو به‌لین بوو.

أَوْعَدَ الْفَحْلُ: که‌له‌نیرمه‌که حیلکاندی
میراندی زهراندی بۆراندی کاتیک
ویستی مییه‌که که‌ل بدا.

أَوْعَدَ فُلَانًا: واده‌ی به‌فلانکه‌س دا،
هه‌رپشه‌ی له‌فلانکه‌س کرد.

وَأَعَدَّهُ: هه‌ریه‌ک له‌و دوانه واده‌یان
به‌یه‌کتر دا ۵ پینشپ‌کییان کرد
له‌وادمو به‌لیندان به‌یه‌کتری.

وَأَعَدَ فُلَانًا وَقْتُ كَذَا: به‌لینی

به‌فلانکه‌س دا له‌کاتی فلان شت دا
نهرکی سه‌رشانی خوی بو جی
به‌جی بکا.
إِئْتَدَ: واده‌که‌ی قبول کردو بتمانهی
بی دا ۵ دمگوتری: (وَعْدَهُ فَأَتَعَدَ).

إِئْتَدَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که به‌لینیان
به‌یه‌کتر دا.

اتَّعَدَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکه‌س هه‌رپشه‌ی
له‌فلانکه‌س کرد ۵ (تَوَاعَدُوا):
خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان واده‌یان
به‌هه‌ندیکیان دا.

تَوَعَّدَهُ: هه‌رپشه‌ی لی کرد.
المَوْعِدُ: وادمو به‌لین ۵ شوینی واده ۵
کاتی واده ۵ عه‌ده‌و پهمان.

الموعود: (اليوم الموعود): روژی
قیامه‌ت.

الميعاد: کاتی واده، شوینی واده ۵ (ك:
مواعيد).

الواعيد: دمگوتری: (فَرَسٌ وَاِئْتَدَ):
نهرسپیکه به‌لین ده‌دا له‌روپشتن و
غاردان نه‌ومستی ۵ (أَرْضٌ وَاِئْتَدَ):
زه‌وییه‌که هیوا‌ی نه‌وی لی دمگوری
خیر و بیری زوری و به‌رو بوومی
باش بی.

الوعيد: (يوم الوعيد): روژی قیامه‌ت.
وَهَرَّ الْمَكَانَ وَغَيْرَهُ يَعْزُ وَغَرًا: شوینه‌که
به‌رده‌لان و چه‌قه‌ن و په‌قه‌ن بوو ۵
پته‌و په‌ق بوو.

وَعَرَّ فلاناً: فلانکه‌سی به‌ند کرد.

کرد.

وَعَرَّ الشَّيْئَ: شته‌که که‌م بوو ۵ (فهر

اَسَوَعَرَّ الطريق والمكان: رڼگاکه‌ی

و غیر).

به‌پر کؤسپو ته‌گهره زانی.

وَعَرَّ المكانَ وَغیره یَوَعَرَّ وَغَرّاً:

الَاوَعَرَّ: به‌رده‌لان و پرکؤسپو ته‌گهره

شوینه‌که ره‌قو پته‌و بوو.

۵ ده‌گوتری: (طریق اوَعَرَّ).

اوَعَرَّ: که‌وته ناو زه‌وی به‌رده‌لان و

الواَعَرَّ: شوینی چال و پرکه‌ندو له‌ند ۵

چه‌قهن و رهمه‌نوه.

پیچه‌وانه‌ی مانای (السهل) دئ ۵

اوَعَرَّ فلان: فلانکه‌س هه‌زار بوو.

ده‌گوتری: (جبل وَاَعَرَّ): کڅوئکی

اوَعَرَّ الطريق بفلان: رڼگاکه

سه‌خت و نه‌سته‌مه.

فلانکه‌سی گه‌پانند به‌شوینئکی

الْوَعَرَّ: شوینی سه‌خت و پته‌و ۵ شوینی

رهمه‌ن و چه‌قهن.

ترسناک ۵ ده‌گوتری: (رجل وَغَرَّ

اوَعَرَّ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی که‌م کرده‌و.

المعروف): پیاوئکه عه‌طاو

اوَعَرَّ الطريق: رڼگاکه‌ی به‌پر کؤسپو

به‌خششی که‌مه.

ته‌گهره هاته به‌رجاو.

الْوَعَرَّ: به‌مانا (السوَعَرَّ) دئ ۵ (ك:

وَعَرَّ المكانَ: شوینه‌که‌ی به‌رده‌لان و

أوعار).

چه‌قهن و رهمه‌ن کرد.

الْوَعَرَّ: به‌مانا (الْوَعَرَّ) دئ.

وَعَرَّ فلاناً: فلانکه‌سی گڼپرایه‌وو

وَعَرَّ اليه في الأمر يعز وَغَرّاً: جو بولای و

نه‌په‌یشت به‌مرارز بگا ۵ قسه‌که‌ی

فهرمانی پی کرد نه‌و نیشه بکا پان

بری.

پپی گوت وازی لی بینه.

تَوَعَّرَ فلان: فلانکه‌س توند ره‌وی کرد.

اوَعَرَّ اليه: فهرمانی پی کرد به‌کردنی

تَوَعَّرَ المكانَ: شوینه‌که رهمه‌لان بوو.

کارڼک، پان نه‌کردنی.

تَوَعَّرَ الأمرُ على فلان: کاره‌که له‌سهر

وَعَرَّ اليه: به‌مانا (وَعَرَّ) دی.

فلانکه‌س گران بوو دهرمه‌تی نایه.

وَعَسَه يَعسه وَعَساً: به‌توند پپی

تَوَعَّرَ في الكلام: له‌قسه‌کردن دا

پیانا.

سهرسام بوو.

وَعَسَ الدهرُ فلاناً: روژگار فلانکه‌سی

تَوَعَّرَ فلان فلاناً في الكلام: فلانکه‌س

له‌بۆته داو قالی کرد.

فلانکه‌سی له‌قسه‌کردن دا سهرسام

اوَعَسَ: شوین پپی هه‌لگرت له‌ناو

لمبه لانه كهدا ۵ بهمانی زوو رۆی.

اوعست الإبل: حوشرمه ملى خوى

دریز کرد ههنگاو مکانی فراوان

کردن و خیرا رۆیشت ۵ دهشگوتری:

(اوعست الإبل باعناقها): حوشرمه

ملى خوى دریز کرد و خیرا رۆی.

واعست الإبل: بهمانا (اوعست) دئ ۵

بهتوندى حاجى بهزموى دادا،

پیکۆلى کرد.

واعس فلان فلاناً: فلانكەس

پیشبرکى لمه فلان دا کرد.

الأوعس: دمشتى لباوى و نهرمه لآن

كه حاجى تييدا رۆجى.

الميعاس: دهشتىكى لمبه لآن

كه لمبه كهى تهبارى نه به سستى

لمبه لآننىك كه حاج تييدا رۆجى ۵

حاجى تييدا گوم ببى ۵ زموييهك

كه له وه پيش پيخوست نه كرابى ۵

رنگا.

الوعس: شوين بى و نيشانهى پيدا

رۆيشتن ۵ بهمانا (الأوعس) دئ ۵

(ك: اوعس و اوعاس).

الوعساء: ميينه (الأوعس) ۵

زموييهك نهرم بى و كه ميئك

لمبه لآنى تيدابى، رومك به باشى لى

بروى ۵ دهشتىك لمبه لآنى نهرم بى

حاجى تيجهقى.

الوعسة: بهمانا (الأوعس) دئ.

وَعَظُهُ يَعْظُهُ وَغَطًا وَعِظَةً: نامۆزگارى

کردو له سه رمناجى خراپه گارى

ترساندى ۵ فهرمى بى کرد

به چاكه كردن و تهماى خيرو

خوشى دوا رۆزى بهرنا.

إِثْعَظَ: قىولى نامۆزگارى کردو

فهرمانبهر دارى نامۆزگارى بوو،

نهمسى خوى گرتهموه له خراپه ۵

دهگوترى: (وَعَظُهُ قَتَعَطَ): نامۆزگارى

کردو نهویش نامۆزگارىهكانى

وه گرتن.

الموعظة: نهوى نامۆزگارى بى

نه نجام دهرى کردهموه بى يان

گوختار بى ۵ (ك: مَراَظ).

الواعظ: كه سىك نامۆزگارى دهكاو شت

وهبىر گوڤگرانى دپنيتهموه فهرمنا

دهكا به چاكه و نههى دهكا له خراپه

۵ (ك: رَعاَظ).

وَعَفَ بَصَرُهُ يَعِفُ وَعُفًا: جاوى زمعيف

بوو، كز بوو.

اوعف الرجل: پياومهك جاوى كز بوو.

الوعف من الارض: ههروشونىكى

زموى كه رهق بى و ئاوى تييدا

راوستى و ببپته زۇنگاو.

وَعَقَ الْفَرَسُ يَعِقُ وَغًا وَوَعِيقًا:

نهمسبهكه لهكاتى رۆيشتنى دا دهنگ

لهورگى هات، قۆزى سكى هات.

وَعَقَ عَلَيْهِ يَعِقُ وَغًا: بهلهى کرد.

وَعَقَّ: چه موش بوو.

وَعَقَّ فُلَانًا: فلانکەسی نیسبەت دا بۆ

چه موشی و سەر ږمقی ۵ تیکی دا

خوی خراب کرد ۵ پیچه وانهی نهو

جولایه وه.

تَوَعَّقَ: سەر ږهقو ږموش خراب و

سەرپیچی کەر بوو.

اسْتَوْعَقَ: بهمانا (تَوَعَّقَ) دی.

الْوَعَاقُ: دمنگی که له ورگی و لاخ

دمبیسری له کاتی رویشتنی دا.

الْوَعَقُ: مروقی به ږموش ۵

دمگوتری: (رجل وَعَقَّ).

الْوَعَقُ: دمگوتری: (رجل وَعَقَّ):

پیاوړی ږموش ناشیرینه ۵ مروقی

چه قه چهق کەر.

الْوَعَقَةُ: به ږموشتی ۵ چه موشی ۵

سەر ږهقو قسه نه بیس.

الْوَعَقَةُ مِنَ الرِّجَالِ: بهمانا

(الْوَعَقَةُ) دی.

الْوَعِيقُ: دمنگی که له ورگی و لاخ

دمبیسری له کاتی رویشتنی دا.

وَعَكَ الْحَرُّ يَعْكَ وَعْكَاً وَوَعْكَاً: گهرما

به تین بوو.

وَعَكَتِ الرِّيحُ: بایه که هیواش بوو.

وَعَكَ فُلَانٌ: فلانکەس له ئاکامی ماندو

بون دا توشی نازار بوو.

وَعَكَتِ الْكِلَابُ الصَّيْدَ: سهگه کان

نیچیرمه کیهان له گل و خول و مردا.

وَعَكَ الْمَرَضُ فُلَانًا: نه خوشی فلانکەسی

نازادا ۵ دمگوتری: (وعكته الحمى):

لهرزوتا نیسی پی گه یاند.

وَعَكَ الشَّيْنُ فِي التُّرَابِ: شته که ی له گل و

خول و مردا.

وَعَكَ الشَّيْنُ: شته که ی کوتا ۵ به یه کی

کیشان.

(وَعَكَتِ الْإِبِلُ عِنْدَ الْحَوْضِ):

حوشترمه کان له سهر حه وزمه که پاله

به ستویان کردو چوونه سهر به که.

(وَعَكَ فُلَانُ الشَّيْنُ: فلانکەس شته که ی

له گل و مردا.

(وَعَكَ الْكِلَابُ الصَّيْدَ: سهگه کان

نیچیرمه کیهان له گل و خول و مردا.

الموعوك: لهرزو تادار ۵ لهش به نازار.

الْوَعَكَةُ: هه وای که مو گهرمای توند ۵

لهرزو تا لی هاتن و وشه قه توله

خستنی نه خوشه که ۵ شهر ی

پاله وانان که به کتر دینن و دمبه ن و

به کتر به زموی دادمدن ۵ قاچ

به زموی کیشان به هیز له کاتی

غاردان دا.

وَعَلَ يَعْلُ وَعْلاً: به سهر یا روانی.

تَوَعَّلَ الْجَبَلُ: چووه سهر کیوه که ۵

دمشگوتری: (تَوَعَّلَ مُصَاعِدُ الشَّرَفِ):

چووه سهر به یزمو شوینی بلندی

شهره فو شکو مهن دی.

اسْتَوَعَلَ اليه: په نای بویرد.

اسْتَوْعَلَ الْأَوْعَالَ: حەبوانە کڤوی و
نڤرڤه کڤوییمەکان چوونە سەر
لوتکەمی کڤویمەکان.

الْمُسْتَوْعَلُ: کونە شاخی حەبوانە
کڤوی، شوڤنی تڤدا حەوانەووی
حەبوانە کڤوی لەئەشکەوتە ساخی
عاصی و بەرزایی دا.

الْوَعْلُ: نڤرڤه کڤوی (نڤری بزە
کڤوی) ە شەریف و نەجیب زادە ە
بەناو مەلجەئو شوڤنی ئەمین ە
دەشگوتری: (هم علينا وَعْلٌ واحد):
نەوان لەدزی نڤمە کۆک و یەک
هەلۆڤستن هەروا دەرگوتری: (مالك
عنه وَعْلٌ): تۆلەو شتەدا هیچ
مەجالڤڤکت نییە ە هەردەبڤ
نەو مڤڤ.

الْوَعْلُ: نڤرڤه قەرە کڤوی.
الْوَعْلَةُ: لوتکە شاخی سەراسەری کڤو ە
ئەشکەوت و شوڤنی سەخت و عاصی
لەناو کڤودا ە یەخە کراس ە
هەنگلی گۆزمو دیزمو مەسینەو
شتی وا.

وَعَمَ بِالْخَبْرِ يَعْمُ وَعَمَاءُ: بەگشتی
هەوالمەکی داو پونی نەکردموه.
وَعَمَ الدِّيارِ: دوعای ناوێدانی بۆ ولاتەکە
کرد ە (أَنعَمي أيها الديار).

الْوَعْمُ فِي الْجَبَلِ: دەمارە شاخ و تۆڤسکە

گۆڤکە لەکڤودا پەنگی لەووی تر
حیایە ە (ك: وعام).

وَعَنْتِ الدُّوَابُ: ولاخ و نازەئەکان قەلەو
بوون.

تَوَعَّنَتِ الدُّوَابُ: ولاخ و نازەئەکان
گەڤشتنە ئه‌و پەری قەلەوی.

تَوَعَّنَ فُلانُ الشَّيْئِ: فلانکەس
شتەکە وەرگرت و خستیه شوڤنی
شیاوی خۆی.

الْوَعَانُ: کۆی (الرَّعْنُ والرَّعْنَةُ):
بریتییه لەدەمارە شاخ و تۆڤسکە
گل و چینه خاک لەکڤودا کەلەووی
تر جیاڤی و شوڤنکە خۆی هەڤ.

الْوَعْنُ: پەناگا و مەلجەئو شوڤنی
حەوانەو ە زەوی پەق و پەمو.

الْوَعْنَةُ: زەوی پەق و پەمو ە سڤ
خاکێک کەهیچی لی نەپروئ.

وَعُورَ الْكَلْبِ: سەگەکە وەرێ،
لورانیدی.

وَعُورُ الْقَوْمِ: خەلکەکە کەوتنە غال و
بوغل و چەقەو هەرا.

وَعُورَ فُلانِ الْقَوْمِ: فلانکەس
خەلکەکە هی نایە عامیلکەو تەنگی
پڤ هەلچنین.

الْوَعْوَاغُ: قیرمو هەرای خەلکە ە هەر
دەنگ و قیرمو هەرایەک تڤکەل بی ە
کۆمەلێک ئادەمیزاد کە بکەونە
خەلێبە غەلێب و هەراو هوریا ە چەقە

اوعى الحديث: فهمرودمگه
لهبرکرد.

اوعى فلان وعليه: رزقو رۆزى فلانى
که م کردموه.

اوعى جدعه: لوتى برى.

استوعى الشئین: ههموو شتهکه
هه لگرت دهگوترى: (استوعى من
فلان حقّه): ههموو مافى خوى
لهفلان وهرگرتموه.

استوعى جدعه: ههموو خۆراکه که
داپيى.

الموعى: دهگوترى: (هو موعى الرسخ):
قول و حاج ئهستورو پتهو.

الواعية: دهگوترى: (اذن واعية):
گوتهچکه که بیسه ره دهنگو
شین و رۆرۆ لهسهر مردو.

الوعاء: زهرفو حاجهت کهشتى
تیدمکرى (ك: أوعية).

الوعى: زانین و لهبرکردن و
مهزندهکردن تیگه پشتهن دمرك
کردنى شت بهرئىك و پئىكى.

الوعى: غهلبه غهلبو بگهرو بهرده.
الوعى: شهرعزان و تیگه پشتهو
لهناپین و عاقلمه ند.

الوعية: مینهى (الوعى) ه ههمبانهو
تیشوودان بژۆو که ههلبگيرى
لهکيس و جههرو گۆزه دا.

جهناو زۆر بلخ دهلمبان ه نازاو
چاونه ترس بهکه م پيشمه رگه و
جهنگاور كهفرىاى هاوه لانی
تیشكاو له شهردا دمكهوئ.

الوعوخ: جهقه ل رىوى ه خهتیبى
زمانه روان پیاوى زمعیفو لاواز ه
سارای کاکى به کاکى.

الوعوة: وهره وهره لوراندى
سهگو وورگو و روى.

الوعوى: پیاوى مهردو نازاو
شکۆمه ندو چاونه ترس.

وقى العظم يعى وغيا: نیشقانه که
به خواری گرتیه وه.

وقى الجرح: برینه که کیمى لى روى ه
برینه که لهسهر پیسى و کیم دهمه که
ویکها ت بۆوه.

وَعَت المدة في الجرح: کیم و زوخاو
لهبرینه که دا کۆبۆوه.

وقى الشئین: شته که لهکيسه و
حاجه تیک دا کۆکردموه.

وقى الحديث: فهمرودمگه لهبرکرد
بهباشى خسته میشکى خۆیه و لى
حالى بوو.

وقى الأمر: کارمه که لهسهر حهقیقه تی
خوى زانى.

اوعى الشئین: شته که شوینى
خوى و پارێزگارى کرد.

وَضَبُ الْجَمَلُ يَوْغُبُ وَغُوبَةُ: حوشرمه
گهورمو کهته بوو.

الْوَغْبُ: چروکی به درموش، جهسته
لاواز ۵ گیل و نه حمهق ۵ حوشری
کهته و زمبه لاج ۵ کالای پروپوچ و بی
نرخ.

الْوَغْبَةُ: گیل و نه حمهق.
وَقَدْ الْقَضُومُ يَغْدُمُ وَغْدًا: خزمه تی
خه لکه که کی کرد.

وَعْدُ يَوْغَدُ وَغَادَةً: خوږی و هه تیو مچه و
ناپیاوو کالقام بوو ۵ جهسته ی لاواز
بوو ۵ به نانه سکی خزمه تی خه لکی
کرد ۵ بهری باینجان ۵ (ك) أوغاد
و وغان).

وَعَرَتِ الْهَاجِرَةُ تَعِرُ وَغَرًا: نیوه
رویه که کی زور گهرم بوو.

وَعَرَفَ فُلَانٌ: فلانکهس پر بوو له حیقندو
کینه و رقی و غزمب.

وَعَرَّ صَنْدَرُهُ عَلَيْهِ: رقی لی هه لساو چاوی
لی سورکردنه وه.

وَعَرَتِ الشَّمْسُ فُلَانًا: تیشکی خو
تینی بو فلانکهس هیئا.

وَعَرَّ فُلَانٌ فُلَانًا غِرَةً: فلانکهس واده ی دا
به فلان.

(وَعَرَّ الْقَوْمُ: خه لکه که کهوتنه کاتی
گهرماو توند بوونی تینی تیشکی
خوړ.

اوْغَرَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکهس رقی
له فلان بوو.

اوْغَرَ صَنْدَرَ فُلَانٍ: دل و دمروونی
فلانکهسی پرکرد له رقی و کینه و
ناگری بی گرت.

اوْغَرَ الْمَاءَ: ناوکه ی گهرم کردو
هیئنا به کولین.

اوْغَرَ اللَّبَنُض: شیرمه کی گهرم کردو
خواردیه وه.

اوْغَرَ الْخَنْزِير: ساوی بو به رازمه که
کولاندو به رازمه کی به زیندوی تی
هه لکیشا نه مجار سه ری بری.

اوْغَرَ فُلَانًا الْأَرْضَ: زهوییه کی دا
به فلان به بی نه وه ی خه راجی لی
بسیئ.

اوْغَرَ فُلَانًا بَكْذَا: فلانکهسی ناچار کرد
بو نه وه ی به نا به فلان ببا.

وَعَرَهُ: پر ی کرد له حیقندو کینه.

وَعَرَّ اللَّيْنُ: به مانا (اوْغَرَه) دی.

تَوَعَّرَ: به رقی و قین پر بوو.

الْمِيعَرُ: شوین و کاتی شت.

السَّوْغَرُ: حیقندو کینه و رقی ۵

دوژمنایه تی و دژایه تی ۵ غه لبه
غه لب و هه راو هوریا ی سوپا.

الْوَعْرَةُ: جهنگه و چرقه ی گهرما.

الْوَعِيرُ: گوشت به به ردی گهرم و لمبی
گهرم بیرژندری ۵ شیر بکولیند ری و

اَوْغَلَّ عَلَى الْقَوْمِ فِي شَرَابِهِمْ وَغَلَا:

لهکاتې خواړدنه‌وه دا چووه
سهرمیزي خه‌لکه‌مهو له‌گه‌لې
خواړدنه‌وه به‌بې نه‌وه‌ی بانگ
کرایڅ ۵ همروا وشه‌ی (اَوْغَلَّ) به‌مانا
رؤیشتن و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی.

اَوْغَلَّ فِي الْبِلَادِ: چووه ناو ټولایي
ولاته‌که‌وه ۵ زور چووه ناو‌وه
له‌س‌نوور دوورکه‌وتنه‌وه ۵
دمش‌گوتري: (اَوْغَلَّ فِي الْعِلْمِ أَوْ
الدِّينِ): زور رؤ‌چووه له‌عيلم دا یان
له‌نایین دا زیده‌ پړوسی کرده ۵
له‌حه‌دیت‌دا هاتووه: (إِنْ هَذَا الدِّينُ
مَتِينٌ فَأَوْغَلْ فِيهِ بِرَفَقٍ).

اَوْغَلَّ فِي السَّيْرِ: له‌رؤیشتن دا په‌له‌ی
کردو که‌وته په‌وتو در‌ژي
به‌رؤیشتنه‌کي دا.

اَوْغَلَّتِ الْحَاجَةُ فُلَانًا فِي كَذَا:
پن‌یوستی و نا‌تاجی فلان‌ک‌ه‌سی خسته
ناو نه‌و نیشه‌وه.

تَوَغَّلَ فِي الْبِلَادِ: چووه ناو ټولایي
ولاته‌وه ۵ دمش‌گوتري: (تَوَغَّلَ فِي
الْعِلْمِ أَوْ الدِّينِ): چووه ناو زانیاری و
تییدا ټول‌بووه یان له‌نایین دا زور
رؤ‌جو.

الْوَاغِلُ: که‌سی‌که به‌بې بانگ لی‌کردن
بچیته سهر سفره‌و خوانی خه‌ل‌گی و
بخواو بخواته‌وه.

بخور‌یت‌مه‌و ۵ شیر به‌ردی گهرمی تی
بخړی و پاشان بخور‌یت‌مه‌و.

الْوَغِيرَةُ: شیر به‌به‌ردی گهرم گهرم
بکړی و بخور‌یت‌مه‌و.

وَعَفَّ يَغْفُ وَغَفًا: په‌له‌ی کردو بازی دا.
وَعَفَّ الْبَصَرُ وَغَفًا: بینینی کزو لاواز
بوو.

وَعَفَّ الْبَصَرُ يُوغِفُ وَغَفًا: بینینی کز
بوو.

اَوْغَفَّ: بینینی کز بوو ۵ په‌له‌ی کردو
بازی دا، به‌شیوه رؤیشتن‌یک رؤی
ماندوبوو تی‌دا‌بوو.

اَوْغَفَّ الطَّائِرُ: بالنده‌که بالی لیک دان
بو‌نه‌وه‌ی تی‌ز تی‌په‌ړی.

اَوْغَفَّ الْكَلْبُ: سه‌گه‌که حبه‌ه حبه‌ی
کرد.

اَوْغَفَّ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س به‌نه‌ندازه‌ی
پن‌یوست له‌خواړدنه‌کي خواړد.

الْوَعْفُ: پارچه چه‌رم‌یکه یان
قوماش‌یکه له‌بهر ورگی نی‌ری
دمبه‌ستری بو‌نه‌وه‌ی نه‌په‌ړی.

وَعَلَّ فِي الشَّيْنِ يَغِلُّ وَغُولًا: له‌شته‌که دا
ټول‌بووه چووه ناو‌پیمه‌و ۵ دمش‌گوتري:
(اَوْغَلَّ فِي السَّيْرِ): که‌وته رؤیشتن و
گهرم بوو له‌رؤیشتن دا، دمش‌گوتري:
(اَوْغَلَّ فِي الشَّجَرِ): چووه‌ناو لقو پړوسی
دره‌خته‌که‌وه‌و خوی حه‌شاردا.

الْوَعْلُ: كه سيكه بچيته سمر سفره و

خوانی خه لکی و بانگ نه گرابی یان

ناوه بیژ نهو شلممینی و شمرابهی

کابرای خوتیه له قورتین دمپخواته وه

ه پیاوی لاوازو خوږی و هیج

لهدمست نه هاتوو فاشیل له هه موو

شتیک دا ه مروقی به دخوراک ه

درمختی چرو پر ه دانه و پلهی

تیکه لېبوو به گل و خول که کۆترو

بالندمی تر چینهی تیدا دمگه نو

دمپخون.

الْوَعْلُ: به دخوراک ه نارپسه نو بی

بناغه بوخوی نه زادو بنه چهی

بوخوی هه لېه ستووه.

وَقَمَ بِلان يَغَمُ وَقَمًا: هه والیکي بی

راگمیانند که لیکولینه وهی پیویستی

تیدا نه مکردبوو.

وَقَمَ بالخبر: هه والیکي دا به هاوه له کهی

که لئی معلوم نه بوو ناخو راسته یان

درؤ.

وَقَمَ الى الشئین: گومانی بؤشته که جوو.

وَقَمَ فلاناً: قاری له فلان گرتو لئی

نارازی بوو.

وَقَمَ عليه يَغَمُ وَقَمًا: رقو کینی لی

هه لگرت.

اوغَمَ: رقی هه لسان، خه همتی پيدا.

تواغَمَ القوم: خه لکه که شمریان کرد،

کهوتنه بهرامبهری و لیک راسان و

همرپشه لمبه ک کردن.

تَوَغَمَ عليه: رقی لی هه لگرت.

تَوَغَمَ القوم: خه لکه که شمریان کردو

کهوتنه بهرامبهری و لیک راسان.

الْوَغَمُ: نه حمه قو گیل ه رقو کینه ه

شمر و جهنگ نه وهی له کاتی نان

خواردن دا دمکه و پته نه ملاو نه ولای

سفرهی نان خواردن له ورده نان و

پارچه پارچهی خواردنه کهو دمک و

وردمو پردهی جوراو جور ه (ک:

اوغام و رغوم).

الْوَغْيُ: قیرمو هه راو هوریا ه شهر، لم

پروموه که هه راو هوریا تیدا به.

الْوَغْيُ: به مانا (الرغْيُ) دئ ه ویزه

هه نگو می شوله و شتی وا له کاتی

کۆبونه و هیان دا.

وَقَدْ على القوم واليه (يَقْدُ وَقْدًا):

چوو له قه و مه که به نوینه راپه تی ه

به شیوهی نیردراو چوو بؤلایان.

لوقْدَ: په لهی کرد.

لوقْدَ الشئین: شته که بهرز بوو ریزی

پهیدا کرد.

لوقْدَ الرِّئْمُ: ناسکه که سهری بهرز

کردموو گوینچه کی قوت کردن.

لوقْدَ الشئین: شته که بهرز کرد،

هه لی ستاندموه.

اَوْقَدْ فَلَانًا عَلَى الْأَمِيرِ وَالْيَه:

به نوینهر فلانکسی نارد بؤ لای نه میر.

وَأَقْدَهُ عَلَى الْأَمِيرِ: له گه لای دا جوو

بؤ لای نه میر.

وَأَقْدَهُ عَلَى الْأَمِيرِ وَالْيَه:

به نوینهرایه تی ناردی بؤ لای پاشا.

تَوَافِدُ الْقَوْمِ عَلَيْهِ: خه لکه به شیوه ی

شانندو نوینهر هاتنه لای فلان.

تَوَقَّدَ عَلَيْهِ: به سهریا روانی، چاودنری

کرد.

اسْتَوْقَدَ فِي قَعْدَتِهِ: له شوینی خوی

بهرز بؤوه، راست بؤوه.

استوفد فلاناً: داوای کرد فلان کس

بیته لای پان شانند پکی

به نوینهرایه تی خوی نارد بؤ لای

یه کیک.

الْأَوْفَادُ: دمگوتری: (نخن علی اوفاد قد

أشخصنا): نیمه له سهر سمفهریکین

که توشی دله راوکی بووین.

الْوَفَادُ: به رزایی و هه لتوفیو له پومهت

له کاتی خواردن و جویینی شت دا

که به هوی خواردنی ناو دهمی

رومه تی همدولا بهرز دهبنه وه.

الْوَفَادُ: که سیک زور وهند بنیری.

الْوَقْدُ: کوی (الوافد) ه واته: کومه لای

هه لبرراو بؤ پیشوازی له پیاو

ماقولو کهسانی خاوهن پایه.

وَقَرَّ الشَّيْخُ: شته که زور بوو، به رفراوان

بوو، دمگوتری: (وَقَرَّ عِرْضُهُ): زور به

ناموس و خاوهن هه لویت بوو.

وَقَرَّ لِفُلَانٍ الْمَالُ وَالْمَتَاعُ وَقَرَّ: مال و

کالای بؤ فلانکس زور کرد.

وَقَرَّ عِرْضَ فُلَانٍ: ناموسی فلانکسی

پاراست.

وَقَرَّ فُلَانًا عَطَاءً: به خشش و عطای بؤ

فلان سهر له نوی دمست پیکردوه،

بؤی گیرایه وه.

وَقَرَّ الثَّوْبُ: کراسه که ی به پان و پوری بؤ

بری.

وَقَرَّ الشَّيْخُ يَوْفَرُ وَقَارَةً: به مانا (وَقَرَّ دئ،

دمگوتری: (وَقَرَّ عِرْضُهُ): زور

به ناموس و حیرص بوو.

اَوْقَرَّ الشَّيْخُ: شته که ی زور کرد ه

ته وای کرد.

وَقَرَّ الشَّيْخُ: شته که ی زور کرد.

وَقَرَّ الثَّوْبُ: به پان و پوری کراسه که ی

بری.

وَقَرَّ لِفُلَانٍ طَعَامُهُ: خوراک ی بؤ فلان

به ته وای دابین کردو هیچی لی

که م نه کردوه.

وَقَرَّ لَهُ عِرْضُهُ: ناموس و حه پای

فلانکسی پاراست جنیوی پینه داو

نه پشکاند.

وَفَرَّ عَلَيْهِ حَقُّهُ: مافی خوی لئ
ومرگرتهوه.

وَفَرَّ اللَّهُ حَقُّهُ مِنْ كَذَا: خودا لهوشته
رزقی بهسهردا رشتووه.

وَفَرَّ شَعْرُهُ: قزو ریشی بهردایهوهو
هیچی لئ نهقرتاند.

اَتَفَرَ الشَّيْئُ: بهمانا (وَفَرَّ) دئ.

تَوَفَّرَ الشَّيْئُ: بهمانا (وَفَرَّ) دئ.

تَوَفَّرَ عَلَى صَاحِبِهِ: چاودپیری
ناموس و بهها پیرۆزهکانی
هاوه لهکهی کردو چاکهی لهگهڻ
کرد.

تَوَفَّرَ عَلَى الشَّيْئِ: ههرچی هیزو
توانای خوی ههبوو لهوشتهدا چیری
کردموه.

استَوَفَّرَ حَقُّهُ: مافی خوی لئ
ومرگرت.

استَوَفَّرَ الشَّيْئُ: شتهکهی تهواو کرد.

المَوْفُورُ: شتیک لهههموو روبهکهوه
تهواو کامل بی، دمگوتری: (جزاء
مرفور): پاداش و کریمهک هیچی لئ
کهم نهبووبی.

الوَافِرُ: بهحریکه لهبهحرمانی
عهروز کیشهکهی دوجار (مفاعلتن
مفاعلتن فعولن).

الوَافِرَةُ: همر بهزو پیویک
لهدریزهومی.

الْوَفَرُ: دمگوتری: (مال وَفَرٌ وَمَتَاعٌ وَفَرٌ):
مالی زورو کالای زور ۵ دمولهمنندی
۵ تهواو لههمرشتیک دا بی.

السُّوْفَرَاءُ: پپرو لیوان لیو، دمگوتری:
(قِرْبَةُ وَفَرَاءُ): گوزمیهک یا کوبهیهکی
پپ ۵ (مَزَادَةُ وَفَرَاءُ): مهشکهیهکی
تهواومو هیچی له پیستهکهی کهم
نهبووتهوه.

الْوَفَرَةُ: یهکجار ۵ زورو زمبهنده ۵ قزی
پپرو چیری سهر یان قزیک هاتبیتته
خوار نهرمایی گوپچکه ۵ (ك: وَفَار).

الْوَفِيرُ: بهمانا (الْوَاثِرُ) دئ.

وَفَرَّ يَفِرُّ وَفَرًا: پهلهی کرد.

وَأَفَرَهُ: پهلهیان لهیهکتر کرد.

تَوَفَّرَ لَكَذَا: خوی بو نهوه نامادمکرد،
دمشگوتری: (بَات يَتَوَفَّرُ عَلَى فَرَاشَةٍ):
شهو تا بهیانی لهسهرجیگی
نووستنهکهی جینگلی دا.

إِسْتَوَفَّرَ: بهشیومیهک دانیشته که
وابزانی خهریکی ههئسانه.

إِسْتَوَفَّرَ فِي قَعْدَتِهِ: لهشوینی خوی
راستست بووه بهشیومیهک شکی
لهخوی بی.

الْوَفَرُ: پهلهکردن ۵ (مَكَانٌ وَفَرٌ):
شوینی بهرز ۵ (ك: وَفَار).

الْوَفَرُ: پهلهکردن ۵ (ك: أَوْفَاز)،
دمگوتری: (لَقِيْتَهُ عَلَى أَوْفَاز):

به‌شیوه‌یه‌کی عه‌جه‌له‌و په‌له‌ه پروزه
توشی بوم.

وَقَضَى يَفِضْ وَقَضَاً: بازی داو په‌له‌ی
کرد.

وَقَضَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه‌کان بلاو
بوونه‌وه.

اَوْقَضَ: به‌مانا (وَقَضَ) دئ.

اَوْقَضَ لِفُلَانٍ: به‌رمیه‌ک یا حه‌سیریک
یا شتیک‌ی وای بو فلان پاخست
بوئه‌وه‌ی له‌خشتو خوئی زه‌ویه‌که
بیپاریزئ.

اَوْقَضَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ی دهرکرد.

اَوْقَضَ الْإِبِلُ: حوشرمه‌کانی بلاو
کردنه‌وه.

إِسْتَوْقَضَ: به‌مانا (وَقَضَ) دئ.

إِسْتَوْقَضَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه‌کان له
له‌ومرپ‌گاکه‌دا بلاو بوونه‌وه.

إِسْتَوْقَضَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س له‌ترسان
هه‌ئ‌سه‌مییه‌وه.

إِسْتَوْقَضَ فُلَانًا: په‌له‌ی له‌فلان کرد
ده‌ری کرد.

الْاَوْفَاضُ: زه‌عیفو لاوازو هه‌زارو بی
دیفاع.

المِيفَاضُ: چوستو چالاک و گورج و
گۆل، ده‌گوترئ: (ثَمَامَةُ مِيفَاضَ).

الْوَفَاضُ: شوینیک ناو بگریته‌وه
پیتیکه یا لبادیکه ده‌خریته ژیر
به‌رداشی ناشه‌وه (ك: وَفَضَ).

الْوَفَضُ: عه‌جه‌له‌و په‌له‌کردن (ك:
اَوْفَاضَ).

الْوَفَضُ: به‌مانا (الْوَفَضُ) دئ
به‌په‌رو
به‌رد که هه‌صاب گوشتی ده‌خاته
سه‌ر بوئه‌وه‌ی له‌گل نه‌که‌وئ.

الْوَفَضَةُ: په‌کجار، جاریک (ك: نه‌و
نوه‌رمو شوینه‌ی ده‌که‌وینه‌ نیوان
هه‌ردولای سمیل‌ه‌وه له‌خوار لوت‌ه‌وه
هه‌مه‌بانیه‌که‌ه شوان تی‌شو
پیداو‌یستی خوئی تی ده‌هاوئ
تیردانیک له‌چهرم دروست‌کرای
(ك: و فاض).

الْوَفَاعُ: ده‌سکی گۆزه‌و سوراخی
باله‌خانه‌ی به‌رز (هه‌رشتیک
له‌زه‌وی به‌رز بیت‌ه‌وه (هه‌وریک
ئومیدی بارانی لی بکری (ك:
اَوْفَاعَ).

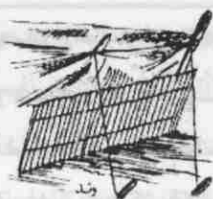
الْوَفْعُ: ده‌گوترئ: (غلام وَفَعُ): کوپری
تازه پینگه‌یشتوو.

الْوَفْعَةُ: به‌مانا (الرِّفَاعُ): دئ
حاجه‌تیکه له‌هه‌رزی لقه
دارخورماو شتی وا دروست ده‌کری
وه‌کوو سه‌له‌و سه‌به‌ته‌و شتی وا
جۆره‌هه‌رپۆو پیتا‌تیکه ناگری تیدا
ده‌گوازیته‌وه له‌م مال بوئه‌و مال.

الْوَفْعَةُ: ده‌گوترئ: (غلام وَفْعَةُ):
کوپریکی تازه پینگه‌یشتوو.

ميراب

وند

ودعة

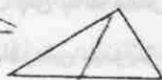
ميزان: ١: اللسان ٢: المسم ٣: الكفة

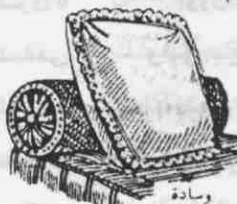
الوسطى

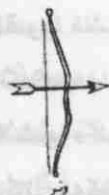
وتر المثلث القائم الزاوية

متوسط المثلث

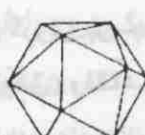
وسادة

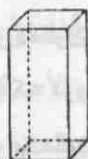
وتر

وتر الخط المنحني

كثير الوجوه

متوازي المستطيلات

وذئبة الكلب

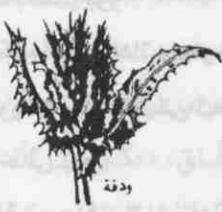
وردية

وزرة

وزال

ودفة

وردة

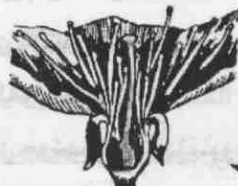
ورقة

ورد ذفره

وشاقية

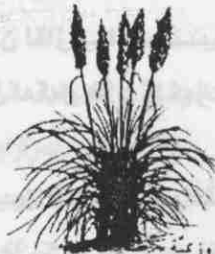
ورج

ورس

ورقاء

ورجينة

ورشان

وروار

بست وردان

وزغة

ورنك

ورل

وبر

الفیعة: بهمانا (الرفاع) دى ۵ جورہ	وافق فلان فلاناً في الشئین وعلیه:
سهلهو سهبهتهیهکه لهپرزی	فلان و فلان لهسر شتهکه کۆک
دارخورما دروست دمکری ۵	بوون.
پهړویهکه نووکی قهلهمی	وَفَقَ بَيْنَ الْقَوْمِ: ناشتهواپی خسته
مهرکه باوی پی پاک دهکریتهوه ۵	نیوان خه لکه کهوه.
پهړویهکه نافرمتی بینویژ بهخوی	وَفَقَ بَيْنَ الْأَشْيَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ: شته
هه لدمگری ۵ پارچه خورییهکه	جوداوازیهکانی پهکخستن.
نازهلی گروپی پی جهور دمکری.	وَفَقَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا توفیقی
وَفَقَ الْأَمْرَ (يَفِقُ) وفاقاً: کارمکه دروست	فلانکسی دا روی پی له کاری
بوو ریک و پیک بوو بهگویرهی	خپرو سود نامیز کرد.
ویست و مهبست بوو.	وَفَقَ اللَّهُ أَمْرَ فُلَانٍ: خودا کاری
وَفَقَ الْأَمْرَ: کارمکهی واهاته بهرچاو که	فلانکسی بهدلی خوی بؤ پرخساند
موافیقی ویست و مهبستی نهو بی ۵	چونی ویست خودا ناوای بوهینا.
لهکارمکه حالی بوو.	اتَّفَقَ مَعَ فُلَانٍ: لهگهل فلان دا
أُوفِقَ الْقَوْمَ لِفُلَانٍ: خه لکه که	ریککهوت.
لهفلانکس نریک بوونهوهو قسهیان	إِئْتَفَقَ الْإِثْنَانُ: نهو دووکهسه لیك
دهربارهی نهو پهکخست.	نریکبوونهوهو پهکیان گرت.
أُوفِقَ الْإِبِلُ: حوشرمکان ریزبوون و	تَوَافَقَتِ الْجَمَاعَةُ: کۆمهل ریککهوتن و
بهیهکهوه وستان.	رای خویمان کرد به پهک را.
أُوفِقَ لِفُلَانٍ لِقَاؤُنَا: بینین و	توافق القوم في الامر: خه لکه که
کۆبونهوه مان لهگهل فلان ریککهوت و	دهربارهی کارمکه لیك
سودغه بوو.	نریکبوونهوه.
وافق فلان بين الشئین موافقة	تَوَفَّقَ فُلَانٌ: خودا توفیقی فلانکسی
ووفاقاً: فلانکس یهکتر	داو شارمزی کرد بؤ ریبازی باش.
قبولکردن و پییکهوه نووسانی	استوفق الله: داوای توفیق و
لهنیوان دوو شتهکه دا نهنجام دا.	سهرکهوتنی لهخودا کرد ۵
وافق فلاناً: سودغهی فلانکسی کرد.	دهشگوتری: (استوفق له بالحجة):

له به لگه هیئانه وه دا سهرکه وتوو
بوو مه بهستی پیکا.

الإتفاق: له بواری یاسای نیو دمو له تی
دا بریتییه له ریگکه وتنیك
له نیوان دوو دمو له تی دا له ناکامی
نیزاع و کی شهیه کی نیوانیان،
برپاردمدن ریگا چاره کی شهیه کیان
به یاسا دانوسان په کالاً بکهنه وه.

الإتفاقية الدولية: به لگه نامه
عهدهو بهیمانیکه له نیوان دوو
دمو له تیان زیاتردا که په یوه مندی
هه بی به هندی کارو باره وه،
وه کوو باجو گو مرگو پاره و
گواستنمو کارکردنه وه.

التوافق: له بواری فله سغه دا نه و میه
مروځ ریگای کومه ل بگریته بهرو
خو له پوه شتو کرداری شاز
بپاریزی.

التوافق: کاتی شت ه دهگوتری: (أتیک)
لترفاق الأمر: له کاتی په یدابوونی
شته که دا هاتم بولات.

التوافق: دهگوتری: (أتیک) لترفق
الهلل: له کاتی دمرکه وتنی مانگی
په کشه وودا هاتم بولات.

التوفيق من الله للعبد: ته و فیق دانی
خودا بو به ندهی نه و میه ریگای
شهری لی بگری و ریگای خیری

بؤناسان بکا ههروا دهگوتری:
(أتیک) لترفق الهلال: له کاتی
دمرکه وتنی مانگی په کشه وودا هاتم
بولات ه له بواری یاسای نیو دمو له تی
دا بریتییه له وه دمو له تیك ههول
بدا نیزاعی نیوان دوو دمو له تی
چاره سر بکا.

التفاق: دهگوتری: (أتیک) لئفاق
الأمر: له کاتی رودانی نیشه که دا
هاتم بولات ه ههروا دهگوتری:
(الیت المعمور ئفاق الکعبه):
به یتولعه مور له به هه شت دا
بهرام بهری که عبه به.

التفاق: دهگوتری: (أتیک) لئفاق
الهلل: کاتی دمرکه وتنی مانگی
په کشه وودا هاتم بولات.

المفق: به لای زانایانی عوروزم وه
هیئانی وشه به کی دهخیل و
ناره سانه بؤناو شیعر له بهر
ناعیلاجی.

الوفاق: له بواری قانونی نیودمو له تی
دا بریتییه له زار او میه که بو زور
ریگکه وتن نامه ی نیودمو له تی و
له بواری جیاجیادا به کار دمه یندری
ته نانه تی نه گمر به گورپنه وه ی
به رورزبایی له یه که کردن
سهره خوشی کردن له یه کتریش بی.

الْوَفَاقُ الْمُعْلَمُ: رِيككه و تننامه يه كه
 راسپيراوى دوو لايه ن واژوى بكه ن،
 تهنه نا پيتى يه كه مى ناوى
 واژوكه مرهكانى دمنوو سـرئ و
 رِيككه و تننى سهرمتا ييه و فوناغى
 يه كه مى رِيككه و تننى كو تا ييه.

وفاق الاشراف: رِيككه و تننامه يه كه
 نيودموئه تيبه نه و رِيو شوينه ي
 لهرِيككه و تننى تر دا بهر چاو دمگيرئ
 لهم دا بهر چاو ناگيرئ، تهنه نا پشت
 به شهمرفو راستگو يى دوو لايه نه
 واژوكه مره كه دمبه سترئ.

الْوَفْقُ: (وَفْقُ الشَّيْءِ): گونجاو بؤ شت
 ۵ دمگوترئ: (حليوتيه وفق عياله):
 نازله شهير دهرمكاني به نه نندازه ي
 خيزانه كه يه تي، شهير كه يان به شيان
 دمكا سهر و مر ۵ ها ورا و پِيكه وه
 گونجاو، دمگوترئ: (جاء القومُ وَفْقاً):
 خه لكه كه به ته بابي و گونجاوى
 هاتن و هيچ كي شه يان نه بوو ۵ يان
 دمگوترئ: (كنت عنده وَفْق طلعت
 الشمس): نه و كاته ي خوره هلات من
 لاي نه و بووم.

وَقَلَ الشَّيْءُ (يقله): وفلا: تو يكلئ
 شته كه ي دامالي ۵ (فهو و افل وهي
 والفلة).

وَقْلَهُ: سبي كرد ۵ تو يكلئ لي دامالي.

الوافل: پِيكه يشتوو؛ دمگوترئ: (قصب
 و افل): قه قه زاز يكي كامل و
 پِيكه يشتوو له فوناغى ناسكى
 تي بهر پوه.
الوافل: شتى كه م.
وَقْلَهُ يَوْفُهُ وَفْهًا: بوو به چاو ديئري
 كه نيسته.

الوافيه: چاو ديئرو لي بهر سراوى
 كه نيسته ۵ حه كه م و ناويزي كه م.
الوافيه: پيشه ي چاو ديئري كه نيسته.
الوفيه: پله ي چاو ديئري كه نيسته ۵
 له حه ديث دا هاتوو: (لا يحرك راهب
 عن رهبانيته ولا رافة عن وفهيه).
وفي الشَّيْءِ (يفي): وفاء: شته كه ته و او
 بوو ۵ دمگوترئ: (ولي ريش الجناح):
 بهر و پؤلى باله كه ته و او بوو.

وفي الشَّيْءِ وفياً: شته كه زور بوو.
وفي فلان نُذْرُهُ: فلانكس نسزرو
 فؤتوكه ي خؤى جي به جي كرد.
وفي بعده: پابه ندى وادمو به لئني خؤى
 بوو ۵ دمشگوترئ: (وَقْتُ أَذْنُهُ): راستي
 نه و هه و اله ي بيستبوى دهر كه و ت.

وَفَى الدَّيْرَمَ والمثقال: شته كه
 بهرامبهرى دير هه مكه يان مسقاله
 زيرمه كه بوو ۵ (فهو و اف وهي و افية).
أوفى بالعهد والوعد: به مانا
 (وَفَى دئ).

خَوَىٰ به تهمواوی و مرگرت ۵
دمگوترئ: (استوفی منه ماله): مالی
خَوَىٰ همموو لی و مرگرت.

المیغی: بهر زاییهک له زهوی ۵ کورهی
خشت سورگر دنه وه.

المیغاء: خاومن ومفاو وادمو به لاین.

الوافی: دهره میئک و چوار دانقه ۵
همروا ناوه بۆ شیعریک همموو
بمشهکانی خوی تهواو بن و کهم و
کورئی تیدا نه بی.

الوافیه: ناویک له ناوماکانی سورمتی
(الفاتحه).

الوفاة: مردن.

الوفاي: شوینی بهرزی زهوی سهر
ته بۆلکه.

الوفاي: تهواوو کامل ۵ زۆر خاومن ومفا
۵ نه وکهسهی مافی همموو کهسی
له بهرچاوهو مافی خویشی
ومردمگرت.

وَقَبَتِ الشَّمْسُ وَغَيْرُهَا مِنَ النُّجُومِ
تَقَبَّ وَقَبًا: خۆرناو ابوو.

وَقَبَ الْقَمَرُ: مانگ چوو هه حالهتی گیرانه وه
۵ مانگ گیرا.

وَقَبَ الظُّلَامُ عَلَى النَّاسِ: تاریکی هاته
ناومو خه لکی داپۆشی.

وَقَبَ عَيْنَاهُ: جاوی به قولا چوون.

اوَقَبَ: برسی بوو.

اوفی علی المكان وفيه: به سهر
شوینه کهی دا روانی.

اوفی علی الماء: له سهد زیاتر بوو،
له سهد تیپهری.

اوفی القوم: هاته لای قهوممه کهو
توشیان بوو له که لیان کۆبۆوه.

اوفی نَذْرُهُ وبه: نه زه کهی جی به جی
کرد.

اوفی الکيل: بپوانه کهی به تهمواوی
دایه.

اوفی فلاناً حَقَّهُ: مافی تهواوی دا
به فلان.

وافی فلاناً: له نا کاو توشی فلان بوو.

وافی القوم: هاته لای قهوممه که.

وافی العام: هه جی کرد ۵ مافی
ساله کهی دا به وه هه جی تیدا کرد.

وَفَى فلاناً حَقَّهُ: مافی فلانکهسی دا.

تَوَفَّى اللهُ فلاناً: خودا فلانکهسی
مراند.

تَوَفَّى فلانٌ حَقَّهُ: فلانکهس مافی خوی
ومرگرت ۵ دمگوترئ: (توفیت منه

مالی): مالی خۆم همموو لی ستاند.

تَوَفَّى المَدَّةَ: که بشته کاتی خوی ۵
ماومه کهی تهواو کرد.

تَوَفَّى عدد القوم: همموو خه لکه کهی
سهر ژمیر کرد.

استوفی فلان حَقَّهُ: فلانکهس مافی

اَوْقَبَ النَّخْلُ: هيشوه خورماكه رزى،
بۆنى كرد.

اَوْقَبَ الشَّيْئُ: شتهكهى خسته
كونيڭكهوه.

الْاَوْقَابُ: قوماشى خيمه و كهزاومو
كهمرسهكهپان.

المِيقَابُ: پياويڭ زور بيره و شلهمهنى
ترى ومكوو ناو بخواتهوه ۵ نافرمتى
گيل و نهحمهق.

سَيَّرَ المِيقَابُ: رويشتنى بهردموام
بهشهوو رۆز.

المِيقَبُ: (الرَّدْعَةُ): واته پالندانموه
نيستراحتت.

الْوَقْبُ: گيل و نهحمهق ۵ خويڭرى و
ههتيو مچه ۵ بهرداو؛ كوني بهرد
كهناوى تيدا راوهستى ۵ پان
بيرناويڭ بالا پياويڭ پان دوو بالا
پياو قول بى ۵ ههموو چالاپيهكى
جهسته ومكوو چاوو بنهنگل و
قولكهى شان و شتى وا ۵ كونهپان و
ددهلاهه و دوكهلكيش.

الْوَقْبَاءُ: دمگوترى؛ (ركبة وقباء):
بيرنكه ناومكهى رۆجووه.

الْوَقْبَةُ: بهرداو؛ كونه شاخ و بهرد كه
ناوى تيدا راوهستى.

الْوَقْبِيُّ: كهسيڭ زور حمزى
لههاوهليهتى مروفي گيل و نهحمهق
بى.

وَقْتُهُ يَقْتُهُ وَقْتًا: كاتيڭى بۆ ديارى
كرد نيشهكهى تيدا بكا ۵ دمگوترى؛
(وقت الله الصلاة): خودا كاتى بۆ
نوڭز ديارى كردوه.

وَقَّتَ الشَّيْئُ لِيَوْمٍ كَذَا: شتهكهى بۆ
فلان كات ديارى كرد.

المُوقِتُ: نمو كهسهى خهريكى
راگرتنى حيسابى كات و شتى وايه ۵
شوينيڭ كهديارى كرابى بۆ كردنى
نيسيڭ لهلايهوه.

الْوَقْتُ: بهشيڭ لهزمنهمن و كات كه بۆ
كارنڭ ديارى دمكرى.

وَقَّحَ حَافِرُ الدَّابَّةِ: سمى ولاخهكه رهق
بوو.

وَقَّحَ الرَّجُلُ: پياومكه بى شهرم و ههيا
بوو بهلايهوه شهرم نيه چى نيشى
خويڭرهمتى هميه بيكا.

وَقَّحَ يَوْقَحُ وَقْحًا: بهمانا (وَقَّحَ)دئ.

وَقَّحَ الرَّجُلُ: پياومكه بى ههياو بى شهرم
بوو بهلايهوه گرنگ نيبه چ شتى
خراپ و ناشيرين هميه بيكاو بيلئ.

اَوْقَحَ الحافر: سمى ولاخهكه رهق و
هتهو بوو.

وَقَّحَ حَافِرُ الدَّابَّةِ: سمى ولاخهكهى

بهپيوو بهزى تواود رهق و هتهو كرد
دواى بههوى زور رويشتنهوه تهنك
بويوو سوا بوو.

وَقَحَ الحَوْضُ: حهوزمهکی چاک
کردموه کون و کهله بهری گرتن.
تَوَقَّحَ: پتهوو رمق بوو.

تَوَقَّحَ الرجلُ: پیاوکه بی شهرمو
حهیا بوو هیچی بهلاوه عهیب
نمبوو.

المُوقَّحُ: (رجل مُوقَّحُ): پیاوکی
بهلاواییه ۵ بهلاو کارمساتی زوری
بهسهرهاتون و لهبوتنه دراووو قال
بووه ۵ (بمعیر مُوقَّحُ): خوشتریکه
زوری نیش پیکراووو تهواو ماندو
بووه.

الوقاح: دمگوتری: (رجل وقاح الوجه):
پیاوکی بی شهرمو حهیا به
بهجاوو رووه ۵ همروا دمگوتری:
(امرأة وقاح الوجه): نافرمی
بهجاوو رو بی شهرم ۵ (رجل وقاح
الذنب): پیاوکی زور پشو دریز بو
سواری ههرگیز بی تافهت نابی.
وَقِدَّتِ النارُ تَقْدُ وَقْدًا وَقْدًا: ناگرمه
هه لگیر سا.

وَقِدَّ الشَّيْئُ: شتهکه درهوشاییهوه ۵
دمگوتری: (وَقِدَّتْ بك زنادي): کاری
من بهتو رای بی ۵ یان خودا وایکا
نیشی من بهتو رای بی ۵ واته:
بهشیووی دوعا بی.
اَوْقَدَ النارَ: ناگرمهکی داگیر ساند ۵

دمگوتری: (اَوْقَدَ الله نَاراً اَثَرَهُ) خودا
لهشوینی نهو ناگر بکاتهوه ۵ واته:
خودا بیفهوتینیو بیباو نهی
هیئیتیهوه.

وَقَدَّ النَّارُ: بهمانا (اوقدها) دی.
اِئْتَدَّتِ النارُ: ناگرمه هه لگیر سا.
تَوَقَّدَتِ النارُ: بهمانا (اِئْتَدَّتْ) دی.
تَوَقَّدَ الكوكبُ: نهستیرمه
درهوشاییهوه.
تَوَقَّدَ فلانُ: فلانکهس چوستو چالاک
بوو نیشاتی پهیدا کرد.
تَوَقَّدَ فلان النارَ: فلانکهس ناگرمهکی
داگیر ساند.

استوقدت النارُ: ناگرمه داگیر سا.
استوقد النارَ: ناگرمهکی داگیر ساند.
المُسْتَوْقَدُ: قولکه ناگردان ۵ شوینی
ناگر کردنهوه.
المَوْقِدُ: شوینی ناگر ۵ قولکه ناگردان
۵ زو یا ۵ کورهخانه.

المیقَاد: دمگوتری: (زئد میقاد):
چهرخیکه زوو ناگر دمکاتهوه.
الوقاد: دهسته چیله، سوتهمهنی
بهتاییهتی نهوتو غازو دارو شتی
وا.

الوقد: ناگر ۵ هه لگیرسانی ناگر.
الوقدة: جهنگهکی گهرما ۵ دمگوتری:
(طَبَخَتْهُمْ وقدة الصيف): گهرمای
بهتینی هاوین کولاندنی.

بمستنهکه شوینکهی له گوانی
حوشترمه کرد چونکه توند به ستره
بوو.

الموقد: نه ندامی جهسته ومکوو
قولهی، شان نه نیشک. نه ژنو ۵ (ک):
مواقد ۵ دهگوتری: (ضربه علی
مواقد من مواقده).

الموقدة من النوق: نهو حوشترمه
ببچومکهی تی هه لندمه وئو شیري
که م لی دپته خوار له بمر گهورمی
گواندینی ۵ نه م حاله ته ده بیته
هوئ نه ووی که له ناو گوانی دا
هاوسان دروست ببی.

الموقود: نه خووشی کوشنده که
که وتبیته گیانه لاوموه.

الموقودة من الشاء: مهریکه به لیدان
گیانی لهدست دابی.

الموقيد: نهوکه سهی بی هوش ده بی
نازاندري ناخو زیندووو یان مردووو
۵ ته مبهل ۵ مهریک به لیدان مندار
بویته وه ۵ ته مبهل و قونگران ۵
زور نه خووش و گه یشتوو به حاله تی
گیانه لاو.

الموقيدة: به ردی راخراوو ریزکراو
ومکوو رمصیف.

و كَرَّتْ اُنْهُ (تَقَرُّ) وَقَرَأَ: گوئی گران
بوون، یان هر نابیس.

الوقاد: صیغه موبالغهی (وقد) میه ۵
ناگر هه لگرسین ۵ نهوکه سهی
سوته مهنی (گاز یان خه لوز یان
شتی تر) دهکاته شه مه ندمه رموه ۵
که سیك چراو لؤکزو شتی وا
هه لدمکا ۵ دهگوتری: (قلب وقاد):
دلیکه زورو زو نیشات پهیدا دمکاو
دمس به کار ده بی و مل له نیشی
سهرمکی خوئی ده نی.

رجل وقاد: پیاوینکی کۆلنه دمرو
له کاری خوئی به مردومه.

الوقود: به مانا (الوقاد) دئ ۵
هر مادمه که به سوتانی هیژکی
گهرمی پهیدا بکا.

الوقيد: به مانا (الوقرد) دئ.

وَقَدْ فَلَانًا (يَقْذِه) وَقَذَا: نه و مندهی
له فلانکهس دا تاشلو کوتی کردو
که یان دپی به شارای مهرگ ۵ به مهرزی
دادا خستیه سهر زموئ ۵ به نه خووشی و
زامدارپی له گۆر په پاندا جیی هیشت ۵
دمشگوتری: (وقلة الغم والمرض).

وَقَدْ فَلَانًا الْعَاسُ: هه نوؤ به سهر فلان
دا غالب بوو ۵ هه نوؤی هاتنی.

وَقَذَّتْ الناقة: حوشترمه به ناخووشی
دؤشرا شیري نه دا ۵ شیري که م بوو.

اوْقَدَه: به نه خووشی جیی هیشت.

وَقَدْ الصِّرَارُ الناقة: گواندین

به جای ریزو شکو مندی سمیری

کرد.

وَقَرَّ الشَّيْنُ: شوینکهای له شتمکه کرد.

وَقَرَّتِ الْأَسْفَارُ فَلَانًا: سافهرو گهران

بهناو ولاتان دا ه فلانکسی

له بوتهداو قالی کردو شارمزی

گوزهران و زیانی کرد.

أَوْقَرَ فَلَانٌ الدَّابَّةَ أَيْقَارًا: فلانکس

باری گرانی له ولاخه که بارکرد.

وَقَرَّ فَلَانًا: ریزی فلانکسی گرت ه

به عاقل مندی لهقه لهم دا.

وَقَرَّ الشَّيْنُ: شوینکهای له شتمکه کرد.

وَقَرَّتِ الْأَسْفَارُ فَلَانًا: سافهرو گهران

به ولاتان دا فلانکسی قال کردووه،

وای لی کردوه خوگر بی بو

کاره سات و لیزان بی له نه نجامدانی

کارمکانی دا.

وَقَرَّ فَلَانٌ الدَّابَّةَ: فلانکس ولاخه که

تاقت کرد، دایکرد، خستیه پشتیرو

ته ویله ی تایبه تی خویموه.

أَقَرَّ: عاقل و رمزان بوو.

اسْتَوْقَرَ: باری گرانی ه لگرت ه کوئی

قورسی له کوئی خوئی دا.

اسْتَوْقَرَ الْإِبِلُ: حوشرمکه هلهو بوو.

الْقِرَّةُ: قورسای ه کاتی نه خویشی ه

پیرمیردی به سالاجوو ه مال و

مندا ل ه جهله به مهر و بز

که ژمارمیان کهم بیو شوان و سهگو

وَقَرَّ فَلَانٌ وَقَارًا وَقِرَّةً: فلانکس عاقل و

رمزان بوو.

وَقَرَّ فِي بَيْتِهِ وَقَرًا: له مالی خوئی دانیش

نه جووه دمر.

وَقَرَّ الشَّيْنُ فِي قَلْبِهِ وَقَرًا: شتمکه له دلی

دا جیگیر بوو.

وَقَرَّ اللَّهُ أَذْنَهُ: خودا گوینچه کهی گران کردن

ه یان همریه ته وای کهم بوو ه

دمگوتری: (وَقَرَّتْ أذْنِي عَنْ سَمَاعِ

كَلَامِهِ): گوینچه کهم قسه ی نهو

نابستی.

وَقَرَّ فَلَانٌ الْعِظَمَ: فلانکس نیسقا نه کهی

هه نشاند.

وَقَرَّتْ أَذْنَهُ (تَوَقَّرَ) وَقَرًا: بهمانا

(وَقَرَّ دَى).

وَقَرَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که بهرد یان

شتیکی تر له می داو زیانی بی

که می.

وَقَرَّ فَلَانٌ (يَوَقَّرُ) وَقَارًا: فلانکس

عاقل و رمزان بوو ه (فهو وقور).

أَوْقَرَتِ النُّخْلَةَ: دارخورما که باری گران

بوو.

أَوْقَرَ الدِّينَ فَلَانًا: قهرزدار ی باری

فلانی قورس کرد.

أَوْقَرَ فَلَانٌ الدَّابَّةَ: فلانکس باری

قورسی له ولاخه که بارکرد.

وَقَرَّ فَلَانًا: ریزی فلانی گرت ه

کمره میینه کی خویان له گهال بی.

المَوْقَرُ: شوینی دهمشایی له بنارو

بیدمشتی کیو.

المَوْقَرُ: دهگوتری: (نخله مَوْقَرُ)

دارخورمایه کی بارگرانسه زوری

بهرگرتوو ه (ك: مَواقِر).

المَوْقَرُ: پیاوی قالیبوی رۆزگار که

کارمساتو روداو له بوته بیان دابیو

نه زمونی جوړاو جوړ قالیان کردبی

ه مرقفی عاقل و کاراما.

المَوْقَرَةُ: دهگوتری: (نخله مرقرة):

دارخورمایه کی بارگرانسه زوری

بهرگرتوو ه.

المَوْقَرُ: (شي مرقور): شتیکی

چالچال و گرنج گرنجه یان شتیکه

ترینگه ترینگی لی دی.

المَوْقَرَةُ: اذن مَوْقَرَةُ: گوینچه کی

گران که به که می قسه بییستی.

المَوْقَرُ: عاقلمه ندی و له سهره خوئی ه

گهرمی و شکومه ندی.

المَوْقَرُ: قه لشتی قاج ه به تاییه تی

قه لشتی پاژنه بی ه شوینکه و چالی

له بهرد یان له میسقان یان له جاو.

المَوْقَرُ: دهگوتری: (رجل وَقَر): پیاوی

عاقل و له سهره خو.

المَوْقَرُ: کولی گران.

المَوْقَرَةُ: یه کجار ه قولکه و چالایی

له بهرد ه شوینکه.

وَقَرَةُ الدهر: به لادو کارمساتی رۆزگار ه

(ك: وقرات).

المَوْقَرِي: شوانی جه له به مهرو بزنی

که که گویند ریژو سه کی تاییه تی

خوی هه بی ه مهردارو نه و که سه ی

خاومنی جه له به مهرو بزنی که

که شوان و سه گویند ریژی تاییه تی

خوی هه بی.

المَوْقَرُ: خاومن نه دمبو حیشمه ت.

المَوْقَرِي: ریژ لیگیراو خاومن ریژ ه

نیسقانی درز بر دو ه جه له به مهرو

بزنی که به شوان و سه گو

گویند ریژموه ه چه وزو چالی ناو له

ناوشاخ دا که ناوی تیدا کوبیتموه ه

دهشگوتری: (رجل وقیر): پیاوینکه

قهرز شانی داگرتوو ه.

المَوْقَرَةُ: چه وزو چالی ناو که له شاخ دا

دروست بیو زور گه وره بی ه (أذن

وقیرة): گوینچه کی گران که به که می

قسه بییستی.

وَقَسِي فلاناً بالمكروه: شتی ناشیرینی

پال فلانکه س دا.

وَقَسِي الفاحشة: باسی کردموه ناشیرین و

نابرو بهرمکه ی کرد.

وَقَسِي الإبل: حوشرمه کی گروی کرد.

الأوقاس من الناس: کۆمهال و تاقمی

خوڼږی و پرو پوچ و همتیو مچو
کږله ۵ تۆمه تبارو گومان لیکراو
به وهی که توشی گروږی بوون.

الوقس: سمرتای گروږی پيش نه وهی
به جهسته دا بلاو بیتهموه ۵
دمشگوتری: (صار القوم اوقاسا):

خه لکه که بوونه هر پهمه کی و
کۆمه لکایه کی تیکه و پیکه.

وقش الرسم (یقش) وقشا: وینه که
کوزایه وه، سراپه وه.

وقش فلان من فلان: فلانکس
له فلانکس مه وه عه تاو به خششی
دمستکوت.

وقش له بشیږ: شتیکی پيدا.

اوقش له بشیږ: شتیکی پيدا.

وقش بالنار: به ناگر نامازی پی کرد،
ناگری بو راوه شانده.

توقش الشیږ: شته که کهوته جم و
جون.

الاقاش: خه لکی هر پهمه کی و تیکه
له چین و توږزی جیا جیا.

الوقش: جم و جون، دمنگ ۵ هست،
دمگوتری: (سمعت رقشة): گویم
له هست و چرپه ی بوو ۵ عه یب و
له که ۵ چیلکه و جه و ږل که ناگری
پی دمکرتهموه ۵ هه لیژگو پرزو
پال.

الوقشة: جم و جون و دمنگ و صدها.

وقصت علقه تقص وقصا: ملی شکا.
وقصت الناقه براکبها: حوشترکه
سوارمه کی سهر پشتی گلاند.

وقص الشیږ: شته که کی شکاند.

وقص علقه الدین: همرز ملی پی شوږ
کرده.

وقص الشیږ فلان: فلانکس عه یبی
له شته که گرت.

وقص راسه: سهری به توندی راته کاند.

وقص: ملی باریک کرا.

وقص یوقص وقصا: به سروشت و
خیلقهت ملی کورت بوو ۵ (فهو اوقص
وهی وقصاء) ۵ دمشگوتری: (عق اوقص
وعق وقصاء).

اوقصه: وای لیگرد مل کورت بی.

وقص علی ناره: پرزو پال و توږکله
دارو شتی وای خسته ناو ناگرکه
بوئهموه زیاتر بلایسه ی هه یب.

توقص: خو ی به مل کورت نیشان دا،
لا سای مل کورتی کرده وه.

تواقص علی بردته: خو ی
نوشتانده وه عه باکه ی پا
به شته ماله که ی له ملی خو ی پیچا بو
نهموه نه که وئ.

توقص به فرسه: نه سپه که ی نهرمه
غارو گورگه لوقه ی پی کرد،
به توندی قاجی به زهوی دا دمدان.

الأوقاص: كوى (الرَقَص) ه همروا

بهمانا بهرته وازمیی و پچر پچری
هاتوو ه دمگوتری: (صاروا أوقاصاً):

نهوانه لیک جیا بوونه و مو پچر
پچر بوون.

المَوْقُوصُ: مل کورت.

الْوَقْصُ: عهیب و لهکه داری شت ه

لهزاراوی زانستی عوروزدا لابرندی
پیتی دووهمی خاومن بزوینه له
کیشی (مُتَاعِلِن).

الْوَقْصُ: لوغه تیکه له (الرَقَص) که

بریتییه له ورده دارو چیلکه و

چه وئو پړو پال، که ناگریان پی

خوش دمکری همروا ناوه بۆ تاکی

(الأوقاص) که له بواری زمکات دا

بریتییه لهو شته زمکات

لیکه و توانی دمکهونه نیوان دوو

همریزه زمکاته و زمکاتیان لی

ناکه وئ بۆ نمونه که ژماره ی حوشر

گه شته پینج سهر دهبی مهریک

بدا به زمکات له مجار تا دمکاته ده

سهر حوشر زمکاتیان لی ناکه وئ،

نمو حوشرانه ی نیوان پینج و ده

پیان دموتری (وَقَص) هندی

له زمانایانی شمرع پیان وایه

قاعیده ی (وقص) ته نیا له رمه و لایخ

دا به پرمو دمکری.

الْوَقِصَّةُ: تاکی (الوقاص) که

بریتییه له دمکه و تنی نیسقانی مل

به لای شانه و ه.

وَقَطَهُ يَقْطُهُ وَقَطاً: نه و منده ی لی دا

نیوه مردوی کرد.

وَقَطَ فُلاناً دَابَّتُهُ: و لایخه که فلانکه سی

گلاندو بی هوشی کرد.

وَقَطَ فُلاناً: فلانکه سی به سهر سهر دا

خست، سهری له زموی و قاجی بۆ حه و

ه نه مجار بهمه بهستی چاره سهر به دوو

و محبه له قاجی دا.

وَقَطَ الارضَ به: کابرای خست، به زموی

دادا.

وَقَطَ الشَّيْئُ فُلاناً: شته که باری

فلانکه سی قورس کرد خهوی لی

خست ه دمگوتری: (أكلت طعاماً

لرقطني): خوار دنیکم خوارد خهوی لی

خستم.

وَقَطَ فِي راسه: سهری گران بوو هستی

به قورسای سهری کرد.

وَقَطَ الصَّخْرَ: بهر دمکه قولکه ی

تیکه و تو ناوی تیدا کۆبۆوه ه

بهرداو له شاخه که دا پهیدا بو.

استوقط المكان: شوینه که قولکه و

جالی تیدا پهیدا بوو به هوی زور

پیدا رۆشتنی ناده میزاد و لایخه و ه.

المَوْقُوطُ: خپ بوو ه کوزراو ه زور

تییه لایراو.

الْوَقْتُ: چالتيكه له شوينتيكي پتمو ناوی
تيدا كؤدمبیته وه ۵ (ك: أوقات).

الْوَقِيط: كوزراو ۵ خپ بوو ۵
همرگيانداريک زوری لی درابی و
بريندار کرابی ۵ بو ميینهش
همردمگوتری: (الوقيت) ۵ (ك: وَقْطِي
ووقاطی) ۵ وشه ی (الوقيت)
بهكه سيك دمگوتری شهو خهوی
زپابی و نهنوستبی بهو هویه وه
بهروژ لهشی تيکشکابی و داهیزرابی
۵ چالتيكه له شوينتيکی پتمو ناوی
تيدا كؤدمبیته وه ۵ (ك: وَقْطَان،
وقاط).

وَقَعَ يَقَعُ وَقْعًا ووقوعاً: كهوت، بهريووه.
وَقَعَتِ السُّدَابُ: ولاخهكان مؤليان
خوارد پال كهوتن.

وَقَعَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه پيخی خوارد
پالکهوت ۵ همروا دمگوتری: (وَقَعَ
الطَّيْرُ عَلَى أَرْضٍ أَوْ شَجَرٍ): بالندهكه
لهسر زهوی پان له سمر درمخت
نيشت.

وَقَعَ الْمَطَرُ بِالْأَرْضِ: باران لهزمويهكه
باری.

وَقَعَ الْحَقُّ: حهق چهسپا.
وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِ: قسهكه، بهپارمهكه
چهسپا، واجب بوو لهسهری.

وَقَعَ الْكَلَامُ فِي نَفْسِهِ: قسهكه کاری

لهدمروونی کرد.

وَقَعَ فُلَانٌ فِي فُلَانٍ وَقِيعَةً ووقوعاً:

فلانكس جوينی بهفلانكس دا
غهبيهتی کرد قسهی ناشيرینی پی
گوتن.

وَقَعَ فِي الْعَمَلِ وَقْعًا: دمستی بهکارمه
کرد.

وَقَعَ فِي الشَّرْكِ: شيرکی تيدا پهيدا بوو ۵
كهوته حالتهتی هاوبهش
پهيداكردنه وه.

وَقَعَ فِي أَرْضٍ فُلَاةً: بهناو زمويهکی چول
دا رويی.

وَقَعَ إِلَى كَذَا وَقْعًا: به پهله بهپی کرد،
خيرأ ناردی.

وَقَعَ بِالْعَدْوِ وَقْعًا: زنده رويی کرد له
كوشتاری دوزمن دا دوزمنی
شهبرزمکرد.

وَقَعَ الْأَمْرُ مِنْ فُلَانٍ مَوْعَةً حَسَنًا أَوْ
سَيِّئًا: کارمه لای فلانكس بهباش
پان بهخراپ چهسپا.

وَقَعَ الْأَمْرُ عِنْدَ فُلَانٍ مَوْعَةً حَسَنًا:
کارمه لای فلانكس گرنگی باشی پی
درا.

وَقَعَ النِّصْلُ بِالْمِيقَةِ: سهرميرمگانی
بهنامیری تيزکردن تيزکردن.

وَقَعَ السِّيفُ وَالسَّكِينُ: شمشيرمه پان
کيردمهکی تيز کرد.

وَقَعَتِ الْحَجَارَةُ الْحَافِرَ: بهرد سمي

ولاخه که ی تهنک کرد ۵ دهسگوترئ:

(هذه نعلٌ لاتقع على رجلي): نه مه

نه عليک به بؤ فاجم نابئ، له گه ن

فاجم ناگونجئ.

وَقَعَ يَوْقَعُ وَقَعًا: بئ خواس بوو، گوشتي

فاجئ نازاري بوو به هوئ رمقي

زه وييه که يان به هوئ بهرده لاني و شتي

واوه.

وَقَعَ فِي يده: لهدهستي بوووه، لهدهستي

دهر جوو ۵ به شيمان بووه.

اَوْقَعَ الْمُغْنِيَّ: گوواني بيژه که ناوازو

هموای گووانييه که ی له شوئني خوئ

داناو کئشو ناوازي شياوي بؤ دانا.

اَوْقَعَ فُلَانٌ بِالْأَعْدَاءِ: فلانکس

زيده رهي کرد له گوشت و بر کردني

دوژمن دا.

اَوْقَعَ بَفُلَانٍ مَا يَسُوهُ: زه بري

گورچک پرو توندي له فلان دا، قسه ي

ناشيريني ناراسته کرد.

اَوْقَعَ بِهِ الدَّهْرُ: روژگار هيرشي بوهينا.

اَوْقَعَتِ الرُّوحَةُ: باخه که ناوي

له خوگرت و تيرناو بوو.

اَوْقَعَ فُلَانٌ الشَّيْئَ: فلانکس شته که ی

والئ کرد بکهوئ.

واقعه مَوَاقِعَةً وَمَوَاقِعًا: شمري له گه ن

دا کرد.

وَأَقَعَ الْأُمُورَ: نيشه گاني نزیک

کردنه وه.

واقِعُ الْمَرَاةِ: له گه ن نافرته که جوت

بوو.

وَقَعَ الرَّجُلُ: پياوکه به شيويه که ی

تايبه تي روئ.

وَقَعَتِ الْإِبِلُ: خوشترمه که دوای

تيراو بوون پيخي خواردو پال که وت.

وَقَعَ فِي الْكِتَابِ: هه ندي پهراويزو

رونکردنه وه ی له سمر کتيب ه که

نووسي و راجيع مهرجيعی بؤ کرد،

زيده و شتي دوباره و ميووي لئ

لابرد.

وَقَعَ الصَّيْقَلُ عَلَى السَّيْفِ: وهستي

شيرگه ر دهستي کرد به مېشت و

مال کردني شمشيرمه که و تيز کردني.

وَقَعَ الْعَقْدُ أَوْ الْحَصَنُ: له لای خواروي

گرېبه سته که وه يان جه که که وه

ناوي خوئ نووسي و واژوي کرد.

وَقَعَ الشَّيْئُ: گوماني شته که ی کرد.

وَقَعَ ظَنُّهُ عَلَى الشَّيْئِ: گوماني که وته

سمر شته که ۵ شته که ی مه زنده کردو

دایبه زانده.

وَقَعَتِ الْحَجَارَةُ الْحَافِرَ: بهردمه که سمي

ولاخه که ی بري فاشي کرد.

تَوَاقَعَ الْأَعْدَاءُ: دوژمنه کان هه نديکيان

له گز هه نديکيان راجون.

تَوَاقَعُ الرَّجُلَانِ: دوپیاوکه شهریان بوو.

تَوَقَّعَ الْأَمْرَ: چاومړوانی رودانی کارهکې کرد.

اسْتَوْقَعَ السَّيْفُ: شمشیرکه پټوښتی بهمشتو مال کردن هه‌بوو.

اسْتَوْقَعَ فُلَانُ الْأَمْرَ: فلانکهس چاومړنی رودانی نه‌وکاره‌ی کرد له‌وکاره ترسا.

الْإِيْقَاعُ: نه‌ومیه دمنگه‌کان له‌گورانی گوتنی به‌کۆمه‌ل دا به‌به‌که‌وه بگوترین و پاشو پېش‌ییان تیدا نه‌کړی و به‌به‌که‌وه له‌ته‌پلی گوڼچکه بدمن.

التَّوْقِيعُ: نه‌ومیه باران له هه‌ندیکې ولات بباری و له‌هه‌ندیکې نه‌باری و نه‌ومی سهرۆک و پاشاو هه‌رمان‌په‌وا له‌سهر نامه‌و شتی و واژوی دمه‌کن، نیمزای دمه‌کن.

تَوَقَّيعُ الْعَقْدِ (وَالصِّكِّ): واژوکردنی گرښه‌ست یان چه‌کی پاره که‌له‌لای خوارویه‌وه گابرا ناوی خو‌ی دمنووسی و واژوی دمه‌کا و ناوه بو جوړه خه‌تیک و جوړه رږښتنیکه.

الْمَوْقِعُ: شوینی رودانی شت و شوینی که‌وتنی شت و چه‌سپانی له‌جیگه‌ی تایبه‌تی خو‌ی و ده‌گوتری: (وقع الشَّيْءِ مَوْقِعَهُ) و (ك: مواقع) و (مواقع

الْقِتَالِ): شهرکه و گۆرمه‌یانی شهر و (مواقع القطر): شوینی باران لی بارین، باران لیدراو.

الْمَوْقِعَةُ: شوینی رودانی شت و شهر و شهرکه.

الْمَوْقِعُ: که‌سیک توشی به‌لا بووینی، کارمساتی لی رودرابی و خوشتریک زور شوینه‌واری برینی به‌جه‌سته‌وه بن و ریگای ته‌خت کراو و خو‌شکراو و کپردی تیزکراو.

الْمَوْقِعُ: که‌سیک به‌هیواشی پی له‌زه‌وی بی و نووسه‌ری په‌راویز نووس له‌سهر نامه‌و شتی و.

المَوْقِعُ: ده‌گوتری: (حافر مَوْقِعُ):

سمی ولاخ که به‌هوی به‌ناو به‌ردو چه‌و رږښتن دا سوابی و ته‌نک بووینی و به‌ردو چه‌و له‌سمی ولاخه‌کې بردبی.

المَوْقِعَةُ: ده‌گوتری: (قدم مَوْقِعَةُ):

فاچی پیست نه‌ستورو په‌وو زلو به‌هیز.

الْمِيقَةُ: شوینیک باز لی بنیشی و وگری بی و نه‌و داره جل شوره‌ی که جل شور به‌کوته‌ک جلی له‌سهر دمشواو جله‌کان دموکوتی و یان ناوه بو کوته‌که‌کې که جله‌کانی پی دموکوتی و چه‌کوچ و شتی و و نه‌خوشیه‌که توشی پیچوه نازمل دمی و زوربه‌ی کات دمی‌کوژی.

الواقِعُ: نهوکهسهی بهر داشی ناش بیراز

دهکا ۵ شیوهی شتو روداو ومکوو
خوی و سهرمنجام ۵ دهگوترئ: (امر
واقع و) طیر واقع) ۵ (لواقع الطیر):
هیلا نهو شوی نی هه نیشتنی بالنده.

الواقعة: رۆزی قیامت ۵ به لای رۆزگار

۵ شهر و بهرمنگار بیوونه وهی دوزمن
۵ لیکن دانی گورچکبری یهک
له دوا یهک له گه ل دوزمن ۵
دهشگوترئ: (رجل واقعة): پیاویکی
نازایه ۵ چاو نه ترسه ۵ له بوار ی
فهلسه فهدا وشه ی (الواقعة): بریتیه
له روداوو شتی پهیدا بوو.

الواقعية: له بوار ی فهلسه فهدا

مهزه مبو ری باز یکه هه ول دها
وی نه یهکی نه مین و راستگو یانه بۆ
دیمنی سروشت و زیان وینا بکری ۵
ههروا رانواندنی بمر و بۆ چون و
کمهش و ههوا ی روداو هکان
بهشیومیهک تارمای ی تی فکرین و
بۆروانی نی میسالی بیان پتومنه بی ۵
ههروا ناوه بۆ ری باز یکی نه دمی
که پشت به واقع ببهستی و گرنگی
بهوی نه گرتنی بارو دۆخی کۆمه لگا
بدا.

الوقائع: نه حوال و روداو.

وقاع: شوینی لیکنه وتنی کۆتایی

قهراخی په مرده که لهکاتی

دادانه وهی دا له زموی دها.

الوقع: دهنکی لیدان لهشت ۵ (رمبه،
تهپه، خرمه، تهقه، شله) ۵
دهگوترئ: (سمعت وقع المطر): گویم
له خرمه خر می باران بوو ۵ (سمعت
وقع الاقدام): گویم له تهپه تهپی
قاجه کانیا ن بوو ۵ ههروا وشه ی
(الوقع): ناوه بۆ بهر زایی کیو ۵
تهنکه ههرو ۵ شوینکه ی شت که
رهنکی گۆرپی ۵ بهرده ورده.

الوقع: تهنکه ههرو ۵ نهخوشیک
نازاری هه بی و هاوار بکا.

الوقعة: جار یك ۵ له شهر دا لی دانی
له سهریهک و بی پسانه وه.

وقعة السيف: برین و رۆ چونی شم شیر
به ناو جهسته دا.

الوقعة: بهرد.

الوقاع: نهوکهسهی پاشمله غه بی بهتی
خهک دهکا ۵ دهگوترئ: (رجل
وقع).

الواقعة: بهمانا (الوقاع) دی.

الوقع: شوینی توندو پته و که ناوی
لی رۆنه چی ۵ دهشگوترئ: (سکین
وقع): کیردیکی تیژه ۵ (حافر
وقع): سمه و لاخیکه رهق و پته و ۵
یان سمه و لاخیکه بهردو جهو
تهنکی کردوه توشی سوانی کردوه ۵

وَقَفَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْئِ: فَلَانَكَهْسِي
لهشتهکه مهنع کرد.

وَقَفَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فَلَانَكَهْسِي بهسمر
شتهکه‌دا ناگادار کرد.

وَقَفَ الْأَمْرَ عَلَى حُضُورِ فُلَانٍ: کارمکه‌ی
په‌یوه‌ست کر به‌ناماده‌بوونی فلانه‌وه.

وَقَفَ الدَّارَ وَنَحْوَهَا: خانومکه یان ملک و
سامانیکی تری ومقف کرد له‌پرنگه‌ی

خودادا خه‌لکی سودی لی بیینن ه
دمشگوتری: (وَقَفَ الدَّارَ عَلَى فُلَانٍ):

خانوممکه‌ی له‌سمر فلان ومقف کرد ه
کردی به‌مولکی نه‌و بی به‌رامبه‌ر.

اَوَقَفَ فُلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ الَّذِي كَانَ فِيهِ:
فلانکه‌س وازی له‌کارمکه‌ی خو‌ی

هینا ه دمشگوتری: (کلمته ف‌اوقف):
قسم له‌گه‌ل کرد بیده‌نگ بوو.

وَأَقَفَهُ فِي حَرْبٍ أَوْ خُصُومَةٍ: له‌شه‌را
چوو ه پال نه‌وو له‌گه‌لیدا ومستا.

وَأَقَفَهُ عَلَى كَذَا: داوای ومستانی لی
کرد له‌سمر نه‌وه.

وَقَفَ الْجَيْشُ: سهربازمه‌کان یه‌ک له‌دوا
یه‌ک ریز بوون.

وَقَفَ النَّاسُ فِي الْحَجِّ: له‌حه‌ج دا
خه‌لک شوین ومستانی خو‌یان

په‌پرمو کرد.

وَقَفَّتِ الْمَرْأَةُ: نافرمته‌که سه‌روکاری
ومقفه‌که‌ی خسته ژیر ده‌ستی

خو‌یه‌وه.

شوینکه‌و روشانی رمنگی شته‌که‌ی
گو‌رپی.

الْوَقِيعَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زه‌وییه‌که توندو
پته‌وبی ناو دانه‌دا ه غه‌بیه‌تکردنی

خه‌لک ه زمبرو دمنگی شهر.

وَقِيعَةُ الطَّائِرِ: شوینی هه‌لنیشتنی
بالندمو شوینی وا که‌به‌روالمت

بالنده ومگری دهبی بولی
هه‌لنیشتنی ه (ك: وقاع ووقائع) ه

(وقائع العرب): روژانی شه‌رو
جه‌نگی نیوان عه‌رمبه‌کان.

وَقَفَ وَقُوفًا: هه‌لسایه سه‌رپی ه دوی
رویشتن راومستا ه (وَقَفَ عَلَى الشَّيْئِ):

شته‌که‌ی بینی، به‌سمر شته‌که‌دا ناگادار
بوو ه (وقف في المسألة): له‌مه‌سه‌له‌که

که‌وته گومانه‌وه ه (وقف على الكلمة):
بزوینی نه‌دا به‌کو‌تایی وشه‌که به‌بی

بزوین خو‌یندیه‌ومو له‌وشه‌ی دوی
خوی دایپری ه (وقف الحاج بعرفات):

حاجیه‌کان دوی نو‌یزی نیومرپی روژی
عه‌رمفه چونه کیوی عه‌رمفه ه (وَقَفَ

فُلَانٌ عَلَى مَا عِنْدَ فُلَانٍ): فلانکه‌س
تیگه‌یی فلان چی لایه‌و ج مه‌به‌ستی

هه‌یه.

وَقَفَ الْمَاشِي وَالْجَالِسُ: رو‌ینده‌که یان
دانیشتوومکه‌ی هه‌لسانده سه‌رپی، وای

لی کرد راومستی.

وَقَفَ فَلَانًا عَلَى الشَّيْئِ: فَلَانَكەسی
بهسەر شتهکهدا ئاگادار کرد.

وَقَفَ الْقَارِي: قورئانخوینەکهی فیری
شوینی راومستان لهسەر ئایهتهکان
کرد.

وَقَفَ الْحَدِيثُ: هەدیسهکهی رون
کردهوه.

تَوَقَّفَ الْقَوْمُ فِي الْكِفَاحِ: لهتیكۆشانو
بهگزاچوونهوهی زولم و ستم دا
خهلكهکه پالېشتی پهکریان کرد.

تَوَقَّفَ عَنْ كَذَا: لهو ئیشهدا راومستاو
نهیکرد.

تَوَقَّفَ عَلَيْهِ: ههولی چهپاندنی دا.
تَوَقَّفَ فِيهِ: لهوشتەدا مایهوهو
چاوهروانی کرد.

استوقفه: رایگرت، داوای لێ کرد
بووستی.

التوقيف: دمقی شهرع دانهره لهپری
بواردا.

التوقيف: هەرشتيك پال بدری بۆ
(تهوقیف) ە دىگوترى: (أسماء الله
توقیفه).

الموقف: ئەهوشوینەى مرؤف لى
دموستی.

موقف المرأة: ئەهوى لهجستهى
ئاهرمت دا به عهورمت حيساب
ناكرى وهكوو دمستو مهجهك و

بهشيكي روخسار كه داپوشينيان
دهييتە هەرەج بۆ خودی
ئاهرمتەكهو ناتوانی بهئاسایی
كارمکانی ئەنجام بدا.

الموقفان: دوو شادهمارن دهوری
كليجەى ئادهميزادپان داوه ئەگەر
گرزبوون ئادهميزاد ناتوانی هەلسە
ئەگەر بران ئادهميزادمکه دهمری ە
دهشگوترى: (امراة حسنة الموقفين):
ئاهرمتیکه دهم و چاوو قل و قاجی
جوانن.

الموقف: پیاوی قالیوو لهبۆته دراوو
خاوون ئەزمون ە (رجل موقوف على
الحق): پیاویکه لهئاست حەق دا
ملکهچه.

الموقفة: دىگوترى: (دابة موقوفة):
ولاخيکه قاجی خهتخهتی رهشی
تيدان.

الموقوف: شتی ومقف کراو بۆ
مرگهوت و خویندنگای ئایینی و
شتی وا.

الميقاف: داریکه کوئی مەنجەلى
لهکول هاتووی پى سارد دىگريتهوه.
الميقاف: بهمانا (الميقاف) دى.

الواقف: ئەهوكهسهى مولكى خوێ
ومقف دىكا ە خزمەتکاری كهنيشته.
الواقفة: قاج.

الواقفیه: پیر یکن له صوھی و به تالخوازمکان.

الوقف: له بواری خویندننی قورشان دا دابرینی وشه په که له وشه ی دواوه ی ه له زارواهی شهر عزانان دا وقف کردنی مولکه له سهر که سینک لایه نیک له پیکه ی خودا دا ه باز نه یه که له ماده ی عاج دروست کرابی یان خر خال له زیووو شتی وا دروست کرابی.

الوقفه: هه لوښسته ه په کجار ه شک و گومان ه (یوم الوقفة): روژی راو وستانی حاجیه کان له سهر کیوی عمره ه.

الوقاف: مروفسی له سهره خو ه که سینک نه چی بو شهر دژی دوژمن و خوبشار پته وه.

الوقیفة: سهگ ره متین که ماندوبی له سهگ ره تانندنه که.

الوقی: جریوه ی سیسره و شتی وا.

وَقَلَ فِي الْجَبَلِ (يَقْلَ وَقْلًا): به کیومکه دا سهر که هوت ه قاجیکی چه سپاندو قاجیکی هه ټیناپه وه.

تَوَقَّلَ فِي الْجَبَلِ: به کیومکه دا سهر که هوت ه دمشگوتری: (تَوَقَّلَ فِي مِصَاعِدِ الشَّرَفِ): به په یژمو پلیکانه ی شکو مهنندی دا سهر که هوت.

الوقل: دره ختی (دهوم) دره ختی که گه وره په له صه عیدی میصر زوره، میومکه ی به نه اندازه ی سیو ټک دمی تو ټکی سورو پته وه ه هروا به مانا (به ردهوام) دی.

الوقل: به رد ه بنکی لقه دارخورما که وشک بووبی و باش دانه تاشرابی و بنه که ی مای و مروف بتوانی بیکاته پټیلیکانه و پییدا سهر که وی.

الوقل: دهگوتری: (فرس وعل وقل): نه سپیکه جوان ده چپته ناو شیوو دوله وه.

الوقلة: تاکی (الوقل) ه ه منکی بهری دره ختی و مقل.

وَقَمَ الرَّجُلُ يَقْمَ وَقْمًا: زوری له پیاومکه کرد نا چاری کرد.

وَقَمَ عَنْ حاجته: به ناشیرینترین شیوه کابرای موحتاجی جواب کردو پنداویستییه که ی نه دایه.

وَقَمَ الْأَمْرُ فَلانًا: فلانکه سی زور خمه تبار کرد.

وَقِمَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که خیل چوو و ناوی و گزوگیاو له و مری هه مووی خوراو بوو به سوتهمه پړ.

اَوْقَمَهُ: ربه کیشی کرد، له بیخ هه لی کهند.

وَقَمَ فِي الشَّيْءِ: دریژدی پی دا، زوری له شته که کولییه وه.

وَقَمَ فُلَانًا: هرهښه ی لهفلانکس کرد ۵
ژېردمسته و ملکه چی کرد ۵ تهحه ددای
کرد.

وَقَمَ الصَّيْدَ: نیچیرمکه ی ههنگاوت و پېش
نه وه ی سهری بېړئ نیچیرمکه گیانی
دمرجوو.

وَقَمَ الْكَلَامَ: قسه که ی جوان هه لگرت و
خستیه میښکی خویه وه.

تَوَقَّمَ الصَّيْدَ: نیچیره وانه که چوو
کڅخته که یه وه.

تَوَقَّمَ فُلَانًا: هرهښه ی لهفلانکس
کردو لئی توره بوو.

تَوَقَّمَ الصَّيْدَ: نیچیرمکه ی گوشت.
تَوَقَّمَ فُلَانًا بِالْكَلَامِ: فلانکس ی به قسه
داگرت و هیړشی کرده سهر.

تَوَقَّمَ كَلَامَ فُلَانٍ: قسه ی فلانکس ی
ومرگرت و خستیه میښکی خویه وه.
الْوَقَامُ: شمشیر ۵ عصاو گۆچان ۵
قامچی ۵ حه بل و گوریس.

وَقَنَ الرَّجُلُ: بیاوه که بالنده که ی
له سهر هیلانمکه ی خوی گرت.

تَوَقَّنَ: به مانا (اوقن) دی.
تَوَقَّنَ فِي الْجَبَلِ: به ناو کیوه که دا
سهرکه وت.

الْوَقْنَةُ: هیلانه.
الموقونة: نافرمتی ناوکه ژاوه و
پارېزراو.

وَقَوَّقَ الرَّجُلُ: بیاوه که زمعیفو لاواز
بوو.

وَقَوَّقَ الْكَلْبَ: سه که که له کاتی ترسان
دا لوران دی.

وَقَوَّقَ الطَّائِرُ: بالنده که دمنگی لئ
هات، قېراندی، گاران دی، چریکان دی،
گمان دی، قېراندی.

الْوَقْوَاقُ: ترسنوک ۵ درمختیکه
دمرمانی لئ و مردمگیری.

الْوُقُوفَةُ: زور بلئ و جهقه جهناو ۵
دهگوترئ: (رجل وقوفة وامرأة
وقوفة).

وَقِيَ الْفَرَسُ مِنَ الْحَفَى يَقِي وَقِيًا:
نهیسه که به هوی نا ل نه کردنیه وه
بهری سمه گانی سوان و به حال قاجی
لهزموی دمناو له رپوشتن دمرسا.

وَقِيَ الشَّيْئُ وَقِيًا: شته که ی پاراست
نه پیهشت توشی ناخوشی ببئ و زیانی
پئ بگا ۵ دهگوترئ: (وقاه الله من
السوء): خودا له زیان پاراستی.

وَقِيَ الامرَ وَقِيًا: کاره که ی چاک کرد.
وقاه توقية: چاودپری کردو پاراستی.
إِثْقَى بالشَّيْئِ: خوی به شته که پاراست
۵ شته که ی کرده مه تال بؤخوی
بؤنه وه ی پارېزراوبی.

إِثْقَى الله: له سزای خودا ترساو خوی
لهوشتانه پاراست که خودا پپی
ناخوشه.

إِثْقَى الشَّيْنُ: لهشتهکه حمزمی کردو خوی پاراست.	أَوَقَ: (أَوَقَ).
تَوَقَّأَ: حمزمی کردو خوی پاراست و لهحمدیت دا هاتوو (وَلَوْ كَرَامِ أَمْرَاهِمَ): لهزموکات وهرگرتن دا لهماله باش ورمسه نه که یان خو بپاریزن و نهومیان لی مهسینن. تَوَقَّأَ: بهمانا (وقاه) دی.	الْوَقَّاءُ: صیغه موباله غهیه واته زور پاریزمر بی و دهگوتری: (رَجُلٌ وَقَاءَ): پیاوئکه زور خو پاریزه. الْوَقَايَةُ: نهوشتهی شتی تری بی بپاریزری. الْوَقِيَّةُ: لوغه تیکه له (الأوقية) و (ك): وقایا).
الثَّقَاءُ: ترسو بیم و (ك: ثَقَى).	تَكَّى يَكْكُ كَكًا: دانیشته و پالی دایه وه. إِكَّا فلانًا: فلانکه سی لهمه جلیسی خوی دا دانیشانده ههلی نا بؤئهموی دابنیشی و دهگوتری: (ضربه فالكاه): لیتی داو پالی خست یان لهسر تهنیشتی چهپی رایکیشا. اوکا علی الشَّيْنِ: پشتی بهشته که وه دا. اوکا فلانًا: کورسی و بالیفی بو فلانکهس دانا بؤئهموی لهسمری دابنیشی و پال بداته وه. وَكَأَ عَلَى يَدِيهِ مَوَاكَا وَكَأَ: تینی دایه سمر دهسته گانی بهمرزی کردنه وه لهخودا پارایه وه. تَوَكَّأَ عَلَى الشَّيْنِ: خوی بهسمر شته که دا. تَوَكَّاتِ النَّاقَةِ: حوشرمه ژان گرتی و باراندی. الثَّكَاةُ: همرشتیک خوتی بهسمر

دیوجامه و پاریزمری شتی تر و (ك):

کاروانی نه میر دا کهوته پرې و له گه ل
نه وان دا سوار بوو.

وَكَبَّ الْمُؤَكَّبُ: له گه ل قافلې و
مه کیبه که دا بهرې کهوت.

وَكَبَّ الْقَوْمُ: پېش خه لکه که کهوت.

وَكَبَّ الْعَنْبُ: ترپه که که خه رپه که رمش
بی و بگا.

وَكَبَّ التَّمْرُ: خورما که له کاتی که پشتن
دا رمش بوو.

المؤكَّبُ: حوشر سوار، قافلې هک

حوشر که کورتان و ته داره گیان

رازابیت هوه، سواره گیان پو شاکی

جوان و ریک و پیکیان له بهر دابی،

هندي جار سازو سه متورو شتی

واشیان له ته که دابی ه هندي

که سیشیان پیادمین ه نیستا بارو

دوخه که گوزاوه له جیاتی حوشر

نوتومبیلی جوان و ناخر مؤدیل

به کاردی (مه وکیبی مه سعود

بارزانی، مه وکیبی سهرک و وزیران،

مه وکیبی سهرک کومار).

المؤكَّبُ: خورمای نال و بول تی که وتو

به چقل و شتی و کونی تی دمری

بوئه وهی زو بگا.

الوكابُ: که سیك زور غه مبار بی.

الوکوبُ: ده گوتری: (ظیة و کرب)

ناسکی که له جه له به ناسکه که

ته ره نابی.

بدهی و مگوو عه صاو گوچان و

شمشیر ه که سیك زور خو بختا ته

سهرشت، زور خو به سهر گوچان و

شتی وادا دا ه ته مبه ل و قونگران.

المؤكَّبُ: کورسی و بالیض و شتی و

که پائی پیوه دهی، یان له سهری

دانیشی و پال بدهیه وه.

المؤكَّبُ: که سیك له سهر کورسی

دانیشی و پال بداته وه به پاشی

کورسییه که وه.

وَكَبَّ يَكْبُ وَكِباً وَوَكْبَاناً: به هیواشی

رؤیشت ه هستا و راست بووه.

وَكَبَّ عَلَى الْأَمْرِ: به ردموام بوو له سهر

کارمه که.

وَكَبَّ التَّمْرُ: خورما که رنگی رمش بوو

که پشنت.

وَكَبَّ الثَّوْبُ: قوماشه که چلکن بوو.

اوکب فلان: فلانکه س چووه ناو ریزی

کو مه له وه و له گه لیان هاوشان بوو.

اوکب الامر: له سهر کارمه که به ردموام

بوو.

اوکب الطائر: بالنده که خوی

ناماده کرد بو فرین.

اوکب فلانا: رقی فلانکه سی هه لساند.

واکب علی الشیئ ماکبه و وکاباً:

به ردموام بوو له سهر شته که.

وَكَبَّ الْأَمِيرُ: له گه ل مه وکیبو

وَكُنْتُ فِي الشَّيْنِ يَكْتُوْكَتْ وَكُنْتُ كَارِي تَنْ
کرد.

وَكُنْتُ الْبُسْرُ: خورماکه خمریکه نالو
بوئی تیکه وئی و دهنکه دهنکه لی
شیرین ببی.

وَكُنْتُ الدَّابَّةُ: ولاخه که پهله ی کرد
لهاق هه لپین و قاج دانان دا.
وَكُنْتُ فُلَانِ الْقَرْبَةِ: فلانکه س گونده که ی
پر کرد.

الْمَوْكُوتُ: دمگوتری: (رجل موكوت):
پیاوی که پر هه لرق و قین.

الْوَكْتُ: شوینکه ی که م لهسر شت که
له رنگی خوی نه بی ه خالی سور
له سپینه ی چاودا ه یان خالی سپی
له رشینه ی چاودا.

الْوَكَاةُ: که سیک هه نگاوی کورت
بهاوی و ناقلو لپروا.

الْوَكِيْتُ: دوزمانی و فیتنه جوئی
کردن دزی خه لک لای هه مانپر هوا.

اِسْتَوَكْتُ: بهرکولی خوارد
(خواردنیکی که م سوک تاخواردنی
تهواو بی دمگا).

الْوَكَاةُ: بهرکولی خواردنی پیش
نیومرؤ.

وَكَحَهُ بِرَجْلِهِ: به قاج پان و پلیشی
کرده وه.

اَوَكَّحَ: مانده بوو ه سوالکه مرکه ی

جواب کردو لیی تورمبوو.

اَوَكَّحَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له کارمه که هینا.

اَوَكَّحَ فِي الْحَفْرِ: له بیر هه لکه ندنه که دا
گه شته شاخ و تهباری سهخت.

اَوَكَّحَ الْعَطِيَّةَ: به خشش و
دهسه ندمه که ی بری.

اِسْتَوَكَّحَ: وازی لی هینا و چی تر
به خششی نه دایه ه دمگوتری: (سَأَلَهُ
فَاسْتَوَكَّحَ): داوای لی کردو نه پدایه.

اِسْتَوَكَّحَ الْفِرَاحُ: لقه
سه وزموه بوو مکانی شوینه برآوی
دره خته که نه ستوربوون و گه ورده
پته و بوون.

الْاَوَكَّحُ: شوینی ره قو پته وی زموی ه
به ردو شاخ ه گل.

الْوَكُّحُ: لقه سه وزموه بووی شوینی
برآوی دره خت که باش برین
هه ئیدایته وه گه وره بووی.

وَكَّدَ بِالْمَكَانِ يَكْدُ وَكُودًا: له شوینه که
ماپه وه.

وَكَّدَ الرَّحْلُ: بارو بارگه نه که ی شهته ک
دا.

وَكَّدَ الْعَقْدَ: گرپه سه ته که ی کرده
دیگومینت و مؤری کردو شایه تی
لهسر گرتن.

وَكَّدَ الْأَمْرَ: له کارمه که دا بهر دهوام بوو
خهریکی بوو.

اوْكَدَ السَّرْجُ: زینه‌کەى لەسەر پشتى

ئەسپەكە شەتەك دا ۵ دەشگوترى:

(اكد السرج).

اوْكَدَ الْعَقْدُ: گریبەستەكەى پتەوگردد

مۆرى لى داو شایەتى لەسەر گرتن

۵ دەشگوترى: (اكد العقد).

وَكَّدَ السَّرْجُ وَالْعَقْدُ: دەق مانای

(او کدەما) دەگەیهنئ ۵ دەشگوترى:

(اكدەما).

تَوَكَّدَ: پتەو بوو جیگیر بوو.

التَّوَاكُيدُ التَّاكِيدُ: ئەوتیلە سیرمانەن

كە قەپوچكى زینى پى

دەبەستریتەو بەملاو بەولای

زینەو.

التَّوَكُّيدُ: بەلای زانایانى نەحوەو

ئیسەیکە جەخت لەمانای

ئیسەیکى پىش خۆپەو دەگاتەو

هەمان ئیعرابى ئەوى دەدریتئ ۵

تەنکید دوجۆرى هەپە تەنکیدى

لەفرى تەنکیدى مەعنەوى.

المُتَوَكِّدُ: نامادە باش بۆ کارو

سەرپەرشتیاری کار.

المُؤَاكِدَةُ: حوشرێك بەردەوام بى

لەسەر رۆشتن.

الْوَكَادُ: حەبلیكە مانگای پى

دەبەستریتەو لەكاتى دۆشینى دا ۵

یان ئەو تیلە سیرمەپەكە

قەپوچكى زینى پى دەبەستریتەو

بەملاو بەولای زینەو.

الْوَكْدُ: خەفەت، نیازو مەبەست.

الْوَكْدُ: هەول و تىكۆشان و كردهو ۵

دەگوترى: (مازال ذلك من وكدي):

تانیستا ئەو نیشى سەرەكى منه.

وَكَّرَ الطَّائِرُ يَكْرُ وِكْرًا ووكوراً: باندەكە

چووە ناو هیلانەكەى.

وَكَّرَ الظَّيْفُ وِكْرًا: ئاسكەكە بازى دا.

وَكَّرَتِ النَّاقَةُ: حوشرێكە بەجۆرە

بازدانێك بازى دا.

وَكَّرَ فُلَانٌ لِلْقَوْمِ: فلانكەس رێگای سەر

ناوى بۆ خەلكەكە كردهو.

وَكَّرَ الْقَوْمُ: نانخواردنى تاپبەت بەتەواو

بوونى خانوى بۆ خەلكەكە دروست

کرد.

وَكَّرَ السَّقَاءُ وَالْمَكِيَالُ: گوزەو كۆلینەو

تەنكەرو قسناغ و شتى وای پەرگردد ۵

دەشگوترى: (وَكَّرَ بَطْنُهُ): گەدەى خۆى

پەرگردد لەخواردن.

الْوَكْرُ: هیلانەى باندەكە هیلکەى

تیدا دەكاو جوجكى تیدا هەلدىنئ

جا لەگۆنە شاخ دا بى پان لەسەر

درەخت بى پان لەشوینى تر بى ۵

هەروا وشەى (الْوَكْرُ): جۆرێكە

لەبازدان و هەلزمینەو.

الْوَكْرَى: جۆرە رۆشتن و بازدانێكە ۵

ناماده مکرد.	دمگوترئ: (امراة وکری):
تَوَكَّرَ مِنَ الطَّعَامِ: ورگی خوی پرکرد	ناهرمتیکه که دمروا توند پیی
له خوراک.	بهمزوی دا دمدا ه (ناقة وکری):
تَوَكَّرَ عَلَى الطَّعَامِ: ورگی خوی پرکرد	حوشتریکی کورتی خوگهو بهگوپه.
له خوراک.	الوکره: په کجار ه لانهی بالنده،
تَوَكَّرَ عَلَى عَصَا: خوی بهسمر	هیلانهی بالنده ه جوره زیافهتو
عهصا که دا.	نانخواردنیکه بهیونهی تهواوبونی
الوکرئ من النوق: حوشتری کورتو	خانوموه دروست دمکری.
کوله بنه.	الوکره: ریگای چوونه سهربریو
وَكَسَّ الشَّيْنِ (يَكْسُ) وَكَسًا: شته کهی	دویلاو.
که م کرد.	الوکار: بازهاویژ.
وَكَسَّ فَلَانًا: زیانی بهفلانکس که یاند.	الوکیر: بهمانا (الوکره) دئ.
وَكَسَّ فِي تِجَارَتِهِ: له بازارگانیکردنه کهی دا	وَكَزَ فُلَانٌ (يَكُزُ) وَكَزًا: فلانکس بازی
زمرمر مهند بوو.	دا.
اوَكَسَّ فِي تِجَارَتِهِ: بهمانا (وَكَسَّ) دئ.	وَكَزَ فِي عَذْوِهِ مِنْ فَرْعٍ: له پراکردن دا
وَكَسَّ مَالَهُ: مالی خوی که م کردموه.	په لهی زیاتر کرد.
وَكَسَّ فَلَانًا: سهرزمنشتی فلانکسهی	وَكَزَ فَلَانًا: پالی بهفلانکسهوه ناو لیی دا
کرد.	مسته کولهی لی دا ه مسته کولهی
الاوَكَسُّ: (رَجُلٌ أَوَكَسَّ): پیاویکی	له چه ناگهی دا.
هیچ و بوچ و خو پریه.	وَكَزَ اَنْفَهُ: لوتی شکاند.
الوکس: دمگوترئ: (بَرَاتِ الشَّجَةِ عَلَى	وَكَزَ فَلَانًا بِالرَّمْحِ: بهرمب زمبری لهفلان
وکس): برینه که ماویهتی چاک	دا.
بیتهوه ه مهنزئیکه له مهنزلهکانی	وَكَزَ الرَّمْحَ فِي الْأَرْضِ: رمبه کهی لهزموی
مانگ که تییدا دمگیری ه (ایع	چه قاند.
الوکس): شت فروشتن بهزمرمر.	وَكَزَ الرُّقْ: مهشکه که یان کونده کهی
وَكَفَّ عَلَى الْأَمْرِ يَكْفُ وَكْفًا: له سمر	پرکرد.
کارمه که بهردموام بوو.	تَوَكَّرَ لِلْأَمْرِ: خوی بو ئیشه که

وَكَسَطَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌هی پال پئوه‌ناو	دا.
به‌شته‌ک‌هی کیشا ۵ دهری کرد تپ‌وی کرد.	اوْكَعَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که حوشره‌کانیان قه‌له‌و بوون و پیگه‌یین.
وَإَكْظَ عَلَى الْأَمْرِ مُوَكَظَّةً وَوَكَاطًا: به‌ردموام بوو له‌سهر شته‌که.	اوْكَعَ الْأَمْرُ: کارمه‌که دامه‌زرا.
تَوَكَّظَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: نیشه‌ک‌هی لئ سوپا کارمه‌ک‌هی لئ شیوا.	اوْكَعَ فُلَانٌ فِي الْأَمْرِ: فلانک‌ه‌س له‌کارمه‌که‌دا توند پ‌موی کرد.
وَكَّعَ الْبَعِيرَ يَكْعُ وَكْعًا: به‌هوی توندی نازارمه‌که‌یه‌وه که‌وته سهرزموی.	اوْكَعَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌هی چه‌سپاندو جیگری کرد.
وَكَّعَتِ الدَّجَاجَةُ: م‌ریشه‌که‌که فسی دایه‌وه بو که‌له‌شیرمه‌که.	اوْكَعَ السِّقَاءُ: دیمکه‌ناوم‌ک‌هی دامه‌زراند.
وَكَّعَ الشَّاةُ: گوانی مه‌پ‌مه‌ک‌هی له‌کاتی دوشین دا هه‌لته‌ک‌اند.	وَإَكَّعَ الدِّيكُ الدَّجَاجَةَ: که‌له‌شیرمه‌که به‌م‌ریشه‌که‌که‌دا فسی.
وَكَّعَ فَلَانًا بِالْأَمْرِ: فلانک‌ه‌سی عه‌بیدار کرد.	إِكَّعَ الشَّيْئُ: شته‌که پته‌و بوو.
وَكَّعَ فُلَانٌ يَوَكَّعُ وَكْعًا: سهری قامکه‌که‌وره‌ی قاجی روی کرد‌وته قامکی ناوم‌راستی قاجی بو‌ئه‌وه‌ی وینه‌ی گری دروست بکا له‌بنکی قامکه‌که‌ه ۵ نه‌حمه‌ق بوو خو‌پ‌ری و ناپیاو دمرچوو ۵ (فهو أَوْكَّعَ وَهِيَ وَكْعَاءُ).	اسْتَوَكَّعَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س مه‌عیده‌ی به‌هیز بوو.
وَكَّعَ الرَّجُلُ يَوَكَّعُ وَكَاعَةً: پیاومه‌که‌خو‌پ‌ری و هه‌تیوم‌چه دمرچوو.	اسْتَوَكَّعَ الْفِرَاخُ: لقه‌سه سه‌وزمه‌بوودم‌کانی شوینی بر‌پ‌راوی دره‌خته‌که‌که‌وره‌بوون، نه‌ستورو پته‌و بوون.
وَكَّعَ الشَّيْئُ: شته‌که‌که پته‌و بوو توندو ر‌م‌ق بوو ۵ (فهو وَكَّعَ).	اسْتَوَكَّعَ السِّقَاءُ: دیمکه‌که شوین تم‌قه‌له‌ک‌انی هاوسان و ناویان هه‌لم‌زی و ناوی لئ ناچی.
اوْكَعَ الرَّجُلُ: پیاومه‌که‌خیرو بی‌ری که‌م بوو ۵ کارپکی خراپی نه‌نجام	الْمِيَكَّعُ: دیمکه‌که ناوی پته‌و، کونده ناوی پته‌و ۵ ه‌وپ‌رو جه‌وال ۵ مال‌مال که‌زم‌وی کی‌ل‌س‌راوی پی ته‌خت دم‌ک‌ری.
	الْوَكْعَاءُ: نه‌حمه‌ق ۵ نازاراوی.

الوكيع: پيشه‌نگی مهر، مهرېك كه
 مهره‌كاني تر شويني بكهون ۵
 خوشتری به‌هیزو جه‌سته دامه‌زراو
 ۵ دمشگوتری: (امر و كيع): كاريكي
 قايم و پته‌وو بناغه دامه‌زراوه ۵
 قلب و كيع: دلی به‌ناگاو هوشدار.
 وَكَفَ الْمَاءُ وَغِيْرَه يَكْفُ وَكْفًا: ناومه
 دلۆپ دلۆپ داجوړا.
 وَكَفَ الْبَيْتَ بِالْمَطَرِ: به‌هوی بارانه‌وه
 سمنقی خانومه دلۆپه دمكا.
 وَكَفَتِ الْعَيْنُ: چاوه‌كه فرميسكي رشتن
 ۵ دمشگوتری: (وَكَفَتِ الْعَيْنُ بِالْدمع).
 وَكَفَ يَوْكُفُ وَكَفًا: لای داو سته‌می كرد ۵
 عه‌بیدار بوو تاوانی نه‌نجام دا.
 وَكَفَ عَقْلُهُ وَرَايَه: عه‌قل و راو بۆ‌چونی
 خراب و بی كه‌لك بوو.
 وَكَفَ الْمَاءُ وَالدَّمْعُ وَنَحْوَهُمَا: به‌مانا
 (وَكَفَ) دی.
 وَكَفَ الْحَامِلُ: سكه‌پكه نزیکه
 مندالی بیی.
 وَكَفَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانكه‌س
 فلانكه‌سی خسته ناو تاوانه‌وه.
 وَكَفَ الدَّابَّةُ: ولاخه‌كه‌ی كورتان كرد.
 وَاكْفَه: به‌ربه‌مكاني كرد ۵ روبه‌پروی
 بوومه‌وه.
 وَكَفَ الدَّابَّةُ: كورتانی خسته
 سهرېشتی ولاخه‌كه.

وَكَفَ الْوُكُوفُ: كورتانی دروست كرد.
 تَوَكَّفَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌كه لایان دا.
 تَوَكَّفَ الْبَيْتُ وَالسَّطْحُ: هه‌لاشه‌كه،
 خانومه‌كه دلۆپه‌ی كرد.
 تَوَكَّفَ فُلَانٌ لِفُلَانٍ: فلانكه‌س به‌رمو
 پروی فلان چوو بۆ‌نه‌وه‌ی پیی بگا
 توشی بیی.
 تَوَكَّفَ فُلَانًا: واده‌ی دا به‌فلان كه بیر
 له‌نیشه‌كه‌ی بکاته‌ومو کاری بۆ‌جی
 به‌جی بکا.
 تَوَكَّفَ الْأَثَرُ: شوین پیی فلانی
 هه‌لگرتو به‌شوینی دا رویش.
 تَوَكَّفَ الْخَبْرُ: چاومروانی هه‌واله‌كه
 بوو پرسپاری دهرباره‌ی كردو لیی
 کو‌لاییه‌وه.
 اسْتَوَكَّفَ الْمَاءُ: هه‌ولی دا ناوه‌كه
 دلۆپ دلۆپ بیته‌دمر.
 الْوُكُوفُ: بارانی به‌خوړم پان بارانی
 په‌له.
 الْوُكُوفُ: كورتانی گویدرېزو ولاخی
 تر.
 الْوُكُوفُ: راخه‌ری چه‌رم، كه‌وله‌ کون ۵
 زوربه‌ی كات كه‌سیك حوكمی
 نیعدامی درابی له‌سهر نه‌و
 جوړمه‌وله به‌شمشیر له‌ملی دراوه.
 الْوُكُوفُ: بناری کیو.

الْوَكُوفُ مِنَ النُّوقِ: حوشرتريک

هه مېشه شېرېداو شېرى وشک نهکا ۵

(الْوَكُوفُ): ناوه يو مېرى شېر زور ۵

هه وريک که مکهم باران بيارينى.

الْوَكِيفُ: خودى دلۆپه باران.

وَكَلَّ بِاللّٰهِ يَكُلُّ وَكَلًّا: پشنى به خودا

بهست.

وَكَلَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که لمرؤيشتن

ومستاو ماندوو بوو.

وَكَلَّ إِلَيْهِ الْأَمْرُ وَكَلًّا وَوَكُولًا: کارمکهى

به وسپارد.

وَكَلَّ فُلَانًا إِلَى رَايَةٍ: فلانکهسى پاشگوئى

خستو يارمهتى نهدا به بېرورپاى خوى

سپارد چى دمکا بيکا ۵ له حديث دا

هاتوو (اللهم لاتكَلِّنَا إِلَى أَنْفُسِنَا طَرَفَةً

عَيْنٍ): خودايه جرکه يهك بى چاوديرى

خوتمان مه که ۵ خوتمان به خوتمان

مه سپېره.

اوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ: به مانا (وَكَّلَ) دى.

اوَكَّلَ عَلَى فُلَانٍ الْعَمَلَ: هه موو

نېشه کهى به نهو سپارد.

واَكَلَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که خراب پړوى ۵

(رَجُلٌ مُّوَاكِلٌ): پياوړى زعيف.

وَكَّلُهُ: كردى به بېرېكارى خوىو

نه نجامدانى کارمکانى به نهو سپارد،

دمشگوترى: (وَكَّلُهُ فِي الْأَمْرِ):

نېشه کهى به نهو سپارد.

إِكْتَلَّ عَلَى اللَّهِ: پشنى به خودا بهست.

إِكْتَلَّ عَلَى فُلَانٍ فِي أَمْرٍ: پشنى به فلان

بهست له نېشه کهدا.

تَوَاكَلَّ الْقَوْمُ: خه لکه که پشتيان

بهمه کتر بهست.

تَوَاكَلَّ الْقَوْمُ فُلَانًا: خه لکه که

فلانکهسيان پاشگوئى خستو وازيان

لى هيناو يارمهتيان نهدا

له سوککردنى نهو به لايه توشى

هاتوو.

تَوَكَّلَ الرَّجُلُ بِالْأَمْرِ: پياوړه

بهرعودى نېشه که بوو ۵ قبولى

ومکاله تمکهى کرد.

تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ: خوى ته تسليمى خودا

کرد.

تَوَكَّلَ فِي الْأَمْرِ: دانى به بى توانايى

خوى دا ناوېشنى به هيزو توانايى

که ساني دى بهست.

التَّكَلُّنُ: به مانا (التَّوَكَّلُ) دى.

التَّكَلُّةُ: به مانا (الرُّكْلَةُ) دى: که سيک

نېشى خوى به خه لک بسپېرى.

المُؤَاكِلُ: به مانا (الرُّكْلَةُ) دى، دمگوترى:

(رَجُلٌ مُّوَاكِلٌ): پياوړه چوستو

چالاک نيه.

الْوَاكِلُ مِنَ الْخَيْلِ: نه سپېرکه

به ناخوشى غاردمدا پيوېستى

به ناوړمنگى ليدان و قه مچى هه به.

الْوَكَّالُ: گیلی و تمبهلی ۵ دمگوتری:
(فیه وکال): لاوازیی تیدایه.

الْوَكَّالَةُ: بریکاری گسرتن، بریکار
بوخوژت دیاری بکهی و نیشی پی
بسپیری لهجیاتی تو کارمه نهنجام
بدا ۵ نیشی بریکارو شوینهکهی ۵
نوسینگهی وکیل.

الْوَكِّلُ: ترسنوک ۵ بهلاو نهگبهتی ۵
دمسه و مسانو هیچ لهدمس نه هاتوو،
کاریکی پی بسپیردری نهنجامی
ناداو داوا لهکهسانی تر دمکا بووی
نهنجام بدا.

الْوَكِّلُ: دمه و مسانو گیل و ترسنوک.
الْوَكَّلَةُ: کهسیکه کارمکانی خووی
بهکهسانی تر دمه سپیری.

الْوَكِّلُ: ناویکه لهناوه جوانهکانی
خودا، بهمانا بهمرعودهی بزئوی
هممو زینده و مریکه ۵ پاریزگارو
چاودیر ۵ بهمرعوده له نهستوگری
کاری خهک ۵ کهسیک دهبیته
بریکاری کهسانی دیکه و کارو
بارمکانیان هه لدهسورپنی ۵ کهسیک
دهبیته جیگرو نیش پاهه پنی
یهکیکی تر بهگورهی
گریبهستیکی نیوانیان و وکیلکه
دهتوانی بهناوی وکیل گرووه
نیشهگان نهنجام بدا.

وَكَمَهُ عَنْ حاجته يَكْمَهُ وَكَمًا:

بهتوند ترین شیوه کابرای داواکارو
ناتاجی رمتکردموه داخوازییهکهی
جی بهجی نهکرد.

وَكَمَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه فلانکهسی
غهمبار کرد.
وَكَمَ فَلَانُ الْكَلَامَ: فلانکهس وتی (السلام
علیکم) واته کافی (علیکم) مهکسور
خویندموه.

وَكَمَ مِنَ الشَّيْءِ يَكْمًا: لهشتهکه
خهفتهبار بوو نارمزاپی دهربری.
وَكَمَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه لهومری
خوراو بوو بهسوتهمهپروو هیچی
وای لی نهما خیل والی بکا تیدایه
بمینیتهوه.

وَكَنَّ الرَّجُلُ يَكْنُ وَكْنًا: بهگورجی و
تورمیی رویی ۵ دانیشته.
وَكَنَّ الطَّائِرُ وَكْنًا وَوَكْنًا: باندهکه
جووه کولانهکه میهوه.

وَكَنَّ يَنْضُهُ: لهسهر هیلکهکانی کرکهوت.
تَوَكَّنَ: جیگیر بوو ۵ لهمه جلیس دا
جوان دانیشته.

الْمَوْكِنُ: نهوشوینهی بالنده تیدایه
لهسهر هیلکهکانی کردهکهوئ.
مَوْكِنُ الطَّائِرِ: هیلانهی بالنده.
الْمَوْكِنَةُ لِلطَّائِرِ: هیلانهی بالنده.

الْوَاكِنُ: دانیشته ۵ بالنده که لهسهر
دارو دیوار هه لدهنیشی.

- الوَكُنْ: هَيْلَانَهُى بِالْتَدَةِ لَهُمەر شوینیک بی.
- الْوَكْنَةُ لِلطَّائِرِ: هَيْلَانَهُى بِالْتَدَةِ.
- وَكُوكَ الْحَمَامُ: كُوتَرَهْكه خُویندی.
- وَكَى الصَّرَّةُ وَنَحْوَهَا: نَاوْكى بهدەزو بهست.
- اوْكى: رُزْد بوو، چاو چنۆك بوو.
- اوْكى الفَرَسُ: نەسپهكه بازى توندى هاویش.
- اوْكى الصَّرَّةُ: نَاوْكى بهدەزوو گری دا.
- اوْكى الْقِرْبَةِ: دهمى كوندهكهى بهست
- ه دَشْگوتَرى: (أَوْكٍ خَلَقَكَ):
- بَیدەنگ به، دهمت بگره، همروا
- دهگوتری: (فَلَانٌ يُرْكى فَلَان):
- فَلَانكهس فەرمان دمكا بهفَلان كه
- بَیدەنگ بی.
- استوْكى الْجَطْنُ: وركى گىرا، قەبز بوو.
- استوكت الناقَةُ: حوشرهكه قەلەو بوو.
- استوْكى السِّقَاءُ: كوندهكه پرېوو.
- الموْكى: كوندهى دهم بهستراو.
- الوْكَاءُ: نەو بهنەى زاركى كوندهو
- مهشكهى پى دهبهستری پان دهمى
- كيسه دراوو همبانهى نان و شتى
- واى پى دهبهستری.
- وَلَبَّ يَلْبُ وُلُوبًا: بهگورجى چووو ناوهوه
- ه دهگوتری: (وَلَبَّ فِي الشَّيْ) پان (وَلَبَّ الشَّيْ اليه): شتهكهى بهدەست گەشت.
- الْوَالِبَةُ: نەو نەمام و رومكهيه
- كهلهپرگه رومكهكهوه سهوز دهمى،
- وهچەو پرچهلهكى ئادهميزادو
- نازەل.
- وَلَتَهُ حَقُّهُ: مافى كهه كردموه.
- اولَتَهُ حَقُّهُ: مافى ئەوى كهه كردموه.
- وَلَتَ فَلَانًا بِالْعَمَا يَلْتُهُ: بهعهصا
- لهفَلانكهسى دا.
- وَلَتَ لِفَلَانٍ عَقْدًا: گرېبهستىكى لاوازى بو
- فَلانكهس نووسى.
- وَلَتَ السَّمَاءُ الْقَوْمَ: ناسمان بهنمه
- يارانىك خهلكهكهى تهپرکرد.
- الْوَالِثُ: دهگوتری: (شَرَّ وَالِث): شهري
- بهردهمام، (دِين وَالِث): قهرزى
- قورسو پشت شكین.
- الْوَلِثُ: وادەو پهيمان لهنيوان خهلك دا
- بهپى مەبهست و بى نوسين و
- جهخت كردن لهسەرى ه وادەى
- لاوازو بى گرنگى پیدان ه نەباران،
- باقى ماندهى ئاو لهبنكى سوراخى
- دا ه باقى ماندهى ههوير لهتهشتى
- ههويردا ه شوینەوارى چاوهپشه
- لهسەر چاو.
- وَلَجَّ الشَّيْنُ فِي غَيْرِهِ يَلْجُ وَلَوْجًا: شتهكه
- چووو ناو شتى ترموه.

وَلَجَّ الْبَيْتُ: جووه ناو خانوه که وه ۵ (فهر)
والج وهي والجة).

وَلَجَّ فُلَانٌ: فلانکس توشی نازار بو ۵
(فهر مولوج وهي مولوجة).

اَوَلَجَّ: خستیه ناوی داخلئ شته که ی
کرد.

وَلَجَّ مَالُهُ: کابرا له زیانی خوی دا مال و
سامانه که ی دا به هه ندئ
له مندا له کانی.

إِثْلَجَّ الشَّيْنُ: شته که ی خسته ناوی.

تَوَلَّجَ فِي الْبَيْتِ وَعَلَى الْقَوْمِ: جووه ناو
خانومه که وه، چوه ناو خه لکه که.
الْثُلُجُ: بئچوه دالاش.

المَوَلَّجُ: شوینی چوونه ناو وه،
دمروازه، مه دخیل.

الْوَلَجَّةُ: نازاری که توشی مرووف دمی ۵
هه روا ناوه بو مارو مورو جرو
جانه وم.

الْوَلَجُ: دمرگا ۵ شیوو دۆل ۵ شوینی
چرو سه ختو ناخوشی زهوی ۵
کۆلان و گه رکه، دهمر.

الْوَلَجُ: شتی که زور بچیته ناو شته وه ۵
دهگوترئ: (فلان ولَجَ خَرَّاجُ):
فلانکس زور دمر و زور دمرگا،
هه رده چیته زور موه دیته دمر.

الْوَلَجَّةُ: بئش بئلائی خانو ۵
نه شه هوتو شتی وا که رپیوار

له کاتی باران بارین دا بچنه ناوی
بوئنه وهی تهر نه بن ۵ دمر وازه،
مه دخیل بو چوونه ناو خانوو.
الْوَلَجَّةُ: شتی که زور بچیته ناو شتو
بیته دمر.

الْوَلَجَّةُ: دمستو پیومندو خزمه تکارو
حه رمسی پیاو که پششتیان پی
بیه سترئو خزمیشی نه بن ۵
دهگوترئ: (هر ولیجتکم): نهو
به نیوموه لکاومو بوته نه ندایکی
نیوه.

وَلَحَّ يَلْحُهُ وَلَحًا: شه بلاغی لی دا.
اَوَلَحَ الْعُشْبُ: گیاو گزمه که ی بهرز
بووه، گه وه بوو.

إِثْلَخَ الامرُ: کارمه شیواو تیکه ل و
پیکه ل بوو.

وَلِدَتِ الْاُنْثَى وَلَدًا وِلَادَةً:
سکپر که سکه که ی دانا، دهگوترئ:
(وَلِدَتِ الْجَنِينُ): زارو که که ی بوو.

اَوَلَدَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته که کاتی
مندا بیوونی هات، گه وته نو مانگو
نۆرۆزی خو یه وه.

اَوَلَدَتِ الشَّاةُ: مهر که زا، بئچوی بوو.
اَوَلَدَتِ الْقَابِلَةُ الْمَرْأَةُ: مامانه که سهرو
کاری مندا بیوونی ژنه که ی کرد.

وَلَدَ الْاُنْثَى: ناماده بوو بو مامانی
گردنی ئافرته سکپر که بوئنه وهی

تیکه ئېوونيان به نه ته و مگانی تر،
په هیدابوون، واته شاعیره گانی
سهرمدی نه مه وی و له وودوا دمکری
نه و ناوه یان لی بنری.

المؤلد من الرجال: عهرمبی دورمگ
عهرمبیك باوکی یان دایکی عهرمب
نه بی ۵ یان که سیکی ناعهرمب له ناو
عهرمب دا له دایک بووبی و له گه ل
منداله عهرمب دا په رومرده کرابی و
خوی نه وانی گرتبی.

المؤلد من الکلام: هه روشه یه که
عهرمبی بی به لأم له به کاره یانان دا
گوږانی به سهردا هاتبی.

المؤلدة: که سیک له ناو عهرمب دا
له دایک بووبی ۵ نه و منداله
ناعهرمبه ی له گه ل منداله عهرمب دا
په رومرده بووبی و نادابو ږه وشتی
نه وانی و مرگرتبی ۵ هه رشتیک تازه
بابه ت بی و له شتیکی تر پهیدا
بووبی ۵ دمشگوتری: (جاء بییته
مؤلدة): به لکه یه کی ناراستی هینا.

المؤلد: په رشتیک که سهر په رشتی
مندالېوونی سکېړیک بکا.

المؤلدة: مامان.

المؤلدة: مندالی تازه له دایکبوو.

المیلاد: کاتی له دایکبوو.

الوالد: باوک ۵ هه روا ناوه بو مه ریک
ناوس بی.

یارمه تی بداو چار سه مری گرو
گرفته گانی بکا و منداله که ی لی
بیته وه ۵ دمشگوتری: (وُلد الشاة
ونحوها): شوانه که هه ولی دا مه رکه
به ناسانی بیچومکه ی لی بیته وه.

وُلد الولد: منداله که ی په رومرده کرد.
وُلد الشينى من الشينى: شته که ی
له شته که دمه یینا ۵ شته که ی
له شته که ی تر دروست کرد ۵ به دیی
هینا.

وُلد الکلام والحديث: قسه ی
دروست کرد، حه دینه که ی هه لیه ست.

تَوَالِدُو: زور بوون ۵ زاووزیان کرد.
تَوُلد الشينى من الشينى: شته که
له شته که ی تر دروستبوو.

استولَد المرأة: ناهرمته که ی ناوس
کرد.

اللدّة: هاوته مهن، نه وکه سه ی به یه که
روژ له گه ل په کیکی تر
له دایکبووبی.

المولد: شوینی له دایکبوون ۵ کاتی
له دایک بوون ۵ (ک: موالد).

المؤلد: تازه پهیدا بوو له هه رشتیک
بی ۵ (الشعراء المؤلدون): شاعیرانی

تازه پیگه یشتوو، یان نه و
شاعیرانه ی که دوا بلاو بوونه وه ی
عهرمبه کان به ولاتان داو

الْوَالِدَانِ: باوك و دايك.

قسه‌ی ناراسته كرد ۵ (فهر والس).

الْوَالِدَةُ: دايك.

وَأَنْسَ بِالْحَدِيثِ: به‌کينايه و ته‌عريض

الْوَلَدُ: له‌دايکبوو، همرشتيک له‌دايک

قسه‌ی ناراسته كرد ۵ دمشگوتري:

بِئِ نَيْرِيٍّ يَأْمُرُ بِيٍّ ۵ (ك: اولاد

(وَأَلَسْتَ الْإِبِلَ): حوشتره‌كان

وِرْلَدَة).

هنديکيان له‌نهرمه غارو گورگه

الْوَلَدُ: به‌مانا (الْوَلَدُ) دى.

لَوْقَه‌دا پيش‌چيکيان له‌گه‌ل

الْوَلَدَةُ: دايك ۵ مندان زور.

هنديکيان كرد.

الْوَلَدِيَّةُ: بچوک، مندالي ۵ کهم

وَأَنْسَ فُلَانٌ بِالْحَدِيثِ: به‌مانا (أولس

به‌زمي، نه‌شارمزا له‌کارو باردا ۵

(به) دى.

وشك ته‌بياتي.

وَأَنْسَ فُلَانًا: فيلى له‌فلانکس كرد ۵

الْوَلِيدُ: مندان له‌وکاته‌دا که‌له‌دايک

دمشگوتري: (وَأَنْسَ الْقَوْمَ عَلَى

دمي ۵ به‌ندمو کويله ۵ خزمه‌تکاري

الفلان): خه‌لکه‌که فيليان له‌فلان

گه‌نج ۵ (أم الوليد): نازناوى

كرد.

مريشکه.

الْوَلَسُ: فرتو فيل ۵ دمشگوتري: (مالي

الْوَلِيدَةُ: ميينه‌ی (الوليد) ۵ کاره‌که‌رو

في هذا الامر وَلَسَ وَلَا دَلَسَ): من

جهتيو ۵ کچوله تادمگاته ته‌مه‌نى

له‌م نيشه‌دا نه‌خيانه‌تم کردوه

بالغ بوون ۵ کچيک له‌ناو عمره‌ب

نه‌فيل.

دا له‌دايک بوويو خوى کچه

الْوَلَسُ: بؤ موباله‌غهي (وَلَسَ) دى ۵

عهرمبي گرتي.

گورگ.

الْوَلِيدِيَّةُ: حال و مزعى مروؤف

وَلَعَّ يَلَعَّ وَلَعًا: به‌هيواشي بازي دا ۵ درؤي

له‌سهرده‌مي مندالي دا ۵ دمشگوتري:

كرد.

(فعل ذلك في وليديه).

وَلَعَّ بِحَقِّهِ وَلَعًا: مافي خوارد.

وَلَسْتَ الْإِبِلَ تَلَسُّ وَلَسًا: حوشتره‌که

وَلَعَّ به: عاشقى بوو ۵ ده‌ستی وهردايه

خي‌را رؤي، له‌رؤيشتن دا په‌له‌ی

کاروباري نه‌ومومو سوور بوو له‌سهر

كرد.

نه‌زيه‌تداني.

وَلَسَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکس فيلى له‌فلان

وَلَعَّ فُلَانًا به: فلانکسه‌سى هه‌لئا

كرد.

به‌کردنى نه‌وشته.

وَلَسَ الْحَدِيثَ: به‌کينايه و ته‌عريض

وَلَعَّ الدَّاءُ جَسَدَ فُلَانٍ: نه خوشبیه که
جهسته‌ی فلانکسی به‌لک کرد.

تَوَلَّعَ بِهِ: عاشقی بوو، دلی پیوه‌ی
نووسا.

إِثْلَعْتُ فُلَانًا وَالْعَلَّةُ: فلانکس
نیشه‌کی ته‌مو مزاولی بوو
نازاندی ماوه یان مردووه.

إِثْلَعَ قَلْبَهُ: دلی دهره‌ینا، دلی لی
ستاند.

الْوَلَعُ: دروژن ۵ ده‌شگوتری: (وَلَّعَ
وَالْعُ): درو‌یه‌کی گهورمیه.
الْوَلَعَةُ: میینه‌ی (الْوَلَعُ).

الْوَلَعُ: زور عاشق و شهیدا بۆ شتیک.
الْوَلَعَةُ: که‌سیک خو‌بداته شتیک
که‌په‌یومندی به‌نه‌مووه نیهو نیشی
نهو نییه.

المُوَلَّعُ: ده‌گوتری: (رجل مُوَلَّعُ):
پیاویکه په‌له په‌له به‌لکه‌ی پیومیه
۵ (برزون مُوَلَّعُ): هی‌ستریکه
به‌لکه‌کیه‌کی دریزو بلاو بو‌ته‌وه.

الْوَلَعُ: زور عاشق و شهیدا.
الْوَلِيعُ: چرو‌ی دارخورما په‌رده‌یه‌که
ده‌نکی چین جینی له‌خو گرتوون
ماده‌ی ته‌لقیح و تو‌می تی‌دایه پیش
نه‌مو‌ی به‌شکو‌ی، ده‌نکه‌کانی ناوی
چینه مرواری زور سپین.

وَلَّعَ الْكَلْبُ وَغَيْرَهُ مِنَ السَّبَاعِ فِي الْإِنَاءِ

يَلَّغُ وَلَغًا وَلَوَلُغًا: سه‌گه‌که یان
درنده‌یه‌کی تر زمانی خسته ناو
قا‌په‌که‌مو نه‌مو‌ی تی‌یدا بوو خواردی
یان به‌قه‌راخی زوبانی خواردیه‌وه یان
زمانی تی‌خست و تی‌یدا گ‌یرا ۵
ده‌شگوتری: (فلان ياكل لحوم الناس
ويلغ في دمانهم): واته فلانکس پاشمله
غه‌به‌تی خه‌لک ده‌کا.

اَوَلَّغَ الْكَلْبُ: ناوی دا به‌سه‌گه‌که ۵
ناوی بو‌کرده قا‌پیکه‌وه بو‌نه‌مو‌ی
به‌زمانی بی‌خواته‌وه.

استَوَلَّغَ: گو‌ی نه‌دایه عه‌یب و عار.
المِبْلَغُ: نهو سو‌الله‌تو قا‌په‌ی سه‌گ
ده‌می تی‌ده‌خاو شتی تی‌دا ده‌خاو
ده‌خواته‌وه.

الْوَلْفَةُ: په‌کجار ۵ دو‌لجه‌ی بجوک.
وَلَّفَ الْبَرَقَ يَلْفًا وَلَفًا وَلَفَانًا: هه‌وره
بروسکه‌که روناکیه‌کی دریزه‌ی کی‌شا،
جار دوا‌ی جار روناکی دا.

وَلَّفَ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که شیوه رو‌یشتنیک
رو‌یی هه‌ر‌چوار قا‌چی به‌یه‌که‌وه
ده‌که‌وتنه سه‌ر زه‌وی.

اَوَلَّفَ الشَّيْنُ الشَّيْنُ: شته‌که شته‌کی
دا‌پوشی و بوو به په‌رده بو‌ی.
وَالْفَةُ مَوَالِفَةٌ وَوَلَفًا: په‌یومست بوو
پنیه‌وه.

تَوَلَّفَ الشَّيْنُ مَوَالِفَةً: شته‌که

هەندىكى پالى دايە پال ھەندىكى.

الولاف: جۆرە رۆيشتىكە ھەرچوار
پىيى ولاخەكە بەيەكجار لەزموى
دەمدەن.

الوكيف: ھەورە بروسكەى يەك لەدوا
يەك.

ولق في سيره: لەرۆيشتەكەى دا پەلەى
کرد ۵ بەردەوام بوو لەكارەكەدا ۵
دەگوترى: (ولق في الكذب): بەردەوام
بوو لەدرۆکردن دا.

ولق فلاناً: زەبىرىكى سوكى لەفلانكەس
دا كەمىك بىرىندارى كرد.

ولق فلاناً بالسيف: بەشمشیر
لەفلانكەسى دا.

ولق عينه: زەبىرى لەچاوى داو كوڤىرى
كرد.

ولق الكلام: درىژەى بەقسەكە دا.

ولق الحديث: حىكايتەتو چىرۆكەكەى
دانا، ھەلى بەست ۵ چىرۆكەكەى
داهىنا.

الولق: پەلەکردن لەشت دا بەدو
يەكتەدا ۵مكو بازدان لەدوابازدانو
بەخىرايى ۵ قەسەکردن لەدوايەك
بەخىرايى ۵ خىرا خىرا قەسەکردن
درىژە پىدانى.

الولقى: بازدانى تونىو بەشىدەت ۵
دەشگوترى: (ناقة ولقى): خوشترىكە

خۆشپۇ.

اولم فلان: فلانكەس سفرەو خوانى بۆ
خەلك رازاندەووە بانگى كردن بۆ
نانخواردن.

الولم: زنجير ۵ قىياسەو كورتانبەستو
بەرسىنگ بۆ كورتان و زىن و رحلە.

الولمة: تەواوى شتو كۆيونەوى.

الوكيمة: ھەر سفرەو خوانو نان
سازكرديك كە بەيۆنەى بوك
گواستەنەووە شتى واوہ ساز دەكرى ۵
(ك: ولانم).

ولە فلان يله ولها: فلانكەس ئەومندە

خەفەتبار بوو عەقلى رۆيى ۵ يان
لەبەر زۆر عاشقىو سۆزى دلىدارى
ماتو سەرسام بوو ۵ نالى دەلى:

خوش لەسەرسىنەى سەريەداوہ دووگويى
سەريەمەر

ماتو ھىرانم كە سەرسەر كەى ھەنارى كرتوپە؟
ولە: لىي ترسا.

ولەت الام الى طفلها: دايكەكە سۆزى
بۆ منداكەكەى بوو بۆى كوركاند.

ولە الحنبي الى امه: منداكەكە ھەزى
لەباومشى دايكى كردوو كپروزيەوہ
بۆلاى ئەو.

ولە يله يوله ولها: بەمانا (ولەدى).

اولهه الحزن والوجد: سۆزو
خۆشەويستىو خەفەت سەرسامى
كردوو عەقلى برودووہ.

وَأَنَّكَ الْوَالِدَةُ: ددایکه که می توشی
خهفمتو له هوشخوچون کرد بهودی
منداله که می لی ستاند یان
منداله که می توشی دمرد کرد.
وَأَنَّكَ الْحُرْنُ وَالْوَجْدُ: بهمانا
(أَوَّلَهُ) دئی.

وَأَنَّكَ الْوَالِدَةُ: دایک و منداله که می لیک
جیاکردنه وه بهوه دایکه که توشی
خهفمتی گهوره بوو.
إِنَّكَ الْغَبِيضُ فَلَانًا: بیرمو ماده
سرکمرکه عهقل و هوشی فلانی
برد.

ثَوَلَهُ فُلَانٌ: بهمانا (وَلَهُ) دئی.
الْمَوْلَةُ: دهگوتری: (ماء مَوْلَةٍ): ناویکه
بهره لای ناو زموی به که گراومو
بوخوی پییدا بلاو دمیپته وه
(إِمْرَأَةٌ مَوْلَةٌ): ناهرمتی که مندالی بو
راناومستی همر زوو لهباری دهچی.
الْمَيْلَةُ: بهپرووش و خهفمتخواردو بو
نهوشته می لهدهستی داوه
دهگوتری: (إِمْرَأَةٌ مَيْلَةٌ): ناهرمتی که
زور پهرووشی منداله لهدهس
چوومکه بهتی و خمریکه لهتاوانی
شیت بی ۰ رمه بای بههیزو هازمو
هوزه بهیداکمر.

وَلَوْلَتْ الْمَرْأَةُ وَلَوْلَتْ: ناهرمته که
واومیلو هاتو هاواری کرد.
وَلَوْلَتْ الْمَرْأَةُ: بهمانا (وَلَوْلَتْ) دئی.

الْوَلَوَالُ: دوعا کردن بهگریان و
واومیلووه.

وَلَاءٌ يَلِيهِ وَلِيًّا: لئی نزیك بووه.
وَلِيَّهُ يَلِيهِ وَلِيًّا: بهمانا (وَلَاءٌ) دئی.
وَلِيَّ الشَّيْنِ وَعَلَيْهِ وَلَايَةٌ: بوو بهخاومنی
شته که وه فرمانبرموی و بهسهری
راگهپشت.

وَلِيَّ فُلَانًا: یارمتمی فلانی دا، خوشی
ویست.

وَلِيَّ الْبَلَدِ: بوو به فرمانبرموی
ولاته که وه دهستی بهسهر دا گرت.
وَلِيَّتِ الْأَرْضُ: زموی به که بهبارانی
یه که لهدوایه ک ناودرا.

أَوَّلَى عَلَى الْيَقِيمِ: رایسپارد بو
چاودیری ههتیو.

أَوَّلَى فُلَانًا الْأَمْرَ: کارمکه می خسته
نهستی فلانکس ۰ لهبواری
ههرشه کردنیش دا دهگوتری: (أَوَّلَى
لَكَ): ناگادار به شهرت لی نزیکه
خوتی لی بهباریزه.

وَأَلَى بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ مَوَالاةٌ وَوَلَاءٌ:
کارمکانی بهدویه ک دا هیئان.

وَأَلَى الشَّيْنِ: شوین شته که هوت.
وَأَلَى فُلَانًا: فلانکسی خوش ویست ۰
یارمتمی دا.

وَأَلَى الرُّطْبِ: خورما گه یومکه خمریکه
بهرمو وشکبوون دهچی.
وَأَلَى الشَّيْنِ: پشتی لهشته که کرد،

پشتی هه لکړد ۵ دمگوترئ: (وَلَّى
فَلَان هَارِبًا): فلانکس پشתי
هه لکړدو هه لاتو قاچاندى.

وَلَّى الشَّيْئَ وَعَنِ الشَّيْئِ: پشתי
له شته که کردو لېی دوور که وته وه.
وَلَّى فَلَانًا بُوْدَ: خوښه ویستی بُو فلان
نهماو پشתי لې کردو رڼی لیته تی.

وَلَّى فَلَانًا: یارمه تی فلانکس دی،
روی تیکردو پیښوازی لې کرد.

وَلَّى فَلَانًا الْأَمْرَ: کاره کی خسته ژیر
دمسه لاتی فلانکسه ووهو نه وی کرد
بهمفرمان ووا به سهریموه.

وَلَّى فَلَانًا الْحَاجَّةَ: پیویستی و
ناتاجیبی که لای فلان نهما.

تَوَالَّى الشَّيْئُ: شته پهک له دوا پهک
هات.

تَوَالَّتِ الْقَتْمُ عَنِ الْمَعَزِ: مهرکان
له بز نه کان جیابوونه وه ۵ خوئی
له نه وهی نه وان حیساب کرد ۵
دمگوترئ: (هو یتمرلی علینا): نهو
خوئی لې کردوین به سه پید نه ژادو
نه وهی حوسین.

تَوَلَّى الشَّيْئَ: پشתי له شته که هه لکړد
۵ دمگوترئ: (تَوَلَّى فَلَان هَارِبًا): فلان
پشתי هه لکړدو هه لات.

تَوَلَّى الرُّطْبُ: خورما شیرین بوو که
خهری که وشک بی.

تَوَلَّى عَنهُ: پشתי تی کرد ۵ روی لې
وهرگیرا.

تَوَلَّى الشَّيْئَ: پابه ندی شته که بوو.

تَوَلَّى فَلَانًا: یارمه تی فلانکس دی ۵
فلانکس وی خوښ ویست کردی
به گهورمو خوښه ویستی خوئی.

تَوَلَّى الْأَمْرَ: کاره کی له نه ستو گرتو
پتی هه لسا.

استولی علیه: به سهریدا بالادست بوو
۵ کونترولی کرد ۵ دمستی لېی گیر
بوو ۵ که وته دمستی.

استولی علی الأمر: گه پشته کوتایى
نیشه که و باشباش کونترولی کرد.

استولی علی الغایة: پیښ مبهسته که
کهوت.

الأولى: چاکتر ۵ شیاوتر ۵ گونجاوتر ۵
نزیکتر.

المُؤَالَى: پیړی شیعه، نه م ناوهمان
له ووهو بوهاتووو که نیمایى عهلی و
خیزان و نه ووه کانی نه ویان کردو
به گهورمو پابه ری خوئیان.

الموالات: نه ووه په کیک په یمان بدا
به په کیکی تر.

المواليا: جوړه شیعریک بوو
له سهرده می عه باسییه کان دا په یدا
بوو ۵ (مستفعلن فاعلن مستفعلن
فاعلن) دوجار.

هاوپهيمان ۵ خه زور ۵ هاوسئ ۵
شـوئـنـكـهـوتـو ۵ نازادكـهر ۵
فهرمانبهردار گـوئـ بـيـست ۵
دمگوتري: (المؤمن ولي الله) ۵ بارانی
دواباران ۵ ميراتگري پاشايهتي ۵
(ولي العهد) ۵ وليعههد.

ولي المرأة: نهوكهسهی برپار بهدمستی
مارهکردنی نافرتهكهيهو ناهيلى بهبی
رمزامهنديى نهو نافرتهكه
خوبهسهریى خوئ مارمبكا.
وكي اليقيم: سهرپهرشتياری ههتيوو
بهخيوكهري ۵ لهبوارى نابورى دا
(وهلى) كهسيكه لهقازانچو زهرمردا
هاوبهش و بهرپرس بي ۵ (له الغنم
وعيله الغرم).

الوكيئة: كورتان و سهرجل نهگهر
بهسهرپشتى حوشترمهكهوه بن ۵
ههرشتيك لهپشتى حوشتر بكري
لهقوماشو شتى وا ۵ نهو بره
خوراكهيه كابانى دنيايدله
دهيشارپتهوه بؤ ميوانى كاتى
ناوهدخت.
وما اليه يما و مئا: نامازى بؤكرد ۵
قامكى بؤ راداشت.
اوما اليه: نامازى بؤكرد.
الوامئة: بهلاو كارسات.
ومد عليه يومد ومدأ: پقى ههئسا،
سوربؤوه.

المؤلى: گهوره، خاومن، پهرومردگار ۵
سهرپهرشتييار ۵ دؤستو
خوشهويست ۵ هاوپهيمان ۵ ميوان ۵
هاوسئ ۵ هاوهل ۵ خه زور ۵ خزمى
نزيك و هكوو مامو نامؤزا ۵ نازادكهر
۵ نازادكراو ۵ شوئنكهوتوو.

المؤلوي: كهسيك نيسبته بدرئ
بؤلاى (المولى) ۵ دونيا نهويستو
زانای گهوره.

المولوية: بپريكن لهصوفى و خويان
به شوئنكهوتهى مهولانا (جلال
الدين) رؤمى دمزانن ۵ ههروا ناوه
بؤ كلاويكى دريژو لهخورى
دروستكراو كهجهنابى مهولهوى
لهسهرى بكا.

الولاء: ملكايهتي ۵ نزيكى ۵ خزمايهتي
۵ يارمهتيدان ۵ خوشهويستى.
الولاية: خزمايهتي ۵ دمگوتري: (القرم
عليه ولاية): خهئكهكه ههموويان
يهكدل و يهككيان لهخيرو شهردا
هاوبهشن.

الولاية: خزمايهتي ۵ پلان و دمستورو
فهرمانبرموايى ۵ پاشاو سهرؤك ۵
ولاتو دمفهرنك كهفهرمانبرموا
بهريوهى بهري.

الوكي: سهرپهرشتييار ۵ خاومن ۵
ههركهسيك سهروكارى ئيشيك بكا
۵ يارمهتيدرو خوشهويست ۵

وَمَدَّتْ الْيَوْمَ وَاللَّيْلَةَ: رُوژو شه و ده که
زۆر گهرم بوون گهرما که یان توند
بوو شنه باشی کهم بوو.

الْوَمَدُّ: زیادبوون و تاوساندنی گهرمای
رُوژو شه و ههوا ته رییه که
له جهنگه ی گهرمادا له دهریاوه
رودمکاته ولات و ههواشی کهم و بی
هیز دمبی ه نیستا پیی دمگوتری:
(رطوبه).

الْوَمْدَةُ: بهمانا (الْوَمْدُ) دی.
وَمَزَّ بِأَنْفِهِ يَمِزْ وَمَزًّا: بهرق هه لسانه وه
لوتی خو ی بادا ه هه لیگ لوفت.
تَوَمَّرَ فِي مَشْيِهِ: له رۆیشتن دا په له ی
کرد، بازی دا.

وَمَسَّ الشَّيْنُ بِالشَّيْنِ يَمِيسُ وَمَسًّا:
شته که ی به شته که خوراندو لیکی
خستن بۆنه وه ی تو ی که که ی لی دامالی
روت ببی ه دمگوتری: (أَوَمَسَّتِ الْمَرْأَةُ):
نافرمه که زینای کرد، داوین بیس بوو
ه خراپه ی کرد.
أَوَمَسَّ الْعَنْبُ: تر ییه که نه رم بوو
خهریکه بگا.

الْمِيسُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی داوین
بیس که ههر که سی داوای لی بکا
رمتی ناکاته وه وه ی ته سلیم دمکا ه
(ك: مِيسٌ وَمِامِسٌ وَمِامِيسٌ).

الْمُومِيسَةُ: بهمانا (المِيسُ) دی.

الْمُؤَسُّ: حوشتێك ژێربار نه گرابی،
رانه هیندرابی.
وَمَضَى الْبَرْقُ يَمْضُ وَمَضًّا: هه وره
بروسکه که به هیواشی روناکی دا ه (فهو
وامض وهي وامضة).

أَوَمَضَ الْبَرْقُ: بهمانا (وَمَضٌ) دی.
أَوَمَضَ فَلَانٌ: فلانکس تروسکایی
بروسکه یان تروسکایی ناگری بیی
ه نامازمه کی هیواشی بۆکرد.

أَوَمَضَتِ الْمَرْأَةُ بَعِينَهَا: نافرمه که
به تیله ی چاوی پوانی به دزییه وه
سه بری کرد ه زهرده خه نه ی هاتی.
وَمِقَهُ يَمِقهُ وَمَقًّا وَمِيقَةً: خو شی
ویست.

وَأَمَقَهُ مَوَامِقَةً وَمَوَاقًا: ههریکه
له وانه نه ی تری خو ش ویست.
تَوَامَقُوا: به کتریان خو ش ویست.
تَوَمَّقَ: خو شی ویست.

تَوَمَّنَ فَلَانٌ: فلانکس خاوو خیزانی
زۆر بوو، مه سرفی زیاد ی کرد.
وَمَةِ النَّهَارِ يَوْمُهُ وَمَهًّا: رۆژمه زۆر گهرم
بوو.

الْوَمَهَةُ: توانه وه ی ههرشتیک بی.
وَمَى يَمِي وَمِيًّا: لۆغه تیکه له (وَمًا)،
بهمانا نامازمه یکردنه.
وَمَى بِالشَّيْنِ: شته که ی برد.

استومی علیه: به سه ری دا زال بوو،
داگری کرد.

توانی فی حاجته: که متمر خه می کرد

له کارمکه‌ی داو گرنگی بی نه‌دا.

المینی: به‌نمړ ۵ شوینی له‌نگر

گرتنی کشتی ۵ جه‌وه‌رو کاکله‌ی

شوشه ۵ بویه‌یه که مه‌عدده‌ن و

شتی وای پی سواخ دمدړی، پیی

بویه دمکړی.

المیناء: به‌مانا (المینی) دئ.

الوانی: جه‌سته لاواز ۵ کزه پای

نه‌سیم.

الوکاة: دوړو یا قوت و گه‌وه‌ر ۵

نافرته‌ی شلو و مل که‌هه‌لده‌ستی

له‌بهر نازداری به‌هیواشی راست

دمبیته‌وه.

الوئی: دوړو گه‌وه‌ر ۵ ملوانکه‌ی

گه‌وه‌ر ۵ جه‌وال.

وَهَبَ لَهُ الشَّيْنُ يَهْبُهُ وَهْبًا: شته‌که‌ی پی

به‌خشی به‌بی به‌رام‌بهر.

وَهَبَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکس به‌سمر فلان

دا بالادست بوو له‌به‌خشین دا ۵

دمگوتری: (واهبه فوه‌ه): هم‌روا

دمگوتری: (وَهَبَنِي اللَّهُ فِدَاكَ): خودا بمکا

به‌قوربانی تو ۵ هم‌روا دمگوتری:

(هَبْنِي لِعَمَلٍ كَذَا): وایزانه من نه‌وه‌م

کردوه.

أَوْهَبَ الشَّيْنُ: شته‌که به‌ردم‌وام بوو.

أَوْهَبَ فُلَانٌ لِلشَّيْنِ: فلانکس توانای

به‌سمر شته‌که‌دا هم‌بوو.

الْوَمَى: دمگوتری: (ما أدري أي الومي

هر؟): نازانم نه‌وه چ بی‌چمیکه چ

که‌سپکه؟.

الْوُجُجُ: جوړه لیدانیکه سازو

سه‌متوره.

الْوُخُ: وشه‌یه‌که ناماژه‌ی پندمکړی

بوشتی کم.

وَلَمْ الذُّبَابُ يَنْمُ وَنَمًا: می‌شه‌که گوی کرد.

الْوَمَّةُ: گوی می‌ش.

الْوَيْمُ: گوی می‌ش.

الْوُنُ: لاوازی ۵ نه‌و نامیری سازه‌ی

به‌په‌نجه لی دمدړی.

وَنَسَى فِي الْأَمْرِ: له‌کارمکه‌دا تی شکا،

نه‌یتوانی بیکا ۵ ماندوو بوو وازی لی

هینا ۵ دمگوتری: (فلان لا یتوانی یفعل

کذا): فلانکس به‌ردم‌وام نه‌وکاره

دمکاو وازی لی نه‌هیناوه.

وَنَتَّ السَّحَابَةُ: هم‌ورکه بارانی باراند.

وَنَسَى فُلَانٌ فِكْمَ: فلانکس فوولی لی

هملالی.

وَنَسَى الشَّيْنُ وَنَهَ: وازی لی هیناو

به‌جیی هیشت ۵ (فهر وان وهي وانه).

اوناه: ماندوی کرد ۵ بی هیزی کرد.

وَنَسَى الرَّجُلُ: پیاوه‌که کوششی

دسوزانه‌ی له‌کارمکه‌دا نه‌نجام نه‌دا.

تَوَانَى فِي الْعَمَلِ: گرنگی به‌کارمکه

نه‌داو همولی چاکسازیی نه‌دا.

- اَوْهَبَ لِفُلَانٍ الشَّيْئُ: شتهكهى بؤ
فلانكس نامادمكرد.
- وَاهَبَهُ: لهمالبهخشين دا بهسمریدا
بالآدمست بوو.
- إِثْهَبَ: بهخشینهكهى قبول كرد ه
دمگوترئ: (إِثْهَبَ الهبة).
- تَوَاهَبَ الْقَوْمُ: خهلكهكه ههنديكيان
شتيان بهخشی بههنديكيان.
- استوهب الهبة: داواى بهخشندهى لى
كرد، داواى لى كرد شتى بداتى ه
دمگوترئ: (استوهبَ فلاناً الهبة).
- المَوْهَبَةُ: ههورىك باران ببارينئ
لههر كوييهك بى ه زهلكاوى بچوك
ه بهرداوو چاله ناو لهكيو دا ه
بهخشش.
- الموهبة: جالى ناوى بچوك و زهلكاو ه
ناماده باشى نادميزاد بهشيومهكى
سروشتى و خودا داد بؤ داهينان و
كارى هونهريى.
- الموهوب: مندان.
- للّهبة: عمتاو بهخشش كهبي
بهرامبهرو بى مهبست بى
لهزاراوهى شمرع دا نهوميه يهكيك
مال و مولكيك بكا بهمولكى
يهكيكى تر بهبي بهرامبهرو.
- وَهَتْ الشَّيْئُ يَهْتُ وَهْتاً: زهختى
لهشتهكه كرد، بهستاوتى ه پان و
پليشى كردموه.
- اَوْهَتْ اللحمُ: گوشتهكه بؤگهن بوو.
الْوَهْتُ: زموى ليژو تهلان.
- وَهَتْ فِي الشَّيْئِ يَهْتُ وَهْتاً: جووه
ناوشتهكهوهو گيرؤدهى بوو، كوششى
تيداكرد.
- وَهَتْ الشَّيْئُ: بهتونديى پي پيدا دا.
- تَوَهَّتْ فِي الْأَمْرِ: لهشتهكه دا قولبؤوه.
الْوَاهِتُ: كهسيك خوبخاته خهترو
تهنگو چهلهمهوه.
- وَهَجَتِ النَّارُ وَهْجاً وَهيجاً: ناگرهكه
بليسهى سهند.
- وَهَجَتِ الْيَوْمُ وَاللَّيْلَةُ: رؤزو شهومكهى
زور گهرم بوون.
- اَوْهَجَ النَّارُ: ناگرهكهى ههگيرساند.
- تَوَهَّجَتِ النَّارُ وَالشَّمْسُ وَنَحْوُهُمَا:
ناگرهكه يان خورمكه تاوى ساند.
- تَوَهَّجَ حَرُّ النَّهَارِ: رؤزمكه زور گهرم
بوو ه دمشكوترئ: (تَوَهَّجَ حَرُّ النَّهَارِ):
گهرماى رؤزمكه تاوى ساند زور
گهرم بوو.
- تَوَهَّجَ الْجَوْهَرُ: جهوههرمكه
درهوشايهوه.
- تَوَهَّجَتِ رَائِحَةُ الطَّيِّبِ: بؤنى عهترو
ميسكهكه بلاو بؤوه.
- الْوَهْجُ: گهرمى رؤزى هاوين و گهرمى
خور ه بؤنى عهترو شتى بؤنخوش و
بلاو بونهومى بؤنمهكهيان.

الْوَهْجَانُ: گهرمای رۆژ ۵ دهگوترئ:

(یوم وهجان): رۆژیکی زۆر گهرمه.

الْوَهْجُ: زۆر گهرم ۵ زۆر درموشاومو

بلیسهدار ۵ دهگوترئ: (نجم وهاج

وسراج وهاج).

الْوَهِيحُ مِنَ الطَّيِّبِ: بلاوبونهوهی

بۆنی خوشو شیلانی دهماری

جهسته.

وَهْدٌ لَه الْفِرَاشُ: جیگای بۆخۆش

کرد.

تَوَهَّدَ الْفِرَاشُ: جیگای ئیستیراحمتی

بۆنامادهکرد.

تَوَهَّدَ: چال بوو.

اوهْدُ: ناوی رۆژی دووشههممهیه.

الْوَهْدُ: زموى چال ۵ زهلكاو ۵ چالێكى

ههلهكههندراو.

الْوَهْدَةُ: زموى نزمو چال.

وَهْرَه يَهْرَه وَهْرًا: خستیه ناو

کێشهیهکهوه رزگاربوونی لـ

ناکړئ.

وَهْرَه: بهمانا (وَهْرَه دئ).

تَوَهَّرَ اللَّيْلُ وَالشَّتَاءُ: زۆرینهی شهو

یان زۆرینهی زستان رۆی.

تَوَهَّرَ الرَّمْلُ: لبهلانهکه داروخا،

هاړه کرد.

تَوَهَّرَ فُلَانٌ فُلَانًا فِي الْكَلَامِ: فلانکەس

فلانکەسی ناجار کرد بۆ وازهینان

لهفسهکهی.

المَسْتُوَهْرُ: کەسێک گهرمای

خورگیزی کردبێ.

الْوَاهِرُ: دهگوترئ: (هَب واهِر): بلیسه

ناگرێکی پرتهو بهخشه.

الْوَهْرُ: پهرماندنی کاریگهری خۆر

لهسهر زموى و لێدانى تیشكهكهى

لهزموى بهجۆرێك وادێته بهرچاو

تیشكهكه وكموو ههلم جمو جولا

دمكا.

الْوَهْرَةُ: كهوتنه ناو كێشهو

چورتمیكهوه كه رزگار بوون لێی

زۆر زهحمهت بێ.

وَهْرَه يَهْرَه وَهْرًا: پالى پێومناو

بهههموو هێزى خوێ

مستهكۆلهیهكى لێدا ۵ دهگوترئ:

(وَهَرَ الحَيوان): بهقاجى ولاحهكهى

ههلهنا بۆ رۆیشتن ۵ پێی لـ نا،

وردی کردو شكاندی.

وَهْرَه: بارى قورس کرد.

تَوَهَّرَ الْكَلْبُ خَلْفَهُ: سهگهكه لهداوهی

بازی دا.

تَوَهَّرَ الْمُثْقَلُ: بهتوندى و بههیز پێی

لـ نا ۵ دهگوترئ: (جاء يَتَوَهَّرُ):

بهتهبه تهپو پێ بهزموى دادان

هات.

الْأَوْهَرُ: كەسێك جوان بېروا،

ههرشتیک ڤهوتی جوان بێ.

المَوْهَرُّ: بیاوئـك لمړۍـشتن دا
بهتوندى پې بهزموى دادا.

الْوَهَازَةُ: رۍشتنى بهشمروم و شكؤ
دمگوترى: (هي تمشي الرهازة).

الْوَهَرُّ: تېكسمرپاوو توكممو جهسته
داممزراو ۵ بياوى كورته بالا.

وَهَسَ فُلَانٌ يَهَسُ وَهْسًا وَوَهِيْسًا:
فلانكس زور خور بوو، چلئس بوو ۵
لمړۍشتن پهلهى كرد.

وَهَسَ عَلَى عَشِيرَتِهِ: دمستريزى كرده
سمر هوزو خيلى خوى.

وَهَسَ الشَّيْئُ: شتهكهى شكاندو كړدى
بهناومند لهنيوان خوى و گلمكهدا
بوئنهوى جهستهى لزمويپهكه
نهكهوى ۵ بهتوندى قاچى پياداو
كوتايهوه.

تَوَهَّسَ: پهلهى كرد لمړۍشتن دا ۵
رۍشت به شيوهى رۍشتنى كوؤل
گران.

تَوَهَّسَ السَّائِرُ الْأَرْضَ فِي مَشِيَّتِهِ:
رېبوارمكه لمړۍشتنى بهناو زموى
دا زورى خوباداو خوى لهنگاند
ومكوو شهل و سهقت بهرېگادا
رۍلى.

الْوَهْسُ: شهرو نهگبهتى ۵ هيتنهى.
الْوَهَّاسُ: شير.

الْوَهْيَسَةُ: خواردنيكى عمرهبه،

بريتيبه لهوه كولله بكوئندى
نهمجار وشك بكرئنهوهو بهاردرئو
تيكهال بهجهورى بكرئن ومكوو
بهلوو حهلوئى لى بى.

وَهَسَ الشَّيْئُ يَهْصُهُ وَهْصًا: بهنهو
پهري هيزو تواناوه شتهكهى هرئ دا ۵
بهتوندى پيى لى نا ۵ بهزموى كيشا.

وَهَسَ الشَّيْئُ الرَّخْوُ: شته نهرمهكهى
شكاند.

وَهَسَ الْإِنْسَانُ وَالْحَيَوَانُ: مروفهكه پان
نازهلهكهى خهساند، دهمارى نيپرايمتى
پرواند.

وَهَسَ رَأْسَهُ: سمري بريندار كرد.
إِثْهَصَ الشَّيْئُ الرُّطْبُ: شته تهرمهكه
شكا.

المَوْهَوُصُ: دمگوترى: (رجل
مروهو): بياوئكه ئيسقانى جونه
ناويهكهوه، ئيسقانهكانى تيگگراون،
پاليان ليكداوه.

المَوْهَصُ: بهمانا (المَوْهَصُ) دى.
الْوَهْصَةُ: چال و چوئلى زموى
كهوانهپى بى.

الْوَهَّاسُ: بوزنده رۍلى لهماناى
(وَهْصَ) دا دى ۵ بهخشندمو سهخى
سروشت.

وَهَطَ فُلَانٌ يَهْطُ وَهْطًا: زمعيفو لاواز
بوو.

وَهَطَ فَلَانًا: زمبری لهفلان دا ۵ برینداری کرد.

وَهَطَ الشَّيْئُ: پیسی لهشتهکه نا پلیساندیهوه ۵ شکاندی ۵ هاری ۵ (فهر مرهوط ووهیط).

اوَهَطَ الْإِنْسَانَ وَالْحَيَوَانَ: مرؤفهکهی لهپهل و پۆ خست ۵ برستی لی بپی، لاوازی کرد ۵ دمگوتری: (رمی الطائرُ فَاوَهَطَ): گوللهی ئاراستهی بالندهکه کردو ههنگاوتی و لهپهل و پۆی خست ۵ زمبری کوشندهی لی دا ۵ وای بهزموی دادا که نهتوانی ههلبستیهوه ۵ شلهکوتی کرد ۵ لهپهل و پۆی خست.

اوَهَطَ جَنَاحَ الطَّائِرِ: بالی بالندهکهی شکاند.

تَوَهَّطَ: بۆموطاومعهی (وَهَطَ)دئ.

تَوَهَّطَ فِي الطَّيْنِ: رۆچو بهقورپکهداو گوم بوو.

تَوَهَّطَ الْفِرَاشُ: جیگا نوستنو نوینهکهی خووش کرد.

الْوَهْطُ: کۆمهلو تاخم ۵ لاواز ۵ شوینی تهخت و نهرم.

الْوَهْطَةُ: یهکجار ۵ زموی تهخت و نهرمهلان.

وَهَفَ النَّصْرَانِي يَهْفُ وَهْفًا: کابرای مهسیحی خزمهتی گهنیسهی کرد.

وَهَفَ الشَّيْئُ وَهْفًا وَهْفًا: شتهکه نزیک بۆوه ۵ دمگوتری: (خذ ما وهف لك): نهوهی لیّت نزیکه نهوه بۆ خۆت ههنگره.

وَهَفَ النَّبَاتُ: رپوومهکهکه سهوز بوو گهلای کردو پۆشناخ بوو.

وَهَفَ الشَّيْئُ لِلْقَوْمِ: شتهکه بۆ خهلهکهکه دهرکهوتو ئاشکرا بوو.

وَهَفَ الشَّيْئُ وَهْفًا: شتهکه فهری، بهحهوادا چوو.

اوَهَفَ الشَّيْئُ: شتهکه لهبهرزیهوه دمپروانی ۵ بهرزبۆوه ۵ دمگوتری: (ما يرهف له شيءٍ الا أخذه): ههرشتیک بیته بهردهستی دمپگرئ.

الْوَاهِفُ: مجهورو خزمهتکاری کهنیشته.

الْوَهَاقَةُ: پيشهی خزمهتچیتهی کهنیشته.

وَهَقَ الشَّيْئُ عَنْهُ يَهَقُ وَهَقًا: شتهکهی لی مهنع کرد.

وَهَقَ فَلَانًا: کهمهندی خسته ملی فالانکهسهوه، کهبلی سهر بهقولقهی خسته ملی فالانکهسهومو گرتی.

وَهَقَ الْبَعِيرُ الْبَعِيرُ: ههر پهک له دوو حوشرمهکه ملیان درێژکردو پيشپکینی رۆیشتیان کرد.

اَوْهَقِ الدَّأْبَةَ: كهمنندو جهلی
بهقولنهیی هه‌ئا بۆ شه‌وی ملی
ولاخه‌که‌ی بکه‌وێته ناو.
واَهَقَهُ: پێشپه‌کیی له‌گه‌ڵ دا کرد
له‌کاره‌که‌دا ۵ ده‌شگوتری: (واهقت
الناقة الناقة).

تواهق الرجلان: دوو پیاوکه
پێشپه‌کییان کرد.
تواهقت الركاب: باربه‌رمان ملیان
درێژکردو که‌وتنه‌ پێشپه‌کیی کردن
له‌ پوێشتن دا.
الْوَهَقُ: جه‌لیی که‌ سه‌رێکی
قولنه‌کراوه‌ ده‌هاوێژری بۆ ملی
ناژهل و مروه‌ بۆشه‌وه‌ی که‌مه‌ند
بکری ۵ (ک: اوه‌اق).

وَهَلَ فُلَانٌ يَهْلُ وَهَلًا: فلانکه‌سه‌ه‌وی
کرد.
وَهَلَ اِلَى الشَّيْئِ: خه‌یالی چوو بۆ شته‌که
له‌کاتی که‌دا نه‌و شتیکی تری گه‌ره‌ک
بوو.

وَهَلَ الرَّجُلُ يَوْهَلُ وَهَلًا: لاواز بوو ۵
ترسا ۵ وا‌هی وپما.
وَهَلَ فِيهِ وَعْنَهُ: هه‌له‌ی تێدا کردو له‌بیری
چۆوه‌.

وَهَلَهُ: ترساندی ۵ زنده‌قی برد.
تَوَهَّلَهُ: توشی هه‌له‌کردنی کرد.
اسْتَوَهَّلَ: لاواز بوو، وا‌هی وپما.

المُسْتَوَهِّلُ: ترساوی گورج و چوستو
چالاک.
الْوَاهِلَةُ: سه‌رمته‌ی شتو ده‌سته‌گول و
نۆبه‌ره‌ی.
الْوَهْلَةُ: ده‌گوتری: (القيته اول وهلة):
بۆیه‌که‌م جار تووشی بووم.

وَهُمَ فُلَانٌ فِي الشَّيْئِ وَالِيهِ يَهُمُ وَهْمًا:
خه‌یالی بۆ شته‌که‌ چوو وه‌لحال شه‌و
شتیکی تری مه‌به‌ست بوو.
وَهُمَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ چوووه‌ ناو
خه‌یالیه‌وه‌.

وَهُمَ فِي الْحِسَابِ: له‌حیساب دا هه‌له‌ی
کرد به‌سه‌هو چوو.
اُوَهُمَ فُلَانٌ: به‌مانا (وَهُمَ دئ).
اُوَهُمَ فُلَانًا بِكَذَا: گومانی له‌فلانکه‌سه‌
کرد به‌موشته‌و به‌وه‌ تاوانباری کرد.
اُوَهُمَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی هه‌موو واز لی
هێنا.

اُوَهُمَ مِنْ صَلَاتِهِ رَكْعَةً: رکا‌تیکی
له‌نوێژمه‌که‌ نه‌کرد.

اُوَهُمَ مِنَ الْحِسَابِ كَذَا: نه‌ومنده‌ی
له‌حیسابه‌که‌ داگرت.

اُتْهَمَ الرَّجُلُ: پیاوکه‌ گومانی
په‌یدا کرد، شکی لا په‌یدا بوو.

وَهُمَهُ غَيْرُهُ: په‌کیکی تر خسته‌یه
گومانه‌وه‌.

إِثْمُهُ بِكَذَا: تۆمه‌تباری کرد به‌وه‌ ۵

گومانی خسته سهر، گومانی
له راستگویی نهو کرد.

تَوَهُمُ الشَّيْءُ: گومانی شته که ی کرد ۵
له خه یالی خوی دا هی نایی و بردی.
تَوَهُمُ الْخَيْرَ فِيهِ: هیوای خیر و خۆشی
لی کرد.

الْهَيْمَةُ وَالْهَيْمَةُ: تۆمه تبار کردنه.
الْهَيْمُ: که سیک تۆمه تی خرابی ته
سهر.
المُهْمُ والمُهْمُ: تۆمه تبار.

الموهوم: گومانلی کراو ۵ نهوه ی
گومانی بۆبچی.
الْوَهْمُ: نهوه ی دمکه ویتنه خه یال و
نه نیشه وه ۵ ریگای پان و پۆر ۵ (ک:
اوهام ۵ وَوَهْم).

وَهْنٌ يَهْنُ وَهْنًا: که وته کاتی نیوه شه وه
۵ پان لاواز بوو له جهسته دا له نیش
کردن دا.

وَهْنٌ فَلَانًا: فلانکه سی لاواز کرد.
وَهْنٌ فَلَانٌ: فلانکه سی تووشی نازاری قۆل
بوو قۆل نیشی توشهات.

اوَهْنٌ: که وته دمورو بهری نیوه شهو.
اوَهْنٌ فَلَانًا: فلانکه سی لاواز کرد.
تَوَهْنٌ فَلَانٌ: فلانکه سی راکشا له سهر
ته نیشته ۵ لاواز بوو.

تَوَهْنٌ الطَّائِرُ: داله که رخۆرمکه بالنده
گوشت خۆرمکه نهومنده ی گوشتی

لاکه تۆپیو خوارد مپیوو نهیتوانی
بفری.

المَوْهِنُ: دمورو بهری نیوه شهو ۵ پان
سه عاتیک دوا نیوه شهو.
المَوْهِنُ: دمگوتری: (رجل مرهون):
پیاویکه لاواز و بی هه لمهت.

الوَاهِنُ: رمگی نه ستۆ ۵ نهو رمگی
تیدایه که ملی به شان وه به ستۆته وه
۵ دم شگوتری: (رجل واهن):
پیاویکه لاواز و بی هه لمهت.

الوَاهِنَةُ: لهرو لاوازی ۵ فهقه رمیه که
له پشته مل ۵ نه خوشییه که توشی
قۆلی ئاده میزاد ده بی ۵ په راسو ۵
سهرمتای بۆشایی سنگی نه سپ.

الْوَهْنُ: زعیفی و سیس بوونی نیشات.
الْوَهْنَانَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافرمتی
ته مبهل و به ناز په روه رده، ئافرمتی
شل و شیواو.

الْوَهْنُ: سهرعه مه له، چاودیری
کریکار.

الْوَهْ: غه مو خه فته ۵ دهگوتری: (وَهْ)
من الوجع وهی له نازار.

وَهْوَةٌ فِي صَوْتِهِ: هات و هاواری کرد،
نالاندی.

وَهْوَمَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرمته که
به غه مبارییه وه هاواری کرد.

وَهْوَةٌ الْأَسَدُ فِي زَيْرِهِ: شیرمه که

الْوَهِيَّةُ: يهكجار ۵ درزو شه بهق لهشت
دا.

الْوَهِيَّةُ: كاوپو گۆلكه حوشتري شه لهوو
كهته.

الْوَهِيَّةُ: بچوككراوهي (الْوَهِيَّة) يه ۵
كون و كه له بهري كه م.

واها: وشه يه كه بۆ سمرسام بوون
لهشتيك دمگوتري.

وَي: وشه ي سمرسوپرمانه لهشتيك ۵ يان
بۆ زمجرو لى تورمبوون به كاردئ ۵
دمگوتري: (وَي لزيد): به مانا وميل و
هاواريش دئ ۵ دمگوتري: (وَيَك).

وَيْب: وشه يه كه ومكوو (وَيْل) وايه
دمگوتري: (وَيْك وَبْ لَك) ۵ كه
گوترا: (وَيْبْ لَهْدا): ماناي تهعه جوب
دمگه يه نئ.

الْوَيْبَةُ: ناميريكى پيوانه ي دانه ويلاهيه
۵ بريتييه له دو كيله.

الْوَيْجُ: مزان ۵ يان نير له نيوان دوگا
جوت دا يان مزان و ههوجارمه كه
پيكه وه.

وَيْج: وشه يه كي به زمي پيداها تهنه ويه ۵
يان هه به مانا (الْوَيْل) دئ ۵ دمگوتري:
(وَيْجْ لَه وويحْ لَه).

الْوَيْسُ: هه زارى.
وَيْس: وشه يه كه له شويني به زمي
پيداها تهنه وهدا به كاردئ ۵ دمگوتري:
(وَيْسْ ما املحه).

نه پراندي و نه پري خوي خوارده وه.
المَوْهِيَّةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتيك
تووشى هه لامهتو به سيوى بووبى و
له سهرمان چوقه چوقى پئ
كهوتبئ.

الْوَهْوَاهُ: نه سبى به نيشاتو تيزرهمو
كه له هيج نه وهستئ ۵ دمگوتري:
(رَجُلٌ وَهْوَاهُ): پياويكه ترسنوك و
بئ وره.

الْوَهْوَهَةُ: دمنكيكه له قورگى نه سب دا
له كوتايى حيلكاندنئ دا.
وَهِيَّ الرَّجُلُ يَهِيَّ وَهِيَّ: پياومه كه
نه حمه ق و گيل بوو.

وَهِيَّ الْحَائِطُ: ديوارمه كه شه قى برد
خهريكه بپروخئ.

وَهِيَّ الثَّوبُ: قوماشه درپاو كون بوو.
وَهِيَّ رِبَاطُ الشَّيْنِ: بورغى شته كه,
به ستمرمكه شل بؤوه.

وَهِيَّ السَّحَابُ: هه ورمكه دايكرده باران و
باراني به ليزمه ي هه ئرشت.
اوهاه: لاوازي كرد.

اَوْهَى يَدُهُ: دهستى شكاند ۵ نازارى
به دهستى گهياند به شكاندن و شتى
وا.

الْاَوْهِيَّةُ: نيوان تۆقه سمرى كيوو
ناوچه دى دۆل.

الْوَهَى: درزو شه بهق لهشت دا.

ويئە: زۆرى باسى (الويل) بۆ کرد	سوپھىنەرە.
ۋەمىلبارانى کرد.	الوائە: پياۋى كورتە بالا ۋ نافرەتى
توايلا: ھاۋارى ئەمە ئازارو	كورتە بالا (قەزەم).
نارەھەتتەي کرد كەتۈشى بوۋە.	الوين: تىرى پەش.
الويل: نازلىۋونى شەپو نەگبەتى	الوينە: مېۋى پەش.
بۆسەرى ۋ شەپەكە سزا دىگەپەنە	ۋئە ۋئەھا: شەپەكى ھەئنانە، كەبتەۋى
ۋ شېۋىكە لەدۈزەخ.	يەكەك يان كۆمەلەك ھەئبىنى
الوينە: رىسۋا بوۋون ۋەزىجەت ۋ	بۆكارىك دەئىتى (ۋئەھا يا فلان) يان
دەگۈترى: (يا ۋىتا): ھەياچوو	(ۋئەھا يا جماعۃ الرجال).
مالۋىران خۆم.	
ۋئەلمە: واتە (ۋئەل لامە): دىشگۈترى:	
(رجل ۋئەلمە): پياۋىكى لىھاتوو سەر	

آلات موسيقية

ميزمار

بيجوز

ناي

سرينابة

سكبة

شكان أجهر

بوق

بيانو او ميترف

مليكون

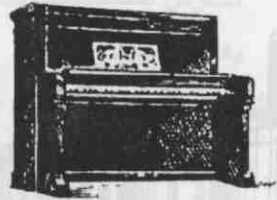
بوق الصبد

نفير

بوق

بيانو او ميترف

قنانة

كاما

ماندولين

أكورديون

كنارة

عود

ميزمار

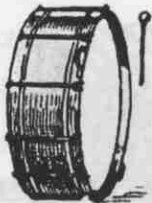
أكارين

رباب

دف

بندير او طبل كبير

طبل صغير

طبل وسط

بوق او شهور

زنگ

قانون

دبكة

مقاييس وَمَكاييل

مِثْر مَعْدَنِي اَنْتِيْمَاتِيكِي

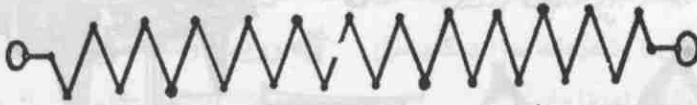
مِثْر مَعْدَنِي مُزْدَوِج

مِثْر مِنْ خَشَب

مِثْر

مِثْر لِّلْمَسَاحَةِ

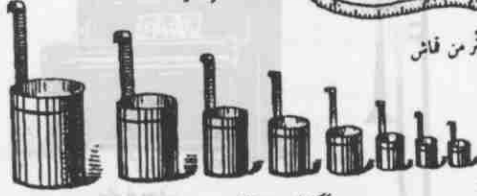
مِثْرَةٌ

مِثْر مِنْ قَاش

مِثْر مِنْ قَاش

مَكَايِيل مِنْ تَنَك

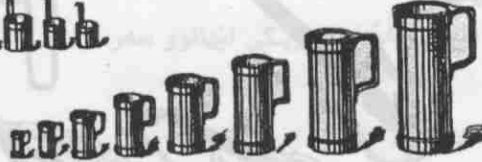
دِيسْمِتْر مُزْدَوِج

عَشْر مِثْر
اَوْ دِيسْمِتْر

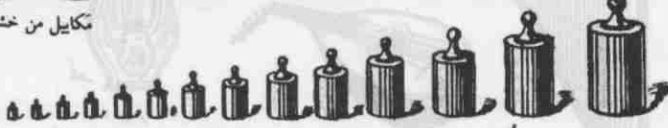
مَكَايِيل مِنْ خَشَب

مَكَايِيل مِنْ قَصْدِير

عِيَارَات صِبْلِي

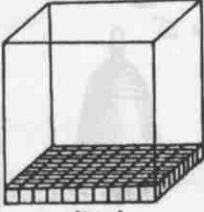
عِيَارَات مِنْ نَحَاس

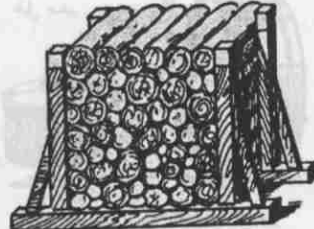
عِيَارَات مِنْ حَدِيدِ الْعَصَبِ

مِثْر مَرْمُوع

مِثْر مَكْعَب

سَنِير

الياءُ: پیتی بیست و هه شته مه	يَا يَا بِالْإِبِل: دمنگی له حوشر مکان کرد
له پیته کانی هیجا، شوینی دهر چون و	که راومستن.
لی پمیدابوونی نیوان سهری زمان و	يَا يَا: لاسایی کردنه وهی دمنگه ۵ یان
ناورپاستی مه لاشووه.	ناوی نهو دمنگه یه خه لگی پی بانگ
یا: حهری نیدایه، وشه یه که بۆ بانگ	دهکری بۆ کۆبوونه وه.
کردن له که سیک یا له شتیک	الياءُ: دمنگی بالندمه که ومکوو
به کاردی.	باشوکه وایه.
الیارده: پیومرێکه له باری دریزی شتی	اليُزیرُ: بالندمه که ومکوو باشوکه وایه
پی ده پیوری، نزیکه ی سییه که	کلکی کورته.
مهتره واته ۲۲-۳۵ بهشه له مهتر.	يَبَّه: ویرانی کرد تهخت و تاراجی تیک
يَسَّ مِنْهُ: لئی ناهومید بوو ۵ تهماعی	دا.
پیی نهما.	اليَبَّابُ: ویرانه ۵ ولاتی چۆل و
يَسَّتِ المرأه: نافرته که نه زۆک بوو ۵	سوته مه پۆ ۵ دگوتری: (ارض
له سک و مستایه وه.	یباب): زهوی چۆل و کهس تیدانه ماو
ایاسه: ناهومیدی کرد.	بی دارو درهخت و روک ۵ (حرض
إتأس منه: به مانا (يَس) دی.	یباب): چهوزی بی ناو.
إستیان منه: به مانا (يَس) دی.	يَسَّ يَسَّ يَسَّ: وشک بۆوه، دواي
اليأس: ته مه نی ناهومید بوون ۵ نهو	ته پی وشک بوو.
ته مه نهی نافرمت له عاده ی مانگانه ی	يَسَّ مابين الرجلين: نیوان دوو پیاوه
خوی دهموستیته ومو ئیترا ناکه ویتته	برادمرکه پچرا دمنگیان لیک دابری.
چه یزموه.	ايَسَّ: کهوته ناو زهوی وشک و
يَايَا يَايَا: به خه لکه که ی گوت	سوته مه پۆوه ۵ یان به ناوی زهوی
کۆببنه وه.	چۆل و سوته مه پۆ دا پۆیی.
يَايَا بالقوم: خه لکه که ی بانگ کرد بۆ	اییس: قات و قری بوو زهوی بهروبومی
زییافته و دعوته.	

نه‌بوو.

اَيْبَسَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که کشتو
کاله‌که‌یان وشکی کرد.

اَيْبَسَتِ الْأَرْضُ: زه‌ویه‌که کشتو کاله‌که‌ی
وشک بوو.

اَيْبَسَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی وشک کرد
ده‌شگوترئ: (اَيْبَسَ الله يده‌ علی
سـرطه): خو‌دا ده‌ستی
به‌قام‌چییه‌که‌وه وشک بکا
ده‌شگوترئ: (اَيْبَسَ): بیده‌نگ به.

يَابَسَهُ: به‌تون‌دو تیز‌ی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل
کرد.

يَبَسَهُ: وشکی کرد
وشکی کرد‌موه.

إِبْسَ: بۆ مو‌طاومعه‌ی (يَبَسَهُ) دئ.

الْأَيْبَسُ: ده‌گوترئ: (هو اَيْبَسُ منه) نه‌و
له‌و وشک تره ده‌شگوترئ: (بينهم
لدى اَيْبَسَ): نیوانیان خو‌ش نی‌وه
ده‌نگیان لیک داب‌رپوه
هه‌روا وشه‌ی
(الْأَيْبَسُ) ناوه بۆ نیس‌قانیکی وشک
له‌فاق دا که ده‌ستی لی بده‌ی نازارت
بدا.

الْأَيْبَسَان: باریکایی ده‌ست و حاج
نه‌و شوینه‌ی خو‌ار به‌له‌که‌وه تا قوله
قاب واته (لولاك) ده‌گوترئ: (ضَرَبَ
اَيْبَسَهُ): زه‌بری له‌لولاکی دا،
له‌باریکایی حاجی دا، له‌مه‌چه‌کی دا.
الْأَيْبَسُ: ژوو‌ر قوله‌قاب و ژوو‌ر مه‌چه‌ک

ه ده‌گوترئ: (ضَرَبَ الْأَيْبَسَ): زه‌بری

له‌نیس‌قانی لولاک و مه‌چه‌کی دا
هه‌روا وشه‌ی (الْأَيْبَسُ) ناوه بۆ نه‌و
شته‌ی شمشیری له‌سه‌ر تاقی
ده‌کرته‌موه.

الْيَبَاسُ: نه‌وشته‌ی رووه‌ک و دره‌خت و
شتی ته‌ر وشک ده‌کا.

الْيَابَسُ: ده‌گوترئ: (وجه يابَسَ): روی
وشک و بی خیره
ه (سکران يابَسَ):
نه‌ومنده سه‌رخو‌ش بووه قسه‌ی
بۆناکرئ.

الْيَبَاسُ: ده‌گوترئ: (أَرطَبَ أم يَبَاسَ):
ته‌ره یان وشکه.

يَبَاسٍ: شه‌رما ه عه‌ورمت.

الْيَبَسُ: ده‌گوترئ: (خطب يَبَس، شاة
يَبَسَ): مه‌رپکه وشکی کردوه، گوانی
وشک بوون
ه (أرض يَبَسَ):
زه‌ویه‌کی ره‌ق و پته‌وه ه (مکان
يَبَسَ): شوینیکه ناوی تیدا بوو
وشکی کرد ه (امراة يَبَسَ):
نافره‌تییکی بی خیره ه هیج و بوچه.
الْيَبَسَةُ: ده‌گوترئ: (أنا يَبَسَةُ): دپله
که‌رپکی بی شرو کزو لاوازه.

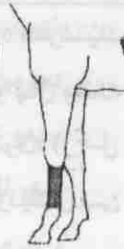
الْيَبُوسَةُ: وشکی، پیچه‌وانه‌ی ته‌ری ه
حاله‌ت و وه‌زعیکه له‌شت دا
به‌ناخو‌شی په‌کتر ده‌گرئ و شتی لی
دروست ده‌کرئ.

وسام

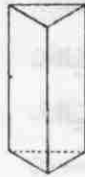
وہز

وطیف

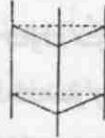
موسی

موشور قائم

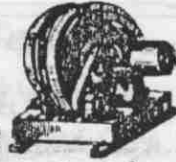
موشور خمیاسی

سطح موشور

موشور

مؤد کھربانی

یاسین

یرنہ

یرنہ

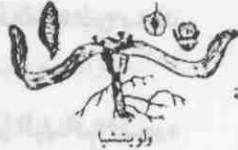
السمہ

بنوت

یاسین ہندی

ولویشیا

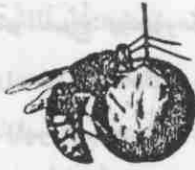
حامل السمہ

ونیلہ

بفطینہ

موصول

ویستاریا

بھمور

جاما

وطواط

یربوع

بویو

دکر

برقانات

بئر

وعل

براع

بشق

الْيَبِيسُ: به مانا (اليابس) دئ ۵ همرشتيك
له گياوگزو گهلاو پېرژو پال وشك
بئ و هه لومړئ ۵ دهسگوترئ: (رجل
وامرأة يبس): پياوو ژنيكي بئ
خيرن.

يبس الماء: عهرمقې وشكهوه بوو.

اليتع: همر رومكېك شيرى هه بئ
ومكوو روهكى شنگ ۵ خورشليك و
نهو جوړه رومكانه.
يَتَمَّ يَتِمُّ يَتْمًا: تاك بؤوه.
يَتَمَّ الصَّبِيُّ أَوْ الْوَلَدُ: مندالهكه بئ باوك
بوو.

يَتَمَّ الصَّغِيرُ مِنَ الْحَيَوَانِ أَوْ الْبَهَائِمِ: بيچوه
نازه لهكه دايكى مندار بؤوه يان لئى
دابړا.

يَتَمَّ الْفَرْخُ: بيچوومكه زاروكهكه په كيك
له باوك و دايكى مرد هه تيوكهوت ۵
(فهر يتيم و يتمان).

يَتَمَّ يَتِمُّ يَتْمًا: به مانا (يَتَمَّ) دئ.

يَتَمَّ يَتِمُّ يَتْمًا: به مانا (يَتَمَّ) دئ.

أَيَّتَمَتِ الْمَرْأَةُ: ناهرمتهكه مندالهكه
هه تيو كهوت.

أَيَّتَمَ الصَّبِيُّ: مندالهكه هه تيو كرد.

يَتَمَّة: به مانا (أَيَّتَمَةُ) دئ.

الْيَتَمَّةُ مِنَ الْحَرْبِ وَنَحْوِهَا: شهرو
جهنگيكه پياوى زورى تيدا
بكوزرئ و هه تيو زور بكا ۵ بؤيه

دهگوترئ (الْحَرْبُ يَتَمَّةٌ مَائِمَةٌ): شهر
هه تيوو بيومژن زور دهكا.

الْيَتَمُّ: خهم و خهفت.

الْيَتَمُّ: دهگوترئ: (لِي سَيْرِهِ يَتَمُّ):
رؤيشتنهكهى و مستان و تهكه تهكى
تيدايه.

الْيَتِيمُ: مندالئ باوك مردو ۵ بيچوه
نازه لئ دايك نه ماو يان له دايك
دابړاو ۵ همرشتيك هاوشانى نه بئ.
الْيَتِيمَةُ: ميينهى (الْيَتِيم) ۵ ميينهى بئ
باوك ۵ كومه له لمبه لاني تاقهوه بوو
۵ دوړو گه وهمرى ناوازه و به نرخ.

الْجُمُعَةُ الْيَتِيمِيَّةُ: روژى هه ينى كوتايى
مانگى پرمهزان.

يَتَتَّ الْحَامِلُ: سكه پمكه مندالهكهى بوو
۵ سكهكهى دانا به شيويهكه قاجى
هاتنه دمر نه مجار سهرى و دهستى;
دهگوترئ: (وضعت أمه يَتًا).

أَيَّتَتِ الْحَامِلُ: به مانا (يَتَتَّ) دئ ۵ هي
موتن و مورتنة).

يَتَتَّتِ الْحَامِلُ: به مانا (أَيَّتَتَّ) دئ.

الْيَحْمُورُ: كهره كيوى ۵ گيانله به ريكي
كاويز كار له پېرئ كه له كيويه.

أَيَذَعُ الْحَجَّ عَلَى نَفْسِهِ: حه جى له سهر
خوى واجب كرد ۵ دهسگوترئ:
(أَيَذَعُ الْيَمِينَ عَلَى نَفْسِهِ).

يَذَعُهُ: به صمغى گوشراو له درهختى

(الأيديع) ږمځی گرد ۵ دمسکوترئ:
(يَذَعُهُ الصباغ).

الأيديعُ: گوشراوځکه سوره ومکوو خوځڼ
لهلقی درهختيک دمردمهيندرئ ناوی
(الأيديع)، بؤ داوو دمرمان
بهکاردمهيندرئ.

يَذَاهُ يَدِيهِ يَدِيًّا: دمستی همنگاوت.

يَدِي فلان يَدِي يَدِي: چاکه‌ی له‌گه‌ل دا
کرد لاواز بوو، بې دمه‌لآت بوو.
يَدِي من يده: دمستی نه‌ما، توشی شه‌له‌ل
بوو.

يَدِي: دمستی نازاری په‌يدا کرد.

يَدِي يده: دمستی توشی شه‌له‌ل بوو.

اَيدي فلاناً: دمستی فلانکەسی
همنگاوت.

يَذَاهُ: دمست به‌دمست پېی فروشت.

اليذ: دمست ۵ به‌شيتک له‌جه‌سته
له‌شانموه تاسمري په‌نجه ۵ دمسکی
همرشيتک که‌به‌دمست دهیگری
ومکوو شوځڼ دمست گرتنی شمشير،
کلکه پاچ، کلکه خاکه‌ناز، دمسکه
جه‌هو، دمسکه خه‌نجر، قوټی
کراس و که‌وا، دمه‌لآت و هي‌زو توانا
۵ همروا وشه‌ی (اليذ) بؤ زور مانای
تر هاتوو و مکوو له‌م رستانه‌دا
دمردمکه‌وئ: (هُم يَذُو): نه‌وانه تاقم و
پېړی نه‌ون ۵ (هُم يَذُو على غيرهم):

نه‌وانه په‌ک ريزو کوکڼ له‌سهر
دوژمن ۵ (هو في يَدِي): نه‌وه موټکی
منه‌و له‌زير دمستی من دا په ۵ (هذه
يدي لك): من که‌فیلی نه‌و شته‌تم و
به‌رعوده‌ی دمېم ۵ (اعطى يده):
ملکه‌چ بوو دمستی دايه‌و خو‌ی
ته‌سليم کرد ۵ (ضَرَبَ يَدَهُ في كذا):
دمستی به‌کارمکه کرد ۵ (خرج من
تحت يَدِهِ فلان): فلانکەس له‌زير
دمستی نه‌و رزگاری بوو ۵ يان له‌زير
چاودېری نه‌ودا پتگه‌یی و بوو
به‌زاناو ومستا ۵ (الأمر بيد فلان):
نه‌و کاره له‌زير ته‌صه‌روفي نه‌ودايه
۵ (هو طویل اليذ): نه‌و سه‌خی
سروشته، به‌خشنده‌يه ۵ (مشی بين
يديه): له‌پيش‌شيه‌وه رو‌يشت،
به‌به‌رمده‌می دا رو‌يشت ۵ هه‌روا
وشه‌ی (اليذ) بؤ زور مانای تريش
به‌کارهاتوومو قاموسه دري‌زماکان
ناما‌زميان بې کردون.

اليذ: لؤغه‌تیکه له (اليذ).

اليذري: دمستکرد شتيک راسته‌وخو
به‌دمست کرابی و له‌کارگه‌ی و شتی و
به‌ره‌م نه‌هينرابی.

اليذی: دمست ږمځين و لي‌زان له‌شت.

يَوْعُ يَبْرَعُ يَرَعاً وَيَرَاعَةً: ترسنوک بوو.

اليصراع: هه‌سه‌ب ۵ هه‌لهم ۵ ترسنوکي

ورە روخاۋ ۵ كەسك نەراۋ بۇچونى
 ھەبى نەھەقلى ھەبى بېچى مەرو
 بىزى بەساۋايى ۵ (كارىلەۋ بەرخۇلە)
 ۵ حوباحىب، گۈلە ئەستىرە
 (حەشەرمەيەكە لەتارىكى دا
 دەدرەوشىتەۋە).

اليارعة: تاكى قەلەم، تاكى حوباحىب ۵
 قەلەمى ئۈچ ۵ لانەى شىرو بېشەلان
 ۵ شىمالى شوان ۵ چوزەلە، ترسنۆك
 ۵ نەحمەقو گىل ۵ نوعامە.

اليَرْعُ: گۈلكى مانگا كىۋى.
 اليَرْعُ: حەشەرمەيەكە ۵ مەكوۋ مېشولە
 گۈلكى مانگا كىۋى.

يُورِقُ الإنسان أو الزَرْعُ: ئادەمىزاد يان
 كشتوكالەكە توۋشى نەخۇشى
 (يەرمەقان) بوو.
 اليَارِقُ: جۈرە بازى بەندىكە، پانە ۵
 دەستبەند.

اليَرْقَانُ: نەخۇشىيەكى فېسيۇلۇجىيە
 توشى روۋەك دىبى زەردى دىكا ۵
 حالەتتىكى نەخۇشىيە لەئادەمىزاددا
 ناھىلى سىفرا بەناسانى بىگاتە ناو
 رىخۇلەۋ تىكەل بەخۇين دىبى ۵ بەو
 ھۇيەۋە ئەنسىجەى حەيوان يان
 ئادەمىزادەكە زەرد ھەلەمگەپىن.

اليَرْقَانَةُ: جۈرە قۇناغىكى گەشەكردنە
 لەھەندى گيانلەبەردا ۵ مەكوۋ ئەو
 قۇناغانەى بەسەر گولەۋ مېشۋ

مېشولەۋ شتى وادا تىدە پەرن.
 اليَرْوُنُ: ژمەر ۵ مېشكى فېل ۵ تۇماۋ ۵
 تۆۋى كەل ۵ ەمرەقى ۵ لاخ.
 يَرْئُ: خەنە يان ھەر رەنگىك لەرەنگى
 خەنە بېچى.

اليَرْئُ: بەمانا (اليَرْئُ) دى.
 يَسْرُ الشَّيْءُ ييسر يَسْرًا: شتەكە ئاسان بوو
 ۵ مىلى دا، ژېربار بوو، ھاتە رېزەۋە.
 يَسْرَتِ الحَامِلُ: سىكېرەكە بەناسانى
 مىندالى بوو.

يَسْرَ له في الأمر: كارەكەى بۇ ئاسان كرد.
 يَسْرُ الشَّيْءُ: لەلاى چەپى شتەكەۋە ھات ۵
 لاى چەپى شتەكەى گرت.

يَسِرُ الشَّيْءُ: بەمانا (يَسِر) دى.
 يَسِرُ فلان: فلانكەس دەۋلەمەند بوو.
 يَسِرُ الشَّيْءُ: بەمانا (يَسِر) دى ۵ كەم بوو.
 ايسِر فلان: بەمانا (يَسِر) دى.

ايسِرَتِ الحَامِلُ: بەمانا (يسِرَت) دى.
 ايسِر فلاناً: كەمىك پشوى دا بەفلان ۵
 زۆر تەنگى پى ھەلەنەچنى لەداۋا
 لىكردى قەرزەكەى مۇلەتى دايە.
 ياسر: كەۋتە لاى چەپەۋە ۵ دىگوترى:
 (ياسر بالقوم): لاى چەپى خەلەكەكى
 كۈنترۆل كرد.

ياسر فلاناً: ئاسانكارى لەگەل خەلەكە
 كرد.

يَسِرُ فلان: فلانكەس ئازەلەكانى

به‌ناسانی زان و بی‌چویان بوو هیچیان
به‌ریان نه‌هاویش.

يَسَّرَتِ الْمَاشِيَةَ: ناژه‌له‌كان زۆر بون ۵
زاوژی و به‌روبو میان زۆر بوو.
يَسَّرَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی ناسان کرد.

يَسَّرَ لَهُ كَذَا: نه‌وه‌ی بۆ ناسان کرد ۵ بۆی
ناماده‌کرد.

يَسَّرَ فُلَانًا لِّكَذَا: نه‌و ئیشه‌ی بۆ فلان
ناماده‌کرد.

يَسَّرَ فُلَانًا: فلان‌که‌سی سهرکه‌وتو کرد بۆ
نه‌و شته.

يَسَّرَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی والی کرد
به‌یدمست و ناسان بی.

يَسَّرَ الْفَرَسَ: به‌مانا (يَسَّرَةً) دئ.
اِتَّسَّرَ الْقَوْمُ الْجَزُورَ: خه‌لکه‌که
ناژه‌له‌که‌یان سهربری و گوشته‌که‌یان
به‌شبه‌ش کرد.

تِيَّاسَرٌ: به‌مانا (يَاسَرٌ) دئ.
تِيَّاسَرٌ فِي كَذَا: له‌وشته‌دا ناسانکاری
کرد.

تِيَّاسِرَ الْقَوْمِ الْجَزُورَ: خه‌لکه‌که
ناژه‌له‌که‌یان سهربری و گوشته‌که‌یان
دابه‌ش کرد.

تَيَسَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ ناسان بوو،
ناماده‌بوو ۵ ده‌گوترئ: (تَيَسَّرَ
لِلْقَتَالِ): خۆی بۆ شهر ناماده‌کرد.

تَيَسَّرَتِ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌که به‌پیت بوو.

تَيَسَّرَ النَّهَارُ: رۆژمه‌که‌ی ساردو سه‌رما
بوو.

اِتَّيَسَّرَ: به‌مانا (تَيَسَّرَ) دئ.
الْاَيَسَرُ: ناسانتر ۵ چه‌پ ۵ چه‌پله‌ر ۵
چه‌پنوس.

التَّيَسُّورُ: ده‌گوترئ: (دَابَّةٌ حَسَنَةٌ
التيور): ولاخیکه جوان قاجه‌کانی
ده‌هاوی ۵ (فرس حسن التيسور):
ئه‌سه‌پیکه قه‌له‌وییه‌که‌ی لی جوانه.

المُوسِرُ: بی ئاتاج و ده‌وله‌مه‌ند.
الْمَيَسِرُ: قوما ۵ ههرشتیک یاری بی ۵

ته‌نانه‌ت یاری مندا لان و مکوو
هه‌له‌ماتین و واغواغین و شتی وا ۵
شه‌تره‌نج.

الْمَيَسَرَةُ: سه‌هل و ناسان ۵ ده‌وله‌مه‌ندی
بی ئاتاجی ۵ لای چه‌پ ۵ لای چه‌پی
سوپا.

الْمَيَسَرَةُ: ناسانی و بی مان‌دویی ۵
ده‌وله‌مه‌ندی.

الْمَيَسَرُ: زوما و مرد؛ خواردنیکه پیک دئ
له‌گوشت و هیلکه یان بابۆله نانی
ته‌نک و گوشت ۵ یان لوه‌مه‌ قازی.

الْمَيَسُورُ: ناسان و بی‌وه‌ی.
الْيَاسِرُ: نه‌وه‌که‌سه‌ی گوشتی چه‌پوانی

سهربر او له‌قوما ردا دابه‌ش ده‌کا ۵
نه‌وه‌که‌سه‌ی له‌قوما ردا کردن دا
له‌قودا چه‌که ده‌دا.

الْيَسَّارُ: ئاسان و بىۋەى ۋ

دەۋلەت مەندىيى و خوشگوزمرانى ۋ لاي

چەپ ۋ دەگوترى: (جلست يسار

فلان او عن يساره).

الْيَسَّارِيُّ: چەپرمو توندو تيز له راو

بۇچون و سياسەت دا.

يَسَّار: بەمانا (يَسَّارُ) دى ۋ دەگوترى:

(انظرني حتى يسار).

الْيَسَّارَةُ: ئاسانى ۋ دەۋلەت مەندى.

الْيَسْرُ: ئاسان ۋ دەگوترى: (ولادة يسر):

مندالبونىكى ئاسان ۋ دەست بەخۇدا

هيئان بەرمو خوار.

الْيُسْرُ: پېچەوانەى تەنگانەو ناخۇشى ۋ

دەگوترى: (الدين يسر): ئايىن

بەپرەمى گردنى ئاسانە ئەگەر

لەخۇتى گران نەكەى.

الْيَسْرُ: ئاسان ۋ دەگوترى: (هر يسر):

ئاسان و نەرم و نيانە ۋ توندو تيز

نييە.

الْيَسْرَةُ: لاي چەپ.

الْيَسْرَةُ: مېينەى (اليسر) ۋ دەگوترى:

(عسراء يسرة): ئەو ئافرەتە

بەھەردو دەستى كاردەگا، قاقى

پېرۇ كەبارىك بىو لەكاردا بى ۋ

نيشانەيەكە بەسمتەۋە ۋ نەينى و

چال و چوئىلى بەرى دەست.

الْيَسِي: ئاسان ۋ گەم ۋ بى نرخ

دەگوترى: (شى يسير مال يسير).

الْيُوسُفِيُّ: درەختىكە بەردارە، لەپېرى

(الشاذبية) يە لەۋلاتى مىصر ھەيە،

ئەو ئاۋەشيان بۇيە لى ئاۋە چونكە

ئەۋگەسەى تۋۋى ئەو درەختەى

ھيئانەتە ۋلاتى مىصر ئاۋى يوسف

بوۋە.

الياسمين: رومكى ياسەمين، گوئىكى سېى

ھەيە جوان و بۇنخۇشە.

الْيَشْبُ: جۈرە بەردىكى درەشاۋەيە

بەنرخە ۋ جۈرە سىلىكاتىكى

درەشاۋەيە رەنگى سور يان بوننى

يان زەردە.

الْيَشْمُ: جۈرە كانزايەكى رەقە ھەيە

سېى ھەيە سەۋزە ھەيە رەنگى ترى

ھەيە لەسلىكاتى مالىسىيۇم

مەغنىسىيۇمى ئادرەشاۋە پېك دى.

الْيَغْبُوبُ: چەمى خورۇ تيزرۇ.

يَعْرَتِ الشاةُ او المعزى تيعرُ يِعْرَأ: مەرەكە

باراندى.

الْيَعَارُ: دىنگو بارەى بزن و مەر ۋ يان

باراندىنى بەھيز كە مەرەكە

بەھەموو ھيزى خۇى ببارېنى.

الْيَعَارَةُ: كيشكردى كەلە بۇ كەلدىنى

مېينەو نيشاندانىەتى بۇنەۋەى

بەۋىستى خۇى كەلى بدا يان ئەگەر

ھەزى لى نەبوو ۋازى لى بېنى.

الْيَعْرُ: مەريڤكە يان بزنيڤكە لەپەنا چالە
 ھەلكەندراوو تەلەي دانراودا
 دەبەسـتریتەو، چالەكەش
 بەشیوەبەكی ناسایی دادەبۆشریت و
 ئاژەلكە شوینەكەي ھایمەو
 دەباپنئی درندەكە شیرە یا گورگە
 بەدەنگییەو دئ بۆئەو بیخوا
 كاتێك بەخۆی دەزانئ دەكەوێتە ناو
 چالەكەو و دوايی دەگیرئ.

الْيَعْرُ: بەمانا (الْيَعْرُ) دئ.

الْيَعْرُ: كەئێكە زۆر بېرئ بۆ پەڕین.

الْيَعْرُ: بەمانا (الْيَعْرُ) دئ.

اليعسوب: بڕوانە مادەي (عَسَب).

اليعضيد: بڕوانە مادەي (عَضَد).

اليعفر: بڕوانە مادەي (عَفَر).

يَعْرُ: بتيك بوو پيش ھاتنی ئيسلام

ھۆزى (مەذھىج) دەیانپەرس.

يَفْعُهُ يَنْفَعُهُ يَفْعاً: لەتەپلە سەرى دا،

لەتۆقە سەرى دا.

اليافوخ: تەپلە سەر مەلاشو ە نيوان

ناوچاوان و تۆقەسەر ە دەرگوتئ:

(مَسَّ يَافُوخَ السَّمَاءِ) سەرى

لەناسمان دا، پلەو پاپەي بەرز بۆو

(رَكِبَ يَافُوخَ فَلَانٍ): سواری سەرى

فلان بوو، واتە بەسەرى دا زالە.

اليافوخ من الليل: زوربەي شەو.

ضَرَبَ يَافُوخَ اللَّيْلِ: سەرمەتای شەو

دەستی کرد بەرۆبين.

يَفْعَ الشَّيْءُ يَنْفَعُ يَفْعاً وَنَفْعاً: بەرز بۆو،

سەرکەوت.

يَفْعَ الْغَلَامُ: کورەكە پێگەيشت و گەيشته

تەمەنی گەنجی، یان خەریكە بالغ ببئ

ە بۆ مێینە دەگوتئ: (يَفْعَتِ الْبَنَت).

يَفْعَ الْجَبَلُ: چووو سەر کێوگە.

أَيْفَعُ: بەمانا (يَفْعُ) دئ.

يَافَعُ وَلِيدَةً: ھەتیوگەي خراب کرد ە

(وُلِدَ الْيَافَعَةُ): زۆل، مندائی پەیدا بوو

لەزینا.

تَيْفَعُ: بەمانا (يَفْعُ) دئ ە چووو سەر

بەرزای سەر تەپۆلكە، سەرکێو ە

ناگری لەکێوگردهو.

اليافع: تەمەنی پيش بالغ بوون،

تەمەنی سەر و بەندی بالغ بوون ە

دەرگوتئ: (عَجَدَ يَافَعُ): واتە

سەر بەرزى و سەر و مری.

اليافعات: کۆی (اليافعة) یە کە بەمانا

کچۆلەي تازە پێگەيشتو

کەلەتەمەنی پيش بالغ بوون دا بئ

ە کێوی بەرزو بەناسمان دا چوو ە

کاری ئەستەم و ھورس.

اليَفَاعُ: ھەرشتێك بەرزبئ کێوبئ،

تەپۆلكە بئ یان ھەرشتێکی تربئ.

الْيَفْعُ: بەمانا (اليافع) دئ ە دەرگوتئ:

(غلام يَفْعُ).

خَوَى رَاهِپَرَى ۵ ههستی بهشته که کرد.

اِسْتَيْقَظَ: به مانا (يَقْظُ) دئ.

اِسْتَيْقَظَ فُلَاناً مِّنْ نُّومِهِ: فلانکه سی لهخه و راهپراند، بیداری کردم.

اَلْيَقْظُ: (رَجُلٌ يَقْظُ): پیاویکی زیرهک و وریاه.

اَلْيَقْظَانُ: به مانا (اَلْيَقْظُ) دئ ۵ دهگوترئ: (رجل يقظان الفكر) پیاویکی بیر

تیزو وریاه ۵ (إمرأة يقظي).

اَلْيَقْظَةُ: ههئسان لهخه ۵ بهخه بهری و به مانا گایی، واته پیچه وانه ی حالته ی

نوستن ۵ دهگوترئ: (ما أنساك في النوم واليقظة): له حالته ی خه و

بیداری دا تۆم له بیره.

يَقْنُ الشَّيْءُ يَقْنُ يَقْنًا يَقْنًا: شته که چه سپاوو ناشکرا و رونه.

يَقْنُ به: زانیاری دهر باره ی پهیدا کردو لیی مه معلوم بوو.

أَيَقْنَهُ ربه: به مانا (يَقْنَهُ) دئ.

تَيَقَّنَهُ ربه: به مانا (أَيَقْنَهُ) دئ.

اِسْتَيْقَنَهُ ربه: به مانا (يَقْنَهُ وَيَقْنُ به) دئ.

اَلْمِيقَانُ: دهگوترئ: (رجل ميقان):

پیاویکی خوش باومره همر قسه یه کی بؤ بکری پئی بروا دمکا ۵

بؤ مبینه دهگوترئ: (ميقانة).

اَلْيَقْنُ: (رجل يقن): پیاویکه ههرچی

اَلْيَقْمَةُ: دهگوترئ: (غلام يقمة): کورپکی

گه نهجه ۵ (فتاة يقمة): کچیکی گه نهجه.

اَلْيَقْنُ: پیرمه یردی پۆلکا و ۵ که نهگاکیوی

پیر ۵ جوانه گا که ته مه نه ی چوبیته

چوار سالییه وه ۵ مروقی نا ئارام و

چه واشه.

اَلْيَاقوت: یاقوت؛ به ردپکی به نرخه و

زۆر رهقه له دوا ی نه ئماس له هه مو و

کانزایه ک رهق تره له ئوگسیدی

ئه له منیۆم پیک دئ به زۆری رهنگی

رونی مه یله و سور یان شین یان

زمرده، بؤ جوانی و خو پئ رازاندنه وه

به کار دئ ۵ (ك: يواقيت).

اَلْيَقْطِين: بره وانه (قطن).

يَقِظُ مِّنْ نُّومِهِ يَنْقِظُ يَقْظًا: لهخه و بیدار

بؤ وه ۵ به هوش هاته وه، شته که ی لی

رون بؤ وه ۵ له کاره که حالی بو و وریا

بؤ وه و به حه زمره وه چاومروانی روداو

بو و ۵ (فهو يَقْظُ وهي يَقْظَةٌ).

أَيَقْظُهُ: به خه بهری هیئا، وریای کردم وه

۵ ترساندی و داوا ی لی کرد

حه زمریکا ۵ هه لی نا و هه ژاندی،

دمنه دمنه ی دا.

أَيَقْظُ الْغبار: تۆزی هه ئساند، تۆزو

خۆلی به رپا کرد.

تَيَقَّظَ: به مانا (يَقْظُ) دئ ۵ دهگوترئ:

(تَيَقَّظَ مِّنْ نُّومِهِ): لهخه و بیداری

يَعْنِ الْبَلَدَ: كهوته لای راستی ولاته كهوه ۵

به لای راستی ولاته كهوه را روپشت.

يَعْنِ فُلانَ آلَهُ وَعَلَى آلِهِ يُعْنَا: فلانكهس

پيروزيابي له نه ته وه مو كهس و كار كهی

کرد.

يَعْنِ اللهُ فُلاناً يُعْنَا: خودا فلانكهس پيروز

کرد.

أَيَمَّنَ: لای راستی شته كهی گرت ۵

بوردهی په مهنی له بهر کرد.

يَامَنَ: لای راستی گرت ۵ لای راستی

مه بهست بوو ۵ بولای راستی برد.

يَعْنُ: به مانا (بامن) دئ ۵ ويستی بجي

بؤ په مهن ۵ بردی بولای راست.

يَعْنُ عَلَى فُلانَ: پيروزيابي له فلان کرد.

تِيَامَنَ: لای راستی گرت.

تَيَمَّنَ: خوی به په مهنی له قه لهم دا

خوی کرد به په مهنی ۵ دهستی

راستی يان قاجی راستی به کار هينا

بؤ ئيش و کار ۵ مرد.

تَيَمَّنَ بِالْمَيْتِ: مردو كهی له گوردا خسته

سمر لای راستی.

تَيَمَّنَ بِالشَّيْءِ: شته كهی به پيروز زانی و

لیی گه شبین بوو پيچه وانهی

ره شبینی ۵ له لای راسته وه بؤ شته كه

چوو.

اسْتَيَمَّنَ بكذا: پيروزی به شته كهوه

کردو به لایه وه پيروز بوو.

اسْتَيَمَّنَ فُلاناً: فلانكهسی سوئند دا.

الْأَيَمْنُ: كه سيك به دهستی راستی شت

دروست بكا ۵ يان به قاجی راستی.

الْيَمُونُ: خاومنی پيروزی و خيرو

بهرمگهت.

الْيَمْنَةُ: خيرو بهرمگهت ۵ پيچه وانهی

(الْمُسْرَةُ).

الْمَيَمْنُ: نهو كه سهی خيرو بهرمگهت

دهه يني.

اليامن: خاومن خيرو بهرمگهت.

الْيَمَانِي وَالْيَمَانِي: كه سيك خه لکی

په مهن بي يان خوی به په مهنی

له قه لهم بدا.

الْيَمَانِيَّةُ: ميينه ی (الْيَمَانِي) په كه سيك

بال په مهن بدرئ ۵ جو كه گو له كهی

سور بي.

الْيَمْنُ: خيرو بهرمگهت.

الْيَمْنِي: پيچه وانهی (الْيَمْنِي).

الْيَمْنَةُ: لای راست ۵ پيچه وانهی چهپ ۵

جوره بورده يه کی په مهن يه.

الْيَمْنَةُ: جوره بورده يه کی په مهن يه.

الْيَمِينُ: راست ۵ پيچه وانهی چهپ ۵

خيرو بهرمگهت ۵ هيزو توانا ۵

سوئند.

الْيَمِينِي: راست رهو پيچه وانهی چهپ رهو

كه سيك ميان رهو بي و حهزی

له ناسانکاری و عه دالته بي له ههندي

ولات دا نوښنه‌ری حیزبی چه‌پړه و
له‌لای چه‌په‌وه دادمنیشتن و نوښنه‌ری
راست ږموگان کورسیه‌کانیان له‌لای
راستمه و دمېږ.

الْيَنْبُوتُ: بږوانه ماده‌ی (نَبْتُ).

يَنْعَ الثَّمَرُ يَنْعُ يَنْعًا: میوه‌که کاتی
لیکړدنه‌ووو چنښ و رښینی هات.

يَنْعَ الشَّيْءُ: شته‌که رنگی مه‌پله و سوری
توخ بوو.

اَيْنَعَ الثَّمَرُ: به‌مانا (يَنْعَ) دئ ۵ (فهو) يانع
و مرنع.

اليانع: میوه‌ی پټکه‌پشتوو ۵ همرشتيک
سوربږ ۵ دهم‌گوتري: (دم) يانع:

خوښی زور سور (ثَمَرُ) يانع: میوه‌ی
ږمگ گرتوو، ږمگ گوزاو.

الْيَنْعُ: جوړه ناقیقيکه ږمگه‌که‌ی له
نیوان سوريکی مه‌پله و خوښی تا

سوريکی زمرد باو ۵ میروی سور.

الْيَنْيَعُ: نه‌و شته‌ی گه‌پشتبښته نه‌و
پمړی لمطافه‌تو پټکه‌پشتویی.

الْيَنْمُ: تووئ گيا (قطرنا) ږموکيکه
له‌ولاتی میصرو شام دمړئ، بو

ږموان بون گړوگرفتۍ ه‌بزی
دمخوړئ.

اليَهْفُوفُ: بږوانه ماده‌ی (هَفَفَ).

يَهْمُ يَنْهَمُ يَهْمًا: شيتو شهيدا بوو ۵ (فهو)
آهېم وهي يه‌ماء).

الْأَيْهَمُ: مړوځی که‌ږ ۵ نازاو چاو نه‌ترس
۵ نه‌گه‌ږاوه له‌هيچ شتيک و
چارنه‌کراو چه‌نه‌بهر نه‌هاتو ۵
بهردی لوس و پوس ۵ گيوی به‌رز ۵
شاخی سه‌خت و به‌رز که‌نه‌تواندرئ
بچه‌ی سمری ۵ شه‌و که نه‌ستېرمگانی
ديارنه‌بن.

الْأَيْهَمَانُ: جوتی (الْأَيْهَمُ) ۵ لاهاوای زور و
ترسناک و خوشترۍ چه‌موش ۵
لافاوو ناگر.

الْيَهْمَاءُ: سارای کاکي به‌کاکي و
نه‌تواندرئ پييدا بږوی ۵ سالی
گرانۍ و قاتو هرپۍ و بږ دمرووی
رون.

يَاهِيَاءُ: وشه‌په‌که بو بانگ کردن
به‌گاردئ ۵ وادمېږ نه‌م وشه‌په
نیشانه‌ی ته‌نښييه و کوی پيوه
دمنرئ ده‌گوتري: (ياهياهان)
وياهياهون).

يَهْيَاءُ بِالْإِبِلِ: بانگی خوشترمه‌کی کرد.

يُوحُ: ناوټکه له‌ناو‌مگانی خوړ.

يوحى: به‌مانا (يُوحُ) دئ.

يَسُودُ الدَّوَاءُ: ماده‌ی (اليسود) تيکه‌ل
به‌دمرمانه‌که کرد.

اليسود: عونصورتيکی ناهلزييه، ږمه ۵
رنگی و نه‌وشه‌می مه‌پله و ږمه ۵
درموشاو‌ميکه‌ی هميه که گهرم کرا
به‌چه‌وادا ده‌چي.

اليوديد: بېكاته يه كى كيميائييه،
به شتر شه لوكه كى برېتاييه له
نه ليوډ.

يارمه مياومه: بهر وژانه مامه لى
له گه ل كړد ه يان به كړنى كړت.

الايوم من الايام: روژى كوټايى مانگ ه
دمگوتري: (يوم ايوم)، روژى درېزو
ناخوش.

اليوم: دمگوتري: (يوم يوم): روژگارى
درېزو ناخوش.

اليوم: روژ، ماومكې له خور ه لاتنه وه
بو خور ناو ابوونه ه هروا به مانا
نيستا دى ه خور نان دمفهرموى:

{اليوم اكملت لكم دينكم} ه

له بوارى زانستى ناسمانشوناسى دا
وشه (يوم) برېتاييه له خوليك
سورانه وى زموى بهدمورى خوى دا،
كه بهيستو چوار ساعات نه نجامى
دهدا.

ايام العرب: روژگارى شهړه
خويناو بيه كانى عمره ب.

ايام الله: روژگارى توله ستاندينه وى
پهرومردگار له گه له سته مكاره سمر
رغه كانى رابردو ومكوو گه لى عادو
نه مودو قهومى لوط.

به یارمہ تی خوا بہرگی چوارہم تہواو بوو